ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

၃တိယတွဲ။

နဝမာတသဟာဂ၀ေတာ အရဟတ္တောသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဿ၊

၁-ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမ၀ဂ်-၂၀-မေဏ္ဍသိရိတ္ထေရဂါထာ၊

☰ အနေကဇာတိသံသာရန္တိ၊ အနေကဇာတိသံသာရံ အစဝိုသောဂါထာ သည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ မေဏ္ဍသိရိတ္ထေရသား မေဏ္ဍသိရမတေရ၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိုရေ၊ အဆင့်ကြား၊ ရသည်ကား သောပိ၊ ထိုမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဇုန္ဒေသု၊ ရှေးသုရားတို့၌၊ ကတာဓိ ကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ ဘဝေ၊ ထိုထိုဘ၀၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယာနိ၊ ၀ဋ်ဆင်းရဲ၏ ကင်းရာအရပ်တို့ ဖိုလ်၏အားကြီး၊ သောအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မှုတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္မာမှ၊ ကေနဝုတော ကပ္ပေ၊ ကိုဆုံးတာကမ္ပာထက်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာ ယ၊ စွန့်၍၊ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ မဟာသာ၊ များစွာသော၊ ဣသိဂဏေန၊ ရသေ့အပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တာကွ၊ ဟိမ၀န္တေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌၊ ၀သန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣသိဂဏေန၊ ရသေ့အပေါင်းနှင့်၊ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမာကြာတို့ကို၊ အာဟရိတ္တာ၊ ခေါ်ဆောင်ပြီး၍၊ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်အား၊ ပူဇံ၊

ပူဇော်ခြင်းကို၊ကတွေ့၊ပြု၍၊ သာဝကေ၊တပည့်သားတို့ကို၊ အပ္ပမာဒပေါ်မှီ ပတ္တိယံ၊ မေမေ့မလျော့သောအကျင့်၌၊ ဩဝါဒတွေ့၊ဆုံး၍။ ကာလ၊ သေ ခြင်းကို၊ကတွေ့၊ပြု၍၊ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ နှိုင်းထွေး၊ ဖြစ်၏၊ အပ ရာပရိ၊အာဘန်တလဲလဲ။ သံသရာ၌ကား၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဇာမတို့ ဗုဒ္ဓပြုပါ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား၊ပွင့်တော်မူ၊သော အခါ၌၊သာ ကေတေ၊ သာကေတပြည်၌။ ဂဟပတိကုလ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊ နှိုင်းတို့၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုသူယောက်အား၊ မေဏ္ဍသရိက္ခ သိသတာယ၊ဆိတ် ဦး၊ခေါင်း၌ရှိတူသော ဦး၊ခေါင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေဏ္ဍသိရော၊တွေ့ ဝသ၊ဟုသော၊မေဏ္ဍသိရဟူသောအမည်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ထိုသူယောက်သည်၊ဘဂဝတိ၊ဘုရား၌ရှင်သည်၊သာကေတေ၊သာကေ တပြည်၌၊ အဋ္ဌနဝနေ၊ မျက်စဉ်းတော်၌။ ဝိဟာရ၊ကျွန်း၊ နေတော်မူသည်ရှိ သော်၊သဏ္ဌာရံ၊ဘုရား၌ရှင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွား၊ကပ်၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရ အပ်သောသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွား၊ရဟန်းပြု၍၊သမထ ဝိပဿနာဘာဝ၊ သမထတရား ဝိပဿနာတရား၊တို့၌၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ဖြန်းခြင်း၊အမှု ကို၊ကရော၊ကျွန်း၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါး၊သော၊အ ဘိညာဉ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အပဒါ၊နေ၊အပဒါနိ ၌၊ဟိမဝန္တသာ၊ဟိမဝန္တာတောင်၏၊အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ဂေါတမောနာမ၊ဂေါ တမအမည်ရှိ၊သော၊ ပဗ္ဗတော၊တောင်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ နာနာဒုမေဟိ၊ အထူးထူး၊သောသစ်ပင်မျိုးတို့ဖြင့်၊သဏ္ဌာန်၊ဖုံးလွှမ်း၏၊မဟာဘူတဂဏာ လယော၊မျှားစွာသောနတ်အပေါင်းတို့၏တည်ရာရုဝေးရာဖြစ်၏၊တဿ ဝိ၊ထိုဂေါတမတောင်၏လည်း၊ဝေမ္ဘမှာ။ အလယ်၌၊အသမော သင်ခမ်း ကျောင်း၊ကို၊ အဘိနိမ္မိတော၊ဖန်ဆင်း၊အပ်၏။ သသိ၊သဟိ၊တပည့်သား တို့နှင့်တကွ၊ပုရက္ခတော၊ဝန်း၊ရံ၊အပ်သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍ အဟံ၊ဝါသည်။ အသမော၊သင်ခမ်း၊ကျောင်း၌၊ ဝသာမိ၊နေ၏၊မေ၊ငါ၏။ သိသဂဏာ၊တ ပည့်အပေါင်းတို့သည်၊အာယန္တု၊လာ၊စေကုန်သတည်း၊မေ၊ငါ၏၊သိသဂ ဏာ၊တပည့်အပေါင်းတို့သည်၊ပဒုမံ၊ပဒုမာကြာကို၊အာဟာ၊ရန္တု၊ဆောင် စေကုန်သတည်း။ဒ္ဝိပဒိန္ဒသ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ကိုအစိုး ရတော်မူ၊သော၊တာဒိနော၊ဗြာဟ္မဏာ၊ဘုရား၊အား၊ဝုဇ္ဈပုဏ်၊ပန်း၊ပူဇော်ခြင်း၊ကို ကရိ၊သော၊မ၊ပြုရကုန်ဆုံး၊တော်၊ထိုတပည့်တို့သည်၊ ဝေဠုဝ၊ကောင်းပြီ၊ဣတိ ၊ဤသို့၊ပဒ္ဓိ၊ဆုကိုတွား၊ဝန်ခံ၍၊ မေ၊ငါ၏၊သိသဂဏာ၊တပည့်အပေါင်း တို့သည်၊ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာပန်း၊ကို၊ အာဟာရိ၊သု၊ဆောင်ခဲ့ကုန်၏၊ အဟံ၊

ငါသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နိမိတ္တ်၊အာရုံကို၊ ဂဟဏ်ပြု၍၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဘုရားရှင်အား၊အာသိုရောပယိ၊တင်လျှောက်ပြီး၊တဒါ၊ထိုဒုဏ္ဍာ၊သိသော တပည့်ဘိုးကို၊ သမာနေတွေ့၊ကောင်းစွာဆောင်၍၊ သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ၊ အတံ၊ငါသည်၊ အနုသာသိ။ ဆုံးမပြီ၊ ပဗ္ဗဇိတွေ့၊ ရဟန်းပြု၍၊ မာဃပ မဏ်ကို။ မမေ့မလျော့ကြ၊ကုန်လင့်၊အပ္ပမာဒေါ ၊မမေ့မလျော့ခြင်းသည်၊သု ခါဝပေါ၊ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏၊ဟု၊ဤသို့။ သမနုသာသေတွေ့၊ဆုံး မ၍၊သသိသော၊ ဒိမိတပည့်တို့ကို၊ ဝစနက္ခမေ၊ ဆုံးမခြင်း၌ ခန့်သည့်ဂို သော်၊အပ္ပမာဒဂုဏော၊ အပ္ပမာဒဂုဏ်ကျေးဇူး၌၊ယုဇ္ဇသည်ဖြစ် ၍၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ကာလက်တော၊ သေခြင်းကိုပြုရ၏၊ ဣဒေ၊တော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ကေနဝုတောကပ္ပေ၊ကိုးဆဲ့တဂဏ္ဍာထက်၌၊ယံယာ ယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဝုတ္ထံ၊ကြာပန်းကို။ အာသိရောပယိ၊ တင်လျှောက်ပြီး၊တာယစေတနာယ၊ထိုစေတနာ၊ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာသိစာနာမိ၊မသိစဘူး၊ဟုဒံ၊ ဤမသိရခြင်းဟူသောအကျိုးသည် ဗုဒ္ဓပူဇာ ယ၊ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ ဖလံ။ အကျိုးပေတည်း။ကေပညာသကပ္ပမှ် ငါးဆဲ့တကဏ္ဍာထက်၌။ ဇနုတ္တေ၊မာ။ ဇနုတ္တမအမည်ရှိသော၊ သတ္တဝေ့တနှ သမ္ဘန္ဓော၊ရုတနာဆုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊မဟာဇွလော၊ဗိုလ်ထူမျှား သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရာဇာ၊စကြာမင်းသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ဘူး၏။မယ္ယံ၊ ငါ့အား။ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ ပ.ဗုဒ္ဓသား၊ ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ။ အာဆုံးအမတော်ကို၊ကထံ၊ပြုကျင့်အပ်ပြီ။ ဣတိ။ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူ အပ်၏။ ၊သော၊ထိုမေဏ္ဍာသိရမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝုဇ္ဇေနိ ဝါသံ၊ရှေးဦးနေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုသရန္တော၊အောက်မေ့သည် ဖြစ်၍၊အနေကစာတိသံသာရံ၊ သန္ဓာဝိသံအနိဗ္ဗိသံ၊တဿမေဒုက္ခစာ တဿ၊ ဒုက္ခကွန်ရော်အပရဒ္ဓေါ တိဝါထံ၊အနေကစာတိသံသာရံ၊ သန္ဓာ ဝိသံအနိဗ္ဗိသံ၊တဿမေဒုက္ခစာတဿ၊ ဒုက္ခကွန်ရော်အပရဒ္ဓေါ ဟူသော ဂါထာကို။အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုပြီ၏၊အနေကစာတိသံသာရံ၊ အာသိန့်၊မကမျှား လွန်စွာသောအသံ၌ဟူ၏ဖြင့်ဖြစ်သောကာလပတ်လုံး၊အနိဗ္ဗိသံ၊ဝိန္ဒန္တော၊ နိဝတ္ထကဉ္ဘာဏ်ကိုမရသည်ဖြစ်၍၊သန္ဓာဝိသံသံသရိ၊ကျင်လည်ရလေလေ ပြီ၊ဒုက္ခစာတဿ၊ဖြစ်သောဒုက္ခရှိသော၊တဿမေ၊ထိုငါအား၊ဒုက္ခကွန်ရော ဆင်းရဲအရတည်း၊အပရဒ္ဓေါ၊လျှောကျ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အနေကဇာတိသံသာရန္တိ၊အနေကဇာတိသံသာရံ ဟူသည်ကား၊ အနေကဇာတိ သဟသ်၊ အသိန်းမကများလှစွာသော အသင်္ချေတို့ဖြင့်ဖြစ်သောကာလပတ်လုံး၊ဣဒံသံသာရေ၊ဤသံသရာဝယ် သည်၊အဋ္ဌနော၊ ကာလကို၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊အစ္ဆန္ဒသံယောဂေ၊အစ္ဆန္ဒသံယောဂအနုက်၌၊ဇကေ၀စနံ၊ဇကေ၀စ် ဗိဘတ်တည်း။ သန္ဓာဝိသန္တိ။ သန္ဓာဝိသံဟူသည်ကား၊သံသရိ၊ကျင် လည်ရှုလေပြီ၊အပရာပရံ၊အဘာန်တလဲလဲ၊ စဝန္ဓုပပဋိနဝသေန၊ရုတိပဋိ သန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ပရိဗ္ဗမိ၊လှည့်လည်ရှုလေပြီ၊အနိဗ္ဗိသန္တိ၊အနိဗ္ဗိသံ ဟူသည်ကား၊တာသမေ၊ထိုငါ့အား၊နိ၀ဏ္ဏကဥာဏံ၊နိ ၀ဏ္ဏကဥာဏ်ကို၊ အဝိနဿန္တော၊မရသည်ဖြစ်၍၊ဝေ၊ဤသို့၊သံသရန္တသ၊ ကျင်လည်ရသော၊ တာသမေ၊ ထိုငါ၏၊ဒုက္ခစာတသ၊ဒုယစာတသ ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခသ၊ဝန်ဆင်းရဲ၏၊ စာတိအာဒိ၀သေန၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသည် ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နသ၊ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသ၊ဆင်းရဲ၏၊၀၊ တနည်းကား၊ ဗိသန်၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒုက္ခတာနံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းတို့၏၊ ၀သေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုက္ခသဘာ၀သ၊ ဆင်းရဲသဘောရှိသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓောတိ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓောဟူသည်ကား၊ ကမ္မကိလေသ ဝိပါကဝဋ္ဋပ္ပကာရော၊ကမ္မ၀ဋ် ကိလေသ၀ဋ်ဝိပါက၀ဋ်အပြားရှိသော၊ ဒုက္ခရာသိ၊ဆင်းရဲအစုသည်၊အပ ရဒ္ဓေါတိ၊အပရေ့ဒွေါဟူသည်ကား၊ အဝုဟတ္တမဂ္ဂပတ္တိတော၊အရဟတ္တမဂ် သို့ရောက်သည်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ၎ရိ ဗ္ဗဒ္ဓေ၊လျှောကျ၏၊ရတော၊ရွှေ့.ယျော ၏၊ဒါနိ ဗ္ဗဒါနိ၊ ယ၊ခုအခါ၌၊နပ၀တ္တိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အပရေ့ဒ္ဓေါတိ၀၊ အပရေ့ဒ္ဓေါဟူ၍လည်း၊ပါဠေ၊ပါဠိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊အပဂတာ၊ပြိုပြိုတော အကြောင်းကိုဖြတ်အပ်ပြီးသောအကြောင်းကင်းသောကိလေသာရှိ၏၊သ ရဏ္ဍိန် ကာရဏတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊အပဂတော၊ကင်းသောကိလေသာရှိ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယမေ၀ဂါထာ၊ဤဂါထာ သည်သာလျှင်၊ထေရသ၊မေဃသိရေမထေရ၏၊အည်း၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏ်၊ပြောကြားခြင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ၊မေဃသိရေဘွေ့ ဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ မေဃသိရေမထေရ၏ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ကေနိပါတ်-၈-အင်္ဂမဝဂ်-၇ ၉-ရက္ခိတဇ္ဇေရဂါထာ

သမ္ဗုရာဂေါပဟိနောမေဂိ၊သမ္ဗုရာဂေါပဟိနောမေအစရှိသောဂါထာ သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ရက္ခိတဇ္ဇေရသော၊ ရက္ခိတမထေရ်၏။ဂါထာ၊ဂါထာတည်း၊ကိုယ်ဝိုက္ကာရေပါ၊ချဲ့ဦးနှံ၊အယံ၊ဤ ရက္ခိတမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဘုရား၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊တာ ၈၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝိညူတ်၊ ပညာရှိအဖြစ်သို့ပတ္တော၊ရောက် သည်ရှိသော်၊ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊သတ္တု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္မဒေသနံ၊တရားဒေသနာကို၊သုတွာ၊ကြားနာရ၍၊ပသန္နမာနသော၊ကြည် ညိုးသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဒေသနာဥာဏ်၊ ဒေသနာဥာဏ်တော် ကို၊အာရုဗ္ဘ၊အာရုံပြု၍၊ ထောမနံ၊ချီးမွမ် ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊သတ္တော၊ ဘုရား၌ရှင်သည်၊တ ဿ၊ထိုအမျိုးသား၏၊စိတ္တပသာဒံ၊စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်း ကို၊ဩလောကေတွာ၊ကြည့်၍၊အယံ၊ဤသူသည်၊ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ပာ၌ သတသဟဿကပ္ပမတ္ထကေ၊ ကမ္ပာတသိန်း ထက်၌၊ ဂေါတမသဿနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध သ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ရက္ခိတောနာမ၊ ရက္ခိတအမည်တော်ရှိသော၊ သာဝ ကော၊တပည့်သည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့ဗျာကာသိ၊ကြား တော်မူ၏၊သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊တံဗျာကရဏံ၊ထိုဗျာဒိတ်စကားကို သုတွာ၊နာရ၍၊ ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ၊အဝိုင်းထက်အလွန်၊ပသန္နမာန သော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အပရာပရံ၊အဘာန်တလ ဲ၊ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊အသ၊ထိုအ မျိုးသား အား၊ရက္ခိတောတိနာမံ၊ရက္ခိတဟူသောအမည်သည်၊ အဟော သိ၊ဖြစ်၏၊ သောကိယကောဋ္ဌိယရာဇဟု၏၊ သောကိယမင်း ကောဋ္ဌိယမင်းတို့ သည်၊ဘဝ ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပရိ ဝါ ရတ္တာယ၊အခြိန်ရုံအကျိုးငှါ၊ ဒိန္နာ၊ပေးအပ်ကုန်သော၊ ယေပဗ္ဗသတရာ ၈ ကုမာရာ၊ အကြင်ပါးရာသော မင်းသားတို့သည်၊ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တောသံ၊ထိုမင်းသား ငါးရာ တို့တွင်၊ သော၊ထိုရက္ခိတမထေရ်သည်၊ အညတရော၊ တယောကပင် တည်း၊တေ ပနကုမာရော၊ထိုမင်းသားတို့သည်ကား၊ နသံ ဝေ ဝေနုမယိပ် သန့်ခြင်းဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ရဟန်းပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥက္ကဏ္ဌာသိတ္ထ တာ၊ဆန့်ကျင်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊

သတ္တိုရာဘုရားရှင်သည်၊ ကုဏ္ဍာလဒေဝီတိရံ၊ ကုဏ္ဍာလအိုင်နားသို့၊ နေတွေ့ပြီးသော်၊ ကုဏ္ဍာလဓာတုကဒေသနာယား၊ ကုဏ္ဍာလဓာတ်ဒေသနာ ဖြင့်ဟူ၏ဆိုနိုး၊ မိန်းမတို့၏ဒေါသဝိဘာဝနေနေ၊ အပြစ်ကိုထင်စွာပြသဖြင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့ဌ်ခ်ီ၊ အာဒီနဝံ၊ အပြက်ကို၊ ပကာသေတွေ့ပြ၍၊ ကမ္ဘာနေ။ ကမ္ဘာနှုံ၊ ဌ်ခ်ီ၊ ယောဇိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံ၊ ဤမယ်ရှိသည်၊ ကမ္ဘာနုံ။ ကမ္ဘာနုံ၊ ကို၊ အနုယုဇ္ဇန္တော၊ အားထုတ်သည်၊ ဟုတွေ့ပြစ်၍၊ ဝိပဿနုံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဝေတွေ့ပွါးစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အာရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဋ္ဌိနေ၊ အပဒါနိ၌။

လောကဇေ္ဇော။ သတ္တိုလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသဘော နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရော နာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည် တော်ရှိ၏။ ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာတော၊ ကျားစွာသော၊ ဇနကာ ယသော၊ လူအပေါင်း၊ အား၊ အမတ်ပန်း၊ အမြှောက်နိုင်ငှာနှင့်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တသော၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါစာ သာသိ၊ စကား၊ မြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဥဒိရိတံ၊ မြွက်ဆိုအပ်သော၊ ဝစနံ၊ တ ရားတော်ကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၊ နာ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဠလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ ကျိ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကေဠော၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည် အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သမုဒ္ဒေ၊ သမုद्दရာသည်၊ ဥဒမိနုံ၊ ရေကိုဆောင်တတ်သော ဖြစ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ ယထာ၊ အစိတ်ရာဆောင်မြတ်သောရောင်သို့၊ နေရာ နေ ရအမည်ရှိသော၊ သိလုစ္စယော၊ မြင်းရိုရိတောင်မင်းသည်၊ နဂါနုံ၊ တောင် တကာတို့ထက်၊ ပဝေရောယထာ၊ မြတ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ ဣဒ္ဓိ၊ ဝေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ စိတ္တဝေသေနုံ၊ စိတ်နှင့်စပ်သဖြင့်၊ ဝတ္ထု ရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဘုရား၏ရှင်ဖြစ်၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်ကို၊ ကလံ၊ ရာ၊ ထောင်စိတ်မှ တစိတ်မျှကို၊ နုပေန္တိ၊ မမှီနိုင်ကုန်၊ ကာရုဏိ၊ ကော၊ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော၊ ဣသိ၊ သိလဂ္ဂနုစသည် ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကိုဆည်းပူးရှာမှီ၊ တော်မူလေ့ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တ ရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဝိဓိ၊ တရား၊ ဟော၊ ခြင်း၊ အ၊ စိန္တေ၊ ရင်ကို၊ ဌပေတွာန၊ ထား၊ တော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံ၊ ဃော၊ ရဟန်းသံ၊ ဃာ၊ အလယ်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၊ နေ တော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယော၊ သော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ လောကနာထ၊ ကေ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်လျှက်ကိုဆောင်တတ်သော။ ဗုဒ္ဓမှိ၊ ဝါ၊ ဘုရား၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်

တော်ကို၊သံကိုလွှေသို၊ပြီးမှမ်း၏၊သောထိုသတ္တဝါသည်၊ ကပ္ပါနုံ၊ကမ္ဘာတို့၏၊သတသဟဿသံ၊တသိန်းပတ်လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊အပါယ်လေးပါးသို့၊နဂဏ္ဍတို၊မရောက်မလာရုလတ္တံ့။ကိုလေသေ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ ဈာပယိတ္ဝာန။ ဖုတ်ကြည်းပြီး၍၊ကေဠေါ၊တည်ကြည်သောအာရုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသမာဟိတော၊တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ရေကျွဲတောနာမနာမေနု၊ရေကျွဲထဟူသောအမည်ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားသည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပညာသေကပ္ပသဟဿေ၊ ကမ္ဘာငါးသောင်းထက်၌၊ယသုဂ္ဂတာ၊ယသုဂ္ဂတအမည်ရှိကုန်သော၊သတ္တဝါ ရတနာသမ္ပန္နာ၊ရတနာဆုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊မဟာဗျလ၊ဗိုလ်ထကြီး ကုန်သော၊သတ္တဝေဝစက္ကဝတ္တိ၊ဆုနစ်ယောက်သောစကြာမင်းတို့သည်သာ လျှင်၊အာသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊မယ်ဂါ၊အား၊ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ဈာဝိ တာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ဗုဒ္ဓဿ၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဆုံ၊အမတောဝ်ကို၊ကတံ၊ပြုကုန်အပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တုံ၊ဟောတော် မူအပ်၏၊ ။

ပန၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊အာရုဟတ္တုံ၊အာရုဟတ္တုဗိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ပဟီနကိလေသေ၊ ပယ်အပ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗောရာဂေါ၊ဝိဂေါ၊ထံ၊ သဗ္ဗောရာဂေါဟူသောဂါထာကို၊ အာဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ ပုဒ်၌၊သဗ္ဗောရာဂေါတိ။ သဗ္ဗောရာဂေါဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂါဒိပ္ပဘေ ဒေါ၊ ကာမရာဂ အစရှိသော အပြားဖြင့် ပြားသော၊သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်သော၊ ရာဂေါ၊ရာဂကို။ ပဟီနောတိ၊ ပဟီနောဟူသည်ကား။ အရိယမဂ္ဂ ဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ် ဘာဝနာဖြင့်၊ သမုဗ္ဗေဒပဟာနဝ သေန။ သမုဗ္ဗေဒပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗော ဒေါသောတိ၊ သဗ္ဗောဒေါသော ဟူသည်ကား၊ အာဃာတဝတ္ထုကာမိ ဘာဝေန၊အာဃာတဝတ္ထု အစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ အနေကဘေဒဘိန္နော၊ များသော အပြားဖြင့် ပြားသော၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဗျာပါဒေါ၊ဒေါသကို၊ သမူဟတောတိ၊သမူဟတောဟူသည်ကား၊ဣဒ္ဓေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမုဿိဒိတော၊ကောင်းစွာခွါအပ်၏။ သဗ္ဗောမောဟော၊ တောမောဟောတိ။ သဗ္ဗောမောဟတောမောဟောဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခေ အညာဏာဒိအာဒီနော၊ ဒုက္ခေအညာဏံဤသို့အစရှိသော၊ ဝတ္ထုဘေဒေန၊ ဝတ္ထုအပြားအားဖြင့်၊ အဗ္ဗဘေဒေါ၊ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ သံကိလေသ

ဝတ္ထုသံကိလေသဝတ္ထုကိုဟိုရိဘာဝေနှင့်ဝေဘန်သဖြင့်၊ အဋ္ဌဘေဒေါ၏ရှစ်ပါးအပြားရှိသော သဗ္ဗာ၊အလုံးစုံသော၊မောဟာဝိ၊မောဟသည်လည်း၊ မကွေ့နှင့်မဂဲဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓသိတဗ္ဗာ၊ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား၊ဝိဂတောဟု၊ကင်းပြီ၊သိတိဘူတောသို့နိဗ္ဗုတောတိ၊ သိတိဘူတောသို့နိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ဝေဒနာ၏ဘေးမရှိလတိုင်းလသပဟာနေနှင့်အကြောင်းရင်းဖြစ်သောကိလေသာကိုပယ်သဖြင့်၊ တဏှေကဋ္ဌတာယ၊ထိုအကြောင်းရင်းဖြစ်သောကိလေသာလျှင်တူသောတည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံကိလေသာနှင့်ညစ်နွမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သောအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊သမ္ဘဝေ၊ကောင်းစွာသောလျှင်၊ပစ္စိုပ္ပန္နသဒ္ဒတ္ထာ၊ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုဝ၀ေသသကိလေသဒုရယပရိဠာဟာဘာဝတော၊ အကြွင်းမရှိကိလေသာ၏ ပူပန်ခြင်းမရှိခြင်းကြောင့်၊ သိတိဘာဝံ၊ ချမ်းအေးသည်၏အဖြစ်သို့၊ပဠေဿာ၊ရောက်ပြီ၊တဏှာ၀ေ၊ထိုကြောင့်သာသျှင်၊သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ အဘံ၊ငါသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန်စံရသည်။ အတ္ထိဘာ၀ါပိ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အညံ၊အရေဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ပြောကြား၏။ ၊ရဂ္ဂ်ိ တဏ္ဍေရဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ ရဂ္ဂ်ိတမထေရ၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဇေကနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမ၀ဂ်-၈၀-ဥဂ္ဂဏ္ဍေရဂါထာ၊

ယံမယာပကတံကမ္မန္တိ၊ ယံမယာပကတံကမ္မံဟူသော ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍေရသား၊ဥဂ္ဂမထေရ၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။အယဉ္စိ၊ဤဥဂ္ဂမထေရ်သည်လည်း၊ဝုဏ်မဇ္ဈေသား၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာဝီကာ၊ရောပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ တဗ္ဗတဗ္ဗာ၀ေ၊ ထိုထိုဘ၀၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဣဒေါ၊ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊ကေဝိသေကပ္ပေ နှစ်ဆဲ့တစ်ကမ္ပာထက်၌၊ သိခီ သမ်၊သိခီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ကေဒိ၀သံ၊တနေ့သည်၊ သိခီဘဂ၀န္တံ၊သိခီဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိတွာ၊ဖူးမြင်၍၊ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊

ဟုတ္တေား။ ဖြစ်၍။ ကောဏ္ဍဝုဠ္ဠေတိ၊ ဆုတ်သွားပန်းတို့ ဖြင့်ဟူ၏၊ ဟူ၏ခြင်းကို၊ အကာသိ ပြုပြီး သော်၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဝေနာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တေား ဖြစ်၍။ အပရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ သုဂတိသုဃေ၊ သုဂတိဘုံ၌သာ လျှင်၊ သံသရေ၊ နှောက်ကျင်ထည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဘဝ၌ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ကောသလတိုင်း၌။ ဥဋ္ဌိဝမေး ဥဂဝနိုဂုံး၌၊ သေဋ္ဌိပုတ္တော်၊ သူဌေးသားသည်။ ဟုတ္တေား ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်ရ၏။ အ သား၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား။ ဥဋ္ဌေါတ္တေ ဝနာမံ၊ ဥဋ္ဌဟူသော အမည် သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရ၏။ သော်၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်ရှိ၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော်၊ ရောက်သည်။ ဟုတ္တေား ဖြစ်၍။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ ဗုဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓါ ရာမေး ဘဒ္ဒါရုံ ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရေ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့ ဂတ္တေား သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ဓမ္မံ၊ တ ရားတော်ကို၊ သုတ္တေား ကြား နာရ၍။ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ခိုအာပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိ သည်၊ ဟုတ္တေား ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တေား ဝေါနိုးပြု၍။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ ကမ္မံ စိုးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော်၊ ပြုသည်ရှိသော်။ နစိရေ ဝေယ ဝ ပတ္ထော ဝိသာသျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်ပါဠိတော်၌။

ဝိနယာနုဒိယာ၊ ဂဠုံ တို့၏အဓိဝိနယာဟုပညတ်သရိက်ရှိ ကြက်ညီး၏ နေရာဝိနယာ ဖြင့်၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဗလိတော၊ အသီးကိုဆောင်သော၊ ဝိလကျွေ၊ ညောင်ချဉ်ပင်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဂဝေသန္တော် ရှာသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကနာထကံ၊ သိဒ္ဓိ ဖြတ်စွါဟုရားကို၊ အဒ္ဒသံ၊ မူး ဖြင်ရပြီ။ ဝုဋ္ဌိတံ၊ ရုန်းလှိုင်တင့်ပင်လုံးပွင့်သော၊ ကေတကံ၊ ဆေတသွားပင်ကို ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝကျွေ၊ အာညာ၌၊ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍။ သိဒ္ဓိနော၊ သိဒ္ဓိအာမည်တော်ရှိသော၊ လောကဗန္ဓု နော၊ သတ္တလောကတို့၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ အဘိရောပယိ တင်လျှောက်ပြီ။ ယေနဉာဏေန၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ အာ ရုတ်ရောဂ်ကို ဖျောက်ခြင်းမရှိသော၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော်၊ ရောက်သည်။ အာဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသ၊ ပြိုးမွမ်းအင်ဖြတ်တော် မူသော၊ မဟာဝုနိ မဟာဝုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တံ ဉာဏံ၊ ထိုအရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ကို၊ အဘိပူဇယိ ၊ ပူဇော်ပြီ။ ဉာဏဒ္ဓိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၌၊ ပူဇံ

ပူဇော်ခြင်းကို။ကတွေနှုတ်ပြုပြီး၍၊အဟံ ငါသည်၊မိလက္ခံ့ကြီး၊ညောင်ချဉ်ပင်ကို အာနုဘော်။မြင်ပြီ၊ တံဝုညံ့။ထိုကောင်းမှုကို၊ပဋိလဒ္ဓေါ၊ရသည်၊ အမှီ၊ဖြစ်၏၊ မှုခဲ့၊ဤသို့ရခြင်းသည်၊ဥာဏပူဇော၊ယား၊ဖြတ်စွာဘုရားဥာဏ်တော်ကိုပူဇော် ခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးတည်း၊ဟူတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ကေတိ သောကပြေ၊သုံး ဆဲ့တာကမ္ဘာထက်၌၊ယံယာယစေတနာယ၊အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဝုပ္ပံ၊ဆတ် သွားပန်းကို၊ အတိ ရောပယိ ၊တင်လှူပူဇော်ပြီ။ တာယ၊စေတနာယ၊ထို၊စေ တနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာဘိဝေနာမိ၊မသိစတား၊ ဟုခဲ့၊ဤသို့ မသိခြင်းတည်းဟူ၊သောအကျိုးသည်၊ ဥာဏပူဇော၊ယား သဗ္ဗညုတ်ညာဏ် တော်ကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း။ ဟူတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ တေခုသကပဋိ၊ တဆဲ့သုံးကမ္ဘာထက်၌၊ဗလုဂ္ဂတာ၊ဗလုဂ္ဂတ အမည်ရှိကုန် သော၊သတ္တရတနာသမ္ပန္နား၊ရတနာခုနစ်ပါး၌ဖြည့်ရုံကုန်သော၊မဟာဗျတ္ထ ရှား၊သောဗိုလ်ပါရှိကုန်သော၊ ဒွါဒသစက္ကဝတ္တိ၊ တက္ကိုပ်နှစ်ယောက်သော စက္ကြာမင်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊အဆုံး အမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အာပ်ပြီ၊ ဟူကို၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အာပ်၏၊ ။

ပန်၊ဘက်၍ဆိုဦးအုံ၊ အာရဟတ္တံ၊အာရုဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၍၊ အာတ္တနော မိမိ၏၊ဝန္ဒူ၊ပဏ္ဍိတဒေဝပုတ္တနေနု၊ဝန့်ဆင်း၊ရဲ၏ပြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်၊ အာသုံ့၊အာရုဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာဂရောနေ့ကြား၊ပြောကြားလိုသည်ဖြစ် ၍၊ယံမယာပကတံကမ္မံအပ္ပံဝါယဒိ ဝါ၊ဗဟုံ သမ္ဗမေတံပရိကိ္ခဏံ နတ္ထိဒါနိ ဝုနတ္ထုဂေါ၊ဘိဂါထံ၊ ယံမယာပကတံကမ္မံ၊အပ္ပံဝါယဒိ ဝါ၊ဗဟုံ၊ သမ္ဗမေတံ ပရိကိ္ခဏံ၊နတ္ထိဒါနိ ဝုနတ္ထုဂေါ၊ဟူသောဂါထာကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်၏၊အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်း၊ငယ်သည်း၊ဖြစ်သော၊ ယဒိ၊ထိုမြို့၊ ဗဟုံ ဝါ၊ များ၊သည်လည်း ဖြစ်သော၊ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပကတံ၊ပြုအာပ်၏၊သတ္တံ၊ အလုံ့ဆုံ့သော၊ဇော်၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ သည်၊ပရိကိ္ခဏံ၊ကုန်ပြီ၊ဒါနိ ဏ္ဍာဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဝုနတ္ထုဂေါ၊ တဘာန်အသစ် ဖြစ်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ။

တဇ္ဇ၊ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ယံမယာပကတံကမ္မန္တိ၊ ယံမယာပကတံကမ္မံ ဟူသည်ကား၊ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ တိဟိ၊သုံးပါး ကုန်သော၊ကမ္မဒ္ဒါရေဟိစ၊ ကမ္မဒ္ဒါရတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆဟိ၊ခြောက် ပါးကုန်သော၊ ဥပဓိဒ္ဒါရေဟိစ၊ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဒ္ဒါရတို့ဖြင့် လည်း ကောင်း၊အဋ္ဌဟိ၊ရှစ်ပါးကုန်သော။ အသံဝရေ၌ရေဟိစ၊ အသံဝရေ၌ရတို့

ဖြင့်လည်းကောင်း၊အဋ္ဌဟိ။ရှစ်ပါးကုန်သော၊သံဝရနှင့်ပြီးရာဒီဟိစ၊သံဝရနှင့်ပြီး
အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ပါပါဒိဝေသေန၊ အကုသိုလ်အစရှိသည်
တို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ဒါနာဒိဝေသေနစ၊ ဒါနအစရှိသည်တို့၏အ
စွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ဣတိ။ဤသို့၊အနေကေဟိ၊များစွာကုန်သော၊ ပကာ
ရေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊အနာဒိမတိသံသာရေ၊ ဆစမ့်ထင်သံသရာ၌မယား
ငါသည်၊ကတ်ဘွယ်စိတ်၊ ဆည်းပူအပ်သော၊ အာဘိနိပ္ပန္နိတ်၊ ပြီးစေအပ်
သော၊ယံဝိပါကကမ္မံ၊အကြောင်အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်အကု
သိုလ်ကံသည်၊အပ္ပံဝါယာဒိဝါဗဟုန္တိ၊ အပ္ပံဝါယာဒိဝါဗဟုံ ဟူသည်ကား။
တစ္ဆကမ္မံ၊ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ဝတ္ထုစေတနာပယောဂကိ
လေသာဒီနှုံ၊ဝတ္ထုစေတနာသုံ့လက်ကိလေသာအစရှိသည်တို့၏၊ဒုဗ္ဗလတာ
ဝေန၊အားနည်းသည်၏ အကြစ်ဖြင့်၊အပ္ပံဝါ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်သော၊
တေသံ၊ထိုဝတ္ထုစေတနာလုံ့လကိလေသာအစရှိသည်တို့၏၊ ဗလဝတာ
ဝေန၊အားကြီးသည်၏အကြစ်ဖြင့်၊ အာဘိဏ္ဍပဝတ္တိယာစ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဗဟုံဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗမေတံပ
ရိကျိတ္ဝာန္တိ၊သမ္ဗမေတံပရိကျိတ်ဟူသည်ကား၊သမ္ဗမေဝစ၊ အလုံးရုံသာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ကောင်းကမ္မံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်၊ ကမ္မက္ခယက
ရသ၊ကံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ မဂ္ဂသ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ အဓိဂ
တတ္တာ၊ရအပ်သည်၏အကြစ်ကြောင့်၊ပရိကျိတံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ဝတ်၊ရောက်
၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ကိလေသဝဋ္ဋပဟာနေန၊ ကိလေသဝဋ်ကိုပယ်သဖြင့်
ကမ္မဝဋ္ဋံ၊ကမ္မဝဋ်သည်၊ ပဟီနမေဝ၊ပယ်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဝိပါကဝဋ္ဋသ၊ဝိပါ
ကဝဋ်၏၊ အနုပ္ပါဒနတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကမ္မဝဋ္ဋံ၊ ကမ္မဝဋ်သည်၊
ပဟီနမေဝ၊ပယ်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
နတ္ထိဒါနိပုနဗ္ဘဝေါတိ၊နတ္ထိဒါနိပုနဗ္ဘဝေါဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊အာ
ယတိ၊နောင်အခါ၌၊မယ်၊ငါ့အား၊ပုန ဗ္ဘဝါတိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဘာနအသစ်ဖြစ်ခ
ခြင်း၊သည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
သဗ္ဗမေတန္တိ ဝိ၊သဗ္ဗမေတံဟူ၍လည်း၊ပါဠေ၊ပါဠိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သဗ္ဗဒ
အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ကောင်း၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား။ပဒပရိဘာဝေါ၊ ပုန်ဘိုးခွဲခြင်းထည်း၊ ။ဥဂ္ဂဏ်ရေရေါထာ
ဝဏ္ဏနာ၊ဥဂ္ဂမဏ်ရ၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။
အဋ္ဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊အဋ္ဌမဝဂ်၏အဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၆-ဧကနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၁-သမတိဂုတ္တိထေရဂါထာ။

ယံမယာပကတံပါပန္တိ။ ယံမယာပကတံပါပ ဟူသောဂါထာသည်၊ အာယသ္မတောဘုရား အသက်ရှည်သော၊သမိတိဂုတ္တိထေရ်သော သမိတိဂုတ္တိ မထေရ်၏။ ဂါထာ၊ဂါထာတည်း၊ သောဝိ။ ထိုသမိတိဂုတ္တိမထေရ်သည် လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု။ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာဓိကာရော။ ပြုအပ်သောဆု တောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဝုဿာနိ၊ကောင်း မွတ်ကို၊ဥပစိနန္တော။ ဆည်းပူးသည်း ဟုတ္တေ၊ဖြစ်၍။ ဝိပဿိသ္မိ၊ဝိပဿီ အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက် တော်၌၊ကုသဝေပေါ၊အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွေ၊ ဖြစ်၍။ ဝိညူဟံ၊သိကြား လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ဘုရားရှင် ကို၊ပဿိတွေ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နစိတ္တော။ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟု တွေ၊ဖြစ်၍။ ဒေဝတိသုမနဝုဠ္ဍေဟိ၊ မုလေးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇေသိ၊ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ပြု၏၊သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တေနဝုဠ္ဍကမ္မေန။ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ယတ္ထယတ္ထဘဝေ၊ အကြင်ကြင်ဘဝ၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ် ၏၊တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌။ ကုလရူပဝဏ္ဏဝိဝါရသမ္ပဒါဟိ။ အမျိုး အသင်းအခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အညေ၊တပါ.ကုန်သော၊သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊အဘိဘဝိတွေ၊နှိမ်နင်း၍။ ဆဋ္ဌာဘိ၊တည်၏။ကေသို၊တခု သော၊အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောဝ၌။ အညတရံ၊တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ဝိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပဝိဋ္ဌံ၊ကြွတော်မူသည်ကို၊ဒိသွာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ အပသံမဏ္ဍကောဒ္ဓါ၊ဤဦးပြည်းသည်ကုန်မြဲသော နွားစွဲ၊ရောင်ထင် ၏၊ဟောနုထိုကြောင့်၊ အယံ၊ဤဦးပြည်းသည်၊ ပဒိဋ္ဌာဒေတွာ၊ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဝိစရတိ၊သွားလေ၏။ ဒုတိ၊ဤသို့၊ပတွာ၊ဆို၍၊ နုဒ္ဒုဟိတွေ၊တံတွေးထွေး ၍၊ပက္ကမိ၊ဖဲလေ၏၊သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊ဟောနုကမ္မေန၊ထိုမကောင်း မှုကံကြောင့်၊ ဗဟုကာလံ။ များစွာသော ကာလပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊ ပစ္စိတွာ ကျက်၍၊ကသဝပသ၊ကသဝဘဝည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌။မနုဿလောကေ၊လူပြည်၌ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ပရိဗိုဇ်ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ဥပဂ တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ကော်၊တယောက်သော၊သိလာစာရသမ္ပန္နံ၊သီလ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ဥပါသကံ၊ဥပါသကာကို၊ဒေါသဉ္စ ရေ၊ဒေါသနှင့် ဘဉ်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊ ကုဋ္ဌရောဂိ၊နှနာရောဂါရှိသည်၊ဘဝေ

ယျာသိ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကြောသိ၊ ဆဲရေး၏၊ နာနတိတ္ထေ စ၊ ရေချိုးဆိပ်ဌာလည်း၊ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်၊ ဌပိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန် သော၊ နာနာနဒုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုနှင့်တို့ကို၊ နုသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ပုနပိ၊ တာဘနိ်လည်း၊ နရကေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုနိ ဝဿသတာနိ၊ များစွာသော နှစ်ကိုပတ်လုံး၊ ဒုက္ခံ၊ ဘင်းရဲကို၊ အနုဘဝိတ္တာ၊ ခံစားရ၍။ ဣမမတ္ထိं ဗုဒ္ဓပြုံးဒေး၊ ဤငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌၊ အညတရသ၊ တာယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားရှေ့၊ ပုဗ္ဗေ၊ သားသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသ၊ ထိုသူငယ်အား၊ သမိတိ ဂုဏ္ဟောတိ နာမ်၊ သမိတိဂုဏ်ဟူသော အမည်သည်း ဒေါသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသမိတိဂုဏ်သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရောက် လတ်သော်၊ သဗ္ဗေ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရဟန်းသောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိသုद्धသီလော။ စင်ကြယ်သောသီလရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေ၊ နေ၏၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ပုရိမကမ္မနိဿန္ဓေန၊ ရှေးဦးပြုအပ်သောအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးဆက် ကြောင့်၊ ကုဋ္ဌရောဂေါ၊ နှုန်းရောဂါသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သရီရာ ဝယဝါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်တို့သည်၊ ယောဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဆိန္နာ ဘိန္နာ၊ ပြတ်ကွဲကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပယ္ယဋ္ဌိ၊ ယိုစီးကုန်၏။ သော၊ ထိုသမိတိဂုဏ်မထေရ်သည်၊ ဂိလာနသာလယံ၊ သူနာတို့၏စုဝေးရာ၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ အထပန္နော၊ ထိုနောက်မှ၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာနံ၊ သူနာမေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓံ၊ သွားလေ၍၊ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုကျောင်း၌၊ ဂိလာနေ၊ နာကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပုစ्छ ဗ္ဗေ၊ မေးသည်ဖြစ်၍၊ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ယာဝတာ၊ အကြင် မျှလောက်၊ ခန္ဓပဝတ္တိနာမ၊ ခန္ဓာဖြစ်ခြင်း မည်သည်ကား၊ သင့်၊ အလုံ၊ ခုံ သော၊ ဒုက္ခမေဝ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသာလျှင်တည်း၊ ခန္ဓသုပန၊ ခန္ဓာတို့ သည်ကား၊ အသန္တေသု ယေဝ၊ မရှိကုန်သည်ရှိသော်သာလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း ရဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒနာနုပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝေဒနာနု ပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတ္တာ၊ ဟော၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ သော၊ ထို သမိတိဂုဏ်မထေရ်သည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ သြ

ဝါဒေ၊အာဆုံးအမဋ္ဌ၊ဌတ္ထာ၊တည်၍၊ဝိပသဿနံ၊ဝိပသဿနာကို၊ ဝေဒေတ္ထာ၊ပွါး စေ၍၊ဆား၊ခြောက်ပါး၊ကုန်သော၊အာဘိညာ၊အာဘိညာဥ်တို့ကို၊သန္ဓာ၊ကာ သိ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊တေ၊ထိုကြောင့်၊အပဒါ၊နှ၊အပဒါနိ၌၊ ।

ဝိပဿိသော၊ ဝိပဿိမြတ်ဘုရား၊သည်၊ ဗောဓိဏ္ဍသော၊ ပွါး၊စဉ်၊ဝိပုလော၊ကြီး၊ကျယ်သော၊ အာလောကော၊ အလင်း၊သည်၊ အဟု၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူ ပြီ၊သသမုဒ္ဒါ၊သမုဒ္ဒါလေး၊စင်း၊နှင့်တကွ၊ဖြစ်ကုန်သော၊သပဇ္ဇတာ၊ ဖြင်း၊မြေ၏တောင် စက္ကဝါဟိမဝါနှင့် တကွသော၊ ပထဝီ၊ နှစ်သိန်း၊လေး သောင်း၊အတုရိ၊သော၊မြေကြီး၊သည်လည်း၊ သံဃဋ္ဌ၊တုန်လှုပ်၍၊နေမိတ္တာ စ၊နိမိတ်ဖတ်တတ်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဝိယာကံသု၊ပြောကြား၊ကုန်၏၊ လောကေ၊လောကဋ္ဌ၊ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရား၊သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊သဗ္ဗ သတ္တာနံ၊အလုံး၊ရုံသော သတ္တဝါတို့ထက်၊အ၌ဝါ၊ဖြတ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဇနတံ၊လူ၊အပေါင်းကို၊ဥဒ္ဓရိဿတိ၊ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်လတ္တံ့၊နေမိတ္တာ နံ၊နိမိတ်ဖတ်တတ်သော သူတို့၏၊ဝစနံ၊စကား၊ကို၊သုတ္တာန၊ကြား၍၊အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဗောဓိမူဇံ၊ရေ၊လေး၊ပန်း ပူ၊ဇော်ခြင်း၊ကို၊ အကာသိ၊ပြုပြု၊မမ၊ဝါ၏၊ ဗောဓိမူဇနာ၊ ရေ၊လေး၊ပန်း၊ပူ၊ဇော်ခြင်း၊သည်၊ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သော၊ဘော ဂိ၏၊ဒေ၊သော၊ ဤသို့သော၊ဘောဂိ၊သော၊ ပူဇာနာ၊ပူ၊ဇော်ခြင်း၊သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ကု သလော်၊ ကုသိုလ်ကောင်း၊မှုကို၊ သင်္ခရိတ္တာန၊ပြု၍၊ သက်စိတ္တံ၊မိမိစိတ်ကို၊ ပသာဒယိ'၊ကြည်စေပြု၊ ဗောဓိမူဇံ၊ရေ၊လေး၊ပန်း ပူ၊ဇော်ခြင်း၊ကို၊ကရိတ္တာန၊ ပြု၍၊အဟံ၊ဝါသည်၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ ကာလကတော၊သေ၏၊ဒေဝတ္တံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော၊ အဃ၊ထိုမှတပါး၊ မာနုသံ၊လူပြည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ ယောနိ'၊ ယောနိသို့၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏၊တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုယောနိ၌၊ သဗ္ဗေ၊အလုံး၊ရုံကုန်သော၊သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊အဓိဘောမိ၊လွန်၍ခံစား ရ၏၊ဆုံ၊ဤသို့ခံစား၊ရ၊ခြင်းသည်၊ ဗောဓိပူဇာယ၊ ရေ၊လေ၊ပန်း၊ပူ၊ဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း၊ဗောဓိယော၊နို့ ထိန်းတို့သည်၊မမ၊ဝါ၏၊ စိတ္တဝသ နုဂါ၊စိတ်အလိုသို့လိုက်သည်ဖြစ်၍၊မံ၊ဝါ့ကို၊ဥပဇ္ဇဟန္တိ၊လုပ်ကျွေး၊ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနို့ထိန်းတို့သည်၊ ကောပေတုံ၊ ပျက်စေခြင်း၊ဌာ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ဤသို့သော အကျိုး၊သည်၊ဗောဓိပူဇာယ၊ရေ၊လေ၊ပန်း၊ကို ပူ၊ဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း၊ ဤတော၊ဤဘဒ္ဒက ဟူ၏၊ ကေနဝ တောကပ္ပေ၊ကိုးသောတကပ္ပာသက်၌၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ယံယာယ စေတနာ ယ၊အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဝုညံ၊ကောင်းမှုကို၊အကရိ'၊ပြုပြီ၊ တာယ စေတ နာယ၊ထိုစေတနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ'၊ဒုဂ္ဂတိဘဝ၊ကို၊နာဘိဇာနာမိ၊မသိစဘူး

ဆုံ၊ဤမသိခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဇာတိပူဇော်ယဉ်၊ မုလေးပန်း ကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ဖလဲ၊အကျိုးပေတည်း။ ဣတောဒုတိယ ဣဘဒ္ဒက ဆွမ်းတတိယ ကပ္ပမှိ၊သုံးကပ်မြောက်၌၊ ဇနာဓိပါ၊ လူတို့ကိုအစိုးရကုန်သော၊ သုပါစရိ ယာနာမ၊သုပါစရိယအမည်ရှိကုန်သော၊မဟာဇွဲလား၊ဗိုလ်တုမျှားကုန်သော စတုတိ သစ္ကာဝတ္ထိ၊ သုံးကျိပ်လေးယောက်သော စကြာမင်းတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊မယ်ငါ့အား။ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာ ဝိဟာ၊ဖျက်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)။ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အာဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ပြုကျင့်အပ်ပြီ။ဟုတိ။ဤသို့။ ဝတ္ထုံ၊ယောဇောဝ် မူအပ်၏။ ။

ပန်၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ရောက်ပါ၊သောအာဘိညာဉ်ရှိသည် ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ပယာဒိနကိုလသပဋ္ဌေ၀ကွန်မုခေန။ ပယ်ပြီး သော၊ကိလေသာ ကိုဆင်ခြင်ခြင်ခြင်း၊ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ဝေါရပယိ၊ယခုအခါ၌၊ အနုဘုယျမာန ရောဂ ဝ၊သော၊ ခံစား၊ရသော ရောဂါအနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုရိမစာတိ သု၊ရှေးအဖြစ်တို့၌၊ အဘ္ဘနာ၊ ဝိမိသည်၊ကတံ။ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကို၊ အနုသရိတွား၊အောက်မေ့၍၊ ဣဒါနိ၊ယခု အခါ၌၊တာသ၊ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ သဗ္ဗသော၊ အရှင်းခပ်သိမ်း။ ပယိ နဘာဝံ၊ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာ၊ဝေန္တော၊ ထင်စွားပြုလိုသည် ဖြစ်၍၊ယံမယာပကတံပါပံ၊ ဝုဗ္ဗေအညာသု၊ဇာတိသု၊ဣဒေ၀တံ၀ေဒနိယံ၊ ဝတ္ထု၊အညံနိဗ္ဗတိတိ ဂါထံ၊ယံမယာပကတံပါပံ၊ဝုဗ္ဗေအညာသု၊ဇာတိသု ဣဒေ၀တံ၀ေဒနိယံ၊ ဝတ္ထု၊အညံနိဗ္ဗတိ ဟူသော၊ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှာဘိုရ်၏။ဗုဒ္ဓေ၊ရှေ့ကာလ၌၊အညာသု၊တပါး၊ကုန်သော၊ ဇာတိသု၊အဖြစ် တို့၌၊မယာ၊ငါသည်၊ယံပါပံ၊အကြင်မကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ပြုအပ်၏။ တံ၊ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊ ဣဒေ၀၊ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောင်၌သာလျှင်၊ ဝေဒနိ ယံ၊ခံစားအပ်၏။ အညံ၊ တပါး၊သော၊ ဝတ္ထု၊ ခန္ဓာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း သည်၊နိဗ္ဗတိ။မရှိ၊ ။

☰ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ပါပန္တိ၊ပါပံဟူသည်ကား၊အကုသလံ၊အကုသိုလ် ဖြစ်သော၊ကမ္မံ၊ကံကို၊ပါသစ္စံ၊မှန်၏၊တံ၊ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊လာမကဇ္ဇ ဓု၊ယုတ်မာသောအနက်ကြောင့်၊ပါပန္တိ၊ပါပံဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ဝုဗ္ဗေတိ ဝုဗ္ဗေဟူသည်ကား။ဝုရာ။ရှေ့ကာလ၌၊အညာသု၊ဇာတိသုတိ၊ အညာသု၊ဇာ တိသုဟူသည်ကား၊ဣတော၊ဤဘ၀မှ၊အညာသု၊တပါး၊ကုန်သော၊ ဇာတိ သု၊အဖြစ်တို့၌၊အညေသု၊တပါး၊ကုန်သော၊အတ္တဘာ၀ေသု၊အတ္တဘောတို့

ခ JJR

ဌ်းကိသစ္စံ။မှန်၏ဩဘေးဤဂါထာဌ်းအယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့.သည်ကား၊အဘွား။ အနုက်တည်း၊မယာ။ငါသည်ဗုဒ္ဓမသို့ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘောဌ်းတာ ဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။ကတံ၊ပြုအပ်သော၊တံပါပံ၊ထိုမကောင်းမှုသည် ယဒိဝိနတ္ထိ၊အကယ်၍ကား၊မရှိ၊ပနတထာပိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ဗုဒ္ဓါနို၊ ယာရုအခါ၌။တသား၊ထိုအကုသိုလ်ကံ၏။သမ္ဘဝေ၊ပေါ်ပေါ်ပြစ်ခြင်းသည်သာ ဣဗ်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ပန၊အထူးကိုဆိုဦးအုံ၊ ဗုဒ္ဓတော၊ဤကိုယ်၏အပြစ်မှ၊ အညာ သု၊ တပါး၊ကုန်သော၊ ဓာတိသု၊အပြစ်တို့ဌ်း၊ ကတံ။ပြုအပ်သော၊ တံ၊ထို အကုသိုလ်ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊ ဗုဒ္ဓဝေ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် သာလျှင်၊ ဝေဒနိယံ၊ ခံစား၊အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓမသို့ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘောဌ်၊တံပလံ၊ ထိုအကျိုးကိုပြစ်စေတတ် သောကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခံစား၊အပ်၏။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဝတ္ထု၊အညံနဝိဇ္ဇတိတိ၊ဝတ္ထု၊အညံနဝိဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား၊ တသာကမ္မသာ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ဝိပစ္စယနောကာသော၊ အကျိုးပေးရာအခွင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ အညော၊တပါး၊သော၊ ခန္ဓာပဗဗ၊ခန္ဓာ ခန္ဓာအစဉ်ဟုဆိုအပ်သောအနှောင်အဖွဲ့သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဗုဒ္ဓမေ၊ပန၊ခန္ဓာ။ဤ ခန္ဓာတို့သည်ကား၊သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ဥပါဒါနာနံ၊ဥပါဒါန်တရား တို့ကို၊ပဟာနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အပြစ်ကြောင့်၊ အနုပါဒါနော၊ငါးစာ မရှိသော၊ဓာတဝေဒေါ၊ ဓါးကဲ့သို့၊စရိမကစိတ္တာနိုရောဓေန၊ အဆုံးပြစ် သောစိတ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊အပဋိသန္ဓိကာ၊တာဒိနပဋိသန္ဓေခြင်းမရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ချုပ်ကုန်၏၊ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့၊ အညံ၊ အရေဟတ္တဖိုလ် ကို၊ဗျာကာသိ၊ပြောကြား၏။ ။သမိတိဂုတ္တဿ ထေရဝါဒဝဏ္ဏနာ၊သမိတိ ဂုတ္တမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၁၂-ကဿပထေရဝါထာ၊

ယေနယေနသုတိဂ္ဂါနိ၏၊ယေနယေနသုတိဂ္ဂါနိဟူသောဂါထာသည် အာယာသ္မတောဂ္ဂသည်သောအသက်ရှိသော၊ ကဿပထေရသား၊ကဿပ မထေရ်၏။ ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။ ကိရ၊အဆင့်ကြား၊ခုသည်ကား၊ အယံ၊ ဤကဿပမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရသား၊ ပဒုမုတ္တရဖုရားမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ပြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တိသုဝေဒေသု၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌

လည်းကောင်း။ အညှေသူ၊တပါးကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာသိပေသုစ။ ပုဏ္ဏား အထက်တို့ဖွဲ့သည်းကောင်း။ နိမ္မတို့၊အပြီးသို့၊ဝတောရောက်၍၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ကေဒိဝသံ၊တာနေ့သစ္စာ၊ဘဂဝန်၊ ပရိမုဇ္ဈရမြတ်စွာ ဘုရားကို၊ဒိသ္သာ ဗူးမြင်ရ၍၊ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သမနုပုပ္ပေဟိ၊မုလေးပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊အကာ သိ၊ပြုဘူး၏၊ ကရောန္တောစ၊ ပြိုသော်လည်း၊သဏ္ဌာ၊ဘုရားရှင်၏။ သမန္တ တောစ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလည်းကောင်း။ ဥပရိစ၊အထက်တော်မှလည်း ကောင်း၊ပုပ္ပမဒ္ဒိယော၊ပန်းဆုတ်တို့ကို၊ခ်ပါ၊ပစ်ချ၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ဘုရား၏အာနုဘော်တော်ဖြင့်၊ ပုပ္ပာနု၊ပန်းတို့သည်၊ပုပ္ပာသနာကာရေန၊ ပန်းမွှေ ရာအခြင်းအရာဖြင့်၊ သဏ္ဌာပယိ၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အဓိဋ္ဌာ၊တည်ကုန်၏၊ သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊ တံအနန္တရိယံ၊ထိုအံ့ဘွယ်သရဲကို၊ ဒိသ္သာ၊ဖြင်၍၊ဘိယျောသောမတ္တာယ။ အဘိုင်းထက်အလွန်၊ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဒေဝရာဇပရေ။ အာဘန်တလဲလဲ လည်း၊ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုဟူကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်းဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ကပ္ပ သတသဟဿံ၊ကမ္ပာဘယိန်းကာလပတ်လုံး၊ သုဂတိသုဒေဝေသုဂတိ တုံဘို့ဖွဲ့သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ကျင်လည်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နှုမယို့ ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ဤပါတိုဟုရားပွင့်တော်မူသော်အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည် ၌၊အညတရသား၊ တယောက်သော၊ ဥဒိစ္စပြာဟ္မဏသား၊ မြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏား၏၊ပုတ္တော၊သားသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နဠုတို့၊ဖြစ်လေ၏။ အသ၊တို့ အမျိုး၊ကောင်း သားအား။ ကဿပေါတိနာမ်။ ကဿပဟူသော အမည် သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တသ၊ထိုအမျိုး၊ကောင်းသား၊အား။ ဒဟရကာ လေယော၊ပေယ်ရှယ်စဉ်အခါကပင်လျှင်။ ဝိတာ၊အာဘသည်၊ကာလ၊ကော သိ။ သခဲ့၍၊မာတာ၊အမိသည်၊ပဒုမ္ဘာ၊လုပ်ကျွေး၍၊သော၊ထိုကဿပ သည်၊ ကေဒိဝသံ။ တာနေ့သစ္စာ။ ဧတာဝနံ။ ဧတာဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဂတော၊သွားသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုဘွာ၊ကြားနာ၍၊ဟေ တုသမ္ပန္နတာယ၊ အရှ ဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ဟသ္တိ ယေ အာသနေ၊ထို နေ့ရာ၌သာလျှင်၊ သောတာပန္နော၊သောတာပန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊မော တု၊အမိ၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ အနုဇာနာပေတ္တာ၊ခွင့်ပြုစေ ၍၊ပဗ္ဗဇိ၊တော၊ရဟန်းပြု၏။ သတ္ထု၏၊မြတ်စွာဘုရား၏သည်၊ ဝုဏ္ဏ၊ဝ၊သော၊ဝါ ကျွတ်ပြီးသော်၊ ပဝါ၊ရေတွေ့၊ပဝါ၊ရ၊ကာပြု၍၊ဧနုပဒစာရိကံ၊ ဧနုပုန်ခရီး၊ဒေသ

စာရိကို၊ ပဏ္ဍိမဇ္ဈေ၊ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ သပယံပါ၊ မိမိသည်လည်း၊ သဏ္ဌာရား ဖြတ်စွာဘုရားနှင့်၊သန္ဓိ၊တကွ၊ ဂန္ဓကုဋီသို့ပြန်ကြ၏။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အာဝုဇ္ဇိတ်ပန်ကြားခြင်းငှါ၊မာဝု၊အမိ၏၊သန္ဓိကံ၊အဃထံ သို့၊အဂမာသိ၊သွား၊လေ၏။ မာတာ၊အမိသည်၊ဩဝါဒဝေယျ၊ဆုံးမသည် ၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝိသဒ္ဓေန္ဒြိယ်၊လွတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေနယေနသုဘိက္ခာနိ၊သိ ဝါနုအာဘယာနိစ၊တေနုဝုတ္တကဂ္ဂဿသု၊ သောကာပဟတောဘဝါတိဂါ ထံ၊ယေနယေနသုဘိက္ခာနိ၊ သိဝါနိအာဘယာနိစ၊တေနုဝုတ္တကဂ္ဂဿသု၊ သောကာပဟတောဘဝဟူသော၎ဂါထာကို၊ အာဘသိ၊ရွတ်ဆိုဟု၊ ယေန ယေန၊အကြင်အကြင်အရပ်မျက်နှာဖြင့်၊သုဘိက္ခာနိ၊ အလွန်လှပ်သော ဆွမ်းရှိကုန်၏၊ သိဝါနိ၊ချမ်.လည်းချမ်းအေးကုန်၏၊ အာဘယာနိစ၊ ဘေး လည်းမရှိကုန်၊ဝုတ္တကာ၊ချစ်သား၊တေန၊ထိုအရပ်မျက်နှာအတွင်း၌၊ဂဏ္ဍဿ သွားပါလေလော။ သောကာပဟတောသောက ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ မ ဘဝ၊မဖြစ်စေပါလင့်။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ယေနယေနာတိ၊ယေနယေနဟု သည်ကား၊ ယတ္ထယတ္ထ၊အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ ဟိသစ္စံ.မှန်၏၊ တေ၊ဤ ယေနယေနဟု သောပုဒ်သည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီအနက်၌၊ ကာ၊ကောဝစနံ၊ ကရိတ္တာ၊ပါဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း၊ယတ္ထ ယတ္ထ ဒိသာဘာဂေ၊အကြင် အကြင်အရပ်မျက်နှာအတွင်း၌၊ ဣတိ၊ခေါ်ယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက် တည်း၊သုဘိက္ခာနိတိ၊သုဘိက္ခာနိဟု သည်ကား၊သုလဘပိဏ္ဍာနိ၊လှပ် သောဆွမ်းရှိကုန်သော၊ရေခ္ဓာနိ၊တ်ခင်းနိုင်ငံတို့သို့၊ ဣတိ၊ခေါ်ယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သိဝါနိ၊ဟိ၊သိဝါနိဟု သည်ကား၊ ခေမာနိ၊ ဘေးမရှိကုန်သော၊ အရောဂါနိ၊အနာမရှိကုန်သော၊အာဘယာနိတိ၊ အဘ ယာနိဟု သည်ကား၊စောရေဘယာဒိဟိ၊ ခိုးသူဘေးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊နိဗ္ဗ ယာနိ၊ဘေးမရှိကုန်သော၊ ပန်၊အဝူးကိုဆိုဦး၌၊ ရောဂဒုဗ္ဗလ္လာဘယာနိ၊ အနာရောဂါဘေးတ်မွတ်ခြင်းဘေးတို့ကို။ သုဘိက္ခာနိသိဝါနိတိပဒဒွယေ နေ၀၊သုဘိက္ခာနိသိဝါနိဟူသောပုဒ်နှစ်ခုအားပေါင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတိတာ နိ၊ယူဒၜာရ်ကုန်၏၊တေနာတိ၊တေနဟု သည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထ တတ္ထ ဒိသာ ဘာဂေ၊ထိုထိုအရပ်မျက်နှာအတွင်း၌၊ ဣတိ၊ခေါ်ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝုတ္တကာတိ၊ဝုတ္တကဟု သည်ကား၊ အနုကမ္ပနံ.ရုံမက်ချစ် ကြည်သနားသည်ကဲ့ပြုသဖြင့်၊တံဝုတ္တံ.ထိုသားကို၊အာလပတိ.ခေါ်ဝေါ်၏ မာတိ၊မာဟု သောသဒ္ဒါသည်၊ပဋိသေဓတ္ထော၊ဖြစ်ခြင်းအနက်၌၊နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ သောကပဟတောတိ၊သောကပဟတောဟူသည်ကား၊

ဝဏ္ဏရုဏာရေဟိဘာနိ။ဆိုအပ်ပြီးသောဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းကုန်သော၊ရဏ္ဍာနိ တိုင်းနိုင်ငံတို့သို့၊ဝတ်ပြီး၍ယှဉ်၍ဒုဋ္ဌိကျွဘယပါဒိဇနီတေနု၊တော်မူတော်ခြင်းဟေး အစရှိသည်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊သောကေနု၊ဗိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ဥပဟတောနိ ပ်စက်အပ်သည်၊မာကဝ၊မဖြစ်ပါစေလင့်၊ မာ၊ဟာသိ၊မဖြစ်ပါစေလင့်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဗ္ဗော။ ဗေဒနက်တည်း၊တံ၊ ထိုအမိစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ထေရော၊ကာသပမဇ္ဈတ်သည်၊ ဒေ၊ငါ၏၊မာတာ၊ အ၊မိ သည်၊မယ်ငါ၏သောကရေဟိတော၊ဗိုးရိမ်ခြင်းကင်းသော၊ဌာနေ၊ အရေဝ်ဌ။ ဂမနုံ၊သွားခြင်းကို၊အာသိသတိ၊တောင့်ဟု၏၊ဟန္ဒ၊ယဆု၊မယာ၊ငါသည်၊ သဗ္ဗသော၊အာချင်းခပ်သိမ်း၊အာစ္စန္တမေ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊သောကဝေဟိတံ၊ ဗိုးရိမ်ခြင်းကင်းရာဖြစ်သော၊ဌာနုံ၊အရေဝ်သို့၊ပဒ္ဒုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ဥဿာဟစောတော၊ ဖြစ်သောအား၊ထုတ်ခြင်း၌သည် ဖြစ်၍၊ဝိပသဿနုံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ နစိရေသေဝ၊ မကြာမီ သာလျှင်၊အရေဟတ္တံ၊အရဟတ္တာမဂ်လိသို့၊ပါပုဏိ။ ရောက်လေ၏၊တည်း၊ထို ကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါန်၌၊ ။အဏ္ဏာယကော၊ဗေဒင်ကိုသရဏ္ဏာယ်သော မန္တဇော၊မန္တာန်ကိုဆောင်သော၊ဘိက္ခုံ၊ဗေဒါန်း၊ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါ၊ဝူ၊ ကမ်း၊တာ၊ကာ်သို့ရောက်သော၊အဟံ၊ငါသည်၊အဇ္ဈောကာသေ၊လွင်တီး ခေါင်၌၊ ဌိတော၊တည်သည်၊ သဇ္ဇော၊ဖြစ်လျက်။ ဝနစရံ၊တောခို၌ကျက် စား၊တတ်သော။ သိဟံ၊ယထာ၊ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း။ နိဗ္ဗာသံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကင်းသော၊ ဗျဃ္ဃရာဇံ၊ကျားမင်းကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း။ တိပ္ပဘိန္နံ၊ နှစ်ဘက်နံပါး နှီမတ်အား၊ဖြင့်သုံး၊ပါး၊ရစ်ဖြောက်၊ အမုံသောက် သော၊မာတင်၊ ကြီး၊သောကိုယ်အင်္ဂါ၌ရှိသော၊ ကုဉ္ဇရံ၊ ဆင်ဖြောင်ကြီး ကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း၊မဟေသိနံ၊ သိသက္ခန္ဓစသည်ကျေ ဇူ၊ဂုဏ်အင်ထူးကို ဆည်း၊ပူး၊ရာမှီ.တော်မူပြီး၊သော။လောကနာထကံ၊ပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာဘုရား ကို၊အာဒ္ဒသံ၊ ဖူး၊မြင်ရပြီ၊ဒိသ္သာ၊ဖူး၊မြင်ပြီး၍၊သုမနပုပ္ပံ၊မုလေ၊ပန်း၊ကို၊ ဝဟေ တွာန်း၊ယူ၍၊ အာကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ခိ၊ဝိ၊ပစ်ချ၏၊ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊အာနုဘော်တော်ဖြင့်၊သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အ၊ခြင်း၊အရာ၊ဖြင့်၊ ပရိ၊ဝါ၊ရေသုံ၊ခြိုရံ၊ကုန်၏၊ မဟာ၊ဝိ၊ရော၊ကြီး၊သောလုံ.လရှိ တော်မူသော၊ သဗ္ဗညူ။ အာလုံ၊ရုံသောဥယျာ၊တရား၊ပါ၊ပါ၊ကို သိတော်မူ သော၊လောကနာထကော၊သတ္တ၊ဝါ၏ကိုနိဗ္ဗာန်ဆိုရှိ၊ဆောင်တော်မူတတ် သောဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အ၊ဓိ၊ဗ္ဗတိ၊အ၊ဓိ၊ဗ္ဗာန်တော်မူ၏၊ သမန္တာ၊ကိုယ် တော်၏ဆက်ဝန်း၊ကျင်မှ၊ ပုပ္ပ၊ဆန္ဒော။ပန်း၊အ၊ရိ၊သည်၊ နရာ၊သတ်၊ဖြတ်စွာ

ဘုရားကို၊ ကြြကိရိ သုဝဏ်းကျင်ပတ်ဝန်ခြံရံကုန်၏၊ တဝေါဝေါ့အခါ၌၊ တံဝုန့်ပလွက်။ ထိုပန်းပလွင်သည်၊ အင်္ကျောဝဏ္ဏ။ အညာကားအလွင်း ဗဟိမဂ္ဂံ၊မျက်နှာပြင်ပ၊ သတ္တာတံ၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးဆေးနံ့၊ အမိုးသည်၊ ဟုတ္တွားဖြစ်၍၊တဝေါဝေါ၊ထိုနောင်မှ၊ အန္တရဝေါယကိ၊ကွယ်လေ၏၊အန္တ၊ တံ၊တရုံတဆစ်မဖြစ်စကောင်းသော၊ လောမဟံသနံ၊ကြြက်သီးမွေးညှင်း ထချင်ဘုန်းသော၊ တဋ္ဌအာ၌ရှိယံ၊ထိုအုံတွယ်သရဲကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌ၊ဖြင့် ၍၊ သုဂတေ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော၊ လောကနာထကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ပဒုမုတ္တရဖြင့်

ဗွာဘုရား၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပသာဒေတိ၊ကြည်ညိုပြေး၊ တေနစိတ္တပသာဒေ နေ၊ထိုစိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊သုဂ္ဂတိမှ၊လေး၊ကုသိုလ်တည်း ဟူသော၊အကြောင်း၊ရင်းသည်၊စောဒိတော၊တိုက်တွန်းအပ်သည်၊ဟုတ္တွား ဖြစ်၍၊ ကပ္ပါနံ၊ကမ္ဘာတို့၏။ သတသဟဿံ၊ တသိနိုးပတ်လုံး။ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါး၊ဘေးတံ၊ငါသည်၊နုပပဇ္ဇိ၊မရောက်ရှေးပဋ္ဌာန်ရသ၊ သ၊ သေ ကပ္ပေ၊သောင်းငါးထောင် ကြား၊ကမ္ဘာမဆုံး၊ကပ်ပတ်လုံး။ ဝိတမလသာနမ၊ ကာ၊ဝိတမလဟုခေါ်အပ်သော၊အမည်ရှိကုန်သော၊ မဟာဗ္ဗလာ၊ဇိုလ်ဇရုမျိုး ကုန်သော၊ဇနာ၊ကျွန်း၊အာဆူဆူလူ၌ထင်ရှား၊ကုန်သော၊ပဌဝီ၊ဘဝ၊ကြွင်း ငါး၊ပြေသောဘကြောမင်းတို့သည်၊ အာသုံ၊ဖြစ်ဘူး၊ကုန်ပြီ၊မယ်ငါ့အား။ ကိ လေသာ၊ကိ၊လေသာတို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊ဖျက်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ။(ပ)၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဂေါတမ၊ဖြတ်ဗွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံး၊အမတော်ကို၊ ကတံ၊ပြုကျင့် အပ်ပြီ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟောတော်မူ၊အပ်၏။

ပန်၊ဆက်ဆုံ့ဆိုဦး၊ခုံ၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၍၊ ဣဒမေဝ၊ မာ၊ဝုဝ၊စနံ၊ဤအမိစကား၊သည်သာ၊ဟု၊ အရဟတ္တ၊ပဋ္ဌိယာ၊အ ရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၏၊ အကျိုးသစ်ကား ချန်းသတ္တယ်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊မနုသိက၊ဝ၊ဟု။ ဒုလုံ်းသွင်း၍၊တမေ၊ဂါထံ၊ ထုဂါထာကို၊သာ၊ လျှင်။ ပဠဒ္ဒါ၊ဟာ၊သိ၊အာ၊ဘန်တ၊လဲ့လဲ့ဖြာက်ဆို၏။ ၊ကသ၊ပ၊ဣတ္ထေ၊ဂါထာ၊ ဝတ္ထုနှ၊ ၊ကသ၊ပ၊မ၊ထေရ်၏ဂါထာ၊အာ၊ဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ကေနိပါတ်-၉-နဝ၊မ၊ဝဂ်-၈၃-သိ၊ဟ၊ဣ၊ဂါထာ။

သိ၊ဟ၊ပ၊မ၊ဣ၊ဟာ၊ဝိ၊ယာ၊တိ၊ သိ၊ဟ၊ပ၊မ၊ဣ၊ဟာ ဝိ၊ယ၊ဟူ၊သော ဂါ၊ထာ၊သည်၊ ဓာ၊ယ၊သ္မ၊တော၊ ၄ည်သော၊အ၊သက်တော၊ရှိ၊သော၊ သိ၊ဟ၊ဣ၊ရ၊သ၊သိ၊ဟ

မထေရ်၏၊ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ကိုရတံပါကဲ့ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဋ္ဌိုးဖဲ့၊သော၊ထိုသီဟမထေရ်သည် ပုရိုဗဒ္ဓေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ်သား ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊အဋ္ဌာရသာဓိကပ္ပသတမတ္တကေ၊ တရေ့တဆဲ့ရစ် ကမ္ဘာထက်၌၊ အတ္ထဒဿီသ၊အတ္ထဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ စန္ဒဘာဂနဒီယာ၊ စန္ဒဘာဂမည်သော်ဖြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ကိန္နရေယောနိယံ၊ ကိန္နရာ အမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ပန်းလျှင်အစာရှိသည်၊ ပုပ္ပနိဝါသ နော၊ပန်းလျှင်နေရာရှိသည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေ၊နေသည်ရှိသော်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ အတ္ထ ဒဿိ၊အတ္ထဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ ဖူးမြင်ရ၍၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုဟုတ်၊ဖြစ်၍၊ပူဇေ တုကာမော၊ပူဇော်လိုသည်ဖြစ်၍၊အဇ္ဇလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဋိပဇ္ဇိ၊ချီ၍၊အဋ္ဌာ သိ၊တည်၏၊ဘဂဝါ၊အတ္ထဒဿီဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တသ၊ထိုကိန္နရာ၏၊ အရ္ဟာသယံ၊အလိုကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊အာကာသတော၊ကောင်းကင်မှ၊ဩရ ဿ၊သက်တော်မှ၍၊အညတရေ၊တို့၊ တရုသော၊ရက္ခမူလေ၊သစ်ပင်ရင်း၌၊ ပလ္လင်္ကေန၊သက်ဝယ်ဖြင့်၊နိသိန်း၊ထိုင်နေ၏၊ ကိန္နရောကိန္နရာသည်၊စန္ဒန သာရ၊စန္ဒကူးနှစ်ကို၊ ဃံသိတ္တာ၊သွေး၍၊ စန္ဒနဂန္ဓေန၊ စန္ဒကူးနံ့သာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုပ္ပေဟိစ၊ အထူးထူးသောပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ ပြု၍၊ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ်လည် သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ပက္ကမိ·ဗဟိသွား၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား သည်၊တေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ် ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ္ဌာ၊ကျင်လည်သည်ရှိ၊သော်၊ ဆုမတ္တိ ဗုဒ္ဓပ္ပါ ဒေ၊ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မလ္လရဋ္ဌေ၊မလ္လတိုင်း၌၊မလ္လရာ ဇကုလေ၊မလ္လမင်မျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လာ၏၊အာသ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊သီ ဟောတိနာမံ၊ သီဟဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထို သီဟသတို့သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး ၍၊ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တသ၊ထိုအမျိုးသား၏၊ အရ္ဟာသယံ၊ အလိုကို၊ ဩလောကေတ္တာ၊ကြည့်၍၊မမ္ပံ၊တရားတော်ကို၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊သော၊

ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဓမ္မံတရားတော်ကို၊ သုတ္တာကြားနာရ၍၊ ပဒီလဋ္ဌ သဒ္ဒေါ ရအာပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဟုတွားပြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ယူ၍၊ အရည်ရောတောအုပ်ကြီး၌၊ ဝိဟာရ တိုးနေ၍၊ တသားထိုသိဟာမထေရ၏၊ စိတ်နှင့်စိတ်သည်၊ နာနာရမ္မဏေ၊ အထူး ထူးသောအာရုံ၌၊ ဝိဝေတိုးပြေးဝင်၏၊ ဇောဝိ၊ တည်ကြည်ခြင်းသည်၊ နပေါတိ၊ မပြစ်သကဲ့သို့၊ မိမိအကျိုးဟူ၍ အပ်သောမဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ် ကို၊ နိမ္မာနဒကုံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ မတတ်နိုင်၊ သတ္တဝါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အာဟာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတ္တာ၊ တည်၍၊ သိဟပုမဂ္ဂေ၊ ဝိဟာရ၊ ရတ္တိဋ္ဌာ ဝမတန္ဒိတော၊ ဘာဝေဟိ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ဟေဟသိ ဝံသမုဿယံ ဟူသော ဂါထာဖြင့်၊ ဩဝါဒကို၊ ဆုံးမ၏။ သိဟ၊ ချစ်သားသိဟ၊ အပုမဂ္ဂေ၊ မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်၍၊ ဝိ၊ ဟာရ၊ နေလေ၊ ရတ္တိဋ္ဌာ ဝ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အတန္ဒိတော၊ ပျင်းရိ သည်ဖြစ်၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွါး စေလော၊ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ သိဟံ၊ လျှင်စွာ၊ ဟေ၊ စွန့်လော၊ သော ထိုသိဟမထေရ်သည်၊ ဂါထာဝသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိ ပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွါးစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌၊ ။

စန္ဒဘာဂါနဒီတီရေ၊ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းနား၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝတံ၊ ဂါသည်၊ ကိန္နရောကိန္နရာသည်၊ အားဟာသိ၊ ဖြစ်ကျူးပြီ ဒေဝတံ၊ ဂါသည်၊ ဝုဠ္ဍ ဘားကွာစေ၊ ပေနိသာလျှင်အစာ၊ ရှိသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တထာ၊ ထို အတူ၊ ဝုဠ္ဍနိဝါသနော၊ ပန်းသာလျှင်နေရာ၊ ရှိသည်၊ အာဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ လော ကဇေဋ္ဌော၊ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသဘော၊ နတ်လူ တို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ အဂ္ဂဒဿီ၊ အဂ္ဂဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရား၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ အမ္ဗရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဟံသရာဇာ ဝ၊ ဟသ်မင်းကဲ့သို့၊ ပဝနဋ္ဌေ၊ တောစွန်ဖြင့်၊ နိယျာတိ၊ ထွက်တော်မူလာ ၏။ ၊ ပုရိသာဇည်၊ သတ္တဝါဘို့ရှိ၏ အလိုကိုသိတော်မူသော မျက်စွာဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား အား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်းစွာသုတ် သင်အပ်၏၊ ပသန္နမုခဝဏ္ဏော၊ ကြည်ညိုတွယ်သော မျက်နှာအသင်းရှိ သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပ္ပသန္နမုခိန္ဒြိယော၊ အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းသော

မျက်နှာဆွဲခြွေရှိသည်၊အာသီ၊ဖြစ်၏၊ဘူရိပညော၊မြေကြီးအထုနှင့်တူသော ပညာရှိသော၊အတ္ထဒဿီ၊အတ္ထဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝငါ၊မြက် စွာဘုရားသည်၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်ဦး ညြောဟိတ္ထာ၊သက်ဆင်း၍၊သင်္ဘာဦး၊ကုန်တော်ကဲ့၊ ပတ္တရိတ္ထာနု၊ခင်း၍၊ ပလ္လင်ခေါ်နှုတ်ယမ် ဖြင့်ဥပဝါသိ၊ သုံးနေတော်မူ၏၊ ဝိသိန်၊ ကြွတ်ပြီးသော၊ စန္ဒန်၊စန္ဒကူးကဲ့၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ဓိနုန္ဓိုက်၊မြတ်စွာဘုရား၊အထံတော်သို့၊အဂမာသိ၊သွားပြီ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်၊သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓသာ၊ အတ္ထဒဿီ မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အတိရောပယိ၊ တင်းလှူပြီ၊လောကဓေဋ္ဌံ၊ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသ ဘံ၊နတ်လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရား ကို၊အာဘိဝါဒိတ္ဝာနု၊ရှိခိုးပြီး၍၊ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ဇနယိတ္ဝာနု၊ ဖြစ်စေပြီး၍၊ဥဿာရာဗုဒ္ဓေ၊မြောက်သို့ရှေးရှုမျက်နှာမူလျက်၊ ပဏ္ဍမိ၊ဝဲသွား လေ၏၊ အဠာရုသောကပ္ပသတေ၊တာထောင့်ရှစ်ရာကမ္ပာထက်၌၊ ယံယာယ ဇေတနာယ၊အကြောင်းစေတနာဖြင့်၊စန္ဒန်၊စန္ဒကူးကဲ့၊အာပူဇယိ။ ပူဇော်ခဲ့ပြီ၊ တာယဇေထနာယ၊ထိုးစေတနာကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကဲ့၊ နာဘိဇာ နာမိ၊မသိစဘူး၊ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရား၊အာ စန္ဒကူးပူဇော်ခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း။ ဣတောဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊ စတုတ်သောကပေး သုံးဆဲ့လေးက ဖ္လာတက်၌၊ ရောဟိတောနာမနာမေနု၊ရောဟိတဟူသောအမည်ဖြင့်၊ မဟာဇ္ဇလာ၊ဗိုလ် ထုများကုန်သော၊ တာယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ တေစက္ကဝတ္တိ၊လို့ စကြာမင်းတို့သည်၊အာသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မယှံ.ဝါ၊အား၊ ကိလေသာ၊ကင်းလ သာတို့ကို၊ဗျာဝိတာ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရား၏၊သာသနာ၊အာဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့ ဝုဏ္ဏံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။

ပန်၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ဘဝဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဩဝါဒဝေသနာ ဆုံးမသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဏ္ဏာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ယာသိဟပ မဂ္ဂေါတိဂါထာ၊အကြောင်သိဟပုမဂ္ဂေါဟူသောဂါထာသည်၊အဆွေ့ဂ်ိ၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊သိဟာတိ၊သိဟဟူသော၌ပုဒ်သည်၊တသ္သထေရသ ထိုမထေရ်ကို၊အာလပန်၊ခေါ်ဝေါ်သောပုဒ်တည်း။ အပ္ပမဂ္ဂေါဝိဟာရာတိ၊ အာပ္ပမဂ္ဂေါဝိဟာရုဟူသည်ကား။ သတိယား၊ သတိနှင့်၊ အပိပ္ပဝါသေန၊ မကွေကွင်းသဖြင့်၊ပမာဒဝိရုဟိတော၊မေ့လျော့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘို

ရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသောဈာန်ရိယာပုထိတို့ဖြင့်၊ သတိသမ္ပဇညဟုတ္တော၊ သတိပညာနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရ၊နေသော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဣဒါနိ၊ယဒုဒ္ဒိ၊ခေါ်ဦး။ တံအပ္ပမာဒဝိဟာရိ၊ထိုမမေ့လျော့သောနေခြင်းကို၊ဗလေန၊အကျိုးနှင့်၊သဟ၊တကွ၊သင်ပေ၊တော၊အကျင့်အား၊ဖြင့်၊ဒေသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ ရတ္တိန္ဒိဝန္တိ အာဒိ ရတ္တိန္ဒိဝံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူ၏။ တာသု၊ထိုပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကား၊ ရတ္တိဘာဝဠူ၊ညဉ့်အတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဝသဘာဝဠူ၊ နေ့အတို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ စက်မေန၊ စက်ြဖင့်သွား၊သည်ဖြင့်လည်း ကောင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ထိုင်နေသည်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊အာဝရဏီယေဟိ၊ဝိတ်ပင်ဆီး၊တား၊တတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊နိဝရဏတရား၊တို့မှ၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေဟိ၊သုတ်သင်၊လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂုတ္တိနယေန၊ဆင့်အပ်ပြီး၊သော နည်းဖြင့်၊ စတုသမ္ဘပ္ပဝါနဝသေန၊လေးပါး၊သောသမ္ဘပ္ပဝါန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္ထိတော၊ မပျောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊အား၊ထုတ်အပ်၊သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊သမထ၊ဝိပဿနာမဂ္ဂ၊ သမထတရား ဝိပဿနာတရား၊ကို လည်း၊ကောင်း၊ လောကုတ္တရ၊မဂ္ဂ၊ လောကုတ္တရာတရား၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဘာဝေတိ၊ပွါး၊စေလော၊ဥပ္ပါဒေတိ စ ဖြစ်သည်းဖြစ်စေလော၊ဝဍ္ဎေတိ၊ပွါး၊လည်း၊ပွါး၊စေ၊လော၊ဇေဝံ၊ဤသို့၊ဘာ ဝေတ္တာ၊ပွါး၊စေ၍လည်း၊ ဟာသိယံသမုဿယာ၊ဟာသိယံသမုဿ ယံဟူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍသမုဿယံအတ္တာဘာဝံ၊ ထိုဒုတ္တာဘောကိုလည်း၊ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဘာဝ၊အစဉ်သဖြင့်၊ ဘပ္ပဋိဗန္ဓသန္ဓာ၊ဂေ၊ပဟာ၊နေ၍၊ ထို အတ္တာဘောဠ်တစ်သောသန္ဓာ၊ဂကိုပယ်သဖြင့်၊သိယံနစိရ၊သော၊မ၊ကြာ ခဏသာ၊ပဟာ၊စန်သော၊ ဧကံ၊ဘူတောစ၊ဤသို့ဖြစ်ပြီး၍လည်း၊ ပန္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ စရိမ၊ကစိတ္တနိ၊ရောနေ၊အဆုံး၊ဖြစ်သော၊စိတ်ချုပ်သ၊ဖြင့်၊ အနု၊သောသ၊တောစ၊အကြွင်း၊မရှိသော၊အာ.ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ပ၊ဟီ၊သ တိ၊စွန့်ရ၊လတ္တံ့ ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပန်း၊ဆက်၍ဆိုပြီး၏ အ၊ရ၊ဟာတ္တံ့၊အ၊ရ၊ဟ ဣတ္ထိလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ ထေ ရော၊သိ၊ဟ၊မ၊ထေ၊ရ၏သည်၊အာ၊ည်း၊အ၊ရ၊ဟ ဣတ္ထိလ်ကို၊ဗျာ၊ကာ၊ရော၊ဇ္ဇော၊ကြား သည်ရှိသော်၊တ၊မေ၊ဝ၊ဂါထံ၊ ထိ၊ဂါထာကိုပင်လျှင်၊ပ၊ဋ္ဌ၊ဒါ၊ဟာ၊သိ၊အာ၊ဘန် ဘန်ဖြင့်ဆိုဦး၏ ဣတိ၊ပ၊ရိ၊သ၊မာ၊ပ၊နံ၊ဤသို့ပြီး၊ဆုံး၊ခြင်း ဟု၊ဒဠ္ဍီ၊မ္ဂတ်အပ်၏။ ။ သီ၊ဟ၊ဠေ၊ရ၊ဂါ၊ထာ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊နာ၊သီ၊ဟ၊မ၊ထေ၊ရ၏ဂါထာအာ.ဖြင့်သည်၊နိဗ္ဗိဘာ၊ ပြီ၊ခြင်း၊သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဇကနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၁၄-နိတဿဇ္ဇာတ်။

သမ္ဘေတ္တိံသုဝိတ္ထာနာတိ၊ သမ္ဘရတ္တိံသုဝိတ္ထာနဟူသော ဂါထာသည်း အာယသ္မာတောဘဒ္ဒသော်ကဲ့သို့သော နိတဿဇ္ဇရဿနိတမဏ္ဍိ၏ ဂါထာဂါထာတည်း၊ ကိုရှေ့ချဲ့ဦးအုံ၊ အယံဤနိုဗမဏ္ဍိသည်၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားပဒုမုတ္တရမည်သောတော်ရှိသောဘဂဝတော မြတ်စွာဘုရား၏ကာလ၊ လေးသောကိုယ်ကိုတပ်ခဲ့ကုန်သော နာမ၊သုနန္ဒအမည်ရှိသော ဖြူဟွေသော ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဟုတ္တာဖြစ်၍၊ အနေကသတော၊ အရေမကမျှားကုန်သော ဖြူဟွေသောဝုဏ္ဏားတို့ကို၊ မနှောင်ဖေဒင်တို့ကို၊ ဝါ၊စနှောင်ရှိချည်ကပ်ပါ၏ ပေယျာံနာမသည်ဟု၊ ယောင်ကိစ္စလိုသမျှရုံးပေါင်းသောကိစ္စကောင်းသော ပါ၏ပေယျမည်သောယဇ်ကို၊ ယဇ်ပူဇော်၏။ ဘဂဝါ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တပ်ဖြာဟွေကဲ့၊ထိုဝုဏ္ဏားကို၊ အခုဂေ မှနှောင်ဖြင့်ဖြောက်ပြီးမှ ရှိသည်ဖြင့်၍ ယသ္ဒဗျာနုံ၊ယဇ်ပူဇော်ရာအရပ်ထို၊ ဂတ္တိုဝ၊ကြွတော်မူ၍၊ အာကာသေ၊ ဧကာင်းကင်၌၊ ဂက်ပါ၊စကြိုကြွတော်မူ၏။ ဖြာဟွေကော၊သုနန္ဒဝုဏ္ဏားသည်၊ သန္ဓာရုံ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ပသန္နမဂါ နေသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာဖြစ်၍၊ သိသေယ်၊တပည့်တို့ကို၊ ဝုဠ္ဟါနိ၊ပန်းတို့ကို၊ အာဟာရာပေတ္တာ၊ဆောင်စေ၍၊ အာကာသေ၊ဧကာင်းကင်၌၊ ဌိတံ၊ဘည့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၏ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည် လည်းကောင်း၊ သဘာလ်၊အလုံးစုံသော၊ နဂရဗ္ဘူ၊ရှိသည်လည်းကောင်း ဝုဠ္ဟပဒုမိတာနကံဝိယ၊ပန်းဝုဆိုး၊ဖိတာနိကျကဲ့သကဲ့သို့၊ ဆာဒိတံ၊ဖုံးလွှမ်း အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ဏ်း၊ မဟာဇနော၊လူများသည်၊ သဏ္ဌာနိ၊ဖြင်ဌာ ဘုရား၌၊ ဥဇ္ဇာရုံ၊ဖြင်သော၊ ဝိတိသောမနဿံ၊နှစ်သက်ဝမ်း၊ဖြောက်ခြင်းကို ပဋိသံဝေ၊ဒဘ်၊ခံစား၏။ သုနန္ဒဖြာဟွေကော၊သုနန္ဒဝုဏ္ဏားသည်၊ ကေနတ္ထ သသမ္ဘူလေန၊ထိုကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော အကြောင်းနှင်းကြောင့်၊ ဒေဝ မနုဿေသု၊ နတ်ပျည်လူ,ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ကျင်လည်ရသည်ဟု၊ ဟု တ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤဘဝ၊ပေါ်ရှိမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရသေ၊တယောက်သော ဖြာဟွ ဏသာ၊ဝုဏ္ဏား ၏၊ဝုတ္ထော၊သားသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နိမ္မတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်း၊ အသား ထိုအမျိုးသားအား နိ၊တာတိနာမံ၊နိတဟူသောအမည်သည်၊ အဟော သိ၊ဖြစ်ရ၏။ သော၊ထိုနိတသတို့သား၊သည်၊ ဝိညူတံ၊သိကြား၊လိမ္မာသည်ရှိ

ဒေဝဒတ်ဖြစ်သို့။ ပဏ္ဍောဝ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သမဏာ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသကျပုတ္တိယာ၊ ဤသာကီဝင်မင်းသားတို့သည်၊ သုခသီလာ၊ ချမ်းသာသောအားလုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခသမာစာရာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘောဇနာနိ ကောင်းမြတ်သောဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဘုဥ္ဇိတ္မာ၊ စားကုန်၍၊ နိဝါတေသု။ လေမတိုက်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့၌၊ ဝိဟာရဇန်း၊ နေကုန်၏။ ဣမေသု၊ ဤသာကီဝင်မင်းသားတို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္မာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍၊ သုခေနု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟာရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ သုခါ သီလာ သာယ၊ ချမ်းသာကိုလိုသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတ္မာ ဝ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍သာလျှင်၊ သဏ္ဌာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန်ဿ ကေ၊ အထံ၊ တော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကတိပါဟမေ ဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်မျှသာလျှင်၊ မနသိကာရိတွေ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝသံ။ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဆဝန္ဒေ တွာ၊ စွန့်၍ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဥဒရာ ဝ ဒေဟ ကံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်၊ ဘုဥ္ဇိတ္မာ၊ စားကုန်၍။ ဒိဝါ ဝသာ ဝံ၊ နေ့အတိုပတ်လုံး၊ သံဂဏိကာရာ မော၊ အာပေါင်းအာဝေါ်ဖြင့်ပျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၍၊ ရတ္တိ ဘာ ဂေ ပိ၊ ညည့်အာတိုင်လည်း၊ ထိနမိဒ္ဓါ တိဘူတော၊ ထိနမိဒ္ဓဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဗဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံသောညည့်ပတ်လုံး၊ သုပတိ။ အိပ်၏။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ တ ဿ၊ ထိုနိတမထေရ်၏၊ ဟေတုဂရိပါဒ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေ ဣ ဟာ ၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဗဒ္ဓေ သုပိတွာန ဒိဝါ သံဂဏိကေ ရတော ကုဒ ဘသုနာ မဒုမ္ဘေ ဝေ ဒုက္ခ ဿ ဣ ဒ ကာ ရိ ဿ တိ ဝါ ထ ။ သမ္ဗဒ္ဓေ သုပိတွာန ဒိဝါ သင်ဂဏိကာ ရတော ကုဒ ဘသုနာ မဒုမ္ဘေ ဝေ ဒုက္ခ ဿ ဣ ဒ ကာ ရိ ဿ တိ ဟူ သော ဝါ ထ ကို၊ အာဘာ သိ၊ ပြောတော်မူ၏။ သမ္ဗဒ္ဓေ ၊ အလုံးစုံသောညည်ပတ်လုံး၊ သုပိတွာန၊ အိပ်၍၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ သံဂဏိကေ၊ အပေါင်းအဝေါ်ရှိရာ၊ ရတော၊ ပျော်ရွှင်၏။ ဒုမ္ဘေ ဝေ၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ ကုဒ ဘသုနာ မ၊ အာဘယ်မည်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခ ဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိ ဿ တိ၊ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌၊ သမ္ဗဒ္ဓေ ဣတိ ၊ သမ္ဗဒ္ဓေ ဟူ သည်ကား။ သကလ ရတ္တိ ၊ အလုံးစုံသောညည်သုံးယာမ်ပတ်လုံး၊ သုပိတွာနာတိ။ သုပိတွာန ဟူ သည်ကား၊ နိဒ္ဒါယိတွာန အိပ်၍၊ ရတ္တိယာ၊ ညည်၏၊ ပဌမယာမံ၊ ပဌမယာမ်ကို၊ စက်မေနု၊ စက္ကြိသွေး သဖြင့်လည်း ကောင်း။ နိသဇ္ဇာ ယ၊ ထိုင်သဖြင့်လည်း

ကောင်း။အာဝရဏောဟိ၊ဝိတ်ပင်တော်ကုန်သော။ နိဝဝရဏောဟိ နိဝရဏ တရားတို့မှ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပရိ၊သောရေဟိ၊သုတ်သင်လော၊ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ စာဝရိယံ။နိုးကြား ခြင်းကို၊အာနုဘုယုဇ္ဈတွာ။အားမထုတ်မူ၍၊ကေဝလံ။သက်သက်၊ဇွတ်ဟု ညဉ့်၏၊ တိယာမေ သု၊ ညဉ့်သုံးယာမ်တို့၌၊ နိဒ္ဒံ။ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ သြက္ကမိတွာ၊သက်၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အာဇ္ဇော၊ အနက်တည်း။ဒိဝါတိ၊ ဒိဝါဟု သည်ကား။ဒိဝသံ။နေ့အတွင်းပတ်လုံး၊သဂေလံ ဒိဝသဘာဂံ၊အလုံးစုံ သောနေ့အတွင်းပတ်လုံ ။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော၊အနက်တည်း၊ သင်္ကာကေတိ၊သင်္ကာကေဟု သည်ကား၊တိုင်ပွဲ၊နှုတ်ကပ်ကေတိ၊ဂေါ်ဖို့လ ဖွဲ့ဒီလာဖြစ်သောစကား၊ကို၊ပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ကာယဒုစ္စရိုဟုလေတိ ကိုယ်ကိုပြုပြင်ခြင်း၊များ၊ကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌလေတိ၊ ဝုဋ္ဌိ[လ်တို့နှင့်။ သန္ဓိသဒ္ဒ၊ အတူတကွနေ၍၊တဘို့ သင်္ကာကေ၊ထိုအပေါင်းအဖော်၌၊ရတောအာဘိ ရတော။အလွန်ပြေလျော်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုအပေါင်းအဖော်၌၊အဝိဂ တဆွေနွေ၊မကင်း သောဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍။ သင်္ကာကေ၊ အပေါင်းအဖော် ၌၊ရတောဇာဘိရတော၊အလွန်ပြေလျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏၊ သံဂ၊ကိုကာရတောတိဝိ။ သံဂ၊ကိုကာရတောဟူ၍လည်း။ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ကုဒသ္သုနာမဟိ၊ ကုဒသ္သုနာမဟူသည်ကား၊ကုဒါ နာမကတ္ထိ နာမကာလေ။ အာဘယ်မည်သော အခါ၌၊ သသူတိ၊သသုဟူသော ပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဟတ္ထိ နာမကာလေ၊အာဘယ် မည်သော အခါ၌။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဇ္ဇော၊အနက်တည်း၊ ဒုမ္မေ ဝေတိ၊ ဒုမ္မေဝေဟူသည်ကား၊ နိပ္ပညော၊ပညာမရှိသော၊ ဒုက္ခသတိ၊ ဒုက္ခသဟူသည်ကား။ဝဋ္ဋဒုက္ခသ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊အနှစ်၊အနှစ်ဟူသည် ကား၊ပရိယောသာနံ ၊အဆုံး၊ကို၊အမှီပြု၊မော။ စင်စစ်သာလျှင်၊အနုပ္ပါဒ၊ မဖြစ်ခြင်း၊ကို၊ ကဒါနာမ၊အာဘယ်အခါ၌။ ကရိသတိ၊ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဇနီသသ။ ဤသို့သဘောရှိ၏သော၊ ဝုဋ္ဌလသ၊ဝုဋ္ဌိ[လ်အား၊ ဒုက္ခသ၊ဝဋ် ဆင်းရဲ၏၊အနှစ်ကရေ၏၊ အဆုံး၊ကို၊ပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊ အဇ္ဇော၊ အနက်တည်း။ ဒုမ္မမဒုက္ခသန္တံ်ကရိသသိတိဝိ၊ ဒုမ္မေဒုက္ခသန္တံ်ကရိသသိဟူ၍လည်း။ ပါဠိ၊ပါဠိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဝေ၊ပ နု၊ဤ သို့လျှင်၊သဏ္ဌာန၊ ဖြတ်ရှာဘုရား၊သည်၊ ဂါထာယ၊ဂါထာကို၊ကတိ တာယ၊ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ သံဝေဂ၊ဇာတော၊ ဖြစ်သောလိတ်လန့် ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာ၊ကို၊ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ နစိရသေ

ဝ၊မကြားဖူးသောသျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တံဖိုလ်သို့ပါ၊ပုဏ္ဏားရောက်လေ၏။ တေနုပထိကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါနိဋ္ဌ။ ။

သုနန္ဒောနာမနာမေန၊ သုနန္ဒဟူသောအမည်ဖြင့်။ မဂ္ဂပါရဂူ မဂ္ဂသင်္ဂဟ၏ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော၊အရှေ့ယဇကောဇေဒင်သုံးသွယ်သရဏာယ်သော၊ယာစယောဂေါ။ တောင်ဆစ် သည်နှင့် ယှဉ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ ပါဇေယျ၊တောပတ်ကစ လိုသမျှရုံးပေါင်းသောကိစ္စကောင်းသောပါဇေယျ၊ယဇ်ကို၊အာယာဇယိ၊ပူဇော်ပြီး၊သော ကပိန္ဓ၊သည်လောက ကိုယိတော်မူသော၊ ကာရဏီကော၊မဟာဂေ,ရဏာဂ္ဂိ တော်မူသော၊ ဆုသို၊ သိလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကင်းဆည် ပူးရှာမှီးလေ့ကျက်ပြီးသော၊ပဒုမုတ္တရော၊ပဒုမုတ္တရေမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဇနတံ၊လူအပေါင်းကို၊ အနုကမ္ပေန္တော၊ ပြီးမြောက်တော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အမ္ဘုရေ၊ကောင်းကင်၌၊ စက်ပိ၊စကြိ ကြွတော်မူ၏၊ သဗ္ဗညူ၊အလုံးစုံသောဥဿုတရောင်ပါ၊ကိုယိတော်မူသော၊လောကနာထ၊ကော၊သတ္တဝါလောကကိုဒေါ့ဟာနဖြင့်ရှိ ဆောင်တော်မူတတ်သော၊သမ္ဘုဒ္ဓေါ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊စက်ပိတွား၊နှ၊ စကြိသွား၊တော်မူ၍၊အပ္ပမာဏံ၊အပ္ပမာဏာယ၊ဈာတိုင်းမသိသော၊ နိရုပမိ၊နိရုပမိယာ။ ကင်းသောတိုင်းသော်ကို၊ သော၊မေတ္တာယ၊မေတ္တာဖြင့်၊သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေဝရိ၊နှင့်ဧတော်မူ ၏၊ပုဗ္ဗာနိ၊ပန်းတို့ကို၊ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏေ၊အညွှာ၌၊ဆေတွား၊ဖြတ်၍၊မဂ္ဂပါရဂူ၊ မဂ္ဂသင်္ဂဟ၏ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊သည်၊ သိသော၊တပည့်တို့ကို၊သမာနေတွား၊ကောင်းစွာ၊ဆောင်စေ၍၊အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ဥက္ခိပါ၊ပယိ၊ကြဲမြောက်ကေား်ရော်ပူ၊ဝေါ်ပြီ၊တဒါ၊ထိုပူ၊ဝေါ်သောအခါ၌၊ယာဝတာ၊အာကြင်မျှလောက်၊နဂရံ၊ပြည်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ဏီ၊ဘာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဆာဒိတံ၊ဖုံးလွှမ်း၊အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘောဖြင့်၊ သတ္တာဟံ၊ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး၊ပုဗ္ဗဏ္ဏဒနံ၊ပန်း၊အရိ၊သည်၊နိ၀ဏ္ဏ,ထ၊မကင်း ပျောက်၊တေ၊နေ၀ သုက္ကမူလေန၊ထိုကုသိုလ်ကံတည်း၊ဟူသော၊အကြောင်း ရင်းကြောင့်သာသျှင်၊သမ္ဘဒါ၊သုံး၊ပါ၊သော၊ပမ္ဘဒါကို၊ အနုဘုတ္တာန၊ခံစား ပြီး၍၊သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးရုံသော အာသဝေါတရား၊တို့ကို၊ပရိညာယ၊ပိုင်ခြား သော အား၊ဖြင့်သိ၍၊ လောဒကေ၊ လောကဒ္ဓ၊ ဝိသတ္ကိ၊ တဏှာ၊ကို၊ ဟိ,ဏ္ဏော၊ ကူး၊မြောက်ပြီ၊ ကောဒ,သေ,ဝ,ဝ,သတေ၊ တရာတဆဲ့တကမ္ဘယ ဝက်ခ်ိ၌၊ အမ္ဘရံ,သနာမကာ၊ အမ္ဘရံ,သဟာ,ခေါ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊

မဟာဗ္ဗလာ၊ဗိုလ်သုတြီး၊ကျွပ် ခွန်အားကြွယ်ကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာ ရာဇာနာဘိုလည်စေတတ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပင်တို့သခင်ဖြစ်ယာ၊ ထိုသုံးကျိတ် ငါးယောက်သော စကြာမင်းဘိုသည်၊ အာသုံးဖြစ်ကုန်ပြီ၊မပဲ့ငါအား။ ကိုယ်ရေသား၊ကိုယ်လေသားတို့ကို၊ဈာပိတာ၊ဖုတ်ကြည့်၊အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသ ဂေါထမမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အာသုံး၊အမတောင်ကို၊ကတိ၊ပြုကျင့်အပ် ပြီ။ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။

ပန်၊အာထူ၊ကိုဆိုဦးအုံ၊အရေဟတ္တံ။ဒေ၊ဟတ္ထ-ဗိုလ်သို့၊ ပတ္ထေ၊ရောက်၍။ ထေ၊ရေ၊ နိတမထေရ်သည်၊ အာသ္ဝံ၊ဒေ၊ဟတ္ထ-ဗိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြား၊သည်ရှိသော်၊ တမောဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ပစ္စုဒ္ဒါဟာသိ၊ ပြောက်ဆို၏။ ၊နိတ၊ဇွေရဂါထာဏ္ဏနာ၊နိတမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည် နိဒ္ဒိတာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

---

၁ ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၀၅-သုနာဂဇွေရဂါထာ။

စိတ္တာနိမိတ္တသကောဝိဒေါတိ၊ စိတ္တာနိမိတ္တသ ကောဝိဒေါ ဟူသော၎ါ ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော်အသက်တော် ရှိ၊သော၊သုနာ ဂ၊ဇွေရသား၊ သုနာဂမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါ၊သာတည်း၊ အယဉ္စိ၊၎ါသုနာဂ မထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ဥ၊ဘုရား၊တို့၌၊ ကတာဓိကာ၊ရော၊ပြု အပ်၊သော၊ဆု၊တော၊င်း၊ခြင်း၊ရှိသည်၊ဟု၊တွေး၊ဖြစ်၍၊တ-ဇွတ-ဇွ၊ဘ၊ဝေ၊ထိုထို ဘဝ၌၊ဝိ၊ဝန္ဒ-ပနိ၊သယံ၊ အရေဟတ္တ-ဗိုလ်၏အား၊ကြီး၊သော အ၊ကြောင်း၊ဖြစ် သော၊ကုသလ၊ ကုသိုလ်ကို၊ဥ-ပစိ၊နွှေး၊ ဆည်း၊ပူ၊သည်၊ဟု၊တွေး၊ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤ၊ဘဒ္ဒကမ္ပေ-ဗ၊ ကေတိ၊သေက၊ပေ၊ သုံ၊ဆဲ့တက-ပ္ပေ-ထက်၌၊သိ ခ်ိ၊သ၊သိခ်ိ၊အမည်တော်ရှိ၊သော၊ ဘဂ၊ဝ၊တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာ၊လေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ..ဝုဏ္ဏား-မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့-ခြောက်နှစ်အရွယ်ရောက်သော်၊ တိဏ္ဏံ-ဗေဒါနံ၊-ဗေဒင် သုံးပုံတို့၏၊ပါရဂူ၊ ကမ်း၊တာ၊ဘက်သို့ရောက်သည်၊ ဟု၊တွေး၊ဖြစ်၍ အ၊ညေ၊ ယ-တေန၊-တော၊အရပ်ကြီး၌၊ အ၊သ-မေ၊ သင်မ်း-ကျော်း၌၊ ဝ၊သ-ကြော်၊နေ ကျက်-တိ-ကိ-ဗြာဟ္မဏသ-ဟ-သ-ဝ-နိ၊သုံ-ထော-င်သော၊ဝုဏ္ဏား-တို့ကို၊မ-ကြော်၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါ၊စေ-သိ၊ပို့ချ၏၊ အ-ထ၊ထိ-အ-ခါ၌၊ ကေ-ဒ-ဝ-သံ၊ တ-နေ့-သ-၌၊ သ-ဏ္ဍာ-ရီ၊ဖြတ်စွာဘုရား-ကို၊ဝ-ဒ-ဒိတွား၊ရှိခိုး၍၊ လက္ခဏာ-နိ၊လက္ခဏာ-ကျမ်း တို့ကို၊ဥ-ပ-ခ-ရေ-တွား၊ရှုး-စမ်း ဆင်ခြင်၍၊လက္ခဏာမ-ကြော်၊လက္ခဏာ-ကျမ်း၌၊

ပရိဝတ္တနည်းသည်၊သင်္ခေါယမ်းသော၊တာသည်၊ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဤဒီးသမီး၊ဤ
သို့သားဘာရိကုန်သော၊လက္ခဏာ၊ကောင်းတို့နှင့်၊သမန္တာဂေတာ၊
ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အနန္တဇိနော၊အဆုံးမရှိသိမြင်နိုင်သော၊အနန္တ
ဉာဏော၊ အဆုံးမရှိသောဉာဏ်ရှိသော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားသည်။ ဘဝိသတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓဉာဏံ၊ ဘုရားဉာဏ်တော်ကို၊ အာရဗ္ဘ၊
အကြောင်းပြု၍ဥဒ္ဒါရော၊ဖြတ်သော၊ပဿာဒေါ၊ကြည်လည်ခြင်းသည်၊ဥပဇ္ဈိ
ဖြစ်၏။သော ထိုအမျိုးသားသည်။တနုတို့သို့သဘောရှိသော၊စိတ္တပဿာ
ဒေနစိတ်၏ကြည်လည်ခြင်းကြောင့်။ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌နှိုင်ဗွတ္တိဘွာ
ဖြစ်၍၊အပရာပရံ၊အဘာနိတလဲလဲ၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ,ပြည်တို့၌၊
သံသာရုန္ဒေ၊ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ ဤဂေါတမ
ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊နာလကဂါမေ၊နာလကရွာ၌၊အညတရသ
တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏသည်၊ပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တော၊သားသည်၊ ဟုတ္တွာ
ဖြစ်၍။နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လာ၏။ အသ၊ ထိုအမျိုးသားအား။ သုနာဂေါတိနာမံ၊
သုနာဂဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုသုနာဂသတို့
သားသည်၊ဝေဒေ၊သနာပတိသ။ တ၊ရှေးစစ်သူကြီး၊ဖြစ်တော်မူသောအရှင်
သာရိပုတ္တရာ၏၊ဂိဟိသဟာယော၊လူလက်ထက်ကအဆွေခင်ပွန်း၊တည်း
ထေရသ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ သန္တိကံ၊အထံတော်သို့၊ဂတွာ။သွား၍
ဓမ္မံ၊ဘုရားတော်ကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာ၍၊ဒသမနာဘူမိယံ၊ဖြင်လောက်သော
အရေပ်၌၊ပတိဋ္ဌိတော၊တည်လျက်၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
နာကို၊ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်
၏၊တနုထိ၊ကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါန်၌၊ ။

ဟိမဝန္တံ သဟ၊ဟိမဝန္တာတောင်၏၊အဝိဒူရေ၊အနီး၌၊ ဝသဘောနာမ။
ဝသဘာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊တောင်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တတ္ထ ပဗ္ဗတ
ပါဒမှိ၊ထိုတောင်ခြေရင်း၌၊အသမော၊သစ်မင်းကျောင်းကို၊ မဟာ၊တာ၊ဖန်
ဆင်းအာဝ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊ တိဏိသိသ
သဟဿာနိ၊သုံးထောင်သောတပည့်တို့ကို၊မန္တေ၊ဗေဒင်တို့ကို၊ဝါစေသိ၊
ရွတ်ချ၏။မောဝါသည်၊ သိဿေ၊တပည့်တို့ကို။သံသာမေတွာန။ ရုံးရ၍၊ကော
မန္တံ၊တောင့်အင်သောအရေပ်၌၊ဥပဝိသိ။နေ၏၊ကောမန္တံ၊တောင့်အင်သောအရေပ်
၌၊နိသိဒိတွာ၊ထိုင်နေ၍၊မန္တပါဌေ၊မန္တာန်၏ကမ်းတားက်သို့ရောက်သော
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊သည်၊ ဗုဒ္ဓဗေဒံ။ ဖြင့်စွာဘုရား၏ဗေဒင်ကို၊ ဝဝေ
သန္တော၊ရှာသည်ဖြစ်၍၊ဉာဏော၊ဉာဏ်တော်၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပသာဒယိ၊

ကြည်ညိုပြီး၊ တက္ကဋ္ဌ၊ထိုဥာဏ်ရှိ၊စိတ်ကို၊ ပသာဒတွေ၊ ကြည်လင်ပြီး၊ ပဏ္ဍာသည်ကြီးရေ၊သစ်ရွက်အခင်းရှိ၊ ပလွေကို၊ ထက်ပေါ်ကို၊ အာဘုဇိတွေ၊ ဖွဲ့ခွေ၍၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏။ ဒေဝီ၊ငါသည်၊ တက္ကဋ္ဌ၊ထိုအရှင်ရှိ၊ ကာလတိ၊ တော၊သေခဲ့၏၊ဇာတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဗာမှ၊ကေတိ၊သေကပ္ပေ၊သုံးဆဲ့တဂ်မ္ဗာ ထက်ရှိ၊ကဒ္ဒါ၊ထိုအခါရှိ၊ဃံယာယစေ့ဘနာယ၊အကြင်၊စတာနာဖြင့်၊ဥာဏ သည်၊ဥာဏ်တော်ရှိဖြစ်သော အမှတ်သညာ ကို၊ ဒေလဘိ၊ရပြီ၊တာယ၊စေ တနာယ၊ထို၊စေတနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာဘိစာနာမိ၊ မသိစ ဘူး။ ဇာတ်၊ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူ၊သော အကျိုးသည်၊ ဥာဏသညာယ၊ ဥာဏ်တော်ရှိဖြစ်သော အမှတ်သညာ၏၊ ဗလံ၊အကျိုးပေတည်း၊သတ္တဝါ သခ္ခါကပ္ပမှ၊နှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကမ္ဘာထက်ရှိ၊သတ္တုတောနသမ္ဘန္ဓေ၊တောနာခုနစ်ပါး နှင့်ပြည့်စုံ၊သော၊ မဟာဗျူဟာ၊ဗိုလ်ထုမျှား၊သော၊ သိရိနွယ်ရောနာမ၊ သိရိနွယ် အမည်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊စတ္တာတုတောနာ ကိုလည်းစေတတ်၊သော၊ ရုဒေါ၊ စတ္တာမင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ဘူး၊ပြီ၊မဟာ၊ဝါ၊အာ၊ ကိုယော သာ၊ ကိုယော သာတို့ကို၊ဗျာပိတာ၊ဖုတ်ကြည့်ပြီ၊ပေ။ ဗုဒ္ဓသား၊ဂေါတမ၊ခြင်တစ်ခွ ဘုရား၏၊သာသနာ၊အဆုံး၊အမတော်ကို၊ဂ၊တံ၊ပြုကုန်အပ်ပြီ၊ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ဆော်၍ဆိုဦးအုံ၊ အရှေ့ဟတ္ထ၊အရှေ့ဟတ္ထဖိုလ်သို့၊ ပဝတ္တ၊ရောက်၍၊ ဘိက္ခု၊နုံ၊ဟောနိုး၏အား၊ ဝမ္မဒေသနာပဒေသေန၊ဂ၊ရား၊ဟော၊ခြင်း၊ကိုလွန်း သဖြင့်၊ အာသုံ့ အရှေ့ဟတ္ထဖိုလ်ကို၊ ဗျာဂ၊ရောဇော်ကား၊ ပြော်ကြားလိုသည်း ဟုတ်သော်ဖြစ်၍၊စိတ္တနိမိတ္တသဟ ကောဝိဒေါ၊ပရိ ဝေ ဂ ရသ်ဝိ ဘာနိယ၊ဗျာယံနိ ပဂေါ ပတိသ ဘော၊အဓိ ဂ ဆ္ဆေ ယျ ဗျသုခံနိ ရာ ဝိသ ဟ္ဒ ဂါ ထ၊ဗျာယံနိ ပဂေါ ပတိသ ဘော၊အဓိ ဂ ဆ္ဆေ ယျ ဗျသုခံနိ ရာ ဝိသ ဟ္ဒ သော ဂါ ထာ ကို၊ အာ ဘာ သိ၊ ရှတ်ဆိုတော်မူ၏။စိတ္တနိမိတ္တသ၊ဘာ ဝ နာ ၏စိတ်အာ ရုံ ကို၊ ဂ ပ ာ ဟော ယူ ခြင်း၌၊ ကောဝိ၊ဒေါ၊ လိမ္မာ သော၊ ပ ရိ ဝေ ဂ ရ သံ၊ ကာ ယ ဝိ ဝေ ဂ စိတ္တ ဝိ ဝေ ဂ အာ ရ သာ ကို၊ ဝိ ဘ ဝ နိ ယ ၊ သိ၍၊ ဗျာ ယံ ဗျာ ယ ဟော ၊ အာ ဒ ဠ ဟ ကု ပ နိ ဗ္ဗာ နု ဗျာ နှ် လ ဂ္ဂ ဟ ကု ပ နိ ဗ္ဗာ နု ဗျာ နှ် သို့ ဂ ပ် ၍ ရှ တ် သော၊ နိ ပ ဂေါ ၊ ဂ မ ဗ္ဗ ဗ ာ နှ် း ကို သိ ဝ် း ဆည်း ခြင်း၌ လိမ္မာ သော၊ ပ တိ သ ဘော ၊ ထင် သော သ တိ ရှိ ၊ သာ ယ ော ဂ ပ ဂ္ဂ ါ လ် သည်၊ နိ ရာ ဝိ သံ ၊ ကာ မ ာ ဝ စ ရ ာ ဝ ိ သ ဝ ဏ္ဏ ာ ဝ ိ သ ၄ ဂ င် း သော ၊ သုခံ ၊ နိ ဗ္ဗာ နု သုခ ဝ ေ ဒ ယ သုခ သို့ ၊ အ ဓိ ဂ ဆ္ဆ ေ ယ ျ ၊ ရော ဂ် ရ ား ၏ ၊ ဇာ တိ ၊ ဤ သို့ ၊ အ ာ ဘ ာ သိ ၊ ရှ တ် ဆို ၏ ၊ ။

တဗ္ဗ။ ထိုဂါထာ၌ စိတ္တနိမိတ္တသဒ္ဒေါ၊ စိတ္တနိမိတ္တသဒ္ဒေါ ဝိဒေါဟူသည်ကား၊ ဘာဝနာစိတ္တသာ။ ဘာဝနာစိတ်၏ နိမိတ္တဂုဟာတော၊ အာရုံကိုယူခြင်း၌ ကုသလော၊ လိမ္မာသော။ ဣမတ္ထိ သမယော၊ ဤအခါ၌ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ပြီးမြောက်အပ်၏။ ဣမတ္ထိ သမယော ဤအခါ၌ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သပ္ပဟံ သိတဗ္ဗံ ရှင်စေအပ်၏။ ဣမတ္ထိ သမယော ဤအခါ၌ စိတ္တံ။ စိတ်ကို။ အဏ္ဏုပေက္ခိတဗ္ဗံ လျစ်လျူရှုအပ်၏။ ဣတိ ဝေါ ဤသို့ ပဋ္ဌာ ဟာ ဒီးယားဂျသ၊ ပြုမြဲခြင်းစသော အကြောင်းအားလျှောက်ပတ်သော၊ စိတ္တနိမိတ္တသ စိတ်၏ အာရုံကို၊ ဂဟဏေ ယူခြင်း၌ ဆဝေါ လိမ္မါသော ပရိဝေဂဂုသိုရိဘာနိယာ၊ ပရိဝေဂဂုသိုရိဘာနိယဟူသည်ကား၊ ကာယ ဝိဝေကံ၊ ကါယဝိဝေကကို၊ ပဝဒန္တိ ဟုသတဲ့။ ကြိုးပွါးစေအပ်သော် ဂိဟိဝုဋ္ဌိလ် အား၊ စိတ္တဝိဝေကသ၊ စိတ္တဝိဝေက၏ ရေသုံး အရုသာ ကို။ သဒ္ဓါနိတ္ထား၊ သိ၍ ဝိဝေကသုခံ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ အနုဘဝိတ္ထာ၊ ခံစား၍ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အာဇ္ဇေ၊ အနက်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏ ပရိဝေက သုခံ ဝိဝိတ္ထာ တိ၊ ပရိဝေကသုခံ ဝိဝိတ္ထာ ဟု၍ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည် ဂဏ္ဍေ၊ ဟောတော်မူအပ်၏ ဣတိ ဣမိနာ ဣတိ ယံ ဟူသည်ကား၊ ပဌမံ ရှေးဦးစွာ အာရမ္ဘဏူပနိဇ္ဈာနေန၊ ကသိုဏ်းအစရှိသော အာရုံသို့ ကပ်၍ ရှုသဖြင့် လည်း ကောင်း၊ ပဋ္ဌာနောက်ကာလ၌ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေန၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာ ရေးသုံးပါး သို့ ကပ်၍ ရှုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျာယဇ္ဇော ရှုတတ်သော နိပကော တိ၊ နိပကော ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနပရိဟာရေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသိမ်းဆည်းခြင်း၌ ကုသလော၊ လိမ္မာသော ပဏ္ဍိတော တိ၊ ပဏ္ဍိတသားတာ ဟူသည်ကား၊ ဥပဓိတသတိ၊ ထင်သောသတိရှိသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓိဂန္တွေယျသုခံ နိရာမိသန္တိ၊ အဓိဂန္တွေယျသုခံ နိရာမိသံ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ ဣတိ သို့၊ သမထနိမိတ္တံ ဒီးကာသလေန။ သမထနိမိတ်အ စရှိသည်၌ လိမ္မာသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လင်္ဂေ ရေအပ်သော စိတ္တဝိဝေ ကာသုခေ၊ စိတ္တဝိဝေကသုခ၌ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍ ယတော၊ သတိရှိသည်၊ (၅) သပ္ပဇာနော ပညာအဆင်းအရှင်းရှိသည်ဟုကား ဖြစ်၍။ ဝိပဿနာဗျာနေ နေဝ၊ ဝိပဿနာဗျာနနှင့်သာလျှင်၊ ဗျာယဇ္ဇော ဖုတ်ကြည်းတတ်သော ယော ဂိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကာမာဒိသဝဇ္ဇာဒိသေဟိ၊ ကာမာဒိသဝဇ္ဇာဒိသတို့နှင့်၊ အသမ္ဘိသတာယ၊ မကောဂျက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ နိရာမိသံ ကင်းသော အာ ဒိသရှိသော ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်ဟုတ်ကား ဖြစ်၍။ ကေဒိ ဝသံ တနေ့ သည်၌ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ဆိုသည်းကောင်း၊ ဖလသုခ ဖြစ်သော ဖလသုခ ဆို

လည်း၊ ကာင်း၊ အာဒီဂဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ သမုပဂဇ္ဇေယျ။ ကောင်းစွာ ရောက်၊ ပုဒ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဇဇ္ဇရာ၊ အနက်တည်း။ ၊သုနာ ဂဇ္ဇေ ဒုဂါထာဝဏ္ဏနာ။ သုနာဂမထေရ်၏ ဂါထာအားတွင်သည်း နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၆-နာဂိတဇ္ဇေရေဂါထာ၊

ဣဿောဗဟိဒ္ဓါ ဝုဏ္ဏတိ၊ ဣဿောဗဟိဒ္ဓါဝုဏ္ဏဟူသော ဂါထာသည်။ အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော၊ နာဂိတဇ္ဇေရသ၊ နာဂိတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ကိရ၊ အဆင့်စကား၊ ကြား၊ ရသည်ကား၊ အယံ၊ ဤနာဂိ တမ၊ ထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရ၊ ရသ၊ ပဒုမုတ္တရ၊ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ တော်၊ ဖြောက်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ နာရဒေါနာမ၊ နာရဒ အမည်ရှိ၊ သော၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဟာ၊ ဝုဏ္ဏား၊ သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့ သ၌၊ မေဃကော၊ တန်ဆောင်း၊ ကျယ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ် ၍၊ ဘဂဝန်၊ ဖြလ်စွာဘုရား၏၊ ဘိက္ခုသံ၊ ဃေ၊ ရဟန်း၊ အပေါင်း၊ ဖြင့်၊ ပုရက္ခတံ ဖြစ်ရ ဟုတ်၊ ဝန္ဒတိ၊ ကြ၊ ကြည်ညိုတော်မူသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ဟြဲသည်ရှိ၊ သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဟိ၊ သုံးပါး၊ ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဟု၊ ဂါ၊ ထာ ဟူ၍ဖြင့်၊ အာဘိတ္ထဝိ ဖြိုးမွမ်း၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး၊ သား၊ သည်၊ တေနဲ့ ဥဿာ ကမ္မေန။ ထိုကောင်းမှုကံ၊ ကြောင့်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိမ္မိတ္တိတ္ထေ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ အဘန်တလဲလဲ၊ ဝုဿာနိ။ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ လူပြည်နတ်ပြည်တို့၌၊ သံသရဉ်နှောက်ကျင် လည်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမမတ္ထိ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗေ၊ ဤဝေါဟာရပြုတ်စွာဘုရားပွင့် တော်မူ၊ သောအခါ၌။ ကပိလဝတ္ထုနုဂရေ။ ကပိလဝတ်ပြည်၌၊ သက္ကရာဇ ကုန်လ၊ သာကိ၊ ဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။ အာသ၊ ထိုအမျိုး၊ သား၊ အား၊ နာဂိတောဟိ နာမံ၊ နာဂိတဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုး၊ သား၊ သည်၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ သည်။ ကပိလဝတ္ထုဆိ ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ မရုဝိဿိကသုတ္တံ၊ မရုဝိဿိကသုတ်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၊ နား၊ ရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရအပ်သော၊ သဒ္ဓါ ခြင်း၊ ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ဝိဟာနုံ၊ ပြု၏။ ဝိပဿနုံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဝေ၊ ဟုတ္တာ၊ ပ၊ ၊ စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေနေ၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌။ ၊ဝိသာလမာ ဠ္ဠေ၊ ပြန့်ပြောနံ့လျား

ကြီးမာမြင့်ဖြူးတန်ဆောင်းဦးခွဲးအာသိနော။ နေလျက်ဒိဏာသင်္ဘော၊ အာသဒေါကုန်ပြီးသော၊ဗလပ္ပတ္တံ့ဆယ်ပါးသောကါယဗလဉာဏဗလသို့ရောက်တော်မူသော၊ဘိက္ခုသံဃာဝုရကျွတ်တံ၊ရေဟန်းအပေါင်းတို့မြင့်မြတ်ရိုသေဝတ်သော လောကနာထကုံ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊အဋ္ဌသံ၊ဖူးမြင်ရပြီ။ သတာသဟာသာ၊တာသိန်းအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊တေဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိကုန်သော၊ ဆဠဘိညာ။ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိကုန်သော၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခူ။ ရဟန်းအရှင်မြတ်တို့သည်၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ပရိဝါရေတို့၊ဝိုရံကုန်၏။ တံဗုဒ္ဓံ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ကော၊ အာဘယ်မည်သောပညာရှိသည်၊ နပသိဒတိ၊မကြည်ညိုသနည်း။ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသောလောကဓိုယသ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥာဏော၊ဥာဏ်တော်၌၊ ဥပနိဝေ၊နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊အနန္တဉာဏ်၊ အဆုံးမရှိသောသဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိ၊တော်မူသော၊သမ္ဘုဒ္ဓ ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍ကော၊အာဘယ်မည်သောပညာရှိသည်၊နပ္ပသိဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိတုံ့နှုန်း၊တာသာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ကာယဝစီယုတ္တံ၊ကိုယ်တော်နှုတ်တော်နှင့်စပ်သော၊ဗလဿ၊ အားတော်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပနိဝေယ၊သော်၍၊ ဝိဂတပ္ပေတုံ၊အထူးကြံခြင်းငှါ၊နသက္ကောန္တိ၊မတွယ်နိုင်ကုန်၊တံဗုဒ္ဓံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ကော၊ အာဘယ်မည်သောပညာရှိသည်၊နပ္ပသိဒတိ၊မကြည်ညိုဘဲရှိတုံ့နှုန်း။ တိတိ၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊ဆွမ်ပတ်ဂါထာတို၊ ၍ဂါထာတို့ဖြင့်၊နာရေဒေါဂယာ ၊လား၊နာရဒအမည်ရှိသော၁ဆရာ၊လမ်းမျိုးဖြစ်သော၊ဝုဏ္ဏားသည်၊ပဒုမုတ္တရ၏၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊အပရာဇိတံ၊ရှုံးသူတို့သည် မအောင်နိုင်သော၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ထဝိ

ဝ ဝွာန ခြိုးမွမ်း၍၊ တောနစိတ္တပသာဒေနစ၊ ထိုဗတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသန္ထဝေနနစ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ခြိုးမွမ်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ သတာသဟာသံ၊ တသိန်းပတ်လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊ လူရိုက်ပြောရာပါယ်လေးဘာသို့၊ နုပပဇ္ဇတိ၊ မရောက်ရ၊ဣတောဘ၊ ဤဘဝဒဏ္ဍကမ္ဘာမှ၊ တိံ သောကပ္ပသတေ။ ကမ္ဘာတရာသုံးဆယ် ထက်၌၊သတ္တ ရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဇနော၊ဗိုလ်ထူကြီး ကျယ်ဝန်အာ၊ကြွယ်သော၊ သုမိတ္တောနာမ၊ သုမိတ္တ အမည်ရှိသော၊စက္ကဝတ္တိ၊စကြာရတနာကိုလည်ပေတတ်သော၊ ခတ္တိယော၊စကြာမင်းသည်၊ ဇာသိ၊ဖြစ်ဘူး၏။မယ်။ါ၏အား။ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊

ဗုတ်ကြည်းအစ်ကုန်ပြီ၊ ပ။ ဗုဒ္ဓသာ၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုတ္ထံ၊ဟော တော်မူအပ်၏၊ ။

ပန္နဲ၊အထူးကိုဆိုဦးအံ၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တေ၊ရောက်၍၊ သဗ္ဗေ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အဓိဂတဒေသနဉ္စ၊အပ်သောဒေသနာကိုလည်း ကောင်း၊မေ့သော၊ တရား၊တော်၏၊ နိယျာနိကတဉ္စ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက် ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ နိသာယ၊မှီ၍၊ သဗ္ဗာဘိတိ သောမနဿော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘိဝေဂ ဝိသဒ္ဓံ၊ ဝိတိအဟုန်ဖြင့် လွတ်အပ်သော။ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ဥဒါနေတ္ထော၊ ဖြောက်ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါ ဝုထုအညဝါဒိနံ၊ပ။ သဗ္ဗာ သယံပါ ဏိတ၊လေဝဒ သယန္တိ ဂါထံ၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါ ဝုထုအညဝါဒိနံ၊ပ။ သဗ္ဗာ သယံပါ ဏိတ၊လေဝဒ သယံဟူသော ဂါထာကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏၊မမ ဝါဘုရား၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊အယံမဂ္ဂေါ။ဤအရိယာမဂ်သည် နိဗ္ဗာနဂမေယထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ဗုဒ္ဓ တော၊ဤဘုရား သာသနာတော်မှ၊ဝုထုအညဝါဒိနံ၊အသီးအသီးသော အယူရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့၏၊ဗဟိဒ္ဓါ၊ဗာဟိရကအယူ၌၊နိဗ္ဗာနဂမော၊နိဗ္ဗာန် သို့ရောက်စေတတ်သော၊ မဂ္ဂေါ။ အကြောင်းသည်၊ နု၊မရှိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊အရာဖြစ်၊တော်မူသော၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သယံ၊ကိုယ် တော်တိုင်သာ၍၊ပါဏိတ၊လေ၊လက်ဝါး၌ခြင်းတွင်တင်ထား၊အပ်သော သျှစ်ချား၊သီ၊ကဲ့သို့၊ ဒ သယံ ဒ သယန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်၊သံလံ၊သံလာ တော်ကို၊အနုသာသတိ၊ဆုံးမတော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာဝုဒ်၌၊ဗုဒ္ဓေါ ဗဟိဒ္ဓါတိ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဗဟိဒ္ဓါ ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓမသ္မာ ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်မှ၊ဗာဟိရကသမယော၊ အပဖြစ်သော တိတ္ထိတို့၏အယူ၌။ တေန၊ထိုကြောင့်။ ဝုထုအညဝါဒိနန္တိ၊ ဝုထုအညဝါဒိနံဟူ၍၊အာဟာ၊ဟော၊တော်မူ၏၊နာနာတိတ္ထိယာနံ၊အထူးထူး သောတိတ္ထိတို့၏၊ ဗုဒ္ဓေ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊အနက်တည်း၊မဂ္ဂေါ နိဗ္ဗာနဂမောယထာ အယန္တိ၊မဂ္ဂေါနိဗ္ဗာနဂမောယထာ ဒယံဟူသည်ကား၊ အရိယော၊မြတ်သော၊အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါ၇စ်ပါး၌ရှိသော၊အယံ၊မဂ္ဂေါ၊ဤမဂ် သည်၊ကော်သေနု၊စင်စစ်သဖြင့်၊နိဗ္ဗာနံ။နိဗ္ဗာန်သို့ ဂ ဆိုတိ၊ရောက်စေတတ် ၏၊နိဗ္ဗာနဂမောနိဗ္ဗာဂါမိယထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေသကဲ့သို့။ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တိတ္ထိယသမယော။ တိတ္ထိတို့၏အယူ၌၊ နိဗ္ဗာနဂမော၊ နိဗ္ဗာန်သို့

ရောက်စေတတ်သော။မဂ္ဂေါ။အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ။မရှိ။ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်။နတ္ထိ။ မရှိသနည်း။အညတိတ္ထိယဝါဒသား၊ သာသနာတော်မှတပါး ဖြစ်သောတိတ္ထိတို့၏အယူကို၊အသမ္ဘာသမ္ဘဝေဒီတာတည်း။ ဘုရားဟောတော်မမူအပ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နတ္ထိ။မရှိ။တေန။ထို့ကြောင့်။ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဣမေဝတိက္ခဝေသမဏော ဣဒဒုတိယောသမဏော ဣမေတသိယောသမဏော ဣမစတုတ္ထောသမဏော သုညာပရေ့ဝါဒါသမဏောတိ အညေတိတိ။ဣမေဝတိက္ခဝေသမဏော။ဣဒဒုတိယောသမဏော ဣမေတတိယောသမဏော ဣမစတုတ္ထောသမဏော သုညာပရေ့ဝါဒါသမဏောတိ အညေတိဟူ၍။အာဟ။ဟောတော်မူ၏။တိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။ဣမေ ဝ၊ဤသာသနာတော်၌သာလျှင်။သမဏော။ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ သမဏော။ သဂ္ဂါဂါဝါမိမဂ်၌ တည်းသောရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ။ရှိ၏။ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌သာ လျှင်၊တတိယော။ သုံးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော။ အနာဂါမိမဂ်၌ တည်သောရဟန်းသည်၊အတ္ထိ။ရှိ၏။ဣမေ၊ဤသာသနာတော်၌သာလျှင် စတုတ္ထော။ လေးယောက်မြောက်သော။ သမဏော။အဟတ္တမဂ်၌တည် သောရဟန်းသည်။ အတ္ထိ။ရှိ၏။အညေ့ဟိ၊ တပါး၊သောအယူရှိကုန်သော၊ သမဏောဟိ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရဟန်းတို့၌၊ သုညာ၊ဆိတ်ကုန်၏၊ပရေ့ဝါဒါ၊သုတပါး၊တို့၏အယူကိုနှိမ်နှင်းနှိုင်းကုန်၏။ ဣဒဒုတိယော။ ဣဒတတိယော။ ဣဒစတုတ္ထော သည်ကား၊ဝေါ၊ဤသို့။ သုတိ၊သုဟူသောပုဒ်သည်၊နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊သံဃာ၌၊ သံဃံဟူသည်ကား၊ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကို၊ အယံ၊ဤနည်း သည်၊ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသား၊ဇလွန်ပြကြောင်းနည်းတည်း။သတ္တာဒေဝမနုဿာ နဉ္စိ ဝိယ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ အစရိသောပါဠိရေပ်ကဲ့သို့တည်း။ဝါ၊ဟ နည်းကား၊ သံဃာ၌၊ သံဃံဟူသည်ကား။ သမူဟံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါ အုပေါင်းကို၊ဝေနေယျဇနံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါအုပေါင်းကို။ ဣတိ၊အယံ၊ဤ သည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဘဂဝါတိ၊ဘဂဝါဟူသည် ကား။ဘဂျဝန္တာဒိတိ၊ဘဂျဝန္တအစရှိကုန်သော၊ကာရဏတောတိ၊အကြောင်း တို့ကြောင့်၊ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဣဒေ။ဤဂါထာ၌။သခေါ်ပေါ်။အကျဉ်းဘည်း၊ပန္နာသခေါ်ပမှတပါ၊ဝိတ္ထာရကို ဆိုဦးအုံ့၊ဝိတ္ထာရော။အကျယ်ကို၊ပဒေမတ္တဒီပနိယံ၊ပဒေမတ္တဒီပနိအမည်ရှိသော ဣတိဝုတ္တကဝဏ္ဏနာယံ၊ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ၌။ဝုတ္တနယေနေ၊ဆိုအပ်ပြီး

သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗေဒါ။ သိအပ်၏၊ သတ္တိတို၊ သတ္တိဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထတို၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါး တမလွန်ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါးတို့ဖြင့်။ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤကဲ့သို့၊ ထိုကြောင့်၊ သဇ္ဇာ၊ သတ္တိမည်တော်မူ၏၊ သယန္တိ၊ သယံဟူသည်ကား၊ သယမေव၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ ဣဒေ၊ ဤဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အဇ္ဇေဝ၊ အနုက်တည်း၊ ဝိလီလာနိခန္ဓတ္တဲ့ယသက်ဟောသိလ အစရှိသော အရှင်သုံးပါးတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်လော၊ သမ္ပါဒိဠိ အာဒိနှင့်၊ သမ္ပါဒိဠိ အစရှိ၍ကုန်သော အဗ္ဗုဒ်နှုန်းရှစ်ပါးကုန်သော အဂ်ါနှုန်း၊ အဂ်ါတို့၏ ဝ၀ေသနာ၊ အစွမ်းဖြင့်။ အဋ္ဌဂိကော အာဂ်ါ ရှစ်ပါးရှိသော ၊ နိဗ္ဗာဂ ဓိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ အရိယ မဂ္ဂေါ အရိယမဂ်သည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသ၊ နု၊ သာသနာတော်၌ အဇ္ဇိယ ထာ၊ ရှိ ၏ကဲ့သို့။ ဧ၀ံ တထာ၊ ထိုအတူ ဗါဟိရကသမယ၊ အပဖြစ်သော ဝါတိတ္ထိ တို့၏ အာယူ၌၊ မဂ္ဂေါ နာမ၊ အာရုဟဏ္ဍမက်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိဟနာဒ်၊ ကေသရုဇာခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသောစကားကဲ့၊ နဒန္တော၊ မြွက်ဆိုတော်မူလျက်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏ သတ္တိ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယမေ၀၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် သယမ္ဘူ ဉာဏေန၊ သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့်။ ဉာတံ၊ သိအပ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သယမေ၀၊ ကိုယ်တော်တိုင်ပင်လျှင်။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ ဓိတော၊ မဟာ ကရုဏာဖြင့်တိုက်တွန်းအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အဇ္ဇနော၊ ကိုယ်တော် မြတ်၏၊ ဒေသနာ ဝိလာသ ပတ္တိယာ၊ ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးဖြင့်၌။ အာမလကံ ဝိယ၊ သျှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ ဘိက္ခုသံ ဃံ၊ ဟောန်းသံဃာကိုလည်း ကောင်း၊ ဝေနေယျ ဇနတံ၊ ဝေနေယျကြာ သတ္တ၀ါ အပေါင်းကို လည်း ကောင်း၊ အနုသာသတိ၊ ကံဖြစ်တော်မူ၏။ ဩ၀ါဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဣတိ ပရိသမာ ပနံ။ ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ၊ နာဂိ တဇ္ဇေ ရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ။ နာဂိတာမ၊ ထရ၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၇-ပရိဋ္ဌကွေရဂါထာ၊

ခန္ဓာဒိဋ္ဌာယတထာဘူတန္တိ၊ ခန္ဓာဒိဋ္ဌာယတထာဘူတံ ဟူသော ဤဂါထာသည်၊အာယသ္မတောရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ပရိဋ္ဌကွေရသား၊ပရိဋ္ဌမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။အယင်္ဂါ။ဤမထေရ်သည်လည်း၊ဝုရိမဗုဒ္ဓေ သုံ့နှေးဟေရားတို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည် ဟုတ်သော၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ဝုဋ္ဌံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်၊ ဟုတ်သော၊ဖြစ်၍၊ အတ္ထဒဿိသော၊ ဒဿနဝိသေသမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကာသပေါနာမ၊ ကာသပမည်တော်ရှိသော၊ တာပသော၊ရှင်ရဟန်သည်၊ ဟုတ်သော၊ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ သတ္ထာရံ၊အတ္ထဒဿီဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုးသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ်သော၊ဖြစ်၍၊ အောဝါဒေတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊အဠလိ ၊လက်အုပ်ကို၊ပဋိယှာ၊ချီ၍၊ပဒက္ခိဏံ၊လက်ယာရစ်လှည့်သည်ကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ပဏ္ဏမိ၊ဖဲသွားလေ၏၊ သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနဝုဋ္ဌကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အပရာပရံ၊အဘန်တလဲလဲ၊ ဝုဋ္ဌာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊အမှတ်ဗုဒ္ဓပြါဒေ၊ ဤဂေါတမ်ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊မဂဓတိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အနုက္ကမေန'အစဉ်အားဖြင့်၊ဝိညူတ်၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ပဋ္ဌော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမ္မဇ္ဈာနဗ္ဗာသယတာယ၊တောထွက်ခြင်း၌ ညွှတ်သောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ တတ္ထ၊ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းအဖြစ်၌၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သည်ကို၊ သိက္ခိတ္တာ၊ကျင့်၍၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်သည်သည်းသည်ရှိသော်၊ဥပဘိသကောလိတာနံ၊ ဥပတိသကောလိတ အစရှိသောသူတို့၏၊ပဗ္ဗဇိတာဘာဝံ၊ရဟန်းပြုသောအဖြစ်ကို၊သုတ္တာ၊ကြားရ၍၊တေပိနာမမဟာဝုဏ္ဏာ၊ထိုသို့ဘုန်းကြီးသော ဥပတိသကောလိတတို့စဉ်လျက်လည်း၊တတ္ထ၊ထိုဘုရားအထံ၌၊ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုကုန်သေး၏၊ တဏေ၊ထိုဘုရားအထံ၌ရဟန်းပြုခြင်းသည်သာလျှင်၊သေယျောမညော၊

မြတ်ယောင်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အာထံ တော်သို့၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓ သဒ္ဓေါ၊ ရှေအာဝ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ ကို၊ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ အာရဒ္ဓဝိတ္တာ၊ အားထုတ်၍။ နစိရသော ဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သစ္ဆာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ကေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌။ ၊

နာရဒေါ ဣတိ နာမေန၊ နာရဒဟူသော အမည်ကို မှည့်သည်ဖြင့်၊ ကာသပေါ တိ၊ ကဿပဟူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဒူ။ သိကြကုန်၏၊ ကုသလာ ကုသလေ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဧသော်ဧသော်ကား၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသန္တိကံ၊ မြတ် စွာဘုရား အထံတော်သို့၊ အဂမိ၊ ရောက်ပြီ၊ မေတ္တာစိတ္တေ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ယှဉ်တော်မူသော၊ ကာရုဏိကော၊ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော၊ ဧကဒါ ပါ၊ ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူသော၊ သော၊ ထိုအတ္တဒဿီ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အဿသယဏေ၊ သက်သာရာကိုရှုဆ ထျက်၊ မေ့ကိုတရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဟံ။ ငါသည်၊ သကံစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ပသာဒေတ္တာ၊ ကြည်စေ၍၊ အဠလိ'၊ လက်အုပ်ကု၊ သိရေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ကတ္တာ နမ၊ တင်သည်ကဲ့ပြု၍၊ သတ္ထာရံ၊ အတ္ထဒဿီ မြတ် စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပါစီနာမုခေါ၊ အရှေ့မျက်နှာသို့ရှေး၍၊ ပဏ္ဏမိ၊ ဖဲလွှား၏။ သတ္ထုရသေကပ္ပသတေ၊ ထောင်ခုနစ်ရာကပ်ကမ္ဘာထက်၌ အမိတ္တတာပနောနာမ၊ အမိတ္တတာပနအမည်ရှိသော၊ မဟာဇ္ဇလော၊ ဇိုလ်ထု ကြီးကျယ်ခွန်အား ကြွယ်သော၊ မဟာပတိ၊ မြေကိုအစိုးရသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝေတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ် ရဘူး ပြီ၊ မယ်ရံ၊ ငါ့အား၊ ကိုလေသာ၊ ကိုလေသာတို့ကို။ ဖျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမ တော်ကို၊ ကတံ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓာဒိ ဌာယဃဘာဝတံ ဘဝါသဇ္ဇပဒါလိတာ ဝိဂ္ဂိဏောဇာတိသံသာရော နတ္ထိဒါ နိပုနဗ္ဘဝေါ တိဂါထံ။ ခန္ဓာဒိဌာယဃဘာဝတံ ဘဝါသဇ္ဇပဒါလိတာ ဝိဂ္ဂိ ဏောဇာတိသံသာရော နတ္ထိဒါနိပုနဗ္ဘဝေါ ဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ မေ၊ ငါသည်၊ ယဃာဘဝတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ခန္ဓာ၊ ငါးပါး

သောဥပဒါနကျွန်ရှာတို့ကိုးဒိဋ္ဌာ။မြင်အပ်ကုန်၏။ သင်္ဘော၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘဝါ။ကမ္မဘဝဥပပတ္တိဘဝတို့ကဲ့ပဒါလိတာ။ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ဇာတိ သံသာရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟုဆိုအင်သောသံသရာသည်၊ ဝိုက်ကြိုးထား၊ ကုန်ပြီ။ ဒါနိဇာ့ဒါနိ၊ယေသုအာခါ၌၊ ဝုနဇ္ဇာ၀ေါ။တာဘနိ့ဘဝ။ သစ်ခွပြစ်ရခြင်း သည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ။ ။

တဿ။ထိုဂါထာဝုဒ်၌၊ခန္ဓာတို၊ခန္ဓာဟူသည်ကား။ပဋ္ဌပါဒါနကျွန်ရှာ၊ငါး ပါး၊သောဥပါဒါနကျွန်ရှာတို့ကိုးဒိဋ္ဌာ။ခြင်အပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တော၊ထို ငါးပါး၊သော ဥပါဒါနကျွန်ရှာတို့ကဲ့၊ ဝိပဿနာ့ပလကျွတော၀၊ အနိစ္စအစရှိ သောလက္ခဏာရေ သုံးပါ၊သို့ကပ်၍ရှုသောလက္ခဏာ၊အားဖြင့်ရင်း၊သာမည် လက္ခဏာတော၀စ သာမညလက္ခဏာ၊အားဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဥာတပရိညာ ဒီဟိ၊ ဥာတပရိညာ၌အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနနဝသေန၊ပိုင်းခြား၍သိ သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာယထာဘူတာ့ဇာ့ဒိ၊ ဒိဋ္ဌာယထာဘူတံဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာ၀ဥာဏသကိတာယ၊ဝိပဿနာ၀ဥာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊မဂ္ဂ၀ဥာ ဏ၊အာရိယမဂ်၀ဥာဏ်ဖြင့်၊ဣမ်ဒ်၊ဤသည်ကား၊ဒုက္ခ၊ဒုက္ခတည်း ဣတိ၊အာဒိနာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။အဝိပရိဘာ၊တော၊မတောက်ပြန်သောအား၊ဖြင့်၊ဒိဋ္ဌာ ခြင်အပ်ကုန်ပြီ။ဂ၀ါသဇ္ဇပဒါလိတာတိ၊ဘ၀ါသဇ္ဇပဒါလိတာဟူသည် ကား၊ ကာမဘ၀ါဒယော၊ကာမဘ၀အစရှိကုန်သော၊ သင်္ဘော၊အလုံး၊ရုံကုန် သော၊ကမ္မဘ၀ါစ၊ကမ္မဘ၀တို့ကိုလည်း၊ကောင်း။ဥပပတ္တိဘ၀ါစ၊ဥပဇ္ဇတ် ဘ၀တို့ကဲ့လည်း၊ကောင်း။ မဂ္ဂဥာဏသတ္ထေန၊ အာရုဟတ္တာမဂ်ဥာဏ်တည်း ဟူသောဝေးလက်နက်ဖြင့်၊ဘိန္နာ၀ိဒ္ဓါသိတာ။ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ဟိသစ္စံ ဗုဒ္ဓ၏၊ ကိလေသပဒါလနေနေ၀၊ ကိုယ်လေသာကိုဖျက်ဆီးသဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္ဘေါသပတ္တိဘ၀ါ၀ိ၊ကမ္ဘာ၀ဥပပတ္တိဘ၀တို့သည်လည်း၊ပဒါလိတာနာမ ဖျက်ဆီးသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဂ္ဂီကောဇာတိသံသာရော နတ္ထိဒါနိပုနဗ္ဘ၀ေါတိ။ဝဂ္ဂီ၊ကောဇာတိသံသာ ရော၊နတ္ထိဒါနိပုနဗ္ဘ၀ေါဟူ၍၊ အာဟ၊ဆို၊တော်မူ၏၊ တ၊သာ၊ထိုဂါထာ၏၊ အဋ္ဌော၊အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဝုတ္တော၊ယော၀၊ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ ။ပရိဗ္ဗဇ္ဇေ၊ဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ ပရိဗ္ဗမထေရ၏ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၈-အစ္စုနုဏ္ဍေရဝါထေရ၊

အသက္ခိုဝဘအတ္တာနန္တိ။ အသက္ခိုဝတ အတ္တာနံဟု သောဝါထာသည်၊ အာယသ္မတော။ အသက ဘုရသ်သော၊ အစ္စုနုဏ္ဍေရသား အစ္စုနုမထေရ်၏၊ ဝါထား ဝါထာတည်း။ အယဝိုး ဤအစ္စုနုမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ်သုရေးဘုရားတို့၌၊ ဟတ္ထာဝိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။ တတ္ထတ ဗ္ဗာဘာဝေ ထိုထိုဘဝ၌ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယံ အရဟတ္တဖိုလ် ၏ အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္တော ဆည်းဟူးသည်း ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိသား ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော။ အဂဝတော ဗြဟ်တို့ဘုရား၏၊ ကာလေ လက်ထက်တော်၌ သိဟာ ယောနိယံ ခြင်္သေ့ဝမ်းတွင်း ဖွားမြင်၏၊ ဧကဒိဝသံ တနေ့သ၌ အရညေ တောအုပ်ကြီး၌ အညတရတ္ထိ တစုသော၊ ရုက္ခမူလေ သစ်ပင်ရင်း၌ နိသိန်း နေဟတ်မူသော၊ သဗ္ဗာရုံ ဗြဟ်စွာဘုရားကို ဒိဿ ဖြင်၍။ ဆုမတ္ထိ ကာလေ ဤအခါ၌၊ အယံ ခေါ ဤဗြဟ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗညူ ဗုဒ္ဓေ။ အလုံးစုံတို့သိတော်မူတော်သော၊ ပုရိသသီဟော၊ ယောဂျားခြင်္သေ့ပေတည်း ဆုဘ ဤသို့ ပဿနေ မြင်ရသော ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ရွှေအသားလေးသောခံ ကောင်စွာပွင့်သော အင်ကြင်းခက်ကို၊ ဘဇ္ဇိတ္တာ ချိုး၍ သ ဗ္ဗာရုံ ဗြဟ်စွာဘုရား ကို၊ ပူဇေသိ ပူဇော်ပြု သောသို့ဟော။ ထုခြေ သို့သည်၊ တေန ထိုသို့သော ဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန ကောင်းမှုကံကြောင့် ဒေဝမနုဿသုနဘ ကောင်းကင်ပြည်လူ ပြည်တို့၌ ဘဝ ရှေ့နောက် ကျင်လည်သည်ရှိ၏သော၊ ဆုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ဤပါတိုး ဂါတမ ဗြဟ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ သောအခါ၌ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိပြည်၌ သေဋ္ဌိကုလေ သူဌေးမျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ ဖြစ်၍ အာသား ထိုအမျိုးသားအား၊ အစ္စုနော တိနာမံ အစ္စုနဟု သောအမည်သည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏၊ သော ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဝိညူတံ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့ ပတ္တော ရောက်သည်ရှိ၏သော်၊ နိဂဏ္ဌေဟိ ဘဂ္ဂတ္တေန နိုးတ်ဘုန်း၊ သဒ္ဓိံ တတ္ထ ကတပရိစယော ပြုအပ်ပြီးသော အလေ့အကျက်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍ ဝေ ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အဟံ ဝါ သည်၊ အမတံ သေခြင်းကင်းသော အဂ္ဂြိတ် နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဝိဂတမ သေ ရောပေ တာ ခံ့။ ဆုတိ ဤသို့ ဝိဝဋ္ဋဗျယသတာယ ဝဋ်ဆင်းရဲ ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိ သောကြောင့်။ ဒဟရကာ လယေ ဝေ ငယ်သော အခါ၌သာ လျှင်၊ နိဂဏ္ဌေသု ဘဂ္ဂတ္တေန နိုးတ်ဘုန်းတို့၌ ပဗ္ဗဇိတ္တာ ရဟန်းပြု၍ ဘဏ္ဍ ထိုဘဏ္ဍ

တွန်းတို့ကြောင့်အကျွင်ဖြစ်၊ သာရိပုတ္တရာကို၊ အလဘာနေ့ကြားမရသည်၊ ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊သဗ္ဗညူ၊မြတ်စွာဘုရားရှေ့၊ဟမကပါဠိဟာရိယံ၊ရေမီးအုံ့အုံ့သောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ဒီသွေး၊မြင်၍၊ ပဋိသဒ္ဓါသန္ဓေါ၊ ရအာဗ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊ သာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွေ့ရောနှုန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ အာရုတ်တွေ့၊ အားထုတ်၍၊ နစိရသေဝ၊မကြာမီသာလျင်၊အရဟာ၊ရဟန္တာသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ရ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါနိ၌၊ ။

တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အာသိစောတော၊မြတ်သောစောတက်ရှိသော၊သုကသရီ၊ကောင်းသောမှင်ဆံရှိသော၊ မိဂရေစော၊သားမျိုးသော၌နင်း ခြေလှေမင်းသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ရ၏၊ ဂိရိဒုဂ္ဂံ၊ တောင်ကြောက်ချောက်ကြားနေရာမျိုးတွေ့အစာသတ္တဝါကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာလျက်၊ လောကနာထော၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသ၊ မျက်မြင်ရပြီ၊ နုခေါ၊ကောန္တေန၊ ဝင်စစ်သဖြင့်၊ အယံဝိရော၊ ဤမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မဟာစနံ၊ လူမျိုး အပေါင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူ၏၊ ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်တကာထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နရာသဘံ၊ လူတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ယံနှနဗုပါသေယျံ၊ အကယ်၍ ကပ်ရောကား၊ သာရဝတော၊ကောင်းလေ့ကျင့်ကုတ်ဤသို့၊ မနသိကတ္တာ၊နှလုံးသွင်း၍၊ သာလသာ၊ အင်ကြင်းပင်၏၊ သာခံ၊ ဒေဝတာကို၊ ဘဇ္ဇိတ္ထာ၊ချီး၍၊ သကောသံ၊ ပွင့်ညွှာနှင့်တကွသော၊ ပုပ္ပံ၊ အင်ကြင်းပန်းကို၊ အာဟာရိ၊ဆောင်ပြီ၊ အာဟာရိတ္တာန၊ ဆောင်ပြီး၍၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂတ္တာန၊ ကပ်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ပုပ္ပံ၊ အင်ကြင်းပန်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ ဣတောဒ္ဒသေ ဤဘဒ္ဒကပ်နှစ်၌၊ ဂေဟနုဂုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တစ်နှစ်ထက်၌၊ ယံယာယာ၊စတနာယ၊ ဆောင်ပြီး၍ပုပ္ပံ၊ပန်းကို၊ဟုဇယိ ၊ဟူ၏ပြီ၊ တာယာ၊စတနာယ၊ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာဘိဇာ၊နာမိ၊မသိစတ္တား၊ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ပုပ္ဖဒါနသာ၊ အင်ကြင်းပန်းအလှူ၏၊ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း၊ စ၊အကျိုးထူးကိုဆက်၍ဆိုဦး၏။ ဣဒံ၊တော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊နဝမေ၊ကပ္ပေ၊ကို၊ကမ္ဘာပြောက်၌၊ ဝိရောစနသနာ ၊ ကား၊ ဝိရောစနဟုရှေအမည်သော၊ အမည်ရှိကုန်သော၊ မဟာဗျူဟာ၊ ဗိုလ်ထူကြီး ကျယ်ကုန်အား၊ကြွယ်ကုန်သော၊ တေ၊ယေ၊ သုံး၊ယောက်ကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ၊နော၊ စကြာမင်းတို့ဘည်း၊ အာသိ ၊သူ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိ၊လေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာ၊ဝိတာ၊ ပျက်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊

ဗုဒ္ဓသာဝေါတမမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာ၊ အသုံးအမကို၊ကတိပြုအပ်ပြီးဖြတ်၊ ဤသို့ဝတ္ထုဟောတော်မူအပ်၏။

ပန္နာဆက်၍ဆိုဦးအုံ့။ ဒေဝေါ ဟမ္ဘုဖိုလ်သို့ ပတ္တာ၊ရောက်၍ အနုတ္တရသုခါဒိဂမာသ မ္ဘ ။ သောနေ့ လေးတုတ်ကျော ချမ်းသာကို ရကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိအဟုန်ဖြင့်ဥဒါန်း၊ဝမ်းရွှင်သော စကားကို ဥဒါနေ၊ ဖြစ်ဆိုလျက်၊ အသက်ပ ဝတ အဏ္ဍာနံ၊ ဥဒ္ဓါတုံ ဥဒကာ ထလံ၊ ဝယ္ဘမာနော မဟောဃော ဝေ၊ သစ္စာနိ ပဋိဝိဇ္ဈိ ဟု ။ ဝါထိ၊ အသက်ဂ ဝတ အဏ္ဍာနံ၊ ဥဒ္ဓါတုံ ဥဒကာ ထလံ၊ ဝယ္ဘမာနော မဟောဃော ဝေ၊ သစ္စာနိ ပဋိဝိဇ္ဈတိ ဟံ ဟု သော ဂါထာ ကို၊ အတ္ထသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ မဟောဃ၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်၌၊ ဝယ္ဘမာနော ၊ မြောသော သဏ္ဌာ ဝါသည်း ဥဒကာ၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်မှ၊ ထလံ ။ ကြည်းကုန်ထက်သို့၊ အဏ္ဍာနံ ၊ ပိမိကိုယ်ကို ။ ဥဒ္ဓါတုံ ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ ။ ဝတ ၊ စင်စစ်အသက်ဝ ။ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ ဇော်တယား ထိုအဇာ၊ မဟောဃ ၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယဉ်၌ ၊ ဝယ္ဘမာနော ၊ မြောသော အဟံ ။ ဝါသည်း ဥဒကာ ၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယဉ်မှ ၊ ထလံ ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်ထက်သို့ ။ အဏ္ဍာနံ ၊ ပိမိကိုယ်ကို ။ ဥဒ္ဓါတုံ ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ ။ ဝတ ကေ ဇော်နော ။ စင်စစ်သဖြင့်၊ အသက်ကို ။ စွမ်.နိုင်ပြီ သစ္စာနိ ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို ။ ပဋိဝိဇ္ဈိ ။ ထိုးထွင်းမျှသိရပြီ ။

☰ တတ္ထ ၊ ထိုဂါထာဝုဒ်၌ ၊ အသက္ခိန္ဒ ၊ အသက္ခိ ဟူသည်ကား ။ သဏ္ဌာသိ ၊ စွမ်းနိုင်ပြီ ။ ဝတ ၊ တိ အယံ သဒ္ဒေါ ၊ ဝတ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည် ၊ ဝိမုယော ၊ အုံ့ဘွယ်သရဲဟူသော အနက်၌ ၊ နိပါတော ၊ နိပါတ်ဝုဒ်ဘည်း ၊ တိသစ္ဆံ ၊ ဖွဲ့ယပ်သကဲ့သို့ ။ ဝယိဒံ ယောအယံ သစ္ဆပဒိ ဝေ ဝေ ၊ အကြင်သစ္စာလေးပါး တရားကိုထိုး ထွင်း၍သိခြင်းသည် ၊ အဋ္ဌ ဂိ ၊ ဆုံ ၊ ဤသစ္စာလေးပါး တရားကိုထိုးထွင်း ၍သိခြင်းသည် ၊ အတိ ဝိ ဖုနိ ယံ ၊ အလွန်အုံ့ဘွယ်ဂို၏ ။ တေန ၊ ထိုကြောင့် ၊ တံ ကိ မညထ ဘိက္ခဝေ ကတမံ ၊ ခေါ ၊ ဒုက္ခ ၊ ဒုတိယ ၊ ဝ ၊ ဒုတိယ ၊ ယံ သာ ၊ ဝ ၊ ဘိ ၊ ခ ၊ ဝ ၊ ဒုတ ၊ ယ ၊ ကောဋိ ၊ ကောဋိ ၊ ပဋိ

ဝါဠဿ။သားမြီးမျှင်၏၊ကောဋိယား၊အစွန်းဖြင့်၊ကောဋိ၊အစွန်းကိုးယံ်ယေန ကာရဏောနှုတ်ဆောင်ခြင်းဖြင့်။ပဋိဝိဇ္ဈယျ၊ထိုးဖောက်။ ကတမံနုခေါ၊ အာဘယ်သည်လျှင်၊ ဒုက္ခရတရံနုခေါ၊ခဲယဉ်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဒုရဘိသမ္ဘဝတရံဝါ၊ အလွန်ဖြစ်နိုင်ခဲသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊အဂ္ဂေါနန္တိ။အဂ္ဂေါနံဟူသည်ကား။နီယကဗျတ္တိ။ မိမိအစ္ဆာတို့ သဏ္ဌာန်ကို။သန္ဓာယ၊ရည်၍။ဝဒတိ၊ဆိုရ၏။ ဟိသစ္စံ၊ဖြစ်၏။ သောအဂ္ဂေါ ဝေါ၊ထိုအဂ္ဂေါသည်၊ပရော၊သူတပါးသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊သော၊ ထိုအဂ္ဂေါကို၊အဂ္ဂေါတိ၊ကိုယ်ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဥဒ္ဓါတုန္တိ ဥဒ္ဓါတုံဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဥဒ္ဓဒုန္တိ ဝိ၊ ဥဒ္ဓဒုံဟူ၍ လည်း၊ပါဠေါ၊ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၏၊ဥဒကာတိ၊ ဥဒကာဟူသည်ကား၊ သံသာရ မဟောဃသာခ်ါထော၊ သံသရာ တည်းဟူသော ကြီးစွာသော အယဉ်ဟူဆိုအပ်သော၊ဥဒကား၊ရေ၊ထလန္တိ၊ထလံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာ နထလံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်ထက်သို့၊ ဝယ္ယမာနောမဟော ဃောတိ၊ ဝယ္ယမာနောမဟောဃဟူသည်ကား။ မဟာဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ ဝယ္ယမာနောဝိယ၊ဖြောသောယောဂျားကဲ့သို့၊ဟုတ်၊ဤသို့သော၊ဒေ၊လိုသည်၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယထာနာမ။ဥပမာမည်သည်ကား။ ဂန္ဓိဝရိဿ ဝေ၊ အလွန်နက်ကျယ်သော၊ အပ္ပတိဋ္ဌေ၊ ရပ်တည်ရာမရှိ သော၊မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ဥဒကောဃော၊ ယေအယဉ်၌၊ ဝေဂသာ၊ အဟုန်ဖြင့်၊ဝယ္ယမာနော၊ ဖြောသော၊ဝုရိသော၊ယောဂျား၊သည်၊ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော၊ အတ္ထကာမေန၊ အကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသောကြောင့်၊ ဥပနိတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ဖိယာရိဂ္ဂသမ္ပန္နံ၊ တက်မတွန်းဝါးနှင့်ပြည့်စုံ သော၊ဒဠ္ဍံ၊မြဲခြိုင်ခံ့သော၊နာဝံ၊လှေကို၊ လဘိတ္ဝာ၊ရ၍၊သု. ခနေဝ၊ချမ်း သာသဖြင့်သာလျှင်၊တတော၊ထိုကြီးစွာသောရေအယဉ်မှ၊အဂ္ဂေါနံ မိမိ ကိုယ်ကို၊ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။ သဂ္ဂေ၊ကောယျယထာ၊ စွမ်းနိုင် သကဲ့သို့၊ပါရံ၊ကမ်းတဘက်သို့၊ပါဝုကောယျယထာ၊ရောက်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝံ၊ထိုနည်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊သံသာရမဟောဃော၊ သံသရာတည်း ဟူသောကြီးစွာသောရေအယဉ်၌၊ကိလေသာတိသင်္ခါရေ ဝေဝေန၊ကိလေ သာတိသင်္ခါရတည်းဟူသောအဟုန်ဖြင့်၊ဝယ္ယမာနော၊ဖြောသည်ရှိ၍သော်၊ သဗ္ဗာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥပနိတံ၊ဆောင်အပ်သော၊သမထဝိပဿ နာ့ပေတံ၊ သမထဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယမဂ္ဂနာဝံ။ အာရိယမဂ် တည်းဟူသောလှေဖောင်ကို၊ လဘိတ္ဝာ၊ရ၍၊တတော၊ထိုသံသရာတည်း

ဟူသောရေအယဉ်မှ၊ အတ္တာနုံ။ မိမိကိုယ်ကို။ ဥဒ္ဓရိတုံ။ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနထလံ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကြည်းကုန်းထက်သို့။ ပတ္တုံ။ ရောက်ခြင်းငှါ။ အဟောသိ။ စင်စစ်။ အသက္ခိ။ စွမ်းနိုင်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ အသက္ခိ။ စွမ်းနိုင်၏။ တံ။ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒေသေတုံ။ ပြခြင်းငှါ။ သစ္စာနိပဋိဝိဇ္ဈဟန္တိ။ သစ္စာနိ ပဋိဝိဇ္ဈဟံဟု၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ အဟံ။ ငါသည်။ ဒုက္ခာဒိနိ။ ဒုက္ခအစရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ။ လေးပါးကုန်သော အရိယသစ္စာနိ။ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ပရိညာပ ဘာနသင့်ကိုရိယဘာဝနာ ပဋိဝေဓေန။ ပိုင်းခြားမြင်သိခြင်း မျက်နှောက်ပြခြင်းပွါးခြင်းအစရှိသော ပဋိဝေဓဉာဏ်ဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဈိ။ ထိုးထွင်းမြင်ပြီ။ အရိယမဂ္ဂဉာဏေန။ အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ အညာသိ။ သိပြီ။ တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်။ ဥဒကာ။ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယဉ်မှ။ ထလံ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်ကုန်းထက်သို့။ အတ္တာနုံ။ မိမိကိုယ်ကို။ ဥဒ္ဓ တုံ။ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။ ဝတာ။ စင်စစ်သဖြင့်။ အသက္ခိသေ။ ကြွားတိ။ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ။ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ။ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ အဇ္ဇုနဇာတ်ထဝဝဏ္ဏနာ။ အဇ္ဇုနမထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၀-ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၉-ဒေဝသာဇဇေရဂါထာ။

ဥတ္တိဏ္ဏောပက်ပလိပါတိ။ ဥတ္တိဏ္ဏောပက်ပလိပါဟူသော ဂါထာသည်။ အာယသ္မတော။ အသက်ရှည်သော။ ဒေဝသာဇဇေရသ္သ။ ဒေဝသာမထေရ်၏။ ဂါထာ။ ဂါထာတည်း။ သောပိ။ ထိုဒေဝသာ မထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဇာတိယာ။ ရှေးဘုရားတို့၌။ ကတာဓိကာရော။ ပြုအပ်သော အရေတောင်းခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍။ တတ္ထတတ္ထဘဝေ။ ထိုထိုဘဝ၌။ ဝိဝဋ္ဋေ။ ပန်သီးယံ။ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော။ ဝုဋ္ဌံ။ ကောင်းမွန်ကို။ ဥပစိနုန္ဒော။ ဆည်းပူးသည်။ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။ သံခိသ။ သိခိ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော။ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ။ လက်ထက်တော်၌။ ပါရာဝတယောနိယံ။ ခိ၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော။ ဖြစ်လေ၏ ကေဒိဝသံ။ တနေ့သ၌။ သတ္ထုရံ။ ဖြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ ပသန္နမာနသော။ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍။ ဝိယာလမဟလံ လွန်ဝိုးကို။ ဥပနေသိ။ ကပ်လျှောက်၏။ သတ္ထာ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ။ ထိုခိ၏။ ပသာဒသံဝေ

နဏ္ဍိ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုပွါးစေခြင်းငှါ၊ တံ၊ ထိုလွန်သိုးကို၊ ပရိဘုဇ္ဈ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏၊သော၊ထိုခိုသည်၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ကာလေန ကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္ဒတိ၊ရှိခိုး၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ပသာဒေတိ၊ကြည်စေတတ်၏၊သော၊ထိုခိုသည်၊ တေနဝုညာကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်လေ၏ အပရာပရံ၊ အာဘန်တလဲလဲ၊ဝုညာနိ။ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဒေဝ မနုဿသုနတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရေ၌ကျင်လည်သည်ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါ၏ဖြတ်စွဲဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ အညတရသာ၊ တယောက်သော၊ မဏ္ဍလိကရညာ၊ တဝန်းတလျားကို အစိုးရသောမင်း၏၊ ပုတ္တာ၊သား၊သည်ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ တရုဏကာ၊လေယော၊ ငယ်သောအခါကပင်လျှင်၊ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သုခံ၊မင်း၏ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ခံစားလျက်၊ဝုဠ္ဠေ၊ကြီးပွါးသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သတ္ထာရံ၊ဖြတ်စွဲဘုရား၏ဥပသက်မိ၊ချဉ်းကပ်၏၊တ၊သား၊ထိုအမျိုးသားအား၊သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအာပ်သောသဒ္ဓါဘဲရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သံ၊ဝဂဓာ ဟော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဇွန်း၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာ ယ၊ပယ်စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊စီ.ဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊နစိရသေဝ၊မကြာ ဘိသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်၏၊ တေန၊ထို ကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါန်၌၊ ။

တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပရိပါဏုပရောဝကော၊ သူတပါး အသက်ကိုညှဉ်းဆဲသတ်တတ်သော၊ ပါဏဝဓေ၊ခိုသည်၊အာသိ၊ဖြစ် ခဲ့ဘူး၏။ သိမိသဏ္ဌာနော၊သိမိဖြတ်စွဲဘုရား၏၊အာရုရေ၊ဒ. နိ:၌၊ ပဗ္ဗာရေ၊ ဟောင်ဂမ်း၌၊သေယျံ၊အိပ်ခြင်းကို၊ကပ္ပေမိ၊ပြု၏၊ သာယံပါတဗ္ဗာ၊ညနံနက် တိုင်လည်း၊လောကဂ္ဂနာထကံ၊သတ္တလောကထက်ကြီးသည်ဖြစ်၏သတ္တ ဝါတို့ကိုနှစ်ဖြာနှိုင်းဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊သိမိဖြတ်စွဲဘုရားကို၊ ပဿာမိ၊မူ၊ဖြင့်၏။ဖွဲ့ပမိန္ဒသ။ အခြေနှစ်ချောင်း၌ရှိသောသတ္တဝါတို့ကဲ့အစိုး ရတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊နော၊သိမိဖြတ်စွဲဘုရား၏၊အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊

မေးဂါ့အား၊ ဒေယျဓမ္မောစ၊လျှာ့ဘွယ်ဝတ္ထု(သည်လည်း)နတ္ထိ(မရှိ)။ ဝိယာလ ဖလံ(လွန်သိုးကို)အာဒါယ(ယူ)၍၊ ဗုဒ္ဓသန္တိကံ(ဘုရားအထံတော်သို့)အဂ ဓိ(သွား)ပြီ၊ လောကဇေဋ္ဌော။ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာ သဘော(လူနတ်တို့)ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ(သိမ်မြတ်စွာဘုရား) သည်(ပဋိဂ္ဂဟေသိ)ခံတော်မူ၏(တ)တော(ဘုရား)တံပရိဏာမ(ထိုလွန်သိုးလှူသော အပိုင်းအခြား)ကို(ဥပါဒါယ)စ၍(ပရိ)နောက်၌(ဝိနာယကံ)မြတ် စွာဘုရားကို ပရိဘာဝေမိ(ဆည်းကပ်)၏။ တေနစိတ္တပသာဒေန၊ ထိုစိတ်၏ကြည်လင်ခြင်း ဖြင့် တဏ္ဍုလဿ(ထိုအရှင်)၌(အဟံ)ငါသည်(ကာလကတော)ရှေးတခဲ့၏(ဇာ)တော ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ(ကေတိ)သောကပ္ပေ(သုံးဆဲ)တက(ဗ္ဗာ)ထက်၌(ယံယဝယ)စေ တနာယ(အကြင်)စေတနာဖြင့်၊ အဟံ(ငါသည်)ဖလံ(လွန်သိုးကို)၊ ဒေဒါမိ(လှူ)ပြီ(တာယ)စေတနာယ(ထိုစေတနာ)ကြောင့်(ဒုဂ္ဂတိ)ဒုဂ္ဂတိဘဝကို(နာဘိ ဓာနာ)ပယ်(မသိစဘူး)ဆုံး(ဣဒံ)ဤသို့(မယိ)ခြင်းအကျိုးသည်(ဖလဒါနသာ)လွန်သိုး အလှူ၏(ဖလံ)အကျိုးပေတည်း။ ဆုတောင်(ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ)ပန္နရသေကပ္ပေ(ခု) တဆဲ(ငါ)ကမ္ဘာထက်၌(ဝိယာလိ)နှာ(ဝိယာလိ)အမည်ရှိကုန်သော(သတ္တရ) တနသမ္ပန္နာ(ရတနာခုနစ်ပါး)နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော(မဟဗ္ဗလာ)ဗိုလ်ထူများ ကုန်သော(တယောစက္ကဝတ္တိ)သုံးယောက်သောစကြာမင်းတို့သည်(အာ) သုံး(ဖြစ်)ဘူးကုန်ပြီ(မယှံ)ငါ့အား(ကိလေသာ)ကိလေသာတို့ကို(ဈာ)ဝိတာ ဖုတ်ကြည်(အပ်)ကုန်ပြီ(ပ)ဗုဒ္ဓသာ(ဝေါ)တမ မြတ်စွာဘုရား(၏)။ သာသနံ(အာ)ဆုံ(အာ)မတော်ကို(ကတံ)ကြည်(ပြု)ကုန်(အပ်)ပြီ(ဣတိ)ဟု(ဣတိ)သို့(ဝုတ္တံ)ဟောတော်မူ(အပ်)၏။ ။

ပန(ဆက်)၍ဆိုဦး(အံ)၊ အရဟတ္တံ(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့(ပတ္တော)ရောက်၍(ပဟိ)ကိလေသပစ္စဝေက္ခဏဝသေန(ပယ်အပ်)ကြောင်းသော(ကိလေသာ)ကို(ဆင် ခြင်)သည်၏အစွမ်းဖြင့်(ဥပ္ပန္နသော)မနသော(ဖြစ်သော)ဝမ်း(ကြောက်)ခြင်း(ရှိ) သည်ဖြစ်၍(ဥဒါနံ)ဥဒါန်း(ကုန်)ဥဒါနေ(ဟု)ခြောက်ဆုံးလိုသည်ဖြစ်၍(ဥတ္တာ)ဟော ပက်ပလိပါ(ပါတာ)လောပရိဝဋ္ဋဟာ(ရေတွေ့)ဩဃာစဂန္ဓာ(သင်္ဂြိုဟ်)သင့်(ဗာ)နာ ဝိသံ(ဟ)တာ(ကိ)ဂါထံ(ဥတ္တိ)ဟော(ပက်ပလိပါ)ပါတာ(လ)ပရိဝဋ္ဋတာ(ရေတွေ့) ဩဃာ(ရေ)စဂန္ဓာ(သင်္ဂြိုဟ်)သင့်(ဗာ)နာ(ဝိသံ) ဟ(ကာ)ဟူသော ဂါထာ(ကို)၊ (ဒေ)ဝ သံ(ရှေ့တော်)ဆုတ(ကြ)၊ ပက်ပလိပါ၊ ကြာပဇော(သော) ညွှန်နှင့်ကူသော ကာမရာ ဂအလွန်နှက်ကျယ်သော(ကြီး)ဖွာသော(ညွှန်)နှင့်ကူသော(ဆန္ဒ)ရာဂကိုလည်း၊ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ လွန်(မြောက်)ကုန်ပြီ၊ ပါတာ(လ)၊(မသက်)ဝင်အပ(သည်)၏အဖြစ် သက်ဝင်နှိုင်ခဲ(သည်)၏အဖြစ်-ကူး(မြောက်)နှိုင်ခဲ(သည်)၏(အ)ဖြစ်(ကြောင့်) ပါ

တာလမည်သော ဝဲသြဃနှင့်တူသော ရွှေကော်ဆဲနှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့ကို ပရိဝဇ်ဖြင့်တား၊ ကြဉ်အာဝ်ကုန်ပြီ၊ သြဃသာ၊သြဃလေးပါးမှလည်းကောင်း၊ ဂန္ထာစ၊ဂန္ထီးလေးပါးမှလည်း၊ကာင်း၊ရေတွေ့ကောင်းလွတ်ပြီ၊သဗ္ဗေ၊အလုံး ရုံကုန်သော၊မာနာ၊ကုံးပါးသောမာန်တို့ကဲ့၊ဝိသံဟတာ၊ဗျက်ဆီးအပ်ကုန် ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုချေ။ ။

☰ တဏ္ဍာ၊ထိုဂါထာပုန်ဖွဲ့ဥတ္တိဏ္ဍာတိ၊ဥတ္တိဏ္ဍာဟူသည်ကား၊ဥတ္တရိတာ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်မြောက်ကုန်ပြီ။ ပက်ပလိပါဘိ၊ ပက်ပလိပါ ဟူသည် ကား၊ ပက်၁စ၊ ကြာပတော့သောညွှန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပလိပါစ၊အလွန် နက်ကျယ်သော၊ကြို ဖွားသောညွှန် ဟုလည်းကောင်း၊ ပကတိကဋ္ဌမော၊ကြာ ပင်တော့သောညွှန်ကဲ့၊ပက်ဟူ၍၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုအပ်၏။ ဂန္ဓိရေဝုထုလော၊ နက်ကျယ်သော၊မဟာဂဋ္ဌမော၊ကြို ဖွားသောညွှန်ကို၊ပလိပါတိ၊ပလိပါဟူ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဣဝေပန၊ဤအရေပ်ခြင်ကား၊ ပကော်ဝိယ၊ ကြာပတော့ သောညွှန်ပြောင်ကဲ့သို့တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့တည်၏ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂကို၊ လဗ္ဘတိ၊ရေအပ်၏။ ကသ္မာ၊အဘ၊ယ်ကြောင့်၊ လဗ္ဘတိ၊ရေအပ်သနည်း၊အာသုစိတာ၊ဝေါပါဒေနေန၊မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ် သို့ရောက်သဖြင့်။ စိဏ္ဏသ၊စိတ်ကဲ့၊ မကျွန်တော၊ လိန်းကျန်တတ်သော ကြောင့်၊လဗ္ဘတိ၊ရေအပ်၏။ ဝုတ္တေန၊ယနေ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ကမ္ဘကွန် တော၊ကဲ့ကိုလိန်းကျန်တတ်သောကြောင့်သည်းကောင်။ ဒုရုဒ္ဓေ၊ကောတော စ၊လွန်မြောက်နှိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပလိပေါဝိယ၊ နက်ခဲကျယ်ပန်းသော ညွှန်ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ကြောင့်၊ပ လိပေါ၊ပလိပမည်၏၊ဝုတ္တဒါရော်ဒိဝိသယော၊သား၊မယား၊အစရှိသောအာရုံ ဌ-ဖြစ်သော၊ဗဟာလော၊ကြီး၊စွား၊သား၊ဆန္ဒရာဂေါ၊ဆန္ဒရာဂကို။ လဗ္ဘတိ၊ရေ အပ်၏။ တေ၊ထိုကာမရာဂဆန္ဒရာဂတို့ကို၊မယား၊ငါသည်၊အနာဂါမိမဂ္ဂေန အနာဂါမိ၊ဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊အာ၊ချင်း၊ခပ်သိမ်း၊ အတိက္ကန္တာ၊လွန်မြောက် ကုန်ပြီ၊ဣတိ၊ကြောင့်၊ဥတ္တိဏ္ဍာ၊ပက်ပလိပါတိ၊ဥတ္တိဏ္ဍာ၊ပက်ပလိ ပါ၊ဟူ၍၊အာ၊ဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ပါတာ၊လာ၊တိ၊ပါတာ၊လာ၊ဟူသည်ကား၊ ပါတုံ၊ ရေကိုသောက်ခြင်း၌၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်တည်း။ ဣတိ၊တည်ပ၊ ထိုကြောင့်၊ပါတာ၊လာ၊ပါတာ၊လမည်ကုန်၏။ မဟာ၊သမုဒ္ဒေ၊မဟာ၊သမုဒ္ဒ ရာဇ်ဖြင့်ခေါ်ခေါ်ဆိုတတ်ပေ၏။ ချိုမဲ့ဝမ်းသောအရေပ်တို့ကို၊လဗ္ဘန်၊ရေအပ်ကုန်၏။ ကေစိပန၊အာ၊ချို၊သောဆရာတို့သည်ကား၊ နာ၊ဂ၊ဘ၊ဝနုံ၊နဂါ၊ဘုံကို၊ပါတာ ဟန်၊ပါတာ၊လဟူ၍၊ဝဒန်၊ဆို၊ကြကုန်၏။ ဣဝေပန၊ဤအရာ၌ကား၊အဂါ၊ဟ

ဒုရဝဂါဟာဒုရတ္တာဏာဒ္ဒေနု၊ မသက်ဝင်နိုင်သည်၏အနက်အလွန်သက်ဝင်
နိုင်ခဲသည်၏အနက် လွန်မြောက်နိုင်ခဲသည်အနက်သတောကြောင့်၊ ပါ
တာသာဝိယ၊ မဟာသာမဒ္ဒုဂုဏ် ချိမ့်ဝှမ်းသောအရင်းကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပါတာလား၊ပါတာလမည်ကုန်၏၊ဒိဋ္ဌိယော၊ခြောက်ဆဲ့
နှစ်ပါး၊သောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊လ ဣ ဣ ဣ၊ရေအမ်ကုန်၏၊တေ၊ဝိစ၊ထိုခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါး
သောဒိဋ္ဌိတို့ကို ဘုလည်း၊မယာ၊ငါသည်၊ပဌမမဂ္ဂဖိုဝမေနေဝ၊သောတာပတ္တိ
မဂ်ကိုရသဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ဘယာ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ဝဋ္ဋတာ၊ ကြဉ်းပ
ကုန်ပြီ၊သမ ဆို့နှာ.ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပါတာလာ
ပရိဝဋ္ဋကာတိ၊ ပါတာလာပရိဝဋ္ဋတာ ဟူ၍၊ အာဟု။ ဟောတော်မူ၏။
ရဂ္ဂေါသြဿ၊စဂ္ဂါ၊ဟုတိ။ရဂ္ဂေါသြဿ၊စဂ္ဂါ၊ဟူသည်ကား၊ကာ
မောဃ၊ဒိဋ္ဌိသြဿ၊တာ။ ကာ၊မောဃ၊အစ၊ရှိသော၊လေးပါး၊သောသြဿတို့မှ
လည်း၊ကောင်း။ အတိ ဣ ကာယ ဂ ဣ ၊ဒိ ဂ ဣ ၊တော၊ အာသိ ဣ ကာယ ဂ ဣ
အစ၊ရှိသော၊လေးပါး၊သော ဂ ဣ ၊တို့မှလည်း၊ကောင်း။ တေ၊နေ၊ဝ၊ရဋ္ဌေ၊လို
ထိုသို့၊သော၊အရိယမဂ်ဖြင့်၊ရဂ္ဂေါ၊ပရိ ရဂ္ဂေါ။လွတ်ခြင်း၊ပုန်း၊တာ၊နုန်း၊အာသိ
ကိ၊ရဟာ၊အ ဂ ဣ ၊နဝ၊သေ၊နဝါ။ ဝရိ ဝရဲ ၊ကြမ္ဘူ၍ မထုံ့ဖွဲ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်
လည်း၊အကိ ဣ ကို ဣ ၊လွန်မြောက်ပြီ။ ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဘဏ္ဍော၊
အနက်တည်း။ သမ္ဘေမာ၊နာ၊ဝိသံ၊ဟ၊တာ၊တိ၊ သမ္ဘေမာ၊နာ၊ဝိသံ၊ဟ၊တာ၊ဟူ
သည်ကား။ နာ၊ဝိ၊ခ၊ကိုး၊ပါး၊အပြား၊ရှိကုန်သော၊ မ၊နာ၊ဝိ၊မာ၊နတို့၏ကိုလည်း
ကောင်း။ အဋ္ဌမဂ္ဂ၊ဖိုဝ၊မ၊နေ၊နုန်း၊အ၊ရဟ ဣ ဣ ၊မဂ်ကိုရသဖြင့်။ ဝိ၊သေ၊သ၊တော၊အ
ထူး၊အား၊ဖြင့်၊သံ၊ယောတံ၊ဝိ၊နာ၊သံ၊ပျက်သိမ်း၊ခြင်း၊သို့၊ အ၊ပါ၊ဒုံ၊ရောက်စေ၊ကုန်ပြီ။
သ၊ရ ဣ ဣ ၊ကော၊င်း၊စွာ၊ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ မာ၊နုဝိ၊ခ၊ဟ၊တာ၊တိ။ မာ၊နုဝိ၊ခ၊ဟ
တာ၊ဟူ၍ယည်း။ ကေ၊စိ၊ ။ ချို၊သော၊ဆရာ၊တို့သည်။ ပဌ ဣ ၊ဂ ဣ ၊ကြ၊ကုန်၏။
မာ၊နု၊ကာ၊ဌ၊သာ။ မာ၊နိ၊အ၊ရ၊တို့ကို၊ဣတိ၊အယံ၊ဤ၊သည်ကား။ ဘ၊ဏ္ဍော၊အ
နက်တည်း။အ၊ပ၊ရေ၊တ၊ပါ၊သော၊ဆရာ၊တို့သည်။ မာ၊နုဝိ၊ခ၊ဟ၊တာ၊တိ။မာ၊နုဝိ
ခ၊ဟ၊တာ၊ဟူ၍။ပဌ ဣ ၊ဂ ဣ ၊ကြ၊ကုန်၏။တေ၊သံ၊ထိုအ၊ပ၊ရေ၊ဆရာ၊တို့၏။ဝါ၊ဒေ
ပန်း၊အယူ၌ကား။မာ၊နု၊ဝ၊ကိုး၊ပါး၊အပြား၊ရှိ၊သော၊မာ၊နသည်ပင်လျှင်၊ဝိ၊သ၊သ
ဒုက္ခ၊သား၊ဆင်း၊ရဲ၊ကို၊ပ၊လ၊တော၊ဖြစ်စေ၊တတ်သော၊ကြောင့်။ မာ၊နုဝိ၊သာ၊မာ၊နု
ဝိ၊သာ၊မည်ကုန်၏။ ဣတိ။ဤ၊သို့။ အ၊ဣ ဣ ၊အ၊နက်ကို၊ ဒ၊ဠ္ဌ၊ဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။
ဒေ၊ဝ၊သာ၊ဏ္ဍ၊ရ၊ဂါ၊ထာ၊ဝ ဏ္ဍ ၊နု၊။ ဒေ၊ဝ၊သ၊တ၊မ၊ထေ၊ရ၏။ဂါ၊ထာ၊အ၊ဘ၊ဒ္ဒ၊သည်
နိ၊ဗ္ဗ၊တာ၊ပြီး၊ခြင်း၊သို့၊ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၉၀-သာမိဒတ္တာဇွေရဝါထေရ၊

ပဋ္ဌကၠဒန္ဓာပရိညာတာတိ၊ ပဋ္ဌကၠဒန္ဓာပရိညာတာ ဟူသော ဝါထေရသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ သာမိဒတ္တာဇွေရသော၊ သာမိဒတ္တာမထေရ်၏၊ ဝါထေရ၊ ဝါထေရတည်း၊ အယဉ္စိ၊ ဤသာမိဒတ္တာမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဇုဠ္ဇေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇဒဿိသ၊ အဇ္ဇဒဿီအမည် တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြား၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်လည်း၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္ထုရိ၊ အဇ္ဇဒဿီဖြတ်စွာဘုရား၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ တာဿ ဘဂဝတော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏ ထူပေ၊ စေတိတော်၌၊ ဝုဏ္ဏေ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဆတ္တာ၊ လိဆတ္တံ၊ ထီး၊ အာဆင့်ဆင့်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ သော၊ ထိုအမျိုးသား၊ သည်၊ ဘေနဝုညကမ္မုနာ၊ ထိုကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အသာနှတ လဲလဲ၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ. ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ ကျင်လည်သည်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါ၏ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၌၊ အညတရသ္မိ၊ တယောက်သား ပြာဟ္မဏသည်၊ ဝုဏ္ဏားရှိ၊ ဝုဏ္ဏော၊ သား သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အသ၊ ထိုသတ္တိသား၊ အား၊ သာမိ ဒတ္တောတ်နာမ်၊ သာမိဒတ္တဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော ထိုသားမိဒတ္တာသတ္တိသား၊ သည်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အား ဖြင့်။ ဝိညုတံ၊ သိ ကြား၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါနု ဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘာဝ်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၊ ရ၍၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတော၊ သွား၊ သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာ ရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရား၊ တော်ကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသည် ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြင် ၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်သော အရပ်၌၊ နိသိဒိ ထိုင်နေ၏၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ သည်၊ တဿ၊ ထိုသားထံ၊ သာမိဒတ္တာ၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို၊ ညြှလော ကေတ္တာ၊ ကြည့်၍၊ ဓမ္မံ တရား၊ တော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယ ထာ၊ အကြောင်းအမြင်၊ အရာ ဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါ ဖြင်းကို ရည်းကောင်း၊ သံသာ

ရေ။သံသရာ၌သံဝေဂဖြစ်။ထိတ်လန့်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိလတိ၊ ရှေ့။ တယာ။သို့အခြင်း အရာဖြင့် ခွဲ၍ တရားတော်ကို ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။သော၊ထို အမျိုးသားသည်၊ ပဋိသန္ဓေသည်ဟု ခြင်း၏ သည်၊ဟုတ်လေ၊ဖြစ်၍ သံဝေဂစာတော။ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်း၏သည် ဖြစ်၍ပေဒဖြင့်တွေ့။ ရဟန်းပြု၍ဥာဏသား၊ ပါရမီဥာဏ်သမ္ဘာရ၏ အာပရိ ပက္ကတ္တာ၊မရင့်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတိယကာလံ၊ နှင့်ရက်သုံး ရက်ကာလပတ်သုံး၊အလသပဟုလိ ပျင်းရိခြင်းများသည်ဖြစ်၍ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ပုန်းတာနှိ၊သတ္တာရုံ၊ဖြတ်စွဲသာသုံးသည်၊ ဝပ္ပေ၊ဒဿနာယ၊ တရား ဒေသနာဖြင့်၊သမုဒ္ဒေဖြစ်တော။ ထက်ဝေအာပ်သည်ဖြစ်၍ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဟေတွာ။ ယူ၍၊ တဏ္ဍုလံ၊သို့ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ယုတ္တပယုဇ္ဇတ္တာ။ အလွန်အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာနေ့ဘား နေသည်ရှိသော်၊နုစိရေနေ၊မကြာမီသာလျှင်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ် သို့။ပါပုဏိ၊ရောက်၏။တေန၊ထို့ကြောင့်။အပဒါနေ။အပဒါန်၌။ ။

နရတ္တေ၊ လူတို့ထက်ပြောင်တော်မူသော။ အတ္ထဒဿိတို့၊ အတ္ထဒဿီ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြတ်စွဲသာသုံးသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုလတ်သော်၊ ဆတ္တာတိဆတ္တံ၊ ထီးအဆင့်ဆင့်၊ ကာရေတွာ၊ပြု၍ ဆူပမ်းစေကိုတော်၌၊အတိရောပယိ တင်လှူပြု၊ကာလေနကာလံ၊အခါခပ် သိမ်း၊အာဂတ်ကွဲ့းလာ၍၊သတ္တု၊ ဖြတ်စွဲသုံးတို့၏စေတိယံ။ စေတီတော် ကို၊နမသိ၊ရှိခိုးပြု၊ပုပ္ပဆဒနံ၊ပန်းအမိုးကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဆင်ယင်ခြင်း၊အဘိ ရောပယိ။ တင်လှူပြု၊ သတ္တရုဝေ ကပ္ပသတေ။ တဝေယာဝ်ခုနစ်ရာကပ် ကမ္ပာထက်၌၊ ဒေဝမဂ္ဂံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ အကာရယိ။ မင်းပြုပြီ၊မ နုဿတ္တံ၊လူ၏အဖြစ်သို့၊ နဂန္ဓာဝမိ၊မရောက်ရ၊ ဣဒံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အ ကျိုး၊သည်၊ထူးပဋိဘာယ၊ စေတိတော်အား၊ပုဇော်ခြင်း၏ဖလံ၊ အကျိုးပေ တည်း၊မယ်။ငါ့အား၊ကိလေသာ၊ကိုးလေသာ၊တို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ။ပ၊ဗုဒ္ဓ ဃ၊ ဖြတ်စွဲသာသုံး၏ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ပြုကျင့်အပ်ပြီ။ဣတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန်းဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊သော၊ထိုသာမိဒတ္တာမထေရ်သည်၊အပရဘာဂေ နောက်အာဘိဓ္ဓ၊ဘိက္ခု၊ကို၊ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်သာမိဒတ္တ၊ ကို၊အာသိနည်း။ တယာ၊ ငါ့ရှင်သည်၊ ဥတ္တရိမနုဿမဇ္ဈေ၊ လူတို့၏ကု သိုလ်တရား၊ထက်လွန်သော၊ဗျာနမဂ်ဖိုလ်တရား၊ကို၊အဓိဂတောဝေ၊ရောက်ပါ ၏လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝုဠ္ဠော၊မေး၊အပ်သည်ရှိ၊သော်၊ သာသနဿ၊သာသ

နာတော်၏။နိယျာနိကာသာဝံ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊အတ္တနောဝါဒီ၏၊မြွေနဂမ္ဗပဋိပတ္တိစ၊လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော အကျင့်ဝတ်ဖြတ် ပဋိပတ်ကို လည်းကောင်း၊ တောသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ပဝေဒေန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာဘရဏဝေသေန၊ ပြောကြားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဋ္ဌာနနယပရိညာတာ၊ တိဋ္ဌန္တိသိန္ဓုလကာ၊ ဝိကွီဏောစသတိ သံသာရော၊ နတ္ထိဒါနိဝုနဿ ဇာ၊ ဝေါတိဝါဏံ၊ ပဋ္ဌာနနယပရိညာတာ၊ တိဋ္ဌန္တိ သိန္ဓုလကာ၊ဝိကွီဏောစသတိသံသာရော၊ နတ္ထိဒါနိဝုနဿ ဇာ၊ ဝေါဟူသော၊ ဃာကိုးအာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ပဋ္ဌာနနယ၊ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကိုးပရိညာတာ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်ဖြင့်ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ သိန္ဓုလကာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော သမုဒယ သစ္စာတည်း ဟူသောအကြောင်းရင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ စသတိသံသာရော၊ သံသရာဌာပနိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဝိကွီဏောကုန်ပြီ၊ဣဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ ဝုဿ ဇာ ဝေါ၊ သာသနာဝင်အသစ် ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ ထိုဂါထာဝုန်၌၊ ပဋ္ဌာနနယပရိညာတာတိ၊ ပဋ္ဌာနနယပရိညာတာ ဟူသည်ကား၊မယာ၊ငါသည်၊ဣမေပဋ္ဌမေ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်၊ဣတိ၊ဤသည်ပင်တည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်ဟု၊ ဤမျှသာတည်း၊ တတော၊ ထိုယုတ်၊ တိယော၊ လွန်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါး၊ ကုန်သော၊ ပရိညာဟု၊ ပရိညာဉ်ဝိုင်းဖြင့်၊ ပရိ၌ဆိုဒ္ဓိတ္ထား၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဉာတာ၊ ဝိဒိတာ။ သိအပ်ကုန်ပြီ။ ဝုဿ ကုန်ပြီ၊ တိဋ္ဌန္တိ ဆိန္ဓုလကာတိ၊ တိဋ္ဌန္တိ ဆိန္ဓုလကာဟူသည်ကား၊ တသ္မာ ပရိညာတတ္တာ ယေ ဝ၊ ထိုသို့ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာ

☰ လျှင်၊မူလဘူတ သ၊အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမုဒယ သ၊သမုဒယသစ္စာကို၊ သဇ္ဇသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုအကြောင်းရင်းဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာတို့ကို၊ ဣဒါနိ ယေ ဝ၊ ယသုအခါ၌သာလျှင် စရိမကစိတ္တုနိရောဓေ၊ အာဆုံးဖြစ်သောစိတ်ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဆိန္ဓုလကာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော သမုဒယသစ္စာတည်းဟူသော အကြောင်းရင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ၊ စရိမကစိတ္တုနိရောဓေန၊ အာဆုံးဖြစ်သောစိတ်ချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပဋိသန္ဓိကာ ဝ၊ တဘဝနုပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ နိဂ္ဂုဏ်နှင့်၊

ချုပ်ကုန်ချိန်းတေနုးထိုကြောင့်၊ ဝိကၠီဏောစာတိသံသာရော၊နတ္ထိဒါနိဝုနတ္ထ
ဝေါတိ၊ဝိကၠီဏောစာတိသံသာရောနတ္ထိဒါနိဝုနတ္ထဝေါဟူ၍၊ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊တသေ၊ထိုဂါထာဝုန်၏၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဟောဋ္ဌော၊အောက်၌၊ဝုတ္တောယေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊သာမိဒတ္တတ္ထေရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ သာမိဒတ္တမ၊တော်ရ၏ ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။နဝမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ။နဝမဝဂ်၏အာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၉၁-ပရိပုဏ္ဏကတ္ထေရဂါထာ၊

နဝတထာမတံသတရသန္တိ၊နတထာမတံသတရသံဟူသော၎င်းဂါထာသည်။ အာယသ္မာတောရှည်သောအသက်ရှိသော၊ပရိပုဏ္ဏကတ္ထေရသော ပရိပုဏ္ဏကမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတည်း၊အယမ္ပိ၎င်းပရိပုဏ္ဏကမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတ်ဌေသု။ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ဓမ္မဒဿိသား၊ဓမ္မဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊သက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍။ ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အာဖြစ်သို့။ပဋ္ဌော၊ရောက်သည်၊ ဟုတွား၊ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဂိ၊ဓမ္မဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိနိဗ္ဗုတော၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊စေတိယော၊စေတီတော်၌၊ဝုတ္ထါဒိတိ၊ပန်းဒေ စရှိသည်တို့ဖြင့်၊ဥဋ္ဌာရ ပူဇံ၊မြတ်သောပူဇော်ခြင်း ဟု။ အာကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူ၏။ သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊တေနုဝုဏ္ဏကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝေသု၊နတ်ပြည်တို့၌ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊လူးလာလူးလား။ ဝုဏ္ဏာနိ။ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊သုဂတိသုယေဝ၊သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊သံသရဉ်နှော၊ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ ဣမဿိံ ဇုဒ္ဓေ ပဝါဒေ။ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ကပိလဝတ္ထုသို့။ကပိလဝတ်ပြည်၌၊သာကျရာဇကုလေ၊သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အာဖြစ်သို့။ပဋ္ဌော၊ရောက်သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏ ဝိဘဝတာယ၊ပြည့်စုံကြွယ်ဝသောစည်း စိမ်ရှိသည်၏အာဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိပုဏ္ဏကောတိ၊ပရိပုဏ္ဏကဟူ၍။ ပညာယိတ္ထ၊ကျော်စောထင်ရှား၏။ သော၊ထိုအမျိုးသားသည်။ ဝိဘဝသမ္ပန္နတာယ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အာဖြစ်

ကြောင့်၊ သဗ္ဗကာလံ၊အာခါခပ်သိမ်း၊ သတ္တဝေသံနာ၊သတ္တဝေသအမည်ရှိ သော၊ အာဟာရံ၊အာဟာရကို၊ ပရိဘုဥ္ဇန္တော၊သုံးဆောင်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိသယကာဟာရပရိဘောဂ၊ ရောဂြိမ်းသော အာ ဟာရကိုသုံးဆောင်ခြင်းကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ကာဝသုခုမာလော၊ ထိမ္ဘ လောက်နှုးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ ဘဂဝါ၏၊ မြတ်စွာဘုရားမည်စဉ်ကျက်လည်း၊ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အပေက္ခိတ္တာ၊ ငဲ့တော်မူ၍၊ ယထာတထာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ပြောပြောသော အာဟာရေ ဖြင့်၊ ယာပေတိ၊ မှီးတော်မူသော်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အာဟာရကိစ္စာ၊ အာဟာရဝတ္ထု တပ် ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အာဟာရသဒ္ဒါကာ၊ အာဟာရဋ္ဌိစင်ကြယ်ကုန် သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အုံ့နည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦး အုံ့၊ နိဗ္ဗာနသုခမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာလျှင်၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာဖွေ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဘယတသံ ဝေဝေါ၊ ဖြစ်သောဝိတ် လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဃရာ ဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌နေ ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်းပြု၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ နိယောဇိတော၊ တိုက်တွန်းအပ် သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ။ ထိုကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍ ပဋိလဒ္ဓဈာနံ၊ ရအပ်သောဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝိပဿ နာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးပြန်းခြင်း အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတ္တာ၊ ပွါးစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌။ ။

လောကစက္ခုဖြစ်၊ လူတို့၏မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်၊ တော်မူသော။ ဓမ္မဒဿိဖြစ်၊ ဓမ္မဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ နရာသဘော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗု တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသော်၊ ဓမ္မဒဿီမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ စေတိယေ၊ စေတီတော်၌ဥဇုံ။ ဖြောင့်မတ်သော၊ ထ ဗ္ဗ ်၊ တံခွန် တိုင်ကို၊ အဗ္ဘုပေသိ၊ တည်ထားပြု၊ နိသေဏိံ၊ စောင်းတန်းလှေကားကို၊ မာ ပယိတ္တာန၊ ဘန်ဆင်းပြု၍၊ ထူပသေဋ္ဌံ၊ စေတီတော်မြတ်ကို၊ သမ္ပရိဝါ၊ တက်ပြု၊ ဒေတိပုပ္ပံ၊ မုဆလေးပန်းကို၊ ဂဟေတ္တာန၊ ဆွတ်ယူ၍၊ ထူပမှိ၊ စေတီ ၌ တော်၌။ အာသိပူဇယိ၊ ဖူးရှိပူဇော်ပြု၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကျေးဇူး တော်တို့သည်၊ အဟော၊ သြဇာအုံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဓမ္မာ။ တရားတော်၏ဂုဏ် တော်ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟော၊ သြဇာအုံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ နော၊ ငါတို့၏၊

သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဘဒါးသုံးပါးသော သမ္ဘဒါတို့သည်၊ အဟော၊ ကြောင်အံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဒုဋ္ဌတိ ဟူ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ထူပဟူ ဈာယ၊ ဝေတိ ကောင်ခြင်း၏ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဝ၌ကမ္မာ ဗျ၊ စတုနုဝုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးက ကမ္ပာထက်၌၊ ထူပသိဝရုနာမကာ၊ ထူပသိဝရု ဟုရအာပ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊ မဟာဗ္ဗလာ၊ ဗိုလ်ထူမျှားကုန်သော၊ သောဠသ စက္ကဝတ္တိရာဇာနော၊ တဆဲ့ခြောက်ရောက်သော စကြာမင်းတို့သည်၊ ဆာသိ သု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မယ္ဟံ၊ ငါ အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည့်.အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသား ငါတာမမြက်စွာ ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံ၊ အမတောက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ပန်းဆက်ချိုဦးဆုံ၊ ဒေဝဟတ္ထံ၊ အရေဟတ္ထမိုလ်သို့၊ ပတ္ထာ၊ ရောက်၍၊ ဝမ္မေ၊ တရားတော်ခ၊ ဂါ ၉ ဝဟု မာနေနေ၊ ရှိသော ခြင်းများ စွာ မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိ ဝေဂ ဝိသဋ္ဌံ၊ ဝိသဋ္ဌ အဟုန်ဖြင့် လွတ်အပ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုင်းကို၊ ဥဒါ နေန္တော၊ ခြွေကာ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ နတ္ထာ မတ်သတ ရုသံ သုခန္ဓံ ယံ မယဇ္ဈ ပရိဘုတ္တန္တိ ဂါထံ၊ နတ္ထာ မတ် သတ ရသံ သုခန္ဓံ ယံ မယဇ္ဈ ပရိဘုတ္တံ ဟု သော ဂါထာကို၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ဤ ဆိုလိုဂါထာ၌၊ နတ္ထာ မတ်သတ ရသံ၊ သုခန္ဓံ ယံ မယဇ္ဈ ပရိဘုတ္တန္တိ။ နတ္ထာ မတ် သတ ရသံ၊ သုခန္ဓံ ယံ မယဇ္ဈ ပရိဘုတ္တံ ဟု သော ဤပါဠိ၌၊ တတ္ထာ ကိ၊ တ ထာ ဟု သည်ကား၊ တော နုပကာ ရေနု၊ ထိ အပ္ပြားဖြင့်၊ မတ ဗ္ဗန္တိ၊ မတ်ဟု သည်ကား၊ အာ ကိ မတံ၊ အာလွန် အလိုရှိအပ်၏။ သတ ရသ ဗ္ဗန္တိ၊ သတ ရသံ ဟု သည်ကား၊ သတ ရသ သော ဇနံ၊ အရာသော အကြိမ်ဖြင့်ချက်အပ်သော ထောပတ်အစရှိသော ဘောဇဉ်ကို၊ သတ ရသ ဘောဇနံ နာမ၊ သတ ရသ သော ဇဉ် မည်သည်ကား၊ သတ ပါ ကသပ္ပိ အာဒီဟိ၊ အရာသော အကြိမ်ဖြင့်ချက်အပ်သော ထောပတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အာ ဘိ သင်္ခတံ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ် တည်း၊ ဆုတ်၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အထ ဝါ၊ တာနိ ညေဝ ကား၊ သတ သဒ္ဒါ၊ သတ သဒ္ဒါ သည်၊ သတ သော သဟ သ သော ဟိ အာဒီ ဆုဝိယ၊ သတ သော သဟ သ သော ဤသို့အစရှိသော ပါဠိ ရပ်တို့၌ ကဲ့သို့။ ဒေ၊ နေ ကဟြော၊ များ စွာ သော အနက်ရှိ၏။ တ သ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ယံ ဘောဇနံ။ အကြင် ဘောဇဉ် သည်၊ အနေ ကသူပ်၊ များ သော ဟင်းရှိ၏။ အနေ ကဗျဉ္ဇနံ၊ များ သော ဟင်းလျှာ ရှိ၏။ တံ၊ ထို ဘောဇဉ် ကို၊ အနေ ကသတ ဘာယ၊ များ သော ဟင်းလျှာ ရှိ သည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊သတ္တဝါသန္တာန်၊သတ္တဝေါဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ နာနာရသ တောဇနံ။ အထူးထူးသောအရသာရှိသောတောဇဉ်ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အကြောင်းအနုက်တည်း။သုဓာဇေ၊ သုဓာဘုတ်သည်ပင်လျှင်၊ အနှီးထမင်းတောဇဉ်မည်၏။သုဓာတောဇနံ၊သုဓါဘုတ်သည်ပင်လျှင်တော ဇဉ်မည်၏၊ဒေဝါနံ၊နတ်တို့၏၊ အာဟာရော၊အာဟာရကိုလည်း၊ဣတိ၊ဤအပ် ၏၊ယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တန္တိ၊ ယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တံဟူသည်ကား၊ ယံနိဗ္ဗာနသုခံ၊ အကြောင် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အနှီ ဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ယံမယာပရိ ဘုတ္တန္တိစ၊ ယံမယာပရိဘုတ္တံ ဟူသောပုဒ်ကိုလည်း။ သတ္တဝေါသုခနှင့် ထွေးပါ၊သတ္တဝါသုခနှင့်ဟူသောပါဠိ၌လည်း၊ ယောဇေတာ၌၊ ယှဉ်အပ် ၏၊ဣဒံ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြောင်သူသည်၊ အဇ္ဈောဟရတိ ။ယသုအာခါ၌၊ နိရောဓသမာပတ္တိ သမာပဇ္ဇနဝေသန၊နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ဖလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနဝေသန၊ဖလသမာပတ်ကိုဝင်စားသည် ၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊အစ္ဆန္ဒမေဝ၊စင်စစ်သာလျှင်၊သန္တံ၊ငြိမ်သက် သော၊ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ပရိဘုဇ္ဇိယမာနံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊ ယံ နိဗ္ဗာနသုခံ၊အကြောင်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ မတံအာသိမတံသမ္ဘာဝိတံယထာ၊ အလိုရှိအပ်တောင့်တအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ရာဇကာလေ၊မင်း ဖြစ်သောအခါ၌၊မယာ၊ငါသည်၊ပရိဘုတ္တံ၊သုံးဆောင်အပ်သော၊သုခန္တံ၊ သုခါတုတ်ဘောဇဉ်ကဲ့သို့၊နှမတံ၊အလိုမရှိအပ်၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ နှမတံနှာတိမတံ၊အလိုမရှိအပ်သနည်း၊ဟိယသ္မာ၊အကြောင်ကြောင့်၊ဣဒံ၊ဤ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်၊ အရိယနိသေဝိတံ၊အရိယာတို့သည်မှီဝဲအပ်၏၊ နိရာ ပိသံ၊ကင်းသောအာမိသရှိ၏၊ ကိလေသာနံ၊ကိုးလေသာတို့၏၊ အဝဏ္ဏတ္ထာ တံ၊အကြောင်းမဟုတ်၊တံပန၊ထိုသတ္တဝါသတ္တဝေါဘုတ်ဘောဇဉ်သုဓာဘုတ်ဘောဇဉ် ကိုကား၊ဝုတ္တုနဝေသိတံ၊ဝုတ္တဇဉ်တို့သည်မှီဝဲအပ်၏၊သာမိသံ၊အာမိသ ရှိ၏၊ကိလေသာနံ၊ ကိုးလေသာတို့၏၊ ဝဏ္ဏတ္ထာတံ၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုသတ္တဝါသတ္တဝေါဘုဓာဘုတ်ဘောဇဉ်သည်၊ ဣမသ္မာ၊ဤနိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ၏၊ သခ်ီ ပိ၊ အခေါ်အတွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကလံ ပိ၊ အစိတ် အဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကလဘာဂံ ပိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်စိတ်၍ တစိတ် သောအတွဲကိုလည်းနဉ္စပေတိ၊မမ်ခြိုင်ဏ္ဍ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ဣဒါနိ၊ယာဝုအာခါ၌၊ယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တန္တိ၊ယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တံဟူ၍ ဝုတ္တဝေါ၊ဆိုအပ်သောတရားကို၊ဒေသေဏ္ဍာ၊ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊အပရိ

ဝိဘဒယိ နာဂေါတမေန ဗုဒ္ဓေနသုဒေ သိကောဝေဒ္ဓေါတိ။ အပရိဝိတ ဒယိနာဂေါတမေနဗုဒ္ဓေနသုဒသိကောဝေဒ္ဓေါဟု၏။ အာဟာ ပေါ၊ တော် မူ၏။ တယော။ ထိုဂါထာ၏။ အဋ္ဌော၊ အနက်ကား။ အပရိဝိတံ အပရိ ဆို့နှိုး။ ခ ပိုင်း အခြား မရှိသော၊ ဥပဓိ ဒေယျာ ဘာဝတော။ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ ရှိသည် ၏ အခြင်းကြောင့်။ အနန္တံ၊ အဆုံး၊ ရှိ၊ သော။ အာယပ်တ ဝေဝုံ။ ဒိဋ္ဌာနိ ဝေဝ်ကုံ။ သ ယမ္ပျာ ဥ ဘောဏေ။ သ ပ ယမ္ပျာ ဥ ဘော်ကြင့်၊ ပ ဃသိ၊ ခြင်တော်မူ၏။ အပရိဝိတာ သ အနန္တာ ပရိ ဝေယျ သော။ အသုံး အသမ္ဘတ်ခြင်း အနှည့်မရှိ၊ သော။ ဥ ပ ဘျ ဃော။ ဥ ယျ ဘာ ရေး ပါ ၊ ပ ၊ ကိ ၊ ဒ ဃ သ ပ ၊ ခြင်တော်မူ ၊ လ ရှိ ၏ ။ ဧ ကတိ အပယ် ၊ ဤ သည် ကား ။ အ ဋ္ဌော ။ အ နက် တည်း ။ ပရိဝုဏ္ဏာ ။ ဗ ရေ ဂါ ထာ ဝ ဏ္ဏ နှာ ။ ပ ရိ ဝု ဏ္ဏ ကာ မ ။ ထ ရ ၏ ၏ ဂါ ထာ အာ ဗွ ဒ် သည် ။ နိ ဗ္ဗ ၊ ကာ ။ ပြီ ။ ရှင် ။ သို့ ရောက် ပြီ ။ ။

ယ သ ၊ သ ဝါ ပ ရိ ကို ဏာ တိ ။ ယ ၊ ၊ ၊ ဝ ၊ ။ ရိ ကို ဏာ ဟု သော ဂါ ထာ သည် ။ အ ၊ ယ သ ဗ ၊ ၊ ရှည် သော ။ အ ၊ ၊ ကိ ရှိ ၊ သော ။ ဝိ ဓ ယ ဇ္ဇ ရ ၊ ။ ဝိ ဓ ယ မ ထေ ရ ၏ ။ ဂါ ထာ ။ ဂါ ထာ ဟု သည် ။ ။ အ ယ ဗ္ဗ ။ ဤ ဝိ ဓ ယ မ ထေ ရ် သည် လည်း ။ ဗုဒ္ဓ ၊ ဗ ဗ ဒ္ဓ သ ။ ရှေး တု ရား တို့ ၌ ၊ ကာ ဟာ ဝိ ကာ ရော ။ ပြု အပ် သော ဆု တောင်း ခြင်း ရှိ သည် ဖြစ် ၍ ။ ဝိ ယ ဒ သ ယိ သ ။ ပ ယ ဒ သ ယိ အ မ ည် တော် ရှိ သော ။ ဘ ဂ ဝ တော ။ ဗြ တ် ဖွား တု ရား ၏ ။ ကာ လေ ။ လ ကိ သ ကိ တော် ၌ ။ ဝိ ဘ ဝ သ ဗ္ဗ နှေ ။ ဧ ည် း ။ ဒ ဝ ဉ ် ဗ ္ ဗ ာ ရ ။ တ နာ နှ င့် ပ ြ ဲ ည ့ ် ့ ် ( ) ။ ။ ( ) ။ ( ) ။ ( )

သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဇ္ဇော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သဏ္ဌာရ၊ ဝိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည်းပရိနိဗ္ဗုတော။ ပရိနိဗ္ဗာနစံတော်မူ သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုဝိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပဿ၊ စေတီတော်အား။ ရတနာစပိတ်ရတနာသဆယ်ပါးတို့ဖြင့်စီချယ်အာဝ်သော၊ ဝေဒိကံ၊ ပွတ်တိုင်ကို၊ ကာရေတ္တာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတီတော်၌၊ ဥဇ္ဇာရုံ၊ မြတ်သော၊ ဝေဒိကမဟာ၊ ပွတ်တိုင်ကိုပူဇော်ခြင်းကို၊ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထို အမျိုးသား၊ သည်းတေနု၊ ထိုသို့သတောရှိသော၊ ဝုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ အနေကသတော၊ အရာမကမျှ စွာသော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တ ဘောဌ၊ မဂ္ဂိ ဩဘာသေနေ ပ၊ ပဇ္ဇမြားအရောင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိစရိ၊ ကျင် လည်ရ၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဒေဝေ ဝ နုသော်သုနှတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌သံသရာ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဇာမဲ့ ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ ဤ၊ ဝ၊ တို့ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏာ.မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။ အာသ၊ ထို အမျိုးသား အား။ ဝိဇယောတိ နာမံ၊ ဝိဇယဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ဝိဇယသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ရောက်သော်၊ ပြာဟ္မဏ ဝိဇ္ဇာ သု၊ ဝုဏ္ဏာ၊ တို့၏အတတ် တို့၌၊ နိပ္ဖတ္တိ၊ အာပ္ပေ၊ သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ တာ၊ ပသပဇ္ဇ ရေသေ့ဟုန်း၏အာဖြစ်ကို၊ ပဇ္ဇ ဓိတ္တာ၊ ယုဟုန်းပြု၍၊ အရည်ရယတာနေ၊ တော အုပ်ခ၌ ဈာနလေ၊ ဘိ၊ ဈာန်ရရေသေ့သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည် ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓပြု ဒ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဥပ္ပန္နပသာဒေ၊ ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ ဆိုး ဥပသမ္ပဒါ၊ ကိစ္စတို့ကို၊ ပဋ္ဌိ ဟိတ္တာ၊ ခံ၍၊ ကေမန္ကံ၊ သင့် တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်ဌာနနှင်ပြီ၊ ဝိဒိ၊ ကိုနေ၏။ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ တ၊ ဝ ထေ ဝ ယ ဘ ဒ္ဒ ဝ ၊ အာ ၊ ဓမ္ဓံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထို ဝိဇယ ဟူသည်၊ ဓမ္ဓံ၊ တရားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍ နာ ရ ၍၊ ပဇ္ဇ ဓိ ဟုတ္တာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ ဝိ ပ သ ယ နှ ၊ ဝိ ပ သ ယ နှ ၊ ကို၊ ဝ ဋ္ဋ ပေ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နစိ ရ ဿ ဝ ၊ မ ကြောဝ ဒိ သ ာ သ ျှ င် ၊ အ ရ ဟ ာ ဟ ု တ် ၊ အ ရ ဟ ာ ဟ ု တ် ဖိ လ သို့ ၊ ပါ ဝ ု ဏိ ၊ ရောက် လေ၏၊ တေ နှ ၊ ထို ကြောင့် ၊ အ ပ ဒ ေ နှ ၊ ဒ ဟ ပ ဒါ နှင့် ။

လောကနာထမှ၊ လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိယဒဿီ၌၊ ဝိယဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ နရုတ္တမ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဿန္ဒစ်ဟော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ပန်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ရတနဝေဒိ၊ ရတ

နာဆယ်ပါးဖြင့်ချယ်စီးခပ်သောပွတ်တိုင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့တူး၏။ မကိုဟိ၊ ဝဋ္ဋမြားတို့ပြင်ပရိ၀ါ၀ေတွာ၊ ရံ၍ဥဇ္ဇုဒ်ဖြင်သော၊ ဝေနိ၊ ပွတ်တိုင်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ ဝေဒိကာ၀ယ်ပွတ်တိုင်(၄)ခု၊ မယ်ပူးဇော်ခြင်းကို၊ ကတ္တား၊ ပြု၍။ တဏ္ဍုလံ၊ ဆန်၊ အ၀ေ၀ဏ်း၊ အပ်ပါ၊ ကာလကိ၊ တော၊ ရုံးတခဲ့၏၊ ဒေ၀ဒူတ်၊ နတ်လည်း၊ ဖြစ်သော၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ပဗာ၊ သံ၊ လူ့ပြည်ဖြစ်သော၊ ယံ ယံ ဟောနိ၊ ဘကြင်းဘကြင်ယောနိသို့ ဥ၀ပဇ္ဇာ၊ ဓိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရ၏၊ တဏ္ဍာ၊ ကို၊ ယောနိ၌၊ ဘ၊ ကာ၀ေ၊ ကာင်းကင်၌ မကို၊ ၀ဋ္ဋ၊ မြား၊ ကို၊ ပေ၊ ရတိ၊ ဆောင်၊ ၏၊ ဒုက္ခ၊ ကြီ၊ ထို လာ၊ ဘ၊ ကျိ၊ သည်၊ ၀ဏ္ဏ၊ ရှိ၊ သ ကောင်း၊ မှ ကံ၏။ ဗလံ၊ အ၊ ကျိ၊ ဟု သည်း၊ ဟော၏။ သ ကပ္ပ၊ သ ကေ။ တ ယောင့် ခြောက်ခုကပ်ကမ္ဘာ၌။ မ ကိ ပ္ပ ဘာ ဝ ဿ ခ ဝ ဟ ။ မ ကိ ပ္ပ ဘာ ဟု ခုအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊ ဆ ဋ္ဌိ ၊ ဆစ ဋ္ဌ ဋ္ဌ ခု ၊ ခေါ်၊ သံ ကျိပ်ခြောက်ယောက် သောစကြာမင်းတို့သည်၊ အာသိ ၊ သု ၊ ပြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မယ်၊ ငါ့အား၊ ကိ လေ သား၊ ကိ လေ သာ ဟို့ ကို၊ ဗျ ၊ ဝိ ဟာ ၊ ရတ် ကြည်း၊ အပ်ကုန်ပြီ၊(၀)ဗုဒ္ဓ သ ဂေါ တမ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ သနံ၊ ဒေ ဝ ံ ၊ အ မ ကောက်ကုံ၊ ကတံ၊ လိုက်နာ အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ၀ဏ္ဏ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ။

ပန်းဆက်ချီ ဦးခုံ၊ အ ရဟတ္တ၊ အ ရ ဟ တ္တ ဖိုလ်သို့ ပတ္တ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊ အ ရ ဟ တ္တ ဖိုလ်ကို၊ ဗျာ ဂ ရောနှောင်ကြိုးလိုသည်ဖြစ်၍ ယ သ ၊ သ ၀ ါ ပ ရိ ဂ္ဂ ါ ဟ ာ ဘိ ဂ ါ ထံ ၊ ယ သ ၊ သ ၊ ၀ ါ ပ ရိ ဂ္ဂ ါ ဟ ာ ဟု သော ဂါထာကို၊ အ ဘာ သိ ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တဏ္ဍာ၊ ကို၊ ဂါ ထာ ၀ ုဒ် ၌ ၊ ယ သ ၊ သ ၀ ါ ပ ရိ ဂ္ဂ ါ ဟာ တိ ။ ယ သ ၊ သ ၀ ါ ပ ရိ ဂ္ဂ ါ ဟာ ဟု သည်ကား၊ ထ သ ဥ ဏ္ဏ မ ၀ ဋ္ဌ လ သ ၊ အ ကြင် ၀ ဋ္ဌ လ် မြတ် အား။ အာ သ ၀ ါ ဒ ယော ၊ ကာ မ ၊ သ ဝ ံ အ စ ရိ ကုန်သော၊ စ ဏ္ဍ ၊ ရောလေးပါးကုန်သော၊ အာ သ ၀ ါ ၊ အာ သ ၀ ါ တ ရား တို့သည်၊ ဒိ အာ ၊ ကုန် ကုန်ပြီ၊ အ ရ ိ ယ မ ဂ ဏ် ၊ အ ရ ိ ယ မ ဂ် ဖြင့် ခေ ါ် ၊ ကား ၊ ကုန် စ ေ ့ ၊ ပ် ကုန်ပြီ၊ အာ ဟာ ရ ေ စ အ နိ ဿိ တော် ၊ အာ ဟာ ရ ေ စ အ နိ ဿိ ဟော ၊ ဟု သည်ကား၊ ယော စ ၀ ဏ္ဏ လော ၊ အ ကြင် ၀ ဏ္ဏ ရှိ သ ည် လ ည်း။ အာ ဟာ ရ ေ ၊ အာ ဟာ ရ ေ ၌ ၊ တ ဏ္ဍာ ဒိ ဋ္ဌိ နိ သ ယ ေ ဟိ ။ တ ဏ္ဍာ ဒိ ဋ္ဌိ ဟု သည်း ဟူ သော မှိ ရာ တို့ ဖြင့် ၊ အ နိ သ ိ တော ၊ မ မှိ ၊ အ ဂ ဓိ တော ၊ မ ကပ် ပြီ ၊ အ နု ဗ ပ ဒ္ဓ ော ၊ မ သ ကပ် ဝ ပ် ၊ ဆုံ ၀ စ နံ ၊ အာ ဟာ ရ ေ ဟူ သော ဤ စ ကား သည် ၊ နိ ဒ သ နမ ဟုတ် ၊ နိ ဒ သ နနည်း မျှ ဖြစ် သော စ ကား တည်း ၊ ဣ ဏ ေ ၊ ဤ ဂါ ထာ ၌ ၊ အာ ဟာ ရ ေ သ ိ ဒ သ နေ ၊ အာ ဟာ ရ ကို အ ရ ေ ၊ ပြ သ ဖြင့် စ ဏ္ဍ ာ ရော ၊ လေးပါးကုန်သော ၊ ပ ဠ ယာ ဝိ ၊ ပ ဠ ယ သည်းတို့ကို လ ည်း ။ ဂ ဝ ိ တာ ၊ ယူ အပ်ကုန်၏၊ ဇုတိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဒ ဋ္ဌ ဗ္ဗံ ၊ မှတ် အ ပ် ၏ ၊ ပ ါ ၊ တ နည်း ကား ။ ဇုတ ၊ ဤ ဂါ

ထာဒ္ဓ၊အာဟာရသဒ္ဓေါ၊အာဟာရဿ ဒ္ဓါကိုး၊ ပဗ္ဗယပရိယာယော၊ဝစ္ဆည်း၏ ပရိယာယ်ဝေဒစ်ဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ သုညတောအနုမိတ္ကောစာ တိတ္ထေ။ သုညတော အနုမိတ္ကောစ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အပုဂ္ဂိုလိတ၀ိ မောက္ခောပိ၊အပုဂ္ဂိုလိတ၀ိမောက္ခကိုလည်း၊ ဂဟိတောယေ၀၊ ယူအပ် သည်သာလျှင်ဘည်း။စ၊သတ်၍ဆုံဦးခုံ၊ တိဏ်ဝိ၊သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန် သော၊ဟောနိ၊ထိုသုညတ၊စေ့ရှိသည်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာနသေ၀။ နိဗ္ဗာန်၏ သာလျှင်။ နာမာနိ၊အမည်တို့တည်း။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ရာဂ၊ဒိုသ၊ ရာဂအစရှိ သည်တို့၏၊အာဘာ၀ေန၊ မရှိခြင်း၊ကြောင့်၊သုညံ၊ဆိတ်၏၊ တေပရိ၊ထိုရာဂ အစရှိသည်တို့မှ၊ သုညတ္တာ၊ ဆိတ်သည်သည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ။ ထိုနှစ်ပါးသောသတ္တိ ကြောင့်၊သုညတ၀ိ၊မောက္ခော၊သုညတ၀ိမောက္ခမည်၏။ တထာ၊ထိုအာတ္မ၊ ရာဂါနိနုမိတ္တာ ဘာ၀သင်္ခါရနိမိတ္တာ ဘာ၀ေနစ၊ ရာဂအစရှိသောအ ကြောင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်သင်္ခါရ တည်းဟူသော အကြောင်း၏မရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊အနိမိတ္တံ။ အနုမိတ္တမည်၏၊တေဟိ၊ထိုရာဂ အစရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသည်၏ အဖြစ်သင်္ခါရတည်းဟူသောအ ကြောင်း၏မရှိခြင်းတို့မှ၊ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အနိမိတ္တ၀ိ၊မောက္ခော၊အနိမိတ္တ၀ိ၊မောက္ခမည်၏။ရာဂါနိ ပဏိဓိနုံ၊ရာဂအစရှိသော၊တောင့်တခြင်းတို့၏၊အာဘာ၀ေန၊မရှိခြင်း၊ကြောင့် အပုဂ္ဂိုလိတ၀ိ အပုဂ္ဂိုလိတ၀မည်၏။ တေဟိ၊ ထိုရာဂ၊အစရှိသည်တို့၏ တောင့်တခြင်းတို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အပုဂ္ဂိုလိ၀ေါ၊ အပုဂ္ဂိုလိ၀ိမောက္ခော၊ ဟူ၍၊ ၀ုတ္တေ၊ ဆိုအပ်၏၊ဟသသမာပတ္တိ၀သေန၊ ဟလသမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့် တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊အာ၊ရေ့ကော်၊အာ၊ရုံကဲ့၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ဝိဟာ၊ရန္တိ၊သား၊နေသော၊ ၀ုဋ္ဌလ သား၊ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဝိ၀ိ၊ဟေ၊ပါ၊သုံ၊ပါ၊အပြား၊ရှိသည်လည်း ဗြဟ်သော၊ အယံ၀ိ၊မောက္ခော၊ဤ၀ိ၊မောက္ခသည်၊ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ဝေါစရော၊ အာ၊ရုံတည်း။အာ၊ကာ၊သေ၀သ၊ကုန်ကြာနုံ၊ပဒံ၊ဟု၊ဒုန္ဒေ၊ယ၊ ဒ္ဓိ၊အာ၊ကာ၊သေ ၀သ၊ကုန်ကြာနုံ၊ပဒံ၊ဟု၊ဒုန္ဒေ၊ယ်ဟူ၊သည်ကား။အာ၊ကာ၊သေ၊ကောင်း၊ကင်၌၊ ၀ဿ၊ကြာနုံ၊သွား၊ကုန်၊သော၊၀၊ကုန်ကြာနုံ၊ဂ၊ကိ၀ိ၏၊ ဣမ၊ထိ၌ ဣ၊ရှေ့၊ဤ၊အ၀ေ ဣ၊ပါ၊ဒေ၊ဟိ၊ခြေ၊ကို၊ဖြင့်၊အကြမ်း၊ဟု၊နင်း၍၊ ၀တာ၊သွား၊ကုန်၏၊ဇုဒ်ဌာနုံ၊ဤ အ၀ေ၏ကို၊ဥ၊ရေ့၊ ရင်ဖြင့်၊ပ၊ဟာ၊ရိ ၊ ၊ သား၊ခတ်၍၊ ၀တာ၊သွား၊ကုန်၏၊ဇုဒ်ဌာနုံ၊ ဤ အ၀ေ၏သို့၊ သိ၊သေ၊ခုနှ၊ဦး၊ခေါင်း၊ဖြင့်၊ ၀တံ၊သွား၏၊ဇုဒ်ဌာနုံ၊ ဤ အ၀ေ၏ကို၊

ပဉ္စာတိ၊အားတောင်တို့ဖြင့်၊ ပယ်ရိတ္တွေးခတ်၍၊ ဝတ်ကုန်သွားရ၏။ ဤသို့ ဥာဏ်ထိုးထိခြင်းဌာနသက္ကာယသဏ္ဌာနတည်းမတတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေဒနာ၊ဤအဟုသာလျှင်ဝေဒနာပေတည်း။ ဤသို့သဘောရှိသော၊ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊နိဗ္ဗာန်ယပုဒါဒိသုခရဲသို့သွားခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုလျှင်၊ ဆုမိနာနာမပေဒေနာ၊ဤမည်သောခြေဖြင့်၊ ဂတောသွားရ၏။ ဤသို့ ဥာဏ်ထိုးထိစေခြင်းဌာနစသက္ကာယဒိဋ္ဌိကောင်းမှုတိပရိသမာပနံ၊ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကိုးခုဟူ၏ မှတ်အပ်၏။ ဝိဇယဇာတ်ရုဂါထာဝတ္ထုနှင့်ဝိဇယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၅၃-ရေကဇာတ်ရေး

ဒုက္ခာကာမာရေကာတိ၊ဒုက္ခာကာမာရေကဟူသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ရေကဇာတ်ရသော၊ရေကမထေရ်၏ ဂါထာ၊ဂါထာတည်း၊အယုဒ္ဓိ၊ ဤရေကမ၊ထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတ်ရှေ့ သု၊ရှေးသုရား၏ဦး၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်း ရှိသည် ဟုတ်လေ၊ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍုတဿ၊ဘာဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌။ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနုံ၊ကြောင်း၊ ဆည်ပူးသည်၊ ဟုတ်လေ၊ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထသ၊ သိဒ္ဓတ်ဒေသမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တေ၊ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ပဏ္ဍော၊ရောက်သည်၊ဟုတ်လေ၊ဖြစ်၍၊ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်၊ သဏ္ဌာရံ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္သာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုဝေ့လေ။ ဖြစ်၍၊ သဏ္ဌာ။ မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်၊တရုံတရသော။ ဒါတာဇ္ဇယုဇ္ဇာ၊ လှူအပ်သည်နှင့်ယှဉ် သောဝတ္ထုကို၊ အလဘာ၊ရှိ၏လော၊မရှိအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟာန္ဒ၊ယာ၊အဟံ၊ငါသည်၊ကာယသာ ဒရံ၊နှာမကာယရူပကာယ၏ဒုန္ဒစ်သာ၊ဖြစ်သော။ ပုညံ ကုသိုလ်ကောင်း မှုကို၊ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ဟု၊ဤသို့၊သတ္တ။ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရား၏၊ဂမနမဂ္ဂံ၊ကြွတော်မူသောခရီး၊ကို၊ သောဝေတ္တ။ သုတ်သင်၍၊သမ်း။ ညီညွတ်အောင်၊အကာသိ ပြု၏၊တော်နေ၊ထိုခရီးဖြင့်၊သဏ္ဌာ၊ဆရာမြတ်တော်မူသော၊ ☰ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံမဂ္ဂံ၊ထိုခရီ၊သို့၊ပဋိပဇ္ဇိ၊ကြွတော်မူ၏၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသား သည်၊ တဏ္ဍု၊ထိုခရီ၊ဌ၊ဘဂဝန်း၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသ္သာ၊မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊

ဟုတ္တေား၊ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒိတ္တေား၊ရှိခိုး၍၊အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဋ္ဌယား၊ချီ၍၊ပသန္န စိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တေား ဖြစ်၍၊ ဒသမနုပစာရံ၊ဖြင့် လောက်သောဥပစာကို၊ယာဝသမတိက္ကမား၊လွန်သည်တိုင်အောင်၊ ဗုဒ္ဓါ ရမ္မဏံ၊ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ပီတိ၊ပီတိကို၊အာဝဇ္ဇေတွာ၊မွေ့နှံ့သည်၊ ဟုတ္တေား၊ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊တေနုဝုဿ ကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကုံကြောင့်၊ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ် ၏၊အပရာပရံ၊အဘာန်ဘန်၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ကတ္တေား၊ပြု၍၊သုဂတိ သုယေ၊သုဂတိဘုံ၌ဖွားမြင်သောလျှင်၊သံသရော။ကျင်လည်သည်၊ဟုတ္တေား၊ ဖြစ်၍၊ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပါဒေ၊ ဤပါတော်ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူအံ့၊သောဝတ္ထု ယံ၊သောဝတ္ထုဖြင့်၌၊ သမ္ဘာဝနိယသေ၊ လူတို့ချီးမွမ်း အပ်သောအမျိုး၏၊ ဝုဏ္ဏော၊သားသည်၊ ဟုတ္တေား၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လာ၏။ အသေား၊ထိုအမျိုး သား၊အား၊ရေကောတိနာမ်၊ ရေကဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ် ၏၊အသိရှေးပါ၊အသင်းလုံ၏၊ဒသနိယော။ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဆုတိကဘဏ္ဍတာသု၊ ထိုထိုဤဤပြုအပ် သောအမှုတို့၌၊ပရေမေန၊လွန်မြတ်သော၊ဝေယျတ္တိယေန၊ ပညာနှင့်။သမန္နာ ဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊တာသ၊ထိုအမျိုးသား၏၊မာတာပိတာရော၊အဖိအဘတို့ သည်၊ကုလာနုရူပေန၊အမျိုးအား၊လျောက်ပတ်သော၊အာစာရေန။အကျင့် ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဝယေန၊အရွယ်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ကောသလ္လေန၊ လိမ္မာသဖြင့်လည်း၊ကောင်း။အနုဠာ ဝိကံ။လျောက်ပတ်သော၊ဒါရိကံ၊သတ္တ သို့ ယော်ကို၊အာနေတွား၊ဆောင်၍၊ ဝိဝါဟကမ္မံ၊ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာကို၊ အကံသု၊ပြုကုန်၏။ သော၊ထိုရေကသည်၊ တာယမ္ပုတ္တိယာ၊ထိုမိန်းမနှင့်၊ သမ္ဗိဒ်၊တကွ၊ သံဝါသေ နု၊ပေါင်းဖော်ရသဖြင့်၊ ဝေယော၊အမိမ်၌၊ဝသန္တော။ နေလျက်၊ပန္ဓိမတိ၊ဝိကတ္တာ။ ဘဝဆုံး၊ပြီးသောသူဖြစ်သော၊ကြောင့်၊ကေန စိဒေဝ။တစုံတခုသောလျှင်ဖြစ်သော၊သံဝေဂဝတ္ထု၊နှင့်၊ထိတ်လန့်ခြင်း၊ဝတ္ထု ဖြင့်၊သံသာရေ။ သံသရာ၌၊သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည် ဟုတ္တေား၊ဖြစ်၍၊သတ္ထု။ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကံ။ အထံတော်သို့၊ဇတ္ထွာ၊ သွား၍၊မြေ့၊တရား၊ကို။ သုတ္တေား၊ကြား၊နား၊ရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်၊ ဟုတ္တေား၊ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန် ပြု၏။ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊သည်။တာသ၊ထိုအမျိုးသား၊အား၊ကမ္မဋ္ဌာန်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊အဒါသိ ပေး၏၊သော၊ထိုအမျိုးသားသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟေတွား၊ယူ ၍၊ကတိပယဒိဝသာတိက္ကမေန၊နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊ ဥက္ကဏ္ဌာဘိ

ဘုရားတော်။သာနိုးကျင်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာသိ၊နေ့ရှိ၊အယပန္ဆာ ထိုနောင်မှ၊သတ္တွား၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ကသား၊ထိုရေက၏၊စိတ္တပုဝတ်တွင်၊ စိတ်အကြောင်းကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဩဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ဆုံးမသည်၏အစွမ်း ဖြင့်၊ဒုက္ခာကာမ၊ရေကာတိဂါထံ၊ဒုက္ခာကာမ၊ရေကဟူသော၌ဂါထာကို အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။သော၊ထိုရေကသည်၊တံ၊ ကိုစကားတော် ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊အယုတ္တံ၊မသင့်သည်ကို၊မယား၊ငါသည်၊ကတံ၊ပြုအပ် ၏၊မောဃာ၊အချည်းနှီးသာတည်း၊ယောတံ၊ယော၊အဟံ၊အကြင်ငါသည်၊ ဝေရုပယား ဤသို့သော၊ဘောဂိသော။ သတ္တု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန့်ကော၊ အထံတော်၌။ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂပေါတ္ထာ၊ယူ၍၊တံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း ကို၊ဝိသေဓေ့ဆော်၊စွန့်လွှတ်လျက်၊မိန္ဓာဝိတက္ကဟူ၊လော၊ မိန္ဓာဝိတက် တည်းဟူသော၌တ်ခြင်ယင်ရဲဖြင့် မျှားသည်ဖြစ်၍။ဝိဟာသိ၊ နေ့၊ဣတိ၊ ဤသို့၊သံဝေဂ၊တော်၊ဖြစ်သောထတ်လန့်ခြင်း၌ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပဿနာ ယ၊ဝိပဿနာ၌၊ယုတ္တပယုတ္တော၊ လုနိစ္စာအားထုတ်ခြင်း၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊နုဝိ ရုဿဝ၊မကြာမီသာလျှင်၊အရေဟတ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်လိသို့၊ ပါဝုဏိ၊ရောက် လေ၏။တေန၊ထိုကြောင့်၊အပဒါ၊နု၊အပဒါနိ၌။

နဒီကံ၊ဖြစ်ယော်ကို၊ ဥတ္တရိတ္ထာန၊ကူး၊တော်မူ၍၊ စက္ခုမာ၊ငါ၊ပါ၊သော စက္ခုရှိတော်မူ၊သော သိဒ္ဓတ်ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဝန်း၊တောသို့၊ ဂန္ဓတိ၊ ကြွ၊တော်မူ၏။ဝရုလက္ခဏံ. တောင့်တအပ်ဖြတ်သော၊လက္ခဏာရှိ၊တော်မူ သော၊သိဒ္ဓတ်။ သိဒ္ဓတ်အမည်၊တော်ရှိသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသာသိ"ဟု ဖြင့်ရှု၊ အဟံ"ငါသည်၊ ကုဒါလပိဋ္ဌကံ၊ ပေါက်တူ၊ခြင်း တောင်းကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ တံပထံ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူ၊သော ခရီး၊ကို၊သမံ၊အညီ၊ခင်းကြွတော်၊ကတွာန၊ပြု၍၊သတ္တာ၏၊သိဒ္ဓတ်ဖြတ်စွာဘုရား ကို၊အာဘိဝါဒေတွာ၊ရှိခိုး၍၊သက်စိတ္တံ၊မိမိစိတ်ကို။ ပသာဒယိ"၊ကြည်ညို စေပြီ၊ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာဝမှ၊စတုနဝုတေ၊ကပ္ပေ၊ကို၊ဆဲ့လေး၊ကမ္ဘာထက် ၌၊တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ယံ၊ယာ၊ယ၊စေတနာ၊ယ၊အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ခရီး သုတ်သင်ခြင်းအမှုကို၊ အကာရိ"ပြုပြီ၊ တာ၊ယ၊စေ၊တနာ၊ယ၊ ထိုစေတနာ ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ"။ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာသိ၊ဝါနာ၊မိ၊မသိစတုံ၊ ဣဒံ၊ဤမသိခြင်း ဟူသော၊အကျိုး၊သည်၊ မဂ္ဂဒါနသ။ ခရီး၊အလှူ၏၊ ဖလံ၊အကျိုး၊ပေတည်း။ ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ သတ္တပညာသကပ္ပေ၊ငါး၊ဆဲ့ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဇကော၊တယော၊ကိ"သော။ ဝါနာ၊မိ"ပေါ့။ လူတို့ကို၊အပိုး၊ရှိသောမင်းသည်၊ အာသိ"ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သော၊နရိ"ဣ"ရော၊ ထိုလူတို့ကို၊အပိုး၊ရှိသောမင်းကို၊ နဒ

မေနှ၊အာမည်အားဖြင့်၊သုပ္ပဗုဒ္ဓေါတိ၊သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းဟူ၍၊ဥာယတေ၊သိအပ်၏ မယ္ယံ၊ငါ့အား၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာဝိတာ၊ဖျက်ကြည်းအပ် ကုန်ပြီ။(ပ)။ ဗုဒ္ဓသား၊ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊လိုက်နာအပ်ပြီ၊ဟု၏။ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ပန်။ဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ အရဟာ၊ဟောန္တာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြား၊လိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခာကာမာ၊ရေက(ပ)ဒုက္ခံ၊သောကာမယတိ၊ရေကာတိ၊ဒုက္ခာကာမ၊ရေက (ပ)ဒုက္ခံသောကာမယတိ ကေ၊ရဟူ၍၊ ဘဂဝတာ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမေဝ၊ဝတ္ထုဂါထံ၊ထို၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ဂါထာကို၊သာ၍ကျင်း၊ပစ္စုဒါ ဟာသိ၊အာဘန်တလဲလဲ ဖြတ်ဆို၏၊ ရေက၊ချစ်သား၊ရေက၊ ကာမာ၊ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်ကိလေသာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်း၊ရဲကုန်၏၊ ရေက၊ ချစ်သား၊ရေက၊ကာမာ၊ ဝတ္ထု၊ကာမဂုဏ် ကိလေသာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ နှသုခါ၊မချမ်းသာကုန်၊ ကေ၊ရက၊ချစ်သား၊ရေက၊ယော၊ အကြင်သတ္တဝါ သည်၊ကာမေ၊ဝတ္ထု၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ကာမယတိ၊ကိလေသာ၊ကာမဂုဏ် တို့ဖြင့်တောင့်တ၏၊တော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊ဒုက္ခံ၊ဝန်ဆင်း၊ရဲ၏။ပါယ်ဆင်း ရဲကို၊ ကာမယတိ၊တောင့်တသည်မည်၏၊ ရေက၊ချစ်သား၊ရေက၊ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ ကာမေ၊ဝတ္ထု၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နကာမယတိ၊ကိ လေသာ၊ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်မတောင့်တ၊သော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊ ဒုက္ခံ၊ဝန် ဆင်း၊ရဲအပါယ်ဆင်း၊ရဲကို၊နကာမယတိ၊တောင့်တသည်မမည်၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဒုက္ခာ၊ကာမာတိ၊ဒုက္ခာ၊ကာမာဟူသည်ကား။ ဣမေ ဝတ္ထု၊ကာမ ကိလေသ၊ကာမာ၊ ဤ၊ဝတ္ထု၊ကာမ၊ကိလေသာ၊ကာမတို့သည်၊ ဒုက္ခ၊ဝတ္ထု၊တာယစ ဒုက္ခ၏အကြောင်း၊ဖြစ်သော၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ဝိပ ရိဏာမဒုက္ခ၊သံသာရဒုက္ခ ဘာဝ၊တောစ၊ ဝိပရိဏာမဒုက္ခ၊သံသာရ ဒုက္ခ သ၊ဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ဒုက္ခာ၊ဆင်း၊ရဲကုန်၏၊ဒုက္ခ မာ၊သည်း၊ခံနိုင်ခဲကုန်၏၊ ဒုက္ခနိဗ္ဗတ္တိကာ၊ ဆင်း၊ရဲကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ တိသစ္စံ၊မှန်၏။ အပ္ပသာဒါ၊ကာမာ၊ဗဟု၊ဒုက္ခာ ဗဟုပါယာသာ အာဒီနဝေါ ဣဿောတိ၊ယျောတိ၊အာဒီ၊ အပ္ပသာဒါ၊ကာမာ၊ဗဟု၊ဒုက္ခာ၊ဗဟုပါယာသာ၊အာ၊ဒီန ဝေါ၊ဣဿောတိ၊ယျော၌ဖြစ်အစရှိသော။ ဗော၊ဤ၊စကား၊ကို၊ဘဂဝတာ၊ ဖြတ် စွာဘုရား၊သည်၊ရတ္တံ၊ဟော၊တော်မူအပ်၏။ အပ္ပသာဒါ၊မသာယာ၊အပ်ကုန် သော၊ကာမာ၊ဝတ္ထု၊ကာမဂုဏ်ကိလေသာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ဗဟု၊ဒုက္ခာ များ၊သော ဆင်း၊ရဲ၊ခြင်း၊ရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များ၊သော၊ပင်ပန်း၊ခြင်း၊ရှိ

လုန်းနိုး ဘွားဗျိုဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရားငါးပါးခွဲ၊အာဒီနဝေါ။ အပြစ်သည်၊သိုးယျောလွန်ရွာ၏ရေကာတိုးရေကဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပဌမံတာဝ၊ ဧရားဦးစွာ၊ဘဝ၀။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံထိုရေကကဲ့၊အာလပတိုးခေါ်တော်မူ၏။ပဏ္ဍာပနုနောက်ခွဲကား၊ထေရောရေကမထေရ်သည်၊အတ္တာနံ ဖိမိကိုယ်ကို၊နာမေနှုးအမည်အား၊ဖြင့်၊ကထေတိ၊ဆိုတော်မူ၏။ နာသုခါကာမာတိ၊နာသုခါကသမာဟူသည်ကား၊ဇော်တကာမာနာမ၊ ဗျိုဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရားငါးပါးတို့မည်သည်ကား၊ဇာနန္တာ သ၊သိသောသူအား၊သုခါ၊ချမ်းသာကုန်သည်၊နုဟောန္တိ မဖြစ်ကုန်၊အဇာနန္တာ သ၊မသိသောသူအား သုခ၊တော၊ချမ်းသာ၊သောအား၊ဖြင့်၊ဥပဒ္ဒဟာန္တိ၊ထင်ကုန်၏။ ယ၊ထာကိ ၀ဝ နံ။ အ၀ဿ၀ စကား၊ကို။ ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အာဟ၊ ဟောတော်မူ သနည်း။ယ၊သုခံ၊ဒုက္ခ၊တော၊အဒ္ဓ၊ ဒုက္ခမဒက္ခိ၊သလ္လ၊တော၊အိ။ ယ၊သုခံ၊ဒုက္ခ၊တော၊အဒ္ဓ၊ ဒုက္ခမဒက္ခိ၊သလ္လ၊တော၊ဣ၊ အ၀ဝ်ရှိသော စကား၊ကို၊ ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အာဟ၊ဟော၊တော်မူ၏။ ယော၊အကြင်သတ္တ၀ါ၊သည်၊သုခံ၊ချမ်း၊သာ၊ကို၊ဒုက္ခ၊တော၊ဆင်း၊ရဲ၊အား၊ဖြင့်၊အဒ္ဓ၊အဒက္ခိ၊ဖြင်၏ သော၊ထိ၊သတ္တ၀ါ၊သည်၊ ဒုက္ခံ ဆင်.ရဲ၊ကို၊ သလ္လ၊တော၊ ငြောင့်အား၊ဖြင့်၊ အ၀ဒက္ခိ ဖြင်၏။ ယော၊ကာ၊မေ၊ကာ၊မ၊ယတိ၊ဒုက္ခံ၊သော၊ကာ၊မ၊ယ၊တိ၊ဘိ။ ယော ကာ၊မေ၊ကာ၊မ၊ယတိ၊ဒုက္ခံ၊သော၊ကာ၊မ၊ယ၊တိ၊ဟူ၊သည်ကား၊ယော၊သတ္တော၊အ ကြင်သတ္တ၀ါ၊သည်။ ကာ၊မေ၊ရာ၀အ၀ဝ်ရှိ၊သော၊ကိ၊လေ၊သ၊ကာ၊မ၊ဂုဏ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ကာ၊မေ၊ ရူ၊ပါ၊ရုံ ၄ ၀ဝ်ရှိ၊သော အာရုံတရား၊ငါး၊ပါး၊တို့၊ကို၊ ကာ၊မ၊ယ၊တိ။ တောင့်တ၏။ တ ၊သ။ထိ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏။ တဲ့ကာ၊မ၊နံ၊ ထို၊တောင့်တ၊ခြင်း၊သည်၊ သမ္ဘ၊ဝိ။ ဟ၊ရ၊အ၊ခါ၌။ သ၊ပ၊ရိ၊ဠာ၊ဟ၊တာ၊ယ။ ပူ၊ပ၊နှိုး၊ခြင်း၊နှင့်တကွ ဖြစ်သော ကြောင့်လည်း၊ကောင်း။ အာ၊ယ၊ဘိ။နောင်လာ၊လတ္တံ့ သော၊အ၊ခါ၌၊အ၊ပါ၊ယ ဒုက္ခ၊ဟေ၊တု၊တာ၊ယ၊စ၊အ၊ပါ၊ယ်ဆင်း၊ရဲ၏အ၊ကြောင်း၊ဖြစ်သော၊ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဝ၊ဋ္ဋ၊ဒုက္ခ၊ဟေ၊တု၊တာ၊ယ၊စ၊ ဝဋ်ဆင်း၊ရဲ၏ အ၊ကြောင်း၊ဖြစ်သော ကြောင့်လည်း၊ကောင်း။ဒုက္ခံ၊ဆင်း၊ရဲ၏။ ဝ၀ဋ္ဋ၊ကာ၊မ၊ပ၊နှ။ ဝ၀ဋ္ဋ၊ကာ၊မ၊ဂုဏ် တရား၊ငါး၊ပါး၊တို့၊သည်ကား၊ဒုက္ခ ၊သ။ဆင်း၊ရဲ၏။ ဝ၀ဋ္ဋ၊ဘူ၊တာ၊အ၊ကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ မ္ဟ၊ကိ၊ဗျိ၊သို့။ သ၊ဝ၊ထိ၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခ၊သ၊တာ၊ဝံ၊ဆင်း၊ရဲ ခြင်း၊သ၊ဘော၊ကို၊လည်း၊ကောင်း။ ဒုက္ခ၊နိ၊ဗ္ဗာ၊နံ ဆင်.ရဲ၏အ၊ကြောင်း၊ကို၊လည်း ကောင်း။ ဒုက္ခ၊ဝ၀ဋ္ဋံ။ ဆင်း၊ရဲ၏၊တည်ရာ၊ဝဋ်ကို၊လည်း၊ကောင်း။ ဂ၊ဟ၊ယ၊ဘိ။ တောင့်ဟ၏။ မ္ဟ၊ကိ၊ဗျိ၊သို့။ ၀ဇ္ဇော၊ဆို ၊ပ၏။ မ္ဟ၊ဟ၊ရံ၊ ဗျိ၊မ၊ဟ၊ပါ၊သော၊ပုဒ် ၊နှစ်ရ၊အ၊ကောင်း၊ကို၊ပဋ္ဌ၊ကျွေ၊ပ၊ သ၊ရ၊ခဲ့ လ၊သည်၏အ၊စွမ်း၊ဖြင့်၊တ၊မေ၀ဋ္ဋံ။

ထိုအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဥာဏပေဝုံ၊သိစေခြင်းငါ၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊တသား၊ထိုဝါထေရပုဒ်၏၊အတ္ထောအနက်ကို၊ဝတ္ထုပိဋကိယာယော နှ၊ ဆိုအင်ပြီ၊သည်မှတ်ပြန်သော၊အားဖြင့်။ ဝေဒိတာဗျော၊သိအပ်၏။ ၊ရေ ကတ္ထေရဝါ၊ထေရဝဏ္ဏနာ၊ ရေကမထေရ်၏ဝါထေရအာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

---

၁ ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၉ ၂-မေတ္တာဖိတ္ထေရ်ဝါထေ၊

(၁) နမောယိတသဿာဂဝေသောတိ၊နမောယိတသဿာဂဝေတောဟူသော ဤဝါထေသည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သော၊အသက်ရှည်သော၊မေတ္တာဖိတ္ထေ ရသား၊မေတ္တာဖိ၊ထေ၏။ ဝါထေ၊ဝါထေတည်း၊ ကိုရ၊အဆင့်ကြား၊ရသည် ကား၊အနောမဒဿသိ သား၊အနောမဒဿသိအမည်၊တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ ဖြက်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟော၊အမျိုး၊အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊သိကြား၊လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ပဋ္ဌာ၊ရောက် သည်၊ဟုတွား ဖြစ်၍၊သာသနေ၊သာသနာ၊တော်၌၊ အဘိပွသန္နော၊အလွန် ကြည်ညိုသည်သို့ သည်၊ဟုတွား ဖြစ်၍၊ဗောဓိရုက္ခသော၊ဗောဓိပင်အား၊ဆွဲ၍ကာတိ၊ ဆုတ်တို့ဖြင့်၊ စိနိတွား၊စိ၍၊ဝေဒိ ၊ပွတ်ရိုက်ခိုး၊စိနိတွား၊စိ၍၊ ပရိကမ္မံ အင်းက တောဖြင့်အပြေအပြစ်ပြုသော အမှု ကို၊ ကာရေသိ၊ပြု၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တသား ထိုအမျိုး သား အား၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏။ သော၊ထိုအမျိုး သားသည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ထို ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ၊လောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား ဖြစ်၍၊ အပ ရာပရိ၊လူ လောလူ၊လား ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုဟူကို၊ကတွား ပြု၍၊ဒေဝမနုဿ သု၊နတ်ပြည်လူ ပြည်ဟူ၌ သံသရဇ္ဇော၊ကျင်လည်သည်သည်။ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ ဣမမတ္ထိံ ဗုဒ္ဓပုတ္တေ၊ဤ၁၀တ်ဟူဘုရားပွင့်တော်မူ သောအခါ၌၊မဂဓရဇ္ဇေ၊မဂဓ တိုင်း၌၊ အညတရသေ၊တယောက်သား ဖြင့်ဟု ဟု သား ဝုဏ္ဏား၏၊ဝုဏ္ဏော၊ သားသည်၊ဟုတွား ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လာ၏။ တသား ထိုအမျိုးသား အား၊ မေတ္တာဖိ ဘနာဓံ၊မေတ္တာဖိဟူ သောအမည်သည်၊အဟောသိ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမေတ္တာဖိ သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို၊ဒိသွာ ဖြင်၍၊ တာဝတိသပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှေ့ မဟာနိ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတွား၊ရဟန်းပြု၍၊ အရညေ၊တောင်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ဟုတွား ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓုပဒါ၊ဘုရားဖြစ်ပြီးကို၊ သုတွား ကြား၍၊

ဝုဋ္ဌိဟောတုနာ၊ ရှေးအကြောင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သတ္တုမြတ်စွာဘုရား၏သန့်ကံ။ အထံတော်သို့၊ ဂဏ္ဍီ၊သွား၍၊ ပဝတ္တိနိဝတ္တိ၊ သာ၊ ဘံသကာဝဋ္ဋဖြစ်ခြင်း သံသရာဝဋ္ဋ ဆုတ်နစ်ခြင်းဘို့ကို၊အာရုဏ္ဏ၊အကြောင်းပြု၍၊ ပဌမ၊ပြဿနာ ကုံ၊ဝုဏ္ဏတွေ့၊ မေး၍၊သတ္တိရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမ၊ပြဿနာကို၊ဝိသဇ္ဇီတော၊ ပြေ အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ပဌမဓိတ္တာ၊ခုဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတ္တာ၊ဖြစ်၊စ၍၊ အာရုဟာတ္တိ၊ အာရုဟတ္ထ ဖိုလ်သို့ပါပုဏ်း၊ရောက်လေ၏၊ တောနုးထိုကြောင့်၊ အပဒါ၊နော၊အပဒါနိ၌၊ ။

အနောမဒဿိသား၊ အနောမဒဿိ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိ၊ ပေါက်ကျိုး၊ဗောဓိကို၊ ဝေဒိ၊ ပွတ်ရိုသည်ကို၊ အတ်၊ဝါသည်၊ အာကာသိ၊ပြုခဲ့ကုန်၏။ သုဝေယဝိဏ္ဏော်၊အင်းကတော်ဖိုင်ကဲ့၊ ဒတ္တာ၊ပေး၍၊ပါ၊ဏိကမ္ပံ၊ လက်ဖြင့်အပြေအပြစ် ပြုအပ်သည်ကို၊အတ်၊ဝါ သည်၊အာကာသိ၊ပြုခဲ့ကုန်၏၊ပေ၊ဝါသည်း ကတ်ပြုအပ်သော၊တံကမ္ပံ ထို အမှုကို၊အနောမဒဿိ၊ အနောမဒဿိ အမည်တော်ရှိသော။ နရုဏ္ဍမော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိသွား ဖြင့်၍၊ ဘိက္ခု၊သံဃာ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏ လယ်ခွ၊ငှံတော၊ တည်တော်မူလျက်၊ သတ္တား၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣမာ ဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသ၊ဟာ၊တော်မူ၏၊ ဣမိနာ သုခေ၊ကမ္ဘေ နု၊ဤအင်းကတော် လိမ်းကျုံ၊ရသော ကောင်းမှု၊ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဧတေ နာ ပဏိဓိဟိ၊ လူ့အာပ်သော ဧတေ နာ တောင့်တ အပ်သော၊သု တောင်းပဏ္ဍနာ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပ၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ သမ္ဘတ္တိ၊လုနတ်စည်း၊ဖိပ်ကို၊အနုဘုတ္တာ၊ ခံစား၊ပြီး၍၊ ဒုက္ခ၊သ၊ဝန့်ဆင်း၊ရဲ ၏၊အန္တံ၊ အာဆုံ၊ကို၊ ကရိ၊သတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ အတ်၊ဝါသည်၊ ပ၊သန္ဓမုခ ဝဏ္ဏော၊ကြည်လင်သောမျက်နှာ၊အဆင်း၊ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဧကဂ္ဂေါ၊ တဆုတည်း၊သောကမ္ပဌာန်း၊အာရုံ၊ရှိသည်၊ သုသမာဟိတော၊ တည်ကြည် သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သမ္မာ၊သမ္ပဇဉ်သာသနေ၊ ဂေါတမ၊မြတ် စွာဘုရား၏ သာသနာ၊တော်၌၊ အာ ဇ္ဇိမံ၊ အဆုံ၊ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ကိုယ် ကို၊ဝါ၊ရေ၊မိ၊သော်၊ရ၏၊ဇာ၊တော၊ဤ၊ဘဝ၌ကမ္ဘာ၊မှ၊ ကပ္ပသ၊တေ၊ကမ္ဘာတရာ ထက်၌၊ပရိ၊ဝုဏ္ဏော၊လွန်ဘပါ၊ကို၏၊အလို၊ဆန္ဒ အာ၊သယ၊ကို၊ပြည့်စုံ၊စေ၊တတ် သော၊ အာ၊နုဘ္ဘော၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌ လူ၊ရှင်၊မ၊ဟန်း၊တို့သည် ဒုစ်သ၊ဂ်ိ၊အပ် သော၊သ၊ဗျာ၊ယ၊ဇော၊တိ၊ကော၊နာ၊မ၊ သ၊ဗျာ၊ယ၊ဇော၊တိ၊က အမည်ရှိသော၊

မဟာဇ္ဇလောဖိုလ်သုကြီးသော်စကျွဝတ္တိ၊ စကြာရတနာဂိုလ်သားစတတ်သော်ရာဇာစကြာမင်းသည်၊အာသိပ်ဖြစ်ဘူးကြိုမယ်ဝဲ့အားကိုးလသာ၊ ကိုးလသာတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ ရတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြီ၊ပဗုဒ္ဓသားဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကိုးကတ်၊လိုက်နာအင်ပြီ၊ဣတိ ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပေန၊အတ္ထ ကိုဆိုပြီ၊အံ့ဒ ဟောတ္တံ၊အရ ထတ္ထဖိုလ်သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊သတ္တာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကိုး၊ထောမမ ကြွေ့ကာ၊ ပြီးမမ်းလိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နမောဟိတသ ဘဂဝတော၊ သက္ကဝုတ္တသာသိရိမတော၊ တေနာယံအဋ္ဌပတ္ထေန၊ အဋ္ဌခမ္ဘာသုဒေသိတောတိ ဂါထံ၊နမောဟိတသ ဘဂဝတော၊ သက္ကဝုတ္တသာသိရိမတော၊ တေနာ ယံအဋ္ဌပတ္ထေန၊ အဋ္ဌခမ္ဘောသုဒေသိတော ဟူသော ဂါထာကို၊ အာဘာသိ၊ ရှတ်ဆိုတော်မူ၏၊သက္ကဝုတ္တသ၊ သာကိုဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူသော၊ သိရိမတော၊ ဘုန်းကြီးသခေါ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တသ ဘဂဝတော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊ နမော၊ဂိုရိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း၊အဋ္ဌပတ္ထေန၊ဖြတ်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ရောက်တော်မူသော၊ တေနဘဂဝတာ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံအဋ္ဌခမ္ဘော၊ဤဖြတ်သော တရားကို၊သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

☞ တတ္ထ၊ထိုဂါထာပုဒ်၌၊နမောတိ၊ နမော၊ဟူသည်ကား၊နမက္ကာရော၊ဂိုရိုး ခြင်းသည်၊အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဟိတိ၊ဟိဟူသောပုဒ်သည်၊နိပါတ မတ္တံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း၊ တသ၊တိ၊ တသ၊ဟူသည်ကား၊ယောသော ဘဂဝါ၊ အကြင်ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမတိံသပါရမိယော၊ အမျှသုံး ဆယ်သော ပါရမီးတော်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အသုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို၊ ဘဇ္ဇိတွာ၊ဖျက်ဆီးတော်မူ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိ ထိုး တွင်း၍သိတော်မူ၏၊သက္ကရာဇသ၊သာကိုဝင်မင်းသားဖြစ်ပေါ်မူ၊သော သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏၊ပုတ္တော။သား၊တော်တည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သက္ကဝုတ္တော၊သက္ကဝုတ္တမည်၏၊ အနညသာဓေ၊ကောယ၊ သူတပါး၏နှင့် မဆက်ဆံသော၊ ဝုညသမ္ဘတ္တိယာဝါ၊ ဘုန်းတော်၏ ပြည့်စုံခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း၊သမ္ဘာဝိတော၊သူတပါးတို့သည်ခြိုးမွမ်းဒေါသ၊ဥတ္တမာ ယ၊ဖြတ်သော၊ ရူပကာယသိရိယာဝါ၊ ရူပကာယ၏ အသရေနှင့်လည်း ကောင်း၊ ဓမ္မကာယ သိရိယာဝါ၊ သတိပဋ္ဌာန် သမ္မပ္ပဓာန် အစရှိသော ဃောကုတ္တရာဓမ္မ၏ အသရေတော်နှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊

ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သည်းကောင်။သိရိမာ၊ သိရိမာမည်တော်မူ၏။သက္ကဝတ္တိသား၊ သာကိုဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူသော၊သိရိမတော်၊ ဘုန်းကြီးကိုသားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တသဘဝဝတော်ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊နမော။ဂိုရိုးခြင်းသည်။အထွေ၊ဖြစ်စေသတည်း။ တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊နမာမိ ဂိုရိုးပါ၏၊ ဣတိအာယံ၊ ဤသည်ကား။ အထွေး အနက်တည်း၊တေနာတိ၊တေနဟု သည်ကား၊တေနဘဂဝတာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊အယန္တိ၊ အံ့ယဲ့ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ တသ ဓမ္မတား။ ထိုလောကုတ္တရာတရား၊အား၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ပစ္စက္ခတာယာ၊မျက်မှောက်ပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ဆို၏။ အဂ္ဂပတ္တေနာတိ၊ အဂ္ဂပတ္တေနဟု သည်ကား၊ အဂ္ဂံ၊ဖြတ်သော၊သဗ္ဗညုတံ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့၊ဝါ၊တနည်းကား။သဗ္ဗေ ဟိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်းကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊အဂ္ဂဘာဝံသေဋ္ဌဘာဝံ၊ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တေန၊ ရောက်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အဂ္ဂဝေါ်ဟုတိ၊အဂ္ဂဝေါ်ဟု သည်ကား။ အဂ္ဂေါ်ဟုတ္တမော၊ဖြတ်သော၊ နဝဝိဓလောကုတ္တရဝေါ်ဟု၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရားကို၊ သုဒ္ဓ၊အဓိပရိတ်၊မဟောက်မပြန်။ ဒေသိတောပဝေဒိတော။ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ဣဘိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သော်ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒမ္ဘဒ္ဒံ ဖွတ်အပ်၏၊ မေတ္တာဖိုးတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မေတ္တာဖိုးမထေရ်၏ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၈-ဒသမဝဂ်-၉၅-စက္ခုပါလတ္ထေရဂါထာ

အနေ္တာဟံဟတနေတ္ထောသ္မိတိ၊အနေ္တာဟံဟတနေတ္ထောသ္မိဟု သော ဤဂါထာသည်၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊စက္ခုပါလတ္ထေရသား၊ စက္ခုပါလမ၊ထေ၏၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာ တည်း။သောဝိ၊ထို စက္ခုပါလမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတ္တေသု၊ရှေ့ဘုရားဘဝတို့၊ဂ၊တော၊ဝိဂတာ ရောပြီအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္မာ၊ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထာ ဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်၊ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထေ၊သား၊ သိဒ္ဓတ်အမည်တော်ရှိ၊သော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ဖြစ်၍၊ဝိညုတံ၊သိကြား လိမ္မာသည်၏အဓိပ္ပာယ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည် ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ဘဂဝတိ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောပရိ

နိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ ထူပမဟေ၊ စေတီအား၊ပူဇော်ခြင်း၊ကို၊ ကရိယမာနေ၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ဥမ္မာဝုမ္မံ၊ အောင်ဗဲညှိပန်း၊ကို၊ဂဟေ၊တွေ့ ဆွတ်ယူ၍ ထူပ၊ စေတီတော်ကို၊ပူဇော်သို၊ ပူဇော်ပြု၊သော၊ထိုအ၊မျိုး၊သား သည်၊တေန၊ထိုသို့သ၊ဘောရှိသော၊ပုဏ္ဏကမ္မေန။ ကောင်းမှုကံ၊ကြောင့်၊ဒေ ဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဟွား၊ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှ၀ါ၌၊ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတွား၊ပြု၍၊သံသရ၊ဇန်တွား၊ကျင်လည်သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍ ဣမသ္မိံ ဝုဒ္ဓပ္ပါဒေ၊ ဤ၀ါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌၊ မဟာသုဘဏ္ဏသနာမ၊မဟာသုဝဏ္ဏ အမည်ရှိသော၊ကု ဋုမ্ဘိကသား၊သူကြွယ်၏၊ပုတ္တာ၊သား၊သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လာ ၏၊တ၊သား၊ထိုသတို့သား၊အား၊ပါလေ၊တိနာမံ၊ ပါလဟူ၊သော အမည်ကို၊ အကံ်သု၊ပြုကုန်၏၊မာတာ၊အဓိသည်၊တ၊သား၊ ထိုပါလ၊သတို့သား၏၊အာ ဝေ၊ဝိတွား၊ထိုမှ၀ါ၌ပြီးနှင်၍၊ပရိ၊ဝေ၊ဝိတွား၊ အာဘန်တ၊လဲလဲ၊ပြီးနှင်၍၊ဝိ၀ ရုဏ၊ကာ၊လေ၊သွား၊နှင်သော၊အခါ၌၊အညံ၊တ၊ယောက်သော၊ပုတ္တံ၊သား၊ကို၊ လာတိ၊ရှု၏၊တ၊သား၊ထိုသတို့သား၊အား၊ မာတ၊ဝိတ၊ရော၊အ၀ိ၊အာ၀တို့ သည်၊ရူဠ္ဍပါ၊လောတိ၊ရူဠ္ဍပါ၊လဟူ၍၊နာ၀ံ၊အ၊မည်ကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ဇာတ ရုံ၊ ဤ၄တ၀ါ၊သော၊ပါ၊လ၊သတို့သား၊ကို၊ မဟာ၊ပါ၊လောတိ၊ မဟာ၊ပါ၊လ၊ဟူ၍၊ ဝေ၊ဟာရိ၊သု၊ခေါ်ကြ၊ကုန်၏၊ အ၊ထ၊ပန္နာ၊ ထိုနောင်မှ၊ တော၊ထိုညှိနောင်နှစ် ယောက်တို့သည်၊ဝ၊ယ၊ပ္ပတ္တာ၊အ၊ဇ္ဇ၊လ်သို့ရောက်လတ်ကုန်သော်၊ ဃ၊ရ၊ဇ္ဇ၊ခေ နု၊အိမ်တည်း၊ဟူ၊သော အ၊ရှောင်အ၊ဖွဲ့ပြင့်၊ ဗ၊ဒ္ဓိ၊သု၊ရှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ ဝ၊ဿိ၊သ ၊ယေ၊ထိုအခါ၌၊သ၊ဏ္ဌာ၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ သာ၀တ္ထိယံ၊သာ၀တ္ထိပြည် ၌၊ဇေတ၀ဝန်း၊ ဇေတ၀ဝန်း၊ကျောင်း၊တော်၌၊ဝမ်း၊တ၊ရား၊ကို၊ဒေ၊သေ၊သိ၊ဟော တော်၏၊တ၊ဏ္ဍ၊ထိုညှိ၊နောင်နှစ်ယောက်တို့ဝင်၊မဟာ၊ပါ၊လော။ မဟာ၊ပါ၊လ ၊သည်၊ဇေတ၀ဝန်း၊ ဇေတ၀ဝန်ကျောင်း၊တော်သို့၊ဝ၊ဏ္ဏ ဆိုတိ၊သ့ာ ကုန်သော၊ ဥ၊ပါ၊သ၊ကေ၊တိ၊ ဒါ၊ယ၊ကာ၊တို့နှင့်၊သ၊ဒ္ဓိ၊ တ၊ကွ၊ ဝိ၊ဟ၊ရံ၊ ဇေတ၀ဝန်ကျောင်း တော်သို့၊ဝ၊ဏ်ကွ၊သွား၏၊သ၊ဏ္ဍ၊ မြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊သ၊န္ဓိ၊ကေ၊ အ၊ထ၊တော်၌ ရပ်၊တ၊ရား၊တော်ကို၊သု၊တွ၊ကြား၊နာ၊ရ၏၊ ပဋိ၊သ၊ဓ္ဓ၊သ၊ဒ္ဓါ၊ရှု၊အ၊ပ်သော၊သ၊ဒ္ဓါ ခြင်း၊ရှိ၊သည်၊ဟု၊တွ၊။ စ၊ပ်၍၊ကုဋုမ္ဗ၊ဘာ၊ရံ၊ဥစ္စ၊ဝ်ကို၊ကန်ဒ္ဒ၊ဘာ၊တိ၊ဟ ၊သ ၀ဝ်ညှိ ဖြစ်သော ရူဠ္ဍပါ၊လ အား၊သာ၊ လျှင်၊ ဘ၊ရံ ဝ၊ဝ်ကို၊ ကတွ၊ား၊ပြု၍၊သ၊ယံ၊ ဒိ၊ဒိ၊သည်၊ပ၊ဗ္ဗ၊ဇိ၊တွ၊ား၊ရ၊ဟ၊န် ပြု၍ ၊လ၊ဒ္ဓ၊ပ၊သ၊မ္ပ၊ဒေ၊ ပ၊ဠ္ဍ၊င်း၊အ၊ဖြစ်ကုန်ရ၏ပြီ၊သော် အ၊ာ၀ရ၊ရှိ၊ယ၊ပ၊ဏ္ဏ၊ာ၊ယ၊ာ၊နှ၊ ဆ၊ရာ၊ဥ၊ပ၊ဏ္ဏ၊ာ၊ယ်တို့ ။ သ၊န္ဓ၊ကေ၊အ၊ထ၊တော်၌၊ပ၊ဠ ၀ သ၊ာ၊နှ၊ ၊ငါ၊နှ၊စ်တို့ပ၊တ်လုံ၊ ၀ သ်တွ၊ား၊နေ၍ ၊ဝ၊ဠ္ဍ၊ ၀ သ၊ား၊ ၊ဝါ၊ကျ၊တ်ပြီ၊သော

ပဝါရေတွေ့ပဝါရကားပြု၍သင့်၊ မြတ်စွာဘုရား၏သန့်ကေ၊အထံတော်
ဌ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဟောတော်၊ ယူ၍သမ္ဓိမတ္တေ၊ ရြောက်ကျိတ်အ
ကြိုင်းဒ. ရှည်ရှိကုန်သော်သပ္ပာယတိကို။ အပေါင်.အတော်ရဟန်းတို့ကို၊
လာပြီတွေ့၊ရ၍၊တေဟိ၊ထိုရဟန် တို့နှင့်၊သမ္ဓိ၊တကွ၊ဘာဝနာနှုကူလ်၊ဘာ
ဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းအား၊လျှောက်ပတ်သော်၊ဝသနဋ္ဌာန်၊နေရာအရပ်ကို၊ပရိယေ
သန္တော၊ရှာသည်၊ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍၊အညတရံ၊တရုသော၊ပစ္စန္တဂါမံ၊ပစ္စန္တ
ရာဇ်ရွာကို၊နိဿာယ၊ပြု၍၊ဂါမဝါသိကေဟိ၊ရွာခွဲ၊နေကုန်သော၊ဥပါသကေ
ဟိ။ဒါယကာတို့သည်၊ကာရေတွေ့၊ဆောက်လုပ်၍၊ဒိန္နာယ၊ လှူအပ်သော။
အရည်ရာယတာနေ၊တောဒုပ်ကြီး၌၊ပဏ္ဏသာလာယ၊ သပ်မ်ိ၊ကျောင်း၌၊ဝ
သန္တော၊နေလျက်။သမဏာမမ္မံ ရဟန်းတရားကို၊ကရောတိ၊ ပြု၏၊တသ
ထိုမထေရ်အား၊အကျိုးရောဂေါ၊မျက်စိအနာသည်၊ဥပဒ္ဒေါ၊ဖြစ်၏။ ဝေဒ္ဓော
ဆေးသမား၊သည်၊တေသံ့ ဆေ.ကို၊သမ္ပါဒေတွေ့၊ပြည့်စုံ၍၊အဒါသိ
ပေး၏၊ဝေဒ္ဓေန၊ဆေးသမား၊သည်၊ဝဏ္ဏဝိဓာနံ၊ဆိုအပ်သော.ဗီအရေင်ကို
နုပဒ္ဒိပဒ္ဒိ်ားမကျွင်းတော်၊ ထိုကြောင့်၊ အာသ၊ထိုမထေရ်အား၊ ရောဂေါ
အာနာသည်၊ဝဖိ၊ပွါး၏၊သော၊ထိုမထေရ်သည်၊အကျိုးရောဂဝူပသမနုတော
မျက်စိနာပြေပ်သည်ထက်၊ကိလေသ ရောဂဝူပ သမနမေဝ၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသောပြေပ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ မယ်ဝါ့အား၊ ဝရံ၊မြတ်သော်၏
ဆုတို၊ဤသို့၊ မနသိကာရိတွေ့၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အကျိုးရေ.ဝံ၊ မျက်စိဒုနာဂင်
အဏ္ဏုပေကျိတွေ.လစ်လျှူ.ရှု၍၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌သာလျှင်
ယုတ္တပယုတ္တော၊လျှိုနှိုင်းအား၊ထုတ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တသ၊ထို
မထေရ်သည်၊ ဘာဝနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို၊ ဥဿုက္ကာလေန္တသ၊အား
ထုတ်စဉ်။အဝုဇ္ဈအစရိမံ၊မရှေ့မနှောင်း၊အကျိုးနှစ်ဝ၊မျက်စိတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဘ်ဒ္ဓိ သုဒ္ဓိ
ပျက်ကုန်၏။ သော၊ထိုစက္ခုပါလမထေရ်သည်၊ သုဒ္ဓဝိပဿကော၊သုဒ္ဓ
ဝိပဿကဖြစ်သော၊အရဟာ၊ရဟန္တာသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တေန၊ထို
ကြောင့်။အပဒါနေ၊အပဒါနိ၌။ ။

သောကမဟိတော၊ လူ ..ပါ:တို့သည် ဟူဇော်အပ်သော၊ အာဟုတိနှ
အားဝေ.ဒ ဆောင်အပ်သောပစ္စည်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ ခံတော်မူထိုက်သော
သိဒ္ဓတ္ထမ်ာ၊သိဒ္ဓတ်အာမည်တော်ရှိ.သော၊ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊နိဗ္ဗု
တော၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိ.သော်၊မဟာထူပမဟော၊ကြီးစွာသောစေ
တီအား၊ဟူ.ဇော်ခြင်းသည် အာဟု၊ဖြစ်၏။ သိဒ္ဓတ္ထသ၊သိဒ္ဓတ်အ.မည်တော်ရှိ

သော၊မဟောသိနှား ဖြာဘ်ရွာဘုရားအား၊ မဟော၊ ဇစတိ၊တော်အား၊ဟူ၎ော် ခြင်း၊သည်၊ဥမ္မာဝုပ္ပံ၊အောင်မဲညှိပန်း၊ကို၊ ဂ၊ပေ၊တွေ့ခန့်၊ဆွတ်ယူ၍၊ ထူ၊ပမ်း၊ စေတိ ၊တော်၌၊အာဘိရောပယိ ၊တင်လှူပြု၊ ဣတော၊ဤ၊ဘဒ္ဒကမ္ပာ၌၊စတုန ဝုတောကားပေ၊ကိုးသွဲ့၊လေးကမ္ပာထက်၌၊ ယံယာယ၊စေတနာယ၊အကြင်၊စေ တနာဖြင့်၊ဝုပ္ပံ၊ အောင်မဲညှိပန်း၊ကို၊အာဘိရောပယိ ၊ တင်လှူပြု၊တာယ၊စေ တနာယ၊ထို၊စေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝ၊ကို၊နာဘိ၊ဝေနာမိ၊ မသိ စသူ၊ဣဒံ၊ဤ သို့မသိခြင်းဟူ၊သော၊အာကျိုး၊သည်၊ထူ၊ပမ်း၊ယာယ၊စေတိ၊တော် အား၊ဟူ၎ော်ခြင်း၏။ ပလ်၊ အာကျိုး၊ပေ၊တည်း။ စ၊ အာကျိုး၊ထူ၊ကို၊ဆိုဦး၊အုံ၊ ဣ၊ဘဒ္ဒကမ္ပာ၌၊နဝ၊မေ၊ကပ္ပေ၊ကိုး၊ကပ်ပြောက်၌၊သော၊မ၊ဒေ၊ဝ၊သ၊နာ ၊မ၊ကား၊သော၊မ၊ဒေ၊ဝ၊ဟူ၊အောပ်သော၊အမည်ရှိ၊ကုန်သော၊ ၊မ၊ဟာ၊ဇ္ဇ၊သား၊ဖိုလ်ထ ရှား၊ကုန်သော၊ပဠ္ဌာသိတိ၊စက္ကာ၊တို့နော ၊ ရှစ်ဆဲ၊၊း၊ယော၊က်ကုန်သော၊စက္ကြာ ၊မင်း၊တို့သည်၊ အာသုံ၊ဤ၊ဘူ၊ကုန်ဟု၊မယ်ံ၊ဝါ၊အား၊ ကိ၊လေ၊သာ၊ကိ၊လေ၊သာ ၊တို့ကို၊ ဗျာ၊ဝိ၊ဘာ၊ဗုတ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ။ (၀)၊ ဗုဒ္ဓ၊သား၊ဂေါ၊တ၊မ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊သာ၊သနံ၊အာ၊ထုံ၊အ၊ဟော၊ကို၊ကတံ၊လိုက်နာ၊အပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤ သို့ ဝုတ္တံ၊ဟော၊တော်မူ၊အပ်၏။ ၊

အ၊ထ၊ပ၊ဏ္ဍာ၊ ထို၊နော်မ၊ အာ၊ကျိ၊ရော၊ဂေ၊နေ၊ဗျော်ကိ၊ဒိ၊အ၊နာ၊ဖြင့်၊ ဝိ၊ဟာ၊ရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဩ၊ဟိ၊နေ၊နေ၊ဇော်သည်ရှိ၊သော်၊ ဂါ၊မ်း၊ရှာ၊သို့၊ ဝိ၊ဏ္ဏာ၊ယ၊ဆွမ်း အာ၊သို့ ၌၊ဂ၊တော်၊သွား၊ကုန်သော၊တိ၊ကျ္ခု၊ဟောန်း၊တို့ကို၊ဒိ၊သွာ၊ဖြင်၍၊ဥ၊ပါ၊သ ကား၊ဒါ၊ယ၊ကာ၊တို့သည်၊ ဘ၊ဇ္ဇ၊အ၊ရှင်တို့၊ကသ္ဒာ၊အာ၊ယ်ကြောင့်၊ ထေ ရော၊စက္ခု၊ပါ၊လ၊မ၊ယ၊ရ်သည်၊နာ၊ဂ၊တော၊ကြွ၊တော်မ၊ရှ၊လာ၊သ၊နည်း၊ဣတိ၊ ဤ သို့၊ဝုဏ္ဏ်ဝ၊ဿာ၊မေ၊၍၊ တ၊မ၊တ္တံ၊ထို၊အ၊ကြောင်း၊ကို၊ သ၊တ္တ၊ာ၊ကြား၍၊ သော ၊ကာ၊သိ၊ဘူ၊ဘာ၊ဗိုး၊ရိပ်ခြင်း၊ဖြင့်ရှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝိ၊ဏ္ဏ၊ပါ၊တ်၊ဆွမ်း၊ကို၊ ဥ၊ပ၊နေ၊တ္တ၊ာ၊ဆော၊င်၍၊ ဘ၊ဇ္ဇ၊အ၊ရှင်ဘုရား၊တို့၊ ကိ၊ဠ်ဒ်၊တ၊ရုံ၊တ၊ရ၊ဗျ၊မ၊ဝ၊စ်ဇ္ဇ ယ်ကြ၊ဗ်ု၊ဝ့.ရိ၊ပ်တော်မ၊ရှ၊လင့်၊ဇ္ဇ၊ဒါ၊နိ၊ ယ၊ရ၊အ၊ခါ၌၊ မ၊ယ၊မေ၊ဝ၊ါ၊တို့သည်သာ လျှင်၊ဝိ၊ဏ္ဏ၊ပါ၊တ်၊ဆွမ်း ကို၊အာ၊နေ၊တ္တ၊ာ၊ဆော၊င်၍၊ဥ၊ပ၊ဋ္ဌ၊ယ်သ၊ာ၊မ၊လု၊ပ်ကျွေ း ပါ၊ကုန်အုံ့၊ဇ္ဇ၊တိ၊ဤ သို့၊ဝ၊တ္တ၊ာ၊ဆို၍၊တ၊ထာ၊ထို၊ဆို၊တိုင်း၊ ကရော၊ဇ္ဇ်၊ပြုကုန် ၏၊ဘ၊ကျ္ခု၊ရော၊ဟောန်း၊တို့သည်၊ ထေ၊ရ၊သ၊ စက္ခု၊ပါ၊လ၊မ၊ထေ၊ရ်၏၊ ဩ၊ဝ၊ါ၊ဒေ၊ အာ၊ဆုံ၊အာ၊မ၌၊ ဌ၊တ္တ၊ာ၊ဟ၊ည်၍၊နှ၊စ်ရ၊သော၊ဝ၊ ၊မ၊ကြော်ဒ၊သ၊ာ၊ယ်ဌ၊ ၊အ၊ဟော၊ဇ္ဇ်ံ၊ အ၊ရ၊ဟ၊ဇ္ဇ၊ဖ၊ိ၊လ်သို့၊ ပ၊တ္တ၊ာ၊ရော၊က်၍၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ဝ၊သ၊သ၊ ဝ၊ါ၊ကျ္ခ၊တ်ကုန်ပြီ၊သော်၊ အ၊ပ်ံ၊ဝ၊ါ၊သည်၊ ဒ၊ဇ္ဇ၊လော၊အာ၊နည်း၏၊အ၊စ၊ကျ္ခ၊ကော၊စ၊ကျ္ခ၊ရ၊ဿ၊ါ၏ ၊ မ၊ဂ္ဂ၊ါ ၊စ၊ရ၊ိ၊သည်လ၊ည်း၊သ၊ဉ်ပ၊ဋ္ဌ၊ေ၊ါ၊ဘော်ရ၊ိန်ဒ၊င်တ၊ကွ၊ဖြ၊စ်၏၊မ၊ယ၊ာ၊ဝ၊ါ၊ဒ၊င်၊သ၊ဒ္ဓ်ီ

တက္ခဏ၊ ဂန္ဓာရဒေသ၌သွားကုန်သော၊ တုဝ်ကံ၊သင်တို့အား၊ ပရိသယော၊ သေးရှိနေသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တုဝ်ဖော်၊သင်တို့သည်၊ ပဌမ၊ရှေးဦး စွာ၊ဂန္ဓာထ၊သွားနှင့်ကြကုန်လော၊ဂတ်ဦး၊သွား၍၊ သင္ဘောရိုး မြတ်စွာဘုရား ကို၊ မဟာသေရေ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလာန် အစရှိသော မထေရ်ကြီးတို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဝန္ဒနာယ၊ရှိခိုး ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒသ၊ရှိခိုးကြပါ

[1] လေကုန်။ စူဠပါလသား၊ စူဠပါလအား၊မမ၊ငါ၏၊ ပဝတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ကထေတွား၊ပြောကြား၍။ကိုဠိ၊တစုံတယောက်သော၊ ဝုရိသံ၊ယောဟျား ကို၊ပေ်သေယျာထ၊စေလိုက်ပါကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မှာလိုက်၏၊တော၊ ထိုရဟန်း၌သည်၊ ပုနပိ၊တဘန်လည်း၊ယာစိတွား ၊တောင်းပန်၍။ ဂမနံ၊ သွား၊ခြင်းကို၊အလဘန္တော၊မရသည်ဖြစ်၍၊သာရတိ၊ကောင်း၊ပြီဟု၊ပဠိသ ဏိဘွား၊ဝန်ခံ၍၊သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ပဠိသံသာမေတွား၊ ထိုမှီ၍၊ဥပါသကေ၊ဒါယကာတို့ကို၊အာဝုဿိတွား၊ပန်ကြား၍၊အာနုဏ္ဏမေနု အာပဏ္ဍအား၊ဖြင့်၊ ဧတာဝနေ၊ ဧတောဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတ်ဦး၊သွား၍၊ သင္ဘောရိုး၊ မြတ်စွာဘုရား ကို၊မဟာသေရေ၊ အသိဘိမဟာသာဝကတို့ကို လည်း၊ကောင်း။ တ သား၊ထိုစက္ခုပါလမထေရ်၏၊ ဝန္ဒနာယ၊ရှိခိုး၊ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိဝြဿ၌၊ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွား၊လှည့်လည်၍။ စူဠပါ လသား၊စူဠပ၊လအား၊ တံ၊ပဝတ္တိ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဝတွား၊ပြောကြား၍၊ တေန၊ထိုစူဠပါလသည်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အယံ၊ဤသူသည်၊ ပါလိ ကောနာမ၊ပါလိ ဘအမည်ရှိသော၊တာဂိနေယျော၊တူတည်း။ နံ၊ထိုတူကို၊ ပေသိ သာမိ၊ စေလွှတ်ပါအုံ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂေါ၊ခရီး၊သည်သပရိသယော၊ဘေး၊ဘျန်နှင့်တကွဖြစ်၍၊ဧကေန၊တယော၊ သော၊ဂဟဋ္ဌေန၊လူသည်၊ ဂန္တုံ၊သွား၊ခြင်း၌၊နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ပဇ္ဇာ၊ဧတာ၊ဇ္ဇာ။ ရှင်ပြုအပ်၍၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တံ၊ထိုပါ လိကာကို၊ ပဇ္ဇာ၊ဧတွား၊ရှင်ပြုစေ၍၊ ပေသေသုံ၊ စေကုန်၏၊သော၊ ထိုပါလ ကသာမဏေသည်၊ အနုဏ္ဏမေနု၊အစဉ်အား၊ဖြင့်၊ တေဝုဿ၊ မထေ၏၏၊ သန္တိကံ၊အထံ၌၊ဂတ်ဦး၊သွား၍၊အဝ္ဇာနုံ၊ဖိဝိဂ်ိုယ်ကို၊ တ သား၊ထိုစက္ခု ပါလမထေရ်အား၊ အာရောစေတွား၊လျှောက်ကြား၍၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဂဟေတွား၊ပင့်ဆောင်ခဲ့၍၊အာဂန္တွာ၊လာသည်ရှိသော်၊အနုဇာမဏ္ဍေ၊ ခရီး၊အကြား၌၊အညတရဿ၊တဆုသော၊ဂါမဿ၊ရွာ၏၊ သာမန္တာ၊အနီး ၌၊အရညမ္ဘာ၊နေ၊တောအရပ်၌၊ ဂါယန္တိ၊ယာ၊သီချင် လိသော၊ ဧကိဿာ၊

တယောက်သော။ကဠဂဟာရိယား၊ယင်းခွေမိန်းမ၏၊သန္ဓီ၊သဒ္ဓါရုံကို၊သုတွေ
ကြား၍၊ပဋိဗန္ဓစိုးတွေ့၊တပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊ယမ္ဘီကောဒိ။
တောင်ပေးစွန့်ကို၊ ဗိသမ္ဘီတွေ့၊ လွတ်၍၊ ဘဏ္ဍာ၊ အာရုဏ်ဘုရား။ ယာ၀၊
အကြင်မျှလောက်၊အဟံ၊တပည့်သည်၊ အာဘန္ဓာ၀ိ၊လာ၏၊တာ၀၊ထိုမျှ
လောက်၊ မုဟုတ္တံ၊တခဏမျှတိတ်ဌထ၊ရေ၀ေတော်မူနှင့်ပါကုန်ဦးလော၊ ဣတိ။
ဤသို့၊ဝတွေ့၊လျှောက်၍၊တ သ၊ထိ၊ယင်းခွေမိန်းမ၏၊သန္ဓီ၊ကုံ၊အ ထုံသို့
ဂတ်ကွဲ၊သွား၍၊ တဏှာ၊ထိ၊အ ရေ၀ဋ်ခ်ီ၊ သိလ၀ိပတ္တိ၊ သိလ၏ ပျက်စီး၊ခြင်းသို့
ပါ၀ုဏီ၊ ရောက်လေ၏၊ထေရော၊ စက္ခုပါလမထေရ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ယော၀
ယ၊ခုအခါ၌သာလျှင်၊ဣတ္ထိယာ မိန်းမ၏၊ဂိတသဒ္ဒေါ၊သီချင်းသံကို၊သုတော
ကြား၊အာဝဇ္ဇေ၊သာမဏေ၊ဟောစ၊သာမဏေသည်လည်း။ စိရာယတိ၊ကြာမြင့်
ခဲ့၏၊သိလ၀ိပတ္တိ၊သီသ ပျက်စီး၊ခြင်းသို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်၊တ၀ိသတိ
နဿ။ဖြစ်ယောင်တကား။ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊သော၀ိ၊ထိုသာမဏေ
သည်လည်း၊အာ၀ဇ္ဇေ၊လာ၍၊ဟန္ဒေ၊ဒုရဘိဘုရား။ဂ ဆာမ၊ သွား၊ကုန်အုံ၊
ဣတိ။ဤသို့၊အာ၀ဟ။လျှောက်၏။ ထေရော၊မထေရ်သည်။ ပါ၊ပါ၀ေ၊တော၊
ယုတ်မာသော၊ဖြစ်ခြင်း၊ရှိသည်၊ အသ်ကိ၊ဖြစ်သလော။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုဆ္ဆိ
တွေ့၊မေး၍၊သာမဏေ၊ရော။သာမဏေ၊သည်၊ ဝုတ္ထိ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊
ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍-ဝုနှ၊ဟာ၊ဘန်၊ဝုဆ္ဆိ၊ဟောပါ၊မေ၊အာ၀ဇ်သော်လည်း၊နုကထေသိ၊
စကား၊မဆိုး ထေရော၊စက္ခုပါ၊လ ၊ မထေရ်သည်။ တာ၀ဒိ၊သေန၊ သင်ကဲ့သို့
သတော၀ိ၊သော၊ပါ၊ပနှ၊ယုတ်မာ၊သော၊သူ၊သည်၊မယ်ံ၊ငါ၏၊ ယမ္ဘိ၀ဟာ
ကိ၌၊ တောင်ခြေ၊ကုန်ကုင်ခြင်း၊ကိ၌သည်၊ နှတ်ဆို၊မ၏၊တို့၊သင်သည်၊ဂ ဆ၊
သွား၊ချေ-ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ဝာ၊ဆို၍၊ဝုနှ၊တာ၀နှ၊ တေန၊ထိုသာမဏေသည်၊
ဘန္တေ၊ဘုရား။ မဂ္ဂေ၊ခရီ သည်၊ဗဟုပရိ၊သ ယော၊ များ၊သော၊ဝေး
ဆုံ၊ရ၊ယ်ရှိ၊ပ ၊ ကုမ္ဘေ၊ ဘုရား၊ဟု ကျိ၊ ဘုရားကိုသည်လည်း။ ဘန္ဓာ၊မျက်စိ
ကွ ၊ ကုန်ရှိ၊ကထံ၊ဘ ၊ယ်သို့၊ဂမ်ယ ၊သွား၊တော်မူလတ္တံ့နည်း။ဣတိ၊
ဤသို့ ဝ ၊ ကြား၊ ဆုံ၊ဆ ်သည်ရှိ၊သော်၊ ဗာလ ၊ ဟယ်ဆ ရိက်၊ မေ ၊ ၊သည်၊
ဣမေ ၊ ဤ၊ဆ ရ ်ခ ်ပင်သျှင်း၊နှ ်ဖ ်ကွ ်သွား၊အိပ်၍၊မ ်ကြ ်သ ်ပ ်၊သ ်သ ်လည်း
ကောင်း။ ဆ ်ပ ်ရ ်ပ ်ရ ်၊ လ ်း ်လ ်၊ လ ်း ်လ ်၊ ပ ်ကြ ်ကြ ်သ ်ပ ်၊ ဖြစ်သော်ရင်း
တာ၀ဒိ၊သေန၊ထုံ့ကဲ့သို့ယုတ်မာ၊သော်သ ်တော ်ရှိ၊သော်သူ ်နှင့် ်၊ဂ ်မ ်နှ ်ခ ်ရ ်၊သွား
ခြင်း၊မည်သည်၊နှတ်ဆို၊မ ်ရှ ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမေ၊မည်၊ဤ၊ဆ ်ရ ်ကို ်၊ ဒ ်သ ်ကြ ်ရ ်၊
ပြုလိုသည်၊ ဟုတွေ့၊ ဖြစ်၍၊ ဆ ်ရ ်ပ ်ဟ ်ဟ ် ၊ ရ ်ကြ ်ရ ်ခ ်ရ ်၊ ကန ်ရ ်ခ ်ရ ်ခ ်ရ ်
ပ ်ကြ ်ခ ်ရ ်၊ သ ်ယ ်မ ်ရ ်ခ ်ရ ်ပ ်ဂ ်ဆ ်သ ်သ ်၊ ခ ်သ ်ပ ်ရ ်ယ ်ခ ်ရ ်ပ ်ပ ်ပ ်ရ ်ထ ်၊ ဆ ်ရ ်ပ ်ဟ ်

ဟာတာနေတ္တောသို့ကန္တာရဒ္ဓါနပဋိပန္နေနာ၊ သယမာနောဝိဂစ္ဆိဿံ၊ နသဟာ
ယေနပါပေဟူသော ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္တ ရှာတ်ဆိုတော်မူ၏။ အာနေနာ။
ချိုတဲ့သောမျက်စိရှိသော၊ ဟာတာနတ္တောပျက်သောမျက်စိရှိသော၊ အပဟံ
ငါသည်၊ ကန္တာရဒ္ဓါနပဋိပန္နေနာ၊ ခရီးခဲယဉ်သော်လည်း၊ အတို၊ ပြစ်ဒဏ်
သယမာနောပိ၊ အိပ်ရာကိုလည်း၊ ဂစ္ဆိဿံ၊ သွားတော့မည်၊ ပါဒေန၊ ယုတ်
မာသော။ သဟာယေန၊ သင်္ဂဟသို့သော အဖော်အားဖြင့်၊ နဂစ္ဆိဿံ၊
ငါမသွားပြီးမှတပါ။ ဤသို့၊ အဘာသိတ္တ ရှာတ်ဆို၊ သတ်မူ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
ဝုဒ္ဓါ၊ အာနေနာတိ၊ အာနေနာဟူသည်ကား၊ ဝေဠုရိကလော၊ မျက်စိချိုသော၊
ဟာတာနေတ္တောတိ၊ ဟာတာနေတ္တော ဟူသည်ကား၊ ဝိနဋ္ဌစက္ခု၊ ကောဏ
သောမျက်စိရှိ၊ သော၊ ဇေတေနဿ ဆိုအနေနာ ဟာတနေတ္တာ အစရှိသော စကား
ဖြင့်၊ အတိ၊ ငါသည်၊ ပယောဂ ဝိပတ္တိ ဝေသေနေ၊ ပယောဂ ချိုတဲ့သည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဟာတနေတ္တတာယ၊ ပျက်သော မျက်စိရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အနေနာ၊ အနေမသည်၏ဇာတ်ဆိုသော ဝေနေ၊ ဖြိုသည်ရှေ့ကန်းသည်၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ နအနေနာ၊ အနေမမသည်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြောင်းအကြောင်းဆိုတိုင်းသော၊ အနေ
ဘာဝံ၊ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိသေသေတိ၊ အလေးပြု၏၊ အထဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အနေနာတိ၊ အနေနာဟူသော ဝုဒ္ဓိသည်၊ အနေ၊ ကန်းကုန်သော၊ ဖြိုဏ္ဍော
ဒိုမင်းကုန်သော၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပေါသေတိ၊ ကျွေးမွေး
၏။ ဇူတိ အာဒီသုပိယ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော ပါဠိရေပတ်တို့ဖြင့်လည်း ဝံသစက္ခု
မေဝ၊ ဝံသစက္ခုကိုသာလျှင်၊ ပေကလ္လဒီပနံ၊ ကန်းသည်၏ အပြစ်ကို ပြခြင်း
တည်း၊ သဇ္ဇေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ပြစ်ကုန်သော ဇွေမေ ဝိဇ္ဇာ ဇကာ၊ ဤပရိဒိုဓ
တို့သည်၊ အနွာ၊ ကန်းကုန်၏ အစက္ခု ကာ၊ ပညာစက္ခု ဖောက်ခင်းကုန်၏ အနွာ
ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာသော အကျိုးကိုပြခြင်းမှတပါး ကောစက္ခု
ပစ္စုပ္ပန်ကိုသာသိမြင်သော ဘဝက်မျက်စိရှိ၏ ဒီပဏ္ဍ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာ
သော အကျိုးကိုသိသော နှစ်ဘက်သော မျက်စိရှိ၏ ဇူတိ အာဒီသုပိယ ဤသို့
အစရှိသော ပါဠိရေပတ်တို့ဖြင့်လည်း ပညာ ဝေ ကလ္လဒီပနံ ပညာမျက်စိ၏ ကန်းခြင်း
ကိုပြခြင်းတည်း ဇူတိ ဇူ ခံ အဋ္ဌ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒသ ဝေ ၊ ပြခြင်း
ဌ ၊ အနေနာ ဟံ ဟာတနေတ္တောသို့တိ ၊ အနေနာ ဟံ ဟာတနေတ္တောသို့ ဟူ၍ ၊ ဝုတ္တံ ၊
ဆိုအပ်၏ ၊ တေန ၊ ထိုစကားဖြင့် ၊ ဓုရ ၊ တောဝ ၊ ဓုရ အား ဖြင့်သာလျှင် ၊ အနွ
ဘာဝံ ၊ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကို ၊ ဒဿေတိ ၊ ပြ၏ ၊ ကန္တာရဒ္ဓါနပဋိပန္နောတိ ၊
ကန္တာရဒ္ဓါနပဋိပန္နောဟူသည်ကား ၊ ကန္တာရေ ဝိ ၊ နေ ၊ လုယက်သော ခေ
ဒ္ဓ ၊ ဒီလမဂ္ဂ ၊ အခွန်ရှိသည်သော ခရီး သို့ ၊ အနုပဝိဋ္ဌော ၊ ဝင်၏ ၊ ဇာတိကန္တာ ရာဇ

ဂဟာဏံ၊ ဇာတိကန္တာရေ အစရှိသောတောချုံရှိသော၊သံသာရဋ္ဌာနခြေနှင့်ကို၊ နုပဒိုပန္နော၊မသာ ဘဝင်၊ဣတိဇယံ၊ ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။တိသစ္ဆံ။ဖန်ရှိ၏၊အယံ ထေရော၊ဤစက္ခုပါလမထေရ်သည်၊တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ကန္တာရခြေနှင့်၊ကန္တာရ ခရီးကို၊သမတိက္ကမိတ္မာ၊လွန်၍၊ဌိတောတည်၏၊သယမာနောဝိတိ၊ သယမာနောဝိဟု သည်ကား၊ သယန္တော၊ဝိ၊အိပ်လျက်လည်း၊ ပါဒေသု၊ခြေတို့ သည်၊အဝဟန္တေသု၊မရှက်ဆောင်နှင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဥရေနစ၊ရင်ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ဇဏ္ဏု၊ဟိစ၊ ဝုဏစ်တို့ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဘူမိယံ။ ဖြစ်၍၊သံ သရဒေ၊ကန္တာရဝိ၊ဌေ၊ကန္တာဝိ၊လူးလည်းလျက်လည်း။ဂဏ္ဍယျုံ၊ပါ ဝ်ယွား၊တော ခဲ့၊သဟာယေနပါပေနာတိ၊သဟာယေနပါပေနဟု သည်ကား၊ သဟာယ ဘူ၊တနှ၊အပေါင်းအဘော်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိ သော၊ပါပဝုဋ္ဌလေန၊ဝုဋ္ဌိ၊လိယုတ်နှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊ နဂ ဆ္ဆိ သံ၊ပါမသွား၊ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ တံ၊ထိုစက္ခုပါလ မထေရ်စကား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဣတရော၊တို့ဖြစ်သောပါလိကသာမ ဏေသည်၊သံဝေဂဇာတော၊ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊မယာ ဝါသည်၊ဘာရိယံ၊ဝန်ထေး သော၊သာဟသိကကမ္မံ၊အနိုင်အထက်ပြုအပ် သောအမှုကို၊ ကတံ၊ဝတာ၊ ပြုမိစွတကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဗာဟာ၊ လက်နှစ် ဘက်တို့ကို၊ပဋ္ဌယား၍၊ကန္ဒန္တော၊ငိုကြွေးလျက်၊ဝန်သလွန်း၊တောခုင်သို့၊ ပဏ္ဍနော၊စား၊ပြေး၊ဝင်သည်လည်း၊အာဟာသိ၊ဖြစ်၏၊ အသပန္ဆာ၊ထိုနောင် ၌၊ထေရသား၊ စက္ခုပါလမထေရ်၏၊ သိယတောဇေန၊သိလတန်ခိုး၊ကြောင့်၊ ပဏ္ဍုကမ္ပလသိလာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္ပလာမြေကျောက်ဖြူ၌၊ ဥဏ္ဏာကာရံ၊ ပူ သောအခြင်းအရာကို၊ဒသေသတိ၊ပြ၏၊တာယ၊ထိုအမှုအရာဖြင့်၊ သဏ္ဌော၊ သိကြား သည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ထေရသား မထေရ်၏၊သန္ဓိကံ၊အထံသို့၊ဂတ္တာ၊ရောက်၍၊သာဝတ္ထိဂါမိဝုဏိသံ ဝိယ၊သာ ဝတ္ထိပြည်သို့သွားသောယောဂျားကဲ့သို့၊အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ဥာ၊ပေတ္တာ သိစေ၍၊ ယဒ္ဓိကောဋိ၊တောင်ဘေးစွန်းကို၊ဂဏ္ဍန္တော၊ဆွဲလျက်၊ မဂ္ဂံ၊ခရီး ကို၊သံခိုပိတ္တာ၊ခြုံ၍၊တဒေ၊ဟာ ဝ သာယ ဒ္ဓေ၊ထိုနေ့ညချမ်း၌လျှင်။ သာ ဝတ္ထိ ယံ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ထေရံ၊စက္ခုပါလမထေရ်ကို၊နေတ္တာ၊ ပင့်ဆောင်၍၊ တတ္ထ၊ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ စူဠပါလိ တေန၊စူဠပါလိတသည်။ ကာရိတာယ၊ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ပဏ္ဍသာ လာယ၊သစ်ရွက်ဖုံးသော၊ကုဋိ၌၊ဗလကေ၊ တကဲ့ပျဉ်၌၊နိသိဒါပေတ္တာ၊နေ

ခေါ်၍၊တသ၊ထိုရှင်ပါလိတာ၏၊သဟာယသောတ္ထေနု၊အသွေးခင်ပွန်း၏အသွင်အပြင်ဖြင့်၊ ထေရုသ၊စက္ခုပါလမထေရ်၏၊ အာဂတာဝါဝံ။ လာသော အဖြစ်ကို၊စာနာပေတွာ၊သိစေ၍၊ ပဏ္ဍိယ၊ ပဲသွားလေ၏။ ရှင်ပါလိတောပိ၊ ရှင်ပါလိတသည်လည်း၊တံ၊ထိုမထေရ်ကို၊ယာဝဓိဝံ၊အာသက်ထက်ဆုံး၊ ပဋိစ္စိ၊လုပ်ကျွေး၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍီ၊ မှတ်အပ်၏။ ၊စက္ခုပါလတ္ထေရ ဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ စက္ခုပါလမထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည်းနိဿိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၉၆-ခဏ္ဍာသုမနတ္ထေရဂါထာ၊

ကေဝုပ္ပံ စဓိတ္တွာနာတိ၊ ကေဝုပ္ပံစဓိတ္တွာနဟူသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတောရှည်သောအသက်ရှိသော၊ခဏ္ဍာသုမနတ္ထေရ်သော၊ခဏ္ဍာသုမနမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတည်း၊ကံတော်ပါကင်ခုံကရေ ဓါတ်စကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့၊သော၊ထိုခဏ္ဍာသုမနမထေရ်သည်၊ဘဂဝတောပဒုမုတ္တရ ဗြတ်စွာဘုရားဆီ၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဝေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌ နိဗ္ဗတ္တိဘာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ ဒေ၊ဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သတ္တရိ၊ ပဒုမုတ္တရဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊တသ၊ ထိုပဒုမုတ္တရဗြတ်စွာ ဘုရား၏၊ထူပ၊စေတိကော်ကို၊ သမန္တာ၊တော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊စန္ဒနဝေဒိ ကာယ၊စန္ဒကူးပွတ်တိုင်ကို၊ ပရိကျိပေတွာ၊ခြံရံ၍၊ မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြုပြု၊သော၊ထိုအမျိုးသား၊သည်၊ တောနဝုဏ္ဏ ကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ ဥဋ္ဌာရိ၊မြတ်သော၊ သမ္ပတ္တိ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ခံစားရ သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ကဿပသ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ

☰ တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုဋုမ्बိကကုလေ၊ သူကြွယ်အမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သတ္တရိ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ကနကထူပ၊ ရွှေစေတီကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ညှာ၊မင်းသည်၊ဝုပ္ပဟုစာယ၊ပန်းပူဇော်ခြင်းကို၊ကရိယမာ နာယ၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝုပ္ပာနိ၊ပန်းတို့ကို၊ အလာဘေန္တော၊ မရသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊တဆုသော၊ခဏ္ဍာသုမနဝုပ္ပံ၊သကဝိုင်းမှလေးပန်းကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊မဟာတာ၊မျှားစွာသော၊ မူလေန၊အာကိုးဖြင့်၊တံ၊ထိုမြတ်လေး

၇ ၀ ။ ။ ။

ထင်သောစိတ်ရှိသည်။ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာရှိသည်ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍စဉ်ဝေနိုက်၊ စဉ်ကူ ပွတ်တိုင်ကို။ အကံ့ပြုခဲ့ဘူး၏။တဒ၊ထိုအခါ၌၊ ထူပ နှုန်ဆုဝိကောဟုစေတီတော်အားလျှောက်ပတ်သော၊ ထူပခန္ဓောဟုစေတီတော်၏အရုအတိုသည်။ ဒီသတိ၊ထင်ခဲ့၏။ ဒေဝတ္တေ။ နတ်၌လည်းဖြစ်သော၊အထူးထိုမှတပါး။ မာနုသေ၊ လူ၌လည်းဖြစ်သော၊ ဘဝေ၊ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တနသော၊ဖြစ်သော၊မေ၊ငါ့အား၊ဘြဲမတ္တံ။ လေ်သောအဖြစ်ကို၊နပသသ ဝိ၊မမြင်စတူး။ ဣဒံ၊ဤအကျိုးသည်။ ဝုဗ္ဘကမ္မသေ၊ ရှေးကောင်းမှု၏၊ပလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ ဣဒေါ၊ ဤဘဝ၌ကမ္မာမှ။ ပဋ္ဌဒသေကပ္ပ သတော၊တ ထောင့်ငါးရာကပ်ကမ္ဘာ၌၊သင့်ဖြေ၊အလုံ.စုံကုန်သော၊သမတ္တနာမာ၊သမတ္တ ဟုရေ၊အပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊မဟာဇလာ၊ဗိုလ်ထူမျှားကုန်သော၊အဋ္ဌ ဇနာ၊ရှစ်ယောက်ကုန်သောစကြာမင်းတို့သည်။အါသုံ၊ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ။မယ္ဟံ ငါ့အား၊ကံလေသား၊ကိုလေသာတို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ဗုဒ္ဓသား၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏။သာသနံ၊ဒေသနံ၊အမတေ၊မ်ိုက်ကို၊ကတံ၊ ထိုက်နှာအပ်ပြီ၊ဣဒါနိ၊ဤသို့။ဝုတ္တံ။ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ပန်းဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ အရုဟတ္တံ၊အာရုဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ အတ္ထာနော၊ငါ၏၊ ဝုရိမစာတံ၊ရှေ့အဖြစ်ကို၊အနုဿရတော်ရှေ့ သည်ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တတ္ထ၊ထိုဘဝ၌၊အတ္ထာနော၊ဗမိအား၊သုမနဝုဋ္ဌပရိစာ ဂဿ၊ ရုလေးပန်း ဖွဲ့ကြိုခြင်း၏၊ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိနိမိတ္တကံ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ် သောစည်.စိမ်ကို ခံစားရခြင်း၏ အကြောင်း ကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန္ဗပန္ဓသယဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မိသ္သာ၊ ဖြင်၍၊ဥဒါနေ၊သောနေ၊ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်း ကို၊ပကာသေ၊ဟောကြားသောကြောင့်၊ထင်ရှား.ပြလိုသည်ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၏။ ။

ကေဝုပ္ပံစဖိတ္တာန၊အာသိတ်ဝဿကောဠိယော၊ သဂ္ဂေသုပရိစာရေတ္တာ သေသကေနမ္ပိနိဗ္ဗုတောတ်ဂါထံ။ ကေ၊ဝုပ္ပံစဖိတ္တာန၊ အာသိတ်ဝဿကော ဠိယော၊သဂ္ဂေသုပရိစာရေတ္တာ သေသကေနမ္ပိနိဗ္ဗုတော ဟူသော၌ဂါထာ ကို၊အာဘာသ်ရှာတ်တော်မူ၏၊ကေဝုပ္ပံ၊တပ္ပင့်သောပန်းကုံ၊စဖိတ္တာန၊ဖွဲ့၍ အာသိတ်ဝဿကောဠိယော၊အနှစ်ကုဋေ့ရှစ်ဆယ်တို့ကာလပတ်လုံး၊သဂ္ဂေ သု၊နတ်ပြည်တို့၌၊ပရိစာရေတ္တာ၊ခံစား၍၊သေ သကေန၊အကြောင်းဖြင့်၊နိဗ္ဗု တော၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူရသည်၊အမှိုး၊ဖြစ်၏။ ။

▣ တတ္ထ၊ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ကေဝုပ္ပန္တိ၊ ကေဝုပ္ပံဟူသည်ကား၊ကေကုသုမ်၊ တဆုသော်ပန်းကို၊ ပန်းဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ဟုဝ၊ဤအရပ်၌၊ တံသုမနဝုပ္ပံ၊ ထိုရှ

ထေးပန်းကို၊အဓိပ္ပေတံ။ အလိုရှိအပ်၏၊စဒ္ဓိတ္တွာနှာတိ၊ စဒ္ဓိတ္တွာနဟူသည်ကား၊သဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ထူးပမူဇကရောဝေသေနုစေတိတောဘုရားပူဇော်ခြင်းကိုပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိစ္စဒ္ဓိတ္တွာ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကြောင့်၊အာသိတိဝဿကောဠိယောတိ၊အာသိတိဝဿကောဠိယောဟူသည်ကား၊မနုဿဂဏနာယ။ လူတို့၏အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ဝဿာနုံ၊နှစ်တို့၏၊ အာသိတိကောဋိယော၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ ဇေတံ၊ဤဝိဘာတ်သည်၊အစ္ဆန္ဒသံယောဂေ၊အစ္ဆန္ဒသံယောဂ၊အနုက်ခ်ု၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ဒုတိယဝိဘာတ်တည်း။ ဣဒဗျ၊ဤစကားကိုလည်း၊ ဆသုကဝိမသဂ္ဂေသု၊ ဗြောက်သပ်သောနတ်ရှာတို့တွင်၊ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊အာပရာပရဂုဏ်ကြီးသောနေ၊အဖန်တလဲလဲဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်၏။ဣဒ္ဓိ၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သဂ္ဂေသုဘိ၊သဂ္ဂေသုဟူသောဝုဒ်၌၊တာဝတိံသသဒ်ါတေ၊တာဝတိံသာနတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဂ္ဂလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဝုနဗျုနံ၊ အာဘန်တလဲလဲ၊ဥပဓိနဝေသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဇော၊ ဤသဂ္ဂေသုဟူသောဝုဒ်၌၊ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝုစ်ဝိဘာတ်တည်း။ ပရိစာရေတွာတိ၊ ပရိစာရေတွာဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိအာရေမ္မဏေသု၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့၌၊ဣန္ဒြိယာနိ၊စက္ခုအစရှိသော ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ပရိစာရေတွာ၊ခံစား၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ခံစား၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒေဝန္တရာဟိ၊နတ်သို့ တို့ကို၊အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ပရိစာရိတွာ၊ လုပ်ကျွေးစေ၍၊ဥပဓိနဝေတွာ၊ ခံစား၍၊ သေသကေနမ္ပိနဗ္ဗုတောတိ၊ သေသကေနမ္ပိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ဝုဗ္ဗဟုဝေယ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဝဝေသေန၊အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တကုသလစေတနာသု၊ ဖြစ်သောကုသိုလ်စေတနာတို့တွင်၊ ဘဝသမ္ပတ္တိဒါယကကမ္မတောဝ၊ ဘဝတ်ဖြည့်စုံခြင်းကို ပေးတတ်သောကံမှ၊ သေသော၊ ကြွင်းသော၊ ယံ၊ အကြောင်းစေနာသည်၊တတ္ထ၊ ထိုပန်းပူဇော်ရာ၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယဘူတာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်၏၊တံ၊ ထိုစေတနာကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တတ္ထ၊ထိုပန်းပူဇော်ရာ၌၊ဝုဗ္ဗာပရေဝဝေသေန၊ဧ့ နောက်ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ပဝတ္တစေတနာ၊ ဖြစ်သောစေတနာတို့သည်၊ ဗဟုဝေါ၊ များစွာကုန်သော၊ သေသကေနာတိ၊သသကေနဟူသည်၊ တသေဝကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကာဝဝေသေန၊အကျိုးကြွင်းနှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ တတ္ထိ ကမ္မဝိပါကေ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ပါပပရိကိ္ခဏေနေ၊ အကုသိုလ်ကံ၏ကုန်

ခြင်းဖြင့်သာလျှင်းနိဗ္ဗုတောဟုပြု၏။ ဤသည်းခံခြင်းကို ပရိနိဗ္ဗာန်ကား ကိုးတသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပရိ

ဟုတ္တား ဖြစ်၍၊ မွှမတ္ထိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ ဤပါတိမောက္ခုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ဗျောရှုပနဝေ၊ ဗျောရှုပဗြဟ္မဏ၊ ရေစကလေးမင်းမျိုး၌၊ နဇ္ဇတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။ သေ။ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဝယပွဲကြား၊ ဆဲခြောက်နှစ်ခြောက် အကျယ် ရှိသော်လည်း၊ ဝ၊ ဝ ဝ ရတိ၊ အပသည်၊ ကာလက်ခံ၊ သေသည်ရှိသော်၊ ဘဝဖြေမင်းအဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသော။ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိမ္ဗိသာရုရည်ကြား၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ အဒ္ဓမ္ဗသဟာယော၊ မဖြင့်ဘူးသော အဆွေခင်မွန်းသည်၊ ဟုတ္တား ဖြစ်၍၊ ဟာသ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ ပဏိမရတ္ဂေါဒိန်၊ ပတ္တမြား ရတနာ ပုလဲအာဒေါတိဘန်ဆာအစရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဏာကာရာနိ၊ လက်ဆောင်တို့ကို၊ ပေသေသိ၊ ဆက်သ၏။ ဟာသ၊ ထိုရောရှဝ မင်းအား၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရုအမည်ရှိသော၊ ရ.ဇာမင်းသည်၊ ဝုညဝန်း၊ ဘုန်းရှိသော၊ တံ၊ ထိုရောရှဝမင်းကို၊ သုတ္တား ကြား၍၊ ပဋိပဿကံ၊ လက်ဆောင်ပြန်ကို၊ ပေသေနန္တေ၊ သလိုသည်ဖြစ်၍။ စိတ္တပန္နေ၊ ဆန်းကြယ်သောပရိုက်ခ်၌၊ ဗုဒ္ဓစရိတံ၊ ဘုရား၏အကျင့်စရိုက်ကုသည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏပန္နေ ရွှေပရိုက်၌ ပဒုစ္ဆသမုပ္ပါဒဒ္ဓ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒိတရားကို လည်းကောင်း၊ လိက္ခာပေတ္တား ရေးစေ၍၊ ပေသေသ၊ သလိုက်၏။ သေ၊ ထိုရောရှဝမင်းသည်၊ တံ၊ ထို လက်ဆောင်ပြန်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာဓိ ကာရတာယစ၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းမြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌမဘာဝိကတာယစ၊ အဆုံးဘဝ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ စိတ္တပန္နေ၊ ဆန်းကြယ်သောပရိုက်၌၊ ဒသေသု၊ ပြသော၊ ဗုဒ္ဓစရိ တံ၊ ဘုရား၏ အကျင့်စရိုက်ကုလည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏပန္နကေ၊ ရွှေပေ၌၊ လိခိ ဘာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဒ္ဓကို၊ ရေအပ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ၄စည်းကို လည်း ကောင်း၊ ညြလောကေတွား ကြည့်၍၊ ပဝတ္တနဝတ္ထုတော၊ သံသရာဝင်ခ၌ဖြစ် ခြင်းသံသရာ၊ ဒုဆုတ်ခုစ၊ ပြင်းတို့ကုသလေ့ကျွေတွား ရှုတ်၍၊ သာသနဏ္ဍမ်၊ ဆုံးမခြင်းအာဇဉ်ကုယာ ဒေယ၊ နှလုံး၌ ပြုပေတွား ထား၍၊ သဠာတာသံ ဝေဝေါ ဖြစ်သော ထိုဘ လမ်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တား ဖြစ်၍၊ မယား ၊ သည်၊ ဘဝ ဝ တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ပေ သော၊ အလွင်ကုလည်းကောင်း၊ သာသနဏ္ဍ ဓမ္မာ၊ ဆုံးမခြင်းအာဇဉ်ကုလည်းကောင်း၊ ဒမ္ပြော ဖြင်ရ၏ ကေပ ဒေသေန၊ ဘဝ ဘ ဒေသ ဖြင့် ဥာတော သိရ၏ ကာမာ ကာမဂုဏ်ငါးပါး တရားတို့ သည်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များ သောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏ ဗဟုပါယာ သာ၊ များ သောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏ မယ်ဝါ အား ဒါနိ ဒုဒါနိ ယသုအစရှိ၍ ဃရာ ဝါ သော်၊ အိမ်ထောင်ခြင်းဖြင့် ကိ ၊ အာဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဒုတ်၊ ဤသို့၊

ရန်ဖွံ့ဖြိုးသည်ကို၊ပဟာသယ၊စွန့်၍၊ကောသမသည်။ဆံမုတ်ဆိတ်ကို၊ညြဟာရိတ္တော၊ ပယ်ချ၍၊ကာသာယာနိုး၊ဖန်ရည်သောက်ကုန်သော၊ဝတ္ထာနိုး၊အဝတ်တို့ကို အာနေ့ဝေနော၊ဖုံးလွှမ်းလျက်၊ဘဂဝန်တော်၊ဖြတ်စာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ပဒုဓိတ္တော၊ရဟန်ပြု၍၊ဝတ္ထိကာပတ်။ဖြေသဝိတ်ကို၊ ဂဟဏတ္တာ။ ယူ၍၊ ပဏ္ဍုသာတိရောဇ၊ဝိယ၊ ပဏ္ဍုသာတိအာမည်ရှိ သာမင်းကြီးကဲ့သို့၊မဟာ ဇနသ၊လူများအပေါင်း၏၊ ပရိဒေဝန်နှင့်သင်ပေ၊ဝိုင်းကြွေမည်တမ်းစဉ်သျှင်၊ နဂရတော၊ရောရ၀ပြည်မှ၊ နိုက္ခမိတ္တာ၊တွက်ခ်ိန်၊ ဒေ၊ခုဏ္ဏမေနု၊ အစဉ်အား ဖြင့်၊ရာဇဂဟ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ဝင်ကြွ၊သွား၍၊ တတ္ထ၊ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၌၊သမ္ဘသော၊ဣဿ၊ဧ၊အလုံးရုံ၊ရောက်ရှိသော၊ဟောင်ဂမ်း၌၊ဝိ၊ဘဂန်တော်၊ ဒေတော်မူသော၊ဘဂဝန်တော်၊ဖြင့်စွာဘုရား၊ကို၊ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ဂေ ဝန်တော်။သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။နိသိဒိ၊ထိုင်ခဲ့၏၊ သတ္ထာ၊ဖြတ် စွာဘုရား၊သည်။ဝမ္မံ၊ဘုရား၊ကို။ဒေ၊သော်၊ဟောတော်မူ၏၊သော၊ထိုရောရ ဝမင်း၊သည်၊ ဝမ္မဒေသနံ ဟုဆုံ၊ဒေ၊သနာတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၍၊ ဝိပ၊သ၊နာ၊ယား၊ဝိပ၊သ၊နာ၊ရှုခြင်း၌၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကို၊ဂ၊ဟဏတ္တာ။ယူ၍ ယုတ္တ၊ပယုတ္တော၊ အာလွန်အား၊ထုတ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိ၊ဘ၊ရ၊ဇော်၊နေ သည်ရှိသော်၊ ဝိ၊ပ၊သ၊နံ၊ဝိ၊ပ၊သ၊နာ၊ကို၊ဥ၊သ၊ဟ္ဘာ၊ဝေ၊တတ္တာ၊ အား၊ထုတ်စေ၍၊ အ၊ရ၊ဟ၊တ္တံ၊အ၊ရ၊ဟ၊တ္တ၊ဖိုလ်သို့၊ ပါ၊ပုတ်၊ရေ ကိ၊လ၏၊ ကေ၊ထိုကြောင့်၊ အ၊ပ၊ဒါ၊နေ။အ၊ပ၊ဒါ၊နိ၌။

အဟံ၊ငါသည်၊ပုရေ၊ခ်ေ၊ကာလ၌၊ယော၊ဇ ၊ဂ ၊ရော၊ ယ ၊ဥ ၊ဂ်ိ ၊လုပ်ဟတ် သော၊ဟူသည်၊အာသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး ။ဒါ၊ရ ၊ကမ္ဘေ၊သ ၊ဂ်အမှတ်ကို၌ သိကျွေ၊တော သင်အပ်၏၊ စန္ဒ၊နေ၊နှစ်ကူ၊ထုံ၊ဖြင့်၊ဗလ၊ကံ၊ ပျဉ်ချပ်ကို၊ ဟ၊တ္တာ၊ ပြု၍၊ လော၊ဟ၊ဗန္ဓ၊နော၊ဝိ၊ပ၊သ၊ဖြာ်စွာ၊ဘုရား၊အား။ အ၊ဒါ၊သိ၊လျှ၏၊ သုဝ ဏ္ဏ၊သ ရွှေ၊ဖြင့်၊သုနီ၊ဖြ၊ထံ၊ကော၊င်း၊စွာ၊ဘ၊နှ၊ဆင်း၊အ၊ပ်၊သော၊ ဝ်ဗမ၊ငါ၏၊ဆွေ၊ဒံ၊ဗျ၊မ်ား၊ဤ ဗိ၊မာ၊နသည်။ပ၊ဘာ၊သ၊တိ၊ထ၊ကဲ့ဝ၊နှ်း၊ကျင်မ၊ဘွ၊နှ်း၊တော်ပ၏၊ ဟ၊ဗ္ဗ ။ ၊ဘ၊နှ်း ဆင်ယာ၊ဉ်သည် လည်း၊ကော၊င်း။ အ၊သ၊ယာ၊နှ်၊ ဖြင်း၊ယာ၊ဉ်သ၊သ် လည်း ကော၊င်း၊ဒိ၊ဗ္ဗ၊ယာ၊နှ်း၊နှ၊တ်ခ်ို၌ဖြစ်သော၊ယာ၊နှ်သည်လည်း၊ကော၊င်း။ ဥ၊ပ၊ဇ္ဇ၊တ်ခ်ို၊ခ်ေ၊ ရှ၊တည်လ၊ာ၏၊ပါ၊သ၊ဒ၊ပြ၊ာ်သ၊ာ၊နိ်ကို၊သည်လည်း၊ကော၊င်း။ သ်ဝ ကာ၊ဧ၊ဝ ၊ ထ၊မ်း၊စ၊င်ကို၊သ၊သ်လည်း၊ကော၊င်း။ ယ၊ဝ၊ဝ်ခ်ို၊တ၊ ။ အ၊လို၊ရှ၊ဘ်ကို၊င်း။ နိ၊ဗ္ဗ၊ဗ္ဗ၊ဗ်ိ ၊ ဖြစ်လ၊ာ၊ကုန်၏၊မ၊ယ်ံ၊ငါ၏၊ ရ၊တ၊နှ်း၊ရှေ၊ဇ္ဇ၊ခ်ေ၊အ၊စ၊ရှ၊ခ်ေ၊သော၊ရ၊တ၊နှ၊ာ၊ကို၊ အ၊ကျ၊ဟ်ကြ ။ သ၊ာ၊ပ၊ား၊ကို၊သည်မ၊လ်ပ်ရှ၊ား၊နှ်င်း၊ဆွ၊ဒ်၊ဗ္ဗ၊ာ်ထ၊ို ။သ၊ာ၊အ၊ာ၊ကျ၊ိ ။သ၊ည်၊ ဗ၊ဝ၊ာ၊သ ။ စ၊န္ဒ၊ကူ၊ပျ၊ဉ်ချ၊ပ်အ၊လ်ျ၏၊ ဗ၊လ ။အ၊ာ၊ကျ၊ိ ။ပ၊တ၊ည်း။ ဆ၊ာ၊တ ။ ဗ္ဗ၊ါ၊ဝ၊ဒ၊ာ၊ကန်ရ၊ာ၊ရ ။

ကေနဝေတာကပ္ပေ၊ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ယံယာယာစေ တနာယာ၊အကြင်စေတနာဖြင့်၊ဖလကံ၊တကဲဗျဉ်ချပ်ကို၊အာဒဒိ"လျှခဲ့ကူးပြီ၊ တာယစေတနာယ၊ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ"ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာသိစေ နာမိ၊မသိစကူး။ ဣန္ဒ။ဤသို့မသိခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ဖလကသ၊ဗျဉ် ချပ်အလျှ၏၊ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း။သတ္တပညာသကပ္ပေ၊ငါးဆဲ့ခုနစ်ကမ္ဘာ ထက်၌။နိမိတ္တဝယာ၊ နိမိတ္တဟုဆိုအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော။ သတ္တရ တနသမ္ပန္နာ၊ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဿသာ၊ဗိုလ်တရမျှား ကုန်သော၊ စတ္တာရောစက္ကဝတ္တိ၊ လေးယောက်သော စကြာမင်းတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊မယ္ယံ၊ငါ့အား။"ကိလေသာ။ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ(ပ)၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အာဇုံ၊အာမတော၏ကို။ကတံ၊လိုက်နာအပ်ပြီ။

ပန်၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ။ရောက်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ပမ်းမြောက်ခြင်းဥဒါန်းစကား၏အစွမ်းဖြင့်၊အတ္တနော၊ ဒိဋ္ဌိ၏၊ပဋိပတ္တိ"၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ကထေန္တော၊ပြောကြား၊လို သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဟိတ္တာသတပလံကံသံ၊ သောဝဏ္ဏံသတရာဖိုက်၊ အဂ္ဂဟိမတ္တိကာပတ္တံ၊ ဣန္ဒဒုတိယာဘိသေစနန္တိ ဂါထံ၊ ဟိတ္တာသတပလံ ကံသံ၊သောဝဏ္ဏံသတရာဖိုက်၊အဂ္ဂဟိမတ္တိကာပတ္တံ။ဣန္ဒဒုတိယာဘိသေစ နံဟူသောဤဂါထာကို၊အာဘာသိ။ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သတပလံ၊ဗိုလ်ချုန် တရာရှိသော၊ သတရာဖိုက်၊မျှားစွာသော အရေအရေစ်တို့ဖြင့်ဆန်းကျယ် သော၊သောဝဏ္ဏံကံသံ၊ ရွှေလင်ပန်းကို၊ဟိတ္တာ၊စွန့်၍၊ မတ္တိကာပတ္တံ၊ ရြေ သပိတ်ကို၊အဂ္ဂဟိ၊ငါယူပြီ၊ ဣန္ဒ၊ဤသို့ရြေသပိတ်ကိုယူခြင်းသည်၊ ဒုတိ ယာဘိသေစနံ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်သောအဘိသိက်သွင်းခြင်းတည်း။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဟိတ္တာတိ၊ဟိတ္တာဟူသည်ကား။ပရိစ္စဇိတ္တာ၊စွန့်၍ သတပလန္တိ၊သတပလံဟူသည်ကား။ ယသကံသသ။ အကြင်ရွှေလင် ပန်း၏၊သတပလာနိ၊ တရာသောဗိုလ်ချုန်တို့သည်။ သန္တိ။ရှိကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သတပလံ၊သတပလမည်၏။ သတပရိမာဏံ၊ဗိုလ်ချုန် တရာအတိုင်းအရည်ရှိသော ရွှေလင်ပန်းကို၊လ ဒ္ဓ တိ၊ရေအပ်၏၊ ကံသန္တိ၊ ကံသံဟူသည်ကား၊ထာလံ၊ခွက်ကို၊ သောဝဏ္ဏန္တိ၊ သောဝဏ္ဏံဟူသည် ကား၊သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ သတရာဖိုကန္တိ၊ သတရာဖိုကံဟူ သည်ကား၊တိတ္တိုဝိစိတ္တတာယစ။ အနားခ်ိန်အပြေအပြစ်တို့ဖြင့်ဆန်းကျယ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနေကရူပ ရာဖိစိတ္တတာယစ၊

မျှားစွာသောအရှင်အရှေတို့ဖြင့်ဆန်းကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ အနေကလေခါယုတ္တံ၊ မျှားစွာသော အရှေအရှစ်တို့နှင့်ယှဉ်၏ အဂ္ဂဟိမတ္တိ ကာပတ္တာနှင့်၊ အဂ္ဂဟိမတ္တိကာပတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ဝေဠုပေး ဤသို့ သတောဂ္ဂိသော၊ မဟာရေပေ၊ အဖိုးမျှားထိုက်သော၊ ဘာဇနေ၊ ရွှေကပ်ခွ၊ပုဇ္ဇေ၊ရွှေးခွ။ ဘုဇ္ဈင်္ဂဟု၊စား၍၊ဗုဒ္ဓါနုံ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဩဝါဒ၊အာဇုံ၊အာမကို၊ ကရောန္တော၊ လိုက်နာ ရှေးကြောင့်၊ ဒုတိယံ။ ယရအ ခါခွ၊အဟံ၊ ငါသည်၊တံ။ ထိုရွှေကပ်ကို၊ ဆင်ရှေတွေ့၊စွန်၍၊ မတ္တိကာမယ ပတ္တံ၊မြေဖြင်ပြီးသော သပိတ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိံ။ ငါယူပြီ၊မယာ၊ငါသည်၊ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊အဓိယာဝတ္တံ။အဓိယာတို့၏ဖန်ကျင့်သည်၊အဟောသာ ရု၊ကြောက်ကောင်းပေစု၊အနုဗ္ဗိတံ။ အာဘန်တလဲလပွါးခေါ်၏၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ ဘာဇနကိတ္တနပဒေသေန။ရွှေကပ်ကိုညွှန်ကြား၊ခြင်းဖြင့်၊ ဓဇ္ဇပရိစ္ဆာဂံ ပြည် ကိုစွန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဇ္ဇုဠ္ဇုပဂမနဟု၊ဟောနှုန်းအားဖြစ်သို့ကပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။အနုမောဒန္တော။ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏။တော နု၊ထိုကြောင့်၊ဒုတိ၊ ဤဒုတိယာဘိသေစနံ ဟူသောစကားကို ၊အာဟ။ဆို တော်မူ၏။ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဓဇ္ဇာဘိသေစနံ၊တိုင်းနိုင်ငံ၌ အဘိသိက်သွန်း ခြင်းကို၊ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍။ ဒုတိ၊ပဌမနုပဂမနံ၊ ဤဟောနှုန်းအားဖြစ်သို့ကပ် ရောက်ခြင်းသည်၊မမ၊ငါ့အား၊ဒုတိယံ၊နှစ်ခုမြောက်သော၊ အာဘိသေစနံ၊ အဘိသိက်သွင်းခြင်းတည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တံ၊ထိုတိုင်းနိုင်ငံ၌ အာဘိသိက် သွင်းခြင်းသည်၊ရာဂါဒိဟိ၊ရာဂအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ညစ်နွမ်း ၏၊သာသက်ဝ၊ရှိရာဘဝပယ်နှင့်တကွဖြစ်၏။ ပရိသက်ကမ္မံ၊ အာဘန်တလဲလ ရှိရာအပ်သောအမှုရှိ၏။ အနဗ္ဗသဝ္ဗိတံ၊ အကျိုးမဲ့နှင့်စပ်၏။ဒုက္ခပဋိဗဒ္ဓံ၊ ဒုက္ခဖြင့်အာဘန်တလဲလဲ့ဖွဲ့၏။ နိတိဏ္ဍံ၊မလွန်မြောက်နိုင်း ပန်၊ဗျာဓိရိက်ကို ဆိုဦးအုံ၊ဆုံ။ဤဟောနှုန်းအားဖြစ်သို့ကပ်ခြင်းသည်၊တံဝိပရိယာယတောဝ၊ထို တိုင်းနိုင်ငံ၌ အာဘိသိက်သွန်းခြင်းမှ တောက်ပြန်သော အားဖြင့်၊ ဥဗ္ဗေဓ၊ ဖြတ်၏၊ပဏာတံ၊ဖြတ်၏၊ဆုတိဒယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အလိုတော် တည်း၊ ။တိသဿဇွေရဝါထာဝတ္ထုနာ။ တိသာမထေရ်၏ ဂါထာအားဖြင့် သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဂေါနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၉၇-အာဘယတ္ထေရဂါထာ၊

ရူပဒိဿာသတိမုဋ္ဌာတိ၊ရူပဒိဿာသတိမုဋ္ဌာ ဟူသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ အာဘယ ကြေးရှေ့သော၊ အာဘယ မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ သောပါ၊ ထိုအာဘယ မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတိ၌သာ၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ဂဟပတိကာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်း ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ်သော၊ ဖြစ်၍၊ တည်ထွတည်ထွာ ဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋ။ ပဒိုသယ ယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အား ကြီးသော အကြောင်း ဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှု ကို၊ ဥပစိနိုဏ္ဏော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတ်သော၊ ဖြစ်၍၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုး အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္ပာသည်၏ အဖြစ်သို့ ပဏ္ဍော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတ်သော၊ ဖြစ်၏။ ဂေဟဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၌၊ သုမေဓံ၊ သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝ ဝန်း၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိဿွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်၊ ဟုတ်သော၊ ဖြစ်၍၊ သလဠဝုပ္ပေဟိ၊ ထင်းရှူးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်း ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ ထို ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ အာပရေပရံ ထိမ္ဘဝါမ္ပါ၊ ဝုညာနိ။ ကောင်းမှုဟူ၏ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိ ဘုံတို့၌ဖြစ်သာလျှင်၊ သံသရတ္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဒွေ့ဆယ့်ဗုဒ္ဓပြုဒေ ဘုရားတို့ဟူ၏ ဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟူ၏ကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ အာဘယောတိလန္ဓနာ မော၊ အာဘယဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသည်၊ ဟုတ်သော၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သို ကြားလိမ္ပာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဏ္ဍော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဟောတုသမ္ဘတ္တိ ယာ၊ အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းအပ် သည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတော၊ သွား သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော် ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ ဟုထွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကတာဝုဗ္ဗကိစ္စော၊ ပြုအပ်သောဝုဗ္ဗ ကိစ္စရှိသည်၊ ဟုတ်သော၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးပြန်းခြင်း အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတ်သော၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထပန္နော၊ ထိုနောင်မှ၊ အသ၊ ထိုအာဘယမထေရ်အား၊ ဂေဟဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၌၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပဝိဋ္ဌသ၊ ဝင်စဉ်၊ အလက်တပ္ပဒိယတ္တံ၊

တနိုဘာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊ မာတုဂါမံ၊ မါတုဂါမကို၊ နိသ္သာ၊ဖြင်၍၊ အယောနိသောမနသိကာရဝေသေနှ၊ မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၏ အစွမ်း ဖြင့်၊တာသော၊ထိုမိန်းမ၏၊ရူပံ၊အဆင်းရူပါရုံကို၊အာရေဗ္ဘ၊အာရုံပြု၍၊ဆန္ဒရာ ဂေါ၊အားကြီးသောတပ်ခြင်းသည်၊ဥပဒ္ဒီ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ပဝေသေတ္တွာ၊ဝင်၍၊သတိ၊ သတိကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတ္တွာ၊ စွန့်၍၊ရူပါရမ္မဏော၊ရူပါရုံ၌၊သြဒေလော၊ကေန္ဒသ၊ကြည့်သော၊မယ်၊ငါ့အား ကိလေသော၊ကိလေသာသည်၊ဥပဒ္ဒေ၊ဖြစ်၏၊ အာယတ္တံ၊မသင့်သည်ကို၊ မယာ၊ငါသည်၊ ကတံ၊ပြုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အတ္တနော၊ဝိပိန်း၊စိတ်တို့ကို၊နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်လျက်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ဝဠဿိတ္တာ၊ပွါး၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက် လေ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါန်၌၊ ။

သယမ္ဘူ၊ခပ်သိမ်းသောတရား၏ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော အပရာဇိတောဝေရုန်သူတို့သည် မနောဝင်အပ်သော၊ နာမေနု၊အမည်အား ဖြင့်၊သုမေဓောနာမ၊သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝိုးဝက်သုံးပါးသောဝိဝေကကို၊ အနုဗြူဟန္တော၊ပွါးစေလိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊မဟာဝနံ၊တောအုပ်သို့၊အဇ္ဈောဂါဟိ၊သက်ဝင်ပြု၊ပုဋ္ဌကံ၊ ပွင့်သော၊သလင်္ဂီ၊ထင်းရှူးပန်းကို၊ ဒဿာ၊ဖြင်၍၊ ဝဏ္ဏံ သက်၊ဦးစောက်ပန်း ကို၊ဂန္ဓံတွာန၊ ကိုး၍၊ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက် တော်ရှု၊လောကနာထဿ၊ သုမေဓာ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အာသိရောပယိ၊ တင်လှူပြု၊တိ သကပ္ပသဟ ဿဒ္ဓါ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းခန့် ယံယာယစေတာ နှ ယ၊ အကြောင်စေတနာဖြင့်၊ ပုဗ္ဗံ၊ထင်းရှူးပန်းကို၊ အာသိရောပယိ၊ တင်လှူ ပူဇော်ပြု၊တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဓာနာမိ၊မသိစဘူး၊ဟူဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊ဗုဒ္ဓပူ ဇာယ၊ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း၊ ဦးနဝိသေကပ္ပသ တော၊ တခုကြွေ...ရှာ... ကပ်နှစ်သောင်ခန့်၊ သုနိဝိဋ္ဌာ၊ သုနိဝိဋ္ဌအမည်ရှိ ကုန်သော၊ သ...ရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟာဇုလာ၊ ဗိုလ်ထူများကုန်သော၊ သောဠသစက္ကဝတ္တိ၊ တဆဲ့ခြောက် ရောက်သော စကြာမင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မယ်၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာပါဒါ၊ဇုတ်ကြည်အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသာ ဂေါ၊တမဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာ အပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန်းသက်၍ဆိုဦးအုံ့၊အာရဟာတ္တံ၊ အာရဟာတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အာတ္တားနှာ၊မိမိ၏၊ကိုယ်လေသုံးတို့နိဗ္ဗာန်နှင့်၊ကိုယ်လေသာ၏ဖြစ်ခြင်းကိုညွှန်ပြသဖြင့်။ ကိုယ်လေသေ။ ကိုယ်လေသာတို့ကို၊အနုဝတ္ထုနှင့်ဘာသားဖြစ်စေသော ဝဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝန္ဒနုက္ခတောဝ၊ ဝန်ဆင်းရဲမှ၊ သိသုက္ခိပန်း ပညာတည်းဟူသောဦးခေါင်းကို ချိုကြွေရခြင်းသည်၊နတ္ထေဝ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊အာဟံပန၊ငါသည်ကား၊တော။ ထိုကိုယ်လေသာတို့ကို၊ နာနုဝတ္ထိ၊ မဖြစ်စေပြီး ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒေသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ရူပံ ဒိသွာသတိမုဋ္ဌာ၊ ဝိယနိမိတ္တံမနသိကရောတောသာရတ္တစိတ္တောဝေဒေတိ၊ တဋ္ဌအဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိ၊တာသဝဓုန္ဒိ အာသဝါ။ ဘဝမူလောပဂါမိနောတိ ဂါထံ၊ရူပံဒိသွာသတိမုဋ္ဌာ၊ဝိယနိမိတ္တံမနသိကရောတော၊သာရတ္တစိတ္တောဝေဒေတိ၊တဋ္ဌအဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိ၊တာသဝဓုန္ဒိ အာသဝါဘဝမူလောပဂါမိနောဟူသော၍ဂါထာကို။ အဘာသိ။ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ရူပံ၊ရူပါရုံကို၊ ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ ဝိယနိမိတ္တံ၊ချစ်ဖွယ်သောအာရုံကို၊ ကတ္တား၊ပြု၍၊ မနသိကရောတော၊နှလုံးသွင်းသော၊ယသာ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။သတိမုဋ္ဌာ၊လွတ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊သာရတ္တစိတ္တော၊တပ်သောစိတ်ရှိသည်။ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ဝေဒေတိ၊ခံစား၏၊တဋ္ဌ၊ထိုရူပါရုံကိုလည်း၊အဇ္झောသ၊နှလုံးသွင်း၍၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊တာသာ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဘဝမူလောပဂါမိနော၊သံသရာဘဝ၏အကြောင်းရင်း၏အဖြစ်သို့ကပ်ရောက်တတ်သော သဘောရှိကုန်သော၊အာသဝါ၊အာသဝေါတရာတို့သည်၊ဝဓုန္ဒိ၊ပယားကုန်၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ရူပန္တိ၊ရူပံဟူသည်ကား၊ဇေနိယရူပါယတနံ၊တစ်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောရူပါရုံကို။ပန။ အထူးကိုဆိုဦးအုံ့၊ငြား၊ ဤဂါထာ၌၊ တံဓာတ္ထိရူပံ၊ထိုမိန်းမအာရုံကို၊အဓိပ္ပေတံ၊အလိုရှိအပ်၏၊ဒိသွာတိ၊ဒိသွာဟူသည်ကား၊စက္ခုနှာ၊စက္ခုပြည်ဝဉ်ဖြင့်။ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ စက္ခုနှင့်ရာနှုသာရေန၊ စက္ခုနှင့်ရှေ့အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ နိမိတ္တာနုဗျဉ္ဇနသလက္ခဏာဝေသန၊ခြေလက်အစရှိသောအင်္ဂါကို- ကောင်းစွာမှတ်အပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊တသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊တထာဂဟာဏဟေတု၊ထိုသို့ယူခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊သတိမုဋ္ဌာတိ။ သတိမုဋ္ဌာဟူသည်ကား၊အသုဘသညာဝေ၊အသုဘသဘောရှိသော၊ကာယေ၊ကိုယ်၌၊အသုဘန္တေ၊အသုဘာဟူ၍သာလျှင်၊ပဝတ္တနသတိနုဋ္ဌာ၊သတိမေ့လျော့သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်

ဖြစ်၍ပေနေ၊ဆက်၍ဆိုဦး၊အံ့။ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ရှုပ် ရှုပါ ရုံကို၊ ဒီသွေ၊မြင်၍၊သတိနဋ္ဌာ၊တောက်ပြန်သောသတိရှိ၏၊တံ၊ထိုအခြင်းအရာကို ဒေသနာ၊ကြား၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ဝိယနိမိတ္တံမနသိကရောတောတိ၊ဝိယနိမိတ္တံ မနသိကရောဒေတာဟူ၍၊အာဟာ၊ဆို၊တော်မူ၏။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအ ရာဖြင့်၊ဥပဓိတံ၊ထင်လာသော၊အာရုံမှတံ၊အာရုံကို၊ သုတံသုခန္ဓံ၊အာဒိနာ၊ သုဘံသုခံ၌ ဟိုအစဉ်ရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိယနိမိတ္တံ၊ ချစ်ဘွယ်သောနိမိတ်ကို၊က ☰ တွေ့၊ပြု၍၊အာယောနိသောမနသိကာ၊ရှုနေ၊မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ မနသိကရောတော။ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သတိရှဋ္ဌား၊ လွတ်သော သတိရှိသည်မည်၏။ ဆုတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်း တည်း၊တထာဘူတော။ထို သို့ဖြစ်၍သာလျှင်။ သာရတ္တစိတ္တော၊ဝေဒေတိ၊ သာရတ္တစိတ္တော၊ဝေဒေတိဟူသည်ကား။သုဘ၊လွန်စွာ။ ရတ္တစိတ္တော၊တပ် သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍။တံရူပါရုံမှတံ။ ထိုရူပါရုံကို၊အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏၊အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ အဘိနန္ဒန္တော၊ပန်၊ နှစ်သက်ပြီး၍လည်း၊ တည်။ထိုရူပါရုံကိုလည်း။အဋ္ဌောသ၊နှလုံးသွင်း၍၊တိဋ္ဌတိ။တည်၏။အဋ္ဌော သာယ၊နှလုံးသွင်းပြီး၍။တံအာရုံမှတံ၊ထိုအာရုံကို၊ဂိလိတွေ့၊မျိုး၍၊ ပရိနဋ္ဌ ပေတွေ့၊ပြီးစေ၍၊ဝတ္ထုတိစေဝ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဧဝံဘူတသေ၊ ဤသို့ဖြစ် သော်တသေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဘဝမူလောပဂါမိနော၊ ဘဝ၏အ ကြောင်းရင်းသို့ကပ်ရောက်တတ်ကုန်သော၊အာသဝါ။ အာသဝေါတရား တို့သည်၊ဝဋ္ဋဆင်းပွါ်းကုန်၏။ ဘဝသသင်္ခါရေသု၊ သံသရာဘဝ၏၊ မူလ တာဝံ၊အကြောင်း၏အဖြစ်သို့၊ကာရဏာဘာဝံ၊အကြောင်းရင်း၏အဖြစ်သို့ ဥပဂမနသဘာဝါ။ ကပ်ရောက်တတ်သောသဘောရှိကုန်သော။ကာမာသ ဝါဒယော။ ကာမာသဝေ အစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော။ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါဝိ၊အသဝေါတရား တို့သည်လည်း၊တသ္မာပုဂ္ဂလသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ် အား။ဥပဂ္ဂပရိ၊လွန်စွာလွန်စွာ၊ဝဏ္ဏယေဝ၊ပွားကုန်သည်လျှင်တည်း၊ နှဟာယန္တိ၊မယုတ်ကုန်၊ပနတံပါကဒုံ ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦး အုံ့၊ပဋိသင်္ခါနေ၊ပညာ၌ဌေတွေ့၊ တည်ထား၍၊ဝိပဿနုံ၊ ဝိပဿနာကို၊ဝဏ္ဏ တွေ့၊ပွားစေ၍၊ သစ္စာနှိ၊သစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ၊သား၊ထိုးတွင်း၍သိသော၊ မယ်ရှုံ၊ရှိအား၊မဂ္ဂပဋိပါဒိယာ။ မဂ်လေး၊တန်အစဉ်ဖြင့်၊ စတ္တာရော၊လေး၊ပါ ကုန်သော၊တေ၊အာသဝါ၊ဝိ၊ထိုအာသဝေ၊တရား၊တို့ကိုလည်း။ အနဝ၊သေသ တော၊အကြွင်းမရှိ၊သော်အား၊ဖြင့်၊ပဟီနာ၊ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ပရိက္ခီဏာ၊ကုန် ပေအပ်ကုန်ပြီ။ဆုတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

အာဘယဘွေရဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ အာဘယမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တာ။ပြီ ခြင်းသို့ရေ။ ကပ်ပြီ။ ။

ဓမ္မပဒ တတိ-ဘာဂ-အသမ္ပဒါ-၉၆-ဥတ္တိယဘွေရဂါထာ။

သန္ဓိသုတ္တာသတိမုဠ္ဠာတိ၊သန္ဓိသုတ္တာသတိဗုဒ္ဓါဟု သည်ကား။အာယ
သ္မတော။ရှည်သောအသက်ရှိသော။ဥတ္တိယဘွေရသား။ ဥတ္တိယမထေရ်၏
ဂါထာ။ဂါထာတည်း။အယင်မြီ။ ဤဥတ္တိယမထေရ်သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓမဏ္ဍ
သူ။ ရှားဘုရား တို့ဖြူး၊ကတာဝိကာရော။ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်
ဟုတ်သော။ဖြစ်၍။တဏ္ဍာကဏ္ဍာဝေ ထိုထိုဘဝ၌။ဝိဝဋ္ဋ။ပနိသယ်။ အရဟတ္တ
ဖိုလ်၏အားကြီး။သောအကြောင်းဖြစ်သော။ဗုညံ။ကောင်းမှုကို။ဥပစိနုန္တော
ဆည်းပူ သည်ဖြစ်၍။သုမေဓော။ သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝ
တော။ ဖြ ။ စ္စပ္ပဘုရား၏။ကာလေ။ လက်ထက်တော်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ။ဖြစ်၍။
ဝိညူဘဝ်ဝိ ။ ဗြာ။လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့။ပတ္တော။ရောက်သည်။ဟုတ္တာ။ဖြစ်
၍။ကေဒိဝသံ။ဘဏ္ဍေသင်္ဘ။သတ္ထုရံ၊ သုမေဓောဖြတ်စ္စာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ။ဖြင့်
၍ ပဿန္တိ ။ ဗ္ဗာ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍။သဉ္ဇာရေ။ဆဲ့ဒံ၊
အပေါ်လွှမ်းနှင့်တကွ။သား။ဝေါဟာကာဒိအတ္ထတံ၊ ဝေါဟာကဒေ။ရှိသော
ဆာခင်း ဘု ။ ခင်း။ဗုဒ္ဓါရတံ။ဘုရားအား။ထိုက်သော၊ ပလ္လင််။ပလ္လင်ကိုပ ။ ခင်း
ဂန္ဓကုဋိယံ။ ။ ဂန္ဓကုဋိတော်၌။ပညတ္တေ။ ခင်း၍။အဒါသိ။လှူ၏။သော။ထိုအ
မျိုးကောင်းသားသည်။ဟေနုဝုညကမ္မေန။ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမ
နုဿေသု။နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌။သံသရေ။ကျင်လည်သည်။ဟုတ္တာ။
ဖြစ်၍။ဣမမတ္တိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ဤပါတို့ဖြင့်စ္စာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ က
ပိလ ။ ဗ္ဗ ။ ဗ္ဗတ္ထိ ။ကပိလဝတ်ပြည်၌။သက္ကရာဇကုလေ။ သာကိုဝင်မင်းမျိုး
၌၊နိဗ္ဗတ္တိ ။ဖြစ်လာ၏။အာသေ။ထိုအမျိုးကောင်းသားအား။ဥတ္တိယောတိနာမံ
ဥတ္ကဋယဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုဇာတိမျိုးသား
သည်။ဝယပ္ပတ္တော။ အရွယ်ရောက်လတ်သော်။သတ္တ။ဖြတ်စ္စာဘုရား၏
ဥာတိသမာဂမေ။ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အစည်းအဝေး၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ
ဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကို။ဒိသ္မာ။ဖြင့်၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရအပ်သော
သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ ဟုတ္တာ။ဖြင့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ။ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ
ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော။ပြုလျက်၊ ကေဒိဝသံ။ တနေ့သင်္ဘ။ဂါထာ
ရှာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ။ဆွမ်းအလို.ငှါ၊ ပဝိဋ္ဌသေ။ဝင်စည်း၊အနုရာမဂ္ဂေ။ခရီး၊အ

ကြားခဲ့၊ မာတုဂါမသား၊ မာတုဂါမ၏၊ ဂိတသန္ဓီ၊ သိရိဝင်းသံကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ အယောနိသော မနသိကာရဝင်သော၊ မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်း သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တဏှာ၊ထိုမိန်းမအသံ၌ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြီးသောရာဂသည်၊ ဥပဓိနှောဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိသန္ဓေ ၂နှစ်ဝင်သော၊ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တံသန္ဓီ ထိုမိန်းမ၏အသံကို၊ ဝိဏ္ဍေ ဟု တွေးခွဲ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့ပဓိ သိဘွား၊ ဝင်၍၊ သဠာယတသံ ဝင်ဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိ ဝါ ဠာနေ၊ နေ့နေရာအရပ်၌၊ နိသိဒိ ၂ ၁ ၊ ထိုင်နေ၍၊ တာ ၀ ဒေ ၀ ၊ ထိုခဏ၌ သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝ ဆုတ္တ ၊ ပွါးစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တော့၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနဲ့၌၊ ။

☰ လောကဓေ့ဌသ၊လောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သုမေဓသ၊သုမေဓာအမည် တော်ရှိ သော ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ သဉ္ဇာ(ရှေ့)ဆွေ(ဒေါ)ဖိတာခဲ့ အပေါ်ယွင်းနှင့် တာ(ကွ)သား၊ပလ္လင်ကော်၊ပလ္လင် ကုံးမယား၊ပါသည်၊ ဒိန္နော၊လှူအင်း(ဘဝ)၊ ထို အခါ၌၊ သောပလ္လင်ကော်၊သင်ပလ္လင်သည်၊ သတ္တရတ နသမ္ပန္နော ။ ဗုဒ္ဓ ခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပေ၏၊ ဧ ၊ ဝေ ၏ ၊ သင်္ကပ်ပုံ ။ ကြီ ။ အညာ ၊ သိ၍၊ သ ၊ ။ အခါ ခပ်သိမ်း ၊ မမေ ၊ ခါ အား ။ နဇ္ဇတ်ကောင်ဖြစ်သော ၏ ၊ ကိ ။ သကပ္ပသ ၊ ဘ ၊ ။ ကနေ ့ ၊ ဝ ၊ ။ ၊ ကာ ၊ ပ ။ ။ ။

ကြားသဖြင့်၊ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊ အဓိဂုဏ်ဆိုက်သော၊ မစက်ဆုပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝန္ဒဒုက္ခတောဝ၊ဝန်ဆင်းရဲမှ၊သိသုက္ခိပနံ။ ပညာတည်း ဟူသောဦးခေါင်းကိုချိုကြွေရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ အဟံပန၊ငါသည်ကား၊ တေ၊ထိုကိလေသာတို့ကို၊ အဓိဂုဏ်ယော၊ မစက်ဆုပ်သည်သာလျှင် တည်း၊ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒသေသေ့နော၊ပြသိသည်ဖြစ်၍၊သန္ဓိသုတ္တာသတိ ရဒ္ဓာ၊ဝိယနိမိတ္တံ မနသိကရောတော၊ သာရတ္တစိတ္တော ဝေဒေတိ၊တဋ္ဌအဂ္ဂေါသတိဋ္ဌတိ၊တသ္မာ ဝမ္ဘိ အာသဝါ။ သံသာရဥ္ဇပဂါ ဓိနောတိဂါထံ၊သန္ဓိသုတ္တာသတိ ရဒ္ဓာ၊ဝိယနိမိတ္တံ မနသိကရောတော၊သာ ရတ္တစိတ္တော ဝေဒေတိ၊တဋ္ဌအဂ္ဂေါသတိဋ္ဌတိ၊ တသ္မာ ဝမ္ဘိ အာသဝါ၊သံ သာရဥ္ဇပဂါဓိနောဟူသော ဤဂါထာကို၊အာဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊သန္ဓိ သန္ဓိခံ့ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဝိယနိမိတ္တံ၊ချစ်ဘွယ်သောအာရုံကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ ယသ္မာ ပုဂ္ဂလသ္မာ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊သတိ ရဒ္ဓာ၊လွတ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာရတ္တစိတ္တော၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ခံစား၏၊ တဋ္ဌ၊ထိုသန္ဓိခံ့ ကိုလည်း၊အဂ္ဂေါသ၊နှလုံးသွင်း၍၊ဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ တသ္မာ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား သံသာရဥ္ဇပဂါဓိနော၊ သံသရာသို့ကပ်ရောက်တတ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ဝမ္ဘိ၊ပွါးကုန်၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာပုဒ်၌၊သန္ဓိန္တိ၊သန္ဓိ ဟူသည်ကား၊ဧဒနိယသန္ဓိမ္ဟေတံ နှစ်သက်ဘွယ်သောသန္ဓိခံ့ကို၊သံသာရဥ္ဇပဂါဓိနောတိ၊ သံသာရဥ္ဇပဂါဓိ နောဟူသည်ကား၊ခန္ဓာနံစပဋိပါဋိ၊ ဓာတုအာယတနာနစ၊ အဇ္ဈာ ဘိန္နာ ဝတ္တမာနာ၊သံသာရောတိ ပဝုစ္စတိတိ၊ ခန္ဓာနံစပဋိပါဋိ၊ ဓာတုအာယတနာ နစ၊အဇ္ဈာဘိန္နာ ဝတ္တမာနာ၊သံသာရောတိ ပဝုစ္စတိဟူ၍၊ ဒေသ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊သံ သာရ ဝဋ္ဋကာရဏံ၊ သံ သရာ ဝဋ်၏အကြောင်း သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဂမေန္တိ၊ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ ဒုတိယ ထိုကြောင့်၊သံ သာရဥ္ဇပဂါဓိနော၊သံ သာရဥ္ဇပဂါဓိမည်ကုန်၏၊ခန္ဓနဉ္စ၊ခန္ဓာ တို့၏လည်းကောင်း၊ ဓာတုအာယတနာနဉ္စ၊ဓာတ်အာယတနတို့၏လည်း ကောင်း၊အဇ္ဈာဘိန္နံ၊မပြတ်၊ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သော၊ပဋိပါဋိ၊အစဉ်ကို၊သံ သာရောတိ၊သံ သရေဟူ၍၊ပဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊သံ သာရ ဥပဂါဓိနောတိ ဝါ၊သံ သာရ ဥပဂါဓိနောဟူ၍လည်း၊ပါဌော၊ပါဌ်သည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သေသံ၊ကြွင်း သောစကားရေပ်သည်၊ အနန္တရဂါထာယ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၂ဒုတိယ

ဇွေရဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ ဥတ္တိယမထေရ၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၁၀၀-ဒေဝသာဘဇွေရဂါထာ။

☰ သမ္မပ္ပဓာနသမ္ပန္နောတိ။ သမ္မပ္ပဓာနသမ္ပန္နောဟူသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဒေဝသာဘဇွေရသား၊ ဒေဝသာဘမထေရ၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတည်း၊အယုတ်၊ဤဒေဝသာဘမထေရ်သည် လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆု တောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတ်သော်၊ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဝ္ဍဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဝိဝဋ္ဋ၊ ပန်းသယံ၊အံ့ရဟတ္တာဗိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနုန္တော၊ ဆည်းပူးသည်။ဟုတ်သော်၊ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓိသား သိဒ္ဓိ အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက် တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊ အမျိုး၊အိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြား လိန္ဓာသည်၏အဖြစ်ကို၊ပတ္ထေါ၊ရောက်သည်၊ဟုတ်သော်၊ဖြစ်၍၊ ကေနိဝသံ၊ တနေ့သည်၊ သိဒ္ဓိဘဂဝန်၊သိဒ္ဓိဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ဖူ ဖြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ်သော်၊ဖြစ်၍၊ ဗဟုဒိဝကပုပ္ဖေဟိ၊ ရိုးစွေပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ သော။ ထိုအမျိုး ကောင်းသားသည်၊ တောနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝ မနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရဏ္ဌာ၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤပါတိုဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ကဝိလဝတ္ထုသို့ ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊ သက္ကရာဇကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ် လေ၏၊တာသ၊ထိုအမျိုးကောင်းသား၊အား၊ ဒေဝသဘောတိနာမံ၊ ဒေဝ သဘဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုဒေဝသာသည် ဝယပ္ပတ္တော၊ အနုယတ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ စုမ္ဗဒုကလဟဘူပသမနတ္ထံ၊ ခေါင်းခုကြောင့်ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သတ္ထုရိ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဂတော၊ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ်သော်၊ဖြစ်၍၊ သရဏေသု၊သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊တည်၏၊ ဝုန်း တာဘန်၊ နိဂြောဓာရာမေ၊နိဂြောဓဝန်ကျောင်းတော်၌၊ သတ္ထုရိ၊ ဖြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ဝိဟာရကြီး၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊သတ္တာရဲ့ဖြတ်စွာဘုရား သို့ဥပသက်ဝင်တွား၊ကပ်၍၊ ပဒုံလဋ္ဌသဏ္ဌေါ၊ ရုအာပ်သောသဏ္ဌါခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ပဒုမ္မဓိတွား၊ရဟန်းပြု၍၊ကတဝုဗ္ဗကိစ္စော၊ပြုအပ်သောပုဗ္ဗကိစ္စရှိသည် ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယာ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးပြန်းခြင်း အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ နစိရသေဝ၊မကြာမီသာလျှင်၊အာ၌ ဟတ္တံ၊အာရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အပဒါ နေ၊အပဒါနံ၌၊ ။

ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းထသော၊ သုဒ္ဓံ၊ညစ်ကြေးမတင်သန့်ရှင်း စင်းသော၊စန္ဒံဝစန္ဒံ ဟု၊လက်ဆဲသို့၊ ဝိပ္ပသန္နံ၊အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သော၊ အနာဝိလံ၊နောက်ကြွေခြင်းမရှိသော၊နန္ဒိဘဝပရိက္ခီဏံ၊သုံးပါး၊သောဘဝ၌ နှစ်သက်တတ်သောတဏှာကိုကုန်စေအပ်ပြီးသော၊ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာ ကို၊တိဏ်ဟူ၊လွန်မြောက်တော်မူပြီးသော၊ဇနတံ၊လူအပေါင်းကို၊နိဗ္ဗာယန္တံ၊ ငြိမ်းစေတော်မူတတ်သော၊ ကေဝဋ္ဋံ၊ တရုတည်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၁၂ရုံ၌ ရှိ သော၊သုသမာဟိတံ၊ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းရှိ၊သော၊ လောကနာထ ကံ၊သိမိဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသံ၊မျက်မြင်ရ၏။ ဒိသွာ၊ဖြင်ပြီး၍၊ အဟံ၊ငါ သည်၊ဗဒ္ဓဇိဝကဝုဗ္ဗာနိ၊ရိုးရှေးပန်းတို့ကို၊ သုဘူကေန၊ကြိုးဖြင့်၊ လဝိတွာ၊ သိပ်၍၊လောကဗန္ဓုနော၊သတ္တလောက၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊သိမိနော သိမိအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အာသိရောပယိံ၊ တင်လှူပူဇော်ပြီ၊ ဇုတောဝ၊ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊ ကေတိ သေကပ္ပေ၊ သုံးဆဲ့တ ကမ္ဘာထက်၌၊ ဝါဒါ၊ယိုအခါ၌၊ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာ ဖြင့်၊ကမ္ဘံ၊ပန်းပူဇော်ခြင်းအမှုကို၊ အာဟရိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏။ တာယ၊စေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဝေနာဝိ၊မသိစဘူး၊ဇုတံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသော၊အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇောယ၊ ဘုရား၊အား၊ပူဇော်ခြင်း ၏၊ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း၊ ဇုတောဝ၊ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊ သတ္တမကေကပ္ပေ၊ ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ မနုဇိန္ဒာ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော၊မဟာယသော၊ မျိုး သော အခြိုအရိုရှိ၊သော၊ သမန္တစက္ခုနာမ၊ သမန္တစက္ခုအမည်ရှိသော၊ မဟာဇလော၊ဗိုလ်ထူမျိုးသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြဝဠာမင်းသည်၊အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊မယ်၊ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ဖုတ် ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊(၀)၊ဗုဒ္ဓသား၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံး အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တုံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ။

ပန်းအာထူးကိုဆိုဦးအုံ၊အာရဟာတ္တံ၊အာရဟာတ္တမဂ္ဂလိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ အတ္တနာ။ဖိမိသည်၊အဓိဂတံ။ရအပ်သော၊ဝိမုတ္တိသုခံ၊အာရဟာတ္တမဂ္ဂလိုချမ်း သာကို၊နိဿယ။ပြု၍၊ ဥပဇ္ဈာဝိတိသောမနသော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်း၊မြောက်ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ဝမ်း၊မြောက်သည်၏အစွမ်း ဖြင့်၊သမ္ဘဝေါနသမ္ဘန္ဓော၊သတိပဋ္ဌာန၊ဂေါစရော၊ဝိမုတ္တိကုသုမသဏ္ဌန္ဓော။ပရိ ဒီပ္ပိသတျနာသ၊ဝေါတိဂါထံ၊ သမ္ဘဝေါနသမ္ဘန္ဓော၊သတိပဋ္ဌာန၊ဂေါစရော ဝိမုတ္တိကုသုမသဏ္ဌန္ဓော၊ပရိဒီပ္ပိသတျနာသ၊ဝေါဟူသော၊ဂါထာကို၊အတ္ထာ သိ၊ရှာဘိုး၊တော်မူ၏၊သမ္ဘဝေါနသမ္ဘန္ဓော၊ပြည့်စုံသောသမ္ဘဝေါနှင့်လေးပါး ရှိသော၊သတိပဋ္ဌာန၊ဂေါစရော၊သတိပဋ္ဌာန်လျှင်ကျက်စား၊ရာအာရုံရှိသော ဝိမုတ္တိကုသုမသဏ္ဌန္ဓော၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း၊ဟူသောပန်း၊ဖြင့်ဆင်ယင်ခဲ့ အပ်သော၊တိက္ခ၊ရဟန်း၊သည်၊ပရိနိဗ္ဗာယိသတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံလတ္တံ့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊သမ္ဘဝေါနသမ္ဘန္ဓောတိ၊ သမ္ဘဝေါနသမ္ဘန္ဓော၊ဟူ သည်ကား၊သမ္ဘန္ဓစတုဋ္ဌိယသမ္ဘဝေါနော၊ပြည့်စုံသော၊လေးပါး၊သော၊သမ္ဘဝ ဝေါနှင့်ရှိသော၊ ဟောဟိ၊ထိုလေးပါး၊သော၊သမ္ဘဝေါနတို့ဖြင့်၊ ဂတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ပြု အပ်သောကိစ္စကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ပြည့်စုံစေ၍။ ဌိတော၊တည်သော၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ သတိပဋ္ဌာန ဂေါစရောတိ၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရောဟူသည်ကား၊ကာယာနုပဿနာဒယော၊ကာယာနု ပဿနာအစရှိသည်တို့တည်း။ဧကာသု၊ထိုဝဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဝတ္တိဋ္ဌာနံ။ဖြစ်ရာ အရပ်သည်၊သတိပဋ္ဌာနဂေါစရော၊ သတိပဋ္ဌာန်လျှင်ကျက်စား၊ရာအာရုံရှိ သည်တည်း။စတ္ထာသု၊လေးပါး၊ကုန်သော၊သတိပဋ္ဌာနေသု၊သတိပဋ္ဌာန်တို့၌ သုပတိဋ္ဌိတစိတ္တော၊ ကောင်း၊စွာတည်သောစိတ်ရှိသော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ သည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ဂုဏ်သော၊ဘုန်း၊လောကုတ္တရာတရား တည်း၊ဟူသော၊ဂုဏ်၏ တင့်တယ်ခြင်း၊ကြောင့်၊ ပရေမသုခန္တာ၊ လွန်မြတ် သော၊အနုံ့ရှိ၊သော၊ဝိမုတ္တိယော၊အရဟတ္တဖိုလ်သည်သာလျှင်၊ကုသုမာနံ၊ ပန်း၊တို့၏၊ တောဟိ၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်း၊ဟူသောပန်း၊တို့ဖြင့်၊ သမ္ဘဒေ ဝ။ကောင်း၊စွာသာလျှင်။ သဏ္ဌန္ဓောဝိဘူသိတော အလင်္ကာ၊ တန်ဆာ ဆင်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ဝိမုတ္တိကုသုမသဏ္ဌန္ဓော။ ဝိမုတ္တိကု သုမသဏ္ဌန္ဓမည်၏။ ပရိနိဗ္ဗိသတျနာသ၊ဝေါတိ၊ ပရိနိဗ္ဗိသတျနာသ၊ဝေါ ဟူသည်ကား။ ဝေါ၊ဤသို့၊ သမ္ဘာ။ကောင်း၊စွာ၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သော၊ တိက္ခ၊ရဟန်း၊သည်၊နစိရေ၊သေ၊ဝ၊မကြာမီသာလျှင်၊ အနာသ၊ဝေါ။အာသ ဝေါကင်း၊သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိသတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြိုလတ္တံ့၊

သဉ္ဇပါဒိသေသာယ၊သဉ္ဇပါဒိသေသဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနခေါတုယာစ၊နိဗ္ဗာန်ခေါတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိသေသာယ၊အနုပါဒိသေသဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနခေါတုယာစ၊ နိဗ္ဗာန်ခေါတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဘွေား၊အနက်တည်း၊စ၊သက်၍ဆိုဦးအံ့၊ဣဒမေဝ၊ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ထေရဿ၊ဒေဝသဘမထေရ်၏၊အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရုဏံ၊ပြောကြားခြင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ဒေဝသဘထေရ်သည်ဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ ဒေဝသဘမထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ဒသမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဒသမဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-ဗေလဋ္ဌာနိကထေရဂါထာ၊

ဟိတ္ဝါဂိဟိတွံ အနဝေါသိ တဏ္ဍောတိ၊ ဟိတ္ဝါဂိဟိတွံ အနဝေါသိ တဏ္ဍောဟူသည်ကား၊အာယသ္မတောရှည်သောအသက်ရှိသော၊ဗေလဋ္ဌာနိကထေရဿ၊ဗေလဋ္ဌာနိကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတည်း၊အယဉ္စိ၊ ဤဗေလဋ္ဌာနိကမထေရ်သည်လည်း၊ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နောတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ပာရှေးကေတိ သောကပြေးသုံးဆဲ့တကမ္ပာထက်၌၊ဝေဿဘုဿ၊ ဝေဿဘူ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသား သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ ဗြာဟ္မဏသိပ္ပေသု၊ ဝုဏ္ဏားတို့၏အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးသို့ဂတ်တွာ၊ရောက်၍၊ ဃရာဝါသံ၊အိမ်ရာထောင်သော လူ၏တောင်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဣသိဟိ၊ရသေ့အာပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ခြံရံလျက်၊ ဝိစရေန္တော၊လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝေဿဘုံ၊ ဝေဿဘူ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊မျက်မြင်ရ၍၊ ဝိတိသော ဇနေသေ၊ကောဟ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သက္ကစ္စ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ဥာဏသမ္ပတ္တိ၊ဥာဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊နိဿယ၊ယူ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဥာဏံ၊ဥာဏ်တော်ကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး

ပြီ၊သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊တောနဝုညာကမ္မေနု၊ ထိုကောင်းမွှေကံကြောင့်၊ ဒေဝနုဿသာသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရုန္ဒောဝ၊ ကျင်လည်သည်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိတို့ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗေလဋ္ဌာနိကလဒ္ဓနာမော၊ ဗေလဋ္ဌာနိကဟု ခေါ်ဝေါ်သော အမည်ရှိ

ကြ သည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တောဝ၊ ရောက်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊တရား ဒေသနာတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရရှိအပ်သောသဒ္ဓါ တရား၌ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကို၊ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်းဌာန၊အရဉ္ညေ၊တော ဌာန၊ဝိဟရေ၊နေ့ကျော်နေသည်ရှိသော်၊ အလသော၊ပျင်းရိသည်၊ ကာယဒဠ္ဌိဗဟုလော၊ကိုယ်ကိုပြုပြင်ခြင်းတန်ဆောဆင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုသဝါစော၊ ကြွယ်းကြွတ်သောစကားရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သမဏာဝမ္မေ၊ဟောန်း တရား၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊နဥပ္ပါဒေတိ၊မဖြစ်စေ၊အသဟ္ဓာ၊ ထိုနှောင်မှုနှံ၊ထို ဗေလဋ္ဌာနိကမဇ္ဈေ၊ထရိကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥာဏပရိပါကံ၊ ဥာဏ်၏ရင့်ခြင်းကို၊ ဩလောကေတ္တာ၊ကြည့်တော်မူ၍၊ ဟိတ္တာဂိဟိတ္တံ အနေဝါသိဘဏ္ဍာ၊မုခနုဂ်ထိ ဩဒရိကော၊ကုသိတောမဟာဝဏ္ဏဟော၊ ဝ နိဝါပဝုဋ္ဌော၊ဝုနုပ္ပုနုံ ဂဗ္ဘမုပေတိ မန္ဒော၊ဝိတ်ကွာမယဩဝါဒဂါထာ၊ ဟိတ္တာ ဂိဟိတ္တံ အနေဝါသိတဘဏ္ဍာ၊မုခနုဂ်ထိ ဩဒရိကော၊ ကုသိတောမဟာဝဏ္ဏ ဟော၊ ဝ နိဝါပဝုဋ္ဌော၊ဝုနုပ္ပုနုံ ဂဗ္ဘမုပေတိ မန္ဒော ဟူသော်ဩဝါဒဂါထာဖြင့်၊ သံဝေဇေသိ၊ထိတ်လန့်စေတော်မူ၏၊ ဂိဟိ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ဟိတ္တာ၊စွန့်၍၊ အနေဝါသိတဘဏ္ဍာ၊ မပြုအပ်သော မင်းဗိုလ်ကိစ္စ ရှိသော၊မုခနုဂ်ထိ၊ထွန် သွား၊နှင့်တူသော နူတ်သီး၊ရှိသော၊ ဩဒရိကော၊ဝမ်းကို လုပ်ကျွေးသဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၊ရှိ၊သော၊ ကုသိတော၊ ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်း၌ ပျင်းရိ သော၊မန္ဒော၊နှုံ့သောပညာရှိသော၊တွံ၊သင်သည်၊ နိဝါပဝုဋ္ဌော၊စားခွက်၌ လူ၊လည်း၊တတ်သော၊ မဟာဝဏ္ဏဟော၊ အိမ်ဝက်ကြီး၊ကဲ့သို့၊ ဝုနုပ္ပုနုံ၊ အာဘန်တလဲလဲ၊ကြွ၍၊ အမိဝမ်း၊ထိုက်သို့၊ဥ၊ပတိ၊ ကပ်လတ္တံ့၊ သော၊ထိုမ ထေရ်သည်၊သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုဝုတောဒ္ဓေ၌၊ နိသိန္နဝိပလာ၊ရှေ့ တော်မူလာသကဲ့သို့၊ဒီဝဠာ၊ဖြင်၍၊တဏ္ဍုဂါထံ၊ထိုဂါထာကဲ့လည်း၊သုတ္တာ ကြား၊နား၍၊သံဝေဂ၊တော၊ဖြစ်၊သောထိတ်လန့်ခြင်း၊ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ် ၍၊ဥာဏသ၊ ပါရုဝိဥာဏ်သမ္ဘာရ၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်း၊သို့၊ ပတ္ဝါ၊ဟုတ္တာ၊

ဟောကြားသည်၏အဓိပ္ပာယ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌာန်းတော်မူ၊ ဖြစ်စေ၍ နှစ်မျိုး သော၊ မဂ်ကြောင်းသုံးသွယ်-ဟူ၏ဟု၎င်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ပါဝုဏ်၊ ရောက်လေ၏။ တနေ့ထိုကြောင့်အပေါ်ခါနေ့အဂ္ဂါနှင့်၊ ဗေါဓိတန်း၊ တောက်ပသော၊ ဂ ဏိကာရုံ၊ မဟာလှေကားပန်းကဲ့သို့၊ ဩသဓိတာရကာ၊ သောက်ရှားကြယ်သည်၊ သဗ္ဗညုဒိသာ၊ အလုံ ရုံသော အရင်ပျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသ ဟိုဝယ်၊ တောက်ပသကဲ့သို့၊ ဗောဓိတန်း၊ တောက်ပတော်မူ သော၊ သဗ္ဗညုဒိသာ၊ အလုံးရုံသော အရင်ပျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသနှင့်၊ တောက်ပစေလျက်၊ ပဋ္ဌာန်းရေးတောင်ကြားခွဲ၊ နိသိန်း၊ နေတော်မူသော၊ လောကနာထ၏၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား-ကို၊ အဒ္ဒသံ၊ မှီးမြင်ရ၏၊ သကေ သိုင်းပေါ်ဒီဓိအာဘက်ဟုဆိုအပ်သော၊ သုသိက္ခိတာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ကုန် သော၊ ဘယောသုံးယောက်ကုန်သော၊ မာဏဝ၊ လုလင်တို့သည်၊ အသရ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ နောက်မှ၊ ခါရိဘာရုံ၊ ရေသွေးတို့၏ ပရိဘုရ ကုန်းဂဟောတွေ၊ ယူ၍၊ အနေနှင့်၊ အစဉ်လိုက်ကြကုန်၏။ ပုဒုကော အိုင်၌၊ သတ္တဝုပ္ပ၊ နှင်းပန် ခုနစ်ပွင့်တို့ကုန်၊ ရေ သွေးသည်၊ နိုင်ကြတ္တာ နှင်းထား ပေပ်ကုန်၏၊ တာန်း ထိုခုနစ်ပွင့်သော ပန်းတို့ကို၊ ဂဟောတွေ၊ ယူ၍၊ ဝေဿဘုဟု၊ ဝေဿဘူအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား-၏၊ ဥာဏ်ဖို၊ ဥာဏ်တော်ကိုလည်း၊ အာဘိရောပယိ၊ တင်လှူပြု၊ ဣတောဒ္ဓ ကမ္ဘာမှ၊ ကေတိ သေကပြေ၊ သုံးသောကမ္ဘာထက်ခွဲ၊ ပယ်ယာယစေတနေ ယ၊ အကြင် စေတနာဖြင့်၊ ပုဗ္ဗ၊ ပန်းကို၊ အာဘိရောပယိ၊ တင်လှူပြု၊ တာယ စေတ နာယ၊ ထို စေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဝိဇာ နာမိ၊ မသိစတုး၊ ဣန်း၊ ဤသို့ မသိ၊ ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဥာဏပုဗ္ဗင်ယ၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာ ဘုရား-၏ဥာဏ်တော်ကိုပူဇော်ခြင်း-၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ကေ့နေတိ သေကပ္ပမှိ၊ နှစ်ဆဲ့ကိုးကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိဝုလာ ဘာ ဘ နာမကာ ကျယ်ဝန်းပြန့် ပြောသော အရောင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝိဝုလာ ဘာ ဟု ရုဏ်သော အမည် ရှိကုန်သော၊ သတ္တရတနသဗ္ဗန္ဓာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ဖြည့်ရုံကုန် သော၊ မဟာဗျူဟာ၊ ဗိုလ်ထုများကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ဘူ-ကုန်ပြီ၊ ဟယ်ငါ့အား-ကိုလေသာ၊ ကိုလေသာတို့ကို၊ ဗျာဝိ တာ၊ ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ ပေ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား-၏၊ သာသနံ အဆုံးအမ-တော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာ အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုတ္ထံ၊ ဟောတော် မူ အပ်၏။ ပေန၊ ဆက၍ဆိုဦး-အုံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက် ၍၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာဘုရား-၏၊ ဩဝါဒ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ပဋိပူဇေ-ဣ-

အသာနိဘန်ပူးတော်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါရေကမ္ဘာ၊ ဗုဒ္ဓါရေ
ကနည်းကိုအမှန်ပြုသဖြင့်၊ အညှိုးအရောဘ ဖိုလ်ကဲ့၊ ဗျ ရောနှောစပ်ပြော
ကြားလိုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ တမေ၀ပါထံ၊ ထိုဟိတ္ထာဂိဟိတ္ထံအစရှိ
သောဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ပစ္စုဒါဟာသိ၊ တဟုံ ဖြတ်ဆုံ၏။ တဏ္ဍုလ ကိုဂါထာ၌
ဟိတ္ထာဂိဟိတ္ထန္တိ၊ ဟိတ္ထာဂိဟိတ္ထံဟု သည်ကား၊ ဂဟာ၌ဘာ၀ံ၊ လူ၏အပြစ်
ကို၊ ပရိဗ္ဗဇိတ္ထာ၊ စွန့်၍၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
အနေ၀ါသိဘဏ္ဍောတိ၊ အနေ၀ါသိတဏ္ဍောဟု သည်ကား၊ အခုဖျပ်ရဟန်း
အပြစ်အား၊ လျော်ကပ်တတ်စွါ၊ နေ၀ါသိတဏ္ဍော၊ မပြုအပ်သောမဂ်ကိစ္စရှိသော
ယဒတ္ထေ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်အကျိုးငှါ၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပစ္စတ္ထိသ
ရဟန်းဖြစ်သောသူအား၊ အခုရှုပပရိညာဒိနှင့်၊ လျော်ကပ်သောပရိညာအ
စရှိသည်တို့ကို၊ အတိရိတဏ္ဍာ၊ မလွန်ခြင်းကိုသော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အပရိယောသိတာ၊ ၀ါ၊ မပြီး ဆုံးသောသောမဂ်ဖိုလ်ကိစ္စရှိသော၊ အက
တကရဏီယော၊ မပြုအပ်သော သောမဂ်ဖိုလ်ကိစ္စရှိသော၊ ဣတိအယံ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒုဝေ၀ါ၊ တနည်းကား။ အနေ၀ါသိ
ဘဏ္ဍောတိ၊ အနေ၀ါသိတဏ္ဍောဟု သည်ကား၊ အနုအနု၊ အစဉ် ၁ ၊ ၀ ၊ ၄ ၊ ၅ ၊ ၆ ၊ ၇ ၊ ၈ ၊ ၉ ၊ ၁ ၀ ၊ ၁ ၁ ၊ ၁ ၂ ၊ ၁ ၃ ၊ ၁ ၄ ၊ ၁ ၅ ၊ ၁ ၆ ၊ ၁ ၇ ၊ ၁ ၈ ၊ ၁ ၉ ၊ ၂ ၀ ၊ ၂ ၁ ၊ ၂ ၂ ၊ ၂ ၃ ၊ ၂ ၄ ၊ ၂ ၅ ၊ ၂ ၆ ၊ ၂ ၇ ၊ ၂ ၈ ၊ ၂ ၉ ၊ ၃ ၀ ၊ ၃ ၁ ၊ ၃ ၂ ၊ ၃ ၃ ၊ ၃ ၄ ၊ ၃ ၅ ၊ ၃ ၆ ၊ ၃ ၇ ၊ ၃ ၈ ၊ ၃ ၉ ၊ ၄ ၀ ၊ ၄ ၁ ၊ ၄ ၂ ၊ ၄ ၃ ၊ ၄ ၄ ၊ ၄ ၅ ၊ ၄ ၆ ၊ ၄ ၇ ၊ ၄ ၈ ၊ ၄ ၉ ၊ ၅ ၀ ၊ ၅ ၁ ၊ ၅ ၂ ၊ ၅ ၃ ၊ ၅ ၄ ၊ ၅ ၅ ၊ ၅ ၆ ၊ ၅ ၇ ၊ ၅ ၈ ၊ ၅ ၉ ၊ ၆ ၀ ၊ ၆ ၁ ၊ ၆ ၂ ၊ ၆ ၃ ၊ ၆ ၄ ၊ ၆ ၅ ၊ ၆ ၆ ၊ ၆ ၇ ၊ ၆ ၈ ၊ ၆ ၉ ၊ ၇ ၀ ၊ ၇ ၁ ၊ ၇ ၂ ၊ ၇ ၃ ၊ ၇ ၄ ၊ ၇ ၅ ၊ ၇ ၆ ၊ ၇ ၇ ၊ ၇ ၈ ၊ ၇ ၉ ၊ ၈ ၀ ၊ ၈ ၁ ၊ ၈ ၂ ၊ ၈ ၃ ၊ ၈ ၄ ၊ ၈ ၅ ၊ ၈ ၆ ၊ ၈ ၇ ၊ ၈ ၈ ၊ ၈ ၉ ၊ ၉ ၀ ၊ ၉ ၁ ၊ ၉ ၂ ၊ ၉ ၃ ၊ ၉ ၄ ၊ ၉ ၅ ၊ ၉ ၆ ၊ ၉ ၇ ၊ ၉ ၈ ၊ ၉ ၉ ၊ ၁ ၀ ၀ ၊ ၁ ၀ ၁ ၊ ၁ ၀ ၂ ၊ ၁ ၀ ၃ ၊ ၁ ၀ ၄ ၊ ၁ ၀ ၅ ၊ ၁ ၀ ၆ ၊ ၁ ၀ ၇ ၊ ၁ ၀ ၈ ၊ ၁ ၀ ၉ ၊ ၁ ၁ ၀ ၊ ၁ ၁ ၁ ၊ ၁ ၁ ၂ ၊ ၁ ၁ ၃ ၊ ၁ ၁ ၄ ၊ ၁ ၁ ၅ ၊ ၁ ၁ ၆ ၊ ၁ ၁ ၇ ၊ ၁ ၁ ၈ ၊ ၁ ၁ ၉ ၊ ၁ ၂ ၀ ၊ ၁ ၂ ၁ ၊ ၁ ၂ ၂ ၊ ၁ ၂ ၃ ၊ ၁ ၂ ၄ ၊ ၁ ၂ ၅ ၊ ၁ ၂ ၆ ၊ ၁ ၂ ၇ ၊ ၁ ၂ ၈ ၊ ၁ ၂ ၉ ၊ ၁ ၃ ၀ ၊ ၁ ၃ ၁ ၊ ၁ ၃ ၂ ၊ ၁ ၃ ၃ ၊ ၁ ၃ ၄ ၊ ၁ ၃ ၅ ၊ ၁ ၃ ၆ ၊ ၁ ၃ ၇ ၊ ၁ ၃ ၈ ၊ ၁ ၃ ၉ ၊ ၁ ၄ ၀ ၊ ၁ ၄ ၁ ၊ ၁ ၄ ၂ ၊ ၁ ၄ ၃ ၊ ၁ ၄ ၄ ၊ ၁ ၄ ၅ ၊ ၁ ၄ ၆ ၊ ၁ ၄ ၇ ၊ ၁ ၄ ၈ ၊ ၁ ၄ ၉ ၊ ၁ ၅ ၀ ၊ ၁ ၅ ၁ ၊ ၁ ၅ ၂ ၊ ၁ ၅ ၃ ၊ ၁ ၅ ၄ ၊ ၁ ၅ ၅ ၊ ၁ ၅ ၆ ၊ ၁ ၅ ၇ ၊ ၁ ၅ ၈ ၊ ၁ ၅ ၉ ၊ ၁ ၆ ၀ ၊ ၁ ၆ ၁ ၊ ၁ ၆ ၂ ၊ ၁ ၆ ၃ ၊ ၁ ၆ ၄ ၊ ၁ ၆ ၅ ၊ ၁ ၆ ၆ ၊ ၁ ၆ ၇ ၊ ၁ ၆ ၈ ၊ ၁ ၆ ၉ ၊ ၁ ၇ ၀ ၊ ၁ ၇ ၁ ၊ ၁ ၇ ၂ ၊ ၁ ၇ ၃ ၊ ၁ ၇ ၄ ၊ ၁ ၇ ၅ ၊ ၁ ၇ ၆ ၊ ၁ ၇ ၇ ၊ ၁ ၇ ၈ ၊ ၁ ၇ ၉ ၊ ၁ ၈ ၀ ၊ ၁ ၈ ၁ ၊ ၁ ၈ ၂ ၊ ၁ ၈ ၃ ၊ ၁ ၈ ၄ ၊ ၁ ၈ ၅ ၊ ၁ ၈ ၆ ၊ ၁ ၈ ၇ ၊ ၁ ၈ ၈ ၊ ၁ ၈ ၉ ၊ ၁ ၉ ၀ ၊ ၁ ၉ ၁ ၊ ၁ ၉ ၂ ၊ ၁ ၉ ၃ ၊ ၁ ၉ ၄ ၊ ၁ ၉ ၅ ၊ ၁ ၉ ၆ ၊ ၁ ၉ ၇ ၊ ၁ ၉ ၈ ၊ ၁ ၉ ၉ ၊ ၂ ၀ ၀ ၊ ၂ ၀ ၁ ၊ ၂ ၀ ၂ ၊ ၂ ၀ ၃ ၊ ၂ ၀ ၄ ၊ ၂ ၀ ၅ ၊ ၂ ၀ ၆ ၊ ၂ ၀ ၇ ၊ ၂ ၀ ၈ ၊ ၂ ၀ ၉ ၊ ၂ ၁ ၀ ၊ ၂ ၁ ၁ ၊ ၂ ၁ ၂ ၊ ၂ ၁ ၃ ၊ ၂ ၁ ၄ ၊ ၂ ၁ ၅ ၊ ၂ ၁ ၆ ၊ ၂ ၁ ၇ ၊ ၂ ၁ ၈ ၊ ၂ ၁ ၉ ၊ ၂ ၂ ၀ ၊ ၂ ၂ ၁ ၊ ၂ ၂ ၂ ၊ ၂ ၂ ၃ ၊ ၂ ၂ ၄ ၊ ၂ ၂ ၅ ၊ ၂ ၂ ၆ ၊ ၂ ၂ ၇ ၊ ၂ ၂ ၈ ၊ ၂ ၂ ၉ ၊ ၂ ၃ ၀ ၊ ၂ ၃ ၁ ၊ ၂ ၃ ၂ ၊ ၂ ၃ ၃ ၊ ၂ ၃ ၄ ၊ ၂ ၃ ၅ ၊ ၂ ၃ ၆ ၊ ၂ ၃ ၇ ၊ ၂ ၃ ၈ ၊ ၂ ၃ ၉ ၊ ၂ ၄ ၀ ၊ ၂ ၄ ၁ ၊ ၂ ၄ ၂ ၊ ၂ ၄ ၃ ၊ ၂ ၄ ၄ ၊ ၂ ၄ ၅ ၊ ၂ ၄ ၆ ၊ ၂ ၄ ၇ ၊ ၂ ၄ ၈ ၊ ၂ ၄ ၉ ၊ ၂ ၅ ၀ ၊ ၂ ၅ ၁ ၊ ၂ ၅ ၂ ၊ ၂ ၅ ၃ ၊ ၂ ၅ ၄ ၊ ၂ ၅ ၅ ၊ ၂ ၅ ၆ ၊ ၂ ၅ ၇ ၊ ၂ ၅ ၈ ၊ ၂ ၅ ၉ ၊ ၂ ၆ ၀ ၊ ၂ ၆ ၁ ၊ ၂ ၆ ၂ ၊ ၂ ၆ ၃ ၊ ၂ ၆ ၄ ၊ ၂ ၆ ၅ ၊ ၂ ၆ ၆ ၊ ၂ ၆ ၇ ၊ ၂ ၆ ၈ ၊ ၂ ၆ ၉ ၊ ၂ ၇ ၀ ၊ ၂ ၇ ၁ ၊ ၂ ၇ ၂ ၊ ၂ ၇ ၃ ၊ ၂ ၇ ၄ ၊ ၂ ၇ ၅ ၊ ၂ ၇ ၆ ၊ ၂ ၇ ၇ ၊ ၂ ၇ ၈ ၊ ၂ ၇ ၉ ၊ ၂ ၈ ၀ ၊ ၂ ၈ ၁ ၊ ၂ ၈ ၂ ၊ ၂ ၈ ၃ ၊ ၂ ၈ ၄ ၊ ၂ ၈ ၅ ၊ ၂ ၈ ၆ ၊ ၂ ၈ ၇ ၊ ၂ ၈ ၈ ၊ ၂ ၈ ၉ ၊ ၂ ၉ ၀ ၊ ၂ ၉ ၁ ၊ ၂ ၉ ၂ ၊ ၂ ၉ ၃ ၊ ၂ ၉ ၄ ၊ ၂ ၉ ၅ ၊ ၂ ၉ ၆ ၊ ၂ ၉ ၇ ၊ ၂ ၉ ၈ ၊ ၂ ၉ ၉ ၊ ၃ ၀ ၀ ၊ ၃ ၀ ၁ ၊ ၃ ၀ ၂ ၊ ၃ ၀ ၃ ၊ ၃ ၀ ၄ ၊ ၃ ၀ ၅ ၊ ၃ ၀ ၆ ၊ ၃ ၀ ၇ ၊ ၃ ၀ ၈ ၊ ၃ ၀ ၉ ၊ ၃ ၁ ၀ ၊ ၃ ၁ ၁ ၊ ၃ ၁ ၂ ၊ ၃ ၁ ၃ ၊ ၃ ၁ ၄ ၊ ၃ ၁ ၅ ၊ ၃ ၁ ၆ ၊ ၃ ၁ ၇ ၊ ၃ ၁ ၈ ၊ ၃ ၁ ၉ ၊ ၃ ၂ ၀ ၊ ၃ ၂ ၁ ၊ ၃ ၂ ၂ ၊ ၃ ၂ ၃ ၊ ၃ ၂ ၄ ၊ ၃ ၂ ၅ ၊ ၃ ၂ ၆ ၊ ၃ ၂ ၇ ၊ ၃ ၂ ၈ ၊ ၃ ၂ ၉ ၊ ၃ ၃ ၀ ၊ ၃ ၃ ၁ ၊ ၃ ၃ ၂ ၊ ၃ ၃ ၃ ၊ ၃ ၃ ၄ ၊ ၃ ၃ ၅ ၊ ၃ ၃ ၆ ၊ ၃ ၃ ၇ ၊ ၃ ၃ ၈ ၊ ၃ ၃ ၉ ၊ ၃ ၄ ၀ ၊ ၃ ၄ ၁ ၊ ၃ ၄ ၂ ၊ ၃ ၄ ၃ ၊ ၃ ၄ ၄ ၊ ၃ ၄ ၅ ၊ ၃ ၄ ၆ ၊ ၃ ၄ ၇ ၊ ၃ ၄ ၈ ၊ ၃ ၄ ၉ ၊ ၃ ၅ ၀ ၊ ၃ ၅ ၁ ၊ ၃ ၅ ၂ ၊ ၃ ၅ ၃ ၊ ၃ ၅ ၄ ၊ ၃ ၅ ၅ ၊ ၃ ၅ ၆ ၊ ၃ ၅ ၇ ၊ ၃ ၅ ၈ ၊ ၃ ၅ ၉ ၊ ၃ ၆ ၀ ၊ ၃ ၆ ၁ ၊ ၃ ၆ ၂ ၊ ၃ ၆ ၃ ၊ ၃ ၆ ၄ ၊ ၃ ၆ ၅ ၊ ၃ ၆ ၆ ၊ ၃ ၆ ၇ ၊ ၃ ၆ ၈ ၊ ၃ ၆ ၉ ၊ ၃ ၇ ၀ ၊ ၃ ၇ ၁ ၊ ၃ ၇ ၂ ၊ ၃ ၇ ၃ ၊ ၃ ၇ ၄ ၊ ၃ ၇ ၅ ၊ ၃ ၇ ၆ ၊ ၃ ၇ ၇ ၊ ၃ ၇ ၈ ၊ ၃ ၇ ၉ ၊ ၃ ၈ ၀ ၊ ၃ ၈ ၁ ၊ ၃ ၈ ၂ ၊ ၃ ၈ ၃ ၊ ၃ ၈ ၄ ၊ ၃ ၈ ၅ ၊ ၃ ၈ ၆ ၊ ၃ ၈ ၇ ၊ ၃ ၈ ၈ ၊ ၃ ၈ ၉ ၊ ၃ ၉ ၀ ၊ ၃ ၉ ၁ ၊ ၃ ၉ ၂ ၊ ၃ ၉ ၃ ၊ ၃ ၉ ၄ ၊ ၃ ၉ ၅ ၊ ၃ ၉ ၆ ၊ ၃ ၉ ၇ ၊ ၃ ၉ ၈ ၊ ၃ ၉ ၉ ၊ ၄ ၀ ၀ ၊ ၄ ၀ ၁ ၊ ၄ ၀ ၂ ၊ ၄ ၀ ၃ ၊ ၄ ၀ ၄ ၊ ၄ ၀ ၅ ၊ ၄ ၀ ၆ ၊ ၄ ၀ ၇ ၊ ၄ ၀ ၈ ၊ ၄ ၀ ၉ ၊ ၄ ၁ ၀ ၊ ၄ ၁ ၁ ၊ ၄ ၁ ၂ ၊ ၄ ၁ ၃ ၊ ၄ ၁ ၄ ၊ ၄ ၁ ၅ ၊ ၄ ၁ ၆ ၊ ၄ ၁ ၇ ၊ ၄ ၁ ၈ ၊ ၄ ၁ ၉ ၊ ၄ ၂ ၀ ၊ ၄ ၂ ၁ ၊ ၄ ၂ ၂ ၊ ၄ ၂ ၃ ၊ ၄ ၂ ၄ ၊ ၄ ၂ ၅ ၊ ၄ ၂ ၆ ၊ ၄ ၂ ၇ ၊ ၄ ၂ ၈ ၊ ၄ ၂ ၉ ၊ ၄ ၃ ၀ ၊ ၄ ၃ ၁ ၊ ၄ ၃ ၂ ၊ ၄ ၃ ၃ ၊ ၄ ၃ ၄ ၊ ၄ ၃ ၅ ၊ ၄ ၃ ၆ ၊ ၄ ၃ ၇ ၊ ၄ ၃ ၈ ၊ ၄ ၃ ၉ ၊ ၄ ၄ ၀ ၊ ၄ ၄ ၁ ၊ ၄ ၄ ၂ ၊ ၄ ၄ ၃ ၊ ၄ ၄ ၄ ၊ ၄ ၄ ၅ ၊ ၄ ၄ ၆ ၊ ၄ ၄ ၇ ၊ ၄ ၄ ၈ ၊ ၄ ၄ ၉ ၊ ၄ ၅ ၀ ၊ ၄ ၅ ၁ ၊ ၄ ၅ ၂ ၊ ၄ ၅ ၃ ၊ ၄ ၅ ၄ ၊ ၄ ၅ ၅ ၊ ၄ ၅ ၆ ၊ ၄ ၅ ၇ ၊ ၄ ၅ ၈ ၊ ၄ ၅ ၉ ၊ ၄ ၆ ၀ ၊ ၄ ၆ ၁ ၊ ၄ ၆ ၂ ၊ ၄ ၆ ၃ ၊ ၄ ၆ ၄ ၊ ၄ ၆ ၅ ၊ ၄ ၆ ၆ ၊ ၄ ၆ ၇ ၊ ၄ ၆ ၈ ၊ ၄ ၆ ၉ ၊ ၄ ၇ ၀ ၊ ၄ ၇ ၁ ၊ ၄ ၇ ၂ ၊ ၄ ၇ ၃ ၊ ၄ ၇ ၄ ၊ ၄ ၇ ၅ ၊ ၄ ၇ ၆ ၊ ၄ ၇ ၇ ၊ ၄ ၇ ၈ ၊ ၄ ၇ ၉ ၊ ၄ ၈ ၀ ၊ ၄ ၈ ၁ ၊ ၄ ၈ ၂ ၊ ၄ ၈ ၃ ၊ ၄ ၈ ၄ ၊ ၄ ၈ ၅ ၊ ၄ ၈ ၆ ၊ ၄ ၈ ၇ ၊ ၄ ၈ ၈ ၊ ၄ ၈ ၉ ၊ ၄ ၉ ၀ ၊ ၄ ၉ ၁ ၊ ၄ ၉ ၂ ၊ ၄ ၉ ၃ ၊ ၄ ၉ ၄ ၊ ၄ ၉ ၅ ၊ ၄ ၉ ၆ ၊ ၄ ၉ ၇ ၊ ၄ ၉ ၈ ၊ ၄ ၉ ၉ ၊ ၅ ၀ ၀ ၊ ၅ ၀ ၁ ၊ ၅ ၀ ၂ ၊ ၅ ၀ ၃ ၊ ၅ ၀ ၄ ၊ ၅ ၀ ၅ ၊ ၅ ၀ ၆ ၊ ၅ ၀ ၇ ၊ ၅ ၀ ၈ ၊ ၅ ၀ ၉ ၊ ၅ ၁ ၀ ၊ ၅ ၁ ၁ ၊ ၅ ၁ ၂ ၊ ၅ ၁ ၃ ၊ ၅ ၁ ၄ ၊ ၅ ၁ ၅ ၊ ၅ ၁ ၆ ၊ ၅ ၁ ၇ ၊ ၅ ၁ ၈ ၊ ၅ ၁ ၉ ၊ ၅ ၂ ၀ ၊ ၅ ၂ ၁ ၊ ၅ ၂ ၂ ၊ ၅ ၂ ၃ ၊ ၅ ၂ ၄ ၊ ၅ ၂ ၅ ၊ ၅ ၂ ၆ ၊ ၅ ၂ ၇ ၊ ၅ ၂ ၈ ၊ ၅ ၂ ၉ ၊ ၅ ၃ ၀ ၊ ၅ ၃ ၁ ၊ ၅ ၃ ၂ ၊ ၅ ၃ ၃ ၊ ၅ ၃ ၄ ၊ ၅ ၃ ၅ ၊ ၅ ၃ ၆ ၊ ၅ ၃ ၇ ၊ ၅ ၃ ၈ ၊ ၅ ၃ ၉ ၊ ၅ ၄ ၀ ၊ ၅ ၄ ၁ ၊ ၅ ၄ ၂ ၊ ၅ ၄ ၃ ၊ ၅ ၄ ၄ ၊ ၅ ၄ ၅ ၊ ၅ ၄ ၆ ၊ ၅ ၄ ၇ ၊ ၅ ၄ ၈ ၊ ၅ ၄ ၉ ၊ ၅ ၅ ၀ ၊ ၅ ၅ ၁ ၊ ၅ ၅ ၂ ၊ ၅ ၅ ၃ ၊ ၅ ၅ ၄ ၊ ၅ ၅ ၅ ၊ ၅ ၅ ၆ ၊ ၅ ၅ ၇ ၊ ၅ ၅ ၈ ၊ ၅ ၅ ၉ ၊ ၅ ၆ ၀ ၊ ၅ ၆ ၁ ၊ ၅ ၆ ၂ ၊ ၅ ၆ ၃ ၊ ၅ ၆ ၄ ၊ ၅ ၆ ၅ ၊ ၅ ၆ ၆ ၊ ၅ ၆ ၇ ၊ ၅ ၆ ၈ ၊ ၅ ၆ ၉ ၊ ၅ ၇ ၀ ၊ ၅ ၇ ၁ ၊ ၅ ၇ ၂ ၊ ၅ ၇ ၃ ၊ ၅ ၇ ၄ ၊ ၅ ၇ ၅ ၊ ၅ ၇ ၆ ၊ ၅ ၇ ၇ ၊ ၅ ၇ ၈ ၊ ၅ ၇ ၉ ၊ ၅ ၈ ၀ ၊ ၅ ၈ ၁ ၊ ၅ ၈ ၂ ၊ ၅ ၈ ၃ ၊ ၅ ၈ ၄ ၊ ၅ ၈ ၅ ၊ ၅ ၈ ၆ ၊ ၅ ၈ ၇ ၊ ၅ ၈ ၈ ၊ ၅ ၈ ၉ ၊ ၅ ၉ ၀ ၊ ၅ ၉ ၁ ၊ ၅ ၉ ၂ ၊ ၅ ၉ ၃ ၊ ၅ ၉ ၄ ၊ ၅ ၉ ၅ ၊ ၅ ၉ ၆ ၊ ၅ ၉ ၇ ၊ ၅ ၉ ၈ ၊ ၅ ၉ ၉ ၊ ၆ ၀ ၀ ၊ ၆ ၀ ၁ ၊ ၆ ၀ ၂ ၊ ၆ ၀ ၃ ၊ ၆ ၀ ၄ ၊ ၆ ၀ ၅ ၊ ၆ ၀ ၆ ၊ ၆ ၀ ၇ ၊ ၆ ၀ ၈ ၊ ၆ ၀ ၉ ၊ ၆ ၁ ၀ ၊ ၆ ၁ ၁ ၊ ၆ ၁ ၂ ၊ ၆ ၁ ၃ ၊ ၆ ၁ ၄ ၊ ၆ ၁ ၅ ၊ ၆ ၁ ၆ ၊ ၆ ၁ ၇ ၊ ၆ ၁ ၈ ၊ ၆ ၁ ၉ ၊ ၆ ၂ ၀ ၊ ၆ ၂ ၁ ၊ ၆ ၂ ၂ ၊ ၆ ၂ ၃ ၊ ၆ ၂ ၄ ၊ ၆ ၂ ၅ ၊ ၆ ၂ ၆ ၊ ၆ ၂ ၇ ၊ ၆ ၂ ၈ ၊ ၆ ၂ ၉ ၊ ၆ ၃ ၀ ၊ ၆ ၃ ၁ ၊ ၆ ၃ ၂ ၊ ၆ ၃ ၃ ၊ ၆ ၃ ၄ ၊ ၆ ၃ ၅ ၊ ၆ ၃ ၆ ၊ ၆ ၃ ၇ ၊ ၆ ၃ ၈ ၊ ၆ ၃ ၉ ၊ ၆ ၄ ၀ ၊ ၆ ၄ ၁ ၊ ၆ ၄ ၂ ၊ ၆ ၄ ၃ ၊ ၆ ၄ ၄ ၊ ၆ ၄ ၅ ၊ ၆ ၄ ၆ ၊ ၆ ၄ ၇ ၊ ၆ ၄ ၈ ၊ ၆ ၄ ၉ ၊ ၆ ၅ ၀ ၊ ၆ ၅ ၁ ၊ ၆ ၅ ၂ ၊ ၆ ၅ ၃ ၊ ၆ ၅ ၄ ၊ ၆ ၅ ၅ ၊ ၆ ၅ ၆ ၊ ၆ ၅ ၇ ၊ ၆ ၅ ၈ ၊ ၆ ၅ ၉ ၊ ၆ ၆ ၀ ၊ ၆ ၆ ၁ ၊ ၆ ၆ ၂ ၊ ၆ ၆ ၃ ၊ ၆ ၆ ၄ ၊ ၆ ၆ ၅ ၊ ၆ ၆ ၆ ၊ ၆ ၆ ၇ ၊ ၆ ၆ ၈ ၊ ၆ ၆ ၉ ၊ ၆ ၇ ၀ ၊ ၆ ၇ ၁ ၊ ၆ ၇ ၂ ၊ ၆ ၇ ၃ ၊ ၆ ၇ ၄ ၊ ၆ ၇ ၅ ၊ ၆ ၇ ၆ ၊ ၆ ၇ ၇ ၊ ၆ ၇ ၈ ၊ ၆ ၇ ၉ ၊ ၆ ၈ ၀ ၊ ၆ ၈ ၁ ၊ ၆ ၈ ၂ ၊ ၆ ၈ ၃ ၊ ၆ ၈ ၄ ၊ ၆ ၈ ၅ ၊ ၆ ၈ ၆ ၊ ၆ ၈ ၇ ၊ ၆ ၈ ၈ ၊ ၆ ၈ ၉ ၊ ၆ ၉ ၀ ၊ ၆ ၉ ၁ ၊ ၆ ၉ ၂ ၊ ၆ ၉ ၃ ၊ ၆ ၉ ၄ ၊ ၆ ၉ ၅ ၊ ၆ ၉ ၆ ၊ ၆ ၉ ၇ ၊ ၆ ၉ ၈ ၊ ၆ ၉ ၉ ၊ ၇ ၀ ၀ ၊ ၇ ၀ ၁ ၊ ၇ ၀ ၂ ၊ ၇ ၀ ၃ ၊ ၇ ၀ ၄ ၊ ၇ ၀ ၅ ၊ ၇ ၀ ၆ ၊ ၇ ၀ ၇ ၊ ၇ ၀ ၈ ၊ ၇ ၀ ၉ ၊ ၇ ၁ ၀ ၊ ၇ ၁ ၁ ၊ ၇ ၁ ၂ ၊ ၇ ၁ ၃ ၊ ၇ ၁ ၄ ၊ ၇ ၁ ၅ ၊ ၇ ၁ ၆ ၊ ၇ ၁ ၇ ၊ ၇ ၁ ၈ ၊ ၇ ၁ ၉ ၊ ၇ ၂ ၀ ၊ ၇ ၂ ၁ ၊ ၇ ၂ ၂ ၊ ၇ ၂ ၃ ၊ ၇ ၂ ၄ ၊ ၇ ၂ ၅ ၊ ၇ ၂ ၆ ၊ ၇ ၂ ၇ ၊ ၇ ၂ ၈ ၊ ၇ ၂ ၉ ၊ ၇ ၃ ၀ ၊ ၇ ၃ ၁ ၊ ၇ ၃ ၂ ၊ ၇ ၃ ၃ ၊ ၇ ၃ ၄ ၊ ၇ ၃ ၅ ၊ ၇ ၃ ၆ ၊ ၇ ၃ ၇ ၊ ၇ ၃ ၈ ၊ ၇ ၃ ၉ ၊ ၇ ၄ ၀ ၊ ၇ ၄ ၁ ၊ ၇ ၄ ၂ ၊ ၇ ၄ ၃ ၊ ၇ ၄ ၄ ၊ ၇ ၄ ၅ ၊ ၇ ၄ ၆ ၊ ၇ ၄ ၇ ၊ ၇ ၄ ၈ ၊ ၇ ၄ ၉ ၊ ၇ ၅ ၀ ၊ ၇ ၅ ၁ ၊ ၇ ၅ ၂ ၊ ၇ ၅ ၃ ၊ ၇ ၅ ၄ ၊ ၇ ၅ ၅ ၊ ၇ ၅ ၆ ၊ ၇ ၅ ၇ ၊ ၇ ၅ ၈ ၊ ၇ ၅ ၉ ၊ ၇ ၆ ၀ ၊ ၇ ၆ ၁ ၊ ၇ ၆ ၂ ၊ ၇ ၆ ၃ ၊ ၇ ၆ ၄ ၊ ၇ ၆ ၅ ၊ ၇ ၆ ၆ ၊ ၇ ၆ ၇ ၊ ၇ ၆ ၈ ၊ ၇ ၆ ၉ ၊ ၇ ၇ ၀ ၊ ၇ ၇ ၁ ၊ ၇ ၇ ၂ ၊ ၇ ၇ ၃ ၊ ၇ ၇ ၄ ၊ ၇ ၇ ၅ ၊ ၇ ၇ ၆ ၊ ၇ ၇ ၇ ၊ ၇ ၇ ၈ ၊ ၇ ၇ ၉ ၊ ၇ ၈ ၀ ၊ ၇ ၈ ၁ ၊ ၇ ၈ ၂ ၊ ၇ ၈ ၃ ၊ ၇ ၈ ၄ ၊ ၇ ၈ ၅ ၊ ၇ ၈ ၆ ၊ ၇ ၈ ၇ ၊ ၇ ၈ ၈ ၊ ၇ ၈ ၉ ၊ ၇ ၉ ၀ ၊ ၇ ၉ ၁ ၊ ၇ ၉ ၂ ၊ ၇ ၉ ၃ ၊ ၇ ၉ ၄ ၊ ၇ ၉ ၅ ၊ ၇ ၉ ၆ ၊ ၇ ၉ ၇ ၊ ၇ ၉ ၈ ၊ ၇ ၉ ၉ ၊ ၈ ၀ ၀ ၊ ၈ ၀ ၁ ၊ ၈ ၀ ၂ ၊ ၈ ၀ ၃ ၊ ၈ ၀ ၄ ၊ ၈ ၀ ၅ ၊ ၈ ၀ ၆ ၊ ၈ ၀ ၇ ၊ ၈ ၀ ၈ ၊ ၈ ၀ ၉ ၊ ၈ ၁ ၀ ၊ ၈ ၁ ၁ ၊ ၈ ၁ ၂ ၊ ၈ ၁ ၃ ၊ ၈ ၁ ၄ ၊ ၈ ၁ ၅ ၊ ၈ ၁ ၆ ၊ ၈ ၁ ၇ ၊ ၈ ၁ ၈ ၊ ၈ ၁ ၉ ၊ ၈ ၂ ၀ ၊ ၈ ၂ ၁ ၊ ၈ ၂ ၂ ၊ ၈ ၂ ၃ ၊ ၈ ၂ ၄ ၊ ၈ ၂ ၅ ၊ ၈ ၂ ၆ ၊ ၈ ၂ ၇ ၊ ၈ ၂ ၈ ၊ ၈ ၂ ၉ ၊ ၈ ၃ ၀ ၊ ၈ ၃ ၁ ၊ ၈ ၃ ၂ ၊ ၈ ၃ ၃ ၊ ၈ ၃ ၄ ၊ ၈ ၃ ၅ ၊ ၈ ၃ ၆ ၊ ၈ ၃ ၇ ၊ ၈ ၃ ၈ ၊ ၈ ၃ ၉ ၊ ၈ ၄ ၀ ၊ ၈ ၄ ၁ ၊ ၈ ၄ ၂ ၊ ၈ ၄ ၃ ၊ ၈ ၄ ၄ ၊ ၈ ၄ ၅ ၊ ၈ ၄ ၆ ၊ ၈ ၄ ၇ ၊ ၈ ၄ ၈ ၊ ၈ ၄ ၉ ၊ ၈ ၅ ၀ ၊ ၈ ၅ ၁ ၊ ၈ ၅ ၂ ၊ ၈ ၅ ၃ ၊ ၈ ၅ ၄ ၊ ၈ ၅ ၅ ၊ ၈ ၅ ၆ ၊ ၈ ၅ ၇ ၊ ၈ ၅ ၈ ၊ ၈ ၅ ၉ ၊ ၈ ၆ ၀ ၊ ၈ ၆ ၁ ၊ ၈ ၆ ၂ ၊ ၈ ၆ ၃ ၊ ၈ ၆ ၄ ၊ ၈ ၆ ၅ ၊ ၈ ၆ ၆ ၊ ၈ ၆ ၇ ၊ ၈ ၆ ၈ ၊ ၈ ၆ ၉ ၊ ၈ ၇ ၀ ၊ ၈ ၇ ၁ ၊ ၈ ၇ ၂ ၊ ၈ ၇ ၃ ၊ ၈ ၇ ၄ ၊ ၈ ၇ ၅ ၊ ၈ ၇ ၆ ၊ ၈ ၇ ၇ ၊ ၈ ၇ ၈ ၊ ၈ ၇ ၉ ၊ ၈ ၈ ၀ ၊ ၈ ၈ ၁ ၊ ၈ ၈ ၂ ၊ ၈ ၈ ၃ ၊ ၈ ၈ ၄ ၊ ၈ ၈ ၅ ၊ ၈ ၈ ၆ ၊ ၈ ၈ ၇ ၊ ၈ ၈ ၈ ၊ ၈ ၈ ၉ ၊ ၈ ၉ ၀ ၊ ၈ ၉ ၁ ၊ ၈ ၉ ၂ ၊ ၈ ၉ ၃ ၊ ၈ ၉ ၄ ၊ ၈ ၉ ၅ ၊ ၈ ၉ ၆ ၊ ၈ ၉ ၇ ၊ ၈ ၉ ၈ ၊ ၈ ၉ ၉ ၊ ၉ ၀ ၀ ၊ ၉ ၀ ၁ ၊ ၉ ၀ ၂ ၊ ၉ ၀ ၃ ၊ ၉ ၀ ၄ ၊ ၉ ၀ ၅ ၊ ၉ ၀ ၆ ၊ ၉ ၀ ၇ ၊ ၉ ၀ ၈ ၊ ၉ ၀ ၉ ၊ ၉ ၁ ၀ ၊ ၉ ၁ ၁ ၊ ၉ ၁ ၂ ၊ ၉ ၁ ၃ ၊ ၉ ၁ ၄ ၊ ၉ ၁ ၅ ၊ ၉ ၁ ၆ ၊ ၉ ၁ ၇ ၊ ၉ ၁ ၈ ၊ ၉ ၁ ၉ ၊ ၉ ၂ ၀ ၊ ၉ ၂ ၁ ၊ ၉ ၂ ၂ ၊ ၉ ၂ ၃ ၊ ၉ ၂ ၄ ၊ ၉ ၂ ၅ ၊ ၉ ၂ ၆ ၊ ၉ ၂ ၇ ၊ ၉ ၂ ၈ ၊ ၉ ၂ ၉ ၊ ၉ ၃ ၀ ၊ ၉ ၃ ၁ ၊ ၉ ၃ ၂ ၊ ၉ ၃ ၃ ၊ ၉ ၃ ၄ ၊ ၉ ၃ ၅ ၊ ၉ ၃ ၆ ၊ ၉ ၃ ၇ ၊ ၉ ၃ ၈ ၊ ၉ ၃ ၉ ၊ ၉ ၄ ၀ ၊ ၉ ၄ ၁ ၊ ၉ ၄ ၂ ၊ ၉ ၄ ၃ ၊ ၉ ၄ ၄ ၊ ၉ ၄ ၅ ၊ ၉ ၄ ၆ ၊ ၉ ၄ ၇ ၊ ၉ ၄ ၈ ၊ ၉ ၄ ၉ ၊ ၉ ၅ ၀ ၊ ၉

ဘာ၀နုံ။သမထဘာ၀နာ၀ိပဿနာဘာ၀နာ၀ါကို၊အနုနံယဒ္ဓဇ္ဇော၊အား၊မလုတ်သော၊ဝေ၀ံ၊ဤသို့၊ဘုဘသား၊ဖြစ်သောဗေလဋ္ဌာနိကမထေရ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းကို၊ဒေ၊သော်ဟု၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊မဟာ၀ရာဟော၀နိ၀ါပဝုဋ္ဌော ဝုနုပ္ပုနုံ၀ဿ မုပေတိမန္ဒောတိ၊မဟာ၀ရာဟော၀နိ၀ါပဝုဋ္ဌောဝုနုပ္ပုနုံ၀ ဿမုပေတိမန္ဒောဟု၍၊အာဟ၊ ဆိုကော်မူ၏၊တာသ၊ထိ၀ါထာပုဒ်၏၊အဋ္ဌော၊ အနုက်ကို၊ ဟေ၀ဿ၊အောက်၌၊ ၀ဋ္ဋော၊ယော၀၊ ဆိုအ၀ပြီးသည်သာလျှင် တည်း၊စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးခဲ့၊ဟု၊ဤ၀ါထာပုဒ်၌၊ပဋ္ဌမိတွား၊ဟု နှိုးပြု၍၊အနုဝေါသိတာ၊ဒိသာ၀ေ၀ တာယ၊ အနုဝေါသိတ အစရှိသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မန္ဒော၊ပညာနဲ့.သောသူသည်၊ ဝုနုပ္ပုနုံ။အာဘန်ဘန်၊ဂဗ္ဘ၊ အမိ၀မ်းတိုက်သို့၊ဥပေတိယထာ၊ရောက်သကဲ့သို့၊ ဝေ၀ံ၊ဤသို့၊မာဒိသော၊ ပါကဲ့သို့သော၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊နဥ၀ဂ္ဂေ ယျ၊ မရောက်ရာ၊ပန်၊ အန္ဓယမ္ဘတပါ၊ဗျတိရိက်ကို၊ဆိုပြီးခဲ့၊ တဗ္ဗိ၀ရိတသဘာ၀တာယ။ ထိုဆို အပ်ခဲ့ပြီးသည်မဖြစ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သမ္ဘာ၀နီ၀ တ္ထိ ယာ၊ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊ မတ္ထကံ၊အတ္ထတ်အထိ၀်သို့၊ ပါ၀ိတတ္ထာ၊ ရောက်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပရိနိဗ္ဗာ၊ယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဗျတိရေကမုခေန၊ဗျတိရိက်ကို အကျွံ်းပြုသဖြင့်၊ အာဒီ၊အရဟတ္တမဂ်လ် ကို၊ဗျာကာသိ၊ပြောကြား၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဍီ။မှတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည် လျှင်အပြီးတည်း၊ ။ဗေလဋ္ဌာနိကဗ္ဗေရ၀ါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ ဗေလဋ္ဌာနိက မထေရ်၏၀ါထာအာဘွင့်သည်။နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဇကေနိပါတ်-၁၁-ကောဒသမ၀ဂ်-၁၀ j-သေတုဆ္ဆဗ္ဗေရ၀ါထာ၊

မာနေနုပဠိတာသေတိ၊ မာနေနုပဠိတာသေဟု သော ဤ၀ါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သေတုဆ္ဆဗ္ဗေ၊သား၊ သေ တုဆ္ဆမထေရ်၏၊၀ါထာ၊၀ါထာတည်း၊အယဉ္စိ၊ဤသေတုဆ္ဆမထေရ်သည် လည်း၊ ၀ုဒ္ဓိမဋ္ဌေသု၊ရှေးဘုရား၏၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆု တောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထာ၊ဘ၀ေ၊ထိုထိုဘ၀၌၊ဝိ၀ဋ္ဋ။ ပန်သယံ၊ အရဟတ္တမဂ်လ်၏အား၊ကြီး၊သော အကြောင်း၊ဖြစ်သော၊ ၀ုဏ္ဏံ၊ ကောင်းမွန်ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊တိသဿ၊လိသဿ၊အမည်တော် ရှိသော၊သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဿ၊ဖြတ်စွဲဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊သိကြား၊လိမ္မာသည်

ရှိ၏အဖြစ်သို့။ ပညာ်ားရောက်သည်၊ ဟုတ်ကား၊ ဖြစ်၍၊ ကေဒိဝသံ။ တနေ့သ၌၊ ကိသံ၊ တိ သာအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန်တော်၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ်ကား၊ ဖြစ်၍၊ သုမဂဓ၏ အလွန်ချစ်ဖြစ်သော၊ ပနသဟလံ၊ ပိန္ဓသိုးကိုလည်းကောင်း၊ အာဘိသမ်တံ၊ ပြုပြင်အပ်သော၊ နါလိကေရသာဇုံ၊ အုန်းသီးဆံပိန်ဥကိုလည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ သော၊ ထို အမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန၊ ထိုသို့သတောရှိ သော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အဘာနိတလဲလဲ၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ္ဏော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါ တို့ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ မဏ္ဍလ ရညော၊ တဝန်းတလျားကိုအစိုးရသောမင်း၏၊ ဥဇ္ဇေနိ၊ သားသည်၊ ဟုတ်ကား ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။ အသ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ သေတုန္တာတိ နာမံ။ သေတုန္တဟု သောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသတ္တိ သားသည်၊ ဝိတရိ။ ခမည်းတော်သည်၊ မတေ၊ နတ်ရွာလားခဲ့သော်၊ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်သည်၊ ဟုတ်ကား၊ ဖြစ်၍၊ ဥဿာဟသတ္တိနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာကျိုကျကြောင့် ဖြစ်သော တန်ခိုးဟု ဆိုအပ်သော ဥဿာဟသတ္တိတို့၏။ အဘာဝေန။ မရှိသဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဓ ဟာတ္ကဝတံ၊ သူတပါးလက်သို့ရောက်သည်ကို။ ဂတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဒုက္ခပတ္တိယာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်။ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိ သည်၊ ဟုတ်ကား၊ ဖြစ်၍၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုန်ဒေသစာရိကို၊ စဇန္တော်၊ ကြွတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုးတော်မူ၏။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုးတော်မူ၍၊ ပဇ္ဇလိတ္တာ၊ ရှေ့ယန်းပြု၍၊ ပရိကမ္ပံ၊ ကမ္ဘာ့ခါန်းစီးပြန်းခြင်း အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဘဒ္ဒေ ဟော။ ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အ ရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ။ ဒေပ ဒါနိ၌ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တိသဿ၊ တိသအမည်တော်ရှိ သော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဖလံ၊ ပိန္ဓသိုးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ ခဲ့ဘူး၏။ အဘိသမ္ဘတံ၊ ကောင်းဖြတ်၏ဟု သဇရပ်အပ်သော၊ နဠဋ္ဌိ ကေရဏ္ဍ၊ အုန်း သီးကိုရင်း၊ ခဇ္ဇကဠ၊ ခဲဘွယ်ဖြစ်သောပိန်းဥကိုရင်း၊ ပါဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုအလှူဒါနကို၊ တိသဿ၊ တိသအမည်တော်ရှိ တော်ရှိသော၊ မဟေသိနော၊ သိလက္ခန္ဓာ စသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကိုရှာ

ဖြိုးတော်မူပြီးသော၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ဒတ္တာ၊လှူပြီး၍၊ပရံ၊နောက်ကာလ၌၊အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာမကာမီ၊ အလိုရှိအပ်နှစ်သက်အပ်ဖြတ်နိုး အပ်သောဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊မောဒါမိ၊မွေ့လျော်ရှိ၏၊ယဒိ ဣဒ္ဓိ၊ကံ၊အလိုရှိတိုင်း၊ဥပပဇ္ဇိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဟု၊တာ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္မာမှ၊ဒွေနဝုတောကပ္ပေ၊ကိုးဆဲနှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ယံယာယစေတနာ ယ၊အကြင်စေတနာဖြင့်၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒဒိ၊လှူခဲ့ဘူး၍၊တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာတိစာနာမိ၊ မသိစဘူ၊ဟုတ်၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ဖလဒါနသ၊သစ်သီ.ဟူသောအလှူ၏ ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း၊ဟု၊တာ၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ တေရသကပ္ပမှ၊တဆဲသုံး ကပ်ထက်၌၊ဟုန္ဒသ၊မော၊ သိကြား၊မင်း၏ စည်း၊စိပ်နှင့်တူသော စည်း၊စိပ်ရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဟုန္ဒသမ အမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ဗန္ဓော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဇနော၊ ဗိုလ်ထူများ၊သော၊စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်း၊စေတတ်သော၊ရာဇာ၊ စကြာမင်း၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ မယ္ဟံ၊ငါ့အား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာဝိတာ၊ဗုတ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသ၊ ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံး အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ဟုတိ။ ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ၊

ပန၊ဝါကျတပါး၊အား၊ထုတ်ဦး၊အုံ့၊အရှဟတ္ထံ၊အရှဟတ္ထဖိုလ်သို့၊ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ကိလေသော၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဂရေဟဏ္ဍော၊ ကွဲရဲလိုသည်ဖြစ် ၍၊ မာနေနဝဋ္ဌိတာသော၊ သခ်ါရေသုသံကိလိသမာနသော၊ လာဘာလာ ဘေနမယိတာ၊ သမာဓိ်နာဓိဂန္ဓုန်တိဂါထံ၊ မာနေနဝဋ္ဌိတာသေသခ်ါ ရာရေသုသံကိလိသမာနသော၊ လာဘာလာဘေနမယိတာ သမာဓိ်နာဓိ ဂန္ဓုန်ဟူသော ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မာနေန၊ သေယျောဟမသ္မိအစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော ကိုးပါး၊အပြား၊ရှိသောမာနဖြင့်၊ ဝဋ္ဌိတာသော၊ တည်ပတ်ကုန်၏၊ သခ်ါရေသု၊ အဋ္ဌတ္တိကဗာဟိရဖြစ်သော စကျွေ့ရှုပ အစရှိသော သခ်ါရ တရား၊တို့၌၊ သံကိလိသမာနသော၊ တဏှာဂါဟအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း ဖြင့်ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊လာဘာလာဘေန၊လာဘ်ရခြင်းလာဘ်မရ ခြင်းအစရှိသောလောကဓံတရား၊ဖြင့်၊မယိတာ၊ရှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ တော ပုဂ္ဂလာ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊သမာဓိ်၊သမလဘာဝနာ၏၊ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ် သော စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊နာဓိဂန္ဓုန်၊မရှိင်ကုန်၊ ၊

တဘက်။ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ မာနေနဝိုတာသေတိ၊ မာနေနဝိုတာသေဟု သည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေယျော၊ ဖြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဒေါနိ နယပဝတ္တေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ မာနေန၊ ကိုးပါးအပြား ရှိသောမာနဖြင့်၊ အတ္တာ ကြွားသနပရဝမ္ဘနာဒိဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကိုချီးမြှောက် ခြင်းသူတပါးကိုရှုတ်ချခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကုသလဘာဝဟူသော ဒေနေန၊ ကုသိုလ်တည်းဟုသော ဘဏ္ဍာထုတ်ကိုဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ ဝိပုလဋ္ဌေ၊ ရအပ်သောချမ်းယွင်းခြင်းမှိုကုန်၏၊ သခ်ါရေသုသံကိလိဿမာနသေတိ၊ သခ်ါရေသုသံကိလိဿမာနသေ ဟူသည်ကား။ အစ္ဆရိယတ္ထိကဗဟိဟိရေသု၊ အစ္ဆရိယတ္ထိကဗဟိရဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ခာဒီသုစေဝ၊ စက္ခု၊ အစရှိသည်တို့၌ ခ်ိ လည်းကောင်း၊ ရူပါဟယဝနာဒီသု၊ ရူပ၊ ယတဘဉ် အစရှိကုန်သော၊ သခ်တ ဝမ္မေသုစ၊ သခ်တတရားတို့၌ခ်ိလည်းကောင်း။ သံကိလိဿမာနာ၊ တဏှာ ဂါဟအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ဤ ဥဗ္ဗာသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တာကံ၊ ဥစ္စတည်း၊ သေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတရားအဝု သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါး တရားအဝု သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုနိမိတ်ကို၊ တဏှာဂါဟာဒိဝသေန၊ တဏှာဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း ဖြင့်၊ သံကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇမာနာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ လာ ဘာလာဘေနမတိဘာတော်၊ လာဘာလာဘေနမတိတာဟူသည်ကား၊ ပတ္တစိ ဝရာဒီနဗ္ဗေ၊ သပိတ်သက်နှံ့အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထာဒီနဉ္စ၊ အဝတ် အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ လာဘေနစ၊ ရသဖြင့်လည်း ကောင်း၊ တေသံယေဝ၊ ထိုသပိတ်သက်နှံ့ အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ အလာဘေနစ၊ မရခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုရခြင်းတည်းဟု သောနိမိတ်ကို၊ ဥပဂန္ဓေတိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အနုနယပဋိဃေတိ၊ ချစ်ခြင်းမုန်း ချင်းတို့ဖြင့်၊ မတိတာမဒ္ဒိတာဆာဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဘေ၊ ဤလာဘာလာဘေနဟူသောစကား၊ ဣဒ္ဓသုခမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သုခမဂ္ဂင်တည်း။ ဣ၊ ဤလာဘာလာဘေနဟူသောပုဒ်၌၊ အာဝသိ ဗ္ဗ လောကမ္ပဿာနုပါ၊ လာဘအလာဘမှကြွင်းကုန်သော ယသအယသနှင့်ပသံ သသုခဒုက္ခ တည်းဟူသော လောကဓံတရား ခြောက်ပါးတို့ကိုလည်း၊ သက်ဟောရေတွက်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌေ၊ ဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ သမာဓိ နာဓိဂန္ဆန္တိ၊ သမာဓိ နာဓိဂန္ဆန္တိဟူသည်ကား။ ဝေ ရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊

နပါဝုဏာန္တိ။ မရောက်ကုန်သနည်း။ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနံ။ သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ မမ္မာနံ။ တရားတို့၏။ အဘာဝတောဝေါ ရှိခြင်းကြောင့် ဣတိ။ ရသည်။ ဤသမာဓိကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော တရားမှတပါးသော် လေသော တရားတို့၏လည်း။ ဘာဝတောဝ။ ရှိခြင်းကြောင့်။ နပါဝုဏာန္တိ။ မရောက်ကုန်။ ဣဒါပိ။ ဤဂါထာ၌လည်း။ မာနာဒိဟိ။ မာနအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အဘိဘူတာ။ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ အဝိဇ္ဇာသုနော။ ပညာမဲကုန်သော သူတို့သည်။ သမာဓိ။ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ ယထာ။ မရကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ ယထာ။ ထိုအတူ။ ဝိဇ္ဇာသုနော။ ပညာရှိကုန်သော သူတို့သည်။ နနာဓိဂစ္ဆန္တိ။ ရကုန်၏။ မာနိသာ။ ငါနှင့်တူကုန်သော။ တေဟိ။ ထိုလာဘာလာဘ စသည်ရှစ်တန် လောကဓံတို့ဖြင့်။ အနဘိဘူတာ။ မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ တေပန။ ထိုဝဏ္ဏလိုတို့သည်ကား။ သမာဓိ။ နှစ်ပါးသော သမာဓိကို။ အဓိဂစ္ဆန္တေ။ ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗျတိရေကမုခေန။ ဗျတိရေကအားဖြင့် ဖြင့်။ အာညံ။ အခုဟတ္ထာ ဖြိုလ်ကို။ ဗျာကရေတံ။ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒါဘဇ္ဇံ။ သိအပ်၏။ ။သေတုဿ ဣဒ္ဓိရဂါထာဝဏ္ဏနာ။ သောဘုန္တမားထရ၏ ဂါထာအဘွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-ကေဒသမဝဂ်-၁၀၃-ဗန္ဓနဇ္ဈေရဂါထာ။

နာဟံ ဗေဒေန အတ္ထိကောတိ။ နာဟံ ဗေဒေန အတ္ထိကောဟု သောဂါထာ သည်။ အာယသ္မတော။ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ဗန္ဓနဇ္ဈေရဿ။ ဗန္ဓနမထေရ၏။ ဂါထာ။ ဂါထာတည်း။ အယဉ္စိ။ ဤဗန္ဓန မထေရ်သည် လည်း။ ပုရိမဇာတိယာ။ ရှေးဘုရားတို့၌။ ကတာဓိကာရော။ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍။ သိဒ္ဓတ္ထသ။ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိ သော။ ဘဂဝတော။ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ။ လက်ထက်တော်၌။ အညတရသ။ တယောက်သော။ ရညော။ မင်း၏။ အဇ္ဈောပုရဂေါပကော။ နန်းတွင်းဝန်သည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍။ ကေဒိဝသံ။ တနေ့သ၌။ သပရိသံ။ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ ရာဇဂဟံ။ မင်းရင်ပြင်၌။ ဂန္တွာ။ ကြွ၍။ ကြွသွားတော်မူ သော။ ဘဂဝန္တံ။ သိဒ္ဓတ်ဖြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ပသန္နစိတ္တော။ ကြည်ညို သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍။ ကဏာဝေရပုပ္ပါနိ။ ကလားဇလပ်ပန်းတို့ ကို။ ဂဟေတ္တာ။ ယူ၍။ သသိရံ။ ရဟန်းသံဃာ နောက်ပါနှင့်တကွသော။

လောကနှာယကံ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇော်ပူဇော်ငြား၊ သောဏ အမျိုးသားသည်၊ တောနဝုတ္တကမြေနှု၊ ထိုဇကာင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေးနတ်ဖြစ်သည်၊ နှုန်ကြိုတွေ့ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ တိုမှ ဤမှ၊ သုဂတိသုဃောဝ၊ သုဂတိဘုံ ဘီဒ္ဓိသာလျှင်၊ ဘံသရေ ဆွေ့ကာ၊ ကျင်လည်သည်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဆုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ ဤပါတိုဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ထိုလဝတိနဂရေ၊ သိလဝတီမြို့၌၊ ဘေဒ္ဒိဝုတ္ထောလူ၌ သားသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နိုင်ငြားတို့ ဖြစ်လာ၏၊ အာသေ။ ထိုအမျိုးသားအား၊ ဗန္ဓနောတိနာမံ၊ ဗန္ဓနဟု သောအမည်သည်၊ အားဟာသိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ သောဝ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညူတံ၊ သိကြလိမ္မာသည့်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့် သာလျှင်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ဂ၊ တောရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာဝိန္ဒိုနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ။ ကျောင်းတော်သို့ဂ၊ တောရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၊ နာရ၍၊ ပဒ္ဓိ လဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရား၊ ဂိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဥာဏာသ၊ ပါရမီဉာဏ်၏၊ ပရိပါကတ္တာ၊ ရင့်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နုစိရေသော၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အာရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်လ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်ရှိ၏။ တနေ၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်ဦး၊ လောကသောဠောသတ္တလောကထက် ကြီးမြတ်တော်မူသော၊ နုရာသဘောနှုတ်လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ သိဒ္ဓေ ဣတ္ထာနုဘာ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်သားတို့ဖြင့်၊ ပုရေ ဘေ၊ ခြံရံ၏ဆိတ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နဂရံ ရာဇဂိုဟံ၊ ပဋ္ဌိပဇ္ဇထ၊ ကြွ၍သော်မူ ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇေတဝနံ၊ သာယံ၊ ရှေ့ညောမင်း၏၊ အနေ့ပုရေ၊ နန်းတော်တွင်း၌။ အာဘိသမ္ဘတော၊ သရဖိုက်ပညာတော်ခန့်ထားအပ်သော၊ ဂေါပကော၊ နန်းတွင်းဝန်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူ ၏၊ ပါသာဒေ၊ နန်းတော်ကြာသာဒ်၌၊ ဥပ ဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကနှာယကံ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရား ကို၊ အဒ္ဒသံ ၊ မျိုးမြင်ရ၏ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကာဟေ ရေ၊ ကုလားဇလင်ပန်းကို၊ ဝဟေတ္တာန၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ သိက္ခ္ဒြသံ ဃေ၊ ဟန်းသံဃာ၌၊ သမောကိရိံ၊ ကြဲမြှောက်ပူဇော်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝိကုပ္ပန်၊ အလှူးလှူးသောတန်ခိုးတော်ကို၊ ဒိသွာ၊ မှီးမြင်ရ၍၊ တတော၊ ထို ထက်၊ ဘိဝယ္ဟာ၊ လွန်စွာ၊ သ ဝေါကိရိံ၊ ကြဲမြှောက်ပူဇော်ပြီ၊ ဧကတော၊ ဤကဒ္ဒကမ္ဗာမှ၊ ပဋေ၊ ရှုတော်

ကပ္ပေ။ကိုးဆဲ့လေးက မ္ဟာထက်၌၊ ယီဝုပ္ပ်ံ၊အကြင်ကုလားဧလင်ပန်းကို၊အ
ဘိရောပယိ၊ တင်လှူပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ တေနဝုညကမ္ပေန။ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာဘိစာနာပိ၊မသိစဘူး။ဣမိနာ ဣမိ ခြုံ
အာကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ သိဒ္ဓတ်ဖြတ်စွာဘုရား၏ပူဇော်ခြင်း၏ ပလံ၊
(၅)အာကျိုးပေတည်း။ ဣဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ သတ္တာသိတိဖြိုကပ္ပေ။ရှစ်
ဆဲ့ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌၊ မဟိန္ဒိကာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ သတ္တရတနာ
သမ္ပန္နာ၊ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟာဇ္ဇလာ။ ဗိုလ်ထူများကုန်
သော၊စတုရောစက္ကဝတ္တိ၊လေးယောက်သောစကြာမင်းတို့သည်၊အာသုံ၊
ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊မယ္ယံ၊ဝါအား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာပိတာ၊ဖုတ်
ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (၀)၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဝေါတာမ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အာဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာအပ်ပြီ၊ဣဒါနိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်
မူအပ်၏။ ၊ပန်၊ဝါကျအဆုံးအား၊ထုတ်ဖြိုး၊ခုံ၊ဒေ၊ဟောတ္ထုံ၊အ၊ဟောတ္ထု ဖိုလ်သို့
ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ကတညုဘာ၀ေ၊ သူကေပါ၊တို့ကျေးဇူးကို သိတတ်
သောအာဖြစ်၌၊ ဌတ္ဝာ၊တည်၍၊အတ္ထနော၊ပိမိ၏၊ ဥပကာ၊ဥ။ ကျေးဇူးကို
လည်းကောင်း၊အာသဟ၊ညော၊ထိုသိလ၀တီမင်း၏အား၊ ပဠုပကာ၊ရံ၊ကျေး
ဇူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ကာ၀ုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊သိလ၀တီနဂရံ၊ သိလ၀တီမြို့
သို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ ရညော၊သိလ၀တီမင်း၏အား၊ မြတ်၊ တရား၊တော်ကို၊ဒေ
သေန္တော၊ဟောလျက်၊သစ္စာနိ၊သစ္စာတို့ကို၊ပကာသေတိ၊ထင်ရှား၊ပြ၊တော်
မူ၏။ ရာဇာ၊ သိလ၀တီမင်းကြီးသည်၊ သစ္စ၀ရိ၊ယောသာနေ၊ သစ္စာလေး
ပါးကိုပြီးသောအဆုံး၌၊ သောတာ၀ပန္နော၊သောတာပန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်
၍၊အတ္ထနော၊ပိမိ၏၊နဂရေ၊မြို့၌၊သုဒဿနံ နာမ။ သုဒဿနအမည်ရှိသော၊
မဟာနန်း၊ကြီးစွာသော၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းကို၊ ကာရေတ္ဝာ၊ဆောက်လုပ်၍၊
ထေရသ၊ဗန္ဓုနမထေရ်အား၊နိယျာဒေတိ၊လှူ၏။ မဟာသာ၊ဝသက္ကာ၊ရော
မျှားစွာသောလောဘ်ဟူသော်သက္ကာသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ထေရော၊ဗန္ဓုန
မထေရ်သည်၊ဝိဟာရဏ္ဍ၊ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗဏ္ဍလာ၊ဝသက္ကာ
ရဏ္ဍ၊ အလုံးရုံသောလောဘ်ဟူသော် သက္ကာကိုလည်းကောင်း၊ ဘံဃသ၊ဝသံ
ဃာ၊တော်အား၊ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်းခဲ့၍၊သယံ၊မိမိသည်၊ ဝုဏိမနိ
ယာ၊မေနေ၀ ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဏ္ဏာ၊ယ၊ ဆွမ်း၊အ၊လှိုဒ္ဓ။ စရိတ္တာ
ဝတ်ကျင့်လည်၍၊ ယာ၊ပေ၊ဇ္ဇော၊မျှလျက်၊ကတိ၊ပါ၊ဟံ၊နှစ်ရက်သုံးရက်၊ တည်း
ထိုသုဒဿနကျောင်းကြီး၌၊ဝ၀သိတွာ၊နေ၍၊သာ၀ဏ္ဍိယံ၊သာ၀ဏ္ဍိပြည်သို့
ဂန္တုကာ၊မော၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု။ သီ

တင်းသုံးတော်ဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ဘဏ္ဍာအာရုဏ်ဘုရား၊တုမ္မေ၊သင်
တို့သည်၊ဣဒေဝေ၊ဤအာရုပ်ဌသာလျှင်၊ ဝေဿဝဏ်သိတင်းသုံးတော်မူပါ၏ကုန်
လေသော၊ပဋ္ဌေယျာ၊ပစ္ဆည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ သစ္စေဝေကလ္ပံ၊အကယ်၍ချီ၏တဲ့
သည်ဖြစ်အုံ့၊မယံ၊ဘုရားတပည့်တော်တို့သည်၊ တံ၊အာရုဏ်ဘုရားကို၊ ပရိ
ပုရိ သာမ၊ပြည့်ပါစေကုန်အုံ့၊ဣတိ၊ ဒေဝတံသု၊လျှောက်ကြကုန်၏၊
ထေရော၊ဗန္ဓနမထေရ်သည်၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်မယ်၊ငါအား၊ဥပဇ္ဈာ၊ရေတို၊
မျှားမြောက်ကုန်သော၊ပစ္ဆယျာ၊ပစ္ဆည်းတို့ဖြင့်၊ နအဇ္ဇေဝ၊အလိုမရှိ၊ ဣတိ
တရေတို၊ရေရသမျှကုန်သော ပစ္ဆယျာ၊ပစ္ဆည်းတို့ဖြင့်၊ယာဝပေတိ၊မျှနှိုင်ရန်၊
ဗဟုဝေ၊သေနေ၀ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မတည်းဟူသော အရေသာဖြင့် သာလျှင်၊
တိဏ္ဍော၊ရောင့်ရဲသည်၊အာဒိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ဤသို့သော အနက်ကို၊
ဒေ၊သော၊နေ့ဟု၊ပြလိုသော ဗန္ဓနမ၊ထေရ်သည်။ နာဟံ ဘေနအတ္ထိကော၊သခိ
တောဓမ္မရုသေနတပ္ပိတော၊ဝိတ္ထာနရသဂ္ဂရုတ္တမံ၊နစကာဟာမိ ဝိသေနဗန္ဓ
ကိဂါထံ၊နာဟံ ဘေနအတ္ထိ၊ကော၊သခ၊တောဓမ္မရုသေနတပ္ပိတော၊ ဝိတ္ထာ
နရသဂ္ဂရုတ္တမံ၊နစကာဟာမိ ဝိ၊သေနဗန္ဓ၀ံ ဟူသော၊ဤ ဂါထာကို၊အသာသိ
ရှာဆို၏၊အာဟံ၊ငါသည် ဘေနနုဝ်ထိပစ္ဆ ယာမိသဖြင့်၊ နအတ္ထိကော၊အလို
မရှိ၊ဓမ္မရုသေန၊ ဗောဓိပက္ခယဓမ္မကိုးပါး၊အပြာ ရှိသော လောကုတ္တရာဓမ္မ
တည်းဟူသော အရေသာဖြင့်၊ တပ္ပိတော၊ရောင့်ရဲ၏၊သခိ၊တော၊မြတ်သော
ချမ်းသာနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ရသဂ္ဂံ အလုံးရုံသော အရေသာတကာတို့ထက်
လွန်ကဲ၊သော၊ဥတ္တမံ၊အလုံးရုံ၊သော အရေသာတို့ထက်မြတ်သော၊ ဓမ္မရေသံ၊
ဗောဓိပက္ခယဓမ္မ ကိုးပါး၊အပြာ ရှိ သော လောကုတ္တရာဓမ္မ တည်းဟူသော
အရေသာကို၊ ဝိတ္ထာ၊သောက်၍၊ ဌိတော၊တည်၏၊ဝိ၊သေနဗန္ဓ ဒေသနာတော်
သော အာရုံတည်းဟူသော အရေသာနှင့်၊ သဏ္ဌာ၊ပေါင်းတော်ခြင်း၊ကဲ့၊နစ
ကာဟာမိ၊မပြုရသည်သာတည်း။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာပုဒ်၌၊နာဟံ ဘေတေန
အတ္ထိကောတိ၊ နာဟံ ဘေတေနအတ္ထိကောဟူသည်ကား။ ယေန၊အကြောင်းပစ္ဆ
ယအာမိသဖြင့်၊မံ၊ငါ့ကို၊ တုမ္မေ၊သင်တို့သည်၊ တပ္ပေတုကာမာ၊ရောင့်ရဲ
စေလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပရိပူရေ၊သာမ၊ပြည့်ပါစေကုန်အုံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒ
ထ၊ဆိုကြကုန်အုံ့၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဘေတေနအာမိသလာဘေန၊ ထိုအာမိသ
လာဘဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘေတေနပစ္ဆယာမိသ၀ေသေန၊ ထိုပစ္ဆယာမိသ
တည်းဟူသော အရေသာဖြင့်လည်းကောင်း။ နအတ္ထိ၊ကော၊ အလိုမရှိ၊မယ်၊
ငါ့အား၊ဘေတေန၊ ထိုအာမိသလာဘပစ္ဆယာမိသတည်းဟူသော အရေသာ
ဖြင့်၊အ၊ဣတ္ထာ၊အလိုသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊သုနှုန်ခြင်း၊ပစ္ဆည်းလေးပါး၌ရောင့်ရဲခြင်း

သည်၊ပရုဝ်၊ မြတ်သော၊သုခ၊ချမ်းသာတည်း။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ ဣတရိ တဏှေဟိ၊ရဂေသမ္ဘဝကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ပစ္စည်း၊တို့ဖြင့်၊ ယာပေတိ၊မျှ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တော နှ၊သို့အာဝိသလာဘပစ္စယာဝိသ တည်း၊ဟူသော၊အရသာဖြင့်။ အနုဏ္ဍိက ဘာဝေ၊အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ပဓေနကာရဏံ၊ပြုခြွာန်း သော်အကြောင်း ကို၊ဒေသေန္တော၊ပြလိုသောဗန္ဓနမထေရ်သည်၊ သုဝိတောဝမ္မရုသေနတပ္ပိ တောတိ၊ သုဝိတောဝမ္မရုသေန တပ္ပိတောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၊တော်မူ၏၊ သတ္တတိ သဗ္ဗောဓိပက္ခိယဝမ္မရုသေနစေဝ၊သုံးဆဲ့ခုနှစ်ပါး သော်ဗောဓိပက္ခိ ယတရား၊ဟူသော အရသာဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ နဝဝိဓလောကုတ္တရ ဝမ္မရုသေနစ၊ ကိုးပါး အပြား၌သော လောကုတ္တရာတရား တည်း၊ဟူသော အရသာဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ တပ္ပိတော၊ရောင့်ရဲ၏၊ သုဝိတော ဖြတ်သော ချမ်းသာနှင့်တကွဖြစ်၏၊ဥတ္တမေန၊ဖြတ်သော၊သုခ၊ချမ်းသာနှင့်၊ သဟိ တော၊တကွဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိတ္တာနုရသဂ္ဂရတ္တာမန္တိ၊ဝိတ္တာနုရသဂ္ဂရတ္တမံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဒေသေသု၊ အလုံးစုံသော အရသာတို့ထက်၊ အဂ္ဂံ၊ ကဲလွန်သော၊ သေဋ္ဌံ၊ဖြတ်သော၊ တတော၊ယေ၀၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော၊ ဝမ္မရသံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ တရား၊ကိုးပါး အပြား၌သော လောကုတ္တရာတရား တည်း၊ဟူသော အရသာ ကို၊ဝိတ္တား၊သောက်၍၊ ဌိတော၊တည်၏၊ တေနေ၊ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗဒေသံ ဝမ္မရု သောဇိနာတိတိ၊ သဗ္ဗဒေသံ ဝမ္မရုသောဇိနာတိဟူ၍၊ အာဟ၊ပေါ်တော်မူ ၏၊နစကာဟာဝိဝိသေနသဒ္ဒေ၀ နှင့်၊ နစကာဟာဝိဝိသေနသဒ္ဒ ဝံဟူသည် ကား၊ဝေ၀ဗ်ပ်ဤသို့သောဟာ၌သော၊ ရသုတ္တမံ၊ အရသာတကာတို့ထက် ဖြာ်သော၊ ဝမ္မရသံ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယဝမ္မကိုးပါး အပြား၌ သောလောကုတ္တရာ ဝမ္မတည်း၊ဟူသော အရသာကို၊ ဝိတ္တား သောက်၍၊ ဌိတော၊တည်သော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဝိသေနဝိသသဒိသော၊ အာဝိပ်နှင့်တူ သော၊ဝိသယရှိသော၊ အာရုံတည်း၊ဟူသော အရသာနှင့်၊ သဒ္ဓံ၊သံသယ ရှိ၊ ရောနှော်ပေါင်းသင်း၊ခြင်း၊ကို၊ နုကာရိသဒိ၊မိ၊ပြုအံ့၊တထာဂတော၊သား၊ထို အာဝိပ်နှင့်တူသော အာရုံတည်း၊ဟူသော အရသာနှင့် ပေါင်း၀က်ခြင်း၊ကို ပြုခြင်း၏၊ကာရဏံ၊အကြောင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ၊တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော၊ဗန္ဓနတ္ထေရ၊ဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ဗန္ဓနမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီ ခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-ကေဒဿမဝဂ်-၁၀၄-ဒိတာကဏ္ဍရဂါထာ၊

လဟုကောဝတ ကာယောတိ၊ လဟုကောဝတ ကာယောဟုသည်ကား၊အာယသ္မတောရဉ်သော အသက်ရှိသော၊ ဒိတာကဏ္ဍရသော၊ဒိတာကမဇ္ဈဝေရ်ဖြစ်၊ဂါထာ၊ဂါထာတည်း၊အယင်ဖွဲ့ဿိဒိတာကမဇ္ဈဝေရ်သည်လည်း ပုရိမဇာတိဌာနသော၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာဓိကာရောပြုအပ်သော ဆုထောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမွတ်သိုက်ဥပစိန္ဒြော၊ဆင်ညှီးဟူသည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ပဒုမုတ္တရသော ပဒုမုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတောပြတ်စွဲ ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ဆက်တော်၌၊ ယဏ္ဍသောနာမတိ၊ဘီလူးစစ်မှူးသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်၊ ယဏ္ဍဿမာဝမေ။ ဘီလူးအစည်း အဝေး၌၊နိသိန္နော၊နေလျက်၊ သတ္ထာရံ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ အညတရတ္ထိ ံ၊တရုသော၊ရဟန္တမူ၊လေ၊သစ်ပင်၏အနီး၌၊ နိသိန်း၊နေတော်မူသည်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ။ ကပ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ကေမန္ဒံ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊နိသီဒိ၊ထိုင်နေ၏၊သတ္ထာ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊တာဝ၊ထိုဘီလူးစစ်မှူးအား၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဘီလူးစစ်မှူးသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြားနာရ၍၊ ဥဋ္ဌာရံ၊မြတ်သော၊ ပိတိ၊သောမနသံ၊နှစ်သက်ခြင်းဝမ်း၊မြောက်ခြင်းကို၊ ပဋေဒေန္တော၊ သိစေလိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊အပ္ပေါဒေန္တော၊လက်ပန်း၊ပေါင်း၊ခတ်ထိုက်၊ဥဇ္ဇဟိတ္တာ၊ထ၍၊သတ္ထာရံ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ။ လက္ခဏာရေစ်လည်သည်ကို၊ကတ္တာ။ပြု၍၊ပဏ္ဍမိ၊ဖဲကြိုတော်မူ၏၊သော၊ထိုဘီလူးစစ်မှူးသည်၊တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ဖြည်လူ.ဖြည်တို့၌၊သံသရေန္တော၊ကျင်လည်သည်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဇာမတ္တိ ံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိဖြည်၌၊ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အာသေ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ ဒိတကောတိနာမံ၊ဒိတကဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာမောဂ္ဂလာနဋ္ဌေ ရသေ၊မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊မဟိဒ္ဓိကဘာဝံ၊ တန်ခိုးကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊ ဇာတိယာ၊တန်ခိုးကြီးသော်၊ဘဝိ သာမိ၊ဖြစ်အံ့၊ဟူတိ

ဤသို့ပုဗ္ဗဇေတနာ၊ ရှေးကုသိုလ်ဟောင်းကံအကြောင်းသည်၊ ဝေဒိယ မာနော၊တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်း ပြု၍၊ဘဝဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊ အဃံတောင်ခ်ိုး၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍၊ သမထဝိပဿနာသု၊သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာတို့၌၊ကမ်ားစိုးဖြန်းသောအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍၊နစိရေ၊သော၀၊ မဂ္ဂ၊ဝိသာသျင်၊ ဆဋ္ဌဘိညော၊ ခြောက်ပါး၊သော အ ဘိညာဥ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊အပ ဒါန်၌၊ ၊

ဒွိပဒိန္နော၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တ၀ါတို့ကိုအစိုးရတော်မူသော နရာသဘော၊ နတ်လူတို့ထက်ဖြတ်တော်မူသော၊ နာမေန၊ အမည်တော် အားဖြင့်၊ပဒုမောနာမ၊ပဒုမုတ္တရ၊အမည်ရှိသော၊စက္ခုမာ၊ငါးပါးသော စက္ခု နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပ၀နာ၊တောအရပ်မှ၊ အတိ နိက္ခမ္မ၊တွက်တော်မူခဲ့၍၊ဝမ်း၊တရား၊တော်ကိုးဒေသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ယက္ခာနံ၊ နတ်ဘီလူး၊ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့၏၊ သမယော၊ အစည်းအ၀ေး၊တည်း၊ မဟာသိနော၊ပဒုမုတ္တရ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊အဝိဒူရေ၊အနီး၌၊ ယေနကိစ္စေန၊ အမှတ်မရှိသောကိစ္စဖြင့်၊ သမ္ဗတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တာ၀ဒေ၀၊ ထို တရား၊ဒေသနာ၊ဟောတော်မူသော အခါ၌သာလျှင်၊အစ္ဆရာ၊ပေကြိ သုဗုဒ္ဓ ရဟုနံ၏၊ ဗုဒ္ဓသာ။ ပဒုမုတ္တရ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂိရံ၊တရား၊တော်သံကို၊ အညာယ၊သိ၍၊အမတ သ၊သေခြင်း၊ကင်း၊တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနံ၊တရား၊ဒေသနာကို၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်၊ သုမနော၊ ဝမ်း၊ကြောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အပ္ပေါ်ဒေ့ တ္ဝာ၊ လက်ပန်း ပေါင်း၊ခတ်၍ ဥပဋ္ဌဟိ၊ပူဇော်သောအား၊ဖြင့်ခစား၊ပြု၊သည့်နေ့၊ပဒုမုတ္တရ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဥပဋ္ဌာနသ ပူဇော်သောအား၊ဖြင့်ခစား၊သော၊သုစိဏ္ဏသ ကောင်းမွှေတံ၏၊ဖလံ၊ အကျိုး၊ကို၊ပသ၊ရှုစမ်း၊ကြပါ၊ကုန်။ အ၀ဟံ၊ငါသည်၊ တိ သကပ္ပသ ဟသော သု၊ ကမ္ဘာသုံး၊သောင်း၊တို့ပတ်လုံး၊ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ် ( ) လေး၊ပါး၊သို့၊အား၊နာ၊ပပဇ္ဇိ၊မရောက်စေ၊ဘူး။ ဥနတိ သောကပ္ပသ ၊ သုံး၊ဆယ် ယုတ်ဟာ၊ကပ်တာ၊ခဏ်း၊ သုမဂ်လ၊သနာ၊မကာ သုမဂ်လ၊ဟု၊ခေါ်သော၊အမရ ကုန်သော၊သတ္တ၊ဂုဏ်၊နသမ္ပန္နာ၊ ရတနာ၊ခုနစ်ပါး၊နှင့်ပြည့်စုံ၊ကုန်သော၊မဟာ ဗ္ဗလာ၊ ဗိုလ်ထု၊များ၊ကုန်သော။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်း၊တို့သည်၊ အ၊ဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊မယ်။ ဘ၊ဒ္ဒာ၊။ကိ၊လေသာ၊ ကိ၊လေသာတို့ကို၊ ဗျာ၊ဝိတာ၊ ဖုတ် ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)။ ဗုဒ္ဓသ၊ ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊

အသုံးအမတော်ကိုး၊ကတံ၊လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ။ဤသို့၎င်းတို့၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန်၊အထူးကိုဆိုဦး၊ခဲ့၊အရဟာတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ပတ္တာ။ရောက်၍၊ သပိသေသံ၊အထူးနှင့်တကွ၊ဣဒ္ဓိသုတန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းတို့၌၊ ဝသီဘာဝေနု၊လေ့လာခြင်းရှိသဖြင့်၊အနေကဝိဟိတံ၊များသောအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ဣဒ္ဓိဝိဓအတိုင်းဟု ကို၊ပစ္စနွဲဘဝနှင့်ခံစားသည်ဖြစ်၍၊ဣဒ္ဓိပါဒိဟာရိယေနစ၊ဣဒ္ဓိပါဒိဟာရိယဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုသာသနီပါဒိဟာရိယေနစ၊အနုသာနီပါဒိဟာရိယဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ပြုခြောက်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ပြုသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ဝိဟာရတိ၊နေ၏၊ ဘိက္ခုဟိ၊ရဟန်းတို့သည်၊ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်ခိတကမထေရ်၊ တို့၊ငါ့ရှင်သည်၊ ဣဒ္ဓိ၊တန်ခိုးကို။ကထံ၊ အာဘယ်သို့လျှင်၊ ဝလဇ္ဇေသိ၊သုံးဆောင်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုဗ္ဗော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊တမတ္တံ၊ထိုအနက်ကို။အာစိက္ခန္တော၊ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊လဟုကောဝတာမေကာယော၊ ဗုဒ္ဓောဝဒိတိသုခေနဝိဝုလေန၊ တုလမိဝ၊ရိတံမာလုတေန၊ဝိသဝတိစမေကာယော၊တိဂါထံ၊ လဟုကောဝတာမေကာယော၊ဗုဒ္ဓောဝဒိတိ သုခေနဝိဝုလေန၊တုလမိဝ၊ရိတံမာလုတေနပိ၊ဝိလဝတိစမေကာယောဟူသော၊ဤဂါထာကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုရ၏။ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုရ၏၊ဣတိပိ၊ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိယော၊ဆိုကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ကာယော၊ ကရေ၊ကာယသည်၊ လဟုကောဝတာ၊ပေါ့စွတကား။ ဝိဝုလေန။ ကြီးကျယ်များမြတ်သော၊ပီတိသုခေန၊ပီတိနှင့်တကွဖြစ်သောသုခဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓောဝ၊နှံ့သည်သာလျှင်တည်း။ ကိမိဝ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊မော်လုတေန၊ လေသည်၊ရေတံပြွတ်အပ်သော၊ တုလမိဝ။လဲဝါကဲ့မ်းကဲ့သို့၊မေးငါမထေရ်၏၊ ကာယော၊ကာ့ရေ့ကာယသာည်၊ ဝိလဝတိစ၊လွင့်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဝုဒ်၌၊ လဟုကောဝတာမေကာယော၊တိ၊လဟုကောဝတာမေကာယောဟူသည်ကား။နိဝ၊ရောဒိဝိမ္ဘမနေန၊နိဝ၊ရောအစဉ်ရှိသောကိုလေသာအညစ်အကြေးကိုကွါခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရုန္ဒသပိ၊ခေန၊တဆဲ့လေးပါးအပြားရှိသော၊စိတ္တပရိဒမေန၊ စိတ်ကိုဆုံးမခြင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ စဝေ၊ ရိဒ္ဓိပ္ပါဒဘာဝနာယ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကိုပွါးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒ။ ကောင်းစွာ၊ စိတ္တဝေသိဘာ၊ဝေနစ၊လေ့ကျက်အပ်သောဝသီဘော်ဖြင့်ရင်း။ ရူပကာ၊ယော၊ရူပကာယာ၊သည်၊သ်လဟုကောဝတာ၊ ပေါ့ပါး၊လျှင်မြန်စွာ၊ တ

ကား။ ယေန။ အကြောင်နိဝေဏာဒိဝိကဿမ္ဘုနအစရှိသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဒဠှံ။ နှေးသော၊ မဟာဘူတပစ္စယံ၊ မဟာဘူတ်တည်းဟူသောပစ္စည်း အသော်ကဲ့ အပံ့ရှိသော၊ ဣမံ ဝိနာမကာရဇကာယံ၊ ဤတရကဇကာယကို စဉ်ကျော်လည်း ဖိတ်ကျပသေနှ ဖိတ်၏အစွမ်းဖြင့် ပရိဏာမေမိ ညွှတ်နွှင်၏ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း ဇရာ ဘေ ဘိ သုခေန ဝိပုလေန ဝါ ကိုးဇရာ ဘေ ဘိ သုခေန ဝိပုလေန ပဟု သည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏ ကာယော၊ ရူပကာယ သည်၊ သမ္ဘတ္တကမေဝ၊ အသုံးစုံသော အရေပ်ကိုသာ လျှင်။ အဖရေ ဣတိ၊ မနှီ့ သော၊ မဟာတာ၊ ကြီးကျယ်သော ဥဒ္ဓာ ရေ ဖြတ်သော၊ ဝိတ်သတ်ဟော နု၊ ပိတိနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ သုခေန၊ သုခဖြင့်၊ ဇရ ဘေ ဝ၊ နှီ့ သည်သာ လျှင် တည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက် ယောဇနာ ခြင်း တည်း၊ ဣဒဏ္ဍ၊ ဤသို့ဇရ ဘေ ဘိ စသော စကား ဟိုဆိုခြင်းကို လည်း၊ ယထာ၊ အကြောင်အခြင်း အရာ ဖြင့်။ ကာယော၊ ကရုဇကာယ သည်။ လဟုကော၊ ပေါ့ပါး လျှင် ဖြစ်ခြင်း သည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုကရုဇကာယ ဖြစ်သော အခြင်း အရာကို၊ ဒဿနတ္ထံ ပြခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ ယုတ္တံ။ ထိုစကား လျောက်ပတ်စွ၊ သုခသညာ ဣတ္ထ ဘ ရေ နု ပါ ဒကဗျာနှင့်လျှင် အာရုံရှိသော ဣဒ္ဓိ ဝိ ဓ အာ တိ ညာ ဏ စိတ်နှင့် တကွ ဖြစ်သော-သုခသညာ ဩဝ ဿ ဂ် ချမ်း သာ သော ဥပေက္ခာ နှင့် ယှဉ်သော သုခသညာ သို့ ကပ်သည်နှင့်၊ သန္ဓိ'ယော၊ တကွ သာ လျှင်၊ လဟုသညာ ဣတ္ထ ဘ ရေ နုံ။ ရူပကာယ လျှင် အာရုံရှိသော ဣဒ္ဓိ ဝိ ဓ အာ တိ ညာ ဏ စိတ်နှင့် တကွ ဖြစ်သော လဟုသညာ နိဝေဏာ ဝိ တက် အစရှိ သော ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှ လွတ်သော လဟု သညာ သို့ ကပ်ခြင်း သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထေ၊ ဤစကား ဦး သုခ သ၊ ချမ်း သာ၏ ဟရုဏာ ဒ္ဓ၊ နှီ့ ခြင်း ကို လည်း၊ တံ သရ ဒ္ဓာ နု ရူပ ဝ သော နု၊ ထို သုခ နှင့် တကွ ဖြစ်သော စိတ် စေတသိက် လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိသော ကရုဇကာယ ရုပ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒဠ္ဌံ ဖွတ် ခြင်း၏။ ပနစောဒေမိ၊ စောဒနာ ဥိ အံ့၊ စတုတ္ထ ဗျာနသ ဂီ နော၊ စတုတ္ထ ဗျာနနှင့် ပြည့် စုံသော ဝုဋ္ဌိ လ် အား ပိတိ သုခ ဟရုဏံ၊ ပိတိနှင့် တကွ ဖြစ်သော သုခ၏ နှုံ ခြင်း သည်၊ ကထံ၊ အဘာယ်သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ စတုတ္ထ ဗျာနံ၊ ထို စတုတ္ထ ဗျာန် သည်။ သမတိက္ကန္တ ပိတိ သုခံ၊ လွန်မြောက်ပြီးသော ပိတိ သုခ ရှိ၏။ ဣတိ အယံ။ ဤ သည်ကား။ စောဒနာ၊ စောဒနာ ခြင်း တည်း။ တေ၊ ဤ သင်စောဒက ဆရာ ဆိုသော စကား သည်၊ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏၊ ပန၊ ထို သို့ မှန်သော လည်း။ ဣဒံ၊ ဤ ပိတိ နှင့် တကွ ဖြစ်သော သုခ သည် နှုံ ၏ ဆိုသော စကား ကို၊ စတုတ္ထ ဗျာန လက္ခဏာ ဝ သော နု၊ စတုတ္ထ ဗျာန် လက္ခဏာ ၏ အစွမ်းဖြင့်၊

နဝဂ္ဂံ၊ မဆိုအပ်၏။ အထူးခေါ်ဝင်စစ်သောကိစ္စကား၊ ဝုဋ္ဌတာဂဝေသေနု။ စတုဏ္ဍ ဗျာနှစ်၏ဧကုဒ္ဒေသ အတွင်ဖြစ်သော ပါဒပဲသုခ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝဏ္ဏံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပိတ်သုခေနုပါတိပနုပီတိ။ ယုဇ္ဇနုတ္ထ သောဘျိုပါ ဤနှစ်ကား ပီသိသတိတာဝဒိသေနု ပီတိနှင့် တကွ ဖြစ်သော ကားဖြင့် တူသော သုခေနု သုခဖြင့်။ ဟိယတ္ထံ ယထိစကား သင့်ရှုခဲ့ကျေ။ စတုတ္ထ ဗျာနှစ် ဥပေက္ခာ ဥပေက္ခာ ကိုယ်သန္တာ သတ္တဝတာယ ပြိုသက်သော ထားဘောဂရှိသည်၏ ဓာတ်ကြောင့်ထင်း။ ဥာဏဝိသေသယထာဘူတဝေါ၊ အသိညာဏ်ဟူ ဆိုအပ်သော ဥာဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်လည်း ကာစ ။ သုခန္တိ သုခဟူ၍ အဓိဝုတ်အလိုရှိအပ်၏ တထာ ဟိတဒေဝေါ ဝိုခကြောင့် ဘာလျှင်း သုခ သည် ဌာယဟု သည်ဖြစ်ကြကုတ်တိ သုခသည်ဖြစ် သဟု သည်ဖြစ်ကြကုတ်ဟု၍ ဝဏ္ဏံ ဟောကေတ်မူ အပ်၏ ပါဒ ကဏ္ဍာနုသ ဗ္ဗကောနုပါ ခကဗျာနှင့် လျှင်အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ရူပကာ ယာ ရုဒ္ဓကောနုဝါ ရူပကာယလျှင်အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော ရှုဒ္ဓိပါ ဝေနု ရှုဒ္ဓိပါ ခ ခတ်ညာဉ်စိတ်နှင့် သဟ ဝ ၊ တ် ကသ္ပဖြစ်သား သုခသည်ဖြစ်၊ သုခ သည်ဟူ လည်းကောင်း၊ လဟုသည်ဖြစ်၊ ဝေဟုသည်ဟူ လည်းကောင်း။

ကြွဲ ကပ္ပတိ၊ သက်၏ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏ ဝုဋ္ဌတိ၊ ထွေ၏ သမ္ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏ ရှုတ်ဝိ။ ဤ ၄ လည်း၊ ထပ်၊ ထိုသုခသည်ဖြစ်အစရှိသောပါဠိ၌ အာဝဇ္ဇနဝေါ အာနုဘဝ်ကို ဒဠ္ဍဗ္ဗော ရှာ်အပ်၏ တဟာ ဝတ်ဝေရုံ ထိုစကားသည်၊ သစ္စံ ဖွဲ့ ဖြင့် အဓိ ဂ ထ ယ ယ်၊ ဝိသဒ္ဒါ ၂ ဝ် အစရှိသော အဓိ ဂ ထ ဝ ၌ ၊ သုခသည်ဟု နာ ၊ ၊ ပ ပြုဟု ၊ လ ၊ ဂ် ဂ ဆ ် ဝ ် ၊ ပ ၊ ပြုဟု ၊ လ ၊ ဂ် ဂ ဆ ် ဝ ် ဟု ၍ ၊ အာ ၊ ဟ ၊ ၊ ၊

အပ်သောဝါဋဝန်းကဲ့သို့သည်လည်းကောင်း၊ ပေါ်ပါးလျှင်ပြန်သော။ အဒိဿမာ နေနေ့မထင်ရှားသောကာယနေ့စားကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒိဿမာနေနေ့ ထင်ရှားသောကာယနေ့၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း ပြုဟူသော်ကား ပြုဟူ ပြည်သို့ဂန္ဓတိ၊သွားရ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပာယ် တည်း၊တော်၊ထိုကြောင့်၊ တူလမိဝေ့ရိတံ-သလုတော်၊ဝိသဝတိစမေကာ ယောတိ၊ တူလမိဝေ့ရိတံမာလုတော်၊ ဝိသဝတိစမေကာယောဟူ၍၊အာ ဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ တသ၊ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော။ အနက်ကို၊ဝေ၊ဤ သို့ဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတာပြော်ဝသိအပ်၏။ယဒါ၊အကြင်းအ ခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်ပြုဟူသောကံဝါ၊ပြုဟူ၍ပြည်သို့လည်းကောင်း၊အညံ၊ ထိုမှာပါး-ရဝ်တခြားသို့လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဝန္ဒာ၊ကာ မော၊သွားလိုသည်၊ဟာမိ၊ဖြစ်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ မာလုတော်ဝါယုနာ၊ လေသည်၊ဧရိတ်ခိုက်ပြီးလျှင်အပ်သော။ တူလပိရုဝိယ၊လဲဝါဋဝန်းကဲ့သို့ မေ၊ငါ၏၊ ကာယော၊ ကမ္ဘုကာယသည်၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့ လယ်ခြောယောဝ၊လွှင့်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ဒဿေတိ၊ပြတော်အပ်၏။ ၊စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက် သော၊ဒိတကတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ ဒိတကမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်၊ နှစ်ခု တာ၊ပြီး၏ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၀၅-မလိတဝန္တတ္ထေရဂါထာ၊

ဥက္ကဏ္ဌိတောတိ၊ ဥက္ကဏ္ဌိကောဟူသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မ တော၊ ရှည်သော အသက်ရှိုးသော၊ မလိတဝန္တောတ္ထေရသော၊ မလိတဝန္တမ ထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။ ကိရတော်ပါ-ကဲ့ဂ-ရောမိ၊ထိုဧကာ-ကိုထင် စွာပြဋ္ဌိ-ဆုံ၊အယံ၊ဤမလိတဝန္တမထေရ်သည်၊ပဒုမုတ္တရသော၊ပဒုမုတ္တရအ မည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ ဗြဟ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ထက်ထက် တော်၌၊ဟိမဝန္တ-တော၊ဟိမဝန္တာမှ၊အာဝိဠ-ရေ၊ အနိုး၌၊ အညတရေ-ဝိ၊တရ သော-ဒေတသာ-ရေ၊ ဒေတသ-ရေ-ဝိ၊ သကုဏော-ခင်ဗုတ်ဌက်သည်၊ ဟုတ္ဝာ-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်သာ၏၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ သော၊ဘဂဝါ၊ဗြဟ်စွာဘုရားသည်၊တံ-ထိုခင်ဗုတ်ဌက်ကို၊အနုဂ္ဂဏှာ-ခြေ ခြိုးမြောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ တဿ-ထိုအရပ်သို့ဂတ္တာ-သွား၍၊ ဒေတသ-ရေ တိ-ရေ၊ဒေတ သ-ရေ-ဝိ-နှုတ်ခမ်း၌၊စက်မတိ၊ဝင်ကြိုသွား၏၊သကုဏော၊ ခင်ဗုတ်

ဌက်သည်းဘဝ၀န်ကုန်ပရုဗုဇ္ဈရေမြတ်စွာဘုရား ကိုးဒီသွားမူးမြောက်ရှေ့ပယန္ဒ
မာနုသော။ကြည်ညိုဲသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ်တုံ၊ဖြစ်၍၊ သရေဖောတာသမ
ဒိုင်ခ်ိ၊ဟုမေဒါနှ၊ကုမရုဒ္ဓါကြာကို ကိုးဂဟောတွေ၊ယူ၍၊ဘဝ၀န်ကုန်ပရုဗုဇ္ဈရ
မြတ်စွာဘုရား ကိုဟူဖောသိ၊ဟူ၊ဖော်ခ်ိ၊သော၊ထိုခင်ဗုတ်ဌက်သည်၊တေနဝုဏ
ကမ္ဘနှ၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဆေ၀မနုဿော သု၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌
သံသရာ၌ကား၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတ်တုံ၊ဖြစ်၍၊ ဣမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ ဤ၀ါ
တို့ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ကုရုကစ္ဆနဝေ၊ ကုရုဂ္ဂ ဆိုမြို့၌၊ အည
တရသား၊တယောက်သော၊ဗြာဟ္မဏာသား၊ ဝုဏ္ဏားဇော်၊ပုတ္တော၊ သားသည်
ဟုတ်တုံ၊ဖြစ်၍၊ဒိုဗ္ဗတ်ကြီး၊ဖြစ်လာ၏။အသ၊ထိုအမျိ.ကောင်းသားအား၊မလိ
တ၊ဟ္ဒေ၊ဝတိနှ၊ထံ၊မလိတ၀န္တ ယူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညူတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်
သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်၊ ဟုတ်တုံ၊ ဖြစ်၍၊ပန္နာဘူမဟာ၊ထေရံ၊ပန္နာဘူမ
ဟာ၊တေရ်ဖြတ်သို့၊ ဥပသက်ဝင်တွေ၊ကပ်၍၊ ကသ၊ထိုပန္နာဘူမထေရ်၏၊
သန္ဓိကေ၊အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၊နာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓ
သဒ္ဓေါ၊ရှုခင်သောသဒ္ဓါ၌ခြင်း၊ရှိသည်၊ဟုတ်တုံ၊ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွေ၊ဟောန်းပြု၍၊
ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၌၊ကမ္မံ၊စိ.ပြုနိ ခြင်း၊ငှာ ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်၊
ဟုတ်တုံ၊ဖြစ်၍ ဝိဘာရတိ.နေ၏၊ စ၊အထူး ကိုဆိုဦး၊အုံ၊ တ၊သား ထိုမလိတ
ဝန္တမထေရ်၏၊သဘာ၀ေါ၊သ၊ဘောသာ၊ကို၊အပယ်ဤ၌ ဒိ.သား ဤသို့သတော
ရှိ၏၊ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌၊ဘောဇနသပ္ပါယော၊ဘောဇနသပ္ပါယကို၊ ဒုလ္ဒ
ဘော၊ရခဲ၏.ဆိုဘဝရေ၊ဤမှတပါး၊သေါသပ္ပါယတို့ကို၊ သုလဘာ၊ရှိလွယ်ကုန်
၏၊တ၊တော၊ထိုကျောင်းမှ၊နပဏ္ဍမတိ၊မမဲသွား၊ဟတ္ထပန၊ အကြင်ကျောင်း
၌ကား။ဘောဇနသပ္ပါယော၊ ဘောဇနသပ္ပါယကို၊သုလဘော၊ ရှိလွယ်၏၊
ဆိုတ၊ရေ၊ ဤမှတပါး၊သေါသပ္ပါယတို့ကို၊ ဒုလ္လဘာ။ခဲ့ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထို
ကျောင်း၌၊နဝသတိ၊မနေ၊ပဏ္ဍမတော၀၊ မဲသွား၊သည်သာလျှင်တည်း၊ဝေ၊
ဤသို့၊ဝိဘာရ၊ရှေ့နှာ၊နေလျက်၊ ဟောတုသမ္ဘဝန္တတာယ၊စ၊အရေဟတ္ထဖိလ်၏အ
ကြောင်း၊ဖြစ်သော ပါရမီသ ဖွယ်ရှိနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ မဟာဝုဏ္ဏိသ၊ဘတိကတာ၊စ၊ ယောကျ်ား၊ဖြတ်တို့၏ သ၊တော
နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊နစိရ၊ဟု၀၊ မကြာမီသာ
လျှင်၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ၀ဒေတွေ၊ပြား၊စေ၍၊အရေဟတ္ထဖိလ်
သို့၊ပါဝုဏိ၊ရောက်လေ၏၊ဝေန၊ထိုကြောင့်၊အ၊ပ၊ဒါနေ၊အ၊ပ၊ဒါနိုင်၌၊

။ ဟိမဝန္တာသေ၊ ဟိမဝန္တာ၏၊ အာရိုဏ္ဍေ၊ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌၊ ပဒုမ္မပုလ သည္ကုန္ရာ၊ ရွာဘက်ချင်တရားဂိုဏ်သော ပဒုမာ ကြာဖြူကြာညိုကြာနီတို့ဖြင့်ဖုံး လွှမ်းထသော၊ ပုဏ္ဏရိကာသမောက္ကဠေ၊ ပုဏ္ဏရိက်ဟုဆိုအပ်သော ပဒုမာ ကြာနီတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းထသော၊ မဟာဇောတသရော၊ ဇောတသရေကိုင်ကြီး သည်၊ အဟု၊ ဂိုသည်ဖြစ်၏၊ တဏ္ဍေ၊ ထိုဇောတသရေကိုင်ကြီး၌ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သိလဝါ။ သိလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော၊ ပညာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ သော၊ ပုညာပုညေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာသော၊ နာဂေန အမည်အားဖြင့်၊ ကုက္ကုဋေ ဗြဟ္မဏေ၊ ကုက္ကုဋဗြာဟ္မဏ်အမည်ရှိသော၊ သိဂုလော၊ ဌက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ပဒုမုတ္တရော။ ပဒုမုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိ သော၊ လောကဝိဒူ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှခေါ်အပ် သောပဋ္ဌသည်း အလျှို့ကိုးပဋိဋ္ဌ ဟောခဲ့ကုန်သော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဇောတသရေ၊ ဇောတသရေကိုင်ကြီး၏၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ သဠဂိုဏ်ကြီ၊ တြေတော်မူလာ၏။ ဇလဏံ၊ ရေ၌ဖြစ်သော၊ ကုမုဒံ၊ ကုမုဒြာကြာ ကိုး၊ ဆောတွား ဖြတ်၍၊ မဟောသိနော၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ ဘုရား အား၊ ဥပ နေသိ၊ ကပ်လျှောက်၏။ မမ၊ ငါ၏၊ သက်ပ်ံ၊ လျှလိုသော စိတ်အကြံကို၊ အညာယ။ သိ၊ တော်မူ၍၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ခံတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဇ္ဇခါနံ။ ထိုကုမုဒြာကြာ အလျှက်ကိုလည်း၊ ဒဒိတ္ဝာ၊ လှူ၍ခြင်း ကြောင့်၊ သုဂတိမှလေနှ၊ ကုသိုလ်အကြောင်း ရှေးကံဟောင်းသည်၊ စောဒိ တောဝ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကာ ဿ ဝ တသိနိုး ကာလပတ်လုံး၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့၊ နုပဇ္ဇတိ၊ မရောက်ရှိ၊ ဇာတော၊ ဤဘဒ္ဒက ကပ္ပ၌၊ သောဠသ ကပ္ပသတေ၊ တယော-ဝ် ခြောက်ရာကပ်ကာ ဿ ဝ၌၊ စရဏနာမကာ၊ စရဏဟုခေါ်သော အမည် ရှိကုန်သော၊ ဇနာ ဓိပါ၊ လူတို့ကိုအစိုး ရကုန်သော၊ ဓိရာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ မဟာဗ္ဘလာ၊ ဗိုလ်ထေရများကုန်သော၊ အဋ္ဌစတ္ထာ ဝတ္တိ၊ ရှစ်ယောက်သော စကြာ ပင်းတို့သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ကုန်ပြီ။ မယံ၊ ငါအား၊ ကိုလေသာ၊ ကိုလေ သာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ ပ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဝေါ၊ ပမြတ် စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ။ ဒုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပေန၊ အထူးကိုဆိုဦး၊ ခဏ်။ အရဟတ္တံ၊ အ ရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊ ပစ္ဆ ဝေကျွတ္တာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဥဒါနေ ဣဒေ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓကွတ္တိ ဟောဝိနုဝ၊ သေးရေမမာနောဝိပဏ္ဏမေ၊ နုတ္ထေ ဝါ၊ နတ္ထသံ ဟိတံ။ ဝ၊ သေ ဝါ သံ ဝိ

စက္ခုကောလိဝါတံ၊ ဥက္ကာကျိုတောပိနဝသေ၊ ရေမမာနောပိပဏ္ဍမေ၊ နတ္ထေဝါ နတ္ထသံဟိတံ၊ ဝေသေဝါသံဝိစက္ခုကောဟု သောဤဝါထေကို၊ အတာသိ၊ ရှုတ်ဆိုး၏။ ဥက္ကာကျိုတောပိ၊ ဘောဇနသပ္ပါယကိုမရသဖြင့်မမြွေလျော် ဆန့်ကျင်သော်လည်း၊ ဝသေဝသာမိ၊ နေ့ရှေ့၏နုပဏ္ဍမေ၊ မင်းတုံ့ပြန်ခြင်းခံရ၊ ရေမမာနောပိ၊ ပစ္ဆည်းချိုတဲ့ခြင်း အစရှိ၊ သော ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိသဖြင့်မမြွေလျော်သော်လည်း၊ ပဏ္ဍမေ ပဏ္ဍမေ၊ ပြောင်းရွှေ့၏။ နဝသေ၊ မနုရာသည်သာလျှင်တည်း၊ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်သော၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ဝိစက္ခုကောပညာရှိသည်၊ နဟော ဝ ဝသေ၊ မနေသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဝါထေကုန်၌။ ဥက္ကာကျိုတောပိ နဝသေတိ၊ ဥက္ကာကျိုတောပိ နဝသေဟု သည်ကား၊ ယထိဋ္ဌံ အာဝါသေ။ အကြောင်းကျေးဇူး ဝသန်းသားနေသော၊ မေဝါ အား၊ ဘောဇနသပ္ပါယသာ ဘေန၊ လျောက်ပတ်သော ဘောဇနသပ္ပါယ ကိုမရသဖြင့်၊ အာမိကုသလေသု၊ ကဲလွန်သော အပိသိလအစိတ္တ အစိ ပညာဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ မင်ဖိုလ်တရားတို့၌။ ဥက္ကာကျိုအနဘာဝ တိ၊ မမြွေလျော်ခြင်းသည်၊ ဥပဓိတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘယိ အာဝါသေ၊ ထိုကျေးဇူး ဥက္ကာကျိုတောပိ၊ လျောက်ပတ်သော ဘောဇနသပ္ပါယကို မရသဖြင့်မမြွေ လျော် ဆန့်ကျင်သော်လည်း။ ဝေသောသာမိ ယော၊ နေသည်သာလျှင် တည်း။ ဇုတရေ၊ ဤမှဘပါးသော၊ သပ္ပါယလာဘေ၊ လျောက်ပတ်သော သပ္ပါယတို့ကိုရသည်ရှိသော်။ နုပဏ္ဍမေနပဏ္ဍမာမိ၊ ပေါ်သွား၊ ဇုတိအာယံ။ ဤသည်ကား၊ အကြွေး၊ အနုက်တည်း၊ နဝသေတိ ဣဿေ၊ နဝသေဟု သော ဤ ပုဒ်၌၊ နကာရေနပိ၊ နအာဂ္ဂနှင့်လည်း၊ ပဏ္ဍမေတိ ပဒံ၊ ပဏ္ဍမေပဒေ သော ပုဒ်ကို၊ သဗ္ဗဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ ရေမမါ နောပိ ပဏ္ဍေ ဝေတိ၊ ရေမမာနောပိ ပဏ္ဍမေ ဟု သည်ကား၊ ယထိဋ္ဌံ ပနအာဝါသေ၊ အကြောင်းကျေးဇူးကား၊ ဝသန်းသား သတင်း သုံးနေသော၊ မေဝါ အား၊ ပရိယဝေကလ္လာဘာ၊ ဝန်ပစ္ဆည်းချိုတဲ့ခြင်း မရှိသ ဖြင့်၊ ဥက္ကာကျား ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အညဒတ္ထု၊ စပ်စီကား အတိ ရမာပိ၊ မမြွေလျော်၏။ ဝေါ ဤသို့၊ အာဘိရမမာနောပိ၊ လွန်စွာပင်မမြွေလျော် သော်လည်း။ အဝ သေသပစ္ဆယသပ္ပါယာလာဘေန၊ ကြွင်းသောသပ္ပါယ ကိုမရခြင်းကြောင့်၊ တတော၊ ထို ကျေးဇူး၊ ပဏ္ဍမေ ဖဿရာ၏၊ နဝသေ ယျ၊ မနုရာ ဝေါ ဤသို့၊ ပဒိုပဒ္ဓနေ ဘာ၊ ကျင့်သည်သာလျှင်ဟုတ်ကား ဖြစ်၍ အဟံ ဝါ သည်၊ နစိရေ ဃ ဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ သတ်ထိုး ခြိမ်းခြောက်ခြင်းဟု ဆို အပ်သော မင်ဗိုလ်ကို၊ ပဋ္ဌပါဒိ ဖြစ်စေပြီး ဟု ကဲ ဤသို့ အကြွေး၊ အနုက်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတ်အပ်၏။ စ၊ ဘတ်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဤကား ဤ ဝါထေ၏။ အယံ ဤသို့

ယောဇနာခြင်းသည်၊အတ္တပဒိုပတ္တိပစ္စဝေက္ခဏာယ၊ဝိပဿနာ၏ပဒိုပတ်ကိုဆင်ခြင်ရာ၌၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ပန်၊ဝိပဿနာပဒိုပတ်၌ယောဇနာခြင်းမှတပါး၊ပရေပဒိုပတ်၌ယောဇနာခြင်းကဲ့သို့ဦးအုံ့၊ပရဲ့သော၊ သူတပါးကို၊ဩဝါဒဒါနေ၊အဆုံးအမကိုပေးရာ၌၊ဝသေယျ နေရာ၏၊နေ့ကျွေမယျ၊မပဲသွား ရာ၊ဗုဒ္ဓတိုဝိဝေနဝသေန၊ဤသို့သောအစိအခုင်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်ဒုအပ်၏၊ နတ္ထေဝါနတ္ထသံဟိတံ ဝသေဝါသံဝိစဂ္ဂဟောတိ၊ နတ္ထေဝါ နတ္ထသံဟိတံ ဝသေဝါသံဝိစဂ္ဂဟော ဟူသည်ကား၊ယင်းမျှ အာဝါသေ၊ အကြောင်းကျော်ခဲ့၏၊ပစ္စယာ၊ပစ္စည်း၊ကို့သည်၊ သုလဘာ၊ရလွယ်ကုန်၏၊သမဏာဝေမ္ဘာ၊ရဟန်းတရား၊သည်၊ပါရိဟုရိ၊ပြည့်စုံခြင်းသို့၊နဝန္ဓတိ၊မရောက်၊ ယသ္မိ၊စအာဝါသေ၊အကြောင်းကျော်ခဲ့လည်း၊ ပစ္စယာ၊ပစ္စည်း၊တို့ကို၊ ခုလ္လဘာ ရခဲကုန်၏၊ သမဏာဝေမ္ဘာ၊ရဟန်းတရား၊သည်၊ ပါရိဟုရိ၊ပြည့်စုံခြင်းသို့၊နဝန္ဓတိ၊ မရောက်၊ ဝေရုပါ၊ ဤသို့သောဘေဒရှိသော၊ အာဝါသော၊ ကျော်ခဲ့သည်၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤအရာ၌၊ အနုဇ္ဇသံဟိတောနာမ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်သော၊ကျော်ခဲ့မည်၏၊ အဝဇ္ဇိသဟိတော၊ အကျိုးစီးပွါး မစပ်သော ကျော်ခဲ့မည်၏၊ ဗုတ္တိကတ္တာ ဗုဒ္ဓိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်း ကြောင့်ဝေရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ဝိစဂ္ဂဟော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝိညူဇာတိကော၊ ပညာရှိသောသဘောရှိသောသူ သည်၊သကတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါးကို၊ ပူရေတုကာမော၊ပြည့်ခြင်းငါးအလို ရှိသောပညာရှိသည်၊နတ္ထေဝ ဝသေယျ၊ မနေရာသည်သာလျှင်တည်း၊ပန်၊ မနေအပ်သည်မှတပါး နေအပ်သည်ကိုဆိုဦးအုံ့ ယဉ္စ၊အကြောင်းအရေ၌၊ ပစ္ဆိဿ၊သမန္နာဂတော၊အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသော၊ကျော်ကို၊လက္ခဏာ၊ခုအပ်၏၊သတ္တုပါ၊ခုနစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊သပ္ပါယာ၊သပ္ပါယတို့ကို၊လက္ခဏာ ခုနှင့်၊ခေအပ်ကုန်၏၊တည်တော့ဝ၊ ထိုအရေ၌သား လျှင်၊ဝသေယျ၊ နေရာ၏၊မှတပါအယ်၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ၊မလိတ ဝ ဟု ဆိုရေဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ မလိတ၀ ဟုမဏေ၏ဂါထာအတွင်းသည်၊နိဒ္ဒိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-ကေဒသမဝဂ်-၁၀၆-သုဟေမန္တဇာတ်ရေဂါထာ၊

သတ်လိုက်သမျှသော်တို့၊ သတ်သတ်သမျှသော ဟူသော၊ဤဂါ ထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ဂျည်သောအသက်ရှိသော၊ သုဟေမန္တဇာ

ရသေး၊သုဟေမန္တမင်းသား ရိုးရိုး၊ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။အယင်းဤသုဟေမန္တ
မင်းထက်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ်ကသူ၊ ရှေးဘုရားတို့၌ ကတာဒိကာရေးပြု
အပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊တဏ္ဍာတဏ္ဍာဝေးထိုထို
ဘဝ၌၊ဝိဇ္ဇာပန်းသယံ။ အရဟတ္တမဂ်လိုလ်၏ အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်
သောဝုဏ်း၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိန္တန်ရှာ၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊
ဓာတော။ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ဖြိုနုဝတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊တိသဿသ
တိသ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတ်တော်၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ
လက်ထက်တော်၌၊ဝန်စားရာ၊တောသွားမူဆိုးသည်၊ဟုတ်သား ဖြစ်၍၊ဝနော
တော၌၊ ဝဿတိ၊နေ၏၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ထိုတောသွား
မူဆိုကို၊အနုဂ္ဂဟိတုံ၊ပြိုးမြှောက်ခြင်းငှါ၊အရည်း၊တော်ထို၊ ပရိသိတ္တာ၊ဝင်
၍၊တဿ၊ထိုတောသွားမူဆိုး၏၊အာသန္နေ၊ အနီးဖြစ်သော၊ဌာနေ၊အရပ်၌
အညတရ၊ဧကိုး တရုတ်သော၊ရုက္ခမူ၊လ။ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏
သော၊ထိုတောသွားမူဆိုးသည်၊ဘဂဝန်တော်၊တိသမြတ်စွာဘုရား၏၊ဒိသွား
မြင်၍ ပသန္နစိတ္တော။ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊သုဂန္ဓါနှင့်
ကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သော။ ပုန္နာဂပုပ္ပာနှင့်၊ပုန်းညက်ပန်းတို့ကို၊ညြိမ်နှ
ဝှားဆွတ်ချေ၍၊ဘဂဝန်တော်၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေသိ။ပူဇော်ပြု၊သော၊ထို
တောသွားမူဆိုးသည်၊တေန၊ထိုဆွေသဘောရှိသော။ ပုညကမ္မေန၊ကောင်း
မှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌နိဗ္ဗတ္တတ္တာ။ ဖြစ်၍၊အာပရာပရံ၊
အာဘနိဘာန်၊ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုဘို့ကို။ ကတ္တာ။ပြု၍၊ဒေဝမနုဿသုနတ်
ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရေ့ဌာ၊ ကျင်လည်သည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊ဒုမတ္ထိ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နသေ၊စည်း
စိပ်ဥစ္စာပြည့်စုံသော၊ပြာဟ္မဏာ၊ သေ၊ပုဏ္ဏား၏၊ပုတ္တော။သားသည်၊နိဗ္ဗတ္တော
ဖြစ်လာ၏။ အသေ၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားအား။ သုဟေမန္တောတိနာမံ
သုဟေမန္တဟူသောအမည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်၊ဝိညူတံ၊သိကြား၊လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်
ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊ သံကသေနဂရေ။ သံကသပြည်၌၊ ဓိဂဒါယေ၊ဓိဂဒါဝုန်
တော်၌၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန်တော်၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပသင်္ကမိ
ဝိတ္တာ၊ကပ်၍၊ဓမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို။ သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၍၏၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေ၊
ရဒေအပ်သောသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟာနုံ၊ပြု၍၊တော
ဝိဒူကောဝ၊ပိဒူကတ်သုံးပုံကိုဆောင်သည်၊ ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊ဝိပဿနုံ၊ဝိပဿ
နာကို၊ပဋ္ဌပေတ္တာ၊ဖြစ်စေ၍၊နုစိရဿေဝ၊ မကြာမီပင်လျင်၊ဆဋ္ဌာဘိညော

ခြောက်ပါးသော အာတိညာဉ်ရှိသည်၊ ပဋိသန္ဓိဒါပဋ္ဌေဟု၊ ပဋိသန္ဓိဒါသို့ ရောက်သည်အားဟူသည်ဖြစ်၍၊ တေနုထိုကြောင့်။ အပဒါနေ၊အပဒါနိုဋ္ဌ၊ အတ်ုပါသည်။ လုဒ္ဒကာ။မှုဆိုးသည်ဟု တွေ့။ ဖြစ်၍၊ ကာနုနံ။ထောသို့၊ သြဂ္ဂသ္ယ၊သက်ဝင်၍။ဝသောမိ။နေ၏၊ဝုဋ္ဌိတံ၊ပွင့်သော၊ဝုန္ဒ၊ဂ်၊ဝုန်းညက်ပန်း ကို။ဒိသ္သ၊ ဖြင်၍။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ တိသ္သ ဘုရား၊ဖြတ်ကို၊ အနုသ္သရံ၊အနုသ္သ ရန္တော၊အောက်မေ့လျက်၊သုဂန္ဓ ၊ကောင်းသောနံ့ရှိသော၊တံဝုပ္ပံ၊ထိုဝုန်း ညက်ပန်းကို၊သြစိနုတွေ၊ဆွတ်ခြေ၍၊သုတံ။ တင်တယ်သော၊ဂလုဋ္ဌိကံ၊ပန်း ကိုးကိုးကတွေ၊ပြု၍၊ဝုဋ္ဌိနေ၊သဲတို့ကို၊ထူပံ၊စေတီတော်ကို၊ကရိတ္တွေ၊ပြု၍၊ ဗုဒ္ဓသ၊ တိသဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အာတိရေ၊ပယိ ၊ တင်လှူပြု၊ဖူတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ဒွေနုဝုတောကပ္ပေ။ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌။ ယံယာယ၊စေတ နာယ။အကြောင်းစေတနာဖြင့်၊ဝုဒ္ဓ ၊ဝုန်းညက်ပန်းကို၊အာတိရေ၊ပယိ ၊တင်လှူ ခဲ့ကုန်ပြီ၊တ-ယ၊စေတနာယ။ထိုကောင်းမှုလျှာ၊စေတနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ ၊ဒုဂ္ဂ တိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစကုန်။ဖူး၏။ ဤသို့မသိခြင်းဟူသော အာကျိုး သည်၊ဗုဒ္ဓပူဇောယ၊ ဘုရား၏ပန်းပူဇော်ခြင်း၏။ ဟလ်၊ အာကျိုးပေတည်း၊ ဖူတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကေနုဝုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌။ဇနာဓိ ပေါ၊လူတို့ကိုအစိုး၊ရသော၊သတ္တဝုတနုသမ္ပန္နာ၊ရတနာရုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ သော၊မဟာဇ္ဇလော၊ ဗိုလ်ထုမျှားသော၊ ဧကောဂဏ္ဍ ဝတ္တိ၊စကြဝဠာတော်မင်း အဖြစ်တကြိမ်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ခဲ့ကုန်ပြီ။မယ်ဂ ၊ဂါအား၊ကံလေသာ၊ကိလေ သာတို့ကိုချေပိတာ၊ ဓုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ပ၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရား၏၊သာသနံ၊ဒေသိတ်အမတော်ကို၊ကတံ.လိုက်နာအပ်ပြီ၊ဖူတိ၊ဤသို့ ဝဏ္ဏ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန်၊အာဏုဘုရားကိုဆိုပြီး၊ခုံ၊အာဟတ်ကို၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တွာ၊ရောက်ပြီး သည်မှု၊ပဏ်၊ နှောက်ကာလဒ္ဓ၊ ဇော်ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ကိ ်စိန္တေသိ၊ အာဘယ်သို့ကြံသနည်း။ မယာ၊ခေါ၊ ဂါသည်ကား။ သာဝကေန၊သာဝက သည်၊ပတ္တဗ္ဗံ၊ရောက်အပ်သော၊ယံဓမ္မံ၊အကြောင်းမဂ်ဖိုလ်တရား၊သည်၊အတ္ထိ ၊ရှိ၏၊တံဓမ္မံ၊ထိုမဂ်တရားသို့၊ အနုပတ္တံ၊ရောက်အပ်ပြီ၊အဟံ ၊ဂါသည်၊ဖူခါနိ ယ၊ခုအခါ၌၊တိဏ္ဏ ၊ရဟန်းသည်၊ အနုဂ္ဂဟံ ပြုပြီ၊ကြောက်ခြင်းကို၊ ကရေယျုံ ၊ ပြုရမူကား၊ယံနူန ၊ကောင်းလေစွ၊ ဖူတိ ဝေ ၊ ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ဖူတိ ၊ ဤသို့၊စိန္တေတွေ၊ကြံပြီး၍၊ ပဘိန္နပဋိသန္ဓိဒါယ ၊ ပြားသောပဋိသန္ဓိဒါရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလာသုတာယစ ၊မွေလျော်ခြင်းလေကျက်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊အတ္ထနော ၊မိမိ၏၊ သန္ဓိကံ ၊အထံ

သို့ဥပဝေတေ၊ကပ်လာကုန်သော၊ဘိက္ခု၊ဟောန်းတို့ကို၊ယထာရဟံ၊ထိုက်သည်အား၊လျှော်စွာ၊ပြု၊ ဒေ၊ကြာ၊ ဆုံးမသည်၊ အနုသာသနီ၊ကာ၊ကံဖြစ်သည်၊ဟုတ်သော၊ဖြစ်၍၊ကာမ၊ယုံမှား၊ခြင်းကို၊ဆိန္နဝေ၊ကြာ၊ဖြတ်လျက်၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊နာဂမ္ဗေ၊အထွေ ဂုဏ်ဘင်ကင်းစင်သည်ကင်္ဂ၊ဒီဠမုံ၊အထုံအမွှေ့မှ၊သည်ကို၊ကတ္တာ ပြု၍၊အားစိုက်ဝေ၊ကြာ၊ကြိုးကြာ၊လိုသည်။ စ၍၊ ဝိဟာရတော်၊နေ၏၊အထပန္ဓာ၊ထိုနောင်မှ၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့ဘဏ်း၊အတွင်နေ၊မိမိ၏၊သန္ဓိကံ၊အဆံတော်သို့ဥပဝေတာနှင့်၊ကပ်ရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊နှင့်၊ဟောန်းတို့ အား၊လည်း၊ကောင်း၊ဝိညာဏ် ပညာရှိကုန်သော၊ဗုဒ္ဓလို၊ဆုံ၊ဗုဒ္ဓိ၊လိုတို့အား၊ရင်း ဝိသေသ၊ တရား၊အဆူ၊ကို။ အာစိုက်ဝေ၊ကြာ၊ ကြိုး၊လိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ ဝိဂ်သ၊အတ္ထသ၊သတလက္ခဏာ၊ခေါ်၊ရှိ၊နှင့်၊ ဇေကင်ဒသိ၊ဒုမ္မေ၊ခေါ်၊သတ ဒဿိစ ဣတိ၊တာ၊တိ ၊ဂ၊ဝ်၊သတလိဂ်သ၊အတ္ထသ၊ သတလက္ခဏာ၊ခေါ်ရှိ နှင့်၊ ဇေကင်ဒသိ၊ဒုမ္မေ၊ခေါ်၊သတ ဒဿိစ၊ဣတိ၊ခေါ်ဟူ၊သော ဤ၊ဂါထာ၊ကို၊ အာ၊သိ ရှာ၊ဆို၊တော်မူ၏၊သတလိဂ်သ၊အနက်ဒွိဗျဉ်း၊သော၊ဒုပဝတ္တိ နှမိတ်ဟူ၊ဆို၊အပ်၊သော မျှ၊သော လိင်ရှိ၊သော၊ သတလက္ခဏာ၊ခေါ်ရှိ၊နှင့်။ မျှ၊သော၊လက္ခဏာ၊ကို၊ဆောင်၊သော၊ အတ္ထသ၊ သိ၊အပ်၊သော၊အနက်ကို၊ ဒုမ္မေ၊ခေါ်၊ပညာ၊ခဲ့ သော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေကင်ဒသိ၊ တ၊ခု၊သော၊လိင်တ၊ခု သော၊လက္ခဏာ၊ကို သာ၊မြင်တတ်၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာ၊ရှိ၊သော၊ပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား။ သတ၊ဒဿိ၊ မျှ၊သော၊လိင်မျှ၊လက္ခဏာ၊ကို မြင်တတ်၏၊ တ၊ဏ္ဍ၊ထို၊ဂါထာ၊ပုဒ်တို့တွင်၊ ယာ၊နိ၊ပ၊ဝတ္တိ၊နှမိတ်တို့နှင့်၊ အ၊ကြင်ပ၊ဝတ္တိ၊နှမိတ်တို့သည် ထိန်း-ထွန်း-ကွယ်၊သော၊အား၊ကိုး၊ ဂ၊မေ၊ဒ်၊ ထိ၊တတ်ကုန်၏၊မှတ်တ၊သား၊ထို၊ကြောင့်၊တ၊ဒ၊နိ၊ပ၊ဝတ္တိ၊နှမိတ်တို့နှင့်၊ထို၊ပ၊ဝတ္တိ၊နှမိတ်တို့သည်၊လိင်ဂါ၊နိ၊လိင်ခ၊ည်ကုန်၏၊အ၊တ္ထသ၊ အ၊နက်တို့ဒွိ ပ၊ဝတ္ထသ၊ဖြစ်၊သော၊သ၊ဒ္ဒ၊သ၊ သ၊ဒ္ဒါ၏ ပ၊ဝတ္တိ၊နှမိတ်ဟု၊ပ၊ဝတ္တိ၊နှမိတ်တို့ကား၊လ ဣ ဣ ၊ ရ၊အ၊ပ်ကုန်၏၊တ၊ဒ၊နိ ပ၊နုပ၊ဝတ္တိ၊နှမိတ်ဟု၊ထို၊ပ၊ဝတ္တိ၊နှမိတ်တို့သည်ကား။ ဇေ၊သ၊အ၊တ္ထသ၊ကို အ၊နက်အား။သတ၊အ၊နေ၊ကာ၊နှ၊ မျှ၊ဖွာ၊ကုန်သော၊ လိင်ဂါ၊နိ၊လိင်တို့သည်၊ သ၊ဒ္ဒ၊ရှိ၊ကုန်၏ ဇ္ဇ၊တိ၊တ၊ဒ္ဓ၊ထို၊ကြောင့်၊သော၊အ၊တ္ထ၊ ထို၊အ၊နက်သည်၊ သတ၊လိ၊ဂ်ဂါ၊သတ၊လိ၊ဂ်မ၊ည်၏၊ဟု၊သ၊စ္ဆ၊ဟု၊နှ၏၊ ဇ္ဇ၊ဝ၊ဏ္ဍ၊သတ၊လိ၊ဂ်သ၊ဟု သော၊ပုဒ်ဒွ၊သတ၊သ၊ဒ္ဒါ၊သတ၊သ၊ဒ္ဒါ၊သည်၊သတ်သ၊ဟ၊သ၊ဒ္ဒ၊ အ၊ဒ၊ဿ၊ဝ၊ဝ၊ သတ်သ၊ဟ၊သ်အ၊စ၊ရှိ၊သော၊ပါ၊ဠ၊ပေ၊တ်တို့ဒ၊ဂ်ဝ်ဆို၊ အ၊နေ၊ဂ၊တ္ထ၊ မျှ၊သော အ၊နက်ကို၊ဟော၊သည်၊ ဟော၊တိ၊ဖြ၊ပ်၏၊ သ၊ဒ် ၊ဝိ၊သ၊သ၊တ္ထ၊ ရှေ့တွင်ခြင်း၊အ၊ထူ၊ဟု၊ဆို၊အ၊ပ်သော၊အ၊နက်ကို၊ဟော၊တတ်သည်၊နှ၊ဟော၊တိ၊မ၊ဖြစ်၊

တဿာသတလိဂ်ိသးထိမျှားသောလိင်ရှိ သားအထွေသောတိ၊အထွေသ
ဟူသည်ကား၊ဥပေယျသ ။ သိအပ်သောအနုကိုက်ကုံ၊ပါသတ္တိ၊ ဒုနိဏ္ဍ၊ဥပေယျ၊
သိအပ်သောအနုကိုက်ကို၊ဥာဏော၊ဥာဏပါပညာဖြင့်၊အရေနိယတော၊သိအပ်
သော၊ကြောင့်၊အားထွေတိ၊အထွေဟူ၍၊ဝစ္ဆကိ၊ဆိုအပ်၏။ သောဝအားထွေ၊
ထိုအနုကသည်သာလျှင်၊ ဒေဝတာပိ၊ တပါးပင်ဖြစ်သော်လည်း၊အားနုက
လိုင်ပ ။မျှားသော လိင်ရှိ၏၊ ယထား ဥဒါဟရဏ် အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊
သင်္ကော ပုဂ္ဂိုလ်ဒေါမာလာတိ၊ သင်္ကော်ပုဂ္ဂိုလ်ဒေါမာလာ၀ါ အဂ္ဂိသောဗြ
ယုဂ်ဘို့သည်လည်းကောင်း၊ပညာပိ၊ဓာမေ၀ဥာဏာ၊ဓာ ပညာပိ၊ဓာမေ၀
ဥာဏံအာစရိ၊သော ဗြယုဂ်ဘို့သည် လည်းကောင်း။ ဥဒါဟဏော်၊ ဥဒါဟ
ရဏ်တည်း၊လိုင်ပ်နှ။ ကွယ်သော အနုက်ကိုသိတတ်သော၊ ယေနုပဂတ္တိ
နိုမိ၊ကြောနှ၊အကြောင်ပဂတ္တိနိုမိတ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒသဒ္ဒါ၊ဣန္ဒသဒ္ဒါသည်၊ တာ၀တိ
သာ၀ိ၊တိမ္ဂါ၊တာ၀တိ သာ၏အရှင်ဖြစ်သော်သူ၌၊ ပ၀တ္တော၊ဖြစ်၏၊တော
ပ၀တ္တိနိုမိ၊ကြောနှ၊ထိုပ၀တ္တိနိုမိတ်ဖြင့်၊တဏ္ဍ၊ထိုတာ၀တိ သာ၊အရှင်သစ
တာ၊လင်ခ်ဋ္ဌ၊ သဏ္ဌာ၊ဒိသဒ္ဒါ။ သဏ္ဌအစရှိသော သဒ္ဒါတို့သည်၊ နုပ၀တ္တော၊
မဖြစ်ကုန်၊အထ၊ခါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ အညေနု၊တပါ၊သောသဒ္ဒါပ၀တ္တိ
နိုမိတ်ဖြင့်၊ပ၀တ္တော၊ဖြစ်ကုန်၏၊ အ၊ထ၊ထိုမှတပါး။ ယေနုပ၀တ္တိနိုမိ၊ကြောနှ
အကြောင်သဒ္ဒပ၀တ္တိနိုမိတ်ဖြင့်၊ပညာသဒ္ဒေါ၊ပညာသဒ္ဒါသည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသောအနုက်ဌ၊ ပ၀တ္တော။ ဖြစ်၏၊ တောနုပ၀တ္တိနိုမိ၊ကြောနှ၊ထို
ပ၀တ္တိနိုမိတ်ဖြင့်၊ဝိဇ္ဇာဒိသဒ္ဒါ။ ဝိဇ္ဇာအစရှိသော သဒ္ဒါတို့သည်၊ နုပ၀တ္တော၊
မဖြစ်ကုန်၊တနု၊ထိုကြောင့်၊ သဏလိဂ်ိသအထွေသောတိ၊သတလိဂ်ိသ
အထွေသဟူ၍၊ဝတ္ထုဆိုအပ်၏။ သတလက္ခဏာ၊ရိနောတိ။ သတလက္ခ
ဏာ၊ရိနောဟူသည်ကား၊အနေကလက္ခဏာ၀တော။ မျှားသောလက္ခဏာ
ရှိသော၊ဧ၊တနုပဋ္ဌယဘာ၊ဝေန၊ထိုပဋ္ဌယသတ္တိဖြင့်၊ လက္ခီယတိ၊မှတ်အပ
၏၊ဣတိ ဘဿ၊ထိုကြောင့်၊ ဧ၊တောနာတ်ပ၊ဒေန၊ ဧ၊တနုဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ပြအပ်သော၊တံ၊ပဋ္ဌယတာ၀ံ၊ ထိုပဋ္ဌယသတ္တိသည်၊ လက္ခဏံ၊လက္ခ
ဏမည်၏။ပဋ္ဌယ၊ဝိ၊ဘာ၊ဝိ၊နှ၊ပဋ္ဌည်း၊အပြစ်ဖြင့်ဖြစ်လေ့ရှိသော၊ အထ္ထသ
ဓာနုက်ဌ်။အတ္ထနှ၊ ဝိမိ၏၊ဗလံ၊ အကျိုး၊တရား၊ကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ပ၀တ္တော
ဖြစ်သော၊ပဋ္ဌယတာ၀ေါ။ ပဋ္ဌယသတ္တိ ကို၊လည်တို့ ရေ၊အ၀ဲ၏၊ ဝိ၊ယုတ်ကွဲ
သင့်၏၊တောနုပဋ္ဌယဘာ၊ဝေန၊ ထိုပဋ္ဌယသတ္တိဟူ၍ဆိုအပ်သော လက္ခဏာ
ဖြင့်၊သော၊ဗျော၊ ထိုသင်ခါ၊ရုဒ်ရှိသော အကျိုး၊တရား၊သည်၊ အယံ ဣဒိ
ဟော၊ ဣဒါ ဆိုသောဘာ၊ရှိသော၊ ဣမယ၊ ဣသင်ခါ၊ရုအစရှိသော အကျိုး

တရားဏ်းကာရုဏိတ်၊အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာအစရှိသောတရားသည်၊ အယံဤဒိသံ၊ ဤသို့သောဝေါဟိ၏ဆုတိုးဤပြီး၏ လက္ခိုဟတ်၊ မှတ်အပ်၏။ ကေသော၀၊တရုဏာသျှင်ဖြင်သော၊အတ္ထသားအနုတ်၏၊ အနေကပ္ပတော ဒေါ၊မျှားသောအပြားရှိသော၊ သောစလက္ခဏော၊ ထိုပဋိယသမုပ္ပါဒ်ဟု၏ အပ်သောလက္ခဏာကိုလည်း၊ ဥပလက္ခတ်ရေအပ်၏၊ ဟေနု၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တလက္ခဏခေါ်ရိုနှောတ်။သဟ သတ္တလက္ခဏခေါ်ရိုနှောဟူ၍၊အာဟားဆိုတော်မူ၏၊အာသဝါ၊ တနည်းကား၊ လက္ခိယန္တိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ဆုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာမည်ကုန်၏၊ တာသတာသ အတ္ထသာ၊ ထိုထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းတရား၏၊ သင်္ခါရဒယော၊ သင်္ခါ အစရှိကုန်သော၊ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မာ၊ အဖြင်းအရာအထူးတို့ကို၊ လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တေပန၊ ထိုအဖြင်းအရာ အထူးတို့ကိုကား၊ အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်၊အဝတ္ထာပိသေသာ၊အခိုက်အတန့်အထူးတို့ဟူ၍၊ဝေဒိ တဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏။တေစပန ထိုအဖြင်းအရာ အထူးတို့သည်ကား၊တော သံ၊ထိုအခိုက်အတန့်အထူးတို့၏၊အနိစ္စတာဒိ သာမညလက္ခဏံ၊အနိစ္စအစ ရှိသောအဖြစ်အားဖြင့်ဟူ၊သောသာ၊ညလက္ခဏာကို၊လိုင်ဂ်ဗိုပညာပေါ်ဒ် သိစေတတ်ကုန်၏။နှုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သာနု၊ထိုအဖြင်းအရာအထူး တို့ကို၊လိုဂ်ါနိတိ၊လိင်တို့ဟူ၍၊ ဂဠတိ၊ဆုံအပ်၏။ ဣမေအာကာရာ၊ဤအ ဖြင်းအရာတို့သည်၊ယသ္မာ၊အကြောင်ကြောင့်၊ကေသာဒိ၊တပါး၊လည်းဖြစ် သော၊တဿအတ္ထသာ၊ ထိုအာနုတ်၏။အနေကာ၊ မျှားစွာသောလိင်ဝဏ္ဏ ဟာတို့ကို၊ဥပလက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ တေနု၊ထိုကြောင့်၊ သတ္တလိင်သ အတ္ထသသဘာလက္ခဏာ၊ရိုး၊နှောတိ၊သတ္တလိင်ဝ၊အတ္ထသသ၊ တ၊ဝဏ္ဏဟ ၊ရိုးနှောဟူ၍၊ဝတ္ထုး၊ဟာ၊တော်မူ၊အပ်၏။တေနု၊ထိုကြောင့်၊အာယသ္မာ၊ဗ္ဗ ဟေနာ၊ပတိ။အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊လေးဗွဲ၊ဝမ္ဘာ(ပ)အာဂ၊ဆ္ဆ ကိ်တိ၊သာ၊ဗ္ဗ ဝမ္ဘာ(ပ)အာဂ၊ဆ္ဆ ကိ်ဟူ၍၊အာဟား၊ဆိုတော်မူ၏။သ၊ဗ္ဗေ၊အလုံး၊ရုံကုန်၊ သာ၊ ဗ္ဗောတရား၏သည်၊သ၊ဗ္ဗာ၊ကာ၊ရေနေ၊ခပ်သိပ်၊သောအခြင်း၊အရာ၊အား၊ဖြင့်၊ ဘဝ၀ေ၊တောမြတ်ဖွယ်ဘုရား၏၊ဥာဏ၊ခရေ၊သမ္ဗုဇ္ဈတ ဥာဏ်တော်ဟု၊အာ၊ပါ ထံ၊ထင်ခြင်း၊သို့၊အာ၊ဆ္ဆ ကိ်၊ရောက်ကုန်၏။ကောဂ်ဒယိ ဒုမ္ဗ ဝေါ၊ပိ၊ကေ၊ ဒယိ ဒုမ္ဗ၊ဝေ၊ဟူ၊သည်ကား၊အနေကလိ ဂ် မျှား၊သောလိင်ရှိ၊သော၊အ၊နေ ကလက္ခဏာ၊မျှား၊သော၊ဝဏ္ဏ၊ဟာ၊ရှိ၊သော အ၊ဗ္ဗ၊အနုတ်သ၊ဘော၊ခ၊ဖြင့်၊သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘ၀ဗ္ဗ၊ကို၊မျှား၊သောလိင်မျှား၊သော၊သတ္ဒ ဟာ၊ရှိ၊သော၊အနုတ်၊ခ၊ ကောဂ်ဒယိ၊တ၊ခု၊သော၊လိင်တ၊ခု၊သော၊လက္ခဏာ၊ဂုဏ်

မြင်တတ်၏၊အဝုထုပညတာယ၊ပညာနှင့် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကေလိဂ်မတ္တဗ္ဗ၊တခုသောလိင်မျှကိုလည်းကောင်း၊ကေလက္ခဏာမတ္တဗ္ဗ၊တခုသောလက္ခဏာမျှကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္သာ၊ခြင်း၍၊ အတ္တနာ၊ဖိမိသည်၊ဒိဋ္ဌမေဝ၊ မြင်အပ်သောအယူကိုသာလျှင်၊ ဒုဒေ၊ ဤငါတို့၏အယူသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊ဒုတိ၊ဤသို့၊ အဘိနိဝိသ၊နှလုံးသွင်း၍၊ ၊ ညံ့၊သူတပါးတို့၏ အယူကို၊မောဃံ၊ အချည်းနှီးသာတည်း၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ဒုတရံ၊ သူတပါးတို့၏အယူကို၊ပဋိက္ခိပတိ၊ပယ်တော်မူ၏၊ကိမိဝ၊ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟတ္ထိဒဿအနေ့၊သင်ကိုမြင်သောသူကန်းသည်၊ ဂေဟ်ဂါဟိတိ၊တခုသောဆင်ကိုသားမှတ်သကဲ့သို့၊ တဿ၊ထိုဆင်တူ ဒုမ္မဝေ၊ဒုဗ္ဗညော၊ ပညာခဲသောသူသည်,တဗ္ဗ,ထိုမျှား၊သောလိင်မျှား၊သောလက္ခဏာရှိသော အနက်သ၊ဘာဝ၏ဝိဋ္ဌမာနေ၊ထင်ရှား၊ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပကာ၊ဒိသောသာနံ၊ အခြင်းအရာ၊ဆုံးဖျက်ခြင်း ဆဝေ၊နနေ၊တော၊မသိခြင်းကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ မိန္ဒ၊ဘော်ကြွန်သောဆား၊ဖြင့်၊ အာဘိ၊ဝ သန ဘော၊နှလုံးသွင်းခြင်း၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ဂေဟ်ဂါဟိ၊တခုသောဆင်ကို တခုသောလက္ခဏာကိုသာယူတတ်၏၊သတ ဒသိစပဏ္ဍိတောတိ၊သတ ဒသီစပဏ္ဍိတော ဟု သည်ကား၊ ပဏ္ဍိ၊တော၊ပန်၊ ပညာရှိသော ဗုဒ္ဓိ၊လိ သည်ကား၊ ဟဗ္ဗ, ထိုမျှား၊သောလိင်မျှား၊သော လက္ခဏာရှိသော ၊နက် သ၊ဘော၌၊ ဝိဋ္ဌမာနေ၊ ထင်ရှား၊ရှိကုန်သော၊အနေ၊ကေ၊ပါ၊မျှားစွာသည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ပကာ၊ရေ၊အခြင်း၊အရာ၏ကို၊အာဟု၊နော၊ဖိမိ၏၊ ပညာ၊ကျွန်၊နှာ၊ ပညာ၊စက္ခု,ဖြင့် သမ္ဗ,သော၊ အခြင်း၊ခပ်သိမ်း၊ပယ်ကို၊ ဖြင့်နှင်၏၊ ဝါ၊တ နည်း၊ကား၊ယောဗုဒ္ဓ,သော၊အကြင်ဗုဒ္ဓိ,လိသည်,တဗ္ဗ, ထိုမျှ ၊သောလိင် မျှား၊သော လက္ခဏာရှိသော အနက်သ၊ဘော၌,လ ဟ္ဗမာ,နှ၊ ရ၊ပ်ဆုန် သော၊အနေ၊ကေ၊မျှား၊သော၊ ဆခြင် အရာတို့ကို,၊ ပညာ၊စက္ခု,နှာ၊ ဗုဒ္ဓ ၊စက္ခု,ဖြင့်၊ အဟု,နှာ၏၊ ဖိ၏သည်လည်း၊ ပယ်တို၊ ဖြင့်နှင်၏၊ အညော သ ဖိ၊သူတပါးတို့အား၊လည်း၊ဘေ၊အ,ဗ္ဗ, ထိုမျှား၊သော၊လိင်မျှား၊သောလက္ခ ဏာရှိသော အနက် သ၊ဘော၊ကို,၊ ဒ၊သော၊တိ ပကာ၊သော၊တိ၊ ထင်စွာ ပြုနှင်၏၊ သောဗုဒ္ဓ,သော၊ ထိုဗုဒ္ဓိ,လိသည်၊ ပဏ္ဍိ,တော၊ ပညာ,ရှိ,မည်၏၊ အ,ဗ္ဗ,သူ,မျှား၊သော လိင်မျှား၊သောလက္ခဏာရှိသော အနက်သ၊ဘောတို့ ဒ်ကုသ,လေ,နှာ,၊ ဝိဒ္ဓ,သည်,မည်၏၊ ဒုတိ,အယ်၊ ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါ ယော၊အ,ဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊ထေ,ရော,မ,ထေ,ရ်သည်၊ ဥက္ကံ,သ,ဂတ၊ အလွန်အား,ဖြင့်ဖြစ်,သော၊အ,ဟု,နော,ဖိမိ,ခဲ့,ပေ,ရှိ,သ,ကဲ့,ဒါ,သ,ဟုတ်,ပေ,ရှိ,သ,ကဲ့

ဒါဥာဏ်၏ဖြည့်ရုံခြင်းကို၊တိကျ၍နုံ၊ရဟန်းတို့အား။ ဝိဘာဝေတိ-ထင်စွာဖြစ်၏။ ၊သုဟေမန္တဇာတ်ရဝါထာဝတ္ထုနှာ၊သုဟေမန္တမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွဲ့သည်။နိဗ္ဗိဒါ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ကေနိပါတ်-၁၁-ကေဒါသမဝဂ်-၁၀၆-ဗျတ္တမဇ္ဈေရဝါထာ။

ပဒ္ဒဓိတုလ သိတ္ထာနှာတိ၊ပဒ္ဒဓိတုလယိတ္ထာနဟူသော၎င်း ဂါထာသည်။ အာယာသ္မတောဟု ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ဗျတ္တမဇ္ဈေ၊သော။ ဗျတ္တမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။ ကိုရေ၊အဆင့်ကြီး၊ရောက်သည်ကား။ အယံ၊ဗျတ္တမထေရ်သည်။ ပဒုမုတ္တရေ၊သော။ ပဒုမုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိသော၊ဘုရားတို့ဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊လက်ဘက်ကပ်၌။ သုဝဏ္ဏောနာမ၊သုဝဏ္ဏအမည်ရှိသော ပြာဟူထော၊ပုဏ္ဏားသည်။ဟု၊တွေ့၊ဖြစ်၍။ တံ-ဣဒါနိ၊ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါရဂူ၊ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်။ ဟု၊တွေ့၊ဖြစ်၍၊ဃရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သောသူ၏တောင်၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍၊တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ-တာပသ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ဝတ္ထု။ ရေသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ပဒ္ဒဓိတ္ထာ၊ရေဟန်း၊ပြု၍။ အဓိဋ္ဌာယ ၊ဇရေ၊ကော်ခုရင်၌။ ပဒ္ဒဓိနော၊ရေ၊တောင်ကြား၌၊အာသမံ၊ သင်ပန်း၊ကျောင်း၊ကို၊ကာ၊ရေ၌ ။ ဆောက်လုပ်၍၊ဗဟုဟိ၊ မျှား၊စွာကုန်သော။ တာပသေဟိ၊ရုသေ့တို့နှင့်၊သင်္ဃာ ။ ကွ။ ဝသတိ၊နေ၏။ အထ၊ထို အခါ၌။ အာသား-ထိ-ရသေ့အား။ ကုသလ-ဓိ-ကုသိုလ်တည်း-ဟု သောမျှား-စေ-ကို၊ရောပေ-ထု-ကာ-မော၊စိုက်ပျိုး ခြင်း၌ အလို၊ရှိသည်၊ဟု၊တွေ့၊ဖြစ်၍။ ပဒုမုတ္တရော၊ပဒုမုတ္တရ ။ မည်တော်ရှိ သော၊ဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊အာသမမသမိ-ပေ၊သင်ပန်း-ကျောင်း-အနီး-၌ အာကာသေ-ကာင်း-တင်-၌-ဌတ္တာ။ ရပ်၍။ ဣဒ္ဓိပါဒိဟာရိ-သံ။ တန်ခိုး-ပြာဋิหาริย์။ ဒေ-သေတိ-ပြတော်မူ၏။ သော၊ထို ရသေ့သည်။ တံ၊ထို ပဒုမုတ္တ ။ မြတ်စွာဘုရား-ကို-ဒိသွာ၊မြင်၍ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟု၊တွေ့၊ဖြစ်၍။ ပူဇေတုကာ-မော၊ပူဇော်ခြင်း-ဌာ ဒေ-လိုရှိသည်ဖြစ်၍။ နာဂ-ဝုဋ္ဌာနိ။ ကန်တော်ပန်းတို့ကို၊ ဩခြစ်နာပေသိ။ ဆွတ်ချွေ-စေ-၏-သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရား-သည်း ဇုမသေ-တာ-ပ-သသေ-ဤသို့ ဆိုရသော်အား-ကြောက်-။ ဤမျှ-ခေတ်-ကို-ဇာနာ-သည်ရှိသော။ ကုသ-လ-ဓိ-ကုသိုလ်တည်း-ဟု သောမျှား-စွ-သည်။ ဒေ-လိ-။ ကျွန်တော်-ပတ်-လေ-ကြ-ဟု-ကို-ဤသို့။ မနုသိ-ကရိ-တ္ဝာ-နှလုံး-သွင်း-၍ ခ-ဝ-ဟား-ပေ-ကို-သော။ ထို ရသေ့သည်။ ဝုဋ္ဌာနဲ့-ကန်တော်ပန်း-တို့ကို-ဂ-ပေ-ဘု-ဆွတ်-ပယ်-၍-သတ္တ-။ ပဒ

မုဏ္ဍရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂယနမင္ဂုံကြေတော်မူသောခရီးကို၊ သြကိရိတွေ၊ ကြွ၍၊စိတ်ဌ၊စိတ်ကို၊ပယာဒေနှော၊ကြည်ညိုလျက်၊ အဠလိ၊လက်အုပ်ကို၊ ပဋ္ဌယ်ချီ၍၊ အဠာသိ၊တည်၏၊ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ တနုဝုဏ္ဏာကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ၊ဖြစ်၍၊အပရာ ပရံ၊ထိုမှတျမ၊ သုဂတိသုယောဝ၊ သုဂတိဘုံ၌ဖွားသောလျှင်၊ သံသရဇန်နှော၊ ကျင်လည်သည်ဟု၊ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊ဣမမတ္ထိ'ဗုဒ္ဓုပ္ပါ'ဒေ၊ဤပါဠိတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊မဂဓတိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွေ၊ဖြစ်၍၊ဝေဒေသဝေါတိလဒ္ဓနာမော၊ဝေဒေသဝေါဟုခေါ်အပ်သောအမည် ရှိသည်ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်း ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊ဟေတုသမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်အကြောင်း ရှေးကံဟောင်းသည်။ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်း အပ်သည်ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊သရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏တောင် ၌၊အာဒိနဝံစ၊အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရဟန်း၏အပြစ်၌၊အာနိ သံသေစ၊အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ဒိသွာ၊ပြင်၍၊ ဒဂ္ဂဝါ၊ဂိရိထိုး'ဒဂ္ဂိ ဝါ၊ဂိရိတိုင်း၌၊ ဝိဟာရဏ်း၊နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန်း၊ပြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတွေ၊ကပ်၍၊ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊သုတွေ၊ကြား၊နာရ၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်၊ ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွေ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိ ပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၌၊ကမ္မံ၊စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိ သော်၊နစိရသေဝ၊မကြာမီသာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တနု၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊ဒေ၊ပဒါနိ၌၊ ၊

နာမေန၊အမည်အား၊ဖြင့်၊သုဝဏ္ဏောနာမ၊ သုဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ မဟာ ပါရဂူ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ ကပ်တာဘက်သို့ ရောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊သိသေတိ၊တပည့်တို့ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏတောဝ၊ခြံ ရံအပ်သည်သာလျှင်၊ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗတဇ္ဇရေ၊တောင်ကြား၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ အာပဏတိုး၊ အဝေးမှ ဆောင်အပ်သောပစ္စည်းလေးပါး အလျှက်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ခံ၊တော်မူထိုက်သော၊ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ပဒုမုတ္တရအမည်တော် ရှိသော၊ဖိုးနှော၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊မိမိ၊ဝါကို၊ဥဒ္ဓရိတုကာမော၊ထုတ်ခြင်း ဌါ၊အလို၊ရှိသည်ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာတုရား၊သည်၊မမ ဝါ၏၊သန့်ကော၊အထုံ၊တော်၌၊ အာဂန္တွာ၊ကြွလာတော်မူ၏၊ အာပတ္ထိုန၊ ကြွလာတော်မူ၍၊ ဝေဟာယသေ၊ကောင်းကင်၌၊ စက်မတိ၊ စက်ကြီးသွား တော်မူ၏၊ဟယား၊ထိုအတူ၊ရှုမျှယတိ၊အဝိုး၊လည်း၊လွှတ်၏၊ဇလတော၊အလျှံ

လည်းလွတ်၏။ မမ၊ငါ၏၊ ဟာသံ၊ ကြည်လင်ရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးကို၊ ဝိမုတ္တိသုခ၊သိ၊တော်မူ၍၊ပ`စိန်၊မုဆေါ၊အင်္ဂေါသို့ ၅.ရှုပဏ္ဍာမိ၊ကြွတော်မူ၏၊ အဘွားတံ၊မြစ်စောသ.သော၊လောမဟံသန်၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ဘဏ္ဍအဆွေ ရှိသံ၊ထိုအုံ့ဘွယ်သရဲကိုလည်း၊ဒဿ၊မြင်၍၊နေ၊ဂ ပုပ္ပံ၊ကန့်ဂေါ်ပန်းကို၊ဂဟောတွေ့နေ၊ဆွတ်ယူ၍၊ ဂတမဂ္ဂမှ၊ကြွသွား၊တော်မူ သော၊ခရီး၌၊ သြကိရိ၊ ကြ.မြှောက်ပူစော်ပြီ၊ ဣတော၊ဤ၊ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿကပြေ၊ ကမ္ဘာ၊ဘသိန်းထက်၌၊ ယံယာယ စေတနာ၊ယ။ အကြင်စေတနာ၊ဖြင့်၊ပုပ္ပံ၊ကန့်ဂေါ်ပန်းကို၊ သြကိရိ၊ပူ၊စော်သော၊အား၊ဖြင့် ကြ.မြှောက်ပြီ၊ တေနစ္ဆပသာဒေန။ ထိုစိတ်၏ကြည်ညို၊ခြင်း၊ဖြင့်၊ ဒေ၊ဟံ၊ ၀ါသည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတာတဏှာ၊ သို့၊ နှုပဝဇ္ဇိ၊ မရောက်စေဘူး။ ကေတိ၊သကပ္ပ သတေ၊တမ္ပဒုသုံ၊ဆဲ့တက ဗ္ဗာဝထ ကပ်၌၊ဟောရ၊ဟော၊မဟာ၊ရ၊ဟ၊အမည်ရှိ သော၊သတ္တ၊ရတနာ၊သမ္ဘန္ဓော၊ ရတနာ၊ခုနစ်ပါး၊နှင့်ပြည့်စုံ၊သော၊မဟာဗျူဟာ၊ ဗိုလ်ထုများ၊သော၊စက္ကဝတ္တီ၊စကြာ၊ရတနာ၊ကဲ့လည်စေတတ်သော၊ရေ၊ဒေ၊ စကြာမင်း၊သည်။ အာသိ၊ပ္ပစ်ဘူ၊ပ်ြ၊မယ်ံ၊ငါ့အား၊ကိုလေသာ.ကိ်လေသာ တို့ကို၊ဈာ၊ဝိတာ၊ ဇရက်ကြည်၊အပ်ကုန်ပြီ။(ပ)။ ဗုဒ္ဓသား ဂေါတမ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊သာ၊သနံ၊အဆုံး၊အမတော်ကဲ့ ကတံ၊လိုက်နာ၊အပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့ ရည်ရွယ်၊ဟောတော်မူ၊အပ်၏၊ပန္နဒ၊အထူး၊ကဲ့ဆိုဦး၊အုံ့။ အရ၊ဟ၊ တို့၊ အရ၊ဟ၊ တို့ မိုလ် သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ အတ္ထ၊နှော၊မိ၊မိ၏၊ပန္ဒိ၊ပတ္တိ ၊ အကျင့်ကုန်၊ ပစ္စ၊ဝေက္ခ်ိတ္တာ၊ ဆင်ခြင်၍၊သော၊မနသ၊ယ၊ပ္ပ၊ဇ္ဇော၊ဝမ်း၊မြောက်ခြင်း၊သို့ရောက်သည်၊ဟု၊တွေ့၊ ဖြစ်၍၊ဥဒါန၊ဝ၊သေ၊နု၊ဝမ်း၊မြောက်သည်၏အစွမ်း၊ဖြင့်၊ပဗ္ဗ၊ဇိ၊ တုလယိ၊တွာ၊နု အ၊ဂါ၊ရှေ့ဘာ၊အ၊နု၊ဂါ၊ရှိ၊ယံ၊ တိ၊သော၊ဝိ၊ဇ္ဇာ၊အ.နှုပ္ပ၊ဇ္ဇာ၊ကတံ၊ဗုဒ္ဓ၊သ၊သာ၊သ၊နံ ဂါ၊ထံ၊ ပဗ္ဗ၊ဇိ၊ တုလယိ၊တွာ၊နု၊ အ၊ဂါ၊ရှေ့ဘာ အ.နု၊ဂါ၊ရှိ၊ယံ၊ တ်၊သော၊ဝိ၊ဇ္ဇာ အ.နှုပ္ပ၊ဇ္ဇာ၊ကတံ၊ဗုဒ္ဓ၊သ၊သာ၊သ၊နံ၊ဟူ၊သော၊ဤ၊ဂါ၊ထာ၊ကဲ့၊အ၊ဘာ၊သိ၊ရှုတ်ဆို ၊ထော၊မူ၏၊အ၊ဟံ၊ ၀ါ၊သည်၊တုလယ်တွာ၊နု၊နှိုင်ချိန်ဆင်ခြင်ပြီး၍၊အ၊ဂါ၊ရှေ့ဘာ အိမ်ရာ၊ထောင်သော၊လူ၏၊ဘောင်မှ၊ နိက္ခ၊မိ၊တွာ၊ ထွက်၍၊ အ.နု၊ဂါ၊ရှိ၊ယံ၊အိမ် ရာ၊မ၊ထောင်သော၊ရ၊ဟ၊နံ၊၏၊ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗ၊ဇိ ၊ရ၊ဟ၊နဲ့၊ပြုပြု၊တ်သော၊ သုံ၊ပါ၊ ကုန်သော၊ဝိ၊ဇ္ဇာ၊ဝိ၊ဇ္ဇာ၊ဥာ၊ဏ်တို့ကို၊ အ.နှုပ္ပ၊ဇ္ဇာ၊လျှောက်ပတ်စွာသိအင်ကုန် ပြီ။ဗုဒ္ဓ၊သ၊ပေါ်ဟ၊မ၊ဗြတ်စွာ၊သုရား၏၊သာ၊သ၊နံ၊အဆုံး၊အ၊မ၊တော်ကဲ့၊ကာ၊ဝံ၊ လို ကံ၊နာ၊အပ်ပြီ။ ဘ.ဗ္ဗ၊ထိ ပါ၊ဆာ၊ဝ၊နိ ဘ.ဗ္ဗ.ဝ.င် ပဗ္ဗ၊ဇိ ၊ တုလယိ၊တွာ၊နု ပဗ္ဗ ဇိ ၊ တုလယိ၊ပ.ွာ၊နု၊ဟူ၊သည်ကား။ ဃ၊ရာ၀ါ၊သော၊အိမ်ရာ၊ထောင်သော၊လူ၏ ၊ဘောင်ပ်ိ၌နေ၊ခြင်း၊သည်၊သမ္ဘာ၊ဝေ၊ကျဉ်း၊မြောင်း၏၊ ရ.ဇာ၊ပ၊ထော၊ကိုလေ

သာဟူ၍ကြ၏တည်ရာဖြစ်၏ ဣတိအာဒီနဝ။ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဃရာဝါ သော။ အိမ်ရာကောင်သော လူ၏ကောင်း၌၊ အာဒီနဝဟု၊ အပြစ်ကိုလည်း ကောင်း။ ကာမဝိတက္ကကာမရာဂ်အာရုံတရားပါးပါးတို့သည် အပ္ပသာဒါ မသာယာအပ်ကုန် ဗဟုဒုက္ခာ၊များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါယာ သာ၊များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတိအာဒီနဝ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ကာမေသု၊ကာမရာဂ်တို့၌၊ အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ တပ္ပဒိုပဏ္ဍ တောဝ၊ထိုမှပြုနိုင်သောအားဖြင့်၊နေကျွေးမေ၊ကာမရာဂ်မှထွက်ခြောက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသ၊အကျိုးကိုလည်း၊ကောင်း၊ တုလတ္ထတာယ၊ချိန်သင့်လွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ဝိစာရေတွာ၊ဆင်ခြင်၍။ ဝိမံသိတွာ၊ရုံစမ်း၍၊ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊အကြောင်းအကျိုးတည်း၊ သေသံ၊ကြွင်းသော စကား၊ရင်သည်၊ဟေ၊ဟု၊အောက်၌၊ဝတ္ထုနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဟု သည်သာလျှင်တည်း၊ဆုံးမေ။ ဤပါထာသည်ပင်လျှင်၊ထေရုဿ၊ဓမ္မသဝ မထေရ်၏၊ အည့ီ၊အာရုဟတ္တုဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပျောက်ကြား၊ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ။ ဤသို့သောပြီးဆုံး၊ခြင်းကို၊ ဒဠ္ဍီ၊ ဓုတင်အပ်၏၊ ။ဓမ္မသဝဇ္ဇရဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ဓမ္မသဝမထေရ်၏ဂါထာ အာဘွဲ့သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဇကေနိပါတ်-၁၀-ကေဒဿမဝဂ်-၁၀၀-ဓမ္မသဝပိတုဇ္ဇေရဂါထာ။

သပိသ၀ဿသသ ဘိ၊ကာသိ၊သပိသ၀ဿ၊သတိကောဟု သောဂါထာ သည်၊အာယသ္မတော၊ဂျာသ်သောအာသက်ရှိသော၊ဓမ္မသ၊ပိတုဇ္ဇေ၊ရသား၊ ဓမ္မသပိတုမ၊ဘဝ်၏၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ အယဗ္ဗိ၊ ဤဓမ္မသ၀ပိတု မ၊ထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ္တေသု၊ရှေးဘုရား၊တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြု အပ်သောဆု၊တောင်း၊ခြင်း၊ရှိသည်၊ဟု၊တွေ့၊ဖြစ်၍၊ဇာတ္တေသု၊ညေ၊ဘုရား၊ဖွယ်ထိတ် သော၊လောကေ၊လောက၌၊ကုသ၊ဂေ၊ဟေ၊အမျိုး၊အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွေ့၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြား၊လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပ၊တွေ့၊ရောက်သည်၊ ဟု၊တွေ့၊ ဖြစ်၍၊ ဘူတ၊ဟောနာမ၊ ဘူတ၊ဟ၊ဟအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌၊ ဝိဟ၊ရန်တဲ့၊နေ၊တော်မူ၊သော၊ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုद्ध၏ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ ပသန္နမာန၊သော၊ကြည်ညိုသော်သော်စိတ်ရှိသည်၊ ဟု၊တွေ့၊ ဖြစ်၍၊ ကိ၊ဆာသုလ ဝုပ္ပေ၊ဟိ၊ကျက်ရုံ၊ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူ၊ဇော်ခြင်း၊ကို၊ အာကာသိ၊ ပြုခဲ့ကုန်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး၊ကောင်း သား၊သည်၊ တေ၊ဝ၊ညကမ္ပေန၊ ထို၊ကောင်းမှုကံ

ကြောင့်၊ ဒေါသလေးကားနှင့်ပြည့်၍၊ နိဗ္ဗာန်တို့တွား၊ ဖြစ်၍၊ အာပရာပရံ၊ ထိမှ၍ မှ၊ သုဂတိသုယောဝ၊ သုဂတိဆုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရေနှောင်း ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသို့ ဗုဒ္ဓပြုဒေါ၏။ ဤ၀ါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ မဂဓရုဋ္ဌေ၀ေဏဝတီမြို့၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗာန်တို့တွား ဖြစ်၍၊ ဝိညာဏ်၊ သိကြား လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဋ္ဌော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ ဒါ၀ိရုပရိဂ္ဂဟံ၊ မယားကိုသိမ်းယူခြင်းကို၊ ကတွား ပြု၍၊ ဝမ္မသ ဝံနှင့်၊ ဝမ္မသ၀အမည်ရှိသော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ လတိတွား ရ၍၊ တဆို၊ ထိုဝမ္မ သ၀သားသည်၊ ပဇ္ဇဓိ၊ တ၊ ရောနှုံးပြုသည်ရှိသော်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဝိသ ဝ ဿသတိ၊ ကော၊ အသက်အနှစ်ဘရာနှစ်ဆယ်ရှိသည်၊ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ တ၀ ဝ ဘရ၊ ဝေ၊ ထိမှ၍ သောက်နှုတ်ကျိုးသေးသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သား သည်၊ ပဇ္ဇဓိ၊ ရောနှုံးပြုသေး၏၊ အဝ၊ ထိုသို့နှုတ်ယဉ်ပေါ်သူ ဝင်စက်ရောနှုံးပြုပါလျက် ကသ္မာ၊ အာဟယ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုပဇ္ဇဓိ ဿာမိ၊ ရောနှုံးမပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံ၊ ဝဂ်ဖောတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ သဏ္ဌာ၊ မြတ်ဗွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂတ္ဝါ၊ သွား၍၊ ဝန္ဒိ၊ တရား ကို၊ သုတွား ကြားနာရ၍၊ ပဇ္ဇဓိ ဘွေ၊ ရောနှုံ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ ကို၊ ပဋ္ဌပေတွား ဖြစ်စေ၍၊ နစိရေ၊ ဿ ဝ၊ မကြာမီ ဘာသျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အ ရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သစ္ဆာ၊ ကာ ဿိ၊ ရောက်မြောက်ပြီ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အ၊ ဒါ နေ၊ အ၀ဒါနိ၌၊ ဟိ မ ဂန္တ္ဝါ ဿ၊ ဟိ မ ဝ ဏ္ဏာ ၊ တောင်၏၊ အ ဝိ ဒူ ရေ၊ အနီး၌ ဘုတ ဂ ဏောနာမ ပဗ္ဗတော၊ ဘီလူးနှင့်အပေါင်းတို့ ကိန်းအောင်းရာ ဖြစ်သော ကြောင့်ဘုတဂဏအမည်ရှိသောတောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုဘုတ ဂဏ၊ တောင်း၌၊ သယမ္ဘူ၊ လေးပါးသစ္စာ ဆရာမရှိသည်ဖြင့်ပြီးသော၊ လောက နိုးသော၊ သုံးဆူ၊ လောက ဝန်ဒုက္ခမှ ပယ်သမျှနှီး လွတ်မြောက်ပြီ၊ သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ကာ၊ တ ဆူ၊ သော ဖြင့်နော၊ ပရွေ့ကဗုဒ္ဓါ မြတ်ဗွာဘုရားသည်၊ ဝ ဿ တိ၊ နေ တော်မူ၏၊ တိ ဏ ဿ ဝ ဏ ဏ ၊ ကျက်ရုံ၊ ပန်းကို၊ ဂ ဟေ ဟု ၊ ဆွတ်ယူ၍၊ ယံ ယာ ယ ဧ ၊ တနာ ယ ၊ အကြင်စေတနာ ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ ဿ ၊ ပ ရွေ့ ကဗုဒ္ဓ မြတ်ဗွာဘုရား အား၊ အ ဘိ ၊ ရောပ ယိ ၊ တင်လှူပြု၊ တာ ယ ၊ ဧ ၊ တ နာ ယ ၊ ထိ ၊ ဧ ၊ တ နာ ကြောင့်၊ ဧ ၊ ဂ ဏ္ဍ ၊ နသ ဘ ဿ ဟ ဿ ၊ ဿ ၊ ဂ ၊ ပ္ပေ ၊ တ ခုယုတ်တိမ်သော ကပ်တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ဝိနိ ပါ တိ ကော ၊ အ ပါ ယ် ၊ လေးပါးသို့ ၊ ဂ ၊ ခြင်းသည်၊ နဟောတိ ၊ မ ဖြစ်၊ ဣ ဘော ၊ ဤ ဘ ဒ္ဒ ကပ္ပာ ၊ ကော ဒ ၊ သ ၊ ကပ္ပေ ၊ တ ဆဲ့ တ ဂ ပ္ပာ ထ ၊ ဒ ၊ ရေ ကိ ၊ ရှေ ဟော ၊ အ ၊ ဟ ၊ ဣ ဘ ဒ ၊ ကပ္ပ ၊ ရ ၊ ကပ ၊ ရ ၊ ကပ ၊ ရ ၊ က

နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ယေဗျလော၊ ဗိုလ်ထုမျှားသော၊ ကောစဏ္ဍဝတ္ထု၊ စကြဝဠတောမင်းတကြီးပင်သည်၊အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ မယ်ဝါအား၊ ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ဈာပိတာ၊ဖုတ်ကြီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ဗုဒ္ဓသား၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ။အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတိ။ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟော၊တော်မူအပ်၏၊ ။

ပန်းအထူးကိုဆိုဦးနှံ၊အရဟတ္တာ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပဒုံပတ္တိ။အကျင့်ကို၊ပန္နဝေဂ္ဂိတ္တ၊ဆင်ခြင်၍၊ သဒ္ဓါတသော၊မနုဿ၊ဖြစ်သော၊ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ရှိသည်၊ ဟု တ္တ၊။ ဖြစ်၍၊ ဥဒါနေ၊ရွှေ့ကြော်ဖြင့်ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဝိသာ၊သာ၊သတိကော၊ ပဇ္ဇဓိ။အနုဂါ ရိယံ၊ တိ၊သော၊ဝိစ္ဆာ၊အာနုပုဗ္ဗတာ၊ ကတံ၊ဗုဒ္ဓ၊သာ၊သာ၊နန္တိ၊ဂါထံ၊ သဝိသ ဝ၊သ၊သတိကော၊ပဇ္ဇဓိ။အနုဂါရိယံ၊တိ၊သော၊ဝိစ္ဆာ၊အာနုပုဗ္ဗတာ၊ ကတံ၊ဗုဒ္ဓ၊သ ၊သာ၊သနံ၊ဟူသော၊ဂါထာ၊ကို၊အာ၊သိ၊ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။သ၊သော၊အပ်၊ ထိုင်၊သည်၊ ဝိ၊သ ဝ၊သ၊သတိကော၊ တ၊ရာနှစ်ဆယ် အာသက်ရှည်သည်၊ သမာ၊နော၊ဖြစ်လျက်၊အနုဂါရိယံ။အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၊ဘော၊ဝ်၌၊ ပဇ္ဇဓိတ္တ၊ရဟန်း၊ပြု၍၊တိ၊သော၊သုံး၊ပါ၊ကုန်သော၊ဝိစ္ဆာ၊ ဝိစ္ဆာ၊ဥာဏ်တို့ကို၊ အာနုပုဗ္ဗာ၊လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓ၊သာ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ၏၊သာ၊သနံ၊အာ၊ဆုံ၊အမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာ၊အ၊ပ်ပြီ၊တ,ည်း။ ထိုဂါ၊ထာ ဝုန်တို့ဝယ်၊သ၊ဝ၊သ၊သတိကော၊တိ၊သ၊ဝ၊သ၊သတိကော၊ဟူသည် ကား၊သော၊အပ်၊ထိုင်၊သည်၊ ဝိ၊သ ဝ၊သ၊သတိကော၊ တ၊ရာနှစ်ဆယ်အာ သက်ရှည်သည်၊သမာ၊နော၊ဖြစ်လျက်၊သော၊အပ်၊ထိုင်၊သည်၊ဟု၊ဝိယာ၊ ဗွား၊သည်မှ၊ ဝိ၊သ၊ဝိ၊ဂ၊ဝ၊သ၊သ၊တော၊ နှစ်ဆယ်လွန်သော တရား၊သည်၊ သမာ၊နော၊ဖြစ်လျက်၊ပဇ္ဇဓိ၌၊ ပဇ္ဇဓိ။ဟူ၊သည်ကား၊ပဇ္ဇ၌၊ ရဟန်း၏အ၊ဖြစ် သို့၊ဥ,ပ ဏ ဏ်ဆို။ရောက်ပြီ၊သော်၊ ကြွင်း၊သော၊စကား၊ရပ်သည်၊ ဝ,ဏ္ဏ,နယ,မေ ဝ၊ဆိုအ,ပ်ပြီ၊သော,နည်း ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ဗုဒ္ဓ,မေ,ဝ,စ,ဤဂါ,ထာ,သည် ပင်လျှင်၊ဗုဒ္ဓ,မ,ဃ,ထေ,ရ,သ၊ ဤ,ဓမ္မ,သ,ဝ,ပိ,တု,မ,တော,ရ်၏၊ အ,ည,ံ၊ အ,ရ,ဟ,တ္တ ဖိုလ်ကို,ဗျာ,ဂ,ရ,ဏ်၊ပြော,ကြား,ခြင်း,သည်၊အ,ဟော,သိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဓမ္မ,သ,ဝ ပိ,တု,ဖြော,ရ,ဂါ,ထာ,ဝ,ဏ္ဏ,နာ၊ဓမ္မ,သ,ဝ,ပိ,တု,မ,ထေ,ရ်၏,ဂါ,ထာ,အ,ဘွင့်,သည်၊နိ,ဗ္ဗ ,တာ၊ပြီး,ခြင်း,သို့,ရောက်,ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-၀ဂ်-၁၀၉-သံဃရက္ခိတဇာတ်တော်။ ၁၃၁

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-၀ဂ်-၁၀၉-သံဃရက္ခိတဇာတ်။

နန္ဒနာယ်ပရေမယိဘာ နုကဒ္ဒိနောတိ၊ နန္ဒနာယ်ပရေမဟိတာနုကဒ္ဒိနော ဟု သောဒါဂါထာသည်၊အာယသ္မာတာ၊ ရဟည်သောအသက်ရှိသော၊ သံဃရက္ခိတဇာတ်ရှုသား၊သံဃရက္ခိတမဒေထရ၏ရှေ့၊ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။ သောဝိ၊ ထိုသံဃဒုက္ခိတမထေရ်သည်လည်း၊ဝုဏ်ကမ္ဘာ၌ သုဒေါဝုရာ၊ကြွေးဝုရာ၊တို့ခြင်းရှိသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊တဏ္ဍာတဏ္ဍာ ဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဝုညာနိ၊ကောင် မှဉ်ကို၊ဥပစိနဇ္ဇော၊ ဆည်း၊ပူး၊သည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ဆုတောင်း၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊ စတုနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးသောင်းလေး ကမ္ဘာထက်၌၊ကုလဝတီ၊ဟု၊အမျိုး၊အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိ ကြား၊လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတွား၊ရောက်၍၊ ကေဒိဝသံ တနေ့သား၌ပင် တပါဒေ၊တောင်ခြေရင်း၌၊ဝသန္တော၊နေကုန်သော၊သတ္တ၊ခုနှစ်ဆူကုန်သော ပရွေကဗုဒ္ဓေ၊ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ကဒမ္ဘပုဗ္ဗါနိ၊သိန်ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွား ဆွတ်ယူ၍၊ပူဇေသိ၊ပူဇော်ခဲ့ပြီ၊သော၊ထို အမျိုး၊ကောင်း၊သား၊သည်၊တောနဝု ဥကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား ဖြစ်၍၊အပရောပရံ၊အဘာနုတလဲလဲ၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ သုဂတိသုယေ၊သုဂတိတံ့ကျိုး၌သာလျှင်၊သံသရေ၊နေ့ရှိ၊လည်သည်၊ ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤပါတိုမောက်ပွားဘုရား၊ပွင့်တော်မူသဲ့အခါ ၌၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဣဘာကုလေ၊ ကြွယ်ဝသော အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်သာ၏၊အာသေ၊ထိုအမျိုး၊ကောင်း၊သား၊အား၊နှာခံ၊ အမည်သည်၊သံဃ ရက္ခိ၊တော်၊သံဃရက္ခိတအမည်ရှိ၏၊ဣတိ ဣတိ ပိနာ အာကာရေန။ ဤသို့သံဃ ရက္ခိတဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဝိညူတံ၊သိကြား၊လိမ္မာ သည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ ပဒုံ လဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရ အပ်သောသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်၊ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍၊ပဇ္ဇဒိတွား၊ဟောနိ၊ပြု၍၊ကမ္ဘဋ္ဌါန် ကမ္ဘဋ္ဌာန်း၊ကို၊ဂဟေတွား၊ယူ၍၊အညတရံ၊တယောက်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း ကို၊သဟာယံ၊အပေါင်း အဘော်ကို၊ကတွား၊ပြု၍၊အရဉ်ညေ၊တောခွဲ၊ပြီးတဲ့ ကိုးနေ့၏၊ထေရဿ၊သံဃရက္ခိတမထေရ်၏၊ဝသနဋ္ဌာနတော၊နေရာအရပ် ၌ အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ဝနဂုမ္ဗေ တောအုပ်၌၊ကောမဂိ၊သမင် မတကောင်သည်၊ဝိဇာယိတွား၊သား၊ဖွား၊ပြီး၍၊တရုဏံ၊နွားလေသော၊ဆာ ပ်၊သမင်ပေါက်ကို၊ရက္ခန္တိ၊စောင့်ရှောက်လျက်၊ဆောတရုတ္ထာ၊ဝါ၊ဆာ၊လောင်

မွတ်သိပ်သော်လည်း၊ ၀ဏ္ဏသိနေဟော၊ သားဦးချစ်ခြင်းကြောင့်၊ နှုရေးဝေး သောအရေပ်ဦးဂေါစရုယား၊ အစာရှာခြင်းခြင်းငှါ၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ အာသန္နေ အနီးဌာလည်း၊ တိတ္ထာဒကသား ပြောက်ရှေ့ကို၊ အလာဟော၊ မရောခြင်းကြောင့်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်းရှိ၏။ ထိုသမင်မကို၊ ဒိသွား ဖြင့်၍၊ ယေရော၊ သံဃာ၀ကို တမ၊ ထရိသည်း၊ အယံ လောကော၊ ဤသတ္တလောကသည်း ဝေဂေ ကန္တနှင့်၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အ၊ ဟာ၊ လြော်အံ့ဘွယ်ရှိ၊ ပေရ၊ တာဏှာ ဗဟုနှင့် ဗဟု၊ တဏှာ တည်း၊ ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဒုက္ခံ ကြီး ဝ္ဘာ သော်ဆင်း ရဲကို၊ အနုဘာ ဝတိ၊ ခံစား ရ၏။ ထိုဝဏ္ဏာ တည်း ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆိုဠိ ဒ္ဒိဟုံ ဖြတ်ခြင်း ငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတွယ်နိုင်ကုန်၏။ ဤသို့ ဝေ ဒနာ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်ရှိ၏ ဟု ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ ကို ဝေ ဒနာ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်ရှိ၏ ဟု ပြု၍

ထေသံတို့ကို၊ ရှာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြု၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအင်ပြု။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တ၊ ဟောင်းတော်မူအင်၏၊ ။

ပန်၊ အထူးကိုဆိုဦးအုံ၊ အရှေဟတ္တံ၊ အရေဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အတ္ထနော၊ ဖိမိ၏၊ ဒုတိယက်၊ အပေါ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရေဟန်းကို၊ မိန္ဒာဝိ ကက္ကဗဟုလ်၊ မိန္ဒာဝိတက်မျာ:စွာ၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသည်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ တမေဝမိဂိ ်၊ ထိုသမင်မကိုပင်လျှင်၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍၊ တံတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ နနုနာယံ ပရမတာ နုကဗ္ဗိနော၊ ရေဟာဂတောအနုဝိဂဏော တိသာသနံ၊ တထာဟိသာယံ ဝိဟရတိပါကတိန္ဒြိယော၊ ဒိဂိယထာတရုဏာဇာတိကာ၊ နနုနာယံ ပရမတာ နုကဗ္ဗိနော၊ ရေဟာဂတောအနုဝိဂဏော တိသာသနံ၊ ဃထာ ဟိသာယံ ဝိဟရတိပါကတိန္ဒြိယော၊ ဒိဂိယထာတရုဏာဇာတိကာ ဝနေဟု သော ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှတ်ဆို၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရေဟန်းသည်၊ ရေဟာဂ်တော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ဌာဂ်လျက်၊ ပရမတာ နုကဗ္ဗိနော၊ အကျိုးစီးပွါ:သည်သတ္တဝါတို့ကိုအလွန်လျှင်သနားတတ်သောအလေ့ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ နအနုဝိဂဏော ဘိနုနုနအနုဝိဂဏောဘိမတ္ထေ၊ မကြီစည်ဟု၍ ငါအောက်မေ့၏။ တထာဟိတေ နုကာရေဏနု၊ ထိုသို့ဖြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို အား မထုတ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရေဟန်းသည်။ ဝနေ၊ တောင်။ တရုဏဇာတိကာ၊ ပျိုဖြစ်နုနယ်ငယ်သော သားဘာ:ရှိ:သော၊ ဒိဂိယထာ၊ သား:ငယ်၌မက်မော:သောသမင်မကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ:သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်:သည်၊ ပါကတိန္ဒြိယော၊ အာရုံခြောက်ပါ:တို့၌စွန့်လွှတ်အင်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မစောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခုအစရှိသော ခြောက်ပါ:သောနှုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌ နနုနာယန္တိ၊ နနုနာယံ ဟူသောပုဒ်၌၊ နဏ္ဍတိ၊ နဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဝုဠှိသေ ခေ: ဖြစ်ခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ခုနာတိ၊ ခုနဟူသည်ကား ဝိဘင်္ဂေ၊ ကြီစည်:အောက်မေ့ခြင်:အနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ နနုအယန္တိ၊ နနုအယံ ဟူ၍၊ ပဒန္တေ ဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်:ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ပရမတာ နုကဗ္ဗိနောတိ၊ ပရမတာ နုကဗ္ဗိနောဟူသည်ကား၊ ပရုံ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝါ၊ တနည်:ကား၊ ပရုံ မနုလွန်ဖြတ်သော၊ ဟိတေ နု၊ အစီ:အပွါ:ဖြင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုကမ္ပနသီယသ၊ သနား

တတ်သောအားလွန်ကြောင့်မူသော၊ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ရဟောဂတောတိ၊ ရဟောဂတောဟူသည်ကား၊ ဂုဟသိ။ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ ဂတောဟုဆိုသည်းကဲ့သည်၊ သုညာဂါရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ဆိုသည်း ကဲ့သည်၊ကာယဝိဝေကယုတ္တော၊ကာယဝိဝေကနှင့်ယှဉ်သည်။ ဟုတ္စာ။ ဖြစ်၍၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ အနုဝိဂဟောတိ တိုတ္ထော၊အနုဝိဂဟောဟူသောပါဋ္ဌ၊ နုနာတိပဒဿယံ၊ နုနဟူသောဝုဒ္ဓိနှစ်ခု အပေါင်းကို၊အာနေတ္စာ၊ဆောင်၍၊သဗ္ဗဒ္ဓိတဇ်၊စပ်အပ်၏။ နာနုဝိဂဟောတိ နုနာဘိ၊နာနုဝိဂဟောတိနုနဟူသည်ကား၊နစိန္တေတိမညေ၊မရေမမည်ကြံ စည်မရှိဟုအောက်မေ့မိ၏၊နာနုယုဇ္ဇတိ၊အားမထုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိတက္ကေ ဒိ၊ဝါကြံမိ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။သာသနဿ သာသနံဟူသည်ကား၊ပဋိပတ္တိသာသနံ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်ကို၊စတု သစ္စကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုပွါး စေခြင်းတည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တထာဟိတိ၊တထာဟိဟူသည်ကား၊ တေနဝကာရဏေန၊ထိုဖြတ်စွာ ဘုရားသာသနာတော်ကိုအားထုတ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊သတ္တဝ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊အနုယုဇ္ဇနတောဝေ။ အားမထုတ် ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အယန္တိ၊ အယံဟူသည်ကား။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း သည်၊ပါကတိန္ဒြိယောတိ။ပါကတ်ဣန္ဒြိယောဟူသည်ကား၊ မနဆ္ဌဋ္ဌာနံ၊ မနိန္ဒြေလျှင်ခြောက်ခုဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ဣန္ဒြေတို့၏၊ ယထာသကံ၊ အကြင်အကြင်မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော ဣန္ဒြေအားလျော်စွာ၊ ဝိသယေသု၊ အာရုံခြောက်ပါးတို့၌၊ ဝိသဒဿနတော၊ စွန့်လွှတ်အပ်သောဓိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဘာဝဘူတဣန္ဒြိယော။ သဘောဖြစ်၍ဖြစ်သောဣန္ဒြေရှိ သည်၊အသံဝုတာစက္ခုန္ဒြိရေဒိကော၊ မစောက်ရှောက်အပ်သော စက္ခုန္ဒြိရ အစရှိသောခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေရှိသည်၊ ဟုတ္စာ၊ဖြစ်၍၊ ယ၊သ၊တ၊ဣဿ သဂ်သ၊ အကြင်တဏှာတည်းဟူသောကင်ငြိခြင်းကို၊ အဿ၊နုတာယ၊ မဖြတ်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ပါကတိန္ဒြိ ယော၊သ၊ဘာဝြစ်၍ဖြစ်သောမစောင့်ရှောက်အပ်သောစက္ခု၊အစရှိသော ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ တ၊သ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဥပမံ၊ဥပမာကို၊ဒဿေန္တော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊မိဂိယထာတရုဏာ ဇာဘိကာဝနေတိ၊မိဂိယထာတရုဏာဇာတိကာသေဟူ၍၊အာဟ၊ဆိုတော် မူ၏၊တရုဏသာခါ၊ပျို့ဖြစ်နုနယ်ယော်ရွယ်သောသားဘာရှိသော၊အယံ

ဒီဂီး၊ ဤသမင်မသည်၊ ဝုတ္တသိနေပါဘဲ၊ သားဖွားချစ်ခြင်းကို၊ အနှစ်နှစ်ပေါင်းများ မဖြတ်သေးသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝနေ၊ တောခို၊ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနှစ်ဘဝ တို၊ ခံစား၏၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်၊ နှအနှဝတ္ထုတိယထား၊ လွန်၍အသစ်မ ဖြစ်၏သို့၊ ဧဝံတထား၊ ဤအတူ၊ သင်္ဂီသ၊ တဏှာတည်း ဟူသောကပ်ငြိခြင်း ကို၊ အနှစ်နှစ်ပေါင်း၊ မဖြတ်သေးသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဂတိန္ဒြေယား၊ မ ဧကောဒ္ဓရောဂါ အပ်သောစက္ခု၊ အားရှိသောရောဂါပါးသောနှဲ့ ရှိသည်ဖြစ် ၍၊ ဝိဟာရဝန်ကြီးနေသော၊ အယဓိ ဘိက္ခု၊ ဤခုဟန်းသည်လည်း၊ ဝနုဒုက္ခံ၊ ဝဠဉ် ဆင်းရဲ ကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တရုဏဝိဇောတိ ဟု၊ တရုဏဝိဇောတိ ကာဟူ၍ ပါ၌ဟော၊ ပါ၌သည်၊ ဧကတ္ထိ ရှိ၏၊ ဣဘိနဝပ္ပသုတာ၊ ပွားသစ်ဖြစ်သောသား ငယ်ရှိသော၊ ဗာလဝဏ္ဏာ၊ ပွားသစ်ဖြစ်သောသား ငယ်ရှိသော၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း တံ၊ ထိုသံဃရက္ခိတမထေရ်စကား ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုဧဟန်းသည်၊ ဇာတသံဝေဂေါ၊ ဖြစ် သောဝိတ်သန့်ခြင်း ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတ္တာ၊ ပွါးစေ၍၊ နစိရေသေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ ။သံဃရက္ခိတထေရ် ဂါထာဝတ္ထု နှာ၊ သံဃရက္ခိတမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွတ်သည်၊ နှစ်ပြီတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

နဂါနဂ္ဂေသုသံဝိဂ္ဂဟာတိ၊ နဂါနဂ္ဂေသုသံဝိဂ္ဂဟာဟူသော၊ ဤဂါထာ ဝယ်သည်၊ အာယသ္မတောဂ၊ ရှည်သောဧသက်ရှိသော၊ ဥသာဘဇေ့ဏ၊ ဥသ ဘမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယဓိ ဤဥသာဘမထေရ်သည်လည်း ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်း ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပဇီဝီ ယာနိ၊ အရေဟတ္တာ ဖိုလ်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ ဧကတိ သောကပ္ပေ၊ သုံးဆဲ့တဂဏ္ဍာတက်၌၊ ဣဓိ ဣမသ္မိံ သောကပ္ပေ၊ ယိဓိ ဣမသ္မိံ သောကပ္ပေ ရှိ သော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဒေဝ ဝုတ္တော၊ နတ်ဟုခေါ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဂေဟပဝိသံ၊ တဏ္ဍ

သဒ္ဒါ၊ သတ္ထုဝါဒီ၊ သိမ်ပြုတိစ္ဆာဘုရားကို၊ ဒိသ္သာ၊ဖြင့်၍၊ ပဿနမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဒိဋ္ဌဝုဠ္ဍဟိ၊နတ်ပန်းတို့ဖြင့်လူး၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ။ပြု၏။ သာဝုဠ္ဍပူဇာ၊ ထိုပူဇော်သော ပန်းသည်၊ သတ္တာဟံ၊ရုနစ်ခုတ်ပတ်လုံး၊ဝုဠ္ဍမဏ္ဍပါကာရေန၊ ပန်းမဏ္ဍပ်အခြင်းအရာ ဖြင့်၊အမ္ဘာသိ၊တည်၏။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ မဟာသမာဂမော၊ ကြီးစွာသောအစည်းအဝေးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုနတ်သား သည်၊တောနဝုဏ္ဏဂမ္ဘေန၊ထိုကောင်းမွန်ကြောင့်၊ဒေဝမနုဿာသု၊နတ်ပြည် လူ,ပြည်တို့၌၊သံသရေနှင့်၊ကျင်လည်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ဣမိနာ ဣဒ္ဓိ၊ပုဂ္ဂ ဒေ၊ ဤငါ၏မြတ်ဝေါဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ဇာတ္တာ ကုလေ၊ ကြွယ်သောအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လာ၏။ အသေ၊ထိုအမျိုးကောင်းသားအား။ ဥသဘောတိနာမံ၊ ဥသဘဟုသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ပဏ္ဍောရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဒေ တာဝနုပနိဋ္ဌဟာတော၊ ဒေတာဝန် ကျောင်းတော်ကို ခံတော်မူသော နေ့၌၊ သဗ္ဗဂိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၌၊လဒ္ဓပသာဒေါ၊ရအပ်သော်ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ပဒ္ဒဓိတ္တာ၊ရေဟန်းပြု၍၊ ကတာဝုဠ္ဍကိစ္စော၊ ပြုအပ်သောဝုဠ္ဍ ကိစ္စရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။အာရညေ၊တောတွင်၊ ပဋ္ဌတပါဒေ၊တောင်ခြေ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တေနစသမယေန။ ထိုအခါ၌လည်း။ ပါဝုသကာလေ၊ ရိပယ်းကာလတွင်၊ မေဃော၊ရိပယ်းသည်၊ အသိပဝုဋ္ဌော။ သီးထန်ခြင်းပြုစွာ၏ ဝတ်သော်၊ပဋ္ဌတသိခရေသု၊တောင်ဘွဲ့တို့၌၊ ရုက္ခာ ဆွဲလတာယား သစ် ပင်ချုံနွယ်တို့။ဃနပဏ္ဍာသတ္တိနော၊စုဝေးသောတခဲနက်သောအရွက်ရှိကုန် သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သတ္တိ၊ ထေ ရော၊ဥသဘမထေရ်သည်၊သေဏတောဝ၊လိုဏ်မှ၊နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍၊တံဝ နေ့မဟောယျကံ၊ ထိုတောတွင် မြေလျှောဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း။တံပဋ္ဌတရာမဟောယျကဉ္စ၊ထိုတောင်၏မြေလျှောဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္သာ၊ဖြင့်၍၊ ယောနိသောမနသိကာရဝဝသေန၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် အားစတနာ၊စေတနာမရှိကုန် သော၊ဇူမေဝိနာမရုက္ခာဒယော၊ ဤသစ်ပင်အစရှိသည်တို့လျက်လည်း၊ ဥ ကုသမ္ဘတ္တိယာ၊ချမ်းအေးသောဥတုနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ဝဿံ၊စိုးပွါးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ အထ၊ထိုသို့ရောက်ကုန်လျက်၊ ကဿ၊အဘယ် ကြောင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဥတုသပ္ပါယံ၊လျော်ပတ်သောဥတုကို၊ ဂဟေ တိ

ဝတ္ထုပေါ့။ ဂုဏ်ကောင်း၊ လောကုတ္တရာကျေးဇူးတော်ကြီးဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်ကြီးပွါးဖြင်းယှဉ်း နေပါဂုဏ်သိသာမိ,မရောက်တဲ့ဂိုဏ်အံ့နည်း။ ဤတို့၊ ဤသို့၊ စိတ္တဇဥာဏ်ကြီးလို့ သည်ဖြစ်၍၊ နဝါနဝတ္ထုသုသံဝိရုဠှာ,ဥဒဂ္ဂမေဃာနု နေဝနသိဗ္ဗာ၊ ဝိဝေကကာမသာ ဓာရေတ္တသည်ုနာ ဗနေတိတိယျာဥသာ,ဘာသားကလျတန္တိ,ဂါထ် နဝါနဝတ္ထုသုသံဝိရုဠှ။ ဥဒဂ္ဂမေဃာနု နဝေနသိဗ္ဗာ၊ ဝိဝေကကာမသာ ဓာရေတ္တသည်ုနော၊ ဗနေတိတိယျာဥသာ,ဘာသားကလျတံဟုသောဤဂါထ ကို၊ အဘာသိ၊ ရှာတ်ကို၏။ နဝတ္ထုသု၊ လောဝိဂ္ဂဟိတ်ကို၏။ နဝါ၊လောင်တို့ သည်နဝေနုဂေ ဦးသာသစ်ရှာစ,ဖြစ်သော,ဥဒဂ္ဂမေ,ဟာနု,ဗိုစပ်,ကာလင်ရှာ သော,ဖြတ်သောနုစပ်ကြောင့်,သိဗ္ဗာ,သ,နှင့်ချဉ်ကြင်းစွာရှာ၏ဆုပ်ဝသည်,ဖြစ်၍၊ သုသံဝိရုဠှာ,ကောင်းစွာသိတတ်ဝန်းကျင်ခဲ့ကြောင့်,ကောင်းမွန်ပြီးပြီ,ကောင်းမွန်ဖြစ်သောခတ်ညွှန်ခတ်သေးရှိကုန်၏။ ဝိဝေကကာမသား ဂ ဝေသောခ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော စိတ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို အလိုရှိသော။ အာဝုဿသည်ုနော၊ တောဒ္ဓနေ၍ကာဟာဝိဝေကာ,ဇုသေဖြင့် ဥပဓိဝိဝေကၜ၏ အကြောင်းဖြစ်သောစိတ္တဝိဝေကကို,ခေါ်ဆိုအပ်၏ဟု, ဓမ္မတ,ရှိ သော။ ဥသာဘသား,ဥသဘမထေရ်အား။ ဘိယျော,လွန်စွာ,ကလျာဏ,ဖိတ်၍ သာဝနာဒ္ဓိခန်ကျမ် သည်၏အဖြစ်,ကို။ ဗနေတိ,ဖြစ်စေ၏။ တဿ,ထို,ဂါထာ ပုန်၌။ နဝါတိ,နဝါဟူသည်ကား,ရှာ,ဘွားသစ်ပင်တို့သည်,နာဝါတိ,နာဝါဟူ ၍ကေစ၊ အ,ဆို,သောဆရာတို့သည်၊ ပဌမ,ဖြတ်ကုန်၏။ နာဝ,ရှာ,ကား,ကန် ဝေ၊ပင်တို့သည်,ဟူတိ,အပေါ်,ဤသည်ကား,အ,ဖြော,အနုတ်တည်း,နဝ,ဟု သူ,ကို,နဝ,ဟုသည်ကား,ပဋ္ဌမသိခ,ရှေသု။ တောင်ထွဋ်တို့၌,သုဝဏ်ဝိ ရုဠှာတိ,သုဝဏ်ဝိရုဠှာဟူသည်ကား,သုဒ္ဓ,ကောင်းစွာ,သမ,ကန်,တော,ထက် ဝန်းကျင်ခ,ဝိရုဠှမူသာ၊ ကြီးပွါ,သောအ,ဖြစ်ရှိကုန်သည်း ဟုတ္တာ,ဖြစ်၍၊ ပရိ,ထာစ,ထက်ဝန်းကျင်ခ သည်းကောင်း၊ သမ္ဗ,ဒေ၀၊ ကောင်းစွာသာ လျှင်း သမ္ဗာ,တသာ,ခ,ဝ,ပ,လ,ဝ,ပ,သာ,ခ,တာ။ ကောင် စွာ ဖြစ်,သော,အ,ခ,ကဲ့ အ,ရှ,ကဲ့,ညွှန်,ဗ,ကဲ့,ညွှန်,ခ,ကဲ့,သော,ရှိသည်,၏,အ,ဖြစ်,တည်း။ ဤတို့,ဤ,ကား။ အ,ဟော,အ,နုတ်,ဟည်း။ ဥဒ,ဂ,မေ,ဃာ,နု,ဝေ,နသိ,ဗ,ကား,ဥ,ဒ,ဂ,မေ ဃာ,နု,ဝေ,နသိ,ဗ,ကား ဟူသည်ကား။ ပဌ,ရ,ဖ,ဒ,ဗ,ရ,ခ,ရ,ခ,ရ,ခ

စိတ္တဝိဝေကကို၊ ဣဒ္ဓိနည်းသား အလိုရှိသော၊ အရည် ဝါသော၊ တောကျောင်း နေချင်းဖြင့်၊ တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ ကာယဝိဝေကော၊ကာယဝိဝေကကို၊သဒ္ဒေါ၊ ရဟန်းတို့၏ ဣဒ္ဓိနှင့်၊ ယဇုနေခါ၌၊ ဥပဓိဝိဝေက၊ဓိဂမသား၊ကိုယ်သာ ပြိုမဲ့ချင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဥပဓိဝိဝေကကို ခုနှင့်ချင်း၏၊ နိဿယဘူတော၊ မှီရာ ခိုကိုး၍ ဖြစ်သော၊ စိတ္တဝိဝေကော၊ စိတ္တဝိဝေကကို၊ လဒ္ဓေ ဗျာ၊ ရ,အပ် ၏။ ဣဒ္ဓိ၊ ဤသို့ တံခွန်ဝိပေက၊ ထိုစိတ္တဝိဝေကကို၊ ပတ္ထယေ၊ နသား တောင့်တ ယော၊ ဓာဂရိ ယံ၊ နိုးကြားခြင်း၊ ကို၊ အနုယုဇေ ဣသား။ အာတန်တ လ ဝီ အားထုတ်သော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟော၊ အနက်တည်း၊ တော၊ ထိုကြောင့်၊ အရည်သည်း နှာတိ၊ အရည်သည်းနှာဟု၍၊ အာပ၊ ပေါ၊ တဲ့မူ၏၊ အရည်ဝါသောနှာမ၊ တောကျောင်းနေခြင်း မည်သည်ကို။ သဏ္ဌာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဏ္ဏိ တောထောင်ကော၊ ခြိုးမွမ်းတော်မူ အပ်၏၊ သောစခေါ၊ ထုကျောင်းနေခြင်းသည်လည်း၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှ လောက်၊ သမထစိပသဿ နာဘာဝ နာပါရိပူရိယာ၊ သမထဘာဝနာ ဝိပဿ နာဘာဝနာ၏ ပြီးပြည့်ရုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟယာ၊ ဝါသည်။ သာ၊ ထိုသမထဘာဝနာ ဝိပဿနာ၏ ပြည့်ရုံခြင်းကို၊ ဟတ္ထဂထာ၊ လက်ဆိုရောက်သည် ကဲ့၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့၊ အညေ၊ ဂ တသည်နှော၊ တောခိုနေသည်ဖြင့် စိတ္တဝိဝေကကို ရအပ်၏ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသော၊ နေဗ္ဗမသက်ပွဗဟုလ ဿ၊ မျှားသောနေဗ္ဗမ ဝိတက်ရှိသော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟော၊ အနက်တည်း၊ ဧနေတိ ဘိ၊ ဧနေတိ ဟု သည်ကား။ ဥပ္ပါ ဒေတိ ဖြစ်စေ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဧနေတိ ဟု သောကြိယာပုဒ်သည်၊ ဝုတ္တ ဏ္ဍေ၊ မျှားသော အနက်ခံ၊ ကေ ဝ စနံ၊ ကေ ဝ ရ ဝိ ဘ ဝ တ် တည်း၊ ကေ ဝ ပိ ပနံ၊ အ ချို့ သော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဧ နေ ဣ တိ၊ ဧ နေ ဣ ဟု ၍ ပဋ္ဌ ဣ ရှေ့ တုန် ၏၊ ဘ ဝေ ယျ ာ တိ၊ ဘိ ဝေ ယျ ာ ဟု သည်ကား၊ ဥ ပ ရ ပ ရိ၊ လွန်စွာ ဥ သ ဘ ာ သ သာ တ်၊ ဥ သ ဘ ာ သ ဟု သော ဤ ပ ဒ် ဖြင့် ။ အ တ္တ ာ နမေ ဝ၊ မိမိကုယ်ကုသာလျှင်၊ ပ ရ ိ ဝ ိ ယ ။ သူ တ ာ ပ ါ း ကဲ့ သို့ ၊ ဝ ဒ တိ ၊ ဆို၏ ၊ ကလျ တ ဣ ။ ကလျတံ ဟု သည် ကား ၊ ကလျ ဏ ဘာ ဝ ံ ။ စိတ်၏ ဘာ ဝ နာ ကို ဆန့်ကျင် သည် ၏ အ ဖြစ် ကို ၊ စိတ္တ သ ား စိတ် ၏ ၊ ကမ္မ ဿ တံ ၊ အ မှု ၌ ခန့် သည် ၏ အ ဖြစ် ကို ၊ ဘာ ဝ နာ ရောဂ ျ တံ ၊ ဘာ ဝ နာ ၌ ခန့် ကြမ်း သည် ၏ အ ဖြစ် ကို ၊ သွား ယံ သော အ ယံ အ ဟော ၊ ထို အ နက် ကို ၊ ဟ ဒ ္ဒ ာ ၊ အောက် ၌ ဝ ုတ္တ ောယေ ဝ ၊ ဆို အ ပ် ပြီ း သည် သာ လျှင် တည်း ။ ဧ ဝံ ၊ ဤ သို့ ၊ ထေ ရော ။ ဥ သ ဘ မ ထေ ရ် သည် ၊ ဣ မ ံ ဂ ထံ ၊ ဤ ဂ ါ ထာ ကို ၊ ဝ ဒ ေ ဣ ။ ယ ေ ဝ ၊ ဆို လျက် ပင် လျှင် ၊ ဝ ိ ပ သ နံ ၊ ဝ ိ ပ သ နာ ကို ၊ ဥ သ ုဏ္ဏ ာ ပ ေ တ္တ ာ ၊ အား

ထုတ်စေ၍၊အာရုဟာတ္တံ၊အာရုဟာဇွဗိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊တောနှ၊ ထိုးကြွေင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါနိုဒ္ဒ၊ ။

အဟံ၊ဝါသည်။ဒေဝဝုတ္တော၊နတ်သားသည်သည်သော်၊ဖြစ်လျက်၊သိဒ္ဓိ နှယက် သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကဲ့၊ပူဇော်လို၊ဒီဗွမယ်လ် နတ်ပြည်ဖြစ် သောထင်ရှားပန်းကို၊ဂေါဟာတွေ ဆွတ်ယူ၍။ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်စွာဘုရားအား။ အာသိရောပယိ။တင်လှူပူဇော်ပြီ၊ဒီဗွမာလျှံ။ နတ်ပန်းသည်၊ တထာဂတော။ သိဒ္ဓိဘုရား၏ခင်ဗျ၊ သတ္တပဏ်၊ ခုနစ်ကေါ်ပတ်လုံ။ ဆဒန်း ပန်းမဏ္ဍပ် ။ မိုး သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊သင့်ဗျ၊ အာလုံ ရုံကုန်းသား ဇနာ၊ နက်လျှင်ဗို့သည်၊ သမာ၊ အညိုရောင်ကြွတ်။ဂတ္ဌိ၊လာလတ်ကုန်၍၊တထာဂတံ၊သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘု ရား၊ကို၊နမဿိ သူ။ရှိခိုးကုန်ပြီ၊ဣတောဝ၊ဤဘဒ္ဒကမ္ပာ၊ကေတ် သောကပေါ် သုံးဆဲတာ ဂမ္ဘီဃက်ခ်ီ။ယံဝုတ္ထံ၊အကြင်ထင်ရှားပန်းကို၊အာသိ၊ရေ ပယိ ၊တင် လှူပူဇော်ပြီ။ တေနဝုညကမ္ပေန။ ထိုကောင်းမှုကံ၊ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊အပါယ် လေးပါးကို၊နှုတိ၊ဝေနာ၊ဝိ၊မသိစေဘူ ။ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း၏ အကျိုးသည်၊ ပုဗ္ဗပူဇာယ၊ပန်ပူဇော်ခြင်း၏ ဝလံ၊အကျိုးပေတည်း၊ စ၊အကျိုးထူးတက် ဆိုဦ၊အုံ၊ဣတောဝ၊ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊ဒသမကပ္ပေ၊ဆယ်ကမ္ဘာသာ ကင်ဦး၊ ဗုဒ္ဓ ရော ဗုတိန္ဒရေအမည်ရှိ၊သော၊သတ္တုရတနာသမ္ဘာ ဣ၊ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့် စုံသော၊မဟာဗျူဟာ၊ ဖိုလ်ထုကြီ၊ကျယ်ခွန်အား၊ကြွယ်သော၊ စက္ကဝတ္တိ စကြာ၊ရတနာကိုလည်း၊စတတ်သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ အပေါ သိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၊ပြီ၊မယ့် ဝါ၊အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာကိုဝ၌၊ ဗျာဝိတာ၊ ဗုတ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ။ အသုံး၊အမ တော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ။ဝ၊ အာဝု၊ကိုဆိုဦး၊အုံ။ အယမေဝ၊ ဤဂါထာသည်လျှင်၊ထေရ၊သား ဥသဘမ ထေရ်၏၊အည်။ အရှေ့ဟတ္ထဗိုလ်ကို၊ဗျာဂရေ၊ဂါထာ။ပြောကြား၊သောဂါထာ သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤတွင်အဓိပ္ပာယ်သည်။ ။ဥသဘထေရေ၊ဂါ ထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥသဘမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ ပြည့်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်-၁၁၁-ဝေဠုဒေဝေ၊ဂါထာ၊

ဒုပ္ပဇ္ဇဉ်ဖမရုဒေ၊ဝါသာ၊ဂေဟာတိ၊ဒုပ္ပဇ္ဇဉ်ဖမရု၊ဒေ ဝါ သာ၊ဂေဟာ ဤ ကိုအ စ၊ရှိသော၊ဂါထာသည်။ အာယသ္မတော၊ရှည်သော်အသက်တော်ရှိ၊သော၊

ဓနေ့ဟောရသေ၊ဓနေ့ပမ်းသင့်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။အယင်ဖွိုး၊ဤဓနေ့မ ထေရ်သည်လည်း၊ ပုဂိုဇဗေဒွေသ။ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏၊ အထံ တော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသော၊ကုသိုလ်ကေုးဇူးဂုဏ်အထူးရှိ သည်ဖြစ်၍၊ တည်ကြည်ကြည်ညီ၊ ထိုထိုသို့သော လူ့ဘုံနှစ်ဘုံတို့၌၊ ဝိဝန္ဒ။ ပန်ဿယံ၊ဝန်ကင်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနုန္တော၊ပွါးများဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ဘာဝဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက် ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊သိဒ္ဓိ သော၊သိဒ္ဓိဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလ်ေ၊လက် ထက်တော်၌၊ ဒေဝဝုဏ္ဏော ဒေဝဝုဏ္ဏသဘာဝေန၊ ဘုမ္မစိုးနတ်၏အဖြစ် ဖြင့်၊ဟုတ်ကွေ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏၊သော၊ထိုဘုမ္မစိုးနတ်သားသည်၊ကေဒိဝ သံ၊တနေ့သည်။သဏ္ဌာရံ၊သိဒ္ဓိဖြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ပသန္နဿ ဝိဇ္ဇော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိရ၊တဝုဗ္ဗေဟိ၊ လိုင်ဆူ၊ယော် ပန်းတို့ဖြင့်၊ပူဇေ၊ပူဇော်ခြင်းကို။အကာသိ၊ပြု၏၊သော၊ထိုအမျိုးသား သည်၊ ဘေနုပညာကမ္ဘေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ ပြည်တို့၌၊သံသရဉ္ဇော၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဂေါ တမ်းဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မဟရေဠေ၊ မဂဓရေ။ ဇာတိုင်း၌၊ ဓနေ့ဂါမေ၊ဓနေ့ရွာ၌၊ ဂေါသေ၊ တယောက်သော၊မဏ္ဍလိကရာဇသော၊ ဘဝနိုးတလျားကိုအစိုးရသောမင်း၏၊ပုဏ္ဏော၊သားသည်၊ဟုတ်ကွ၊ဖြစ်၍၊ ဒိဇ္ဇော၊ဖြစ်၍၊ အသော်၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ နာမံ၊ အမည်ကား၊ ဓနေ့ဂေါ၊ဓနေ့အမည်ရှိ၏၊ဣတိ ပကာရေန၊ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညုတံ၊သိ ကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့ ပဏ္ဍော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဟရကာလေ ပေ၊ ငယ်ရွယ်စဉ် ကသကပင်လျှင်၊ဟောတုသဗ္ဗညူ၊ ပြည့်စုံတော်မူ သော ကုသိုလ် အကြောင်းရှေးကံဟောင် သည်။ စေတိယမာနော၊ တိုက် တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာနုန္ဒမာနသော၊ ရဟန်းပြုခြင်းဌာန် သော်စိတ်ရှိသည်၊ဟုတ်ကွ၊ဖြစ်၍၊ပုနဒိဝသေ၊ တဘန်းစိန္တေသိ၊ကြံပြန်၏၊ပဗ္ဗဇ္ဇာနာ မဟရဟန်းအဖြစ်မည်သည်ကား၊ဒုက္ခ၊ရာ၊ပြုနိုင်ခဲ၏၊ဃရာ၊ဝိ၊အိမ်ကိုလည်း၊ ဒုရုဝါသာ၊စိုးအုပ်နိုင်ခဲ၏၊ဝေဠော၊လော၊ကုဋ္ဌ၊ရာ၊တ၊ရာသည်လည်း၊ဝန္ဓိ ရောနကံ ခဲ၏၊တောဂါ၊စည် စိပ်ညစ်စွာတို့ကိုလည်း၊ဒုရာဓိဂမာ၊ရှိုင်ခဲကုန် ၏၊ကိ၊ နှင်ခေါ်၊အာဘယ်သို့လျှင်၊ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ ကြံ၏၊ပေ၊အထူးကိုဆိုဦး၊အံ့ဝေ၊ဤသို့၊စိန္တာ၊ဗဟုလော၊ ကြံစည်ခြင်းများ သည်၊ဟုတ်ကွ၊ဖြစ်၍၊စိစရိတ္ကော၊လှည့်လည်သည်ရှိ၏သာ၊ ဂေါဒိဝသံ၊တ

နေ့သစ်၊ သင်္ဃာ၊ ဗြာဟ္မဏာဘုရားတို့၏ သန့်ကင်းအထံတော်သို့ ဂတ်ကွဲ၊ သွားခဲ့၍ ဖွံ့ဖြိုးတိုးပွားကုန်၊ သုခကိုနှစ်သက်၏။ သုတကာသဟောတော်။ ဘုရားတရားတော်ကို ကြားနာရသောကာလမှစ၍ ပဋ္ဌာယတနစသော ပဋိဗုဒ္ဓေါဘိုးတော်၊ ရဟန်းအပြစ်ဒုံ့ရှေ့ လျော်သည်ဟုတွေးဖြစ်၍ သင်္ဃာ၊ ဗြာဟ္မဏာဘုရားတို့၏ သန့်ကင်းအထံတော်ဒုံ့ပင်ဝတ်ပြု၊ ရဟန်းပြု၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဂဟေတွေး ယူ၍ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာဝဲကို ဝဓိတွေးပွားစေ၍ သုခါယပဋိပဒါယ။ လွယ်သော အကျင့်ရှိသော၊ ခိပ္ပါဘိညာယ၊ ခိပ္ပါဘိညာအပြစ်ပြင့်၊ အဟောတ္တိ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကိုသင်္ဃာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၍ တန်း ထိုးကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကတ္တရေ ဟုဇကမတောရ၏ အာပဒါနိဒ္ဓိ။ ။

အပေါ်၊ ဇေန္ဒမည်တွင်ငါအရှင်သည်၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ သင်္ကန်းပြစ်ထျက်၊ သိဒ္ဓိနာယကံ၊ သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သိုး ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏ ကိုရာတပုပ်၊ လိပ်ဆူ ယပ်ပန်းကိုးပဝ္ဗယ ပြောက်ကျိုး၏ ဗုဒ္ဓသီ၊ သိဒ္ဓိ ဗြာဟ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရောပယိ။ ပူဇော်သောအားဖြင့်တင်လျှင်ပြီ ဣဒ္ဓ တော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာမှ။ ကေတိ သေကပေ၊ လုံးဆဲ့တကမ္ဘာ ထက်ဒု၊ ယ ပုပ်၊ အကြင်လိပ်ဆူ ယပ်ပန်းကို အဘိရောပယိ ရွေးရွက်ခဲ့ရှေ့ ပူဇော်ပြီ၊ တေနပုပ္ဖေန။ ထိုပန်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ။ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဝေနာမိ၊ မသိရစေတုံ၊ ဣဒံ ဤ၌ မသိရခြင်းတည်း ဟု သောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇော ယ၊ ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ ဖလံ။ အကျိုး တည်း။ ။ ၄။ အကျိုးအထူး တက်ဆိုပြီး အံ့ ဣဒ္ဓ တော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ ပဋ္ဌမေ ကပေ၊ ငါကမ္ဘာထက်ဒု၊ သတ္တရတနသမ္ဘဝေ။ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဒ္ဓလော၊ မျိုး သောစစ်သည်ဖိုလ်ပါရှိသော၊ သတ္တုတ္တရ၊ သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော် မူသောကြောင့်သတ္တုတ္တမအမည်ကင်းရှိသော၊ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်း သည်၊ အဟု အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ ။ မယ္ဟံ၊ ဇေန္ဒတွင်မည်သော ငါမင်းထေရ် အား။ ကိုလေသာ၊ ကိုလေသာတို့ကို ဈာပိတာ၊ ဖျက်ကြည်း အင်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသီ ဗြာဟ်စွာဘုရား၏ သာသနာ၊ အာဇုံ၊ အမတောဝ်ကို ကတံ၊ လိုက်နာရ ပြီ ဣတိ ဤသို့ ဝတ္ထုံ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တိ၊ ဟောနှာ အပြစ်သို့ ပေတော၊ ရောက်ပြီ ၏။ အတ္ထနော ပိမ ၏ ပဋိပတ္တိ ပဋိပတ်ကို ပဋ္ဌဝေတ္ဝာ နှာ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍ အဟံ ငါသည် အာဒိတော အစမှ ယဝဇီ ငါ၏ ဥပ္ပန္နဝိတက္ကံ ဖြစ်သောဝိတက်ကို ဆိန္ဒိတုံ ဖြတ်ခြင်းငှါ အာသက္ခိ ဝတ၊ မစွမ်းဝှတကား ဣတိ ဤသို့ သောမနသေ ဟု ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိတက္ကသေ ဝိဘက်၏

ဥပုန္နာကာရံ၊ဖြစ်သော အခြင်းအရောကိုလည်းကောင်း။ တသေ၊ထိုဝိတက်ကို၊သမ္ပဒေ၀၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ဘိန္နတ္ထ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ဒသေယန္တော၊ပြလိုရကား၊ဒုပ္ပဇ္ဇဋ္ဌံ၀ေဒုရဓိ၀ါသာဟောဘဗျောဂန္တိရော ဒုရဓိဂမာဘောဂါ၊ ကိန္တုဘဝတ္တိ နောဇာတရိတရေနေ၀ ယဒတ္ထိစိ၊နေ့တုံသကတမနိစ္စန္တိ၊ဒုပ္ပဇ္ဇဋ္ဌံ၀ေဒုဓိ၀ါသာဟောဘဗျောဂ်ရောဒုရဓိဂမာဘောဂါ၊ကိန္တုဘဝတ္တိနောဇာတရိတရေနေ၀၊ ယဒတ္ထိစိ၊နေ့တုံသကတမနိစ္စံဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ရှတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ဝေ၊ ကနေ့နေ့စင်စစ်သဖြင့်၊ဒုပ္ပဇ္ဇဋ္ဌံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကားခဲယဉ်း၏၊ဝေဟာ၊အိပ်ခြင်နေသောသူကိုသည်၊ ဒုရဓိ၀ါသာ၊ ဝိုး၊အုပ်၍နေနိုင်ခဲကုန်၏၊ ဝမ္မောပဋိ ဝေ၀သဒ္ဓမ္မသသဲ၊ဂန္ဓိရောနှက်ခဲ၏၊ ဘောဂါ၊စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို၊ ဒုရာဓိဂမာ၊ရှိနိုင်ခဲကုန်၏၊ဇာတရိတရေနေ၀၊အကြင်အကြင်ရတိုင်းသောပစ္စည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နော၊ငါတို့၏၊ဝတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ကိန္တု၊ ဆင်ခဲ၍၊သတတံ၊ မပြတ်၊အနိစ္စတံ၊ အနိစ္စသဘော၊ရှိ၊သောဝေ ဘုမကမ္ဘကို၊ စိန္တေတုံ ကြံစည်ခြင်းငှါ ယတ္တံ၊လျှောက်ပတ်လတ္တ၏။ ၊တဇ္ဇ၊ထိ ဂါထာဖွဲ့၊ ဒုပ္ပဇ္ဇဋ္ဌန်၊ဒုပ္ပဇ္ဇဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ အပ်ငါ၊အနည်းယော်လည်းဖြစ်သော၊မဟန္တံ၀ါ၊ မျှားသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘောဂကွန္ဓဗ္ဗေ၀၊စည်းစိမ်အရုကိုလည်း ၊ကောင်း၊ဥာတိပရိ နွယ်ဆွေမျိုးအပေါင်းက ၊လည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ဥဒိဒဘွာ၊ရုဏ်ခတ္တာ၊ရုဏ်အပ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ သာ၊ ရဟန်းပြုသောသူအား။ ဒုက္ခရွှာ၊ ခဲယဉ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဗ္ဗဇ္ဇနံ။ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ဒုက္ခရာ၊ခဲယဉ်း၏၊ဇာတိ၊ထိကြောင့်၊ ဒုပ္ပဇ္ဇဋ္ဌံ၊ ဒုပ္ပဇ္ဇဋ္ဌမည်၏၊ ဝေတိ၊ ဝေဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ နိပါတပဒံ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊၀ါ၊တနည်းကား။ဒဠ္ဍတ္ထော၊ မြဲမြံသောအနက်ရှိ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်း

ဒုပ္ပဇ္ဇဋ္ဌမည်၏၊ ဝေတိ၊ ဝေဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ နိပါတပဒံ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊၀ါ၊တနည်းကား။ဒဠ္ဍတ္ထော၊ မြဲမြံသောအနက်ရှိ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဍတ္ထာ၊ ဓာတ်အပ်၏၊ စေ၊အာကယ်၍၊ ဂေဟံ၊အိမ်ကို၊အာ၀သေယ္ယ၊ စိုးအုပ်၍နေသည်ဖြစ်အုံ၊ဂေဟာ၊ အိမ်ဟူကို၊ဒုရဓိ၀ါသာ စိုးအုပ်နိုင်ခဲကုန်၏၊ဂေဟံ၊အိမ်ကို၊အာဓိ၀သန္တေနနေ၊စိုးအုပ်သောသူသည်၊ ရညာ၊မင်းသည်၊ ရာဇကိစ္စံ၊ မင်း၏ကိစ္စကို၊ ဣဿရေန၊အစိုးရသောသူသည်၊ဣဿရကိစ္စံ၊အစိုးရသောသူ၏ကိစ္စကို၊ ဂဟပတိနာ၊သူကြွယ်သည်၊ဂဟပတိကိစ္စံ၊ သူကြွယ်၏ကိစ္စကို၊ကတ္တုံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပရိဇနော၊စေ၀၊ခြေရံသင်းပင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏေ၀၊ရဟန်း ဝုဏ္ဏားတို့ကို လည်းကောင်း၊သင်

ဟောတဲ့ဗျာ မြိုးမြင့်ထောက်ပန့်အင်ကုန်၏စပါသေသော၊အဆုံးကား တပ်ခြိုတ်ကဏ္ဍဗေဒေ ထိုထိုပြုအပ်သောအမှုကို၊ကရိယမာနေ၀ါ၊ပြုသော်လည်း ဃ ဆုတ်ဝါသော၊အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်သည်၊ ဘိန္ဒုဃဒေ္ဓာ၀ိယ၊ ဒိုးပေါက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာသမုဒ္ဒါ၀ိယစ၊မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ဒုပ္ပ၊ရော၊ပြည့်နှိုင်ခဲ၏ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ဗေဒေ၊ဟာနာမ၊ ထိုအိမ်မည်သည်တို့ကို။ အာ၀သိတုံ၊စိုးအုပ်၍နေခြင်းငှါ၊ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဒုက္ခရာ၊ပြုနိုင်ခဲ၏၊ ဣတိကတ္တာ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊အ၀ါသာ။ စိုးအုပ်၍နေကုန်သောသူတို့သည်၊ ဒုရာ၀ါသာ၊နေနိုင်ခဲကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဣတိ၊အနက်တည်း။ပဋိဇ္ဇ၊ ဂဟနီးသည်လည်း၊ အနုဒိဋ္ဌေယျ၊ပညတ်တော်နှင့်လျော်စွာရှုရာ၏၊ဝမ္မော၊ ပဋိ၀ေ၀ဿ၊ မ ပညတ်သည်၊ဂန္ဓိရော၊နက်နဲ၏၊ ပဋိဇ္ဇ၊ ဂဟနီးအဖြစ်သည်၊ယဒဣဿ။ အကြင်မင်းမိုလ်နှင့်ပြာနဲ့ဟူသော အကျိုး ရှိ၏၊သော အ၊ဣဿ၊ထိုမင်းမိုလ်နှင့်ပြာနဲ့ဟူသောအကျိုးကို၊ ပဋိဓိတောနု၊ မဟာနိုးဖြစ်သောသူသည်၊အ၀ဂန္တုပ္ပေါ၊ရုအပ်သိအပ်၏၊ပဋိ၀ေ၀ဿ၊ဝမ္မော၊ ပဋိ၀ေ၀ဿ၊ မ ပညတ်သည်၊ ဂန္ဓိရော၊နက်နဲ၏၊ ဂန္ဓိဣတိ ဣတ၊ဝေါ၊ဧတ္ထ၊နက်နဲသော ဣတိ ဣတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျက်စားရာဖြစ်သောကြောင့် ဒုဒ္ဒသော။ ဖြင့်နိုင်ခဲ၏၊ ဒုပ္ပဒိုဝိဏ္ဏော၊ထုံးထွင်းရှိသ်နိုင်ခဲ၏။ ဝမ္မသ၊ပဋိ၀ေ၀ဿ၊ ဝ ပညတ်၏ ဂန္ဓိရဘာ၀ေန၊နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ဒုပ္ပဒိုဝိဏ္ဏတ္တာ၊ ထုံးထွင်းမြဲသ်နိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဂေဟံ၊အိမ် ကို၊စေအာ၀သေယျုံ စိုး.အုပ်ချုပ်အကယ်၍နေသည်ဖြစ်အုံ၊ဘော၀၊စည်.စိပ်ချမ်းသာတို့ကို၊ဒုရုဒိဂမ၊ ရှိနိုင်ခဲကုန်၏၊ယေဘယာ၊အကြင်စည်.စိပ်ဘုန့်ကို၊ဝိနာ၊ကင်းမဲ့၊ ဂေဟံ၊အိမ်ကို၊ အာ၀သိတုံ၊စိုးအုပ်၍နေခြင်းငှါ၊နသက္ကာ မတတ်ကောင်.။တေဘောဂါ၊ထိုစည်းစိပ်ချမ်းသာတို့ ကို၊ဒုက္ခေန၊ဆင်.ရဲသဖြင့်၊ကသိရေနေ၊ပြုပြင်သဖြင့် အ၀ဂန္တုဗျ တာယ၊ရုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒုရုဒိဂမ၊ ရနိုင်ခဲ၏ကုန်၏၊ ဧ၀ံသန္တေ၊ ဤသို့ဆင်းရဲပြုပြင်သဖြင့်၊ ရုအပ်သည်ရှိ၊သော်၊ဃရာ၀ါသ၊အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌နေခြင်း၊ကို၊ပဟ.ာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံယေ၀၊ရဟန်းအဖြစ်၌သာသျှင်၊အနုတိဋ္ဌေယျ၊ပညတ်တော်နှင့်လျော်စွာတည်နေရာ၏ ဝေဒ္ဓ ဤသို့ပညတ်တော်နှင့်အသင့်အလျော်နေခဲ့သော်လည်း ၊ဣတ၊ဂိတ၊ရေနေ၊အ ကြင်အကြင်ရတို့ငေးသောပစ္စည်းဖြင့်၊နော၊ ဝ တို့၏။ ၀ဏ္ဏို၊အသက်မွေးခြင်းသည်၊ကိ၊ဆ္ဆာ၊ ဆင်.ရဲပြုပြင်၏၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ဣတ၊ဂိတ၊ရေနယထာလဒ္ဓေနပစ္စယေန၊ အကြင်ကြင်ရှုခ

သမ္ဘဝသာပစ္စည်းဖြင့်၊ အမှာကား၊ ငါတို့၏၊ ဝတ္ထုဓိဝိဂ၊ အသက်မွေးခြင်း သည်၊ ကိုယ်ဆွေဒုက္ခာ။ ဆင်းရဲ၏၊ ဃရာဝါသ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ ဘောင်ခွဲနေသောသူတို့သည်၊ ဒုရဓိဝါသတာယ၊ ဖို အုပ်ချုပ်နေနိုင်ခဲသည်၏ အဖြာကြောင့်၊ ဘောဂါနုဗ္ဗ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်လည်းကောင်း ဒုရဓိဂ မတာယ၊ ရှိနိုင်ခဲသည်၏အဖြာကြောင့်၊ ဂေဟေ အိမ်၌၊ ဣတရိတရေနပစ္စ ယော၊ အကြင်အကြင်ရေသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်၊ ယာပေတဗ္ဗတာယ၊ မျှအာဝ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိုယ်ဆွေ၊ ပြုပြင်သော၊ ကသိရာ၊ ပင်ပန်းသော၊ ဝတ္ထု၊ အသက်မွေ ခြင်းသည်၊ အဆို ဂ်ိ၏၊ အမှာကား၊ ငါတို့အား၊ တဏ္ဍု၊ သို့ဆင်း၏ ပြုပြင်ဖွယ်သော အသက်မွေ ခြင်းခွဲ၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းခွဲ၊ ကိုး၊ အာဘယ်မူ၍ ဝန္ဒဘိ၊ သင့်လျော်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတတံ၊ မဲ့ကြတ်၊ အနိစ္စတံ၊ အနိစ္စ သဘာဝ၏ ။ သာ တောဘူမကဝမ္ဘာတို့၊ စိန္ဒေတုံ၊ ကြိုစည်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒိဝသဗ္ဗ၊ တနေ့ပတ်လုံ၊ လည်း ကောင်း။ ဝုဋ္ဌရတ္တပရတ္တာ၊ ဝုဋ္ဌိမယာဝ် ပစ္ဆိမယာဝ်ပတ်လုံ၊ လည်းကောင်း။ တောဘူမဝမ္ဘတော်၊ တောဘူမကတရား၊ အပေါင်းကို၊ အနိစ္စတန္တိ၊ အနိစ္စတံ ဟူ၍ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနိစ္စတန္တိ၊ အနိစ္စတံဟူ သည်ကား၊ တတောတော နကာရဏော၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပါဒဝယဝန္တော၊ ဥပါဒ သဘာဝတင်သော၏သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဒိယန္တိ ဝန္တိ တော၊ အစဦးဆုံး၏သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ တာဝကာလိကတော စ၊ အရိုက်ခတ်နှင့် တသက်လျှော အားဖြင့် လည်းကောင်း။ နိစ္စံ၊ မြဲသည်၊ နု၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္ဒေတုံ၊ ဝိ ပဿိတုံ၊ ဝိပ သနာရှုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်တော်လျောက်ပတ်လျှင်၊ အနိစ္စာ နုပဿနာယ၊ အနိစ္စာနုပဿနာသည်၊ ဟိဒ္ဓါယ၊ ပြီးပြည့်စုံသည်ဖြစ်သော၊ ဣဒကရောဝါနုပဿနာ၊ ဤမှဘပါးသောဒုက္ခာနုပဿနာ အနတ္တာနုပဿနာ တို့သည်လည်း၊ သုခေ၊ နေ့ဝယ်ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ အနိစ္စာနုပဿနာဝ၊ အနိစ္စာနုပဿနာကိုသာလျှင် ဥဒေ၊ ဤဂါထာပါဠိ၌-ဝတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ အနိစ္စသ၊ အနိစ္စ၏၊ ဒုက္ခာနတ္တတာ ဟိ၊ ဒုက္ခအနတ္တအဖြစ်တို့နှင့်၊ အ ဗျဘိစာ ဝေါ၊ တော်လင်းပါ။ ဘွယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သာသနိကသ၊ သာသနာတော်ဟောင်းခွဲဖြစ်သော သူအား၊ သုခါဂဟဏတော၊ ယူလွယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း ကောင်း။ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ယဒနိစ္စံ တံ ဒုက္ခံ ယံ ဒုက္ခံ တဒနတ္တာ ဟု၍ လည်း

ကောင်း။ ယံကိုယ်ကိုယ်သမုဒယဓမ္မံသဗ္ဗံတံနိုရောဓဓမ္မံ၊ ဝယဓမ္မာသင်္ခါရာတိစ။ ယံကိုယ် သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗံဘံနိုရောဓဓမ္မံ ဝယဓမ္မသင်္ခါရာဟူ၍ လည်း ကောင်း။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ယံ၊အာကြင်ဘုရားတို့မှာ ဓမ္မအပေါင်း သည်၊အနိစ္စ၊အမြဲမရှိ၊တံ၊ထိုတို့ကိုမှာ အပေါင်းသည်၊ ခုတ္တံ၊ဆင်းရဲ၏ တံ၊ထိုခုတ္တသဘောရှိသော၊တို့ကိုမှာ ဓမ္မအပေါင်းသည်၊အနတ္တာ၊အနှစ် သာရမှာကင်း၏။ယံကိုယ် အလုံးစုံသော၊တို့ကိုမှာ ဓမ္မအပေါင်းသည်၊သမုဒ ယဓမ္မံ၊ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိ၏။တံ၊ဓမ္မံ၊ ထို၊တို့ကိုမှာ ဓမ္မအပေါင်း သည်၊နိုရောဓဓမ္မံ ချုပ်တတ်ပျက်တတ်သောသဘောရှိ၏။သင်္ခါရာ၊ထိုတို့မှ ကသင်္ခါရတရားတို့သည်။ဝယဓမ္မာ၊ပျက်တတ်သော သ၊တို့ကုန်၏။တံ၊ ထိုဝိတက်ဘုံ၊ဣတိ၊ဤလေးပြုံ၊နိဂ္ဂဟဏ္ဍာ၊ဝိယ၊နှိပ်စက်ပျက်ဆီး သကဲ့သို့၊ဝေဝဏ်ယ၊ ထို့အတူ၊အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ ဝဋ္ဋကြွမဝဝေနေ ပယ်သည်၏အဝှမ်းအား၊ဖြင့်၊ အပရာပရံ၊ထို၌ဤ၌ဥဇုဏ္ဍ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတက္ကေ၊ဝိန္ဓ၊ဝိတက်ဘုံ၊ နိဂ္ဂ၊ဟတ္တာ၊နှိပ်၍၊အနိစ္စတာရေ၊ခေနု၊အနိစ္ဆ ကိုအကြိုး အမှု၊အဦး၊ပြုသဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာဘုံ၊ အာရုတိတ္တာ၊အား ထုတ်၍၊ဆုစါနိုး၊ယခုအခါ၌၊ ကတာကိ၊စ္စာ။ ပြုအပ်ပြီးသောရဟန်းကိစ္စမဂ် ဖိုလ်ကိစ္စရှိသည်၊စာသော၊ဖြစ်၏၊ဆုတိဆုမုံအကျိုး၊၌အနက်ကို ဒသေသိ၊ ပြ၏။တေန။ ထို့ကြောင့်၊ အဘုနောပဒိုပတ္တိန်း အဘုနောပဒိုပတ္တိ ဟူ၍၊ မယား၊ငါသည်၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်၏ ဆုဒမော၊၌ဂါထာသည်လျှင်၊ထေရသား ဇေန္ဓမ၊ထေရ၏၏၊ အညံ၊အရဟတ္တ၊ဖိုလ်ကို၊ ဗျာဘရုဏံ၊ ဟောကြား၊ခြင်း သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ။ဇေန္ဓိဿုတ္တရေရဝါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဇေန္ဓမ၊ထေရ ၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ကေနိုပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်-၁၁၂-ဝန္ဆေဂါထာတ္တိုရေရဝါထေရ

ဤ ဘေဝိဠော်ဟမ ဘာဗျာယမိ၏၊ ဘေဝိဠော်ဟမဘာဗျာယမိ အစဝ်ရှိသော ဂါထာသည်၊အာယသ္မတော၊ဂျလ်သောအသက်ရှိသော၊ဝန္ဆဂေါတ္တတ္တိုရေ ရသား၊ဝန္ဆဂေါတ္တမထေရ၏၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။ အယမ္ပိ၊ ဤမထေရ် သည်သည်း၊ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရား၊ရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူး၊သောကုသိုလ်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူ ရှိသည်ဖြစ် ၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍာဝေ၊ထိုထိုသို့သော၊လူ့ဘုံနတ်ဘုံ၌ပိ ဒ္ဓါ၊ပန်သာယံ၊အရ ဟတ္တမဂ်ဖိုလ်၏အား၊ကြီး၊ဖြစ်သော၊ ကုသလဓိတိ၊ ကုသိုလ်တည်း၊ဟူ၊သော

မျိုးစေ့ကို၊ ရောပေနှောင်း၊ စိုက်ပျိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝဝတော၊ ဘုန်းတော်ရှောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ၊ တော်မူသော ဝိပဿီသား၊ ဝိပဿီဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗန္ဓုမတိနဂရေ။ ဗန္ဓုမတီပြည်၌၊ ကုလဝေ၊ ဟော၊ အမျိုး-အမှိုက်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့-ပေတ္တာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ညောင်ပင်သည်၊ နဂရေဟိစ၊ ပြည်သူတို့နှင့်လည်း၊ သ၌ ။ တကွ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၏၊ ဖြတ်စွာဘုရား အား ဟူ၏ခြင်း၏၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တ-တော၊ ထိုအတ္တဘော-မှ၊ ပရိ၊ နော်ကို၌၊ ဒေဝ-မနုဿသုနှတ်ပ-ည်လူ-ပ-ည်တို့၌၊ သံသရေ-နှော၊ ကျင်လည်ရှေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓပဿိ ဗုဒ္ဓ-ပ-ား-ဒေ၊ ဤ၊ တို့ဖြတ်စွာဘုရားပဋိတော်မူသော အခါ၌၊ ရုစ-ဝ-ဟော၊ ရာဇ-ကြီးတည်၌၊ ဝိဘဝ-သမ္ဘဝ-သ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဥစ္စာကုံလုံလွန်ပြည့်စုံရသော၊ ဗြာဟ္မဏာ-သ၊ ပုဏ္ဏား-၏၊ ဂုတ္တေ-ဟ-တွေ-ဂုတ္တ-ဘာ-ဝေ-နှ၊ သား-၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်-၏။ ဟာ-သ၊ ထိုအမျိုး-ကောင်းသား-အား၊ ဝိတု၊ အာဘာ-၏၊ ဝ-ဆွေ-ဂေါ-တ္တ-တာ-ယ-။ ဝ-ဆွေ-အနွယ်ဖြစ်သည်-၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝ-ဆွေ-ဂေါ-တ္တော-တ္ထ-ဝ-သ-ဟု-ဘာ။ ဝ-ဆွေ-ဂေါ-တ္တ-ဟူ-သော အမည်သည်သာ-လျှင်။ အ-ဟော-သိ။ ဖြစ်-၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး-ကောင်းသားသည်။ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်-၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်-၍။ ဗြ-ဟ္မဏ ဝိဇ္ဇာသု၊ ပုဏ္ဏား-တို့-၏ အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-။ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြင့်-၍။ ဝိမုတ္တိ-။ အ-ဟော-တ္တ-ဗိုလ်ကို၊ ဂ-ဝေ-သ-နှော၊ ရှာ-ဖွေ-သည်ဖို-သော်၊ တ-ဟ-ဟ-ဟ

ထား၊လက်ဝဲဆို၊ နိယန်နှုတ်ကြွသွားတော်မူသော၊ လောကနာထကား၊ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ အဋ္ဌသမ္ဘိသဟာဿာနှင့်၊ ခြောက်သောင်း ရှစ်သောင်းကုန်သော၊ သံဃာ့ဖွဲ့ခင်းသိမ်းကုန်သော၊ ဒိဏာသဝေါ၊ရဟန္တာဝုဏ္ဏာလတို့သည်၊ အပေါ်၊ ဖြစ်ကုန်ကြ၊ဖွံ့ပမိန့်၊ အခြေနှစ်ချောင်း၊ရှိသောသတ္တဝါတို့ကို အမိုးရှိတော်မူသော၊နရဝေါသဘား၊လူဘို့ထက်ဖြောက်တော်မူသော၊သမ္ဘုဒ္ဓံ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ ထိုရဟန္တာဝဘို့သည်။ ပရိဝါရိ"သူ ရှိရုံကုန်၏။ ။လောကနာထ၊ ကား၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်။ နိယန်ကြွ၊ ကြွသွား၊တော်မူသည်ရှိသော်၊ တံ ဒိသိ"၊ထိုခရီး၊ကို၊သမ္ဘဒ္ဓိဘွား၊တံ့ဖြောက်လျှင်း၍၊တည်း၊ထိုး၊ရှိ ၌။ ဝိဇ္ဇသန္ဓေနှ၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ဝန်း၊တံ့ခွန်ကို၊ ဥသာ၊ပေ၊ရှိ"ဟ် ထူ၏။ ။ဆုတောင်းဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ။ ကေနဝုတောကပေ။ ကို၊ဆဲတာက မ္ပာ ထက်၌၊လံ့ခန်း၊အကြင်တံ့ခွန်ကို၊အဘိရောပယိ"၊တင်လှူပူဇော်ခဲ့ တာဟော ထို အခါမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ ဒဂ္ဂဘိ"၊အပါယ်လေးပါး၊ကို၊နာဘိဝေနမိ၊ မသိစ ဘူး၊ဆုံ့ပလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ဝေဒါနသား၊ တံ့ခွန်အလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုး တည်း။ ။ဆုတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊ စတုဏ္ဍကေကပေ၊ လေးကမ္ဘာ မြောက်၌၊မဟာဇွဲလော၊ ကြီးသောခွန်အား၊များသောဗိုလ်ပါရှိသော၊သဇ္ဇာ ကာရေနှ၊ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာနှင့်၊သမ္ပန္နံ ပြည့်စုံသော၊ သုဝေါတ်၊ သုဝေဟ၍၊ဝိသုတော၊ထင်ရှား၊သော၊ ရာဇာ၊စကြာမင်းသည်၊ အဟော သိ.ဖြစ်ပြီ၊ ။မယှံ၊ဂါအား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာဝိတာ၊ ရှာဝ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ-(ပ)၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဗြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ။အဆုံး၊အမ တော်ကို၊ကတံ၊လို ဟ်နာပြု.ကျင့်ပြီ၊ဆုတို၊ဤသို့၊ ဝတ္ထုံ၊ဟောအပ်၏။ ။

ဆဋ္ဌာဘိ၊ညား၊ခြောက်ပါး၊သော၊အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာပန၊ ဖြစ်ပြီး၍ကား၊အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိ"၊ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ဆင်ခြင်၍၊ သောမနဿစာတော၊ ဖြစ်သောဝမ်း၊မြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ နဝ သေနှ၊ဥဒါနိ"း၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဘောဇ္ဈာဟံ ၊ဟာ၊ဗျာယိ၊ ဝေ၊တာသမ ထ၊ကာ၊ဝိ၊ဒေါ၊ သဒ္ဓေ္ဓာ၊မေ၊အနုပုဗ္ဗော၊ကတံ၊ဗုဒ္ဓသ သာသနန္တိ ဝါ၊ထ်။ တေ၊ဝိ၊ဇ္ဇာ၊ဟံ မဟာ၊ဗျ၊ယိ၊ စေ၊တာသ၊မ၊ထ၊ကာ၊ဝိ၊ဒေါ၊ သဒ္ဓေ္ဓာ၊မေ အနုပုဗ္ဗော၊ကတံ ဗုဒ္ဓသ သာသနံ၊ဟူ၊သော၊ဂါ၊ထာ၊ကို၊အာ၊သိ၊ရှင်း၍ ရှိ၏။ ။တေ၊ဝိ၊ဇ္ဇာ၊ ဗုဒ္ဓေ၊နိ၊ဝါ၊သ အ၊စ၊ရှိ၊သော်၊သုံ့ပါး၊သော ပ၊ရ၊မ၊ဏ္ဍ၊ဝိ၊ဇ္ဇာ၊ရှိ ၊သော၊ အ၊ဟံ ၊ဂါ၊သ၊ဉာ၊ မ၊ဟာ၊ဗျာ၊ယိ၊ သ၊မ၊ဒ၊ယ၊သ်ဗ္ဗာ အ၊တ္ထိ၌ဖြစ်သော အကြွင်း၊မ၊ရှိ၊သော်၊ကိ၊လေ၊သာ၊အ၊ပေါ်င်း၊ကို၊ဗုတ်ကြည်း၊တတ်၏၊စေ တာ၊သ ၊မ၊ထ၊ကာ၊ဝိ၊ဒေါ၊စိတ်ကို၊လွှတ်ခြောက်ခြား၊ခြင်း၊ကဲ့ ပြုတတ်သော်၊ကိ၊လေ၊သာ

တို့ကိုပြုမိုးစေသဖြင့် ကောင်းစွာထားခြင်းခံလိမ္မာ၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓေါ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊အနုပ္ပတ္တေါ၊ရဒေါဝ်ပြု၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ။အဆုံးအမတော်ကို၊ကတိုးလိုက်နာပြုကျင့်မပြု၊ ၊ တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာခံ၊တေဝိဇ္ဇောဟန်၊ တေဝိဇ္ဇာတံဟူကာသည်ကား၊ မဲ၊ငါ့ကို၊ ပုဇ္ဇ။ ရှေးခံ၊ တိဏ္ဍံဗေဒါနံ။ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ဂတတ္တာ၊ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပြာဟွဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊တေဝိဇ္ဇာဘိ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊သဋ္ဌာနန်၊ သင်ကြားကုန်၏၊တံပန်။ထိုဝိဇ္ဇာသည်ကား။သာမညမတ္တံ၊အမည်မျှသာတည်း။ကသ္ဍာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တိသုဗေဒေသု၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ခံ၊ ဝိဇ္ဇာကိစ္စဿ၊ ဝိဇ္ဇာကိစ္စ၏၊အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ ဣဒါနိပန၊ယခုအခါခံ့ကား၊ပုဇ္ဇနိဝါသဉ္ဉာဏာဒီနံ၊ပုဇ္ဇနိဝါသဉာဏ်အစရှိကုန်သော၊တိသဿနှုံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဝိဂတတ္တာ၊ ခုနှင့်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပရမတ္ထတော၊ပရမတ္ထအားဖြင့်၊တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါ.နှင့်ပြည့်စုံသော၊အပေါ်၊ ငါသည်၊မဟန္တသော၊ ကြီးကျယ်သော၊ အနုဝသေသသော၊ အကြွင်းမရှိသော၊ သမုဒယပဟ်ယသော။ သမုဒယသစ္စာအားတို့ခံ့ဖြစ်သော၊ကိလေသဝဏသော။ကိလေသာအပေါင်းကို၊ ချေပနတော ဖုတ်ကြည်းတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ၊မဟန္တေန၊ ပြတ်သော၊မဂ္ဂပယသစျာနေန၊ မဂ်ဖိုလ်ချာန်ဖြင့်၊ မဟန္တသော ဥဒ္ဓာရသော၊ကိတသော၊ပြတ်သော၊နိဗ္ဗာနသော၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ချယနတော၊ ကပ်ငြိရှာတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊မ ၊ဘာ၊ချာယိ၊ မဟာ၊ချာယိမည်၏။ စေတောသမထကောဝိဒေါ၊ကိ၊စေတောသမထကောဝိဒေါ ဟူသည်ကား၊စိတ္တသမာဓိ၊ဘာဝနာ၊ စိတ်၏ခြောက်ခြားခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊သံ၊ကိ၊လေသမျှပါ၊ညစ်ညူးပူပန်၊စေတတ်သော၊ကိ၊လေသာတရား၊ကို၊ကို၊ဝှေ့ပယ်မနေနှင့်၊ငြိမ်းစေသဖြင့်၊စေတသော၊စိတ်၊ကို၊သမာဓိဟာနေ၊ကောင်းစွာထား၊ခြင်းဆောက်တည်ခြင်းခံ၊ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏။ ၊ တေန။ ထိုစေတောသမထကောဝိဒေါဟူသောစကား၊ဖြင့်၊ကေ၊ဝိဇ္ဇာ၊ဘာ၊ဝ၊သ၊ တေ၊ဝိဇ္ဇာ၊ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်၏၊ ကာ၊ရဏံ၊အ၊ကြောင်း၊ကို၊အာ၊ဟ၊ဆိုတို့၏၊ဟိ။ ထိုစကား၊သင့်စွာ၊သ၊ဝေ၊ဓိ၊ကော သ၊လ္လ၊သ၊ဟိ၊တေန၊ဗုဒ္ဓေ၊နိ၊ဝါ၊သ၊ဒိ၊ဗ္ဗ၊စက္ခု၊ဟု၊ဆိုအပ်သော၊သ၊မာ၊ဓိ၊ကော၊သ၊လ္ဟ ဉာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊အာ၊သ၊ဝ၊ကွယ်ယန်၊အာ၊သ၊ဝ၊ကွယ်အာသည်ဖြင့်၊ ၊ တေ၊ဝိ၊ဇ္ဇ၊တာ၊ဝိ၊ဇ္ဇာ၊သုံ၊ပါ.နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒ၊သ၊ယိ၊တာ၊ပြ၊အ၊ပ်၏၊ ကေ၊ဝ၊လေန၊ အ၊လုံ၊စုံ၊သော၊ဉာဏ်ခြင့်၊နဒ၊သ၊ယိ၊တာ၊ ဝိ၊ဇ္ဇာ၊သုံ၊ပါ.နှင့်ပြည့်စုံ

သည်၏အဖြစ်ကိုမပြုအပ်၊သဒ္ဓေါသကတော်။ အရဟာတ္တမဂ်လ်ကို၊ အယုတ်၊ ဤသဒ္ဓေါဟူသော ဝုဒ်သည်း အနုပဒတ္တသဒ္ဓေါတိ အာဒိသုဝိယ်၊ အနုပဒတ္တ သဒ္ဓေါ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရေပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ကကာမုသ။ ကဆက္ခရာ၏ ဒုကာရော။ ဒုအက္ခရာကို၊ ကတော။ ပြုအပ်၏။ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓေါဟူ သော ပါဠိဖြင့်လည်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်လ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏။ တံ ထိ အရဟတ္တ မဂ်လ်ကို။ အတ္ထုပနိဗန္ဓဉ္စ၊ မိမိသို့ဆောင် တတ်သော အနက်ကြောင့်လည်း၊ ကောင်း။ အဘ္ဘာနုံ၊ အာကျိုးစီးပွါးတို့ကို၊ အာဝိဘာဝဉ္စ၊ မထွန်းတတ်သော အနက်သဘောကြောင့် လည်း၊ ကောင်း။ အဘ္ဘနော၊ မိမိ၏။ ပရမတ္ထဉ္စ၊ နစ်၊ ဖြတ်သော အနက်သဘောကြောင့် လည်း၊ ကောင်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထတ္ထာ၊ အကျိုးစီးပွါးဖြစ်သော ကြောင့်၊ သ ကတ္ထောတိ။ သကတ္ထဟု၍၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သွာယံ သော အယံ သဒ္ဓေါ။ ထိ အရဟတ္တမဂ်လ်ကို၊ မေမယား၊ ငါသည်၊ အနုပဒ္ဒေါ အဓိဂတော၊ ရှေးဦးပြု ဟောနေ၊ ဤသဒ္ဓေါ မေ အနုပဒ္ဒေါ ဟု သော ဝုဒ်ဖြင့်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ မဟာ ဗျာယာ ဘာ ဝံ၊ မျှားစွာ ဇရတ်ကြည်းလေ့ရှိ လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ သိ ခ ပ ဒ္ဓံ၊ ဒုဏ္ဍနိ အဝိပ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ကတ္တား ပြု၍၊ ဒ သော တိ။ ပြုတော်မူ၏၊ သော သံ၊ ကြင်းသောစကားရေပ်သည်။ ဝုတ္တနယမေ ပ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသလျှင်ကတည်း။ ၊ဝန္ဆကေါဇ္ဇာဇာ ရဂါထာဝတ္ထုနှင့်ဝန္ဆကေါဇ္ဇမထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည် နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်-၁၁၂-ဝနဝန္ဆဇာတ်တော်။

အနော်ဒိကာဝုထသိလာတိ။ အနော်ဒိကာဝုထသိလာ အစရှိသော ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဝနဝန္ဆဇာတ် ရဲသော၊ ဝနဝန္ဆမထေရ်၏။ ဂါထာ။ ဂါထာတည်း။ အယင်္ဂဲ၊ ဤ ၊ထေရ်သည် လည်း၊ ဝုဒ္ဓိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အဝေါဒတော်တို့၌၊ ဝ ဒိကာ ရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ တတ္ထ ဘဝေ၊ ထိ ထိသို့သော ဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋူ ပ နိ သာ ယ ဝိ၊ အရေတွေ့ဖြိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ် သော၊ ကုသလဓိ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ချိုးနှဲ့ဘိုးရောပေ၏။ ဝိုက် ဟျိ ခဲ့ဘူးသော ကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော် မူသော၊ ဝိပဿိသာ၊ ဝိပဿီဖြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာ လော လက်ထက်တော်

ဌ။ကုလဝေဟေ။အမျိုးအိမ်ဌ။ နိဗ္ဗတ္တိတွေ့။ဖြစ်၍။ဝိညူတံ။ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ပတ္တော။ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဝေသ။ သူ့ဘဝပါးဏ်းကမ္ဘာ အမှုကို။ ကတွေ့။ပြု၍။ဇီဝန္တော။ အသက်မွေးသည်ရှိ။သော်။ တသ။ထိုအမျိုး သား အား။ကိုဋ္ဌ။တစုံတခုသော။အပရာဓံ။အပြစ်ကို။ကတွေ့။ပြုမိသော။ကြောင့်။ မရေဏာဘယေန။ သေဘေးဖြင့်။တဇ္ဇိတော။ ချိန်းမောင်းသည်ဖြစ်၍။ ပဝေ ယန္တော။ပြေသည်ရှိ။သော်။အန္တရာမဂ္ဂေ။ခရီး အကြား၌။ဗောဓိရုက္ခံ။သံသပ် ဗေါဓိ ကို။ဒိဋ္ဌာ။ဖူး၊မြင်ရ၍။ပသန္နမါနသော။ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ် ၍။တ သ။ထိုသံသပ်ဗောဓိ၏။မူလံ။အခြင်းကို။ သမ္ဗဇ္ဈိတွေ့။တံမြက်လှည်း ၍။ဝိက္ခိ ဗဇ္ဇေ ဟိ၊ ခိုင်ညှာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ အသောကပုဏ္ဍရိ ဟိ။ငန်း သုံးပွင့်တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ။ပူဇာ ခံခြင်းကို။ ကတွေ့။ပြု၍။ ဝန္ဒိတွေ့။ရှိခိုး၍။ဗောဓိ။ သံသပ်ဗောဓိကို။အတိမုဒုခါ။ခြေးရှူးနမသေမခနော၊ ရှိခိုးလျက်ပလ္လင်ခံ၍ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိန္နော။နေသည်ရှိသော်၊မာရေတုံ။ သတ်ခြင်း ဌ၊အာဂ တေ။လိုက်လာကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကေ။ ရန်သူတို့ကို၊ ဒိသွာ။မြင်၍။တော သု။ ထိုရန်သူတို့၏ဌ၊စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အကောပေတွေ့။ မယျက်စေမူ၍။ဗောဓိ ဝေ။ ဗောဓိပင်ကိုသာလျှင်။ အာဝဇ္ဇန္တော။ ဆင်ခြင်လျက်။ သတေပေါ ရိသော။ အသုဘရာဂရှိသော။ပပါတေ။ခြောက်ကမ်းပါး၌။ပပတိ။ချလေ၏။သော။ထို အမျိုးကောင်းသား သူရင်းဌ၊သည်၊ တနုဝုညကမ္ပေန။ ထိုကောင်းမှုကံ ကြောင့်။ဒေဝလောကေ။ နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ့။ ဖြစ်၍။အပရာပရံ။အသာန် တလဲလဲ။ဝုညာနိ။ကောင်းမှုတို့ကို။ကတွေ့။ပြု၍။ဒေဝမနုဿသု။နတ်ပြည် လူပြည်တို့၌ဌ၊သံသရဲ့။ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍။ ဒုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ဤ ဝါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟော။ရာဇ ဂြိဟ်ပြည်၌၊ ဝိဘာဝသမ္ဘဝေ။ စည်း၊စိမ်နှင့်ပြည့်ရုံ။သော။ ဗြာဟ္မဏာ။သော။ ဝုဏ္ဏာ။၏။ဝုဏ္ဏာဟ္ကတွေ့ဝုဏ္ဏာ ဘာ ဝေ ။ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ။ ဖြစ်လာ ၏။အာ သ။ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား။ ဝဏ္ဏော တိ နာမံ။ ဝဏ္ဏ ဟု။သော အမည်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။သော။ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော။တဲ့ခဲ့ခြောက်နှစ်ပြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိ။သော် ဒိဋ္ဌိ သ ရသမာဂမေ။ဒိဋ္ဌိသာရမင်း၏အစည်း အဝေး၌၊ပဠိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။အေး၊သော သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွော၊ရဟန် ပြု၍၊အရဟတ္တံ။အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပါပုဏိ။ရောက်လေ၏။တေန။ထို ကြောင့်၊အပဒါနေ။အပါဒါနိ၌။ ။

အဟံ။ဝါသည်၊ ဝရကမ္ပာယ။နှ၊ သူတပါး၏အမှုတို့ကို သောင်ရှက် အား ထုတ်ပြုလုပ်ခြင်း၌၊ ယုတ္တော။ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို၊

အကာသိ၊ပြုန္တိ၊တဒါ။ ထိုအခါ၌၊ ဝဏ္ဏမဂ္ဂေါ။ သတ်အပ်သည်သို့ရောက်သည်။အားဟာသိ၊ဖြစ်ပြီ။ဘယဝေရသမပြိုးတား၊ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင် ဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ဝနန်ကုန်းတောအတွင်းသို့။ အဘိဝါဝိသံအဘိဝါဝိ သည်နည်း။ ပြေးသည်ရှိသော်၊ ။အဟံ၊ဝါသည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ပါဒပံ၊ သော်ကပင်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ ဝိဏ္ဏိဗန္ဓံ၊ခိုင်ညှာနှင့်တတွေသော၊ သုနိမ္မိတံ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင်၍ပြီးခဲ့သော၊ တမ္ဘဝုမ္ဘံ။ နိုသောသော ကပန်းကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ဗောဓိယံ၊ သဠတ်သံသရာ ဗောဓိဖြာဘ်၌၊ ဩကာသိရိ်ံ၊ခင်းကြိုပြီ၊ ပါဒပမူတ္တမံ၊ သစ်ပင်တကာတို့ထက် မြတ်သော။ တံဗောဓိပါဒုလိ်ံ။ ထိုသံသရာဗောဓိကို၊ သမ္ဗဒ္ဓိတွာ၊ တံမြက်သွယ်ကို၊ ပလ္လင်ံ၊ ထက်ယော်ကို၊ အာဘုဇိတွာန။ ခွေ၍။ ဗောဓိမူလေ။ ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ ဥဟ၊ဝိသိ။ဝင်ပြီ၊ ။ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရဲနဲ့သူဖြစ် ကုန်သော သူဟိုသည်၊ဝတမဇ္ဈံ၊ သွားရာလမ်းခရီးကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာကုန်လျက်။ မမ၊ငါ၏၊သန္ဓိကေ၊အနီး၌၊အာဂန္တွာ၊ရောက်လာသြကုန်၏။တေစ၊ထိုသူတို့ကိုလည်း၊ဒိသွာ၊မြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊တတ္ထ၊ ထိုထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေရာ၌၊ဥဇ္ဇာမံ၊မြဘ်သော်ဗောဓိ၊သဠတ်ဗောဓိကို၊အာဝဇ္ဇိ၊နှစ်လုံးသွင်းပြီ။ ။ အဟံ၊ငါသည်၊ဝိပ္ပသန္နေန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ညိုစွာသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ဝန္ဒိတွာ၊ဝန်ရှိတွာ၊ဝန်ရှိခိုးပြီး၍လျှင်။ အနေကတာလေ၊ မျှားသောတန်းဆင့်ရှိသော၊ဘယာနကော၊ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော၊ ဂိရိဒုဂ္ဂေ။ တောင်ချောက်ကြား၌၊ပဝတိ၊ကျ၏။ ။ရှေတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာ၌၊ကေနဝုတောကပ္ပေ၊ ကုန်ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ယံဝုတ္တံ။အကြင်နိုသော်သော်ကပန်းကို၊ အာသိရောပယိ်ံ၊ တင်လျှူဖော်ဘူးပြီ။ တေနဝုပ္ပေ၊ ထိုနိုသောသောကပန်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ်ံ၊အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဓာနာမိ။ မသိတော်ကုန်ပေ။ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိခြင်း တည်းဟူသော။ အကျိုးသည်၊ ဗောဓိပူဇာယ၊ သံသရာဗောဓိပင်ကိုပူဇော်ရခြင်း၏၊ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ။စ၊ဆက်၍ဆိုဦး အုံ့။ ရှေတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။တတိယောကပ္ပေ၊သုံးကပ်မြောက်၌၊သန္တာ သိ၊တာ၊သန္တာသိတ အမည်ရှိသော၊သတ္တ၊ရတနာသမ္ဘန္ဓေ၊ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊မဟာဇနလော၊ကြီးသောခွန်အားမျှားသောစစ်သည်ဧိုလ်ပါရှိသော၊ရောဇာ၊စက္ကဝတ္တိ၊စကြာမင်းသည်၊ အဟု၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ ။မယှံ၊ငါ၏အား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဝတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဇ္ဇ၊သ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ။ အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဟူတ်၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်၏။ ।

အရဟတ္တံပန၊အဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတ္တဟောက်၍၊ ဝိဝေကာဘိရတိယာ၊ ဝိဝေကဒ္ဓိအလွန်မြေ့လျော်ခြင်းကြောင့်၊ ဝနေယျော၀၊ တောင်ခွင်သာ လျှင်၊ ဝသိုးနေ၍၊ တနေ့၊ ထိုကြောင့်၊ ဝနဝန္တာဘိသမည္ဘာ၊ ဝနဝန္တဟူ သောအမည်သည်၊ ဥဒ္ဒပါဒိ၊ သင်ရှားဖြစ်၏၊ အထပန္ဓာ၊ ထို့နောက်မှ၊ ဇော ဒါ၊ တရံတဆောအခါ၌၊ ထေရော၊ ဝနဝန္တမထေရ်သည်၊ ဥာတိဇနာနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်သူလူ ဘို့ကို၊ ခြိုးခြောက်ခြင်း၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ဖြည်သို့၊ ဂတောဿ၊ သွား၊ လေ၏၊ တဏ္ဍ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ဖြည်၌၊ ဥာတကေဟိ၊ အဆွေအ မျိုးဘို့သည်၊ ဥပဒ္ဒိယမာနော၊ လုပ်ကျွေ့ ပွေးမြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာသိပါဟံ နှစ်ခုက်သုံးခုက်၊ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍၊ ဝမနာကာရံ၊ သွားအုံ့သောအခြင်းအရာ ကို၊ သန္ဓသေသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထို ဝနဝန္တမထေရ်ကို၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုး တို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်သုဒ္ဓ၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟာတ္ထံ၊ ခြိုး ခြောက်ခြင်း၌၊ ဇုရေ၊ ဟာရေ၊ နေမြင့်တိုင်းသောကျောင်း၌၊ ဝသထ၊ နေ တော်မူပါလော၊ မသီ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟိသာမ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန် အုံ့၊ ဆိုသိ၊ ဤသို့၊ ယာစိသုံ၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ထေရော၊ နဝဝန္တမထေရ် သည်၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့အား၊ ပဋိဘာရေ၊ မဟောယျ ကတ်ကြွနာ၀သော နှ၊ တောင်း၏မြေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ကြားသည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ဝိဝေကာဘိရတိ၊ ဝိဝေကဒ္ဓိအလွန်မြေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နိ၀ေ ဒေတ္ကော၊ သိ၊ စလိုရကား၊ အဇ္ဇောဒိကာ၀ုထုသိလာ၊ ဂေါနဂ်ိလဓိဂါယုတာ၊ အမ္ဘုသေ၀ါလသဏ္ဌာနာ၊ တောသေလာ၀ုမယန္တိ မန္တိ၊ အဇ္ဇောဒိကာ၀ုထုသိ လာ၊ ဂေါနဂ်ိလဓိဂါယုတာ၊ အမ္ဘုသေ၀ါလသဏ္ဌာနာ၊ တောသေလာ၀ုယေန္တိ ဓံဟူသော၊ ဤဂါထာကို၊ ဩ၊ ဟိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ အဇ္ဇောဒိကာ၊ မ နောက်ကြည်လင်သန့်စင်သောရေရှိကုန်သည်သော၊ ၀ုထုသိလာ၊ ကျယ်ပြန့် သော၊ ကျောက်ရှိကုန်ထသော၊ ဂေါနဂ်ိလဓိဂါယုတာ၊ ခြောက်ညှိုစက္ကေ ချေသည်ဟု ဝါရှားစွာရောရှက်ကုန်သော၊ အမ္ဘုသေ၀ါလသဏ္ဌာနာ၊ ရေမြှော် တို့ဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ တောသေလာ၊ ထိုတောင်ကြီးတို့ သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရုမယန္တိ၊ မြွေ့လျော်စေကုန်သိ၏။ ။

တဏ္ဍ၊ ထိုဂါ၊ ၀ယ၌၊ အဇ္ဇောဒိကာ၀တိ၊ အဇ္ဇောဒိကာ ဟူသည်ကား၊ အဆွ ဲ အဗဟာလံ၊ ညစ်ကျေးမရှိ၊ မနောက်ကျ၊ သော၊ သုခမံ၊ နှ ညံ့သိပ်မြေ့ သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဧတေ၊ ထိုတောင်းတို့၌၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဒုတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အဇ္ဇောဒကော၊ အဇ္ဇောဒကမည်၏၊ ဒုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဒ္ဒေ၊ ဆို လိုလျက်၊ လိင်ပြောင်းသော၊ လိင်တောက်ပြန် သဖြင့်၊ အဇ္ဇောဒိကာတိ၊

အာနန္ဒာဒိကာဟူ၍၊ ၀ဒ္ဓံ။ ဆိုအပ်၏၊ တောနေ၊ ထိုအနေ့ဘာဒိကားဟူသော ၀ုဒ္ဓ
ဖြင့်၊ တောသံ၊ ထိုတောင်တို့၏ ဥဒကသမုဒ္ဒါ၊ ရေ၏ပြည့်ရုံခြင်းကို၊ ဒဿေ
တိ၊ ပြ၏။ ၀ုဏ္ဏတိ၊ ၀ုတ္ထဟူသည်ကား၊ ဧတေသု၊ ထိုတောင်တို့၌၊ မဒုသုခ
သမ္ဘဝေ သ၊ နုးညံ့သိမ်းမွေ့သော အတွေ့ချမ်းသာသော အတွေ့ဂျိုကုန်သော
သိလာ၊ ကျောက်ဘို သည်၊ သန့်ဒို ဂျိုကုန်၏၊ ဆူကို၊ ထို့ကြောင့်။ ၀ုဏ္ဏသိလာ
၀ုဏ္ဏံ သိလာမည်ကုန်၏၊ ဧတေနေ၊ ထို၀ုဏ္ဏသိလါဟူသော စကားကို ဆိုရခြင်း
ဖြင့်၊ နိသဇ္ဇဋ္ဌာနသမုဒ္ဒါ။ နေရာအရပ်၏ ပြည့်ရုံခြင်းကို ဒဿေတိ။ ပြတော်
မူ၏၊ ဧတေ သံ။ ထိုမျောက်ညိုတို့ အားလုံး ဂုဏ်ဝိပုလ ဖွားကဲ့သို့သော။ နဂ်လံ
နဂ်ဌံ၊ အပြီ သည်၊ အတ္ထိ ဂိ၏ ဆူတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဂေါနဂ်လာ၊ ဂေါနဂ်လ
မည်ကုန်၏ ကာဠမက္ကဋာ၊ မျောက်ညိုတို့ကို၊ လက္ခဏေ၊ ခေါ်ကုန်၏။ ပကတိ
မက္ကဋာ ဟုတိ ပိ၊ ပကတိမျောက်ညိုတို့ဟူ၍လည်း ။ ဒေ၊ ယောဆိုကုန်သော ကျွဲ
ကတည်း၊ ဂေါနဂ်လတိစ၊ မျောက်ညိုတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ပသဒါဒိကေ
ဟိစ၊ ချစ်ဖွယ်သော သတ္တ၀ါတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ တဟံ တဟံ။ ထိုထိုအရပ်
၌၊ ဝိ၀ရန္တေ ဟိ။ လှည့်လည်ကုန်သော သတ္တ၀ါတို့ဖြင့်။ အာယုတ၀ဍ္ဎိ ယိ
ကာ၊ ရှေးနှောကုန်သည်တို့ကဲ့သို့ ဆူတိ။ ထို့ကြောင့်၊ ဂေါနဂ်လ ဝိ ဂါ ယု
တာ၊ ဂေါနဂ်လ ဝိ ဂါ ယု တာ မည်ကုန်၏၊ ဧတေ နေ၊ ထိုဂေါနဂ်လ ဝိ ဂါ ယု တာ
ဟူသော ပုဒ်ကို ဆိုသ ဖြင့်။ တောသံ ထိုတောင်တို့၏ အမနုဿ ပ ရ ဝ ရ ဝ ယ
လူကို၏ ဥ ပ ရ ၊ မဟုတ်သည်၏ အ ဖြစ်ကြောင့်၊ အ ဥ ယ ဝ ဏ္ဏ ဝ ဏ္ဏ ပ ဝ ဏ်
တောလက္ခဏာ ရောက်သည်၏ အ ဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ ပြ၏ တော်မူ၏။ ။
အမ္ဘုသ ဝ ါ လ သ ဏ္ဌာ နာ ဝ ိ၊ အမ္ဘုသ ဝ ါ လ သ ဏ္ဌာ နာ ဟူ သည်ကား။ ပ ဝ ဒ
တောတောမှ သ ဘ ဝ တံ ။ ပ ြ ဝ ် ၊ ပ ယ ္ယ ရ ိ ယ ာ နု သ လ ိ လ ာ ယ ။ ယ ဉ် စ ိ း သ ော
ရေ ရှိ သည်၏ အ ဖြစ်ကြောင့်၊ တ ဟ ံ တ ဟ ံ ။ ထိ ထိ အ ရ ပ် ၌ ၊ ဒ ဂ သ ေ ါ ဝ ါ လ
သ ဏ္ဌာ ဒ ိ ဘာ ။ ရ ေ ခ ျ ာ် တ ို့ ဖ ြ င ့ ် က ေ း င ် း ဖ ွ ား ဖ ု ံ း ယ ွ မ် း က ု န ် သ ော ။ တ ော သ ော လ ာ
ရ မ ယ န ် ဒ ီ ( ) ။ လ ေ ထ ော လ ာ ရ မ ယ န ် ဒ ီ ( ) ။ ခ ံ ဟ ူ သ ည် က ား ။ ယ ဏ ္ ဍ ။ အ ကြ င ် း ဘ ော ဝ ်
ဒ ီ ( ) ။ အ ဟ ံ ။ ဝ ါ သ ည် ။ ဝ ဿ ာ ဝ ိ ။ ရ ေ ( ) ။ ဒ ေ ( ) ။ ( ) ။ ( ) ။

ဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ။ဝနဝန္တဿေဒုဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ဝနဝန္တမထေရ၏ဂါ
ထာအဘွဲ့သည်။ နှိုင်းတာ။ ပြီး၊ ခြင်.သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်-၁ ၁၂-အာဓိမုတ္တဿေဒုဂါထာ။

ကာယဒုစ္စုလ္လေ ရုနာတိ.ကာယဒုစ္စုလ္လကရုနာဟူသော ဤဂါထာသည်။
အာယသ္မတောရှည်သော အာသက်တော်ရှိ သော။ အာဓိမုတ္တဿေ ဟူသော။ အာ
ဓိမုတ္တမဟုထေရ၏။ ဂါထာဂါထာတည်း။ ကိုယ်ချဉ်းခဲ့သော။ ဇနအာဓိမုတ္တမ
ထေရ်သည်။ ဘဂဝတော။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။
ပဒုမုတ္တရသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၏ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ။ လက်ထက်တော်၌။
ဗြာဟ္မဏကုလေ။ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ။ ဖြစ်၍။ ဝိညုတ်။ သင်ကြား.လိမ္မာ
သည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော။ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဗြာဟ္မဏဝိဇ္ဇာသု။ ပုဏ္ဏားအ
တတ်တို့၌။ နိပ္ပတ္တိ။ အပြီးသို့။ တောရောက်သည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု။ ကာမ
ဂုဏ်တို့၌။ အာဒီနဝံ။ အပြစ်ကို.ဒိဋ္ဌာ.ဖြင့်၍။ ဃရာ.ဝါသံ။ အိမ်ပ၌နေခြင်းကို။
ပဟာယ။ စွန့်ပယ်ပြီးမှ။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ။ ရဟော်ရဟန်းအပြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ။ ရ
ဟော်ရဟန်းပြု၍။ အဝေ.ဝေ.တော်၌။ ဝိဟရေ.ကြ.။ နေသည်ဖြင့်၍။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။
ပဒုမုတ္တရ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ဖြစ်ကြောင်းကို။ သုတ္တာ.ကြား.၍။ ဧနုဿုပစာ
ရံ.လျှင်ကိုး နှာဥပစာသို့ ဥပဂတ်ကုံ။ ကပ်ရောက်၍။ သတ္တာရံ.ပဒုမုတ္တရ ဖြတ်
စွာဘုရားကို။ သိက္ခာသုံးယောဟု။ ရဟန်းသံဃာတို့ဖြင့် ပရိဝုတ်.ခြံရံလျက်.
ဂန္ဓမာဒန် တောတော်မူသည်ကို။ ဒိဋ္ဌာ.ဖူး.ဖြင့်ရ၍။ ပသန္နမာနသော။ ကြည်ညို
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော.မိမိ၏။ ဝါကစီရံ.လျှော်တသက်နှင်းကို။
သတ္ထု.ဖြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ.ခြေတော်ရင်း၌။ ပဏ္ဍိတ.ရှိ.ဖြန့်၏။ သတ္ထာ
ဖြတ်စွာဘုရား သည်။ တာသေ.ထိုရသော်။ အဠာသယံ.အလိုဆန္ဒကို.ဥတွား
သိတော်မူ၍။ တာတိ.ထိုလျှော်တသက်နှင်း၌။ အဠာသိ။ တည်တော်မူ၏။
တတ္ထ.ထိုလျှော်တသက်၌ ငြိတ်.သိတင်းသုံးနေတော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ.
ပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာဘုရားကို.ကာ.ဌာနဲ့သာ.ရှေ့.ပန္နကူးနက်ဖြစ်သော.ဂန္ဓေ
ရ.နှင့်သာ.ဖြင့်။ ပူဇေတွား။ ပူဇော်၍။ သမုဒ္ဒရသိမံ.လောကန္တိ.အာဒိဂ.ဟာ.
သမုဒ္ဒရသိမံ.လောကံ.ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ဒသဟိ.ဂါထာဟု။ ဆယ်ဂါ
ထာတို့ဖြင့်.အာသိဿ.ဝိတ္ထား.ပြီးမှပ်.၍။ တံ.ထိုရသော်ကို.။ သတ္ထာ။ ပဒုမုတ္တရ
ဖြတ်စွာဘုရား သည်။ အနာဂတေ.နောင်အခါ၌။ ဣတော။ ဤဂန္ဓမာ.မှ.သ.တ
သဟဿမတ္တေ.ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌။ ဂေါတမဿနာမ။ ဂေါတမအ

မည်တော်ရှိ၏သာ၊သမ္မာသမ္ဗုद္ဓသား၊ဗြိတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊ သာသ
နာ၏တော်ဦး၊ပဋ္ဌမိတ္တွား၊ရဟန် ပြု၍၊ ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ ခြောက်ပါး၊သော နေ့ဘိ
ညာ-ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၊သော ဘဒ္ဒာဘိညဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣာ-ဘိ၊ဤသို့၊ဗျာဟရိတ္တွား၊ဗျ-ဒိတ်စကား၊ကြား၊တော်မူ၍၊ ပဏ္ဍိတ၊ ကြွတော်
မူ၏၊သော၊ဝိုရ၏သတ္တသည်၊ ဘုန်းတုည၊ကမ္ဘာ၊ ထိုကောင် မှကံ၊ကြောင့်၊ ဒေ
ဝလောဟ၊ကား၊နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တွား၊ဖြစ်၍၊ တဘော၊ထိုနတ်ပြည်မှ ယာဝ
ဇီဝ၊ကြာင်မျှ၊လောက်၊အယုတ်ဗုဒ္ဓ၊ပါ၊ဒေါ၊ဤ၊ဝါတ္ထိ၊ဂေါ၊တမြတ်စွာဘုရား၏ပွင့်
တော်မူရာကာလသည်၊အတ္ထိ-ရှိ၏၊တာ၀၊ ထိုမျှလောက်သော၊ကာ၊လပတ်
လုံး၊ဒေ၀မနုဿသာ၊နတ်ပြည်လူ၊ပြည်တို့၌၊ သံသရာ၏ကြောင့်၊ ကျင်လည်ခဲ
သည်ဖြစ်၍၊ဣ-ဝ၊ဤ၊ဗုဒ္ဓ၊ပါ၊ဒေ၊ဤ၊ဝါတ္ထိ၊ဂေါ၊တမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ
သော၊အခါ၌၊သာ၀တ္ထိ-သံ၊သာ၀တ္ထိပြည်၌ ပြ-ဟ္မ-ဏကုလ၊ ပုဏ္ဏာ ရှိ-၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတ္တွား၊ဖြစ်၍၊ အဓိ-ရ-ဇ-ကုလ-ဝ-ဟ-ရ-ယ-၊ အဓိ-ရ-ဇ-ကုလ-ဟု-ရ-ဒေ-အာ-သော၊အ
မည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊သိကြား၊လိမ္မာ၊သည်၏၊အဖြစ်သို့၊ပဋေ-ဟ-ရ-ရောက်
သည်ဖြစ်၍ ပြ-ဟ္မ-ဏ-ဝိဇ္ဇာ၊သုပုဏ္ဏား၏၊အတတ်ကို၌ နိ-ဗ-တ္တိ-၊အပြီးသို့၊ဝတ်ကို
ရောက်၍၊တည်။ ထိုပုဏ္ဏား၏၏ အတတ်၌၊သာ၀ရီ၊အနုစ်သာ၀ရီ-၊အ၀ဿ
ဇေ-ဟ-ကား၊မြင်သည်ဖြစ်၍၊ပန္ဓိ-မ-ဘ-ဝိ-ဂ-ဟ-ရ-ား ဆုံးပြီး၊သော၊ဘ-ဝ-ရှိသည်၏၊အ
ဖြစ်ကြောင့်၊နိ-သ-ရ-ဏံ-ထွက်၊မြောက်ကြောင်း၌နှင့်မြတ်နိ-ဗ-ာန-ကို၊ ဂ-ဝ-ဿ
ဇေ-ဟ-ရှာမှ သည်ဖြစ်၍၊ဇေတ-ဝန-ပဒိ-ဋ-ဌ-ာ-ဟ-ား၊ဇေတ-ဝန်ကျောင်း၊တော်ကို
စံ၊တော်မူရာ၌၊ ဗုဒ္ဓ-နှုတ်သာ-၊ ဘုရား၏ အားနှုတ်တော်ကို၊ဒိ-သွာ၊ မှီ-မြင်ရ၍၊
ပဒိုလဒ္ဓသ-ဒ္ဓါ၊ ရ-အာ-သော သဒ္ဓါတရား-ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တ-သန်-ဂ-ဟ-
ဘုရား-မျက်-မှောက်ထံ-တော်-အော-က်၌၊ ပဋ္ဌ-ဓ-ဝွာ၊ရဟန်-ပြု၍၊ ဝိ-ပ-သ-နံ-
ဝိ-ပ-သ-နာ-ကို၊ ပဋ္ဌ-ပ-တ္တွာ၊ဖြစ်-စ-ခ-၊ နုဒိ-ဒ-သော-ပ-။ မကြာ-မြင့်-ဒိ-သာ-သ-ျ-ာ-
အ-ရ-ဟ-ာ-ကို-၊အ-ရ-ဟ-ာ-တ-ာ-ဖိ-လ-သို့-ပါ-ပု-ဏာ-ရော-ဂ-ါ-လ-ေ-၏၊ တေ-နု-ထို-ကြောင့်-
အ-ပ-ဒါ-နေ-၊သ-ဗ-ာ-ကို-တ-ို-ယ-မ-ထ-ေ-ရ-၏အ-ပ-ဒါ-နိ-၌ ။

ကဏ်ကာရ၏၊မဟာလေ ခါ.ပန်းသည်၊ ဧလိတံ-ဧလိတံ-ဟု-၀-၊လောက်
ပ-သ-ကဲ့-သို့-၊ဧ-ာ-တ-ေ-ာ-ကို-၊တော-ာ-ကပ-ေ-ာ-မ-ှ-ား-သ-ာ-၊ ဒိ-ပ-ရ-ာ-ကဲ့-ဆင်-မြီ-း-ဝ-ှင်-သ-ည်-၊
ဥ-လ-ဒ-ာ-ဘိ-ဝ-ဥ-လ-ဒ-ာ-တိ-ဟု-ပ-၊တော-ာ-ကပ-ေ-ာ-သ-ည်-သ-ို-့-၊ ဥ-ဒ-ာ-လ-ံ-ဥ-ဒ-ာ-လ-ာ-ကို-ဆ-ယ-ယ-ူ-ခ-ြင်-ဒ-ီ
သ-ာ-မ-ျှ-ား-ဖ-ွာ-အ-ာ-ဝ-ှင်-း-ထ-ွ-န်-း-တ-ော-ာ-ကပ-ေ-ာ-သ-ည်-း-သ-ေ-၊ခြ-ေ-သ-ဒ-ီ-၊သ-ော-ာ-ဂ-ျ-ား-ကြ-ယ်
သည်-၊ဝ-ိ-း-ရ-ော-စ-တ-ီ-၀-၊ တ-င်-တ-ယ-ာ-ဘ-ိ-သ-ကဲ့-သို့-၊ဝ-ိ-း-ရ-ာ-စ-ာ-ကို-၊ တ-င်-တ-ယ-ာ-သ-ော-၊
ဂ-ဂ-နေ-၊ထ-ော-ကော-င်-း-ဂ-င်-၌-၊ဒ-ီ-ဠ-ာ-တ-ာ-ယ-ထ-ာ-၊လ-ျ-ော-စ-ာ-ဆ-ယ-ယ-ာ-ကဲ့-သို့-၊ဝ-ိ-ဠ-ာ-တ-ာ-၊
ခြောက်-ရောင်-လျှပ်-ဝန်း-ကျင်-ပတ်-သော-၊အ-သ-ွ-ယ်-ဝ-ံ-း-၊ဝ-ုန်-လ-ွှ-ပ်-ခြ-င်-း-မ-ရှ-ိ-သ-ော-

အနုတ္တာသိ၊ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိဂရောဓ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သော၊ ကေသရိဝကေသရိဇာတ်၊ခြေသုံ့ကဲ့သို့၊အသင်္ခါတ် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ အနုတ္တာသိ၊ မထိတ်လန့်သော၊ ဥာဏာဝေလာကုံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို၊ပဘာသန္တံ၊ထွန်းလင်းတတ်သော၊ တိဏ္ဍိုယဂဏော၊ တိဏ္ဍိအပေါင်းတို့ကို၊ မဒ္ဒန္တံ၊နှိပ်နင်းတော်မူတတ်သော၊ ဣမံလောကံ၊ဤလောကကို၊ဥဒ္ဓရန္တံ၊သံသရာဝဲဂယက်မှထုတ်ဆယ်ကယ်တင်တော်မူတတ်သော၊သဗ္ဗသံသယပရိဝိကိ ဏ္ဍံ၊ အလုံးရုံသောယုံမှားခြင်းကို၊ ဘိန္ဒန္တံ၊ဖြတ်တော်မူတတ်၊သာ၊ဂန္ဓဟတ္ထိ၊ဟောဝန်အကြားကွန်ရှိုးယွားသော်၊ ဝိဂရောဓ ဝမိဂရောဓဇာတ်၊ခြသေ့မင်းကဲ့သို့၊ဂန္ဓဟတ္ထိ၊ကြွတော်မူသော၊လောကနာထ ကံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသံ၊ဗုဒ္ဓ ဖြင့်၏ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဇဋာဓိနဝ ရောဃဆံကျစ်သစ်နက်ရှိကိုဆောင်သော၊ဗြဟ္မဇဋုပတာပဝါ၊ ဖြတ်သော ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ရှိသော ရဟေတုသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ဗြာဟာ၊ ကြီး၏၊ဥဇုဂုဏ်ဖြောင့်၏၊ပတာပဝါ၊လုံ့လရှိ၏၊ ဝါဂေ၊စိရံ၊ လျှောက်တောသက်နှုံ ကို၊ဂလောတွာန၊ ယူ၍၊ ပါဒမူလေ၊ခြေရင်းခို၊ အပဇ္ဇရိံ၊ ခင်းခဲ့ပြီ၊ကာ ဠာနုသာရိပယ်၊အကျင့်နက်ကို၊ ဂယှ၊ယူ၍၊ တထာဂတံ၊ဖြတ်စွာဘုရား ကို၊အနုလိဒ္ဓိ၊လိပ်ကျိုပြီ၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုလိဒ္ဓိတွား၊လိပ် ကျိုပြီး၍၊ လောကနာထကံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ သဗ္ဗဒိ၊ ပြီးမှပ်ပြီ၊ ။ မဟာမုနိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ တို့၊အရှင်ဘုရားသည် ဩဝါဒတိဏ္ဍော၊ ဩဝါ ကိုကူးမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ဣမံလောကံ၊ဤလောကကို၊ သမုဒ္ဒရတိ၊ဂယ် တင်တော်မူ၏၊ ဥာဏာဝေလာကေန၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသောအရောင် ဖြင့် ဝေတေတိ၊ ထွန်းတောက်ပတော်မူ၏၊ ဥဇ္ဇမံ၊ဖြတ်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊အနာဝဇ္ဇံ၊ဝိတ်ပင်ခြင်းမရှိ၊တုဝံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊စက္ခုံ၊မျှ စက်ကို၊ပဝတ္တေတိ၊လည်စေ၏၊ပဒုတိဏ္ဍိယော၊ဇပါ၊သောဆန့်ကြင်ဘက် တိဏ္ဍိတို့ကို၊မဒ္ဒေ၊သ၊နှိပ်နင်းတော်မူ၏၊ဥသဘော နာ ဥသဘာနှင့်ထူတော် မူ၏၊ဓိတာသံ ဂါမော၊အောင်ပြီးသောစစ်ဖြေရှိ၏၊ မေဒနီ၊ပြေကြီး၊ကို၊သမ္ဗ ကမ္ပေတိ၊ တုန်လှုပ်စေတော်မူ၏၊ ။မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ဥဒ္ဓိ ယော၊လှိုင်းဘို့သည်၊ဝေလန္တမှိ၊ကမ်းနား၌၊ပဘိဇ္ဇရေ၊ပျက်ကွဲ၏၊တထေ ဝ၊ထို့အတူသာလျှင်၊တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏမှိ၊ဥာဏ်တော်၌၊ သဗ္ဗ ဒိ၊ အလုံးစုံသောဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ပဘိဇ္ဇရေ၊ပျက်ကွဲ၏၊သုဒ္ဓ ဆိုက၊ စာလေန အပေါက်ကျဉ်းသောကွန်ဖြင့်၊သဒ္ဓမ္မ၊ဣရိုင်၌၊သမ္ဗသာရိ၊တ ဖုံးလွှမ်းအပ် သည်ရှိသော်၊ အနေ္ဇာ၊စာလိဂတာ၊ ကွန်၏အာဝုင်းမှိုချောက်ကွဲသော၊

ပါဏာ၊သတ္တ၀ါတို့သည်၊တာ၀ဒေ၊ထိုခဏာ၌၊ပ်ိန်ပြီတာ၊နှိပ်စက်ကုန်သည်၊ ဟောန်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊မာရိသ၊အာရုဏ်ဘုရား၊ တသေ၀၊ထို့အတူသာ လျှင်၊လောကေ၊လောကာ၌၊ ဗုဒ္ဓသဗ္ဗညုဖိုနှိုသော်၀ယ်၊ ရောက်အပ်သောသစ္စာ လေးပါး၌ကင်းကုန်သော၊တိတ္ထိယာ၊တိတ္ထိဘို့သည်၊ တုယ်၊အ ရုဏ်ဘုရား ၏၊အနှောင့်ယှက်ဏာ၀ရေ၊ဖြောင်သောညာဏ်အားတင်း၌၊ ပရိ၀ဏ္ဍန်း၊လူးလည်း ရကုန်၏၊သြ ၊ဃ၊ဘြဲ့ဃလေးပါး၌၊ဝုယ္ဟတံဝုယ္ဟန်းနှင့်၊မျှောပါးကုန်သော၊လူ တို့၏ ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာဖြစ်တော်မူ၏၊တွံ့ဟိတွံ့ဝေ၊အာရုဏ်ဘုရားသည်သာ လျှင်၊အ ဗဇ္ဇ ၊နှင့်၊ အ ဆွေမရှိကုန်သောသူတို့၏၊ နာသော၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ် တော်မူ၏၊ ဘယနှိုတာနှင့်၊ ဘေးမကြောင်နှာကုန်သောသူတို့၏၊ သရဏော၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူ၏၊ မုတ္တာ ဏိနှင့်၊ လွတ်ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သောသူ တို့၏၊ပရာယနော၊လည်းလျှောင်းရာဖြစ်တော်မူ၏၊ ၊ကေ ဝိ ရော၊အ ဝ ဇ္ဇ မရှိ၊သောလုံ့လရှိ၊တော်မူ၏၊အသဒိသော၊အ ဝ ဇ္ဇ မရှိ၊မေတ္တာ၊ဂုဏာသဟ ယော၊ မေတ္တာအပေါင်း၊ဂုဏာ၊အပေါင်းရှိ၊တော်မူ၏၊ အ သ မော၊အ ဝ ဇ္ဇ မရှိ၊သုသ၊မာ၊အလွန်ငြိမ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သ ဗ္ဗော၊ငြိမ်သက်တော်မူ ၏၊ဝသီ၊လေ့လာခြင်းရှိ၊တော်မူ၏၊ တာဒိ၊တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၊တော်မူ၏၊ ဒီတာ ဒ္ဓ ၊ယော၊ အောင်အပ်သောရန်ကိုအောင်တော်မူ၏၊ ဒိ ရော၊မြတ်ကြည်ကြည်ရှိ၏၊ ဝိ ဂ တ သ ဒ္ဓေ ၊ဟော၊ ကင်းသောတွေ့ဝခြင်းရှိတော်မူ၏၊အနေ ဓော၊ကိုယ်သာမှကင်းတော်မူ၏၊ အ ဂ ထံ ဂ ထိ ၊သို့လောသို့လောတွေ့ ကြောခြင်းမရှိ၊ တုသိတော၊နှစ်သက်အပ်၏၊ ဝ ဏ္ဏ ဒေါ ၊သာ၊ အနှံ့ပြီးသော အပြစ်ရှိသည်၊နိ ဗ္ဗ လော၊အ ဘ ယ စ် ဒ ၊ကြောင်းကင်းသည်၊ အ သိ ၊ဖြစ်၏၊ သံ ယ တော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး၊စောင့်သုံး၏၊ သုစိ ၊ ၊ ၊

ဆင်ခြင်းကဲ့သို့ ဒဗ္ဗီးတာ၊ယဉ်ကျေးတော်မူ၏၊ ၊မဟာယသံ၊မျှားသော အခြိုအရံ၌တော်မူသော၊ ပဒုမ္တာရုံ၊ပဒုမ္တာမြေတ်စွာဘုရားကို၊ ဒသဂါထာပါ၊ ဆယ်ပါးသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ထောမနာပြု၊ ခြိုးမွမ်းတော်မူ၍၊ သတ္တုနှောမြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍၊ တဒါ၊ ထိုနေ့ခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ တုဏ္ဍိ၊သိပ်သိတ်၊အဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊ ၊လောကဝိဒူ၊ လောကသုံ၊ပါး၊ကိုသိတော်မူသော၊ အာဟုတိနုံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သောအပူဇော်ကို၊ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ ပဒုမ္တာရော၊ ပဒုမ္တာရုအမည်တော်ရှိ၊သော၊သတ္တဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ တိုက္ခဏသံ၊ဟောနှုံ၊သံ၊ဃာ၌၊ ဌိတော၊ရပ်တော်မူလျက်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ မေ၊ငါ၏၊သိ လဋ္ဌ၊ သိလကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဥဿာ၊ဋ္ဌ၊ ဥဿာဏ်တော်ကို လည်း၊ကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မ၊ဋ္ဌာ၊ဝိ၊ သူ၊တော်၊ကောင်း၊တရား၊တော်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဝဏ္ဏ၊ယိ၊ခြိုးမွမ်း၏၊တံ၊ထိ သူ့ကို၊ အ၊ပဏ်၊ငါ့ဘုရား၊သည်၊ ကိဗ္ဗ၊ယိ၊သ၊ဝိ၊ကြား၊ဆုံ၊ဘာသ၊တော၊ဟော၊သ၊ မ၊ငါ၏၊ဝစနံ၊စကား၊ကို၊ သုဏာ၊ထ၊ နာကြကုန်လော၊ ၊သဒ္ဓိ၊ကပ္ပ၊သ၊ဟ၊သ၊နိ၊ကဲ့သ္ဓာ၊ခြောက်သောင်းတို့ပတ်သုံး၊ ဒေဝ လောကေ၊နတ်ပြည်၌ ရဝိ၊သ၊တိ၊မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။ အ၊ညေ၊ဒေ၊ဝေ၊ တပါ၊ သော၊နတ်ဘို့ကို၊အ၊ဘိ၊ဘ၊ဝိ၊တ္ဝာ၊လွှမ်း၊မိုး၍၊ဣ၊သ၊ရိ၊အ၊ဝိ၊ခြင်း၊ကို၊ ကာ၊ရ ယိ၊သ၊တိ၊ ပြု၊ရ၊လတ္တံ့။ သော၊ထိ သူ့သည်၊ ပဉ္စ၊ဒေ၊ဝ၊ကော်ခ၊ပဉ္စ၊ဒ၊ကိ၊တ္ဝာ၊နှ၊ ရဟန်း၊ပြု၍၊သုက္ခ၊မူ၊လေ၊ဂ၊သိုလ်ကဲ့အ၊ကြောင်း၊ရင်း၊သည်၊ စော၊ဒ၊တော၊ တိုက်တွန်း၊အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဂေါ၊တ၊မ၊သ၊ဂေါ၊တ၊မ၊အ၊မည်တော်ရှိ၊သော၊ ဘဂဝ၊တော၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊သာ၊သ၊နော်၊ သာ၊သ၊နာ၊တော်၌၊ပဗ္ဗ၊ဇိ၊သ၊တိ၊ ရဟန်း၊ပြုလတ္တံ့။ ၊ပဗ္ဗ၊ဇိ၊တ္ဝာ၊နှ၊ရဟန်း၊ပြု၍၊ ကာ၊ယေ၊နှ၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပါ၊ပ ကမ္မံ၊မ၊ကောင်း မှုကံကို၊ပိ၊ဝ၊ဇ္ဇ၊ယ၊ရှောင်ကြဉ်၍၊သဗ္ဗာ၊သ၊ဝေ၊အ၊လုံ ရုံ၊သော အာ၊သ၊ဝေါ၊တ၊ရား၊တို့ကို၊ ပ၊ရိ၊ညာ၊ယ၊ ဝိ၊ဝ၊ ခြား၍၊အ၊နာ၊သ၊ဝေါ၊ အာ၊သ၊ဝေါ မ၊ရှိ၊တဲ့၊ နိ၊ဗ္ဗာ၊ယ၊သ၊တိ၊ နိ၊ဗ္ဗာ၊နိ၊ယူ၊သ၊တိ၊မ်ိုး၊ငြိ၊မ်ိုး၊လတ္တံ့။ ၊မေ၊ဃာ၊ ရှိ၊ဃ်း သည်၊ထ၊နယ်၊ထ၊စ်ချုံ၊လျက်၊ဣ၊မ်ိ၊မ၊ဒ၊နိ ၊ဤ၊မြေ၊ကြီ၊ကို၊ တ၊ပ္ပ၊တိ၊ယ၊ထ၊ ပြီ၊စ၊သ၊ကဲ့သို့၊တ၊ထေ၊ဝ၊ထိ အ၊တ္ထ၊သ၊လျှင်၊မ၊ဟာ၊ဝိ၊ရေ၊ကြီ၊သော၊သုံ့ လ၊ရှိ တော်မူသော၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၊ တို့၊အ၊ရှင်၊ဘုရား၊သည်၊ မ၊ခ်ံ၊ အ၊ဂ္ဂ၊ဒ်ကို၊ ဒ၊မ္ဗ၊နှ၊ တ၊ရား၊သ၊ဖြင့်၊ တ၊ပ္ပ၊ယိ ၊ ပြည့်စ၊တော်မူ၏၊ ၊ဣ၊လ၊ သိ၊လ၊ကို လည်း၊ကောင်း၊ ပ၊ညာ၊ဋ္ဌ၊ ပ၊ညာ၊ကို လည်း၊ကောင်း၊ခ၊မ္ဗ၊ဋ္ဌ၊ တ၊ရား၊ကဲ့လ၊သည်း ကောင်း၊ လောကနာ၊ယ၊တံ၊ မြတ်စွာ၊ဘုရား၊ကို၊ထ၊ဝိ၊ဘ္ဘ၊ဝ၊ ခြိုးမွမ်း၍၊ပ၊ရ၊ခ်ံ၊

ဖြာ်သော၊ သန္ဓိ၊ ပြိမ်းအေးသော၊ အစ္စုတ်၊ ရုတေခြင်းမရှိသော။ ပဒံ။ ရောက်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါး၊ ပါ၊ ရှိတော်မူသော။ သသောဘဂဝါ။ ထိုဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ စိရံ ရှည်ဖြင့်စွာ၊ တိဏ္ဍေယျ၊ တည်ပါစေမူကား။ အပေါဘုန်း၊ ကောင်း လေစွ၊ အညာတဗ္ဗ၊ မသိ၊ စေအပ်သော သူကိုလည်း။ ဖာနေယျ၊ သိစေတော်မူရာ၏၊ အမတံပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပသေယျ၊ မြင်စေတော်မူရာ၏၊ ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အယံ၊ ဤ၊ အဖြာ်သည်၊ ပဋ္ဌိ၊ မာ၊ အာဆုံးစွန်သော။ ဖာတိ၊ အဖြစ်ဟုသည်း၊ သဒ္ဓေဘာဝေါ၊ အလုံ၊ ရုံသောဘာဝတို့ကို။ သမ္ဘဟတာ၊ ပယ်နှုတ် အပ်ကုန်ပြီ။ သဒ္ဓါသေဝေ၊ အလုံ၊ ရုံသော အာသေဝေါ ကရားတို့ကို၊ ပရိညာ ယ၊ ဝိုင်း ခြား၍ သိ၍၊ အနာသေဝေါ၊ အာသေဝေါ မရှိတဲ့၊ ဝိဝေကရာ မိ နေ၊ ရ၏၊ ။ ဣတော၊ ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္မာ မှ၊ သတ သဟ ဿ ကပ္ပေ။ ကမ္မာတဘင်နှုန်း ထက် ၌၊ ယံ ဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်ဖြာ်စွာဘုရားကို၊ အဘိ ထောမယိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါး ကို၊ နာဘိ ဓာနာမိ။ မသိစဘူး၊ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိတ္တနာယ၊ ကြားခြင်း၏။ ပလံ၊ အကျိုး တည်း။ ။ မယံ၊ ငါ အား၊ ကိ လေသာ၊ ကိ လေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ် ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသား ဖြာ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး အမတော် ကိုကတံ၊ လိုက်နာ ပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

ပန်၊ အထူးကို ဆိုဦး အုံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အ ခုဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး ၍၊ အတ္ထနာ။ မိမိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဂ သ ဣန္ဒြေ၊ နေ ကုန်သော၊ ကာယ ဒဠ္ဌိ ဗဟု လေ၊ ကိုယ်ကိုမွေး ကျွေး သုတ်သင် ပြုပြင် ခြင်း ၌ လေ့ကျက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်း တို့ကို၊ ဩ ဝဒ ဣ ဿ ဝ၊ ဆုံးမလို ရကား။ ။ ကာယ ဒဠ္ဌ လ ဂ ရုနော၊ ဟိ ယျမာ နမ္ပိ ဓိ ဝိ ဒေ၊ သ ရိ ရေ သုခ ဂိ ဒ္ဓ သ ကုတော သ မ ဏ သ ဝုတာ ဘိ ဂါ ထံ။ ကာ ယ ဒဠ္ဌ လ ဂ ရုနော၊ ဟိ ယျမာ နမ္ပိ ဓိ ဝိ ဒေ၊ သ ရိ ရေ သုခ ဂိ ဒ္ဓ သ ကုတော သ မ ဏ သ ဝုတာ ဟု သော ဂါ ထာ ကို။ အ ဘာ သိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။ ကာ ယ ဒဠ္ဌ လ ဂ ရုနော၊ မိမိ ကိုယ် ကို အ သုဘ ဒ္ဌိ မ ဟုတ် သည်၏ အ ဖြစ် ဟု ဆိုအ ပ် သော ညောင် တံ သင်း ရှိ သော။ သ ရီ သုခ ဂိ ဒ္ဓ သ။ ဖြတ် သော ဝေါ ဝေ ဥ အ စ ာ အာ ဟာ ရ ဒုဿ စ ရိ သည် တို့ ဖြင့် မိမိ ကိုယ် ကဲ့ ချမ်း သာ ဖြင့် တပ် ခြင်း သင်္ဘော ကို သော ဝုဋ္ဌိ လ် အား။ ဓိ ဝိ ဒေ၊ အ သက် သည်၊ ဟိ ယျ မာ နမ် ကြီ လျှင် စွာ ကုန် သည် ရှိ သော်။ သ မ ဏ သ ဝုတာ။ ဘုရား၏ အ ဖြစ် ဖြင့် ကောင်း သည် ၏ အ ဖြစ် သည်၊ ကုတော၊ အ ဘယ် မှာ၊ သိ ယာ၊ ဖြစ် နိုင် ပါ အုံ့ နည်း။ ။

ဝတ္ထုဆိုဂါထာ၌၊ ကာယဒုစ္စုလ္လဂရုနှောတိ၊ ကာယဒုစ္စုလ္လဂရုနှောဟူ သည်ကား၊ ဒုစ္စုတာ၊ မကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဒုစ္စုလ်၊ ဒုစ္စုလ္လမည်၏၊ အာသုဘယောဂျတာ၊ အာသုဘနှင့်မယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ လ ဟု တိ၊ ရှေးပ ၏၊ ယသ္ဒဝုဋ္ဌသ သ၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိလိအား၊ ကာယဒုစ္စုလ် မိမိကိုယ်ကိုအသု ဘ၌မယှဉ်ရာသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဂရုကံကုဋ္ဌိကံ၊ နှုတ်အပ် သောဘုံ၌ သင်.သည်၊ အဟို ဂိုဏ်း၊ ဟု တိ၊ ထို.ကြောင့်၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝုဋ္ဌိသည်၊ ကာယဒုစ္စုလ္လဂရု၊ ကာယဒုစ္စုလ္လဂရုမည်၏၊ အနိသဒ္ဒေ ပညော၊ သံသရာပဋိမ ထွက်ကြောင်းဖြစ်သော ပညာမရှိသည်၊ ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်၍၊ ကာယပေါသနပသုတောဝ၊ ကိုယ်ကိုမွေ့ မြူ သုတ်သင်ခြင်း၌လေ့ ကျက်ခြင်းများသော၊ ကာယဒဋ္ဌိဟုလော၊ ကိုယ်ကိုပြုပြင်ခြင်းများသော၊ ဟု တိ၊ ဤ သည်ကား၊ အဋ္ဌေ၊ အနက်တည်.။ တသ္မာ ကာယဒဋ္ဌိဂရုနှော၊ ထို ကိုယ်ကိုပြုပြင်ခြင်း များသော၊ ဟိယျမာနဒ္ဓိဓိ ၊ တ ဟိ၊ ဟိယျမာနဒ္ဓိဓိ တေဟူသည်ကား၊ ကုန္ဒဒီနံ၊ ဖြစ်ပေါ်ဘုရား၏ ဥဒကံဝိယ၊ ရေကဲ့သို့ ဓိဝိတ သ၌ ၊ ရေ၊ ဓိဝိတသ၌ ၊ ရှိသည်၊ လဟုသော၊ လျှင်စွာ ခိယမာနော၊ ကုန်သည် ရှိသော၊ သရိရဿ ခရိဒ္ဓသ ၊ ဟိ ၊ ခုသ ခရိဒ္ဓသ ၊ ဟု သည်ကား၊ ပဏီတာ ဟာရာဒီဟိ မွန်ပြော်သော အစားအစာဟာရအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာယသ ၊ ကိုယ်ကိုယူ ခုခုနှင့်၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဝေဓ ၊ တပ်ခြင်းသို့၊ အာပန္နသ ၊ ရောက်သောဝုဋ္ဌိလိအား၊ ကုတောသမဏသာရုတာ ၊ ကု တောသမဏသာတာ ရုဟု သည်ကား၊ ဝေ ရှုပ သ ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဝုဋ္ဌသ ၊ ဝုဋ္ဌိလိအား၊ သမဏောတာ ဝေ ၊ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်၊ သာရု ၊ ကောင်း သည်၏အဖြစ်သည်၊ သုသမဏတာ ၊ ရဟန်းကောင်း၏ အဖြစ်သည်၊ ကု တောကေ ၊ ကာ ၊ ဏ ၊ ဟန်၊ အဘာယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်။ သိယာ ၊ ဖြစ်ရိုင်အုံ့နည်း၊ ကော်သ ၊ တောပန ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား၊ ကာယေ ၊ ကိုယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဓိဝိ ၊ ဝေ ၊ ဓိဝိတေ ၊ အသက်ရှင်လည်းကောင်း ၊ နိ ၊ ရေ ၊ ကျွေ့သ ၊ ငုံကွက် ခြင်းကင်းသော ၊ ဟုတိ ၊ ရိ ၊ ဘ ၊ ရုသ ၊ ကြွေ.သော ၊ ရ ၊ ရ ၊ ဟ ၊ သော ၊ ပစ္စည်းဖြင့်ရောင့် ရဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဟုတ ၊ ရိ ၊ ဘ ၊ ရုသ ၊ ကြွေ.သ ၊ ဖြင့် ၊ သ ၊ ကြွ ၊ ဒ ၊ ယ ၊ ရောင့်ရဲ သောဝုဋ္ဌိလိအား၊ အာ ၊ ဒ ၊ ဓ ၊ ဝ ၊ ရိ ၊ ယ ၊ ဝ ၊ ၊ အား၊ ထုတ်အပ်သော ဝ ၊ ရိ ၊ ယ ၊ ရှိသော ဝုဋ္ဌိလိအား၊ သာ ၊ ဟ ၊ ရ ၊ ဟ ၊ ရ ၊ ဟ ၊ ရ

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်-၁၁၅-မဟာနာမဇ္ဈေရုဂါထာ။

သောပတိယျ သေပဇ္ဇတောနာတိ၊ သောပတိယျ သေပဇ္ဇတောနုအစရိ သောဗျာဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာနာမဇ္ဈေရ သာ၊မဟာနာမမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ဂါထာကား၊အယမ္ပိ၊ ဗျာမဟာနာမ်မထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင် တို့၏အထံတော်တို့၌၊ကာတာဗိကာရော၊ ပြုခဲ့ကုံးသောဆုတောင်းခြင်း ရှိ သည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍာဘဏ္ဍာဝေါ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ဝုညာနိ၊ကောင် မှုတို့ကို၊ဥပစိနန္တော၊သည်းမူးပွါးမျှော လျှင်၊သုမေဓသ၊သုမေဓာအမည်တော် ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်သက်တော်၌၊ ပြာဟွဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပြာဟွဏဝိဇ္ဇာသု၊ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်တို့၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီး သို့၊ဝတော၊ ရောက်သည့်ဖြစ်၍၊ စသာဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လို၏ တောင်ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ အညတရာလ၊ဟရုသောနေမိယာ၊ခြင်၏ တိုင်ရေ၊ ကပ်နှာ၌၊ အသမံ၊သင်္ဘံ၊ကို၊ ကာရေတွာ၊ဆောက်လုပ်၍၊သမ္ဗ ဟုလော၊မျှား၊စွာကုန်သော၊ ပြာဟွဏော၊ပုဏ္ဏား၊တို့ကို၊ မဇ္ဈေ၊ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေ၊ဆိုကျွေး၊ပို့ချလျက်၊ဒါဟရုတိ၊ နေ၏၊အထပ်ဆွ၊ ထို့နောင်၊ဗုဒ္ဓေ သံ၊တနေ့သည်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တံ၊ထိုပုဏ္ဏား၊ကို၊အနုဂ္ဂဏှိတုံ ပြုး၊ခြောက်ခြင်း၌၊တသ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊ အသမပဒံ၊သင်္ဘံ၊ကျောင်း၊ကို၊ ဥပဂဆိ၊ကပ်တော်မူ၏၊သော၊သင်္ဘံပုဏ္ဏား လုလင်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ကို၊ဒိသွာ၊မူး၊ပြင်ရ၍၊ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်လို၊သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ် ၍၊ အာသနံ၊နေရာ၊ကို၊ပညာပေတွာ၊ခင်း၍၊ အဒါသိ၊လှူ၏၊ဘဂဝတိ၊သုမေ ဓာဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊နိသိန္နေ၊သီး၊တင်း၊သုံး၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊သုမ ရုရံ၊ချိုပြ၍ကောင်းလွန် ရသာမှန်သော၊ဓမ္ဓ ၊ပျား၊ကို၊ဥပနာမေသိ၊ကပ်၏၊ ဘဂဝါ၊သုမေဓာဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ တံ၊ထိုပျား၊ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ဆဉ်း ပေး၊တောမူ၍၊ဟောမြဲ၊ အောက်၌၊ဝတ္ထုနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီး၊သောနည်း၊ဖြင့် အနာဂတံ၊အနာ ၊တ်ကို၊ဗျာဂ၊ရှိတွား၊ ကြား၊တော်မူ၍၊ပဏ္ဍိတ၊ ကြွတော်မူ ၏၊သော၊ထိုအမျိုး၊ကောင်း၊သား၊သည်၊ တောနဝုညကမ္မေန၊ထိုကောင်း၊မှုတဲ့ ကြောင့်၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ အပရာ၊ထိုနတ်ပြည် မှ၊ပရိ၊နောက်၌-သုဂတိသုယေဝ၊သုဂတိဘုံ၌ကိုသာလျှင်၊ပရိဝတ္တေ၊ကြွ၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ၊ဤ၊ဂေါတမ်ရှိကေါတမမြတ်စွာ

ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌ သာ၀တ္ထိယံ၊သာ၀တ္ထိပြည်၌ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ။ဖြစ်၍၊မဟာနာမောတ်လဒ္ဓနာမော၊မဟာနာမ၏ ဟာ့ရုအာပဲသောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညာဏ်၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အားဖြစ်သို့။ပဏ္ဍော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကံ၊ အထံတော်သို့ဥပသက်မိတ္တာ။ကပ်၍။ မြတ်ဘုရားတော်ကို၊သုတ္တားကြား နာရ၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရုအာပ်သောသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍။ နေသ.ဒကောနမပဗ္ဗ တေ။နေသာဒကအမည်ရှိသောတောင်၌၊ ဝိဟရတိ-နေသည်ဖြစ်၍၊ကိ လေသပရိယုဋ္ဌာနံ။ ထို ကျင်ကိုက်ခဲသော ကိလေသာကို၊ ဝိက္ခ ဘွတ်ခွါ ခြင်း၌။အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ သံကိလိဋ္ဌစိတ္တသေ၊ဖြစ် ပြားသောကိလေသာစိတ်ရှိ၊သော၊မေ၊ငါအား။ဣမိနာ-ဤဝိတေန ဤအသက် ရှင်ခြင်းဖြစ်၊ကို၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္ထဘာဝံ၊အတ္ထ ဘောဟကို၊နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ဥစ္စံ-ဖြင့်သော၊ပဗ္ဗတသင်္ခါတ၏ ထိပ်ပေါ်ကို၊ဘုရားသို့။အာသိရုဟိတ္တာ၊တက်၍။ဣတော၊ဤတောင်ထက်မှာ ၄ ပါတေ တ္တာ၊ခုံချ၍။ တံ၊သင့်ကို။ မာရေသာမိ၊ သေစေတော့အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အဏ္ဍာနံ၊ ပိမိကိုယ်တို့။ပရိပိယ။ ဘုတပါ၊ကဲ့သို့။ နိန္ဒိသင့်သော်၊ ညွှန်ပြလိုရှု ကား။ ।သောဝတိယျသေပဗ္ဗတေန၊ ဗဟုကုဋုဓသလ္လကိကေန၊နေသာ ဒကေနဂိရိနာ၊ယသသိနာပဗ္ဗဇိတေနာတိဂါထံ।သောဝတိယျသေပဗ္ဗတေ နာ၊ ဗဟုကဋုဓသလ္လကိတေန၊ နေသာဒကေနဂိရိနာ၊ ယသသိနာ၊ရဟိတ္ဝေ ဒေနဟ္ဟသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်။ ।မဟာနာမ၊ မဟာနာမ၊ ဝိတက္ကဗဟုလော။ ကမ္မဋ္ဌာန်တရားကို စွန့်လွှတ်ခဲ့မိသ္ဆာ၀ိတက်များသော၊ ဇသေသောတို့၊ ထိုသင်သည်၊ပဗ္ဗတေန၊ အစပ်ဟုဆိုအပ်သောအဆင်ရှိ သော၊ ဗဟုကုဋုဓသလ္လကိတေန၊ မျာ.စွာသောလက်ထုပ်ပင် နဝဲပင်နှင့် လည်းပြည့်ခုံထသော၊ယသသိနာ၊များသော အပြုံအရံအားကျမ်အစော ရှိထသော။ပရိဟ္ဝေ-ဒေန၊ ဝန်းကြင်အရပ်ဝိုင်းခြားအပ်သော၊ နေသာဒကေ နဂိရိနာ၊နေသာဒကတောင်မှ၊အ၀ကိယျသေပရိဟာယ-သိ ဆုတ်ယုတ်စေ ✉လတ္တံ့။ ।တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။သောဝတိယျသေတိ၊ ဇောဝတိယျသေ ဟူသည်ကား။မဟာနာမ၊မဟာနာမ်။သောတို့၊ထိုသင်သည်၊အ၀ကိယျ ဘေပရိ၊ဟာယသိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းပဗ္ဗတေနာတိ၊ ပဗ္ဗတေနဟူသည်ကား။ နိ၀ါသဋ္ဌာနဘူတေန၊ နေရာအရပ် ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်သော၊ ဣမိနာပဗ္ဗတေန-ဤ တောင်မှ၊ ဗဟုကုဋုဓသလ္လကိကေနာတိ၊ ဗဟုကုဋုဓသလ္လကိကေနဟူ

သည်ကား၀ဟူဟု၊ မျှားစွဲကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဒေါဟု၊ လက်ထုပ်ပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း ဘုန္တသာလရုက္ခတို့ဟု ၊နပဲပင်တို့နှင့်လည်းကောင်း။သမန္တ ဂတောနု၊ဤသို့စုံ သားနေသောဒကနှာတို၊နေသောဒုဒကနှင့်ကား၀ေဠ ုနာဒကနု၊ ဤသို့နေသောဒကဟူရုံအပ်သော အမည်ရှိသော ဂိရိနှာဟု၊ဂိရိ နှာဟူသည်ကား၊သေသေနု၊ ၀တောင်ဖြင့်။ ဟိသုတ္ထံ၊ထိစကားသင့်စွ၊သေ လေး၊တောင်သည်၊ သန္ဓိသမိုဒ၊တဟု၊ အစပ်ဟုဆိုအင်ကုန်သော၊ပဗ္ဗ တို၊အဆစ်ဟု၊ဖြင့် ဒွိတတ္ထာ၊တည်သည်နှင့်အ(ဗစ်ကြောင့်၊ပဗ္ဗတောဟု၊ပဗ္ဗ တဟူ၍ ၀ုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ပသာ၀နာဒိ ၀ သနုဒိ.ယိုရင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဇလာသေ၊ရေကိုလည်းကောင်း၊သာ၀ေ့ဘာ၀နုံ၊ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာဒိ ၀ဏ္ဏ၊နုဒ္ဓ။ ခေါ်အစရှိသော ၀ဏ္ဏ၊တို့ကိုလည်း ကောင်း.ဂိရိကရေ၊တော၊ ထွေ၊အနှိုင်ခြင်း၊ကိုပြုတတ်သောကြောင့် ဂိရိတိ၊ ဂိရိ၊ဟူ၍ ၀ုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ပန၊ဆက်၍ဆိုဦး အုံ့။ဣဒေ။ ဤတောင်ခွ၊တနုဘာ ယဏ္ဍသမ္ဘ၀ဘော၊ထိန္ဒ၏ပါ၊ရုံသော အနက်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ပဗ္ဗ တေနာတိ။ပဗ္ဗ၊တနုဟူ၍၊ ၀တ္ဘာ၊ဆိုပြီး၍၊ ဂိရိနှာတိစ၊ဂိရိနှာဟူ၍လည်း၊ ၀ဏ္ဏံ။ဆိုအပ်၏။ ယသသိနှာတိ၊ ယသသိနှာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဂုဏော တိ၊အလုံ၊ရုံသောဂုဏ်တို့ကြောင့်၊ ဝိသုဒ၊တနု၊ ကျော်စောသော၊ ပကာ သေနု၊ထင်ရှား၊သော၊ပရိ၊ဆ္ဆ၊ဒနာတိ၊ပရိ၊ဆ္ဆ၊ဒေနဟူသည်ကား၊နာနာဝိ ဓေကွာသတာတိ။အသီး၊သီး၊အပြား၊ပြား၊များ၊သော သစ်ပင်ချုံနွယ်တို့ဖြင့်၊ သမန္တတော၊ထက်ဝန်း၊ကြင်မှ၊ဆဏ္ဍေနု၊ ပိုင်း၊ခြား၊သတ်မှတ်၊ဖုံ၊လွှမ်း၊အပ် သော၊ဝါ။ဘနသ်ုကား။ ၁သနဋ္ဌာနုတာယ။ နေရာအမျိုးဖြစ်သော၊ကြောင့်၊ ဝုယ်ား၊သင်၏။ပရိ၊ဆ္ဆ၊ဒနုဘူ၊တနု ဒေ၊ဖိုင်း၊အခြား၊ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣတိ ၀ါ ယာ၌။ အ၊ဝိပ္ပါ ယော။အ၀ိပ္ပါ ယ ကား။ အ၊ယာ၊ပိ၊အ၊ယ်ဝေ၀၊ ဤသည်ပင်လျှင် ဘသ်ား မဟာနာမ၊မဟာနာ၁မမ၊ထေရ၊ ယဒိ။အ၊ကာ ယ်၍။ဂ ဗ္ဗ ဋ္ဌာနုံ၊ဂ ဗ္ဗ ဋ္ဌာ နုံ ကို.ဝိသေ၁ဇ္ဇတ၊ ၀ ဗ္ဗ ဋ္ဌ ယ်ား၊ ဝ ဗ ဋ္ဌ ယ ား။ ဝ ဗ ဋ္ဌ ယ ား ဝ ဗ ဋ္ဌ ယ ား ဝ ဗ ဋ္ဌ ယ ား

ဝေ၊ဤသို့၊ ထေရော၊ မဟာနာဝ် မထေရ်သည်၊ အတ္တာနုံ၊ ဝိဝိဂ်ိုယ်ကို၊ သန္ဓေ့ဇော်ကြောယော၊ပြိုန်းခြောက်လျက်သာလျှင်၊ ဝိပဿနုံ၊ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊အားထုတ်စေ၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ ၊ဝေဒနာ၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ။မရုဒါယကမထေရ်၏အပ ဒါန်၌၊သိန္ဓုယာ၊ သိန္ဓုအမည်ရှိသော၊ နဒီသာ၊မြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ မမ၊ငါ၏၊အာသမော၊သင်းခမ်းကျောင်းကို။ သုကတောဝ၊ကောင်စွာပြုပြင် စိုရင်အပ်၏၊တက္ကဋိသိန္ဓုမြစ်ကမ်းနား၌၊ အာဘံ၊ငါသည်၊ ဆိုသော၊တ ပည့်တို့ကို၊သလက္ခဏံ၊လက္ခဏာကျမ်းနှင့်တကွ၊သော၊ဇာတိဟာသံ၊ဇာတိ ဟာသကျမ်းကို၊ ဝါ၊စေမိ၊ရှိ၍ကုန်၏။ ။တေသိယော၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ ဓမ္မကာမာ၊တရားကိုအလိုရှိကုန်၏ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသောဇာ၊ ရှိကုန် ၏၊မေမမ၊ငါ၏၊သာသနံ၊ အာဆုံး၊အာမက်ကို။ သောတုကာမာ၊ နားလိုကုန်၏၊ ဆဋ္ဌေ၊ဆဋ္ဌဂ်ိုကျမ်း၌၊ပါရမိပဋ္ဌာ၊ ကမ်းတာဘက်သို့ရောက်ကုန်၏၊တေ သိယော၊ထိုတပည့်တို့သည်၊ အနုကုဏေ၊ သိန္ဓုအနား၊မြစ်ကမ်းပါး၌၊ဝ သန္တိ၊နေကြကုန်၏၊ဥပ္ပါဒကမနေစေ၊ဖြစ်လတ္တံ့သော်နိမိတ်ဥပါဒါန်၌လည်း ကောင်း၊လက္ခဏောသုစ၊ လက္ခဏာတို့၌လည်းကောင်း၊ ကေ၊ဝိဒါ၊ လိမ္မာ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဥတ္တမတ္ထံ၊မြတ်သောအကျိုးစီးပွားကို၊ ဂဝေသန္တာ၊ရှာ ဖွေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊တေသိယော၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ပဝေနေ၊ တောကြီး၌၊ ဘဒါ၊ထိုသုမေဓါရှင်သုံးခွင်ဘုံထဲ ပွင့်ဆဲဆဲ၌၊ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ။ သုမေဓေါနာမ၊ သုမေဓါအမည်ရှိတော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊တာဝတိံသ၊ထိုသိန္ဓုမြစ်ပင်နေဆဲတွင်၌၊လောကော၊ လောကသုံး၊ပါး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ပွင့်တော်မူ၏၊ဝိနာယကော၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်လေးတန်သစ္စာသို့ တတ်စွာသော၊သုမေဓောနာမ။ သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့ကို။ အနုကမ္ပာယ၊ ကြင်နာ၍ တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ ဥပဂတံ၊ ငါတို့ထံ မှောက် ကြွလာရောက်သော၊ မဟာဝီရံ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူ သော၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တိဏသန္ထရကံ၊ မြက်အ ခင်းကိုးကားတွာ၊ပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကဇေ္ဌသ၊ သုမေဓါမြတ် စွာဘုရား၏အား။ အဒါသိ၊ခင်းလျှောက်၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပဝနာ၊ ဆည်းကပ်ရာ မြို့ကြီးတောဂနိုင်မှ၊ မရုံ၊ပျားကို၊ ဂယှ၊ ဆောင်ယူ ခဲ့၍၊ ဇုဠ္ဍသေဋ္ဌသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အား။ အဒါသိ၊ ကပ်လျှောက်၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သုမေဓာ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဘုဇ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်ပေး၊တော်မူပြီး၍၊ ဇုန်ဝ

(၅)စနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို၊ အပြုခြင်း ဟောတော်မူ၏၊ ။ယောမဘ ဏဝေါ၊အကြင်လုလင်သည်၊ မေမမ၊ ငါဘုရားအား၊ ယံမရုံ၊အကြင်ပျား ကို၊သေဟိပါဏိဘိ၊မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ပယဒ္ဓာ၊ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အဒါ သိ၊ကပ်လျှက်၏၊ တံမာဏဝံ၊ ထိုလုလင်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တ ယိ၊သာဓိ၊ဟောကြားတော်မူအံ့၊ဘာသတောဝ၊ဟောကြားတော်မူလတ္တံ့ သော၊မမ၊ငါဘုရား၏၊ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏာထ၊ နာလင်္ဂြာကုန် လော၊ ။ဣဓ၊ဤနာမရုဒါနေနု၊ ဤပျားအလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ တိဏ သန္ထရေ၊ကောနု၊ ဤမြက်ခင်းအလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ တိ၊သကပ္ပသ ဟသသာနိ၊ကမ္ဘာသုံး၊သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ဒေဝလောကဿ၊ နက်ဖြည်း၌၊ဧ၊ မိ၊သ တိ၊မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ တိ၊သကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာသုံး၊သောင်းထက်၌၊ သြက္ကာကကုလသမ္ဘဝေ၊ သြက္ကာကဒေဝရာဇ်၌ ဖြစ်သော၊ နာမေနု၊ အမည် အားဖြင့်၊ဂေါတမောနာမ၊ဂေါတမအမည်ရှိသော၊သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဘဝိ၊သတိ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့၊ ။ တ၊သ၊သတ္တ၊နှော၊ထိုဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒေ၊ အမွေခံဖြစ် သော၊မမ္မနိမ္မိတော၊ လောကုတ္တရောတရာ.ဖြင့်ပြီးသော၊ သြခုသာ၊ ဣရေ၌ တော်နှစ်သားတော်စစ်သည်ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သဇ္ဇါသဝေ၊အလုံးရုံသောအာ သဝေါဘဝ၊ကိုကို၊ပရိညာယ၊ ဗိုဒ်ရြားသောအား၊ဖြင့်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗာယတ်သတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ဒေဝလောကေ၊နက်ဖြည်း၌၊ဧ၊ မိ၊တ္ထား၊မွေ့လျော်ပြီး၍၊ ဣဓ၊ဤလူ့တုံ့သို့၊ အာ ဂန္ဒြား၊လား၍၊မာတုကုဆိ၊အမိဝမ်းသို့၊ဥပါဂတောဝ၊ကပ်ရောက်၏၊တ၊ဒါ၊ ထိုအမိဝမ်း၊တွင်ကိန်း၊ဝဉ်အခါ၌၊မမ်း၊ငါ့ကို၊မခုနာ၊ပျား၊ဖြင့်၊ ဆားဒယံ်ဆာဒ ယန္တော၊ဆောင်း၊ရိ လျက်၊မရုဝသံ.ပျား၊ရိစယ်.သည်၊ပဝသိတ္ထ၊ရှာလတ် ၏၊မမ၊ငါ၏၊ကုဆိယာ၊အမိဝမ်း၌၊ နိက္ခန္တမတ္တမေဝ၊ ဖွားကာမျှ၌ပင်ယျှင်၊ သုဒုက္ခရုံ၊မကူးခပ်နိုင်သော၊ရေဝသံ၊ပျား၊ရိစယ်းသည်၊ ဘ၊ဗြဝိ၊ ထိုဖွား သောခဏာ၌လည်း၊နိဗ္ဗကာလိကံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ပဝဿတေ၊ပဝသတိ၊ရှာ လာ၏၊ ။အဂါရာ၊အိမ်ရာထောင်သော်လု၏၊ဘောင်မှ အသိနိက္ခမ္မ၊လွတ် တော်မူ၍၊အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌၊ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်း အ ဖြစ်သို့ရောက်ပြီ၊အာနေ့သား ဆွမ်းကို၊လည်းကောင်း၊ ပါနသား၊ အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊လာဘီ၊ရသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဣဒံ၊ ဤဆိုခဲပြီးသောအ ကျိုးသည်၊မရုဒါနသ။ ပျားအလှူ၏၊ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ။အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓေါ၊ အလုံးရုံသော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတို့နှင့်

ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ဒေဝမနုဿေသု၊နည်ပြည့်လျှ.ပြည့်ဘို့၌၊ ဘဝိတ္တာ၊ဖြစ်ပြီး၍၊တေ၊နေဝမရုဒါနေန၊ ထိုပျား၊အလှူ၊ကြောင့်သာလျှင်၊ အာသဝက္ခယံ၊ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်၊အမှု၊ဖြစ်ပေပြီ၊ဒေဝေ၊ဖိုယ်သည်၊ ဝဋ္ဌမှိ၊ရှာလတ်သော်၊တိ၊ဏာ၊ မြက်သည်။ စတုရော်လေ။ လက်လေးသစ် တိရိယ၊သော်၊သဠေ၊နွား၊ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်း၊အပ်သော၊ ခရေ၊ကိုရှပေါ၊ သစ်ပင်သည်၊သုဝဏ္ဏ၊တော၊ကောင်းစွာပွင့်လတ်သော်၊သုညော။ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ဃာ၊ရေ၊ကျောင်း၌။ မဏ္ဍာပရုက္ခမူလေ။ မဏ္ဍာပ်နှင့်တူသော သစ်ပင်ရင်း၌၊ သုဒိတော၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီး သောအာ သ၊ဝေါရှိသည်ဖြင့်၍၊ နိစ္စံ၊မပြတ်၊ ဝသာမိ၊သုံး၊နေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မ၊ဠေ့။ အလယ်ဖြစ်သောဘဝတို့ကို လည်း၊ကောင်း၊ မဟာ၊ရှေ့ ပြတ်သော ဘဝတို့ကို လည်း၊ကောင်း၊တိ၊နေ့။ ယုတ်သောဘဝတို့၌လည်း ကောင်း၊သ၊ဗ္ဗ၊အလုံး၊ရုံကုန်သော၊ ဘ၊ဝေ၊ ဘဝတို့ကို။ အတိက္ကမိ၊ လွန်မြောက်ပြီ၊ အဋ္ဌ၊ ယခု၊ မေ။ ငါအား၊ အာသဝါ။ အာသဝေါတရား၊တို့သည်၊ခီဏာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ၊ဒါနိ၊ဗျာ၊ဒါနိ။ ယခုအခါ၌၊ပုနဗ္ဘ၊ဝေါ၊တာ၊ဘဝ သစ်နေခြင်းသည်၊နတ္ထိ မရှိပြီ။ တိ"သ၊ဂ ပ္ပသ၊ဂ သ၊မ္ပ၊ဂ ဗ္ဗ၊ဝသုံး၊သောင်း ထက်၌။ ဘ၊ဒါ၊ ထိုသုမေ၊ဓာ ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ယံ၊ဒါနံ၊ အကြင်ပျား၊အလှူကို၊ အ၊ဒဒိ"၊လှူ၊ပြီ၊ ဘ၊နေ၊ဒါ၊နေန၊ ထိုပျား၊အလှူ ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ"၊ အာ"ယတိ"၊သုံး၊ပါး၊ကို၊နာ၊တိ၊စာ၊နာ၊မိ၊မ၊သိ၊ဝေ့ဘူး၊ကုန်။ ဤ၌ဆို အပ်ပြီ၊သော၊အလုံး၊ရုံ၊သော၊အကျိုး၊သည်၊မ၊ရု၊ဒါ၊နဿ၊ ပျား၊အလှူ၏၊ ဝ၊လံ၊အ ကျိုး၊တည်။ မ၊ယံ့" ငါ၊အား၊ကိ"ဝ၊လေ၊သာ၊ ကိ၊လေ၊သာ၊တို့ကို၊ ဗျာ၊ဝိ၊တာ ရှိတ် ကြည့်" အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓ၊သ၊ဝေါ၊တ၊မ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊ သာ၊သနံ။ အ၊ဆုံး အ၊မ၊တော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာ၊ပြု၊ကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤ၊သို့၊ ၊ဝ,ဗ္ဗံ၊ဟောအ၊ပ်၏။ ။

စ၊စ၊ကာ"အ,ထူ,ပိန်ဆိုပြီ,အံ့၊ အ,ပ,မေ,ဝ,အ,ယံ,ဝေ, ဤ,ဂါ,ထာ,သည်,ပင် လျှင်၊ထေ,ရ,သ,မ,ဟာ,နာ,မ,ထေ,ရ်၏၊အည်း,အ,ရ,ဟ,တ္တ,ဖိုလ်ကို၊ဗျာ,ကာ,ရ,ဏာ ဂါ,ထာ၊ ပြောကြား,သော,ဂါ,ထာ,သည်၊ အ,ဟော,သိ၊ ဖြစ်၏။ ၊မ,ဟာ,နာ, မ,ဟေ,ရ,ဂါ,ထာ,ဝ,ဏ္ဏ,နာ၊မ ,ဟာ,နာ,မ,ထေ,ရ်၏,ဂါ,ထာ,အ,ဘွင့်,သည်။ နိဋ္ဌိ,တာ၊ ပြီး,ခြင်း,သို့,ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-နွားခြေသမဝဂ်-၁၁၆-ပါရာပရိယဏ္ဍရဝါထာ။

ဆဖဿာယတနေဟိ တွာတိ။ ဆဖဿာယတနေဟိတွာအစရှိသော ဂါထာသည်။အာယသ္မာတော်ရှည်းသာအသက်တော်ရှိသော၊ ပါရာပရိယဏ္ဍရသား၊ပါရာပရိ ယမထေရ်၏။ဂါ ထာ၊ဂါထာတည်း။ အယမ္ပိ၊ဤပါ ရာပရိယမထေရ်သည်သည်း။ ဝုရိ၊ဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားနှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ပြီးသော ဆုတောင်းပတ္ထနာရှိသည် ဖြာ၍၊ တတ္ထတတ္ထာဘဝေ။ ထိုထိုဘဝ်သော လူ့ဘဝ်နှတ်ဘုတ်တို့၌၊ ဝုဏ္ဏာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ ကို၊ဥပစိနန္တော၊လေ့ကျက်သည်ဟူသည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဝိယဒဿိသေ၊ ဝိယဒဿိ အမည်တော်ရှိသောဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊နေသာ ဒယောနိယံ၊မူဆိုးအမျိုး၌၊နတ္ထတ္ထိတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည် ၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တာသေ။ ရောက်သော၊တာသေ၊ ထိုမူဆိုး၏၊ ဝိစရေတ္ဝာနေ၊ သွားလာလှည့်ပတ်ရာ အခုပ်၌၊ အညတရေသို့၊ တဆုသော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ဝိယဒဿိဘဂဝါ၊ဝိယဒဿိဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တံ၊ထိုမူဆိုး ကို၊အနုဂ္ဂဏှိတုံ၊ကြီးမြတ်ခြင်းဌာ၊နိ၊ရောဝေသမာပတ္တိ၊ နိုရောဝေသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ဝင်စား၍၊နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏၊သောစ၊ထိုသားသတ်အမျိုး တောမူဆိုးသည်လည်း၊ ဝိဂေ၊သား၏ကို၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိ သော်၊တံ၊ဌာနံ၊ထိုအရပ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဝိယ ဒဿိဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝန္တံ၊ဝိယဒဿိဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္တောဂတွာ၊ အတွင်းပြု၍ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊သာခါမဏ္ဍပံ၊ သစ်ခက်မဏ္ဍပ်ကို၊ ပဒုမ ဝုပ္ပေတိ၊ပဒုမာကြာပန်းတို့ဖြင့်၊ ကူဋာဂါ၊ရောကာရေနှု၊စူးလစ်မှန်းချန်တာတို့ သောအခြင်းအရာဖြင့်။သဏ္ဌာနေတွာ၊ ကောင်စွဲဖုံ လွှမ်း၍၊ ဥဇုံ၊ ဖြူတို့ သော၊ ပိတိသောမနဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေ ဒေန္တော၊ခံစားလျက်၊သတ္တာဟံ၊ ရုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နမသဿမာနော၊ ရှိခိုး လျက်၊အဌာသိ၊တည်၏။ဒိဝေသေ ဒိဝေသေ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊လည်း၊ဝိလေ ဝမဝိလောတာနိ၊ညှိုးကုန်ညှိုးကုန်သောပန်းတို့ကို၊အပနေတွာ၊ပယ်ကုန်၍၊ အာဟိနေ၀ေဟိ၊ အလွန်သစ်ဆန်းပဒုံပန်းတို့ဖြင့်၊ ဆာဒေသိ၊ ဖုံး၏၊ သတ္ထာ ဟာသား၊ရုနစ်ရက်၏၊အစွယ်ယန္တ၊လွန်သဖြင့်၊ နိ၊ရောဝတော၊ နိ၊ရောဝသမာ ပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ဘိက္ခူသံဃံ၊ဟောနှုံးသံဃာကို၊ အနုဿ

ရိ။အောင်မဲ့ဏ်၊တာဝဒေဝ၊ထိုခဏာ၌ပင်လျှင်၊အသိတိသဟဿသမကျွား၊ရှင်သောင်အာဘိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊သတ္တိရိ၊ပါယဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ပရိဝါရေသုံ့ခြီရံကုန်၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ မရုရမ္ဘကထံ၊သာယာစွာ၊သောတရားစကား၊တော်ကို၊သုဘိသာမ၊ နာကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့နှလုံး၊ပြု၍၊သန္ဓိပတိ သု၊စည်း၊ဝေးကုန်၏။ မဟာသမာဂမော၊မျှား၊စွာ၊သော၊အစည်း၊အဝေး၊သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သတ္တိ၊ ပါယဒသိမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကရောန္တော၊ပြုပြီး၊သည်ဖြစ်၍၊တာသု၊ထိုမူဆိုး၏၊ဒေဝမနုဿသူ၊ နတ်ဗြဟ္မာ လူ့ပြည်တို့၌၊ဘာဝိနီ၊ ဖြစ်ပွါး၊လတ္တံ့သော၊ သမ္ပတ္တိ စ၊ စည်းစိမ်ချမ်း၊သာကို၊လည်း၊ ကောင်း။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါဘိုဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ သောအခါ၌၊သာဝကဗောဓိဉာဏ်ဖြစ်လတ္တံ့သော သာဝက ဗောဓိဉာဏ်ကို၊ လည်း၊ကောင်း။ ဗျာကရိတ္ထာ၊ ဗျာဒိတ်စကား၊ကြား၊တော်မူ၍၊ ပဏ္ဍိတ၊ ကြွ တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဒေဝမျိုး၊ကောင်း၊သား၊သည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ ထို ကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသူ။ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသ ရဏ္ဏော၊ကျင်လည်ရှည်ကြာ၍ဖြစ်၍၊ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတို့ဂေါတမဖြတ် စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏား၊မျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္ထ၊ဖြစ်၍၊ဝိညုတံ၊ သိကြား၊လိမ္မာသည်၏အာဂေ၊စ်သို့ ပတ္တော။ရောက်သည်ဖြစ်၍၊တိဏ္ဏံ ဗေဒါနံ။ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ပါရဂူ၊ကမ်း၊တ ဘက်သို့ရောက်သည်၊ဟုဘွား။ဖြစ်၍၊ပရေပရဂေါ တ္တတာယ၊ပရေပရအနွယ် ၌ဖြစ်သည်၏အမြစ်ကြောင့်၊ပါရာ၊ဂရိ၊ယာတိ လဒ္ဓသမညော။ ပါရာ၊ဂရိယ ဟုရုအာဝ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဗဟူ၊ မျှား၊စွာကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏား၊တို့ကို၊မန္တေ၊ဗေဒင်တို့ကို၊ဝါစေ၊ရန်၊ရှိ၏သည်ဖြစ်၍၊သတ္တု၊ဖြတ် စွာဘုရား၏၊ရာဇဂဟပေ၊သနေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ကြွ၊ဝင်တော်မူသော အခါ၌၊ဗုဒ္ဓါနုဘာဝ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏အာနုဘော်ကို၊ဒိသွာ၊မူ၊ဖြင့်၍၊ ပဒို လဒ္ဓသ၊ဒ္ဓါ။ရုအာဝ်သောသဒ္ဓါခြင်း၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဇ္ဇဓိတ္တာ။ရုဟန်းပြု၍၊ ဝိပ သနာယ၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ကမ်း၊စိ၊ဖြန်း၊ခြင်း၊အမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြု သည်ဖြစ်၍၊နုစိရ၊သော၊ဝ၊မကြာ၊မြင့်မိပင်လျှင်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏။တေန။ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊ပဒုမကူဋုဝါ၊ရ၊ထေရ် ၏အပဒါန်၌။သယမ္ဘု။ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော။ လောက၊နာထ၊ကော၊ လောကကိုနှစ္ဘာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်သော၊သမ္ဘုဒ္ဓေ။သစ္စာလေး၊ပါး၊ကို သိတော်မူသော၊သမ၊ဓိ၊ကုသ၊လော၊ သမာဓိ၌ လိမ္မာတော်မူသော၊ မုနိ၊

ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိယဒဿီ.ဝိယဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝေကကာမာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကိုအလိုတော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ဝနသဏ္ဍံ'တောအုပ်သို့'သောအုပ်သို့မောဂ္ဂဿ၊ သက်ဝင်တော်မူ၍၊ဝိယဒဿီ၊ ဝိယဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပဲသုကူလံ၊ ပဲ့သကူသက်နှင်းကို၊ ပတ္တရိတွေနှင်းတော်မူ၍၊ ဝုရိ သုတ္တမောယောက္ခြားမြတ်ဖြစ်တော်မူ'သောမြတ်စွာဘုရား'သည်၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊အဟံ'ငါသည်၊ကာနနေ'အသံကျည်ကျည်မြည်သော၊ ဇူရိနေ'တောင်၌၊ ဝိဂလုဒ္ဒါ'သားမူဆိုးသည်'ပုရေ'ရှေ'၌၊ အာသိ'ဖြစ်၏၊ ပဿဒမိဂံ'ချေဟူသောသားလေကို'သေနှာ'ရှာဖို'လျက်'တဒါ'ထိုအခါ၌ ☰အဟံ'ငါသည်'အာဟိတ္ထာမိ'လှည့်သည်၏။ ၊တတ္ထ'ထို'တောအုပ်'၌၊ သြဃဘိန္ဒံ'သြဃဟုကူး'မြောက်ပြီး'သော'အနာသဝံ'အာသဝေါမရှိသော ပုဗ္ဗိတံ'ပွင့်တော်မူ'သော၊ သာသရုဇံ'၊ ဒေဝ'ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့'သော၊ ဥဠာရံ'၊ တက်'သော'သတရံသိ'၊ နေမင်းကဲ့သို့'သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ'၊ မြတ်စွာဘုရားကို'အဒ္ဒသာသိ'ဖြင့်ပြီ'။ ၊အဟံ'ငါသည်'ဒေဝဒေဝံ'၊ နတ်ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူ'သော၊ ဝိယဒဿီ'၊ ဝိယဒဿီအမည်တော်ရှိ'သော၊ မဟာယသံ'မြတ်စွာဘုရားကို'ဒိသွာန'ဖူးမြင်'ရ'၍'ဓာတသဿရံ'ဓာတသဿရ ဆိုင်သို့'သမောဂ္ဂဿ'သက်ဆင်း'၍'တဒါ'ထိုအခါ၌၊ ပဒုမံ'ပဒုမာကြာကို'အာဟရိ'ဆောင်ပြီ'။ ၊သဟပတ္တံ'ပွင့်ချပ်တရာရှိ'သော'ပဒုမံ'ပဒုမာကို အာဟရိတွေနှ'ဆောင်ခဲ့၍'၊ မဇနာ'ရုမံ'နှလုံး'မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း'သော'ကုဒုဝါ'ရုံ'ရူးလစ်မွန်းချန်ကို'ကရိတွေနှ'ပြု၍'အဟံ'ငါသည်'၊ ပဒုမေန'ပဒုမာဖြင့်'၊ ဆာဒယိ'ရိ'ရ'ကုံ'။ ၊အနုကမ္ပိတော'၊ အစဉ်သနား'တော်မူ'သော'၊ ကာရုဏိကော'ကရုဏာ'ရှိတော်မူ'သော'ဇုဒ္ဓေါ'သစ္စာ'လေး'ပါး'ကိုသိတော်မူ'သော'ဖိုနော'မာရ'ငါး'ပါး'ကို'အောင်တော်မူ'သော၊ ဝိယဒဿီမဟာမုနိ'၊ ဝိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား'သည်'၊ သတ္တရတ္တိ'ဒီဝံ'၊ ခုနစ်နေ့ခုနစ်ညဉ့်တို့'ပတ်လုံး'ကုဒုဝါ'ရေ'ရူးလစ်မွန်ချန်၌'၊ ဝသိ'၊ သီတင်း'သုံး'တော်မူ'၏'၊ ပုရာ'ကံ'ညှိုးနွမ်း'မ'ကောင်း'ဟောင်း'လေပြီ'သော'ကြာ'ကို'ဆန္ဒယိ'တွေနှ'စွန့်၍'နဝေန' အသစ်ဖြစ်'သော'ကြာ'ဖြင့်'အဟံ'ငါသည်'ဆာဒယိ'ရိ'ပြီ'၊ အဠလိ'လက်အုပ်ကို'ပဋ္ဌယ'ရှေ'ကြောက်ရှိ၍'အဟံ'ငါသည်'တာဝဒေ'ထိုခဏ'၌'၊ အဠာ'လိ'ရှပ်ပြီ'သမာဓိမှာ'သမာဓိမှ'ဝုဋ္ဌဟိတွာ'ထ'တော်မူ၍'၊ ဝိယဒဿီမဟာမုနိ'၊ ဝိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား'သည်'၊ ဒိသာ'အရပ်တို့'ကို'၊ အနုဝိ'လောကေတွာ'ကုန်ကြည့်'တော်မူ'၍'၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ'သစ္စာ'လေး'ပါး'ကိုသိတော်မူ'သော'၊ ဝေ

ကနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၊တော်မူ၏။ ၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊သုဒဿနောနာမ၊ သုဒဿနအမည်ရှိသော၊ မဟာဗြဟ္မာကော။ ကြီး သောတန်ခိုးရှိသော၊ဥပဓျာကော၊အလုပ်အကျွေးသည်၊ သဗ္ဗဒုနော၊ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ပိယဒဿိသ။ပိယဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြစ်စွာဘုရား၏စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ အညာယ၊သိ၍၊ ၊အသိတိသဟဿေ ဟိ၊ရှစ်သောင်းကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟိ။ ရဟန်းတို့ဖြင့်။ ပရိ၀ုတံ ရှိတော်၊ ခြံရံ သည်ဖြစ်၍၊ဝေဇယန္တေ၊တော၏အတွင်း၌။ သုခ၊သာသိန်း၊ချမ်းသာကို၊ရှာ၊လေ့ရှိ သော၊လောကနာယက၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပေသိ၊ကပ်၏။ ။ယာ၀တာ၊ အကြင်မျှ၊လောက်၊ဝနသဏ္ဍမှာ၊တောအုပ်၌၊အဓိ၀ုတ္ထာ၊ စောင့်ကုန်သော၊ ဒေ၀တာ၊စ၊နတ်တို့သည်လည်း။ဗုဒ္ဓ သ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ အညာယ၊သိ၍၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗေ၊အလုံး၊ရုံကုန်သောနတ်တို့သည်၊ သန္ဓိပတုံ၊စည်း၀ေး၊ကြကုန်၏။ ၊ယ၊ကြွေသု၊နတ်တို့သည်၊ သမာ၊ဝေ တသု၊စည်း၀ေး၊ကြကုန်သည်ရှိသော်၊သဟ၊ဂ္ဂသာ၊ခုကို့၊သ်နှင့်တကွသော ကုန်ဟ ဏ္ဍော၊ကုမ္ဘဏ်သည်လည်း၊ကောင်း။ဘိက္ခု၊သံ၊ဃာ၊ရဟန်း၊သံ၊ဃာ သည်လည်း၊ကောင်း၊သမ္ဗဇ္ဇေ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ဧ၀နော၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊ ပဗျာဟ၊ရှိ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ယော၊ အကြင် သူသည်၊မိ၊ငါ့ကို၊သစ္စာ၊ဟုတ်၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပူ၊ဇေတိ၊ပူ၊ဇော်၏။ မေ၊ဂါ အာ၊အာ၀ါသဋ္ဌ၊နေ့ရောက်လည်း၊အ၊ကာသိ၊ပြု၏။ အ၊ဟံ၊ ဂါ သည်၊တံ၊ထိ သူ့ကို၊ ကိတ္တယိ သ၊ဘိ၊ကြား၊အံ့၊ ဘာ၊သ၊တော၊ဟော၊တော်မူ၊သော၊ မမ၊ ဂါ၊ဘုရား၏၊ ၀စနံ၊စကား၊တော်ကို၊သုဏာ၊ထ၊နာ၊ကြ၊ကုန်လော။ သုဒ္ဒ၊သံ၊ အလွန်ဖြင်နှင်ခဲ၊သော၊သုနိ၀ုတ်၊အလွန်သိမ်း၊မွှ၊သော၊ဂ၊ဟ်ကို၊ရှာ၊နက်ခဲ၊သော သုဗ္ဗ၊ကာ၊သိတံ၊ ကောင်း၊စွာ၊ပြု၊အပ်သော။ ၀မ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ ဥာ၊ဏေန၊ ဥာဏ်၊တော်ဖြင့်၊ ကိတ္တယိ သ၊ဘိ၊ကြား၊အံ့၊ ဘာ၊သ၊တော၊ ကြာ၊တော်မူ ၊သော၊မမ၊ဂါ၊ဘုရား၏၊ ၀စနံ၊စကား၊တော်ကို၊ သုဏာ၊ထ၊နာ၊ကြ၊ကုန်လော။ စတုဒ္ဒ၊သ၊ နိ၊ကပ္ပါ၊နှ၊တ၊ဆဲ့၊လေး၊ကပ်တို့ပတ်လုံး၊ဒေ၀ဒူတ်၊နတ်မင်း၏အ၊ဖြစ် ကို၊ကရိ ၊သ၊တိ၊ပြုလတ္တံ့။ ၊တ၊သ၊ထိ သူ၏၊မဟာ ဗ္ဗဲ၊ကြီး၊စွာ၊သော ဂ္ဂ ဒ္ဒ ၀ါ ရ၏ စူး၊လစ်မှန်း၌ခ်ိန်ကို၊ပ၊ဒုမ၊ဝုဠ်ဟိ။ပ၊ဒုမ၊ာ ကြာ၊တော်ဖြင့်၊ဆ၊ဒ၊ဝ်ဝံ၊ဖုံ၊လွှမ်း၊အ၊ပ် ၏၊အာ၊ကာ၊သေ၊ကောင်း၊ကင်၌၊ခ၊ဝေ့ယိ ၊သ၊တိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ဇ္ဇ ဒ ဗ ပ ၊ ဤ အာ၊ကျ၊သည်၊ဝုဒ္ဓ ၊ ကမ္ဘ ၊ သ ၊ ပန်း၊လှ ၊ သော ၊ ကံ ၏ ၊ ဗ ပ ၊ အ ၊ ကျ ၊ တ ည် ၊ ။ စ တု ဒ္ဒိ ၊ သော ၊ ဂ ပ ၊ သ တော ၊ နှ စ် ၊ သော ၊ ခ ၊ ပ ၊ ကပ် ၊ ကမ္ဘ ၊ ထ ၊ ၀ ၊ ကိ ၊ ကြ ၊ ပြ ၊ ပ ၊ သ ည် ပြ ၊ ၊ သ ၊ ရ ၊ သ ၊ ကျ ၊ ရ ၊ ။ ၊ တ ၊ ထ ၊ ဘ ၀ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ပ ၊ ပ ၊ ပ ၊ ပ ၊ ။

ဖြင့်ပြီးသော၊ဗျဟ်ုဖိမာန်သည်၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ဝေရယိသတိ ဆောင်လတ္တံ့၊ပဒုမပတ္တမ္မာ-ပဒုမာကြာရွက်ကဲ့၌၊တောယံ၊ရှိသည်။ နလိမ္ဗတ် ယထာ၊မလိမ်းကျံသကဲ့သို့။ ၊တထေဝ၊ထို့အတူသာသျှင်၊ ဣမသ၊ ဤသူ၏၊ဥာဏာခ္ခိ၊ဥာဏ်၌၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့သည်၊နောပလိမ္ပရေ၊ မလိမ်းကျံကုန်၊ အယံ၊ဤသူသည်။ ပဠုနိဝရေသော။ ငါးပါ၊သောနိဝရဏတို့ ကို၊မနသေ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဝိနိဝဇ္ဇေတွာ၊လျှောကျ၍၊ နေကွမ္မေ၊ တောထွက် ခြင်း၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ ဇနယိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အဂါရာ၊ အိမ်ရာတည်းထောင် လူ၏တောင်မှ။ အနဂ ရိယံ၊အိမ်ရာမဲ့ထောင်သော၊ဟောန်း၏တောင်၌၊ ပဗ္ဗ ဇိသတိ၊ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊ တဇ်တောတဒါကာလေ၊ထိုအခါ၌၊ဝုဠ္ဍမယံ၊ ပဏ္ဍိ ဖြင့်ပြီးသော၊ဗျဟ်ုမါနိ်ကို၊ဓါရေ၊ကြွေ။ဆောင်လျက်၊နိဗ္ဗမိသတိ၊ထွက် လတ္တံ့။ ၊ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ဝသန္တိသ။ နေသော၊ဒိပကသ၊ ရင့်သောပညာရှိ၊သော၊သတိမတော။သတိရှိ၊သောသူအား၊တည်း၊ထို့သစ် ပင်ရင်း၌၊ဝုဠ္ဍမယံ၊ပန်းဖြင့်ပြီးသော၊ဗျဟ်ုဖိမာန်သည်။မတ္ထကေ၊ထိပ်ထက်၌ ဓာရေယိသတိ၊ဆောင်လတ္တံ့။ ၊စိဝရံ၊သင်္ဃာဋိလည်းကောင်း၊ ဝိဏ္ဏ ပါတဉ္စ၊ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ပစ္စယံ၊ဆေးပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊သေ နာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု သံဃသ၊ရဟန်း သံဃာအား၊ဒတ္တွာ၊လှူ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာ ယိသတိ၊ငြိမ်းရလတ္တံ့။ ၊ကုဋိဝါ၊ရေနု၊စူးလစ်မှန်းချုန်တတ်သောဗိမာန် ဖြင့်၊စရော၊သွား၊ကုန်သည်ဖြာ၍၊ ပဗ္ဗဇ်ဇ်။ရဟန်း၊ဒေ၊ဖြစ်သို့။ အတိနိက္ခမိ် ထွက်ပြီ၊ရုက္ခမူလေ၊သစ်ပင်ရင်း၌၊ဝသန္တိ၌ဖြင့်၊နေ၊သော်လည်း၊ ကုဋိဝါ၏ စူးလစ်မှန်းချုန်တာ၊သောဗိမာန်ကို၊ခေါ၊ရိယတိ။ ဘောင်အပ်၍။ ၊စိဝရေ၊ သက်နှုန်း၌လည်းကောင်း၊ ဝိဏ္ဏပါတောဆွမ်း၌ဂုဏ်း၊ မေ၊ဝါအား၊ဝေတနာ၊ ဝေ့ဆော်ခြင်းသည်၊နုဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ဝုညကမ္မေန်း၊ကောင်းမှုကံနှင့်၊သံယုတ္တော၊ ဟုဉ္ဇ သည်ဖြစ်၍။ ပရိနိပ္ဗိတံ၊ပြီးပြီးသောပစ္စည်းကို၊ လဘာမိ၊ ရ၏။ ၊ ဂဏနတော၊ဝဏ်နှုန်း၊အရေအတွက်အား၊ဖြင့်။ **အသံခယာ**၊ မရေတွက်ဘဝ် ကုန်သော၊ ဗဟူ၊များ စွာကုန်သော၊ ကပ္ပ၊ကာ၊ဋိ၊ ဂ ဏ္ဍ၊ကုဋေ၊ဒုတို့သည်၊ မမ၊ဝါဒေ၊၊ရှိတ္တ၊ကာ၊အချည်းနှီး၊အတိ ဂ္ဂန်း၊လွန်ခဲ့ကုန်ဖျိ်း၊တေ၊ကိုဂဏ္ဍ ကုဋေ ဒုတို့သည်၊လောကနာထ၊ကာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊မှ၊မေတ္တာ၊လွတ်ကုန်ပြီး အစ္ဆာရေ၊သောဂဟပတိ၊တေ။ တထောင့်ရှစ်ရာ၊ဂ ဏ္ဍာ၊ထက်၌၊ဝိယ ဒသိ ဝိယ ဒသိအမည်တော်ရှိ၊သော၊ဝိနာယ၊ဂေ၊လူကို့ကိုဆုံး၊မတော်မူ၊တတ်သော ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဥပဓိ၊ပွင့်တော်မူ၏။တံ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ အ၊တ်

ငါ့သည်း ပယိရုပါသိတ္ထာ။ဆည်းကင်း၍ ဆုမ်ယေဝနိ ၊ဤအဖြစ်ကို။ ဥပဂ ဘောဂေါ်ကျော်ဏ်၏ ၊အာနောမံနာမ။အနောမအမည်ရှိတော်မူသော၊စက္ခုမံ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊သမ္ဗုဒ္ဓံ။ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ဆုတောင်းမတို့ ပဋ္ဌိမဘဝဝေး၌အုံ့ဆုံးဖြစ်သောဘဝ၌၊အဟံ။ငါသည်။အဒ္ဒသာသိ ၊မျက်မြင် ရပြီ၊အဟံ။ငါသည်၊တံသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသို့ဥပဂတ်ကွာ၊ကပ် ကျော်ယတ်၍။အနာဂါရိယံ၊ရဟန်းဘောင်၌၊ပဗ္ဗဇိ ၊ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက် ပြီ။ ၊ဒုက္ခသေ၊ဘေးအပါယ်ဝဋ်ဒုက္ခ၏၊အန္တကရော၊ အဆုံးကို့ပြုတော် မူတတ်သော၊ဖိနော၊မာဉ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီးသော၊ဗုဒ္ဓေါ။ဂေါတ မမြတ်စွာဘုရားသည်၊မေမမ၊ငါအား၊ဝဋ်၊မဂ်ကို၊အာဒေသယိ။ဟောတော်မူ ပြီ၊တာသေ၊ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို။ သုတ္တာန၊ ကြားနာရ၍ပရိုး၊နောက်၌၊အစလံ၊ လောကဓံကြောင့်မတုန်လှုပ်သော၊ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ဘုံ၊ပဋ္ဌေား၊ရောက်သည်။ အာမှ၊ဖြစ်ပေပြီ။ ၊ဂေါတမံ။ ဂေါတမ နွယ်ရိုး၊ဖြစ်သော၊သက္ကဝတ်ဝံ၊သာကီမျိုးနွယ်မြတ်ထက်မြတ်သော၊သမ္ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို၊တောသယိတ္ထာန၊ နှစ်သက်စေ၍၊သဗ္ဗာသဝေ၊အလုံးစုံ သောအာသဝေါတရားလေးပါးတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ဝိုင်းခြားသောအားဖြင့် သိ၍၊အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာမိ၊ဝေါ သုံးနေ၏။ ၊အမ္ဘောရသေကပ္ပသတေ၊တထောင့်ရှစ်ရာကမ္ဘာထက်၌၊ ယံ ယေနပဒုမဝုဋ္ဌမဏ္ဍပေန၊ အကြင်ပဒုမာပန်းဖြင့် ပြီးသောမဏ္ဍပ်ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊အဘိပူဇယိ ၊ပူဇော်ခဲ့၏။ တာယစေတနာယ၊ ထိုကောင်းမှုကျေးဇူးတနာကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ ၊အာပါယ်၊လားပါးကို၊ နာဘိဇာ နာမိ၊မသိစတွေ့။ ဆုံ၊ဤအကျိုးသည်။ ဗုဒ္ဓပူဇာယ။ ဘုရားမြတ်ရှင်ပူဇော်ခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း။ ၊မယှံ။ငါအား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာ တို့ကို၊ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြီ(၀)၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အာဇုံ၊အမတောတ်ကို၊ကတံ။ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ၊ ဆုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ အာဂေါ ဟတ္ထိ။ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တောပန၊ ရောက် ပြီး၍လျှင်၊အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိပတ္တိ ၊ ပဋိပတ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဆင် ခြင်၍။ ဘဒ္ဒာတ သောမနဿော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ် ၍ဥဒါနာသေန၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းလမ်းဥဒါန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဆဗဿသာ ပဘာနေဟိတ္ထာ၊ ဂုဏ်းခွါ၊ရာသုသံဝုတော၊ အစာမှုလံဝမိတ္ထာန၊ ပဋ္ဌာ ပေအာသာဝက္ခယောတိဂါထံ၊ ဆဗဿသာယတနေဟိတ္ထာ။ ဂုဏ်းခွါရောသု သံဝုတော၊ အစာမှုလံဝမိတ္ထာန၊ ပဋ္ဌာပေ အာသဝက္ခယော ဟူသော

ဂါထာကိုး အာသာသီ။ ရွာတ်ဆိုးတော်မူ၏။ ဆဗသာ ယတနေ ဆဗသာ ယတနာနိုးစကျွေသမ္မသာအစဂိုသော ခြောက်ပါးကုန်သောသမ္မသာတို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင်းဖဿာယတနဟုခေါ်သောခမည်ရှိကုန်သော ခြောက်ပါးကုန်သော အရှုတ္တိကာကတနတို့ကိုဟိတ္ထာစွန့်၍ဂုဏ်ဒွါရောဟု လုံခြုံစေအပ်ပြီးသောစကျွေအစဂိုသောခြောက်ပါးသောဒွါရေရှိသည်ဖြစ်၍ သုသံဝုတောဟုကောင်းစွာဝိတ်ပင်စောင့်ရှောက် အပ်သည်ဖြစ်၍ အစာမှ လိုးဝင့်ဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာဟု အပ်သော အပြစ်ဒေါသကိုးပ

်ကိုတွားလွှားခံ၍မေးငါအားအာသာဝကုယောဟု အသာ ဝေါတရားလေးပါးတို့၏ကုန်ခြင်းကိုပတ္တော။ ဒိဂတောဟုရပေပြီ။ ။

ဘဏ္ဍ။ ဆိုဂါထာ၌၊ ဆဗသာယတနေဟိတ္ထာတိ၊ ဆဗာသာယတနေ ဟိတ္ထာဟူသည်ယား။စကျွေသမ္မသာဒီနုံ။ စကျွေသမ္မသာဒေစဂိုကုန်သော၊ ဆန္ဒနှုံးခြောက်ပါးကုန်သော၊သမ္မသာနုံ။သမ္မသာတို့၏၊ဥပ္ပတ္တိဌာနတာယား ဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင့်ဖဿာယတနာနိတိ၊ဖဿာယတနတို့ဟူ၍။သဒ္ဒ နာမာနိ။ခုခေါ်သောအမည်ရှိကုန်သော။ စက္ခာဒီနိ။ စက္ခုအစဂိုကုန်သော၊ ဆဒေ အရှုတ္တိကာယတနာနိ။ ခြောယ်ပါ၊ကုန်သော အရှုတ္တိကာယတန တို့သည်၊ တပ္ပဋိဗန္ဓသံကိုးလသပ ဟာနုဝေသနုံ။ ထိုအရှုတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးနှင့်စပ်သော ကိုးလေသာကို ပယ်သည်၏အတွယ်ဖြင့်ပဟာယ ဝန်ပစ်၍။ ဂုတ္တဒွါရောသုသံဝုတောတိ၊ ဂုတ္တဒွါရော သုသံဝုတော ဟူသည် ကား။တဏှာဝေါ၊ထိုသို့ဝန်ပစ်အပ်သောကြောင့်သာလျှင်၊စကျွေဒွါရာဒီနုံ။ စကျွေဒွါရေ။ အစဂိုသည်တို့ကို၊ဂုတ္တဟု၊လုံခြုံအပ်ပြီးသည်၏အခြင်းကြောင့်။ ။ ဘဏ္ဍ။ ထိုစကျွေဒွါရေ။ အစဂိုသော ခြောက်ပါးတဝါဒွါရေ၌ပဝတ္တနကာနုံ၊ဖြစ် တတ်ကုန်သော၊အသိဗျာဒီနုံ၊ အသိဗျာအစဂိုကုန်သော၊ပါပဓမ္မာနုံ၊အာဂုသိုလ်တရားတို့၏ ပဝေသနိဝါရေဟေတု၊ ဝင်ခြင်းကိုတား၊ဖြစ်တတ်သော၊ သတိကဝါဇေန၊သတိတည်းဟူသောတံခါးရွက်ဖြင့်၊ ဝိဟိတဟေတု၊ ဝိတ် ပင်အပ်သည်၏ အခြင်းကြောင့်၊ ဂုတ္တဒွါရောသုသံဝုတောတိ။ ဂုတ္တဒွါရောသု သံဝုတမည်၏၊အာဘဝါ၊တနည်းကား၊မနုဿဒွါရနုံ၊မနုဿျင်ခြောက်ခုခြောက် ဖြစ်ကုန်သော၊ဆန္ဒနှုံ၊ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဒွါရာနုံ၊ဒွါရေတို့ကို၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ဖြင့်။ ရကျွိတတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏အခြင် ကြောင့်၊ဂုတ္တဒွါရော၊ဂုတ္တဒွါရမည်၏၊ကာယဒေါသိ၊ကိုလ်အစဂိုသည်တို့ဖြင့် သုဗ္ဗ၊ကောင်းစွာ၊သည်တတ္တာ၊စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏အခြင်းကြောင့်၊ သုသံဝုတောသုသံဝုတမည်၏၊ ဒ္ဓုတိ၊ဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာဝုန်း

အဘြော၊အနုကာ်ကို၊ဝေဒိတမ္ပြော၊သိအပ်၏၊ အဃမူလံ ဝိတ္တာနုတိ။ အ
ဃမူလံဝဝိတ္တာနဟူသည်ကား၊အဃသဟဇာတ်ရှိသော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊မူလ
ဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာသင်္ခါတံ၊ အ
ဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒေါသံ၊အပြစ်ကို။ ဝါ။ တနည်းကား၊
သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကိလေသဒေါသံ၊ ကိလေသာ တည်ဟူသော
အပြစ်ဒေါသကို၊ အရိယမဂ္ဂသင်္ခါတဝမန် ယောဂပါဒနေန၊ အရိယမဂ်
တည်းဟူသော ဖြို့အုံတတ်သောဆေးနှင့် ယှဉ်ခြင်းသို့ရောက်စေသဖြင့်၊
ဥဒ္ဓိရိတ္တားကွေးအံ၍၊သန္ဓာနတောဝ၊အတွင်းသန္ဓာန်မှ၊ ဗဟိကတ္တာ၊ အ
ပြေ၍၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဗဟိကရဏာဟောတုံ၊အပြေခြင်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ပဇ္ဇောမေအာသဝက္ခယောတိ၊ ပဇ္ဇောမေအာသဝက္ခယောဟု
သည်ကား၊ကာမာသဝါဒယော၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော။ အာသဝါ
အာသဝေါလေးပါးတို့သည်ဟူ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ဒိယန္တိ၊ ကုန်တတ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ဤသို့ကုန်ရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ဝါ။ တနည်းကား၊ တေသံ၊ ထို
ကာမာသဝအစရှိသည်တို့၏၊ခယေနုကုန်သဖြင့်၊ပဟာနေ၊ရောက်အပ်၏။
ဣတိ၊ဤသို့ရောက်အပ်သောသတ္တိကြောင့်၊အာသဝက္ခယော၊အာသဝက္ခ
ယမည်၏၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်းကိုလည်းကောင်း။ အရဟတ္တဖလ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓတိ၊ရအပ်၏၊ သောအာသဝက္ခယော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို
ပဇ္ဇောအဓိဂတောဝ၊ရအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့ဥဒါနဝေယန်၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်
လမ်းဥဒါန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကာသိ။ ကြားတော်
မူ၏။ ၊ပါရာပရိယတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ပါရာပရိယမဏေ၏၏ဂါထာအ
ဘွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတောပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်-၁၁၇-ယသဏ္ဌေရဂါထာ၊

☰ သုဝိလိတ္ထောသုဝသနောတိ၊ သုဝိလိတ္ထောသုဝသနောအစရှိသော၌
ဂါထာသည်၊အာယသ္မတောရှည်သောဘုရားသခင်တော်ရှိသော၊ယသဏ္ဌေ
ရသား၊ယသမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။ ဒေယျဓိ၊ ဤယသမထေရ်
သည်လည်း၊ဝုဏ်မဇ္ဈေသု၊ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌
ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောဆုတောင်းလျှာပတ္ထနာရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍ
တဏ္ဍာဘဝေ၊ထိုထိုသင်္ခေသောနတ်ဘုံလူ့ဘုံတို့၌။ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယာနိ၊ဝဋ်၏
ကင်းရာအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ကောင်း

မှတ်ရှိကိုးဥပစိန္တေနှာ၊ ရာဒီးဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝေါတောဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သုမေဓသားသုမေဓါမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရှေးသက်ထက်တော်၌၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောဓာတုတော်ရှိ သော၊ နာဂရောဓာ၊ နဂါ.မင်းသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအရှေ့၊ ရှိသော၊ တိက္ခုသံစပ်ရဟန်းသံဃာကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဝနံ၊ ဘုံဗိမာန် သို့၊ နေတွေ့၊ ပင့်ဆောင်၍၊ မဟာဒါနံ၊ အံ့လှကြီးကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ မဟာသေ့ရှု၊ အကြီးမျှားထိုက်သော၊ တိစီဝဝေ ရှု၊ သက်နှုံးသုံ.ထည်ဖြင့်၊ အဆွာဒေသိ၊ လှူဒါနိုး၏။ ဂေါမေကဠတိတ္ထေ၊ တ ယောက် တယောက်သော ရဟန်းကိုလည်း၊ မဟာသေ့နှာ၊ အကြီးမျှား ထိုကဲသည်သာသျှင်ဖြစ်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသယုဇေနု၊ အသီးအသီးသော ဝုဆိုး၊ အရုံဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇေနု၊ အလုံးရုံသော၊ သမဏပရိက္ခာရေနု ရဟန်းတို့၏ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဆွာဒေသိ၊ ဇုံးလွှမ်း၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပညာကမ္မေနု၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ ကျင်လည်သည် ဖြစ်၍၊ ဘဂဝေါ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သိဒ္ဓတ္ထသ၊ သိद्धတ္ထမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သေဋ္ဌိ ဗုဇ္ဈော၊ သူဌေးသား သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍံ၊ မဟာဗောဓိ မဏ္ဍိုင်ကို၊ သဗ္ဗဟိတေ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သာသနေ၊ သာသ နာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ သမဏာမဏ္ဍံ၊ ဗြာဟ်းတရားကို၊ အဂါသိ၊ ပြု၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်။ သံသရေ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက် ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဇုတေ့ကာလေ၊ ဤလက် ထက်တော်၌၊ ဗာရဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ မဟာဝိဝေ၊ ကသ။ မျှား သောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော၊ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေး၏၊ ဗုဇ္ဈော၊ သားသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ယသောနာမနာ၊ မေနု၊ ယသဟု သောဒါမည်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ် လာ၏၊ ပရိမသုခုမာ၊ လော၊ လွန်စွာနူးညံ့သိမ်မွေ့၏၊ တ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားဓား၊ တယော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇုတိဇုဒံသမ္ပီ၊ ဤအလုံ ရုံသောစကားကို၊ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝါခန္ဓကဌ်၊ ဓာဂတနုယေနု၊ လာသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝုဋ္ဌဟောတုနှာ၊ ကုသိုလ်အကြောင်း ရှေးကံဟောင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၎င်းတို့ဘာဝေးညွှန်အတိုင်း။ နိဒ္ဒါဘိတူဘာသား၊အိပ်ခြင်းဖြင့်ပြင်းစွာနှိုင်စက်သော၊ပရိစနာသား အကြွေအရံ၏၊ ဝိပုကာရံ၊ ဗေါက်ပြန်သောအခြင်းအရာ ကိုးဒိုသွား၊မြင်၍၊သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏပါဒုကာရူးဌာဝ၊ရွှေခြေနင်းစီ လျှောက်ပင်သျှင်၊ ဂေါဘောဘိမ်မှ၊ နိုင်ငံတော်၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ဝိဝဋ္ဋေနု၊ ဖွင့်လှစ်အပ်သော၊နဂရွေ့ရေနှုန်းအိမ်တံခါး၌တံခါးဖြင့်၊ နိုက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍ရှာသိပတနာသမိပ်၊ ဝိဂဒါဝုန်တော အနိုးသို့၊ ဂတောဟု၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ဟေ၊အချင်းတို့။ ဝတ္ထုကေန္ဒြနု၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဥပဒ္ဒုဝတ၊နှိပ်စက်ရှိတာကား၊ဟော၊အချင်းတို့။ ဝတ္ထုကေန္ဒြနု၊စင်စစ်သဖြင့်၊ဥပသဋ္ဌ၊ ငါအား၊ဖျက်ဆီး၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့ သော စကားကို၊ အာဘ၊ ပြောဆို၏။ တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတာ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆုသိပတနေ၊ဆုသိပသနမိဂဒါဝုန်းတော၌၊ဝိဟရန္တေနု၊နေတော်မူသဖြင့်၊တဒေဝ၊ ထိုယသ သူးဌားသားကိုပင်လျှင်၊ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ကြင်ကြင်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ အဟောကာသေ၊လွင်တီးကောင်၌၊ စင်္ကြံကြွတော်မူသဖြင့်၊ ယသ၊ယသသာတို့သား။ ဟေ၊လာလတ္တဲ့လော၊ဆုံး ဤအရပ်သည်၊ အနုပဒ္ဒုတ၊မနှိပ်စက်၊ဆုံး၊ဤအရပ်သည်၊အနုပသဋ္ဌ၊မဖျက်ဆီး၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ပြန်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ အနုပဒ္ဒုတ၊မနှိပ်စက်သောအရပ်သည်၊ အတ္ထိကိရ၊ရှိသတတိ။ အနုပသဋ္ဌ၊ မဖျက်ဆီးသော အရပ်သည်၊ အတ္ထိ ကိရ၊ရှိသတက်။ ဆုဘိ၊ဤသို့ကြား၍၊ သောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏပါဒုကာ၊ ရွှေခြေနင်းမှ၊ ဩရုယှ၊ သက်ဆင်း၍၊ဘဂဝန္တံ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်ပြီး၍၊ကေမန္တံ၊တဘင်အပ်လျောက်ပယ်သောအရင်၌၊ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်၊သတ္ထာ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဝုဋ္ဌိကထံ၊ အစဉ်အတိုင်းသောတရားစကားတော်ကို၊ကထေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊သစ္စဒေသနာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားဒေသနာတော်ကို၊ ကထေယ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊သဗ္ဗေ၊ရှိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားဒေသနာပြီးဆုံး၏၊သော်၊သောတာပန္နော၊သောတာပန်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဂဝေသနဿ၊ရှာဖွေ၊ ခြင်း၌၊ အာဂတာ သား၊ဟုရားထံမှောက်ကပ်လာရောက်သော၊ ပိတု၊အဘ အား၊ဘဂဝတော၊ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ **သစ္စဒေသနာယ**၊ **သစ္စာလေးပါးတ**

ရားဒေသနာတော်ကို၊ကရိယမာနာယ၊ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊အရေဟာ ဗ္ဗီ။ အရေဟာ ဗ္ဗီ။ သမ္ဘာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူ၏၊ ။တေ နံ။ ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ။သဒ္ဒဒါယကမဟေထ ရ၏၏အပဒါနိုဒ္ဒ၊ ။

မမ၊ငါ၏၊ဘဝနံ။ဖိမာနိသည်၊မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ဩဋ္ဌ ယ၊သက်ဝင်၍၊သုနိမ္မိတံ၊ နံရံသည်တိုင် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဘန်ဆင်း အပ်၏။စက္ကဝဠပကူဇိတာ၊စံကြွဝက်ဌက်တို့ဖြင့်တွန်းမြှင်းသော၊ ပေါက္ခရဏီ၊လေးထောင့်ကံကို၊သုနိမ္မိထာ၊ကောင်းစွာဘန်ဆင်းအပ်၏။ ။ ။မန္ဒာလ၊ကောဟိ၊မြောက်လေကူးပင်တို့ဖြင့်လည်း၊ကာဝီ၊ပဒုမ္မပုလဝတီ၊ ဗ္ဗာဟာ်ချပ်တရာရှိသောပဒုမာ ကြာညိုကြာနီကြာဖြူတို့ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ သဉ္ဇနာ၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသော၊ သုပတိဋ္ဌာ၊ ကောင်းသောဆိတ်ရှိ သော။ မနောရမာ၊ နှစ်လုံးမှဝေဠုဝတ်တွယ်ရှိသော၊ မဏ္ဍကဏ္ဍပသဉ္ဇနာ၊ ငါးပိပ်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော၊နာနာဒိဇသမောဋ္ဌတာ။ အထူးထူးသောဌက် မျိုး၊အပေါင်းတို့ဖြင့်၊သောင်းသောင်းကြြာကျပျံသာသော၊ နုဒိစ၊ဖြစ်တို့ သည်လည်း၊တတ္ထ၊ထိုဒီမာနိုရောင်ညီးတုံ၊ခနိ ဒ္ဒ၊ သဒ္ဒ၊တောသဒ္ဒတိ၊ ရိုက် ကျဉ့်ဒီးဒီးဝင်လာစီး၏၊ဣ၊ဤ၊ဖြစ်ဒ္ဒ၊မယ္ဟရကောဋ္ဌာစ၊ဥဒေါင်းကြီးကြာတို့ သည်သည်.ကောင်း၊ကောကိလာစ၊ ဥယြောတို့သည်လည်း၊ကောင်း။ ဂိရံ ဝဋ္ဌာ၊ဘိ၊သာယာသောအသံတို့ဖြင့်၊ အာဘိရုဒါ၊လွန်စွာရှည်ကြွားတွန်းမြှင်းကြ ကုန်၏၊ ။ပါ၊ရေဝတာ၊ ခိုးတို့သည်လည်း၊ကောင်း။ ရုစိတံ၊သာစ၊ ဝမ်းသာ ဖွယ်ကောင်းသောတို့သည် လည်း၊ကောင်း။ စက္ကဝါကာ၊ စက္ကဝတ် ဌက်တို့သည် လည်း၊ကောင်း၊နုဒီစရာစ၊ ဒင်းကျီးဌက်တို့သည်လည်း၊ကောင်း။ တိတ္တိရော ခါတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊သာဠိကာစ၊ဆက်ရက်တို့သည်လည်း၊ကောင်း။ ပဒုကာစ၊ ရုတ်သင်တို့ သည်ရင်း။ ဇီဝဇီဝကာ၊ ဇီဝဇုံးဌက်တို့သည် လည်း၊ကောင်း၊ဟံ၊သာစ။ ဟသ်ာတို့သည်လည်း၊ကောင်း။ ကောဥ္စာစ၊ကြွား ကြာတို့သည်လည်း၊ကောင်း။အာဘိနဒိတာ၊မဇိ၊ခေါ် ကြွားသံသာကြွား၍ကုန် ကြွားကြကုန်၏။ ကောသိယာ၊ ဖိကွက်ခင်ဝုတ်ဌက်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ သိဂ်ါလိစ၊ဦးချိုရှိသောဌက်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဗဟူ၊ပေါများကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ မဂ်ဝိရတ္တာပဝါ တာ၊ပဗ္ဗတြားဝုလဝသန္ဓာရနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ရုက္ခာ၊ အထူးထူးသောသစ် ပင်တို့တည်း၊သဗ္ဗသောဝဏ္ဏမယာ၊ အသုံးရုံ၌ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ နာနာဂန္ဓသ ဗေရိတာ။အထူးထူးသောနံ့သာတို့ဖြင့်လှိုင်ကုန်၏။ဘဝနေ၊ငါ၏ဘုံဒီမာနိုဒ္ဒ ဒိဝါ၊ရတ္တိ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊သဗ္ဗကာလံ၊အစဉ်သမိုင်း၊ဥဗ္ဗေါ၊တ ဏ္ဍိ၊လွန်း

တောက်ကုန်၏။ ၊သမ္ဘိတ္ဘုရိယသဟ သဟာနိ။ခြောက်သောင်းမျှားစွာတို့ရှိ ဟေးရိုးစည်ငါးမျိုးတို့သည်။သာယံပါတော။ညဉ့်နံနက်၊ ပဝေဏ္ဍပေ၊ ပဝေဏ္ဍတို့ တိုးမှတ်ကုန်၏။ သောဠသိတ္ထိ သဟ ဃာနိ၊ တသောင်းခြောက်ထောင် သောမိန်းမတို့သည်၊သဒါ၊အာခါခပ်သိမ်း၊မံ ငါ့ကို၊ ပရိဝါရေတို့၊ ဝန်းရံနှင့် ညီခံစားရကုန်၏။ ၊အဟံ၊ငါသည်။ ဘဝနာ။ ဘုံဖြစ်မာန်မှ။ အတိနိုက္ခမ္မ၊ ထွက်ခွဲ၍၊သုမေဓံ၊သုမေဓာအမည်း၊တော်ရှိသော၊လောကာနုယာဂ်၊ဖြတ် စွာဘုရားကို၊ ပဿန္တစိ၊တွေ့။ ကြည်ညိုသော်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော။ တင့်တယ်၊ကောင်းမွန်လွန်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဇ္ဇဒဿိ၊ ခပ်သိမ်း သောတရားကိုမြင်လေ့ရှိ၊သော၊ မဟာယသံ။ မျှားသောနေ့ခြိုအရုံအားကျော် အစောရှိသော၊သမ္ဘုဒ္ဓံ။သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားကို၊ အာသိဝါနေတွေ့၊ ရှိခိုး ပြီး၍၊သဘံဃ ။အရုံနောက်ပါသံဃာနှင့်တကွ၊တံ၊ထိုသုမေဓာမြတ်စွာဘု ရား ကို၊ခိုမန္ဒယိ၊ပင်ဖိတ်၍။ သုမေ၊ဓော၊ သုမေဓာ အမည်တော်ရှိ၊သော၊ လောကနာယကော။သတ္တဝါတို့၏ခရိုးညွှန်သမ္ဘယ်ဖြစ်တော်မူ၊သော၊သော ဖိ၊ရောသိ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အာဓ၊ဝါသေတိ၊ သည်.ခံတော်မူ ၏။ ၊မမ၊ဝါအား။ဓမ္မကထံ၊တရား၊ဟောကြားတော်ကို၊ကတ္တာ၊ ဟောတော် မူပြီး၍။မဟာဓနံ၊သုမေဓါမြတ်စွာဘုရား၊သည်။ဥယျာဇေသိ၊လွှင်လိုက် တော်မူ၏။အဟံ၊ဝါသည်၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ သုမေ၊ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ အာသိဝါ ဒေ၊ဗ္ဗာ၊ရှိ၊သောစွာဂ်ရှိခိုပြီး၍။ မေမမ၊ဝါ၏၊ဘဝနံ၊ဘုံဖြစ်မာန်သို့။ဥပါဂမိ၊ကပ် ရောက်၏။အဟံ ဝါသည်၊ပရိဇနံ၊ရွှေရုံပရိသတ်ကို၊ အာမန္တယိ၊ခေါ်၏။ သဗ္ဗေ၊အသုံ၊ရုံကုန်သောပရိသတ်တို့သည်၊တဒါ၊ထိုတိုင်ပင်နှီ.နှောပြောဆို သောခဏာ၌။သန္ဓိပဘိသုံ၊စည်း၀ေ၊လာကြကုန်၏။ဗုဒ္ဓေ။ သုမေ၊ဓာမြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ဝုဋ္ဌာသမယံ။ နံနက်အခါ၌၊ ဘဝနံ၊ ငါတို့ရှေ့ရောဘုံဖြစ်မာန်သို့ အာဂမိ၊သတိ၊ကြွလာ၊ပေလတ္တံ့။အ၊ဟံ၊ငါတို့အား၊လာဘာ၊ရတော်စွ၊နော၊ ငါတို့၏ရေခြင်း၊ကား။သုလဒ္ဓါ၊ကောင်း၊သော၊ရေခြင်းတို့ပေတည်း၊ပေ၊မယံ။အ ကြင်အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ကဝန္တိ၊ကေ၊ အရှင်နဝါ၊မင်း၏အာထံ၌၊ ဝ၊သာမ၊ နေ၊ကုန်၏၊တောမယင်္ဂါ၊ထိုအ၊ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ သတ္တာ၊နော၊ ဆရာ၊ဖြစ် တော်မူ၊သော၊ဗုဒ္ဓ၊သော်ဘုရား၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ဟု၊ဖယိ၊သာမ၊ ပူ၊ဇော်ပါ ကုန်ဆုံး။ ၊အဟံ၊ဝါသည်၊အာနန္ဒံ၊ ဆွမ်းကိုလည်း၊ကောင်း။ပါနံ၊အ၊ဖျော်ကို လည်း၊ကောင်း၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီး၊စေ၍၊ ကာလံ။ အခါကို၊ အာ၊ရောစယိ။ ၊လျှောက်ကြား၏၊လောကနာယကော၊သုမေ၊ဓာမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဝ၊သိ ဗ္ဗာ၊ဟာ ဣသိ၊ဟိ၊ကိ၊လေသ၊ပြတ်၊ကသိန်း၊သမ္ပာ၊ရဟန္တာ၊တို့နှင့်တကွ၊

အာဂန္တွေ၊ ကြွေးတော်မူလာ၏။ ၊အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ်ဂိတေဟိ၊ များ
သောသိရှင်းသံတို့ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ ဘူရိယေဟိ၊ ဘူရိယားရှိ စည်
ငါးမျိုးတို့ဖြင့်၊မမ္ပုဠ္ဂမနံ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ပုရိသဿ
မော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသောဏ္ဍာမယော၊ အသုံ ရုံ ရွှေဖြင့်ပြီး
သော ဝိဇ္ဇေ၊ ဆင်းပျင်၌၊ နိသိဒိ၊ နေ့တော်မူ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၊ပျင်ထက်
ကွင်းသုံးနေစဉ်၌၊ သဗ္ဗသောဏ္ဍာမယံ၊အသုံးရုံရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ဆဒနံ၊အဓိုး
သည်ဥပရိ၊ အထက်၌၊အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဗနေယော၊ ယင်တို့သည်၊ အ
ခွင့်ကျ၍၊ သိသစမ္ပန်းဂုဏ်ဖြင့် လွန်သော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ တသိန်းမျှားစွာ
မြတ်သံဃာကို၊ပဝါယန္တိ၊ယင်ကုန်၏၊ ပဟုတေပဟုတေန၊မျှားစွာသော
အနုပါးနှန်၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခုသံဃံ ရဟန်းသံဃာကို၊
အဟံ၊ငါသည်၊ အတ္ထပ္ပယိ၊ရောင့်ရဲစေပြီ၊ တပ္ပယိတွာန၊ရောင့်ရဲစေပြီး၍
ဘိက္ခုသံဃသ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ပဠေကနုသယုဂဏ္ဍေ၊ အသီးသီး
သောသက်နှံ့ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဒဒါသိ၊ကပ်လှူပြီ၊ ၊လောကာဟု
တိဗဒ္ဓိဂုဟိတံ၊ လူ့ဘို့၏ ပူးစပ်အထူးကို ခံတော်မူသိုက်သော၊ ယံ ဗုဒ္ဓံ
အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊သုမေဓောဘိ၊ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားဟူ၏၊ဒေ
ဝဘိ၊ဆိုကြ၏၊သောဗုဒ္ဓေ၊ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘိက္ခုသံဃော၊တ
သိန်းထက်ကြွယ်ရှုဟန်းလယ်၌၊ နိသိဒိတွာ၊နေတော်မူ၍၊ ဇုမ္ဗာဂါထာ၌
ဆိုသည့်သော်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသထကထေ သိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ၊
ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို လည်းကောင်း၊ သင်္ဃော၊ခပ်
သိပ်းကုန်သော၊ ဇုမ္ဗေ၊ ဤတသိန်းအခေါ်အတွက်ရှိသော ရဟန်းသင်ယ်
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနုပါးနှန်၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ဖြင့်၊ တပ္ပယိ၊
ရောင့်ရဲစေ၏၊ တံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ငါ့ဘုရား၊သည်၊ ကိတ္တယိ ဃာမိ.
အမြွှက်စကားကြားတော်မူအုံ့၊ဘာသတော၊ အမြွှက်စကား၊ကြားတော်မူ
လတ္တံ့သော၊မမ၊ငါ့ဘုရား၏၊ဝစနံ၊ တရားစကားတော်ကို၊ သုဏာထ၊နာ
သင့်ကြကုန်၊ အယံနရော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ဗဟုဝေသကပ္ပသတေ၊တ
ထောင့်ရှစ်ရာကမ္ပာမဆုံးကပ်ပတ်လုံး ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ရမိ၏
ကိ၊မြေလျှောပျော်ပါးခံစားရုလတ္တံ့၊သဟဿကွတ္တုံ၊ အကြိမ်တထောင်၊
စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊စကြာဝတေးမင်းသည်၊ဘဝိ၏ကိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ဒေဝတ္တံ၊
နတ်လည်းဖြစ်သော၊အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မာနုသံ၊လူ့ဖွားလည်းဖြစ်သော၊ယံ
ပေသော်၊အကြင်ဘဝသည်၊အတ္ထိ.ရှိ၏၊တံ်ယောနိ၊ထိုဘဝသို့ဥပဝဇ္ဇတိ၊
ရောက်ရ၏၊အာသုနုဝုသ၊ထိုသတ္တဝါအား၊ တံ်တတ္ထ်ိ ဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊

သဗ္ဗသောဝဏ္ဏမယံ၊အလုံးရုံရွှေဖြင့်ပြီးသော။ဆဒန်းအမိုးသည်၊ဝေဠုယိသ
ဟိ၊ဆောင်းမိုးလတ္တံ့၊ ။တိ သကပ္ပသဟဿဟိ၊ ကမ္ဗာသုံးသောင်းထက်
၌။သြက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ တတိယ သြက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုးမှဖြစ်သော၊
နာမေန၊အမည်တော်အားဖြင့်။ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိ
သော၊သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌။ဝိဟရိသ
တိ၊ပွင့်တော်မူလတ္တံ့၊ တဿသတ္ထုနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မော၊
လောကုတ္တရာဝမ္မတို့၌။ဒါယာဒေါ၊ အမွေကိုခံယူတတ်သော၊ဥမ္မဂ္ဂနိမ္မိတော၊
လောကုတ္တရာဝမ္မသည်ပြီးစေအပ်သော၊သြဝုသော၊ ရှေရှေတော်ဖွားသား
တော်စစ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ ဂဝင်းပြီးသောအာသဝေါရှိ
သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးရုံသောအာသဝေါတရားတို့ကို၊
ပဓိညာယ၊ ဝိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍။ နိဗ္ဗာယိသိသတိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူသိန်း
ပြီမ်းရလတ္တံ့၊ ။ဘိက္ခုသံဃော၊ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတ္ဝာ၊နေ၍။သိဟ
နာဒံ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံနှင့်တူသော ရဲတင်းသောအသံကို၊ နဒိဿတိ၊သံ
သာရင့်ကြီးကျူးဝါးလတ္တံ့၊စိတာ၊ကေ၊ထင်းပုံထက်၌၊ဆတ္တံ၊ထီးအမိုးသည်၊
ဝေရေတိ၊ဆောင်းမိုးလတ္တံ့၊ဆတ္တမ္ပိဆတ္တသ၊ထီးအမိုး၏၊ ဟေဋ္ဌာဟေဋ္ဌာ
ဝေ၊အောက်၌သာလျှင်၊ ခု ဃ ထ ဒယိသတိ၊ လေးခ်ိန်လတ္တံ့၊ မေယ်ယာ၊ငါ
သည်၊သာမည်၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အနုပတ္တာ၊ရောက်ပေပြီ၊မေယ်ယာ၊ငါ
သည်၊ကိုယ်လသာ၊ ကိုယ်လသာတို့ကို ဗျာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊
မေမမ၊ငါ၏အား၊မလွှားပ၀ါ၊မလွှတ်ပ၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေ၀ါ၊သစ်ပင်
ရင်းခို၌လည်းကောင်း၊သန္ဓာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊တိ
သကပ္ပသဟဿဟိ၊ကမ္ဗာသုံးသောင်းထက်၌၊တဒါ၊ ထိုသုမေဓာမြတ်စွာ
ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်ကောင်းမှု
လျှာစေတနာဖြင့်၊ဒါနံ၊သက်နှိုးအစရှိသောအလှူကို၊ အဒဒိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊
တာယစေတနာယ၊ ထိုကောင်းမှုလျှာ စေတနာကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ
လေးပါးကိုးနာဘိဘာနာမိ၊ မသိရစေတုံ၊ဟူ၏။ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိ
ရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ သဗ္ဗဒါနသ၊ အလုံးစုံသောအလှူ၏၊
ဖလံ၊အကျိုးတည်း ။မယံ၊ငါ၏အား၊ကိုယ်လသာ၊ ကိုယ်လသာတို့ကို၊ဗျာ၀ိ
တာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (၀)၊ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ကပ်၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟော
အပ်၏။ ။

အလ၊ ထိုအခါ၌၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ အာယသ္မန်ယသံ၊ အရှင်ယသကို၊ဒကို့ဏ်ဗဟုပုံ၊ဥာလဂျာလာက်ရုံး၊တော်ကို၊ပယာဂေတွာ။ ဆန့်တော်မူ၍၊ဟေတိဘိက္ခု။တို၊ဟေတိဘိက္ခုဟု၍။အာဟား၊ခေါ်တော်မူ၏။ဝစ နိသမနန္တိ၌ရမေ၀၊ဟေတိဘိက္ခု၊ခေါ်တော်မူသည်၏အ၊ရိုး၊မဲ့၌သာလျှင်၊ဒုဂ်လ မတ္တာ၊ကသာမသာ၊လက်နှစ်သစ်မျှ၊သော်ဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။အဋ္ဌပ ရိက္ခာ၀ခ၊ရော၊ရှစ်ပါး၊သော၊ဧရိက္ခရာကိုဆောင်သည်ဖြင့်၍၊ဝ၀ဿသတိက ဣတ္ထောဝိယ၊အနှစ်အ၀ါမျှား၊စွာရေပြီး၊သော၊မ၊ထ၏ကြီး၊ကဲ့သို့၊အ၊ဟောသိ၊ ဖြစ်၏ သော။ထိုယ၊ဿ၊မ၊သေ၏သည်၊အတ္တနော၊ဟိတိ၏။ပဒိ၀တ္ထိ။ပဒိ၀တ်ကို။ ပစ္စ၊ဝေက္ခိတ္ဝာ၊ဆင်ခြင်၍၊ဥဒါနေ၊ဣဒေါ၊ ဥဒါန်း၊ကြ၊။ လို၊ကား။ ဟေတိဘိက္ခု၊ ဘာ၀ပဒတ္ထိ၊တော၊ဟေတိဘိက္ခု၊အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ပုရိမာ၀ဿ၀ေ၊သ နု၊ရှေးဦးဖြစ်သော၊အခိုက်အ၊ခန်း၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊သုဝိသိတ္ထော၊သ၀ေ၊နော သဗ္ဗာ၊ဘ၊ရ၊ဏာ၊ဘူ၊သိ၊တော၊ တိ၊သော၊ဝိ၊ဇ္ဇာ အ၊ဇ္ဇာ၊ဂမိ၊ ကတံ၊ဗုဒ္ဓ၊သာ၊သာ ၊သ၊နန္တိ၊ဂါထံ၊သုဝိသိတ္ထော၊သ၀ေ၊နော၊သ၊ဗ္ဗာ၊ဘ၊ရ၊ဏာ၊ဘူ၊သိ၊တော၊တိ၊သော ဝိ၊ဇ္ဇာ၊အ၊ဇ္ဇာ၊ဂ၊မိ၊ကတံ၊ဗုဒ္ဓ၊သာ၊သာ၊သ၊ဒ်ဟု၊သော၊ဂါထာ၊ကို၊ အ၊ဘာ၊သိ၊ရှိတ် ဆိုတော်မူ၏။ ၊အဟံ၊ဂါ၊သည်း၊ဝုဗ္ဗေ၊ခ၊ရေ၊ကာ၊လ၌ သုဝိသိတ္ထော၊နုံ၊သာ ကျိုဖြင့်ကောင်း၊စွာ လိမ်း၊ကြ၊အပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သု၀ဿ၊နော၊ ကောင်း၊သော ကာသိက၊ဆု၊ဇာ၊ကိုင်း၊မှ ဖြစ်သော၊အ၀တ်ကို၀တ်သည်ဖြစ် ၍။သ၊ဗ္ဗာ၊ဘ၊ရ၊ဏာ၊ဘူ၊သိ၊တော၊ဦး၊ရှစ်ဦး၊ပေါင်း၊အ၊ရှိ၊သော၊အ၊လုံ၊စုံ၊သော၊တန် ဆာတို့ဖြင့်ဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိ၊ဟ၊ရ၊မာ၊နေ၏။ဇ္ဈာ၊ဒါ၊နိ၊ယ၊ အ၊ခါ၌၊တိ၊သော၊။သုံ၊ပါ၊းကုန်သော၊ ဝိ၊ဇ္ဇာ၊ဝိ၊ဇ္ဇာ၊ကို့ကို။ အ၊ဇ္ဇာ၊ဂ၊မိ၊ရ၊ပေ၊ပြီ၊ ဗုဒ္ဓ၊သား၊ဂေါ၊တ၊မ၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၏။ သာ၊သ၊နံ။ အ၊ဆုံ၊အ၊မ၊တော်ကို၊ကတံ၊ လိုက်နာ၊ရ၊ပေ၊ပြီ၊ ။

တ၊ဇ္ဇ၊ထိ၊ဂါ၊သာ၊၌၊ သုဝိ၊ဘ၊ဇ္ဇော၊တိ၊ သုဝိ၊ဘ၊ဇ္ဇော၊ဟု၊သည်ကား၊သုန္ဒ ရေ၊ကောင်း၊သော၊ရွှံ့လျှိုင်ဆင်း၊ပျံ့၊သော။ ကုက်ပ်ပ၊ဒ္ဓ၊ဒ၊ဒ၊ရ၊ဝ၊ လ၊ပ၊ရ၊နုံ၊မ၊လ၊ ကြည်ကြ၊ စ၊ဒ္ဓ၊ကူ၊ဖြူ၊တ၊လ်ိုး၊ဟူ၊သော၊ နုံ့သာ၊ပြောင်း၊ဖြင့်။ ဝိ၊လိ၊ဒ္ဓ၊ဝ၊ဇ္ဇော၊ လိမ်းကြီ၊အ၊ပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သု၀ဿ၊နော၊တိ၊ သု၀ဿ၊နော၊ဟု၊ သည်ကား။ သု၌။ကောင်း၊သော။ မ၊ဟ၊ဗ္ဗ၊ကာ၊သိ၊က၀ဋ္ဌ၊ဝ၊သ၊နော၊အ၊တ္ထိ။ မျှား၊ထိ၊ကိ်သော ကာသိ၊ကဆု၊ဇာ၊ကိုင်း၊မှ၊ဖြစ်သော အ၊၀တ်ပု၊ဆိုး၊ကဲ့၀တ်ရုံ သည်ဖြစ်၍။သ၊ဗ္ဗာ၊ဘ၊ရ၊ဏာ၊ဘူ၊သိ၊တော၊တ်။သ၊ဗ္ဗာ၊ဘ၊ရ၊ဏာ၊ဘူ၊သိ၊တော၊ဟု၊သည် ကား။သီ၊သုပ၊ဂါ၊ဒိ၊ဟိ၊ ဦး၊ရှစ်ခေါင်း၊ပေါင်း၊အ၊စ၊ရှိ၊ရာ၊နုန်း၊သော။ သ၊ဗ္ဗ၊ဟိ၊အ၊လုံ၊ စုံ၊ကုန်း၊သော။ အာ၊တ၊ရ၊ဏ၊ဟိ၊တ၊နိ၊သ၊ဟ၊တ်ရှိ၊ဖြင့်၊ အ၊လ၊ကိ်၊တ၊။ဆာ၊ရ၊ဝ၊အ၊ဝ်

သည်ဖြစ်၍၊အစ္စာဂမိန္တိ၊အစ္စာဂမိ'ဟူသည်ကား။အဓိဂန္တွေ'၊ပြီးသောသံ အကြွင်းသည်၊ ဝဏ္ဏနုယာမေ၀။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ဂ္ဂိသည်သာသွင် တည်း။ ၊ယသ္ဟေရဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ယသမယေ၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိဿာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမ၀ဂ်-၁၁၈-ကိမိလဟေရဂါထာ၊

အာသိသိဟ္ဟောဝနိပတိတိ၊ အာသိသိဟ္ဟောဝနိပတိ အမည်ရှိသောဂါထာ သည်၊အာယသ္မတောဒုတိယသောအသက်တော်ရှိသော၊ကိမိလဟေရသား၊ ကိမိလမဟာထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတည်း။အယဉ္စိ၊ ဤကိမိလမထေရ်သည် သည်း၊ဝုဏ်မဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌ကတာ ဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူး၊ရှိသည် ဖြစ်၍၊ကဏ္ဍတဏ္ဍာ၀ေ။ ထိုထိုသို့သောတုံ၀ါ၀တို့၌၊ ပုညာနိုး၊ကောင်းမှု တို့ကိုး၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ဖြစ်၍၊ကဏ္ဍသန္ဓသ၊ကဏ္ဍသန်အမည်တော် ရှိသော၊ဘဝ၀ဝတော။ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ။ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ကုသဝေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊သိကြားလိမ္မာသည် ၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊သဏ္ဌာ၊ကဏ္ဍသန်ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ တာသု၊ထိုကောဏ္ဍ သန်ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဓာတုယော၊ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊သဋ္ဌ လမဟာလာဘိ၊ ထင်းရှူပန်းတို့ဖြင့်၊ မဏ္ဍပါကာရေန၊ မဏ္ဍပ်အခြင်းအရာ ဖြင့်၊ဟူစံ၊ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ပြုပြီ။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း သား သည်။တေနဘာဒိသေန။ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုဏ္ဏကမ္မေန၊ ကောင်းမှု ကံကြောင့်။ တာ၀တိံသံ၊ တာ၀တိံသာနတ်တို့ရှိရာ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊လူးလာလူးလာ။ဒေ၀မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊သံသ ရဏ်ကြီး၊ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ဣမမဏ္ဍိ'ဗုဒ္ဓါ၊ဒေ၊ဤ၀ါတို့ဝေါတမဖြတ်စွာ ဘုရား၊ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ဂ၊ပ္ပိလ၀ဏ္ဍ၊နဂ၊ရေ၊ကပ္ပိလ၀တ်ပြည်၌၊သာ ကိယရာဇကုလေ၊ သာကီ၀န်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်လာ၍၊အသ၊ထိုအ မျိုးကောင်းသား၊အာ၊ကိမိလောတိနာမံ၊ကိမိလဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊တဆဲ ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊တောဂသမဒ္ဒကိယာ၊စည်း ဝိဓိ၌ဥ္ဃာနှင့်ပြည့်ခုံခြင်းဖြင့်၊သမ္ပန္နော၊လွန်စွာပြည့်ခုံသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရတော်၊

နေ၏။ တဿ၊ ထိုကိမိလသတ္တိသားတို့၏ဥာဏာပရိပါကံ၊ ပါရမီဥာဏ်တို့ကြောင့်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍။ သံဝေဂဇနနတ္ထံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အနုဝိယာယ်၊ အနုဝိယတ္တိသည်၌၊ ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော်မူလျက်၊ သတ္ထာ၊ ဗြတ်ဖွယ်ဘုရားသည်၊ ပဌမယောဇနေ၊ ပဌမအကွာယ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဒဿနိယံ၊ ရှာဘွယ်သာနှင်းဂိုသော၊ ဆုတ္ထိ ရှုပ်ပါ၊ မိန်းမရုပ်ကို၊ အဘိနိမ္မိတ္တွာ၊ တန်ဆင်း၍။ ပုရတောဝ၊ ရှေးမှ၊ ဒယေ၊ ကွယ်ပြီ၍ ပုန် တဘန်း၊ အနုဗ္ဗေ၊ မနု၊ အစဉ်သဖြင့် ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အကာသိ။ ပြု၏။ ကံ၊ ထိုအခြင်း၊ ဘုရား၊ ဒိသွာ။ ဖြင့်၍။ ကိမိသကုမာရော၊ ကိမိလမင်းသားသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်ကျင်း သံဝေဂ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ပကာသေန္တော။ ထင်စွာပြုလိုရကား၊ အာဘိ ဘဒ္ဒကာ ဝနိုပတတိ၊ ဝယောရှုပ် အညစ်ဝတတော ဝသန္တိ၊ တသော ဝသ တောအညသော ဝသရာမိ အဟောနန္တိ ဂါထံ။ အာဘိ ဘဒ္ဒကာ ဝနိုပတတိ၊ ဝ ယောရှုပ်အညစ်ဝတတော ဝသန္တိ၊ တသော ဝသတောဘေ ဝိပ္ပ ဝသတော၊ အညသော ဝသရာမိ အဟောနုံ ဟု သောဂါထာကို၊ အာဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ ဝယော၊ သူငယ်အရွယ်အစဉ်ရှိသောကိုယ်၏အခိုက်အတန်အထိ ဟု ဆိုအင်သောအရွယ်သည်၊ အာဘိ ဘဒ္ဒကာ ဝ၊ နတ်တို့သည်ဆွေငင်အပ် သကဲ့သို့၊ နိုပတတိ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်းကုန်ခြင်းမှက်ခြင်းသို့ရောက်၏ ရှုပ်၊ အာသင်းဟု ဆိုအပ်သော ဤကိုယ်သည်၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သော ဂိုဏ်၊ တယော ဝ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော ဗဟိ ကိုယ်ကို၊ အညမ ဝ၊ သူတပါးကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ပေါ်အားထင်၏။ အဝိပ္ပ ဝသ တော။ ရှည်ဖြင့်ပွားကွေကွင်းခြင်းနေရခြင်းမရှိသည်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ တသော ဝ။ ထိုပေါ်၏သာလျှင်၊ အတ္ထာနံ၊ ဤပေါ်၏ကိုယ်ကို၊ အညသော ဝ၊ တပါးသောသတ္တဝါ၏ကိုယ်ကဲ့သို့၊ သရာမိ၊ ဧကောကိမေ့မှတ်ထင်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုအာဘိ ဘဒ္ဒကာ ဝနိုပတတိ အစဉ်ရှိသောဂါထာ၌။ အာဘိ ဘဒ္ဒ ဝါ ဝိ၊ အာဘိ ဘဒ္ဒကာ ဝ ဟု သည်ကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဃိယ်၊ လျှင်စွာ၊ ဂစ္ဆ၊ သွား၊ ဟေ ဟေ၊ မာ ဝိ ဠ၊ မရုပ်လင့်၊ ဆုတိ၊ ဤသို့။ ဒေ ဝ ဝိ၊ နတ်ဝမ္ပါ သည်၊ အနုသိဋ္ဌော အာဂ ကဟောဝိယ၊ ဆွေငင်ဘိ သကဲ့သို့။ အာဘိ ဘဒ္ဒ ဝါ ဝိ ဒိ၊ အာဘိ ဘဒ္ဒ ဝ ဟု ၍လည်း။ ပါ ဠော ပါ ဠိ ရှိသေး၏ တွံ၊ သင်သည်၊ ဃ ဟုံ၊ လျှင်စွာ၊ ဂ ဆ၊ သွား၊ ဟေ ဟေ၊ ဆုတိ။ ဤသို့။ ဂေ ဒ ဝ ဝ ဝ

ခေတာဘိုင်း၊ခယဝယီ။ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊အဋ္ဌော၊ အနုက်တည်း။ ဝယောတိ၊ဝယောဟု သည်ကား၊ ဗာလျ၊ယောဇ္ဇနာဒိကော၊ သူငယ်အရွယ် ဆုတ်ပယုတ်သော အရွယ်အစရှိ သော၊သရိရဝုဏ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏။အဝတ္ထာဝိသေသော၊အခိုက်အတန့်အထူး တည်း၊ဣဒေပန၊ဤအရာ၌ကား။သော၊ထိုအခိုက်အတန့်အထူးကို၊ယောဇ္ဇ ဏ္ဍံ ယောဇ္ဇဏဟု၍၊အဓိပ္ပေတံ၊အလိုရှိအပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊အသံးထိုက် လမင်းထေရ်အား၊ ထံ၊ထိုအရွယ်သည်၊ အတိပတန်တဲ့၊ အလွန်ပြေးသည်၊ဒိ ယန်တဲ့၊ကုန်ခမ်းသည်၊ဟုလွှာ၊ဖြစ်၍၊ဥပဒ္ဒိတံ၊တည်၏။ ရူပန္တိ၊ရူပံဟု သော ဤပုဒ်ကို၊ ရူပသမ္ဘဒါတိ၊ရူပသမ္ဘဒါဟု၍၊ဝဒတိ။ဆို၏။ ပန၊ဆက်၍အထူး တက်ဆိုဦး၊အုံ့၊အခြိုး၊အရိုးကိုလည်း၊ပဋိစ္စ စွဲ၍၊နှာခေါ်း၊အကြောကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊မံသ၊ အသားကိုလည်း၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ပရိဝါရိတော၊ခြံရံအပ်သော အာကာသေ၊ကောင်းကင်သည်၊ ရူပတ္ထော၊ရူပ်ဟု၍သာလျှင်။ သမ်ံ၊ရှေ ့တွက်ခြင်းသို့၊ဂဏ္ဍတိ၊ရောက်၏။ဣတိ၊အာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိ ရပ်တို့ကဲ့သို့။အညမဝတ္ထုတဿ ဝသန္တန္တိ၊အညမဝတ္ထုတဿ ဝသန်ဟု သည် ကား၊ဣဒံ ရူပ်၊ ဤကိုယ်အဆင်းသည်၊ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ တဿ ဝတ္ထုတဿ ဝေါကာရေ။ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊သန်တဲ့ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ထင်ရှားရှိသော၊သယံ။မိမိကိုယ်ကို၊ အညံဝိယ။သူတပါး၊ကဲ့သို့ မယ္ယံ၊ငါအား။ ဥပဒ္ဒဝါတိ၊ထင်မှတ်၏။ ဣတိ။ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊တဒေဝသန္တန္တိ၊တဒေဝသန်ဟု၍လည်း။ ကေစိ။အချို သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်သေး၏။ တသော ဝသတော တိ၊ တသော ဝသတော ဟု သည်ကား။ အနုညသ၊ သူတပါး၊မဟုတ်သော၊ တသော ဝမေ၊ထိုငါ၏သာလျှင်၊သဘောသမာနသ၊ဖြစ်သော။အဝိပ္ပဝသ တောတိ၊အဝိပ္ပဝသတောဟု သည်ကား၊နဝိပ္ပဝသန္တသ၊ရှည်မြင့်စွာကွေ ကွင်း၍နေရခြင်းမရှိသော၊ ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊စိရဝိပ္ပဝါသေန၊ရှည်မြင့်စွာကွေ ကွင်း၍နေရခြင်းကြောင့်၊သတော၊သတိသည်၊အနုညဒ္ဓိ၊သူတပါး၊မဟုတ် သည်ကိုလည်း၊အညံဝိယ၊သူတပါး ကဲ့သို့၊ဥပဒ္ဒဝါတိ၊ထင်မှတ်၏။ ဣဒဒ္ဓိ၊ ဤသို့ရှည်မြင့်စွာကွေကွင်း၍နေရခြင်းသည်လည်း၊ ဣဝ၊ဤအရပ်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အညသေ ဝသရာ ဓိအတ္ထာနန္တိ၊ အညသေ ဝသ ရေ ဓိအတ္ထာနံဟု သည်ကား။ မမ၊ငါ၏၊ဣမံ အတ္ထာ ဟောဝံ၊ဤအတ္ထတော ကို၊ အညသ၊တပါး၊သော၊သတ္တသ ဝိယ၊သတ္တ ဝါ၏ကိုပယ်ကဲ့သို့၊သရာ ဓိ ဥပဓာ ရေ ဓိ၊သိ၏၊သဠာနာ ဓိ၊သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်

ကား၊အဏ္ဍေ၊အနက်တည်း။ဤတို၊ဤသို့အနိစ္စ၊အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ မနုသိကဆောနှင့်သမ္ဘဝလုံးလွင်းသော၊ တသ၊ထိုကိမိလမထေရ်အား၊ဒဠ္ဍ တမေဝ၊မြဲခြိုသကဲ့သို့သော၊သံဝေဂေါ၊ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ဥဒပါဒိ၊ထင် ရှားဖြစ်၏၊သော၊ထိုကိမိလမ၊ထေရ်သည်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ထိတ်လန့် သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တိရှိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသက်ဝင်တွား၊ ကပ်၍၊ဝန्ဒ်၊တရားကို၊ သုတွား၊ကြား၊နာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရှုအပ်သော သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွား၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌ ပေတွား၊ဖြစ်၊စ၍၊နေ့ဝိုရေသော၊မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊အရဟတ္တ်၊ရောက်ခြင်း၏ အဖြစ်သို့၊ပါ၊ပုဏ္ဏား၊ရောက်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ သလဋ္ဌမဏ္ဍိ ယမထေရ်၏အပဒါနိဋ္ဌ၊ ။

ပြာဟွဏာမှ၊ မကောင်းမှုကိုအပယ်ပြုပြီးသော၊ ဝုသိမတီ၊ သုံးအပ်သော အာကျင်သိတင်းကို သုံးခြင်းရှိသော၊ ကဏ္ဍ၊သန့်မှ ကဏ္ဍ၊သန့်ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊နိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဠလံ၊ထင်းရှူး ပန်းကို၊ဝေဟေတွား၊ယူ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊မဏ္ဍပ်၊မဏ္ဍပ်ကို၊ ကာရယိ၊ပြု ပြီး ။တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်ရွာသို့၊ ဂတော၊ ရောဂါသည်၊ သန္တောဖြစ်၍၊ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော၊ဗျမ်း၊ဖိမာန်ကို၊လာဘာမိ၊ရပေ၏၊ အညေ ဒေဝေ၊တပါး၊သောနတ်ဘို့ကို၊အတ်၊သာလွန်၍၊ရောစာမိ၊တင့်တယ်ရပေ ၏၊ဣဒံ၊ဤသို့၊သောအကျိုး၊သည်၊ဝုညာ ကမ္မသား၊ထင်းရှူး၊ပန်းဟူ၊အလှူ၊ထက် သန့်၊ကောင်းမှု၏၊ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း။ ။ဒေ၀ါ၀ါ၊နှင့်ညီလည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ထိုမြို့၊ ရဇ္ဇံ ၀ါ၊ညီ၍ခိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊ စက်မနှောင်း၊ စကြိုသွား၊သော်လည်းကောင်း၊ဌိ၊တောစ၊ရပ်သော်လည်းကောင်း၊သဠလ ဝုပ္ပေ၊ဟိ၊ထင်းရှူး၊ပန်းတို့ဖြင့်၊ဆင်နှာ၊ဖုံ လွှမ်း၍၊ဤ၊ဤ၊ဣ၊ဣ၊ဣ၊ ကမ္ဘသား၊ထင်းရှူး၊ပန်းဟူ၊အလှူ၊ဒါနမြတ်ဝုညတို့၏၊ဖလံ၊ဣ ကျိုးပေတည်း။ ။ ဣမာ ဣ ဣ ဣ

၆ ၃ ၀ ။ ။ ။

သာလိုပြုသည်၌၊ လိုနှစ်ပါးရှိကုန်ကုန်ကား၊ လိုနှစ်ပါးမင်းသားသည်၊ ဟုတ်ကား၊ ဖြစ်၏။ နိုင်ငြားတို့ကို ဖြစ်၏။ စားကုန်ကုန် ကိုယ်ဆိုအံ့ အသား၊ ထိုသူအား၊ ဝဇ္ဇီရှိကုန်ကုန်ကား ဝဇ္ဇီ မင်းသား ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝဇ္ဇီပုဏ္ဏားတွေ ဝသမည်သား ဝဇ္ဇီပုဏ္ဏားဟူသော အမည် သည်သာလျှင်၊ အဟောသည်၊ ဖြစ်၏ သော။ ထို ဝဇ္ဇီဝတ္ထုမင်းသားသည် ဒဟရနှင့်။ ယော်သည်၊ ဟုတ်ကား၊ ဖြစ်၍၊ ဟူ ထို သိပ္ပါနိုသိက္ခာ ကာလလေပ်ဆင်စီး အဘာတ် အစရှိ သော အတာတ် ကိုသင်သော ကာလ၌လည်း ၊ ဟောတုသမ္ဗုဒ္ဓ တာယား အရဟတ္တမဂ် ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပုညသမ္ဘာရ ဉာဏသမ္ဘာရ နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိသေ၊ အာ ရှာသယော။ သံသရာ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌ အလိုဆန္ဒ အာသယဟိ သည်၊ ဟုတ်ကား၊ ဖြစ်၍ ဝိစရေ ကျင့်လတ္တံ့သည်ရှိသော်။ သတ္တူ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္မဒေသနာကာသ၊ တရား ဟောကြောင်းမူသော အခါ၌ ဝိဟာရံ ကျောင်းသို့၊ ဂတ်သော်၊ သူ၏ ပရိသပရိယာ ကျေးပရိ ယာတ် ၏ အစွန်း၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ မဇ္ဈိ တရားတော်ကို၊ သုဘွာ ကြားနာ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါ တရား ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တူ သန္ဓိကေ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယံ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ စီးပြန်ခြင်း အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိ သော်၊ နစိ၊ သော ဝ၊ မကြာမြင့်မီ ပင်လျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ။

အပဒါနေ၊ အာဝတ္တပလိယမသေ ရ၏ အပဒါန်၌၊ သယမ္ဘူ၊ သစ္စာ၊ လေး ခိုင်ကုယ်ကိုင်အသိ.သိ ဖြင့်ပြီးသော၊ အပရာဇိတော၊ သူတပါး တို့သည်မ အောင်အပ်သော၊ သဟ သဟ ရံသိ၊ သ ဟ သ ရံသိ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိ ဝေကာ၊ ဝိ ဝေကသုံးပါးမှ ရမ္ဘတိတွေ့နှ၊ ထ ထော်မူ၍၊ ဂေါစရာယ၊ ဆွမ်းခံကြွ တော် မူ ဆံ့သော ဌာ၊ အ ဘိ နက္ခမိ၊ ထွက် တော်မူ ၏။ ။ အပဓံ၊ ပါသည်၊ ဖလ ဟ ကြောင့်ဦးဆောက် သိုးလက်ဆွဲ သူ ကဲ့၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ နရာ သ ဘံ၊ သ ဟ သ ရံ သိ အမည်ရှိ သော ပ ဒေ စ ကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂ ဆ္ဆိ၊ ကပ်ကုန်၊ ပ သ ဒ္ဓိ ကြာ၊ ကြည်ညို သောစိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်စိတ်ပင် ပြောက်သည် ဖြစ်၍၊ သ ဝ ဏ္ဏ ၊ ခိုင်ညာနှင့်ဘက္ကသော၊ ဖလံ ဥ ဩ ကိုသီးကို၊ အ ဒဒိ ၊ လှူ ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဤတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာမှ၊ စတုနဝုတေ ကေ ပ ၊ ကိုးဆယ်လေး ကမ္ဘာ ထက်၌ ၊ တ ဒါ၊ ထိုသ ဟ သ ရံ သိ ပ ဒေ စ ကဗုဒ္ဓါ ပွင့်သော အခါ၌ ယံ ဖ လံ၊ အကြင်ဦးဆောက်သီး ကို၊ အ ဒဒိ ၊ ကပ်လှူ ခဲ့ဘူး ၏၊ တေန ပုညကမ္မေန၊ ထိုသစ်သီးလှူ ခြင်းရသော ကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊ အပါယ်လေးပါး

ကို၊နာဘိဇာနာဒိ၊မသိတော်ကား၊ဣဒ္ဓိဗလ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိခြင်း တည်း-ဟူသောအကျိုးသည်၊ဗလဒါနသာ၊သစ်သီးလှူခါစေတနာ၏၊ဗလ၊ အကျိုး တည်း၊ ။မယ္ခံ၊ငါအား၊ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ချာဝိတာ ဇာတ်ကြည်းအာဝ်ကုန်ပြီ။ ပ)။ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အသုံးအမ တော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟောအာဝ်၏၊ ၊

ပန်၊ဝါ၎ကျ၊တာဘန်ပြုဆိုပြန်အံ့၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောဒေဝ ညာဉ်ရှိသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ပရေဘာဝေ၊နောက်အတို၌၊ သင်္ဂဠရိ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဒေစိရေပရိနိဗ္ဗုတေ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၍မကြာမြင့်မီ၊ ဓမ္မ၊သုတ်အဘိ ဓမ္မာဝိနည်း-ဟုဆိုအာဝ်သောဝိဓူကတ်သုံးပုံကို၊ သင်္ဂါယိတုံ၊ သင်္ဂါယနာ ထင်အံ့သောဌာ၊သင်ကတ်တံ၊ဒေ၀ျိန်းအာ၀ကတ်ကို၊ကတွား၊ပြု၍၊ မဟာ၊ထ၀ေ သူ၊မထေရ်ကြီး-တို့သည်၊တဘွတ-ဟူ၊ထိုထိုသို့သောဒေ၀ပ်တို့ဖို့၊ဝိဟာ၀ေ-ကွေ့ သူ၊နေကုန်သည်ရှိသော်၊ကေဒိ၀ဝံ့၊တနေ့သင်္ဃ၊သောခ၊ယ၀ သမာန်၊သော ဝုဋ္ဌိ၊ဝ်သာဖြစ်လျက်၊မဟတီ၊ကြီးစွာသော၊ ပရိသာယ၊ပရိသတ်ဖြင့်၊ပရိ ဝုတံ ခြံရံလျက်၊ဓမ္ဓံ တ၊ရား-ကို၊ဒေသေန္တံ၊ဟောသော၊အာယသ္မန္တံ၊အ-ရှင် အာနန္ဒာ-ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊တ-သ၊ထိုအ-ရှင်အာနန္ဒာ-အား၊ ဥ-ပရိ-မဂ္ဂါ-ဝ-ဟ ယ၊ အသက်မဂ်-ကို ရ-ခြင်း-အကျိုး ၄၊ ဥ-သာ-ဟ-၊ အား-ထုတ်ခြင်း-ကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေလို၍-ကား၊ ။ဂ္ဂဟမ္ဘုလ-ဟာနံ-ပသဏ္ဌိယ၊ နိဗ္ဗာန်-ဟာဒ ယတ္ထိ-သြ-ဝိ-ယ၊ဗျာယ-ဝေါ-တ-မ-ပ-မာ-ဒေ၊ ကိ-ဖြစ်-ဖြစ်-ကာ-ကရိ-သ-တိ-တိ ဂါထံ၊ဂ္ဂဟမ္ဘုလ-ဟ-နံ-ပသဏ္ဌိယ၊နိဗ္ဗာန်-ဟာဒယတ္ထိ-သြ-ဝိ-ယ၊ ဗျာယ-ဝေါ-တ-မ-ပ-မာ-ဒေ၊ ကိ-ဖြစ်-ဖြစ်-ကာ-ကရိ-သ-တိ-ဟု-သော-ဂါထာ-ကို၊ အ-ဘာ-သိ၊ ရှေ့-ဆိုတော်-မူ-၏၊ ။ဝေါ-တ-မ-ဝေါ-တ-မ-အ-နု-ယ-ဖြစ်-သော-အ-ရှင်-အာ-နန္ဒာ၊ ဂ္ဂဟမ္ဘုလ-ဟ-နံ-သစ်ပင်-ရင်း-ဘ-ည်း-ဟု-သော-တော-ချုံ-သို့၊ ပ-သ-ဏ္ဌိ-ယ၊ ကပ် ရောက်၍၊နိဗ္ဗာန်-နိဗ္ဗာန်-ကို၊ ဟ-ဒ-ယ-ထ-ဖြ-ိ-ုန-လုံ-း-ခ-ို၊ သြ-ဝိ-ယ၊ ထား-၍၊ ဗျာ-ယ၊ အ-နိ-စ-အ-စ-ရှိ-သော လက္ခဏာ-ကို-ကပ်-၍-ရှု-သ-ဖြင့် ဇာတ်ကြည်း-လော၊မာ-ပ-မာ ဒေါ်၊ အ-ဓိ-သ-အ-ဓိ-စ-ဏ-ဟု အ-ဓိ-ပ-ညာ-သ-ိက-ျွာ-သုံ-း-ပါ-း-တို့-ခ-ု-မ-ေ-လျော-ခ-ြင်-း-သို့-မ ရောက်ပါလင့်၊ တော၊သင်-အား-ဒိ-ဋ္ဌ-ိ-ဋ္ဌ-ိ-ကာ၊ ဒိ-ဋ္ဌ-ိ-ဋ္ဌ-ိ-ဟု-ပြု-သော-အာ-သ-ံ-ဖြ-စ်-သ ဖြင့်လူ-ပ-ရိ-ယ-တ-ိ-ခ-ု-ထ-င်-ရှာ-း-ခ-ြင်-း-သ-ည်၊ ကိ-ံ-ကရိ-သ-တိ၊ အာ-ယ-သ-အ-ကျိ-ုး-ကို ပြုပြီးစေနိုင်လတ္တံ့-နည်း၊ ၊

တဘ္ဘ-ထိ-ဂါ-ထာ-ခ-ု-ဂ္ဂ-ဟ-မ-ဟ-ာ-ဟ-ာ-န-ဟ-ိ-ု၊ ဂ-ဟ-ဏ-ီ-ယ-ာ-ဟ-ာ-န-ံ-ဟ-ု-သ-ည်-ကာ-း၊ ဂ-ဟ-ဏ-ီ-ယ-ာ-ဟ-ာ-န-ံ-ဟ-ု-ပ-ဋ-ိ-ပ-ဒ-ေ-ယ-ျ-ိ-ုတ-ည်-း-ပ-ေ-ါ-ပ-ါ

အထွေ့ကို၏ရှေ့ကမှလည်း သစ်ပင်ခုင်းရှိသော၊ ဂဟနဋ္ဌ၊ တောချုံသည်ကား၊ နတ္ထိုးမရှိ၊ တောသုံးထိန့်စပါးတို့တွင်ရှေ့ဂဟာကောဏ်၊ သစ်ပင်ရင်းကိုယူသ ဖြင့်ဌာနသာ၊ နေရာအရပ်၏၊ ဆာယာသမ္ပန္နတာယား အရိပ်နှင့်ပြည့်စုံသည် ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဝါသနိသယာဘာဝံ၊ ကျောင်းတည်းဟူသောဗိဟာရမရှိ သည်၏အဖြစ် ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြောတော်မူ၏၊ ဂဟနဂဟာကောဏ်၊ ချုံကိုယူသ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဝါသဘာဝေနဝါ၊ နေရာ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိသယာဘာဝံ၊ ရြေလှေ့သစ်ကျားနေစရှိသော ဘေးရန်မရှိသည်၏အဖြစ် ကိုလည်းကောင်း၊ ဇနသမ္ဘာဝေါဘာဝဠူးလူတည်းဟူသောကျဉ်းမြောင်းမ ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုရင်း၊ ဒေသေတိ၊ ပြောတော်မူ၏၊ တဒုဘယေနစ၊ ထိုရှေ့ကမှ လဂဟနဟူသောပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်ဖြင့်လည်း၊ ဘာဝနာယောဂျတာ၊ ဘာ ဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရြင်းဦးခန့်ကျန်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြအင်၏ ပသဏ္ဌိ သာတိ၊ ပသတ္ထိယဟူသည်ကား၊ ဥပဓာတ်ကား အနိုးသို့ကပ်တုံလတ်၍ နိဗ္ဗာန်ဟဒယထို့ ဩဂါဟိယာတိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟဒယထို့ ဩဂါဟိယဟူသည်ကား၊ ဌေ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဋိပဇ္ဇိတာ၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂန္တုံ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဟဒယော၊ နှလုံး၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ကရိတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဗျာယာတိ၊ ဗျာယဟူသည်ကား၊ လက္ခဏူပဓာနဿ ဗုဒ္ဓာနေန၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာသို့ ကပ်၍ရှုသဖြင့်၊ ဗျာယာ၊ ဗုဒ္ဓတ်ကြည်းလေ့၊ ဝိပဿနာဘာဝနာသတိတံ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဘာဝဝံ၊ မဂ်ဘာဝနာကို၊ ဘာဝေ တိ၊ ပွါးလော။ ဂေါဘမာတိ၊ ဂေါတမဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါ ရိကံ၊ တရားဘဏ္ဍာဝိုးဖြစ်သောအခွင့်အာဇနာကို၊ ဂေါဠေနေ၊ အနွယ်အား ဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၍၊ မာပမာဒေါ၊ မာပမာဒေါဟူသည်ကား၊ အဓိကုသ လေသု၊ အဓိသီလအဓိစိတ္တ အဓိပညာ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဝမ္မေသု၊ သီကျောသုံးပါးတရားတို့၌၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ မာအာပဇ္ဇိ၊ မရောက် ပါစေလင့်၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သောဂေါရိ၊ သာ၊ ထေ ရသား၊ သမောဒဟလိယနှာမမသ်တွင်မထေဝ်ရှက်၏၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်း သည်၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမေ့လျော့ခြင်းကို၊ ပဋိဂ္ဂေ့ပဝေသေန၊ ပယ်သတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသေနေ။ ပြောတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ ကိန္တေ ဗိဠိဗိဠိကာကရိသတိ၊ ကိန္တေ ဗိဠိဗိဠိကာဂ ရိသ ကိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗိဠိဗိဠိကာတိ၊ ဗိဠိဗိဠိ ကာဟူသည်ကား၊ ဗိဠိဗိဠိကိရိယာ၊ ဗိဠိဗိဠိဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဗိဠိဗိဠိတိသဒ္ဒပ

ဝတ္ထု၊ ဗိဋ္ဌိဗိဋ္ဌိဟုအသံ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ နိဂုဏ္ဍကာ အကျိုးမရှိ၊ ဇော်၊ ဤအခြင်းဖြင့်၊ ဗိဋ္ဌိဗိဋ္ဌိကာ၊ ဗိဋ္ဌိဗိဋ္ဌိ ဟုသောအသံ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပရိသာဇနပညတ္တိ။ လူပရိသတ်၌ထင်ရှားခြင်းသည်၊ တော၊ သင်အာ ။ကိ ကရိဿတိ၊ အာဘယ်အကျိုးကိုပြု.ရောနိုင်အံ့နည်း။ တုယံ၊ သင်၏၊ ကိဒိသံ၊ အာဘယ်သို့သော၊ အဝ္ဍံ၊ အကျိုးကို၊ သာဝေတိ၊ ပြီးစေနိုင်အံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထို.ကြောင့်၊ ဇနပညတ္တိ၊ လူမျိုးလေးပါးခွဲ ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သဒ္ဒဗ္ဗပသုတော၊ ပိမိအကျိုးစီးပွါးခွဲ.လုကျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩ ဒါသိ၊ ပေး ၏၊ ဝံ၊ ထိုအဆုံးအမကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာသောကြောင့်၊ အညေပိ၊ တပါး ကုန်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဝဏ္ဏ၊ ဝိသဂန္ဓ ဝါယေ၊ နေ့နစ်၊ ဆိုအပ်သော အဆိပ်နံ့လွှင်၏ဟူသောစကားကြောင့်လည်းကောင်း။ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်.ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိ ။ များ စွ.သောနေ့ညဉ့်ဘို့ပတ်လုံး၊ စက်မေန၊ စင်ကြီသွားခြင်းဖြင့်၊ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေ လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာ ပေတွာ၊ အား.ကုတ်စေသည်ဖြစ်၍၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့.ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မဗ္ဗကော၊ ညောင်စောင် ပေါ်၌၊ နိပ္ပန္နမတ္တောဝ၊ လျှောင်းကာမျှသည်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သို့၊ ပါပုဏိ။ ရောက်လေ၏။ ။ဝဋ္ဋိပုတ္တထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝဋ္ဋိပုတ္တမ ထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

---

၁ ကေနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်-၁၂၀-ဣသိဒတ္တထေရဂါထာ၊

ပဠဝဂ္ဂနာပရိညာတာ၊ ပဠဝဂ္ဂနာပရိညာတာ ဤသို့အစရှိသောဂါထာ သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဣသိဒတ္တထေ ရသ၊ ဣသိဒတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယ ဓိ ဤဣသိဒတ္တမ ထေရ်သည်သည်း၊ ပုရိမဇာတေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံ၊ တော် တို့၌၊ ကာတာ ဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံကို ဂုဏ်အထူးရှိသည် ဖြစ်၍၊ တတ္ထ တတ္ထ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝတို့၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယ၊ ဝဋ်ခွဲ ၏ကင်းကြောင်းကောင်းမြတ်သောဥပနိဿယဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှု ကို၊ ဥပစိနောတိ၊ ရှာဖွေးဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝဝ တော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိသ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊

ဝိညာဏံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပဠာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဒါ၀ဿံ၊တနေ့သဘ္ဘ၊ရေထိယံ၊ ခရိုးမဠ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ဘဂ၀န်၊ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊မရုရံ၊ချိုမြိန်ကောင်းမွန်ရသောလွန်သော၊ အာမောဒပလံ၊အာမောဒမည်သောသစ်သီးကို၊ ဒေ၀ပုတ်ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တနေ့ဝုဋ္ဌာကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ဒေ၀သောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာပရာပရံ၊လူး လ လူးလား၊ဝုဋ္ဌာနိ၊ကောင် မှုတို့ကို၊ကတွား၊ပြု၍၊ ဒေ၀မနုဿေသု၊ နတ် ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရေ၌ကား၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါ ဒေ၊ဤပါတော်ရေ၀ါတာမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ အာ၀ဇ္ဇနိ ရေ၌ အာ၀ဇ္ဇနိတိုင်း၌၊ ၀ဇ္ဇုဂါမေ၀ဇ္ဇုဂ္ဂါ၌၊ အညတရသ၊ တယောက်သော၊ သဏ္ဌ၀ါဟသ၊လှည်းကုန်သည်၏၊ ပုတ္တောဟု၊တွားပုတ္တဘာ၀ေန၊ သားတို့ အဖြစ်ဖြင့်၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊အာသ၊ ထိုကုန်သည်သားအား၊ ဣသိဒတ္တောတိ နာမံ၊ဣသိဒတ္တဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊သော၊ထိုလှည်း ကုန်သည်သားသည်၊ဝယပုတ္တော၊တဆဲ့ရြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်.ရောက် သော်၊မနုဿကသဏ္ဌာ၊ မနုဿကသဏ္ဌာရှာ၌၊စိတ္တသ၊ စိတ္တအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိနော၊သူကြွယ်၏၊အဒိဋ္ဌသဟာယော၊မတွေ့မမြင်ဘူ.သောအဆွေ ခင်ပွန်းသည်၊ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်သည်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ လမိတွာ၊ရေ.၍၊ ပေသိ တဿာသနံ၊ စေအာပ်သောသတင်.စကားကို၊ ပဠိလဘိတွာ၊ ရ၍၊သာသ နေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ သဒ္ဓါတပသာဒေ။ ကောင်းစွာဖြစ် သောကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထေရဿမဟာကစ္စာယနဿ၊ မဟာ ကစ္စည်းမထေရ်၏၊သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်.ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊အာရဘိတွာ၊အားထုတ်၍၊နစ်ရ.သော၊မကြာ.မြင့်မိုင်လျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါး သောအာဘိညာဉ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ထို.ကြောင့်၊အာပဒါနေ၊အာမောဒပလိယမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ၊

သုဝဏ္ဏ၀ဏ္ဏော၊ရွှေအာဆင်းနှင့်တူသောအာဆင်းထေ၀ရှိသော၊အာဟုတိ နံ၊ခေါ်သည်တို့အား၊ရည်ရွယ်ထားသော လေးပါးပစ္စယလျှဒါနကို၊ ပဋိဂ္ဂဟီ၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ ဣထိယံ၊ခရိ.မ၌။ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ သမ္ဗုद्ध၊ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊အဟံ၊ငါသည်၊အာမောဒပလံ၊ အာမော ဒမည်သောသစ်သီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏။ ၊ဇုတောဟု၊ဤဘဒ္ဒကပ်

ကမ္ဘာမှ၊ကေနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တာဂဏ္ဍာသက်၌၊တာဒါ၊ ထိုဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ယဇ်ဖလံ၊အကြင်သင်္ဘသီးကို၊အဒဒိ၊ ကပ်လှူရ၏။ဘာနုကမ္ပေနု၊ထိုသင်္ဘသီးလှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊နာဘိဇာနာမိ၊မသိရစတေ့။ ဣဒံဖလံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ဖလဒါနသား၊ သင်္ဘသီးအလှူ၏။ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊ ။မယံ၊ငါအား၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ဗျာဝိတာ၊ဖုတ်ကြသည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဇုဠ္ဍသား၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊အာဏုံ၊အာမတောဝ ဘု၊ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရကေ့ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ဆဋ္ဌောဘိညောဟောကပါ၊သောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ဟုတွေ့ပန်။ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ဇုဠ္ဍပဌာနံ၊မြတ်စွာဘုရား၏ခစားအံ့သောဌာ၊ ဂမိဿာမိ၊သွားအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ထေရံ၊ကစ္ဆည်းမထေရ်ကို၊အာဝုဏ္ဏိတွေ့၊ပန်ကြား၍၊အနုဂ္ဂဟေန၊အစဉ်သဖြင့်၊မဏ္ဍိမ၊ဒေသံ၊မဏ္ဍိမတိုက်သို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ သတ္ထုံ၊ရုံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏။ဥပသင်္ကမိတွေ့။ ကပ်လေပြီး၍။ ကေ
(၅) မန္ဒံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရေပ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ချစ်သားရဟန်း၊ ဂ၊စ္ဆိ၊ အသို့နည်း။ ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော၊ ကစ္ဆိ၊အာသို့နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှဘာပါ၏လော၊ ဣဘိ၊အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊သဏ္ဌာန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတပဋိသံဝစနမရခေန၊ပြုအပ်ပြီးသောစကားတို့ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ် စွာဘုရား၊တရားမှာကံ၊ ဆောရင်ဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ အာဏုံ၊အာမတောဝ်သို့၊ ဥပဂတကာလတော၊ ကပ်ရောက်သောကာလမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲဒုက္ခသည်။ အပဂတံ၊ကင်းပေပြီ၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ပရိဿယော၊ဘေးရန်သည်၊ ဝူပသန္တော၊ လွတ်ငြိမ်းပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ပဝေဒနုဝ၊သေနု၊ကြားလျှောက်သည်၏အစွမ်ဖြင့်၊အည်း၊ အရဟတ္တ ဖိုလ် ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားလိုရှိကား။ ပဋ္ဌဝ္ဌနေ၊ ရှိညာကာ၊ တိဋ္ဌန္တိ ဆိန္နမူလကာ၊ ဒုက္ခက္ခယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပတ္တောမေအာသဝက္ခယော တိဂါထံ၊ပဋ္ဌဝ္ဌနေ၊ပရိညာတာ၊ တိဋ္ဌန္တိ ဆိန္နမူလကာ၊ ဒုက္ခက္ခယောအနုပ္ပတ္တော၊ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောဟူသော ဤဂါထာကို။အာဘာသိ၊လျှောက်ကြား၏။ ။ပဋ္ဌဝ္ဌနေ၊ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရား၏ကို။ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအောင်ကုန်ပြီ။ဆိန္နမူလကာ၊အဝိဇ္ဇာတဏှာအစရှိသောသံသရာဝဋ်ဖြစ်ကို အရိယမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပယ်အောင်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊

တည်ကြောကုန်၏ ဒုက္ခကိုယ်၊ ဒုက္ခစိတ်ကုန်ရောဖြစ်သောနိုင်ငါနှိုက်အရှုပ်အကြွေ၊ ရောက်ပါပြီ၊ မေမယ်၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဆရာသခင်ကို၊ ။ သင်ဝါတရားသေးပါးတို့၏ ကုန်ရှုံးအလုံးဒဏ်ရအပ်သော အရပ်ကြီးလိုက်ပုပ်ကြောရပါပြီ။ ။ တဖန် ထိုဂါထာခုနှစ်ပုဒ်ကို ။ ။ ။

အကြွေး၊ အနက်တည်း၊ ကေစိပန်း၊ အ ချို့သောဆရာတို့သည်ကား အန္တိမာ ယံသမုဿယေဟိ၊ အန္တိမာယံသမုဿယေဟု၍၊ ပဌမ၊ ရှေးကြိုကုန် ၏ နိဗ္ဗာန် ဃ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ယေ၀၊ ဧအာဝ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင် အယံမမသမုဿ၊ ယော အတ္တဘာ၀ေါ ဤ၀ါ၏ခန္ဓာကိုသည်၊ အန္တိမောသဒ္ဒပဋ္ဌိမကော၊ အလုံးရုံးသောဘ၀တို့၏အဆုံးဖြစ်၏၊ ဣဒ၊ နိ၊ ယခုအခါ၌ ဝုနဗ္ဗား၀ါ၊ တဘ၊ နိ အသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ခဏ္ဍိ၊ မဂ္ဂိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အကြွေး၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံ ပန်၊ အကြင်စကား ကိုကား၊ အ ဝတ္ထုံ၊ မဆိုခဲ့၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟေ ဌာ၊ ဆောက်အောက် ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ထုနယတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဂိုသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ဥတ္တာ နမေ ၀၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်၊ အပြီး သတ်တည်း။ ။ဣသိ ဒတ္တ ဣတ္ထေ ရဂါထာ နဝ ဏ္ဏနာ၊ ဣသိ ဒတ္တ မထေရ၏ ဂါ ထာ အာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ဒွေ ဒသမဝ ဂ္ဂ ဝ ဏ္ဏနာ၊ တ ဆဲ့နှစ်ရ ပြောကဲသော ၀ဂ်၏ အာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ ပြင်းသို့ရောက် ပြီ။ ။ပရမတ္ထ ဒီပနိယံ ပရမတ္ထ ဒီပနီ အမည်ရှိသော၊ ထေရဂါထာ ဝ ဏ္ဏနာ ယံ၊ ထေရဂါထာ အ ဋ္ဌကတာ၌၊ ဝိသာ ဒိ ကသ တ ထေ ရ ဂါ ထာ ပဋိ မ ဏ္ဍိ တ သ၊ ကရုဏာနှစ်ဆယ်သော မထေရ်တရုဏာနှစ်ဆယ်သော ဂါထာတို့ပြင် တနဲဆာဆင်အပ်သော၊ ကေ နိ ပါ ဝ သ၊ ကေ နပါတ်၏၊ ဒ. ဏ္ဍ ဝ ဏ္ဏနာ၊ ဒ ဋ္ဌ ကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ ဝ၊ ပြီ ပြင်းသို့ရောက်သလျှင်ကား တည်း။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမ ဝဂ်-၁၂၀-ဥတ္တရဿ ထေရဂါထာ။

။ ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိပါတ်၌၊ နတ္ထိ ကေ ၀ စိ ဘ ၀ေါ နိ ဗ္ဗော တိ အာ ဒီ ကား၊ နတ္ထိ ကော စ ဘ ၀ေါ နိ ဗ္ဗော ၊ ဘ ၀ သုံးပါး ကုန်ခန်းခြင်းငြိမ်းခြင်းမရှိ ကုန်ခန်းခြင်းငြိမ်းခြင်းမရှိ ဟု ဟောတော်မူ ခဲ့ ၏ ။ ။ ဣ ဒ ဏ္ဍ ဝ ဏ္ဏ နာ ၊ ဒ ဋ္ဌ ကထာ ၊ ဒုတိ ယ ဝ ဂ်

ဒ္ဒ။ဝိဇ္ဇာဝရော၊ ဝိဇ္ဇာဒိုရိ သည်းယုတ္တား၊ဖြစ်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင် ဖြင့်၊ဝိဟရတိ၊လျှင်လ ဟဲ့သွားသောဏ်၊ တေနစသ ၊ယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သဗ္ဗာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တသော။ထိုဝိဇ္ဇ ရိရ်ကိုသ ၊ပ်ုင်၊အနုဂ္ဂဟ ခဏ္ဍံ၊ပြုပြောက်ချင် ဌာ၊ဝနန္တရေ၊တော အတွင် ၌။ အညတ ။ သို့ ၊အ ဗုတ် မ၏ သ ၊ရဟန္တမ္ဟ ။သစ်ပင်၏အနီ ၌၊သင်ဗွ ။ ရှိ ၊သ ၊ခြောက်ပါ၊သော ရောင်ခြည်တော ်ကို ကိုယ်ဝိ သ ။ ်ကြ ်တော ်မှ ်ကြ ၊ နှုသိ ၊ ၊ ်တော ် မှ ၏ ၊သော ၊ထိုဝိ ။ ရိ ်သည် အ ။ ်ကြ ၊ ကောင်းကင်ပြင်။ ဂ ။ ် သွား သည် ၏ ၊သ ၊ဘဂ ။ ်ကို ၊ ။ ။ ်ကို ။ ဗ ်သ ၊ ။ ်ကြ ်ပ ်ကို ။ ။ ်ကို ။ ။ ်ကို ။ ။

ဝယေန၊အရှယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိလာစာရေနှစ်၊ သိလအာဂုဏ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊လောကသစ်လူအပေါင်းသည်လည်း၊ သမ္ဘာဝနိုးယား ဖြို မွမ်းအပ်သည်၊စာတော၊ဖြစ်၏၊တယား ထိုဥဿဂရုဏ္ဍာန်း၏၊တံသမ္ဘတ္တိ၊ထိုသို့ဖြည့်ခုံ ၊သာစည်းစိမ်ချမ် သာကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ဖြင့်၍၊ဝဿကာရော၊ဝဿကာဂုဏ်အမည်ရှိသော ၊မဂဓမဟာမတ္တော၊မဂဓရောဇာ၏အမတ်ကြီး သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဓီတာရှိ၊ကို၊ဒါဝုကာမော၊ပေးလိုသည်၊ဟုတ္တဝ ဖြစ်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုကို၊ ပဝေဒေသိ၊ ပြောကြား၏၊ သော၊ထိုဥဿဂရုဏ္ဍာန်းသည်၊ နိသဒ္ဒကရဏ္ဍာသယတာယ၊သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် လွန်စွာသောအလိုဆန္ဒ အာသယဂုဏ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊တံ၊ထိုမဂဓရောဇာ၏အတ္တနော၊ကြီး၏အကြံကို ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ငယ်၍၊ကာ လေနုကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ဖမ်းသောနာပတ်၊ တရား၊စစ်သူကြီး၊ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ပယ်ရှပါသင့်ကုန်သော၊ဆည်း၊ကပ်လျက်၊ တဿ၊ထို ရှင်သာရိ ၏ပုတ္တရာ၏၊သန္ဓိကေ၊အထံ၌၊မမ်ား၊တရား၊တော်ကို၊ သတ္တာ၊ကြား နာ၍၊ပဋိသန္ဓေသင့်ပေါ်။ ၊အပ်သောသားဖွားကြောင့် ညီ၊ခင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗ ဇိတ္တာ၊ရှင်ပြု၍-ဝတ္ထသမ္ပန္နော၊ဝတ်ကြီး၊ဝတ်ယော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ထေရံ၊ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဥပဇ္ဈာယာ၊လုပ်ကျွေးခစား၏၊ ကောနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရ်သား၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ အာသတရော၊ဘပါ၊သော ၊အာဗာဓော၊အနာသည်၊ဥပဒ္ဒေါ၊ဖြစ် ၏၊ဘဿ၊ ထိုအရှင်သာ ရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ၊ ဆေး၊အလို့ငှါ ဥတ္တ ရောသမယောရော၊ ဥတ္တရော သမယောသည်၊ပါတော၁၀၊ နံနက်စောစော၊ ပင်လျှင်၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်္ဃာတ်သင်္ကန်း ကိုး၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ ဝိဟာ၊ရတော၊ ကျောင်း၌၊ နိဗ္ဗန္ဓော၊ထွက်သည်ရှိ၊သော်၊ အနုရုဒ္ဓ၊မည်သော၊ ခရီး၊ကြား၌၊ ဘဒ္ဒေ၊ကသာ၊ရေကံ၏၊တိုရေ၊ကပ်၊နှား၌၊ပတ်၊သော်တ်ကို၊ ဌ၊ပတ္တာ၊ထား ၍၊ဥဒကသမီပံ၊ခေါ်နီး၌ကို၊ ဝတ္ထာ၊သွား၍၊ မုခံ၊ဝေ၁တ်၊ရှက်နှာသစ်၏၊ အာထပန္ဓာ၊ထို့နောင်မှ၊ အညတရော၊တယောက်သော၊ ဥမင်၊စောရော၊ ဥမင်လှိုင်ခေါင်းဟောက်၍ခိုးသောခိုးသူသည်၊အာရက္ခဝုရိ၊သတိ၊အစောင့် အရှောက်ဖြစ်သောသူ၌သည် အနုဗဒ္ဓော၊အစဉ်တစိုက်လိုက်သည်ဖြစ် ၍၊အဂ္ဂန္ဓဝေ၊နေ၁၊မလွယ်တံခါး၊ဖြင့်သာလျှင်၊ နဂရတော၊ဖြစ်မှ၊နိဗ္ဗာ၊ဝိတ္ထာ၊ ထွက်၍၊ပလာယ၊ဆော်၊ ပြေးသည်ရှိ၊သော၊ ဂဟိတာ၊ဘဝတိ၊ ယူခဲ့သော ရတနာဥစ္စာ၊ထုပ်ကို၊ သာမဏေ၊ရ ၊ သ၊ ဥတ္တ ရော၊မ ကြောင့်၊ပတ္တေ၊သ ဝိတ်၌၊ ပက္ခိပိတ္တာ၊ထည့်၍၊ ပလာသိ၊ပြေးလေ၏။ သာ၊ကောရ ဝ ဝိ၊ ဥတ္တ ရော၊သ၊မ

လေသည်လည်း၊ ပဏ္ဍိတပဏ္ဍိတ၊ သဝိတ်၏အနိုးသို့ ဥပဂတောဟုခေါ်သည် ရှိသော်၊ စောရံ၊ခိုးသူကား။ အနုဗန္ဓနှင့်ဘာ၊ အစဉ်တရိုက်လိုက်ကြကုန်သော၊ ရာဇဝုရိသား၊ မင်းသွင်းယောက်ျားတို့သည်၊ ဥဒ္ဒေသေ၊ ဥဒ္ဒေရသာမဏေ၏၊ ပဏ္ဍိတ၊ သဝိတ်၌၊ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥယ္ယာဘုတ်ကို၊ ဒိသ္သ၊ ဖြင့်၍ အယံ၊ ဤသာမဏေသည်၊ စောရေ၊ ခိုးဝှေ့သည်၊ ဣမိနာ၊ ဤသာမဏေသည်၊ စောရိယံ၊ ခိုးမှုကို ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုမြဲ၊ သာမဏေရံ၊ ဥဒ္ဒေရသာမဏေကို၊ ပဏ္ဍိတ ဗာဟုံ၊ လက်ပြန်ကို၊ ဗန္ဓိတ္တွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဝဿကာရဿ၊ ဝဿကာရအမည်ရှိ သော၊ ပြာဟ္မဏ သား၊ ဝုဏ္ဏာ၊ အား၊ ဒဿေသုံ၊ ပြကြကုန်၏၊ ဝဿကာရော စ ဝဿကာရဝုဏ္ဏာ၊ သည်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဝိနိစ္ဆယေ၊ အဆုံးအဖြတ်၌၊ နိယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဆေဒ္ဒဘေဒ္ဒံ၊ ဖြတ်အပ်ခွဲအပ်သော သူကို ဖြင့်ခွဲလျက်၊ ဓနုသာသတိ၊ ဆုံးမ၏၊ သော၊ ထို ဥ ဘုရသာမဏောသည်၊ ဝုဇ္ဈ ရှေ့ဦး၊ မျက်စေ့၏၊ ဝေနံ၊ စကားကို၊ နာဒိယိ၊ နား မထောင်၊ သုဒ္ဓပါ သည်ကား၊ ယသု၊ သာကိသကိ ပါသည်ကိုယ်အပေါ်ရှိ၊ သောဟောန်း ကို၌၊ ပဋ္ဌဒိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဗဟုသာ ဘဏ္ဍာ၊ ရှိကြကုန်၏ သည် ၏အပြစ်ကြောင့်၊ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ အသောဝေတ္ဝာ၊ မစစ်မကြောမူ၍ သာလျှင်၊ ဇီဝန္တံ၊ မေ၊ အသက်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုဥဒ္ဒေရသာ မဏေကို၊ သူလေး၊ တံကျင်ခွ ဥဒ္ဒေ၊ ပေသိ၊ လျှိုစေ၏၊ အထပဏ္ဍာ၊ ကို့ နောင် ဗ္ဗ၊ ဘဝ ဝါ၊ ဖြောင်စွာ ဘုရား၊ သည်၊ တသာ၊ ထိုဥဒ္ဒေရသာမဏော၏၊ ဥသာ၊ ရှိ ပါကံ ဥသာ၏ နဲ့ရှင့်ခြင်း၊ ကို၊ သြ၊ ကောတ္တာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ တံ ဌာနံ၊ ထို အရပ်ဆို၊ ဂတ္ဝါ ၊ ကြွသွား၊ တော်မူ၍၊ ပိယ္ပ ၊ နှင်ဟတ္ထနမဟာမယ ဝ ဆိုသည်ကို နဲ့ ဝိတာ ဂ ဟယ ၊ ဗရိုဗရဲ ကြ သ ဖြင့်ထိုမှ ဤမှ ပြန်နှုန်းတောက်ပသော လက် သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပဏ္ဍုဒ္ဒေ၊ လက်ကောက်ကဲ့သို့ကောင်းစွာ ဘောနဲ့အပ် သဖြင့်ချမ်းသာ၏ အပြစ်သို့ ရောက်သော၊ ပဿ ဗ္ဗ ဗ ဝ ဝိပ်ဂိုလ ကသု ဏ္ဏော သ ၊ ပဝိစိ၊ သော ရှိနှုံ့ခိစစ်ယိုစိ၊ သော ဗဟ္ဗ ရောဂ ရှိ ရှစ်ခြင်း၏ ဘေရိယ ၊ အလျှင်ကဲ့သို့ ဗ ဝ လ ဘ ဒုတ ဒုတ ဒီ ပ ဂ ဝိ ပ ဟ ဏ ကွန်ယက်ဖြင့် ဖုံ ဖွမ်းအပ်သော နှ ညံ့ သာ ဘ ဖြင်ရှိသော ရှည်သော လက်ချောင်ရှိ သော လက်ဝါ ၊ ကို ၊ ဥဒ္ဒေ ၊ ဥဒ္ဒေ ရ ၊ ဝ ၊ ဗ ၊ ကို ၊ ဝ ၊ ဒ ၊ ဗ ၊ ဒ ၊ ဗ ၊ ဒ ၊ ဗ

ပြုအပ်၏၊မှုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆိုး၍၊အဣာသယာနုရูပ်၊အလိုဆန္ဒအာသယ အားလျော်စွာ၊ဖျော်၊တရားတော်ကို၊ဒေသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရသာမဏေသည်၊အမတာဘိ၊သကသမ်းသေနှ၊အမြှောက်ဆေး၊အမြှောက် ရေနှင့်တူသော၊ သဏ္ဌ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဟတ္ထ သမ္ဘသေနှ၊ လက် တော်အတွေ့ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊သဠာဘပသာဒ၊သာမနှသတာယ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ဥတ္တရ၊လွန်မြတ်သော၊ပိတိပါမောဇ္ဇ၊နှစ်သက်ဝမ်း မြောက်သော ပိတိပါမောဇ္ဇကို၊ ပဋ္ဌလဘိတွာ၊ ရ၍၊ ယထာပရိ ပါစိတံ၊ အကြင်အကြင်၊လွှဲကျက်ဘူး သော၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ၊ ဝိပဿနာအားစင်ကို၊ သမာရဗ္ဘာ၊ ကောင်းစွာသက်ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥာဏသာ၊ ပါရေဒိဿာ၏ သမ္ဘာရ ၏၊ပရိပါကံ၊ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂတတ္တာ၊ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ကောင်း၊ သဏ္ဌ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာဝိလာသေန၊ ဒေသနာ တော်၏တင့်တယ်ခြင်းကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏခဏပင် လျှင်၊မဂ္ဂဝန္ဒိပါဠိယာ၊ မဂ်အစဉ်အား ဖြင့်၊သမ္ဗုဒ္ဓကိ၊လေသော၊ အသုံးရှိသော ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပေတွာ၊ကုန်စေ၍၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါး သော အဘိညာဥာဏ်ရှိသည်၊အပေါ သို့ဖြစ်၏၊ဝတနှ၊ကို ကြောင့်၊ ။

ဒုပဒ၊နော်တိ၏ကကိုကာရေ ဝိဿသမထေ၏၏အပေါ်နှင့်၊ ။သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူတတ်သော၊ ဒုတ္တိ သဝ ရ ရ ရ

ထိပ်၌။ အာဂ္ဂိယာသာ။ ခ်ီးကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ ပုဏ္ဏမသည်။ လပြည့်နေ့၌ စန္ဒိမာ ၀၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ ဗုလ္လိတောဿ။ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော။ သာလသုဇာတ။ အာင်ကြင်းပင်ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ဗုလ္လိတောဿ၊ မဂ်ဖိုလ်ရှစ်ဆင့်ပွင့်တော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေ။ သုမေဓာမြတ်သုခ၌နေတတ်သည်။ ဝန်။ ဟေမဝန္တာတောအပြင်ကို၊ သြဘာသုတောသြဘာသတိ။ ထွန်းတောက်ပ

ရှေ့ တော်မူ၏။ ၊ ဝန္ဒာ။ တောစွန်တော်ပြားကောင်အနားမှ၊ နိုက္ခမိတ္တာ။ ထွက်၍။ နဠဂိုဟပ္ကာသဝါဒီ ဘာ၊ ကျ။ ခ်ီးဆင်းနှင့်တူးတော်မူသော ဗုဒ္ဓရဲ့သီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တော်ကသည်၊ ဗိမာဝေ ဗိုဓာ ဝန္ဓိ၊ ထို့မှ၍ ရပ်မ ပြတ်မခဲ့ ဘုရားသွားလေကုန်၏။ တံ။ ထို့ရောင်ခြည်တော်ကို၊ ဗိသ္ဝေ။ ဗြင်၏။ ဝိတ္ထိ ဗိဘ်ကို၊ ပသာဒယိ။ ကြည်ညိုကြ ပြီ။ ၊ ပဋ္ဌိ။ ပန်းကို။ ဝိစိနံ ဝိစိနန္တော။ ရှာ ဖွေသည်ရှိ၊ သော်၊ ဒေ ဝ ဣ ဣ ကား၊ နတ်၏ အနံ့ နှင့်တူ၊ သောနံ့ ရှိ၊ သော၊ ကလိ ကာရံ။ မဟာလှေခါးပန်းကို၊ အဒ္ဒသ။ ဖြင်၏။ တိ ကိ ပဋ္ဌါနိ။ သို့ ပွင့်သောမဟာ လှေခါးပန်းတို့ကို၊ အာဒါယ။ ယူ ဆောင်၍။ ဗုဒ္ဓသေ ဋ္ဌံ။ ဘုရား မြတ်စွာကို၊ အ ပူ ဇယိ။ ပူဇော်ပြီ။ ။ သဒါ။ ထို့ပူဇော်သောအခါ ၌ ဗုဒ္ဓသား မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘာဝေန။ ဩ ဝ ခု ဘော်ကြောင့်၊ မေ။ ငါ၏။ တိ ကိ ပဋ္ဌာနံ။ သို့ ပွင့်သော ပန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓံ ဝဏ္ဏ။ အ ဗ္ဗာ အ ထက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အ ဓော ပတ္တ။ ပွင့်ချပ်ဦး ဆောက်အောက်သို့ ရှေ့ ရှုတက်နှာမူကုန်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဥပရိ။ အ ထက် တော်၌။ ဆာယံ။ အရိပ်ကား၊ ကုဋ္ဌံ။ ထီးကုန် ၏။ ။ သုကတေန။ ကောင်းစွာမလတ်ပြုလုပ်အင်သော။ တေ နုက ဗ္ဗေ နု။ ထို ကောင်းမှုကံကြောင့် လည်း ကောင်း။ စေ တနုပ ဏိ ဓိ ယိ စ။ ဧ ဝ ဝ ဒ ဆု တောင်းခြင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း။ မ ဒ္ဒ ဝံ။ လူ၌ဖြစ်သော။ ဒေ ဝ ယ ကိ ယ ကို။ ဧ ယိ ဝ ဗ္ဗ။ စွန့်၍။ တာ ဝ တိ ံ သံ။ တာ ဝ တိ ံ သာ ဘဲ ထို့ ။ ဒေ ဝ ယ် ။ ဝ ။ သည်။ အ ဝ ဆ္ဆိ။ ရောက်ပြီ။ ။ တ ဗ္ဗ။ ထို တာ ဝ တ ံ သာ ဘဲ ၌။ ဗ ။ ၏။ သုက ။ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ဗုဒ္ဓံ ဗိ မ ာ နံ ကို။ ကလိ ။ ။ ။ ရှိ ။ ။ ။ ဗိ မ ာ နံ ဟူ ၍ ဥ ာ ယ ။ ။ ။

မြားဖြင့်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖလိကာပိစ၊ ဖန်ဖြင့်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပလ္လင်၊ ပလ္လင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယခုနို့ဆွဲကား၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော ဆင်ယာဉ်ဖြင်းယာဉ်အစရှိသည်လည်း ကောင်း၊ တဒိုဆွဲကား၊ ထိုထိုအလိုရှိအပ်သောအဝတ်တန်ဆာအစရှိသည် တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ပါတုဝေယိုဿ။ ထင်ရှားပြစ်ကုန်၏။ ။မဟာဝေဟံ အမိုးမျှားထိုက်သော၊ သယနဗွီးအိပ်ရာနေရာသည်ထည်း၊ တုလိကာဝိက တိကာယုတံ၊ လဲသွတ်သောမွေ့ရာ၊ ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သောမွေ့ရာတို့ နှင့်ယှဉ်၏ဥဒ္ဓမ်းလေးမိုးကေန်ဆုံ၊ တဘက်အ ပွားတတ်သော၊ ကောဇောသည်း ဒိမ္ဗပဟာနသမာယုတံ၊ အခုနှင့် ယှဉ်၏ဘဝနှာ။ တံ့ဒိ ၊ခန်မ္ဗ။ နိုက္ခမိတ္ထာ။ ထွက်၍ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည် လှည့်လည်သည်သည်ကို၊ စရေန္တောလှည့်လည်သည်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝပုရဏ္ဍတော နတ်အပေါင်းခြံရုံကျက်။ ။ မနုံ၊ သွားခြင်းကို၊ ယာဒါ၊ အကြင်အခါ၌ ဆုန်ဆွာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ။တဒါ။ ထိုအခါ၌ ပုဗ္ဗဿ ။မဟာလော့ခါ၊ ပန်း၏ ပေါ်ရှိသောခေါက် ၌ တိန္ဒုသမ်၊ တည်ရာ၏ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ တရာတိုင်တိုင်၊ ကကိုကာ ရေတိ ။ မဟာလော့ခါ၊ ပန်းတို့ဖြင့် မမေ၊ ငါ၏ ဥဒေရိ၊ အထက်၌ ၊ သဒ္ဒနံ၊ အရိုးကို။ ဆေ ဒိတံ၊ ရိုးအပ်၏။ ။ သမ္ဗတ္ထရိယ ဟသ ဟ ဿ နိ၊ ခြောက်သောင်းမျှားရှာတ္ထရိယာ ရိုးစည် ငါ၊ မျိုးတို့သည်၊ သာယံ ပါတံ၊ ညည်နံနက်၊ ဥပဋ္ဌဟုံ၊ ခစားရကုန်၏။ ဣတ္ထိ ဒိဝံ၊ ညဉ့် နုပတ်လုံး၊ အတန်ခိုတား ပဉ္စင်းမရိသုံ့ လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝံ ငါ့ကို၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ပရိဝါ ခြေ့ ခြံရံ ရကုန်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်တို့ရှာ၌၊ နဋ္ဌေ ဟိ။ ကခြင် တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂီတေ ဟိ။ သီချင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာ ဌေ ဟိ၊ မောင်း ကြေးနင်းခွက်ခွင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါဒိတေ ဟိ စ၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခိန္ဓရတ်ယာ ကြွေးထုံးခွင်ပျော်လျက်၊ ရမ်ဟမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ ကာမကာမိ၊ အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဟံ ငါသည်၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ် တို့ရှာ၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ တုဘ္ဘာ စ၊ စား၍လည်းကောင်း ဝိဒိတ္ထ ၊ စ၊ သောက် ၍လည်းကောင်း၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ နာရဒ ကောဟိ၊ နတ်သင်္ဃီ အာပေ ၎ ။ တို့နှင့်၊ သဟိ ကော ။ ။ ။ ဗျမ္ဘရ ဗ္ဘမေ ၊ ပြတ်သောဝိမာန်၌ ၊ မောဒါမိ ၊ မွေ့ ☰ လျော်ရ ၏ ။ အဟံ ၊ ငါသည် ၊ သာ ။ ။ ။

အဟောသိ။ဖြစ်၏။ပဒေသရာဇာမင်းအဖြစ်သည်၊ ဝိဝုလ်းများ၏၊ဂဏနဘောဘုရားအရှေ့အတွက်အား၊ဖြင့်၊အသင်္ခယံ၊မင်းတို့ကို နှိုင်း ၊ဘဝါဘဝေ၊ဘဝကြီး၊ယိမ်အသွယ်သွယ်၌၊ သံသရာ၌ကား၊ ကျင်လည်ရသည် ရှိသော်၊အဟံ ငါသည်၊မဟာဘောဂံ၊များ၊ဖြတ်သောစည်း၊စိမ်ချမ်း၊သာကို၊ လဘာမိ၊ရပေ၏၊မေ၊ငါ၏အား၊ဘောဂါ၊စည် စိမ်ဥစ္စာ၊မှ ဥိနတ ၊ယုတ်သည် ၏အဖြစ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ ဣဒံ၊ဤ၊ဆိုအပ်ပြီး၊သောအလုံ ရုံ၊သောအကျိုး၊သည်၊ ဗုဒ္ဓဟု၏ယ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊မဟာလော၊ခါ၊ပန် လျှဒါနဲ့ ရေခြင်း၏၊ ဖလံ၊အ ကျိုး၊ပေတည်း။ ၊ခတ္တိယေ၊စာပါ၊မင်း၊မျိုး၊လည်း၊ဖြစ်သော ပြုပဋေ၊စာ၊ဝိ၊ ဝုဏ္ဏား၊မျိုး၊လည်း၊ဖြစ်သော၊ဒုဝေ၊ကုဋ၊လ၊ နှစ်ပါး၊သောအ၊မျိုး၌၊ ပဓာ၊ယ၊ဝိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊နိ၊စ၊ကုလေ၊ယုတ်သောအ၊မျိုး၌၊နဓာ၊ယ၊ဝိ၊မဖြစ်ရ။ ဣဒံ၊ဤ၊သို့မ ဖြစ်ခဲ့ခြင်း၊တည်းဟူသောအကျိုး၊သည် ဗုဒ္ဓဟု၏ယ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ပန်း ပူ ဇော်ရခြင်း၏ ဖလံ အကျိုး၊တည်း၊ဟုတ္ထိယာနုံ၊ ဘင်ယာဉ်လည်း၊ကောင်း အ ဿယာနုံ၊ ခြင်း၊ယာဉ်လည်း၊ကောင်း၊ သိ၊ရိ၊ကံ၊ ထမ်.စင်လည်း၊ကောင်း၊ သန္ဓမာနိ၊ကံ၊ သင်္ဘောင်လည်း၊ကောင်း။ ဇော်သဗ္ဗ၊မ၀၊ ထိ၊အလုံ၊ရုံ၊ကို၊သာ လျှင်၊လ၊ဘာမိ၊ရ၏ ဣဒံ၊ ဤ၊သို့ရခြင်း၊တည်း၊ဟူ၊သော အကျိုး၊သည်၊ဗုဒ္ဓဟု ဓာယ၊ ဘုရား၊ကို၊ပန်း၊ပူ၊ဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ. အကျိုး၊ပေတည်း။ ၊ဒါ၊သိ ဂ၊ဏံ၊ ကျွန်မိန်း၊မအား၊ပါင်း လည်း၊ကောင်း။ ဒါ၊သ၊ဏံ၊ ကျွန်ယောကျ်ား အား၊ပါင်း၊လည် ကောင်း။ အ၊လက်တာ၊ တန်း၊ဆာ၊ဆင်အပ်ကုန်သော၊နာ၊ရီ ယောစ၊နတ်သို့၊တို့၊လည်း၊ကောင်း၊ဇော်သ၊ဗ္ဗ၊မ၀၊ထိ၊အလုံ ရုံ၊ကို၊သာ၊လျှင်၊ လ၊ဘာမိ၊ရ၏၊ ဣဒံ၊ဤ၊သို့ရခြင်း၊တည်း၊ဟူ၊သော၊အကျိုး၊သည်။ ဗုဒ္ဓဟု ဓာယ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ပန်း၊ပူ၊ဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ. အကျိုး၊ပင်တည်း၊ကော၊သော၊ယျ ကမ္မ၊လိ၊ယာ၊နိ၊ပိုး၊ချည်ဖြင့်ရက်အပ်သော၊ကမ္မ၊လ၊တို့သည် လည်း၊ကောင်း။ ခေါ၊မ၊ကဉ္စ၊ဝိ၊သိ၊ကာ၊နိ၊စ၊ခေါ၊ချည်း၊ဖြင့်ရက်အပ်သော၊ဝုဆို.ဝ၊ချည်ဖြင့်ရက် အပ်သော၊ဝုဆိုး၊တို့သည်လည်း၊ကောင်း။ ဇော်သ၊ဗ္ဗ၊မ၀၊ ထိ၊အ၊ လုံ၊ရုံ၊ကို၊သာ လျှင်၊လ၊ဘာမိ၊ရ၏၊ ဣဒံ၊ ဤ၊သို့ရခြင်း၊တည်း၊ဟူ၊သော၊အကျိုး၊သည်၊ ဗုဒ္ဓဟု ဓာယ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ပန်း၊ပူ၊ဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ. အကျိုး၊ပင်တည်း။ ၊နဝ ဝ၊ဏ္ဏံ၊အ၊ဦ၊အ၊သ၊ဗ်ဖြစ်သော၊အ၊ဝ၊တ်ဝုဆိုး၊လည်း၊ကောင်း၊နဝ၊ဖလံ၊အ၊သ၊ဗ်အ ဦ၊သော၊သ၊ဗ်သီ၊လည်း၊ကောင်း၊နဝ၊ဂ္ဂ၊ရ၊သ၊ကော၊ဇနံ၊အ၊ဦ၊အ၊သ၊ဗ်သော၊အ၊ရ သာ၊သော၊ဇဉ်လည်း၊ကောင်း။ ဇော်သ၊ဗ္ဗ၊မ၀၊ ထိ၊အ၊လုံ၊ရုံ၊ကို၊သာ၊လျှင်၊လ ဘာမိ၊ရ၏၊ဣဒံ၊ ဤ၊အ၊ဦ၊အ၊သ၊ဗ်သော အ၊ဝ၊တ်ကို ရခြင်း၊တည်း၊ဟူ၊သော အကျိုး၊သည်၊ဗုဒ္ဓဟု ဓာယ၊ဘုရား၊ကို၊ပန်း၊ပူ၊ဇော်ရခြင်း၏ ဖလံ.အကျိုး၊တည်း

ဆုံးဣန္ဒြေခံဘွယ်ကိုဖေါ်ပြခဲ့လေသောဆုံးဣန္ဒြေတော်ဧဋ္ဌကိုဘုရားလောကမှခွဲ
သယောနှင့်။ ဤအိပ်ရာနေရာ၌သယောအိပ်ထောင်ထောင်သမ္ဘမေဝတ်ထိုအလုံ ရဟန်
သာလျှင်၊ လဘာဝိ ရှေ့ဆုံး ဤသို့ခံဘွယ်ကဲ့ရှေ့ခြင်း အစရှိသောအကျိုး
သည် ဗုဒ္ဓပူဇာယာ မြတ်စွာဘုရားကိုပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ဖလံ၊အကျိုးတည်း
သဗ္ဗဿ ဆုံးခပ်သိမ်းသောအနုပဒေါ်ကို ပူဖိတော်၊ အပူးဇေါ်ခံရသည်ဟောပါ
ဖြစ်ရ၏မမ ငါ၏ယသော၊ ကျေ ဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းသည်ပဋ္ဌ
တောဟုနှုန်းတင်ကို၏သဒါ။ အခါခပ်သိမ်းမဟာသကျွာ ကြီးသောတန်ခိုး
ရှိသည်ဟောပါ၊ဖြင့်မ၏။ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း။ အဘိဇ္ဈပရိသော၊ပြိုမကွဲ
အပြီဘည်သော ပရိသတ်ရှိသည်။ ဟောပါ၊ဖြစ်ရ၏။ ၁၃. တိန်းဆွေမျိုး
အပေါင်းတို့ သက်ဦးဥတ္တမော၊မြတ်သည်၊ဟောပါ ဖြစ်ရ၏။ ဆုံးဣန္ဒြေသို့ အလုံး
ရုံ၊သာ အနုပဒ်ခံမှ၊ဝေခံခြင်းအစရှိသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား ကိုပန်းပူ၊ဝေခံရခြင်း၏ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း ၊သိတံ၊အချမ်းကို
လည်း၊ပေးသောင်း၊ဥဏှံ၊အပူကုလည်းကောင်း၊ နဇာနာမိ၊မသိရ၊ပရိဿာ၊ဟော၊
အားရှိတတ်သည်ကာနှင့် ပူအိုက်ခြင်းသည်၊ နဝိဇာတိ၊မရှိ၊ အဃော၊ထိုမှတပါး
မေ၊ငါ၏၊ဟဒယေ၊နှလုံး၌၊ စေတသိကံ၊ဒုက္ခံ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲ
သည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ၊ဘာ၊ဘာ၀ေ၊ ဘ၀ကြီး၊ပယ်၌၊ သုဝဏ္ဏာ၊ဝဏ္ဏာ၊ရွှေ
အာဆင်းနှင့်တူသောအာဆင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊နု၊ဖြစ်၍၊ သံသရာမ်၊ ကျင်
လည်ခဲ့၏၊ဝေ၀ဏ္ဏိယံ၊အာဆင်းမလှခြင်းကဲ့၊နဇာနာမိ၊မသိရ၊ ဆုံး၌ဣန္ဒြေ
အဆင်းနှင့်တူခြင်း၊အစရှိသောအကျိုး၊သည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပန်းပူ
ဝေခံရခြင်း၏၊ ဖလံ၊အာ၊ကျိုး၊ပင်တည်း၊ ၊ဒေ၀လောကာ၊နတ်ပြည်မှ၊စုတိ
တွားနှုန်း၊ရတောခဲ့၍၊သုဏ္ဏမှုလေနှုန်း၊ကုသိုလ်အကြောင်း ရှေးကပြောင်းသည်၊
စေ၊ဒါ၊တော၊တုက်တွန်း-အပ်သည်ဖြစ်၍၊သ၀ဏ္ဏိယံ၊ပုရေ၊ သ၀ဏ္ဏိပြည်
၌၊မ၊ဟာသာ၊သာ၊ကုလေ၊မှ-ဟုသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော၊သုဒဿနော၊အလွန်ကြွယ်
ဝသော၊အမျိုး၌၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏။ ၊ပဋ္ဌကာ၊မဂုဏော၊ ငါ၏ပါ၊သော၊ကာ၊မ
ဂုဏ်ဘက်ကဲ့၊ ဟတ္ထာ၊ဟုနှုန်း၍၊ အာနဂ၊ရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်ရောနှုန်းဘောင်၌၊
ပဇ္ဇဒိ၊ရောနှုန်းပြု၏၊ဇာတယာ၊ပဋ္ဌသန္ဓေနေ့သည်မှ၊ သတ္တ၀ေ၊သော၊ဂုဏ်နှစ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရဟာတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊အ၊ပါ၊ပုဏ္ဏာ၊
ရောကဲ့ပြု၊ ၊စက္ခုမာ၊စက္ခု၊ငါ၊ပါ၊ရှိဟောဝမ္ဘုသော၊ ဗုဒ္ဓါ ဖြတ်စွဘုရား
သည်ဂုဏ်၊ငါ၏ကျေ ဇူး၊ကဲ့၊အညာ၊ယ၊သိ၊တော်မူ၍၊ဥ၊ပသမ္ပ-ဒယိ၊ပဋ္ဌင်း
ခံ၏၊အ၊ဟံ ၀ါ ဟု၊ တရုံ၊ဏာ၊ဝ၊ ဟျိုဖြစ်နှုန်းယ်ယ်ရှယ်ကပင်လျှင်၊ ပူဇနီ
ယော၊ ပူ၊ဇော်အာပ်ရ၏။ ဣန္ဒံ၊ ဤသို့ပမ္ပင်ခံခြင်း အစရှိသော အလုံ၊ရုံသော

အာကျိုးသည်းဗုဒ္ဓဟုခေါ်၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ။အကျိုးပင်တည်း။ မေ ငါအား။ဒိဋ္ဌစက္ခု။ဒိဋ္ဌစက္ခု။အာဘိညာဉ်သည်။ဝိသုद्ध စင်ကြယ်၏။အပင်။ ငါသည်၊ သမာဓိကုသလာ၊ သမာဓိဌာလိမ္ဘာ၏၊ အာဘိညာပါရမိ ကြွေး၊ အာဘိညာဉ်၏ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏ ဟုတ်။အလုံ စုံသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရား ကို ပန် ပူဇော်ခြင်း။ ဖလံ အာကျိုးပင်တည်၊ ။ပဋိသန္ဓိဒါ။ပဋိသန္ဓိဒါ ဘိုသို့။အနုပဋ္ဌာ၊ အစဉ်မပြတ်ရောက်ရောက်ရေပေါ်။ဟူသို့ ပါဒေ ။ဟူသို့ပါဒတို့ဟု။ကော်ဝိဒေါ။လိမ္ဘာ၏၊ဝေမ္ဗသု။လောကတွင်ဧကာဝဲ:ပါ:တို့ ဌာ်ပါ:ရမိပတ္တော်၊ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီ။ဟုတ်။ ဤပဋိသန္ဓိဒါသို့ရောက် ခြင်း၊အစဉ်ရှိ:သောအကျိုး သည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ။ ဘုရားကို ပန် ပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။တိ သကပ္ပသဟသ္သာ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်ဌ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြောင်းကောင်းမှုလျှာစေတနာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ သုမေ ဓာ ဖြာ်ဘွားဘုရားကို၊ အာဘိပူဇယိ ။ပူ ဇော်ခဲ့၏။ တာယစေတနာယ၊ထိုစေတ နာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ။အပါယ်:လေးပါ:ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊မသိတော့ ။ဟုဒံ၊ဤသို့ အပါယ်လေးပါ:ကိုမသိရခြင်း တည်:ဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပန်:ပူဇော်ရခြင်း၏၊ဖလံ။ အကျိုးပင်တည်း။မယ္ယံ၊ငါအား။ကိ: လ သာ ကိလေသာတို့ကို: ဈာပိတာ၊ ရုတ်ကြည်:အပ်ကုန်ပြီ (၀)၊ဗုဒ္ဓသာ။ ဖြာ်ဘွားဘုရား၏၊ သာသနံ၊အာဇုံ:အမတောဝ်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရ ပြီ ဟုတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ။ဆဋ္ဌသိညော။ ခြောက်ပါ:သော အာဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာပန၊ဖြစ်ပြီ၍ကား၊ သူလတောဝ၊တံကျင်မှ၊ဥဒ္ဓ ဟိတ္တာ၊ထ၍၊ ပရာနုဒ္ဓ ဟာယ သူဘပါ:ကို သနားသဖြင့်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဌ၊ ဌတ္တာ၊တည်၍၊ပါဒို ဘာရိ သံ၊ ကနိုး:ပြာ:ဒို ဘာဘုံ:ဒသေ တိ ပြ၏။ မ ဘာစနော၊ လူ့ခ္ဂ.အား:ပါင်:သည်၊ အ ဌ ရိယ ဘုတ်ကုတ်ကုစာ တော ။ အုံ့ဘွယ်သဲရမ်ဖြစ်ဘူ:မြ ဖြစ်သော.စိတ်၏ဖြစ်ခြင်:သည်၊ အ ဟော သိ ဖြစ်၏။ ဘ သား ထိုသာမဏေ ။ဝ ဏော၊ အနာသည်၊ တာ ဝ:ခ ဝ:ထို ခ ဏ ဌ ပ ဉ်လျှင်၊ သံ ရ ဌ ဌ ၊ ကင်:ပျောက်၏:သော၊ ထိုဥတ္တရသာမဏေကို၊ သိ ဘ္ဘ။ ဟု၊ ရ ဟန်:တို့သည်၊ အာ ဝ ဌ သော ၊ ဌ ် ရ ဌ ် ၊ တာ ဒိ သံ ၊ ထိ ထို ့ သ ် ၊ တာ ရ ဌ ် သော ၊ ဒုက္ခ ် ၊ ဆင်:ရဲ ကဲ့ ၊ အ နု ဘ ဝ ဌ ် ၊ ခ ံ စား:လျက်၊ ကလ ံ ၊ အာ ဝ ယ ် ထို ့ လျှ ော ် ၊ တ ် ( ) ။ ( ) ။ ( ) ။

စားသောဘောဂိုလည်းကောင်း၊သုဒိဇ္ဇာဝေ၊ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍သာ
လျှင်၊အယံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဒုက္ခ၊ဆင်.ရဲ
ကို၊အနုဘဝန္တော၊ ခံစား၊ရသော်လည်း၊ အသက္ကို၊စွမ်းနိုင်ပါ၏၊ဝိပဿ
နံ၊ဝိပဿနာကို၊ဝဿတွေ၊ပွါး၊စေ၍၊ဝိသေသံ၊ မင်.ဖိုလ်ကျေး၊ဇူး၊တရား၊ထူး
ကို၊အဓိဂစ္ဆတိ၊ရအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့သော အနက်ကို၊ဒဿေတိ၊ပြလိုသည်
ဖြစ်၍။ ။နတ္ထိ၊ကာစိဘဝေ၊နိုဗ္ဗာ၊ပ၊ ပတ္ထေတေ အာသဝက္ခယောတိ၊
နတ္ထိ၊ကာစိဘဝေ၊နိုဗ္ဗာ၊ပ၊ပတ္ထေတေ အာသဝက္ခယောဟု၍၊ ဣမံ ဂါထာ
နယံ၊ဤဂါထာနှင့်ခုနှစ်ပေါင်း၊ကို၊ အဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုး၊တော်မူ၏။ ။နိုဗ္ဗော၊
မြို့သော၊ကောစိ၊တစုံတခုသော၊ဘဝေ၊ဘဝသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊သဿတာ၊
မြဲကုန်သော၊သင်္ခါရာ၊ဝိ၊ သင်္ခါရတို့သည်သည်း၊နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊တော၊ခန္ဓာ၊ထို
ဘဝသုံ ပါး၊သင်္ခါရဘို့ခ္ဓိ၏အကျုံ၊ဝင်ကုန်သော၊ခန္ဓာတို့သည်၊အပရေ။လူ.ပြည်
နတ်ပြည်မှ၊အပရံ၊ လူ.ပြည်နှင့်နတ်ပြည်၌၊ဥပဓိဇန်ကိုစ၊ ပြစ်လည်း၊ဖြစ်ရကုန်၏၊
စဝန္တိစ၊ ရုဏတလည်း ရုဏတရကုန်၏။ ။ကော်အာဒီနဝံ။ ထိုဒုက္ခပြစ်ကို၊
ဥပမာ၊စောစောကလျှင် ဥာဏ်သိပြင်၍။ ဘဝေန။ ဘဝဖြင့်၊အနတ္ထိကော၊
အလိုမရှိသည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ကာမေဟိ၊ ကာမတို့မှ၊ နိဿဋော၊ထွက်
ပြေါက်၏၊မော၊ဝါသည်။အာသဝက္ခယော၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ပတ္ထေ၊ရအပ်ပြီ။ ။
(၅)တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊နတ္ထိ၊ကာစိဘဝေါ နဲ့ရွှေတော်၊နတ္ထိ၊ကာစိဘဝေါနိုဗ္ဗောဟု
သည်ကား၊ကမ္မဘဝေါ၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာဟု ဆိုအပ်သော၊ကမ္မ
ဘဝလည်း၊ကောင်း၊ ဥပပတ္တိဘဝေါ၊ ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာကဋ္ဌာရုပ်ဟု ဆို
အပ်သော၊ဥပပတ္တိဘဝလည်း၊ကောင်း၊ကာမဘဝေါ၊ ကာမတဏှာ၊ဆဲတဘုံဟု
ဆိုအပ်သော၊ကာမဘဝလည်း၊ကောင်း၊ရူပဘဝေါ၊ ရူပတဏှာ၊ဗြဟ္မာ၊ဘုံဟု
ဆိုအပ်သော၊ရူပဘဝလည်း၊ကောင်း၊ အရူပဘဝေါ၊ အရူပလေး၊ဘုံဟု ဆို
အပ်သော၊အရူပဘဝလည်း၊ကောင်း၊သညီဘဝေါ၊ကာမတဏှာ၊ဆဲတဘုံ၊အသ
ညီသတ်ကြီ၊ဗ္ဗဟ္မာ၊သော၊ရူပတဏှာ၊ဗြဟ္မာ၊ဘုံ၊အောက်အရူပသုံ၊ဘုံ ဟု ဆို၊အပ်သော
သညီဘဝလည်း၊ကောင်း၊ အသညီဘဝေါ၊ အသညီသတ်ဘုံဟု ဆို၊အပ်
သော၊အသညီဘဝလည်း၊ကောင်း၊ နေဝသညီနာသညီဘဝေါ၊နေဝသညာ
နာသညာယတနဘုံဟု ဆို၊အပ်သော၊နေဝသညီနာသညီဘဝလည်း၊ကောင်း၊
ကေ၊ဝေါ၊ကာ၊ရေ၊ဘဝေါ၊ရူပကွန်ခန္ဓာ၊ဘပါ၊သာ၊ရှိသော အသညတ်သတ်ဘုံဟု
ဆို၊အပ်သော၊ကေ၊ဝေါ၊ကာ၊ရေ၊ဘဝ လည်း၊ကောင်း၊ စတု၊ဝေါ၊ကာ၊ရေ၊ဘဝေါ၊
နာမ်ခန္ဓာ၊လေး၊ပါ၊ရှိသော၊အရူပ၊လေး၊ဘုံ ဟု ဆို၊အပ်သော၊စတု၊ဝေါ၊ကာ၊ရေ၊ဘ
ဝလည်း၊ကောင်း၊ ပဉ္စ၊ဝေါ၊ကာ၊ရေ၊ဘဝေါ၊ကာမတဏှာ၊ဆဲတဘုံ အသညတ်

ကြင့်သောရူပတဏှာခဲ့ငါးတုံးအားဖြင့် နှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါးသောတုံဟူဆိုအပ်သော၊ ပဠုဝေါကာရ ဘဝရင်း၊ ဣတိဇဝံပဘေဒေါ၊ ဤသို့အပြားရှိသော ဘဝတည်း၊တဏ္ဍပိ၊ထိုဘဝသုံးပါးတို့တွင်လည်း၊တိုနော၊ယုတ်သောဘဝလည်းကောင်း။မဏ္ဍိမော၊ အလယ်ဖြစ်သောဘဝလည်းကောင်း။ ဥတ္တမော၊ ဖြတ်သောဘဝလည်းကောင်း။ဒီဃသောယုကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော ဘဝလည်းကောင်း။ သုခဝဟုလော၊ ချမ်းသာခြင်းများသော ဘဝလည်းကောင်း၊ဝေါမိဿသုခဒုက္ခော၊ ချမ်းသာဆင်းရဲနှစ်ပါးရောသောဘဝလည်းကောင်း၊ ဣတိဇဝေ ဒွိဝိဘာဂေါ၊ ဤသို့ဝေဘန်ခြင်းရှိသော၊ ယေးကောစိ၊ အမှတ်မရှိတရုံတရသောဘဝသည်၊ နိစ္စော၊မြဲသော၊ ဓုဝေါ၊အမြဲအရှည်တည်သော၊ဝိဇောရိုင်ခန့်သော၊အပလောကိယဓမ္မော၊ မပျက်မစီးသော သဘောတရားမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ကသ္ဒာ၊ အလင်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တံဘံကာရေဏ၊ထိုထိုအကြောင်းကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ သမုပ္ပန္နာ၊ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ယဿ၊အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဘော၊ထိုဘဝသည်၊ ဘော၊ဤသို့ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိ၏၊တသ္မာ ထို့ကြောင့်၊သဿတာ၊ မြဲကုန်သော၊ သဒ်ါရာဝိ၊သင်္ခါရတို့သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊မရှိကုန်။ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်း.တည်း။ဟိသဒ္ဒံ၊မှန်၏။ ပဠယေဟိ၊ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရား လေးပါးတို့သည်၊ သင်္ခတဇာ၊ဖြဖြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါရာတိ၊သင်္ခါရတို့ဟူ၍၊လဒ္ဓနာမော၊ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ပဠုဝဏ္ဏေ၊ ခန္ဓေ၊ငါးပါးတရား တို့ကို၊ဥပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍။ ဘဝသမညာယ၊ ဘဝဟူသောအမည် ဖြင့်၊သင်္ခါရာစ၊သင်္ခါရတရားတို့သည်လည်း၊ အဟုဝတ္ဝာ၊မဖြစ်မူ၍သာ။ တာ၊ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ ဇရာမရဏောနစ၊အိုခြင်း သေခြင်းဖြင့် လည်း၊ဝိပရိဏာမမဏ္ဍိ၊ပေါက်ပြန်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ ထို့ကြောင့်၊အသဿတာ၊မမြဲကုန်၊ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ပေါက်ပြန်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏၊ တထာဟိတာတောဇေ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊တေ၊ထိုဘဝအစရှိသည်တို့ကို၊သင်္ခါရာတိ၊သင်္ခါရတို့ဟူ၍၊ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့် ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စတောခန္ဓာ၊စဝန္တိ အပရာပရေ၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စတောခန္ဓာ၊စဝန္တိ အပရာ ပရံ၊ဟူ၍၊အာဟာ၊ဆိုတော်မူ၏၊ ဘဝေ ရိယာယေန၊ ဘဝ၏ပရိယာယ်အား ဖြင်လည်းကောင်း။ သင်္ခါရေ ပရိယာယေန၊ သင်္ခါရ၏ပရိ ယာယ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇဂ္ဂာ၊ဟောအပ်ကုန်သော၊ တေပဠုဝဏ္ဏေ ခန္ဓာ ထိုခန္ဓာငါးပါး တရားတို့သည်၊ ယထာပစ္စယံ၊အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ဘဝပရာဝံ၊လူး

လာလူးလား၊ဥပဇ္ဈာန်၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ဥပဇ္ဈာယ်၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော ခန္ဓာတို့သည် လည်း၊ဇရာယ၊အိုခြင်းဖြင့်၊ ပရိပါဋိဟာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ဟု တွေ့၊ ဖြစ်ကုန်၍၊စဝန်း၊ရှေးတကုန်၏၊ပရိဘိဇ္ဈန်း၊ ပျက်စီ ကုန်၏၊ဆုတ်အင်္ဂြေ၊ ဤကားအနုက်၊ဧတေနု၊ထိုစကားဖြင့်၊ဘဝေါ၊ ဘဝဟူ၍လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရာတိုး၊ သင်္ခါရဟူ၍လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓဝေါဟာရာ၊ ရှေးဦးသော ပညတ်ဝေါဟာရရှိကုန်သော၊ ပဋ္ဌာန်ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့သည်၊ဥဒ ယဗ္ဗယသဘာဝါ၊ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘာဝရှိကုန်၏၊ဆုတ်၊ဤသို့ဖြတ်အပ် ကုန်၏၊ယသ္မာ၊ အကြင်းကြောင့်၊တံ်လက္ခဏံ၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဟုဆိုအပ် သောလက္ခဏာရေးသုံးပါးကို၊အာရောပေတွာ၊တင်၍၊ သင်္ခါရေ၊တောဘူမ ကသင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္မသန္နာသ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သောဝုဋ္ဌိလိအား၊တ ယောပိဘဝါ၊သုံးပါးသောဘဝတို့သည်လည်း၊အာဒိတ္တံ၊ဝိယ၊ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သကဲ့သို့၊ သင်္ခါရေ၊သင်္ခါရတရား၌၊အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဂေဝ၊ ရှေးဦးမဆွကပင်လျှင်၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ဇာနိတွာ၊သိ၍၊အနုစ္ဆလက္ခဏောဟိ၊အနိစ္စလက္ခဏာတို့ ဖြင့်၊ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင်အပ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာနတ္တာ၊ ဆင်းရဲသောသဘောအစိုးရ ခြင်းသဘောမရှိကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊တောဘူမကသင်္ခါရတို့သည်၊ဝိဘူတ တရား၊အလွန်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဥပဇ္ဈာန်၊ထင် ကုန်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊ဘဝါ၊ ဖြတ်စွဲဘုရား၊သည်၊ ယဒနိစ္စံ၊ဒုက္ခံ၊ယံ ဒုက္ခံဘဒုက္ခာ၊ယဒနုစ္ဆံ၊ဒုက္ခံ၊ယံဒုက္ခံဘနတ္တာ၊ဟူ၍။ အာဟာ၊ဟောတော် မူ၏။ယံ၊အကြင်သဘောတရားသည်။အနိစ္စံ၊အမြဲမရှိ၊တံ၊ထိုအမြဲမရှိတတ် သောသဘောတရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊ယံ၊ အကြင်သဘောတရား သည်၊ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ဝဲ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ အနတ္တာ၊အစိုးမရ ကြဉ်ပစ်၊ အနှစ်ဆုတ်ယုတ်ကိုယ်မဟုတ်ကုန်သည်သာတည်း၊ တ်လက္ခ ဏံ၊ထိုလက္ခဏာရေးသုံးပါးကို၊အာ၊ရောပေတွာ တင်၍၊သင်္ခါ၊ရေ၊တောဘူ မ၊ကသင်္ခါ၊ရတို့ကို၊သမ္မသန္နာသ၊ သုံးသပ်သောဝုဋ္ဌိလိအား၊တယောပိ ဘဝါ၊သုံးပါးသောဘဝတို့သည်လည်း၊အာဒိတ္တံ၊တပြောင်ပြောင်တောက် လောင်သော်၊အဂါရံဝိယ၊အိမ်ကဲ့သို့၊သပ္ပဋိဘယား၊ကေးဘေမ်းနှင့်တကွဖြစ် ကုန်၏ဟူ၍၊ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ဥပဇ္ဈာန်၊ ထင်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထို့ ကြောင့်၊သဗ္ဗေနုမ္ပိအနတ္ထိကောတိ၊ ဘဝေနုမ္ပိအနတ္ထိကောဟူ၍။ အာဟာ၊ဆို တော်မူ၏၊ဧဝံပန၊ဤသို့သျှင်၊ သမ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း ဘဝေ၊ဘဝ သုံးပါး၌ကို၊ပိနိ၀ဏ္ဏိတမနုဿ၊ ဆုတ်နစ်သောစိတ်ရှိသော ဝုဋ္ဌိလိအား၊

ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်ဘို့၌။ အနုပေက္ခာယ၊ ဝဲကွက်ခြင်းကင်းသဖြင့်၊လေ
သောပိ၊အမြွက်မျှသည်လည်း။နသ ဗ္ဗ ဝတိ၊ယော ဝ၊ မဖြစ်ထိုက်သလျှင်က
တည်း၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊နဿ ဒေါသ ဗ္ဗကာမေဟိတ်၊နဿ ဒေါသ ဗ္ဗကာ
မေဟိဟူ၍။အာဟာ ဆိုးတော်မူ၏၊ အမှီ။ဖြစ်၏။ဟူတိ၊ဤသည်ကား။ယော ဇ
နာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။မနုဿဟိ ပိ ယ၊လူ၌ဖြစ်သောက်ာမဂုဏ်တို့
မှဆုတ်နစ်သကဲ့သို့ ဒိ၊ဗ္ဗဟိ ပိ ဝါ၊နတ်၌ဖြစ်သော ဝတ္ထု၊ကာမဂုဏ်အာရုံတို့
မှသည်းကောင်း၊နိ ဝတ္တတိ ပေါ်ထွက်၊ ဆုတ်နစ်ကျလည်လည်သော်စိတ်ရှိသည်၊
အသို့ဖြစ်၏။ဟူတိ၊ဤသည်ကား။အ ဏ္ဍော၊ အဏ္ဍာ ဗီဇ ပေါ်ထွက်ကုန်သော
သာကျွေးယောတိ၊ပ ဏ္ဍာ ပေ အာ သ ဝ ကျွေးယော ဟူသည်ကား၊ဝေ၊ဤသို့သ
ပရိ ဗ ဏ္ဍိ တ သ ခ် ၊ရော။ကောင်းစွာသုံးသပ်အပ်ပြီးသောတေဘူမက သ ခ် ၊ရ
ရှိသည်ဖြစ်၍။ဘ ဒေ သု၊သုံးပါးသောဘဝတို့၌ သုပရိဒိဋ္ဌာဒီနဝေါ၊ကောင်း
စွာမြင်အပ်ပြီးသောအပြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ကာ ပေ သု စ၊ကာ ပ ဘုဏ်တို့၌လည်း
ကောင်း။ယဿ ၊ အကြင်ကြောင့်။ အနာ သ ဠ္ဟ ပ ဒေ သ ၊ ပ ဂ ဝ် ပြီ ၊ တိ
သေ ၊ စိတ်ရှိ ၏။တ သ္မာ ၊ထို့ကြောင့်။သူသမဏေ ၊ တံကျင်၏အတက်၌
နိသိ ၊ ဒ္ဓ နပိ ၊နေသည်ဖြင့်လည်း။မေ ယ ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာ သ ဝ ကျွေ ယော ၊
နိ ဗ္ဗာ နံ ကိ ု ၊နိ ဗ္ဗာ နံ ၊ နိ ဗ္ဗာ နိ ကိ ု ၊ ဝါ ၊ တ နည်း ဂ ၊ ။အ ရ ဟ တ္တံ ၊အ ရ ဟ တ္တ ဖိ လ ကို ၊
ပ ဏ္ဍော ၊ ရ ။ အ ပ ် ပြီ ။ အ ဓိ ဂ တော ၊ ရ ။ အ ပ ် ပြီ ။ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ၊ အ ညြ ပ် စ ၊ တ ပ ်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အ ပ္ပတ္တ မာ နု သေ ဟိ ၊ မ ရ ဏ အ ပ် မ ရောက် အ ပ် မ သိ အ ပ်
သေးသော အ ရ ဟ တ္တ ဖိ လ စ တ် ရှိ ကုန် သော ၊ ပြ ဟ ဒ စ ာ ရ ိ ဟိ ၊ သိ တ င် း သုံ း တော ်
တို့သည်၊ တ ဒ ဓိ ဂ မ ာ ယ ။ ထို အ ရ ဟ တ္တ မ ဂ် အ ရ ဟ တ္တ ဖ လ ကို ရ ခြင်း ၌ ၊
ဥ သ ာ ဟေ ၊ အ ား ထုတ်ခြင်းကို၊ ကရ ဏီ ယ ၊ ပြု အ ပ် ၏ ။ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ။
ဘိက္ခု ။ နံ ၊ ရဟန်းတို့အား ။ ဩ ဝါ ဒ ၊ အ ဆုံး အ မ ကို ၊ အ ဒ ါ သိ ၊ ပေး၏ ။ ဥ တ္တ ရ ဇ္ဈ ေ
ရ ဂ ၊ ထ ာ ဝ ဏ္ဏ နာ ၊ ဥ တ္တ ာ မ ထ ေ ရ ၏ ဂ ါ ထ ာ အ ဘွဲ့ သည် ၊ နိ ဋ္ဌ တ ာ ။ ပြီး ခြင်း သို့
ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဒုကနိပါတ်-၁၄-ပဌမဝဂ်-၁ ၂ ၂-ဝိဏ္ဏောလာဘာ ရန္ဓိ ဇ္ဈေ ရ ဂ ါ ထ ာ ၊

နယိဒံ အ နု ယေ နာ တိ အ ာ ဒိ ကာ ၊ နယိဒံ အ နု ယေ နဲ့ ၊ သို့ အ စ ရှိ သော ဂါ
ထာ တို့ သည် ၊ အ ာ ယ သ္မ တော ၊ ရှည် သော အ သက် တော် ရှိ သော ၊ ဝိ ဏ္ဏော
လာ ဘာ ရ န္ဓိ ဇ္ဈ ေ ရ ဃ ။ ဝိ ဏ္ဏော လာ ဘာ ရ န္ဓိ ဇ မ ထ ေ ရ ၏ ၊ ဂါ ထာ ၊ ဂါ ထာ တို့
ကသည်း ကိ ု ၊ အ ဆင့် စ ကာ ကြား ကျူ း သည် ကား ၊ အ ယံ ၊ ဤ ဝိ ဏ္ဏော လာ ဘာ ရ

ဒွါဒသမထေရ်သည်၊ ဘဝ၀တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော်မူ သောဘုရားရှင်ရှေ့သာ၊ ပဒုမုတ္တရာမြတ်စွာဘုရားဏ်၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊သိဟာယောနိယံ၊ခြေသော့်ဏ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတရုဟာ ယံ၊တောင်ဂူ၌၊ဝိဟာရုတိ၊ နေ၏။ ဘဝ၀ါ။ ပဒုမုတ္တရာမြတ်စွာဘုရာ'သည်၊ တာသ၊ထိုခြေသော့်အား၊အနုဂ္ဂဟံ၊ပြုမြောက်ခြင်းကို၊ကာတုံ။ပြုအံ့သောဌာ၊ ဂေါစရာယ၊အစားအစာပွေ့ရှာခြင်းဌ ၊ပဏ္ဍိတ်ကာလေ၊သွားသောအခါ၌၊ သယနုဝုဟံ၊နေရာဂူလျှိုင်သို့၊ပရိသိတွား၊ ဝင်၍၊နိုးရောင်၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊သမာပဇ္ဇိတွား၊ဝင်စား၍၊နသိဒိ၊နေကော်မူ၏။ သိဟော၊ ခြေသော့်သည်၊ ဂေါ၊ရှိ၊အစားအစာကို၊ဂဟေတွား၊ ယူ၍၊ နိ၀ဿာ၊ ပြန်ခဲ့သည်ရှိ၊သော်၊ ဂုဟာဒ္ဒါ၊ရေ၊လျှိုင်ဂူ၀ဋ်၊ဘဝ၀ ကို၊မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော နှစ်သက်သော၊စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ဇလဇထလဇ ပုဏ္ဍရီပန်း၊ရေပန်း၊ကျေးပန်းတို့ဖြင့်၊ပူဇံ ပူဇေ၊ခြင်းကို၊ကတွား ပြု၏။ စိတ်ကို၊စိတ်ကို၊ ပဿာဒေ၊ကြည်ညိုစေ၍၊ဘဝ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား'အား၊ အာရက္ခနတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဌ ။အရဉ္ညေ၊တောဌ ။ဝါ၊ဌမိဂေ၊သား၊ရဲတို့ကို၊အာပနေတုံ။ ပယ်ဖျောက်တိမ်းပါး၊ရှား၊စေခြင် ဌ ။တိ သုဝ၀ လ၊ သု၊သုံးပါး၊သောအခါတို့ဌ ။သိ ဟနာဒံ၊ခြေသော့်ဟို့ဏ်အသံကို၊နဒ၊ကြွေး ။ဟစ်ကြွေး လျက်၊ ဗုဒ္ဓဂတာယ၊ဘုရား၌ဖြစ်သော၊သတိယာ၊သတိဖြင့်၊အဋ္ဌာသိ။တည်ရ၏။ပဌမဒိ၀သံ်ယထာ၊ ပဌမနေ့ဌ ကဲ့သို့၊ဧ၀ံ၊ဤ၊ဣ၊တ္ထ၊သတ္တာ၊ဟံ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ပူဇေတိ။ပူဇော်ရ၏၊ဘဝ၀ါ။မြတ်စွာဘုရား'သည်၊သတ္တာ၊ဟစ္စယေန၊ ခုနစ်ရက်လွန်သဖြင့်၊ နိရောဓာ၊နိရောဓသမာပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌဟိတွား၊ထ၍၊ဣမသ်။ဤသတ္တ၀ါအား၊ ဇ္ဇေကော၊ဤမျှလောတ်သော၊ဥ၀ဝနိ၊ သ၊ယော၊ အရေ၊ဟတ္ထမိုလ်ရှိ၏အား၊ကြီး သောဖိုရာသည်၊ဝတ္ထိ၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣ၊တိ၊ဤသို့၊တာ၊သ၊ထိုခြေသော့်ဏ်၏။ ပ၊သ၊ဣ၊သော၀၊ဖြင်စဉ်ပင်လျှင်၊အာ၊ကာ၊သံ၊ကောင်းကင်သို့။ ပဋ္ဌဒ္ဒိ၀တွား ကျုံ၊ဘက်၍။ဝိ၊ဟာ၊ရေ၊မေ၀ ၊ ကျောင်း၊တော်သို့သာလျှင်၊ ဂ၊တော၊ ကြွတော်မူ၏။သိ၊ဟော၊ခြေသော့်သည်၊ ပါ၊လိ၊လေ၊ယျ၊ကာ၊ဟတ္ထိ၊ဝိ၊ယ၊ ပါ၊လိ၊လေ၊ယျ၊ကဆင်းမင်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓ၊ဝိ၊ယာ၊ဂုဏ်ကို၊ ဘုရား'နှင့် ကွေ့ကွင်း၊ရှခြင်း၊ကြောင့်ဖြစ်သော၊ဆင်း၊ရဲ၊ကို၊။အ၊ဓိ၀ါ၊သေ၊တုံ၊သည်း၊ခံ၊ခြင်း၊ဌ ။အ၊သ၊ဣ၊ဟာ၊ဣ၊ဟ၊ မ၊ဟ၊တ်နှင်သည်ဖြစ်၍၊ကာ၊လ၊ကိ်တွား၊ရ၊တေ၍၊ဟံ်သာ၀တိ၊နဂ၊ရေ၊ ဟံ်သာ၀တီမြို့ဌ ။မ၊ဟာ၊ဘော၊ဂ၊ဂုဏ်၊ကော၊မျှား၊သော၊ဥစ္စာ၊နှင့်ရှိ၊သော၊အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ဝ၊ယ၊ပ္ပတ္တော၊တ၊ဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သော်၊နဂ၊ရ၀ါ၊သိ ဟိ၊မြို့ဌ ။ခေ့သူလူ၊အ၊ပေါင်း၊တို့နှင့်၊သ၊ဒ္ဓိ၊ တ၊ဂ္ဂ၊ဝိ၊ဟာ၊ရံ၊ ကျောင်း၊တော်သို့၊

၂-နုကနိုပါတ်-၁၄-၀၈-၁၂ ၂-ဝိဏ္ဏောလတာရွေ့ပေါ်ထော၊ ၂၀၉

ဂတောဝေသွားသည်ရှိသော်၊ မြွေးဒသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ သဒ္ဓာဟာ ဆုနှစ်ရောက်ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောဒေါလ္ဟ ကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ယာဝ ဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုဟူကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပရဝေ၊ လူးသားလူးလာ၊ ဒေဝမနုဿသု၊ လူ့ပြည်နတ်ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ထက်ထက် တော်၌၊ ကောသံ၊ ကိုယ်ကို ဝိ၊ ကောသကို ဟည်း၌၊ ဥတောနသာ၊ ဥးတနုမင်း၏၊ ပုဏ္ဏာဟိတပုဏ္ဏား၊ ပရောဟိတ်သား၊ သည် ဟုတ္တား ဖြစ်၍၊ ဘာရဒ္ဒါ ဗေဒါ နာ၊ မနု၊ ဘာရဒ္ဒါ ဟူသော အမည်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ယော ဗေဒေ၊ ဗေဒင်သုံ ပုံကို ဂဏ်ဥ ဂေ၊ ဟတ္တား၊ သင်၍၊ ပဠမ ပါ ကသတာနိ ငါးရာ သော၊ သုသင် ကို ဂဏ်မ ဂေ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါ၊ စ ဂ ဟော ရှိ ချသ ကို မဟာ ရှသ ဘာ ဘာ ဝေ ဒ ၊ အစားကြီးသော်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အနုနုဗ္ဗ ပါ စာ ရ ဟတ္တာ ၊ မ ကောင်း သော၊ အာ ကျင့်ရှိသည့် ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ ဟိ ၊ ထိုင်းရာ သော တပည့်တို့ သည် ပရိ ဗ ဒ ဂ ဟော ဝ ဒ ဒ ဟ ဝ ဒ ဟ ဝ ဒ ဟ ဝ

ဗျိုးရာဖြစ်သော၊ ဝိနည်းရဲရင့်ခြင်းဂိုဏ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ သဒ္ဓမ္မ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားအားပသနှောက်ကြည်လည်သည်ဖြစ်၍။ သေတ်ပါ၊ ကိုဘီ၊ ပိဝိလက်တို့ ဖြင့်အခါသို့ကပ်လှူခဲ့ကုန်။ ။ဤသောဒါယကာ ဘဒ္ဒကပ်ဂန္ဓာမှုကေတ်သောကပ္ပေ သုံးဆဲ့ခုနှစ်ထက်၌၊ ဘဒါ၊ ထိုပဒုမုတ္တရေ ဖြတ်စွာ ဘုရားလက်ထက်တော်၌ ပယ်ဖလီ၊ အကြင်လွန်သိုး ကုဋေ၊ ဒဋ္ဌ၊ ကင်လှူခဲ့ကုန်၊ တောနှကမ္ဘေ၊ ထို ၄ ယောင်းမှက်ကြောင့် ဒုဗ္ဗဘိ၊ ။ပါယ်လေးပါးကုန်ဘိ၊ ပရဒါရမပယိုးကုန်ဘိ၊ မသိုရောက်ကုန်။ ဤ အပါယ်လေးပါးကုမသိ၊ ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်ဖလဒါ နုဿ၊ လွန်သိုးအလှူ ရှိုးပလီ၊ ။ဖလီ၊ ။ကျိုးပင်တည်း။ ။ဟယ်ံ ၄ အားကိုလေသာ ကိုလေသာတို့ကုန်၊ ပိတာ.ဇ ဘကြည်သုံ့အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏သာသနာ၊ အာဝုံးအမတောဝ.ဂ်ား ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ၊ ဤ ဤသို့ ဝတ္ထုဟောအပ်၏။ ။ဆဋ္ဌသတိညောဖြောက်ပါးသောအတိညာဉ် ဂိုသည်ဟု တွေ့ကပနှုတ်ပြစ်ပြီ၍ကား၊ ဘဝ ဝတော၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏ သမ္ဗုဒ္ဓါ ယ်မှက်မှောက်တော်ဌ၊ သာ ဝကေတိ။ တပည့်သားတော်တို့သည်ပတ္တ၊ ရောက်အပ်သော တံ ထိုနေ့ဟုတ္တ ဖိုလ်သင့်။ မယား ၊ ပါသည်ပတ္တ၊ ရောက် အပ်ပြီ၊ ဤ ဤသို့ သိကျွမ်းသိ၊ ဃစ ရောနှုံ၊ သိ ဃ ၌ ဌ ကြောင် သူ အား ၊ မ ဂ္ဂ ပါ ၊ မင်ဌ ဃ သည် ကောင်း ၊ ဗ ၊ ဃ ပါ ၊ ဖိုလ် ဌ ဃ သည် ကောင်း ၊ ဂ . ဌ ် ၊ ယုံမှားခြင်း သည် ၊ အတ္ထိ-ဂိ၏ သော ။ ထို သူ သည် ၊ ဗ ကုဋ္ဌ တု မေ . ဧ ၊ ဝ သ တည် . ။ ဤ ၊ ဤ ။ သ ် ၊ ၊ ၊ ဒီ ၊ ခြ ် ် ်

၂-ဒုကန္ဒိပါတ်-၁၄-ဝဂ်-၁၂၂-ဝိဏ္ဏောလဘာဇွေါဇ္ဇေရဂါထာ၊ ၂၁၁

ထိုပုဏ္ဏားသည်သည်း၊အယံ၊ဤဝိဏ္ဏောလဘာဇွေါသည်၊မယ်၊ငါ့၏၊ဝန်၊ ဥစ္စာကို၊ဝိနာသေဘုကာမော၊ဟုကဲ့သို့ခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ဤကား၊ ဤသို့နှလုံး သွင်း၍၊ဂန္ဓကုဋီ၊ဂန္ဓကုဋိကို၊ကတွောဝါ၊ပြုပြု၍လည်း၊ တုယ်၊ သင်အား၊ ကောဘဏ္ဍ၊တဘက်သောဆွမ်းကို၊ဒေမိ၊လှူပါ၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆို သည်ရှိ၊သော်၊ တံ၊ထိုတယင်စားသော်ဆွမ်းကို၊သံဃသဿ၊ သံဃာအား၊ ဒေတိ၊လှူ၊လော၊ မ်ယ်၊ ငါအား၊ မာဒေသိ၊မလှူလင့်၊ ဟုတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ သံ ဃဿ၊သံဃာအာ၊ဝရိတာ၊ မေသိ၊ညွှန်ကြားစေ၏၊ဟု၊တဘန်၊ ပြောဟူကောန်၊ ပုဏ္ဏားသည်၊အယံ၊ဤဝိဏ္ဏောလ ကာ၊ဇွေါသည်မံ၊ငါ့ကို၊ ဗဟုနံ၊ များစွာ သော်သူကို့အား၊ ဒါ၊ပတုကာ၊မော၊ လှူ၊စလို၏၊ အ၊ စ္စ၊ယ၊ ပမ္ပသ်.ဌ်အ ကြောင်းမရှိသည်ကို၊ ပ ကာသိ ,တ၊ ပြု၊အပ်သည်ရှိ၏သော်၊ ဒုတိယ ဒိ၊သော်၊ နှစ်ရက်မြောက်သော၊နေ့၌၊ ဝေ့ဌသေနာ၊ပဘိနေ၊ ရှင်သာ၊ရိပုတ္တရာ မ၊ထေရ် သည်၊သံဃဂ၊တာ၊ယ၊သံဃ ဌ်ပြုဂ်သော၊ဒကို့ဟာ၊ယ၊ အလှူ၊ဖြင့်၊မဟပ္ပလ ဘာ၊ပ၊ကာ၊သ ၊နှ၊ အာကျိုး၊ကြီ၊ မြတ်သည်၏အ၊ဖြစ်ကို၊ပြုသ၊ဖြင့်၊ တံ၊ ထိ ပုဏ္ဏား၊ကို၊ ပ၊သာ၊ဒ ဘ္ဂ၊ ကြည်ညိုပ၊ေ၍၊ အ၊ယံ၊ပြောဟူ၊ကော၊ ဤပုဏ္ဏား သည်၊အာ၊ဟာ၊ရ၊ဂ၊ေ၊နှ၊စား၊ဘွယ်အစာ၊အ၊ ၊ကာ၊ဌ္ဌေ၊ဘင်သ၊ဖြင့်၊မ်ယ်၊ ငါ့ ကို၊ ဒါ၊နှ၊အ၊လှူ၌၊နှ၊ယော၊ဇေသိ၊တ်ကော်တွန်း၏၊ဟုတိ၊ ဤသို့ ဗ၊ဥ္ဇသိ၊ အောက် မေ့မှတ်ထင်၏၊အာ ,ကာ ,ခ ,ဃ ,ကိုကား၊မယ ,ဝ ,ါသည်၊ သဠ ,သော၊အ၊ချင်းခ,ပ်သိ,ပ်း၊ ,ရှိ,ည ,ာ,တ ,ာ,ဝ ,ံ,ရှိ,ခ်ြ,ား,ခ်ိ,သ,ည် ,ရ,ှ,ိ,အ,ပ်,သ,ည် ,ရ,ှ,ိ,အ,ဖြစ်,ကို နှ,ာ,နှ,ာ,တ,ိ, ,မ,သ,ိ, ,ဟ,န,္ဒ ,ယ ,ခ,ု, ,နှ,ံ,ထ,ိ,ပ,ုဏ,္ဏ,ာ,ား,ကို, ,ဇ,ာ,နှ,ာ ,ေ,ပ,ါ ,ဂ,ိ, ,သ,ိ,စ,ေ,အ,ုံ,ဟ,ူ,၍, ,၊ ,နှ,ယ,ိ,ဒ် ,အ,နှ,ယ,ေ,နှ,ဇ,ီ,ပ,ိ,ဘ,ံ,၊,ပ,၊,သ,ည,္ဂ,ာ,ရ,ော,ကာ,ပ,ုရ,ိ,း,သ,နှ,ဒ,ုဇ,ာ,ဟ,ာ,တ,ိ,၊,နှ,ိ,ယ,ိ,ဒ်,အ,နှ ,ယ,ေ,နှ,ဇ,ီ,ပ,ိ,ဘ,ံ,၊,ပ,၊,သ,ည,္ဂ,ာ,ရ,ော,ကာ,ပ,ုရ,ိ,း,သ,နှ,ဒ,ုဇ,ာ,ဟ,ာ,တ,ိ,၊,ဂ,ါ,သ,ား,ဒ,ေ,ါ,ပ,ါ,ဝ,ါ,ဟ,ူ,ခ,ေ,ါ,ခ,ေ,ါ, ,ဂ,ါ,ထ,ာ ,နှ,စ်,ခ,ုအ,ပ,ေ,ါ,ပ်.,ကို,အ,ာ,ဘ,ာ,သ,ိ,ခ,ျ,ာ,ပ်,ဆ,ို, ,တ,ာ,ပ,ဝ,ူ,၏, ,ဤ,ဂ,ါ,၏,အ,ာ,သ,ယ် ,ပ,ေ,ါ,ခ,ေ,ါ,ခ,ေ,ါ,ခ

၂၁၂ ။ ဇေရုဂါထာအဋ္ဌကထာနိသူ-ဒုတိယတွဲ။

ညွှန်ပြခြင်းဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ သရေးစားသောပညာရှိကို သိသည်းအားဝေဒယုံ၊ ဟောတော်မူကြကုန်၏သည်းမူ နှင့်ညီသင့်ပေ၏သော၊ သလွန်းပြင်ငှတသင်း ကိုးနဂုဏ်ဟူ ဒုဒုဏ်ဟုယူထား၊ သင်ကောအား ဖြင့် နှိုင်းစက်ရှင်းကို ဖြတ်စေ တတ်သောကြောင့်နှက်နှိုင်ခဲ့သကဲ့သို့။ ထားထိုးအတူ သင်ရောနှင့် ညီသင့်ပေ၏သော နှက်ခြင်းရှိမတက်ကောင်းသော ပြုပြင်တသင်းနှင့်တူ သော လ ဘိခေါ်ခြင်း အစရှိသော လူ၏ကျေ ပူစေသည်ကြောရကို၊ ကာဝရိသော၊ ယုတ်မာသော သူ ပသို့ ဒုစ္စဒေါ စုန်နှိုင်ခဲ့ သည်။ ။ တစ်ဖန်။ ထိုဂါထာ၌ဦးနယိ ဒံအနာယနဓိဝ ဘန္တိ နယိဒံအနယေနဓိဝိဘံဟု သည်ကား၊ မမ၊ငါ၏ဦးဏှိ ဒံ ဓိဝ ဘံ ဤအသက်မွေ ခြင်းသည်၊အနာယနမသင့်သော ဝဋ္ဋဒုါနုဝပ္ပဒါ နာဒိအနေသနာယ။ ပါးပေ ခြင်းပန် ပေ ခြင်းအား ရှိသော အနေသနနှစ်ဆဲ့ တပါးဖြင့်နှပေါ်ကိုမဖြစ်ကသော်မှ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဓိဝိ တနိကန်း၊အသက်မွေ ခြင်းခွဲတတ်ခြင်း၏။အာသဝဝေ၊ရှိခြင်းကြောင့် တည်း။ နာဟာရော ဟဒယဿသန္တိကောတိ၊ နာဟာရော ဟဒယဿာ သန္တိကောဟူသည်ကား၊အာဟာရော၊အာဟရိတ်လည်း၊အာဟာရိယ မာနနှာ၊ သုံးဆောင် စားသောက်သည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂဖလဉာဏ်ဝိယ၊ မဂ် ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ကဲ့သို့၊ ဟဒယဿ စိတ္တဿ၏ သန္တိကရော၊ ငြိမ်း ခြင်း ကင်ပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ် ကေ၊လံ ၊နုဝင်စမ်းသော်ကား၊ သင်္ခါ၊ကိုဖြေးဖြေ ။ခုဒ္ဒါပဋိ ဿာတမတ္တံ၊မွတ်သိတ်ခြင်းကိုပျက်ခါမျှကို၊ကာ ရောတိ၊ပြုတတ်၏။ဤ၌ ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အာ ထဝါ၊တနည်ကား၊နာဟာရောဟဒယဿသန္တိကောတိ၊ နာဟာရောဟ ဒယဿသန္တိကောဟူသည်ကား၊အာဟာရော၊ရသတဏှာ၏အကြောင်း ဖြစ်သော အာဟာရသည်၊ရသတဏှာဝတ္ထု၊ရသတဏှာ၏အကြောင်းဖြစ် သော အာဟာရသည်၊မေ၊ငါ၏ ဟဒယဿ၊ စိတ်၏၊ သန္တိကော၊ ဂင်ပြို သည်၊အာသဇ္ဇော။ ကပ်ငြိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူယား၊ရသတဏှာ ဝေ၊ သေ တဏှာ၏သာလျှင်၊အဘာဝ တော၊ရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊သန္တိကေ ဓိ သန္တိကေ ဟူ၍လည်း၊ပဋ္ဌာန် ရှာ်ဟတ်ကြကုန်၏၊ဟိသစ္ဆံ မှန်ပေ ။ယော၊ ဓ ကြောင်ဝဋ္ဋိ၊လ်သည်၊ အာဟာရ ဂိ ဒ္ဓါ။ အာဟာရ၌ ဝတ်မက်မြဲသည် ဖြစ်၍၊ လာသသဏ္ဌာရ၊ပယသုတော ။ လာ ာ်ပူဇော်သဏ္ဌာန၌ ၊လေ့ကျက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရ၊ကို၊ ဗဟုလ်လာ်၏ တ ၊ သ ။ထိုဝဋ္ဋိ၊လ် ၏၊အာ ဟာ ၊ရော ။အာ ဟာ ၊ရ ၊သည်၊ ဟဒယ ၊ သ ။ စိတ်၏၊ သန္တိကောနှမ ၊ကပ်ငြိသည်မည်၏၊ကသ္မာ ၊အ ၊ဘယ် ၊ ကြောင့်နည်း ၊ဟူမူကား

၂-ဒုကနိပါတ်-၁၄-၀ဂ်-၁ ၂-ဝိဏ္ဏာလတာဇာတ်တော်ကြီး၂၁၃

အာဘိဏှံ၊ မဂ္ဂတ်။ မနုသိကာတဇ္ဇတောဟု နှလုံး သွင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဘည်း။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဝရိညာတာ ဟာရော၊ ဝိုင်းခြားရှိသိအပ်သော အာဟာရ၏ ရှိ၏။ သော၊ ထိုမဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအာဟာရ၌၊ ပဟာနဿ ဒုန္ဒုရာ ဝါ၊ ပယ်အပ်ခြင်းသော ဆန္ဒရာဂ ရှိ၏။ တ သေ၊ ထိုဝဏ္ဏိုလ်အား၊ အာဟာရော အာဟာရသည်၊ ဟေဒယ သေ၊ စိတ်၏သန္တိကောနာမ၊ ကပ်ငြိခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူ ကား၊ ကထံ ဒုဇာ၊ အသို့လျှင်၊ လဘေယျုံ။ ပစ္စည်းလေးပါးကို ရပါအံ့နည်း။ ဣဒါနိ အာဒိ၊ ဤ သို့ဆိုစရှိသည်ကို။ မနုသိကရေ ဝ သာ ပ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၏ သာလျှင်၊ အာဟာ ဝ တော၊ ရှိ ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဖိုဝိတနိကန္တိ၊ အသက်ဓာတ်ခဲ့ ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာ ဟာရေ ရေ သ တ ဏ္ဍာ ဝ။ အာဟာရ၌ တပ်သောရေသည်လည်းကောင်း ယ ဒိဟိ ဒုတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အုံ၊ အသ ထိ သို့မရှိသည် ဒုစ်လူကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ ဝိဏ္ဏာ ယာ၊ ဆွမ်းအလိုင်ငါ၊ စမ္ပတ်၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုယောဂံ၊ စိစစ်မေးမြန်းခြင်းကို၊ မနုသိကတ္တာ၊ နှစ်သုံးသွင်း၍။ အာ ဟ ရ ဌိတိကော သမ္ပသ ယော၊ ဣ ဟ ဘိဒ္ဓာ ဒုစရာ ဝိ ဟေ ဒုန်ဒ်၊ အာဟာရ ဌိတိကော သမ္ပသ ယော၊ ဣ တိ ဒ္ဓာ ဒုစရော ဝိ ဟေ ဒုန်ဟု ၏။ အာ ဟ၊ ဆိုကုန်၏ ဟေ သ ၊ ထိုဝဏ္ဏိုလ်အား အာ ဟာ ရော၊ ဘောဇဉ်ဟု ဆို အပ် သ ၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ဟု ဆိုအပ် သော၊ ဒ္ဝိ ဘိ၊ အကြောင်းသည်၊ ဒ္ဝေ ဝ နံ၊ အကြောင်းသည်၊ ပစ္စယော ၊ အကြောင်း သည်၊ အ ဏ္ဍိ ရှိ၏။ ဣ ဘိ၊ ထို ကြောင့်၊ အာ ဟာ ရ ဒ္ဝိ ဘိ ဂ ၊ အာ ဟာ ရ ဒ္ဝိ တိ ဂ မည် ၏။ သမ္ပ သ ယေ ၊ ကိုယ်သည်ကား ယော၊ ကိုယ်သည်၊ အာ ဟ ရ ဌိ ဗဒ္ဓ ဝ ဏ္ဏိ ၊ ကာ၊ အာ ဟာ နှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်း ရှိ၏။ ဣ ဟ ၊ ဤသို့ ဒိ သ္မာ ၊ ကြောင့်၊ ဣ ဟ ၊ ဤ ဝ ဏ ၊ ကား

တသား၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အဓိပ္ပာယ်၊ အနက်ကား။ အယ်ပစ္စယနိမိတ္တံ၊ ဤ ပစ္စည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟုလေသု၊ ဒါယကာတို့၏အိမ်တို့၌၊ ဥပဂတာနံ၊ကပ်ရောက်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ရဟန်းတို့အား။ ဝေဟာဝါ သိယာ၊အိမ်ခွင်နေကုန်သောလူတို့သည်၊ ဂုဏသမ္ပန္နာဝနား ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြို မွမ်းခြင်းသည်သည်းကောင်း၊ပူဇနာစ၊ပူဇော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယဿစ၊အကြင် ကြောင့်လည်း၊အာဘာဝိတတ္တာ နံ၊မပွါးသေးသောသမထဝိပဿနာ ဘာဝနာစိတ်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အား၊သြဝါဒါပနဋ္ဌာန၊နစ်မွန်းစေတတ်သောအနက်သ ဘာကြောင့်လည်း ကောင်း၊မလိုနဘာဝကရဏဋ္ဌာန၊ ငြင်ငြူ သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊တံ၊ထိုမြိုးမွမ်းခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ပကော၊ညွှန်ဟူ၍၊ကဒ္ဒ မာတိ၊ညွှန်ဟူ၍၊ဗုဒ္ဓ ဒယာ၊ဘုရား စရှောင်းသူတော်ကောင်.တို့ သည်၊ အဝေဒယုံ ဟောတော်မူကုန်၏၊ အဓ္ဓာ ညံ့သူ၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ပဝေဒေသုံ၊ဟောကြားကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သော ထိုဂုဏ်ခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းသည်သပ္ပုရိသာနံ၊သူတော်ကောင်းတို့အား၊ဗဟု ယ ဖွဲ့ခြင်းငှါ၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သက္ကာရသာယ၊ပူဇော်သက္ကာရခံတတ်တတ်သောတဏှာကို၊ ဒုဝိညေယ္ယ သဘာဝတာယ၊ သိနိုင်ခဲသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ဝိဇ္ဇာဇနနေတာ၊နှိပ်စက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊အဇ္ဈောတ္ထရနေတာ၊အလွန်ဝင်ထိုးကျင်တတ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ထုတ်နှုတ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယ္ယတောစ၊ ဖွယ်မရှိနိုင် သောကြောင့်လည်းကောင်း၊သလို့။ ငြင်တသင်းကို၊ ဒုရုပ္ပဟာ၊နှုတ်နိုင်ခဲ ၏၊ဒုရုပ္ပဟောယော၊ စွန့်နိုင်ခဲ၏၊တသ၊ထိုနှုတ်ညံ့သိမ်းမှ.သော ငြင်တ သင်းကို၊ပဟာနေ ဒုဇ္ဇာ ယော၊ပယ်တတ်သော အကျင့်ကို။ ပဒို ဒ္ဓနေတာ၊ ကျင့်ခြင်းကြောင့်။ သက္ကာရာသာ၊ ပူဇော်သက္ကာရခံတတ်သောတဏှာကို။ ပဟာနေန၊ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ဟိ၊နော၊ယုတ်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဣတိ။ ဤကားအနက်၊ တံ၊ထိုစကားကို။ သုတ္တေ၊ကြာ၍ ပြီးဟူသော၊ ဝုတ္တံ၊ သည်၊ထေရေ၊မထေရ်၌။ အတ်ပြုသည်နှင့်။ အလွန်ကြည်ညိုသည်၊ အဟော သိ၊ဖြစ်၏။ ။ဝိဏ္ဏာသဘာ၊ရှေ့ဇော်ရဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ ပိဏ္ဍောယဘာ၊ရှေ့ ဒွါဒသမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒေသ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၃-ဝလ္လိယဇာတ်ရဂါထာ၊

မကြာခဏပဋ္ဌာန်းရယန္တိ အာဒီကား၊ မကြာခဏပဋ္ဌာန်းရယံအစရှိသောဂါထာဘိုးသည်း၊ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော။ ဝလ္လိယားဟူရသော၊ ဝလ္လိယမဟေထရ်၏။ ဂါထာ။ ဂါထာတို့တည်း။ အယဓိ ဤဝလ္လိယမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဘဝဗေဒေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်ဘို့ဌ၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူ.သောလွန်သောကုသိုလ်အထူ ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဟ္ထတဟ္ထာဘဝေ။ ထိုထိုဘဝ်ရှိသောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုဘို့ကို။ ဥပစိနုန္တော၊ သည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောဒ္ဓကပ်ကမ္ဘားမှုကေတ်သောကပ္ပေ၊ သုံးသောတကမ္ဘာထက်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နဇ္ဇတ္တိတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်ဖြစ်ခြင်းကို ရောက်သည်ရှိ၊ သဝ်။ ကေဒ်ဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကေနစိဒေဝကုလာ်ယေန၊ တစုံဘုရားသောပြုတွယ်ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ဂတောသို့၊ ဂဟောသွားသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်း၊ နာဂရဒ်နာမ၊ နာဂေဒအမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗေကသမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ရာဇ္ဘမုခေ၊ သစ်ပင်ရင်းခံ၊ ဝသန္တံ၊ နေတော်ရှိသည်ကို၊ ဒိသွာ။ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးစတ်နှုတ်ခမ်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဇ္ဇေယ်၊ ကျေးဇူးဖြင့်။ သာလံကတ္တာ၊ ဇရေပ္ပ၌၊ တံ ဟောတိ.ဖြောက်ဘို့ဖြင့်၊ ဆာဒေတ္တာ။ မိုး၍။ အဒါသိ.လှူ၏။ အာသေ.ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရား၏ စက်မနုဿနှုန်းစကြိုကြွသောအခေါ်ကိုလည်း၊ သောဝေတ္တော သုတ်သင်၍၊ ဝ'လုကံ သဲ ဘု၊ သြကမ်ကတ္တာ၊ ကြို၍ အဒါသ.လှူခဲ့၏။ သောဝ ထိုအမျိုး ကောင်းသားသည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်.မှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ ဤပေါ်ကုဒ်ဝါတမပြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလသဟာယော၊ ချွေးသောဥစ္စာနှစ်ရှိသောပုဏ္ဏားဟု၏ပုတ္တော၊ သားဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော ဖြစ်ရ၏။ သော၊ ထိုသတ္တသားသည်။ ဝလ္လိယောတိနာမံ၊ ဝလ္လိယဟူသောအမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရ၏။ သော.ထိ.လ္လိယ အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ရောက် အရွယ်ရောက်သည် ရှိသော်၊ ယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ်ရ၏ပြည့်ခိုက်ခြင်းလျှင်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓနုဿိယဝယိကော၊ စက္ခုစေ၊ သာဓုနှင့်ဒေ.ထိုလိုက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ကလျာဏမိတ္တသဟာယော ကောင်း

သောအဆွေခင်ပွန်းနှင့်ပေါင်းဘက်မိခြင်းကြောင့်၊ဘဝဝန်နှင့်မြတ်စွာဘုရား သို့ဥပသကာမိတွေ့ကပ်၍။ ပဋိသန္ဓေသည်၊ ရုပ်အာဝ်သော သန္ဓေခြင်းဂိုသည် ဖြစ်၍ ပဋ္ဌမဈာန်တွေ့ရှိနိုးပြု၍။ဝိပဿနာ နှင့် ဝိပဿနာဂတိ,ပဋ္ဌေတွေ့ဖြစ်စေ၍ နစိုရ်သော်ဝ၊မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟတ္တ်။အရဟတ္တ်မိုလ်သို့။ ပါပုဏ်း ရောက်၍၊ တော၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ နဋ္ဌကုဋိကဒါယကမထေရ်၏ အပဒါနိုဋ္ဌ၊ ။

ဟိမဝန္တာသား၊သီးနှင်းဝေမှောင်ဟောဝန်တောင်၏၊အဝိရုဟရေ၊မနိုးမဝေ၊ သောအရင်ခ္ဍ၊ဟာဝရိတောနာမ၊ဟာရိတအမည်ရှိသော၊ ပဋ္ဌတော တောင် သည်၊အတ္ထိ,ရှိ၏၊တခါ၊ထိုအဓိခ္ခ,နာရဒေါနာမ၊နာရဒအမည်တော်ရှိသော သယမ္ဘူ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရား သည်၊ရက္ခမူလော၊ ဂေါစ်ပင်၏အနီးခ္ဍ၊ ပသိ၊နေတော်မူ၏၊တခါ၊ သုဒ္ဓခါခ္ဍ၊အဟံ၊ငါသည်၊နဋ္ဌာဂါရံ ကျူးထရံဖြင့် ပြီးသောကျောင်းကို၊ ဂဟိတ္ထာန၊ပြုပြီး၍၊တိတ္ထေန၊သင်္ဃာယပြင့်၊ ဆာဒ ယိ ရိုးပြီ၊ စက်မ်ိ၊စကြိုသွားရာ၊အရပ်ကို၊သောဝယိတ္ထာန၊ သုတ်သင်ရှင်း လင်းသဲဖြူခင်း၍၊သယမ္ဘူ,သား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရား,အား၊ အဟံ၊ငါ ။သည်၊အခါသိ,လျှခဲ့ဘူး,ဏ်း၊ ၊အဟံ၊ငါသည်၊သုကဝ,တန်း,ကောင်းစွာပြု ပြင်စီရင်အပ်သော၊တောနကမ္ဘန်း ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်လည်း ကောင်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိ၊ စေတနာဆုတောင်းခြင်းကိုကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊လူ့ခြစ်သော၊ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ ဝယိတ္ဝာ၊စွန့်ပြစ်၍၊တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာတုံသို့၊ အာဂန္တ္ဝါ၊ရောက်ပြီး ၊တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ဘုံရှိ၌၊မေ၊ငါ့အား၊နဋ္ဌကုဋိကာယ၊ကျူးကုဋိဖြင့်။ နဋ္ဌိတံ၊ဘုန်းဆင်းအပ် ၏၊သုကတံ၊ကောင်း စွာပြုအပ်သော၊ဗုဒ္ဓံ ဖိမာနုသည်၊သ,ခ္ခ,ယာ၊နုမ,ခ,ခ,ခ

ဖြစ်သောဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်၏သာသနာ၊ သာသနာတော်၌ ယခု၊ ကံ၊အလိုရှိတိုင်း၊ အကာ်ငါသည်ဝိပဿနာဝိပဿနာ၊ မိ၊နေရှေ့၏၊ ။ဤတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေတိ သကပ္ပေါသုံးဆဲ့တကမ္ဘာ၊ ထက်၌၊ ဝေဒ၊ ထိ ပ၊ စွဂဇုဒ္ဓါ၊ တောင်ခ၌နေ၊ သာအခ၊ ၌ ယံကမ္ဘံ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ ဗုဒ္ဓ၊ ရိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏ တေနကာမ္မုနာ ထိုကောင် မှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါး ကို၊ နဝဘိဝေါဝမိ၊ မသွားရဘူး။ ဤ၊ ဤသို့ အပါယ်လေးပါးကို မထိုးဖြောင်း တည့်ဟူသော အကျိုးသည်၊ ခုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓိသာ၊ ကျေးကျွန်းကုဋိသွားရောဂြောင်း၏ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။မယှံ ငါ၏အား၊ ကိုလေသာ ကိ၊ လ သာတို့ ဟု၊ ဗျာပိတာ၊ ရောက်ကြသည်း ဖပ်ကုန်ပြီ၊( ) ဗုဒ္ဓသား၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သ၊ သနံ၊ အာဏုံ၊ အမတောဝတု၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ။ဤ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော အပ်၏၊ ။

အရှေ့တွင်း၊ အရှေ့ဘက်ဗိုလ်သို့၊ ပတ္တားပန်း၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ ဝုထရဇုနကာ လေ၊ ဝုဘုဇဉ်လက်ထက်၌၊ အတ္တနာ၊ ဒိမိသည်။ စိတ္တသား၊ စိတ်၏၊ ရူပါဒိအာ ရုံ့ကောသုံ၊ ရူပါ၊ ရုံ့အစရှိသည်တို့၌၊ ယထာကာ၊ မံ ပဝတ္တယာ၊ အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်ချင်း ကိုသည်းကောင်း၊ ။ဗုဒ္ဓါ၊ ဒိ၊ ယခုအခ ၌ အရိ ယမဂ္ဂေန၊ အာရိယ ၊ဂ်ဖြင့် နိဗ္ဗာယိတ ဘာဝ သစ၊ နိဗ်စက် ဗျာဘိုးအပ်သည်၏ အဖြစ် ကိုလည်း ကောင်း။ ပကာသနေန၊ ထင်စွာပြသဖြင့် အည့်. အရှေ့ဘက်ဗိုလ်ကို၊ ဗျာ ကရောဇ္ဇော၊ ပြောကြား၊ လိုသည်ဖြစ်၍၊ ။မဂ္ဂ ဗုဒ္ဓသဗ္ဗညုတ္ဇ(ပ)နေ ဝ ရှုရုံ၊ ဂမိ သတိ ဘိ၊ မဂ္ဂဇ္ဈောပဋ္ဌာ(ပ)နေ ဝ ရှုရုံ၊ ဝိ သတ်ဟု၍ ဂါထာ ဒွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခု အပေါင်းကို၊ အဘာသ၊ ရှာ်ဆိုတော်မူ၏၊ ပဋ္ဌာ ယ၊ စက္ခု၊ အစရှိသော ငါ၊ ပါ၊ သေ၊ ဒွါ ရဟု ဆိုအပ်သော တံ ၊ ဗ်ဟေ ၊ ကုဋ္ဌာ ယ၊ ကုဋ်ဟူသော ကံ့ယ်ခန္ဓာ အတ္တဘောခ၌ မဂ္ဂ ဗုဒ္ဓ ဗျောက်တည်းဟူ သောစိတ်သည်၊ ရေကဲ့ရဟုံ ဝှေ့ကုန်ကုန် ဝှေ့ကာ၊ ဝ ရ ဝ ရ ဝ ရ

ခန္ဓာအတွေးတော၊ မှတ်အဝေးဖြစ်သောနှစ်ရှုသုံးချဖြစ်သော အတွေးတော၊ ကိုးနေ၀ ဂမ်ယသတ်သင်မသွားလေတို့။ ၊တတ္ထ။ ထုဂါထာတို့၌ စာရှုယနည်းနှင့်၊ စာရှုသည်ကား။ အတွေးနောမ်မိ၏။ လောလတာ၀ေနှ၊ လျှပ်ပေါ်သေါ်သိသည့်နှုန်းအဖြစ်ဖြင့်၊ ရှုကွဲသော်သော်ပင်၏၊ အညံ့သေါ်ခံ၊ တပါးသောသစ်ခက်ကို မုဆိုးကွားလွှတ်၍၊ အညှာသော၊ တပါးသောသစ်ခက်ကို၊ ဂဟာဏေနှ၊ ယူသကဲ့သို့၊ ဒေနေဂေပါရိ၊ အကြွမ်ကျားစွာ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်တက်၌ရှိ၊ ရှုကွဲ၊ သစ်ပင်ကို၊ စာ်လေနှင့် လှုပ်ခေလျက်၊ ပလုပ်ဘောဂမဂ္ဂဒ္ဒေါ်ဝိယ၊ အာသီးကိုသုံး ဆာင်သောမျောက်ကဲ့သို့၊ တေနုစက္ခေ၀ ဒိဋ္ဌါရေနှ၊ ထိုစက္ခုအစရှိသော ရှေ့ဝပါးသောဒွါရဖြင့်၊ ရူပါဒိအာရေမ္မဏေသု ရူပါရုံအစရှိသောရှေ့ဝပါးသော အာ-ရုံကိုရှိတွင်း၊ အညံ့ တပါးသောအာ-ရုံကို၊ မုဆိုးကွားလွှတ်၍။ အညှာ၊ တပါးသောအာ-ရုံ ၃၊ ဂဟဏေနှ၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ စိတ္တသန္တာန်၊ စိတ်အစဉ်ကို၊ သမာဓာနုဝေသနှ၊ ကောင်းစွာထားသည်၏အစွမ်းဖြင့် နိမ္မလံ၊ မတုန်လှုပ်၊ ဗျာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အပ္ပဒါနေနှ၊ မပေးသဖြင့်။ အာသိက္ခဏံ-မပြတ်၊ စာရှုယနည်းတုန်လှုပ်ခေလျက်၊ စာလေနှင့်၊ လှုပ်ခေလျက်၊ တည်ငြိမ်ယေ၀ရူပါဒိအာ-ရေမ္မဏေ၊ ထိုရူပ ရုံအစရှိ၊ သော ရှောက်ပါးသောအာ-ရုံ၌ သင်-လျှင်၊ အနုဂရိ၀ တ္ထာ၊ အမနှာလဲလဲလှည့်လည်၍ဖြစ်၏။ ယထာကာမ အလိုအား လျောက်စွာ၊ ဝိစရေ၊ လှည့်လည်၏။ ဣတိ ဤ၀ိစရိတ်ဟူသောပုဒ်၌ ဣတ္ထမာနုသမ-တားယ၊ ပစ္စုပ္ပန္နဝုတ္တိ-နှိုင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ၀ တ္ထမာနုဝစနုဝတ္ထမာန် ဝိဘတ်တည်း ဝေ-ဤသို့။ အနုပရိယနည်းစ-အစဉ်လှည့်လည်သော်လည်း။ မဂ္ဂဒ္ဒ-စ်ဘတည် ဟူသော အိုးမျောက်၊ တို၌ ရပ်လော၊ တွင် သင်သည်၊ မ၊ ဝေ-မ ပြ ရင့် စိတ္တမဂ္ဂ-ဒ္ဒ၊ စိတ်တည်းဟူ-သောအိုးမျောက်၊ ဆုတ်နှုတ်ယူ ဒ-ခါ၌၊ ဘ-ဒ္ဒ၊ ရပ်လော၊ မ၊ ဝေ-ဝိ၊ မပြေးလင့် ဆုံ-တော၊ ဤကာလမှ-ပဋ္ဌာယ၊ စ၀ေ-တော သင့်-ဒ-ား၊ ဝေ-ဝိတို့ ပြေးခြင်း ၄၊ နှသ-ဏ္ဍာ-ဝေတော်ကောင်း-တ-သ္မာ၊ ထို့ကြောင့်-ဝ-တ-သင်အာ-ဝုရေယ-ထာ၊ ရှေးဦးကဲ့သို့၊ ဇော်ဤသို့သော-ခြင်း သည်၊ နှတ်-မရှိ-သည်သာသျှင်တည်-ယသ္မာ-အကြင့်ကြောင့်၊ တံ-အတ္ထာ-ဘာ ဝ-ဝေ-ပ-ား ထိုအတ္ထဘောတည်း-ဟူ-သောအမ်ဝ-ကို၊ ဝုဇ္ဇေ-ဝိယ-၊ ရှေးဦးကဲ့သို့၊ နသော-တိ-မဖြိုဝဲ-အာ-ဝ-ိ-ဝိတိ-ဘ-န္ဓ-ုတာ-ာ-တော-ာ၊ ဝိတ်အ-ပ်-သောတံ-ခါ ဒ-ိ-သည် ၏အဖြစ်-ကြောင့်-ကိ-ဋ္ဌ-ား အလုံ-ရုံ-ကို-ပညာ-ယ-ား ပညာဖြင့်၊ နိ-ဂ-ဟိ-တော-ား-နှိ-ပ် အ-ပ်-သည်-အ-ယ-ား ဖြစ်-ပ-ြီ-း-တ-ိ-သ-စ-ီ-ား-မှ-န် ။ သ-ယ-ာ-ဌ ပ-ဝ-ိ-သ-ည-ာ-ည-ား-ဆု-ဒ-ါ-နှ-ိ-ား ယ-ု-အ-ခ-ါ-ဌ-ိ-ား-ဗ-ွ-ဝ-ပ-ည-ာ-ယ-ား-ဂ-ေ-ပ-ည-ာ-ဖြ-င့-ား-ကိ-လ-ေ-သ-ာ-တ-ိ-သ-ခ-ီ ၊ ရ-ေ-သ-ခ-ီ ၊ တ-ာ-န-ှ-ိ-ား ကိ-လ-ေ-သ-ာ-မ-ာ-ရ-ိ-အ-တ-ိ-သ-ခ-ီ ၊ ရ-ေ-မ-ာ-ရ-ိ-ဟ-ု-ဆ-ိ-အ-ပ်-ကု-နှ-ိ-သ-ော-ား ဥ-ပ-ါ-ဒ-ါ-နာ-နှ-ိ-ား ဥ-ပ-ါ

ဒါနိုဘိုကို၊ ဆေးဒနေနှ၊ ဖြတ်သဖြင့်အစွန်း၊ စင်စစ်။ နိုဂ္ဂဟံ၊ နှိမ်ခြင်းသို့၊ ပဇ္ဇောရောက်သည်၊အသိ၊ဖြစ်၏။တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်၊ဒုရိ၊အဝေးသို့နေ ဝဂမိဿတိ၊သင်မသွားရလတ္တံ့။ ဣတောအတ္ထဘာဝတော၊ဤအတ္တဘော မှ၊ဒုရိ၊ဝေးသော၊ဒုတိယာဒိအတ္တဘာဝံ၊ ဒုတိယအစရှိသောအတ္တဘောသို့ နောဂမိဿတိ၊သင်မသွားရလတ္တံ့၊ယံဝစရိမကစိတ္တံ၊ဝေ၊အဆုံးဖြစ်သော ရုက်ခစိတ်တိုင်အောင်သာလျှင်၊ တော၊ သင်၏၊ ဂမနံ၊သွားရာတည်း ဣတိ၊ ဤသို့ သောအနက်ကို၊ ဒဿယတိ ပြ၏၊ နေကာဒုမဒ္ဓိ ဝိ၊ နေတရုရိပ္ပ၍ လည်း၊ပါဠေ၊ပါဠိ၏၊သော၊ဝဏ္ဏော၊ ထိုအနက်သည်ပင်လျှင်တည်း၊ ဝလ္လိသင်္ဂေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝလ္လိသမယေ၏ ဂါထာအာဘွဲ့သည်။ နိဋ္ဌိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၄-ဂင်္ဂါဘိရိ သင်္ဂေရဂါထာ၊

တိဏ္ဏံမေဘာလပဏ္ဍာနန္တိ အာဒိကာ၊ တိဏ္ဏံမတာလပဏ္ဍာနံ ဤသို့အစ ရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ သော၊ ဂင်္ဂါဘိရိ သင်္ဂေရဲသည်။ ဂင်္ဂါဘိရိ သမယ၊ ထ၏၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ တို့ကိုတည်း၊ကိ၊ အာဟ၊ အကျယ်ကား၊ အယံ၊ ဤဂင်္ဂါဘိရိ သမယေ ရှိသည်၊ ဘဂဝ တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဲ့သော၊ ပဒုမ ကုန်းမြတ်ရှာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်ဘော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုး အိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အပြစ်သို့ ပဇ္ဇော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊အဘိပ္ပသန္နား၊အလုန် ကြည်ညိုသည်ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ပဟန် သံဃာအား၊ပ နိ ယံ ယောက်ရောင်။ အဒါသိ၊လှူဒါန်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး ကောင်းသား သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသောကံ၏ လှူဒါန်ရေးသော ကောင်းမှုကံ ကြောင့် ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍ အာပရာပရံ လူးလော လူးလော၊ဝုသာနိ၊ကောင်းမှုဘို့ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဒေဝမနုဿသု နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ကျွေး၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣဒါနိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတိုဟေါကမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာ ဣတိ သာ ဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရသေဋ္ဌိ၊ တယောက်သော၊ ဝေဟပတိ၊ သူကြွယ်၏၊ ပုတ္တော ဟုတ္တာ ပုတ္တဘာဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အသ၊ ထိုသူ ကြွယ်သား အား၊ ဒဟရော ကိနာမံ၊ ဒဟရဟု သော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်

ဏီ။ သားထိုဒဏ္ဍသဘိုသားသည်၊ ဝယပုတ္တော်တဆဲခြေကော်နှင့်မြောက်အရှေ့ယိုးရောက်သော်၊ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူနေထောင်ခဲ့၊ ဝသန္တော်နေလျက်၊ အဂမနိယဋ္ဌာနဘာဝံ၊ မလာ ရာသောအဖြစ်ကို၊ အခြားနိုတွေ့၊ မသိမူ၍ ဝိတိက္ကမံ၊ လွန်ကျူ ခြင်းကို၊ ကတွေ့ပြု၍ ပုန်းတာဘန်၊ အဂမနိယဋ္ဌာနဘာဝံ၊ မလား ရာသော ဖြစ်ကို၊ ဥတွေ့သိ၍ သံဝေဂဖြစ်တော်ဖြစ်သောဝိတိသန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ ရဟန်းပြု၍၊ တံဂမ္ဘီ ထိုအမှု ကို ဗုဒ္ဓိဂုဏ်ကြီးထွား စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ လူးပဋိပတ်ကို ခေါင်းပါးသော အကျင့် ကို အနုကိုဋ္ဌော၊ အနိုးခ်ဘည်သည်ဖြင့်၊ ပဝိသကူလစိဝရံ ပဝိသကူသက်နိုး ကိုလည်ကောင်း၊ အဝသိဋ္ဌသဒ်သံ၊ သူသေကောင်ဦးခေါင်းနှင့်တူသောပဋ္ဌာန်၊ ဖြေသဝိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွား၊ယူ၍ ဂင်္ဂါတီ၊ ရေ၊ ဂင်္ဂါကမ်းနှုးခ်ီ၊ တိဟိတာသပဋ္ဌေ ဟိ၊ သုံ၊ချပ်သောထမ်းရွက်ကို ဖြင့်။ ကုဋိကံ ကုဋိ ကို၊ ကတွေ့ပြု၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ တေနေ၀ ထို၊ ကြောင့် သာလျှင်၊ တ သား ထိုရဟန်း အား၊ ဂင်္ဂါတိရိယောတိသမညာ၊ ဂင်္ဂါတီရိယ ဟူ၊ သောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို ဂင်္ဂါတိရိယမဏ ရှင်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပတ္တော်မရောက်မူ၍ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်၊ သောသူနှင့်၊ နသ ပ္ပလ ဝိသ ဝါ၊ စကား၊ ပြော၊ တော့ အုံ၊ ဟု တိ၊ ဤသို့ စိတ်ကို စိတ် ကို၊ ဗဟိဒ္ဓာ ယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပဌမံ ရှေး၌ ဦး စွာ သော၊ သံ ဝန်ရုံ၊ နှစ်ပတ်လုံး။ ဝုဏ္ဏိဘူတော၊ ဆိတ် ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ ဝစီ ဘေဒံ၊ နှုတ်ခွက်ခင်း ကို၊ အကရော ကြောင့်၊ ဝမ ပြု၍သာလျှင် ဒုတိယော သံ ဝန်ဆွေ ခေ နှ နှစ်ပြောက်၌၊ ဂေါစရဂါမေ ဆွမ်း ခံ ရာ၌၊ အညတရ ယ၊ တယောက် သော ရှုတ်ဖြစ်သော၊ ပိဏ္ဍပါတံ ဟု ရ ဂေါ ခေါ်။ မ အ ခေ သ ခေ ၊ ဤသို့ ဝိပံ သ ဝ ဝုကာ မာယ ရှုပ်ပ ပ်. လိုသည်ဖြစ်၍ ပဏ္ဍော သ ဝ ဝ ဝ ခ ခ ခ

ပဒုမရတ္တရေမြတ်စွာဘုရား၏အနုတ္တရော မြတ်သော သိက္ခာသံဃာပေတည်း ဘိက္ခုသံဃာ ပရိသတ်ကို ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သုမနာနှလုံးမနောက်စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ပါနိယစာ ခံ၊ သောက်ရေအိုး ကို၊ အပူရယိ၊ ပြည့်စေပြီ။ ။ပဇ္ဇတာ ဂ္ဂဝါ၊ တောင်ထိပ် ၌လည် ကောင်း၊ ဒုမဂ္ဂဝါ၊ သစ်ပင်ဗျာ ၌လည်းကောင်း၊ အာကာသေ ဝါ၊ ကောင်းကင်၌သည်းကောင်း၊ ဘူမိယံ ဝါ၊ မြေ၌လည်းကောင်း၊ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌၊ ပါနီယံ၊ ရေကို၊ ဒုက္ခာ ဘိ၊ ပူ လိုရှိ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မမ ဂါ အား၊ ခိပ္ပံ ချက်စွာ၊ နိဗ္ဗတ္တတေ၊ ဖြစ်လေ ရာ၏။ ။ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ဂမ္ဘာမှ၊ သ တ သာ ဟသေ သာ ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ ယံ ဒါနံ၊ အကြင် သောက်ရေအလှူ ကို၊ အဒဒိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ တေ နကမ္မေန၊ ထိုသောက်ရေလှူရ သောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မ သိရဘူး။ ဣဒံ၊ ဤအပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်း တည်းဟူသော အကျိုး သည်၊ ဒုကဒါနသာ၊ ရဟန်းသံဃာတို့အား သောက်ရေ လှူခြင်း၏ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း ။ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိုးလသာ၊ ကိုးလသာဝတ္ထိကို၊ ဝိဗျာ ကာ၊ ဗုတ်ကြည်းအစ်ကုန်ပြီ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ နံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟာပန၊ ရေဟ ရှုံ့ သာသည်ကား၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်ပြီး၍၊ အဂ္ဂနော ဝိမိ၏၊ ဝုဇ္ဇာ ဘာ ဂပဒ္ဓိ ပတ္တိ ယာ ရှေးအာတ္ဘိ၌ ဖြစ်သော အကျစ်ဝတ်မြတ် ပဒ္ဓိပတ်ကို၊ ဝိ ဘာ ဝ နမ ခေန၊ ထင်စေခြင်းကို အာ ရင်းပြုသ ဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာ ဂ ရောနော ပြေ ကြာ လိုရကား၊ ။ တိဏ္ဏံ မေ တာ လ ပတ္တာ နံ၊ (ပ)၊ တ မောခ ဒ္ဓာ ပဒါ လိ တောတိ၊ တိဏ္ဏံ မေ တာ လ ပတ္တာ နံ (ပ)၊ တ မောခ ဒ္ဓာ ပ ဒါ လိ ၊ တာ ဟု ၍၊ ဂါ ထာ ဒွယံ၊ ဂါ ထာ နှစ်ခု အပေါင်းကို၊ အ ဘာ သိ ရှုတ်ဆိုး တာ ဝ မှ ၏။ ။ တိဏ္ဏံ တာ လ ပတ္တာ နံ၊ ထင်းရှက်သုံးရှက်တို့ ဖြင့်၊ ဂင်္ဂါ တီ ၊ ရေ၊ ဂင်္ဂါ ဖြစ်ကမ် နား၌၊ မေ ၊ ငါ၏၊ ကုဋိ ၊ ထင်ရှက်ကုဋိကို၊ ကတာ ၊ ဆောက်လုပ် အပ်၏၊ မေ ၊ ငါ၏၊ ပဿော ၊ သပိတ်သည်ကား၊ ဆဝ သိ ဗ္ဗော ဝ ၊ သူ သတ္တိ၏ နို့ ရည်ထည့်ရာ သွန်အပ်သောကရား နှင့်တူ၏၊ စိ ဝ ရ ဗ္ဗ ၊ သက်နုံ သည်ကား၊ ပဲသုကူလ ၊ ပြေမှုံ အလိမ်းအလိမ်းကင်း၏၊ ။ ဒ္ဝိန္နံ အ ဏ္ဍ ရေ ဝ ဃ သာ နံ၊ နှစ်နှစ် အ ကြား တို့ပတ်လုံ ၊ မေ မ ယာ ၊ ငါသည်၊ ကော ဝါ ၊ စကား ဝ ဒွန်းကို၊ ဘာ သိ တာ ၊ ဆိုမိ၏၊ ဘ တိ ယေ အ ဏ္ဍ ရေ ၊ သမ္ဘိ ၊ သုံ ဝါ အ လွင်း ၌၊ တ မောခ ဒ္ဓေ ၊ မော ဟ တည်းဟူသော အ ဇိ က် ကို၊ ပ ဒါ လိ ၊ တော ၊ ဖျက်ဆီး အ ပ် ပေ ပြီ။ ။

၂၂၂ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿ-ဒုတိယတွဲ

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ တိဏ္ဏံမေတာ်လပတ္တာနံ၊ ဂဂ်ါတိ၊ ရကုဋိကတာတိ တိဏ္ဏံမေတာ်လပတ္တာနံ၊ ဂဂ်ါတိ ရကုဋိကတာဟူသည်ကား၊ တာလ ရုက္ခ တော၊ ထန်းပင်မှ၊ ပတိတော ဟု၊ ကြွေကျကုန်သော၊ တိတိ တာ်လပဏ္ဍေ ဟု၊ သုံးခုသော ထန်းရွက်တို့ ဖင်း၊ ဝ သနုပရိဟ ရော ထွက်၊ မြီးစိုးအံ့သည်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဂဂ်ါယ နဒီယာ၊ ဂဂ်ါ ၊ မြစ်၏။ တိ ရေ။ ကမ်းနှါးခ၌ မယ့် ငါ၏၊ ကုဋိကာ။ ကုဋိကုဏ်းကတာ။ ပြုအပ်၏ တော့။ ထိုတိဏ္ဏံမေတာ်လပတ္တာနံ ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ အတ္ထနော မိမိ၏၊ သေနါသနသင်္ခေါသံ။ ကျောင်းခ၌ ရှောင်ရဲခြင်းကို ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ ဖမ်းသနာ ပတိနာ၊ ရှင်သာ ရိဝုတ္ထ ရာမ ထေရ်သည်၊ ၊ ပလ္လင်ကိန်နိသိန္နသ။ ဧဏ္ဍူ ကေနဟိ ဝ သတိ၊ အ ဖလံ ဟါသု ဝိဟာရာယ၊ ပဟိတ ဟု သ ဘိက္ခု နော တိ၊ ပလ္လင်ကနိသိန္နသ၊ ဧဏ္ဍူ ကေနဟိ ဝ သ ဟိ၊ အ ဖလံ ဟာသု ဝိ ဟာရာယ၊ ပဟိ ဟု သ ဘိက္ခု နော ဟု၏၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ ပလ္လင်ကိန်၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့သ ဖြင့်၊ နိသိန္နသ၊ နေ သော သူ အား ဧဏ္ဍူ ကေ ဟု ဆင်ကို။ နာ ဟိ ဝ သ တိ၊ ရိုးမစွတ်၊ ပဟိ ဟု သ၊ နိဗ္ဗာန် သို့ ပလ္လင် သော စိတ်ရှိ သော၊ ဘိက္ခု နော ရေ ဟန် အား၊ ဖါသု ဝိ ဟာ ရာယ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းငှါ။ အလံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ တာလ ဟု တိ နှင့် ဝိ၊ တာလ ပတ္တိ နံ ဟု ၍ လည်း၊ ပါ ဠော၊ ပ ဠ ရှိ သေး၏၊ သော ဝေ ဟု ရော၊ ထိ အနက် ပင် လျှင် ဘည်း၊ ဆ ဝ သိ ဟု ရော ဝ မေ ပ ဟု ရော တိ၊ ဆ ဝ သိ ဟု ရော ဝ မေ ပ ဟု ရော ဟူ သည်ကား၊ မယ့်၊ ငါ၏ ပ ဟု ရော ၀ စ၊ သ ဝိတ် သည် လည်း၊ ဆ ဝ သ ဟု သ ဒိ သော၊ သူ သ တို့၏ နို့ ရည် ထည့်၍ သွန်အပ် သော ကရား နှင့် တူ၏။ မ တာ နံ၊ သ ဝ သော သူ တို့၏ ဝိရ ဝ သ စ နကုဏ္ဍ သ ဒိ သော၊ နို့ ရည် ထည့်၍ သွန်အပ် သော ကရား နှင့် တူ ၏။ ဤ သည်ကား။ အ ဟု ရော အ နက် တည်း၊ ပံ သုကူ လ ဗူ စိ ဝ ရဏ် ပ၊ ပံ သုကူ လ ဗူ စိ ဝ ရံ ဟု သည်ကား။ မေ ငါ၏ စိ ဝ ရ ကို ဆက်နှ သည်လည်း။ အ ဏ္ဍ ကာ မ ဂ္ဂ သု သ ဝ နေ ဒိ သု ခရိုး ဒေ ကြား သ သ ဝ နေ အ ရ ရှိ သည် တို့ ၌ ဆ ဒ္ဒ ဟ ဏ ဏ ကေ ဟိ၊ ဗွန် အ ပ် သော ဝ ပ ဆိုး ဝိုင်း ဗ ဒ ဖြင့်၊ ဂ တံ ပြု အ ပ် သော၊ ပံ သုကူ လ ပံ သ ကူ သ ကဲ့ နှ တည်း။ ပ ဒ ဗ ဒ ယ ဒ ၊ နော ဟ ဝ ဗ ဒ ဗ ပါ ဒ အ ပေါ် ဖြင့်၊ ပ ရိ ကွ ၊ ရ သ ဏ္ဍ ကာ သံ၊ ပ ရိ ကွ ရာ ၌ ၊ ရာ ဝ ရ ရ သည် ၏ အ ဖြစ် ကို ၊ ဒ သ ဝ ဟ ၊ ပြ ၏။ ဗ ဒ ဗ ဒ ဏ ဏ ကို ၊ ဗ ဒ ဗ ဒ ဏ ဏ ဟု သည် ကား ၊ ဗ ဒ ဗ ဒ ဏ ဏ ဟု ။ ဗ ဒ ဗ ဒ ဏ ဏ ကို

အခြင်းအရာဖြင့်ဥက္ကံ ပယ်တတ်၊ လွန်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ကာယ ဝစီသံယမ်းကိုယ်နှာဘက်ဝိုးသိုးစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ပြ၏၊ တတိယေအန္တရ၀ဿ ဒီတိ၊ တတိယေအန္တရ၀ဿ ဟူသည်ကား၊တ တိယသံ၀ဿ ရှည်ရသား၊ သုံးခုမြောက်သောနှစ်၏၊ အဘန္တရေ၊အတွင်း၌၊ တတ်ပ်ီ၊ထိုသုံးခုမြောက်သောနှစ်သည်၊ အာပဒိဝုဏ္ဏော်ယော၀၊ မပြည့်ဖြိုပင် လျှင်၊ တမေ၀ခန္ဓောပဒ လိတောတိ၊ တမောခန္ဓောပဒ လိုးတာ ဟူသည် ကား၊အဋ္ဌမဂ္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်တမော၀ခန္ဓာ၊မောဟတည်းဟူသော အမှိုက်စုကို၊ ဘိန္နော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊အဝိဇ္ဇာနုသယော၊အဝိဇ္ဇ နုသယကို သမုစ္ဆိ န္နော၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ၊ဖျောက်အံ့၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ဝေနေ၊ထုစကားဖြင့်၊တဒေကဋ္ဌတာယ၊ ထုအဝိဇ္ဇာနုသယ နှင့်တူ၏သော တည်း၊ ဂ္ဂိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သဗ္ဗကိလေသာနှံ၊အလုံ စုံ သောကိလေသာတို့ကို၊ အနုဝေသေသပ္ပဟာနံ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းကဲ့ ၀ဒတိ၊ဆိုး၏၊ ၊ဂင်္ဂါတိရိယဇွေ့ဂါထာ၀တ္ထု နှင့်၊ ဂင်္ဂါတိရိယမထေရ် ၏ဂါထာ အဘွဲ့သည်၊နိဗ္ဗာန၊ပြီ ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမ၀ဂ်-၁၂၅-အဇိနဇွေ့ဂါထာ၊

အပိစဟောဘိတောပိ၊ဇ္ဇာတိအာဒိကာ၊ အပိစဟောတိတောပိ၊ဇ္ဇာ၊ဤသို့ အစရှိသော၊ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ သော၊အဇိနဇွေ့ရသော အဇိနမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယမ္ပိ၊ ဤမထေရ် သည်လည်း၊ ဝုရိ၊ဗုဒ္ဓေသု၊ ဂုဏ်ရှိသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူ သော ကံလွန်သော ကုသိုလ် အထူးဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊တဿ၊တဿ၊ဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘ ဝတို့၌၊ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓ သုဇာ၊ဘုရားမှဆိပ်သော လောကေ၊လောကတွင်၊ ကုသဂေဟေ၊အမျိုးအိမ် ၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြား၊လိမ္မာ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ပဋ္ဌေ၊ရောက်သည်ရှိသော၊ ကောနစ်ဒေ၀ကာ၊ရဏီယေန၊တရုံတခုသော ပြိုကွယ်ကိစ္စဖြင့်၊အ၊ဝေ့ဌ်၊ တောသို့၊ဂတော၊သွား၊သည်ရှိသော်၊တတ္ထ၊ထို တောအရပ်၌၊ အာဗာ၊ရေ၊အနာ၊ဖြင့်၊ဝိဇ္ဇိတံ၊ ဒုဋ္ဌစက်အင်ဝတ်ကြီး၊နိသိန်း၊နေ တော်မူသော၊ သုစိဇ္ဇိတံ၊နာမ၊ သုစိဇ္ဇိတ၊အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗေ၊ကသမ္ဘုဇ်၊

ပရွေးကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒီသွေး၊ မြင်၍၊ ဥပသက်ပိတွား၊ ကပ်၍၊ ဝန္ဒိတွာ ဂိုဒိ ပြီး၍၊ ဘေသဇ္ဇီ၊ ဆေးကို၊ ဒတ္တာ၊ လျှောက်၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ဂိုသည်ဖြစ်၍၊ ဃာတမဏ္ဍံ။ ထောပတ်ကြည်ကို၊ အဒါသိ၊ လျှော်၊ သော၊ ထိုအမျှ၊ ကောင်းသားသည်။ တေနကမ္မုနာ၊ ထို၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ လောဒ၊ ဘနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူ၊ လားလူ၊ လား၊ ဝုညာနိ ကောင်းမှုဘို့ကို၊ ကတွား၊ ပြု၍၊ သုဂတိယုဇယ။ သုဂတိဘုံတို့၌သာ လျှင်၊ သံသရဏ္ဏော။ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမသို့ ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ ဤ ငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌ ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်သော၊ ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုနဝုတိကပ္ပေ၊ ကို၊ ဆဲ့လေးဂ ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံဒါနံ၊ အကြင် ထောပတ်ကြည်ကို၊ အဒဒိ ၊ ပေးလှူခဲ့ပြီ၊ တ သား၊ ထိုသို့သဒ္ဓါနိုးရှုသော ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသာ။ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊ အပါယ်လေးပါး၊ ဘုံ၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ။ ဟုတ်၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုသော်မှ၊ ခြင်းတည်းဟု သောအကျိုးသည်၊ ဃာတမဏ္ဍာ သာ။ ထောပတ်ကြည်၏။ ဖလံ၊ အကျိုးပင် တည်း၊ ။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏ဆား၊ ကိုလေသာ၊ ကိုလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ပုတ် ကြည်း၊ အပ်ကုန်ပြီ။(၄) ဗုဒ္ဓသာ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ။ အာဇုံ၊ အမ တော်၊ ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဟုတိ။ ဤသို့ ဝတ္ထု၊ ဟောအပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ အထူးပြုဆိုဦးအံ့၊ အဲဟောတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တောပိ၊ ရောက်ပြီး သော်လည်း၊ ပုရိမကမ္မ နိသဿနေန။ ရှေးကံ၏ အကျိုးဆက် ကြောင့်၊ အပ္ပလာဘံ၊ နည်းသောလာဘ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အပညာတောဝ၊ မထင်ရှားသည် သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဒေသဘတ္တသလာက ဘတ္တာနိ ပ၊ ဥဒ္ဒေသဘတ်သလာကဘတ်တို့သည်လည်း ။ လာမကာယေव။ ယုတ်သောဘတ်တို့သို့သာလျှင်။ ပါပုဏာန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ကမ္မဗဟုလေ နေ ဝ၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်သာလျှင်၊ နုံ၊ ထိုအဖိုနမယေ ရဂဲ့ ပုထုဇဉ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုပေ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သာမဏေရေ၊ သာမဏေတို့သည် လည်းကောင်း။ အပ္ပညာ တောတိ၊ မထင်ရှားသော ဗုဒ္ဓိလိပ္ဘာ၍။ အာဝမညန္တိ၊ အယုတ်အားဖြင့်မှတ်ယင်ကုန်၏။ ယေရောအဖို နုမယေ ရသည်။ တောတိ ကျ။ ထိုပုတ္တ ဝ ဟန်းတို့ကို၊ သံဝေဇေန္တော၊ ထိတ်လန့်စေလိုရကား။ ။ အပါစေဟောတိ တေ ဝိဇ္ဇောပ။ သောနေသံ ဟောတိသဏ္ဌေ တောကိ၊ အဝိစေဟောတိ တေ ဝိဇ္ဇောပ။ သောနေသံ ဟောတိ သဏ္ဌေ တောဟု၍၊ ဂါထာနယံ၊ ဂါထာနှစ်ပါး၊ အားပါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို တော်မူ၏။ ။

စေးအာကယ်၌မရှုဟာယီ၊ပယ်ဖျောက်အင်ဩဠေသော သေခြင်းတရား ရှိသော၊အနာသင်ဝါ၊အာသင်ဝါကင်းသည်ဖြစ်၍၊တေဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါး နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်း၊အဝိဇ္ဇာတိ၊အာကယ်၌ဖြစ်အံ့၊အပ္ပညာ၊တာ တိ၊မထင်ရှား၊သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ နံ၊ထိုဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ ဗာလာ၊ ပုဿုဇဉ်လူရိုက်ဘို့သည်း အဇာနတာ၊ မသိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊အာဝစာနန္တိ၊မထိခဲ့ဖြင်ပြုကုန်၏။ ။စေ၊အနေယာ၀ုတပါ၊ဗျတိရိုက် ကိုဆိုဦး၊ခုံ၊ဣုဝေ၊ဤ၊လောကဒ္ဓု၊ယောပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနွယ်ပါ နသား၊ဆွမ်း၊အဖျော်အစရှိသောပစ္စည်း၊လာဘ်လာဘကို၊ လာဘ်၊ရ၊သည်၊ ဟောတိ၊ခေါ၊ဟောတိ၊ဝေ၊ဖြစ်သတ္တင်ကတည်း၊သော၊ထိုလာဘ်မျှား၊သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပါ၀ဝမ္မော၊ယုတ်မာသောသဘောရှိသည်း စေဝိဟောတိ၊အ ကယ်၌ဖြစ်ငြား၊ခုံ၊နေသံ၊ထိုလာဘ်ဒ္ဓိအား၊လေးပြုကုန်သောပုဏ္ဏဇဉ်လူရိုက် တို့သည်း၊သက္ကတော၊အရှိအသေအလေး၊အ၊ဖြတ်ပြု၊အပ်သည်း ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌ဒ္ဒု၊အပိတိ၊ အပ်ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊သမ္ဗာ ဝ၊နှ၊ပြိမ္ဘယ်ခြင်း ဟူသောအနက်ဒ္ဒု၊နိပါတော၊နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊စေတိ၊စေ ဟူသော၌သဒ္ဒါသည်း၊ပရိကပ္ပ၊နှ၊ကြိုခြင်း၊အနက်ဒ္ဒု၊ ဝတ္ထုတိ၊ဖြစ်၏။ ဟော တိတိ၊ဟောတိ ဟူသည်ကား။ ဘ ဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေသေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တိ၊သော၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ထို ကြောင့်၊တေ၊ဝိ၊ဇ္ဇာ၊တေ၊ဝိဇ္ဇမည်၏၊မဠုံ၊သေခြင်း၊တရား၊ကို၊ပ၊ဟာတိ၊ စွန့် တတ်၏၊ဣတိ၊ဘသ္ဓာ၊ထို့ကြောင့်၊မဠုဟာယီ၊မဠုဟာယီမည်၏၊ ကာမာ သ ဝါ ဒိနံ၊ကာမာသ ဝ အစရှိသည်တို့၏၊ဆာ၊ဝ၊နှ၊ရှိခြင်း၊ကြောင့်၊အနာ သ ဝါ၊အနာသ ဝ မည်၏၊ဣဒံ၊ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ဆိုလို သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌစက္ခုဉာဏံ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခုဉာဏ်သည်လည်း၊ကောင်း ဝုဇ္ဈနဝါသဉာဏံ၊ ဝုဇ္ဈနဝါသဉာဏ်သည်ရင်း၊အာသ ဝ က္ခယ ဉာဏဲ အာ သ ဝ က္ခယ ဉာဏ်သည်လည်း၊ကောင်း၊ တိ ဿ နှ၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊ဣတိဣမ ဿ ဝိ ဇ္ဇာ နှ၊ဤ ဝိ ဇ္ဇာ တို့ကို။ အ ဓိ ဂ တ ဟု၊ ရ၊အ၊ပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ ဝိ ဇ္ဇာ၊ တေ ဝိ ဇ္ဇ မည်၏၊ တ ဟော ဝေ ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗ သော၊ခပ် သိမ်း သော အ ခြင်း အ ရာ အ ား ဖြင့်၊ကာမာ သ ဝါ ဒိနံ၊ကာမာ သ ဝ ဒေ စ ရှိသည် တို့၏၊ပရိကျွတ ဟု၊ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အ နာ သ ဝေါ၊ အ နာ သ ဝ မည်၏၊အာ ယ တိ ံ၊နောင်နေ့ခါ၌၊ဝုန္ဒ ဝ ဿ ၊တ ဘ ဝ ဒ ဋ္ဌ ိ သ ဗ ္ဗ ေ နေ ခြင်း ကို၊ အ ဂ ဟ ဟ ယ ၊ တ ော ၊ မ ယ ္ယ ခြင်း ကြောင့်၊ မ ရ ော ၊ သ ာ ၊ ဝ ေ ၊ နှ ၊ သေခြင်း၏မရှိခြင်း ကြောင့်၊မဠု ဟာ ယီ ၊ မ ဠု ဟ ာ ယီ မည် သည် ၊ ယ ဒိ ပိ ဟော တိ ၊ အ ကယ် ၌ ဖြစ်

ခုံးဝေ်သင်္ကန်းဂါ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အပုညာတောတိ၊ မထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗာလာ၊ သူရိုက်တို့သည်၊ အဝစာနန္တိ၊ မေထိမ်ခဲ့ မြင်ပြုကုန်၏ ။ ဣဒေ ဘိက္ခဝေ ဤပါ၊ ဘိုရ်ခံ၊ ယသသ္ဘာယ၊ အကြင်အရေးဟူ၏ မဂ်အရေး ဟူ၏ ဖိုလ်နှင့်နှယ်နေ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုး ကောင်းသား တို့သည်၊ သမ္ဘဒေ၊ ကောင်းစွာသော ယုတ်ရှင်း အဂါရေသ္မာ၊ အိမ်ရှေးထောင်သော လူ၊ ဘောင်မှ၊ အနဂ ရိယံ၊ အိမ်ရာ ၅ ထောင်းသာရဟန်း ဘောင်ခ၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန် ၏၊ တံ သဘ္ဗံ ထိုမိမိ အကျိုးသို့၊ အနုပါပုဏိတ္မာ၊ ရောက်၍၊ ဒ္ဝိ ၂ ခု၊ တည် သော်သည်း ဥဿုဒ်ဖြောက်သော၊ နံ ပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ ရုတ ဝ ၊ ဒေ၊ ရုတ ဝင်၏ကျေ ဇူးကုဏ်ထိုတတ်၏၊ ဗဟုဿုတောဝ၊ များသောအကြား အမြင်ရှိ ၏၊ ဗ္ဗေ ကသ်ကော၊ တရားဟောတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇနသာဘသ၊ ဖြစ်သော လာဘ်သာဘ၏၊ အ ဘာ ဝ ၊ တော၊ မရှိခြင်း ကြောင့် နပညာတောဝ၊ မထင်ရှားဟူ၍၊ နပါကဋော တိ၊ မထင်ရှားဟူ၍၊ ဗာ လာ ပညာနည်.သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၏ သည်၊ ဒုဗ္ဗေ ဝ ပုဂ္ဂလာ ၊ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အ ဝ စာ နန္တိ၊ မေထိမ်ခဲ့ မြင်ပြုကုန်၏၊ ဂ.သ္ဘ ၊ အတယ် ကြောင့် နည်းဟူမူကား ၊ ဂုဏာနုဂုဏ်တို့ကို၊ အ စာ နတာ ၊ မသိသည်၏ အမြစ်ကြောင့် တည်း ၊ ဝါ ၊ တနည်းကား ၊ အ စာ နနမေ ဝ ၊ မသိခြင်းကဲ့သာ လျှင်၊ တ ဏ္ဍ ၊ ထိုမ ထိမ်ခဲ့ မြင်ပြု-ရာ၌ ၊ ကာရဏံ ၊ အကြောင်းတည်း ၊ ဣတိ ၊ ဤသို့သော အနက်ကို ၊ ဒ သ ယ ၊ ဒသ ယ ၊ ဂုဏာနုဂုဏ် ၊ သိလ ၊ ၊ ၊ ဝ ရှိသော ဂုဏ်တို့ကို ၊ အ ဘ ာ နနတာ ၊ မသိ ခြင်.ကြောင့် ဗ ၊ လာ ၊ သူရိုက်တို့ကို ၊ လ ဘာ ဂ ရ တာ ယ ၊ လ ာ ဘ် ၌ အ လေ ၊ အ မြတ် ပြုကုန်သည်၏ အမြစ်ကြောင့် ၊ သ မ္ဘ ၊ ဂ ဒ ိ ၊ ၌ ခ ် ၊ ခြိုးမွမ်.အပ်သော သူကို လည်.၊ အ ၊ ဝ ၊ ဒ ် ၊ ယ ထ ၊ ၊ ထိမ်ခဲ့ မြင်ပြုကုန်သကဲ့သို့လျှင်၊ ဗ ော ဤ အ ၊ ဗ ၊ ဒ ။ ရ ၊ ဂ ာ ၊ ဂုဏ် ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး ၏သော သူတို့ကို ၊ အ ဘ ာ ဒ ် ၊ တ ာ ၊ မသိခြင်း ကြောင့် ၊ လ ာ ဘ ဂ ရ ဘ ာ ယ ၊ ၊ ၊

နံ့ယဝ၊ဆိုအပ်သည်ကိုသာလျှင် ဝိုးသသီ၊အထူးကို၊ဇနေကို၊ ဖြစ်ရေ နှိုင်ဏ်း၊ခေါ်တို၊ခေါ်ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊အဝဝေ့ကော၊ ဖြဲခြင်းအနက်၌၊ဝတ္ထုတို၊ဖြစ်၏။ အနုပါနသာတို၊ အနုပါနသ ဟူသည်ကား၊ နိဒဿနမတ္တံ၊ နိဒဿနနည်းမျှကည်း၊လောဘီ ဘိ၊လောဘီ ဟူသည်ကား၊ လာဘဝါ၊လောဘ်မျှး ဘ၊ဣဋ္ဌဝတ္ထုပိ ဘိ၊ဣဋ္ဌဝတ္ထုပိ ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ဤသတ္တဝေလောကတွင်၊ ဇနာမရေ့ကော်ဟိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းတို့သည်၊ တဿတဿသတ္တာဝါ သဿ။ ကို သို့ ကိုးပါးသောသတ္တဝါသကို၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏတော၊ ပြည့်စေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိသနေတာ၊ မြို့ကတ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ပုဗ္ဗဏ္ဏလော ပုဗ္ဗိုလ်မည်၏၊ပါပခေမ္မောဘိ၊ ပါပခေမ္မောဟူသည်ကား၊ လာမကခေမ္မ၊ယုတ်မာသောသုခတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဣဂါ ထာ၌၊အယံ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊အဏ္ဍော၊အနက်တည်း ယောပနုဝ္ဌ လော၊ အကြင်ပုဗ္ဗိုလ်သည်၊ စိ၊ရာဒိပစ္စယမဟုတ်သော၊ သက်ခဲ့ အစရှိ သောဇစ္စည်းမျှကို သာလျှင်၊လောဘီ၊ရသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ စ္ယ ခဒ်ခဲ့ ဗျာခဒ် အစရှိသည်ကို ကို၊လောဘီ ရသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊သော၊ထိုပုဗ္ဗိုလ်သည် ပ ပိ စ္စတာယ၊ယုတ်မာသောအလိုမက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဿီ လျှာ၊ဝေန၊သီလမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဟိနခေမ္မောပိ သမ၊နော၊ယုတ် မာ၊သောသုခေ၊ ဖြစ်သော်သည်း၊ ဣဓ၊ဤလောကတွင်၊ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤ လောကတွင်၊ ဗဟလာနံ၊သူရှိ ကဲ့ကို့၏၊လောဘဂုဏ်တာယ၊ လောဘ်ခွင့်အလေး အမြတ်ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သဏ္ဌာတော ဒရိဒ္ဒသေပြုခြင်း သည်၊ဂုဏ် ကတော၊အလေးအမြတ်ပြု ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသည်သာ အပြီးတည်း။ ၊အဖိနဇ္ဇေရဝါထာဝဏ္ဏနာ၊ အဖိနမဇ္ဈ ရ၏၏ဂါထာအ ဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၏ခဲ့ပြီ။ ၊

---

၂ ကေနိပါတ်-၁၂-ပဌမဝဂ်-၁၂၆-မေဇ္ဇဖိနဇ္ဇေ ဂါထာ၊

(၅) ယဒါဟံ ဓမ္မမသော သိန္ဓိ၊ယဒါဟံ ဓမ္မမသော သိ အစရှိသော ဂါထာ ကို့သည်၊ အာယသ္မတာ။ ရှည်သောအာသ ဟ်ကတ်ရှိသော၊ မေဇ္ဇဖိနဇ္ဇေ ရသား၊မေဇ္ဇဖိနမဇ္ဈ ရ၏၏၊ ဂါထာ။ ဂါထာဟု ခေါ်တည်း။ အယဉ္စိ ဤမေဇ္ဇဖိန မဇ္ဈ ရ၏သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံ တော်ဟု၌၊ ဂတာ၊ဖိ ကာ၊ရော ပြုခဲ့ဘူး၊သော်လည်းသော ကုသိုလ်ကျေးဇူး ဂုဏ် အထူ၊ရှိသည် ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍုတဏ္ဍုဘာ၊ဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနု၊

ကောင်းမှုကိုကိုးပြစိုနင်္ဂြိုလ်ဟူ၊ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ဘဝဝတော၊ဘုန်းတော်ရှောက်ပါးနှင့်ပြည့်ရုံတော်မူသော၊ သုမေဓသော၊ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားရှေ့၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဝေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗာန်ကိုတွေ့၊ဖြစ်၍၊ဝိညာဏ်၊သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပဏ္ဍော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝတ်၊တနေ့သင်္ဘော၊ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ဝန်ဆောင်၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ဘဝဝန်း၊ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊မရဏ၊ကျိုးပြုနိုင်သော၊ အာမောဒဖလ၊အာမောဒမည်သောသစ်သီးကို၊အဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၊သည်၊ တောနဝဏ္ဏကမ္မန်၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသုခ၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ်ကြီး၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ဇုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓပြုခဲ့၊ ဤပါတိုရေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ဗာရာဏသီယံ၊ဗာရဏသီပြည်၌၊ခတ္တိယကုလေ၊မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွေ့၊ဖြစ်၍၊ မေဒ္ဒဓိနောတိလဒ္ဓနာမော၊ မေဒ္ဒဓိနုဟု ခေါ်အပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ဗေဒင်အတတ်တို့၌၊နိပုဏတို့၊ အပြီးသို့၊ ဂတောရောက်၏။ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိ၏၊ဗျတ္တော၊လိမ္မာ၏၊ဒိသာသု၊ အရှေ့မျက်နှာတို့၌၊ပါဂဒ္ဓေ၊ထင်ရှား၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြင့်၏၊သော၊ထိုမေဒ္ဒဓိနသတ္တိသား၊သည်၊ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဗာရာဏသီယံ၊ဗါရာဏသီပြည်၌၊ဇာယိတ္တ၊ ဇာယိပတနေ၊ ဇာယိပတနအမည်ရှိသော၊တော၌၊ဝိဟရတိ၊ခဲ့ကုန်၏။ နေ့တော်မူစဉ်၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဟုရား၊သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ မြတ်စွာ၏ခြေတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဋိလဒ္ဓ သဒ္ဓေါ၊ရှေ့အပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဇ္ဇဓိတ္တာ၊ရှေ့ဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဟာဝ၊ ထိုနေ့ဦးပင်လျှင်၊ အာရုဟန္တော်၊အာရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ။ရောက်၏။ကောင်းတော နာ၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ အာမောဒဖလဒါယကမထေရ်၏အပဒါနိုဒ္ဒေ၊ ။

သယမ္ဘူ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ကိုယ်တိုင်သိမြင်ပြီးသော၊ အပရာဇိတောရဏ်သူတို့သည်မအောင်အာပ်သော၊ သဟဿဏ်သိ၊ ရောင်ခြည်တထောင်ထောင်တော်မူသော၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ ဝိဝေကာ၊သုံးပါး၊သောဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၊မှ၊ဥဒ္ဓတိတွေ့၊ထ၊တော်မူ၍၊ ဂေါစရာယ၊ ဆွမ်း၊ခံကြွခြင်း၌၊အာဘိနိက္ခမိတွေ့၊ထွက်တော်မူ၍၊ ။ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဗလဟတ္ထော၊သစ်သီး၊လက်ဆွဲလျက်၊နရာသတ်၊သတ္တဝါတို့ကိုထက်မြတ်တော်မူသော၊မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ဒိသွာ၊ဖူး၊မြင်ရ၍၊ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်၏၊ ဥပဂတ်၍၊

ကပ်ပြီး၍ပသာနစိတ္တော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနောနှလုံး မနောက်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊အာမောဒဟလုံ၊အာမောဒမည်သောသစ်သီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လှူခဲ့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုန္နဝုတေ ကပ္ပေ၊ကိုးသောင်းလေးကမ္ဘာထက်၌၊တဒါ၊ထိုအခါ၌။ယံပလံ၊ အကြင်သစ်သီးကို၊အဒဒိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်ဆယ်ပါးကို၊နာဘိဇာနာမိ၊မသိတော့ဘူး။ဗုဒ္ဓေါ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဟလဒါနဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊ ဟလံ၊အကျိုးတည်း။ ၊မယ္ဟံ၊ငါအား၊ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ ဗျာဓိတာ၊ ဖျက်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး(ပ)၊ဇဒ္ဓသား ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အာဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤသို့ ဝဏ္ဏံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တောပနု။ ရောက်ပြီး၍ကား၊ အာပရဘာ ဝေ၊နောက်အတို့၌၊တိက္ချုဟိ၊ရဟန်းတို့သည်၊ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်၊ကို၊အ သို့နည်း၊တယာ၊ သင်သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား၊ ဆယ်ပါး၊ထက်လွန်သော ဗျာနမဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ အဓိဂတော၊ ရသနည်း၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဤသို့၊ပုဗ္ဗော၊မေး၊သည်ရှိသော်၊ သီဟနာဒ်၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့ သို့ရဲဘင်သောအသံကို၊ နဒန္တော၊ဟစ်ကြွေး လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊ယဒါဟံ ဝမ္မမသောသိ၊ပေ၊ကခ်ါမယ္ခံနဝိဇ္ဇတိ၊ယဒါဟံ ဝမ္မမသောသိ၊ပေ၊ကခ်ါ မယ္ခံနဝိဇ္ဇတိဟူ၍၊ဂါထာနှစ်ပါး၊အပေါင်းကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆို တော်မူ၏။ ၊

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘာသမာနဿ၊ တရား ဟောတော်မူသော၊ သဗ္ဗညုနော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏။ဝမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊အ၊သော သိ၊ကြား၊နာရ၏၊အပရာဓိတော၊ မာရ၏ငါး၊ပါး၊တို့သည် မနောဝင်အပ်သော၊ သမ္ဗုညု၊ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ ကခ်ီ၊ ယဒ္ဓမ္မာ၊ခြင်းကို၊ အနဘိဇာနာမိ၊ မသိရ ပေ၊ ၊သတ္တဝါ၊ဟု၊သတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်ဆိုပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ မဟာဝီ၊ရိ၊ ကြီးသောသုံးလ ဗျာပါရှိ၊တော်မူတတ်သော၊ သာရထိနုံ၊ရ ထား၊ထိန်း၊တကာတို့ထက်၊ဥတ္တမေ၊ဖြတ်တော်မူ၊သော၊မင်္ဂေ၊ အာရိယာမဂ် ၌လည်း ကောင်း၊ပဒုိပဒါယစ၊အကျင့်၌လည်း၊ကောင်း၊မယ္ခံ၊ငါအား၊ကခ်ီ၊ ယဒ္ဓမ္မာ၊ခြင်းသည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌ ယဒါတိ၊ယဒါဟူ သည်ကား၊ယတ္ထိ ကာ၊လ၊အကြင်အခါ၌၊အဟန္တိ၊ အဟံဟူသည်ကား၊ အတ္တာနုံ၊မိမိကိုယ်ကို၊နိဒ္ဒိသတိ၊ညွှန် ပြ၏၊ ဝမ္ဗန္တိ၊ဝမ္ဗံဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု

သစ္စမ္ဘေ၊သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အသောသိန္တိ၊ အသောသိ၏ဟူသည်ကား၊သုဏာ၊ ကြားနာခဲ့ပေပြီ၊ သဗ္ဗညုနောတိ၊ သဗ္ဗညုနောဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိအတ္ထေဟိ၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကအစရှိသော အကျိုးစီးပွားတို့ဖြင့်၊ ဝေနေယျာနံ၊ဝေနေယျကြာသဗ္ဗဝါတို့အား၊ သာသနဋ္ဌေန၊ ဆုံးမတတ်သောအနက်ကြောင့်၊သဗ္ဗညုနော၊သဗ္ဗညုမည်၏။ကပ်ဆိုက်ရာ၊ကပ်၏ဟူသည်ကား၊သံသယံ၊ယုံမှားခြင်းကို၊သပ်တံ၊တောဘူမကသပ်၊ရကိုဌင်း၊အသပ်တဋ္ဌ၊အသပ်တဝေတ်ဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုဌင်း။အနုဝသေသေ၊အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ဓာတုနဋ္ဌေန၊သိတတ်သောအနက်သဘောကြောင့်။သဗ္ဗညူ၊ သဗ္ဗညုမည်၏၊ကုတောစိပိ၊ကရုံတရသောဘေးရန်ဖြစ်လည်း၊ ပရေဟိတာဘာဝေန၊ရှုံးခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အပရာဇိတော၊ မာရ၏ငါးပါးတို့သည်မအောင်အပ်သော၊ဝေနေယျသတ္တာနံ၊ဝေနေယျကြာသဗ္ဗဝါတို့ကို၊သံသာရကန္တာရတော၊သံသရာတည်ဟူသောခရီးခဲမှ၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဥဇုဝါဟနဋ္ဌေန၊ဖို့ဆောင်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ သဗ္ဗဝါဟော၊ သဗ္ဗဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်ဥာဏ်သောင်ဖို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ဟူဆုံ။ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို၊ရဏ္ဍ၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယံ၊တာ၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဘုတိ၊စ၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဒေသေန္တိသု။ ဟောတော်မူသော၊ သဗ္ဗညုနော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စလေးပါးနှင့်စပ်သောတရားတော်ကို၊အသောသိ၊ကြားနာခဲ့ပြီ၊သောတဋ္ဌါရုံသာရေန၊သောတဋ္ဌါရုသို့အစဉ်လျောက်သဖြင့်၊ဥပဓာရေဝိ၊ဖွင့်ရ၏၊ဥပလဘိ၊ရပြီ၊တတော၊ထိုကြာ၊နာရသည်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အနုဝသေ သသဝ်တာသဝ်တ သမ္ဘုတိဓမ္မာနံ၊ အကြွင်းမရှိသော သဝ်တအသဝ်တ ပညတ်တရားတို့ကို၊သယမ္ဘူ၊ညောဏေန၊ သယမ္ဘူ၊ဉာဏ်ဖြင့်၊ဓာနုနုတော၊ သိတတ်သောကြောင့်၊သဗ္ဗညူ၊ ဆီ၊တာ၊ဝိတ်ပင်ခြင်း ရှိသိခြင်းတော်မူ လေ့ရှိသော၊အနာဝရဏဒဿာဝိမှ၊ဆီ၊တာ.ဝိတ်ပင်ခြင်းမရှိသိခြင်းတော်မူလေ့ရှိသော၊ပဌမဇ္ဈာနမှ၊ ငါးပါးသောမာရ်တို့ကိုလည်း၊ အာဘိဘဝနတော၊နှိပ်စက်၍ဖြစ်တတ်သောကြောင့်၊တေဘိ၊ထိုမာရ်ငါးပါးတို့သည်၊ အပရာဇိတတ္တာ၊မအောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊သဒေဝကေ၊နတ်နှင့်တကွသော၊သတ္တေ၊ ဝေနေယျကြာသဗ္ဗဝါတို့ကို၊လောကကန္တာရတော၊လောကတည်းဟူသောခရီးခဲမှာ၊ဝါဟနဋ္ဌေန၊ထုတ်ဆောင်တတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ သဗ္ဗဝါ၊ဟော၊ သဗ္ဗဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်ဥာဏ်သောင်ဆောင်တော်မူတတ်သော၊မဟာဝိဟာရကန္တာရယ၊ ကြီးသောလုံး

လရှိသည့် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဝီရေ၊ ကြီးသောလုံးလရှိတော်မူသော၊ အညှောတ်၊သူဘပါးတို့သည်၊ ဒုဗ္ဗမနုံ၊ဆုံးမနိုင်ခဲသော၊ပုရိသဒမ္မာနုံ၊ ဆုံးမ ခက်သောလူယောက်ျားနှတ်ယောက်ျားတဲ့ရွှာနှယောက်ျားတို့ကို၊ သာ ရေးတော၊ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊အစ္စန္တိ ကေနု၊ လွန်သော၊ ဒမယေနု၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်။ဒမနုတော၊ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊သာ ဝေတိနုံ၊ရေထားတိနုံ၊ တကာတို့ထက်။ပဝရောဘူတော၊တောင်တအပ်သည်ဖြစ်၍မြတ်သော၊ ဥတ္တ မေ၊မြတ်သော၊သံမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗုဒ္ဓေါနုခေါ၊ ဘုရာ.ဟုတ် လေသလော။နောနုခေါ၊မဟုတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂ.ခ်ီ၊ယုံမှား၊ခြင်း ကို၊နှာတိစောနှာမိ၊မသိရ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အပ ရေ့ပ္ဖဒယာဘာဝတော၊အကြောင်းတပါးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တထာဂ္ဂ၊ပေ၊ထိုသို့သောဘုရား.သား၊ဒေသိတေ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊အ ရိယမဂ္ဂေ၊အရိယမဂ်၌လည်း၊ကောင်း၊တနုပါယဘူတာယ၊ ထိုအရိယမဂ် ကိုခြေ၊ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သိလာဒိပဋိပဒါယစ၊ သိလအစရှိ သောအကျင့်၌ လည်း၊ကောင်း၊ နိယျာနိကောနုခေါ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက် မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရားဟုတ်လေသလော၊နနုခေါ၊သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရားမဟုတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ကပ် ါ၊ယုံမှာ.ခြင်းသည်၊ဝိဝိကိ ဆွာ၊ယုံမှားခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ဣတိ၊ ဤကား၊အနုက်၊ ဩဘေ၊ဤစကာ.၌လည်း၊ အာရိယမဂ္ဂေ၊ ဗြတ် သောဘုရား၊တော်၌။သံသယာဘာဝကထနေနု၊ ယုံမှား၊ရှိသည်၏အဖြစ် ကိုဆိုသဖြင့်၊ဒေ.ရိယသံယောဇဝိ၊အရိယသံယောဇဉ်လည်း။ သံသယာဘာဝေ၊ ယုံမှား၊ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထိတောယေဝ၊ ဆင်အပ်သည်သာ လျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊တတ္ထ ထိုယုံမှား၊ခြင်းကင်း၊ရာ၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သ၊ တည်သောသူအား။ အနုညာတာဘာဝတော၊ ပေါက်ပြန် ခြင်း၏မရှိ၊သော၊ကြောင့်တည်း ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်မေဇ္ဇဖိုနမထေရ်၏အမြ ကထာစကား ၀ေ၀ဆုံးသတ်ဘည်း။ ။မေဇ္ဇဖိုနတ္ထေရ ဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ မေဇ္ဇဖိုနမထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၇-ရာဓတ္ထေရဂါထာ၊

ယထာအဂါရံ ဒုဿန္နံ အာဒိတ္တာ၊ ယထာအဂါရံ ဒုဿန္နံ ဤသို့ အစရှိ သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊

ရာဝတ္ထေရသား။ရာမမထေရ၏၊ ဂါထာဂါထာတို့တည်း၊ ကိုယ်အကျယ်ကား၊အမယ်ဤရာဝမထေရ်သည်။ ဘဂဝတောဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ပဒုမုတ္တရခုသား၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌ ဟံသာဝတီနဂရေ၊ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုထဝေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝိ.ဘာရံ၊ကျောင်းတော်သို့၊ဂတ္တဝါ၊ သွား၍၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ဝန্ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊နိသိန္နော၊ခေ၏၊ သတ္ထာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကံသိကွ၊ တယောက်သောဟန်းကို၊ ပဋိဘာနေယျကာနံ၊ ဥာဏ်ပဋိဘာန်ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊မြတ်သော အရာ၌၊ဌပိယမာနံ၊သားတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊သယံ၊ ပမိသည်၊ တံဌာနံ၊ထိုမြတ်သောအရာကို၊ ပတ္ထေတွာ၊ဆုတောင်း၍၊မဟာဒါနံ၊အလှူကြီးကို၊ပေးတော်သို့၊ဖြစ်စေ၏၊ သဗ္ဗ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥဋ္ဌာနံ၊မွန်မြတ်သော၊ဟူစေ့ဟူစေ့ခြင်းကိုလည်း၊အကာသိ ပြု၏၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ကတပဏိဝေနော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊တတော၊ထိုဘဝမှ၊ရုတော၊ရုတောသည်ရှိသော်။ ဝတ္ထတတ္ထ ဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနေန္တော၊ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝတောဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဝိပဿီ သား။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဝေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာ၏ သည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်၍၊ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သည်၊ဝိဿာယ၊ သွယ်အလို့ငှါ။ ဝန္ဓိတ္တံ၊ကြွတော်မူသော၊သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ပဿန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မရုဟာန်၊ချို ပြိန်ကုန်သော၊ အမွှမလာနိ၊သရက်သီးတို့ကို၊ အဒါသိ၊ကပ်လှူ၏၊သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ဘဂဝတောဘုရားမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပြာဟွဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏာ၊မျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ရာဇောတိ လဒ္ဓနာမော၊ရာဇဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊တာရဲ

ကြောက်နှစ်ကြောက်အရွယ်ရောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ စသုဝါသံ၊အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ဝိဟာရကြွေး၊နေလျက်၊ မဟာလွကကာလေ၊ အိုမင်းထိုင်းမှိုင်း၊သောအခါ၌၊ ဝုတ္တာဒါရေဟိ၊သားမယား၏သည်၊ အပ သာမိတော၊ပြိုန်းမောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊မေ၊ငါအား။ စသုဝါသေန၊အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌နေသဖြင့်၊ ကိုး အာဘယ်အကျိ.ရှိအံ့နည်း၊ ပဋ္ဌဇိသောမိ၊ရဟန်းပြုတော်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဝိဟာရ၏၊ကျောင်းတော်သို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ထေ၊ရေ၊မ၊ထရ၏ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သို့၊ဥပသက်မိ၊ဟု၊ကပ်၍၊ပဋ္ဌဇို၊ရဟန်.၏အာဖြစ်ကို၊ ယာစိတ္တာ၊တောင်းပန်၍၊တေဟိ၊ထို၊မထေရ်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊အယံပြာဟူ၊ဝေ၊ ဤပဏ္ဏာ၊သည်၊ ဖိ၊ဏော၊ အိုမင်းထိုင်းမှိုင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထုပဋိပတ္တိ၊ ဝတ်ကြီး၊ဝတ်ငယ်ကို၊ ပူ၊ဝေ၊ဖြည့်ခြင်း၊ဌ၊ နသ၊ဏ္ဍာ၊တို၊ မတတ်နိုင်း ဈာတိ၊ဤသို့နှလုံး၊သွင်း၍၊ပဋိကို၊ဝ္ဍော၊ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သဏ္ဌ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန့်ကံ၊အထံ၊တော်သို့၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ အတ္ထနော၊ ဝိပ်ပ၏ အမ္ဗာသယံ၊အလိုဆန္ဒ**အာ**သယကို၊ ပ၊ဝေ၊ဒေတွာ၊ လျှောက်ကြား၊သည်ရှိသော်၊သဏ္ဌား၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဥပနိသယသမ္ပတ္တိ၊ အ၊ဟတ္ထ၊ဗိုလ်၏အား၊ကြီး၊သော အကြောင်း၊ဖြစ်သော ဥပနိသယ၏ပြည့်စုံခြင်း၊ကို၊ ဩ လောကေတွာ၊ကြည့်တော်မူ၍၊ခမ္ဘ၊သေနာ၊ပတိ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊အာ၊ဏ၊ဘုန်း၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊စေခိုင်းသဖြင့်၊ ပဋ္ဌဇိ၊တော၊ ရဟန်း၊ပြု၊သည်ရှိသော်၊ဝိ၊ပ၊သ၊နာ၊ဝိ၊ပ၊သ၊နာ၊ကို၊ပဋ္ဌ၊ပေ၊တွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ နဇိ၊ရ၊သ၊ဝ၊ မကြာ၊မြင့်မိ၊ပင်လျှင်၊အ၊ရ၊ဟ၊တ္တံ့၊ အ၊ရ၊ဟ၊တ္တ၊ဗိုလ်သို့၊ပါ၊ပု၊ဏာ၊ရောက်၏၊တော နှ၊ထို.ကြောင့်။အ၊ပ၊ဒါ၊နေ၊အ၊မ္ဗ၊ဟ၊လ၊ဒါ၊ယ၊ကမ၊ထေ၊ရ၏၏အ၊ပ၊ဒါ၊နိ၌၊

သ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ဝ၊ဏ္ဏံ၊ ရှေ့အ၊ခင်း၌ဖြစ်တူသော အ၊ခင်း၌ကိုတော်မူ၊ထ၊သော၊အ၊ဟ၊တိ၊နံ၊အ၊ဝေ၊မ၊ဆောင်အ၊ပ်သော၊ပ၊ဋ္ဌ၊ည်း၊အ၊လ္ဟ၊ဂ၊၊ပ၊ဋိ၊ဋ္ဌ၊တံ၊ ခံ၊တော်မူ၊ထ၊ကော်သော၊ရ၊ထ၊ယ်၊ခ၊ရီ.မ၊ဌ်၊ပ၊ဋိ၊ပ၊ဋ္ဌ၊နှ်၊ကြ၊တော်မူ၊သော၊ သ၊မ္ဘ၊ဒ္ဓ၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၊ ကို၊အ၊မ္ဗ၊ဟ၊လ်၊သ၊ရ၊ကော်သိ၊ကို၊အ၊ဟ်၊ငါ၊သည်၊ အ၊ဒါ၊သိ၊ကပ်လ္ဟ၊ဘုရား၏၊ ဈ၊တော၊ဤ၊ဘ၊ဒ္ဒ၊ကပ်ဂ ဗ္ဗ၊ာ၊မ္ဘ၊ကေ၊နု၊ဝ၊တေ၊ဂ၊ပ္ပေ။ ကို၊ဆဲ့တ၊ဂ၊ဗ္ဗ၊ာ၊ထ၊ကော်ဗ္ဗ်ား၊ တ၊ဒါ။ထိ၊ဝိ၊ပ၊သ၊ဿ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊လ၊ကော်ထ၊ကော်တော်မူ၊ယ်ပ၊လ်၊အ၊ကြောင်သ၊ရ၊ကော် သ၊ိ၊ကို၊အ၊ဒါ၊သိ၊ ကပ်လ္ဟ၊ခ်ဘုရား၏၊တေ၊နု၊ဂ၊မ္ဗ၊နှ၊ ထို၊သ၊ကော်သိ.လ္ဟ၊ရ၊သော ကောင်းမှု၊ကော်ကြောင့်၊ဒ၊ဂ္ဂ၊ကိ၊ အ၊ပါ၊ယ်လေ၊ပါ၊ကို၊နာ၊ဘိ၊စာ၊နာ၊မ်၊မ၊သိ၊ရ၊ဘုရား ဗုဒ်၊ ဤသို့အ၊ပါ၊ယ်လေ၊ပါ၊ကို မ၊သိ၊ရ၊ခြင်း၊တည်း၊ဟူ၊သော အ၊ကျိ၊သည်၊ ဟ၊လ၊ဒါ၊နု၊သ၊ သ၊စ်သိ၊အ၊လ္ဟ၏၊ပ၊လ်၊အ၊ကျိ၊ပ၊င်တည်း၊ ၊မ၊လ်ံ၊ငါ၊အား။

ကိုးသာသာ ကိုလေသာတို့ကို၊ ချေပိတာ၊ ဗုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ(၀)၊ ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အာဇုံ၊အမတောဝ်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြု ကျင့်ကြံ၊ပြီ၊အရဟတ္တာ၊အရေဟတ္တာဖိုလ်သို့၊ပတ္တာပန၊ရောက်ပြီး၍ကား၊သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။သန္တိကာ၀စာရော၊ အာထံ၌ကျင်လည်ရှုသည်၊ဟုတ္တား၊ ဖြစ်၍၊ဝိစရန္တော၊လှည့်လည်သည်မျသည်ရှိ၊သော်၊ သတ္တ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊မေမ္ဘ ဒေသနာ၊ဖိုဘာနသား၊တရား၊ဒေသနာတော်၏၊ပစ္စယဘူတာနုံ၊အကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၊သော၊ ဝဇိုဘာနဇာနနကာနုံ၊ ပညာပဒိုတာနိုင်ဖြစ်စေတတ် သောပုဂ္ဂိုလ်ဘို့သင်္ဘော၊အလွေ၊မြတ်သည်၊ဇာတော၊ဖြစ်၏။ ဟ်သစ်ခုံ၊မှန်၏။ ထေရသား ရာခမယေရ်၏။ ဒိဋ္ဌသမုဒါစာရေ၊ မြင်တိုင်း ပြောဆိုခြင်းကို လည်း၊အာဂမ္ဘ-ပ်၍၊ဒသဗလသား၊မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ ဝိနာ၊ကင်း၍၊ဝေမ္ဘ၊ဒေ သနာ၊တရား၊ဟောခြင်းသည် နပဒိုဘာတိ၊မထင်၊တော၊ထို့ကြောင့်၊ဘဂ ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇောဒဂ္ဂိတိက္ခဝေ၊မသာ၀ကာနုံ၊တိက္ခ||နုံ၊ပဒိုဘာ ဒေနယျ ကာနုံ၊ယဒိဒံ၊ရာ၊ဟောတိ၊ဇောဒဂ္ဂိတိက္ခ||ဝေ မမသာ၀ကာနုံ တိက္ခ||နုံ၊ ဒိုဘာ ဒေနယျ ကာနုံ ယဒိဒံ၊ရာ၊ဟောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တိက္ခ||ဝေ၊ ရဟန်း၊တို့၊ မမ၊ငါ၏ရှုရား၏၊ သာ၀ကာနုံ တပည့်သား၊ဖြစ်ကုန်၊သော၊ ပဒို ဘာ ဒေနယျ ကာနုံ၊ တရား၊ဟော၊အ၊ရာ၌ဉာဏ်ပဒိုဘာနှင့်ရှိကုန်သော၊တိက္ခ||နုံ၊ ရဟန်း၊တို့တွင်၊ ယဒိဒံ၊ယော၊အယံ၊ရာ၊ဟော၊ အကြင်ရာ၀သည်၊ ဒေ၀ တို ရှိ၏။ ဇေတံ၊သော၊ရာ၊ဟော၊ ဤ၊ရာ၀သည်၊ အဂ္ဂိ၊အ၊ရှေ့။ အ၊မြတ်ဆုံး၊တည်း။ ။ သော၊ထို၊ရာ၀မ၊ထေရ်သည်၊ ဇေဟဒိ၀သံ၊တနေ့သ၌၊ ရှုမေသတ္တာ၊ ဤ သတ္တာ၊တို့သည်၊ အာဘာ၀နာယ၊ ဘာ၀နာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမစီးပြန်းခြင်း ကြောင့်၊ ရာ၊ဇေ၊ရာ၊ဖြင့်၊အ၊ဘိဘူယျ၌နှင့်၊ ဒိုပ်စက်ကုန်၏။ ဘာ၀နာယ၊ ဘာ ၀နာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်၊သပ်ပိတံ၊ တာ၊ဖြစ်ခြင်းသည်။ ထို၊ ၀ဂ်ိ၊ရှုတ်၊ဤ၌ဘို့ ဘာ၀နုံ၊ ဘာ၀နာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကို၊ ထော၊မေ၊ရှော၊ ပြီ၊ဖွယ်၊သို့၊သာ၊ကြောင့်၊ ယ၊သာ၊အ၊ဂါ၊ရှိ၊ အာ၊ဒိ၊နာ၊ယ၊ထာ၊အ၊ဂါ၊ရုံ၊ဤ၌ဘို့အ၊စ၊ဂ်ိ၊သည်ဖြင့်၊ဂါ၊ထာ၊ဒွယံ ဂါ၊ထာ၊ဒွ၊ပါ၊အ၊ပေါင်းကို၊ အာဟ၊ဆို၊တော်မူ၏။ ။တ၊ည်း၊ ထို၊ဂါ၊ထာ၌၊ အာ၊ရှိ၊ကို၊အ၊ဂါ၊ရုံ၊ဟူ၊သည်ကား၊ယံ၊ကိ၊ဖြ||အ၊ဖွတ်မ၊ရှိ၊သော၊ ဝေ၊ယ်၊အိပ်ကို၊ ဒုဆ||နုံ၊ကို၊ ဒုဆ||နုံ၊ဟူ၊သည်ကား၊ဝိ၊ရ||ဆ||နုံ၊ကြီ၊သာ၊ဒေ၊ဓိ ရှိ၊သော၊ ဆိ||ဒ||ါ၀ ဆိ||ဒ||ုံ၊ဒေ၊ပေါက်ပေါက်အ၊ထွင်း၊ထွင်း၊ဇုံ၊အ၊ပ၊သော၊ သ၊မ၊တ်ဝိ||ရ||ာ၊တိ၊တိ၊သ၊မ တ်ဝိ||ရ||ာ၊ဟူ၊သည်ကား၊၀ သ၊ဝ၊ဗ||ိ ဖိ||ယ်း၊ပေါက်သည်၊ ဝိ၊နု၊ဝိ||ရ||ာ၊ဟော်၊ ထွင်း၊၏၊အ၊ဘာ၊ဝိ၊တ||ိ||၊အ၊ဘာ၊ဝိ၊တံ၊ဟူ၊သည်ကား၊တံ၊အ၊ဂါ၊ရုံ၊ ထို၊အ၊ပ်ကို၊ ဝ||ုဗ||ိ၀ယ၊ဖိ||ယ်း၊ယို့သ၊ကဲ့သို့၊ဘာ၀နာ၊ယ၊ သ၊မ၊ဘာ၀နာ၀ိ၀ သ၊နာ၊ဘာ၀

နှာဖြင့်၊ရဟိတာတ္တာ၊ကင်းသော်ရ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘာဝိတံ၊သမထဘာ
ဝနာပါပယသနာဘာဝနာခွဲမပွါးစေအပ်သော၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ရာဂေါသမတိ
ဝိဋ္ဌတိတိ၊ ရာဂေါသမတိဝိဋ္ဌာဘိ ဟူသည်ကား။ ကေဝလံ၊သက်သက်၊
ရာဂေါ၀၊ ရာဂထိုးကျင်ခြင်းသည်သာလျှင်။ နုမဟုတ်သေး၊ဒေါသမော
ဟာဒယောပိ၊ ဒေါသမောဟအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗကိ
လေသာပိ၊အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့သည်လည်း၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ အတိဝိဋ္ဌန္တိ ယေ၀၊ ထိုးကျင်ကုန်သည်
သာလျှင်တည်း။ သုဘာဝိတန္တိ၊ သုဘာ၀ိတံ ဟူသည်ကား။ သမထဝိ
ပဿနာဘာ၀နာဟု၊သမထဘာ၀နာ၀ိပဿနာဘာ၀နာတို့ဖြင့်၊သုဠုဘာ
ဝိတံ၊ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော၊ ဇ၀ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊သုဒ္ဓန္တိ၊ကောင်းစွာဖိုးအပ်သော၊ဝေဟာ၊အိမ်ကို၊ ဝဇ္ဇိ၀ိယ၊ဖိုစပ်မ
ယိုသကဲ့သို့၊ရာဂါဒယော၊ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
တို့သည်၊အတိ၀ိဋ္ဌာ၊ ထိုးကျင်ခြင်ဌာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတာတ်နိုင်ကုန်၊
ဇာတိ၊ ဤသည်သျှင် ရာဓမထေရ၏၏ အဋ္ဌကထာ စကားရော် အပြီးသတ်
တည်း။ ။ရာဓဇေ္ဇရဂါထာ၀ဏ္ဏနာ။ရာဓမထေရ၏၏ဂါထာဒေ၀ဗေဒင်သည်
နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့၊ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၆-သုရာဓဇေ္ဇရဂါထာ။

ဒိဏာဟာပိမယံ်ဓာ၀တိတိ အာဒိကာ၊ဒိဏာဟာပိမယံ်ဓာ၀ဟိ ဤသို့အစရှိသော
ဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သုရာ
ဓဇေ္ဇရ ဟု၊သုရာဓမထေရ၏၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယဉ္စိ ဤသုရာ
ဓမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတ္ဇသု၊ရှေးရှေးသောဘုရား၊ရှင်တို့၏အထံတော်
တို့၌၊ကတာဓိကာရော ပြုခဲ့ကူးသောကုသိုလ်အထူး ဂုဏ်၊ကျေးဇူးရှိသည်
ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထဘ၀၀ယ်ထိုထိုသို့သောဘ၀၌၊ပညာနှင့်၊ ကောင်းမွန်တို့ကဲ့
ဥပစိန္ဒ္ဓာ၊ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘ၀၀တော၊ ဘုန်းဆောင်ခြောက်ပါး၌ဖြင့်
ပြည့်စုံတော်မူ၊သော၊ သိဒ္ဓိသ၊ သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်
ထက်တော်၌၊ကုလဝေဟေ၊အမျိုး အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊ သိ
ကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ် သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ကေနိ
ဝသိ၊ဘနေ့သည်၊သတ္တာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္ဝာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ပသန္နမာန
သော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြီ၊သော စိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာတုလုဂ်ဟလံ၊

ရှောက်သီးကို။ အဓါသိ။ကပ်လှူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝေနေယျကမ္မေန၊ ထိုရှောက်သီး လှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ လောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍။အပရေ-ပရံ။ လူးလာလူးလား၊ဝုညာ နိ-ကောင်းမှုဟူကို၊ကတွား၊ပြု၍၊သုဂတိသုယောဝ၊သုဂတိဘုံ၌သာလျှင်၊ သံသရေ-ကြွာ။ကျင်လည်ရသည်ရှိ၊သော်၊ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတ မမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊အနန္တရံ၊အခြားမရှိသောဝတ္ထု၌၊ ဂတ္တာသာ၊ဆိုအပ်ပြီးသော၊ရာဇဂြေရသာ။ရာဇဂေထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌေ-ဟုတွား ကနိဋ္ဌဘာဝေန၊ညီငယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ အာသာ၊ ထိုသတ္တိသား အား။သုရာဝေါတိနာမံ၊သုရာမဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုသုရာဝသတ္တိသားသည်၊ဇေဋ္ဌဘာတရိ။ အစ်ကိုကြီး၊သည်၊ပဇ္ဇဓိ တေ ရဟန်း၊ပြုသည်ရှိ၊သော်၊သယမ္ပိ၊ ဝိမိဟုဆိုအပ်သော သုရာဝမထေရ် သည်လည်း၊ပဇ္ဇဓိတွား ရဟန်း၊ပြု၍၊ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာဂဗ္ဘာန်-၌၊ ကမ္မံစိ-ပြုန်း၊ခြင်း၊အမှုကို၊ကရောန္တေ-၊ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရေ-သေ-ဝ၊မကြာ ဖြင့်ဝိပင်လျှင်၊အရဟတ္တံ၊အရေဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုလိ၊ရောက်၏။ တေန၊ထို-ကြောင့်၊အပဒါနေ၊မာတုလုဂ်ဟသဒါယကမထေရ်၏အပဒါန်၌။ ။

ဧလိတံ၊တောက်ပသော၊ကလိကာရုံဝ၊မဟာလေခါ-ပန်းကဲ့သို့၊ ဝုဏ္ဏ မာယာ၊ထပြည့်နှေ့၌၊စန္ဒမံဇာဝ၊လကဲ့သို့၊ဧလန္တံ၊တောက်ပသော၊ ဒိဝရတ္ထံ ဝ၊ဆိန်း-တိုင်ကဲ့သို့၊လေ-ကနာယကံ။ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသံ-ဗျူ-ဖြင်ရ၏။ ၊ဒက္ခိဏေယျသ၊ဖြတ်သောအလှူကိုခံတော်ထိုက်သော၊ ဝိရဇသ၊ ကြိုး-သောလုံ-လဗျာ-ပါရဂှိတော်မူသော၊ သတ္ထု-နော၊ ဖြတ်စွာဘုရား-အား။ ပသန္နော-ကြည်သို့သည်ဖြစ်၍။ သေတပါဏိဘိ၊ ဝိမိလက်ဘို့ဖြင့်၊ မာတု လုဂ်ဟလံ-ရှောက်သီး-ကို၊ဂယ္ဟ-ကောက်ယူ၍၊အတံ-ငါသည်-အဒဒိံ၊ ကပ် လှူခဲ့ပြီ။ ၊ဇုတောဟ-ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ-ကေတိ-သေကပ္ပေ-သုံ-ဆဲ့တဂ-မ္ဘာ သက်၌-ဝ-ဒါ။ ထိုသိဒိဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံဟလံ-အ ကြောင်ရှောက်သီး-ကို၊အဒဒိံ-ကပ်လှူခဲ့၏။ တာသကမ္ဘသ၊ ထိုကောင်းမှုကံ ၏-ဝါဟသာ-အစွမ်း-ကြောင့်-ဒုဂ္ဂတိ-၊ အပါယ်လေး-ပါ-းကို၊ နာတိဝေ-နာ-ဒိ၊ မသိရတူ-။ ဇုဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေး-ပါ-းကို မသိရခြင်း တည်-ဟူသောအ ကျိ-းသည်-ဟလ-ဒါ-နသ-ရှောက်သီး-အလှူ၏-ဟလံ-အကျိ-းတည်-။ ။မယ-ံ၊ ငါ-အား-၊ကိလေသာ-ကိလေသာတို့ကို-ဈာ-ဝိတာ-၊ ဗုတ်ကြည်-အင်ဂုန်ပြီ၊ ပ-ဗုဒ္ဓသ-ဖြတ်စွာဘုရား-၏။ သာသန-အဆုံ-အမတော်ကို-ကတံ-လိုက်နာ ရှိကျင့်ရပြီ-ဟု-ဤသို့-ဝတ္ထု-ဟော-အပ်၏။ ။အရဟတ္တံ-အရေဟတ္တဖိုလ်

သို့ပတ္တာပန္နရောက်ပြီးချိန်ကား၊ သာသနသား၊ သာသနာတော်၏၊ နိယျာနိကဘာဝဒသနဆိုသည်၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောင်းကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငါး၊ အာညံ၊ အရဟတ္တမိုလ်ကို၊ ဗျာကရောနေ့နော်။ ပြောကြားလိုရကား။ ။ ဒိဏာပိမယ္ဟိ အာဒီနာ၊ ဒိဏာပိမယ္ဟံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာနှင့်ယှဉ်၊ ဂါထာနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒိဏာတိ. ဒိဏာဟု သည်ကား၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ဟူ၏ ပြီ။ ဓာတိတိ၊ ဓာတိဟု သည်ကား။ ဘဝေါ။ ဘဝတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဘဝနိဗ္ဗတ္တိ၊ ဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဝုသိတံ ဇိနသာသနံ ဟူသည်ကား။ ဇိနသာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွဲတုန်း၏။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ မဂ္ဂဖြဟွစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော ဖြတ်သော သုံးနေခြင်းကို။ ဝုတ္ထံ။ သုံးအပ်ပြီ၊ ပရိဝုတ္ထံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ပဟီနော်ဇာလသမ်ပါ၊ တာတိ၊ ပဟီနော်ဇသမ်ပါ၊ ကော ဟူသည်ကား။ သတ္တသန္ဓာနသာ။ သတ္တဝါတို့၏ သန္ဓာန်စသည်ကို၊ ဩတ္ထရဏာ၊ တော၊ လွှမ်းမိ.တတ်သော.ကြောင့် လည်းကောင်း ဒိဋ္ဌိရိတ္ထံ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်ဖြောက်ခြင်းငါး၊ အနေဒါနတော၊ မပေးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဇာလသမ်ပါ၊ တာ၊ ကိလေသာ ဓာတုရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်.။ ဘဝိဿာ၊ ဘဝိဿာ ကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ သ ဝုဏ္ဏိနာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္တိသမူဟာ တာ ဝတိ၊ ဘဝနေတ္တိသမူဟာ တာ ဟူ သည်ကား။ ကာမဘဝါ ဒိဘသ၊ ကာမဘဝ အစရှိသော.ဘဝ ဆယ်၊ ဘဝကို၊ နယနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သော.ကြောင့်။ ဘဝနေတ္တိ ကိသည်ကား၊ ဘနေတ္တိ ဟု သမုတ်အပ်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ သမုဿာနိတာ၊ ကောင်းစွာလုစ်ခွာအပ်ပြီ။ ယသ ဣဿရိယ ပဇ္ဇုဒိ တောတိ၊ ယသ ဣဿရိယ ပဇ္ဇုဒိ တောဟု သည်ကား၊ ယသ ဣဿရိယ၊ အကြင် အရဟတ္တမိုလ်နှင့်ဗျာန်အကျိုးငါး၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အရဟတ္တမိုလ်အကျိုးငါး၊ အဘံ၊ ဝါသည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ ဝေဟ တော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏ဥပဂတော။ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့ကပ်၏။ သော၊ ထိုသုရာဝမဏေ၏သည်၊ သြဝ ဣဿာဂိယဒ္ဓံ ဘာဂိယတောဒါနိ၊ သြဝ ဘာဂိယဒ္ဓံ ဘာဂိယအား ဖြင့်ပြား ကုန်သော.သံယောဇနာနှင့်.နောင်ကွဲတတ်သော သံယောဇဉ်တို့၏၊ ဗန္ဓနာနှင့်၊

နှောင်ဖွဲ့ တတ်သော သံယောဇဉ်တို့၏။ ခယဝုတောဝ။ ကုန်ရောဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊အတ္ထော၊နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျိုးကိုလည်း၊ နိဗ္ဗာန်သစ္စာတော၊နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ အရိယာတ္တသစ္စာ၊တော၊ အရိယာတ္တမိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ သဒ္ဒတ္ထော၊စပ်မိမိအကျိုးကိုလည်းကောင်း။ မယာ၊ငါသည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ရပြီ၊ အဓိဂတော၊ရပြီ၊ဣတိအတ္ထော၊ဤကား အနက်၊ ။သုရာဝတ္ထေ ရဂါထာဝတ္ထု နှာ၊သုရာမမထေရ်၏ဂါ၊တာအဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမ်ဝဂ်-၁၂၉-ဂေါတမတ္တေရဂါထာ၊

သုခံသုပန္တိ တိ၊သုခံသုပန္တိ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဂေါတမတ္တေရသ၊ ဂေါတမမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယမ္ပိ၊ဤဂေါတမမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတိသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့ ၏အထံတော်တို့၌။ ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကုသိုလ်အထူးဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထကတ္ထာဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယဟံ၊အရဟတ္တမိုလ်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဘုံ၊ဥပစိနန္တော၊သည်းမူ၊သည်ဖြစ်၍၊ဘဝ၀တောဟုန်းတော်ရှောက်ပါ၊နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဝိပဿသိ သ၊ဝိပဿသိမြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ။ လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတဲ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ဘဂ၀န္တံ၊ဝိပဿသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မှူးမြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသော စိတ်နှစ်လုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာမောဒပလံ၊ အာမောဒမည်သော သစ်သီးကို၊ ဒဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊တောနဝုညကမ္မေန၊ထိုသို့သစ်သီးလှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေ၀လောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊လူးလာလူးလာ၊ဗုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ သုဂတိသုယော၀၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊သံသရာနှင့်၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌၊ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ဂေါတ

ယောတိလဋ္ဌနှာမော၊ ဂေါတမဟုခုအာဝ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တ ဝေယိကကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်တိုင်းရောက်သောအခါ၌၊ ဥပနိဿယံ၊ ဒေဝိကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍ ၊ရုတန ဘိက္ခုံစရိတ္တာ၊ ရွှေငွေခံခြင်းဌာ လှည့်လည်သည်ဖြစ် ၍၊သဟာသံ၊ တကောင်သော ဥစ္စာကို၊ လဘိတ္တာ၊ ရ၍၊တံ၊ ထိုရတနာ ကို၊ တာဒိသေ၊ထိုသို့သကဲ့သို့ရှိသော၊ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ဌပေတ္တာ၊ထား၍၊ တံ၊ ထိုရွှေငွေ ရတနာခံခြင်းကို၊ စရဏေ၊ လှည့်လဲည့် သည်ရှိသော်၊ သောဠသသတ္တရသ ဝဿသုဒ္ဓေသိကကာလေ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်တဆဲ့ခုနစ် နှစ်အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌၊ အကဿာဏမိတ္တေဟိ၊သူတော်မဟုတ် ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ပရိ တာပိယမာနော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါ်သာ၊တ ယောက်သော၊ရှုပဓိရိနိယာ၊ပြည့်တန်ဆာမအား၊တံ်သဟာသဘဏ္ဍိကံ၊ ထိုတကောင်သောဥစ္စာထုပ်ကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေး၍၊ ပြိဟွစရိယပိနာသံ၊မြတ် သောအကျင့်ဟူဆိုအပ်သောသိက္ခာပုဒ်၏ပျက်ခြင်းသို့၊ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အာသ၊ ထိုဂေါတမသတ္တိသားအား၊ တာယစ၊ထိုပြည့်တန်ဆာမသည် လည်း၊ ပြိဟွစရိယာ၌ပ်၊ မြတ်သောအကျင့် သဘောကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိရတ္တာကာရော၊ဟပ်ခြင်းကင်းသောအဖြစ်ကို၊ဒသိတော၊ပြသည်ရှိသော်၊ ဂေရတ္တိ ဝါသေနေ ဝ၊တည်ခဲ့နေခါမျှပြင့်လျှင်၊နိဗ္ဗိန္ဒ ၌ပေါ်၊ ညိုးနွေးသောသ ဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထာနော၊မိမိ၏၊ပြိဟွစရိယနှ ဝါသံ၊ သာသနာတော် ၌နေ၍ခဲ့ကုံးကိုလည်း၊ဓနဓာနိ ၌။ ဥစ္စာဆုံးရှုံးခဲ့ကုံးကိုလည်းကောင်း၊သရိတ္တာ၊ ဆောက်ဖော်၍၊မယာ၊ငါသည်၊ အယုတ္တံ၊မသင့်သည်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်၏၊ ဣဒါ၊ဤသို့၊ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ တသ၊ ထိုဂေါတမသတ္တိသား၏၊ဟေတု သမ္ပတ္တိ၌၊အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊စိတ္တစေါရုဒ္ဓ၊စိတ်၏ဖြစ် ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊တသ၊ ထိုဂေါတမသတ္တိသား

အား အာသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊အတ္ထာနံ၊ ဒိမိကိုယ်ကို၊ဒဿေတိ၊ပြ တော်မူ၏၊သော၊ ထိုဂေါတမသတ္တိသားသည်၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊ဒိသွာ၊ဖူးမြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသက်မိ၊ကပ်လေ၏၊တသ၊ထိုဂေါတမသတ္တိသားအား၊ဘဂဝါ၊မြတ် စွာဘုရားသည်၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊သော၊ထို ဂေါတမသတ္တိသားသည်၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ပဋိ လဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇေန္တော၊ ရှင်ပြုသည်ရှိ

သော်၊ခုရုဏ္ဍေယေ၀။ဆံချသော အဆုံးဌိပင်လျှင်၊ အာရုဟတ္တံ၊ အဂေါ ဟတ္တုဗိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောဂါ၏ ကြောင့်၊ တေနုဏ်ကြောင့်၊ ။

... အာပဒါနေ၊ အာမောဒဖလဒါယက မထေရ်၏အာပဒါနိ၌၊ ။သုဝဏ္ဏ ၀ဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေး ၄ဆောင်အာဝ်သော ပစ္စည်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ ရထိယံ၊ ခရီး မ၌၊ ပဋိပဇ္ဇနံ၊ ကြွတော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာမောဒ ဖလံ၊ အာမောဒမည်သော သစ်သီး ကို၊ အဒဒိ။ ကပ်လှူခဲ့၏။ ။ဣတော၊ ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေနုဝုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာသက်၌၊ တဒါ၊ထိုဝိ ပသီမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံဖလံ၊ အကြင်အာမောဒ မည်သော သစ်သီး ကို၊ အဒဒိ၊ကပ်လှူခဲ့၏၊ တေနကမ္မေန။ ထိုသစ်သီးလှူ ခါနိုးရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာ ပိ၊ မသိရကား။ မှုခံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်း တည်းဟူသော အကျိုး သည်၊ ဖလခါနသ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ။ မယ္ယံ ငါအား၊ ကိုလေသာ၊ ကိုလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ် ကုန်ပြီ၊(ပ)။ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံ၊ အာမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။အရဟတ္တံ၊ အရ ဟတ္တုဗိုလ်သို့၊ ပတ္တောနု။ ရောက်ပြီး၍ကား။ ဗျာနုသုခေန၊ ဗျာနိ၍ချမ်းသာဖြင့် လည်း၊ ကောင်း။ ဖလသုခေန၊ ဗိုလ်ချမ်းသာဖြင့် လည်း၊ ကောင်း။ ဝိတိနာ ဟေန်း၊ လွန်စေလျက်၊ ဝိတိသဟာ၊ ယော၊ လူလက်ထက်ကအသွေးခင်ပွန်း ဖြစ်ဘူး သော၊ ဇေကော၊ တယောက်သော သူသည်၊ ဥပဂတ်ကား၊ ကပ်လာ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တယာ၊ အရှင်သည်၊ ဧတနဘိဂ္ဂါယ၊ ရွှေ့ရွှေ့အစရှိ သောရုတနာကိုတောင်းခံသဖြင့်၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော ဥစ္စာကို။ ပဋ္ဌဇ္ဇော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ ကိံ အသိ၊ အသို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မေး သောစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ ဂါ၀ါတမမထေရ်သည်၊ ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သော အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ အနာစိ ကွိတ္ဝာ၊ မကြား မူ၍၊ မာတုဂါမေ၊ မာတုဂါမ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာသေတ္ဝာ၊ ပြ၍၊ အတ္တ နော၊ မိမိ၏၊ ဝိဘာ၀ဂတာ ဝေန၊ ကင်းပြီးသောဂုဏ်ရှိသည်၏ အပြစ်ဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တုဗိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြား လိုရကား၊ သုခံသု ပန္တိတိ အာဒိနာ၊ သုခံသုပန္တိ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာဒွယံ၊ ဂါထာနှစ်ပါး အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ။တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုခံသုပန္တိ မုနယော ယေ ဇုတိသုနဝ ရ္ဏရေတိ၊ သုခံသုပန္တိ မုနယော ယေ ဇုတိသုနဝ ရ္ဏရေ

ဟူသည်ကား။ယေ၊အကြင်သူဟူသည်း၊ဝိသယဟူတာသု၊အားရှိပြစ်၍ပြစ်
ကုန်သော။၀၊ တနည်းကား။ နိမိတ္တာဟူတာသု၊ အကြောင်းပြစ်၍ပြစ်ကုန်
သော၊မုဆိုးသု၊မိန်းမတို့၌၊ ရာဂဗန္ဓနေနေ၊ ရာဂတည်းဟူသောနှောင်ကြိုးခြင်း
ဖြင့်။နဗဇ္ဈန္တိ၊မနှောင်ကုန်၊ တပသိနေ၊ ခြိုးခြံသောအကျင့်ရှိကုန်သော၊
တေမုနယော၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ဘဝယာဉ်ပြိယား၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော
စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေရှိသည်ပြစ်၍။ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ သုပန္တိ၊အိပ်ရ
ကုန်၏၊သုခံ ချမ်းသာစွာ၊ဝိဟရန္တိ၊နေရကုန်၏၊တောသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား။
ရာဂ္ဂေ၊ဆင် ရဲခြင်းသည်း နဂ္ဂေ၊မဂ်၊ ဣတ္ထိ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ယား
အဓိပ္ပါယ်ဟူသည်း ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သုပန္တိယိတေ၊ သုပန္တိဟူသောဤပုဒ်
သည်၊နိဒဿနမတ္တံ၊ ညွှန်ပြကြောင်းမျှပြစ်သောဝုန်ဟုသည်း။ သခါ၊ဝေရုဏ္ဍိ
တဗ္ဗာသူတိ၊သခါ၊ဝေရုဏ္ဍိတဗ္ဗာသု ဟူသည်ကား။ ကေသေ၊နဝ၊ စင်စစ်
အားဖြင့်သာသျှင်၊သဗ္ဗကာသံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ရုဏ္ဍိတဗ္ဗာသု၊ စောင့်ရှောက်
အပ်ကုန်သော ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဣတ္ထိ၊ယား၊ မိန်းမတို့သည်၊သတ္တာဟူမိကား
ထုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော၊နုပုဂ္ဂိုလ်သော၊ယောကျ်ား၊ဘပါ၊သွားလာခြင်းကင်းသော
ပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်၌၊ ဥ၊ ရှိဘူမိယံ၊အထက်ဘုံ၌၊ ဝသာ၊ပေတွာ၀ိ၊ နေ၀
သော်သည်း၊ကုန်ဆို့ယံ၊ဝမ်း၌၊ ပဂ္ဂိဝိတ္ဝာ၀ိ၊ဟည်ခ၍လည်း။ ရက္ခိတုံ၊စောင့်
ရှောက်ခြင်း၌၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်၊ဟာ၊ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ကိဉ္စာဒိ၊ဟောဂိ၊ယော၀ိယ၊ ကောက်
ပင်စပါး၊ကိုစား၊တတ်သောနွားမ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ရက္ခိနိယာ၊စောင့်
ရှောက်အပ်ကုန်သည်း ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၀၊တနည်းကား။ ဗဟုစိတ္တာ
တာယ၊များ၊သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သာမိကေနေ၊လင်ဖြစ်သော
ယောကျ်ား၊သည်၊ဝဇ္ဇာ၊လက်ခံ၊ဟူ၊ဒုဗ္ဗဒါနာ၊ဒိနာ၊ဝတ်စား၊တန်ဆာပေး၊ခြင်း
အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒဠ္ဟဘတ္တိ၊ဟော။ စိတ်၊ဗဟုကတ်ဖြန်ခြင်း၌၊ တာ၊ထိုမိန်းမတို့
သည်၊သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း ရက္ခိတံ၀၊။ စောက်ရှောက်ဆောင်ကုန်
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ကောင်း။ ၀၊တနည်းကား၊ သရိရေ၊ဘာ၊ဂုဏ်ယ
ရှိသော်ကို။ မာလာဂန္ဓာဒိဟိ၊ ပန်းနံ့သာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဋိဗ္ဗာဒ
နေ၀ သော၊ဖုံးလွှမ်းသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ရက္ခိတဗ္ဗစိတ္တာတာယ၊စောင့်
ရှောက်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်၊ကြောင့်။ ရက္ခိတဗ္ဗာ၊စောင့်ရှောက်
အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ဆန၊ သခါ၊ဝေရုဏ္ဍိတဗ္ဗာသု၊ယာသုသစ္စံ
သုဒုလ္လဘန္တိ၊သခါ၊ဝေရုဏ္ဍိတဗ္ဗာသု၊ ယာ၊သုသစ္စံသုဒုလ္လဘံဟူသည်ကား။
ယာသု၊အကြင်မိန်းမတို့သည်၊ သဗ္ဗ၀စနံ၊ဗုဒ္ဓသောစကား၊ကိုလည်း၊ခြင်း

ဌ၊နသက္ကာ၊မတတ်နိုင်၊ဟိသစ္စံ၊ဌနိ၏။ ဣတ္ထိယောဝိနိုးမတ္ထိသည် အင်္ဂါ၌ ဝိနိုးသို့လည်း၊ပရိသန်၌၊ဝင်တက်ကုန်၏၊ဝိသဒ်၊ အာသိဝေါလည်း၊ခါဒနာ၌၊ခဲတတ်ကုန်၏၊သဘာဝ၊ လတ်နက်ကုသိုလည်း၊အာဟာရ၌၊ သောင်တက်ကုန်၏၊ဥဒ္ဓစ္စဓိတ္ထာ၊ဝိ၊ ကြိုးဆွဲချ၍မူလည်း၊ ကာလံကရောက်၊သောတက်ကုန်၏၊ သင်္ခေ၊မှန်းသာစကား၌၊ဌာတုံ၊တည်ခြင်း၊ဌ၊ နပုနသက္ကာ၌၊မတတ်နိုင်ကုန်၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ဝေ၌ပါ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ ဝိနိုးမတ္ထိကုံ၊ဝဇ္ဇိတ္ထာ၊ကြဉ်၍၊ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ မုနယော၊ရဟန်းတို့သည်၊ သုခဝိဟာဝတာ၊ ချမ်းသာကုန်ကုန်ကား။ ဣတိ၊ဤသို့သောအနက် ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ယသ၊အကြင်သူအား၊ဝေ၌ပါသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ဣတ္ထိသုပိ ဝိနိုးမတ္ထိ၌လည်း၊ဗဟု၌၊ကင်ပြားတက် ကုန်၏။တ၊သကာမ၊ထိုကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ အတ္ထိနော၊ဖိဝ်အား၊ သုဝတိနုတံ၊ကောင်းစွာပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း၊အ၊စွဲ၌ နိမ္မတ္ထ၊စင်စစ်ပြီ ခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း။ ဒသေ၊ဣ၊ပြတော်မူလို၊သည် ဖြစ်၍၊ဒုတိယံ၊နှစ်ရှုခြောက်သော၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏။ ။ ဝဓံ၊စရိ၊တေ၊ကာ၊ယာ၊တိ၊ဝဓံ၊စရိ၊တေ၊ကာ၊ယာ၊ဟူသည်ကား၊အ၊ဣတ္ထာ၊ကာမ၊ ဣတိ၊ကာမဂုဏ်၊တဝ၊သင့်ကို၊ဝဓံ၊သတ်အပ်ပြီ၊ အ၊စွဲ၌သမုဒ်ဆွဲ၊စင်စစ် ဖြတ်အပ်ပြီ၊ဒ၊ရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊စ၊ရိမ့၊ ကုန်ရ၊ပြီ၊ဣတိ၊အ၊ဣ၊ဣ ဤကား၊အနက်၊ ဒ၊နဏာ၊ဒါနိ၊တေ၊မယ၊ ဣ၊ ဒ၊နဏာ၊ဒါနိ၊တေ၊မယံ၊ဟူသည် ကား၊ ဣ၊ဒါနိ၊ ယခု၊အခါ၌၊ အ၊ဂ္ဂ၊မဂ္ဂ၊ပ္ပတ္တိ၊တော၊ အ၊ရ၊ဟ၊တ္တ၊ဖိုလ်သို့ ရောက် သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဣ၊ဣ၊ဝ၊ကရ၊ယ၊ ပြီ၊အ၊ဖြစ်ကုပ်ပြီ၊တက်သော၊တ ဣ၊ဣ၊ကုံ၊ပ၊ဟိ၊နုတ္တ၊ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊သည်၏အ၊ဖြစ်ကြောင့်၊ ကာ၊ဒ၊ကာ ၊ မ၊ဂုဏ်၊ဟယံ ၊ ၀ါ၌ရှိသည်၊ ကာ၊သင်၏၊အ၊ဣ၊ဣ၊ ပြီ၊ဖရ၊ကုန်ပြီ၊ တုယ္ယံ၊သင် ၏၊ဣ၊ဣ၊ကုံ၊ပြီ၊ကို၊နုဝ၊ရေ၊ဝါ၌ရှိ၊မ၊ဆောင်ကုန်၊ဟိ၊သစ္စံ၊ မှန်၏။အ၊ဝိ၊တ၊ရာ၊ဂေါ ရာ၊ဂ၊မ၊ဂ၊င်း၊သော၊သူ၊သည်၊ရာ၊ဂ၊သ၊ရာ၊ဂ၏၊ ၀ ၊ သော၊ အ၊လို၌၊ ၀ ဣ ၊ နတော၊ လို၊ကျ၍ဖြစ်ခြင်း၊ကြောင့်၊ တ ၊ သ ထို၊ရာ၊ဂ၊မ၊ဂ၊င်း၊သော၊ဝ၊ဂ္ဂ၊လ်အား၊ ဣ ၊ ဣ ၊ ပြီ ဟု၊ဝ၊ခေ၊ဣ ၊ ၊ ၊

ယသို့နိုင်ငြားနေ၊ အကြင်နိုင်ငြားနှင့်သို့၊ ဂမနဟောတု၊ သွားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သင့်သော၊ အချင် ခပ်သိမ်း၊ သောကပေါ်တုန်ခိုး ရိပ်ခြင်း၏အကြောင်းဟု၏၊ အဘာဝတောမရှိခြင်းကြောင့် နသောစတိ၊ မခိုးရိပ်၊ ဝံအနုပါဒိ၊ သသနိုင်ငြားနမေဝ၊ ထို ကမ္မဇရုပ်အကြင်းမရှိသော နိုင်ငြားနတည်သို့သာ သျှင်ဂန္ဓာမ၊ သွားရောက်ရကုန်၏။ အနုပါ'ပုဏ္ဏာမ၊ ရောက်ရကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊ အနက်တည်း။ ၊ ဂေါတမဇော်ရေဂါ ထာဝတ္ထုနှာ၊ ဂေါတမမထေရ်၏ဂါထာအာဘွဲ့သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၃၀-ဝသဘဇော်ရေဂါထာ၊

ပုဗ္ဗေဟနတိအာဂ္ဂေါနန္တိ။ ပုဗ္ဗေဟနတိအာဂ္ဂေါနံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဝသဘဇော်ရသော။ ဝသဘမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ဟုတည်း၊ အယဉ္စိ၊ ဤ ဝသဘမထေရ်သည်လည်း ။ ပုရိမဇာတေ သူ၊ ရှေ့ရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံ တော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော။ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထတော။ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာ နှင့်၊ ကောင်းမှုဟူကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိသတေ၊ ဘုရားမှ ဆိတ်သော၊ လောကေ၊ လောကတွင်၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတွင်၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော။ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သော်။ ဗြာဟ္မ ဏာနုံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ အတတ်ပညာဟူ၌၊ နိပ္ဖတ္တိ'၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၍။ နေကွမ္မဇ္ဇာသယာယ၊ တောထွက်ခြင်းငှါကဲလွန်သော အလိုဆန္ဒအာသယကြောင့်၊ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လုပ်ငှားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာဘာဝေန၊ ရဟဲ့ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်ပြု၍၊ ရဒ္ဓသသဟာယတာ၊ ပသ ပရိဝါ၊ ရော။ တသောင်းလေးထောင်သော ရသေ့အပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဟိ မဝန္တာ၊ ဆီးနှင်းဝေမှောင်ဟောဝန်တောင်၏၊ အင်ဒုနေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ သမဂ္ဂနာမ၊ သမဂ္ဂအမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌ အသမ်း သင်ခပ်းကျောင်းကို၊ ကာရေတ္တာ၊ ပြုစေ၍။ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ဗျာနာ ဘိညာ၊ ယော၊ ဗျာနအဘိညာဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍ တာပသာနံ၊ ရသေ့တို့အား၊ ဩဝါဒါနုသာသနီ၊ ယော၊ အာဇုံးအမြဲဩဝါဒအနုသာသနီ

တို့ကို၊ဒေနေ့ကြာပေးလျက်၊ကောဒိဝေသီ၊တနေ့သဘင်၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဗိုလ်ကြီး၏။ကိ'စိုးနေ့သည်၊ အာဘယ်ဟူကြီသနည်း။အဟံ၊ငါသည် ခေါ်၊စင်စစ်၊ဒေါနိုး၊ ယဉ်ခုအခါ၌။ ဣမေဟိတာဝပသေဟိ၊ ဤရသေ့တို့သည်၊သက္ကတော၊ အရှိ အသေပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ဂရုကတော၊အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍ ပူဇိတော၊ပူဇော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ငါနေ၏။ မယာပန၊ ငါသည် ကား။ပူဇေတဗ္ဗော၊ ပူဇော်အပ်သောသူကို၊ နဥပလဇ္ဈတိ၊မရှိအပ်၊ လော ကေ၊လောကမှာ။ ယဒိဒံယောအယံအဂရုဝါသော၊ အကြင်သဏှာမရှိဘဝနေ ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။အယံ။ဤသဏှာမရှိဘဝနေခြင်းသည်၊ဒုဇ်ကျွာခေါပန ဒုက္ခာ ။ဆင်းရဲသည်ကျေပေတည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဗိုလ်ကြီး၏ဝေဝပန်၊ဤ သို့သျှင်၊ဗိုလ်နေ့တွေ၊ကြီပြုပ်၍၊ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အ ထံတော်ဘို့၌၊ ကတာဓိကာရတာယ၊ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ် အထူးဂုဏ်ကျေးဇူး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝုရိမဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့ ၏၊စေတ်ယော၊စေတီတော်၌၊အတ္ထနော၊မိမိသည်၊ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ပူဇော သက္ကာရံ၊ပူဇော်သကာကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အာဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားသခင် အရှင်မြတ်တို့၌၊ ဥဒ္ဒိ ဿ၊ရည်၍၊ပုဋ္ဌိနစေတိယံ၊သဲပုံစေတီကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို ကရေယျံ၊ပြုမရမူကား၊ယံနူန၊ ကောင်းယဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌာတုဠ္ဠော၊ ရှင် လမ်းနှင်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်၊သဝဏ္ဏာမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ပုဋ္ဌိနထူပံ သဲပုံစေတီကို။ မာပေတွာ၊ဖန်ဆင်း၍၊ သဝဏ္ဏမ ယာဒိတိ၊ရွှေအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊တိသသဟဿမတ္တေ၊သုံး သောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ဝုဋ္ဌေတိ၊ပန်းတို့ဖြင့်၊ဒေဝသိကံ၊နေ့တိုင်း နေ့ဘိုင်း၊ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ကရောနော်၊ပြုသည်ဖြစ်၍။ ယာဝဇီဝယုကံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတိုင်အောင်၊ဝုဋ္ဌာနိ၊ကောင်းမွတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာပရိဟီနဠာနော၊မယုတ်သောဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကာလံကတွာ၊သေခဲ့၍ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ဗြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်လေ၏။ တတ္ထဝါ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ လည်း၊ယာဝတာယုကံ၊အသက်ရှည်သမျှကာလပတိုင်အောင်၊ဌတွာ၊တည်၍ တတော၊ထိုဗြဟ္မာ့ဗြည်မှ။ ရတော၊ရတေခဲ့သည်ရှိ၊သော်၊ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ အပရေ-ပရိ၊လူးလာလူးလာ၊ ဒေဝ မနုဿေသု၊နတ်ဗြည်လူ.ဗြည်တို့၌၊သံသရေနော်၊ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် ဣမမတ္ထိ'ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ လိစ္ဆဝိရာဇကုလေ၊ လိစ္ဆဝိမင်းမျိုး၌၊

နိဗ္ဗာန်ကိုဘွား၊ ဖြစ်၍၊ ဝဿကောတိလဒ္ဓနာမော။ ဝဿာဟုရဲ့အာဝ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဃယပုတ္တောဟု၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလိဂမနေ၊ ဝေသာလီပြည်သို့ကြွ တင်မူသောအခါ၌ဗုဒ္ဓါနုဘာဝ်၊ဘုရား၏အာနုဘော်ဘုံ၊ဒိဋ္ဌာဂူ မြင်ရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသည်ဟု။ ရဲ့အာဝ်သောသဒ္ဓါမြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဌမဖိုတွေ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌာပေတွေ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နစ်ရဲ့သောဝ၊ မကြာမြင့်ဝိပင်လျှင်၊ အရဟတ္တ၊ အရေဟတ္တမိုလ်သို့၊ပါပုလဝိ၊ ရောက်၏၊ တော။ ထိုကြောင့်၊ ဩပဒါနေ၊ ဝုဋ္ဌိနဲ့ထူဝိယမဟောရ၏၏ အပဒါန်၌၊ ၊ဟိ မဝ၀ဏ္ဏ သ။ ဆိ:နှင်:ဝေ့ဗျောင်ဟောဝန်:တောင်၏၊ အာဝိဗူရေ့မနိ:မဝေ:သော အရ၀င်၌၊သမဂ္ဂေါနာမ၊ သမဂ္ဂဟူသောအမည်ရှိသော၊ ပဋ္ဌတောဝ၊တောင်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တဟ္ဟ၊ထိုသမဂ္ဂတွင်:တောင်အစဉ်၌:မယ်:ဘ၏၊ အ:ထွေ:ယ၊အကျိ:ဌ၊ အသ:မော၊သင်ခမ်:ကျောင်:ကို၊သုကတော၊ ကောင်:စွာ ပြုပြင်စိုရ်အပ်၏၊ ပဏ္ဍာသာလာ၊သစ်ရွ ဂ:ရိ:သေ:ကုဋိ:ကို၊ သုမာ၀ိတာ၊ ကောင် စွာဖန်ဆင်:အပ်၏၊သရ့ေ:ဒါနာမနာမေနသာရဒဟူသောအမည်ဖြင့် ဥဂ္ဂတာပ:နာ၊ ကြီ:ခြိ:သောအ:ကျင့်ရှိသော၊ ဇနိုလော၊ရ့ေသ့ သည်:ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ စတုဒ္ဒသသဟဿာ၊ တသောင်:လေ:ထောင်ကုန်သော၊သံ:သာ၊ တပည့်တို့သည်:မံ:ငါ့ကို၊ ပရိစရန္တိ၊ လုပ်ကျေ:ကြေ:ကုန်၏။ ၊အဟံ:ငါ သည်၊တဒါ၊ထိုတပည့်များ စွာလုပ်ကျေ ခါ၌:ပဋိသလ္လီန:ကော၊တ:ယောက် အ:ထည်:တည်:ကိန်:စက်သည်:သ:ဏ္ဍာ:ဖြစ်လျက် ဇော်:ဤသို့:စိ:ဏ္ဍေ:သို: ကြီ၏၊ကိ:စိ:ဏ္ဍေ:သို:အာဘယ်သို့ကြီ:သနည်:။ မဟာ:ဇနော:လူမှ:အ:ပေါင်: သည်:မံ:ငါ့ကို:ပူ:ဇေ:သို:ပူ:ဇော်၏။ အ:ဟံ:ငါသည်:ကိ:ဌ:ခုံ:တစုံ်တယောက် သောသူကိုမှ၊ နပူ:ဇေ:မိ၊မပူ:ဇော်ရ။ ၊မေ:ငါ:အား:ဩ:ဝါဒကော၊ ဆုံ:မ တတ်:သောသူသည်:နအ:ထွေ:မရှိ၊ ကောစိ: တ:ခုံ်တယော:ကော်:သော: ဝ:ထွား: ပြော:ဆိုတတ်သောသူသည်:နဝိ:ဇ:တိ:မရှိ:အ:ဟံ:ငါသည်:အနာ:ဝရိယပဏ္ဍာ ယော၊ဆရာဥပဏ္ဍာယ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝနေ:တော:ဌ:ဝါသံ:နေခြင်:သို့ ဥ:ပ ပ်:ကပ်၏၊ဥပသမာသော၊ ဟိ:မ ဝ ဏ္ဍာ:တောသို့ကပ်သော: ယမဟ:ယံ:အ:ဟံ: အကြင်:ငါသည်၊ ဂရုစိတ္တံ:။ ရိ:သဖြတ်နိ:ခြင်:နှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟေ:ဖြစ်စေ၏:မ ငါအား:သောအာစရိ:ယ: ထိုဆရာသည်:နထွေ: မရှိ:ဝနုဝါသော:တောဌ:နေ:ခြင်:သည်:နိ:ဇ္ဇေ:ကော:အ:ကျိ:မရှိ၊ ၊မေ မယာ:ငါသည်:အာယာဂံ:ပူ:ဇော်ရာကိုလည်:ကောင်:၊ဂ:ထား:ထိ:ဖွတပါ: ဇ:ရုံ၊ အ:လေ:အ:ဖြတ်ပြုအပ်သောသူကိုလည်:ကောင်:။ ဘာ:ဝနိ:ယံ:ပြ:ဖွယ်:

ထိုကိ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ဂဝေသိသံ၊ရာတောဒုံ၊သာဝသယော ဒ္ဒိ၊ရာဒိ၊ရာကိုးဂွယ်ရာ ဂ္ဂိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေသိ၊သာမိ၊နေတောဒုံ၊ ဒေ၊ဤသို့ နေသည်ရှိသော်။ ကောဒိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ နဂရေဟိ၊သ တိ၊မကွဲရဲလတ္တံ့၊ ဥဇ္ဇာနကူလာ၊ တိမ်သောကမ်ရှိသော၊ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသော ဆိပ်ရှိသော၊ မနောရမာ၊ နှုတ်ချိုမြေလျော် ဘွယ်ရှိသော၊ သုဒ္ဓပုဏ္ဏနာကိဏ္ဏာ၊ ဌေ့ပြား၊သဖွယ်စင်ကြယ်သောအပြင်ရှိသော၊ နဒီယာ၊ ဖြစ်ပေါ်သည်၊မမ၊ငါ၏၊အာသမံ၊အာသမသား၊ကျောင်းသင်ခမ်း၏၊ အဝိဒူ ရေ၊မနီ၊မပေ၊သောအရုပ်၌၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အမရိ နာမ၊ အမရိအမည်ရှိသော၊နဒီ၊ဖြစ်သို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ပုဏ္ဏံ။ သဲကို၊သံကဖိတ္ဝာ၊ ရုံ၊ရ၍၊ပုဏ္ဏနစေတိယံ၊သဲဘုံ၊စေတီ ကို၊အဟံ၊ငါသည်။အဟံ၊ပြုပြီ။ ၊ဘဝန္တိ ကာရကာ၊ဘဝ၏အဆုံး၊ကိုပြုဘတ်ကုန်သော၊ မနီ၊အရှေ့တို့ဂစသည်များ စွာခန္ဓာမလတ်သိပေတတ်ကုန်သော၊ ယေ၊တာသမ္ဘုဒ္ဓါ။ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရား၊တို့သည်၊အဟောသုံ။ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၊တို့၏။ ထူ၊ပါ၊စေတိ၊တာ၊သည်၊ တာဒိ၊သာ၊သို့သဘောရှိ၏၊ တံနိမိတ္တံ၊ထို မြတ်စွာဘုရား၊တို့၏အာရုံကို၊အာရေမ္ဘဏံ၊ကတ္တွာ၊အာရုံပြု၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ ကရောမိ ပြု၏၊ ၊ပုဏ္ဏေ၊သဲတို့ကို၊ထူပ်ကရိတ္တာ၊စေတီပြု၍၊ သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၊ မာ၊ပယိ၊ ဖန်ဆင်း၊ပြီ၊ သဟသေတိ ကိတိ ကိ သဟဿာနိ၊သုံး သောင်း၊အတိုင်း၊အရှည်ရှိကုန်သော၊သောဝဏ္ဏ ကိုက်ကိုပတ္တိန်၊ ရွှေဆည်း လည်း၊ပန်တို့ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ပူဇယိ ပူ၊ဇော၊ပြီ။ ၊အဟံ ငါသည်၊ဝေဒ ဇာတော၊ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကတ္ဝါ၌ မိ ခြိုအပ်သော လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သာယံပါတံ၊ညဉ့်နံနက်၊နမဿာမိ ရှိခိုး၏။သမ္ဘုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရား၊ကို။ သမ္ဘုခံဝိယ၊ မျက် မှောက် ဖြောက်ထင်ထင် မြင်ရသိသကဲ့သို့။ ပုဏ္ဏနဲ့စေတိယံ၊သဲ၊စေတီ၊တော်ကို၊ဝန္ဒိ၊ရှိခိုး၊ပြီ။ ။ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ဂေ ဟနိသိ ဘား၊အိမ်ဌမ်ကုန်သော၊ ဝိတာ ဏ္ဍာ၊ ကာမဝိတက်ကိုကြံတတ်ကုန် သော။ကိ၊လေသား၊ကိ၊လေ သောတို့သည်။ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။သက တံ၊မိမိသည်ပြုအပ်သော၊ထူပ်။သဲစေတီကို။သရ၊မိ၊အောက်မေ့၏၊တာ ဝဒေ၊ထိုကိ၊လေ သောဖြစ်သောအခါ၌၊ပစ္စဝေက္ခာမိ ရှုဆင်ခြင်၏။ ။သဗ္ဗ ဝါဟံ၊ ဗုဒ္ဓ ရှု ပမာသဗ္ဗဝါကို နိဗ္ဗာန်ညာဏ်သောဘုံဆောင်တော်မှတတ် သော၊ဝိနာယကံ၊ဖြောက်စွာဘုရား၊ကို၊ဥပနိဿာယ၊ ဖြ၍၊ဝိဟာရံ ဝိဟာရ၊ကျောင်း၊ နေသောငါသည်၊ကိ၊လေ သောက်လေ သေယိ။ ကိ၊လေ သောတို့နှင့်၊ သံ၊သေ ယျာသိ၊ အတူတကွနေသည်ဖြစ်အံ့၊မာရိ သ၊အချင်း သ၊ဒုဒရ သော့၊ ဝေ၊စင်

စစ်းနယ်ကြီ့။မသင်ပါတကား၊ ၊တဒါ၊ထိုကိုးလသားမှီးညစ်ကြေးမျှား ဖွာဖြစ်သောဒုဒါ၊ထူပေ၊သဲစေတီတော်ကို၊သဟာအာဇီ့တော်ဆင်ခြင် သည်နှင့်တကွ၊မေ၊ငါအား။ ဂါရုဝံ။ ရှိသောခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တုဗ္ဗင်ဖြူ၊တော်၊နား၊ရင်.တုတ်ဖြင့်နှိပ်စက်သော၊ နာဂေါယထာ။ ဆင်ကြော်ခင် ကြီ့ကဲ့သို့၊ကုဂိတကြွေ့ကောင်းသော ဝိန္ဓာဝိတက်တို့ကို၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ၊ဘေ့ဣ သို့၊ဝိဘရဲ့မာနုံ၊နေသော၊မံ၊ငါ့ကို၊မဗ္ဗ၊ရာဇာ၊ သေမင်းသည်၊အာသိမဒ္ဒယိ.နှိပ်စက်၏၊တဏ္ဍ၊ထိုသမ္ဘဝတွင်တောင်အလျှင် ဌ်း၊ကာလက်တော၊သေဆုံးသည်၊သန္ဓော၊ဖြစ်၍၊ပြိုဟွလေ၊ကံ၊ပြိုဟွပြည့် သို့၊ဒေဟံ၊ငါသည်၊အဂ ဆ္ဆံ၊လာ၊ပြီ။ ၊ယာဝတာယုက်၊အသက်အတိုင်း ။ ဝယိတ္ဝာ၊ ပြိုဟွပြည့်ဌ်နေ၍၊ တိဒသေ။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဌ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ဥပ ဌ် ဖြစ်ပြီ၏။ ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊အသီတိကွတ္တုံ၊ အကြိမ်ရှစ်ဆယ်။ဒေဝရဇ်၊ ငါ၊ကာမဂုဏ်အာရုံမ ခမ်းနတ်ဘို့နန်းကို၊အကာ ယီ၊ စိုးအုပ်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်၊သတာနိတိ လိခတ္တာ၊ဆ္ဆ၊အာ ကြိမ်သုံ ရာတို့ပတ်လုံ၊လည်း။ စက္ကဝတ္တိ၊ စက္ကြာမင်းသည်၊ အ ဟာသိ၊ဖြစ်ခဲ့၏၊ပဒေသရဇ်၊ပဒေသ ရာဇာမင်းအဖြစ်သည်၊ဝိပုလံ၊ဟျား စွာ၏၊ဂဏနတော၊အရေအတွက်အား၊ဖြင့်။ အသမ်ယံ၊ ရေတွက်ခြင်း၌မ ကပ်ကောင်း။ တောသံကိဏ္ဏကိက ပုဗ္ဗာနံ။ ထိုရှေ့သည်းလည်းပန်းတို့၏၊ ဝိပါကံ၊အကျိုးကို၊အဟံ၊ငါ့သည်။ အနု ၊ဘာဝိ၊ခံစား.ရ၏။ ဘဝေ၊ဖြစ်လေ ရာရာဘဝ၌။ ဇံ၊ငါ့ကို၊ ဝါတိသတသ.ဟ ဿာနိ၊ တသိန်းတသိန်း ၊သောနှင် ယိန်းတို့သည်၊ပရိ ဝါ ရေ ဏ် ၊ ခြံရံကုန်၏။ ၊ထုပဿ၊ သဲပုံစေတီ၌၊ ပရိ ဝိဏ္ဏတ္တာ။ရိသေကြည်ကုန်းလေ့ကျက်ကူ၊သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရေ ဝ ဇ္ဇ ကိသေသတည်း၊ဟူသောမြို့အညစ်အကြေ်းသည်၊ နုလိမ္ဗတိ၊လေပ်ကျ၊ ဂ ဇ္ဇော၊ကိုယ်ဌ်း၊သေဒါ၊ချွေးတို့သည်၊နဗျစ္ဆ ဏ်၊မထွက်ကုန်၊သပ္ပဘာသော၊ အရောင်အဝါရှိသည်ဖြစ်၍။ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ဘဝ ပ်။ ဖြစ်ရ၏။ ၊မေမ ယာ၊ငါသည်၊ သုကတော၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ ထူ ပေါ၊ စေတီ၊တော်သည်၊အဟော၊ဩ ကာ ရှိ ၊ အ ရိ ကာ ၊ အ မ ရိ ကာ ၊ အ မ ည် ရှိသော၊နဒီ၊ ဖြစ်ကုန်၊ သုဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်.စွာ မြင်အပ်ပြီ။ ပုဋ္ဌေ၊ သဲတို့ကို၊ ထုပ်ကဘွာန၊စေတီ ပြုလုပ်ရ၊သောကြောင့်၊အစလံ၊လောကဓံကြောင့်တုန် လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ပဒ်။နဗ္ဗာန်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်၊ အဂ္ဂိ။ဖြစ်ရ၏။ ၊ ကုသလံ၊ ဒါနသီလအစရှိသောကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကတ္တုကာမေန၊ပြု လိုသော၊သာရုဂါဟိနာ။ ဖြတ်သောမဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်ကိုအလိုရှိသော၊

ဇနိုနှာ၊ သတ္တဝါသည်၊ ခေတ္တံ။ ခေတ်ဟုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အခေတ္တံဝါ။ ခေတ်မဟုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း နတ္ထိ၊ ဧကိ၊ ပဒိုပတ္တိဝ၊ အကျင့်ပဒိုပတ်သည်သာလျှင်၊ သာဂုတ္တာ၊ ဖြတ်သည်၏အဖြစ်တည်း။ ၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပေါသော၊ ယောဂျား သည်၊ အဏ္ဏဝံ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ တရိတုံ ကူးခြင်းငှါ။ ဥဿဟတိ ထာဝိ။ အားထုတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒါရုံ၊ သစ်တုံးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ အိုင်ကြီးသို့၊ ပတ္ဌနေ ဩသုယ ထာဝိ၊ ပြေးဝင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ ဆုမံကဋ္ဌံ၊ ဤသစ်တုန်းကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ မဟောဃမိ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ တရိ ဿामि ကူးအံ့ဟု၍၊ ဥဿဟေယန္တ၊ အားတုတ်အပ်သော၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့ လဖြင့်၊ နရော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်၊ ဥဒဓိံ၊ ကြီးစွာသော အိုင်ကို၊ တရေယျ၊ လွန်မြောက်ရာ၏။ ၊ တဿ ထေရဿ ဣတိ အတ္ထသာလျှင်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော၊ ထောကိကဿ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြောင်းကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ ကမ္မံ ထိုပြုအပ်သော အနည်း ငယ်သောကုသိုလ်ကံကို၊ ဥပဒိုဿယ၊ အမှီပြု၍၊ သံသာရံ၊ သံသရာကို၊ သမတိက္ကမိ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ ၊ ပဒ္ဓိ ဟေ၊ အာဆုံးဖြစ်သော၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ။ ဘဝထိုးရောက်သည်ရှိသော်၊ သုက္ကမူလေန၊ ကုသိုလ်အကြောင်းရှေးကံ ဟောင်းသည်၊ စောဒေတာ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ မဟာသာ လေးမျှားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော၊ သုဒေဝေ၊ အလွန်ကြွယ်ဝသော၊ ကုလေ သေဋ္ဌေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ၊ မယံ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိ သည်လည်းကောင်း၊ ဝိတာ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗုဒ္ဓသု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကြကုန်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇေဟေ၊ ထိုအမိ အဘတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌပဒါ၊ မှတ်မြောက်ပြုအပ်ကုန်သော နိဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏။ သာ သနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အာဇုံးအမတော်ကို၊ အနုဝတ္တန္တိ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်နာကုန်၏။ ၊ ဗောဓိပဒိုကံ၊ ဗောဓိဉာဏ်မှတ်ပြစ်သော အားပွေးကို၊ ဂဟ၊ ဆောင်ယူ၍၊ သောဝဏ္ဏတ္ထုပံ၊ ရွှေစေတီကို၊ အကာရယုံ ပြုကြကုန် ၏။ သကျဝတ္ထုသာ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၊ သာယံပါတံ၊ ညဉ့်နံနက်၊ နမဿန္တိ၊ ဦးချကြကုန်၏။ ၊ ဥပါသကမှိ ဒေဝေ၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၊ သောဝဏ္ဏတ္ထုပံ၊ ရွှေစေတီတော်ကို၊ ဝိနိ ဟရံ၊ စေတီအိမ်မှဝှေ့ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓသု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်ကို၊ ကိတ္တေန္တာ၊ ချီးမွမ်းကုန်လျက်၊ တိယာမံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်

ကို၊ဝိတိနာမယုံ၊လွန်စေကုန်၏။ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ တံထူပ်ထိ၍ရှေးစေတီ
တော်ကို၊ ပသိဒိတ္ထာနှ၊ကြည်ညိုပြီး၍၊ ဝန္ဒိနဲ့စေတိယံ၊ သဲပုံစေတီတော်ကင်း
သရီ၊အောက်မေ့ပြီး၊ ကာသနေ၊ဘနေ၊ရှာတည်း၌၊ ဒုသိဒိတ္ထာ၊နေ၍၊ အ၊ရ
ဟတ္တံ၊အ၊ရ၊ဟတ္တ၊ဖိုလ်သို့၊ပါပုဏ္ဏိ ရောက်ရပြီ။ ၊တံဒိရံ၊ထိုပညာရှိကင်း
ဂ၁ေသမာနော၊ရှာသည်ရှိ၊သင်၊ဝင့်သေနာ၊ပတိ၊အ၊ရှင် သာရိပုတ္တရာကင်း
အနုသံ၊ဗုဒ္ဓတ်ပြီ၊ဒုက္ခာ၊အိမ်ရှာ၊တည်ထောင်လျှင်၊ ဟာင်မှ၊ နိုက္ခမိတ္ထာ၊
ထွက်ခဲ့၍၊တသ၊ထိုအ၊ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊သန္ဓိဂေ၊ အ၊ထံတော်၌ ပဗ္ဗ
ဇိ၊ရှင်ပြုပြီ။ ၊ဘာဘိယာ၊ ဖွားသည်မှ၊သတ္တဝ၁သေနှ၊ ခုနှစ်နှစ် မြတ်
အရှယ်ရောက်သဖြင့်၊ အ၊ရ၊ဟ၊ အ၊ရ၊ဟတ္တ၊ဖိုလ်သို့ အ၊ပါပုဏ္ဏိ ရောက်
ပြီ၊ဂုဏ်ပါ၏ရှိ၏ကဲ့၊အညာယ၊သိ၍၊ကျွန်မ၊ငါ၊ပါ၊သော၊စကားရှိ၊တဝ
မှ၊သော ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာ၏ဘုရား၊သည်၊ ဥပသမ္ပာဒယိ၊ ပဗ္ဗာဇိ၍၊ ယော ငါ
သည်၊ဝ၁ရ၊ဏ ၊နှ၁၊ အ၊ကြား၊အ၊မြင်ကဲ့သို့ သ၊ဝ၁ရ ရှိ၏ ကျွန်
ဖြစ်သဖြင့်၊ကိုရိသံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို ကို၊နှိမ်ကံ၊ပြီ၊ ပေ အပ်ပြီ အ၊ဇ္ဇ
ယ၊ရှု၊ မမယား၊ငါသည်၊သဘျုပဒ္ဓ သ၊ဂါ၁ မြတ်စွာ၏ဘုရား၏သာ သ
နေ၊သာ သ၊နှာ၊တပ်၌၊ကပ္ပေ ကိုယ်ပြုဘွယ် ကိစ္စကို၊ ကတံ ပြုအပ်ပြီ။ ။
မ၊ဟာ ဝိ၊ ကြီး၊သော လုံ့လရှိ၊တော်မူသော၊မြတ်စွာ၏ဘုရား၊ တော၊ အ၊ဂ၊
ဘုရား၏၊သာ ဝ၊ကာ၊တပည့်သား၊ပြစ်၊သာ၊မှီ၊ရ၁ပ်နှ၊သည်၊ သဒ္ဒ၊ဝ
ရ၁ဘယ၊တိ၊တော၊ ခပ်သိမ်း၊သော ဘေး၊အပေါင်မှ လွန်၊မြောက်၏၊ သ
ဗ္ဗ သင်္ခါ၊တိ၊တော၊ ခပ်သိမ်း၊သော၊ကင်ပြိုခြင်မှ၊လွန်၊မြောက်ပြီ၊ ဗုဒ်၊ဤ၊အလုံ ရ
သော ဘေး၊အ၊ပေါင်းမှ လွန်၊မြောက်ရခြင်း တည်း၊ဟူ၊သော၊အ၊ကျိုး၊သည်
သော ဝ၁ဏ္ဏ ဆုပ ၊သ၊ ၊ရှေ၊စေတီ၏၊ဖလံ၊အ၊ကျိုး၊ ပေတည်း။ ။ယ္ယံ ပ ၊အ၊
ကိ၊ လ ၊သ ၊ ကိ၊ လ ၊ယ ၊ တ ၊ ရှိ ၊ ဂ ၊ ။ ဗျာ ၊ ဝ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ (၀) ။
ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာ၏ဘုရား၏၊သာ သ၊နှ၊အ၊ဆုံ အ၊မ၊တ၌ ဂ တံ လိုက်နှ၊ပြီ
ကျွန်ုပ်ရပြီ၊ မှ၊ကာ၊ဤ၊သို့ ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ ၊ ၊ ၊ ။ ။အ၊ရ၊ဟ၊ တ္တံ၊အ၊ရ၊ဟ၊ တ္ထ ဖိုလ်သို့
ပတ္တ၊ဝ၊ပနှ၊ရောက်ပြီ ၍ကား၊ဒ၊ယ၊က ၊ နှ၊ဝ၊ တ်၊ ခ ၊ ယ ၊ ဂ ၊ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။
ကို၊ကရော၊ ကျော ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊ဝ၊ တ်၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။
ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ ပ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။
ယ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။
ပ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။
ပ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။
ရ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။
ကိ ၊ ယ ၊ ကိ ၊ သ ၊ တ ၊ ခ ၊ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။

ရှောက်သေးစိတ်ဓိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ မည်မျှနည်း။ မှတ်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အလေးမည်နှိုး။မထေရ်မဲ့မြင်ပြုကြကုန်၏။ထေရေ၊ဝသဘမထေရ်သည်၊တံထိုမ၊ထရ်မဲ့မြင်ပြုသော အခြင်းအရာကို၊ အဂတောနှင့်ဝေ၊မ၊ရှေ့တက်မူ၍ သ၊လျှ၊ပ်ဝ၊ဘုတ်၊နေ၏။ တသ၊ပန်၊ထိုဝသဘမ၊ထ၊ရ်၏ဂ၊ဝ၊း၊အ၊ဝိဒူ၊ရေ၊ မနှိ၊မ၊ဝ၊း၊သ၊အ၊ရ၊ပ်၌၊အ၊ညတ၊ရော၊တ၊ယော၊က်သော၊ကုဟ၊ကဘိက္ခု၊အဲ့ဩ ကြ ဘွယ် ကိုဖြစ်စေတတ်သောရဟန်းသည်၊ပါ၊ဝိ၊ဆ္ဆော၊ ၊ယုတ်မာသော အလို၊မက်ခံသည်၊သမ၊ဒုနာ ဖြစ်လျက်၊အပ်ပ်ဆ္ဆ၊ ဝိယ၊အလို၊ရ၊မက်နည်း သ၊ကဲသို့၊သ၊ဒ္ဓ၊ဒ္ဓ၊ဝိယ၊ရောင့်ရဲသ၊ကဲ့သို့၊ အတ္တ၊ဟ၊ပ်ဝ်ပ်ကဲ့ ဒ၊သော ဒ္ဓ၊ ပြ၊သျှ၊ကဲ့၊လော၊ကံ၊လူ အ၊ပေါ်င်း၊ကဲ့၊ဝ၊ဒ္ဓ၊ဒ္ဓ၊ လ,ည့်ပတ်သျှ၊ကဲ့၊ဝိဟ ရ,ဟ၊နေ၏၊မ၊ဟ၊ာ၀ဒ,နော၊လူ,ရှ,ား၊အ,ပေါ်င်း,သည် တံ၊ထိ,ပ,လ,ား,ဝ ကြ ၊တတ် သော၊ကု ၊ဟ,ကရဟ,န်း,ကို၊အ,ရဟ,တ္တ,ဝိယ၊ ရဟ ဒ္ဓ,ာ,ကဲ့သို့၊ သ,မ္ဘ,ာ,ဝ,ဒ္ဓ,ိ ပြ,ိုး ပ,ွမ်,ား,စ,ာ,ား,ပြော,ကြ,ား,ကြ,ကုန်၏၊အ,ထ,ပ,ဆ္ဆ,ာ၊ထ,ုနော,င်,မ,၊ သ,ကြော,ဒေ,ပ၊နပ် ,ဒ္ဓ,ာ၊ဘိ,ကြ,ား,နတ,မင်,သည်၊အ,သ,ား,ထ,ုကုဟ,ကရေ,ဟ,ား,၏၊တံ,ပ,ဝ,ဏ္ဍ,ိ,၊ထ,ိ အ,ကြော,င်,ဂ,ား,ဥ,တ,ွာ,သ,ိ၍၊ ထေ,ရံ၊ ဝ,သ,ဘ,မ,ထ,ရ,သို့၊ ဥ,ပ,သ,က်,မ,ိ,တ,ွာ၊ ကပ်၍၊ဘ,ဒ,န္တ,ာ,အ,ရှ,င်,မြတ်,သ,ုရော,ကုဟ,ကာ၊ ပ,လ,ား,ပါ,ကြ,ား,သော,ရဟ,န်း သည်၊ဟ,ိ,နှ,မ၊အ,ဘ,ယ,ိ,ကြ,ာ,င့်,ကရော,ဟိ၊ဤ,အ,မှ,ကိုပြု,သ,နည်း၊ ဣတိ၊ဤ ဘို့၊ပ,ုဏ္ဏ,ား,လျှော,က်,ကြ,ား,၏၊ ထေ,ရော,ဝ,သ,ဘ,မ,ထ,ရ,သည်၊ ပါ,ဝိ,ဆ္ဆံ ယုတ် မာ,သော,အ,လို,မ,ုမက်,ကဲ့၊ ဂ,ရ,ဟ,ဒ,ဒ,ာ၊ ကဲ့,ရ,ိ,ုင,ကား၊ ။ပ,ုဇ္ဇော,ဟ,နှ,ိ အ,ဋ္ဌ,ာ,နံ(၀)သ,ေ,ဂ,ား,ဝ,ဒ,ာ,သ,ုံ,ပ,တ်,တိ၊ပ,ုဇ္ဇော,ဟ,နှ,ိ,အ,ဋ္ဌ,ာ,နံ( )သ,ေ,ဂ ဝ,ဒ,ာ,သ,ုံ,ပ,တ်,ဟ,ူ၍၊ ဂ,ါ,ထ,ာ,ဒ,ွယ်,ဂ,ါ,ဝ၊ ,ခ, စ်,ပါ,း,အ,ပေါ်င်း,ကဲ့၊ အ,ာ,ဟ,ာ၊ ဆို တော,ရ,ူ,၏၊ ၊သ,ုံ,ပ,ဘ,ိ,နှ,တ်,တ,ို့,သ,ည်,ခ,ိ,ုင်,း,သ,ိ,ကြ,ား,မင်,း,ယော,၊ ၄ ကြ,င်,ပ,လ,ား ဝ,ါ,ကြ,ား,တ,တ်,သ,ော,ရ,ဟ,န် သည်၊ပ,ါ,ပ,ဓ,ေ,မ,ွ,ပ,ါ၊ ယုတ်,မာ,သ,ော,အ,လို,မ,ုမ,က်,ခ,ိ,ုး,သ,ော,အ,ကု,သို,လ,တ,ရ,ား,တ,ို့,သ,ည်၊ ပ,ုဇ္ဇော၊ ,ခ,ုမ,ဆ,ွ,ာ,ဝ,င်,လ,ျှ,င်၊ အ,ဋ္ဌ,ာ,နံ၊ ,မ,ိ,မ,ိ,ကို,လ,် ,,၊ ,ဟ,နှ,တ,ိ,၊မ,ိ,မ,ိ,၏,ကု,သို,လ,်,အ,ရ,ာ,ကု,ဗျ,ာ,ကာ,ဆီ,း,၏၊ သော၊ ထို,လ,ွန်,း ဝ,ါ,ကြ,ား,တ,တ်,သ,ော,ရ,ာ,ဟ,န်,း,သ,ည်၊ ပ,ဆ္ဆ,ာ,း,ခ,ေ,ါ,ဂ,ာ,လ,မ,ွ ,ပ,ရ,ော၊ အ,လ,ွှ,ပေ,း ,ဒ,ါ,ယ,ာ,ဘ,ာ,တို့,ကို,ဟ,နှ,တ,ိ,ဗျ,ာ,ဆီ,တ,တ်,၏၊ သော,ထ,ုပြ,ုမ,ပ,်,း,ခ,ုံ,ရ,ြ,ိ,သ,ော,ကြ,ာ,ဝ,ိ,ုတ်,ကို,ပြု,သ,ော,ရ,ဟ,န်,း,သ,ည်၊ ,ဟ,ိ,နှ,မ,၊အ,ဘ,ယ,ိ,ကြ,ာ,င့်,ကရော,ဟိ,အ,မှ,ကိုပြု,သ,နည်း၊ ,ဣ,တ,ိ,ဤ,ဘ,ို့,ပ,ုဏ္ဏ,ား,လျှော,ကြ,ား,ဏ,ော၊ ,ထ,ေ,ရော,ဝ,သ,ဘ,မ,ထ,ရ,သည်၊ ,ပ,ါ,ဝ,ိ,ဆ,ံ ,ယ,ုတ်,မာ,သ,ော,အ,လို,မ,ုမ,က်,ကဲ့၊ ,ဂ,ရ,ဟ,ဒ,ဒ,ာ၊ ,ကဲ့,ရ,ိ,ုင,ကား၊ ,ဝ,ုဇ္ဇော,ဟ,နှ,တ,ိ အ,ဋ္ဌ,ာ,နံ(ပ)သ,ေ,ဂ,ား,ဝ,ဒ,ာ,သ,ုံ,ပ,တ်,တ,ိ၊ ,ပ,ုဇ္ဇော,ဟ,နှ,တ,ိ,အ,ဋ္ဌ,ာ,နံ( )သ,ေ,ဂ ,ဝ,ဒ,ာ,သ,ုံ,ပ,တ်,ဟ,ူ၍၊ ,ဂ,ါ,ထ,ာ,ဒ,ွယ်,ဂ,ါ,ဝ၊ ,ခ,ု,စ်,ပါ,း,အ,ပေါ်င်း,ကဲ့၊ ,အ,ာ,ဟ,ာ၊ ,ဆို ,တော,ရ,ူ,၏၊ ,သ,ုံ,ပ,ဘ,ိ,နှ,တ်,တ,ို့,သ,ည်,ခ,ိ,ုင်,း,သ,ိ,ကြ,ား,မင်,း,ယော,၊ ,၄ ,ကြ,င်,ပ,လ,ား ,ဝ,ါ,ကြ,ား,တ,တ်,သ,ော,ရ,ဟ,န် သည်၊ပ,ါ,ပ,ဓ,ေ,မ,ွ,ပ,ါ၊ ,ယ,ုတ်,မာ,သ,ော,အ,လို,မ,ုမ,က်,ခ,ိ,ုး,သ,ော,အ,ကု,သို,လ,တ,ရ,ား,တ,ို့,သ,ည်၊ ,ပ,ုဇ္ဇော၊ ,ခ,ုမ,ဆ,ွ,ာ,ဝ,င်,လ,ျှ,င်၊ ,အ,ဋ္ဌ,ာ,နံ၊ ,မ,ိ,မ,ိ,ကို,လ,် ,,၊ ,ဟ,နှ,တ,ိ,၊မ,ိ,မ,ိ,၏,ကု,သို,လ,်,အ,ရ,ာ,ကု,ဗျ,ာ,ကာ,ဆီ,း,၏၊ ,သော၊ ,ထ,ို,လ,ွန်,း ,ဝ,ါ,ကြ,ား,တ,တ်,သ,ော,ရ,ာ,ဟ,န်,း,သ,ည်၊ ,ပ,ဆ္ဆ,ာ,း,ခ,ေ,ါ,ဂ,ာ,လ,မ,ွ ,ပ,ရ,ော၊ ,အ,လ,ွှ,ပေ,း ,ဒ,ါ,ယ,ာ,ဘ,ာ,တို့,ကို,ဟ,နှ,တ,ိ,ဗျ,ာ,ဆီ,တ,တ်,၏၊ ,သော,ထ,ုပြ,ုမ,ပ,

သို့ဘသည်း။ ။ဟုတ်ဝေဏ္ဏာ၊ အပဋိဋ္ဌာရိယာဝုတ်ကိုပြုပြီးခင် အစရှိသည့် တို့နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်၊ ပြုဟူဏောမကောင်းမှုကိုမပြုပြီး သာသူမည်သည် နှမဟုတ်နိုင်အောင်ဝဏ္ဏောတိအောင်ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ အတွင်းဠဿိ လ အစရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြဲည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာသျှင်ပြုဟူဏော မဂ်ကောင် မှမမှီးပယ်ပျိုးသောသူမည်၏။ တသ္မာ။ထို့ကြောင့်၊ သုဇမ္ပတိ၊ အိုသိ ကြီးခင်ဗျားယခုပြီ။ အာ ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပါပါနှင့်ယုတ်မာကုန်သော ကမ္မာနှင့်၊ အမှုကို့သည်၊ သံဝါဒနှင့်ရှိကုန်၏။ သပုဂ္ဂဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေးစင်စစ် ကဏ္ဍာ၊ ယုတ်မာဖြည့် ညစ်စွန်းစ်အာပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၏။ ဟာနာယ၊ သင်ပ်ပိလော၊ ။ဘဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပုဗ္ဗဟာနဿ အတ္ထာယနှင့်၊ ပုဗ္ဗဟာနဿ အတ္ထာယနှင့် ဟူသည်ကား၊ ကုဟကပုဂ္ဂိုလ်၊ ပလ္လာဝါကြွား တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အတ္တ နှာ၊ မိမိ၏။ ကုဟကပုဂ္ဂိုလ်ကား၊ ဒုံဘွယ်သရဲ ကဲ့ဖြစ်စေ သ ၏ဖြင့်၊ လောကံ၊ လူ အပေါင်းကို၊ ဝဏ္ဏ ဆုံ လှည့်ပတ်သည်ဖြစ်၏။ ပါဒိဿ တ ဒိဟိ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမက်အစရှိကုန်သော၊ ပါပ ဓမ္မဟိ အကုသိုလ်တရား ဟူ သည်၊ ပဌမ ဝဂ်၊ ရှေ့ဦးမဆွက ပင်ကျင် အတ္တာနှင့် မိမိကဲ့သို့၊ ပရနှတိ၊ ဗျက်ဆိ ၏ အဆုံးနှာ မိမိ၏၊ ကုသလ ၊ ဗျာသံ၊ ကုသိုလ် အရ ကို ဝိနာ၊ သတိ၊ ဗျက်ဆိုးဘတ်၏၊ ပဏ္ဍာ ၊ နှတိသောပရေတိ။ ပဏ္ဍာ ဟနှတိသော ပ ၊ ဟူသည်ကား။ ။သာ ကုဟကော။ ထိုပလ္လာ ၊ ကြွားတတ် သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမံ တ ၊ ဝ ၊ ရှေ ဦးမဆွ ၊ ပင်ကျင်၊ ဝဏ္ဏနယေ နှ၊ ဆိုအပ် ပြီ ။ သာနည် ဖြင့် အတ္တ ၊ နှ၊ မိမိ ကဲ့သို့ ကဲ့ ဟ နှာ ဗျက်ဆိုး၏၊ ပဏ္ဍာ ၊ နှ ၊ ကော် ၍ ။ ပ ၊ ရ ၊ သူ ကပါ ၊ ဘို ကို ၊ ယေ ဟိ ၊ အကြင်သူ ဘို သည်၊ ဒုယံ ဘိ ဂ္ဂ ၊ ဤ ဟောနိ ၊ သည် ၊ ပေ သ ၊ လ ။ သိ သ ကို ချစ် မှတ်နှိ ၊ သောသူ ဟူ ၏ လည် ကောင်း အာရိ ၊ ယာ တိ ဝါ။ ဒုရိ ၊ သ ဟူ ၏ လ ၊ ကောင်း၊ သမ္ဘ ၊ ဇ ၊ ဗြ ဖွယ်ကြ ကုန် ၊ သ ၊ သူ ဘို သည်၊ ကာရာ ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှု ဘို ။ ကတာ ၊ ပြုတတ် ကုန် ၊ သ ။ ၊ တေ ၊ ထိ ၊ သူ ဘို ကို ၊ ဟနှ တိ ၊ ဗျက်ဆိုးတတ်၏၊ ၊ တေ ၊ ထ ၊ ဆုတ် သည်၊ ဆဏ္ဍနှ ၊ မိမိ ၏။ ကတာ ၊ ပြုအပ်ကုန် ၊ သ ။ ကာ ၊ ရာ ၊ ကောင်းမှုတို့ သည်၊ အ ၊ ဟ ၊ ပ ၊ ဟ ၊ ၊ ၊ အ ကျ ၊ ၊ ၊ ၊ ကုန် ၊ ဗ ၊ ယ ၊ ဝ ၊ နှ ၊ သ ၊ ၊ ၊ ၊

တံ ဟန်ကြီ အကြားနန်း၊ သုဟတ်ဟ နှီ အကြားနုံ ဟူ၍ အာဟ၊ ဆိုးတင်မှု၏၊ သောဘုဟ ကာ၊ ထိုဇံတွယ် သရဲ ကို ဖစ်စေသော သူသည်၊ အကျင့်နုံ၊ မိမိ ကိုယ် ဟု၊ ဟန်ဆေ၊ ဖျက်ဆီးပြီးသည်ရှိ သည်၊ သုဟတ်၊ သုတပါ အား ကောင်းစွာ ဖျက်ဆီး သည် ကို၊ ကတ္တ ၊ ပြု၍၊ ဟန်တိ၊ ဖျက်ဆီ.တတ်၏ ဝိနှ သေ ကိ၊ ဖျ ကိ်ဆီ တတ်၏၊ ယထာ ကိ ၊ ဥပမာ အာ ဟယ်ကဲ့ သို့နည်း ဟူ မူ ကား ဝိတံ ၊ သနှ။ ကိ် နှိ်ဿင် ၄ ကိ်သည် ပဏ္ဍိမာ ၊ ၄ ကိ်တို့ ကို၊ ဝိနှ သေ တိ် ဏ္ဍ ၊ ဖျ ကိ် ဆီ သ ကဲ့ ဖြစ်တည် ။ ဝိတံ ၊ သေ ဒီ ပ ဂ သုကုဏော ၊ ကိ် နှိ်ညင်ခ ကိ်သည်၊ တေ နှ ထို ကိ် နှိ်သင်ခ ကိ် ဖြင့်၊ ပဏ္ဍိ ၊ ၊ ၄ ကိ် ဘို့ ကို၊ ယထာ ၊ ဥပမာ မည်သ ကဲ့ သ ကု ဏီ ၊ ကာ ။ ခ ကိ် မ ရှုဆိုး သည်၊ ဘေ နှ ။ ထို ကိ် နှိ်ညင်ခ ကိ် ဖြင့်။ အ ဝေ သ ကု ဏ ၊ ဘ ပါ ၊ သေ ၊ ခ ကိ် တို့ ကို၊ ဝ ဏ္ဏ ဟု ဟု ယ ည်ပ ကတ် ၏ ဟ နှ ကြ ၊ ဖျ ကိ် ဆီ ။ သ ည် ဖြ ကိ် ၍ အ ကြ ၊ နှ ။ မ ပ ဒ ။ ကာ ။ ထို ကိ် ကို ။ ဝ ဏ္ဏ ဟ ကာ ။ ခ ကိ် ရ ရ

သည်။ ။ဒုဿီယသဿမနုဿဘူတသဒါနံ ဒတ္တာသဟသဿဂုဏာ ကျွေးကာ ပါဒုကခီ ဘဒ္ဒာကိ၊ ဒုဿီလသဿမနုဿဘူတသဒါနံ ဒတ္တာသဟသာသဂုဏာ ဒကျွေးကာ ပါဒုကခီ ဘဒ္ဒာဟု၎။ ဝေါ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဒုဿီသဿ၊ အကျင့်သီလအားစာရေမရှိသော။ မနုဿဘူတသ၊ လူသားစင်စစ် ဖြစ်သော သူ အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူခဲ့သော ကြောင့်၊ သဟဿဂုဏာ၊ တထောင်သောအကျိုး ရှိသော၊ ဒကျွေးကာ၊ အလှူကို။ ပါဒုကခီ ဘဒ္ဒာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေန ထို့ကြောင့်။ သုဘတံ ဟန္တိ အတ္တာနန္တိ၊ သုဘတံ ဟန္တိ အတ္တာနံ ဟု၎။ အာဟာ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဝေါ ဤသို့ ဗာဟိ ရှိ ဗဟုနမင်္ဂုန။ အပဖြစ်သော ကိုယ်လက် သုတ်သင်ကာမျှ၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌသာ၊ ဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်။ သဒ္ဓါနာ ။ စင်ကြယ်သည်မည်ကုန်သည် နည်းဟူ၏။ မဖြက်ကုန်၊ အတ္တနာ ရသဒ္ဓါ ယာ ဝေ၊ အတွင်း ဒ္ဓါသီသ အစရှိသော ကျေးဇူး ဖြင့်စင်ကြယ်သည်ဖြစ်ခဲ့သာလျှင်။ သဒ္ဓါ စင်ကြယ် ကုန်သည်၊ ဟု၏။ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေသနာ ပြလိုရကား နဗြဟ္မဏောတိ၊ နဗြာဟ္မဏောဟု၎။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဂါထံ၊ ဂါ ကား၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါ ထာ ၏၊ အဋ္ဌော၊ အနက်ကား။ ဇာ ရိ ဟ ပ ထ သ ဣ ဟ ပ ဒ ဒိ ဗ ဟိ သ မ ဣ ဣ ဟ ပ ဒ ဒ ဗ ဟ ဣ ဟ ပ ဒ ဒ ဗ ဟ ဣ ဟ ပ ဒ ဒ ဗ ဟ

ဟာကဘိက္ခုံ၊ပလ္လားဝါကြွားတတ်သောရဟန်းကို၊ တဏှာဘွား၊ချိန်းချောက်မောင်းမဲ၍၊ဓမ္မော၊တရားခ၌၊ ဝတ္ထုပတိ၊ကျင့်လေ၊ ဣတိ၊ဤသို့ ခြေ-ဒိဘွား၊ ဆုံးမ၍၊ သဂ္ဂါနုမော၊ ဝိဝိဓေနာ တာဝတိံ သာသို့သာလျှင်၊ ဂတောဝ၊ သွားလေ၏။ ၊ဝသဘ၊ဣဒ္ဓရဂါထာ၊ ဣသိဘမ၊ထေရ၏ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊ နိမ္မိတာ၊ အပြီသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ဒုကနိပါတော၊ ဒုကနိပါတ်၌ ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမဝဂ်၏၊ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုယတိဝဂ်-၁၃၁-မဟာဝဋ္ဋဇာတိထေရဂါထာ၊

သုသုသ. နိ ဘိ ဒ.ဝဒိကာ၊သုသုသာနိ၌သို့ အစရှိ၊သော၊ဂါထာတို့သည် အာယသ္မတော၊ရှည်သော အသက်ရှိသော၊မဟာဝဋ္ဋဇာတိ၊သော၊ မဟာဝဋ္ဋမ၊ထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယ ဖွိ၊ဤမဟာဝဋ္ဋမ၊ထေရ်သည် လည်း၊ပုရိ၊ဗုဒ္ဓသု ရှေ ရှေး၊သောဘုရား၊ရှင်တို့၏အာယုံ၊တဝ်တို့၌၊ ဂ တာ ဒိ ဘာ၊ရော၊ ပြုအပ်ပြီး၊သော ကဲလွန်၊သော ကုသိုလ်အထူ၊ဂုဏ်ကျေ၊ဇူး၌ သည်ဖြစ်၍၊တဏှ ဘဋ္ဌဘ၊ဝေ၊ထိုထိုသို့၊သောလူ.ဘုံနတ်ဘုံ၌၌၊ ပုညေ.နိ၊ ကောင် မှုကို ကုန်၊ ဥပစိန.ဏ္ဍာ၊ ဆည်းပူ သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝ၊တော၊ ဘုန်း တော်၊ခြေ၊ကပါ နှင့်ပြည့်စုံ၊တော်မူ၊သော၊ ဝိ၊ဃသိ၊သ၊ ဝိ၊ဃသိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာ၊လေ၊လက်ထက်၊တဝ်၌၊ ကုမ္ဘကာ.ကုဋ.လ၊ အိုး ထိန် သည်၏ အမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိ ကွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊သိကြား၊လိမ္ပာ၊သော အ၊ဖြာ သို့ ပဋ္ဌော၊ ရောက်သည် ရှိ၊သော်၊ ကုမ္ဘ ကာ၊ရကဒ္ဒနိ၊ အိုး ထိန်. သည်၏ အမှုဖြင့်၊ ဇီ၊ဝ.ဏ္ဍော၊ အသက်မွေး၊သည်ဖြစ်၍ ဇကေ၊ဒါ၊သံ၊ တနေ့သ၌။ သဏ္ဌာ၊ ဝိ၊ပဿီ၊မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူ ဖြင်ရှေ့၊ ပသန္နမာန၊သော၊ ကြည်ညို သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကော်၊တသုံ.သော၊ မတ္တိ ကာ၊ပတ္တံ၊ မြေ.ဝ၊ဝိတ်ကို၊ သွေ.ဘိ၊သ၏ဘံ.ကောင်း၌ ပြုပြင်စိရင်အ၊ပသည်ကို၊ ဂ.တ္ဝာ၊ ပြု၍၊ဘဂ၊ ဝေ.၊ဝိ၊ပဿီ၊မြတ်စွာ၏ဘုရာ.အား၊အ၊ဒ သိ၊ ကပ်လျှက်၊ သော၊ထုံ.အိုး ထိန်း သား၊သည်၊တေ.နတ.ဒေ.သေ.နေ ဆိုသို့ ယ.ဘော.ရှိ.သော၊ ပုညကမ္မေ.နေ.ကောင်း မှုကံ ကြောင့်၊ဒေ.ဝ.ဗ.ရေ.သော.သု.နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံ.သ.ရ.ဏ္ဍာ၊ ကုင် လည်ရ.သည်ဖြစ်၍၊ဣ.ဝ.ထိ ဗဒ္ဓ.ပ.ဒေ.ဤ.ဝါ.တို့ကေ.တ.မ မြတ်စွာဘုရား၏ တော်မူ.သော.အ.ခါ.၌ မ.ဂ.ရ.ဒ.ပ.၊မ.ဂ.ဝ.ဇ.ဝ.ဝ.ဝ

သားသည်းဟုတ်လာ၊ဖြစ်၍ သာဓုဘုရားတွေ့သော၊ သားရဲဝတ္တရာမထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌာဘာဘာ ညီ၊ ငယ်သည်းဟုတ်လာ၊ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ တသား၊ထိုအမျိုး သားအား ရုန်းနှောက်နှိပ်စက် ရန်ပြုသောအမည်သည်။ အဟောသိ ဖြစ်၏။ သော၊ထိုအမျိုး၊ကောင်းသားသည်၊ဝယပုတ္တော၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊မြေ့သနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာဓုဘုရာမထေရ်ကို၊ နှုပလ္လကဏ်ကတွေ့၊အမှတ်ပြု၍၊ ပဋိဓိတွေ့၊ ပေါ်နှုံးပြု၍၊ တံ၊ ထိုအရှင်သာ၊ရဲ့ ဝတ္တရာမထေရ် ကို၊နိသီဒယ၊ဖြင့်၍ ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာကို၊ ဝဝေဘာ ပွာ ပေ၍၊ စသောဌာနာ၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်၊ ဝါယမေနော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိ၊သော်၊ နုစိရေသဝ၊ မကြာမြင့်ဖိပင်လျှင်၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ဖြောက်ပါး၊သောအဘိညာဉ်ရှိသည် အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေနု၊ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ဂေါပတ္တမထေရ်၏အပဒါနဒ္ဓ၊ ။

အဟံ၊ငါသည်၊ ဗဒ္ဓ၊-တိယာ၊ ဗုဒ္ဓမတိအမည်ရှိသော၊ နဂရေ ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ကုမ္ဘကာရော၊ဒေါ်းထိန်းသည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဝိ၊ဇ်၊ကိလေသာ တည် ဟူ၊သော၊အသုစိအကြေ မှ၊ကင်းဝေး၊တော်မူ၊သော ဩဃတို့ကို ကူး မြောက်ပြီး၊သော၊လေးပါး၊သော၊ဩဃရှိတော်မူ၊ထ၊သော၊ အနာသဝ၊ ဂင်ပြီး၊သော အာသဝေါရှိ၊တော်မူ၊ထ၊သော၊ ဗုဒ္ဓ၊ဝိပဿဝိဖြင့် စွဟဘုရား၊ကို၊ အနုဿ၊ သံ ဗုဒ္ဓ၊ဖြင့်၊ရှု၍ ဗုဒ္ဓ၊သဒ္ဒ၊ သ၊ဝိပဿဝိဖြင့်စွ၊ဟုရား၊အား၊သုဂ တံ၊ကောင်း စွာ၊ပြု၍ ဥစ်ခု၊ဝင်အပ်သော၊ ဣတိကာပဋ္ဌံ၊ မြေ့သပိတ်ကင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ကပ်လှူ၏၊ဥစ္စာတူ၊ဘ၊ သ၊ဖြောင့်စွ၊ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်တော်မူ၊ သော၊ဝ၊ဒိ နေ၊ဘာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၊တော်မူ၊သော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊အား၊ ပဏ္ဍိ၊သပိတ် ကို၊ ဒတ္တော၊ ပေးလှူ၊ခဲ့သော၊ကြောင့်၊ဘဝေ၊ လူ့ဘုံ၊နတ်ဘုံ၌၊ နှစ်ဖက်လုံး ၁မာနေ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သောဏုတ္တ၊ ခွက်ကို၊သ၊ဘာ၊မ ရ၊ပေ၏။ ၊ရှေ့ဝိမယေစ ၊ဌ၊ဖြင့်ပြီးသည်လည်း၊ဖြစ်ကုန် သော သော၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ရှေ့ဖြင့်ပြီးသည်လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊မ၊ကိ၊ယော၊ ပဏ္ဍ ဖြာ၊ဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊ကာစ၊ ဗလာ၊တို့ကင် လည်း ကောင်း၊ပါ၊ဒိယော၊သောက်ရှေ့ကိ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပရိ၊ဘုဇ္ဇာမိ၊သုံး၊ဆောင်ရ၏၊ဆုံ၊ဣ၀ိသိုသုံး၊ဆောင်ရ၊ခြင်း၊တည် ဟူ၊သော၊အာ ကျ၊ သည်၊ဝုဏ္ဏ၊ကမ္ဘာ၊သ၊ပိတ်လှူ၏၊သော၊ကောင်း မှုဂုဏ်၏၊ ဗလံ၊ အာကို၊ တည်း။ ၊ယ၊သာ၊ဒ္ဓ၊ ဒ၊ဗြီ၊ရ၏ဘို့ ၏ လည်းကောင်း၊ ဓ၊နာ၊ဒ္ဓ၊ ဥစ္စာတို့၏ လည်းကောင်း၊မ၊ဟာ၊စ၊ယော၊ မျာ စွာ၊သော၊အ၊ပေါင်း၊ဒ၊ဝ၊သည်၊ သ၊ဗ္ဗ၊တ္ထ ဟော၊ထင်စွာ၊ဖြစ်၏၊ ၊တ၊ဒ္ဓ၊ကေ၊ကောင်း၊သော၊ခ၊ဏ္ဍ၊ လယ်မ၊ဟာ၊ဒ္ဓ၊ရော

ဝိတ်၊စိုက်ဖျိုးအပ်သော ဖျိုးစေ့သည်အားလုံးကို အနည်းယေမျှပင်ဖြစ်သော်လည်း သမ္မာဓိရေ၊အနည်ယန်စွာ၊ပဝေသနာ့ကား ရှာသည်ရှိသော်၊ ဗသ်ကောက်ဖစ်သောအသီ.သည်၊ကသောက် လယ်လုပ်ယောက်ျား၊ကိုယ်၊တော်သောဘိယထာပိ၊နှစ်သက်စေသကဲ့သို့သည်။ တထေဝတထာဝေ၊ ထို့အတူ ပင်လျှင် ဗုဒ္ဓခေတ္တမှ၊ဘုရားဘည်းဟူသောခေတ်၌၊ရောဝိတ်၊ စိုက်ဖျိုးအပ်သော၊ဆုံးပတ္တုဒါနိ ဤသဝိတ်အလှူတည်းဟူသော ဖျိုးစေ့သည်၊ ပိုက ဝေ၊ဝိဘိတည် ဟူ၊သောအယဉ်သည်းပဝေသနာ့ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဗသ်ကုသိုလ်အကျိုးသည်၊ မိ၊ ငါ့ကို။ တောသယိသတိ၊ နှစ်သက်စေလတ္တံ့၊ ၊ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊သံဃာဝိစ၊ခဏ္ဍာ၊ သံဃာ့ခေတ်တို့သည် လည်.ကောင်း။ ဂဏောပိ၊ ခေတ္တာ၊ ဂဏခေတ်ဘို့ လည်းကောင်.။ ဝိနှစ်ခု ရှိကုန်၏၊ တဏ္ဍာ ထိုခေတ်အပေါင်းတို့တွင်း ဗုဒ္ဓခေတ္တသမော၊ဗုဒ္ဓခေတ်နှင့်တူသော၊ပါဏိနံ၊သတ္တဝါတို့ နှင့်။သူ့ခေါ၊ချမ်းသာ ကိုပေး၊တတ်သော၊ခေတ်သည်နတ္ထိ၊မရှိ။ ၊ဗုဒ္ဓိသာ၊ဥာဏ်ကောင်းအားဖြင့်၊တောင်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ တော၊အရှင်ဘုရား၊အား။ နမော၊ ရှိခိုး၊ခြင်းသည်၊အကျေး၊ ဖြစ်စေသကည်း။ ဗုဒ္ဓိသုတ္တမ၊ သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။တော၊အရှင်ဘုရား၊အား။ နမော၊ ရှိခိုး၊ခြင်းသည်၊ အကျေး၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကေပတ္တံ။ တလုံ၊သော၊မြေသပိတ်ကို၊ ဒဒိဟွာနု၊ပေးလှူရသော၊ကြောင့်၊အစလိ၊လောကဓံတရား၊ကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်း.မရှိ၊သော ပဝံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ပတ္တေ၊ရောကသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်ရပေ၏။ ၊ ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကင်ကမ္ပာမှ၊ဂေ၊နုဝု၊တကပ္ပေ။ ကိုး၊ဆဲ့တစ်ကမ္ပာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဘဝသို့ခြဲ ဝိစွာဘုရား ပွင့်တော်မူ၊သော၊အခါ၌ ယံယာယ၊ဝေ တနာယ၊အကြင်စေတနာ၊ဖြင့် ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ အဒဒိံ၊ လှူပြု၊တာယ၊စေတနာယ၊ထို၊စေတနာ၊ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါး၊ကို၊နာ၊သိ၊နာ၊မိ၊မသိရ ပေ၊ဆုံး၊ဤသို့မသိ၊ခြင်း၊တည်း၊ဟူ၊သော၊အ၊ကျိုး၊သည်၊ပတ္တဒါနသာ သပိတ်လှူ၊ခြင်း၏ ဗသ်၊ အ၊ကျိုး၊ပင်သည်း၊မယ်၊ငါ၊အား၊ကိ၊လ၊သာ၊ကိ၊လ၊သာ တို့ကဲ့၊ဗျာ၊ဝိတား၊ဖုတ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ (၀)၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်ကျော်ဘုရား၏၊ သာ၊သနံ၊အာ၊ဆုံး၊အ၊မ၊တော်ကို၊.ကတံ၊ လိုက်နာ၊ပြု၊ကုင်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုတ္တံ၊ဟော၊အပ်၏။ ၊ပန်၊အ၊ထူ၊ကိုဆိုအံ့ သဠာ၊ဘိ၊ညာ၊ခြောက်ပါး၊သော အ၊ဘိ၊ညာ၊ဥာဏ်ရှိ၊သည်၊ဟု၊ကွာ၊ဖြာ်၍၊ အ၊ဥာ၊နော၊ဖိ၊ဖိ၏၊ပန္ဒိ၊သ၊ဒ္ဓ၊သ ဗုတ္တိယာ၊ ၊အပ်သော၊မဂ်ဖိုလ်ချမ်း၊သာ၏၊ကာ၊ဟောဘွတ်၊အ၊ကြောင်း၊ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဂ၊ရ၊ပန်၊သ၊ယံ၊ဆ၊ရာ၊တည်း၊ဟူ၊သော ဥပန်သ၊ယ၊ကိ၊လည်း၊ကောင်း၊ ဝိ၊ဝ

ကာဝါ သဠေး သုံ့ပါးသော ဝိဝေကဖြင့် သုံးနေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တွေ့နှာ ကြား လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊သုဿု သာသုတာဝန္ဓနိ၊ ပ၊တတ္ထသံ ဃောသေရကို့ တ စိတ္တာသတိမာလိ၊ သုဿုသာသုတာဝန္ဓနိ ပ၊တတ္ထသံ ဃောသေရကို့တစိုးတ္ထာသတိမာဟု၍၊ဂါထားနှယ်၊ဂါထာနှင့်ရှေးအပေါင်း ကို၊အကာသိ၊ရှတ်သတိ၏။ ၊သုဿုသာ၊ ဆရာစကားကိုလိုက်နာ၍သင် ခြင်းသည်၊သုတာဝန္ဓနိ၊မျှားသောအကြားအမြင် ကိုပြုတတ်၏။သုတံ၊ဘုတ သည်၊ ပညာယ၊ ပညာကို၊ဝဏ္ဏဲ၊ ပွားစေတတ်၏။ ပညာယ၊ သုတမယ တည်းဟူသောပညာဖြင့်အတ္ထံ၊အနေ ဟ်ကို၊ဇာနာတိ၊သိတတ်၏၊ဥာတော၊ သိပြီးသောအကြောင်းအနေကိုသည်၊သုခါဝဟော ချမ်းသာကိုဆောင်၏။ ၊ ပန်ကြားနိုး၊အစွန်အနား၊ဖြစ်ကုန်သော၊သေနါသနာနိ၊ကျောင်းတိုက်၊သေဝေထ ဖြဝဲကုန်ရာ၏။သံ၊ယာ၊နုပိပ္ပမေါက္ခံ သံယောဇဉ်ဆယ်ပါး၊မလွတ်ကြောင်း ဖြစ်သောပိပသနာဘာဝနာ၊ဇ္ဈာဝနာကဲ့၊ စဉ်ရေယျ၊ကျင့်ရာ၏။ ဇာတ္ထ၊ ထိုအစွန်အနား၊ဖြစ်သောကျောင်းတို့၌။ဝတိ ၊ဖွေလျှော်ခြင်းကဲ့၊သစေနုမ ဂ၊ဆွေယျ၊အားကယ်ခံမရသည်ဖြစ်ခဲ့။သံ၊ဃော ရဟန်း၊အပေ ါင်း၌၊ ဂေါ်ခြင် စိ၊ကြွား ကမ္ဘဋ္ဌာန်းဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စောင့်ရှောက်ခံ၊ သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သတိမာ၊ရြောက်ပါ၊သော၌ ရတို့၌သတိတည်းဟု သောအစောင့်အရှောက်ကိုဖြစ်စေသောဖြင့်သတ်ရှိသည်ဖြစ်၏။ ဝ၊သေ၊နရာ ၏။ ၊ဟေ့၊ထိုဂါထာဝုဒ်တို့၌၊သုဿုသာ၊ကို၊သုဿုသာဟူသည်ကား။ သောတမ္ဘဝုတ္တာသ၊နာ၊ခေါ်သည်နှင့်ယှဉ်သော တရား၊စကား၊ကဲ့၊ သောတုံ၊နာခြင်း ဌာ၊ဆုံ၊ရာ၊ဟု၊ရှိသည်။ ၊အပြစ်သည်၊သုဿုသာ၊သုဿုသာ မည်၏။ ၊ဂရ၊သနိ ဝါ၊သောပါ၊ ဆရာ၏ဖြစ်ခဲ့ခြင်းသည်လည်း၊ သုဿုသာ၊ သုဿုသာမည်၏။ဟိယုတ္တံ၊ထိုပ၊ကား၊သင့်စွ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိ၊ကာမ်ာ၊ဝေဒ၊ ဒိ၊ ဒ္ဒိက အစဝ်ရှိသည်အပြား၊ရှိသော၊အတ္ထံ၊အကျိုး၊ကဲ့၊သောတုံ၊နာခြင်း ဌာ၊ဆုံ၊ရာ ၊နှ၊အလိုရှိသဖြင့်၊ကလျာဏမိတ္တေ၊အဆွေခင်ပွန်း၊ကောင်းတို့ရှိ ဥပသက် မိတ္တာ၊ကပ်၍၊တတ္ထ၊ထိုအဆွေခင်ပွန်း၊ကောင်းတို့၌၊ဂါ၊ဝေန၊ရှိသော်သဖြင့်၊ ပယိရုပါသိတ္တာ၊ဆည်း၊ကပ်ခစား၍၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊တော၊ထိုအဆွေ ခင်ပွန်း၊ကောင်းတို့သည်၊ပယိရုပါ၊သနာယ၊ဆည်း၊ကပ်ခစား၊ခြင်း ဌာ၊အာရာ ဓိတစိတ္တာ၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၊ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်၊တစုံတရာ သာ၊အ ကြောင်း၊ဖြင့်၊ ဥပနိသိဒိတုကာမာ၊ အနီး၌နေစေခြင်း ဌာ၊အလိုရှိ၊ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။အ၊ဝ၊ပ၊ဆ္ဆာ၊လို့ နောင်မှ၊နေ၊လို့ တပည့်တို့သည်၊ ဥပနိ သိဒိတ္တာ၊အနီး၌နေ၊ကုန်၍၊သော၊တုပ်ဆ္ဆာ၊ပ၊နုံ၊လိုသည်၏ အဖြစ်ကဲ့၊အပ်

ဂတာယားရခြင်းကြောင့်၊ သြဟိတသောတေနာ၊ ထောင်သောနှားဖြင့်၊ သော
တမ်း၊ နှာအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂရုသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ၊
သဒ္ဓါကိုမှီ၍နေ၊ ခြင်းသည်လည်း။ သုသုသောဟာတုတာယား၊ ဆရာစကား
ကိုလိုက်နာ၍ ကျင့်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်။ သုသုသောတိ၊
သုံသုသောဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောပနာယံသောပနအယံသုသုသော၊
ထိုစကားကိုလိုက်နာ၍ကျင့်ခြင်းသည် သစ္စေ ဒီ၊ သမ္ပဒါ၊ ဒါ ဒီပဒိုသံယုတ္တံ
သစ္စာ၊ လေးပါး၊ ပဒိုရ်သမ္ပဒါ ဒီ အာစရိယော ဆရာ၏ သုတံ၊ ဒေကြား၊ အ
ပြင်သည်၊ တံ သမဂီ ဣဒေ၊ ကိုအကြား၊ အပြင်နှင့်ပြည့်စုံ၏ သော။ ဝုဋ္ဌလ သ
ဝုဋ္ဌိ(လ်)အား၊ ဝ ဆောက်ပြု၊ ဟောတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတ ဝဋ္ဌ
နီ၊ သုတ ဝဋ္ဌနီမည်၏ ဗာဟု သစ္စကား ရှိ မျှားသောအကြား၊ အပြင်ကိုပြုတတ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အဋ္ဌေ၊ အနက်တည်း။ ။သုတံ ပညာယ ဝဏ္ဏနီ။
သုတံ ပညာယ ဝေါ ဟု သည်ကား။ သုတ ခရော သုတ သန္ဓိ ဝယောတိ၊ သုတ
ခရော သုတ သန္ဓိ ဝယော ဟု၍ လည်းကောင်း။ ဣရေ ဝ ဗဟု သုတံ
ဟောတိ သုတ္တံ ဝေယျာ ဝယ္ယာ ကရဏာနိ စ။ ဣရေ ကစ ဗဟု သုတံ ဟော
တိ သုတ္တံ ဝေယျာ ဝယ္ယာ ကရဏံ ဟု၍ လည်းကောင်း။ ဝေမာဒိနာ ဤသို့အစရှိ
သော၊ နေ ယနေ နည်း ဖြင့်၊ ယံ သံ ဝုတ္တံ ဗာဟု သစ္စံ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သည်ဖြင့်
သော မျှား သော အကြား အပြင်ရှိသည်၏ အ ဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ တံ၊ ထို ဆို
အပ်ပြီး သော မျှား သော အကြား အပြင်ရှိသည်၏ အ ဖြစ်သည်။ အကုသလ
ပဟာနကုသလာဒိဂုဏေ ဟောတုဘူတံ၊ အကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်း ကုသိုလ်ကို
ရခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ပညာကို၊ ဝဆောတိ၊ ပွားစေတတ်
၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ သုတံ၊ သုတသည်၊ ပညာယ ပညံ ပညာကို၊ ဝ ဆုန်း ပွါး
စေတတ်၏။ သုတ ခရော၊ များ သော အကြား အပြင်ကို ဆောင်၏။ သုတ သန္ဓိ
စယော၊ များ သော အကြား အပြင်ကို ဆည်းပူး၏။ ဣတိ၊ ဤ သာ သနေ တော ဝိဋ္ဌ
ကေ စ ဗဟု သ အ ဣတိ သော ဝုဋ္ဌိ လ် အား၊ ဗဟု သုတံ၊ များ သော အကြား အပြင်ရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတ္တံ၊ သုတ်လည်းကောင်း။ ဝေယျာ ဝေယ္ယာ ဝေယ
ဝေယ္ယာ ကရဏံ၊ ဝေယ္ယာ ဝေယ္ယာ ရှိ လ်း လည်းကောင်း။ ဟိ သ စ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဝ
တာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သုဘ ဝါ စ ခေါ တိ ကွ ဝေ အ ရိယ သာ ဝ ကော အ
ကုသလ ပ ဟာ တိ ကုသလ ဘာ ဝေ တိ သာ ဝ ဏ္ဏ ပ ဟာ တိ အ နု ဝ ဏ္ဏ ဘာ ဝေ တိ
သုဒ္ဓ မ ဇ္ဈာ နံ ပ ရိ ဟ ရ တိ တိ တော် ဝ စ နံ။ သုတ ဝါ စ ခေါ တိ ကွ ဝေ အ ရိ ယ သာ ဝ
ကော အ ကုသလ ပ ဟာ တိ ကုသလ ဘာ ဝေ တိ၊ သာ ဝ ဏ္ဏ ပ ဟာ တိ၊ အ နု ဝ ဏ္ဏ
ဘာ ဝေ တိ၊ သုဒ္ဓ မ ဇ္ဈာ နံ ပ ရိ ဟ ရ တိ ဟု သော ဤ စ စကား ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်

ရှုအပ်၏။ ဟိုကွေ့ဝေးရဟန်းတို့၊ ခေါ်စင်စစ်သုဘဝါ။ မျှားသောအကြားအ
အမြင်ရှိ၏။ အရိယာသာဝကော၊ အရိယသာဝကောဟု၊ အရိယာသာဝ
ကသည်သာလျှင်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဟု ပဋိဟတိ၊ ပယ်၏။ ကုသလံ၊
ကုသို လ်ကို၊ ဘာဝေတိ။ ပွားစေ၏။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို၊ ပဋိဟတိ၊
ပယ်၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသည်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်
စွာ၊ အတ္ထာနုံ၊ မိမိ ကိုယ် ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှောက်ဆောင်၏။ ပညာယ အတ္ထံ ဘာနာ
တိ ကား၊ ပညာယ အတ္ထံ ဘာနာတိ ဟု သည်ကား။ ဗဟုသုတာ မျှားသောအ
ကြားနှင့်မြင်ရှိသော သူသည်။ သုတမယညာဏေ၊ သုတမယရှိသော ဉာဏ်
ဖြင့်သည်သည်ဖြစ်၍။ တံ ပဋိပတ္တိံ၊ ထိုအကျင့်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊
ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ သုတာနုသာရေန၊ မျှားသော အကြားအမြင်ကို အစဉ်
လျှောက်သဖြင့်၊ အာဟုပ္ပဝေဏိ ဗျာယ၊ အကျိုးကြီးစွာ ပေါ်ထင်ရှားသော၊ ဘာ
ဝနာယစ၊ ဘာဝနာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝမ္မ ရှာနေနှင့်၊ အကြောင်းကိုစွဲ စမ်း
ဆင်ခြင်သော၊ ဘာဝနာ ယစ၊ ဘာဝနာဖြင့်လည်းကောင်း။ လောကိယလော
ကုတ္တရာ ဘေဒံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာတို့၏ ကွဲပြားခြင်းသော၊ ဒိဋ္ဌ
ဝိမ္ဘိတ ဒိဋိဘာဝံ၊ ဒိဋ္ဌဝမ္ဘ ဟု စရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားအပ်သော
အကျိုးကိုရှုမြင်ယထာဘူတံ ဟုက်မှန်တိုင်း။ ပဋာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏
ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးဖောက်ခွဲလည်းသိ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ
ဘုရား သည်၊ သုတ ဃယ ထား ရိယတ္ထသ အတ္ထပညာယ ဝမ္ဘပညာယ ဝမ္ဘာ
နုဝမ္ဘ ဟု ဟန်ဟောတိ ဟု၊ သုတ ဃယ ထား ရိယတ္ထသ အတ္ထပညာယ
ဝမ္ဘ ပညာယ ဝမ္ဘ ဟု နုဝမ္ဘ ပဒိုပ ဟေ ဟောတိ ဟု ရှု၍ ထို့ဘုရား
ရိ ကွ ဟောပ၊ ပညာယ စ အတ်ိ ဝိဇ္ဈ ပ ဃ ဟိ ဟု ရှု၍ ရှု ဟောပ ပ
ရိ ကွ ဟောပ၊ ပညာယ စ အတ်ိ ဝိဇ္ဈ ပ ဃ ဟိ ဟု ရှု၍ ရှု အာ ဟ၊ ဟော ၊ တ ဝ် မှ
၏ ။ ယ ထား အကြင် အခြင် ဖြင့်၊ သုတ ဃ ။ မျှားသော အကြား ၊ မြင်ရှိ
သော ပရိယတ္ထ ဃ ။ ဖြည့်စွမ်းသော ဝုဋ္ဌိ လ် အာ ၊ အတ္ထံ ၊ အကျိ ကို ၊ အညာ
ယ ၊ သိ၍ ။ ဝမ္ဘံ ၊ အကြောင်း ကို ၊ အညာယ ၊ သိ၍ ။ ဝမ္ဘ နုဝမ္ဘ ဒိ ပ ဒ္ဓ ။ လောကုတ္တ
ရာ ဝမ္ဘ အား လျော်သော ဝိ ပ ဃ နာ ဝမ္ဘ ကို ကျင့်သည် ၊ ဟာ တ ၊ ဖြစ်၏ ။ သုတာ
နုံ ၊ ကြား မြင် အပ် ကုန သော ၊ ဝမ္ဘာ နုံ ၊ ပရေ မတ္ထ ဝမ္ဘ တို့၏ ။ အတ္ထံ ၊ အကျိုး ကို ၊ ဥပ
ပရိ ကွ ၊ တော ၊ စုံ စမ်း ဆင် ခြင် သော သူ အား ။ ဝမ္ဘ ရှာ နုကွ မ ဟိ ၊ အကြောင်း
ကို ရှု ဆင် ခြင် ခြင်း ၌ ခန့် ကျန်း သည် ၊ ဟော တိ ၊ ဖြစ်၏ ။ ဝမ္ဘ ရှာ နုကွ ဟိ ယာ ။
အကြောင်း ကို ရှု ဆင် ခြင် ခြင်း ၌ ခန့် ကျန်း သည် ၊ သ တိ ၊ ရှိ သော် ၊ ဘ ဝ ၊ ဆ ၊
သည် ။ ဘ ဝ သ တိ ၊ ဖြစ် ၏ ၊ ဆ ၊ ဘ ဝ ၊ တော ၊ ဖြစ် သော ဆ ၊ ရှိ သော ဝုဋ္ဌိ လ် အား ။

ဥာဏဟုတိ၊စွမ် နိုင်၏၊ ဥာဏဟုဆိုသော၊ စွမ်းနိုင်သောဝုဋ္ဌိုလိသည်၊တုလ ယတိ၊နှိုင်းချိန်နိုင်၏၊ တုလယဆိုသော၊ နှိုင် ချိန်နိုင်သောဝုဋ္ဌိုလိသည်၊ပဒဟ တိ၊ အားထုတ်နိုင်၏၊ ပဒဟဆိုသော၊ အားထုတ်နိုင်သောဝုဋ္ဌိုလိသည်၊ကာ ယေနဝစာ၊ကိုယ်ဖြင့်လည်း၊ပရိမဏ္ဍိ၊ ဖြတ်သောအနက်ကဲ့၊သင်္ဘောကဲ့သို့ ကိုယ်မျှော်ကိုပြု၏၊ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊အတိဝိဒ္ဓ၊အလွန်ထိုး လွင်းချပသတိ၊ဖြင့်၏၊ဆုတိ၊ဤကားအနက်၊ ၊ဥာဏတာအဏ္ဍောသုခါ၀ ဟောတိ၊ ဥာဏတောအဏ္ဍောသုခါ၀ဟော ဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီး၊သော ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိအဏ္ဍောစေ၀၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကအစရှိ သောအကျိုး ဟိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာဒိအဏ္ဍော၊ဒုက္ခအားဖြင့်သောအကျိုး ကိုလည်းကောင်း၊ယာယ၀တော၊မဗေ ကိမပြုနိုဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ ဥာဏတာ အဓိကတော၊ ရုအာ၀ပြီ ၊ လောကီ၊လောကုတ္တရာဘေဒံ၊ လော ကီ လောကုတ္တရာ အပြားရှိသော၊ သုခံ၊ချမ်.သာကို၊ အာ၀ဟတိ၊ရွက် ဆောင်၏၊နှုတ်ခမ်းတော်ကို ပြီးစေ၏၊ဆုတိ၊ဤသည်လျှင်၊အဓိပ္ပာယ်ကား ဘာ၀နာ၊ပွါးစေအပ်သော၊ယာ၀ညာ၊ အကြင်ဉာဏ်သည် ဌိတာ၊သတ္တ၊ အား၊ဖြင့်တည်၏၊ သာ၀ညာ၊ ထိုပညာသည်၊သုတမယ္ဂေ၊နှင့်၊ မျှားသော အကြား၊အမြင်ရှိကာမျှဖြင့်သာ၊လျှင် နတ်ရှုတိ၊မပြီး၊သေး၊ဆုတိ၊ သို့ ကြောင့်၊တ၊သာ၀ညာ၊ယ၊ထိုပညာကို၊ပဒ္ဓပဒ္ဓနုဝိဓိ ၊ကျင့်သော၊အစီ၊ဝင်ကို ဒ၊သေ၊ဆုတိ၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေ၀ေ၀ ၊လ၊ ဝိမောက္ခန်တိ၊တံ ၀စနံ၊ သေ၀ေ၀ ၊လ၊ဝိမောက္ခံဟု သော ဤစကား၊ကို၊ အာဟ၊ဆိုတော်၏၊တ ဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာ၌၊သေ၀ေ၀ပန္နာနံ၊သေနာ သနာနိ၊တိ၊ သေ၀ေ၀ပန္နာနိ၊သေနာ သနာနိ၊ဟု သော ဤစကား၊ဖြင့်၊ကာယ၀ိ၀ေကံ၊ ကာယ၀ိ၀ေကကို၊အာဟ၊ ဆိုတော်၏၊တေန၊ ထိုကာယ၀ိ၀ေကကို၊ဆိုသဖြင့်၊ သံ၊ယောဇနပဟာနသ ၊ သံ၊ယောဇဉ် ၊ကိုပယ်ခြင်း၊ကိုလည်း၊ ၀ဏ္ဏမာနတ္တာ၊ ဆိုသည်ကဲ့သို့ အဖြစ် ကြောင့်၊ဝိ၀ေကာ၊ဟု၊သော ၀ ၊ ဘိတ်ငြိမ်း၊င်း၌ထိုက်သော ဟုန်း၊အား သာလျှင် ဝိ၊ ၀ကာ၀ါ၊သော၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌နေ၏၊နှုတ်၊ထိ ကြောင့်၊သိလ သံ၀ရ၊ဒယော၊သိလသံ၀ရ၊အစရှိသည်တို့ကို၊ နှုတ်၊ဤ၊သေ၀ေ၀ပန္နာနိ ဟူသော၊ပုဒ်၌၊အ၀ုတ္တသိद္ဓါ၊အ၀ုတ္တသင်္ခ်ိုနည်း၊ဖြင့်ပြီး၊သည်ကို၊ ၀ေနိတ၊ဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ၊စ၊ရေ့ယျသံ်ယောဇနဝိပ္ပမောက္ခန်တိ၊ စ၊ရေ့ယျသံ်ယောဇနဝိပ္ပ မောက္ခံဟု သည်ကား၊ သံ်ယောဇနေ၊ဟိ၊ သံ်ယောဇဉ် ဆယ်ပါး၌ရှိမှ၊ ယ ထာ၊အကြင်အခြင်း၊ဖြင့်၊စိန္တေ၊စိတ်သည်၊ ဝိပ္ပမုစ္စတိ၊လွတ်၏၊ တထာ၊ထို အခြင်း၊အရာ၊ဖြင့်၊ဝိ၀ သနာ၊ဘာ၀နာ၌၊ဝိ၀ သနာ၊ဘာ၀နာ ဟူလည်းကောင်း

၂-မုဂဒ္ဒိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃-မဟာဝုန္ဒေရဇာတ်၊ ၂၄၁

မဂ္ဂဘာဝနာ။ မဂ္ဂဘာဝနာကိုလည်းကောင်း၊ စရေယျာကျင့်ဂျာဏ်ပဋိပဒေ
ယျာကျင့်ဂျာဏ်၏ နောက်ဤသည်လျှင်အလျှောအနာဂတ်တည်းသစေတိ နှင်ဖိ
ဝန္ဆေယျာဘတ္တာတိ၊ သစေရတိ နှင်ဖိဝန္ဆေယျာဘတ္တာဟူသည်ကား၊တော
သုပန္ဒသော နှာ သင်နှာ၊ ထိုအစွန်အနား၊ဖြစ်သော ကျောင်းတို့၌လည်း
ကောင်း၊ယထာလဒ္ဓိသု၊အကြင်အကြင်ရှိအင်ကုန်သော၊အဓိကုသလဝေ
သုစ လွန်ကဲသော်ကုသိုလ်ဟူ၍အပ်သော ဝဏ္ဏဘာဝနာ ဝိပဿနာဘာဝ
နာတို့၌လည်း၊ကောင်း၊ဝုဋ္ဌာန်၊ရှေ့ဖြစ်သောမဂ္ဂဘာဝနာဝိပဿနာဘာဝနာ
မှ ဝိ၊သဿသား၊ထူး၊သော၊အပရိ၊တာပါ၊သော၊မဂ္ဂဘာဝနာ-ဝိပဿနာဘာဝ
ကို၊အလာဘာဟော၊မရခြင်းကြောင့်၊ ရုတိ်အတိရတိ်၊မွေ့လျော်ခြင်းကို၊နှ
လုံးယျှ်၊မရှိသည်ဖြစ်ခဲ့ သံဃေတိကွ၊သမ္ဘေ၊ဟု၊ခုဟန်၊အပေါင် ၌၊ကို
ထင်ကြား၊ဂ-မ္ဗဠာန် ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကမ္ဗဠာနုပရိဗန္ဓ
တော၊ကမ္ဗဠာန်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်-ကြောင့်၊ ဆယုဒ္ဓါရှိသော
ရြောက်ပါး၊သောဒုါရတို့၌။သတိအာ-ကျွယ်၊သတိတည်းဟူ၊သောဒ၊ဝေါင့်
အရှောက်ကို၊ ဥပဋ္ဌပနေန၊ဖြစ်စေသဖြင့်၊ သတ်မာ။ သတိရှိသည်ဖြစ်၍
ဝ၊သောယောဂိဟရေ၊ယျှ၊နေရာ၏၊စ၊ဆက်၍ဆိုဦး အုံ့ဝ်ဂ်ဤသို့ဝိဟာ-ရှိ-သား
နေ၊သော၊ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သံ၊ယောဇနဝိ-ပေါ-မောက္ခော။ သံ၊ယောဇဉ်ဆယ်ပါ-ခု
လွတ်ကြောင် ဖြစ်၊သောမဂ္ဂဘာဝနာ ဝိပဿနာဘာဝနာသည်၊အ-ဝိနာ-မော
ဝေယျှ-ဖြစ်ရမည်လည်း-မသိ။ ဣဘိ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါ-ယော၊ မဟာဝုန္ဒ
မ-ထေရ် ၏အလို-တော်တည်း။ ။မဟာဝုန္ဒ-ရွှေ့ဂါ-သာ-ဝ-ဏ္ဏနာ။ မဟာဝုန္ဒ
မ-ထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီး-ခြင်း-သို့ရောက်-ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၂၃-ဒေါတိဒါသ-ရွှေ့ဂါထာ၊

ယောခေါ်တေတိအာဒိကား၊ ယေခေါ်တေဤသို့ အစရှိသော ဂါထာတို့
သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သော-အသက်-တော်ရှိသော၊ဒေါတိဒါသ-ရွှေ
ရသား-ဒေါတိဒါသ-ထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့-တည်း၊အယမ္ပိ၊ဤ-ဒေါတိ
ဒါသ-ထေရ်သည်လည်း။ ပုရိ-ဗဒ-ဒ္ဓသု။ ရှေ့ရှေး-သော ဘုရား-ရှင်တို့၏
အာသံ-တော်ဘို့၌၊ ကတာ-ဓိကာ-ရော-ပြုခဲ့ဘူး-သော ကဲလွန်-သော-ကုသိုလ်
အထူး-ဂုဏ်-ကျေး-ဇူး-ရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ-တတ္ထ-ဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ-
ဘုံ-နှင့်-ဘုံ-တို့၌၊ဝုညာ-နိ၊-ကောင်း-မွန်-တို့-ဥပစိ-နန္ဒေ-ရှား-ဆည် ပူ-းသည်ဖြစ်၍။
ဘဂဝ-တော၊ ဘုန်း-တော်-ရှေ့-ပြည့်-စုံ-တော်-မူ-သော-သိ-ဒိ-သား-သိ-ဒိ

မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဝေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညာဏ်၊ သိကြားလိမ္ဘာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပဝတ္တာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဒါသံ၊တနှောသ၌၊ သတ္တာရံ၊ ထင်ခိုမြတ်စွာဘုရား ကို၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ စရန်ကြွတော်မူလာသည်ကို၊ ဒိသွာ၊မူးမြင်ရ၍၊ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကာသုဝေရိဂဟလံ၊ သရက်ဖြူသီးကို၊အဒါသိ၊ကပ်လှူ၏၊သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တနုတာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ဒေဝနွေ့သေသား၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ်တွေ့ကျင်လည် ရသည်ဖြစ်၍၊အုမယ္ဍိ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားပွင့်တော် မူသောအခါ၌၊ ပါဒိယဂ္ဂုဇနပဒေ၊ ပါဒိယဂ္ဂုဇနပုန်၌၊ ဝိဘာဝသမ္ဘူသော၊ စည်ပြီ စိမ်ဥဂ္ဂ ၃ နှင့်ပြည့်ရုံသော၊ဗြာဟ္မဏသား ပုဏ္ဏား၏၊ပုတ္တော၊သားသည် ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊အံ့သ၊ ထိုအမျိုး ကောင်းသားအာ ၊ဇောတ်ဒါ သောတိနာမံ၊ဇောတိဒါသဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ ထို၊ဇောတ်ဒါသ အမည်ရှိ၊သောအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညူတံ၊အထူး မြင်သိ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပဝတ္တာ၊ရောက်၍၊ ဃရံ၊အိမ်ကို၊အာဝ သန္တော၊ဖို့အခွင့်သည်ဖြစ်၍၊ကေဒါသံ၊ တနှောသ၌၊မဟာကဿပတ္ထေရံ၊ မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဂါမေ၊ရွာ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်း အလိုငှါ၊စရန်ကြွတော်မူလာသည်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍ ပသန္နစိတ္တော၊ကြည် ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းလောင်းကျွေး၍ ၊ဝတဂုဏ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်၏၊သန္တိကေ၊ အထံ၌၊မြေ့ဝ်တရုံးကို၊သုတ္တာ၊ ကြာ နာရ၍၊အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ဂါမသမီပေ၊ရွာ၏အနီ ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌ မဟာန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းကို၊ကာရေတွာ၊ဆောက် လုပ်စေ၍၊ထေရံ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ ဝဏ္ဏ၊ထိုကျောင်း၌၊ပ သာပေတွာ၊ နေစေ၍ စတ္တာရိပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌ ဟိတ္တာ၊ ဆည်းကပ်ပူဇော်သည်ဖြစ်၍၊ ထေရသ၊ အရှင်မဟာကဿပ ထေရ်၏၊မြေဒေသနာယ၊တရား ဒေသနာ၌၊ပဋိလဒ္ဓသံဝေဂေါ၊ရေအာပ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿ နာ၌၊ပရိကမ္ဘံ၊စီးပြန့်ခြင်းပရိကံကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ဖြစ်၍၊နစိရေဿ ဝ၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိ သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏ ၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ကာသုမာရိယ မထေရ်၏အပဒါန်၌၊ဇောတန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ကဏိကာရံ၊ဝက

ကိုကာရိုဏ္ဍပ၊မဟာလေခါးပန်းကဲ့သို့၊ဗောဓာနှင့် တွန်းတောက်ပသော၊ပဒ္မာ
ကန္တရေ၊တောင်ကြားဌ၊နိုင်ငန်း၊နေ့တာပမူသော၊ ဝိရိုဓ်၊ကိုလေသာမှိုကင်း
ပေ၊တောပမူသော၊ လောကဇေဋ္ဌ။ သတ္တလောကထက် ကြီးမြတ်တောပမူ
သော၊နရာသတ်၊ လူတို့ထက်မြတ်တောပမူသော၊ ဗုဒ္ဓ ဘုရားမြတ်စွာဘုရား
ကို၊အဋ္ဌသံ ဖူ မြင်ရ၏၊ ဒိသွာန၊ဖူးမြင်ရသောကြောင့်၊ ပေသန္တစိတ္တော၊
ကြည်လည်သို့ သာစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော။ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊သိ
ရေ၊ဦးခေါင်းဌ၊အဇ္ဇလိ ၊ လက်အုပ်ကို။ ကတ္တာန၊ တင်ထားသည်ကဲ့ပြု၍၊
ကာသုမာရိယ် သရက်ပြွတ်သီးကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသာ၊သံဃာမြတ်
စွာဘုရားအား။ အဟံ၊ဝါသည်၊ အဒါသိ၊ကပ်လှူ၏။ ဣဒေ၊တာ၊ဤဘဝ-ဒု
တိယ ကမ္ဘာမှ၊ဇေတိ သေကပ္ပေ သုံးသောကမ္ဘာထက်ဌ၊ တဒါ၊ထိုအခါဌ၊
ယံယာယ၊စေတနာယ။ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဗလံ၊သရက်ပြွတ်သီးကို၊အဒါ
သိ ၊လှူဘူ ပြီ၊ ဝါယ၊စေတနာယ။ ထိုကောင်းမှုလျှာ၊စေတနာ၊ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂ
တိ ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာဘိစာနာမိ၊ မသိ၊ဝေဒုး၊ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေး
ပါးကိုမသိ၍ခြင်းတည်းဟူသောအကျိ.သည်၊ဗလဒါနသ၊သရက်ပြွတ်သီး
အလှူ၏ ဗလံ၊အကျိုးပင်တည်း။မယ်ပါ၊အား။ ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့
ကို၊ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာ
သနံ၊ အဆုံး၊အမတော၏ကို။ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဏ္ဏံ။
ဟောအပ်၏။ ။

ပန်၊အထူ၊ ကိုဆိုဦးအုံ၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါး၊သောအဘိညာ၌ရှိ
သည် ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊တိကိုဝိဇ္ဇကာနိ၊ သုံးပါး၊သောဝိဇ္ဇာကပ်ကို၊ဥဂ္ဂဟော
တွား၊သင်ကြား၍၊ ဝိသေသတော၊အထူး၊အား၊ဖြင့်၊ ဝိနယဝိဇ္ဇာ၊ကေသု၊ဝိနည်း
ဝိဇ္ဇာကပ်ကို၌၊ကုသလဘာဝံ၊လိမ္မာသည်၏အခြင်းသို့၊ပတ္ထေ၊ရောက်သည်
ဖြစ်၍၊ဒသ၊ဝဿိကော၊ဆယ်ဝါ၊ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍လည်း၊ကေ၊ငါ်း၊ပရိ
သုပဇ္ဇာ၊ကော၊ပရိသတ်ကိုလုပ်ကျွေ့သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍လည်း၊ကော၊ငါ်း၊ဗ
ဟူဟိ၊များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟု၊ရဟန်းတို့နှင့်၊သဒ္ဓိ ၊တကွ၊ဘဝ၀န်ကို
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတုံ၊ ရှိခိုး၊ခြင်းငှါ၊ သာ၀တ္ထိ ၊ သာ၀တ္ထိပြည်သို့
ဂ၊ဆေ-ကြား။သွား၏ရှိသော်၊အနန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး၊အကြား၌၊ အ-ဒ္ဓ ၊နေ၏သ
ဟပိ ၊နာ၀ဒနတ္ထံ၊ အစွန်ရှိသည်သောခရီးကို သွား၊ခြင်း၊ကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်း
ခြင်း ဘုပယ်ဖျောက်ခြင်း၊အကျိုး၌၊ တိတ္ထိယာနံ၊တိတ္ထိတို့၏၊အာရာမံ၊အ-ရံ
သို့၊ပရိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍၊ ဇေတဝနံ သင့်တင့်လျှောကပတ်သော အခုပ်၌၊နှိ
သိန္နော၊နေ၏ရှိ၍ဖြစ်၍၊ပဏ္ဍိတပံ၊ ဉာဏ်ရှိပညာရှိ၏ထက်ဆုံးပဉ္စင်ပုဂ္ဂိုလ်အင်္ဂါ

တပန်္ခံ၊ ပူစေသော၊ ကေံပြာဟွဏံ၊ တယောက်သောပုဏ္ဏားကို၊ ဒိဋ္ဌာ။ ဖြင့်၍၊ ပြာဟွဏံ၊ပုဏ္ဏားကို၊ကိ၊ အသို့နည်း၊အညာသို့။ တပါ၊သော၊ ဘပနိယော၊ဖိဝိဒ္ဓပူ၊စသ်တတ်သော တရား၊သည်၊ သတိ၊ရှိလျက်၊အည်ံ၊တပါ၊သောအပူကို၊ တပတိ၊ပူပန်စေဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဆိုရ၏၊တံ၊ ထိစကား၊ကို၊ သုတ္ဝာ။ ကြား၍၊ ပြာဟွဏော၊ ပုဏ္ဏား၊သည်၊ ကုဝိတော၊ အမြက် ထွက်သသ်ဖြစ်၍၊ ဘောမဇ္ဇကာ၊ အိုရှင်ဟန်းဦးပျဉ်း၊ အည်ံ၊ တပါ၊သော၊ တပနိယံ၊ ပူပန်စေတတ်သော တရား၊သည်၊ကိ၊ အာဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်၏၊ ထေရော၊ အရှင်ဗောဓိဒါသမထေရ်သည်၊ တာသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၊အား၊ ၊ကောပေါစဋ္ဌသောပရ ဟေဋ္ဌနာစ၊ ဟာနောစသာ ရ ဏ္ဍမဒေါ၊ပမာဒေါ၊ တဏ္ဍာ၊အဝိဇ္ဇာ၊ဘဝသံဂတိ စ၊ တေ၊ဘပနိယာ၊နရ္ဂပတ္ဘဒ္ဓေါ၊တိ၊ဂါထာယ၊ ကောပေါစဋ္ဌသောစပရ ဟေဋ္ဌနာစ၊ဟာနောစသာ ရ ဏ္ဍမဒေါ၊ပမာဒေါ၊ တဏ္ဍာ၊အဝိဇ္ဇာ၊ဘဝသံဂတိ စ၊တေ၊ဘပနိယာ၊နရ္ဂပတ္ဘဒ္ဓေါ၊ဟု၊သော၊ဂါထာဖြင့်။ ဝမ္မံ၊တရား၊ကို၊ဒေ၊သ တိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊ကောပေါစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊သည် လည်း ကောင်း၊ဋ္ဌသောစ၊ သူဘပါ၊စည်း၊ဖိဝ်ဒ္ဓ ပြု၊စု၊ခြင်း၊သည်လည်း၊ကောင်း၊ ပမ ဟေဋ္ဌနာစ၊သူတပါ၊ကိုညှဉ်း၊ဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊သည်လည်း၊ကောင်း၊ဟာနော စ၊ဟာနိမှုခြင်း၊သည်လည်း၊ကောင်း။ သာ ရ ဏ္ဍမဒေါ၊စ၊ ချစ်ချစ်မှေ့လျော့ ခြင်း၊သည်လည်း၊ကောင်း၊ ပမာဒေါ်စ၊ အလွန်မှေ့လျော့ခြင်း၊သည် လည်း ကောင်း။ တဏ္ဍာ၊ တဏ္ဍာသည်လည်း၊ကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည် လည်း၊ကောင်း၊ ဘဝသံဂတိ၊ဘဝတပါ၊လား၊ခြင်း၊သည်လည်း၊ကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေ၊ထိုကောပအစရှိ၊သောတရား၊ဟူ၊သည်၊တပနိယာ ပုပန်စေ တတ်ကုန်၏၊နရ္ဂပတ္ဘဒ္ဓေါ၊ရ္ဂပတ္ဘဒ္ဓါမမည်၊ ။တံ၊ထိစကား၊ကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သေ-ပြာဟွဏော၊ထိုပုဏ္ဏား၊သည်၊ တတ္ထ ၊တိတ္ထိယာ၊ရာ၊ဝေ၊ ထို တိတ္ထိဘ၏၏အရံ၌၊သင့်ရော်၊အသုံး၊စုံကုန်သော၊ အညတိတ္ထိယာ၊စ၊ သာသနာ ရတော်မှ၊တပါ၊သော အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်လည်း၊ ထေရသား ဗောဓိဒါသမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊သု၊ဝတ်ဟန်၊ပြုကြကုန်၏၊ ။ထေ၊ရော်၊အရှင်ဗောဓိဒါသမထေရ်သည်၊ တေ၊ဟိ၊ထိုတိတ္ထိဘ၏နှင့်၊သင်္ဃ၊ ကလေ၊သာ၊ဝတ်ကို၊သာ၊ဝတ်ကိုပြုလို့သို့၊ဂတ်ကွာ၊သွား၍၊ဘဝ၊ဝန်ကို၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား ကို၊ဝန်ခိုတွား၊ခိုရှိ ၍၊ကတ်ပါဟာ၊နှာ်ရက်သုံး၊ရက်၊တာ၊ဟု၊ထိုသာ၊ဝတ်ကိုပြည့်၌ ဝသိတွား၊နေ၍၊အတ္ထ၊နော၊မိမိ၏၊ ဗောဓိဘုမိယော၊ဗွားတော်မူ၊ရာပြည်ရှာ သို့လျှင်၊ဂတော၊သွား၊လေ၏၊ဒသ၊နတ်ကို၊ဗုဒ္ဓ၊ပြုခြင်း၊အကျိုး၊ဌာ၊ဥ၊ဂတော သ

ကပ်လာကုန်သော၊ဥာတကသူ၊ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ဝတ္ထု၊နာနာလင်္ဂါကား၊ အထူ ထူးသောအယူရှိကုန်သော၊ ယဉ္ဇသုဒ္ဓါကား။ ယစ်ဟူ၊ဧဝံသဖြင့်သံ သရာဝဏ်မှ စင်ကြယ်၏ဟု အယူရှိကုန်သောဆွေမျိုးဘို့ကို၊ ဩဝဒေ္ဓာ၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ ၊ယေခေါ်တေဝေခမိသေး(ပ)ယံယံကမ္မံပကုပ္ပတိ တိဂါထာနှယ်။ယေခေါ်တေဝေခမိသေန(ပ) ယံယံကမ္မံပကုပ္ပဘိဟူသော ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို။အဘာသိ။မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ဗဟုသုပဏ္ဍမာ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ယေတေဇနာ၊အကြင်သူတို့ သည်၊ဝေခမိသေန။ဝရတ္တခန္ဓာသောအမှုမြင့်ညီးခေါင်းအစရှိသောကိုယ် အင်္ဂါတို့၌ပူပန်ခြင်းကို ပေးသဖြင့်လည်းကောင်း။ နာနတ္တေန။ အထူ ထူး အပြားပြားရှိသော၊ ကမ္မုနာစ၊ သူတပါးကို နှိပ်စက်ခြင်းတည်းဟူသော အမှုဖြင့်လည်းကောင်း။ ၎နုသေ၊လတို့ကို၊ဥပဓိဗန္ဓနေ ဝိဗာဝေန္တိ၊ နှိပ်စက် တတ်ကုန်၏။တေဇနာ၊ထိုနှိပ်စက်တတ်သောသူတို့သည်လည်း။ တတ္ထေ ဝ၊ ထိုကမ္မကရဏာတို့၌သာလျှင်၊ ကိုယ်နှင့်ပတ်ဝိပယန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။ပါ သစ္ဆံ။မှန်၏။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်၊ နုပနုဿတိ၊ မသွေ့မ ချောက်မကင်းပျောက်၊ ကလ္ယာဏံကုသလံဝါ။ ကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ ယဒိ၊ ထို့မျှ၊ ပါပကံအကုသလံဝါ။ အကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်စေတနာကို၊ နရောသတ္တော၊သတ္တဝါသည်၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အကျိုးပေးခြင်းဂျပ်ဖွယ် နှိုင်းသောကုသိုလ် အကုသိုလ်စေတ နာကို၊ ပကုပ္ပဘိဥပစိနောတိ။ ဆည်းပူး၏။ တာသဟဘသေဝ တေနတေန ကမ္မေနဇေ၀ ထိုထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်စေတနာသည်သာလျှင်၊ ဒ၊ယံဒါ ဘဗ္ဗဝိပါကံ၊ ပေးဆပ်သောအကျိုး ဟုဆိုဆပ်သောအကြောင်း၊ အာဒေါ၊ယူ တတ်၏။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာပုဒ်အပေါင်းတို့ဝတ္ထု။ ယေတိ၊ယေဟူသော သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်ဖြင့်၊အနိယမေ ဒ္ဒေသော၊အနိယမကံ ညွှန်းခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။တေတိ၊တေဟူသောသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်ဖြင့်၊အနိယမတောဝေ၊အနိယ မပုဒ်ကိုသာသျှင်းပဋိနိဒ္ဒေသော၊ဝေ ဟန်ညွှန်းခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော ပြုအပ်၏။ ပဒေ့ယသဟိ။ ယေတေဟူသော သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်နှစ်ပါး အပေါင်းကုလည်း၊ ဇနာတိ ဗ္ဗမိနာ၊ဇနာဟူသော ဤပုဒ်နှင့်၊ သမ္ဗန္ဓော၊စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ခေါ်တိ၊ခေါ်ဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ။နိပါတ်မျှသာတည်း ဝေခမိသေနာတိ၊ဝေခမိ၊သေနဟူသည်ကား။ဝရတ္တခန္ဓာဒိနာ ဖြတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖျက်ခြင်းအစရှိသော၊သိသာဒိသာ ဦးခေါင်းအစရှိသည်တို့၌ ဝဝခဒါနေန။ ပင်ပန်းခြင်းကိုပေးသဖြင့်၊ဝေ ဝခမိ. သေနာတ်ဂိ၊ဝေ ဝခမိ.သေ

နဟူ၍လည်း၊ပါဠိ၊ပါဠိ၌ရှိ၏၊ သောဝေဒနာတို့ကား ထိုအနက်ပင်လျှင်တည်း၊ နာနတ္တေနစကမ္မုနာဘာ၊နာနတ္တေနစကမ္မုနာဟူသည်ကား၊ ဟနနဿာတနဟုတ္တပါဒါဒိ၊ဆေဒနေန၊ သတ်ခြင်း ညှဉ်းဆဲခြင်းလက်ခြေအစရှိသည်တို့ကို ဖြတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓကသေဋ္ဌခါနုဝါဒိနာ၊ သေးငယ်သောအပြစ်ကိုပေးခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနာဝိ၊ဝန၊အထူးထူး၊အပြားပြား.ရှိ၊သော၊ ရူပဝဏ္ဏတာ.ပ.ဗေန၊ သူတပါးကိုနှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းတည်းဟူသောအမှုဖြင့်၊မနုဿသူကို၊မနုဿသုဟူသောစကားသည်.နိဒဿနမတ္တံ၊ နိဒဿနမျှသာ.ဖြစ်၊သောစကားဘည်း၊ တသ္မာ၊ထို.ကြောင့်၊ ယေကေစိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ဆုတ်၊ ဤသည်သျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဥပရုန္ဓတိ၊ဥပရုန္ဓတိဟူသည်ကား၊ ဝိဟေဌေန္တိ၊ နှိပ်စက်တတ်ကုန်၏၊ ဖရုသု ပဏ္ဍမာတာ၊ ဖရုသု ဝဏ္ဏမာဟူသည်ကား.ဒုဿီရုဿာပယောဂါ၊ကြမ်း ကြုပ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ကုရုရုကမ္ဗုဇာ၊ကြမ်းကြုပ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ဆုတ်၊ ဤသည်သျှင်၊အဂ္ဂေါ၊အနက်တည်း၊ဇနာတ၊ဇနပဟူသည်ကား.သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ဘေရိဘဏ္ဍေဝကိ၊ရွှန်တီ၊ဘေရိတဏ္ဍေဝကိ၊ရွှန်ဟု သည်ကား.ဝဇ္ဇပ္ပကာရာ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအပြုအ၊ရှိကုန်သော။ ဘေရုဏ္ဍလာ၊ထိုပုဏ္ဍားတို့သည်၊ ယာဘဟကမ္ဘကရဏာဟု။ အကြင်ကြမ်းကြုပ်သော အမှုတို့ဖြင့်၊ အညေ၊တပါးသောသတ္တဝါတို့ကို၊ဗာဓိ သု၊နှိပ်စက်ကုန်၏၊တဏ္ဍေ ဘာ သုယေဝကာ၊ဘာသု၊ ထိုကြမ်းကြုပ်သောအမှုကိုပြုခြင်းတို့ကြောင့်သာလျှင်၊ သယမ္ပိ ဝိမိတ္တိသည်လည်း၊ ကိုယ်နှိပ်ကျွတ်ပယ်နှိုး၊ ခံစားရကုန်၏၊ တဆာ၊ရှုပ်ယောဝ၊ ထိုသို့သော၊ဘာဝရှိသည်သ.လျှင်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊အနုဘဝန်နှိုး၊ခံစားရကုန်၏ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊အနက်တည်း၊တဏ္ဍေ ဝကိ၊ရွှန်ကစ၊တဏ္ဍေဝကိ၊ရွှန်ဟု၍လည်း၊ ပါဠေ၊ပါဠိ၌ရှိသေး၏၊ သယမ္ပိ၊မိမိ သည်လည်း၊အညေသံ၊ တပါ၊သောသူတို့အား၊ ဒုက္ခံ ဆင်းရဲကို၊အကံသုယထား၊ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ ကဏ္ဍေ၊ထို.အတူသာလျှင်၊ အညေ ဟိ၊တပါ၊သောသူတို့သည်၊ ကံရှိယန်နှိ၊ ဆင်းရဲသို့ရောက်စေအပ်ကုန်၏၊ ဒုက္ခံ ဆင်းရဲသို့၊ ပါဝိယန်နှိ၊ ရောက်စေအပ်ကုန်၏၊ ဆုတ်၊ ဤသည်သျှင်၊ အဂ္ဂေါ၊အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဂ.မ္ဘံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စတနာသည်၊ နသုသတ၊မ.သွေ့.မ.ချောက် မဂ.င်းပျောက်၊ဟိသစ္ဆံ၊မှ.၏၊ ကမ္ဘံ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စတနာသည်၊ ဂ.ကို ဂ.ကျော်နှုန်း၊စင်စစ်သဖြင့်၊ဥပဓိ.ယ.ပိ.ယ.ကံ၊ ထည့်ပူ.အပ်သော.အကျိုး.ကို၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၀-ဇောတိဒါသဇာတ်ရေးရာ၊ ၂၆၇

အခေတ္တ၊မပေးမူ၍၊နှစ်ဂ ဆွေ့ကို၊မကင်းမယျောက်မသွေ့ မချောက်၊အဝေသ
သာပစ္စယသမဝေယ ကြွင်းသောအကြောင်းတရား၏ညီညွတ်ခြင်းသည်၊
သဘာ၊ရှိသော်၊ဝိပစ္စတေ၊အကျိုးကိုပေ သလျှင်ကတည်း၊ ဆုတိ၊ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပါယ်ပေ၊ အဓိပ္ပါယ်ဘည်း၊ ၊ဆုဒါနှ၊ ယခုအခ ဦ၊ နတိကမ်ခံနှ
ပသတိဘိ၊ နတိကမ်ခံ၊ပသတိဟူ၍၊ သင်ပတော၊ အာကျဉ်းအားဖြင့်၊
ရဟန်းမည်ရ၊ဆိုအပ်ပြီ၊သောအနက်ကို၊ဝိဘင်ဖိတ္တာ၊ခွဲဝေ၍၊ သတ္တာနုံ၊သတ္တ
ဝါတို့၏၊ ကမ္မသကတံ၊ကံသာလျှင်ဥစ္စာရှိသည်၏အပြစ်ကို၊ဝိဘာဝေတုံ၊
ထင်စွ ပြုခြင်းငှါ၊ ယံကရောတိတိဂါထံ၊ယံကရောတိ အစရှိ၊သောဂါထာ
ကို၊အာဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊တ သ၊ထိုဂါထာပုဒ်၏၊အဋ္ဌော၊အ နက်
ကား ကလျာဏံကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ယဒိ၊ထိုမြို့ ပါ၊ကံအကုသ
လံဝါ၊ အကုသိုလ်သည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ်ခံ အကြင်ကုသိုလ်အကုသိုလ်
စေတနာ ကို၊သ၊ဘော၊သတ္တဝါသည်၊ကရေ၊တိ၊ပြုတတ်၏၊ ကရောန္တော
စ၊ပြုပြီ၊သော်လည်း တတ္ထ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာတို့တွင်၊ ယံ
ကမ်ခံ၊အကြင်၊စေတနာသည်၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဖလဒါနသဘော်ကို
အကျိုးပေးခြင်းငှါစွမ် နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
ပဋိပဇ္ဇတိ၊ဥပစိနောတိ၊ ဆည်းပူ၊တတ်၏၊ တ သ၊တ သ ဝဒါယာ ဒေါ၊
တ သ၊တ သ ဝဒါယာ ဒေါ ဟူသည်ကား၊တ သ၊တ သ ဝ၊ကမ္မဖလ သ
ထိုထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်၊စေတနာသည် ပေးအပ်သောအကျိုးကိုသ
လျှင်၊ဝဏ္ဏ၊ဘော၊ယူတတ်၊သောကြောင့်၊ ဒါယာ ဒေါ၊ဒါယာ ဒမည်၏၊တော
နှ၊တော နှ ကမ္မေန၊ ထိုထိုကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာသည်၊ ဒါတာ ဇ္ဇ ဝိပါ
ကသ၊ပေးအပ်၊သောအကျိုး၏၊ဘာ၊ဂီ၊အာ ဘို့သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊
ဤသည်သျှင်၊အဋ္ဌော၊အနက်တည်း။ တော နှ၊ထို့ကြောင့်၊ဘာ ဝါ၊ဖြင့်ဖွား
ဘုရား၊သည်၊ကမ္မသကာ မာဏာ ၊သတ္တာ ကမ္မ ဒါယာ ဒါ တိအာဒိ၊ကမ္မသကာ
မာဏာ ၊သတ္တာ ကမ္မ ဒါယာ ဒါ ဤသို့အစရှိ၊သောစကား၊ကို၊ ဆေ၊ဟာ၊ဟော
တော်မူ၏။ မာဏ ဝ၊လူ့လင်း၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ကမ္မသကာ၊ ကံ
သာသျှင်ဥစ္စာရှိ ကုန်၏၊ ကမ္မ ဒါယာ ဒါ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာသည်
ပေးအပ်သောအကျိုးကို ယူတတ်ကုန်၏၊ ဆုမာ ဂါထာ၊ ဤ ဂါထာတို့ကို
သုတ္တာ ကြား၍၊ သေ၊ဒ၊သ၊ ဗောဓိဒါသမထေရ်၏။ ဥ ပတ္တ ကာ၊ အာ ဆွေ
အမျိုးတို့သည်၊ ကမ္မသကတာ ယ၊ ကံသာသျှင် ဥစ္စာရှိသည်၏ အ ပြစ်၌
ပတိ ဌဟံ သု၊တည်ကြကုန်၏။ ၊ဗောဓိဒါသ ထေရ ဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ဗောဓိ
ဒါသမ ထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိ ဒ္ဒိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်- ၂-ဒုယတိဝဂ်-၁၃၃-ဟေရညကာနိတ္တေရဂါထာ၊

အစ္စယန္တိ အဟောရတ္တာ တိ အာဒိကာ၊ အစ္စယန္တိ အဟောရတ္တာ အစဝ်ရိကုန် သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဟေရညကာနိတ္တေရသ၊ ဟေရညကာနိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ တည်း၊ ကိုယ်တော်ပါကခုံ ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြုပြီးအုံ၊ အယံ၊ ဤဟေ ရညကာနိမထေရ်သည်၊ ဘဝေ တော၊ ဘုန်းတော်ရောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူ သော၊ ပဒုမုတ္တရသ၊ ပဒုမုတ္တရဖြောင့်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက် ထက်တော်၌၊ ဟံသာဝတိနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုး အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဘွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြား လိမ္မာပညာရှိသည်၏ အပြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဒေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဘဒ္ဒကော၊ သူခစား သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇိဏ္ဏော၊ အသက်အိုမင်းမှုသည်ရှိသော်၊ ဂေဟံ ဝသံ၊ တနေ့သည်၌၊ သတ္ထုသာဝကသ၊ ပဒုမုတ္တရ ဖြောင့်စွာဘုရား၏တပည့်ဖြစ် သော၊ သုဒေဝတသ္သ နာမ၊ သုဒေဝတာအမည်ရှိသောမထေရ်အား၊ ပံသုကူ လံ၊ ပံသုကူသက်နှုံးကို၊ ပရိယေသန္တသ၊ ရှာစဉ်၊ ဥပဇ္ဈာယသ၊ ထက်ဝက် သောဥဆိုးကို၊ ပရိစ္ဆိဒ်စွန့်လွှတ်၏၊ သေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန တာဒိသေန၊ ထိုကဲ့သို့သောရှိသော၊ ဥညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာ ပရံ ထိမ္ဘဏ်မ၊ ဒေဝမနုဿေသသု၊ နတ်ဘုံလူ့ဘုံတို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင် လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဖြောင့်စွာဘုရားပွင့် တော်မူသော အခါ၌၊ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏၊ ဒေဝေ ဃာတ ကသ၊ ရိုးသူကိုသတ်ဖြတ်တတ်သော၊ ဘောဇကသ၊ ရှာစား၌၊ ပုတ္တော ဟုတ္တာ ပုတ္တဘာဝေန၊ သား၏အပြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏၊ အာသ၊ ထိုအမျိုး ကောင်းသားအား၊ ဟေရညကာနိတိ နာမံ၊ ဟေရညကာနိဟူသော အမည် သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိ၊ သော်၊ ဝိဝုအစ္စယေန၊ အာဘလွန်သဖြင့်၊ ရညာ၊ ကောသလမင်းကြီး သည်၊ တာသိံ ယေဝ ဂါမဘောဇကဋ္ဌာနေ၊ ထိုရှာစား အရာ၌သာ ဣဿရိယာ၊ မှဝိတာ၊ ထားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတေ ဝနပဒိဋ္ဌာ ကောဇ ဝနဲ ကျောင်းကို အလှူခံသောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော် တော်ကို ဒိသွာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပဒုမဝတ္ထုသဒ္ဒါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဒါတရားရှိသည် ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကနိဋ္ဌသ၊ ညီငယ်အား၊ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုရှာစား

အာရောဒေါထူးကို၊ဒါပေတွေ၊ပေးစေ၍၊ ရာဇာနံ၊ကောသလမင်းကြီးကို၊အာ
ဝုဏ္ဍိတွေ၊ပန်ကြား၍၊ ပဇ္ဇဒိတွေ၊ဟောနှိ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌ
ပေတွေ၊ဖြစ်စေ၍၊နစိရသော၀၊မကြာမြင့်ဓိသာလျှင်၊အာရဟာတ္တံ၊အရဟာတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ပါဝုလိ၊ရောက်၍၊တောနေ၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ ဥပဓုဒသဒါယ
ကမထေရ်၏အာပဒါနိုဒ်၊ ။

ဘုရား၀တော၊ဘုန်းတော်ရှေ့ကပါ၊နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ပဒုမုတ္တ
သာ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊သုဓာတောနှာမ၊သုဓာတအမည်ရှိသော
သာ၀ကောတပည့်သည်။ပံသုကူလံ၊ပံ့သကူသင်္ဃာကို။ဂ၊ဝေသော်လည်း
ရှာမှီးလိုသည်ဖြစ်၍၊တဒါ၊ထိုပဒုမုတ္တရာလောကမြတ်စွာပင့်ဘုန်း၊ခါဠ်၊သံကာ
ရေ၊တံမြက်ခြေ၊စုဠ်၊ဝရ၊တစရုတိ၊လှည့်လည်ရ၏။ ၊အဟံ၊ဂါသည်၊နဂရေ
ဟံသာ၀တိယာ၊တံသာ၀တီမြို့ဠ၊ပရေသံ၊ သူတပါ၊တို့၏၊ဘဒ္ဒကော၊သူ၀
စား၊သည်၊ဟုတွေ့ဖြစ်၍။ဥပဓုဒသံ ထက်ဝက်သောပုဆိုး၊ကို၊ဒတ္တွာနု၊ပေး
လှူ၍ပြီး၍၊သိရသာဦးဖြင့်၊အာသိ၀ါဒယိ ၊ရှိခိုးပြီ။ ၊သုဂတေနု၊ကောင်းစွာ
ပြုအပ်သော၊တောနတာဒိ၊သနု၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ကမ္မေနု၊ကံကြောင့်
ရင်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ စေတနာ ဆုတောင်းခြင်းဟူကြောင့် လည်း
ကောင်း၊မာနုသံ၊ လူဖြစ်သော၊ဒေဟံ။ ကိုယ်ကို၊ ဓပိတွာ၊စွန့်၍၊တာ၀
တိ ံသံ၊တာ၀တိ ံသာနတ်ပြည်သို့၊အဟံ၊ ဂါသည်၊အဂစ္ဆိ၊သွား၏ပြီ။ ။
အဟံ ဂါသည်၊ တေတ္တိသာကျွတ်ကုံ၊ သုံးဆဲ့သုံးကြိမ်၊ ဒေ၀ိန္ဒေ၊ သိကြား
နတ်မင်းသည်၊ ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊ ဒေ၀ေန္ဒံ၊ နတ်ပြည်ကို။ အကာ၊ယိ ံ၊ပို
အုပ်ရပြီ၊သတ္တာဒိသတိကျွတ်ကုံ၊ နှစ်ဆဲ့ရှစ်ကြိမ်ဘုရားတော်လုံး၊လည်း၊စက္ကဝတ္တိ
မင်ကြီးမင်းသည်၊ အ၊ဟောသိ ံ။ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ။ပဒေသေ၊ ပဒေသရာဇ
မင်း၊အဖြစ်သည်၊ဝိပုလံ ၊မှာ စွာ၏၊ ဂဏာနုတော၊ ဂဏာနုသည်ကား၊ ဖြင့်၊
အသင်္ချေယျံ ၊မရေတွက်နိုင်၊ ဥပဓုဒသဒါ၊နုဒ်၊ထက်ဝက်သောပုဆိုး၊ကို
လှူ၍ရှင်းကြောင့်၊အကုသောတာ၊ယား။ သောမရှိသည်ဖြစ်၍။ ၊မေ၊ဒါ၊ဖြင့်
လျော်ရ၏။ အာ၊ဂါသည်၊အ၊ဇ္ဈာယ၊နေ၊ဣဆ္ဆ၊မာ၊နော၊အ၊လိုရှိသည်ရှိသော်
သ၊ဂ၊ဒုနုံ၊သောနှင့်ကကွ၊ သပဇ္ဇတံ၊ ဗ်ပ၀ဏ္ဏ၊ဝေ၊ဝေ၊နှင့်တကွ၊ ခေါမ
ဒုဿဟိ ခေါမတိုင်ပ်ခွ်ဖြစ်ကုန်သောပုဆိုး၏ဖြင့်၊ ဆာ၊ဒေယျံ ၊ကို လွှမ်း၊နိုင်
၏။ ဣဒံ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အ၊လုံ၊ဝုံ၊သော အ၊ကျိ၊သည်၊ အ၊ဒုဒုဿ
ထက်ဝက်သောပုဆိုး၊ကို လှူ၍ခဲ့ပ ၏ ။ ဖလံ၊အ၊ကျိ၊ပင်တည်း။ ။ဣ၊တော၊
ဤ၊ဘ၊ဒ္ဒ၊ကပ်ကမ္ပာမှ သ၊ဘ၊သ၊ဟ၊သော၊ကပ္ပေ၊ကမ္ပာတိုင်အောင်၊ ထ၊ဂ်ဒ်။ တ၊ဒါ၊
ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၊ပင့်တော်မူသော၊အ၊ခ၊ဒ်။ ယ၊ယ၊စေ၊တ၊နာ၊ယ၊

အကြင်စေတနာဖြင့်ဒါနံ။ထက်ဝက်သောပုဆိုးအလွှာကို၊ အခဒီ၊လွှာ၊ဘူး ပြု၊တာယစေတနာပါ၊ထိုကောင်းမှုလျှာစေတနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ် လေးပါးကို။နာဘိဇာနာဓိ၊မသိရတူး၊ဟူဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ အစုဒုဿသီ၊ထက်ဝက်သောပုဆိုးကိုလွှဲခြင်း၏။ပလံ၊အကျိုးပင်တည်း။ ၊ မယ္ဇံ၊ဂါအား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာပိတာ ဖုတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြီ (ပ)။ ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမ ကို၊ ကတံ။ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ။ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဂုဏ်း၊ပေါ်အာ၏၊ ။

ပန၊စကား၊အထူး၊ဆက်ဆိုဦ့အုံ၊အရှေ့ဘက်ဦ့၊ အရှေ့ဘက်ဖြိုလ်သို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက်၍၊အတ္ထနော၊ဖိုဖို၏၊ ကနိဋ္ဌာဘာတရံ၊ ညီအငယ်ကို၊ တာ၊တာ၊ကမ္ဘ တော၊ထိုအရှေ့အထူး၌၊နိဝတ္တေ၊တုကာမော၊ နစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍ဝင်ထိုင် ယောဂကမ္မေ၊ထိုအရှေ့အထူ ၌သာလျှင်၊အာဘိရတိ၊အလွန်မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊တံ၊ထိုညီ အငယ်ကို။ စောဒေန္တော၊ အပြစ်တင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အစ္ဆယန္တိ အဟောရတ္တာ၊ ပ၊ ဝိပါ၊ကောတိ၊သပါ၊ပကောတိ၊ ဂါထာနယံ။ အစ္ဆယန္တိ အဟောရတ္တာ ပ၊ ဝိပါ၊ကောတိ၊သ၊ပါ၊ပကော ဟူ၊သောဂါထာနှစ်ခု၊အပေါင်းကို၊အဘာသိ၊ရှာ၏ဆိုနှင့်။ ။အဟောရတ္တာ ရတ္တိဒိဝါနိ။နေ့ညဉ့်ဟူသည်၊အစ္ဆယန္တိ အတိက္ကမန္တိ လွန်ကုန်၏၊ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတိ၊ဇီဝိတသည် ဥပရုဏ္ဏတိ၊ခေတနုရောဂ၏အစွမ်းဖြင့်ချုပ်၏၊မစ္စာနံ၊ သတ္တ ဝါတို့၏၊အာယု၊အသက်သည်၊ခိယျတိ၊ကုန်လွယ်ခဲ့၊ ဂ်ပါ၊အာ၊ယ်ကဲ့ သို့နည်းဟူမူကား ၊ကုန္ဒဒိနံ၊ တောင်ပတက်ဆင်း၊ဖြစ်ခဲပင်၊တို့၏။ ဩဒကံ၊ ရေသည်၊ခိယျတိ၊ခိယျတိ၊ဆုတ်၊ခမ်း၊ချောက်သကဲ့သို့တည်း၊ ။ဃ။ထို သံသရာဝဋ္ဋ၌မပြန်သည်ဖြစ်လျက်၊ဗေဒလော၊ မလိမ္ပာ၊သောသူသည်၊ပါ၊ပါ ခိုကမ္ပာခန်း၊မကောင်းမှုကံသို့ကို၊ကရေ၊တိ၊ပြု၏။ကရံ ကရောန္တော၊ ပ၊ ပြုသော် လည်း၊နဗုဇ္ဈတိ၊ဒုက္ခ၏အကျိုးကို့မသိတတ်။ ဝေဒို၊ဤသို့မသိ၊သော်လည်း။ ပဇ္ဇော၊ငရဲနှင့်ဖြစ်ခြင်း၊အစရှိသော၊နာကိကား၊လည်း၊ အသ၊ထိ သူ့ရှိ ဟိ၊အား။ ကမ္ဘုကံ်ကမ္ဘုကမေ၊အလို-ရှိ၊သောဆင်း၊ရဲသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ် ၏။ ဟိယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်။ အသ၊ပါ၊ပကမ္ပသ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါ၊ကော၊အကျိုး၊သည်၊ ပါ၊ပ၊ကောနိ ဟိ၊နော၊ယ္ဟတ်၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ကမ္ဘုကံ်ကမ္ဘုကမော၊ အလို-ရှိ၊သောဆင်း၊ရဲသည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တဘွားထိုဂါထာပုဒ်၌၊အဋ္ဌယန္တိတိ၊အစ္ဆယန္တိဟူသည်ကား။ အတိက္ကမန္တိ၊လွန်ကျော်၏၊ လဟုံလဟုံ၊ ချင်စွာချင်စွာ၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ လွန်ကျော်၏။ ဣတိ၊ဤသည်ကား ၊အကျွေး၊အနက်တည်း။ အဟေးဝေ့ဿတိ။ အဟောရတ္တာဟူသည်ကား၊ဗြဟ္မာ့ဒေဝါနှင့်ညဉ့်နေ့တို့သည် ဇီဝိတံဥပရုဇ္ဈတိ၊ဇီဝိတံဥပရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ဇီဝိတ်ဖြစ်သော် ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ခဏိကနိရောဓဝေသေန၊ခဏိကနိရောဓ၏အစွမ်းဖြင့် နိရုဇ္ဈတိ။ ချုပ်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြောင့်ကြောင့်၊ ခဏောခဏေတွံ ဘိက္ခုဿယသ်စဇိယသိစဝိယသိစ ဥပဇ္ဇသိစ ဝယသိစ၊ ခဏောခဏောတွံဘိက္ခုဿယသိစဇိဿသိစဝိယသိစ ဥပပဇ္ဇသိစဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊တို့၊သင်သည်၊ခဏောခဏော၊ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း၊ ဇရာယသိစ၊ ဥပ ဒဂ္ဂေ၊ကာအား၊ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသို့လည်း၊ရောက်၏၊ ဇိယတိစ၊ ဌိတိခဏအား၊ဖြင့်အိုခြင်းသို့ရောက်ရ၏၊ ဝိယသိစ၊ ဘင်္ဂခဏအား၊ဖြင့်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ရ၏၊ ဥပပဇ္ဇသိစ၊ ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသို့လည်ရောက်ရ၏၊ ။အာယုဝိယျတိမစ္စာနန္တိ၊အာယုဝိယျတိမစ္စေးနံဟူသည်ကား၊ မရိတဗ္ဗသဘာဝတ္တာ။ သေခြင်းသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊မစ္စာတိ၊ မစ္စဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာနံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ဇာမေသံသတ္တာနံ၊ဤသတ္တဝါတို့၏၊ အာယု၊အသက်သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ယော၊အကြောင်းသတ္တဝါသည်၊ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊ ဇီဝတိ၊အသက်ရှည်၏၊သော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊ဝဿသတံ၊အနှစ်တရာပတ်လုံး.ဇီဝတိ၊ အသက်ရှည်၏၊အပ်၏။အနှစ်ဘရာအောက်အယုတ်သည်လည်း၊ကောင်း။ ဘိ၊သျှာဝ၊ အနှစ်တရာတက် အလွန်သည် လည်း၊ကောင်း။ ဇီဝတိ၊အသက်ရှည်၏၊ဟုတိ၊ဝေ၊ဤသို့။ ပရိဿ်ဿနကာလပရမာယု၊ ပိုင်းခြား၊အပ်သောကာလအဘိုင်း၊အရှည်ရှိ၊သော၊အသက်သည်။ဝိယျတိ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ဃယဋ္ဌ၊ကုန်ခြင်းသို့ လည်း၊ကောင်း။ သ ဗ္ဗဒဋ္ဌ၊ ပျက်ခြင်းသို့ လည်း၊ကောင်း၊ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊ ယထာကိ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ကုန္ဒဒိန်၊မြစ်ငယ်တို့၏၊ဩဃဒကံ၊ ရေသည်၊ဝိယတိယထာ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့တည်း၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ပဗ္ဗတေ၊ယျာနံ၊တောင်မှသက်ဆင်း၊ကုန်သော၊ကုန္ဒဒိန်ခုဒ္ဒကနဒီနံ၊ မြစ်ငယ်တို့၏၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊စိရံ၊ရှည်မြင့်စွာ၊နတိဋ္ဌတိ၊မတည်၊ လဟုတရံ၊ အလွန်လျင်စွာ၊ဝိယတိ၊ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အာဂတမဂ္ဂေ၊ယ ဝ၊သော ၊ဘမ္ဗဒ္ဒ၊သောလျင်၊ဝိ ဂ္ဂတ၊ကင်းပျောက်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊အာယု၊ အသက်သည်၊ လဟုတရံ၊ အလွန်

လျှင်စွာ၊ ဒိယတိခယံဂဏ္ဍတိ၊ ကုန်ခြောင်းပျက်ခြင်း ဘိုရောဂါ၏၊ ဘေးစားဤ ကုန်ဒိန်ခြေဒဏ်ဟူသောပုဒ်၌လည်း၊မနောယောဝမာနသန္တိယထား မနော ယောဝမာနသံဟူသောပုဒ်ကဲ့သို့၊ဥဒဏမေဝခြေဒကန္တိ၊ဥဒကမေဝခြေဒဏ် ဟူသောဝစနတို့ကို၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏၊ အသပါပါနိုကမ္မာနိုကရံဗာလောနု ဗုဒ္ဓါဘိဘိ၊ အသပါပါနိုကမ္မာနိုကရံဗာလောနုဗုဒ္ဓါတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ ဤသို့၊ သံယာရေ၊ သံသရာ၌၊ အနိစ္စေပိသမာနော၊ မဖြိသည်ဖြစ်လျက် လည်း၊ဗာလော၊သူရိုက်သည်၊လောဘဝသေနဝါ၊လောဘ၏အစွမ်းအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ကောဓဝသေနဝါ၊အမျက်ထွက်သည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပါပါနု၊မကောင်းမှုဟူကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ကရောန္တော ပိ၊ပြုသော်လည်း။နဗုဒ္ဓါတိ၊ ဒုက္ခ၏အကျိုးကိုမသိတတ်၊ ပါပံ၊မကောင်းမှု ကို၊ကရောန္တောစ၊ပြုသော်လည်း၊ပါပံ၊မကောင်းမှုကို၊ ကရောမိဘိ၊ငါပြုမိ ၏ဟူ၍၊ အဗုဒ္ဓါနုကောနာမ၊ မသိသောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣမသ္မိ ကမ္မ ဃာ၊ဤမကောင်းမှုကံ၏၊ဝေဗျပေါ၊ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ် သော၊ဒုက္ခော၊ဆင်းရဲသော၊ဝိပါကော၊အကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ ပနဣတိ ဝေ၊ဤသို့သာလျှင်၊အဓောနုတော၊မသိခြင်းကြောင့်၊ နဗုဒ္ဓါဘိတိ၊ နဗုဒ္ဓါတိဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ပဏ္ဍာသကဒုက္ခံ၊ဟောတိဘိ၊ပဏ္ဍာသက ဒုက္ခံ၊ဟောတိဟူသည်ကား၊ပါပသကမ္မဃ၊ မကောင်းမှုကံကို၊အာယူ ဟနက္ခဏေ၊အားအားတုတ်သောခဏာ၌၊ဣမသကမ္မဃ၊ ဤမကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကော၊အကျိုးသည်၊ဝေဗျပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယဒိနု ဗုဒ္ဓါဘိ၊အကယ်၍ဒုက္ခ၏အကျိုးကိုမသိသည်ဖြစ်အံ့၊ ပန၊ထိုသို့မသိသော် လည်း၊တဇေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားကိုအားထုတ်သည်မှ၊ပဏ္ဍာ၊နောဟ် ကာလ၌၊နိရိယာဒီသု၊ဝေရဲ အစရှိသည်ဘို့၌၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်သော၊ဒုက္ခ ဃ ၊ ထိုကုသိုလ်အားကုတ်သောခဏာ၌၊ဣမ ကမ္ဘ ကမ်းမ ကမ်ကို၊ ဝ ဝ ၊ ဝ ဝ ၊ ဝ ဝ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၃-ဟေရညကာနိဇာတ်။ ၂၇၃

ရသော၊ မကြာခြင့်မိပင်လျှင်၊ သဒ္ဓေ၊ မိမိအကျိုးဟု ဆိုအပ်သောမင်
ဖိုလ်ကို၊ နိုင်ပြီးခေသည် ပြီးစေ၏။ ။ဟေရညကာနိဇာတ်ဝတ္ထုနှာ၊ဟေ
ရညကာနိမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗာန်တော်ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၄-သောမဒတ္တဇာတ်ဂါထာ။

ပရိတ္တံဒါရုနန်ဆောဒိကား။ ပရိတ္တံဒါရုံ၌သို့အစဝ်ရှိသောဂါထာတို့သည်၊
အာယသ္မတောဂုတ်သည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သောမမည်တော်ရှိသော၊
သောမမည်တော်မထေရ်၏ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယင်ဖြင့် ဤသောမမည်တော်
ထေရ်သည်သည်း၊ပုရိ၁ဗုဒ္ဓသာ၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အနေထိုင်တော်
တို့ဖြင့်၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူး
ရှိသည်ဖြစ်၍၊တည်ထောင်ထောင်ဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောလူ့တုံ့နတ်တုံ့တို့၌၊ပုညာနှ
ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊သံဝိသေ။ သိဒ္ဓိအာမည်
တော်ရှိသော၊ဘဂဝေါတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ဝေဟာရ်ထက်တော်၌
ကုလဂေဟော၊အမျိုးအိမ်၌၊နဗ္ဗဟိတ္ထိတွေ.ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊အထူးမြင်သိပညာရှိ
သည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်၊ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ဘုရား၏
ဂုဏ်းကျေးဇူး၊တော်တို့ကို၊ သုတ္တော၊ကြားနာရ၍၊ပသန္နမာနသော ကြည်ညိုသော
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဂေဟဒ္ဒါဝသံ၊တနေ့သ၌၊ကိ ံသုကဂုက္ခံ၊ ပေါက်ပင်
ကို၊ပုဋ္ဌတံ၊ပေါက်ပနုးကဲ့၊ဒိသ္တာ၊ဖြင်၍၊ပုပ္ဖာနိ၊ပန်းတို့ကို၊ဝဟေတ္တာ၊ယူ၍၊
သာယ္ယာရုံ၊သိဒ္ဓိဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌
ဒိဒိတ္တာ၊ပစ်ကြဲ၍၊ပူဇေသိ၊ပူဇော်၏၊သော၊ထိုအမျိုးသား၊သည်၊တေနတာ
ဒိသေန၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ပုညကမ္မေန၊ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဒေဝမ
နုဿသု၊နတ်ဘုံလူ့ဘုံတို့၌၊သံသရေ၊ကွေ့ပတ်ရှည်ရှည်ဖြစ်၍၊ ဣမ
သ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤပေါ်ကြွလာတမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗာ
ရာဏာသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊
ဖြစ်၍၊သောမမည်တော်ဘိလဒ္ဓနာမော၊ သောမမည်တော်ဟုခေါ်သောအမည်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ တိဏ္ဏံဝေဒါနံ၊ ဝေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ဂတမ်းတာဘက်သို့
ရောက်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝိမုတ္တိ နနာမ၊ဝိမုတ္တိအာမည်ရှိသော၊ ထေရေ
နမထေရ်နှင့်၊သင်္ဃ၊တကွ၊ကတပရိစယတ္တာ၊ပြုအပ်သောလေ့ကျက်ခြင်း
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အာဘိဏှ၊မပြတ်၊ တာယ၊ ထိုဝိမုတ္တိမထေရ်၏၊
သန္တိကံ၊အထံတော်၊ဂန္တွာ၊ကွန်ကြွ၊သွား၊သည်ရှိသော်၊ဧကံ တရားကို၊သုတ္တာ၊

ကြားနာရ၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ လဋ္ဌပသာဒေါ၊ ရှေးဦးသော ကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမ်ပွင့်တွား၊ရဟန်းပြု၍၊ လဋ္ဌူပသမ္ပဒေ၊ ရှေးဦး သောပဋိပတ်အားဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထုပဒီပတ္တိ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ကာ ရောနှောပြုသည်ဖြစ်၍ ဝိစရတိ၊လှည့်လည်ရှာ၊ဝိမလတွေ့ရောပန်၊ ဝိမလ မထေရ်သည်ကား၊ကုဿိတောပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊မိန္ဒဗဟုလော၊ငိုက်ခြင်း များသည်ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓေ ဗိဝံ၊ညဉ့်နေ့ဘို့ကို၊ဝိတ်နာမတိ၊ လွန်စေ၏၊သောမ ပ်တွေ့၊သောမပ်တွမထေရ်သည်၊ကုသိတံနာမ၊ပျင်းရိခြင်းမည်သည်ကို၊ နှိပ်စက်ပယ်ဖျက်၍၊ဝသနေ၊နေခြင်း၌၊ ကောဂုဏော၊ အဘယ်ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ရှိ အံ့နည်း။ ဆုတ်၊ဤသို့နှလုံးသွင်း၍ ဝံ၊သို့ဝိမလမထေရ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်ခဲ့၍၊ မဟာကဿပတွေ့ရှိ၊မဟာကဿပမထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွား၊ ကပ်၍၊ ဘဝ၊ထိုမဟာကဿပမထေရ်၏။ သြဝါဒေ၊အာဇုံးအမၽှ ဌတွား၊ဝည်၍၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွား၊ဖြစ်စေ၍၊ နစိရေ၊သော၊ မကြာမြင့်မီ သာလျှင်၊အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဘေ၊ထို ကြောင့်၊ဆပဒါ၊နော၊အပဒါနေ၌၊ ။ကိုယ်သုတ်၊ ပေါက်ပန်းတဲ့။ ဝုဋ္ဌိတံ၊ ပွင့် သည့်ဘုံ၊ဒိသွား၊မြင်၍၊အဠလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ပဋိဟတွား၊ရှောက်ချီ၍၊ ဗုဒ္ဓ၊သစ္စာ၊သိမ်မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊သရိတွား၊ အောက်မေ့၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊အတ်ပူဇယ်၊ပူဇော်ပြု၊ ။ဘုဂတေန။ ကောင်းစွာပြုအပ် သော၊တေ၊နဝကမ္မေ၊နှစ်၊ထိုကောင်းမှုကံ၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊စေတနာ ပဏိဓိဘိစ၊စေဘနာ၊ဆုတောင်း၊ခြင်း၊တို့ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊မာနုသံ၊လူ ဖြစ်ခြင်းသော၊ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ဟေဟိတွား၊စွန့်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာဘုံသို့၊အဂန္တွံ၊ လားပြု၊ ။ ဆုတောဘဒ္ဒကပ္ပတော။ ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိ သေကပ္ပေ၊သုံးဆဲတကမ္ဘာ၏ကပ်ခု၊ ယံ၊ကမ္ပံ၊အာ ကြင်ပေါက်ပန်းလှသောအမှတ်ကို၊ တဒါ။ ထိုသင်္ခါမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ သောအခါ၌၊အကဗိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏၊ ဒုဋ္ဌတိ၊အပါယ်လား၊ခြင်းကို၊နာတိစာနာ ဖိ၊မသိတော်ဘူး၊ဆုံး၊ဤအပါယ်လေးပါးကိုမသိ၊ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး သည်၊ဗုဒ္ဓဟူစာယ၊ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊ ။ ဟယ်။ ငါသည်၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖျက်ကြည်းအပ် ကုန်ပြီ (ပ)၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊ ပြုကုန်ပြီ၊ဆုတ်၊ဤသို့၊ရတို့၊ဟောအပ်၏၊ပန်၊အထူးကို၊ဆင်ခြင်.ဆုံ.ခန်း၊ အရဟတ္တ၊အရဟ.ဖိုလ်သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ဝိမလတွေ့ရှိ၊ဝိမလမထေရ်ကို၊ သြဝါဒေနုဏ်းမခြင်းဖြင့်၊တရွှေ့ကြ ပြီ။ မြတ်မောင်းလိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ။

ပရိဘုံ့သောင်ယပ်သားဒါရုံ့သင်္ဘောကိုအာရုယ္ဟားတက်စီ၍ မဟာဏ္ဍာဝေ၊ သမုဒ္ဒရာဠ်ယိုဒေယ်ထား၊နှစ်ရာသက်ဝဲလို့ ဝေ်တယ်ထားထိုအတ္ထ၊သာဓုဖြစ်ပါ၊ ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းရှိသော်လည်း၊ ကုသိတ်ပျင်းရိ၊သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊အာ-မ္ဘ စွဲ၍၊ယသ္ဓာအကြင်ကြောင့်၊သိဒတ်၊နှစ်ရှေ့၊တသ္ဓား၊ထိုကြောင့် ကုသိတ်ပျင်းရိ၊သော၊ဟိနုဝိရိယံ၊ယုတ်လျော့သောလုံ့ သ-ရှိ-သော၊တံ၊ထိ ပဂ္ဂိုလ်ကို၊ပရိ-ဇွေ့ယျ၊ရှောင်ကွင် ရာ-ဒဲ၊ပဝိဝိ၊ကုန်ဟု၊ဆိ-ဗ္ဗ ဗြိမ်ခြင်း၊ကင်အာ လိုရှိကုန်သော၊အရိယေ၊ဟု၊အရိယာဖြစ်ကုန်သော၊ပဟိတတ္တေ၊ဟု၊နိဗ္ဗာန် ဆိုသော်လည်း အပ်-သော-စိ-ရှိကုန်သော၊နိစ္စံ၊အမြဲ အာရဒ္ဓဝိရိ-ယေ၊ဟု၊ အား ထုတ်အပ်သောလုံ့၊လရှိကုန်သော၊ပဏ္ဍိ-တေ၊ဟု၊ပညာရှိကုန်၏ သဟ-အ တူ-ဘတ္တ-အာ-ဝသေ-နေ-ရာ-ဏ်။ ။

တဏ္ဍာ ထိုဂါထာတို့၌ ပရိဘုံ့ဒါရုမာရုယ္ဟား၊ယထာသိဒေမဟာဏ္ဍာဝေတိ၊ ပရိဘုံ့ဒါရုမာရုယ္ဟား ယထာသိဒေမဟာ ဏ္ဍာ-ဝ ဟူသည်ကား၊ ပေသ-လော၊ သိလ-ကိုချစ်သော၊ကုလဝုဏ္ဏောဝိ-အမျိုးသားသည်လည်း၊ ကုသိတ်အလ သဝုဋ္ဌလံ၊ပျင် ရိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊နိ သ-ယော ဖြစ်၏၊ သိဒတ်၊နှစ်-ရှေ့၊သံ သာ ရေ-သံ သရာ-ဒ္ဓ-ပတာ-တိ၊ကျရှေ့၏၊တ သ-ထိ ပျင်-ရိ သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ပါ-ရုံ၊ ထိမ္ဗာဘက်ကမ်-ဟုဆိုအပ်သော၊နိဗ္ဗာနုံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊နဝ ဏ္ဍ-တိ၊မရောက်နိုင်၊ ဟော်၊ ထိပျင်-ရိ သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိ သ-ယော ဖြစ်ချေ့၊ ယသ္ဓာ၊ အကြင့် ကြောင့်-ဝေ်၊ဤသို့၊ဤဒိသံ၊ဤသို့နှင်မ္ဘန်းတတ်သောသတောဟု၏၊ တသ္ဓာ၊ ထိကြောင့်၊အဓိကုသသမ္ဘဝ-သေနုကဲလွန်သောကုသိုလ်မ္ဘ-၏အစွမ်း၊ဖြင့် သိ-သံ-ဦး-ခေါင်း-ကို၊အနုက္ကိ-ဝိတ္ကာ၊မချိုကြွမှု၍၊ကုန်ဆိုတံ၊စက်ဆုင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊သိဒနုတောဝ၊ နှစ်မ္ဘန်း၊စေတတ်သောကြောင့်၊ ကုသိတ်၊ ပျင်-ရိ သော၊ဝိ-ရိ-ယာ-ရမ္ဘာ-ဝ-တော၊ အား-ထုတ်အင်-သော ဝိ-ရိ-ယမ-ရှိ သ-သည်-၏-အ ဖြစ်ကြောင့်၊ဟိနဝိ-ရိ-ယံ၊ယုတ်သောလုံ့-လ-ရှိသော၊တံ-ပုဂ္ဂိုလ်-ထိ-ပုဂ္ဂိုလ်-ကို၊ သမ္ဘ-ထာ-အခြင်း-ခပ်သိမ်း-ဝ-ဇ္ဇေ-ယျ၊ ကြဉ်ရှောင်ရာ-၏၊ တ သ-ထိ ပျင်-ရိ သော-ပုဂ္ဂိုလ်-၏ ဒိ-ဋ္ဌာ-နု-တိ-ံ၊ ဖြင်-သော အာ-ကာ-ရ-သိ-လ-အာ-စာ-ရ-ဂုဏ်-အာ-ဒေ လိုက်ခြင်း-သို့၊နာ-ပ-ဇ္ဇေ-ယျ၊မ-ရောက်ရာ၊ ဇာ-တိ-ဤ-သည်-လျှင်၊ အ-ဏ္ဍော၊ အ-နာ-ဂ-တ-သည်း၊ ။ဝေ်-ဤသို့-ပုဂ္ဂ-လာ-ဒ-ဋ္ဌာ-ယ-ပုဂ္ဂိုလ်-လျှင်-တည်-ရာ-ရှိ-သော၊ ဂါ ထာ-ယ-ဂါ-ထာ-ဖြင့်၊ကော-သ-ဇ္ဇေ-ပျင်-ရိ-ခြင်း-၌၊အာ-ဒီ-နဝ်၊ အ-ပြစ်-ကို၊ ဒ-သေ-တွား-ပြပြီး-၍-ဇာ-ဒါ-နိ-ယ-ခုအ-စာ-၌၊ ဝိ-ရိ-သာ-ရ-မ္ဘ-၊ ဝိ-ရိ-ယ-ကို-အား-ထုတ်-ခြင်း-၌၊ အာ-နိ-သံ-သံ-၊ဝိ-ရိ-ယ-၏-အ-ကျိုး-ကို၊ဒ-သေ-တုံ-၌-ခြင်း-၌၊ပ-ဝိ-ဝိ-ဇ္ဇေ-ယျ-တိ-အာ-ဒိ၊ ပ-ဝိ-ဝိ-ဇ္ဇေ-ယျ-ဤ-သို့-အ-စ-ရှိ-သော-စ-ကား-ကို၊ဝ-ဇ္ဇ-ံ-ဆို-အ-ပ်-၏၊တ-သ-၊ထိ-ဂါ-ထ-

၏။အတ္ထော၊အနုက်ကိုးပေါ်ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတမ္ပေါ၊သိအပ်၏။ယေနယာဒိသေန၊အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ကာယဝိဝေကသဘာဝေန။ကာယဝိဝေကသဘောအာ ဖြင့်၊ ပဝိဝိတ္တာ၊ဆိတ်ငြိမ်၏။ တတောဝေ၊ထိုဆိတ်ငြိမ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ကိလေသေတိ၊ကိလေသာတို့မှ၊အာရုကတ္တာ၊ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒေ၊ရိယာ၊အရိယာမည်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပေသိတာစိတ္တတာယ၊ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိတတ္တာ၊ ပဟိတတ္တာမည်ကုန်၏၊ အာရုမ္ဘကျွန်ုပ်ရှာနှဝသေန၊ ကုသိုလ်အစဉ်ရှိသော အာရုံသို့ ကပ်၍ရှုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဝသေနစ၊အနိစ္စနုက္ခမဒုက္ခစသည်ရှိသောလက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့ကပ်၍ရှုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျာယိနော၊မကောင်းမှုကို ဖျက်ကြည်းတတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗကာလံ အခါခပ်သိမ်း၊ပဋ္ဌာယိ တဝိရိယတာယ။ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဒ္ဓေ၀ိရိယော၊အာဒ္ဓေ၀ိရိယမည်၏၊ လောကိယလောကုတ္တရေ၊ဘေဒါယ၊ လောကီ၊လောကုတ္တရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြား၊သော၊ ပညာယ၊ဗျည်းနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ပဏ္ဍိတမည်ကုန်၏၊တေပိယေဝ၊ ထိုပညာရှိတို့နှင့်သာလျှင်၊ သဟ၊တကွ၊အာ၀သေ ဟု၊နေရာ၏၊သဒ္ဒေါ်၊အဟာ၊ရှေ့တွင်မဂ်အာရုဟတ္တ,ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သောအကျိုးကို၊နိဗ္ဗါနေ၀ုကာမော၊ပြိုးစေလိုသည်ဖြစ်၍၊သံ၀သေယ္ယ၊နေရာ၏။ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊တံ၊ထိုသောမဝိဇ္ဇမထေရ်စကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဝိမလဏ္ဍေ ရော၊ဝိမလမထေရ်သည်၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ လန့်ထိတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ သဒ္ဒေါ်၊အရှေ့တွင်မဂ်အနုဟတ္တ,ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ဝိမိအကျိုးကို၊ အာရာဒေသိ၊နှစ်သက်စေ၏။သွာယံသောအယံအာဠော၊ ထိုအနုက်ကို၊ ပရတော၊ နှောက်၌၊အာ၀ ဝိသတိ၊သိရလတ္တံ့။ ၊သောမဝိဇ္ဇဣဒေရ၀ါထာ၀ဏ္ဏနာ၊သောမဝိဇ္ဇမ ထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြိုးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယ၀ဂ်-၁၀၅-သဗ္ဗမိဇ္ဇဣဒေရ၀ါထာ၊

ဇနေ ဇနသ္မိံ သမ္ဘဒ္ဓေါတိ အာဒိကာ၊ ဇနေ ဇနသ္မိံ သမ္ဘဒ္ဓေ ဤသို့အစရှိသော၀ါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သဗ္ဗမိဇ္ဇဣဒေရသ၊သဗ္ဗမိဇ္ဇမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယဉ္စိ၊

ဤသဗ္ဗမိတ္တမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ခေးခေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော။ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကုသိုလ် အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တက္ကတဇ္ဇာဝေ၊ ထိုထိုသို့သောလူ့ဘုံနှင့် ဘုံတို့၌၊ ဝုဏ္ဏာနိ၊ ကောင်းမွန်တို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒေ ဘော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်က မွန်ဘဝ၌၊ ဒွါဒသဝေါ ကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိသဿသု။ ဝိသဿအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ နေသာဒကုလေ။ မုဆိုးအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝနစာရိကော၊ တောခိုကျင်လည်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝနေ၊ တော၌၊ မိဂေ၊ သားတို့ကို။ ဝဓိတ္တာ၊ သတ်၍။ မံသံ၊ အသားကို၊ ခါဒန္တော စား သည်ဖြစ်၍။ ဧကဒါ၊ အသက်မွေ့ ၏၊ အဝပန္တာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ် စွာဘုရား သည်။ အသေ၊ ထိုမုဆိုးအား။ အနုဂ္ဂဏှန်တံ၊ သင်ကြိုတင်ခြိုးခြောက် ထောက်ပံ့ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝသနသမီးပေ၊ နေရာ ၏အနား၌၊ တိဏ်ပါဒစေတိ ယာနိ၊ သုံးဆုသောခြေတော်ရာတို့ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူခဲ့၍၊ ပက္ကမိ၊ ကြွ တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမုဆိုးသည်၊ ဧတာ ကာ၊ လ၊ လွန်လေမည့်ခေးကာ လ၌၊ သမ္ပာသမ္ဘုဒ္ဓသု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတ ပရိစ ယဉ္စာ၊ ပြုအပ်သောလေ့ကျက်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စဏ္ဍ ဂိတာနိ၊ တရေ့ရစ်ကွက်စက်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ခြေတော်ရာတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောရဏ္ဍကပေါ်၊ ဆိတ် ဖူ ညိုပန်းတို့ဖြင့်ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တေနတ၊ ဒိ၊ သန်း၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၊ သော၊ ဝုဏ္ဏ၊ မွေ့နှမ်း၊ ကောင်းမွန်ကြောင့်။ တာ ဝတိံ သဘာ ဝနေ၊ တာ ဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အ ပရာ ပရံ ထိုမှ ဤမ၊ သုဂတိ သုယော ဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣမာ ဝတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာ ဝတ္ထိနဂရေ၊ သာ ဝတ္ထိဂိုဏ်း၌ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အာသေ ထိ အမျိုးကောင်းသားအား၊ သဗ္ဗမိတ္တော်နာမံ၊ သဗ္ဗမိတ္ထ ဟု သောအမည်သည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား သည်၊ ဝိညူဘာ၊ အထူးမြင်သိ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက် သည်ဖြစ်၍။ ဧကာ ဝနပဒိုဂ္ဂဟာ ဟော၊ ဧကာ ဝနဲ့ကျောင်းတော် ကိုအလွန်ခံ တော်မူသောနှင့်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာ ဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော်း တော်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရှင်ပြု၍ ကမ္ဗ ဋ္ဌာနံ၊ ကမ္ဗဋ္ဌာန် ကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ အ ရညော၊ တောင်း၊ ဝိဟာ ရ ဇ္ဇော၊ နေ

လျက်၊ဝသီ၊ ဝါသို့ဥပဂတ်ကိုပ်ကပ်၍၊ ဝတ္ထုဝတ္ထုသော ၊ဝါကျတ်ထောင်ကြီး သည်ဖို့သော်၊ဘဂဝန်နှင့် ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတုံ ဂိုဏိုးခြင်းငှါ၊သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ဂန္ဓကုဋီ၊သွားသည်ဂိုသော်၊အနှီရာမရှေ့ခရီးအကြား ၌၊မာဂဝိကေဟိ၊သားသတ်အမျိုးတောမှဆိုးဘွဲ့သည်၊ ကြည်ညိုတေ၊တောင် အင်သော၊ ပါသော၊ ကြောင့်ကွင်း၌၊ မိဂပေါတကော၊ သမင်ငယ်သည်၊ ဗဒ္ဓေ၊ဖွဲ့မိသည်၊ ဟောကိ၊ဖြစ်၏၊အသ၊ ထိုသမင်ငယ်၏၊မာတာ၊အမိ ဖြစ်သော၊မိဂီပန်၊သမင်မကြီး၊သည်ကား၊ ပါသံ၊ကြောင့်ကွင်းသို့၊အပရိမ္ဘာ ဝိ၊မဝင်သော်လည်း၊ ဝတ္ထုသိုနေဟောန်၊ သာ ၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်ဖြင့်ခုရုံ၊ အခေါ်းသို့၊နဝဏ္ဏတိ၊ မသွား၊မရုဏာဘယေန၊ သောကေ၊ကြောင့်၊ပါသသမိ ပဒို ကြောင့်ကွင်း၏အနီးသို့သည်း၊နဥပဂဏ္ဍတိ၊မချဉ်းကပ်၊မိဂပေါတကော စ၊သမင်ငယ်သည်လည်း၊ ဇာတောစိ၊တာ။ ဤမှထိုမှ၊ဝရိ၊ကြောင့်နှောင်ကြား၊လူး လည်း၊လျက်၊ကရဏံ၊ သနားဘွယ်သောအာသံကို၊ဝိလပတိ၊ဖြည်တမ်း၏၊ တံ၊ထိုဖြည်တမ်းသော သမင်ငယ်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ထေရော၊ မထေရ် သည်၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သောနုဟကောတုကံ၊ ချစ်ခြင်းလျှင်အ ကြောင်းရှိ သား၊ဒုက္ခ၊ဆင် ရဲသည်၊အဟော၊ ကြောင့်အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဇာတိ၊ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ဝန္ဓနောဿ၊သွားသည်ရှိသော်၊တာတောပရံ၊ ထိုမှ ☰ နောက်၌၊သမ္ပဟ္ဟ၊လေ၊မျှားစွာကုန်သော၊ဝေ၊ခို သူကို့ကို၊ ဂေါ်ပုရိသံ၊ ယောက်ျား၊တယောက်ကို၊ ဇီ၊ဝ၊ဟံ၊ ဒေ၊သက်နှင့်တကွ ဖန်ယူခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ဖန်းယူ၍၊ ပလာလ၊ဝေဏိယာ၊ ကောက်ရိုးစည်း၊ဖြင့်၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ဝေဌေတွာ၊ရစ်၍ ဗျာ၊ပဇ္ဇေ၊မီ၊တိုက်သည်ရှိသော်၊မဟာဝိ၊ဝံ၊ သည် စွာ၊သော၊အာသံကို၊ ဝိ၊ဝ၊ဇ်ဖ်ံ၊ ဖြည်တမ်း၊သော၊ တ၌ ထိုဖြည်တမ်း သော၊သူကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊တ၊ဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါး၊ကုံ့ကို၊နှံ့သော၊ယ၊ဖြို၍ သဗ္ဗာ၊ဘ၊သံ၊ဝ၊ဂေါ၊ ကောင်း၊စွာ၊ဖြစ်သော၊ဝိတ်ဝန်ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘေ သံ၊စောရ၊နုံ၊ထိုခိုး၊သူတို့၏၊ သုဏာ၊ဟာ၊နုံ၊ယော၊ ကြား၊ကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ ။ ဇနောဇနတ္ထိ သမ္ဘ၊ဒ္ဓေ၊ပ၊ ဗာ၊ယိတ္ဝာ ဗဟူဇနဿ ဂါ၊ထ၊ဒ္ဓယံ၊ ဇနောဇ နတ္ထိ သမ္ဘ၊ဒ္ဓေ၊ပ၊ ဗာ၊ယိတ္ဝာ၊ဗဟု၊ဇနံ ဟူသော ဂါ၊ထာ၊နှစ်ခု၊အ၊ပေါင်း၊ကို၊ အာ၊ဘ၊သိ၊ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ဇနော၊သူရိုက်သည်၊ဇနတ္ထိ၊တ၊ပါ၊သော သူ၌၊သမ္ဘ၊ဒ္ဓေ၊။ ဤ၊သူ၊သည်၊ငါ၏၊သား၊တည်း ဤ၊သူ၊သည်၊ငါ၏၊အ၊မိ၊တည်း၊ဟူ သော၊တဏှာ၊တည်း၊ဟူသော၊နှောင်ဖွဲ့ခင်း၊ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့၏၊ ဇနမေ၊ဝ၊။ တ၊ပါ၊ သော၊သူကို၊သာ၊လျှင်၊ ဇနော၊သူ၊တ၊ပါ၊သည်၊ အာ၊သိ၊တာ၊တ၊ဏှာ၊လော ဘ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်ကပ်ငြိ၏၊ဇနေ၊နု၊လူ၊တ၊ပါ၊သည်၊ ဇနော၊သူ၊တ၊ပါ၊ကို၊

ဗါဒိယတိုးဒေါသ၏အစွမ်းအားဖြင့်နှိပ်စက်၏။ ဓနေနာသူတပါးသည်၊ဓနံ၊ တပါးသောသူကို၊ဗ'ဒေတိစ၊မသိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းနှိပ်စက်၏။ဓနေနှုတပါးသောသတ္တဝါသည်သည် ကောင်းဓနိတောနဝါ။ဒေဝိအာဘ ဖြစ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ တဿ၊ထိုတပါးသော သတ္တဝါကို၊ဓ နေနှုတပါးသောသတ္တဝါသည်၊ အာသိတာဒိနာ၊တဏှာ၏အစွမ်းကြောင့် ကင်ပြုခြင်း ဒေါသ၏ အစွမ်းကြောင့် နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်၊ ကောအဏ္ဍော၊ အကယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိ၊မရှိသည်သာမျှ၊ ဓနံ၊ ထိုတပါးသောဒေ ဝိ အာဘဖြစ်သောသတ္တဝါ ထိုသားဖြစ်သောတပါးသော သတ္တဝါကို၊ ဗါဒိ တာ၊နှိပ်စက်တတ်သော တဏှာကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုဓနံ၊များသောသူ အပေါင်းကို၊ ဗါယေသိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍ဝိုတံ၊ တည်သောဒေါသကိုလည်း ကောင်း၊ကြောဟာယ၊စွန့်၍၊ဂန္ဓာနံ့ဂန္ဓာနေ၊ကိုသွားကုန်သောသူတို့သည်၊ ဌာနံ၊နိဗ္ဗာနဿိ၊ ဂန္ဓေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ။တတ္ထ။ ထိုဂါထာဝုန်တို့၌။ဓ နေနာတိ။ဓနေနာဟူသည်ကား။ အန္ဓဗာလဓနေနာ။အလွန်ရိုက်သောသူသည်၊ ဓနတ္ထိန္တိ၊ဓနတ္ထိ'ဟူသည်ကား။အညေဓနေ၊တပါးသောသူ၌သမ္ဘန္ဓောတဲ့ သမ္ဘန္ဓောဟူသည်ကား။ တဏှာဗန္ဓနေန၊ တဏှာတည်းဟူသော နှောင်ကြိုး ခြင်းဖြင့်ဗန္ဓေ၊နှောင်ဖွဲ့သည်ဖြစ်၍၊အယံ၊ ဤသူသည်၊မေ၊ငါ၏၊ပုတ္တော၊ သား၊တည်း၊အယံ၊ဤသူသည်၊ မေ၊ငါ၏၊မာတာ၊အမိတည်း၊ ဇာတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဋိဗန္ဓေ၊နှောင်ဖွဲ့၏။ အယမေဝ၊ဤဆိုအပ်ပြီး သည်သာလျှင်၊ ပါ'ဠော၊ပါဠိတည်း၊ဇာတိ၊ ဤသူတို့သည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ပေါ ဆေနှိ၊ ပွေးမြှောက်ခုန်၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဇာတိ၊ဤသူတို့ကို၊နိဿာယ ပြု၍ ဓိ၊ပါမိ၊အာသက်ပွေး၏။ ဇာတိ၊ဤသို့၊ ပဋိဗန္ဓစိတ္တော၊ နှောင်ဖွဲ့သောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ဇာတိ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဓနမေဝါသိ'တော ဓနောတိ၊ဓနမေဝါသိ'တော ဓနောဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသူသည်၊မေ၊ ငါ၏၊ပုတ္တော၊သား၊တည်း၊အယံ၊ဤသူသည်၊ မေ၊ငါ၏၊မိတာ၊သခင်းတည်း၊ ဇာတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အညမေဝဓနံ၊တပါ'သောသူကဲ့သာ လျှင်၊အညော၊ဓနော၊တပါ'းသောသူသည်၊ အာသိတော။ တဏှာလောဘ ဖြင့်ကပ်ပြု၏၊တဏှာယ၊တဏှာလောဘဖြင့်၊အလိုနော၊ကပ်ပြု၏။ဝရိဂ္ဂယ္ဟ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ဝိတော၊ တည်၏၊ ဓနော၊ဓနေနဗဟုမိယတိ ဗါ'ဒေတိစ၊ဓနော ဓနန္တိ ဓနော၊ဓနေနဗါဒိယတိ'ဗာ'ဒေတိစ၊ဓနာ၊ဓနံ ဟူသည်ကား။ ကမ္မသ ကတာယစ၊ကမ္မသကတဥာဏ်၏ လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတာ'ဝဗော ဓသာစ၊ မဟောက်မပြုနိုင် ဟုတ်မှန်တိုင်းသော သ'ဘာ လက္ခဏာကိုထိုး

ဝတ္ထုင်းမျိုသိခြင်း၏လည်းကောင်း။ အဘာဝတောဟု မရှိခြင်းကြောင့်၊ အစ္စုပေကျွန်း။လစ်လျှူရှုခြင်းကို၊အကဝတ္ထုဟုမြင်ရ၍။ လောဘဝသေနှ၊လောဘ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊စနော။သူတပါးသည်၊ ဇနံ၊သူတပါးကို၊ အာသိတောယ ထာ။ကပ်ငြိသကဲ့သို့ ဝေ်တထာ၊ထိုအတူ။ဒေါသဝသေနှ၊ဒေါသ၏အစွမ်း အားဖြင့်၊စနော။ သူဘပါးသည်၊စနေ့၊သူတပါး၌၊ ဗာဓိယတိ။ မသိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်နှိပ်စက်တတ်၏၊တယိဒံတံ ဣဒံ၊ ထိုသို့နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ မယ္ဟေမဝေ၊ငါ၏သားလျှင်၊ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပေါထနဗလဝသေနှ၊ နှိပ်စက် သောအကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥတ္တရိ၊လွန်စွာ၊ပတိသတိ၊ကျလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊အစာနန္ဒောဟု၊မသိသည်ဖြစ်၍၊ စနော၊သူတပါးသည်၊ ဇနံ၊သူတပါး ကို၊ဗာဓေတိ၊နှိပ်စက်သည်းနှိပ်စက်၏။ ကောဟိတာသစနေနတ္ထောသိ၊ ကောဟိတာသစနေနတ္ထောဟူသည်ကား၊တာသသအညစနသ၊ ထိုတပါး သောသတ္တဝါကို၊အညစနေနှ၊တပါးသောသတ္တဝါသည်၊တဏှာဝသေနှ၊ တဏှာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာသိတေန၊ ကပ်ငြိသဖြင့် သည်းကောင်း၊ ဒေါသာသေနှ၊ ဒေါသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗာဓိတေနစ၊ နှိပ်စက်သဖြင့် သည်းကောင်း၊ကောအတ္ထော၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ စနေနစနိတေန ဝါသိ၊ စနေနစနိတေနဝါဟူသည်ကား၊ မာတာပိတာ၊ အမိအဘာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ တေနအညစနေန။ ထိုတပါးသော သတ္တဝါသည်သည်း ကောင်း၊ စနိတေနစ၊ အမိအဘာသည်သည်းကောင်း။ ကောအတ္ထော၊ အ ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဗာဓယိတ္တာဗဟုဇနန္တိ။ ဗာဓယိတ္တာဗဟု ဇနံဟု သည်ကား၊သံသရော။ သံသရာ၌၊ စရေတော၊ ကျင်လည်သော၊ ဇနသ၊ သတ္တဝါအား၊ အယမေဝါနုရုပ်၊ ဤသို့သော သဘောသည် သားလျှင်၊ ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်ပဋိပတ္တိ၊ဖြစ်စဉ်တည်း၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ တံဇ နံ၊ထိုတပါးသောအမိအဘာဖြစ်သောသတ္တဝါကုလည်းကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုသားဖြစ်သောသတ္တဝါကိုလည်း၊ဗာဓိကာ၊ နှိပ်စက်တတ်သော၊ ယာ သာတဏှာ၊ အကြင်တဏှာကို လည်းကောင်း။ ဒေါသောဝေ။ ဒေါသ သည်သာလျှင်၊ဗဟုဇနံ၊များစွာသောသူကို၊ဗာဓယိတ္တာ၊နှိပ်စက်၍ ဌိတံ။ တည်၏၊တဏှာ၊ထိုဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ဩဟာယ၊စွန့်၍။ သဗ္ဗသော၊ ✉အာချင်းခပ်သိမ်း။ပဟာယ၊ပရိစ္စဇိတ္တာ၊စွန့်၍။ ဂဏ္ဍဉ္ဇနေ၊ဟိ၊ သွားကုန်သော သူတို့သည်၊အနုပဒ္ဒုတ်၊ရောဂအမျိုးမျိုးသောဘေးမှကင်းသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန် အဂေါ်သို့၊ဂဏ္ဍေယျုံပါပုဏေယျုံ၊ရောက်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်၊အာဇ္ဇာ၊ ဩနက်တည်း၊ပုနစကာ၊အထူးဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ဝေ်။ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုပြီး

၍၊တောရော၊ သဗ္ဗမိတ္တမထေရ်သည်၊ တာဝတေဝ၊ ထိုဆောင်ပင်လျှင်၊ဝိ
ပဿနံ ဝိပဿနာကုံ၊ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုတိ၊ရောက်ခဲ့၊ဝေနေ၊ထို,ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ကောရဏ္ဍ
ဝုဋ္ဌိယမထေရ်၏အပဒါနိုင်၏၊ ၊

အဟံ၊ဝါသည်၊ဝုရေဝုရာဘဝေ၊ရှေးဘဝ၌၊ မဟာပိတုမတေနု၊ အမိ
အာဘသေလွန်သဖြင့်၊ဝနကမ္ပိကော၊ တောသွား၊ရှုဆိုး၊သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ဘူး၊ပြီ၊ပဿဟာနေနု၊ သား၊မျိုး၊ကိုသတ်သဖြင့်၊ဖြစ်၏။ အသက်မွေး၏၊
မေ၊ဝါ၊အား၊ကုသလံ.ကုသိုလ်ကောင်း၊မှုသည်-နုဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ ။ဟေ၊ဝါ၏၊
အာသယသာမဉ္ဇာ၊နေရာ၏အနိုင်၌၊ လောကဂ္ဂနာယကော၊သတ္တလောက
ထက်ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တော်မူ
တတ်သော၊တိ၊သား။ တိ၊သားအမည်တော်ရှိသော၊ စက္ခုမာ၊ဖြတ်စွါဘုရား
သည်၊ဟံ၊ဝါ,ကို၊အနုကမ္ပာယ၊အစဉ်သနား၊သဖြင့်၊တိဏပဒါနုံ၊သုံး၊ခုသော
ခြေတော်ရာတို့ကို၊ဒသေသိ၊ပြ၊တော်မူ၏။ ။တိ၊သနာမ၊သား၊တိ၊သ၊ခ
မည်တော်ရှိ၊သော၊သတ္ထုနှော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊အကျွန်ုပ်ပင်၊ နှင့်,ကြွ
တော်မူသော၊ခြေတော်ရာ,စေတီ,ကို,ကုလည်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ဟာဠော၊ ရှင်
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဟဠေန၊ ရှင်သော၊စိတ်ကြောနှု၊ပိတ်ဖြင့်၊ ပဒေ၊ သုံး၊ခု
သော၊ခြေတော်ရာ,စေတီ၌,စိတ်ကို၊ပဿဒယိ၊ကြည်စေပြီ၊ ၊ပါဒပံ
အမြဲ,ဖြင့်,ရေသောက်တတ်သော၊ဝေ,ကိုရဟံ၊မြင်ဖူး,ကျက်စား,ကြီး,ပွါ၊သော
ကောရဏ္ဍ ဆိတ်ဖူးညှိပင်,ကို၊ဝုဋ္ဌိဘံ၊ပွင့်သည်,ကို၊ဒိသွာ,မြင်၍၊သကောသ
ကံ,ဌေ,ပွင့်နေရာပန်.ညှာနှင့်တကွ၊ဂ,ဟာတွာ၊ယူ,ပြီ,၍၊ပဒေ,သ,ဌာနိုံ၊သုံး,ဆူ
သော,ခြေတော်ရာ,ဖြတ်တို့ကို၊ ပူ,ယိ၊ပူ,ဝေပ်ပြီ။ ။သုဘတော၊ ကောင်း
စွာ ပြုအပ်သော၊ တေ,နတ,ဒိသေ,နု၊ ထိုသို့သ,ဘောရှိသော၊ ဘဝ,ဖြ,နု,စ၊
ကောင်း,မှုကံ,ကြောင့် လည်း,ကောင်း၊ စေတနာ,ပဏိဓိ,ဟိ,စ၊ စေတနာ,ဆု
တောင်း,ခြင်း,တို့,ကြောင့်လည်း,ကောင်း၊မာနုသံ၊လူ၌ဖြစ်သော၊ဒေဟံ၊ကိုယ်
ကို၊ဧဟိတွာ,စွန့်၍၊တာ,ဝတိ သံ၊တာ,ဝတိ သာ,ဘုံ,သို့,အ,ရ,ဆ,ပြီ၊ ၊
ဒေ,ဝတ္တံ,နတ်ဖွဲ့ဖြစ်သော၊အ,ထ၊ထိုမ,တ,ပါ၊မာနုသံ၊လူ၌ဖြစ်သော၊ ယံ,ယံ
ယောနိ ။အ,ကြင်,အ,ကြင်,အ,မျိုး,သို့,ဥ,ပ,ပ,ဇ္ဇာ,မိ၊ ဂ,ရောက်,ရ,ဒ,ဲ၊ တေသု,တ,သု
ယောနိ,သု၊ ထုထိုအ,မျိုး,တို့,၌၊ ကောရ,ဏ္ဍာ,ဂ,ဆ,ဝိ၊ ဆိတ်,ဖူး,ညှိပန်.နှင့် တူ
သော,အ,ရေ,ရှိသည်,ဟု,တွာ,ဖြစ်၍၊ဟောမိ ဖြစ်,ရ,၏။ အဟံ၊ဝါသည်၊ သ,ပ
ဘာ,သော၊ထက်,ဝန်း,ကျင်,တော,ကပ်,ပ,သော,အ,ရောင်,ရှိသည်,ဘ,ဝါ,မိ၊ ဖြစ်,ရ
,ဒ,ဲ၊ ။ဣ,တော၊ ဤ,ဘ,ဒ္ဒ,ကပ်,က မ,ဟာ,မ,ဃ,နေ,ဝ,တော,ကပ,ရေ,ကိုး,သဲ,ခ,စ်,က ဣ,မာ

ထက်၌ တဒါ၊ သိတိသဟိတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံယာယ စေဘနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့် ကမ္မံ၊ ပန်းလျှောခြင်း ဘသ်းဟူသောကောင်း မှုကံ ဟု၊ အာဂ ရိ၊ ပြုဟူ ပြီ၊ တာယ စေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂ ဘိ၊ အပါယ် သုံးပါးကို နာဘိစေနာယ၊ မသိတော်မူ၊ မှန်၊ ဤအပါယ်သုံး ပါးကို မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ပဒပူစာယ၊ ခြေတော်ရာ ကိုပူဇော်ခြင်း၏ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ၊ မယံ ဝါအား၊ ကိုယ်သော၊ ကိုယ်သောဘက်ကို၊ ဒီ ဘာ၊ ဗုဒ္ဓတော်ကြီးသည်း အာ ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဃ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ဘတံ၊ လိုက်နာ ပြုကျင့်ပြီ၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ ဝတ္တုံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊ ပန်၊ အထူး ကိုဆိုဦး အံ့၊ တောစောရား၊ ထင်ခိုးသူ တို့သည်၊ ထရဲသား၊ သဗ္ဗမိတ္တမ၊ ထရ၏၏၊ သန့်ကော၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား၊ ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ သံဝေဂစာတာ၊ ဖြစ်သောဝတ်လန်ခြင်း၏ ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ ဘွာ၊ ခုဟာနိ ပြုကြကုန်၏။ ဝမ္မာခုမ္မေ လောကတ္ထရာ ဝမ္မအား သျှော်သော ဝိပဿနာ ဝမ္မ ဟု၊ ပဒိုပဒ်ကို ပြုကြကုန်၏။ မှတ်ပဓိသမာပန်၊ ဤသည်ကား ဤ သဗ္ဗမိတ္တမ ထေရ၏ ဂါထာ စကားရင်အပြီးသတ်တည်း။ ၊ သဗ္ဗမိတ္တ ဟူ ကုရဂါထာ ဝတ္ထုနာ သဗ္ဗမိတ္တမ ထေရ၏ ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒေသ ပြီးခြင်း သို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃-မဟာကာလဇ္ဇေ ဂါထာ၊

☰ ကာဠိ ဣ ဘိ အာ ဒိ ကာ၊ ကာ ဠိ ဒုတ္ထိ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မာ တောရ ရသည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကာလ ဇ္ဇေ ရသော၊ မဟာကာလမ ထေရ၏၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ပိ၊ ဤမဟာကာလ မ ထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတိသုံးခု ရှေ့ သော ဘုရား၊ ရှင်ဘုရား၏ အထံ တော်၌ ဗုဒ္ဓ၊ ကတ ဗိ ကာ ရော ပြုခဲ့ဘူး သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူး ရှိ သည်ရှိ၍ တဘ္ဘ တဏ္ဍာ ဝ ထိုထိုသို့သော လူ့ဘုံနတ်ဘုံတို့ ၌ ပုညဖလ ၊ ဒါ ကုသိုလ်အကျိုးရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနေ ကြောင့်၊ ဖြည့်ကျက်သည်းမူးသည်ဖြစ်၍ ဣတောဒ္ဓ ကမ္ဘာမှ၊ ကေနဝုတောဟပ္ပေ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌ နိဗ္ဗတ္တိ ဘွာ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတ၊ အသိဉာဏ်ရှိ သည်ရှိ၏ အဖြစ်သို့ ပဋေ္ဌာ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကေန စိ ဒဝကေ ကိ ယနေ တရ ၊ ရသော ပြိုဝယ်ကိစ္စဖြင့်၊ အညေ တောသို့ ၊ မဟာသမုဒ္ဒ ၊ ထ ၏ တ ဟု ၊ ထိ သော၌၊ အ ဟု ထ ရ သော၊ တ ရ သော၊ ဂုဏ်ရှိ

လသားသစ်ပင်ငင်းခြေ၊သားခါယ၊သစ်ခက်ခြေ ဩသမ္ဘဝနုံးတွဲလဲဆွဲသော၊ ပံ ဃုကူသစိဝရံ ပံသကူသက်နိုး ကုံ၊ဒိသွား၊မြင်၍၊ဒေ.ရိယ ဌေ၀ အ၊ဟာတ္ထ ဖိုလ်.ရ၏တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သောသက်နိုးသည်၊ဩသမ္ဘတိ၊တွဲလဲဆွဲ ၏။ဣတိ၊ ဤသို့ ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကိုက်ကိုကပုဗ္ဗဒိုး ဆည်းလည်းပန်းတို့ကုံ၊ဂဟောတ္ထာ၊ယူ၍ ပံသုကူသံ၊ ပံ.သကူသက်နိုးကို၊ ပူဇေသိ.ပူဇော်၏။ သားထိုမဟာကာလမ ထေရ်သည်၊တေနတ္တ ဒိသေန၊ ထိုသို့သော ဘာ.ရှိ.သား ဝုညာဏ.ဖြန်.ကောင်မှ ကင်ကြောင့်၊ဒေ.ဝမနုဿသ၊ နတ်ဘုံလူ.ဘုံ ကိုနှင့်၊သံသရေနှောက်ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ဣဒံ.ထိုမ ဒေ၊ဤ၀ါတို့ဂ၀ါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ.သာ ဒေ.ခါ၌၊ သောတဝုန ရေ.သောတဝုမြို့၌။ သဏ္ဌ၀ါ.ဘုရားလေ။ လှည့်ကုန်သည်၏အမျိုး၌၊ နိဋ္ဌ ထိ ဝတ္ထာ.ဖြင့်၍ မ.ဟာကာ.လောတိလဒ္ဓနာ.မော.မဟာကာလဟု.ခေါ်သောအ မည်ရှိ သည်ဖြင့်၍၊ဝိညူတံ.အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တား ရောက်၍၊ဃရာ၀ါသံ.အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေ သည်ရှိ.သော်၊ပဋ္ဌဟိသကဒုသတေကိ၊ ငါးရာသော လှည်းတို့ဖြင့်၊ ဘ.ဏ္ဍံ ဥစ္စ၀ါ ဟု.ဂ.ဟာတ္ထာ.ယူ၍၊ဝါဏိ.ဇေ.သနုကုန်သွယ်သည်၏အစွမ် အ.ဝ.ဖြင့် သာ.ဘဏ္ဍ ။သာ.ဘဏ္ဍ ဖြည့်သို့၊ဂတောသွား.လေ၏။ ဧကမနွံ.တင့်အပ်.လျှံ ပတ်.သောအရေ.ဖ်၌၊သကဒုသတံ.ငါ.ရာ.သော.လှည်းတို့ကုံ၊ နိ.ဝေ.သတ္ထာ.သွင်.ထား၍။ အ.ဒ္ဓ.ပရိ.ဿမံ.၊ အနွန်.ရှည်သောခရီ.ကိုသွား.ခြင်.ကြောင့်ဖြစ် သောပင်ပန်.ခြင်.ကို။ ဝိနော.ဒတ္ထာ.ဖျောက်၍၊အ.ဇ္ဇ.နော.ပိမိ၏။ ပရိသာ.ယ. ၊ ရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိं.တကွ.နှိုင်.နှာ.နေသည်ရှိသော်၊ သာ.ယနသမယံ.ညဉ ချမ်.သောအခါ၌၊ ဝန္ဓမာလာဒိ.ဟာ.ဏ္ဍေ၊ ပန်.နှံ.သာ.စ.ရှိသည်ကို လက်စွဲ ကုန်သော.ဇ.တာ.ခန်.ဇောဝန်ကျော.င်.တော်သို့ ဝန္ဓ.ဏ္ဍေ.သွား.ကုန်.သာ ဥပါသကေ.ဥပါသကာတို့ကုံ၊ဒိသွား.မြင်၍၊ သယ.ဓို ပိမိသည်လည်.ကော ဗိ.ထိုသာ.ဝတ္ထိ.ဖြည့်သား.လူ.အာမှ.ား.တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိं.တကွ.ဝိဟာ.ရုံ.ကျော.င်. တော်သို့။ ဝဏ္ဏော.သွား.လေ၍.သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား.၏၊ သန္တိကေ.အ.ထံ တော်၌။ ခမ္မံ.ဘရား.တော် ကုံ၊ သုတ္တာ.ကြား.နာ.ရ.၍၊ ဝ.ဒိ.သ.ဒ္ဓသ.ဒ္ဓါ.ဇေ.ပ် သော သဒ္ဓ ခြင်.ရှိ.သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ.ဘွား.ဟန်.ပြု၍။ သောသာ.ဝိ.ဂ.ဂ်.ံ သုသာ.နိ.ရ.ဘင်.ကို.အ.ဝိ.ဌာယ.ား.ဆော.ဂ်.တည်၍။သုသာ.နေ.သုသာ.နိ.ဌ.ား.ဝ.သ တိ.နေ.၏။ အာ.ထ.ထိ.အခါ.၌။ ဧကဒိ.ဝသံ.၊ တနေ့.သ.ဌ။ ဆ.ပ.ဌ.ာ.ဟိ.ကာ.။ သူ ကောင်.ဖုက်.သော.၊ ကာ.ဌ.ိ.နှ.ာ.မ.၊ ကာ.ဌ.ိ.အ.မည်ရှိသော.၊ ဧကော.၊ တ.ယ.ာ.ဂ် သော.ဤ.ထိ.ပိန်.မသည်.ထေ.ရ.သား.မဟာ.ကာ.လ.မ.ထေ.ရ.၏.၊ ဂ.ဟ.ဋ္ဌာ.နဏ.ာ

ယ၊ ကဒ္ဒုဗ္ဗာန်းအလို့ငှါ၊ အစိုမတသရိရံ၊ သေ၍ မကြာသေးသော အ
ကောင်ပုပ်ကို ဥဘောသတ္တိ၊ ပေါင်ကန်ဘက်ကို၊ ဆင်ခြေတော်၊ ဖြတ်၍ ဥဘောစ
ဗာဟုံ၊ လက်ရုံးနှစ်ဘက်ကိုလည်း၊ ဆင်ခြေတော်၊ ဖြတ်၍၊ သီသဋ္ဌ၊ ဦးခေါင်းကို
လည်း၊ ဒမိဿလံဝိယ၊ နို့ဝမ်းခွက်ကဲ့သို့၊ ဘိုခြေတော်ခွဲ၍၊ သဗ္ဗအာဂ်ဝစ္ဆဂ်'
အလုံ ရုံသောအဂ်ါကြီးပေါ်ကို၊ သမ္ဗုန္ဓမေဝ၊ တစပ်ထသ်စပ်သည်ကို
သာသျှင်၊ ကတော်ပြု၍ ထေရသ၊ မဟာကာလမထေရ်၏ သြဠောကေတုံ
ကြသ့်ဆုံသောဌာ၊ ယောဂဗ္ဗာနေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အပေါ်ခ
ဌပေတွား၊ ထာ ၍၊ ဂေါမန္ဒုံ၊ ကင်ခ်ာပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်ခ၊ နိသိဒ
ဒေ၏၊ ထေရော၊ မ ဟာကာလမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိသူကောင်ပုပ်ကို၊ ဒိသ္ဝာ၊
ဖြင့်၍၊ အတ္ထာနံ ဗိဗိ ကိုယ်ကို၊ သြာဒေ ဆွေ့ကာ၊ ဆုံ၊ မလိုရကား၊ ကာဠိ ဣတ္ထိ(ပ)
သိရော ပသိသ ဣ ဂါထာနယံ၊ ကာဠိ ဣတ္ထိ(ပ)သိရော ပသိသ် အစ
ရှိသော ဂါထာ နှုတ်ခုအပေါင် ကို၊ အဘာသိ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဗြဟ္မာ၊ ကြီ
သောကိုယ်ရှိ၊ သော။ ကော်ရူပါ။ ဖြည်းနှက်သော အဆင်းရှိသော။ ကာ
ဠိ အမည်ရှိသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ သတ္ထိ၌၊ လက်ပေါင်ကိုလည်း၊
ဆေတွား ဖြတ်၍၊ အပမ္ဗတ္ထိ သတ္ထိ'၊ လက်ဝဲပေါင်ကိုလည်း၊ ဆေတွား ဖြတ်၍၊
ဗာဟတ္ထ၊ သက်ပျံ လက်ရုံးကိုလည်း၊ ဆေတွား ဖြတ်၍၊ အပဋ္ဌေ ဗာဟုံ လက်ဝဲ
လက်ရုံးကိုလည်း၊ ဆေတွား ဖြတ်၍၊ သီသ၌ ဦးခေါင်းကိုလည်း၊ ဒမိဿလ
ကံ နို့ဝမ် ခွက်ကဲ့သို့၊ ဘေတွား ခွဲ၍၊ ဒေ သော၊ ဤမိန်းမသည်၊ အဘိသန္ဓ
ဟိတွား ပေါင်းရ၍၊ နိသိန္နား နေ၏၊ အပါ ခွါ၊ မလိမ္ပာ သော၊ ယော၊ အကြင်သူ
သည် ဝေဂေါ ဇနေ နှုန်းစင်စစ်သ ဖြင့်၊ ဥပဓိ၊ ကိုလေသာတည်း ဟူ သော ဥပဓိ
ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မာ ဣ ဒ ၊ သော ပညာ ရှိသော၊ သော၊ ထိသူသည်၊ ဝုဒ္ဓ
ဒုံ၊ အဖန်ဘလဲလဲ ဒုက္ခံ ဆင်ရဲသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဥပေတိ၊ ရောက်
၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့ အား၊ ဥပဓိ၊ ကိုလေသာတည်း
ဟူ သော ဥပဓိကို၊ နကိရိယာ၊ မဖြစ်စေချေ။ ဝုဒ္ဓ၊ တာဘန်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဘိန္ဒ
သရိရော၊ ကွဲသောကိုယ်ရှိ၊ သောသူကို၊ မာ ပသိသံ၊ မမြင်ရလို၊ ။

ဘဒ္ဒ၊ ထိုဂါထာဝုန်တို့၌၊ ကာဠိဘိ၊ ကာဠိဟူ သော အမည်သည်၊
တ သော၊ ထိုမိန်းမ၏၊ နာမ်၊ အမည်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာ ဠ ဝဏ္ဏ ဟု၊
ဖြည်းနှက်သော အဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧ ဝံ၊ ဤသို့ကာဠိဟူ၍
ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗြဟ္မာ တိ၊ ဗြဟ္မာ ဟူ သည်ကား၊ မဟာသရိရာ၊ ကြီးသော
ကိုယ်ရှိသော၊ အာရောဟာ ဝရိဟာ ဟေတိ၊ အလုံးအရင်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော
ခက်ရူပါတိ၊ ကော်ရူပါဟူ သည်ကား၊ ကာ ဠ ဝဏ္ဏ ဟု ဝေ၊ ဖြည်းနှက်သော

အခေါင်းရှိသည်၏အဖြာကြောင့်သာလျှင်၊ ကာကသဒိသရူပါ၊ကျီးနှင့်တူ သောအခေါင်းရှိ၊သား၊သတ္တိဆွေတော်၊ သတ္တိဆွေတော်ဟူသည်ကား၊ မတာသရိရဲသား၊သူ၊သောကောင်၏၊သတ္တိ။လက်ျာပေါင်ရိုးကို၊ ဇဏ္ဏု၊ဆေဒ နေနှ။ပုဆက်ခုံးနှင့်တကွဖြတ်သဖြင့်၊ဘဋ္ဌိတွား၊ဖြတ်၍၊ ဒေ၊ပရွေ့သတ္တိနှီ၊အပ ရွေ့သတ္တိ ဟူသည်ကား။ ဣတရရွေ့သတ္တိ၊ လက်ဝဲ၊ပေါင်ရိုးကို လည်း။ ဘဋ္ဌိတွ ။ဖြတ်၍ ဗဟုတ်ဘေတွာတိ၊ဗာဟုဘေတွာဟူသည်ကား၊ဗာဟုဋ္ဌိ လက်ျာလက်ရိုးကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဗာဟုရွှေယော၊ အဖြာ၊လက်ရိုးခို သာလျှင်၊ဘဋ္ဌိတွား၊ဖြတ်၍။ သိသဠဘေတွာ၊ဒဗိသ၊လက်ဝါတိ၊ သိသဠ ဘေတ္တာ၊ဒဗိထာလက်ဝဟူသည်ကား၊ဆဝသရိရဲသား၊ သူ၊သောကောင်၏၊ သိသံ၊ဦ ခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ခွဲ၍၊ဘိန္ဒဇာ၊ဝေ၊ ကဲ့သည်၏အဖြစ်၊ကြောင့် သာလျှင်၊လေ၌ဒဏ္ဍာဒိဟိ၊ခဲလုံ၊ကန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ဘိန္ဒဇာ၊ခွဲသည် ၏အဖြစ်၊ကြောင့်၊ပဋ္ဌဝဲ့ကုန်းယိုစီး၊သော၊ဒဗိသာလက်ဝိယ၊နှင့် ဝမ်း၊ခွက်ကဲ့သို့ မဏ္ဍလာ်ီ၊ဦး၊နှောက်ကို၊ပဋ္ဌဝဲ့ကုန်းယိုစီး၊သည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဣတိအပယံ၊ ဤသည်သျှင်၊အဆွေ၊အနက်တည်း၊သောနိသိန္နေ၊အတိသန္ဓေ၊ဝိတ္တာ၊ဝိ၊ သာနိသိန္နာ၊အတိသန္ဓေ၊ဝိတ္တာ၊ဟူသည်ကား၊သိန္ဓ ဘိန္ဒာ၊ဝယမ်း၊ပျက်ကွဲသော ကိုယ်အစိတ်ရှိ၊သော၊ မတာသရိရဲ၊လူ၊သော၊ကောင်ကို၊ တေ၊အ၊ယ၊ဝေ၊သို့ အစိတ်တို့ ဟု၊ယာသာ၊ဌာနေ၊ယော၊ ထာ၊ဖြတိုင်း၊သော၊အ၊ရပ်ဌ၊သာလျှင်၊ဌ၊ပ ရေနှ၊ထား၊သဖြင့်၊သန္ဓေ၊ဝိတ္တာ၊သမ်ဝိတ်ကတ္တာ၊တ၊ပေါင်း၊တည်း၊ပြု၍၊မ်ဝ၊ ပ၊ကမ်း၊အသား၊ဈေ ဆိုင်ကို၊ပ၊သာ၊ဒေ၊တိ၊ဝ၊ယ။ဖြန့်ခင်း၊သကဲ့သို့၊သော၊ဤမ်ိန်း မ၊သည်။နိသိန္ဓာ၊နေ၏၊ယော၊ဝေ၊အ၊ဝိန္ဓါ၊ဥ၊ပ၊ဂ်ကရောတိ၏။ ယာ၊ဝေ၊အ၊ဝိန္ဓါ၊ဥ၊ ပ၊ဂ်ကရေ၊တိ၊ဟူသည်ကား။ ဣ၊မ၊ယ၊ဤမ်ိန်း၊မ၊သည်၊ဥ၊ပ၊ဌာ၊ဝိ၊တံ၊ ထား၊အ၊ပ်သော၊ကပ္ပ၊ဌာန်း။ ကပ္ပ၊ဌာန်း၊ကို၊ဒီ၊သွား၊ဖြင်၍၊အ၊ဝိန္ဓါ၊အ၊ကုသ၊လာ၊ မ၊လိ၊ဗ္ဗာ သော၊ ယော၊အ၊ကြင်သူ၊သည်၊ကပ္ပ၊ဌာန်း၊ကပ္ပ၊ဌာန်း၊ကို၊ ဆ၊ဒ္ဓေ့တွား၊ စွန့်၍၊ အ၊ယော၊နိ၊သော၊မ၊နု၊သိ၊ကာ၊ရ၊ရေ။ မ၊သင့်၊တင့်သော၊နှလုံး၊သွင် ခြင်း၊ဖြင့်၊ ကိ ၊လေ၊သုပ၊ဓိ၊ကိ၊လေ၊သာ၊တည်း၊ဟု၊သော၊ဥ၊ပ၊ဓိ၊ကို၊ ဥ၊ပ္ပါ၊ဒေ၊တိ၊ဖြစ်စေ၏၊မ၊ဒ္ဓေ၊ မ၊ဒ္ဓ၊ပ၊ညော နှ၊ သော၊ပ၊ညာ၊ရှိ၊သား၊ သော၊ထိ၊ပုဂ္ဂိ၊လ်သည်။ သံ၊သာ၊ရ၊ယ၊ သံ၊သ၊ရာ၊ဆင်း၊ရဲ၊ကို၊အ၊နု၊တိ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊နော၊မ၊လွ၊ဒ်ရှု၍ဖြစ်ခြင်း၊ကြောင့်၊ဝ၊နပ္ပ၊နှံ အ၊ပ၊ရ၊ပ၊ရ၊ံ၊လူ၊သာ၊လူ၊သာ၊နှ၊ရ်ရှိ၊ယာ၊ဒိ၊သ၊ငေ့ အ၊ဝ၊ရှိ၊သည်တို့ဖြင့်။ ဒုက္ခ၊ဆင်း၊ရဲ သို့ ဥ၊ပ၊ေ၊တိ၊ရော၊ကာ၏၊ကသ္ဓ၊ပ၊ဇ၊ေ၊နံ ဥ၊ပ၊ဓိ ၊နကိ၊ရိ၊ယာ၊တိ၊ဣ၊ဏ္ဍ၊ကသ္ဓ၊ပ၊ဇ၊ေ၊နံ ဥ၊ပ၊ဓိ ၊နကိ၊ရိ၊ယာ၊ဟု၊သော၊ဤ၊ပါ၊ဌ်ဖြင့်၊ တ၊သ္ဓ၊တိ၊ တ၊သ္ဓ၊ဟု၊သည်ကား၊ယ၊သ္ဓ၊ ဝ.အ၊ကြင်ကြောင့်လည်း၊ဇ၊ေ၊တံ၊ ဤ၊ဥ၊ပ၊ဓိ၊သည်။ ဇ၊ံ၊ဤ၊ဒိ၊သံ၊ ဤ၊သ၊ော၊ဂ်ိ

သည်သာလျှင်တည်း၊တသွား။ထို့ကြောင့်၊ပစာနံဥပဓိန္တိ၊ ပစာနံဥပဓိ ဟု သည်ကား၊ဣဒေါ၊လောကေ၊ဤသတ္တလောကတွင်၊ယံယေနကာရဏေန၊အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခံ ဆင်းရဲသို့။သမ္ဘဝတိ၊ရောက်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပစာနဉ္စ၊ အပြားအားဖြင့် သိုးသောဝတ္ထုလိုသည်း ယောနိသောမနသိကရောဉ္စ၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်သူပဓိ၊ ကိုယ်သာတည်းဟူသောဥပဓိကို၊ နကယိရာနဥ္ဇပ္ပါ၊ဒေယျ၊ မပြစ်စေရာ၊ ကသ္မာ။အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊မာဟံပုနဘိန္နသိရောဝေသိသန္တိ၊ မာဟံပုနဘိန္နသိရောပသိသံဟူသည်ကား၊ ဘိန္နသရိရံ၊ ကွဲပျက်သော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော၊ဣဒံမတသရိရံ၊ဤသူသေကောင်ကို၊ပသတိ၊ထာ၊ ဖြင်သကဲ့သို့၊ဝေဝဘထာ၊ထို့အတူ။ကိုယ်သူပဓိဟိ၊ကိုယ်သာတည်းဟူ သောဥပဓိဟူ၏ဖြင့်။ သံသာရေ၊သံသရာ၌။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်သပ်၊ ဥပဓိတ္ထိ၊ဟာ၊ဖြစ်သဖြင့်၊ကဒုသိ၊ဝဗုကော၊သင်းချိုင်းကိုပွါးစေသည်၊ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ဘိန္နသိရော၊ ကွဲသောဦးခေါင်းရှိသောသူကို။ အဟံ၊ငါသည်၊ မာ ပသိသံ၊မမြင်ရလို၊ ဣတိ၊ဤ၊ဤသို့သောစကားကို၊ ဝဒေဣ္ဇာ၊ ဆိုသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ထေရော၊အရှင်ကာလမထေရ်သည်၊ဝိပဿနံ·ဝိပဿ နာကို၊ဥဿုက္ကာ၊ပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပါပုဏိ ရောက်၏၊တောနေ၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ပံသုကူသပူဇာ၊ထေရ် ၏အပဒါနိ၌၊ ။

ဤမဝတ္ထုသည်၊ ဆိ နှင်းဝေမြောင်ဟာဝန်တောင်၏၊ အဝိဒူရေ။ ၃. နှီးခ၌၊ ဥဒဂ်ဏာနှာမ၊ဥဒဂ်ဏာအမည်ရှိသော၊ဗြဟ္မတောတောင်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ ၏ ဘတ္တ။ ဆိုကောင်၌။ ဒုဗ္ဘက္ခမှိ သစ်ပင်ပျားခ၌၊ ဝိသမ္ဘိတံ၊ တွဲလဲဆွဲသော၊ ပံသုကူသံ၊ပံ့သကူသက်နှီးကို၊အာဒ္ဒသံ၊ဖြင်ရ၏။ ၊အဟံ၊ငါသည်၊တဒါ ထိပ့်သကူသက်နှီးကိုဖြင်သောအခါ၌၊ တိဏကိကိဏ်ဏိ၊ ပုပ္ပါနိ၊ သုံးပွင့် သောဆည်းလည်းပန်းတို့ကို၊ဘြဝိနဲတွာ၊ဆွတ်ခြွေ၍၊ ဟဗ္ဗော၊ ရှင်သော ဖိ၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဟဗ္ဗေန၊ ရှင်သော ဖိ၊ဝတ်နှန်၊စိတ်ဖြင့်၊ပံသုကူလံ၊ပံ့သကူ သက်နှီးကို၊အပူဇယိ'၊ပူဇော်ပြု၏။ ၊သုကတေန၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ကေနတာ၊ဒိ၊သန၊ ထိုသို့သောတော်ရှိသော၊ ကမ္မေန။ ကောင်းမှုကံကြောင့် လည်း၊ကောင်း၊စေဘနာ၊ပဏိဓိဟိ၊ စေတနာ ဆုတောင်းခြင်းကြောင့် လည်း၊ကောင်း။ မာနုသံ၊လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ဓာရိတွာ၊ စွန့်၍ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊အဟံ၊ငါသည်၊ အဂမ္ဆိ၊လားခဲ့ ၏။ ၊ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ဧကနဝုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာ

ထက်၌၊ ယံကမ္ပံ၊ အကြောင်ပနိုးပူဇော်ခြင်းအမှုကို၊ အကရိ၊ ပြုကျူးပြီ၊ အရ ဟာဒ္ဓံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သောသက်နိုးကို၊ ပူဇေဝွာ၊ ပူ ဇော်သော ကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဝေနုမိ၊ မသင်္ဘော။ ။ မယ္ယံ၊ ငါ။ ။ ကိ၊ လေသာ၊ ကိ၊ လေသာတို့ကို၊ ဗျ.ဝိတာ၊ ဖုတ်ကြွေသွားအပ် ကုန်ပြီ (၀) ဗုဒ္ဓသား၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ။ အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဏ္ဏံ၊ ဟောအပ်၏။ ။ မဟာကာလဇွေ ဂါထာဝတ္ထုနှင့်။ မဟာကာသမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွဲ့သည်၊ နိဗ္ဗာနာ၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၂၀၇-တိသဇွေရဂါထာ၊

ဗဟုသုပဇ္ဇေလဘတိတိ အာဒိကာ၊ ဗဟုသုပဇ္ဇေ လဘတိ ဤသို့အစရှိ သော ဂါထာတို့သည်၊ အယဿ ဘဒ္ဒတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ တိသဇွေရသား၊ တိသမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယ ဖြိုး ဤ တိသမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော။ ပြုခဲ့ကျူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ် အာထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ တတ္ထ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော လူ့ဘုံနှင့် ဘုံ၌ ဝိဝဋ္ဋပုနာ ဃယံ၊ အာရုဟဇ္ဇ ဖိုလ်၏ အားကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုညှံ ဒါနသီ လ အစရှိသော ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိယ ဒသိ ယ ဝိယ ဒသိ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ကာသေ၊ လက်သက်တော်၌၊ ပြာဟ္ဟတ ကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ အလူးမြင်သိ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဝတ္တာ၊ ရောက် သည်ဖြစ်၍၊ သိပ္ပေသု၊ အလုံ စုံသောအတတ်တို့၌၊ နိပ္ဖတ္တိ။ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ဝတ္ထိ၊ ရောက်၍၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင့် ၍၊ ဃ ဂါ ဝါသံ၊ အိမ်ရှိနေခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာ ပသ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ရှုသော ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသော့ရဟန်းပြု၍၊ အရညာ ယ ဘဂဝေ၊ တော အခုပ်၌၊ သာသ ဝ ဝေ၊ အင်ကြင်းတော်၌၊ အ ဃ ဝ ဝ ဝ ခမ်းကျောင်းကို၊ ကာ ရေတွေ့ ဆောက်လုပ်၍၊ ဝ ဝ ဝ ဝေ၊ ဘဂ ဝ ၊ ဝိယ ဒ ဝ ဝ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ တ ဝ ဝ ထိုရှင်ရသော့ကို၊ ဒ ဝ ရ ဝ ဝ ကြီးမြတ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အ ဝ ဝ ခမ်းကျောင်း၏။ အ ဝ ဝ ဝ ဝ ၊ ဒ ဝ ၊ ဝ ဝ ၊ ဒ ဝ ၊ ကြင်းတော်၌ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ဝယ်ကို၊ ဝ ဝ ဝ ဝ ဖြင့်တွား ဝင်စား၍၊ နိ ဝ ဝ

ဒီ၊နေတော်မှု၏၊သော၊ထိုရဟန်းသည်၊အာသမတော၊သင်ခမ်းကျောင်းမှ၊ နိုက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ ဗလေဗလေ ဟူသော်၊ သစ်သီး ကြီးငယ် အလုံး၅၊ ဂန္ဓာနှင့်တူ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဘဝဝန်ကို၊ ဝိယဒဿီ မြတ်စွာဘုရားက၊ ဒီသွား၊မြင်၍၊ပဿနမာန၊သား၊ကြည်ညိုသော်သော်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာရော ဒဏ္ဍေ၊ လေးစင်းသော်လုံ့ကနဲတူကုန်၊ ၄ပေတွား၊ ဖိုက်ဆောက်၍၊ ဘဝ ဝတော၊ ဝိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ ဝုဋ္ဌတာဟု၊ ပွင့်ကုန်သော၊သာလသာခါဟု၊ အင်ကြင်းခက်ဝဲ့ဖြင့်၊ သာခမဏ္ဍပံ၊ သစ်ခက် မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွား၊ဆောက်လုပ်၍၊သတ္တာဟုံ၊ရုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နဝနေ ဟု၊အသစ်အသစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သာလဝုဠမ္ဘာ။ အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့်၊ ဘဝဝန်ကို၊ဝိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇော်ကြောင်းပူဇော်လျက်၊ဒေ၌သော်၊ တည်ရှိ၊ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ဘုရားလျှင်ဟု၊ ဗောဓိ၊ရှိ၏ဟု၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊အဝိ ဇာနှင့်၊မပွန်မူ၍၊ သတ္တာဟသား၊ရုနစ်ရက်ကို၊ဒေ၌ယောန်၊ လွန်သဖြင့်၊ နိမ္မောဝ၊တော၊နှင်ရောဝသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌဟဲတွား၊ထ၍။ ဘိက္ခုသံဃာ၊ရဟန်း သမျိုးကို၊ စိန္တေသိ၊ကြံတော်မူ၏၊တာဝဒေဝ၊ထုခဟော်ပင်လျှင်၊ သတ သဟဿသမတ္တာ၊တသန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ဗိဿာသဝ၊ ရဟန္တာ ဝုဋ္ဌလိတ်ကုသည်၊ဘဏ္ဍာရီ၊ဝိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေသု ခြံရံ ကုန်၍၊ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်း တသား၊ထိုရဟန်း၏၊ ဘာဝိန်၊ ဖြစ် လတ္တံ့သော၊ သမ္ဘတ္တံ့၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ သင်စွာပြု လျှာ၊အနုမောဒနုံ၊အနုမောဒနာကို၊ဝတ္တား၊ပမ်းတော်မူ၍၊ပဏ္ဍိတ ကြူတော် မူ၏၊သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊တောနတာဒီသေနှ၊ထိုသို့သဘောရှိ၊သော၊ ဝုဋ္ဌ ကမ္ပေနှ၊ကောင်.ရှက်ကြောင့်၊ဒေ၀လောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နှင့်တူတွေ့ကုန်၊ဖြစ်၍၊ အာပရာပရံ၊ လူ၊လား၊လူ၊လား၊ သုဂတိသုဟေ၀ ၊ သုဂတဘဝတို့ဌာသာလျှင်၊ သံသရေ၊ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ၀ေတို့ကေါ တမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ရောစ၊ဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၌၊ ပြာဇပ္ပတေကုလေ။ ပုဏ္ဏား၊မျိုး၌၊နှင့်တူတို့တွား၊ဖြစ်၍၊ တိသောတလန္ဓနာ မော၊တသဟို၍ရှေ့ဆုံးသောအမည်ရှိ၊သော်၊သော်၊ ထိုအမျိုးသား၊သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တိဏ္ဍေ၊ဗေဒါနှ၊ ဗေဒင်သုံ.ပုံ တို့၏၊ပါရဂူ။ အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗမဇ္ဇာနှင်မာဏ၀သ တာနှ၊ဝါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လူ.လင်တို့ကို၊ ဗေ၌ဗေဒင်ကို ကျိုး၀၊စေ၊ကြောင်းရှိချလျက်၊လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ မျှားမြှောက်သောလာဘ် မျှားမြှောက်သောအကြီးအရ ကျော်စောခြင်းရှိသည်၏အမြစ်သို့ရောက်သည်၊

ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊သက္ကရ။ မြတ်စွာဘုရား၏ရောဂဝေဒနာကမနေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ဗုद्ध ါနှုဘာဝံ၊ဘုရား၏အာနုဘော်တော်ကို၊ဒီသွား ဖြင့်၍၊ ပဠိလဒ္ဓသားဖွါ၊ ရုအာပ်သောသဖွါ ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဠုဒိတ္တွာ၊ ရောနှီ ပြု၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ ကို၊ပဋ္ဌပေတ္တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နုစိရဲ့သော ဝ။ မကြာမြင့်ဒီသာလျှင်၊ အရုဟာတ္တံ၊ အရှင်ရဟန္တာဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ရောက်၏၊ တေနုထိ.ကြောင့်၊အပဒါနေ သာလမဏ္ဍာဝိယမယေရ၏အပဒါနိ၌။

အဟံ၊ ငါသည်၊ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသို့၊ အဗ္ဗောဂါ၊ပေးတွာ၊ သက်ဝင်၍၊မမ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊အာသမော၊သင်ခမ်းကျောင်း ကို၊သုကတော၊ ကောင်းစွာပြုပြင် စိုရှင်အာဝ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သာသ ဝုမ္ဗေဘိ။ အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗဿေ၊ ကောင်းစွ ဗုံ.လွှမ်.အင်သည် ဖြစ်၍၊ပေါ၊ နေ၊ လူသူမနီး၊တောမြို့ကြီး၌၊ ဝသာမိ၊ငါနေ၏။ ၊သယမ္ဘု ။ ၊ လေးပါးသစ္စာဆရာမဖိုးသိမြင်ပြီးသော၊ အဂ္ဂဝုဂ္ဂလော၊ဝုဋ္ဌိ.လ်ဖြတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော.ဝိဝေကကာမော၊ သုံးပါး၊သောဝိဝေကကိုနှစ်သက်ရှိ၊တော်မူသော၊ သမ္ဘုဇော်၊ သစ္စာ၊လေးပါ၊ကို ဝေဗေါက်.ပြုနှိုးသိတော်မူပြီးသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသို့၊ ဥပသက်မိ၊ကပ် တော်မူ၏။ ၊အဟံ၊ ငါသည်၊ အာသမာ၊ ကျောင်းသင်ခမ်းမှ၊ အာဘိ နိက္ခမ္မ။ ထွက်ခွဲ၍ ပဝနံ၊ လူသူမနီး၊တောအုပ်ကြီးသို့၊ အဂမာသိ သွား၏ပြီ၊ ဘဒ္ဒ။ထိုပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူလာသောအခါ၌၊ မူလဟလံ၊ သစ်မြစ်သစ်သီးကို။ ဂဝေသန္တော။ ရှာဖွေးသိုသည်ဖြစ်၍။အဟံ၊ငါသည်၊ ဝနေ၊တောဌ၊အာဟာ.ဟွာမိ။ လှည့်လည်၏။ ၊တတ္ထမဟာဝနေ၊ထိုတော ကြီး၌၊မဟာယသံ၊မျှားသောဒုဗ္ဗိအရံရှိတော်မူသော၊ သမာပန္နံ၊နှုရေ-ဓ သမာပတ်ကိုဝင်စား.လျက်၊နေသိန်း၊နေတော်မူသော၊ဝိရောစန်း၊ကင်ဝတယ် ပြောင်ရှိန်းတုန်.လင်းတော်မူ.သော၊ ဝိယဒဿီ.ဝိယဒဿီအမည်.တော်ရှိ သော၊ သမ္ဘုဇော်၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသာသိ။ မှီ.ဖြင်ရ၏။ ၊အဟံ၊ငါ သည်၊ စတုဒဏ္ဍော၊ လေးစင်းသော လှံကန်တို့ကို၊ ဂဟေတွာနှ၊ ယူ၍၊ ဗုद्ध သ။ ဝိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပရိ.အထက်၌၊ မဏ္ဍပံ.သစ်ခက် မဏ္ဍပ်ကို၊သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအင်သည်ကို၊ ကတ္တွာ.ပြု၍၊သာလဝုဇ္ဇေ ဟိ.အင်ကြင်ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဆာဒယိ ဖုံးလွှမ်း၏။ ၊သာလဝါဒိတံ.အင် ကြင်းပန်.တို့ဖြင့်ဖိုးအပ်.သော၊ မဏ္ဍပံ.မဏ္ဍပ်ကို၊သတ္တာဟံ.ရုနစ်ရက်ပတ် လုံး၊ဝေရုယိတ္တွာနှ ဆောင်ပြီး၍၊တဏ္ဍုလံ.ထိုပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ပသာဒေတ္တွာ.ကြည်.စ၍၊ ဗုद्ध သေ.ဘုရား.မြတ်စွာကို.အဟံ.ငါ

သည်။အာဝန္ဒိုးရှိခိုးပြု၊ ၊တဒ္ဒါသမယေ၊ထိုအခါ၌၊ဘဝဝါ၊ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည်၊သမာဓိ၊တာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ ထ၍၊ဝုရိသုဏ္ဍမေ၊ သင်္ဃဝါတ်ရှိထက်မြတ်တော်မူသော ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရား သည်၊ယုဂမတ္တံ၊ရထား.ထမ်းပိုး၊တပြန်မျှ၊ ပဗ္ဗမာနော၊ရှေ့လျှောက်၊နိသိဒိ နေတော်မူ၏၊ ၊ပိယဒဿီ၊ ပိယဒဿီအာ မည်း၊တော်ရှိသော၊ သင်္ဃ၊နော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်၊သော၊ ဝရုဏောနာမ၊ဝရုဏာအမည်တော်ရှိသောမထေရ်သည်၊ ဒေသိသတ္တသဟဿော၊ တသိန်း သောရဟန္တာတို့နှင့်၊သင်္ဃီ၊တကွ၊ ဝိနာယကံ၊ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်ပြု၊ ၊လောကဓေ၎ဟော၊ သင်္ဃဝါတ်ရှိထက် ကြီး၊တော်မူသော၊နရောသဘော၊လူနတ်ဘုံထက်မြတ်တော်မူသော၊ပိယဒဿီ၊ဘဝဝါ၊ ပိယဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံ၊ဃော၊ ဂဲဟာနိ၊အပေါင်း၌၊နိသိဒိတ္ထာ၊နေတော်မူ၍၊ဇိ၊နော၊ ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည်၊သီတံ၊ပြိုး၊တော်မူ ခြင်း၊ကိုး၊ပါတုကာရိ၊ ထင်ရှား၊ပြု၊တော်မူ၍၊ ၊ပိယဒဿီ၊သား၊ပိယဒဿီ အာမည်တော်ရှိ၊သော၊ သင်္ဃ၊နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာ၊ကော၊အလုပ် အကျွေ-ဖြစ်သော၊အာနုဘုဒ္ဓေ၊ အာရှင်အာနုဘုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊စိ၊ဝရုံ၊သက်နှုံ ကိုး၊ကော်သံ ၃ကမ္ဘီ အံ၊သေ၊လက်ဝဲတဖက်ပခုံးထက်၌၊ကတွား၊ဝင်သည် ကိုပြု၍၊တံမဟာမုနီ၊ ထိုပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဝုဏ္ဏိ၊လျှောက် ကြား၏၊ ၊ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊ သင်္ဃ၊နော၊မြတ်စွာဘုရား၏ သိတ ကမ္မသ၊ ပြိုး၊ရှယ်သော အမှု၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကား၊ ကောနု၊ခေါ် အာဘယ်နည်း၊ကာ၊ရဏော၊ အကြောင်းသည်၊ဝိ၌မာနမှ်ဝိ၌မာနော၊ရှိသည်ရှိသော် သင်္ဃာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိတံ၊ပြိုး၊ရှယ်ခြင်းကို၊ ပ တုကရော၊ ☰ တင်စွာပြု၊ဘဝ်မူ၏၊ ၊သိ၊ဟု၊ ချစ်သော.ရဟန်း၊ ယော၊မာ၊ဏ၊ဝေါ၊အကြင် သင်္ဃ၊ဝါ၊သည်၊မေမေ၊ဝေါ်ဘုရာ.အား၊ သတ္တာဟံ၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ဝုဋ္ဌဆိ ဒနုံ၊အင်ကြင်ပန်း၊ဆီ၊ကို၊ဝေ.ရေသိ၊ ဆောင်ရွက်.ရ.ကျ၊တာ၊သ၊ထိုသင်္ဃ၊ဝါ.ရ.ကမ္ပံ၊အာကျိုး၊ပေး၊လတ္တံ.သော ကုသိုလ်တံကို၊ သရိတ္ထာန၊ ဒေ၊ကာ်မ့ေ၍ အဟံ ဝါ၊ဘုရား၊သည်၊ သိတံ၊ပြိုး၊ရှယ်ခြင်းကို၊ပါ၊တုကရိ၊ထင်စွာပြု၏၊ ၊ အဟံ၊ ဝါ၊ဘုရား.သည်၊ ဩ ကာသံ၊အာကျိုး၊ပေး၊လတ္တံ.သော ကုသိုလ်တံ၏ အနွင့်ကို၊နှ်ပ၊သ၊ာမ်း ဖြင့်၊တော်မမူ၊ ဒေ၀ လော၊ကော၀ါ၊ နတ်ပြည်၌လည်း ကော၊င်း၊မနုဿ၊ဝါ၊လူ.ပြည်၌လည်း၊ကော၊င်း၊ယ်တံ၀ည်ံ၊အကြင်ကော၊င်း မှ,ကသည်၊ဝိ.ဒ္ဓိ၊သ.ာ။ အာကျိ.ပေ လတ္တံ.၊ ဩ ကာ၊သော၊ကုသိုလ်တံ၏ အာကျိ.ပေ၊လတ္တံ.သော၊အနွင့်သည်၊ နသမ္ဘတ်၀နသမ္ဘတိ၎ေ၀ ၊ မပြည်ပ်ပ်ပ်ပ်

သာလို့သာသျှင်ဘုရား။ ၊ဒေဝလောကမှ နတ်ပြည်၌ ဝတ္ထုသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဥာဏ်မဟာသင်္ဂီနာ၊ တုသိတာလောကတော်ကြီးမှ ကြွလာတော်မူ ထိုသတ္တဝါ၏ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ ယာဝတာယတ္တကေနပရိစ္ဆေဒေ၊ ရိုးရှေးဒေနေ၊ အကြင်မျှလောက်သော အဝိုင်း အခြားဖြင့် ဦးတာ၊ တည်၏။ တာဝတ္တကေနပရိစ္ဆေဒေ၊ ထိုမျှလောက်သော အဝိုင်းအခြားဖြင့်၊ သာသနာ့ဆန္နာ၊ အင်ကြင်းပန်းအရိုး သည်၊ ဘရိသတိ၊ ဖြာလတ္တံ့။ ၊သင်္ကန်းသာ၊ သူ့တော်ကောင်း ဖြစ်၍ဖြစ် သော၊ ဥာဏ်မဟာသမာဓိတော၊ ကောင်းမှုကံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောမဿ ဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ဝတ္ထု၊ ထိုနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ နတ္ထေဘိ၊ ကခြင်းတို့ဖြင့်သည် ကောင်း၊ ဂိတေဘိ၊ သီချင်းတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဝါဒိတေဘိစ၊ တီ မှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဖေ၊ သတိ၊ ဖြေလျော်ရလတ္တံ့။ ၊တသ၊ ထိုသတ္တဝါ၏ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ ယာဝတာယတ္တကေန ပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင်မျှလောက် သောအဝိုင်းအခြားဖြင့် ဦးတာ၊ တည်၏။ တာဝတတ္တကေနပရိစ္ဆေဒေန၊ ထို မျှလောက်သော အဝိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဂန္ဓဝဋ္ဋိ၊ ကောင်းသောပန်း၏ အနံ့ဂို သည်၊ ဘရိသတိ၊ ဖြာလတ္တံ့။ ၊သဲလသသာလမှာ၊ အင်ကြင်းပန်းမှ၊ ပုဒ္ဓ ဝေ၊ သောစ၊ ပန်းတည်းဟူသော ဗိုလ်သည်လည်း။ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ ပဝေသိ သတိ၊ ရှာလတ္တံ့။ ၊အယံ ဓနုဒေ၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ ရုဒ်တော်ရုဒ်ဆန်သော်၊ ဝေနုသံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂမိ သတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣမာဝိ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်း။ သာလဿ ဒနံ၊ အင်ကြင်းပန်းမှ ရိုးသည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ခါရိ သတိ၊ ဆောင်းမိုးလတ္တံ့။ ၊ဣမ၊ ဤလူ့ပြည်၌ နတ္ထုဒ္ဓ၊ ကခြင်းသည်ရင်း ဂိတဉ္စ၊ သီခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ သမ္ဘတာလ သမာဟိတံ၊ ပြည့်စုံရုံ စေအပ်ပြီးသော မောင်းကြေးခင်းခွက်ခွင်း သည်လည်း ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌံ၊ အမြဲ၊ ဣမံ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ ပရိဝါ ဧသန္တိ၊ ခြံရံ ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလုံးစုံသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာ ယ၊ ဘုရားကိုပန် ပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ၊သူရိ-ယ၊ နေ သည်၊ ဥဂ္ဂဆန္တေ ဝ ဥဂ္ဂဆန္တေ ဣဓ၊ တက်သကဲ့သို့၊ သာလဝ ဿ၊ အင်ကြင်း ပန်းတည်းဟူ၊ သောဗိုလ်သည်၊ ပဝ ဿ ဝေ ပဝ ဿ သတိ၊ ရှာ၏။ ဥဿာ ကမ္ပေ၊ ကောင်းမှုကံနှင့်၊ သံယုတ္တံ၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကာလိကံ၊ အခါခပ် သိမ်း၊ ဝ ဿ ဝ ဿ သတိ၊ ရှာ၏။ ၊အဠာရ ဝေ ကပ္ပ ဝ ဿ ဝေ၊ တ ထေ ဝ ဒ် ဂ ဝ် ရ ာ ဂ ပ် ဂ ဟ ာ ဒ် ၊ သြက္ကာ ဂ ကုလ ဿ ဝေါ၊ သြက္ကာ ဂ ရ ေ ဇ ် မ င် း မျိုး မှ ဖြစ် သော၊ နာ၊ မနု။ အမည်အား ဖြင့်၊ ဂေါတ ဝေါ နာ ဝ၊ ဂေါတ ဝ ဒ ာ ဝ ည် ရှိ သော၊

သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။တဿ၊ ထိုဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဒါယံ၊အမွေကို၊ အာဒေါ၊ယူတတ်သော၊ ဩရသော၊ ဣရိယာပထ်ဖြစ်သော၊ မမ္မိ၊ ငါ့ကို၊ တာ၊လောကုတ္တရာတရား ဖြင့်ပြီ၊ သော၊ သာဝကော.တပည့်သာ.တော်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးရုံသော အာသဝေါ တရား.တို့ကို၊ ပရိသ္သာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေါဓိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရလတ္တံ့။ ။ဥမ္မဂ်၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အာဘိသမေစ္စ၊ သိ။ ထိုးတွင်း၌သိသော ဒုမျိုးကောင်းသားအား၊ သာလဿ၊ ဆန်း၊ အင်ကြင်းပန်းအရိုးသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ စိဘဝ၊ ကား၊ထင်းပုံ၌၊ ရှာယမာနသ၊ ပြီးတိုက်သော အမျိုးသားအား၊ တဋ္ဌ၊ ထိုထင်းပုံ၌၊ ဃနမ်း၊ အရိုးသည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ဝိယ၊ သကဲ့သို့ ဟာ၊ ရုနိ၊ ဝိယ၊ သကဲ့သို့ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ကိဉ္စိ၊ ယိတ္ထာ၊ ကြံ၊ ကော်မူ၍၊ ဝမ္မ ဝဋ္ဌ ယာ။ တရားတည်းဟူသော ရေအယဉ်ဖြင့်၊ တပ္ပေန္တော၊ ရောင့်ရဲစေလျက်၊ ပရိသာယ၊ ပရိတတ်အား၊ မမ်ွ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေ၊ သယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝေ သု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဘိ ်သကပ္ပါနိ၊ ကမ္ဘာသုံးဆယ်တို့ကာလတော်သုံး၊ ဒေဝ ဇ္ဇီ ၊ ဒေဝ ဇ္ဇီ ဘာ ဝေ ၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အကာ ရ ပေ ်ီ ၊ ဝိုးအုပ်ပြီ၊ သမ္ဘိ ၊ အကြိမ် ခြောက်ဆယ် လည်းကောင်း၊ စတုက္ခတ္ခုဿ ၊ လေးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဝိဏ္ဏ ဝတ္ထိ ၊ ဝကြေ ဝေ ားမင်းသည်၊ အ ဟောသိ ်၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ။ဒေ ဝ လောကာ ၊ နတ်ပြည်မှ ၊ ဣ ၊ လူ.ပြည်သို့ ၊ အာ ဂ ဏ် ်ား ၊ လာ ၍ ၊ ဝိ ပုလံ ၊ ပြန့်ပြောစွာ သော ၊ သုခံ ၊ ချမ်းသာကို ။ လ ဘာ မိ ၊ ရ ပေ ၏ ၊ ဣ ၊ လူ.ပြည်၌လည်း ။ ပ ဗ္ဗ ဇ ဒနံ ၊ အင်ကြင်းပန်းအရိုးကို ၊ လ ဘာ ဝိ ၊ ရ ပေ ၏ ။ ဣ ဒံ ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော အလုံးရုံသော အကျိုးသည်၊ မ ဏ္ဍ ပ သ ။ ပန်းလျှောပ်ကိုလှူ ခြင်း၏ ဖလံ ။ အကျိုးပင်တည်း။ ။ မယံ ၊ တိ သ မည်တွင်ငါ ထေ ရ ် ရ ် အား ၊ ပ ဗ္ဗ ဇ ် ် ်

ဖြစ်ပေ၏။ ။အဠာရဝေသကပ္ပသကော၊တထောင်ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယာစေတနာယ။အကြင်းစေတနာဖြင့်၊ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိယာဒသိဒ္ဓိတ်စွာဘုရား ကို၊အာဘိပူဇယိ ၊ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊တာယစေတနာယ။ ထိုကောင်းမှုသဏ္ဌာ ဝေ ဘနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ ၊အပါယ်လေးပါကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊မသိရဘူး၊ဆုံ၊ဤ အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယာ ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ရခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊ ။မယံ၊ငါအား၊တိ လေသာ၊ကိုးလသာတို့ ကို၊ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည့်ခြင်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ။ ဗုဒ္ဓသ။ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတ်လိုက်နာပြုကျင့် ရပြီ၊ ။ဆုတိ၊ဤသို့။ဝတ္ထုံ၊ဟောအပ်၏။ ။

ပန်းစကားအထူးသက်ဆိုပြီးအုံ၊ သော။ ထိုတိသဿမည်ရှိသောမ ထေရ်သည်၊အာရဟာတ်၊ အရဟတ္တမဂ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ဝိသေသ တော၊အထူးအားဖြင့်၊လာလတ္တယသဏ္ဌပ္ပတ္တော၊ မျှားဖြတ်သောလောင်းမျှား ဖြတ်သောအခြိုးရံရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုလာတ်မျှားခြင်း၌၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ဝုတ္ထုနတိက္ခ။ ဝုထုဇဉ် ရဟန်းတို့သည်၊ထေရသ၊ တိ၊သမ္ပတ်ထေရ်၏၊ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူ ဇော်သကာကိုဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ဗာလသာ၊ဝေနေ၊ဓိက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊အာသ ဘနာကာရံ၊ မနုစ်သက်သောသည်းမခံနိုင်သောအခြင်းအရာကို၊ ပဝေဒေ သုံ၊ကြားကုန်၏၊ထေရောတိ၊သမ္ပတ်ထေရ်သည်၊တံ၊ထိ၊နှစ်သက်သောအ ခြင်းအရာကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊လာဘသက္ကာ၊ရေ၊လာဘ်ပူဇော်သကာ၌၊အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ထိုသာတ်ပူဇော်သကာ၌။ ဆဋ္ဌနော၊ ဒိဝိ၏၊ အလတ္ထဘာ၊ဝ၊ မကပ်ငြိသည်၏အဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း။ ပကာ သေ၊ဟု။ ထင်ရှားပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုသပတ္တော်လာတိ၊ ပ။သတော ဘိက္ခုပရိဗ္ဗဇေတိ၊ ။ဂါတာနွယံ၊ ဗဟုသပတ္တောလာတိ၊ ပ။ သတော ဘိက္ခုပရိဗ္ဗဇေဟုသော၀ါထာနှစ်ခုအဂေါင်းကို။အာဘာသိ။ ရှုတ်ဆိုတော် မူ၏။ ။မုဏ္ဍော၊ရိဘ်ချအပ်သောဆံရှိသော၊သံဃာဠိပါရုတာ၊ဖြတ်ခဲ့စပ် အပ်သော သက်နုံးကို ရုံသော၊ ယောဇ္ဇဓိတော၊ အကြင်ရေပေါနှံးသည်၊ အာနုသ။ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုသ၊ အရေပျော်ကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသ။ အဝတ်သက်နုံးကို လည်းကောင်း။ သယနုသ၊ အိပ်ရာကို လည်းကောင်း။လာတိ၊ ရသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊သောပဇ္ဇဓိတော၊ ထိုရ ဟန်းသည်၊ဗဟုသပတ္တော၊ မျှားစွာသောရေနှုတ်ကို၊ လာတိ၊ ရတတ်၏။ သတ္ကရေသု၊လာတ်ပူဇော်သကာတို့၌၊မာဒ္ဒယံ၊ ကြိုးကျယ်ပြန့်ပြားသော

၄ ၃ ၃ ၃ ။ ။ ။

ရှေ့ပါ၊ ဝိယာရေယျ၊ နေရာ၏ကြီးမှုတို့၊ ဤသည်လျှင်။ အကြောင်း အနက်တည်း။ တံ၊ ထို တိသမယ ထေရ်ရှိစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ တောဘိက္ခု။ ထိုခုဟာနိုးတို့ သည်၊ တာဝ ဒေဝ။ တိုခဏာ ဖွဲ့ပင်လျှင်။ ထေရသား၊ တိသမယ ထေရ်ကို၊ ခမာပေ သုံ၊ သည်.ခံ့ စေကုန်ရှိ၏။ ၊ တိသင်္ဃော ဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ တိသမယ ထေရ်၏ ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒါ တာ၊ ပြီး ခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၇-ကိမိလ ဇာတ်ရေး

ပါစိနဝံသဒါယဒ္ဒိတိ အာဒိကား၊ ပါစိနဝံသဒါယဒ် ဤသို့ အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ၊ သော၊ ကိမိလ ဇာတ်ရေးသား ကိမိလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ တ သား ထိုကိမိ လမ ထေရ်၏၊ ပုဗ္ဗယောဂေါ၊ ရှေးအကျင့်ဆိုအားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သံဝေဂ ပဋိပဒ္ဓာ၊ သံဝေဂဖြစ်၍ ပေးနှိုးပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကေနိပါတော၊ ကေ နိပါတ်၌၊ အာဘိသင်္ဂေါ ဂါထာ ယား၊ အာဘိသင်္ဂေါ ဟူသော ဂါထာ၏၊ သံ ဝဏ္ဏနာ ယံ၊ အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တာ ယေ ဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်သလျှင်ကတည်း။ စ၊ စကားအထူး ဆက်ဦးအံ့၊ ဟာ ယ ဂါထေ ယ၊ ထိုဂါထာ ဖြင့်၊ ထေရေန၊ အရှင် ကိမိလ မ ထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသေသာဓိဂမ သား ရဟာပ်သော မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားထူး၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒဿေတိ ပြအပ်၏ ဇာတပန်း ဤ ဝတ္ထု၌ကား၊ အဓိဂတ ဝိသေသသာ။ ရဟာပ်သော မဂ်ဖိုလ်ကျေး ဇူးတရားထူး ရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာယသ္မ ၊ တာ အနုဂုဏ္ဍ ကြွေရောက်ခဲ့ စ၊ အရှင် အနုဂုဏ္ဍ ၊ မ ထေရ်နှင့်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မ တာ ဒေ ဝ ဒတ္တ ယ ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံ ရ သော ထေရ်နှင့်လည်းကောင်း။ သဟာ ၊ တာ ဝ ၊ သမဂ္ဂ ဝါ ၊ သော၊ ညီညွတ် သော နေခြင်းကို၊ ဒဿေ တော၊ ပြအပ်၏၊ ဇာတိ ၊ ဤသို့ ဂေဒိတဇ္ဇီ ၊ သံ ၊ ပ ၏ ပန်။ အဝူး ကို ဆိုဦ.အံ့။ သမဂ္ဂ ဝါ သံ ၊ ညီညွတ်သော နေခြင်းကို၊ ဝ သ န္တာ ၊ နေကုန်သော၊ တေ ဏ ရောဃ ထိုသုံးယောက်သော မထေရ်တို့သည်၊ ယ ထာ စ ၊ အကြောင်း အခြင်း အရာ ဖြင့်လည်း။ ဝ သိ သုံ ၊ နေကြကုန်၏။ တံ ၊ ထိုနေ သော အခြင်း အရာ ကို ၊ ဒ ဿေ တော ၊ ပြလိုသည် ဖြစ်၍ ၊ ပါ စိ နဝံ သ ဒါ ယ ဒ္ဒိ (၀) တိ တွာ နလောကိ ယံ ရတိ ဣ ဂ ဂါ ထာ ဒ္ဒယံ ၊ ပ ၊ စိ နဝံ သ ဒါ ယ ဒ် (၀) ဟု တွာ နလော ကိ ယံ ရတိ ' ဟူ သော ဂ ' ထာ နှစ်ခု အပေါင်း ကို ၊ အ တာ သ ' ရှုတ်ဆုံ ၏။ ၊

ပ ၊ စိ နဝံ သ ဒါ ယ ဒ္ဒိ ၊ အ ရှေ့ ဝ ၊ ဝံ ့ တော ၌ ၊ အ နုပ္ပ ကေ ၊ မျှား ဖွာ ကုန် သော ၊ ဟောဂေ ၊ စည်း ဝိပ်ဥစ္စာ တို့ကို ၊ ပဟာ ယ ၊ ပယ်ဖွယ်ကုန်၍ ၊ ဥ ဗ္ဗ ၊ ပ ဏ္ဍာ ဂ တော ၊

သပိတ်လက်ဆွဲ၍ သွမ်းခံသွားခြင်းဖြင့်။ ရေတံခြားမှ ရေလျှံကျခြင်းသော၊ အာဇွေ ဝိရိယသာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယာ ရှိကုန်သော၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ နှိမ်နှင်းခဲ့ရသော ရန်သူ့ဝေ လွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒဠ္ဌပရက္ကမာ၊ မတုံ့ သောသုံ့လရှိကုန်သော၊ သဟာယကာ၊ အပေါင်းအဘော် ဖြစ်ကုန်သော၊ သကျဝုဘာ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော သာကိုဝန်မင်းသုံးယောက် တို့ သည်။ လောကိယံ၊ လောကဖွဲ့ဖြစ်သော ရေတံခြားမှ ရေလျှံခြင်းကို၊ ဟိတ္ဝာ ၊ ဖွန့်ပြီး၍ ဓမ္မရတိယာ၊ လောကုတ္တရာဓမ္မတည်းဟူသော ရေလျှံခြင်း ဖြင့်ရမည်။ ရေ့လျှံကုန်၏။ ။တဏ္ဍုလိုဂါထာတို့ဖွင့်။ အဋ္ဌော။ အနက် ကား။ ပ စိနုံ သဒါယမှ ဟု။ ပါစိနုံ သဒါယမှ ဟူ သည်ကား။ ပါစိနုံ သနာမ ကော။ ပါစိနုံ သအမည်ရှိသော ရက္ခိတဝေါဟိတော၊ စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေ အပ်သော၊ သပရိဏ္ဍေ ဒေ၊ အဝိုင်းအခြားနှင့်တကွသော။ ဝနေ၊ တောခွဲ ဟိ သစ်ပင်မှ ၏။ တံ ဝနံ၊ ထိုတောကို ဂါမသာ၊ ရွာ၏ ပါစိနဒိသာယ၊ အရှေ့ မျက်နှာခွဲ ဦးတည်ရာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဝေဠုဂုမ္ဗ ပရိက္ခိတ္တာ ၊ ဝါ ရံဘုံ ဖောင့်ခြံရံ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ပ စိနုံ သဒါယောတိ။ ပါစိနုံ သဒါယ ဟူ၍ ဝုစ္စော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝံ သ ဝနာ သာ ဝေ ဝနေ ဝ။ ဝါ ရံတော ဖြစ်သော ကြောင့်လည်း။ ဒုတိ။ ဤသို့ ပါစိနုံ သဒါယ ဟူ၍ ဝုစ္စော၊ ဆိုအပ်၏။ သကျဝုစ္စော တိ၊ သကျဝုစ္စော ဟူ သည်ကား။ အနုရုဒ္ဓ ဗ္ဗေ ရာဒယော၊ အနုရုဒ္ဓါမ ထေရ်အစရှိကုန်သော၊ သကျရာဇကုမာရာ၊ သာကိုဝန်မင်းသားတို့သည်၊ သဟာယကာတိ၊ သဟာယကာ ဟူ သည်ကား။ သံ ဝေဂုပ္ပတ္တိ ပဗ္ဗဇ္ဇာ သမ္ဘဝ ဓမ္မာ ရုဏာ သံ ဝါ သေတိ။ သံ ဝေ ဂ ဖြစ် ၍ ရုဟန် ပြုခြင်း ရုဟန် တရားကို အားထုတ်ခြင်း တည်း ဟူ သော အပေါင်း အားဘော်ကို နှင့်၊ သ ဟ၊ တကွ၊ အနယ ဟော ဝတ္တနေ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သဟာယကာ၊ သဟာယက မည်ကုန်၏။ ပဟာ ယနုပ္ပကော ဟော ဟေတိ၊ ပဟာ ယနုပ္ပ ကော ဟော ဟေ ဟူ သည်ကား။ ဥဿာ ရေန။ မြတ်သော ရုဿာ နုဘာ ဝေ နေ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ အဓိ ဂတော၊ ရ အပ်သည်သည်း ဖြစ် ကုန်သော။ ကုလ ပရိ ပရာ ဂ ထေ ဝ၊ အမျိုး အဆက်ဆက် အားဖြင့် ရောက် သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဟန္တေ ဘောဂ ကွန္တေ၊ များ မြတ်သော စည်းစိမ် အစုကို ကိုး ဆ ဆေ ဘွ ၊ စွန့်၍ ၊ သ ဟာ ယော နုပ္ပ ကော တိ ပိ။ သ ဟာ ယော နုပ္ပ ကော ဟူ ၍ သည်း ပ ဒ္ဒိ ပါ ဒ္ဒိ ဂိ ၏။ ဥ ဗ္ဗ ဿ ပ ဗ္ဗ ဿ ဂ တော ရ တာ ဟူ သည် ကား။ ဥ ဗ္ဗ ဿ စ ရိ ယာ ယ၊ ဆွမ်းခံ သွား ခြင်း ဖြင့်၊ အာ ဘ တ ဗ္ဗ ာ ဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥ ဗ္ဗ ဿ ပ ဗ္ဗ ၊ ဆွမ်းခံ သွား သော သပိတ်

ဒ္ဒိုးအာဂတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်းကြောင့်၊ ပတ္တာဂတော၊ သင်္ခါတ်ယဉ်ဖြစ်လာသော၊ ပဋ္ဌာပရိယာပန္နော၊ သင်္ခါတ်ဝယ်ဖြစ်လာသောဆွမ် ဒ္ဒိုးရတာအာဘိရတာ၊ ဗွ.လျော်ကုန်သော၊ သံဃာတ္တာဒိအာပတ်ရေကလာဘ်၊ သံဃာဘတ်အစရှိသောအာပတ်ရေကလာဘ်ကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ယော်၍၊ ဧယ်ဗလ်. သလုံးဖြင်းခေါင်း၏အစွမ်းကို၊ နိဿာယ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခာစရိယာယား ဆွမ်းခံသွားသဖြင့်၊ လဒ္ဓေန၊ ရအင်သော၊ ဓိသကာဘတ္တေန ဝ၊ ပြောင်.ပဲလုံး ၂၀ တို့နှင့် ရောသောဆွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဇုတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဂ္ဂေ၊ အနှုတ်တည်း၊ ဒေ၊ ဒွေဝိရိယာတိ၊ အာဒွေဝိရိယာဟု သည် ကား၊ ဥတ္တမဋ္ဌသော၊ ဖြတ်သောမဂ်ဖိုလ်းကျေးဇူးကို၊ အဓိဂမ.ယား ရရှိခဲ့ပြီ ၆ ၊ အာဒိ.တာ၁ပ၁ဂ၀၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ သမ္ဘာဒိတာ၀ိရိယား ပြည့်ခုံ့စေအင်သောဝိရိယကိုကုန်သော၊ ပတိတတ္တာ၊ ယာတ၊ ပတိတတ္တာ၊ ယပဋ္ဌ သည် ကား၊ ဒုန်းပေါ်ကပတ္တာ၊ ရတာ၊ ကိုင်း၊ ခြင်း၊ ကိုင်း၊ ခြင်း၊ ဗ္ဗမ်း၊ ခြင်း၏အစွမ်း အား ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမာပဇ္ဇနေန၀ သမာပတ် ကိုဝင်စား.သ ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ နဲ့ ဗ္ဗာနံ၊ နိ ဗ္ဗာန်ဝယ်ရှိ၊ ပတ်ပေသော်တ ဝိတ္တာ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ နစ္စံ ဒဠ္ဍ ရက္ခာ ဝတိ၊ နိစ္စီ.ဒ္ဌ ပရက္ခာ ဟု သည်ကား၊ ဝတ္တပဋိပတ္တိ သု၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ပေယ်အကျင့်ကို ဒ္ဒိ၊ ခ ဗ ဌ သုခ ပ ၊ ဂ ၊ ခ ဒ ယောဂေန၊ ပန္ဒ ပ ဒ ဒ ခ ဒ ခ ဗ ဌ ခ ပ ဒ ခ ဗ ဌ ခ ပ ဒ ခ ဗ ဌ ခ ပ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၃-နန္ဒဇာတိရဂါထာ။

...အယောနိသောမနသိကာရောတိ အဒါဒိကာ၊ အယောနိသောမနသိကာ
ရောအစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယတ္တပြု၊ တာ ရှည်သောအသက်တော်
ရှိသော၊ နန္ဒဇာတိရသော၊ နန္ဒမထေရ၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ ကိုရောကြား
ဘုံသည်ကား၊ အယံ၊ ဤနန္ဒမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရသော ပဒုမုတ္တရ ၊ မည်
တော်ရှိသော ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်
၌၊ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌ ကုသဝေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌ နိဗ္ဗတ္တိ
တွား၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ အလုံးမြင်သိပညာ ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော ပဒုမုတ္တရ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊
အထံတော်၌၊ မဂ္ဂံ တရားစကားကို၊ သုဏာန္တော၊ နာသည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓါ
ရဲ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကေဝိတ္ဌံ၊ တယောက်သောဟုန်းကို၊ ဣဒ္ဓိယေ သု
ဣ ဒ္ဓိ ဟူ၏၊ ဂုတ္တိ ဒ္ဓါ ရုန်။ စောင့်ရှောက်အပ်သော ခြေကျင်ပါးသောနွေ ရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို လက်ဆုပ်ထက်၊ အဂ္ဂဠာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူ
သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သယမ္ဘိ ဗိမိသည်လည်း၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူး
ကို၊ ပဋ္ဌာန္တော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တရ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား လည်းကောင်း။ သံဃဿပိ၊ ရဟန်းသံဃာ အားပါင်းအား
လည်းကောင်း၊ ပူဇာသက္ကာရေ ဟု၊ လေးမျိုးမြတ်သော ပူဇော်သက္ကာရရှိသော
မဟာဒါနံ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အာပ ဖြိုးဝကျွန်ပ်
သည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ ၌၊ တုမှာကံ ဟု သ ၊ ဘုရား
ကဲ့သို့သ ဘာရှိသော မြတ်စွာဘုရား ၏ ဝေ ရှုပါ။ ဤသို့သ ဘော ရှိသော
သ ၊ ကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်လိုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော ထိုဘဝ၌ ရတော၊ ရ
တော သည်ရှိသော်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊
ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေ ဒေဝသိ ဟု၊ အတ္ထေ ဒေဝသိ ဟု ၊ မည်တော်ရှိသော
ဘ ၊ ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရ ၊ ၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဝိတ တာ နာ မ
ဝိတ တာ ဒေ မည်ရှိ သော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၌၊ မဟန္တော၊ ကြီး၊ ဖွားသော၊ ကဿပေါ
လိမ် ဟု သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ ၊ ဖြစ် ၏။ ကေဒိ ဝ သံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္ထာရံ၊
ဒေ ဝ ဒေ သိ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ ပါရိ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့
ဂန္တွာ၊ ကြွ၍ တော်မူ အံ့သောဌ ၊ တိ ရောကမ်းနား ၌၊ ဌိတံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယံ၊ ဗိမိ ဟု ဆိုအပ်သော လိပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားကို၊ တာ၀ေတ္တကာမော၊ ကူးစလိုသည်ဖြစ်၏။ သင်္ဘာ။ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ပါဒမူလ၊ခြေတော်ရင်းခို၊နုပန်ဖို ဝင်လား၏ သည်း၊အာဏဒယီ
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တ၀ေ၊ထိုလိပ်၏၊ အာ၀ဏ္ဏ၊သယံ၊အလိုက်၊ ဩ လာ
ကောဘွား၊ကြည်ညိုတော်မူ၍။ ဝိဇ္ဇိ၊ပေ၊ဥ၀ကိုကုန်ထက်သို့ အာဝီရ၊ကို၊ ကိ
တော်မူ၏။သော့ ထိုလိပ်သည်၊ဟုဠုတ္ထရ၊ရွာ၊လမ်း နှစ်သက်သောစိတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝေ၊ဝေ၊နေ၊အဟုန်ဖြင့်၊သောတံ၊မြစ်ရေ၊အယဉ္စိ ကို၊ ဆိန္နေ၊
ဖြတ်လျှ ၊သိ၊ဃ၊တရုံ၊ လျှင်စွာ၊ပဒုတိ၊မော၊ ထိုမှာ၊ဘက်သို့သာ၊လျှင်၊
ပါ၊ပတ်၊ ရောက်စေ၏။ဘဂ၀၊။အာ၊ဒယီ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တ၀ေ
ထိုလိပ်အား၊အနု ၊မာ၊ဒနံ၊အ နုမောဒနာ ကို၊ဝေ၊ဒေ၊ ဟော၊တော်မူလျက်၊
ဘာ၀ိနီ ၊ထင်စွာ၊ဖြစ်သကဲ့ သော၊ သာမဏေ ကို၊ ပြည့်ရုံ၊ရ၊ခင် ကို၊ ဂ၊ထေ၊ဘွား
ဟော၊တော်မူပြီး၍၊ပဏ္ဍိ၊ဗဲကြွ၊တော်မူ၏။ သော၊ထိုလိပ်သည်၊ ထေ၊နတာ
ဒိ၊သော၊ထို သို့သော်တာ၀ီ၊သော၊ ပုဏ္ဍ၊ကမ္ပေ၊နော၊ ဝ် ဖွဲ့ကြော်ငှ၊ သုဂ၊တိ
သုဂ၊ဟ ၊သုဂ၊တိ၊ဘုံ၊ကို၊ဌ်ခ်ိ၍သ၊ လျှင်၊သံ၊သရ ၊ကို ၊ ကျော်လ၊သ်ရ၊သည်ဖြစ်၍၊
ဒုမ၊ဘို ဗုဒ္ဓ၊ပြ၊ဒေ၊ဤ၊ဝါ၊တို့ ၊ဂါ၊ဟ ၊မြတ်စွာ၊ဘုရား ပွင့်၊တော်မူ၊သော၊ အ ၊ခါ၌၊
ကပိ၊လ၊ဝတ္ထု ၊ဟု ကပိ၊လ ၊တော်ပြ ၊သ်၌။ သုဒ္ဓါ၊ဒနမ ၊ဟာ ၊ရ ၊ဇ ၊သား၊ သုဒ္ဓါ၊ဒနမ
ပင်ကြီး ၏၊ ဝုဒ္ဓ ၊သား၊သည်၊ ဟုတ္တ ၊ဖြစ်၍။ မ ၊ဟာ ၊ဇ ၊ပတိ ၊ဂေါ ၊တ ၊ဒိ
ယာ ၊မ ၊ဟာ ၊ဇ ၊ပတိ ၊ဂေါ ၊တ ၊ဒိ ၏၊ ကုဋ္ဌိ ၊ယံ ၊ဝ ၊မ်ား ၊၌။ နိဒ္ဒ ၊ကို ဖြစ်၏၊တ ၊သား
ထိ ၊သား ၊၏ ၊နာ ၊မ ၊ဂ ၊ဟာ ၊ဏ ၊ဒိ ၊သော ၊ အ ၊မည် ၊ဌ ၊ည် ၊သား ၊နှင့် ၊ ဥ ၊တိ ၊သ ၊ံ ၊ယ ၊ံ ၊ဆော
ရှိ၏ အ ၊ပေါ် ၊ကို ၊နန္ဒ ၊ကြာ ၊ဝ ၊မ် ၊ ၊ဖြာ ၊က် ၊ ၊ လျှက် ၊တော ၊သော ၊ကြာ ၊နှစ် ၊သက်
စေ ၊လျှက် ၊စာ ၊တော ၊ဖွား ၊၏ ၊ဇာ ၊တိ ၊ထိ ၊ ကြောင့် ၊နန္ဒော ၊တ ၊ဝ ၊နာ ၊မ် ၊ခ ၊ဒ ၊ဟု ၊သော
အ ၊ပည် ၊ကို ၊သာ ၊လျှင်။ အ ၊ကံ ၊သ ၊မ ၊ည် ၊ကြ ၊ကုန် ၊၏ ၊ တ ၊သ ၊ ထို ၊နှ ၊သ ၊တို့ ၊သော
အား ၊ ဝ ၊ယ ၊ပ ၊ဇ ၊ဇ ၊ကာ ၊လ ၊ အ ၊နှ ၊ယ် ၊ရ ၊ေ ၊ကော ၊သော ၊အ ၊ခါ ၌ ၊ သ ၊ဇ ၊သ ၊ ၊ မြတ် ၊စွာ
ဘုရား ၊သည် ၊ပ ၊ဝ ၊ဇ ၊ဝ ၊ရ ၊ဗ ၊ဗ ၊စ ၊ကြော ၊ ၊ ဖြစ် ၊စ ၊အ ၊ပ် ၊ပြ ၊ သော ၊ဓ ၊တ် ၊သော ၊ ဗ ၊စ ၊ကာ
ရှိ ၊သည် ၊ဖြစ် ၊၍ ၊ လော ၊ကာ ၊နှ ၊ဂ ၊ဟ ၊ ၊ သ ၊ဇ ၊လော ၊ဂ ၊ကို ၊ ဖြိုး ၊မြ ၊ကာ ၊ခြင်း ၊ကို ၊
ကရော ၊ကြော ၊ပြ ၊သ ၊ကော ၊ ကပ ၊ပ ၊လ ၊ ၊ ဆ ၊ ၊ ကပ ၊လ ၊တ် ၊ပြ ၊သ် ၊သို့ ၊ ဂ ၊ကို ၊ ကြ ၊တော်
မူ ၏ ၊ဥ ၊ဘ ၊တိ ၊သ ၊မ ၊ဂ ၊မော ၊ ဆွေ ၊တော် ၊မျိုး ၊တော် ၊ကို ၊ရှိ ၊၏ ၊အ ၊စ ၊ဝ ၊ အ ၊ဝ ၊ေ ၊ား ၊ ၌ ၊ ပေါ ၊ကွ ၊ရ
ဝ ၊သ ၊ား ၊ ကြ ၊ဝ ၊ဖ ၊ာ ၊ ရှိ ၊သော ၊ဗ ၊ရ ၊ယ် ၊ား ၊ကို ၊ အ ၊မ ၊ဠ ၊ုဒ ၊ကို ၊ အ ၊ကြော ၊င် ၊၏ ၊ဖြစ် ၊ခြင် ၊ကို ၊
ကတ ၊ား ၊ပြ ၊တော် ၊မူ ၍ ၊ဝ ၊ေ ၊သ ၊ာ ၊ ၊ ရ ၊ေ ၊ာ ၊တ ၊ကဲ ၊ ၊ ဝ ၊ေ ၊သ ၊ာ ၊ ရ ၊ာ ၊ စ ၊ား ၊တ ၊ာ ၊ ၊ ကသ ၊ေ
တ ၊ား ၊ ဟော ၊တော် ၊မူ ၊ပြီ ၊း ၊၍ ၊ ဒ ၊ုတ ၊ိယ ၊ဒ ၊ိ ၊ဝ ၊သ ၊ေ ၊ တ ၊ာ ၊ခ ၊ိ ၊ား ၊သ ၊ော ၊ကော ၊သ ၊ော ၊ နှ ၊ဲ ၊ခ ၊ဲ ၊ ၊ ၊

ဂါထာယား ဤသဂါထာ၀ဋ္ဋသံယုတ်ဂါထာဖြင့်၊ ဝိတရုံ၊ ခမည်းတော်ကို၊ သောတာပန္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ ပတိဋ္ဌာပေတွာ တည်စေ၍နှိ ပေသနံ နှိုးတော်သို့။ ဂတ္တိုဝါ၊သွားရ၏၊သုစရိတံ၊ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ဒေ၀ံ တာရုံးကို၊စရေ၊ကျင့်ရာ၏။ ဒုတိဒုမဝေယဂါထာယ။ ဤမြတ်ဒုဂါထာ ဖြင့်၊မဟာ၊ဇာပတိ၊မိုးထွေးတော်ဂေါတမီကို၊သောတာပတ္တိဖလ၊သော တာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ရာဇာနံ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးကို၊ သကဒါဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ။တည်စေ၍၊တကိယဒိ၀သေ၊ သုံးရက် မြောက်သောနေ့၌ နန္ဒကုမာရ၊ဃ၊နန္ဒသတ္တိသားတို့။ အာဘိ၊သကနိ၀ါသနု ဝိ၀ါ၊ဟမ်ကိလေသု၊အာဘိသိက်ခံ၊သောမင်းလာအိမ်တက်သောမင်းလာလက် ထပ်၊သောမင်းလာတို့သည်၊ ၀ဋ္ဌမာနေသု၊ဖြစ်ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ဝိဏ္ဏာယ ဆွမ်း၊အလို့ငှါ၊ပရိသိတွာ၊ဝင်၍၊ နန္ဒကုမာရ၊ဃ၊နန္ဒမင်း၊သား၏၊ဟာ ဏ္ဍေ၊ လက်ရှိ-ပဋ်၊သဝိတ်၊တော်ကို၊ဒတ္ဝာ၊ပေး၍၊မင်းလ၊မင်းလာတရား၊တော်ကို ၀တ္တာ ပြန်၊တော်မူ၍၊ တ၊သ၊ထိုနန္ဒသတ္တိသား၏၊ ဟ၊ဏ္ဍ၊ကော။ လက် ၄၊ ပဋ်၊သဝိတ်ကို၊ဆာ၊ဟာ၊တွာ၀၊မယူမူ၍သာလျှင်၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းတော် သို့၊ဂတော၊ကြွတော်မူ၏။ပဏ္ဍဟ ဏ္ဍံ၊သဝိတ် လက်ရှိရှိသော၊တံ၊ထိုနန္ဒမင်း သား၊ကို၊ဝိဟာ၊ရံ၊ကျောင်း တော်သို့၊ဆာ၊ဂတံ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊အ၊ဒ္ဓ ဆာနံ၊ယော၀၊အ၊လို့မရှိဘဲလျက်သာသျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြုပြီး၍၊တထာ၊ ထိုသို့၊သာ၊အ၊ခြင်း၊အ၊ရာ ဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတ ဏ္ဍာ၊ယော၀၊ ရဟန်းပြုသည်၏အ၊ဖြစ် ကြောင့်သာလျှင်၊အ၊နာ၊ဘိ၊ရတိ၊ယ၊၊မ၊ မွေ့ လျော်ခြင်း၊ဖြင့်၊ပိဋ္ဌိတံ၊နှိပ်၊ကော်သည် ကို၊ဥတွာ၊သိ၍ ဥပါ၊ယေန၊အ၊သင့်အ ၊ဖြင့်၊တ၊သ၊ထိုနန္ဒသတ်သား၏၊တံ အ၊နာ၊ဘိ၊ရတိ၊ ထို၊မ၊မ္ဘေ၊လျော်ခြင်း၊ကို၊ဝိ၊နာ၊ဒေ၊သိ၊ဟျောက်တော်မူ၏။ သ၊ ထိုနန္ဒ၊သ၊ဘိုသား၊သည်၊ ယော၊နိ၊သော၊အ၊သင့်အ၊ား၊ဖြင့်၊ပ၊ဋိ၊သ၊ဒါ၊ယ၊ပ၊ညာ ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ဝိ၊ပ၊သ၊နံ၊ဝိ၊ပ၊သ၊နာ၊ကို၊ပဋ္ဌ၊ပေတွာ၊အား၊ထုတ်၍၊နစိ၊ရ၊သ ၀၊မ၊ကြာ၊ဖြင့်ဒီ၊ သ ်သျှင်၊အ၊ဟ၊တ္တံ၊အ၊ဟ၊တ္တ ဖိုလ်သို့၊ပါ၊ဝုဏိ၊ရေ၊ကျ၏၊ တော်၊ထို့ ကြောင့်၊အ၊ပ၊ဒါ၊နေ၊အ၊ပ၊ဒါ၊နိ၌ ၊

ဆယ်မ,,,

သော၊ကန္တာရ ကန္တာရ ကဲ့သို့ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဥဒကာ၊ရေမှ နိုက္ခမ္မ၊ထွက်၍၊ ဗုဒ္ဓ၊ အညွှန်ပြသည်ဖြစ်တော်မူကုန်သော်၊ တာဝေတိုကာမော၊ ကုတ်ရှိုလိုသည် ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊လောကနာထက်၊ သတ္တလောကကိုနှိုးဆော်သို့ရောက် အောင် ဆောင်တော်မူတတ်သော ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပေသိ၊ ကပ်၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊သစ္စာ၊လေးပါး၊ကိုသိတော်မူတတ်သော၊အညွှန်ပြမဟာမုနိ၊အညွှ န်ပြသိဖြတ်စွာဘုရာ သည်၊မံ၊အကျွန်ုပ်သို့၊ အာသိ ရဟတု တက်တော်မူပါ လော၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊အရှင်ဘုရားကို၊ တာ၊ယိသောမိ၊ကုတ္တိ ရှိ၏ဆုံ တုဝံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ခုကျွန်သား ဆင်ရဲ၏၊အနှီ၊အဆုံးကို၊က ရောဟ ပြုတော်မူပေတတ်၏၊ ။မဟာယဇသော၊ မျှားသော အခြံအရံ အကျော်အစား ရှိတော်မူသော၊ အညွှန်ပြ၊ အညွှန်ပြဖြတ်စွာဘုရား သည်၊မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊သင်ပ်ပုံ၊ အကြောကို၊အညာယ၊ထိတော်မူ၍၊မေမမ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်၊ပါ၌ ။ကျောက်ကုန်းထက်သို့၊ အာရုဟိတွာန၊တက်တော်မူ၍၊ လောကနာထကော၊သတ္တလောကကိုနှိုးနှဲ့သို့ရောက်အောင်ဆောင်တော် မူဘာတိ၊သော အညွှန်ပြသိဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အဌာသိ၊ရပ်တော်မူ၏၊ ။ ယ၊တာ၊အကြင်အခါ၌၊ပဌာယ၊စ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ် ကို၊သ ဟိ၊ အောက်မေ့၏၊ယတော၊ အကြင်အခါ၌ ပဌာယ၊စ၍၊အဟံ၊ ငါသည်၊ဒိဋ္ဌေ၊ သိကြား၊လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပ ဇာ၊ရောက်သည်၊ အတို့၊ဖြစ်၏၊ပါ၊ဒတလော ခြေတော်အ၊ရင်သည်၊ဗုဒ္ဓ၊တေ၊ထိသည်ရှိ၊သော် သုခံ၊ချမ်း သာသည်၊ဟောတိ၊ယထာ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဝေ၊တထာ၊ထို့ တူ မေ ငါ့အား၊တာဒိသံ ထိုသို့သော၊ သုခံ ချမ်းသာသည်၊နတ္ထိ၊ မရှိ၊ဘူး၊သမ္ဘာ၊ဒ္ဓါ၊ သစ္စာ၊လေးပါး၊တရား၊ကိုသိတော်မူ၊ပြီး၊သော၊ မဟာ၊ယ သော မျှား၊ဖြောက်သော၊အခြံအရံ၊အကျော်အစား၊ရှိ တော်မူ၊သော၊အညွှန်ပြ အညွှန်ပြ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဥတ္တ၊ရိတွာန၊ ကူး၊တော်မူ၍၊ နဒီတီ၊ဝှိ၊ ဖြစ်ကမ်း၌၊ပုတွာန၊ရော်၊တော်မူ၍၊ ဣမာ၊ဂါထာ ဤ၊ဂါထာတို့ကို၊ အ ဘာသ ထ၊ဟေသိ၊ ဟော၊တော်မူ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ယာ၊ဝ၊တာ၊ယတ္တ၊ကေ၊နု ပရိ၊ဗ္ဗ၊ဒေ၊နု၊ အကြင်မျှလောက်သော အဝိုင်း၊အ၊ခြား၊ဖြင့်၊ ဂဂ်ါ၊သော်တံ၊ ဖြတ်ရေ၊အယဉ်ကို၊ တ၊ရာမိ၊ကူး၊ရ၏၊ တာ၊ဝ၊တာ၊တတ္တ၊ကေ၊နု ပရိ၊ဗ္ဗ၊ဒေ၊ ထိမျှ၊လောက်သော အဝိုင်း၊အ၊ခြား၊ဖြင့် ကန္တ၊ပ၊သ၊ လိပ်၏၊စိန်ကို၊ကုသိုလ် စိတ်သည်၊ ဝတ္တ၊တေ၊ဖြစ်၏၊ ပညာ၊ဝါ၊ဘုန်း၊ပညာ၊ရှိ၊သော၊ အယ်ကန္တ၊ပါ ရ၊ဇာ၊ဤ၊လိပ်မင်း၊သည်၊ မမ၊ဝါ၊အာ၊ဟိ၊ တကဲ့လွှဲသ၊ဖြင့်၊ တာ၊ရေ၊သိ၊ ကုတ္တိ၊ရှိ၊ပြီ။ ။ဗုဒ္ဓ၊ဒေ၊ဝ၊ကနု၊ ဤ၊ဘုရား၊ကို ကုတ်ရှိ၊သ၊ဖြင့်လည်း

ကောင်း မေတ္တာစိတ္တ ၊တာယစ၊ မေတ္တာစိတ်ဘည်းဟူသော အကျင့်ဖြင့် လည်း ကောင်း၊ အဋ္ဌာရသေ ၊ ပွသတော၊တထေဝ ဗုဒ္ဓ၏ရှေ့ကပ်ကမ္ဘာ ထက်ခ်ီ၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်ခ်ီ၊ ရေဓိသတိ၊ မြွေလျှ ်ရလတ္တံ့ ၊ ဒေဝလောကာ၊နတ်ပြည်မှ၊ ဇာ၊ဘျိလူ့ပြည်သို့၊အားဝတ်ကာ၊ လာ၍၊သက္ကမူ၊လေ၊ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော အကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိတော၊တိုက်တွန်း နှိုး ဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍ ၊ကာသေ၊နေ၊တဆုတည်း၊သောနေ့ရာ၌၊နှသိန်းတွာ၊ နေ့၌၊ကပ် ါ၊သော ်တံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါ၊သော ပဋိမှာ၊ခြင်း၊တည်း၊ဟူသော ရေအယဉ်ကို၊ တရိယသိ လွန်း၊မြ ်ရလတ္တံ့ ၊ ၊ဘဒ္ဒကေ၊ ကောင်း သော၊ခေ ်ကာ၊လယ်၌။ရေ ်ဝိတ်။ စိုက်ပြိုး အပ်သော၊ အပင်ကို၊ အနည်းငယ် မျှသည်း ဖြစ်သော၊ဖိုဇ် မျိုးဝေ့သည်၊သမ္ဘာ၊ရေ၊ သည် ထန်စွာသောရေ အယဉ်သည်၊ ပ၁ သ ်ကော့၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ဟလ်၊ အသီး၊သည်၊ကာသ ကေ လ ်သ်လုပ်သော ်ယောက်ျား၊တော ်ဝ်သူသမာ ်တို့ကို၊ တောသေ ်ယ ထား၊နှက်သက်စေသကဲ့ ။ ။ တ၊တော၊ထို့ အတူသာသျှင်၊ သမ္ဘ သမ္ဘုဒ္ဓဒေ သိတ်၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည် ၊ဟောတော်မူ အပ်သော၊ ဇာ၊ဝ်ဗုဒ္ဓ ခတ္တ၊ဘျိ ဘုရား၊တည်း၊ဟူသော ခေတ်သည်၊ သမ္ဘာ၊ရေ့ သည်း၊သနဲ့စွာသောရေ အယဉ်သည်၊ပ၁ ဒ္ဓ ်ကော့ ရှာသည်ရှိသော်၊ဟလ်၊အကျိုး၊သည်၊ မ ်ဝ ်ကို၊ တောသယိ ်သတ်၊ နှစ်သက်စေ ်တတ်ကုန်ရ ်ကုန်ကုန်ကုန

အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ အရေဟက္ကံ့၊အရေဟက္ကဖိလ်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ဝိမုတ္တိ သုခံ၊အရေဟက္ကဖိလ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ခံစား၍လျက်၊သတ္တုမြတ် စွာဘုရား၏ဥပါယ၊ကောသလ္လံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကဲ့သို့ မခြင်းအာဏာ၌ လိမ္မာတော်မူ၍.သည်၊အာဟာ၊အံ့ဘွယ်ရှိစွ၊အဟ၊ဝါကို၊ယေန၊အ-ကြောင် မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဘာဝဟာတော၊တဲ့သို့ ပါ၊တည့်.ဟူသောညွှန်ပြောင်း ၅ ဥဒ္ဒရိဘွား၊ဘုတ်၍၊နိဗ္ဗာနဂ္ဂ၊လေ၊နိဗ္ဗာန်တည်.ဟူသော၊ကုသိုလ်ကုန်းထက် ၌၊ပတိဋ္ဌာပိ၊တာ၊ဘည့်.စအင်္ဂါ၏ကွယ်၊ ဤသို့၊အတ္တနော၊မိမိ ၏၊ပဟီနသံ ကိ၊လေသံ၊ ပယ်အပ်ပြီး၊သော ကိ၊လေသာ ရှိသည်၏ အမြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ပဒိုလဒ္ဓံ၊ရအင်သော၊သုခဋ္ဌာ၊ချမ်းသာ ကိုလည်း၊ကောင်း၊ပဋ္ဌေ၊ကို တွေ့။ဆင်ခြင်၍၊ သဠာ၊ဘာ၊သာ၊နှ၊သော၊ ဖြာ်သော၊ဝမ်း၊မြောက်ခြင်း ရှိ သည်ဖြစ်၍.ဥဒါနုဝ၊သနုဝ၊ဥဒါနိုး၊ကျူ။သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ။အ-ယော နိ၊သောမနသိ.ကာရာ ပ၊ ဘ၊ဝေ၊စိတ္တံ.ဥဒဗ္ဗတိ.နိ.ဂ'ထာနွယ်။ အ-ယောနိ၊သော မနသိ ကာရာ ပ၊ဘ၊ဝေ၊စိတ္တံ.ဥဒဗ္ဗတိ ဟူကုန်သော၊ဂါထာနှစ်ခုအ-ပေ င်းကဲ့ အ-ဘာ-သိ၊ရှာ-ဆို.တော်မူ၏။ ။အ-ယောနိ၊သော၊မသင့်မတင့်သော-အား ဖြင့်၊ မနုသိကာရာ၊မနုသိက-ရ၊ဟ-တု၊နှလုံ သွင်း၊ခြင်း၏.အ-ကြောင်း-ကြောင့်၊ မဏ္ဍနံ၊လက်ကောက်တည်း.ဟု၊သော-တနိ-ဆာ ပ၊ နံ.သာ-တည်း.ဟူ၊သော တနိ-ဆာ-ဖြင့်အ-ကြား-ဘာ-ဒ-င်ယင်ခြင်း ဟု၊အနုယုဇ္ဇိ-သံ-အနုယုဇ္ဇိ-အား-ထုတ် ၏။ဥဒ္ဒ-တာ-ဝ။-အာ-ကျ။ အ-နွယ် အ-ရှယ်-အ-ဆင်း-၌ ၊စ-ခြင်း အ-စ-ရှိ-သော-အား ဖြင့်တုန်လှုပ်သော-စိ-ဘ-ရှိ-သည်၏ အမြစ်ကြောင့်လည်း-ကောင်း-စ-ပ-လော-စ။ တောမျှော-ကဲ့သို့ မရော်တည်သော စိ-ဘ-ရှိ-သည်၏ အမြစ်သည်လည်း ကောင်း-အာ-သ-ဖြစ်၏။ ။ကာ-ရ-ဝေ-နေ။ ကာ-ရ-ရာ-ဝ-ဖြင့်။ အ-ဋ္ဌ-တော နှိ-ပ် စက်သည်-အာ-သိ-ဖြစ်၏။ အ-ဟံ-ဝါ-သည်၊ ဥပါယ-ကုသ-လေ-နေ-ဝေ-နေ-ယျ တို့ကိုဆုံ-မခြင်း-၌ လိမ္မာ-တော်မူ-သော၊ အာ-ဒ-စ-ဗ-ဗ-ဗ-ခ-ခ-ခ

သုဘတော၊သုဘအားဖြင့်၊မနသိကာရဟောတု၊နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းသော
အကြောင်းကြောင့်၊ အသုဘကာယံ၊ အသုဘဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ သုဘ
သညာယ၊သုဘဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဂ္ဂေါ၊ အ
နုက်တည်း။ မဏ္ဍနန္တိ။ မဏ္ဍနံ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထပါဒါဒိအာဘရဏတာ
ဟိစေဝ၊ လက်ကောက် အစရှိသော တန်ဆယ်ကျိုးဖြင့် လည်းကောင်း၊မာ
လာဂန္ဓာဒိဟိစ။ ပန်းနံ့သာ အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တဘာ
ဝဿ၊ အတ္တနောကို၊ အလင်္ကာရဏံ။ တန်ဆာဆင်ခြင်းကို။ အနုယုဇ္ဇိ
သန္တိ၊အနုယုဇ္ဇိသံ ဟူသည်ကား၊အနုယုဇ္ဇိ၊ အဖန်တလဲလဲ ,အားထုတ်
ရကြ။ သင်ရိုးသား။ ကိုယ်ကို၊ ဝိတူသနေ ပသုတောဝ။ တန်ဆာဆင်ခြင်းခြင်းလို
ကျက်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ကြ၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂေါ၊ အနုက်
တည်း။ ဥဒ္ဓေးဘာတိ၊ ဥဒ္ဓေတော ဟူသည်ကား။ ဓာတိဝေါဋ္ဌ ရူပယောဗ္ဗ
နမဒါဒိဟိ၊ အမျိုးအနွယ် အဆင်း အရှယ်ခွဲမရစ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
ဥဒ္ဓေတောအဝှပ သန္ဓာစိတ္တောစ။ မင်ကြပ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်သည် ကောင်းစပလောတိ စပလောဟူသည်ကား။ ဝနမဏ္ဍဒေါဝိ
ယ၊တောမျောက်ကဲ့သို့။ အနဝဋ္ဌိတစိတ္တတာယ၊ မရပ်တည်သော စိတ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လောကော၊လူအပေါင်းသည်၊ကာ
ယမဏ္ဍနဝတ္ထုမဏ္ဍနာဒိစာပ၊လာ၊ ကိုယ် ကိုတန်ဆာဆင်ခြင်း အဝတ်ကို
တန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသောလျှပ်ပေါ်ခြင်းခွဲ။ယုတ္တတာယ ဝါ၊ယှဉ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊စပလောစ၊လျှပ်ပေါ်သည်လည်း၊အဟော
သိ,ဖြစ်၏၊ကာမရာဂေနာတိ၊ကာမရာဂေနဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမေသု
ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ခွဲ၊ဆန္ဒရာဂေန၊အားကြီးသောအနှစ်ရာဂဖြင့်၊ အင္ဂါတော
ပိဋ္ဌိတောဝိဗာဓိတော၊ခွိပ်စက်အပ်သည်။ အာသိ၊ဖြစ်ကြ။ ဣတိ၊ဤသည်
လျှင်၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဥပါယကုသလေနာတိ။ ဥပါယကု
သလေန ဟူသည်ကား။ ဝိ၊နယျာနံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒမနုပါ
ယ၊ဆွဲကေနကောဝိ၊ဒနဆုံးမခြင်းအကျိုး၊အကြောင်းအရာခွဲ လိမ္မာတော
မူသော၊ဟောတုဟူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်၊သော။ ဗုဒ္ဓနာဝဝတာ၊
ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ကြောင့်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဝေါ၊ဤဗုဒ္ဓနဟူသောပုဒ်ခွဲ သက်
အပ်သောနာဝိဘတ်သည်၊ဟေတွတ္ထော၊ဟိတ်အနက်ခွဲ၊ ကရဏာ၊စနံ၊ က
ရိယာ်ားဝိဘတ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပလုဒ္ဓမဂ္ဂဝိ၊ဒဝ ဆွဲရ ဒဿနေန၊
မျောက်အိုမကိုမြင်ခြင်း နတ်သို့။ မြင်ခြင်ဖြင့် ဥပဂ္ဂတော၊ဒေ၊စောနာယ၊
စိတ်ဖြို့သော၊ဝါ၊ဒုက္ခကိုရောဒနာခြင်းဖြင့်၊အဟွနော၊ပမ်ချေ၊ကာမရာဂါ၊ပနယံ

ပယ်အပ်သောကာမရာဂကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုရ၏၊ ဟိယဂ္ဂေ၊ သင့်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒဇော်ရံ၊ အရှင်နန္ဒမ ထေရ်ကို၊ ပဒ္ဓမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီမင်းသွီး ကို၊ ဥပါဒါယ၊ တောက်၍၊ မဂ္ဂဋိယထား၊ မျောက်မကဲ့သို့ ဇဝံတထား၊ ထို့အ တူ၊ ကုက္ကုဋပါဒိနီယော၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူသောနတ်သွီးတို့ကို၊ ဥပါဒါယ။ ထောက်၍၊ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီ ၎င်းသွီးသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ မဟာတိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ အာဏိယာ၊ မယ်နဖြင့်၊ ခုန္ဒကံ ပယ်သော။ အာဏီ၊ မယ်နကို၊ နိဟရေ ခွာ၊ ထုတ်နှုတ်သော၊ ဆန္ဒကောဝိယ၊ စွန့်သူ ကဲ့သို့၊ သိုနေဟပါ နေနှုး အစေးတည်းဟူသော အဖျားဖြင့်၊ သရိရ၊ ကိုယ် ကို။ ကိလေဒေတွာ၊ လူးလည်း၍၊ ဝမနုဝိရေ ဝေနေဟိ၊ ဟျိုအံ့ခြင်း ဝမ်း ကျခြင်း တို့ဖြင့်။ ဒေါသံ၊ ရောဂါတည်းဟူသော အပြစ်ကို၊ နိဟာရေ ခွာ၊ ထုတ်သော၊ တိသဏ္ဍောဝိယ၊ ဆေးသမား ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုဋ ပါဒိဒ သနေန၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူ သောနတ်သွီ တို့ကိုပြသဖြင့်၊ ဇနပဒက လျာဏိယံ၊ ဇနပဒကလျာဏီမင်းသွီး၌၊ ဝိရဇ္ဇ ဝိတ္တံ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော ဝိဘ ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဥပဋ္ဌိတကဝါ ဒေနေ၊ ဖွင့်ပွဲသောဝါ ဒဖြင့်၊ ကုက္ကုဋပါဒိသုဝိ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူသောနတ်သွီးတို့ကို၊ ဥပါ ဒါယ။ ဝိဘ ကို၊ ဝိရာဇေတွာ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၍၊ သမ္ဘဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သမ ထဝိပဿနာ ခုယောဂေန။ သမထဘာဝနာ ဝိပဿနာဘာဝနာကုန်းမန်တ လဲလဲ အားထုတ်သဖြင့်၊ အဂ္ဂေ၊ အရှိယမဂ္ဂေ၊ အရှိယာမက်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ။ တည် စေ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ယောနိသော ပဓာ ပဓိတွာ ဘဝေ စိတ္တံ ဥပဒဠ္ဍ ဟိန္ဒိ၊ ယောနိသောပဓာ ပဓိတွာ ဘဝေ စိတ္တံ ဥဒဠ္ဍဟံ ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ဆုံးပ၏။ ဥပါယေန ဥပါယေန၊ အာသင့်အားဖြင့်။ သမ္ဘဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သမ ထဝိပဿနာ ယ၊ သမထဝိပဿနာ ၌၊ ဝိသုဒ္ဓိ ပဓိ ပဓံ။ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ ပဓိ ပဓိတွာ၊ ကျင့်၍၊ သံသာရ ပကော၊ သံသရာတည်း ဟူသော ညွှန်း၌၊ နိမုဂ္ဂံ နစ်သော၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ ဒေ၊ ရိယ မဂ္ဂေန၊ ဒေ၊ ရိယာမဂ်တည်းဟူသော၊ ဟတ္ထေန။ လက်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓ ရိ၊ အလွန်၊ နိဗ္ဗာ နတလေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကုန်းတက်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇုန်ဒဲ ဥဒါနဲ့ ဤ ဥဒါနဲ့ ကား ဥဒါ နေတွာ၊ မိန့်ဖြောက်တော်မူ၍၊ ထေရော၊ အရှင်နန္ဒမထေရ်သည်၊ ပုန မ်ဝေ၊ တဟန်ရိုးသောက်သောနေ့၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားယို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ၍၊ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုနား တော်လျှောက်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘု

ရားဘဝ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မေမေ၊ဘုရားတပည့်တော်အား၊ကုဋ္ဌီ၊ ဌပါဒိနှုန်း၊ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူကုန်သော၊ အဆွေရာသတာနုန်း၊ငါးရာသောနှတ် ထိပ်ကို၊ ပဋိဘောဝေါ၊ အသိုးစောင့်ရှောက် မပေါက်မြှောင် သောင် တော်မူအပ်သော၊ ယံပဋိသန္ဓေ၀ါ၊ အကြင်ဝန်ခံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ဂိ၏၊ အဟံ၊ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ဘဝ၀န်နှင့် မြတ်စွာဘုရားကို၊ တောသွားပ ဋိသန္ဓေ၀ါ၊ထိုဝန်ခံခြင်းမှ၊ရေပ္ပိသောမိ၊လွတ်စေပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊နား တော်လျှောက်၏။ ဘဝ၀ါဟု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ နန္ဒ၊ ညီတော်နန္ဒ၊ တေ တာ၊သင် ၏၊စိတ်ကို၊ဝ၊တနည်းကား၊ တေ တာ ယာ၊ သင်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ဥပါဒါနိ၊ရှိသဖြင့်၊အာသ ဝေတိ၊ အာသ ဝေါ တို့မှ၊ စိတ်ကို၊စိတ် သည်၊ယ၊ဒေ၀၊အကြင်အခါ၌သာလျှင်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊လွတ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အာဟံ ၊ငါ့ဘုရားသည်၊တောသွားပဋိသန္ဓေ၀ါ။ ထိုဝန်ခံခြင်းမှ၊ရေပ္ပေါ၊ လွတ် ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ပါနှင့်တော်မူ၏၊အထပန္ဓာ၊ထို နောင်မှ၊ အ ဃ ၊ထို

နန္ဒမထေရ်အား၊ ဘဝ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သ ဝိ သေ သံ၊ အထူးနှင့် တကွ၊ဣန္ဒြေယသု စက္ခုအစရှိသောငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့၌၊ ဂုဏ်ဒွါရတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောစက္ခုအစရှိသော ခြောက်ပါးသော ဒွါရရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ဥတ္တ၊သိ၊တော်မူ၍၊တံဂုဏ်း၊ထိုကျေးဇူးကို၊ဝိဘာ၊ဝေ၊ရှေ့၊ထင် စွာပြလျက်၊ တေ ဒဂ္ဂံ ဘိက္ခေ ၊ ၀ မမ သာ ၀ ကာ ၊ နံ ဘိက္ခု ၊ နံ ဣန္ဒြေ ယ သု ဂုဏ် ဒွါ ရာ ၊ နံ ယ ဒိ ဒံ ၊ နန္ဒော ဘိ ၊ တေ ဒဂ္ဂံ ဘိ ကျွေ ၊ ၀ ၊ မ ၊ သာ ၀ ကာ ၊ နံ ဘိ ကျွေ ၊ နံ ဣ န္ဒြေ ယ သု ဂုဏ် ဒွါ ရာ ၊ နံ ယ ဒိ ဒံ ၊ နန္ဒော ဟု ၍ ၊ ဣ န္ဒြေ ယ သု ၊ စ ကျွ ၊ အ စ ရှိ သော ခြောက်ပါး သော ဣ န္ဒြေ တို့ ၌ ၊ ဂုဏ် ဒွါ ရ ဘာ ၊ ဝ ၊ ၊ စော ၊ ရှော ၊ ကော် ၊ အ ပ် သော ၊ စ ကျွ ၊ အ စ ရှိ သော ခြောက်ပါး သော ဒွါ ရ ရှိ သည် ၏ အ ဖြစ် ဖြင့် ၊ ဒ ဂ္ဂ ၊ ရ ၊ ၊ မြတ် သော အ ရာ ၌ ၊ ဌ း ပ သိ ၊ ထား တော်မူ ၏ ၊ ဘိ ကျွေ ၊ ဝေ ၊ ရ ဟန် း တို့ ၊ မ မ ၊ ငါ ဘုရား ၏ ၊ သာ ၀ ကာ နံ ၊ တ ပ ည့် သား တော် ဖြစ် ကုန် သော ၊ ဣ န္ဒြေ ယ သု ၊ စ ကျွ ၊ အ စ ရှိ သော ဣ န္ဒြေ တို့ ၌ ၊ ဂုဏ် ဒွါ ရာ နုန်း ၊ လုံ သော တံ ခါး ရှိ ကုန် သော ၊ ဘိ ကျွေ ၊ နုန်း ၊ ရ ဟန် း တို့ ၀ ယ် ၊ ယ ဒိ ဒံ ယော အ ယံ နုန္ဒော ၊ အ ကြင် နန္ဒ သည် ၊ အ တ္ထိ ရှိ ၏ ၊ ဝေါ ၊ ဤ နန္ဒ မ ထေ ရ် သည် ၊ အ ဝ ဂ် အ ဝ ဂ္ဂါ ၊ ကဲ လွန် ၏ ၊ ဟိ သ စ် ၊ ရှ ဒ် ၏ ၊ ထ ေ ရ ော ၊ နန္ဒ မ ထေ ရ် သည် ၊ အ ဟံ ၊ ငါ ဘုရား သည် ၊ ဣ န္ဒြ ယာ နုန်း ၊ စ ကျွ ၊ အ စ ရှိ ၊ သော ငါး ပါး သော ဣ န္ဒြေ တို့ ၏ ၊ ယ မ ေ ဝ အ သံ ဝ ရ ၊ အ ကြင် မ စော င့် စ သည်း ခြင်း ကို သာ လျှင် ၊ နိ သ ာ ယ ၊ ဖ ြ ၍ ။ ဣ ဏ ဝ ိ ပ ္ ပ ကာ ရ ၊ ဤ ပေါ် ကျ ေ ပ ါ ်ခ ြ င ် း သ ည ် ၊ ပ ဝ ေ ဏ ှ ော ၊ ဖ ြ စ ် ၏ ၊ တ မ ေ ဝ အ သ ံ ဝ ရ ၊ ထ ိ ု မ စော င့် စ သည်း ခြင်း ကို သာ လျှင် ။ အ ဟံ ၊ ငါ သည် ၊ သ ဗ္ ဗ ၊ ကော ် င ် း စ ွ ာ ၊ နိ ဋ္ ဌ ော ဿ ာ ဝ ိ ၊ ရ ှ ိ ခ ဲ့ ၏ ၊ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဥ ဿ ာ ဟ ာ ေ တ ာ ၊ ဖ ြ စ် သော အ ား ထ ုတ် ခ ြင် း ရှိ

သည်ဖြစ်၍၊ဗလဝဟိုရောဂ္ဂပ္ပေါ်။ အားကြီးသောဗိုလ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တဏ္ဍစ၊ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းခံလည်း၊ကတာဓိကာရွတ္တာ၊ပြုခဲ့ဘူးသောကံ လွန်းသောကုသိုလ် အထူးကျေးဇူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝ ရေ၊ဣန္ဒြိယသံဝရသီလခံ၊ဥက္ကံသပမ၊မ်း၊အလွန်ဖြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊အဂ ဟေ သ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်နန္ဒမထေရ်၏စကားရပ်အပြီးသတ် တည်း။ ၊နန္ဒဇွေရဂါထာဝဏ္ဏနာ။ နန္ဒမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒ ဘား၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄၀-သိရိမဇ္ဈေရဂါထာ၊

ပရေ့စနံ့ပသံသန္တိကိအာဒိကာ၊ပရေ့စနံ့ပသံသန္တိ ဤသို့အစရှိသောဂါ ထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သိရိ မဇ္ဈေရသ၊သိရိမမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အဘိ၊ ဤသိရိ၂မ ထေရ်သည်လည်း၊ပုရိ၂ဗုဒ္ဓေ သုဒ္ဓေ့ရ်ေ့ရ်ေ့သောဘုရား၏တို့၏ အလံတော် တို့၌ ကတာဓိကာရတော်ယ၊ ပြုခဲ့ဘူ သော ကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူ.ရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍာဝေသု၊ ထိုထိုပို့သော လူ.ဘုံနှင့်ဘုံ တို့၌၊ဝုညာနိ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုဘို့ကို၊ ဥပစိနေန္တာ၊ ဖြည့် ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရသ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိသော၊ ဘဂ၁ တောဟု၊ဖြာဘ်စွဲဘုရား၏၊ပါရမီယော၊ပါ၊ဝေါ်ဘို့ကို၊ပူ.ဇေတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝုသိတ ဘာဝေ၊ဝုသိတာနတ်ပြည်၌၊ဒ္ဝိဘကာလေ၊ တည်သောအခါ၌၊ဗြာဟ္မဏ ကုလေ၊ပုဏ္ဏ ၊မျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တိဘွာ၊ဖြစ်၍၊ပိညုတံ၊သိကြားလိမ္ဘာပညာရှိသည် ၏အဖြစ်သို့ ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သနိဝဏ္ဏေ၊ကေဒုဘာနံ၊ နိဝဏ္ဏေ ကျမ်းကေဒုဘာကျမ် နှင့် တကွကုန်သော၊ သက္ခရေ့ဗေဒေါနံ၊ အာက္ခရာ အပြားကိုသိကြောင်းကျမ်းနှင့်တကွကုန်သော၊ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိ ဟာသ.ကျမ်းလျှင်ငါးခု.မြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊တိဏ္ဍံဗေဒါနံ၊ဗေဒင်သုံးပုံတို့ ၏၊ပါရေဂူ၊အဆုံးတိုင်မြောက်ကမ်းထဘက်သို့ရောက်၏၊ပဒကော၊ နာမ်နှင့် အာချာတိနိပါတ်ဥပသာရပုနိ၊လေးဖြာ၌လိမ္ဘာ၏၊ဝေယျာကာရဏော၊ဗျာက ရဏ.ကျမ်းကိုတတ်၏၊လောကာယတမဟာပုရိသလက္ခဏော၊လောက ကုံ့ချဲ့ဘတ်သောကျမ်.မဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်းတို့၌၊ အနဝယော၊ အ ကြွင်းမဲ့ရှိသိမြင်နိုင်၏၊ နေဗ္ဗဒ္ဓေါသယတာယ၊ တောတွက်ခြင်းခံအလွန် အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကာမေ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ပဟာယ၊ ပယ်ခွန်

၍၊ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာဘာဝေန၊ ရဟသ္ဟေဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဗ္ဗ ဇိတ္ဌာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ စတုရာသီဘိသဟ သပရိမာဏေန၊ ရစ်သောင်းလေး ထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ တာပသဂဏေန၊ ရသေ့အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝု တော၊ ခြံရံအပ်သည့်ဖြစ်၍၊ ဟိမဝန္တာ ပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရင်ခွ၊ ဒေ၊ တာ ဘိနိဗ္ဗိုဒေ၊ နတ်တို့သည်ဘုန်းဆင်းအပ်သော၊ အာသမပေဒေ၊ သင်ခမ်း ကျောင်းခွ ဗျာနာဘိညာယော၊ ဗျာနဘိညာဉ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ ၍၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ ဩဝါ ဒေ ဘိဘိခွ၊ ကဘာဝိကာရတာယ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်အ ထူးကျေးဇူးဂုဏ် ယည်း၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏာဂန္ထေသု၊ လက္ခ ဏာကျမ်းတို့ခွ အာဂတနိယာမေနစ၊ လာတိုင်ဖွတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ ဘုရားဏ်ကျေးဇူးဟော၏တို့ကို၊ အနုဿရိတ္တာ၊ အောက်မေ့၍၊ အ တိဘော၊ လွန်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ ညွှန်ပြ၍၊ အညတ ရေဿိ ၊ အမှတ် ၊ ရှိဘရဏသော၊ နဒီနိဝတ္ထနေ၊ ဖြစ်ကွေ့ခွ၊ ဝဋ္ဌနစေတိယံ၊ သဲ စေတီ ကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ ပူဇာသက္ကာရာ ဘိရတော၊ ပူဇော်သက္ကာရပြုခြင်းခွ အလွန်မွေ့လျော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝံ၊ ထိုရေသွေးဆရာကြီးကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ တာပသာ၊ တပည့်ရသော့အပေါင်းတို့သည်၊ အာစရိယ၊ ဆ ရာ၊ ကား၊ အာဘယ်ဝဋ္ဋိ(လ်)ကို၊ ဥဒ္ဒိ ဿ၊ ရည်ရော်၍၊ အယံ ပူဇာသက္ကာရော၊ ဤပူ ဇော်သက္ကာရကို၊ ကရိယတိ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကြ ကုန်၏၊ သော၊ ထိုဆရာကြီး၊ ရေသွေ့သည်။ နေသံ၊ ထိုတပည့်ရသော့တို့အား၊ လက္ခဏမန္တေ၊ လက္ခဏာကျမ်းတို့ကို၊ အာဟာရိ ပ္ပေါ၊ ဆောင်၍၊ ဝတ္ထု၊ ထို လက္ခဏာကျမ်းခွ၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်သော၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့ကို၊ ဝိဘာဇိတ္တွာ၊ ခေါ်ပြီး၍၊ တဒနုသာရေန၊ ထို လက္ခဏာကျမ်းကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဗဟု၊ အ စွမ်းခွ၊ ဌတ္တွာ၊ တည်၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ကိတ္တေသိ၊ ပြောကြား၏။ တံ၊ ထိုပြောကြားသောစကားကို၊ သုတ္တွာ၊ ကြား၍၊ တေ ဝိတာ ပသာ ထိုရသေ့ဘို့သည်လည်း၊ ပသန္နမာနသာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ တာ တောပဗ္ဗဇ်ယ၊ ထိုမှစ၍၊ သမ္ဘာသမ္ဘုန်ခွ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဒိ ဿ၊ ရည်ရော်၍၊ ထုပဟုံ၊ စေတီတော်ခွပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြု ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ စ၊ စကား၊ အထူးသက်ဆိုခြင်းအံ့၊ တေန သမယေန၊ ထိုအခါခွ၊ ဗုဒ္ဓမုတ္တရဗောဓိသတ္တော၊ ပဒုမုတ္တရတေရားလောင်း သည်၊ တုသိတာ ကာယာ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ စဝိတ္တွာ၊ ရုတေ၍၊ မာတု

ကုန်ဆို့၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့၊ ကြွကွန်ကြော။ သက်သည်း ပေါတိ၊ ဖြစ်၏။ စရိမဘဝေ။ နောက်ဆုံး ဇာတိသ ဖြစ်ဘဝ၌၊ ဒီတို့ သပဒ္ဒနိမိတ္တာနိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ပဒ္ဒနိမိတ်တို့သည်၊ ပါဘုရဟောသုံ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်၏။ သင်ဗျာ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အနန္တရိယ ဗ္ဗ၊ တဝမ္ဘာစ၊ အုံ့ဘွယ်သဲရဲ ဖြစ်ကုန်မြဲသော သံဝေဂဘုရားတို့သည်လည်း။ ပါဘုရဟောသုံ၊ ထင်ရှာ ဖြစ်ကုန်၏။ တာပသော၊ ဆရာကြီးရှေ့သည်၊ တာနိ၊ ထိုသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ပဒ္ဒနိမိတ်မဖြစ်ကုန်မြဲ သာ အုံ့ဘွယ်သဲရဲ သဝေဂဘုရားဘို့ ဟို၊ အနေ့ဝါသိကာနံ၊ အနေ့ဝါသိကတာပည့် ရှေ့တို့အား၊ ဒသေသုကွာ၊ ပြ၍၊ ဘိယျောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်လျှင်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေသ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၌၊ တေသံ၊ ထိုတပည့်ရှေ့တို့အား၊ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်း ဟို၊ ဝဿတွာ၊ ပွါး၍ဟု၎ား၊ ကာလကံရိကွာ၊ သေ၍ ပြီးမှ၊ လောကေ၊ ပြီးမှ ဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ ဖြစ်၍၊ တေဟိ၊ ထိုရှေ့တို့သည်၊ အတ္ထေ နှာ၊ မိမိ၏ သရိရဿ၊ ကိုယ်ကို ဟူ၏ဟု ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိယမာနာယ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အဒိ ဿမာနုရ ပေါ်၊ မဝေ၊ သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘုရာကံ၊ သင်တို့၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း။ ပြီးမှ လောကေ၊ ပြီးမှ ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဘုရား၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိနေတိယ ပူဇံ၊ သဲပုံစေတီပူဇော်ခြင်းကို၊ အနုယုဉ္ဇထ၊ အားထုတ်ကြကုန်လော၊ ဘာဝနာယစ၊ ဘာဝနာပဋိပတ္တိလည်း၊ ယုဉ္ဇထ ပယုဉ္ဇာ၊ အားလွန်အားထုတ်ကြကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တွာ၊ ဆိုပြီး ပြီးမှ ပြည်ထဲ့သားကမေ၊ ပြီးမှ ပြည်ထဲ့သားကို ဝတ္ထာ၊ ကပ်ကိုသော်လည်း၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်သုံ လူ့ဘုံတို့၌ ဟိ ဣ ရှေ့ကြော်၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမဿိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ဤပါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌၊ ဝေဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တ ဿ၊ ထိုဇာမျိုး ကောင်းသား၏၊ ဓာတဒိဝ သဘော၊ ပွားသောနေ့ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တတ္ထိ ကုလေ၊ ထိုအမျိုး၌၊ သိရိသမ္ပတ္တိယာ၊ အသရေ၏ ပြည့်စုံခြင်း ဖြင့်၊ ဝဍ္ဎနတ္ထာ၊ ပွါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သိရိမဝေ ဝနာမံ၊ သိရိမဝေ ဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်၊ အကံသု၊ မည်ကုန်ကြ၏။ တ ဿ၊ ထိုသတ္တိသား၏၊ ပဒ သာ၊ ခြေဖြင့်။ ဣမနုကာ ကေ။ သွားတတ်သော အခါ၌။ ကနိဋ္ဌာ ဘာတာ၊ ညီအငယ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တ ဿ၊ ထိုသတ္တိသားအား၊ အယံ ဤသတ္တိသားသည်၊ သိရိ၊ အသရေကို၊ ဝေ ရှေ့ကြော်၊ ပွါးစေလျက်၊ ယ ဿ ဣ

အကြင်ကြောင့်၊ဧာတော၊ဗွါး၏ဟူတိ၊ထိုကြောင့်။သိရိဝမ္ဗောတိနာမံ၊သိရိ ဝမ္ဗဟူသောအမည်ကို၊အကံသုဖျည့်ကြကုန်၏၊တေဉဘောပါ၊ထိုညီနောင် နှစ်ယောက်ဘို့သည်လည်း။ ဧတာဝနုပဒ္ဒိဋ္ဌဟောဝေ၊ ဧတာဝန်ကျောင်း တော်ကိုအလျှံတော်မူသောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ကို၊ ဒိသွာ။မြင်၍၊ပဒ္ဒိုလဋ္ဌသဒ္ဓါ၊ ရဟန်သော သဒ္ဓါခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပဒ္ဓ ဇိုံသုရေဟန်းပြုကြကုန်၏၊ တေသု၊ထိုညီနောင်နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ သိရိ ဝမ္ဗော၊ သိရိဝမ္ဗသည်၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဥတ္တရိမနုဿမေဿ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား၊ဆယ်ပါးထက်လွန်သော မြတ်သောချဲ့နှင်ဖို့လ် တရား၊ကို၊လောဘီ၊ရသည်။နှအဟောသိ၊မဖြစ်။စတုန္နံ ဗွေယာနုံ၊ ဗွေညှိုးလေး ပါး၊တို့ကို၊လောဘီ၊ ရသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဂဟဋ္ဌပဒ္ဒိတာနု၊ လူရှင် ရဟန်းတို့သည်၊သက္ကတော၊ဒေ၊ရှိအသေပြု၏၊ဂရုကတော၊အလေးဒေ၊ပြု၏ ပြု၏၊သိရိမဇ္ဈေ၊ရောပန်၊သိရိမမထေရ်သည်ကား၊ ပဒ္ဒိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနေန၊ပေါက်ပျက်အယွင်း၊ရှိ၊ကံကြွင်းကြောင့်။ ဆပ္ပလောဘီ၊လောဘ် နှည်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဗဟုဇနာ၊များစွာသောသူတို့သည်၊သမ္ဘာဝိ တော၊ပြိုးမွမ်းအပ်၏၊သမထဝိပဿနာသု၊ သမထဘာဝနာ၊ဝိပဿနာဘာ ဝနာတို့၌၊ ကမ္မံ၊စီးပြန်းခြင်းပရိကံကို၊ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိ ရုသော၀၊မကြာမြင့်မိပင်လျှင်၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာ၌ ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဝဋ္ဌိနဟုဇက မထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ၊

ဟိမဝန္တာ့ဗိပဒ္ဒတော၊ဆီးနှင်းဝေမှောင်ဟောဝန်တောင်၌၊ဒေဝလောနာမ၊ ဒေ၀လအမည်ရှိ၊သော၊တာ၀ပသော၊ရုက္ခသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ဝ ထ္ထ၊ ထိုဟောဝန်တောင်၌၊မေ၊ငါ၏။အတ္ထာ၊သား၊အကျိုးငှါ၊အမနုဿပါ၊နတ်တို့ သည်၊မ၊ပါ၊တော၊ဘုန်းဆင်း၊အာဝ်သော၊စကိမော၊စကြ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဒ္ဓ၊ဘာ၊ရ၊ပရိ ဘတော၊ ဦး၊ရစ်တည်းဟူသော၀နှ်ကို ဆောင်၏၊ ကမ္ဘလ္ဘလုခ၊ရော၊ရေ၊ကရား၊ကို၊ဆောင်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဥတ္တမတ္ထံ၊မြတ် သောအကျိုး၊ကို၊ဂ၀ေသန္တော၊ရှာဖွေ၊သည်ဖြစ်၍၊ပ၀ နာ၊တော၊မှ၊အာသိန္ဓ ပါ၊ထွက်၏။ ၊မယ်ံ၊ငါအား၊ ရဋ္ဌာသိတိသဟာသာနိ။ ရှစ်သောင်းလေး ထောင်ကုန်သော၊သိ၊သာ၊ တပည့်ခ၊သော့တို့သည်။ဥပဋ္ဌဟုံ၊လုပ်ကျွေ ကြ ကုန်၏၊သ၊ကကမ္ဘာနှ၊မိမိပြုဘွယ်ကစ္စတို့ကို၊ ပ၊သုတာ၊အား၊ထုတ်ကြ၊ကုန် ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ပ၀နေ၊တော၊ကြီး၌။ဝ၊သန္တိ၊နေကြ၊ကုန်၏၊ ၊အ၊သ

မား၊ကျောင်းသင်ခန်းမှ၊အာဘိနိက္ခမှုကွာကင်ခဲ့၍၊ပဋ္ဌိနစေတိယံ၊သဲ၊စေတီကို၊ ခေတံအကရိ၊ပြု၏၊ နာနာပုပ္ပံ၊ အထူးထူးသော ပန်းကို၊ သမာဒေတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊တံစေတိယံ၊ထိုသဲစေတီကို၊ အပူဇယိ၊ပူဇော်၏။ ၊ ဟတ္ထ၊ထိုသဲစေတီ၌ခွီ၊ဗိုက်ဗိတ်ကို၊ ပသာဒေတွာ၊ကြည်လေ၍၊ အဟံ၊ဝါ သည်၊အသမံ၊သင်ခမ်းကျောင်းသို့၊ပရိသာမိ၊ဝင်၏။ ၊သမ္ဗေ၊အလုံးစုံ ကုန်သော၊ သိသ္သေ၊တပည့်ရှေ့တော်ကိုသည်၊ သမာဂတွာ၊ အညီအညွှတ် လာကုန်၍၊မိမိ၊ဝါကို၊ဧတမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို၊ အာပုစ္ဆိ၊မေးကြကုန် ၏။ ဒေဝ၊ ရှင်ရှေ့၊ တို့၊ရှင်ရှေ့သည်၊ ပဋ္ဌိ၊နနုသဲ၊ဖြင့်၊ ထူပေါ်၊စေတီ တော်ကို၊ကတော၊ပြု၊အပ်၏၊ယံ၊အကြင်၊စေတီကို၊နမသတိ၊ဂိုဏ်း၏၊မယင်ဖွ ဲ့အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်း၌၊ ဗုဒ္ဓေ၊မ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ ပုဗ္ဗော၊မေး၊အပ်သော၊ တုဝံ၊ရှင်ရှေ့သည်၊နောဒေမှာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့အား အားစိုက်၊ပြောကြား၊ပါ၊လော။ ၊စကျွမ္ဘော၊ငါး၊ပါး၊သော၊စကျွဂိုတော်ခွ ကုန်သော၊မဟာယသ၊မျိုး၊သော၊အခြိုအရံ၊အကျော်အစော၊ရှိတော်မူကုန် သော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊တို့ ဟု၊နော၊ငါ၊တို့၏၊မဏ္ဍပ၊နေ၊ဗေဒင်ကျမ်း၌၊ဒိဋ္ဌာ၊ဖြင် အပ်ကုန်၏၊အဟံ၊ဝါသည်၊မဟာယ၊သော၊မျိုး၊သော၊အခြိုအရံ၊ရှိကုန်သော၊ တေဇဒ္ဓ၊သော၊ဤ၊ထိုဘုရား၊ဖြတ်တို့ကို၊နမသာ၊မိ၊ရှိခိုး၏။ ၊မဟာ၊ဝိရ၊ ကြီး၊သော၊လုံ့လ၊ရှိ၊သော၊ရှင်ရှေ့၊သင်ညွှန်ကြား၊ပြုယုံ၊တရား၊ငါး၊ပါး၊တို့ကို၊ သိ တော်မူကုန်သော၊ကေ၊လော၊ကနာ၊ယ၊ကာ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၊တို့သည်၊ကိ၊ဒိ သာ၊အာ၊ယ်သို့သ၊ဘာ၊ရှိကုန်သနည်း။ ကထံ၊ဘ္ဂာ၊အာ၊ယ်သို့၊ကျေး၊ဇူး ရှိကုန်သနည်း၊ကထံ၊သိ၊လာ၊ အာ၊ယ်သို့အ၊လေ့ရှိကုန်သနည်း။ တေ၊မ၊ဘာ ယ၊သာ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၊တို့သည်၊ကိ၊ဒိ၊သာ။ အာ၊ယ်သို့သ၊တော၊ရှိကုန်သ နည်း။ ၊ဗုဒ္ဓါ ဖြတ်စွာဘုရား၊တို့သည်၊ဗ၊ဟို့ သ၊လက္ခ၊ဏာ၊သုံး၊ဆဲ့နှစ်ပါး သော၊ယာ၊ဂျား၊ဖြတ်တို့၏ လက္ခ၊ဏာ၊တော်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏၊ စတ္တာ၊ဝီ၊သ၊ဒိ၊သ၊ဝိ၊ လေ၊ဆယ်သော၊သွား၊တော်တို့နှင့်လည်း၊ပြည့်စုံကုန် ၏၊တေ၊သံ၊ထိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊တို့၏၊နေ့တွား၊မျက်လုံး၊တော်တို့သည်၊ဂေ၊ပရ မား၊နွား၊သူ၊ယ်၏ မျက်လုံး၊နှင့်တူ၊တော်မူကုန်၏၊ ဓိဠ္ဠ၊ဂ၊ဟ၊လ၊သ၊ဒ္ဓိ၊တား၊ချင် ရွေ့၊သီး၊သ၊ဏ္ဍာန်နှင့်လည်း၊တူ၊တော်မူကုန်၏။ တေ၊ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုဖြတ်စွာ၊ဘုရား တို့သည်၊ဂ၊ဆ္ဆ၊မာ၊နာ၊သွား၊ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ ယုဂ၊မတ္တံ၊ဝ၊ထန်း၊ပိုး၊တာ၊ပြန်မျှ ကို၊သာ၊လျှင်၊ ပေက္ခ၊ရေ၊ပေက္ခ၊နှိ၊ ရှု၊ကုန်၏၊တော်သံ၊ ထိုဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊တို့ ၏၊ဇာ၊ဝ၊ပုဆစ်တော်သည်၊ နခ၊ဒတိ၊ဖြည်တော်မ၊မှ၊ သ၊ဒ္ဓိ၊သ၊ဒ္ဓေ၊ အ၊ရိုး ဆုတ်အ၊ခမ်းကို၊နာ၊ဃ၊ယျ၊ကိ၊ မ၊ကြား၊ရ၊ ၊ဂ၊ဆ္ဆ၊မာ၊နာ၊စ၊ ကြွ၊လွှား၊တော်မူ

သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုဂတာ၊ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူ
တတ်ကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပဌမ၊ဒေ၊ဒုတိယ၊ ဒုတ္ထိယ၊ဝါဒံ
လက္ခဏာခြေတော်ကို၊ ဥဒ္ဒေသာ၊ချီကြွကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥဒ္ဒေ
ဥဒ္ဒေနှင့်ကြွတော်မူကုန်၏။ သေသော၊ဤကြွတော်မူခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါနုံ
မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ မမ္မတာ၊သဘောပင်တည်း။ ၊ကောသရိ၊ မှင်ဆံ၏
ကုန်းသား၊မိုးရာဇာ၊ခြေသော့မင်းတို့ကဲ့သို့၊တေဗုဒ္ဓါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့
သည်၊အာဇာနည်တော်၊ ကုန်လှင်ခြင်းကင်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောနှိုး၊ဖြစ်
ကုန် ၏။အာဘာသနှုတ်၊ကိုယ်တော်ကို။ နေဝကွဲသနှင့်၊ ခြိုးမြောက်တော်မမူကုန်
ပါ။ကိုယ်နေ၊တပါး၊သောသတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊နောဝဇ္ဇနှင့်၊ချုပ်ချယ်တော်မ
မူကုန်၊ ၊မာနာတိမာန၊တော၊မာနအတိမာနတို့မှ၊ရုတ္တာ၊လွတ်တော်မူကုန်
၏၊သဗ္ဗေသု၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ပါဏိသု၊သတ္တဝါတို့၌၊သမာ၊တူမျှသော
စိတ်နှလုံးရှိကုန်၏။ ဗုဒ္ဓ၊။မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အနုတ္တရ၊ကြီးသက၊ ဝိဝိ
ကိုယ်ကိုပြိုး၊မြောက်ခြင်းရှိတော်မမူကုန်၊ သေသော၊ ဤသို့ပြိုး၊မြောက်
ခြင်း၊မှာ်သော်သဘောသည်၊ဗုဒ္ဓါနုံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊မမ္မတာ၊သဘော
ပင်တည်း။ ၊တေသံဗုဒ္ဓါနုံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဥပဓိနှင့်စပ်ပွင့်
တော်မူကုန်သည်ရှိသော်လည်း၊အာလောကံ၊အလင်းကို၊ဒဿနှင့်၊ပြုကုန်
၏၊ဟောဝလံ၊အလုံးစုံသော၊ ဣမံဝသုဓံ၊ဤ၊မြေအပြင်ကို၊ သဒ္ဓါဂေါရဝံ၊ခပ်
သိမ်း၊သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ ပဘာ၊မှနှင့်၊ ပြင်းစွာလျှံကုန် တုန်စေ
ကုန်၏။ ၊တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥပဓိနှင့်စပ်ပွင့်တော်မူကုန်
သည်ရှိသော်လည်း၊နိုရိယဠေ၊ရဲကဲ့သို့လည်း ပဿနှင့်၊မြင်ကုန်၏၊ တာဒါ၊ထို
မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊နိုရဲ၊ယာ၊ရဲသည်၊နိဗ္ဗာတိ၊ငြိမ်း၏၊
မဟာမေလော၊ရေစီး၊ကြီးသည်၊ပဝဿတိ၊ သည်းထန်စွာရွာလတ်၏၊သေ
ဇေသော၊ ဤပြင်းထန်စွာ ရေစီး၊ရွာခြင်း၊အစရှိ၊သောသဘောသည်။ ဗုဒ္ဓါနုံ
မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊မမ္မတာ၊သဘောတည်း။ ၊တေ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်၊ဤဒီသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မဟာနုဘာဝါ၊ဆဒ္ဒန်အသွင်
ဆင်ပြောင်မသူတူ၊တော်မူကုန်၏၊အတုလျာဝ၊တပါး၊နှင့်လူမတူကုန်သည်
သာလျှင်တည်း၊ မဟာယသာ၊ ရွှေရိုင်းသင်း ကျော်စောခြင်းရှိကုန်၏၊
ဝဏ္ဏတော၊အဆင်းတော်အား၊ဖြင့်၊ အနတိက္ကန္တာ၊တယောက်နှင့်လူလွန်
သူမရှိကုန်၊ အပ္ပမေယျာ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်၊ သဗ္ဗေသိသော၊ အလုံးစုံ
သောတပည့်တို့သည်၊မေ၊ငါ၏၊ဝါ၊ကျေ်းစကားကို၊ သဂါရဝါ၊ရှိသေလေး
မြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အနုမောဒိ'သု၊ဝမ်း၊မြောက်ကြကုန်၏၊ယထာ၊အကြင်

အခြင်းအရာအား.ဖြင့်၊ သတ္တိ၊သတ္တိသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ယထာ။ အကြင် အခြင်းဖြင့်၊ ဗလံ၊ ခွန်အား၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တထာစ၊ ထိုအခြင်းဖြင့် လည်း၊ပဋိပဒ်ကို၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ ။သကဝတ္ထုတိုလာသိနော၊ မိမိ၏ ကုသိုလ်ကံကုန်းကို အလိုရှိကုန်သော သူဘို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏။ ဝါကျံ၊ စကားကို၊ သဒ္ဓဟန္တာ၊ ယုံကြည်ဖြတ်နိုး ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသက္ခ တမာနသာ၊ ဘုရားကိုပူဇော်လိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌိန်။ သဲ့စတို ကို၊ပဋိပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကြကုန်၏။ ။ဝေဒါ၊ထိုသဲ့စေတီကို ပူဇော်သော အခါ၌၊ မဟာယသော၊ မျှားစွာ ကျော်စောခြင်းရှိသော၊ ဒေ၀ပုတ္တော။ ဝိ၊သိ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောနတ်သားသည်၊ တုသိတာ၊တုသိ တာနတ်ပြည်မှ၊ စုတိတွာ၊ ရုပ်တခဲ့၍၊ မာတုကုစ္ဆိမှာ၊ အဝိဝမ်းခွဲ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ။ ဖြစ်တော်မူ၏၊ဒသသဟာသိ၊ တသောင်းသောစကြာ၀ဠာသည်၊ကမ္ပဿ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်တို၏။ ။အဟံ၊ငါသည်၊အသမသ၊ဘေးနှင့်မအပ်သော သင်ခမ်းကျောင်း၏၊အဝိဒူရေ၊အနီ ဖြစ်သော၊ စက်မမှု၊စကြိုခွ၊ ဌိ၊တာ၊ တည်စဉ်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ သိဿ၊ တပည့်တို့သည်၊သမာ ဂတ်ကို၊ အညိုအညွှတ်စည်းဝေးကုန်၍၊မေ၊ငါ၏။ သန္တိကံ၊အထံ၌၊အာ ဂန္တုံ၊လာကြကုန်၏။ ။မဟိ၊ကွစ်သိန်းလေးသောင်းအထိရှိသောမြေကြီး သည်၊ဥသဘောဝဥသဘောဟူ၀ပ်ခွဲ၊လားဥသဘာကဲ့သို့၊နုဒတိ၊တွန်၏။မိဂ ရာဇာဂ၊သား၊မျှားသောဌာန်း ခြုံသော်မင်းကဲ့သို့၊ကုဇတိ၊ ဟောက်၏။သုသု မာရော၀၊ မိကျောင်းလက္ခိုင်ကဲ့သို့၊ သေဌတိ၊မြည်၏။ ဝိပါကော၊အကျိုး သည်၊ကိ ဘရိသတိ၊ အသို့ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။သုဂတ ထူပသန္တိကေ၊မြတ် စွာဘုရား၏ သဲပုံ့စေတီအနီး၌၊ ယံသမ္ဘုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကုန်ပ ကိုတွေ့သို့၊ ခြ ဖွယ်စကား၊ပြောဆိုကြား၏။ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဘဂ၀ါ၊ဘုန်း တော်ခြောက်ပါး နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊သောသတ္တာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊မာတုကုစ္ဆိ၊အဝိဝမ်းသို့၊ဥ၀ဂမိ၊စွဲဆောင်တော်မူ၏။ တောသံ ထိုတ ပည့်ဘို့အား၊ဓမ္မကထံ၊တရားစကားကို၊ ကတွာ၊ပြောတော်မူ၍၊မဟာမု နိ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကိတ္တယိတွာန၊ကြား.၍၊ သကသိဿ၊မိမိတပည့် တို့ကို၊ဥယျာဇေတွာ၊လွှတ်လိုက်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ ပလ္လင်၊ထက်ဝယ် ကို၊အာဘုဇိ၊ဖွဲ့ပြီ။ ဝတာ၊စင်စစ်၊မေ၊ငါ၏၊ဗလဗ္ဗ၊ ခွန်အား၊သည်လည်း ခိ ကံ၊ကုန်ပြီ၊အဟံ၊ငါသည်၊ပရေမေန၊ပြင်းစွာသော အနာဖြင့်၊ ဗျာဓိတော၊နှိပ် စက်အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရိတွာန၊ အဖန်တလဲလဲ ဧအာဂမ်ဖြေ၍၊တတ္ထ၊ထိုထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေရာ၌။အဟံ၊ငါသည်၊ကာလကို

တော၊ ခန္ဓာပြောင်းကြွေသေခဲ့၍၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ဘော၊ အလုံးရုံကုန်သော၊သိုသော၊ တပည့်တို့သည်၊သမာဂတွဲ၊ အညိုအညွှတ်လာကြကုန်၍၊စိတက်၊ ထင်းပုံကို၊ အကံ်သု၊ပြုကြကုန်၏၊ မေမမေ၊ငါ၏။ ဂင်္ဂေဝတ္ထု၊ အကောင်းကိုကည်း၊ ဝယ်၊ကောက်ယူ၍။ စိတက်၊တင်းပုံထက်သို့၊အာဘိ ရောပယုံ၊ တင်ကြကုန်၏၊တော၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ သောကသလ္လပဒေ တား၊စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါရတည်းဟူသော ညောင့်တသင်းသည်နှိပ် စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊သမာဂတာ၊ အညိုအညွှတ်လာကြကုန်၍၊ စိတက်၊ ထင်းပုံကို၊ပရိဝါရေတွေ၊ခြံရံကြကုန်၍၊သိသော၊ဦးခေါင်း၌၊အဋ္ဌလိ လက် အုပ်ကို၊ကဝွေနှုး၊ထားသည်ကိုပြု၍။ စိကန္ဒိ သုဝ ဝ ဝ ကြကုန်၏။ ။တော သံ၊ထိုတပည့်တို့၏၊ လာလတ္တမာနုနုံ၊ ဝိုင်းကြွေးကုန်စဉ်၊ တဒါ၊ထိုတပည့် များစွာဝိုင်းကြွေးခါ၌၊ စိတကန္ဒိကံ၊ထင်းပုံအနီးသို့၊ အဂမံ၊လာလတ်၍၊သု မေဓသော၊ပညာရှိသဖြင့် ကောင်းသော အိုတပည့်တို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊တု ယုံ၊သင်တပည့်တို့၏၊အာစရိ၊ယာ ဆရာတည်း၊တုဗျော၊သင်တို့သည်၊မာ သောစိတ္တ။ စိုးရိမ်ကြကုန်လင့်၊ သဒ္ဓေ၊ဓိမိအာကျိုးတို့ကို၊ပါယေမယျာ ထ၊လုံ့လကို၊ကုတ် အားထုတ်ကြကုန်သော၊ ဣတိနှိုဝံ၊ နှေညဉ့်ပတ်လုံး၊ အာဘန္ဒိတာ၊ မပျင်းမရိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေါ။ သင်တို့သည်၊ပမတ္တား၊မေ့ လျော့ကုန်သည်၊ မာဒအာ သ ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်၊ ဝေါ။ သင်တပည့်တို့ အာ၊ခ ဏာ၊ဗုဒ္ဓပြုဒေနဝမခဏာကို၊ပဋိပါဒိတောပြီးစေအပ်ပြီ၊ ။အဟံ ငါသည်၊သိသော၊ ဓိမိတပည့်တို့ကို၊ အနုသာသိတွာ။ ဆုံးမပြု၍၊ပုန်၊တ ဘန်၊ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊အဂမာသိ၊ ပြန်သည်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ အဋ္ဌာရသကပ္ပာနံ၊ တဆဲ့ရှစ် ကပ်တို့ပတ်လုံ ၊ရေမီ၊နေလျှောက်ပြီ။ ။အဟံ၊ငါသည်၊သတာနုပဋ္ဌာ၊ဗ္ဗ။ အကြိမ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊လည်း၊စက္ကဝတ္တိ၊စကြာမင်းသည်။အပေါသော် ဖြစ်ရပြီ၊အနေကသလက္ခတ္ကွ,ဋ္ဌ၊အကြိမ်တရား၊တို့ပတ်လုံး၊လည်း၊ ဒေဝေ၊ ဒေဝရဇ္ဇ၊ဘာဝေန၊ သိကြား၊နတ်မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊အကာရယိ။မင်းပြုပြီ၊ အာ၊ဝေ၊သေ၊သ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ကပ္ပေသု၊ ကမ္ဘာတို့၌၊ဝေါ၊ကိ၊ဏ္ဏံ၊ပြွမ်း သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊သံသရာ၊ကျင်လည်ရပြီ၊တေ နကမ္မေန။ ထိုကောင်းမှုလျှာစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်၊ လ ပါး၊ကို၊ နာ၊ဘိ၊ဝေ၊နာ၊ဒိ မသိရဘူး။ ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်း ဟူသောအကျိုးသည်၊ ပဋိနုပ္ပ၊ဝယ၊သဲပုံ၊စေတီကို ပူဇော်ရခြင်း၏၊ဟလ်။ ။ဒုက္ခ,ပဝ,ဝ,ဝ,

မျှားစွာကုန်းသော။ ပါဒပါ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ ဝုဒ္ဓနှိုယထား၊ပွင့်ကုန်သကဲ့သို့၊တထေ၀၊ထို့အတူသာလျှင်၊ ဘောဇ်သမယော။ ထိုဗုဒ္ဓပ္ပါဒနှ၀မခေါ်ဟုဆိုအပ်သောအခါ၌၊မဟာသိုးနှာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဋ္ဌိတာ၊အာရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် ပွင့်စေအပ်သည်၊ အမှီ၊ဖြစ်၏။ ။မေ၊ငါ၏၊ ဝိရိယံ၊ဝိရိယသည်၊ရေရေခေါ်ယူ။ ဣဒ္ဓိ၊ဆောင်နွားလားသဖွယ်ဖြစ်၏၊ ယောဂဂ္ဂေ၊ဝ ဝိ၀ါဟာန်၊ယောဂ၏ကုန်ဈာနိဗျာနသို့ဆောင်ပေတတ်၏၊ ကိ၀ဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နာ၀ေါ၀နာ၀ေါ ဣဓ၀၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့၊ ဗန္ဓနံ၊ တဏှာဘည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတ္မာ၊ ဖြတ်ခဲ့ ၏၊ အ ဗန္ဓနော၊ အနှောင်အဖွဲ့ကင်းကွာခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ ၊ တ်ဝိဟရတိ ဣ၀၊နေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ထို့အတူ၊နာ၀ေါ၊ ရဟန္တာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဟံ၊ငါသည် ဗန္ဓနံ၊ ကိုးလေသာတည်း ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတ္မာ၊ ဖြတ်၍၊အနာသ ၀ေါ၊အာသ ၀ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊နေရာ၏၊ ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပမှ၊သတ ၊ သဟ ၊ ကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ယာယ ၊ စေတနာ ၊ ယ ၊ အကြောင်းကောင်းမှုလျှာ ၊ စေတနာဖြင့် ဗုဒ္ဓ၊ ပဒုမုတ္တရ၏ဖြတ်စွာဘုရားကို၊အာဘိ ကိ ၊ ဘယိ ၊ ဖြိုမွမ်းအံ့သြော ထောပနာခဲ့ဘူး၏၊ တာ ၊ ယ ၊ စေတနာ ၊ ယ ၊ ထို ကောင်းမှုလျှာ ၊ စေတနာ ၊ ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊ အပါယ်လေးပါး၊ကို၊နာ ၊ ဘိ ၊ ဓာ ၊ နာ ၊ ဓိ ၊ မသိရ ၊ ဣဒ ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ကိ ၊ ဘ ၊ နာ ၊ ယ ၊ ဘုရားကိုဖြိုးမွမ်းထောပနာခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊ မယ္ဟံ ၊ ငါ၏အား၊ကိ ၊ လေသာ ၊ ကိ ၊ လေသာ ၊ ဘို့ကို၊ ဗျ ၊ ၀ ၊ ဝ ၊ ဘာ ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊(၀)-ဗုဒ္ဓသ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အာဇုံ၊အမတောဝ်ကို၊ ကပ်၊လိုက်နာပြုကျင့်မှ ပြီ-ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ။ဟိ၊အကျယ်ချဲ့ကဲ့ သဒ္ဒါဘိညံသ မာနံ၊အာဘိညာဉ်ခြောက်ပါး၊ကိုရသည်ဖြစ်လျက်၊အာယသ္မန္တံ ၊ ရှင်သော အသက်တော်ရှိသော၊သိရိမ ၊ ဏ္ဍေ ၊ ရံ၊ သိရိမ ၊ ဏ ၊ ထေ ၊ ရ ၊ ကို၊အ ၊ ရိ ၊ ယာ ၊ ဘိ ၊ အာ ၊ ရိ ယာ ၊ ပ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ရ ၊ ကို ၊ ဟု ၊ ၊ အ ၊ ဇာ ၊ န ၊ ဟ ၊ ၊ ၊

တာဘာဝတော၊ အရိအသေပြုအပ် အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သမ္ဘာဝေန္တော၊ဖြိုးမွမ်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပဝတ်သန္တိ၊ဖြိုးမွမ်းကြကုန်၏၊ထေရော။ သိရိဝုဍ္ဎမထေရ်သည်၊ နဝင်္ဂေါရဟာသနာမ်။ ဖြိုးမွမ်းထိုက်သောသူမည်သည်ကို။ ဝဏ္ဏာဘာဏနံစ၊ ဖြိုးမွမ်းသောစကားဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ဝဏ္ဏာရဟာသ၊ ဖြိုးမွမ်းထိုက်သောသူကို၊အဝဏ္ဏာဘာဏနဉ္စ၊ ကျေးဇူးမဲ့သောစကားကို ဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသပုထုဇ္ဇနဘာဝသ၊ ဤပုထုဇဉ်အဖြစ်၌ တည်သောသူ၏၊ ဒေါသော၊အဖြစ်တည်း၊ဟူတိ၊ ဤသို့၊ပုထုဇ္ဇနဘာဝဉ္စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝရဟန္တော၊ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊ပရေစနံပသံသန္တိ၊ပ၊သမာဟိတောတိ၊ဂါထာနွယ်။ ပရေစနံပသံသန္တိ၊ပ၊ သမာဟိတော ဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊စေ၊ အကယ်၍၊ အတ္တာ၊ ဗိမိသည်၊ အသမာဟိတော၊ မဂ်သမာဓိ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိမျှဖြင့် တည်ကြည်ခြင်းမရှိတဲ့နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရေစ၊ ပညာရှိမတပါး ဗာလ မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း။ ပသံသန္တိ၊ ဖြိုးမွမ်း ကြကုန်၏၊ အတ္တာဟိအတ္တာဝေ၊ ဗိမိသည်သာလျှင်၊ အသမာဟိတော၊ သမာဓိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးမရှိတဲ့သူက၊ ပရေ၊ ပညာရှိမတပါး ဗာလမည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မောစံ၊အကြောင်းမသိ အချည်းနှီး၊ ပသံသန္တိ၊ဖြိုးမွမ်းကုန်၏၊စေ၊အကယ်၍၊အတ္တာ၊မိမိသည်၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ နံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရေ၊ ဗာလမှတပါး ပဏ္ဍိတဖြစ်သောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း။ ဂဟေတ္တာ နှိုး၊ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊အတ္တာဟိအတ္တာဝေ၊မိမိသည်သာလျှင်၊သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းရှိလျက်၊ ပရေ၊ ဗာလမှတပါးပဏ္ဍိတမည်သော တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊မောစံ၊အချည်းနှီး၊ဂရဟန္တိ၊ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊ ၊တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပရေတိ၊ပရေဟူသည်ကား၊ အတ္တတော၊မိမိမှ၊ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ပရေနာမ၊ပရေမည်ကုန်၏၊ဣဝေနာ၊ဤအရာ၌ကား၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိတို့မှ၊အညေ၊တပါးကုန်သော၊ ဗာလာ၊သူမိုက်တို့ကို၊ ပ၊ရေတိ၊ပရေဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊တိသဒ္ဒံ၊မှန်၏၊တေသံ ထိုသူမိုက်တို့အား၊ အဓာနိတ္တာ၊မသိမူ၍၊အပရိယောဂါတိတ္တာ၊ မသက်ဝင်မူ၍၊ဘာသနတော၊ဆိုတတ်သောကြောင့်၊ဂရဟာဝိယ၊ကဲ့ရဲ့သကဲ့သို့ ပသံသာဝိ၊ ဖြိုးမွမ်းအံ့ ဩဇြဲထောပနာသော်လည်း။ အပ္ပမာဏာဘူတာ၊ အပ္ပမာဏဖြစ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏၊နှင့်၊ နံဟူသည်ကား၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထို

ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသနှိတိ၊ ပသံသန္တိ ဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇာသုဘာဝေန၊ ပညာမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ။တနည်းကား။ဘဝတ္တာဝိပ္ပန္နတာယ၊တဏှာ လျှင်လည်းလျှောင်းရာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အထဝါ။ တနည်းကား။ အဘူတံယေဝပုဂ္ဂလံ။ မဟုတ်မမှန်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ အသုကော ဤအမည်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ဟောန်းသည်၊ ဗျာနုလာဘိ၊ ဗျာနုရှိ၏ဟူ၍လည်း ကောင်း၊အရိယောတိဝါ။ အရိယာဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊ဘုတာရောပနေန၊ ဟုတ်မှန်သောသိလအစရှိသော ကျေးဇူးဂုဏ်ထိုတင်သဖြင့်၊ ကိုးကွယ်၏ ဖြို့ မွမ်းကုန်၏။ အာသိတ္ထဝန္တိ ဖြိုးမွမ်းကုန်၏ကြွေး၊ဤဂါထာ၌။ ယောပနဝ

(၅) သဒ္ဒေါ၊အကြင်စသဒ္ဒါသည်။အတ္ထိ ရှိ၏၊သော၊ထိုပသဒ္ဒါသည်၊ အတ္ထောပန ယနကွောမိမိသို့ဆောင်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊တနေ့ထိုစသဒ္ဒါဖြင့်၊ပရေ၊တပါး ကုန်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊သည်၊နံပုဂ္ဂလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ပသံသန္တိ ဝ၊ဖြိုးမွမ်းကုန် သလျှင်ကတည်း၊ တောသံ၊ထိုသူတို့၏၊ တဒ္ဓေါ၊ထိုသို့ဖြို့ မွမ်းခြင်းသည် လည်း၊ပသံသနမတ္တံ၊ဖြိုးမွမ်းကာမျှသာတည်း။တဿ ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ပသံသာ ယ၊ဖြိုးမွမ်းခြင်း၏၊ ဝတ္ထုပုန၊အကြောင်းသည်ကား။ နအတ္ထိ၊မရှိ၊ဆုတိဆုမ ဟုတ်ဟု ဤအနက်ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊အတ္ထာစေအသမဟိတောတိ၊ အတ္ထာ စောအသမဟိတောဟူသည်ကား၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရေ၊ တပါး၊သောသူတို့သည်၊ပသံသန္တိ ဖြို့ မွမ်.ကုန်၏။ စေ၊အကယ်၍၊သော၊ ထိုသူသည်၊သယံ၊မိမိသည်၊ သမဟိတောတည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊မဂ္ဂ သမာဓိနာဝါ၊မဂ်သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ဖလသမာဓိနာဝါ၊ဖိုလ်သမာ ဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပစာရပ္ပနာမဇ္ဈေနေဝါ၊ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသ မာဓိမျှဖြင့်သာလျှင်လည်းကောင်း၊နသမာဟိတောမတည်ကြည်သည်ဖြစ် ၍၊သမာဓာနသ၊မဂ်သမာဓိဖိုလ်သမာဓိဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိ၏ ပဋိပက္ခဘူတာနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိ လေသာတို့ကို၊ အပ္ပဟီနတ္တာ၊ မပယ်အောင်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိက္ခိတ္တော၊ဖြန့်လွင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ဝိက္ခန္တစိတ္တော၊တုန်လှုပ်သောစိတ်ရှိ သည်၊စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ အတ္ထာဟိအသမာဟိတောတိ ဧကေန၊အတ္ထာဟိအသမာဟိတောဟူသော ဤပါဠိဖြင့်လည်း၊ သမာဓိနှ ဝိတ္ထာနံ၊တည်ကြည်ခြင်းအကြောင်းရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့၏၊အဘာဝံ၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒသေတိ၊ ပြ၏၊မောဃန္တိ၊ မောဃ ဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ဝိသမံစန္ဒိမသူရိယာပရိ ဝတ္ထုန္တိတိ အာဒိသုဝိယ၊ ဝိသမံစန္ဒိမသူရိယာပရိဝတ္ထုန် ဤသို့အစရှိကုန်သော ပါဠိရုပ်တို့ဖြင့်ကဲ့သို့၊

ဘာဝနုပ်သက နိဗ္ဗေသေ၊ ဘာဝနုပ်ကို ညွှန်းကြောင်း ဖြစ်သောသဒ္ဒါ တည်း၊စဒ္ဒိမသူရိယာ၊ လနေတို့သည်၊ ဝိသမ်း မည်ကြ ညွှတ်၊ ပရိဝတ္တန်၊ ဝှာ့ည့်သည်ကုန်၏ ပုရေပသံသန်တိ၊ ပုရေပသံသန်ဟူသည်ကား၊ယော၊ အကြင်သူတို့သည်၊အသမာဟိတ်၊မတည်ကြည်သော၊ပုဂ္ဂလ်၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသန်၊ ပြိုးမွမ်းကုန်၏၊ တေ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မေ၊စသံ၊အချည်းနှီး၊ မရော၊အချည်းနှီး၊အမှုလက်၊ အကြောင်းမဲ့ပယ်ရှား၊အလကား၊ပသံသန်၊ ပြို ပွန်းကုန်၏၊ကသ္ဓာ၊ အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဆဏ္ဍာဟိဆဏ္ဍာ ဝေ၊ဓိဓိသည်ပင်လျှင်၊အသမာဟိတော၊မတည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊တသ ပုဂ္ဂလသား၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်ကို၊စိတ် သည် ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊အသမာ ဟိတံ၊မတည်ကြည်၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်။ အဏ္ဍော၊ အနုက်တည်း၊ဒုတိယဂါထာယား ဒုတ်ယဂါထာ၌၊ ဂရဟန်တိ၊ ဂရုဟန် ဟူသည်ကား။ အဏ္ဍနော ဓိဓိ၏၊အဝိဇ္ဇသုဘာဝေန၊ ပညာမရှိသည်၏အ ဖြာ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဒေါသန္တရုတာယ ဝါ၊ ဒေါသစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ် ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဗျာနလာဘိ၊ဗျာန်ရသည်၊သမာနံ၊ဖြစ်သော၊အရိယံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊အာသုကော။ ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်၊ဇောဂရိယံ နှိုးကြားခြင်းကို၊နာနုယုဇ္ဇထ၊အား၊မထုတ်။ အန္ဓမသော၊ ယုတ်သော အဝိုင်းအခြားအား၊ဖြင့်။ ဂေ၊ဒုဟနမဏ္ဍပိကာလံ၊ နွားနို့တခါ ညှစ်မျှ၊သောကာလပတ်လုံး၊နာနုယုဇ္ဇတို့၊ အား၊မထုတ်၊ ကေ၊ဝလံ၊ သက် သက်၊ကာယဒဠ္ဌီ၊ဟု၊လာ၊ ဓိဓိကိုယ်ကို ပြုပြင်သုတ်သပ်ခြင်း ရှိုးသည် ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗါဏေ၊မော၊အိပ်ခြင်းဌာနမှ၊လျော်သည်ဖြစ်၍၊ဘဿ၊ရာမော၊စကား ပြောခြင်းဌာနမှ၊လျော်သည်ဖြစ်၍၊သံဂဏိကာ၊ရာမော၊ အပေါင်း၊အဘော်ဌာ နမှ၊လျော်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရတိ၊နေ၏။ ဣတိ၊အာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အပ္ပဋိပဇ္ဇနတာ၊ဝိဘာဝေနေနဝိ၊ မကျင့်သည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြုသ ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဂရဟန်တိ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ ကုန်၏။ နိန္ဒန်တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊ ဥပက္ကောသန်တိ ဝါ၊တား၊လည်းတား၊ဖြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ယံ၊ ဤသည်ကား။ အဏ္ဍော၊အနုက်တည်း၊သေသံ၊ကြွင်းသောစကား၊ကို၊ဇုမာဟိဂါထာယံ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်။ အဏ္ဍနော၊ ဓိဓိ၏၊ နိဗ္ဗိလေသဘာဝေ၊ ကိလေသာမရှိ သည်၏အဖြစ်ကို၊သိရိဝစ္ဆသေ၊ သိရိ ဝစ္ဆမထေရ်၏လည်း။ သံကိလေသ ဘာဝေ၊ညစ်ညူးစေတတ် ပူပန်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသိတော၊ ထင်စွာပြသည်ရှိသော်၊တံ၊ထိုစကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊သိရိဝစ္ဆ၊သိရိ ဝစ္ဆမထေရ်သည်၊သံဝေဂဇာတော၊ ထိတ်လန့်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်

၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌမေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နစိရေသော၊ မကြာမြင့်မီ သာသျှင်၊ သဒ္ဓေ၊ အရဟတ္တမိုလ်ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဂရုဟကဝုဋ္ဌ လာ၊ ကဲ့ရဲ့ချုပ်ချယ်သောဝုဋ္ဌိုလ် တို့သည်လည်း၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို ၊ ခမာ ပေသုံ၊ သည်း၊ ခံစေကုန်၏။ ။သိရိဝမ္ဘဏ္ဍေရဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ သိဝမ္ဘမထေရ် ၏ဂါထာအာဘွင်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းလို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၁-ဥတ္တရဇ္ဇေရဂါထာ၊

ရန္ဓောမယာပရိညာတာ၊ တိအာဒိကာ၊ ခန္ဓာမယာပရိညာတာ ဤသို့အစရှိ ကုန်သော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ သော၊ ဥတ္တရဇ္ဇေရသား၊ ဥတ္တရမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယင်ဖြင့်၊ ဤဥတ္တရမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော မြတ်စွာဘုရား တို့၏အထံတော်ဘုန်း၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ကူးသော ကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝသော လူ့ဘဝ နတ်ဘုံ၌။ ဝိ ။ ဗုဒ္ဓုပနိဿယံ၊ အရဟတ္တမိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ် သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနေန္တော၊ ဆည်းပူးရှာဖွေသည် ဖြစ်၍၊ ဣဟ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှာ၊ ကေနဝုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာ ထက်၌၊ သိဒ္ဓတ္ထသား၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘု ရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက် သည်ဖြစ်၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ လဒ္ဓပ္ပသာဒေါ၊ ရအာဝ်သော ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါသကတ္တံ၊ ဒုတိယကာ၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဝေဓေ သိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥဿာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သန္ဓိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ပူဇာသက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ သမ္ဘရိတ္တာ၊ ဆုံးရှု၍၊ ဝေတုပုဏ်၊ ဝေတပ်တော်ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုအမျိုး ကောင်းသားသည်၊ တေနဝုဿကမ္ဘေန၊ ထိုကောင်းမှုလျှောစေတနာဖြင့်၊ ဒေဝ မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ ကျင်လည်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပေါ်ကေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထေ၊ သာဝတ္ထိတမြို့၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊

ဖြစ်၍။ဥတ္တရောတိလဋ္ဌနာမောဒ္ဓတ္တရဟုခေါ်အပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပုဗ္ဗာ၊တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကောနစိုးဒေဝကရေကိုယေနု၊တစုံတခုသောပြဿယ်ကိစ္စဖြင့်၊သာဝတ္ထိ။ သာဝတ္ထိ ပြည်သို့၊ဂတောဝ၊သွားသည်ရှိသော်၊ ကဏ္ဍာမ္ဗမ္ဗလေ၊ ကဏ္ဍာအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်ကောင်သည်စိုက်အပ်သော သဒုက်ပြုပင်အရင်းခို၊ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ဘုန်းပြာဋိဟာကို၊ဒိသ္သာ၊ဖြင့်၍၊ ပသိဒိတ္တွာ၊ ကြည်ညိုပြီး၍၊ ဝုန်း တဘုန်း ကာဠကာရာမသုတ္တဒေသနာယ၊ ကာဠကာရာမသုတ်ဒေသနာ၌၊ အာဘိဝေါမာနသဏ္ဌေ။ အလွန်တက်ပွားသောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌဝိတ္တွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ သဏ္ဌာရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သင်္ဃာ၊တကွ၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ ဥပသမ္ပာဒိတ္တွာ၊ ပဋ္ဌင်းခံ၍၊ တဏ္ဍေဝ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင်၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ ဝိပဿနုံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ နစိရသေဝ။ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊အဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊အဟောသိ။ ဖြစ်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ဝေဒုပုဓကမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ။

လောကနာထမှာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊လောကနာထကား၊ သတ္တဝါတို့ကိုနှိုးဆော်နိုးဆော်ရှိ ဆောင်တော်မူတတ်သော၊သိဒ္ဓတ္ထော၊သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊နှစ်ဖြူတော်ပရိနိဗ္ဗာန်ယူတော်မူသည်ရှိသော်၊မမဗ္ဗာတိ ငါ၏ဆွေမျိုးအပေါင်းကို၊ သမာနေတွေ့ပေါင်းရုံ၍၊ဝေတုပုဏ်၊ဝေတ်တောင်ပူဧော်ခြင်းကို၊အဟံ၊ငါသည်၊အကာသိ၊ပြု၏။ ။ ဣတောဝ၊ဤဘုဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊စတုနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ ယံဝေတုံ၊အကြင်ဝေတ်တောင်ကို၊အဘိပူဧယိ ပူဧော်ခဲ့ပြီ၊တာသကမ္ဘသ၊ ထိုကောင်းမှုလျှာစေဘုရား၏၊ဝါဟသာ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာဘိဇာနာမိ၊မသိရဘူး။ ဣဒံ၊ဤ အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်။ဝေဒုပုဏ်ယ၊ဝေတ်တောင်ကိုပူဧော်ခြင်း၏၊ ဝလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊ ။မယ္ဟံ၊ငါ၏အား။ကိုယ်သာ၊ ကိုယ်သာတို့ကို။ ဗျာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအင်ကျန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟော အပ်၏။ ။ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်။ ဟုတ္တွာ ပန်ဖြစ်ပြီး၍ကား၊သတ္တုရိ၊ ဖြည်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်၊ ဗုဒ္ဓ၊ပဋ္ဌာနတ္ထံ။ နေ့စဉ်မြတ်စွာဘုရား အားခစားခြင်းငှါ၊ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိ

ပြည်လို့၊ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ရှိ၊သော်၊ဘိက္ခုဟု၊ ရဟန်းတို့သည်၊အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ကို၊အသို့နည်း။ပဋ္ဌာကိစ္စ၊ရဟန်း၏ကိစ္စကို၊ တယာ၊သင်သည်၊မည်ကား။အပြီးသို့၊ပါပိတ်၊ရောက်စေအပ်ပြီလော၊ မူတို၊ဤသို့၊ဝုဠော မေးအပ်သည်ရှိသော်၊အည်း၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကရောနေ့နှာ၊ပြောကြား လိုရကား။ ၊ခန္ဓာမယာပရိညာတာ၊ပ၊နိဗ္ဗာယိသံဃနာသဝေါတိ၊ဂါထာနှင့် ယံ၊ခန္ဓာ မယာပရိညာတာ၊ပ၊နိဗ္ဗာယိသံဃနာသဝေါဟူသော ဂါထာနှစ်ခု အပေါင်းကို၊အဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊မယာ၊ဥတ္တရမည်ငါမထေရ် သည်၊ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကို၊ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍သိ အပ်၊ဟုနှိုပြု၊မေမယာ၊ငါသည်၊ဘဏ္ဍာ တဏှာကို၊သုသမူဟတာ၊ကောင်း စွာနှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊မမ၊ငါ့သည်၊ဗောဇ္ဈင် ၇၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနှစ်ပါး တရား၊တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊မေ၊ငါသည်၊အာသဝကွယော၊ အာသဝေါ တရား၊လေးပါး၊တို့၏ကုန်ရာဖြစ်၊သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ပဏ္ဍော၊ရောက်ပြီ။ ၊သော ဟံ၊သော အဟံ၊ဆိုငါသည်၊ ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရား၊ငါးပါး၊တို့ကို၊ ပရိ ညာတာ၊ပိုင်းခြား၊သော အား၊ဖြင့်သိ၍၊ ဇာလိန်၊ တဏှာတည်း၊ဟူသော ကွန်ယက်ကို၊ အမျှ၊ဟိတွာန၊ ပယ်နှုတ်၍၊ ဗောဇ္ဈင် ၇၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနှစ်ပါး တရား၊တို့ကို၊ ဘာဝယိတွာန၊ ပွားပြီး၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်း သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယိသံနိဗ္ဗာယိသာဒိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသတည်း။ ၊တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ခန္ဓာတိ၊ခန္ဓာဟူသည်ကား။ ပဉ္စ၊ပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ငါးပါး၊သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရား၊တို့ကို၊ပရိညာတာတိ၊ပရိညာတာဟူသည်ကား၊ဆုံး၊ ဤသည်ကား၊ဒုက္ခ၊ဒုက္ခတည်း။ ဆုတော၊ဤဒုက္ခထက်၊ သိယော၊ ဒေ၊လွန် သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ပရိဇ္ဇ၊ပိုင်းခြား၍၊ဥာတာ၊ဘာ၊ဝိတာ၊ ပွား၊စေအပ်ကုန်ပြီ၊ တေန၊ ထိုပရိညာတာ ဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ဒုက္ခ သစ္စာ၏၊ပရိညာသိသမယ်၊ပိုင်းခြား၍သိခြင်းကို၊အာဟ၊ဆို၏၊တဏှာတိ၊ တဏှာဟူသည်ကား၊ တသတိပရိတသတိ၊ တပ်တတ်၏၊ ဇုတ်၊ ထို ကြောင့်၊တဏှာ၊တဏှာမည်၏၊သုသမူဟတာတိ၊သုသမူဟတာဟူသည် ကား၊သမုဒယာ၌ဖ

၊ပယ်လှစ်ခွါထုတ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ဧတေန၊ထို သုသမူ ဟတာဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊သမုဒယသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၏၊ပဟာနာတိ သဗေယံ၊ ပယ်သဖြင့်ထိုးကွင်း၍သိခြင်းကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဘာဝိတာမမ ဗောဇ္ဈင် ၇တိ၊ဘာဝိတာမမဗောဇ္ဈင် ၇ဟူသည်ကား၊ ဗောဓိသင်္ခါတာယ၊ ဗောဓိဟုဆိုအပ်သော၊သတိအာဒိဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊သတိအစရှိသောတရား အပေါင်း၏ညီညွတ်ခြင်း၏၊ဝါ၊တနည်း၊ကား၊တံသာမဂ္ဂီဇနာ၊ ထိုဘဝိတာ

ရှိ။သေတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဗောဓိသတ္တဝါတဿ၊ဗောဓိဟု၊ဆိုအပ်၏သော၊ အရိယပုဂ္ဂလဿ၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊အာဂံ။ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ဗောဓိရာ၊ ဗောဓိတို့မည်ကုန်၏၊သက်ဝေဒနီယဝိရိယပီတိ ပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာသင်္ခါတာ၊ သတိသံ၊ဗောဓိငါမှ၊စပြီး၊ဗောဓိ ဝိရိယသ၊မ္ဘာရင် ပီတိသမ္ဘောရင်ပဿဒ္ဓိသမ္ဘောရင်သမာဓိသမ္ဘောရင်ဥ ပေက္ခာသမ္ဘောရင်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊မဂ္ဂင်ရိယာငါးမျိုး၊ မဂ်၌အကျုံးဝင် ကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရားဘို့ကို၊ပယောဇနသည်၊ ဘာဝိတာ။ပွားအပ်ကုန်ပြီ၊ ဥပပါဒိတာ၊ဖဲ့တာ၊ပွား၊စေအပ်ကုန်ပြီ၊စ၊အကျိုးကို၊ဆိုအံ့၊ကြွေးဤဂါထာ၌၊ ဗောဇ္ဈင် ဂဟာ၊ကောနုဝ၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး၊တရားကို ယူသဖြင့်သာလျှင်၊ သင့်ဖွယ်ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ဗဟုဓမ္မာစ၊မဂ်တရား၏ကိုလည်းကောင်း၊သင့်ဖွ ယ်ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာစ၊အလုံးရုံကုန်သော ဗောဓိပက္ခိယတရား၏ကိုရင်း။ ဂဟိတာ၊ယူအပ်ကုန်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဌဗ္ဗာ၊ ဓတ်အပ်ကုန်၏။ ဗောနေ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်သဒ္ဒါကို ဆိုသဖြင့်သာလျှင်၊မဂ္ဂသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၏၊ ဘာဝ နာဘိသမယ်၊ပွား၊သဖြင့် သိခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ပဠေ္ဘာမေအာသ ဝကျယောတိ၊ပဠေ္ဘာမေအာသဝကျယောဟူသည်ကား၊ ကြွေးဤနှုန်ဗျာနှင့်၌ ကာမာသဝါဒယော၊ ကာမာသဝဒေစရှိကုန်သော၊အာသဝေါ။အာသဝေါ တရား၏သည်၊ဝိယ ဘွဲ့၊ ကုန်ဘတ်ကုန်၏၊ ဟူတိ၊ ဤသို့ကုန်ရာဖြစ်သော သဘွယ်ကြောင့်၊အာသဝကျယောတိ၊အာသဝကျယောဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမောရှေ့ အပ်သော အမည်ရှိသော၊ အသင်္ခတဓမ္မော၊ အသင်္ခတဓာတ် ဖြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ပဠေ္ဘာအဓိဂတော၊ရှုအပ်ပြီ၊ ဟေတု၊ ထိုအာသဝကျယောဟူ သောပဒ်ဖြင့်၊နိရောဓသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၏၊သ ဆိုကိရိယာဝိသမယံ၊ ချက်မှောက်ပြုသဖြင့်သိခြင်းကို။ကထေတိ၊ဆိုဏ်း၊ကြွေးဝတာ၊ ဤမျှသော စကား၊အစဉ်ဖြင့်၊ အကြွေးနော၊မိမိဟုဆိုအပ်သောဥတ္တရမဂ်ရ၏၊ သဉ္ဇပါ ဒိသေသနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှကြင်းသည်နှင့် တကွဖြစ်သော ဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသောအနု ပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။သော၊ထိုဥတ္တရမဂ်ရ သည်၊ သောဟန္တိ အာဒိနာ။ သောဟံ အစ ရှိသည်ဖြင့်၊ဒုတိယံ၊နှစ်ရမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆိုဏ်း၊ တဿ၊ထိုဂါထာ၌။အတ္ထော၊ အနုက်ကား၊ယောဟံ ယောအဟံ၊ အကြင် ငါသည်၊ဝေဝံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ခန္ဓ၊ဥပါဒါ

နုကဋ္ဌာ တရားငါးပါးဟိုကဲ့၊ ပရိညာယ ပရိစာနိတ္တာ၊ ဖိုင်းခြားသိ၍၊ တ
ဏှာ၊သိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပရိစာနုဏ္ဏာဝေ၊ သိသည်ဖြစ်၍
သာလျှင်၊အတိတာဒိဘေဒဘိန္နေသု၊ အတိတ်စသည်အပြားဖြင့်ပြားကုန်
သော၊သကအတ္တပရတ္တဘာဝေသု၊ ဖိအတ္တဘောသူတပါး အတ္တဘောဟု
ဆိုအပ်သော၊ အစ္စတ္တိ ဇဟာတိရာယတနေသု၊အစ္စတ္တိကာယတနခြောက်
ပါးဟာဖိုရာယတ်နှ ဖျောက်ပါးတို့၌။ သံသိဇ္ဇနပရိသိဇ္ဇနာကာရံ၊ ချုပ်စပ်
တတ်အဖန်တလဲလဲချုပ်စပ်သော အခြင်းအရာရှိသော၊ ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တ
လဲလဲ။ပဝတ္တိသဓိါတ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဇာလံ၊ တဏှာတည်း
ဟူသောကွန်ယက်သည်၊ဇောသာ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဇုတိ၊ ဤ
သို့၊ဇာလိနီတိ၊ဇာလင်္ဂနိဟု၎င်း၊လဒ္ဓနာမံ၊ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊တဏှာ။
တဏှာကို၊အမျှတိတွားနှ ပယ်နှုတ်၍၊ မမ၊ငါ၏၊စိတ္တသန္တာနတော၊ စိတ်
အစဉ်မှ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊နှုတ်၍၊တံဌာနံ၊ထိုအရပ် ကို၊ဥဒ္ဓရေယ္ယာ၊ ထုတ်ပြီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဥဗ္ဗရပဘောဒေ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြာ.ရှိ
ကုန်သော၊ဖောရ္ဓာဂ်၊ဖောရ္ဓာ.တို့ကဲ့၊ဘာဝယိဘွာ.ပွါး၍၊တောဘာဝနာ၊ထို
ဘာဝနာတို့ကဲ့၊ပါရိပူရိ ပြည့်ဝုံခြင်းသို့၊ပါပေတ္တာ၊ရောက်စေ၍၊ တားတာ
ဝေ၊ထိုသို့ပြည့်ဝုံခြင်း ကြောင့်သာလျှင်၊ အနာသဝေါ။ အာသဝေါမရှိသည်
ဖြစ်၍ ဒိုးတာ၊တည်၏၊ဆုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ စရိမဘဝိတ္ထနိရောဒေန၊ အာဆုံး
ဖြစ်သောစိတ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊အနုပါဒါနော၊ လောင်စာမရှိ၊သော၊ ဇာ
တဝေဒေါဝိယ၊မီးကဲ့သို့၊နိဗ္ဗာယတ်သကဲ့ရိနိဗ္ဗာယိသောမီ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော့
အံ့၊ဆုတိ၊ဤသည်သာလျှင် ဥဗ္ဗရမထေရ်၏ဂါထာစကားပေတည်း။ ။ ။

တံ၊သိကြား၊လိမ္မာ ပညာရှိသည်အဖြစ်သို့၊ ပဏ္ဍော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏာနုံ၊ပုဏ္ဏာတို့၏၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ အတတ်ပညာတို့၌၊ ပါရဂတဲ့၊ အဆုံးသို့ရောက်၍၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာ ပသပဗ္ဗဇ္ဇံတာ ပသပဗ္ဗဇ္ဇာဘာဝေန၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှုသော်ရဟန်းပြု၍၊ အာရညာယတေန၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ အာသမံ၊သင်ခမ်း ကျောင်းကို၊ကာရေတွာ၊ပြုစေ၍၊ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဂေါဒိပသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ တွေတော်မူသော၊ သက္ကာရံ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊မူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အဠလိ'၊လက်အုပ်ကို၊ပဂ္ဂယှ၊မြှောက်မြှ ၍၊အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏၊ သက္ကာ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ တာသ၊ထို အမျိုးကောင်းသား၏၊ အဠာသယံ၊ ဒေလိုဆန္ဒအာသယကို၊ ဥတ္တာ၊သိ တော်မူ၍။အာကာသတော၊ကောင်းကင်မှ၊ ဩတရိ၊သက်ဆင်းတော်မူ ၏၊ဩတိဏ္ဏော။ သက်ဆင်းတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ပဒုမုတ္တရမြတ် စွာဘုရား၊အား၊ မခုဠ ပျားကိုလည်း၊ကောင်း၊ တိသမုဒ္ဓါလံ၊ ကြာစွယ်ကြာ ရင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊သပ္ပိဠ၊ ထောပတ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဒဓိဠ၊နို့ရည်ကို လည်း၊ကောင်း၊ဥပနာမေတိ'၊ကပ်၏၊ တာ သ၊ထို အမျိုးကောင်းသား၊အား၊ ဘဂဝါ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အနုကမ္ပံ'၊အစဉ်သနား၊သည်ကို၊ဥ ပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍၊ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ခံတော်မူ၍၊အနုမောဒနံ'၊တရား၊ဒေ သနာအနုမောဒနာကို၊ဝတ္တွာ၊ဟောတော်မူ၍၊ ဗဟုမိ'၊ကြွသွားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၊သည်၊ တေနပုညကမ္မေန' ထိုသို့လှူဒါန်းရ သောကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ တုသိတေသု၊ တုသိတာ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဒိဗ္ဗဂ္ဂေ၊ဖြစ်၏၊တဗ္ဗ၊ထိုတုသိတာနတ်ပြည်၌၊ယာဝတာယုကံ'၊အသက် ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ဌတွာ'တည်၍၊ တတော၊ထိုတုသိတာနတ်ပြည် မှ၊အာပရာပရံ'၊လူ၊လား၊လူ၊လား၊ သုဂတိသုယေဝ။ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရေ၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ဝိပဿိသ၊ ဝိပဿီဘုရားမည်တော်ရှိ သော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊မဟာ ဓနော၊မျိုးသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော၊သေဋ္ဌိ'သူဌေးသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အဋ္ဌသ ဋ္ဌိဘိက္ခုသဟဿံ'၊ ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဘောဇေတွာ၊ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ တိစီဝရေဟိ'၊သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့ ဖြင့်၊အဏ္ဍာဒါပေသိ'၊လှူစေ၏၊ ဧဝံ'ဣတိ'သို့၊ဗဟုံ'၊များစွာသော၊ ကုသလံ'၊ကု သိုလ်ကို၊ကတွာ'ပြု၍၊ဒေဝလောကေ'၊နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ'ဖြစ်၍၊တတ္ထ၊

ထိုနတ်ပြည်၌၊ ယာဝတာယုဂ်၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ရှတွေ့၊ တည်၍၊ တ
တော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတေ၍၊ မနုဿသူ၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်သည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသုညော၊ ဘုရားမှတိတ်သော။ လောကော၊ လောကဋ္ဌ
ပဋ္ဌပ၊ စွက်ဗုဒ္ဓသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော အရှင်ပ၊ စွက်ဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ စတုဟိ
ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်း၊ လေးပါ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ တတော၊ ထို
ဘဝမှ၊ စုတော၊ စုတသည်ရှိသော်၊ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ဧဠိ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ အနုသာသန္တော၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စေက၊ ဗုဒ္ဓဗော
ဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို။ အဓိဂန္တွာ၊ ရ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၊ သော၊ ပုတ္တံ၊ သား
ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေ၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတသော။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၊ တော်မူသော။
တသော၊ ထိုပစ္စေက၊ ဗုဒ္ဓါ၏၊ ခါတုံ၊ ယာ၊ ခေတ်တော်တို့ကို၊ ဂ၊ ဟာတွာ၊ ယူ
၍၊ စေတိယံ၊ ဧကေကိုး၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ တဏ္ဍ
တဏ္ဍ ထိုထိုဘဝ၌၊ တာနိ၊ တာနိ ပုညာနိ၊ ထိုထိုကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု
၍၊ ဒုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ၀ါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော
အခါ၌၊ ဘဒ္ဒိယနဂရေ၊ ဘဒ္ဒိယမြို့၌၊ အသိတိ၊ ကောဋိ၀ိဘ၀သေ၊ ကုဋေ၇စ်
ဆယ်ဥစ္စာကြွယ်ဝသော၊ ဘဒ္ဒိယသေဋ္ဌိသေ၊ ဘဒ္ဒိယသူဌေး၏၊ ကေ၊ ဝုတ္တ
ကော၊ ဘယောက်ထည်းသောသားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏
အာသေ၊ ထိုသူဌေးသား၊ အား၊ ဘဒ္ဒဇိတိ၊ နာမံ၊ ဘဒ္ဒဇိဟု၊ သောအမည်ရှိသည်
အဟောသိ ဖြစ်၏၊ ကိ၊ ကြား၊ ဘူ၊ သည်ကား၊ တသေ၊ ထိုဘဒ္ဒဇိမည်သော
သူဌေးသား၏၊ ဇာသ၊ ရိယ ဘောဂ၊ ပရိ၀ါ၊ ဒေ၊ ဒိသမ္ပတ္တိ၊ အစိုး၊ ရြေင်း၊ စည်း
စိမ်အာ၊ ဒိ၊ အ၊ ရိ၊ ဒ်ပြည့်စုံ၊ ခြင်းသည်၊ စ၊ ရိ၊ မ၊ ဘ၊ ဝေ၊ အ၊ ဆုံး၊ ၀ွန်သော၊ ဘ၊ ဝ၌၊ ဗော
ဓိသတ္တ သ ဝိယ။ ဘုရား၊ အ၊ လောင်း၊ ကဲ့သို့၊ အ၊ ဟော၊ သိ၊ ဖြစ်၏၊ တ၊ ဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ သတ္တ၊ ဖြတ်စွာ၊ ဘုရား၊ သည်၊ သာ၊ ဝတ္ထိ၊ ယံ၊ သာ၊ ဝတ္ထိ ပြည်၌၊ ဝ၊ သ
ဝ၊ သိ၊ တွေ့၊ ဝ၊ ဆိုတော်မူ၍။ ဘဒ္ဒဇိ ကုမာရ၊ ဘဒ္ဒဇိ သတ္ဌိ သား ကို၊ သင်္ဂ ဗ
ကဲ့ ခြိုးခြောက်ခြင်း၌၊ ဟ၊ ဟ၊ တာ၊ ရှား၊ ၀ွ၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ သံ၊ ဃာ ၇ နှင့်၊ သ
ဃာ ၇ ၀ ဘ ဘ ဘ

ကို၊သောတုံ၊နာအုံ့သောဌာ၊ဝန္ဆုန်း၊သွား၊သော၊မဟာဇနီ၊လူမျှား၊အပေါင်း ကို၊ဒိသွား၊မြင်၍၊ အသံဖနော၊ ဤလူမျှား၊အပေါင်းသည်၊ ကဿ၊အဘယ် အရေပ်သို့၊ဝန္ဆုတိ၊သွား၊သနည်း၊ ဟု၊ဤသို့၊ဝုန်ဆို့တွား၊မေး၍၊တံကာရုဏ်၊ ထိုအကြောင်းကို၊သုဝဏ္ဏ၊ကြား၍၊သယမ္ဘူ ဓိမိသည်လည်း၊ မဟာတာ၊မျှား ရွာသော၊ ပရိဝါရေန၊အခြံအရံဖြင့်၊ သင်္ဃ၊မြတ်ရွာတုရား၏၊ သန့်ကံ၊ ⊜အသံ၊တော်သို့၊ ဂန္ဓာ၊သွား၍၊ဝမ်း၊တရား၊တော်ကို၊ သုဏာ၊ရှာ၊နာသည် ရှိသော၊သဗ္ဗာဘရဏာပဋိမဏ္ဍိတော၊ အလုံ၊ရုံသော၊တန်ဆာ၊ဦးဆင်ယင် လျက်သာ၊ လျှင်၊သဗ္ဗကိ၊လသော၊ အလုံ၊ရုံသော၊ကိ၊လသာတို့ကို၊ ခေပ ထွား၊ကုန်စေ၍၊အခုဟတ္ထိ၊အခုဟတ္ထ ဖြိုလ်သို့၊ပါဝုဏ်၊ရောက်၍၊ တန်း၊ထိ ကြောင့်၊အာပဒါ၊နှ၊အာပဒါနိ၌။ ၊

နာနာ၊ကုဋ္ဌ၊ရသေ၊ဝိတံ၊ အာထူး၊ထူး၊သော ဆင်တို့၏ ဖြိုဝဲရာ၊ဖြစ်သော၊ ပေါ်ကွဲ၊ရဏီ ၊ရေ၊ကနီ့သို့၊အပ်၊ငါ၊သည်၊သြဠုယ္ယ၊သက်၍၊ ဃာသ၊ဟေတု၊ အစာ၊ဟူ၊သော၊အ၊ကြောင်း၊ကြောင့်၊တ၊ဒေ ၊ထို၊အ၊ခါ၌၊အပ်၊ငါ၊သည်၊တ၊ဏ္ဍ၊ ထို၊ရေ၊ကနီ့၌၊ဘိသံ၊ ကြာ၊ဝယ်ကို၊ ဥဒ္ဓ၊ရေ၊မ၊နှတ်၏၊ ၊တ၊ဗ္ဗိ၊သ၊မ၊ယော၊ထို အ၊ခါ၌၊ပဒုမ္ဘ၊ရ၊သ၊ဌ၊သော၊ပဒုမ္ဘ၊ရ၊အ၊မည်တော်ရှိ၊သော၊ဘ၊ဂ၊ဝါ၊ဘုန်း တော်ခြောက်ပါး၊နှင့် ပြည့်စုံ၊တော်မူ၊သော၊ ရတ္တ၊မ္ဗ၊ရ၊ဝ၊ရော၊ နီ၊ဖြန်း၊သော သက်နီ၊ကို၊ဆောင်သော၊ဇ၊ဋ္ဌ၊ ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ အ၊နီ၊လ၊ဋ္ဌ၊သော၊လ ရှိ၊သွား၊ဟု၊ဖြစ်သော၊ကောင်း၊ကင်း၊ခရီး၌၊ ဂ၊ဋ္ဌ၊တိ၊ကြွ၊သွား၊တော်မူ၏၊ ၊ပ်ံ သ၊ကူ၊သ၊နှ ပ်ံ၊သ၊ကူ၊သ၊ကီ၊နှ်ုတို့ကို၊ ရ၊ခ၊ဏ္ဍ၊ ခ၊သည်ရှိ၊သော်၊အ၊ဟ၊ံ၊ငါ သည်၊သ၊ဒ္ဓံ၊ အ၊သ၊ံ၊ကို၊အ၊ဃ၊ော၊သိ၊ ကြား၊ပြီ၊အ၊ဟ၊ံ၊ငါ၊သည်၊ဥ၊ဒ္ဓံ၊ အ၊ထ၊ကီ သို့၊နှ ဣ ဣ ယ ၊ အ၊နော၊ ရှ ကြ သ့် သည်ရှိ၊သော်၊လော၊က၊နာ၊ယ၊ကံ၊မြတ်စွာ၊ဘုရား ကို၊အ၊ဒ္ဓ၊သံ မြင်ပြီ။ ၊တ၊ဗ္ဗော၊ထို အ၊ရ၊ပ်၌သာ၊လျှင်၊ဦ၊တ၊ကေ၊ရ၊ဝ်သည်၊ သ၊ဗ္ဗော၊ဖြစ်လျက်၊လော၊က၊နာ၊ယ၊ကံ၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၊ကို၊ အာ၊ယာ၊စ်ိ၊လျှောံ ပြီ၊သ၊ဟ၊ိ၊ကြာ၊စွ၊ယ်တို့မှ၊ မ၊ရ ပျား၊သည်၊ သ၊ဝ၊တိ၊ယ၊ိ၊စ်ိ၊၏၊မ၊ဠ္ဠ၊လ၊ိ၊ဘိ၊ ကြာ၊ရ၊င်း၊တို့မှ၊ခ၊ရ၊သ၊ပ်ပြီ နှ၊ရ၊ည်ထော၊ပ၊တ်သည်၊သ၊ဝ၊တ်ယ၊ိ၊စ်ိ၊၏၊ ၊စ၊က္ခု စ၊က္ခု၊ဂါ၊ပါ၊ရှိ၊တော်မူ၊သော၊ဇ၊ဋ္ဌ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊မော၊အ၊ဂ္ဂ၊နှ ်ပ်အာ၊ အ၊နု၊ဂ၊မ္ဘ၊ယ၊ အ၊စ၊ဉ်သ၊နား၊သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ဒ္ဒ၊ဂ္ဂ၊ဗ၊တ၊ ခ်ံတော်မူ၊လော၊တ ကော၊ထို၊နော်ပ်မ၊ကာ၊ရ၊ဏ်ကော၊ကရ၊ဏာ၊ရှိ၊တော်မူ၊သော၊မ၊ဟာ၊ယ၊သော၊ ဗျား၊သော၊အ၊ပြီ၊အ၊ရံ၊အ၊ကျော်အ၊စော၊ရှိ၊တော်မူ၊သော၊သ၊ङ်ား၊မြတ်စွာ၊ဘုရား သည်၊သြ၊ရောတိ၊တ္ဌာ၊ သက်တော်မူ၍၊ ၊စ၊က္ခု၊မ၊ား၊စ၊က္ခု၊ဂါ၊ပါ၊ရှိ၊တော် မူ၊သော၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ အ၊နု၊ဂ၊မ္ဘ၊ယ၊ အ၊စ၊ဉ်သ၊နား၊သည်ဖြစ်၍၊မ၊မ၊

ငါ့၏ဘိက္ခုဆွမ်းကိုပဋိဂ္ဂဏှိုင်ခံတော်မူ၏။သမ္ဗုဒ္ဓေါမြတ်စွာဘုရားသည် ပဋိဂ္ဂဟေတွာနှင့် ခံတော်မူ၍ မေဝါဒာသ။အနုမောဒနာ၊ အနုမောဒနာကို အကာရပြုတော်မူ၏။ ။မဟာဝုဏ္ဏားဘုန်းရှိသောသူ၊သုခီးချမ်းသာသည်၊ ဟောဘ၀ဖြစ်လော၊ တုယ္ဟံ၊သင်၏။ ဝတိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊သမိ၏တု။ပြည့်စုံ ပါစေးလော၊မှုမိနာဘိသဒါနေန၊ ဤကြာစွယ်အလှကြောင့်၊ဝိပုလံ၊ဥနှင့်ပြော သော၊သုခံ၊ချမ်းသာကို၊ လဘသု၊ရစေလော၊ ။ဧလဇ္ဇာမနာမကော။ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆုံ၊ဤ စကားကို၊ဝတ္ထား၊မိန့်တော်မူ၍၊ဘိက္ခု ဆွမ်းကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊သမ္ဗုဒ္ဓေါ။ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိတော်မူသော၊ဇိနော၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အမှ ရေနှင်းကောင်းကင်ဖြင့်၊အာဂမာ၊ကြွတော်မူ၏။ ။တတော၊တဒါ၊ကာ၊လေ၊ ထိုအခါ၌။ဘိသံ၊ကြာစွယ်ကို၊ ဂဟေတွာနှင့်ယူ၍၊မမ၊ငါ၏။အသမံ၊သင် ခမ်းကျောင်းသို့၊ အာဂစ္ဆိ၊လာ၏။ ဘိသံ၊ကြာစွယ်ကို၊ ရှုကွေ့၊ သစ်ပင်၌ လေးဂဋ္ဌတွာ၊ ဆွဲ၍၊ မမ၊ငါ၏ ဒါနံ၊ အလှကို၊ အနုသရိ၊ အာတန်တလဲလဲ ဆောက်မှုပြု၊ မဟာဝါ၊တာ၊ပြင်းစွာသောလေ၊ဆိုးသည်၊ဝဋ္ဋဟိတွာ၊ တက်လတ်၍။တဒါ။ထိုအခါ၌၊ ဝနံ၊တောကို၊ သဠာ၊လေသို၊တုန်လှုပ်စေ ၏။အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ အဘိနာဒိတ္ထ။လွန်စွာဗုန်ဟုန်း ထစ်ခါချုံး ၏။ဟဒါ၊ထိုအခါ၌၊အသနိစ၊ဆိုးကြိုးသည်လည်း၊ဖလိ၊ထစ်ကျိုး၏၊တ တော၊ ထိုဆိုးထစ်ခြင်း၊ကြောင့်၊ တဒါ၊ထို့အခါ၌၊ အသနိပါ၊တော၊ ပစ် သေ-ဆိုး ကြိုးသည်၊မေ၊ငါ၏။မတ္ထကေ၊ထိပ်ထက်၌။နိပတိ၊ကျ၏။သော အဟံ၊ထိုငါသည်၊ နိသိန္နကော၊ ထိုင်နေသည်၊ သင်္ဂေါ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တဏှာ၊ထိုထိုင်ရာအခွင့်၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ကာ၊လတ်တော၊ ခန္ဓာ၊ပြောင်းမဲ့ ရုံ၊တခဲ့ ခ္ခိ၊ပုညကေ၊မြေနေ၊ကောင်းမှုကုံနှင့်။ သညတ္တေ၊ယဉ်ညီသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တုသိတံ၊ တုသိတာဘုံသို့၊ အဟံ၊ ဂါသည်၊ဥ၊ပဇ္ဇိံ။ ကပ်ရောက် ပြီ၊မေ၊ငါ၏။ကမ္ပေါ၀ရံ၊အကောင်ပုပ်ကို၊ ပတိတံ၊ ကုန်ခဲ့ပြီ၊အဟံ၊ငါသည်၊

ဒေ၀လောကေ၊နတ်ပြည်၌။ရမာဒိ၊မြေလျှောရ၏။ ဆဠာသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်သောင်းကုန်သော၊ ခဏေယော၊ နတ်မိန်းမတို့သည်၊သ မလက်ဘာ၊ ဘရိုက်တန်ဆာဒါဒုရုဖြင့်ဆင်ယင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။သာယံပါတံ၊ညနံနက်၊ဥ၊ပဇ္ဇန္တိ။လုပ်ကျေ ကုန်၏။ဆုံ၊ဤခံ့စား၊ရခြင်း တည်း၊ဟူသောအကျိုး၊သည်။ဘိသဒါနသ၊ကြာစွယ်အလှ၏ ဖလံ၊အကျိုး ပေတည်း။မနုဿ၊ယောနိ၊လူ့ဘုံသို့၊အာဂတ္တွာ၊လာလတ်၍။တဒါ၊ထိုအခါ ၌။အဟံ၊ငါသည်၊သုခိ၊တာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိရောက်သည်၊ ဟောမိ၊ဖြစ်

ရဏ္ဍီ၊မေဃဝါ့အား၊ဘောဂေနု၊ စည်းဝိပ်ချမ်းသာမှ၊ ဦးနှောက်ယုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊နတ္ထိ၊ဧရိ၊ ဣဒံ၊ဤအကျိုးသည်၊တိသဒါနသား၊ကြာဝွယ်အလှ ၏၊ဗလံ၊အကျိုးတည်း၊ဒေဝေဒေဝေနှ၊နတ်တက်နတ်ဖြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုရား၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အနုကဓိတကော၊အစဉ်စောင့်ရှောက်အပ် သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ ပရိကိ္ခိုကော၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါ တရား၏ကုန်ပြု၊ဒါနိ၊ ယရှ၊အခါ၌၊ဝုနဗ္ဗာ ဝေါ၊ ဘဝနိဘဝအသစ်ဖြစ်ရ ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတော၊ ဤဘဝမှာမှ၊ သတ္တသဟသေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ယံဘိသံ၊အကြင်ကြာဝွယ်ကို၊အဒ ဒိ၊လျှာဘုရား၏၊တေနကမ္ပေန၊ ထိုကြာဝွယ်အလှကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဘဝနာမိ၊မသိစတုး။ ဣဒံ၊ဤမသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ တိသဒါနသား ကြာဝွယ်အလှ၏၊ ဗလံ၊အကျိုးပေတည်း။ မယံ့ ဝါ့အား၊ကိုလေသာ၊ ကိုလေသာတို့ကို၊ ဗျာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ် ကုန်ပြု၊(ပ)၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြု၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟော တော်မူအပ်၏။

တေနု၊ထိုဘဒ္ဒဓိမဏ္ဍိမဏ်သည်၊ အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊အဓိဂ တောပနု၊ရုအပ်သည်ရှိသော်ကား၊သတ္တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘဒ္ဒိယသော ဣ၊ဘဒ္ဒိယသူဌေးကို၊အါမန္တေသိ၊ခေါ်တော်မူ၏၊ကိ၊အာမန္တေသိ၊အဘယ် သို့ခေါ်တော်မူသနည်း။ အလက်ကပ္ပဒ္ဒိယဿ ဣတိ၊ ဆင်ယင်အပ်သောတန် ဆာရှိသော၊ သေဋ္ဌိပုတ္တေ၊ သူဌေးသားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊သု ဏာတေ၊နာရစဉ်၊အရဟတ္တေ၊ရဟန္တာအဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊တေ နု၊ထိုကြောင့်၊အာသ၊ထိုသူဌေးသား၊ ဣဒါနေဝ၊ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ရှင်ပြုခြင်ငါ ယုတ္တံ၊သင့်လျော်ပြု၊နေ၊စေပဗ္ဗဇိတေ၊ အကယ်၍ရှင်မပြု အံ့၊ပရိနိဗ္ဗာယိ သေတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ပြန် တော်မူ၏၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်၊ မယံ့၊ ငါ၏၊ ပုတ္တ သ၊သားအား။ ဒ၊ဟ ရုတောဝ၊ငယ်ရွယ်သည်သာလျှင်၊ သ၊တား၊ဖြစ်လျက်၊ ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုသဖြင့်၊ကိစ္စံ၊ကိစ္စသည်၊နအတ္ထိ၊မရှိ၊နံ၊ထိုသူငယ်ကို၊ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရှင်ပြုပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ။ လျှောက်၏၊တံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ သဏ္ဌာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ရှင်ပြုစေ၍၊ ဥပသမ္ပာဒေတွာ၊ ပဋ္ဌင်.ခံ၍၊တတ္ထ၊ထိုရေ၊လေးတောင်၌၊သတ္ဘာဟာ၊ဆုနစ်ရက်ပတ်သုံး၊ဝသိတ္ထာ နေပြီး၍၊ကောဋိဂါမံ၊ကောဋိရွာသို့၊ပါဝိဏိ၊ရောက်လေ၏၊သောစဂါမေ၊

ထိုကောဒိဋ္ဌာသည်လည်း၊ဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏၊တိုရေ၊ကမ်းခြေ၊ဟောတိ၊မြစ်
၏၊ကောဒိဂါမဝါသိနော၊ ကောဒိဋ္ဌာခြင်းနေသောသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဟသ
ဘုရားအမှီခိုသော၊ဘိက္ခုသံဃာ။ ဟောန်းသံဃာအား၊မဟာဒါနံ၊ကြီး
စွာသောအလှူကို၊ပဝတ္တေသုံ့ မြစ်စေကုန်၏။ဘဒ္ဒဇိဏ္ဍေရော၊ဘဒ္ဒဇိမထေရ်
သည်။ သဏ္ဌာန၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုမောဒနာယ၊အနုမောဒနာကို
အာရဗ္ဓမတ္တာယ၊ အားတုတ်ခါမျှခြင်း၊ဗဟိဒါမ ရှာပသို့၊ဂတ္တိ၊သွား၍၊ဂင်္ဂါ
တိုရေ၊မြစ်ကမ်းနား၌မဂ္ဂသဒိပေ၊ ခရီး၏အနီ ၌။သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရား၏
အာဂတကာလေ၊ ကြွလာတော်မူသောအခါ၌။ဝဠဟိသဟာမိ၊ထင်ရှား၊ကျော်
ဏှိသို့၊မနုသိကဂရိဘွား၊ နှလုံးသွင်း၍၊သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို။ သမာဓိ
တွား။ဝင်စား၍၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏။ မဟာဝေဒေရော့။ မထေရ်ကြီးတို့သည်း
အာဂန္တွန်သော့သုပိ၊လာကြကုန်သော်လည်း၊အဝဠဟိတွား၊မထမ္ဘု၍၊သဏ္ဌ
မြတ်စွာဘုရား၏၊အာဂတကာလေယေဝ၊ကြွလာတော်မူသောအခါ၌သာ
လျှင်၊ဝဠဟတိ၊ ထ၏၊ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုဿုဇဉ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့
သည်၊အယံ၊ ဤဘဒ္ဒဇိသည်၊အရှေနား၊ယခု၊ခ ၌။ ပဋ္ဌဇိတော၊ရဟန်းပြု
သည်၊သမာနော၊ ဖြစ်သကဲ့၊မဟာတေရော့။ မထေရ်ကြီ.တို့သည်၊အာ
ဂန္တွန်သော့ လာကုန်သည် ရှိသော်၊မာနလင်္ဂါ၊ မာန်ပြင်ခက်ထန်ခိုင်မာ
သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍ နဝဠဟတိ၊မထ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဒ္ဓတ်သုံ့ကဲ့ရဲ့ဆုတ်ချ
ပြောဆိုကြကုန်၏။ကောဒိဋ္ဌာခြင်းနေသောသူတို့သည်း
သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာသည်၊ ရဟန် သံ
ဃာ၏လည်းကောင်း၊အတ္ထာယ၊အကျိုး ၅၂။ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊နာဝါ
သယံ၊ဟေ၊ လှေ၊ဖါင်တို့ကို၊ဗန္ဓိ ်သု။ဖွဲ့ကြကုန်၏။ သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဟန်ဒ်ယခု၊အာသ။ထိုဘဒ္ဒဇိ၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်တော်ကို
ပကာသေမိ၊ထင်စွာပြုအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊နာဝါသံဃာ၊ရှေ့၊လှေဖောင်၌၊ဌတ္ဝာ
တည်၍၊ဘဒ္ဒဇိ၊ ဘဒ္ဒဇိသည်၊ကပ်။ အာဘယ်ဖွယ်နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တ
မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်တော်ဘုရား။ ဧသော၊ဟံ ဧသော၊အဟ၊ထို
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဒ္ဒဇိ၊ဣတိ၊ရော၊ ဘဒ္ဒဇိမထေရ်ပါ တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝ
တွား၊လျှောကထား၍၊သဏ္ဌာရံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွား၊ကပ်၍၊
အဇ္ဇလိ ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဘဒ္ဒဇိ၊ချစ်သား၊ဘဒ္ဒဇိ၊ဟေ၊လေလည်း၊အမှတ်၊ပါဘုရား၊တို့
နှင့်၊သင်္ဃာ၊တို့၊ကေနာဝံ.တ၊လေတည်း။ အာဘ.ရှာ၊တက်စိ.လော၊မှတ်
ဣသို့၊ဝုတ္တ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒဇိ.ရှာ.တက်စိ.လော၊ထို့ဘဒ္ဒဇိမထေရ်သည်

ဥပဇ္ဈာယ်တွေ၊ ဟုံကတ်၍၊ သင်္ဃာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဦးတနှာဝါယား၊ တည်သော လျှင်၊ ဗဒ္ဓေသိ၊ ရဟန်း၏ သင်္ဃာ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂဂ်ါမဏ္ဍိ ဂဂ်ါ အလယ်သို့၊ ဂတကာလေ၊ ကြွသွားသောအခါ၌၊ ဘဒ္ဒဖိ.ဘဒ္ဒဖိရေဟနဲ့၊ တယာ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ မဟာပနာဒုရာဇကာလေ၊ မဟာပနာဒမင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ အဏ္ဏာဝုဠ္ဠရေဘနပါသာဒေါ၊ နေတူးသော ရေတနှုန်ဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်သည်၊ ကဟံ။ အဘယ်မှာနည်း၊ ဆုတောင်ပြိုသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဆုမတို့ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ နိမုဂ္ဂေ၊ နစ်၍နေပါ၏၊ ဆုတို့၊ ဤသို့ ဝင်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒဖိ၊ ချစ်သား ဘဒ္ဒဖိ၊ တေနဟိ။ ထိုသို့တည်းကား၊ သပြေပွင့်စားရိန်း၊ သိတင်းသုံ.ဘော်တို့၏ ဗ.ခ်ီ၊ ယုံမှား၊ ခြင်းကို၊ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်သော၊ ဆုတို့၊ ဤသို့။ ဝင်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒဖိ၊ ထေ ရောဟဒ္ဒဖိ ၊ ထေရ်သည်။ သင်္ဃာ၏ ဖြတ်စွာဘုရားကို ဦးခိုက်ကန်တော့ခိုး၍ ဆုတို့ ဝ၊ သနှုတ်ခိုး အစွမ်းဖြင့်၊ ဂတ္ဌိ၊ ဃာ ၍ ပါသာဒထူပိကာ၊ ပြာသာဒ်ဒုပိကာ ကိုပါ ခင်ဗျာ်လေ့ ကျင့်ရေန၊ ဖြေမကြား ဖြင့်၊ သန္ဓိရုန်ကိုတွေ့ ညွှတ်၍ ပဋ္ဌဝိသတိ ယောဇနံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါ.ယူဇနာ ရှိသော၊ ပါသာဒ်၊ ပြာသာဒ်ကို၊ ဂဟေတွေ့ ယူ၍ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌၊ ဥပ္ပတိ။ ပျံတက်၏။ ဥပ္ပတန္တောစ။ ပျံတက်သည်လည်း၊ ဟုတ်ကား ဖြစ်၍ ပညာသယောဇနာနှိ.ယူဇနာ ငါးဆယ်ကျော်ကို ကိုင်.ပါသာဒ်.ပြာသာဒ်သို့၊ ဥဒကေ ဘော.ရေမှ ဥကွ်ပိ.ချိုကျ၍ အထပ်ဆွ၊ ထိ.နှင်.ဖွ.အာသ၊ ထိုပနာဒမင်း၏၊ ပုရိမဘာဝေ.ရှေ ဘဝ၌၊ ဥာတကာ၊ အသွေးအမျိုး တို့သည်။ ပါသာဒဂတေနေ.ပြာသာဒ်ဖြစ်သော.လောတေနေ၊ တပ်တတ်သော လောဘကြောင်း၊ မဆုကဆုပမတ္တ။ ကာ.ငါ.လိပ်ဖား တို့သည်၊ ဟုတ်ကား ဖြစ်ကုန်၍၊ ဘဝို့ ပါသာဒေ. ထိုပြာသာဒ်ကို၊ ဥဒ္ဓဟန္တော၊ ချိုကွဲသည်ကို့သော်၊ ပရိဝတ္တိတွေ၊ ပြန်လှန်လူးလည်း၍ ဥဒကေ.ရေ၌၊ ပတ်သုတ်ကျကုန်၏။ သင်္ဃာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဘန္တော.ကျကုန်သော.တော.ထိုင်.လိပ်ဖား တို့ကို.ဒိသွား.ပြင်၍၊ ဘဒ္ဒဖိ.ချစ်သား ဘဒ္ဒဖိ၊ တော.သင်ချစ်သား.ဟု.ဥာတကာ.အဆွေအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော.ငါ.လိပ်ဖား တို့သည်.ကလမဏ္ဍိ.ပင်ပန်.ကုန်၏။ ဆုတို့၊ ဤသို့.အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေရောဘဒ္ဒဖိ ဗ.ထေရ်သည်.သင်္ဃ.ဖြတ်စွာဘုရား၏.ဝစနေန၊ စကား.တော်ကြောင့်.ပါသာဒ်.ပြာသာဒ်ကို၊ ပ.သေ.ဇွေ.သို.ပစ်၏.ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်.ယထာဌာနေ.ပ.တည်ပြီ.ဟိုင်.သော.အရပ်၌ပင်.လျှင်.ပဋိတိဋ္ဌတိ.တာ.ဘနဲ့တည်ပြန်၏.သင်္ဃာ.ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပ ဂ.ီတော.ကပ်.တာ.ကိ.ထွေ.ရောက်သည်ဖြစ်၍.ဘိက္ခု.ဟု.ရှိ.ပန်.တို့သည်.ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား.ဘဒ္ဒဖိ.ထွေ

ရေနှင့် ဘဒ္ဒဇိမ်းထေရ်သည်။ ကဒါ၊ အာဘယ်အခါ၌၊ အယ်ပါသောခေါ်ဤ ပြာသာဒ်ကို၊အဣာဝုဇ္ဇော၊ နေအင်ဘုံသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုဇ္ဇော၊မေး လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာပနာဒစာတကံ၊ မဟာပနာဒစာတိကို၊ ဂဃေတွား ဟောတော်မူ၍မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊မြတ်မတံ၊တ ရားတည်းဟူသောအမြိုက်သောကို၊ ပါယေယျ၊သောက်စေ၏၊ထေရော ပ နှ၊ဘဒ္ဒဇိမ်ထေရ်သည်ကား၊ အာတ္တနော၊မိမိ၏၊အဣာဝုဇ္ဇဝုတ္တံ၊ရှေးဦးနှောင်း သော၊ သုဘဏ္ဍပါသာဒံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်ကို၊ ဒသေသတွား၊ပြ ပြီး၍။ ၊

ပနာဒေါနာမ၊ မဟာပနာဒအမည်ရှိသော၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ အဏ္ဍိ၊ရှိ၏၊ယ သော၊ အကြင်ပနာဒမင်း၏၊ ယုပေါ၊ ပြာသာဒ်ကြီးသည် သု ဝဏ္ဏယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၏၊ တိရိယံ၊အနုမ၊ သောဌသု ဗ္ဗဝေ၊ ပြာ တဆဲ ရြောက်ကျအတိုင်းအရည်ရှိ၏၊ သဟသေ၊ပြားကျားထောင်ဥ၌ ပြင့် သည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊ သဟဿကဏ္ဍော၊ ပြားကျားထောင်ပြင့်၏၊ သတ ဂေဏ္ဍု၊များသောပတ္တပြားကျားပုရိ၏၊ဇောလု၊များသောတံခွန်ရှိ၏၊ယ ရိဘ မယော၊ရွှေဖြင့်ပြီး၏၊တည်း၊ ထိုပြာသာဒ်ကြီး၌၊ သဏ္ဌ၊ဝ၊ ခုနစ်ပါးသော အရေပ်တို့၌၊ဆ သဟဿာနိ၊ ရြောက်သောင်းအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ဂန္ဓေ့ခြေသည်ဘို့ သည်၊အနစ္ဆု၊ကကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ ဒ္ဒိပါ၊ နှစ်ပါ၊ ကုန်သော၊ဂါထာပါ၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏေ၊ကြ၏ ပြီးမှမ်းလိုသည်ဖြင့်၍၊ အည်း၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ ဖြေကြား၏ကုန်၏။ ၊

ဘတ္တ၊ထိုဂါထာ၌၊ပနာဒေါနာမ၊သောရာဇာတို၊ ပနာဒေါနာမ၊သောရာ ဇာဟူသည်ကား၊ အာတိတော၊အတိတ်ဘဝ၌၊ သောရာဇာ၊ထိုမင်းသည်၊ ပနာဒေါနာမ၊ ပနာဒအမည်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္တ ဘာဝ၊အနန္တရေ၊ဘဝတစ်ခု ယား ဂဂ်ုကုန်ဗျောက်ကွယ် ပယ်ပြီးသောအတ္တ ဘောဂရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ပရိဝီယ၊သူတပါ ကဲ့သို့၊နှိုင်းယှဉ်သတိ၊ ညွှန်ပြ၏၊သော၊ ထိုပနာဒမင်းသည်၊ဧ၀ံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရဇ္ဇေ၊ပြည်၌၊ဌိတ ကာလတော၊ တည်သောကာလမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ဥဿဟသမ္ပတ္တိ အာဒိနာ၊အားထုတ်ခြင်း ဥဿဟပြည့်စုံခြင်း သမ္ပတ္တိအစရှိသော၊ မဟတာ၊ကြီ စွာသော၊ ရာဇာနုဘာ ဝေန၊ မင်း၏ အာနုဘာဝ်တော်နှင့်လည်းကောင်း၊မဟတာ၊ မျှားမြတ်သော၊ကိတ္တိသဒ္ဒေ နှစ်ကျော်စောသံနှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာဇာမ ဟာ ပနာဒေါတိ၊ မဟာပနာဒ မင်းဟူ၍၊ ပညာ

ယိုက္ခ၊ထင်ရှား ကျော်စောတို့၊ ယသယူပေါသုဝဏ္ဏယောဟု၊ ယသယူ ပေါသုဝဏ္ဏောယာဟူသည်ကား၊ ယသရည်ရှိ၊အကြင်မဟာပုဏ္ဏားမင်းတို့၊ အယံယူပေါ။ ဤပြာသာဒ်သည်၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ သုဝဏ္ဏမ ယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးတို့၊ တိရိယံ သောဠသုဇေခေါတိ၊ တိရိယံ သောဠသုဇေ ရော ဟူသည်ကား။ ဝိဿာဇဉ်တော၊အနုမ၊ သောဠသ ကဏ္ဍပ္ပမာဏော၊ မြှားတဆဲ့ခြောက်ကျဉ် ပမာဏရှိ၏။ သောပန၊ ထိုမြှားတဆဲ့ခြောက်ကျ သည်ကား၊ အဖုယောဇနာ မတ္တော၊ ယူဇနာခွဲ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥဇ္ဇုမာဟု သဟသမာတိ၊ ဥဇ္ဇု မာဟုသဟသမဟု သည်ကား၊ဥဇ္ဇုံ ဖြင့်၏၊ ဥစ္ဆုံ ဖြင့်၍၊ ဝေဠုဿိသို့ အသပါသာဒသ၊ထို ပြာသာဒ်အား၊ သဟဿသာ၊ မြှားကျွတ်ထောင် အတိုင်းအရှည်သည်၊ သဟဿ ကဏ္ဍပ္ပမာတံ၊ မြှားကျွတ်ထောင် အတိုင်း အရှည်ရှိသည်၊ အဟု အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သောပန၊ ထိုမြှား ကျွတ်ထောင်သည်ကား၊ယော ဇနေ၊ ယူဇနာအား၊ဖြင့်၊ ပဏ္ဍိ သတိယောဇ နပ္ပမာဏော၊ တဆဲ့ငါး ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ကေစိပန၊ အချို့သောဆ ရာတို့သည်၊ဤ၊ဂါထာ၌၊ ဂါထာသုခဏ်း၊ ဂါထာရှတ်လွတ်စိမ့်သော ဌာ၊အာဟုတိ။အာဟုဟု၍၊ဒီဃ ၊ဒီဃကို၊ကတ်၊ပြုအပ်၏။ အာဟု၊ ဖြစ်၏၊ အာဟောသိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ အဏ္ဍံ၊ အနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊သ ဟဿကဏ္ဍောတိ၊သဟဿ ကဏ္ဍောဟု သည်ကား၊သဟဿဘုဇ်ကား၊ ကထောင်သောဘုံရှိ၏၊သတဂေဏ္ဍုတိ၊သတဂေဏ္ဍုဟု သည်ကား။အနေ ကသတနိယူဟကော၊ အရာမကသောမုတ်ထွန်ရှိ၏၊ ဝေါလုတိ၊ဝေါလု ဟု သည်ကား၊ ဟဏ္ဍတဏ္ဍနိယူဟသိခရေ၊ ထိုထိုမုတ်ထွန်စွန်းအစ ရှိသည်ကျိန်၍၊ပတိဋ္ဌာဝိတောတိ၊တည်အပ်ကုန်သော၊ သဏ္ဌိခေပဒုဝါကခေ ဒိခေဟိ၊လှ ကန်တံခွန်ကုပ်ကား အစရှိသောတံခွန်တို့နှင့်၊သမ္ပန္နော၊ ပြည့် စုံ၏၊ ဟရိတာမယောတိ၊ဟရိတာမယောဟု သည်ကား၊စာမိကရသဝဏ္ဏ မယော၊စာမိကရွှေဖြင့်ပြီး၏၊ကေစိပန၊အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဟရိတာစာတိမဏိ သရိက္ခကော၊စ်မ်းသော ပတ္တမြား၊စစ်နှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ပဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဂန္ဓဗ္ဗာတိ၊ဂန္ဓဗ္ဗာဟု သည်ကား။နဋ္ဌာ၊ကရှေသည် တို့ဘည်း။ဆသဟဿာနိသတ္တာဝါတိ၊ ဆသဟဿာနိသတ္တဝါဟု သည် ကား၊ဆမတ္တာနိဂန္ဓဗ္ဗသဟဿာနိ၊ ရှေ့ကော်သောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန် သောကရှေသည်တို့သည်၊သတ္တဝါ၊ခုနှစ်ပါး၊သောအရေပ်ဌာနတို့၌၊တသ ပါသာဒသ၊ထိုပြာသာဒ်၏၊ သတ္တသု၊ ခုနှစ်ပါးကုန်သော၊ဌာနသု၊အရေပ်

တို့၌ခ်ီ၊ရည္ရြယ္၊မဟာပနၵာဒမင်းကို၊အာဘိရမၵာပနတ္တံ၊ ေရွးေလ်ာ်ခ်ိန်ခ်ိန်သာ၌၊ နမ္ဗိ သုဂတြကုန်၏ေရွာ့ဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်ဘည်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ေတ၊ထို ခြံ့သောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောကျေသည် တို့သည်၊နမ္ဗဒ္ဓနာဝိ၊ကကုန်သော်လည်း၊ရာဇာနံ၊ ပနၵာဒမင်းကြီးကို၊ ပဟာ သေတုံ ၊ယမ်ရှင်ခေါ်ခြင်း ၌၊နာသက္ခိ'သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊အဃ၊ ထိုနောင် မှ၊ဒေ ၊ရာဇာ၊နတ်တို့၏ မင်ဖြစ်သော၊သင်္ကြား၊သိကြား၊သည် ဒေဝနဋ္ဌေ၊ နတ်ကျေသည်တို့ ကို၊ပေသေတွား၊ကျေ့၊ သမ္ဗဒ္ဓံ ပွဲသမ်း၊သာင် ဟု၊ဟာ သေတုံ၊ယမ်ရှင်၊စခြင်း၌၊နာသက္ခိ'သု၊မတတ်နိုင်ကုန်၊အထ၊ထိုနောင် မှ၊ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့ ၏ မင် ဖြစ်သော၊ သင်္ကြား၊ သိကြား၊သည်၊ ဒေဝ နဋ္ဌေ၊နတ်ကျေသည်တို့ကို၊ပေ၊သတွား၊ စေ့၊သမ္ဗဒ္ဓံ ပွဲလမ်း၊သာင်ကို၊ ကာ၊ရေ၊သို၊ပြုစေ၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ပနၵာဒမင်းကြီး၊သည်၊ ဟသိ၊ ယမ်ရှင်၏၊ဣတိပရိသမာ၊ပနံ၊ဣဿိသေ. ပြီး၍ ခြင်း၊ကို၊ဒဠ္ဍမ္ပိ၊မှတ်အပ်၏၊ ဘဒ္ဒဇိ၊ထေရ'ထာ၊ဏေ့နှာ၊ဘဒ္ဒဇိမ၊ထေရ်၏၊ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိဘာ၊ ပြီ၊ခြင်း၊ဟု၊ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၃-သောဘိတထေရဝါထာ၊

သတိမာပညာ၀ါတိအာဒိကာ၊ သတိမာပညာ၀ါ၌ဟု၎ိအစရှိသော၀ါ ထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော၊သောဘိတထေရ်သော၊ သောဘိတမ၊ထေရ်၏၊ဂါထာ၊ ဂါထာ၊တို့တည်း၊ အယံဝိ၊ဤသောဘိတမ ထေရ်သည်သည်း ပုရိမဇာ၊ဒွသု၊ဝှေ့ဘုရား၊တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုအပ် ပြီ၊သောဆု၊တောင်း၊ခြင်း၊ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍတဏ္ဍာ၊ဝေ၊ထိုထို ဘ၀၌၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနန္တော၊ ဆီး၊ပူသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရသာ၊ပဒုမုတ္တရ၊ဘုရားမည်သော်ရှိ၊သော၊ဘဂ၀တော၊ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ဟံသ၀တိနဂရေ၊ဟံသ၀တီပြည်၌၊ကုလ ဂေဟေ၊အမျိုး၊အိမ်၌ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ဝယ၊ရောက်၊ ၊ တသ္မိ ခြောက်နှစ်အ ရွယ်ရောက်လတ်သော်.သင့်၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊မွေ့ဒေသနံ၊ တရား၊ဒေသ နာ၊တော်ကို၊သုဏာ၊နော်၊ကြား၊နာ၊စေ၌၊ကော်၊ တယော၊ကိ်သော၊သိက္ခံ၊ ရ ဟန်းကို၊ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသ၊ညာဏလာ၊ဘိနံ၊ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသ၊ညာဏ် ကို ရကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊နံ၊ရဟန်းတို့ထက်၊အ၎ဂ္ဂ၊ဗျာ၊နေ၊ဖြတ်သော၊ဒေ၊ရာ၌၊ဌ၊ပနံ့၊ထား၊တော် မူသော၊ သ၊ဗ္ဗာ၊ရံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ဒိသွာ၊ခြင်း၌၊သယံ၊ဝိ၊ဒိမိ၊သည်လည်း၊

တံဆွန်းထိုအရာအထူးကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်၍၊ ပဏ္ဍန်း ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွေး၊ပြု၍၊ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတွေ၊ ပြု၍၊သုဂတိသုယောဝ၊သုဂ တိဘုံဘို့ဖြစ်သော်ယျင်း၊သံသရာနှောင်း၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊သုမေဓသ၊သု မေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ဘဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား ၏၊ကာလ၊လေ၊လက် ထက်တော်၌၊ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ဝုဏ္ဏာ မျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ၊ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊သိ ကြား၊လိမ္မာသည် ၏အဖြစ်သို့၊ပဋေ္ဌာ၊ရောက်သည်၊ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊ ဗြ ဟ္မ ဏာနုံ၊ဝုဏ္ဏာ၊တို့ ၏၊ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ဗေဒင်အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တ ၊ပြီး၍ရှင်း၊သို့ ဂတ်ကွဲ၊ ရောက်၍၊ နေကျွမ်းဝင်မှုကြောင့်၊ တောထွက်ခြင်းနှုတ်ခုံ၊သွင်းခြင်းရှိ သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ တာပသပဗ္ဗဇ်၊ရသေ့ရဟန်း ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွေ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ဟိမဝန္တာ၊သ၊ ဟိမဝန္တာထောင် ၏၊ သမီ ၊ပ၊ အနီးဖြစ် သော၊အရည်ကြည်ယဉ်တနေ့၊ တောမြင်ကြီး၌၊ အာသမ၊ သစ်မ၊ကျောင်ကို၊ ကာရေတွေ၊ပြုပြီး၍၊ဝနမူလဖလေနု၊တောင်ခြစ်သော်သစ်သီ ကြီ ၊ ယပ်ဖြင့် ပဟာ၊ပန္နော၊မျှာ်ကျက်၊ဗုဒ္ဓပြုပါ၏၊ ဘုရား၊ဖြစ်ကြောင်းကို၊သုတ္တာ ကြော ၍၊ သဗ္ဗညူ၊အာသုံ၊ရုံ၊သောအရပ်တို့၌၊ ကေ ရွှေ့ကြ ၊ သေနေ ၊တည်ခဏ်မှု၊နခြင်း ဖြင့်သာသျှင်၊ဘဒ္ဒ ဝတိနဂ ၊ဘဒ္ဒ ဝတီပြည်၌၊သတ္တာ ရီ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သို့ ဥပသက်မိတွေ၊ ကပ်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော်ဝိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊တုဝံသတ္ထာ၊စကေတုစာတိအာဒိဟိ၊ တုဝံသ ဗ္ဗာ၊စ ကေ တုစ ၏ သို့အစရှိကုန်သော၊ဆဟိ ခြောက်ပါ၊ကုန်သော၊ဂါထာဟိ၊ဂါထာတို့ဖြင့် ☰ အဘိဏှပိ ပြီ မွမ်း၏၊သဘ္ဘာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်လည်း၊ အာသ၊ထံ အ မျိုး၊ကောင်း၊သား၏၊ဘာ၊ဝိတာနိ ဖြစ်ပွား၊လတ္တံ့ သော်၊သ ဗ္ဗတ္တိ ၊စည်း စိပ်ချမ်း သာ ကို၊ပကာသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊သော၊ထို အမျိုး၊ကောင်း၊သ ၊သည်၊ တေနဝုဝုတ ကမ္ပေန၊ထို ကောင် မှုကံ ကြောင့်၊ဒေ ဝမနုဿသ ၊ နတ်ပြည်လူ ပြည် ဘို့ဖြင့်၊သံသရ ၊နှောင်း၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ဗုဒ္ဓ ပြုပါ ၊ဒေ၊ ဤ ၊ တို့ဘုရားပွင့်တော်မူ ၏၊သော၊အခါ ၌၊သာ ဝ ထ္ထိ ယံ၊ သာ ဝ ထ္ထိ ပြည်ရှိ၌ ဗြ ဟ္မ ဏ ကုလေ၊ဝုဏ္ဏာ၊မျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ အာသ၊ထိုသ ဘို့သား ၊ ။ သော ဘိ ၊ တော ၊ တိ ၊ နာ ၊ မံ၊ သော ဘိ ၊ ဘ ဟု ၊ သော ၊ အ ၊ မည် ကို၊ အာ ၊ သ ၊ မှ ည့် ကုန် ၏ ၊ သော ၊ ထို ၊ သော ဘိ ၊ ဘ ၊ သ ၊ တို့ ၊ သား ၊ သည်၊ အ ၊ ပ ၊ ရေ ၊ နှ ၊ တ ၊ ပါ ၊ သော ၊ သ ၊ ယ ၊ ယ ၊ နှ ၊ အ ၊ ခါ ၌ ၊ သ ဗ္ဗ ၊ ဖြတ် စွာ ဘုရား ၏ ၊ ဝ ၊ ဒ ၊ သ ၊ နှ ၊ ဝ ၊ ဒ ၊ သ ၊ နာ ၊ တော် ကို ၊ သ ၊ ဝ ၊ တွေ ၊ ကြား ၊ နာ ၊ ရ ၊ ပ ၊ ဝ ၊ ဒ ၊ ဝ ၊ ဒ ၊ ဝ ၊ ဒ

စေ၍၊ သင်္ဃာတိုးညှာ၊ ခြောက်ပါးသော အာတိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဠေနိဝါသဉာဏ်၊ ဝုဠေနိဝါသဉာဏ်၌ စိတ္တာဝသိ၊ လေ့ကျက်အပ်သောဝသိ၊ ဘာဝါပါးပါး ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တနေ့ ထိုကြောင့်၊ အပ ဒါနေ၊ အပဒါနဟု၏၊ ။

ဟိမဝန္တာသာ၊ ဆိ နှင်းဝေဆာဟိမဝါ၏၊ ဒက္ခိဏာ၊ တောင်မျက်နှာ အရပ်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာသာ၊ မော၊ သစ်မင်း၊ ကောင်း၊ ကို၊ သုဘ၊ တော၊ ကောင်း၊ ဝ္ယာပြု အပ်၏၊ ဥဒ္ဓေ၊ ထွေ၊ မြတ်သော မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်တည်း ဟူသော အကျိုးကို၊ ဂဝေသန္တာ၊ ရှာလျက်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ ၌၊ ပဝနေ၊ တော၊ အုပ်ကြီး၌၊ ဝသာမိ၊ နေ၏၊ ဤ၊ လောဘ၊ လောဘေ နု၊ စ၊ ရဂဏ်ကိုင်း၊ သော၊ လောဘ်ဖြင့် လည်း၊ ကောင်း၊ မူ လေ နု၊ သစ်ခြက်သစ်ရင်းဖြင့် လည်း၊ ကောင်း၊ ဖမ်းလေနု၊ စ၊ သစ်သီးကြီး၊ လေ ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ သန္ဓိ၊ ဗန္ဓ၊ ချောင့်ရဲသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အာ၊ စရိယ၊ ဆရာ၊ ဟု၊ အနေသ၊ ရှာ၊ ရှာ၊ ဖို၊ သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေ၊ ကော၊ တ ယောက်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝသာမိ၊ နေ၏၊ သုမေ၊ ဝေ၊ နာ၊ မ၊ သုမေ၊ ဝေ အမည်တော်ရှိ၊ သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သည်၊ တာ၊ ဝ၊ ဒေ၊ ထိုဟော၊ ဝန်ပြင်၊ နေ၊ ဆဲ ဝတ္တင်၌၊ လော၊ ကေ၊ လော၊ ကဿ ဥပဓိ၊ ပဋိ ပေါ်တော်မူ၏၊ မဟာ၊ ဇနံ၊ လူများ၊ အ၊ ပေါင်း၊ ကို၊ သံ၊ သာ၊ ရေ၊ တော၊ သံ၊ သ၊ ရာ၊ မှ၊ ဥဒ္ဓ၊ ရေ၊ ရှာ၊ ရှာ၊ တုတ်ဆယ်လို သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ စတုသစ္စံ၊ လေး၊ ပါး၊ သစ္စာ၊ ကို၊ ကော၊ သေ၊ တိ၊ ဟော၊ တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကို နသုဘာ၊ မိ၊ ကြား၊ ရ၊ မေ၊ ဝါ၊ အား၊ ကော၊ စိ၊ ပိ၊ ဟရုံ၊ တ ယောက်သော သူသည်လည်း၊ နသံ၊ သ၊ တိ၊ မ ကြား၊ ကြား၊ လား၊ အ၊ ဗ္ဗ၊ ဝ၊ သေ၊ အ၊ ဂ်ိ ကြွ၊ ရှ၊ ရှ၊ ရှ၊ ဝ လွန်သော၊ အ၊ ခါ၌၊ လော၊ ကနှ၊ ယ၊ ကံ၊ ဝေ၊ နေ၊ ယျ၊ ကြာ၊ သ ကြွ၊ ဝါ၊ ကို နိဗ္ဗာ၊ နဉ်ကြား၊ သ၊ င် ဆောင်၊ တော်မူ၊ တတ်၊ သော၊ မြတ်စွာ၊ ဘု၊ ဝ၊ ၀ စ၊ မြတ်စွာ၊ ဘုရား၊ သည်လည်း၊ ဗ၊ ဟု၊

မျှားစွာကုန်သော၊သင်္ဂြိုဟ်၊သတ္တဝါတို့ကို၊သံသာရတေား၊ သံသရာမှ၊ ဥဒ္ဓ
ရဏော ။ထုတ်ဆယ်လိုသည် ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ အမတံပဒ၊ သေခြင်းဆန်
နိဗ္ဗာန်ချောက်ကြောင်းကောင်းမြတ်သောတရားကို၊ဒေသတိ၊ဟောတော်
မူ၏၊ဇနကာယံ၊လူအပေါင်းကို၊ အတိက္ကမ္မ၊လွန်၍၊ အဇိနံ၊သစ်နက်ရေကို၊
ဇကေသံ၊လက်ဝဲဘာဘက်ပခုံ ထက်၌၊ကတ္တား၊တင်သည်ကိုပြု၍၊ဖြိုနသာဂ
ရံ၊ သမုဒ္ဒအသွင် ဥာဏ်မြင်ကျယ်ပြော မြတ်ဖြိုနော ကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊
လောကနာထကံ၊သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားကို၊သ ဒ္ဓိ ၊ပြိုမွမ်.ပြုံးဖွယ်ဒုဋ္ဌမ၊
အားမြန်စေ၊ချောင်ရိုးသောသတ္တ ၊ါတို့ဆုတ်မြတ်တော်မူသောအာရုဏ်ဘုရား၊
တုဝံ၊ရှင်တော်ဘုရားသည်.ပါတိုန်း၊သတ္တဝါတို့၏၊ သဒ္ဓါစ၊ ဝိညာဏ်မျှ၊မ
သွေဖြစ်ဘို့ပေ၏၊ကေကုစ၊မှန်ကင်းသဘွယ်သည်းဖြစ်ပေ၏၊ဒေဟာစ၊ ဝံ
ခွန်မသွေရှိသင့်ပေ၏၊ယူပေါစ၊ ပြာသာဒ်မပေါက်ရှိသင့်လောက်၏။ ပရော
ယနော၊လည်.လျှောင်းရာဖြစ်၏။ ပတိဋ္ဌာစ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်တော်
မူ၏၊ဒီပေါစ၊မှီခိုရာကျွန်းသဘွယ်လည်.ဖြစ်တော်မူ၏၊ဇေနန၊ ခန္ဓာဓာတု
တနုစသည်သိဘတ်ဘုရားမြတ်၊ဝိရောမြတ်စွာဘုရားကို၊ဒဿနေ ကြည်
ရွှမ္ဘ.မြင်ခြင်း၌၊နေဝုဉ်ညာ၊နှင့် ညံ့ သိမ်မွေတော်မူ၏။ တုဝံ၊ ရှင်တော်ဘုရား
သည်၊ဇနတံ၊လူအပေါင်းကို၊တာရေသိ၊ထုတ်ဆောင်းတော်မူပေ၏၊လော
ကော၊ လောကဠ်၊အညာ၊ကိုယ်တော်မှတပါး။ တာရုကော၊သံသရာခွင်
သမုဒ္ဒြာပြင်ခတ်ဆောင်ယူတတ်သော၊တ ဝ။ ရှင်တော်ဘုရား၊ထက်၊ ဥတ္တ.ရိ
တရော၊သာလွန်သောသူသည်၊ နတ္ထိ။မ.ရှိ၊သာဂရဗ္ဘ.မေ၊ မြစ်တကာတို့
ထက်မြတ်သောသမုဒ္ဒရာ၌၊ဝေဝေ.ပေါက်ဘို့ကို။ ကုသ ဂ္ဂေန၊ သမန်
မြေ.ကိုမျှားဖြင့်၊ပမေတုံ နှိုင်ယှဉ်ခြင်းငှါ၊သင်္ဃာ၊တတ်ကောင်း၏ သဗ္ဗညု၊
ဘဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၊ တ ဝ၊ရှင်.တော်ဘုရ ,ား၏၊ဉာဏ်၊သဗ္ဗညုတညာဏ်
တော်ကို၊ပမေတဝေ၊ နှိုင်ယှဉ်ခြင်းငှါ။ နတ္ထေ ဝသင်္ဃာ၊ မတတ်နှိုင်သည်
သာသျှင်တည်း၊စဗ္ဗ.မ.မြတ်စွာဘုရား၊တုလဒုဏ္ဍ ချိန်စဉ်းရိုးဌ်၊မဟိ ်နှစ်
သိန်းလေးသောင်းတွက်ကောင် မဆုံ.မြဲအလုံ.ကို၊ ဌ ဒေ ပတ္တာန၊ တင်ထား
၍၊ခေရေတဝေ.ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သင်္ဃာ၊တတ်ကောင်း၏၊ တ ဝ၊ ရှင်တော်
ဘုရား၏၊ပညာယ.ပညာတော်ကို.ပမာဏ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊နတ္ထေ ဝ
အဏ္ဍိ.မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ရဇ္ဇ.ယ ,ဝ၊ ကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊အဂ္ဂိ
လီဟ ,ဝ၊သက်ချောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဂ.ာသော၊ ကောင်းကင်
ကို၊ ပမေတုံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊သင်္ဃာ၊ တတ်ကောင်း၏ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗ
ညုမြတ်စွာဘုရား၊တာ၊အာရုဏ်ဘုရား၏၊သိလ၊သ်လတော်ကို၊ ပမေတဝေ၊

နှင်းယှဉ်ခြင်းငှါ။ နတ္တေဝသက္ကာ။ မတတ်ကောင်းသ ဟ်သောလျှင်တည်း၊ စက္ခုမျက်မြင်တို့ဖွယ်ရာ။ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ ဥဒကံ၊ ရေလည်း ကောင်း။ အာကာသော၊ကောင်းကင်လည်း၊ကောင်း ၊ ဝသန္တရေ၊ဖြေကြီး လည်းကောင်း၊ တောနိ၊ ထိုသုံးပါးသောရေ ဖြကောင်းကင်တို့ကဲ့၊ ပရိ၊မ ယျာနိ နှင်.ယှဉ်တို့ခင်းထွာ ဟောင်တားနှင်ကုန်၏၊စက္ခုမ ဖြတ်စွဲ၊ဘုရား၊ တဝ ရှင်းတဝဲဘုရား ၏။ ဂုဏ်၊ကော.သိသ၊စ၍ကို၊သော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ အပ္ပမေ၊ယျာ၊ နှင်းယှဉ်ခြင်.ငှါမတတ်ကောင်းသည်၊ အသိ၊ဖြစ်ရ။ (မဟာယသံ၊များ၊သော အဓြိ၊ဇရိ၊အကျော်အ၊စောကို၊တင်မူ၊သော၊သဒ္ဓည္ဓု သဒ္ဓည္ဓုဖြာ်စွ ဘုရား၊ကို၊ဆတိ၊ ခြောက်ပါ၊ကုန်၊သော၊ဝ၊ထ၊တိ၊ဝါထ၊ တ်ရှုဖြင့်၊ကဲ့ဘွယ်ကွေ၊ကြား၊ပြီး၍ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဒေ.ဝ.လော.ကော၊ နတ်ပြည်၌၊ ရှမိ ယတ၊ ရှေ့လျှောရှုလတ္တ.၊သ ဟသဟဿတ္တ.ကို၊ အကြွမ် တ၊ထေ၊ဘ၊ ဒေဝိ၊ရှေ့၊ သိကြား နတ်မင်.သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဒေ၀ရှေ့၊နတ်ပြည်ကို၊ကရိ၊သတ်၊စိုး၊ခုပ်ခုလတ္တံ့၊ အ၊ရှေ့က သ၊ဘာ၊ဗ္ဗတ္တ.ဟု၊ အကြွမ်ဖျား၊စွာ အ၊ရှာ၊မ၊ဆုံး ခါ၊ပ၊တ၊လုံ၊လ၊ည်း၊ စတ္တ.ဝ.တ္တံ့၊ စ.ကြာ၀ဝ.ကေ.ခင်.သည်၊ဘ.ဝ.ယ.တ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပ.ဒေ.သ.ရှေ့ ပ.ဒေ.သ.ရှ.ခ် ခင်.၏အ.ဖြစ်သည်၊ ဗ.ဝုလ်၊ဖျား၊စွာ၏၊ ဂ.ဏ.ရှ.ဟော၊ အ.ရှေ.အ.တွက်အ.ား ဖြင့်၊အ.သခ်ိ.ယ်၊မ.ရှေ.တွက် နှင်.၊ ပုညက.ဗ္ဗသ.မ.ဟ.တော၊ ကော.င်.မှုကံတို့ ကျေ.ဇူ.ရှ.ကော်နှင့် ပြည့်စုသည်၊ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍၊ ဒေ.ဘုရား၊တာ.ပါ.နှ.ဖြစ် သော်သည်း၊ကာ.င်.၊မ.ခ.ုသ.ာ.။ လူဖြစ်သော်သည်း၊ကာ.င်.၊ အ.ခ.ုနှ.မ.ခ. ဇုတ်ပ.ပ.ါ.မ.ယ.တ်သော.ဗ.ာ.အ.ကြီ.ဂ.ိ.သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ တ.ကွ.ဉ.ည.ာ၊

ထက်သောဗညာရှိသည်၊ ဘဝါသတိ။ဖြာ်လတ္တံ့၊တိ သကပ္ပသဟသေ၊ ကမ္မာချင်တွက်။ သုံးသောင်းတက်၌ ဩဇာကားကုလသမ္ဘဝ၀ါ၊ ဥဏ္ဏာက ရာဇာ၏ခင်.မျိုးဌ ဖြစ်သော၊နှာမေနု၊အာမည်အား ဖြင့်၊ ဘေါတမော နှာ၊ဂေါတမ အာမည်၊တ.ရှိ သော။ သတ္တုာ ဖြောင်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ။လောကမ်း ဘဝါ ယတိ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဂါရာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊အ ဘိနိက္ခမ္မ၊ထွက်၍ပဗ္ဗဇိ သတိ။ ရဟန် ပြုလတ္တံ့၊ဇာတိယာ ဗွား သည်မှ၊ သတ္တ ၁သောဝ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ။ အရေဟတ္တ ဖိုလ်ကို ဗုဒ္ဓါ ယတိ။ရလတ္တံ့။ ယတော၊ အကြောင်အခ်မှ၊ ပဗ္ဗေယ၊ စ၍ အ ဘ္ဘာနုံ၊ဓိဝင်ကိုယင်ကို၊သရုပ်ဖေ၊အောက်ပေ့ဏ်။ ယတော၊ အကြောင်အခါမှ၊ ပဗ္ဗာယ၊စ၍သာသနုံ၊သာသနာတော်သို့။ ပဝတ္တေ၊ ရောက်သည်၊ အတ္ထိ ဖြစ်၏ ဘြော့ဘုရေ၊ဤ အတွင်း၌၊ မနောရေမံ၊နှလုံး၊မွေ့လျော်သော၊ စေတနုံ၊ ဧကတနာ ဟု၊နစာနာ၊ဓိ၊မသိစသူး။ သဗ္ဗေ၊အာလုံးရုကုန်သော၊ ဘဝေ၊ဘ၀ တို့ပတ်လုံး၊သံသရိဘွား။ ကျင်လည်၍၊ သမ္ဘတ္တိ။ စည်းစိမ်ကို၊ အဟံ၊ ဝါ သည်၊ အနုဘဝိ။ ခံစားပြီ၊မေ၊ဝါ့အား၊ ဘောဂါ။ စည်းစမ်ချမ်းသာ၊ ဥ ဠာနတာ၊ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ ရှိ၊မရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အာကျိုးသည်၊ ဥဒ္ဓကာ သ၊ သမ္ဗညူတညာဏ်တော်ကို၊ ထောမနေ၊ထော မနာ သ၊ ပြီးမွမ်းခြင်း၏။ ဗလံ၊ အကျိုးပေသည်း။ မယှံ၊ ဝါ့အား။ ဘိက္ခေ။ သို့ ပါ၊အပြား၊ရှိသောဓိ၊တို့သည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ပြိမ်းငြိုကုန်ပြီ သဗ္ဗေ၊အာလုံ ရုံ ကုန်သော၊ ဘ၀ါ၊ဘ၀တို့ကို၊ သမ္ဘ၊ဟတာ၊ ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗာ သာ၊ပရိကိ္ခ၊ဏာ၊ အာလုံ၊ရုံ၊သာ အာသ၀ါတို့ဖြင့် ကုန်ပြီ၊ ဒါနှ၊ယ ခုအာ ခါ၌၊ပုနဗ္ဘ ၀ေါ၊ ဘ၀အဒ၀သစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ၊တံ့သ၊ဘ၀ သ၊ဘ၀ယမ်း၊ ဘ ဗ္ဗာ ယမ်း၊ ဘ ဗ္ဗာ ယမ်းသုံ၊သောဓိ၊ဘ ဗ္ဗာ ယမ်းတို့ကို၊ အ ဝ ဝ ဝ ကို၊ ကုန်ပြီ။ ဒါနှ၊ယ ခုအာ ခါ၌၊ ပုနဗ္ဘ ၀ေါ၊ ဘ ဝ အ ဒ ဝ သစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ၊တံ့သ၊ဘ ဝ ယမ်း၊ ဘ ဗ္ဗာ ယမ်းသုံ၊သောဓိ၊ဘ ဗ္ဗာ ယမ်းတို့ကို၊ ဘ ဝ ဝ ကို၊ ကုန်ပြီ။ ဒါနှ၊ယ ခုအာ ခါ၌၊ ပုနဗ္ဘ ၀ေါ၊ ဘ ဝ အ ဒ ဝ သစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်။ နတ္ထိ ရှိ၊ တံ့ သ၊ ဘ ဝ ယမ်း၊ ဘ ဗ္ဗာ ယမ်းသုံ၊ သောဓိ၊ ဘ ဗ္ဗာ ယမ်းတို့ကို၊ ဘ ဝ ဝ ကို၊ ကုန်ပြီ။ ဒါနှ၊ယ ခုအာ ခါ၌

သော၊ ထိုသောဘိတမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တ၊ အရေဟတ္တမိုလ်သို့၊ ပတ္တာနုရောက်ပြီး၍ကား အကြွေနော ဝိမိ၏ ဝုဋ္ဌိဝါသံ ရှေ့ဦးနှင့်ကူးသော ခန္ဓာအင်္ဂါ ကို၊ အနုပဒေါ်ပါတိယာ၊ အစဉ် အားဖြင့်၊ အနုသရဇေန္တာ၊ အောက်မေ့သည့် ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အသညာဘဝေ၊ အသညသတ္တဘုံ၌ အစိတ္တကပဋိသန္ဓေ၊ စိတ်မျှ ဂိုရုဝ်မျှသာ ပဋိသန္ဓေ သည်၊ အတ္တိ ဂိုရ်၏၊ ဘာဝေ၊ ထိုမျှလောက်၊ အမှုသာ ဖြင့်ရ၏ တတော၊ ထိုအသညသတ်ပဋိသန္ဓေမှ ပဋ္ဌာယ ကပ္ပသတာနိ၊ ကမ္ဘာငါးရာ ကျိုပ်ခင်လုံ စိတ္တပုဗ္ဗင်္ဂတ်စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို အဓိသွာ၊ မဖြင့်မူ၍၊ အဝသာနေ၊ ဆုံးဆုံ ဦးကား ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍ ဗေဒံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဒါ ကိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇနဿ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ နယာ၊ သနုနည်း၏အစွမ်း ဖြင့်၊ အသညာဘဝေ၊ အသညာဘဝသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်သတည်း ဣဒဉ္စ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ အဝ မာသိ၊ ရောက်၏ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝ၁၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ သည်၊ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ အသညသတ္တာနုမဒိသာ ယုကာဒေ၀ တတော ရုတော သောဘိ တောဇာ ရူပပန္နာ၊ သောကော ဘဝံ ဘာနုဘိ၊ သောဘိတောအနုသရတိ၊ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ အသညသတ္တာနာမ ဒိသာယုကာဒေ၀ တတော ရုတော သောဘိတောဇာ ရူပပန္နောကော ဘဝံ ဘာနုဘိ သောဘိတောအနုသရတိ ဟု၍၊ အာဟ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိသာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သော၊ အသညသတ္တာနာမ၊ အသညသတ်အမည်ရှိကုန် သော၊ ဒေ၀၊ ပြိဟ္ဓာတို့သည်၊ အတ္ထိ ရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအသညသတ် ဘုံမှ ရုတော၊ ရု တသော၊ သောဘိတော၊ သောဘိတသည် ဇာခ၊ ဤလူ. ဘုံ၌ဥပပန္နော၊ ဖြစ်လာ၏၊ သော၊ သောဘိတော၊ ထိုသောဘိတသည်၊ ဗ ကံ၊ တရုသော၊ ဘ၀ံ၊ ဘ၀ကို၊ ဘာနုဝါ၊ သိ၏၊ သောဘိတော၊ သောဘိတ သည်၊ အနုသရတိ အောက်မေ့ပြီး၊ ဝေ၊ ဤသို့ နယ၀ သေန၊ နည်း၏ကိုယ်သည် ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုသရရန်သည်၊ ဒေ၀နိ တလဲလဲ အောက်မေ့သော သော ဘိတ ရဟန်း၏၊ အနုသေ၊ ဟ ကောသည်လည်း၊ အောက်မေ့ခြင်း အရင်းခံလိမ္မာ သော၊ သောဘိတ ရဟန်း၏ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ သဗ္ဗာ၊ ဖြာစွာဘုရား၊ သည်၊ ဆေရုံ၊ သောဘိတမ၊ ထေရ် ကို၊ ဝုဋ္ဌေ နဝါသံ၊ ရှေးခံနှင့်ကူး သောခန္ဓာအစဉ်ကို အနုသရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏသနံ၊ ဝုဏ္ဏ၊ လိတ်ရှိထက်၊ အဂ္ဂမ္ဘာ နေ၊ မြတ်သော အရာ၌ ဌားပသိ၊ ထား.တော်မူ၏၊ တတော ဗေ၊ ထိုကြောင့်သာ လျှင်၊ အာယသ္မာ သောဘိတော၊ အရှင်သောဘိတသည်၊ သ ဝိသေသံ၊ အ ထူးနှင့်ဘက္ခု၊ အဘ္ဘနော၊ မိမိ၏၊ ဝုဋ္ဌေ နဝါသာ နုသတိ ဥာဏံ၊ ဝုဋ္ဌေ နဝါသာ

နှုတ်ကပ်ညာဏ် ဖြင့်။ တသ။ ထိုပုဗ္ဗနိဝါသနုဿတိညာဏ်၏ ပဋ္ဌယတ္ထ တုံ။ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝန်း ကြိုးအာကျင့်ကို လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌ ဝေကျိတ္ထာ။ ဆင်ခြင်၍၊ သောမနဿဇာတောဖြစ်သောပမ်းမြောက် ခြင်း ရှိသည်ဟုတ္ထာ။ ဖြစ်၍။ တဒဘိဝုဒ်။ ထိုအနက်ကို ပြုတတ်သော၊ ဥဒါန်၊ ဥဒ န်းစကားကို။ ဥဒါနေန္တာ။ ခြင်းဆိုလိုသည်ဟုတ္ထာ။ ဖြင့်၍။ သတိမာပညာ ဝါတိတ္ထ(ပ)ကေတ္တိ။ အနု ယ ရိန္တိ၊ သတိမာပညာဝါတိတ္ထ(ပ)ကေတ္တိ။ အနုသရိ။ ဟု၍။ ဂါထာနွယ်။ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ။ ရှာ။ ဆို ၏။ သတိမာ၊ သတိ ရှိသော။ ဥဿ ဝါ။ ပညာ ရှိသော။ တိတ္ထ။ ချို ဗျက်အင်ပြီး သောကိုလသာ ရှိ။ သာ။ ကြောင့် တိတ္ထ ဖြည့်သော၊ အာနေ ဝိ ရိယော။ အား ထုတ်အင်သော အစွမ်း ဗလ ဝိ ရိယ ရှိ။ သော။ အပ်။ သော သိတ ပညာ ဝါ ဖြင့် ကပ္ပ သတ္တာ နှိ။ ဂ ဟ္ဟာ ပါ။ ရာ တို့ကို၊ ကေ။ တ္တိ။ တ ညဉ္ဇ တည်း ကဲ့သို့ အနုသရိ။ ဒေါက်မှ ခြင်း၏။ စ ဟ္ဟာ ရော။ လေး ပါ။ ကုန်သော၊ သတိ ပဋ္ဌာန ၊ သတိ ပဋ္ဌာန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သ ပ္ပ ။ ခုနှစ် ပါ။ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်စ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ ကို လည်းကောင်း။ အ ဋ္ဌ ။ ရှစ် ပါ။ ကုန်သော။ မဂ္ဂင် ၊ နှစ်၊ မဂ္ဂင်တို့ကို လည်း ကောင်း။ ဘာ ဝ ယ ။ ဘာ ဝ ယ ။ ဟု ။ ပွါ ။ စေ လျက်။ အ ဟံ ။ ငါ သည် ။ ဥ ဿ ကပ္ပ သ ဘာ နှိ ။ ဂ ဟ္ဟ ။ ပါ ။ ရာ ။ ကို ။ ပ တ် ။ လုံ ။ ။ ကေ ။ တ္တိ ။ တ ညဉ္ဇ ။ ဟု ။ အ နု သ ရိ ။ ။ ဒေါ ။ ဟ ။ ပြီ ။ ။

တ ဗ္ဗ ။ ထိ ဂါ ထာ ။ သ တိ မာ ။ တိ ။ သ တိ မာ ။ ဟ ။ သ ည် ။ ဘ ။ ။ သ ။ တိ သ ယ ။ ။ လ ။ ။ ။

သဒ္ဓါဒိုနံ၊သဒ္ဓါအစရိသည်ကို၊ဂ၊ဟ၊ဏံ၊ယူ၊ခြင်းကို၊ဂ၊တံ၊ပြုအင်၏၊သ
တိအာဒိနံ။သတိအစရိသည်တို့ ၏၊ဗ၊ လ၊ တ၊ ၁ ၀။ဗိုလ်၏အဖြစ်သည်၊သတ်ဝိ
ဂ်ိ၊သော်လည်း၊ဂေါ်ဗလိဗဒ္ဓါဝုညာ၊ဏာ၊သမ္ဘ၊ရာ၊ဘိ၊သ၊ထာ၊ဂေါ်ဗလိဗဒ္ဓဝုည
ဉာ၊ဏာ၊သမ္ဘာ၊ရ၊ဟူ၊သော၊ဥ၊ဒါ၊ဟ၊ရ၊ဏ်ဒ်ကဲ့သို့တည်း၊ပဋ္ဌာ၊ဏ၊ပ၊ဟာ၊ဏ
နှ၊သ၊ရိ၊နှ၊ဟု၊ပ၊သ၊တာ၊နှ၊ဟာ၊ဏ၊ နှ၊သ၊ရိ၊ဟု၊သည်၊ကား။ ဂ၊ကြွေ၊ဝိ၊ယ၊
တ၊ညဉ္ဇ၊တ၊သ် ကဲ့သို့၊အ၊နှ၊သ၊ရိ၊ ဆောက်၊မ၊ခ်ိန်၏၊ဟိ၊သ၊ဋ္ဌံ၊ မ၊ခ်ိ၏၊ ဆုတ်။ဤ
ဂ၊ကြွေ၊ကို၊ဟူ၊သော၊ပုဒ်၌။ ဝိ၊ယ၊သ၊ဒ္ဓါ၊ဝိ၊ယ၊သ၊ဒ္ဓါ၊သည်၊လု၊ဘ၊နှ၊ဒ္ဒိ၊ခ၊ဒ္ဓာ၊ ကြေ
ခြင်း၊ကို၊လ္ဟ၊ခ်ိ၊ခြင်း၊ရှိ ၏၊ဂ၊တော၊နှ။ ဤ၊ဝိ၊ယ၊သ၊ဒ္ဓါ၊ဖြင့်၊ ပ၊ဗ္ဗ၊နိ၊ဝါ၊သာ၊နှ၊သ၊ကဲ့၊ဉာ
ဏော၊ပ၊ဗ္ဗ၊နိ၊ဝါ၊သာ၊နှ၊သ၊ကဲ့၊ဉာ၊ဏ်၊ဖြင့်၊ အ၊ဏ္ဍ၊နှ၊ာ ပ၊မ၊ဂ်၏၊ဉာ၊ဏာ ၊သ၊ကဲ့
ဝ၊ဉာ၊ဏ် ၏၊လ့ဲ့လ၊သ၊သ်၏အဖြစ်ကို။ ဒိ၊ပ၊ဝ၊တိ ပြု ၏။ ဣ၊ဒါ၊နိ၊ ယ၊ဒ၊အ၊ဝ၊ဒ္ဓ၊
ယ၊ယ၊ပ၊ဒ္ဓိ၊ပ၊ဏ္ဍိ၊ယာ။ အ၊ကြင်း၊အ၊ကျ၊ဉ်၊ဖြင့်၊ အ၊ဏ္ဍ၊နှ၊ာ၊ပ၊မ၊ဂ်၏၊ သ၊တိ၊မ၊ဏ္ဍ၊ာ၊ဒိ
သ၊ဝေါ်။သ၊တိ၊မ၊ဏ္ဍ၊အ၊စ၊ရိ၊သော၊အ၊ဖြစ်သ၊သ်လည်း၊ကောင်း၊သ၊ာ၊တိ၊သ၊ယံ၊
လ္ဟ၊ခ်ိ၊ခ၊ာ၊ ပ၊ဗ္ဗ၊နိ၊ဝါ၊သ၊ဉာ၊ဏာ၊ဟု။ ပ၊ဗ္ဗ၊နိ၊ဝါ၊သ၊ဉာ၊ဏ်သည်၎င်း၊ သိ၊ဒ္ဓံ၊ဗြိုး၏၊
တံ၊ထိ၊ဗြိုး၊သ၊သ်၏အ၊ဖြစ်ကို၊ ဒ၊ဏ၊သ၊တုံ၊ပြ၊ခြင်း၊ဌ၊ ။ စ၊ဏ္ဍ၊ာ၊ရော၊တ်အ၊ာ၊ဒိ၊နှ၊ာ၊
စ၊ဏ္ဍ၊ာ၊ရေ၊ဤ၊ဟိ၊အ၊စ၊ရိ၊သ၊သ်ဖြင့်၊ ဒ၊တိ၊ယ၊ဂ၊ါ၊သ်၊ဒ၊တိ၊ယ၊ဂ၊ါ၊ထ၊ာ၊ဟု၊ အ၊ာ၊ဟ၊
ဟော၊တော်မူ၏၊သ၊ဏ္ဍ၊ထိ၊ဂ၊ါ၊ထ၊ာ၊ဒ္ဓ။ စ၊ဏ္ဍ၊ာ၊ရော သ၊တိ၊ပ၊ဋ္ဌာ၊နှ၊တိ၊စ၊ဏ္ဍ၊ာ၊ရော
သ၊တိ၊ပ၊ဋ္ဌာ၊နှ၊ဟု၊သည်၊ကား။ ကာ၊ယ၊ာ၊နု၊ပ၊သ၊နှ၊ာ၊ဒိ၊ကော၊ ကာ၊ယ၊ာ၊နု၊ပ၊သ၊နှ၊ာ
အ၊စ၊ရိ၊ကု၊နှ်၊သော၊အ၊ဏ္ဍ၊နှ၊ာ၊ပ၊မ၊ဂ်၏၊ဝိ၊သ၊ယ၊ဘော၊ဒ၊နှ၊ အာ၊ရုံ၊ဟု၊သော၊အ၊ပြား
အား၊ဖြင့်၊စ၊တု၊ဗြိ၊ဒ၊။လေ့၊ပါ၊အ၊ပြား၊ရှိ၊ကု၊နှ်သော။ လော၊ကု၊ဏ္ဍ၊ရ၊ဝိ၊သ၊ကော၊
လော၊ကု၊ဏ္ဍ၊ရာ၊နှ၊င့်၊ရော၊ကု၊နှ်သော။ သ၊တိ၊သ၊ခ်ါ၊တော၊ သ၊တိ၊ဟု၊ဆို၊ အ၊ပ်၊ကု၊နှ်
သ၊တိ၊ပ၊ဋ္ဌာ၊နေ။သ၊တိ၊ပ၊ဋ္ဌာ၊နှ်တို့ ကို။ သ၊ဏ္ဍာ၊တိ် သ၊ဏ္ဍ၊ဟု၊သ၊သ်ကား။ သ၊ဏ္ဍ၊
ခု၊နှ၊စ်ပါ၊ ကု၊နှ်သော။ဗော၊ဇ္ဈ၊င်၏၊ဗော၊ဇ္ဈ၊င်တို့၏ကို၊အ၊ဒ္ဓ၊ာ၊တိ၊အ၊ဒ္ဓ၊ဟု၊သည်ကား။
အ၊ဒ္ဓ၊ခု၊စ်ပါ၊ကု၊နှ်သော။ဂ၊ဏ်၊ဒိ၊မ၊ဂ္ဂ၊င်တို့၏ကို၊ ဟိ၊သ၊ဋ္ဌံ မ၊ခ်ိ၏။သ၊တိ၊ပ၊ဋ္ဌာ၊နှ၊သ၊
သ၊တိ၊ပ၊ဋ္ဌာ၊နှ်တို့၌။ သ၊ဗ၊ဂ်ိ၊ဒ္ဓ၊တ၊စ်ိ၊ဘ၊သ၊ ကော၊င်း၊စ္ဆ၊ာ၊တ၊သ်ကြ၊သ်၊သော၊စ်ိတ်ရှိ
သော။ ဝ၊ဂ္ဂ၊လ၊သ။ ဝ၊ဂ္ဂ်ိ၊လ်အား၊ သ၊ဏ္ဍ၊ ခု၊နှ၊စ်ပါ၊ကု၊နှ်သော၊ ဗော၊ဇ္ဈ၊ာ်၊
ဗော၊ဇ္ဈ၊င်တို့သည်၊ ဘာ၊ဝ၊နာ၊ပါ၊ရိ၊ပ၊ဏ်ိ၊တာ၊ဝေ။ ဘာ၊ဝ၊နာ၏ ပြည့်စုံ၊ခြင်း၊သို့
ရော၊က် ကု၊နှ်သည်သ၊ာ၊လျှင်၊ ဟော၊ကြ၊ာ်၊ဖြစ်ကု၊နှ်၏။ ဒ၊ ရိ၊ယော၊ ဖြတ်သော၊
အ၊ဒ္ဓ၊ဂ်ိ၊ကော၊ အ၊ဂ်ိ၊ခု၊စ်ပါ၊နှ၊င့်ပြ၊ည့်စုံ၊သော၊ မ၊ဂ္ဂ၊ါ။မ၊ဂ်သည်၊ တ၊လ၊၊ ထိ
အ၊ တ္ထ၊တ၊သ်၊တော၊နှ၊ထိ၊ကြ၊ာ၊င့်။ဝ၊ဗ္ဗ၊သ၊နှ၊ာ၊ပ၊တိ၊တ၊ရား၊စ၊ဉ်သ၊ကြီ၊ဖြ၊ဉ်၊တ၊ဉ်
မ၊ရှ၊သော၊အ၊ခ၊ဉ် သ၊ာ၊ရိ၊ပ၊ဏ္ဍ၊ရ၊ာ၊သ၊ည်။ စ၊တု၊သ၊တိ၊ပ၊ဋ္ဌာ၊နေ၊သ၊ သ၊တိ၊ပ၊တ်ဒ္ဒိ၊တ
စ်ိ၊ဏ္ဍ၊ာ၊သ၊ဏ္ဍ၊ဗော၊ဇ္ဈ၊ာ်၊ယ၊ထ၊ာ၊ဘူ၊ဘ၊ံ၊ဘာ၊ဝ၊ဝ၊ဗ္ဗ၊ာ၊တိ၊အ၊ာ၊ဒိ၊ဟိ၊ သ၊တိ၊ပ၊ဋ္ဌာ၊နေ

သုသာကိုပတိဋ္ဌိတစိတ္တော သတ္တေဟောဗျာဓိယထာဘူတံ ဘာဝေတွာ ဤသို့ ဗုဒ္ဓစရိသည် ဟိုဖြင့်၊ အဟာ၊ ဆိုးတော်မူ၏။ သတ္တ၊ ရုန်းပါးကုန်းသော၊ ဟောဗျာဂေါ် ဟောဗျာဓိတို့ ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုက်မှန်စွာ၊ ဘာဝေတွာ ပွါးစေ၍၊ စတုသတိပဋ္ဌာနသု။ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုပတိဋ္ဌိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။ သတ္တကောဋ္ဌာသိဂေ သု၊ သတိပဋ္ဌာန်သမ္ပယုတ္တခန် ဗုဒ္ဓိပါဒိဗျာဇြီဒိလ် ဟောဗျာဓိမဂ္ဂင်အားဖြင့်ရုန်ပါး အရဟတ္တ ကုန်သော၊ ဆတ္တိ သာသ၊ သို့ ဆဲ့ခြောက်ပါးသော၊ ဟေ၊ ဖိပကျိယဝေဒနာ၊ ဟောဖိပကျိယတဏှာ၊ တို့ကို၊ ဝ၊ ကောင်း၊ တရသော၊ ကောဋ္ဌာသော၊ အရဟ်၊ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဗုဒ္ဓဟု ခေါ်၊ အလ်ရှိသည်ရှိ သော၊ ဗုဒ္ဓတရား၊ ဤမှတပါး ကုန်သောကောဋ္ဌာသတို့သည်၊ အနာဂ္ဂ ဗုဒ္ဓ နာမ၊ မလာသောကောဋ္ဌာသမည်ကုန်သည်၊ နအဋ္ဌိ၊ မရှိကုန်၊ ဗုဒ္ဓတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဝိပ္ပါယော။ **အာ**ဝိပ္ပါယ်တည်း။ ဘာဝယန္တိ၊ ဘာဝယံဟု သည်ကား၊ ဘာဝနာဟောတု၊ ပွါ၊ ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သော်၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ရှိသည်သာ သတည်း။ ။သောကိုတော ဣတ္ထရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သောတိတ မထေရ၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၄-လျှိယဆွေရဂါထာ။

ယံကိစ္စံဒဠ္ဌဝိရိယေနာတိအာဒိကာ၊ ယံကိုင်ဒဠ္ဌဝိရိယေန ဤသို့အစရှိ သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတောရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဝလ္လိ ယဆွေသော၊ ဝလ္လိ ၊ မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ဟုဘသည်။ အဓပ္ပါ၊ ဤ ဝလ္လိ ယမထေရ်သည်သည်း၊ ပုရိမဇာတ္တေသု၊ ရှေးဘဝများတို့၌၊ ကတာ၊ မိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဟုတွေ့ ဖြစ်၍ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိ ထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနုဟောကောင်းမွှာ ဟို့ကို၊ ဥပစိနေ၊ ကောင်းသည်ဟူ၏သည်၊ ဟုတွေ့ ဖြစ်၍၊ သုမေဓသော၊ သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား၊ မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွေ့ ဖြစ်၍ ဝိညူကံ၊ သိကြားလိုလ်ကသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပေဇော၊ ရောက် သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာသိ၊ ပညာ၊ ဗေဒင်အတတ်တို့၌၊ နိပ္ပတ္တိ၊ ပြီးခြင်း သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွေ့ ဖြစ်၍။ အသိတိကောဋ္ဌိဝိဘဝံ၊ ကုဋေ့ရှစ် ဆယ်သောဥစ္စာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟေသေရဟန်း၏

.အခြားပြင်၊ ပဗ္ဗဇိတ္ထားရသော့ရဟန်းပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတပါဒေ၊ တောင်းခြင်းခဲ့၊ အာရညာယတနေ၊ တောအုပ်ကြီးခဲ့။ကောသာ၊တဆုသော၊ နဒီယ၊ဖြစ်ဟု။ တိုးရုက်မိုးနှင်းခဲ့။ အသယမံ၊သင်ခ်မ်းကျောင်းကို။ ကာရေတွား၊ပြုရေ၍ ဝိပဿနာ ရှုနှောက်နေပဉ္စ။အတ္ထနော ဓိမ ဘုံ။ အနုဂ္ဂဟာနဿ ခြိုးမြင့်အံ့သောဌ ၊ ဥပဂတံ၊ကြွလာသော၊ သတ္ထာရံ၊မြတ် စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညို. သာစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အဓိနုစမ္ပံ၊သစ်နက်ခေ ကို၊ပတ္ထရိ.ဘွား၊ဖြန့်ခင်း၍၊အာဒ.သိ၊ကပ်လျှောခဲ့၊တတ္ထ။ထိုသစ်နက်ပေါ်ရောင်ခင်း ပြီးခဲ့၍။နသိန်း။ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန်။မြတ် စွာဘုရားကို၊ ဝုဏ္ဏပိယ။ ပန်းတိုဖြင့်လည်းကောင်း၊စန္ဒနေနှစ်၊စန္ဒကူးဖြင့်လည်းကောင်း။ ပူဇေတွား။ ပူဇော်၍။ အမ္ပဝသာနိ.သင်္ဂက်သိုးတို့ကဲ့၊ဒတ္တာ၊လျှ၍။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိ.တနုဂါ။ ပါ.သောအိုခြင်ဖြင့်၊ဝန်မ ရှိရိ.ရှိ၊ဘဝဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသ.ထိ ရသော့ ၏.နိသိန်းသနသမ္ဘတ်။ နေထိုင်သော၊နရာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ပကာ သေ့နှော်ပြု၊တော်မူလျက်၊ အနုမောဒနုံ၊အနုမောဒနာကို၊ ဝတ္ထား ဟော တော်မူ၍၊ပဏ္ဍိတ ကြွ၊တော်မူ၏။သော၊ထိုရှေ့သည်၊ ဘေနဝုညကမ္ဘေနု၊ ထိုကောင် မှုက်ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့ခဲ့၊ သံသ ရှေ့နှော်ကျင်လည်သည်ရှိ၊သော်ငြားသို့ ဗုဒ္ဓပြုဒေ။ဤ၊ပါ.ဘုရားပွင့်တော် မူသဲ့ အခါ၌၊ဝေ သာလီယံ၊ဝေသာလီပြည်ဌ၊ပြာဟတ္ထကဲ့လေ၊ဝုဏ္ဏ.ဟျိ ခ်ိ၊ နိဒ္ဒတ္တိတ္ထား၊ဖြစ်၍။ ကဏ္ဍမိတ္ထောတ်၊ကဏ္ဍမ်ိတ္ထဟူ၍၊ ဃဋ္ဌနာ.မော.ရုဒ.ဝ် သော.အမည်ရှိသည်၊ဟုတ္ထား.ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္ထော.တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ် ရောက်လတ်သော်၊သတ္ထု.မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝေသာလိဂမနေ.ဝေသာလီ ပြည်သို့ကြွ၊တော်မူသော.အခါ၌၊ဗုဒ္ဓ.နှဘဝ်.ဘုရား၏အနှေ.တော်ကို၊ဒိသ္ဝာ ပြင်၍ ပဋိသဒ္ဓသဒ္ဓါ.ခုအ.ဝ်သော.သဒ္ဓ ခြင်း၌သည်၊ ဟုတ္ထား.ဖြစ်၍၊မဟာ ဂ.ဗ္ဗယနပ္ပေ.ရသော.မဟာဂ.ဗ္ဗာယနမ.ထေရ်၏၊ သန္ဓိ.ကော.အထ်တော်၌၊ ပဋ္ဌဝိ.ရဟန်းပြု၏။သော၊ ထိုရဟန်.သည်၊ မနုပညော.စ၊ နှုံ.သေ.ပညာ၌ သည်လည်းကောင်း၊မနုပရက္ကမော.စ နှုံ.သောလုံ.လ.ရှိသည်သည်းကော.င်း ဟုတ္ထား.ဖြစ်၍၊စိ.ကာလံ.ကြာမြင့်စွာသော.ကာလပတ်လုံ.ဇ.ညတ်.ပည်.ရှိ သော.သမ္ပြတ္ထစာရီ.၊ မြတ်သော.သိဘင်းသုံ.ဘော်ကို.နှသောယော.ဝ၊ ခ်ီ၍ သာသ္ဝင်.ပသတ်.နော်၏၊ ဘိက္ခု.ရဟန်.တို့သည်၊ ယထာနာမ.ဥပမာမည် သည်ကား.ဝလ္ဂိ ခွယ်သည်.ရှ.ဒ္ဒါဒီသု.သစ်ပင်မ.ရှိသည်တို့တွင်.ကဲ့ဒ်ဟု၊ ဟရုံ.ဘခုက်ဟု အနသောယ.၊ ဖော်ခြင်.ကြောင့်၊ ဝဓ်.တုံ.ကြီ.ပွါ.ခြင်.ဌ၊ နှ ခ်ာကြောတ်.မတ.တ်နှင်.ဌော်.ဤ.ဒေ.ဟု၊အယ.ဝိ.ဤရဟန်.သည်လည်.ကဲ့ခ်ိ၊

တရုံတယောက်သော။ပဏ္ဍိတံ၊ပညာရှိသောသူကို၊အနိဿာယပေါ်မှီ၍၊ ဝမိုးကုံးပွါးခြင်းငှါ၊ယသ၊ဩကြာ၊ကြောင့်၊နာဘက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်ပါ။ ဣတိ ဟာသ၊ထိုကြောင့်၊လျှိုယောင်တွေ၊ လျှိုယမဏ ထင်ရှားမှီ၍သာလျှင်သမ ဒါ၀ိစရိ သုခ၊ခေါ်ဝေါ်ကြဲကုန်၏။အပရ၀ေဝေ၀ပန်၊နောက်အဘို့ဌ်ကား၊ဝေ၀ေ ဒတ္တမ္ဘော်ရှုံ၊ဝေ၀ေ၀ဒတ္တမထေရ်သို့၊ဥပသက်ခိုတွေ့၊ကပ်၍။ တဿ၊ထိုဝေ ၀ေ၀ဒတ္တမထေရ်၏၊ခြေ၊ဒေ၊အဆုံး၊အမခ၊ဌတွေ့၊တည်၍။ သတော၊သတိ ရှိသည်၊သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍။ ဝိဟ၊ဝ၊ခ္ခော၊နေသည်ရှိ၊သော်၊ ဥာဏသ၊ဥာဏ်၏၊ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂတတ္တာ၊ရောက်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဋိပတ္တိကြမ်း၊ကျင့်အပ်သော အစဉ် ကို၊ထေရ်၀ေ၀ဒတ္တမ၊ထေရ်ကို၊ပုန်ဆန်ခြေ၊မေးလိုသည်၊ ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍။ ယံကိဉ္စိ ဒဋ္ဌဝိရိ၊ယနု(ပ)ဂဝိ၊သော်၊ ဣဿ၊ဣ၏ပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂတတ္တာ၊ရောက်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဋိပတ္တိကြမ်း၊ကျင့်အပ်သော အစဉ် ကို၊ထေရ်၀ေ၀ဒတ္တမ၊ထေရ်ကို၊ပုန်ဆန်ခြေ၊မေးလိုသည်၊ ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍။ ယံကိဉ္စိ ဒဋ္ဌဝိရိ၊ယနု(ပ)ဂဝိ ၊သော်၊ ဝ၊ခ္ခော၊ရှိ၊သော်၊ ဣဿ၊ဣ၏ပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့ ဂတတ္တာ၊ရောက်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဋိပတ္တိကြမ်း၊ကျင့်အပ်သော အစဉ် ကို၊ကိုယ်ခန္ဓာ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ဒဋ္ဌဝိရိ၊ယနု၊ဖြင့်ကြည့်သော်လည်း၊ သင်ရိ ယ၊ဖြင့်၊ယံ၊အကြင် ဒေ၊မှ ကို၊ကိုယ်ခန္ဓာ၊ပြုကျင့်အပ်၏၊ဟောဋ္ဌိ၊ သစ္စာ၊လေးပါး၊နိဗ္ဗာန်တရား၊ကို၊သိခြင်း ဌာ၊ဌာ ရှိတာ။ ဒေ၊လိုရှိ၊သော်သူ၊သည်၊ယံ၊အကြင်အမှု ကို၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ၊ တံ၊ထိုပြုအပ်သော်ကိုယ်ကို၊ဂ၊ရိသမ်ပြုခဲ့၊နာ၀ရှိ၏သမ်မျှတ်ယွင်း၊ စေခဲ့ ဝိရိ ယ၊အား၊ဆုတ်အပ်၊သော၊ပဋ္ဌာ၊ကြမ်း၊လုံ့လ ကို၊ပဓာ၊ရှစမ်း၊ကြကုန်၊ ဂဝိ ၊သော်၊ ဂ၊ဝိ၊ရှေ့အယဉ်သည်၊သာ၀ရုံ၊သမုဒ္ဒရာသို့၊ ဩ၊ဂ၊ဝိ၀၊သက် သက ဲ့သို့ ဒေ၊ဤ၊အ၀ယ်။ အမတံ၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဩ၊ဂ၊မ်၊ သက်၀င်စေ တတ်ယော၊အ၊ဤ၊သံ၊ဖြောင့်မတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊အရိယာ၊ဂ်ကို၊သာလျှင်၊တွေ့၊ အ၊ရှာ်ဘုရား၊သည်၊ မေ၊အ၊ကျွန်ုပ်အား၊အ၊ကျွေ၊ဟ်၊ ဟော၊တော်မူပါ၊လော၊ အဟံ၊ဘုရား၊တပည့်တော်သည်၊ မော၊နုနု၊မဂ်ပညာ၊ဖြင့်၊ မော၊နိ၊သံ၊ထိုး ထွင်.၍သိပါအုံ့။ ၊

တတ္ထ၊ဆိုဂါထာ၌၊ ယံ ကိစ္စံ၊ဒဋ္ဌ၀ိရိ၊ယနာ၀ိ၊ ယံ ကိစ္စံ၊ဒဋ္ဌ၀ိရိ၊ယေနဟု သည်ကား၊ဒဋ္ဌေန ဖြင့်သော၊ ဝိရိ၊ယ၊ ဝိရိယ၊ဖြင့်၊ထိ၊ခေ၊ ဖြင့်သော၊ ပရ၊ကြ၊မေ၊လုံ့လ၊ဖြင့်၊ ၊ ၊ တနည်း၊ကား၊ဒဋ္ဌ၀ိရိ၊ယေန၊ ဖြင့်သော်လုံ့လ ရှိ သော၊ဝုရိသ၊ခေ၊ယ်ယေန၊ဆောင်အပ်သော်ယောဂျ၊တ၊ဘ၀ တို့၏ဝန်ကို ဆောင်သဖြင့်၊ ယံ ကိစ္စံ၊အကြင်အမှုကို၊ ကာ၊တ ဗ္ဗံ ပြုအပ်၏၊ ပဒုပဋ္ဌိ၊တ ဗ္ဗံ၊ ကျင့်အ၀ပ်၏၊ယံ ကိစ္စံ၊ဟော၊ဋ္ဌ၊မ်ိ၊ဆို့တာ၀ိ၊ ယံ ကိစ္စံ၊ဟော၊ဋ္ဌ၊မ်ိ၊ဆို့တာ၀ဟု သည် ကား၊စတ္တာ၊ရိ၊လေး၊ပါး၊ကုန်သော၊ အ၊ရိယ သစ္စာ၊နှ၊အ၊ရိယ သစ္စာ၊တို့ကို၊ဝ၊ ဟု၊ နည်း၊ကား၊နိ၊ဗ္ဗာ၊နမေ၀၊နိ၊ဗ္ဗာ၊နကို သာ၊လျှင်၊ဟော၊ဋ္ဌ၊ သိ၊ခြင်း၊ဌ၊ ဆုံ၊ ကုန်

နေ့အလိုရှိသောသူသည်၊ ပဋိဝိဇ္ဇိတရုက္ခာဒေမန၊ ထိုးကွင်းချိသိလိုသဖြင့် ယံ
ကိစ္စံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ ကရိသံနာဝရှိသည်နည်း၊
ကရိသံနာဝရှိသံဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုအရိယာသစ္စာလေးပါးနှင့်ပြာန်ကို၊
အပဿံ၊ ပါသည်။ ဒုနိ၊ ယဆ ၊ ခါ၌၊ ကရိသံ၊ ပြုဝေ့ဘိ့ခဲ့၊ နုဝိရောဝေသံ၊ ချေ
စေခဲ့၊ ယထာနှုသိဒ္ဓံ၊ အကြင် အကြင်ဆုံးမတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇိသေ၊ ဖိ၊ ကျင့်ပါ
အံ့၊ ပဿဝိရိယပရက္ကမေန၊ ပဿဝိရိယပရက္ကမံ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇမာနေ၊ ကျင့်အပ်ကုန်သော ဝေဒေ၊ ထရား
ဟူကို၊ ဝိဓိနာ၊ အာစိ အရင်ဖြင့်၊ ဤရုဏာတောပြီးခြင်း.ကြောင့်၊ ဝိရိယား ရိယ
မည်၏။ ပရံ ပရဇ္ဇာနံ။ တပါးတပါးသောတည်ရာအားလုံ့လ်ရှိ၊ အကျွမ်းနေတော
ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ ပရက္ကမောတိစ ပရက္ကမဟူ၍လည်း၊ လဒ္ဓနပံ ရှေးပ
သော အမည်ရှိသော၊ သမ္ဘာဝါယာမံ၊ သမ္ဘာဝ/ယာမကို၊ ပဿ ရှုကြကုန်
လော၊ နုံ ထိုသမ္ဘာဝါယာမကို၊ အဒ္ဒသမေဝ ရှုသည်သာ ဣတိ ဗျာ
ဤသို့ အဋ္ဌနော ပိတိ ၏ ကဋ္ဌ ကာမတံ ပြုခြင်း ၎ အလိုရှိသည်၏ အပြစ်ကို
ဒသေတိ ပြ၏ တဏ္ဍာတိ တဏ္ဍဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ ဂ ဒ္ဒ နှုံ
တရားကိုပေးထိုက်သော၊ ကလ္ယာဏမိတ္တံ၊ ဘုရားအစရှိသောကလ္ယာဏ
မိတ္တဝတ္ထုလေး ကို၊ အာလပတိ ခေါ်၏။ မေတိ၊ မေ ဟု သည်ကား၊ မယ္ဟံ ငါ့အား
မဂ္ဂမဂ္ဂါယတိ၊ မဂ္ဂမဂ္ဂါယတိ ဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ် ကို
ကထေတိ၊ ဟောတော်မူလော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂသမ္ဘာ ကံ၊ လောကုတ္တရာ
မဂ်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်
သောကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူလော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ အဋ္ဌသည်နည်း၊ အမ္ဘသံ ဟူသည်ကား၊ ဥဒ
ကံ၊ ဖြောင့်စွာသော၊ ဣတိ မ ပဋိပဒါ ဘာဝေန၊ ဣတိ မ ပဋိပဒါ၏ အပြစ်ဖြင့် ၊ ဣ
ဒ္ဓယသ၊ အတ္ထကိလမထာနုယောဂ ကာ မသုခလ္လိကာ နုယောဂ ဟု ဆိုအပ်
သော အယုတ်တရား နှစ်ပါး အပေါင်းကို၊ ဘာ နှုပဂမနေ တာ၊ မကပ်ခြင်း
ကြောင့်၊ အမတော၊ နိဗ္ဗာနဲ့ ၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာနဲ့ ၊ သမ္ဘပဂ ဘာဝေန၊ ရေ ကဲ့ စေ
တတ်သည်၏ အပြစ်ဖြင့်၊ ပတ်ဗ္ဗတ ဗ္ဗာ၊ တည်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်။ အမ
တောဂဓံ၊ အမတောဂဓမည်၏၊ မောနေ နာ တိ၊ မောနေ နဟူသည်ကား၊ ဥ
ဏေန၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ မောနဲ့ သ ဣ ၊ မောနိ သ
ဟူသည်ကား၊ ဇာနဲ့ သ ၊ သိရပြီ၊ နိဗ္ဗာနံ ၊ နိဗ္ဗာနဲ့ ၊ ဣ ၊ ပဋိ
ပါဒေတိ သ ၊ ရောက်ပြီ၊ ဂဂ်၊ သော တောဝ သာ ဂ ၊ ဣ ၊ ။ ဂဂ်၊ သော ဝ
ဟာ ဂ ဂ ဟူသည်ကား၊ ဂဂ်ယ၊ ဂဂ် ၏ ၏ ၊ သော ဝ ၊ ရေ အယ ဥ ၏ သည်၊ သ

ဂရုံ၊သမုဒ္ဒရာသို့၊သမုဒ္ဒံ၊သမုဒ္ဒရာသို့၊အဝိရေဒ္ဓကြောင့်၊မချုတ်မယွင်းစေမူ၍၊ ကေသဝေး၊စင်စစ်အား၊ဖြင့်၊သြဝါဟတ်ယထား၊သကဲ့သို့ဟု၊ ဤ၀တ္ထု၊အဟု ၊သည်၊ကမ္ဘာနုံ၊ကမ္ဘ နုံ၊ကို၊အနုယုဇ္ဇကြောင့်၊အာ၀ဇုတ် သည်၊ဟုဆိုး၊ဖြစ်၍၊ရွှေညာဏော၊မင်ညာဏ်ဖြင့် နှုတ်ခမ်းနှုတ်ခမ်းကို၊ယ သို့၊ အကြင်ကြောင့်၊အဓိဂမ ဃသမိ၊လေတို့၊တည်သို့၊ထုကြောင့် တံကမ္ဘာနုံ၊ ထုကမ္ဘာနုံ၊ကို၊မေ ဝါ၊အား၊အာ၀ိဇ္ဇထ ပြောကြား၊ကုန်လော၊ဆုတ်၊ဤသို့၊ ထေရ်၊ပေ၀ေ ဒဏ္ဍမ၊ကေ၀ရ် ကို၊ကမ္ဘာနုံ၊ကမ္ဘာနုံ၊ကို၊ယာ၀စီ၊ တာ၀င်း၌၊တံ ထုစ ကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ ကြား၍ ပေ၀ေ ဒဏ္ဍ ဟူ၏ရော၊ ပေ၀ေ ဒဏ္ဍမ ထေရ် သည်၊တာ ယ၊ထိ၀ယ်လို၀ယ ဟုခုနုံ၊ကမ္ဘာနုံ၊ကမ္ဘာနုံ၊ကို၊ အ ဒါ ယိ၊ပေ ၍ ယော၀ိ၊ ထို ၊ လို၀ယ ဟုခုနုံ၊သည်လည်း၊ ကမ္ဘာနုံ၊ ကမ္ဘာနုံ၊ကို၊အနု ယုဇ္ဇကြောင့် အာ၀ဇုတ်သည်ရှိ၊သဘ၊နစိရ၊ သ ၀၊မ ကြာ ဓိ သာ လျှင်၊ ဝိ ပ ဿ နုံ၊ ဝိ ပ ဿ ဟု ၊ ဥ ဿ ကျွာ ပေ တ္တာ၊ အာ၊ထုတ်စေ၍၊အ ရေ ဟ ဣ၊ အ ရေ ဟ ဣ ဖိုသ်သို့ ပ၊ ပုဏ်း၊ ရောက်လေ၏၊ တေ နု၊ ထုကြောင့်၊အ ပ ဒါ ၊ နှုန်း၊ အ ပ ဒါ နှုန်း၌ ၊

ဗ်ယ ရှုပေ၊ချစ်ဘွယ်သော သ ဘော ရှိ ကုန် သော၊ မ နော ရ ဓမ္မ စိတ် ကုန် ရှ ရ ဝ ရ ကုန် သော၊ ပ ဌ ဝ ကာ မ ဂုဏော၊ ၊ ပါ ၊ သော ကာ မ ဂုဏ် တ် ကို၊ ဟ ဘ ဘွ ၊ ပ ယ် ဒ ဒ ် ၍ ၊ ဒ ဘ ကော ဒ ် ယ ား ကု ဒ ု ရ ် ဆ ယ် ကြ ယ် သော ဥ ဒ ် ။ ကို၊ ဟ ဘ ဘွ ၊ ပ ယ် ဒ ဒ ် ၍ ၊ အ ဒ ု ဂ ါ ရ ိ ယ ် ။ အ ဝ ိ ပ ရ ာ မ ထ ေ ၀ ် သ ော ရ ဟ ဒ ် ။ ( ) ၊ ဘ ော ဝ ် ( ) ( ) ( )

ကဲ့သို့ သဗ္ဗာ၊အာလုံ ရုံကုန်သော၊ ဒီသား၊အင်ယျက်နှာကို၊ဝိုရောစယိ၊ ထွန်းလင်းစေနိုင်၏။မာရိသ၊အချင်း၊တဝ၊သင်၏၊ပါး၊ဒေ၊ခြေ၌၊သ၊ဟ၊သာ ရာနီ၊ ကထောင်သော၊အကန့်ရှိကုန်သော၊စက္ကာနိ၊စက်လက္ခဏာတို့သည်၊ ဒီ၊သ၊ဏ်ကို၊ ထင်ဖြင့်ကုန်၏။ တို့၊သင်သည်၊ ကော၀ါ၊ အဘယ်သူ၊ပနည်း၊ ကသ၊ဝါ၊အဘယ်သူ၏လည်း၊ပုဏ္ဏား၊သား၊ပနည်း၊ကထံ၊ အဘယ်သို့ သော၊အ၊ကြောင်း၊ဖြင့်၊မသိ၊ငါတို့သည်၊တံ၊သင့်ကို၊ဟောနေမ၊သိ၊ပါကုန်အုံ့ နည်း။ ၊နာမ၊ဂေါတ္တံ၊အမည်အနွယ်ကို၊ပ၊ဝ၊ဒေတိ၊ကြား၊သိ၊လော၊မ၊ဝါ အား၊သိ၊သယံ၊ယုံမှာ ခြင်ကို၊ အပ၊နေတိ၊ပယ်-ဗျာဂ်လော၊ဒေ၊ဝါ၊နတ် သည်၊နအမှိ၊မဖြစ်၊ပ၊ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်၊နအမှိ၊မဖြက်ပေ၊ဝုရိန္ဒဒေါ၊ အလ္လုလက်ဦး၊ပေ၊ခဲ့ဘူး၊သော၊ သဂ္ဂြာ၊သိ၊ကြား၊မင်း၊သည်၊နအမှိ၊မဟုတ် ပေ၊ ၊ဗြဟ္မာ၊ဘာ၀ဠ္ဠ၊ ဗြဟ္မာ၏အ၊ဖြစ်သည်လည်း၊ မေ၊ဂါ၊အား၊နတ္ထိ၊ဟု၊ အ၊ဟံ ဂါ၊သည်၊ ၊တ၊သံ၊ ထိ၊သိ၊ကြား၊ဂ၊သည်တို့တက်၊ ဥတ္တ၊မော၊ဖြတ် သော၊သူ၊ဘည်း၊တ၊သံ၊ ထိ၊သိ၊ကြား၊တ၊ကာ၊နတ်ဗြဟ္မာ၏၊ဝိ၊သယံ၊အ၊ရာ ကို၊ အ၊တိ၊တော၊ လွန်၊မြောက်ပြီ၊ ကာ၊မ၊ဗန္ဓနံ၊ကာ၊မ၊ဂုဏ်တ၊ဘ်၊ဟူ၊သော

အ၊ရှောင်အ၊ဖွဲ့ကို၊ဒါ၊လ၊ယိ၊ဗျ ကိ၊ခွဲ၊တ၊ပ်မူ၊ပြီ၊ ၊သ၊ဗ္ဗေ၊ ၊ဃ၊ရုံ၊ကုန်သော၊ ကိ၊လ၊သော၊ ကိ၊လ၊သ၊တို့ကို၊ ဗျ၊ယ၊တ္ထ၊ ၊ဗ၊ဘ်ကြ၊သ်၊ပြီ၊၏၊ ဥတ္တ၊မ်ိ၊ ဖြတ် သော၊သ၊ဗ္ဗော၊ဓိ၊သ၊ဗ္ဗ၊ညာ၊ဏ်သို့၊ ပ၊ဗ္ဗ၊ရော၊ဂ်၏၊ အ၊ဟံ၊ဂါ၊သ၊ တ ၊ သ၊ထိ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊ ၀ ၊ပ၊နံ၊စ၊ကာ၊တော်ကို၊ သုတ္တ၊ကြား၊နာ၊ရ၏ ဒုတ်ဒ၊ ၀ စ၊နံ၊ ဤ၊စ ၊ကား၊ကို၊အ၊ပြ၊ပိ၊လျှောက်ဆို၊ဝိ၊သ၊ဗ္ဗ၊ညူ၊အ၊လုံ၊ရုံ၊သော၊ဝ၊ရား ကိုသိ၊တ၊ပ်မူ၊သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရား၊သည်၊ ယ၊ဒိ၊အ၊သိ၊ အ၊ဂ၊ယ်၏ဖြစ်၊တ၊ပ်မူ ပြီ၊အ၊ မ ၊ဘာ၊ရ၊ နှ၊ဖြောက်စွာ၊ဘုရား၊တို့၊ အ၊ရှင်ဘုရား၊သည်၊ နိ၊သိ၊ဒ၊ ထိ၊ဝ်တော် မူ၊ပါ၊အ၊ဟ်၊ဘုရား၊တ၊ပည့်-တ၊ပ်သည်၊တ၊ံ။ အ၊ရှင်ဘုရား၊ကို ပူ၊ဇ၊ယိ၊သ၊ဝ၊ပ်၊ ပူ၊ဇ၊ပ်ပ၊အ့်၊ထုတ်၊ရှင်တော်ဘုရား၊သည်၊ ဒုက္ခ၊ သ၊ နှ,ကရော၊ ၊ဝ,ဒ,ခ,ရ,ဒ,ခ,ရ,ခ,ရ,ခ,ရ

နာထူးဖြင့်ယူဦး၍၊လောကနာယက်၊ သတ္တဝါဘို့၏အလို အနုသယကိုသိ တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသို့ဥပါသိ၊ချဉ်းကပ်၏ ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာ ဘုရား အား ဖလံ သရက်သီးကို၊ဒတ္တ နှဲ့လှူပြီး၍ သာလဝုဠဟန်းအင်ကြင်း ပန်ဖြင့်၊ဟူဇယိ ၊ဟူ၊ဇော်ပြီ၊စန္ဒန်း၊ စန္ဒကူးနံ့သာကို၊အနုပလိတ္တိတွေ၊ လိပ် ကျ ၍၊ပသန္နစိတ်ကြီး၊ကြည်ညိုသော်သာစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊သုမနော၊ဝမ်း မြောက်သည်၊ဟု တွေ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဝုလာယ၊ ကြီးကျယ်ဖြန့်ကြောသော၊ပီတိ ယာ၊ ဝိဘိဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတ္ထုနော၊ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝန်ကို ရှိခိုး၏၊ သုမေဓော၊ သုမေဓာတွင်အမည်ထင်သော၊ လောကနာယ ကား ဘေနေယျကြာ သတ္တဝါကို နှိုးဆော်ညွှန်ကြားသောင် ဆောင်တော်မူတတ် ဘုရားမြတ်သည်၊အဓိနမ္ပိ၊သစ်နက်မွှေရာအခင်းသာ၌နိသိဒိတွေ၊ထိုင်နေ ၍၊ တဒါ၊ ထို ဒီ ခါ၌၊မမ ဝါ ကို၊ ဟာသယန္တော၊ရှင်စေလျက်၊ မမ ဝါ၏၊ ကမ္ဘ ကုသိုလ်ကံ ကို၊ပကိတ္တေသိ၊ ဒေ-ဖြက်စကားကြားတော်မူ၏၊ ဣမိနာပ လဒါနေန၊ဤသရက်သီးလှူကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓမာလေဟိစ နံ သာပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဥဘယံဥဘယေဟိ၊နှစ်ပါး၊ရံဘို့ကြောင့်ပမ္ဘ ဝိသောကပ္ပသတေ နှစ်ထောင်ငါးရောကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး၊ဒေဝလောကေ၊နတ် ပြည်၌၊ရေမီသတိ၊မွေ့လျော်လတ္တံ့၊ ဒေ-နွေနမနသက်ပြေ၊မယုတ်သောစိတ် အကြီးရှိသည်၊ဟုတွေ ဖြစ်၍၊ဝသဝတ္တီ၊မမိ-လိုသို့လိုက်စေတတ်သည်၊ ဘဝ သတိ၊ဖြစ်သတ္တံ့၊ဆေ-ဒို့သတိကပ္ပသတေ၊ နှစ်ထောင်ခြောက်ရာကမ္ဘာ မဆုံးကပ်ပတ်လုံး၊မနုဿတွေ့၊လူ၏အဖြစ်သို့၊ဂမိသတိ၊ရောက်လတ္တံ့၊စာ ဘုရုနော်ကား၊ကျွန်ပယ်နှစ်ထောင်ရစ်ခြောင်ပတ်ကုံး၊သမုန်ဆုံးသော မင်္ဂ ဒ္ဓ ကောကြီးသောတန်ခိုးရှိ၊သာ၊စက္ကပတ္တိ၊စကြာတော်မင်းသည်၊ဘဝိသ တိ၊ဖြစ်သတ္တံ့၊ဝိသုဘမ္ဘေနာ၊ ဝိသကြိုနတ် သား၊သည်၊ မာဝိဘံ၊ဖန်ဆင်းအပ် သော၊ သဗ္ဗသော ဘတ္တံ၊ အလုံ ရံ၌ဖြင့် ပြီးသော၊ နာနာရတနဘူသိတံ၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့်တင့်တယ်သော၊ ဝေဘာရံနာမ၊ဝေဘာရ အမည်ရှိသော၊နဂရံ၊ မြို့သည်၊ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဒေ-တနေဝဥပါယေ နှ၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊ဘဝေ လူ,တုံ၌ သံသရိသတိ၊ကျင်လည်ရလတ္တံ့၊ ဒေ-ဝတ္တေ၊ နတ်အဖြစ်၌လည်း ကောင်း၊အသ၊ထိုမှ ဘပါ၊မာနုသေ၊လူအဖြစ်၌လည်းကောင်း၊သဗ္ဗတ္ထ၊အ လုံ ရုံသော လူအဖြစ်နတ်အဖြစ်တို့၌၊ သုခိတော ချမ်းသာသည်၊ဟုတွေ၊ ဖြစ်၍၊ပဋ္ဌိမဘာဝသမ္ပတ္တေ၊အဆုံးဘဝသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ဝုဏ္ဏား၏အမျိုး၊သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဂါရာ၊အိမ်ရာထောင်

သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အာဘိနိက္ခမ္မ၊ တွက်၍၊အနဂါရိယ၏ အိမ်ရာမထောင်
သောဟုန်းဘောင်၌၊ဘဝိသတိ။ဖြစ်သတ္တံ့၊အာဘိသာပါရဂူ။အာဘိညာ၌
၏ကမ်းတဘ ကိသိုရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အနာသဝေါ။ အာသဝေါ
ကင်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗာယိ သတိ၊ငြိမ်းလတ္တံ့။သုမေဓော၊သုမေဓော
အမည်ရှိတော်မူ၊သောလောကနာထ၏ကား၊ ဝေနေယျကြာသတ္တုဝါတို့ကို
နိဗ္ဗာန်ဟူသောင်းဆောင်တော်မူတတ်သော။သမ္ပါသမ္ပုဗ္ဗေါ၊ဖြတ်စွဲါတရား
သည် ဆုံ၊ဤစကားကို၊ဝတ္ထာန၊မိန့်တော်မူ၍၊ မမ၊ငါ၏၊နိဗ္ဗာယမာနသော
ကြည့်ရှုဖူး၊မျှပ်စဉ်။အနိလဇ္ဇသော၊လေ ဘို့သွား၊ရာ၊ကာင်းကင်ချာ၌,ပဏ္ဍိ
ကြွ၊တော်မူ၍။တုသိတာတော၊ ထုသိတာဘုံမှ၊စုတေ၍၊မာတု
ကုစ္ဆိ သံ၊အဝိဝမ်း၌၊နိဗ္ဗတ္တိ။ဖြစ်၏၊မေ၊ငါ့အား၊ကောဂါ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာ
ဌ ဠိနတာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ယမ္ပိဂဏ္ဍေ၊ အကြင်ဝမ်း
ဆိုက်၌ အဟံ၊ ငါသည်၊ဝသामိ၊နေ၏။ ပေဠုံ၊ငါ၏၊မာတုကုစ္ဆိဂတေ၊
အဝိဝမ်း၌တည်သည်ရှိ၊သော်၊မမ၊ငါ၏၊ဘဏ္ဍု၊အလိုအာသယကြောင့်၊မာ
တုယာ။အဝိအား၊အနုဗ္ဗ ထမင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ပါနဗ္ဗ၊အဖျော်သည်
လည်း၊ကောင်း၊ ဘောဇနဗ္ဗ ခဲတွယ်ဘွယ်ဘောဇဉ်သည်လည်း၊ကောင်း၊ယဒိစ္ဆကံ
အလိုရှိတိုင်း၊နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်၏ ဓာတိယာ၊ဖွား၊သည်မှ။ပဠာသေ-ငါး
နှစ် ကပင်ကျော်၊အနဂါရိယံ အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းတော်၌,ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်း
ပြု ။ဣတိ ၊ဤ၊ရေ၊ဝိတကေသမှိ၊ ဆံ၊ကျသည်၏အဆုံ ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ အပါပုဏိ၊ ရောက်၊လေ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကံဟောင်းကို၊ ဂဝေ
သန္တော၊ရှာသော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဣဒ ၊နေ့၊အတွင်း၌၊ နအဒ္ဒသံ၊မမြင်း
တိ ်သကဟု သဟ သမှိ၊ကမ္ဘာသုံ၊ထောင်ထက်၌၊ မမ၊ငါ၏၊ဂမ္ဘီ၊ကောင်မှု
ကံ ကို၊အနု သရိ ်၊အောက်မေ့ပြီ၊ပုရိသာဇည၊သတ္တိဝါတို့၏အနုသယကို
လွှဲ၊စွာသိ၊တော်မူတတ်သော ဗြဟ်စွာဘုရား၊ တော၊ အရှင်ဘုရား၊အား၊နှ
မော၊ရှိခိုး ပါ၏။ ပုရိသုဘမ၊သတ္တဝါတို့ထက် ဗြတ်တော်မူ၊သောဗြတ်စွာ
ဘုရား၊တော၊အရှင်ဘုရား၊အား၊ နမော။ရှိခိုး၊ပါ၏။ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊သာ
သနံ၊အဆုံ:အမက်၊ အဟာ၊ဖွ စွဲ၍။အစလံ၊ မတုန်လှုပ်သော၊ပဒံ၊မင်း ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်သို့၊ပဠေသု၊ရောက်သည်၊အ-ဖို့ ဖြစ်၏။ တိ ်သကဟု သဟ သမှိ၊ကမ္ဘာ
ချင့်တွက်၊ သုံ:ထောင်ထက်၌၊ယံ ဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်သုမေဓာ၊ဗြတ်စွာဘုရား၊ကို၊
အာဘိဟုဓယိ ်။ဟူ၊စော်ခဲ့၏။ တေနာ ကမ္ပေန။ ထိုကောင်:မှုကံကြောင့် ဒုဂ္ဂတိ ်
ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာဘိဇာနာမိ၊မသိစတ္တု။ ဆုဒ်၊ဤသို့မသိ၊ခြင်း၊ဟူသော၊အကျိ
သည်၊ ဗုဒ္ဓဟုဇာ၊ဟု၊ရား၊ကို၊ပုဗ္ဗော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊အကျိုး၊ပင်တည်း၊မယ့်၊

ငါအား၊ကိုယ်သား၊ ကိုယ်သားဘို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊အာဆုံးအမတော်ကို၊ ကတိ၊လိုက်နာ အပ်ပြီ၊ မှတ်၊ဤသို့ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဏ္ဏ၊ဟောတော်မူ အပ်၏။ ၊

ပန္နဝ ထိုမှဘပါး၊အရေဟည်း၊အရေဟင်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ အညံ့၊ အရေဟင်ဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြား၊လိုသည်ဖြစ်၍၊ ထေရော၊ ဝလ္လိယမ၊ထရ၏သား၊မှုမာယော ဂါထာ။ ဤဂါထာတို့ကိုသာလျှင်၊အာဘာသိ၊ရှတ်ဆို၏။မှုတ်မှုဒံပရိသမာပနံ၊ ဤသို့ သာပြီးဆုံးခြင်းကို၊ဒုဋ္ဌဂ္ဂါ မှတ်အပ်၏။ ၊ဝလ္လိ သ၊ဏ္ဍ၊ရဂါထာ၊ကုန်ကုန်နှ၊ ဝ လ္လိယမ၊ထေရ၏ဂါထာအဘွင့် သဘုန်ဖြစ်တော်၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၅-ဝိတသောကတ္ထေရဂါထာ ကုန်ကုန်နှ၊

ကေသေ၊မဲ့ကြသိဒ္ဓိယ ဆိုတဲ့ အာဒိကာ၊ ကေသေ၊မဲ့ကြလိဒ္ဓိယ ဆိုဤသို့ အစရှိ၊သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မ၊တော်၊ရှည်သော အသက်တော်ရှိ သော၊ဝိတသောက၊ထေရ၊သား၊ ဝိတသောကမ၊ထေရ၏၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့ တည်း၊အယံဝိ ဤဝိတ၊သောကမ၊ထေရ၊သည်လည်း၊ ပုရိမ ဗုဒ္ဓသု၊ရှေးဘုရား ၏အထံတော်ဘို့၌၊ကတ ဓိ ကာ၊ရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတော်၊ခြင်းရှိ သည်၊ဟုတ်သား ဖြစ်၍ တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ဘော၊ထိုထိုဘ၊ဝ၌၊ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ ကို၊ဥပစိန္တော်၊ဆည်းပူ သည်၊ဟုတ်သား ဖြစ်၍ သိဒ္ဓတ္ထ၊သည်သိဒ္ဓတ္ထ အမည် တော်ရှိ၊သော၊ဘဂ၊ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော် ၌ ပြာဟွ၊ကာကုဒ၊လေ၊ပုဏ္ဏား၊မျိုး၌၊ နေ့ဇတ္တိတ်ဝယ်၊ဖြစ်၍၊ ဗြ ဟ္မ၊ဏ ၊ နှ၊ပုဏ္ဏား၊တို့ ၏ ဝိဇ္ဇာသိ၊ပညာ၊ ဗေဒင်အတတ်ဘို့၌၊ နိပ္ပတ္တိ၊ အပြီး၊အဆုံး၊သို့ ဝ၊တော်၊ ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ကာ၊မ၊ဝတ္ထု၊ကာ၊ဂုဏ်အာ၊ရုံတို့ကို၊ပယာ၊ယ၊ ပယ်- စွန့်၍၊ ဈာသိပဇ္ဇ၊ဇ်ုံ၊ရှေ့ရှေ့ဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဇ္ဇ၊ဇ်ုံ ဘွား၊ရှေ့ဟန်းပြု၍၊ မဟာ တာ၊ရှု၊ စွာ၊သော၊ ဈာသိ၊ဝေ၊ဟန်။ ရှေ့သွား၊ပေါင်းဖြင့်၊ ပရိ၊ဝ၊တော်၊ ခြံရံ ရှေ့ကပ်၊အ၊ရည်ရွယ်၊တော်၊တော်၌ နသည်ရှိသော် ဗုဒ္ဓပ ဒံ ဘုရား၊ဖြစ်၊ကြောင်း ကို၊သုတ်ကွား၊ကြား၍၊ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ ရွှင်လန်း၊နှစ်သက်သည်၊ဟုတ်ကား ဖြစ်၍၊ ဘဂ၊ဝ၊ဏ္ဍာ၊ဘုန်း၊တော်၊ခြော်ပါး၊နှင့် ပြည့်စုံ၊တော်မူ၊ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓ ၊ မြတ် စွာဘုရား၊တို့သည်၊ ဥဒုမ္ဗ၊ရဝုပ္ပ၊သဒိသာ၊ သဟ ပ ပွင့်နှင့်တူ၊ကုန်၏၊ ဒုလ္လဘ ဌသ ဒုလ၊ဖြင်ရခဲ၊ကုန်၏၊ ဈာ၊ဒါ၊နေ၀၊ ယ၊ဒုအ၊ခါ၌သာလျှင်၊ ဥပ၊ဂ ဏ္ဍ ဇ်ုံ၊သွား

တော်အုံ၊ဇာဘိ၊ဤသို့၊မဟာတိယာ၊မျိုးစွာ၊သော၊ပရိသာယာ၊ ပရိသတ်နှင့်၊ သန္ဓိ၊ တတ္တ။ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားကို။ ဒဠှံ။ မှီးခြင် အုံ့သောဌာ။ ဂန္ဓာ၊ကြော်၊ သွားသည်ရှိ၊သော်၊ ဒိယမ္ဘယောဇနေ၊သေသော၊ ယူဇနာ၊ခွဲ၍ကြွင်း သောအရပ်ခွဲ-ဗျာဓိတော၊အနာ၊ဖြင့်နှိပ်စက်သည်။ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓဂတာ ယ၊ဘုရားဂုဏ်ခွဲဖြစ်သော၊ သညာယ၊အမှတ်ဖြင့်၊ ကာလကိ်၊တာ။ သေ သည်ရှိ၊သော်၊ဒေဝေသု၊နတ်ပြည်တို့ခွဲ၊ဥပဓိတွား၊ဖြစ်၍။အပရာပရံ၊အဘာန် တလဲလဲ၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူပြည်တို့ခွဲ၊ သံသရဏ်ကြောင့်ကျင်လည် သည်ရှိ၊သော်၊ ဇာမတ္တိ ဗုဒ္ဓပြုဒေ။ ဤ၊ငါ၏ဘုရား ပွင့်တော်မူသော် အာခ-ခွဲ၊ အဠာရေသ ဝ သောဓိကာနုံ၊တဆဲ့ရှစ်နှစ်အလွန်ရှိကုန်သော၊ဒ္ဒိန္ဓ ဝ သသတာ နုံ၊အနှစ်နှစ်ရာတို့၏ မတ္ထကေ၊အထက်ခွဲ၊ဓမ္မာသောကရုညော၊ဓမ္မာသောက မင်းကြီး၏၊ကနိဋ္ဌာဘာတာ၊ညီငယ်သည်၊ဟုတ်သား၊ ဖြစ်၍၊နန္ဒတ္တေ၊ဖြစ်လာ၏။ တ သော၊ထိုညီငယ်အား။ ဝိတသောကောတိနာမံ၊ ဝိတသောကဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဝိတ သောက မင်းသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့-ခြောက်နှင့်-ခြောက်အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊ ခတ္တိယ ကုမာ-ရေယိ၊မင်းသား.တို့သည်၊ သိက္ခိတာ ဗဟုဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ သင်အပ်သော အတတ်ပညာတို့ခွဲ၊နိဗ္ဗတ္တိ ။အပြီးအဆုံးသို့၊ဂတော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဂိရိဒတ္တဇ္ဇေ-ရုံ၊ဂိရိ-ဒတ္တမယေရ်ကုန်သောယ၊ ဖြစ်၍။ ဂိဟိတ္ဝါ-တော၊ လူဖြစ် လျက်၊သုတ္တန္တပိဋကေ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်ခွဲလည်းကောင်း။ အဘိဓမ္မပိ-ဋ ကေ၊အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ခွဲလည်း ကောင်း၊ဝိသာ-ရဒေါ၊ ရှာ-မဲ့ကောင်-ရဲ-ရင့် ခြင်း၏သည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍။ ကေဒ-ဝသိ၊ တနှေ့သည်။ မယ္ယကမ္ဘသမယော၊ ရုတ်ဆိတ်ကြောင်စွယ်ပြုပြင်သောအခါ၌၊ကပ္ပကဿ-ဆတ္တာသည်၏၊ ဟတ္ထ တောဝ-လ-ကမ္ပ၊ အာ-ဒ-ဝသိ၊ကျေးမွန်-ရှုနှုတ်-ဟု၊ဂဟေတွား၊ယူ၍၊ကာယသိ-ဂုယ် ကို၊ညှိ-လော-ကနော်-ကြွ-ညှိ-လျက်၊လေတာပလိတာနု၊အရေတွနှုတ်ခြင်း-ဆံ ဖြူခြင်-တို့ကို၊ဒိသွာ မြင်၍၊သဠေ-တသံ-ဝေ-ဝေ။ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊ဗဟုဇနာ-ဟု။ ဝိဂ-သနာ-ကမ္ဘဋ္ဌာ-နဲ့။ စိတ္တ-စိတ-ကုံ၊ ညှိ-ဟာ-ရေ-တွား၊ပယ်၍၊ဘာ-ဝနုံ၊ဘာ-ဝနာ-ကုံ၊ဥ-သူ-ဏှာ-ပေ-တွား၊ ဇော-ထုတ် စေ၍။တသ္မိ ယေ-ဝ-အာ-သနေ-ထိုနေ-ရာ-ခွဲသာ-သျှင်၊ ၊သာ-တာ-ပ-န္နော၊ သော တာ-ပ-နိ-သည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊ဂိ-ဒ-ဒတ္တ-ဇ္ဇေ-ရ-ဿ၊ ဂိ-ရိ-ဒ-တ္တ-မ-ယေ-ရ်၏၊ သန္တိ ကေ၊အာ-ထ-ခွဲ၊ပဇ္ဇ-ဒိ-သ-ဟွာ-ရ-ဟာ-နိ-ပြု၍၊ နစ်-မ-သော-ဝ၊ မကြာ-မီ-သာ-လျှင်၊ အာ-ရ ဟတ္ထံ၊အာ-ရ-ဟ-တ္ထ-ဖိ-လ-သို့၊ ပါ-ဝ-ကော်-ရော်-လေ-ရ၊-တော-ထုံ-ကြောင့်၊အာ-ပ-ဒါ ခေ-၊အာ-ပ-ဒါ-နိ-ခွဲ။ ။

အဋ္ဌာယံကောဗေဒင်သုံးဝဲလိသဒ္ဒေါယတာဘိ၏မန္တာဝရော။ ဗေဒင်ကိုဆောင်ကတိ၏။ တိဏ္ဍံဗေဒနှင့်ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုပါ၍ရ၊ အဆုံးတိုင်တိုင်သိမြင်နိုင်၏။ သနဲ့လာဏ္ဍုသကေဒုဗောဒအာတိဝေနှင့်ကျမ်းအလင်ကျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောလက္ခဏာစု၊ သမုဒ္ဒရိုဟလက္ခဏာကျမ်းဌာလည်းကောင်း။ ဇုတဟာသေစ၊ ဇုတဟာသကျမ်းဌာလည်းကောင်း။ ပါ၍ရ၊ အဆုံးတိုင်တိုင်သိမြင်နိုင်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မေဃါ၏သိသော၊ တပည့်တို့သည်၊ နှဒိသောတပန်ဟိဘာဝါ၊ ဖြစ်ရှေအာယတ္တိနှင့်တူကုန်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍ အာယန္တိ၊ လာကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့အား။ မန္တံ၊ ဗေဒင်ကို၊ ဝါစေမိ၊ ပို့ချ၏၊ ရဇ္ဇိန္ဒိဝ်၊ နေ့ညဥ့်ပတ်လုံး၊ အတ္ထိ နိတော၊ ပျင်းမရိ လုံးလစ်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝါစေမိ၊ ပို့ချ၏။ တာဝဒေ၊ ထိုသို့ဗေဒင်ချဲ့ဝတ္ထုဒ်၌၊ သိဒ္ဓတ္ထောနာမ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိ. သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗြဟ္မာတုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကဒ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။ တမန္ဓကာရံ၊ မောဟတည်းဟူသော အဓိကိတ်ကိုက်ကို၊ နာသေတ္တွာ၊ ဖျောက်၍။ ဉာဏာလောကံ၊ ဉာဏ်ဟူသည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ မမ၊ ငါ၏။ သိသော၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏။ သိသောနှင့်၊ တပည့်တို့အား၊ ကထေသိ၊ ဗေဒင်စကားပြောဆို ဟု၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ ဇောမဏ္ဍံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာနု၊ ကြား၍။ တဒါ ထိုအခါ၌။ မမ၊ ငါ့အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားသျှောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိတော်မူသော၊ လောဂ. နာထော၊ ဝေနေယျကြာ သတ္တဝါကို နိဗ္ဗာန်ညွှန်ပြသောင် ဆောင်တော်မူ တတ်သောဖြာ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးရပ်ဘုံသုံ.ထပ်၌၊ သမုပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူ၏။ ဇနော၊ လူများ၊ အဝေါ၊ ပါ၏။ ဗြဟ္မာ ဘုရားအား၊ အနုဝတ္တိ၊ အလေးလိုက်၍ကျင့်၏။ အမှ ငါ၏။ အား။ လာဘာ၊ ရတော်ခြင်းတို့သည် နဟောသေ၊ ရေ၊ မဖြစ်ကုန်။ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ မဟာယသော၊ များသော အခြိုအရံ၊ ဩကျော်အစောရှိ၊ တော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဖြာ်စွာဘုရား၊ တို့သည်၊ အဓိစ္စုပ္ပတ္တိကာ၊ ဝုညဉ္ဉာဏာသ မ္ဘာရအစရှိသောအကြောင်းကို စွဲ၍ဖြစ်ကုန်၏။ လောကနာထော၊ လူးသုံးပါးတို့ကိုနှိမ့်ချာနိုင်ရှိ ပို့ ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ယံ ဗုဒ္ဓေ သဗ္ဗံ၊ အကြင်ဘုရားဖြာ်ကို၊ အဝေါ ပါ၏။ ပဝေသယျုံ ဗူးဖြင်ရမ္ဘကား။ ယံ ခွန်ကောင်းလေစွ။ မေ၊ ငါ၏။ အဓိ နစ်ခုံ၊ သစ်နက်ရေကို၊ ဂဟေတ္တွာ နှ၊ ယူ၍ ဝါ ကစိရုကမဏ္ဍလုံ၊ လျှော်တောကရားကို၊ ဂဟေတ္တွာ နှ၊ ယူ၍။ အာသမ၊

သခ်ၤမ်ားကျောင်းမွ အဘိနိက္ခမ္မ၊ ထုတ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိသေး၊ တပည့်တို့ကို၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၏၊ ဥဒုမ္ဗရိကဝုတ္တံ၊ ရေသဖန်းပွင့်ကို၊ ဒုလ္လဘံဇာတိ၊ ရခဲ၏သို့၊ စန္ဒမ်ိုးလည်း၊ သသကံ၊ ယုန်ကေတ်ဆိပ်ကို၊ ဒုလ္လဘံ ယထာ၊ ရခဲ၏သို့၊ ဝါယသာနံ၊ ကျီးတို့၏၊ ဦးရံ.နွားရေကို၊ ဒုလ္လဘံ ယထာ၊ ရခဲ၏သို့၊ လောကနာထကား၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်၏၊ လောကမှာ၊ လောကသုံးပါးမှ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နေ ပွင့်သည်ရှိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဝိ၊ လုံ့အားအဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲ၏၊ ဥတောသု၊ ဘုရားဖြစ်ရာကာလ လူ့ဘဝဟူသော်အပ်သော နှစ်ပါးသော ရခဲခြင်း.တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ထင်ရှား.ရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ သဝနေ၊ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်သည်း၊ သုဒုလ္လဘံ၊ အလွန်ခဲ၏။ လောကေ၊ လောကသုံးခွင်တဲ့အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ သရပုဗ္ဗောကောင်းစွာပွင့်တော်မူ၏၊ နောဝါတို့အား၊ တော်ရှိအားတော်စီးပွါးကြောင်းဖြစ်သော၊ စက္ခုံ၊ မျက်စိကို၊ လမ္ဘ.မ၊ ရကုန်အံ့။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်.ကုန်သော သူတို့သည်.ထေ။ လာကြကုန်လော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓ သန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်သို့၊ ဂမိ သာမ၊ သွားကြကုန်စို့။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကမဏ္ဍလုဒရာ၊ ကရားကို ဆောင်ကုန်သော၊ ခဏ္ဍေ ဖုန်နှင့်ဝါသိနော၊ သစ်နက်ရေကုန်ကုန်သော၊ ဗဒ္ဓါဘာရာ ရှာရှိတော်၊ ဆံကျစ်ဝန်ဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ တေ.ထိ.ရေသွေ့ကို့သည်၊ တာဒါ.ထိုနေ့ခါ၌၊ ပဝနာ.တောအုပ်မှ.နိက္ခမုံ.ထွက်ကုန်၏.ယုဂမတ္တံ.ထမ်းပိုးတပြန်မျှ.ပေကွ မာနာ.ရှုကြည့်ကုန်လျက်၊ ဥတ္တမံ.ဖြတ်သောနေ.ရောတွင်.ဗဒ်အရောတွင်.ဗိုလ်ကိုး.ဂဝေသိနော.ရှာကုန်လျက်.အာသတ္တိ.ဒေါသရေတိတာ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်မှကင်းကုန်လျက်.ကောသရိ.ဝ.မှ.ဆံ.ကြီ.ခွရင်းခြုံ.သင့်မင်းကွဲသို့.အဆန္ဒိ.တာ.ကြောက်ရွံ့ ရဲ.သုံ.လှင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပ ကိစ္စာ.နည်းသော.ကိစ္စရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အ.လောလုပ္ပ.ပစ္စည်း.ဆာလောင်.ခဲ ဘဝ.ကိုဖျောက်ပယ် မလော်မာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိပက.ခပ်သိမ်းသော.ကိုယ် ကိုမိုင်းခြုံ.၍သိတတ်.သောပါဠိဟာ.ရိယပညာဖြင့်.ညီ.ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တုဋ္ဌိ.နော.ကြည်သက်သောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဿ ယ.သစ်ဖြစ် သစ်သီး.ရှာမှီ.ခြင်း.၌၊ စရမာနာ.ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ.ထိ.ရေ.သွေ့ကို့ သည်.ဗုဒ္ဓ.သင့်၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပါဂမုံ.ကပ်ကုန်၏.ဒီယ.ဇုယော.ဇ ရေ.ယူဇနာခွဲသည်.သော.ကြင်.သေ.ကျောက်၊ ဗျာမိ.အနာသည်.မ ဝါ အား.ဥပပဇ္ဇထ.ဖြစ်၏.အဟံ.ငါသည်.တဿ.သိ.ရ.ရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓ.သင့်.မြတ် စွာဘုရားကို.သရိတ္ထာ.အောက်.မေ့၍.ဟာလက်.တော.သော.လေ.ပွေ.ကွ.တာ

ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊စတုနဝုတေကပ္ပေ၊ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ယခုသည့် အကြင်ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုခြင်းတည်းဟူသော အနုသယတိသည်ကား၊အလဘိ၊ရပြီ၊တေနကမ္မေန၊ထိုကံကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊ဒုဂ္ဂဘဘဝကို၊နာတိဟောနာမိ၊မသိစကား၊ဟု၊ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်,ဗုဒ္ဓသည်ကား၊ ဘုရားရှင်ကိုကြည်ညိုခြင်းတည်းဟူသော အနုသယတိသည်ကို၊ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း၊မယ်၊ငါ့အား၊ကိုယ်လေသာ၊ကိုယ်သောတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်း၊အစဉ်ကုန်ပြီ၊ (၀)၊ ဗုဒ္ဓသား၊ ဖြတ်စွဲသောဘုရား၏၊သာသနာ၊အဆုံး၊အမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာ၊အပ်ပြီ၊ဟုတ်၊ ဤသို့ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွဲသောဘုရားသည်၊ ပုတ္တံ၊ဟောတော်မူ၊အပ်၏၊ပန၊ထိုဓာတုပါး၊အရေပဟတ္တံ၊အမှတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်၍။ အညံ၊အရေပဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကရောဇ္ဇော၊ပြော်ကြား၊လိုသည်။ ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ကေသေမေ၊သြလိ၊ဒိယန္တိ(၀) နတ္ထိဒါနံ၊ပုနဗ္ဘဝေ တိ။ ကေသေမေ၊သြလိ၊ဒိယန္တိ(၀) နတ္ထိဒါနံ၊ပုနဗ္ဘဝေ ဟူ၍၊ဂါထာနှစ်ပါး၊အပေါင်းကို၊ အာဘာသိ၊ရှုတဲ့ဆို၏၊မေ၊ဝ ၏၊ ကေသေ၊ဆံမုတဲ့သိတဲ့တို့ကို၊ သြလိ၊ဒိယန္တိ၊ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပြု၊ဖျင်ရိုပ်နွှတ်ပယ်ထုတဲ့အုံ့ဟူ၍။ ကပ္ပ၊ကာ၊ဆတ္တာသည်သည်၊ ဥပသက်ပ်၊ကပ်လေ၏၊တ၊တော၊ထိုဆတ္တာသည်မှ၊ အာဒ၊သံ၊ကိုယ်လုံးပေါ်မှနုတ်ကြီး၊ကို၊အာဒ၊ယ၊ယူ၍၊သရိရံ၊မိမိ၊ကိုယ်ကို၊ စွန့်ပယ်ကျိသည်၊ဆင်ခြင်ပြီ၊ တ၊ဒ၊ထိုအခါ၌,တုဏ္ဍော၊သတ္တဖီ၊ဝမှတိုက်သော၊ကာယော၊ကိုယ်သည်၊ အာဒိ၊ဗ်ဏ္ဍ၊တင်သပ်ရ၏။အာနေ ကာရေ၊အမိုက်တို့ကိုကုပြု၊ဖြစ်သော ဤခန္ဓာကိုယ်၌၊တ၊မ၊ဗျဂါ၊ မသင့်မတော်ခန္ဓာသုံ၊သွင်ခြင်း၊ဟု ဆိုအပ်သော အဓိကဖြင့်ဖိမိကိုယ်၌အစဉ်တစိုက်လိုက်၍ဖြစ်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊အလုံ စုံကုန်သော၊ စောဠ၊စေ၊ရား၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောဥစ္စ၊တို့ကို ဗျက်ဆိ၊သတ်တတ်သောကြောင့်ခ၊သူနှင့်တူ သ၊ ကဲ့သ၊တို့ကို၊ သမုဒ္ဓိန္ဓာ၊အရေပဟတ္ထ မဂဖြင့်ဖြတ် ၊ပ်ကုန်ပြီ၊ဒါန၊ယသုအခါ၌၊ဝုနဗ္ဘဝေ၊အသစ်တဘဝနှင့်ဖြစ်ပြန်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊ဝ၏၊ ၊

☰ တဘွေ,သုဂါထာ၌၊ကေသေမေ၊သြလိ၊ဒိယန္တိ,ကပ္ပကောဥပသက်ဝိတိ၊ ကေသေမေ၊သြလ်ဒိယန္တိ ကပ္ပ,ကောဥပသက်ဝတ္ထုသည်ကား၊ ဂိတိကာ လေ လူ,ပ္ပစ်စဥ္ဇအခါ၌၊ ,သူကဗ္ဗသ,ယေ၊ မုတ,ဆ်တ်ကျင်စွယ်ပြင်ဆင်သော,အ,ခါ၌,မမ,ငါ၏၊ကေ,သေ၊ဆံတို့ကို၊သြလ်ဒိယံ၊ပြုပြင်အုံ၊ ကပ္ပေ၊ပြုပြင်အုံ၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ ကောဒိန်,ဆံ,စ,ရှိသည်တို့ကို၊ ဆေ,ဒနာ,ဒ,ဝ,သေန၊ ဝုဝ,ပြင်,နွှတ်ခြင်း၊ အစ,ရှိသည်တို့၏အစွမ်း,ဖြင့်၊ ကပ္ပနတော၊ ပြုပြင်တတ်

သောကြောင့်။ကပ္ပေကာ၊ကပ္ပကမည်သော၊နာဝိတောဟု ဆင်ကြေသည်သည်၊ မံ ငါသို့။ဥပဂန္တွန်၊ချဉ်းကပ်လာ၍။တဝေါတိ။တဝေါဟု သည်ကား၊ကပ္ပ ကားတည်း။ဆင်ကြေသည်မှ။ သရိရံပစ္စဝေက္ခိသန္တိ၊ သရိရံပစ္စဝေက္ခိသံဟု သည်ကား။သမ္ဘကာယိကား၊ ကိုယ်သုံးမြင်းသော၊ အာဒါသေ၊ကြေးမှန်၌၊ ပလိတာ၊လိဘ မုခနိမိတ္တာဒဿနမုခေနေ၊ ဖြူသောဆံတွန့်သာအပေါ် သောမျက်နှာအာရုံ အရိပ်နိမိတ်အစဉ်ရှိသည်ကို မြင်ခြင်းကို အပေါ်မူလ ပဌာနပြုသဖြင့်၊မေ၊ငါ၏။ကာ၊ယော၊ကိုယ်သည်၊ဇရာယ၊အိုခြင်းကြောင့်၊အာသိ ဘူ၊ကာ၊ဝတ၊လွန်စွာနှိမ်စက်ဘိ ။ တာကား၊ဣဘိ၊ဤသို့၊ ဇရာဘိဘူတံ၊အို ခြင်းဖြင့်လွန်စွာနှိမ်စက်သော၊အတ္တာနော၊မိမိ၏။သရိရံ၊ကိုယ်ကို၊ပစ္စဝေက္ခ တိ။ဆင်ခြင်၏၊ ဝေ၊ဤသို့။ပစ္စဝေက္ခတောစ၊ ဆင်ခြင်သောငါ့အား၊လည်း၊ တုဏ္ဍော၊ အတ္ထိ ရှိကင်းသော။ ကာ၊ယော၊ကိုယ်ကို၊ အဒိသိဿ၊ ဖြင့် လတ်၏၊ နိစ္စဒုဝသုခသဘာ၊ဝါဒိဟိ၊ နိစ္စသောဝေဒုဝသောသုခသောဟု အစရှိသည့်တို့မှ ရိုးတွေ့ ဆိတ်သည့်၊ ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍။မေ၊ငါ၏၊ ကာ၊ယော၊ ကိုယ်သည်၊အာဒီသဟ၊ထင်၏၊ပညာယိ။ထင်၏။ဂ ဿ၊အာဘယ်ကြောင့် နည်း။အန္ဓကာ၊ရ အာရိက်တိုက်၌၊ဘ၊မောဗျာ၊မသင့် ၊တင့်နှလုံး သင်းခြင်း ဟုဆို အပ်သောအာရိက်ဖြင့် မိမိကိုယ်၌အစဉ်တစိုက်လိုက်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ အ၊ယာ၊ဒုဿောမနသိကာ၊ရသ၊ခါ၊တေန၊ မသင့်မတင့် နှလုံးသွင် ခြင်း၊ဟု ဆို အပ်သော၊ယေနဘာမသာ၊အကြင်အာရိက်ဖြင့်၊ အတ္တာ၊နော၊မိမိ၏၊ကာ၊ယော၊ ကိုယ်၌၊ အ၊ဒ္ဓ၊ဂတာ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇမာနဋ္ဌိ ပရိမတ္ထ အာ ဖြင့် သင်ရှာ.ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊အသုဘာ၊ဒိဘာ၊ဝံ၊အသုဘအစရှိ သောအဖြစ်ကို၊အပသ ဿ ဒ္ဓာ၊မမြင်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ အ၊ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ပရိမတ္ထအား၊ဖြင့်သင်ရှား၊မရှိသော၊သုဘာ၊ဒိအာ၊ကာ၊ရံ၊တင့်တယ် ခြင်း၊အစ ရှိသောအခြင်း၊အရာ၊ကို၊ ဂဟေ ဒ္ဓ ၊ယူကုန်သည်၊ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။ အန္ဓ၊ကာ ရေ၊ အရိက်ဟိုက်ကိုပြု၊ရာ၊ဖြစ်သော၊ဤခန္ဓာ၊ကိုယ်၌၊ အန္ဓ၊ကာ၊ရ၊ဏာ ဌာ၊နေ၊ အရိက်တိုက်ကို ပြုရာ၊ဖြစ်သော၊ ကာ၊ယော၊ ခန္ဓာ၊ကိုယ်၌။ ပေါ၊နိ၊သော မနသိကာ၊ရ၊သ ဒ္ဓ ၊ဝေ၊နေ။ အ၊သင့် အ၊တင့် နှလုံးသွင်း၊ခြင်း၊ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဥ၊ဏာ၊လော၊ကန၊ ဥ၊ဏာ်တည်း၊ဟူ၊သော အ၊ရောင်အ၊လင်း၊ဖြင့်၊ အ၊ဝိဇ္ဇာ တ၊မော၊အ၊ဝိဇ္ဇာ တည်း၊ဟူ၊သော အ၊ရိ ဂ်သည်၊ ဝိ၊တော၊ကင်း၏၊တ တော၊ဝေ၊ထိုကြောင့်သာ၊ဟု၊ စောဒ္ဓ၊စောရာ၊ ကုသိုလ်တည်း၊ဟု၊သော ဥစ္စာ၊ထုပ်ကို ဗျ ဂ်ဆီ တက်သောကြောင့် ခိုး၊သူ၊နှင့်တူ၊သော ကိ၊လေ၊သာ တို့ကို၊သ၊မ၊ဒ္ဓ ၊နှာ၊အ၊ရ၊ဟ ဒ္ဓ ၊မင်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ကုန်ကုန်ပြီ၊ စောဒ္ဓ၊ဝိ၊ယ၊စောရ၊ဝိ

ယ၊ခိုးသူကဲ့သို့၊ ကုသလဘဏ္ဍာ ဆွဲဒုနေးတာ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ဥစ္စာ ထုပ်ကိုလုယက်ဖျက်ဆီး ဘတ်သေါ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊သက်ဝေကူ ဒီသု၊တံမြက်ချေးစုရာအရပ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဆန္ဒိဘပိလောတိကကဲ့သို့ ဝိယ စွန့်အပ်သောပုဆိ နွမ်းပိုင်းကဲ့သို့၊ သာရုပါ၊ သူတော်ကောင်းတို့ သည်၊ အလားတမ္ဘောအသင်္ဘောတမ္ဘော၊ မယူအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စောဠာဝိယ၊ ခိုးသူကဲ့တို့တည်း၊ ဣသိရေဒနေန၊ အစိုးရသောသူသည်၊ အရိယဝေနေန၊မြတ်သောသူသည်၊ ဓိဂ္ဂဠ္ဆိတမ္ဘော ယ၊စက်ဆုပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊စောဠာဝိယ၊စက် ဆုပ်အပ်သောဝတ္ထုကဲ့သို့တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ စောဠာတိ။ စောဠာဟူ၍၊လဒ္ဓနာမ၊ရှိအပ်သောအမည်ရှိကုန်၏၊ ကိလေသာ၊ကိလေ သာတို့ကို၊သမုစ္ဆိန္နာ၊ပယ်ဖျောက်အပ်ကုန်ပြီ၊အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမုဒ္ဃာဋိတာ၊ ကောင်းစွာခွါအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝေဠု၊ ဤသို့သောဒေါသကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ နေသံ၊ထိုကိလေသာတို့၏၊ ပုနဗ္ဘဝေ၊ အသစ်တဘဝနှင့်ဖြစ်ပြန်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊ပုနဗ္ဘ ဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ တဘဝနှင့်အသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိဇာဒံပရိသမာပ နံ၊ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဠ္ဍေတိ၊ဖွတ်အပ်၏၊ ။ဝိတသောကတ္ထေရ ဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ ဝိဘသောတမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၆-ဝုဏ္ဏမာသတ္ထေရဂါထာ၊

ပဠဒိဝရော်ဟိတ္ထာတိအာဒိကာ၊ ပဠဒိဝရော်ဟိတ္ထာ ဤသို့အစရှိကုန် သော၊ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတောဝ၊ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဝုဏ္ဏ မာသတ္ထေရဿ၊ဝုဏ္ဏမာသမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အယ ဖွိ၊ ဤဝုဏ္ဏမာသမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတေသု၊ရှေးဘဝများတို့၌၊ ကတာဓိ ကာရော၊ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ ဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဝုဿာနိ၊ကောင် မှတို့ကို ဥပစိနန္တော၊ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊တိဿသ္သ၊တိသ္သမအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ် စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖွား၊ဖြစ်၍၊ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက် သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်၌၊ သတ္ထု၏၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အရ

ညှေ့ကောင်၊ဝိဟာရကန်တော်၊နေတော်မှသည်ရှိသော် ပံသုကူလစီဝရံ ပံသုကူသင်္ကန်းတော်ကို၊ဒုမသာခါယ၊သစ်ခက်၌လွှင့်ပယ်။ ထို့၍ ဂန္ဓကုဋီ၊ဂန္ဓကုဋိတိုက်သို့၊ပရိဝေဏ်၊ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်၊နေ့ဟူ၍ ထွေ၊ လေ.လက်ဖွဲ့သည်၊ဟုတ်လာ၊ဖြစ်၍၊ဂဟေနံ၊တော်သို့၊ ပရိဝေဏ်၊ဝင်သည်ရှိသော်၊ သတ္တုနော.မြတ်စွာဘုရား၏၊ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းတော်ကို၊ ဒိသွား၊မြင်၍၊ ပသန္နမ နသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ်လာ၊ဖြစ်၍၊ ခေါ်၊လေးကို၊ နိဗ္ဗိဒတ်လာ၊ပစ်ခဲ့၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ကား၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို၊ အနုဿ ရိတ်လာ၊ အာဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၍ ပံသုကူလံ ပံသုကူသင်္ကန်.ကို၊ ဝန္ဒ၊ရှိခိုး၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တောနဝုတ္တိကမေ့နှ၊ ထိုကောင်းမှက် ကြောင့်၊ဒေဝမနုဿသဿု၊နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရာ၌ကား၊ ကုဋိ်လည်သည်ရှိ၊သော်၊မှုမထို့ ဗုဒ္ဓပြေ၊ ဤပါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသဲ့အခါ၌၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ကုဋုမ္ဘိကကုလေ၊ သူကြွယ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ဏ.တယ်၊ထိုသတို့သား၏ ဇာတဒိ.သော၊ ဗွ.သော့နှ၌၊တတ်ပ ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌၊သဗ္ဗဘာဇနာနိ။ အသုံးရုံသောအိုး ခွက်တို့သည်၊ သုဝဏ္ဏရတနမယေဟိ၊ရွှေတနာတို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ မာသေဟိ၊ ပဲတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုဏ္ဏာ နော.ပြည့်ကုန်သည်သာလျှင်၊အဟောသုံ၊ကိုရ။ ဖြစ်ကုန်သတည်း။ တနေ့၊ထို ကြောင့် အယ၊ထိုသတို့သားအား။ ပုဏ္ဏမာသောတွေ့ဝနှာမံ၊ ပုဏ္ဏမာသ ဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်။အကံ်သု၊ ရည်ခေါ်ကြကုန်၏။ သော၊ထိပုဏ္ဏ မာသသတို့သားသည်၊ဝယပွားတွေ့၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ ဒါရေပ ရိဂ္ဂဟံ၊မယား၊သိမ်.ဝိုက်ခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍ ဂေ.သို့ ထိ၊ တယောက်သော၊ ပုဏ္ဏေ၊သားသည်ဥပ္ပန္နေ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင် သောလူ၏တောင်ကုန်ပယာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဂါမကာ ဝါ.သော.ရွာ.ပယ်ကျောင်း၌၊ ဝသ.နှင့်၊ နေလျက်၊ ဃဒေ့နှင့်၊ စေ့ဆော် သည်ရှိ၊သော်၊ ဝါယမန်နှင့်၊ လုံ.လကြိုးကုတ် အား၊ထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဆဠာဘိညော၊ရှောက်ပါ၊သောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တနေ့၊ထိုကြောင့်၊အပဒါန၊အပဒါန်၌၊ ။

သယမ္ဘူ။အလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်ပွင့်တော်မူပြီး၊သော၊အဂ္ဂဝုဏ္ဏသော ဖြာသောဝုဏ္ဏုလ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တိ၊သောနှာမ။ တိ၊သအမည်တော်ရှိ သော.ဘဂဝါ၊ဖြောက်စွာဘုရား၊သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏။ ဖိ၊နော၊တိ၊သ ဖြောက်စွာဘုရား၊သည်၊ပံသုကူလံ ပံသုကူသင်္ကန်းတော်ကို၊ဌပေတွာ၊နှ၊သစ် ခက်အဖျား၊ဆွဲခ ထား၍၊ဝိဟာ.ရံ။ ဂန္ဓကုဋိတိုက်ကျောင်း၊သို့၊ ပါ၊ဝိသိ၊ဝင်

တော်မူ၏၊ ဝိတတံ၊ မည္ဆိုက်မပြေ့မငေါ့မတိုင်မရိုင်မထင်သေးသော၊ ခွေ့ လေးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အယံ၊ ဤလေးကို၊ အကျိုး ကြွာ၊ မပစမချဘဲ၊ အတံ၊ ငါသည်၊ စရိ၊ လှည့်လည်ကျက်စား သွားလာပြု၊ မ ဆွမ်းလင်္ကပ်။ စက်ပန်းဗျာ်ကို ဂဟေတွေ့ခဲ့။ ကိုင်၍၊ ကာခဲ့၊ တောကြီးတွင်းသို့၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ပ-ဝိသိ၊ ဝင်ဖြို၊ တဏ္ဍ၊ ထိုတောကြီး ထဲ၌၊ တဒါ။ ထိုအခါ၌၊ ဒုမဂ္ဂ၊ သစ်ပင်ဗျာ၌၊ လတ္ထိ တံ၊ ဆွဲ သော၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသက်နှိုးကို။ အဋ္ဌသံ၊ ဖြင်ရ၏၊ စာပံ၊ လေးကို တဏ္ဍေ ဝ၊ ထိုဖြင်ရာ အရပ်၌ သာလျှင်။ နိက္ခိပ္ပ၊ ချထား၍၊ သိုင်ကြီး ခေါင်း၌၊ အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိ သည်၊ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍၊ သုမနော ဝပ် ဖြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပုလာ ယ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ဝိဘိယာစ၊ ဝိတိ ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသေ၌၊ ဘုရား မြတ်ကို၊ သရိတွာန၊ အောက်မေ့၍ ပံသုကူလံ။ ပံသုကူသက်နှိုးကို၊ အဟံ။ ငါသည်၊ အဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး ပြု။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ပာ၌ နွေနဝတေကမ္ဘာ ကိုးဆဲ့နှစ် ကမ္ဘာထက်၌၊ ပံသုကူလံ ပံသုကူသက်နှိုးကို၊ အဟံ။ ငါသည်၊ အဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး ပြု၊ ဝေနုကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဓာ နာဒိ မသိစကား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဝဋ္ဋနာ ယ၊ ရှိခိုးခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ သာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။(ပ)၊ ဗုဒ္ဓသား၊ မြတ်စွာဘုရား ၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတ္ဇံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဆဋ္ဌဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ် ၍ကား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ဥပဂတ္တွာ၊ ကပ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးပြု၍၊ သုသာနေ၊ သုသာန်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏမာသမထေရ်၏လည်း၊ အစိရာဂတသေဝ၊ လာ၍မကြာမြင့်မိပင် လျှင်၊ သကောဝုဏ္ဏော၊ မိမိသားသည်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အဂဟာသိ ပြုခဲ့ ၏၊ ဒါရကမာတာ၊ သူငယ်အမိသည်၊ ထေရဿ၊ ပုဏ္ဏမာသမထေရ်၏၊ ဆာဂတာဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ အ ပုတ္တကံ၊ သား မရှိ၊ သာ၊ ဣဒံ သာပတေယျံ၊ ဤဥစ္စာနှစ်ကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ မာဟ ရေယျုံ၊ မယူဆောင်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓနသိဂ ရိတွာ၊ နှလုံး သွင်း၍၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏမာသမထေရ်ကို၊ ဥပဇ္ဈာ ဧတဂ ကာမော၊ လူထွက်စေ လိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာတာ၊ များစွာသော၊ ပရိဝါ ရေနှ၊ အ ခြံအ ရံဖြင့်၊ ထေရဿ၊ ပုဏ္ဏမာသမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတ္တွာ၊ သွား၍၊ ပဋိသန္ဓါ

ရုံ၊အစ္စေ့အစပ်ကြောပေါ်ခြင်းကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ပလောဘေတုံ၊ ဗြားရောင်းခြင်းဌာ၊အာဇာတိ၊ အားထုတ်၏၊ထေရော၊ ဝုဏ္ဏမာသမထေရ်သည် အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝိတာရာဂဘာဝံ၊ ရာဂကင်းသည်၏အပြစ်ကို၊ ဓာနုဏ္ဍိ၊သိစေခြင်းအကျိုးဌာ၊ အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ ဌတ္တား၊တည်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိကိတ္တနမုခေန၊ ပဋိပတ်ကိုကြားခြင်းကဲ့ အရင်းပြုသဖြင့်၊ တသာ၊ထိုခင်ပွန်းဟောင်းအား၊ခမ်းတရား၊တော်ကဲ့၊ ဒေသေန္တော၊ဟောတော်မူလို သည်၊ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊ပဋ္ဌနိဝရဏေဟိတ္တား၊ပ၊တုဏ္ဍောကာယော အာဒီသာဏ္ဍာတ်၊ပဋ္ဌနိဝရဏေဟိတ္တား၊ပ၊ တုဏ္ဍောကာယောအာဒီသာဏ္ဍဟူ၍၊ဂါထာနွယ်၊ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အာဘာသိ၊ရှတ်ဆိုခဲ့၏၊ပဋ္ဌနိ ၊ဝရဏော၊ ကာမဆန္ဒနိဝရဏ ,ထိန်နိ ,ဝရဏ၊ ဗျာပါဒနိ ,ဝရဏ၊ ထိနမိဒ္ဓနိ ,ဝရဏ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စနိ ,ဝရဏ တည်းဟူသော၊ငါးပါးသောနိ ,ဝရဏာဒိကို၊ဟ်တ္တား၊ပယ်ခွါဗျက်ဆီးပြီး၍၊ ယောဂဏ္ဍေမသား၊ကာမယောဂ၊ဘဝယောဂ၊ ဒိဋ္ဌိယောဂ၊ အဝိဇ္ဇာယောဂ တည်းဟူသောလေးပါးသောယောဂတို့ဖြင့်မနှိပ်စက်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ပတ္ထယာ၊ရှေ့ခြင်.ဌာ၊ဓမ္မာဒါသံ၊ တရား သာဝယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောမှန်ကြေးမှန်ကို၊ဂ ဟေတ္တာန၊ယူ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏ ဥာဏဒဿနံ ဥာဏဒဿနေန၊ဝိပဿနာ ဥာဏ်အမြင်ဖြင့်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊သန္တာ၊ဗဟဟိ၊ရုံ၊ မိမိ၏အပြင် ၌ဖြစ်သောအစ္ဆရိယကာယတနာ ရှေ့ကပါ၊ဗာဟိ၊ရုယတနာ ရှေ့ကပါ၊ဟူဆိုအပ်သော၊ ဣမံ၊ကာယံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတရား အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော ငါ၏ကိုယ်ကို၊ပစ္စဝေက္ခိ၊ ဥာဏ်ကျွေးမြင့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပြီး၊ အစ္ဆရိယ ဗ္ဗုတဿ ကာနုဒ္ဓလည်းကောင်း၊ဗဟိဒ္ဓါ၊ဗဟဒ္ဓါ၊သန္တာနုဒ္ဓလည်း.ကောင်း တုဏ္ဍော၊ အာ၀ည်းနှီးသော၊ ကာယော၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်.ဟု ဆိုအပ်သောအတ္တဘောကို၊အာဒီသယ၊ ရှေးရှုထင်မြင်လတ်၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ပဋ္ဌနိ၀ရဏေဟိတ္တာတိ၊ ပဋ္ဌနိ၀ရဏေဟိတ္တာဟူသည်ကား၊ကာမဆန္ဒနိ၀ရဏ၊ ကာမဆန္ဒအစရှိကုန်သော၊ ပဋ္ဌ ငါးပါးကုန်သော နိ၀ရဏာ၊နိ၀ရဏတို့ ကို၊ပဟာယ၊ ချန်.ကုရသောအားဖြင့်ဖျက်ဆီး၍၊ချနှာ၀ဝ်ဂမေန၊ ချ.နှ.ကုရသဖြင့်။ ဝိဝံသေတ္တား၊ဖျက်ဆီး၍၊ယောဂဏ္ဍေ မသေပတ္တယာတိ၊ယောဂဏ္ဍေမသေပတ္တယာ၀ဟု သည်ကား၊ကာမယောဂ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ကာမယောဂအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာ၊ဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ယောဂေ ဟိ၊ယောဂတို့ဖြင့်၊ခေမသော၊ ဘေးမရှိသော၊အနုပဒ္ဒ၊ တသော၊ မနှိပ်စက်အပ်သော၊နိဗ္ဗာနသော၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊အဝိဂမယာ၊ရှေ့ခြင်း.ဌာ၊ဓမ္မာဒါသန္တိ၊ဓမ္မာ ဒါသံ၊ဟူသည်ကား၊ဓမ္မာဟူတံ၊ တရားသဘောဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာဒ္ဒါသံ၊

ကြေးမှုန်ကို၊ဟု၊ အကျယ်ကိုဆိုဦးအုံ၊ အာဒါသောကြေးမှုန်ကို၊ကြည်လေ
ကေန္ဒာသား၊ကြည့်သောသူ၏၊ရူပကာယေ၊ရူပကာယဠ္ဠ၊ဂုဏာဂုဏ၊ကျေး
ဇူ၊ရှိသည်မရှိသည်ကို၊အာဒီသေတိယထား၊လွန်စွာပြုသကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤသို့၊
ဝိပဿနာသမာဓိတော၊ဝိပဿနာဟူဆိုအပ်သော၊ဓမ္မာနုံ၊တရားတို့ကို၊သာ
မညဝိသေသာဝဗောဓနတော၊တူသည်၏အဖြစ်ထူးသည်၏အဖြစ်ကိုသိ
စေတတ်သောကြောင့်၊ဉာဏဒဿနဘူတော၊ဉာဏ်အမြင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
ဓမ္မာဒါသော၊တရားတည်းဟူသောမှုန်ကြေးမှုန်ကို၊ ဝိပဿနာ၊အားဖြင့်
တလဲလဲရှုသောသူအား၊ ဝေါဒါနုသံကိလေသဓမ္မဝိဘာဝနေန၊ ဖြစ်ပျက်ခြင်း
ညဉ်ညူ၊ခြင်းတည်းဟူသောသဘောကို ထင်စွာပြုသဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊
တပ္ပဘာနုသာဓနေန၊ထိုကိလေသာကိုပယ်ခြင်း၏ပြီးသဖြင့်၎င်း၊ဝိသေသ
တော၊အထူးအား၊ဖြင့်၊နာမကာယေ နာမကာယဠ္ဠ၊ဂုဏ်၊အားဖြင့်မရှင်ကျေး
ဇူး၊အင်ကို၊အာဒီသေတိ၊ရှေ့ရှုဖြင်ဖြင်ဖြင်စေ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ဓမ္မဒါသံ
ဂဟေတွာန၊ဉာဏဒဿနမဗ္ဘာနော၊ပစ္စဝေက္ခိဿာမိ၊ သမ္ဘိသန္တေဗော
ဟိရေန္တိ၊ ဓမ္မာဒါသံဂဟေတွာန၊ ဉာဏဒဿနမဗ္ဘာနောပစ္စဝေက္ခိဿာမိ
ဟံသမ္ဘိသန္တေဗောဟိရိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကာယံ၊ ရုပ်နာမ်
တရား၊အပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဓမ္မသမူဟံ၊တရား၊အပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
မေ၊ငါ၏၊ဣမံ၊အတ္တဘावံ၊ ဤအတ္တဘောကို၊ အဋ္ဌတ္ဌိကဗဟိ၊ရှုယတနာ
ဘာဝတော၊အဋ္ဌတ္ဌိကာယတနခြောက်ပါး ဗာဟိ၊ရှုယတနခြောက်ပါး၏
အဖြစ်ကြောင့်၊သန္တေဗောဟိရိ၊ အတွင်းပန္နင့်တကွဖြစ်၏၊သမ္ဘံ၊ အကြွင်း
မရှိသော၊ အနာသေသံ အကြွင်းမရှိသော၊ ဓမ္မဒါသံ၊ တရား၊တည်းဟူ
သောကြေးမှုန်ကို၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊အနိစ္စန္တိ ပိ၊အနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း
ဒုက္ခန္တိ ပိ၊ဒုက္ခဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိ ပိ၊ အနတ္တဟူ၍ရင်း၊ပဋိအ
ဝေက္ခိ ကြိမ်ဘာနုထပ်ထပ်ရှုဆင်ခြင်ပြီ၊ ဉာဏစက္ခုနာ၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်
ပဿိ၊ရှုဆင်ခြင်ပြီ၊ဧवံ၊ဤသို့၊ပဿတာ၊ရှုသည်ဖြစ်၍သည်လျှင်၊မယာ
ငါသည်၊အဋ္ဌတ္ဌမဗဟိဒ္ဓါစာတိ၊ အဋ္ဌတ္ဌမဗဟိဒ္ဓါစဟူသည်ကား။အတ္တ
နော၊မိမိ၏၊သန္ဓာနေစ၊သန္ဓာန်၌သည်းကောင်း။တုဏ္ဍော၊ အချည်းနှီး
သော၊ကာယော၊ ခန္ဓာငါးပါး၊အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊အတ္တဘောကို၊အာဒီ
သတ၊ကြည့်ရှုထင်ထင်ဖြင်လတ်၏၊နိစ္စသာရာဒီဝိရဟိတော၊နိစ္စသာရစ
သည်တို့မှကင်းခြင်းကြောင့်၊တုဏ္ဍော၊ အချည်းနှီးသော၊ ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါ
တော၊ ခန္ဓာငါးပါး၊အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တဘာဝကာယော အတ္တ
ဘောဟုဆိုအပ်သောကိုယ်ကို၊ဉာဏစက္ခုနာ၊ပညာမျက်စိဖြင့်၊ယာထာဝ

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၆-ပုဏ္ဏမာသဇာတ်ရေးဂါထာ၊ ၃၆၁

တော၊မသောကမပြုနိုဟုတ်မှန်သောအာ.ဖြင့်၊အပသိုဏ္ဍ၊ရှေ.ရှုထင်ထင်ဖြင်လတ်၏၊ဟိသစ်ခ်ုမှန်၏၊သကလမ်ပ်ိ အလုံ ရုံလည်းဖြစ်သော၊ခန္ဓပဏ္ဍကံ၊ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊တိက္ခဝေ၊ရဟန် တို့၊အဝိဇ္ဇာနိုဝုတာသည်၊အင်ဇွာဖြင့် ဖုံ.လွှမ်းအပ်သော၊တဏှာသံဝုတာသည်၊တဏှာဖြင့် ဆီးကာ၊ဝိတ်ပင်အပ်သော၊ဗာလသည်၊သူရိုက်၏၊အယံကာ၊ယာ၊ ဤကိုယ်သည်း၊ဝေ ဤသို့၊သမုဒါဂ၊တာ၊ ကောင်းစွာရောက်၏၊ ဒုတိအာဒီသု။ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကာယော တိ၊ ကာယဟု၍ .ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ အဒိသ္သတာတိစသည်မိန့်၊ အဒိသ္သတဟူသော၊ဤ၂ပ်ခြင်ဖြင့်၊ ယဒေဝယတ္ထိ ကာ၊ယော၊ အကြောင်းကုယ်၌၊ နဒဿနံ၊မရှုအပ်၊တံ၊ထိုကိုယ်ကို၊ဒိဋ္ဌံ၊ဖြင်အပ်၏၊ဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊ယံကိ၊ဖြ ဒုက္ခံ၊ရုံသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပသိတ.ဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်သောကဲ့သို့သည်။ နုအတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ကတကိစ္စတံ၊ ပြုအပ်သော ရဟန်းကိစ္စရှိသည်ဟု ဒေ.ဖြစ်ကို၊ဒသ္ဒေ.ကော၊ ပြုလိုသည်ဟုတ်တော၊ဖြစ်၍၊အညံ၊ ဒေ.ရဟတ္တ.ဖိုလ်ကို၊ဗျာကာသိ၊ပြော်ကြား၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ထေရော၊ မထေရ်သည်ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ဒုတိယိကာယ၊မယာ၊ဟောင်းအား၊မြတ်တရား ကို၊ဒေသေတွာ၊ဟော၊တော်မူ၍၊ တံ၊ထိုမိန်းမကို၊သရဏေသုစ၊သရဏတို့ တို့၌လည်း၊ကောင်း၊ သီ၊လေသုစ၊ သိလတို့၌လည်း၊ကောင်း၊သံ၊ပတိ၌ ပေ တွာ၊ကောင်းစွာတည်စေ၍၊ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ၊ပုဏ္ဏမာ သဇာတ်ရေးဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ပုဏ္ဏမာသမထေရ်၏ဂ ထာအာဘွဲ့သည်နိဗ္ဗဒေ ပြီးခြင်းတို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၇-နန္ဒကဇာတ်ရေးဂါထာ၊

☰ ယထာဝိဘဒ္ဒေါ အာဇညော်တိအာဒိကာ၊ ယထာဝိဘဒ္ဒေါအာဇညော ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော၊ နန္ဒကဇေ့ရဿ၊နန္ဒကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ဤနန္ဒ ကမထေရ်သည်သည်း၊ပုရိမဇာတ်ဌေသု၊ ရှေးဘုရား၊တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်း၊ခြင်.ရှိသည်၊ဟုတ်တော၊ဖြစ်၍၊ တဇ္ဇတဇ္ဇာဘဝေ၊ထို ထိုဘဝ၌၊ဝုညာနံ၊ကောင် မှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်ဟုဝတ္တော၊ဖြစ်၍၊ ဘိဒိ ၊ သ၊ သင်ဒီအမည်တော်ရှိ၊သော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာ လေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ပစ္စန္တဒေသေ၊ပစ္စန္တရာဇ်အရပ်၌၊ဥဋ္ဌိတ္တာ၊ဖြစ်

၍။ဝိညာဏ်တံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ပဋ္ဌေါ၊ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ဝနစာရီ၊ကား၊ တောသားမုဆိုးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဝိစရေ၊ကြောင့် ဥဒ္ဒဿ လည်သည်ဖြစ်၍၊ကေဒိ၊သံ၊တနေ့သ၌။သ ဟ ဟု၊မြတ်စွာဘုရား၏။စက်မနှ ဋ္ဌာန်၊စကြံ့သွား၊ရာအရပ်ကို၊ ဒိသွာ ဖြင်၍၊ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၏။ ဝါလုကာ၊သဲတို့ကို၊ဩကိရိ ကြဲ၏။သော၊ထို တောသားမုဆိုး၊သည်၊ တေနပုညကမ္မေန။ ထို၊ကောင် မှ၊ကြောင့်၊ဒေဝ မနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူပြည်ဘဝ၌၊ သံ သရ၊နှောင်ကျင်လည်သည်ရှိ၊သော်၊ ဣမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါ၊ဒေ၊ ဤ၊ဝေတ္ထာဘုရား ပွင့်တော်မူ၊ခဲ့ခ၌။ စမ္ပေယ်၊ စမ္ပာ ပြည်၌၊ဂဟပတိကုလေ၊သူကြွယ်မျိုး၌။နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လာ၏။တ၊ယား၊ထို၊သတ္တိ သား၊အား၊နန္ဒကောကိနာမ်။ နန္ဒကဟူ၊သော၊အမည်ကို၊အကာ်သု ပြုကုန်၏။ အာ၊ယား၊ထို၊နန္ဒကသတ္တိ၊သား၏။ ဧဒ္ဒကာ၊ဘာ၊တာ၊ပန်။ အစ်ကိုယ်ကြီး၊သည် ကား၊ဘုရား၊တော်နာမ၊ဘရတမည်၏။တ၊ယား၊ထို၊နန္ဒကမ၊ထေရ်၏။ ပုဗ္ဗ၊ယော ဂေ၊ရှေ့ ၌ဖြစ်သော အား၊တုတ်ခြင်း၊သည်၊ အ၊နန္တ ရ၊ဝ ဣတ္ထ၊ထို၊အ၊ခြား၊မရှိ သော၊ဝ ဣတ္ထ၊ဌာ၊အာ၊ဝ၊ထင်စွာ၊ဘ၊ဝိ၊သတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။တေ၊ဘော၊ဝ၊ထည့် နောင်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ဝိညာတံ၊သိကြား၊လိမ္မာ၊သည်၏အဖြစ်သို့ ပဋ္ဌေ၊ရောက၍။ အာ၊ယ၊ယ္ဟ ဣ၊သော၊ကဲ၊ အ၊ရှင်သော၊ကား၊ကို၊ကော၊ဋ္ဌိ၊ဝိ၊သံ၊ ကော၊ဋ္ဌိ၊ဝိ၊သ၊ဘိ၊သား၊ကို၊ပဇ္ဇ၊ဓိ၊တံ၊ရှုဟန်ပြု၊သည်ကို၊ သုတ္တ၊ကြား၊၍၊တ ထ၊ထို၊သို့သော၊အခြင်း၊အရာ၊ဖြင့်၊ သုရ၊ဘ၊လော၊ နှ ညှံ့၊သော၊ သော၊တော ဝိ၊နာ၊မ၊ သော၊ကာ၊သတို့သား၊စဉ်ကျက်လည်း၊ပဇ္ဇ၊ဓိ၊ရှုဟန်ပြု၊သော်၏၊မယ်၊ ဝ၊တို့သည်၊ ကိ ံ မဂ် ပန်၊အ၊ဘ၊ယ်ဆုတ္တ၊ယ်ဒ့်၊အ ံ့ နည်း။ ဣတိ၊ ဤ၊သို့။ပဇ္ဇ၊ဓိ ံ သု၊ရှုဟန်ပြုကုန်၏ တော်သု၊ ထို၊ညီ၊နောင်နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ဘ၊ရှု၊တော်၊ ဘ၊ရှ၊တ၊အစ်ကို၊သည်၊နစိ ံ ၊သော ဝ၊ မ၊ကြာ၊ဓိ၊သာ၊ကျင်၊ ဝိ၊ပ၊သ၊နံ ဝိ၊ပ၊သ၊နာ ကို၊ဝ၊ဆော့တွာ၊ပ၊ပါ၊စေ၍။ ဆ၊ဌာ၊ဘိ၊ညော၊ ခြောက်ပါ၊သော ဒ၊ဘိ၊ညာ၊ဉ်ရှိ သည်၊ အ၊ဟော၊သိ၊ဖြစ်၏။ နန္ဒကော၊ပန်၊နန္ဒကသည်ကား။ ကိ၊လေ၊သာ၊နံ ကိ၊လေ၊သာ၊တို့၏။ ဗ၊လ ဝ ဘ၊ဝ ဝေ၊နေ၊အာ၊ကြီး၊သည်၏ အ၊ဖြစ်ကြောင့်၊တာ၊ ထို၊မျှ၊လောက်၊ ဝိ၊ပ၊သ၊နံ၊ ဝိ၊ပ၊သ၊နာ ကို၊ ဥ၊သ ဣ ဣ ၊ပေ၊တို့၊ လုံ့.လ၊ပြု၊စေ ခြင်.ဌ၊။ နာ၊သ ကျ၊ မ၊တ်ရှိ၊ဝ်၊ ဝိ၊ပ၊သ၊နာ၊ယ၊ ဝိ၊ပ၊သ ၊နာ ကမ္ဘ ဌာ၊နီ၊ဌ၊ ကမ္ဘ၊စီ၊ဖြ၊နီ၊ခြင်း၊အမှုကို၊ ကပ္ပေ၊တိ ဝေ၊ ပြု၊သည်သာ၊လျှင်တည်း။ အ၊ထ၊ ထို၊အ၊ခါ၌။ အာ၊ယ၊ ထို၊ညီ၊ဖြစ်သော နန္ဒကမ၊ထေရ်၏။ ဘ၊ရ၊တ၊ဖြ၊ရော၊ ဘ၊ရ၊တ၊မ၊ထေ၊ရ၊သည်။ ဒ၊ဘ၊ယ်၊ ဒ၊လို၊ကို၊ ဥ၊တ္တ၊ား၊သို့၍၊ အ၊ာ၊သ၊ယော၊ ရှိ၊ဖို့ရာ၊သည်၊ ဘ၊ဝ၊ဝ၊ကာ၊မ၊ာ၊ ဖြစ်လို၊သည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ကံ၊ ထို၊ညီ

ဖြစ်သော နန္ဒကမင်းထေရ်ကို၊ ပန္ထာသမဏီ၊ နောက်လိုက် ရဟန်းကို၊ ကတွေး၊ပြု၍ ဝိဘာဝုတောဝ၊ကျောင်းမှ၊ နိဿဝိတွေ၊ ထွက်၍၊ မဂ္ဂသဝီးပေ၊ လမ်းခရီး၏အနိုး၌၊နိုသိန္နော၊ နေလျက်၊ဝိပဿနာကထံ၊ ဝိပဿနာနှင့်စပ်သောစကားကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊သကမှ သုဇာတ်ထွေ၊လှည်းကုန်သည်သည်း၊ဂန္ဓာ၊ကြွေ၊သွားသည်ရှိသော် သကဒ္ဓေ၊လှည်း၌၊ယုဇ်တွာ။ ဟသော၊ဒေကော၊တကောင်သော၊ဂေါ၊ထော၊နွားသည်၊စိက္ခလ္လ၌၊နေ၊ ညွှန်နှစ်ညွှန်း၊စိ.ရိဂုဏ်အရေပ်၌၊ သကဒုံ၊ လှည်းကို၊ ဥဒ္ဓရိ ဘုံ။ ဆုတ်ဆယ်ချင်းဌ၊အသကြွာ၊ကြွ၊ မတတ်နိုင်သည်၊ ဟုတွေ၊ ဖြစ်၍၊ပရိပတိ၊လည်း၏၊တ၊တော၊ဘုံ၊ချွန်ညွှန်ရိဂုဏ်အရေပ်၌လည်းသောအခါ၌နုံ၊ထိုနွားကို၊သတ္တဝါ၊ယော၊လှည်းကုန်သည်သည်။ သကဒ္ဓာ၊ တွည်းမှ၊ မော၊စတွေ၊ချာ်စေ၍၊တိ၏ဆဋ္ဌ၊မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ပါနီယဇ္ဇ၊သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ဒတွေ၊ပေး၍၊ပရိသမံ၊ပင်ပန်းခြင်းကို။ အပနေတွေ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ပုနဲ၊တဘန်၊ ပုရေ၊လှည်းဦး၌။ ယော၊ဧသေ၊ ကပြန်၏၊တ၊ တော၊ထိုနောင်မှ၊ဂေါ၊ထော၊နွားသည်၊သန္တာ၊ပရိသမော၊ငြိမ်းပြီးသောပင်ပန်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွေ၊ ဖြစ်၍၊ သ၌ဗ ၅ လော၊ ရအာစ်သောဆောင်းရှိသည်၊ ဟုတွေ၊ဖြစ်၍။ တံ်သ ကဒုံ၊ထိုလှည်းကို၊ စိက္ခလ္လ၌နတော၊ ညွှန်ရိဂုဏ်အရေပ်မှ၊ဥဒ္ဓရိတွေ၊ထုတ်၍၊ ထ၊လော၊ ကြည်းကုန်း၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏၊ အသ၊ထို ၄ခါ၌၊ဘရတ၊ဝေ့ရော၊ဘရတ၊တမထေရ်သည်၊ နန္ဒကသ၊နန္ဒကမထေရ်အား။ အာဝုသောနန္ဒက၊ငါ့ရှင်နန္ဒက၊ဆုမသ၊ဤနွား၏၊ ကမ္ဘံ၊အမှုကို၊တွံ၊သင်သည်၊ပဿသိနောပဿသိနု၊ ဖြင်၏လော၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊တံ်ထိုနန္ဒကမထေရ်ကို၊ နိဒသေတွေ၊ ပြု၍၊ တေန၊ ထိုနန္ဒကမထေရ်သည်၊ ပဿသိ ဖြင်၏ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝ၊ဗ္ဗေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဆုမ ဗ္ဗံ၊ ဤအ ဗ္ဗောင်းကိုးသုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပ ဓာ၊ရေတိ၊ မှတ်လေ ဆောင်လေ လော၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ဆုတ ရော၊နန္ဒကမထေရ်သည်၊ အယံ ဂေါ၊ထော၊ ဤနွားသည်၊ ဂုပသန္တာ ပရိ သမော၊ ငြိမ်းပြီးသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိသည်၊ ဟုဝတ္တ၊ဖြစ်၍၊ပက်ဌာနတော၊ညွှန်ရိဂုဏ်အရေပ်မှ။ဘာရံ၊ဝန်ကို၊ဥဒ္ဓဟတိယ ထာ၊နှုတ်ဆောင်ဘိသကဲ့သို့၊ ဝေ်၊ဤသို့ မယာ ဝိ၊ ဂါ သ,သ်လည်း၊ ဘံ သာ ရ ပက်၊တာ၊ သံ သ ရာ တည်းဟု သော ညွှန်မှ၊ အတ္တာ၊ ဝိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိ တဗ္ဗာ၊ထုတ်ဆောင်အပ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ တ မေ ဝ၊ ထိ နွားကိုပင်လျှင်၊ အာ ရမ္ဘ ဏံ၊အာ ရုံ ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝိ ပဿ နာ ယ၊ ဝိ ပဿ နာ ကမ္မ ဋ္ဌာန်း၌၊ကမ္မံ၊ စိ၊ဖြန်း၊ခြင်း အမှု ကို၊ ကရော ဣ ၊ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိ ရ သော ဝ၊ မ ဂ္ဂ ဝ ဒိ

သာလျှင်၊ အရဟာတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါနိ၌ ။

☰ အဟံ၊ငါသည်၊ပုရေ၊ခ္ရေးဘဝ၌၊မိဂလုဒ္ဓေါ၊ သားသတ်အမျိုး၊တောမူ ဆိုး၊သည်၊အာသိ ၊ဖြစ်ဘူ ၏၊ကာနနေ၊အသံကျယ်ကျယ်မည်ရာဖြစ်သော အရည်း၊တောခို၊ဝါတမိဂံ၊ သမင်ပျံကို၊ဂဝေသနော်ရှာသည်ရှိသော်၊ စက်မံ၊တိသမြတ်စွာဘုရား၏ စင်ကြယ်တော်ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ရ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဥဿာ၊ခါ၊ခါးပိုက်ဖြင့်၊ပဋိဗဒ္ဓံ၊သဲကို၊ဂယ္ဟ၊ဆောင်ယူ၍ သိရိမဂေါ၊ ဘုန်းကြီးသရေရှိတော်မူသော၊ သုဂတသ၊ တိသမည် ဝတ္ထင်ဘုရား၏၊စက်မေ၊စင်ကြယ်တော်၌၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍ရင်း။သုမနော၊ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ ဖြစ်၍ရင်း၊ဩ ဘိရိ ၊ကြွခဲဘူး ၏၊ဣတောဒ္ဓကမ္မာမှ၊ကေတိ သေကပ္ပေ သုံးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ပဋိနံ သဲကို။အဟံ၊ငါသည်၊ အာကိရိ ကြွခဲဘူး ၏၊တ သကမ္ဘသ၊ထိုသဲကြွ ၊သောကောင် မှက်၏၊ဝါဟသာ၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာဘိစာနာမိ၊မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ဤသို့မသိခြင်းတည်း ဟူသော အကျိုးသည်၊ ပဋိနံ သ၊သဲကြွ ၊သောကောင်းမှက်၏၊ဖလံ၊အကျိုး ပေးတည်း၊မယ္ဟံ၊ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ဖျက် ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ (၀)၊ ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ။ အဆုံး၊အမ ဟော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ပန်၊ထိုမှတပါး၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ အတ္ထ နော၊ မိမိ၏၊ဗေဠုဝါတိကသ၊အစ်ကိုယ်ကြီးဖြစ်သော၊ဘရတ္ထေရသ ဘရတမ၊ထေရ်၏၊ သန္ဓိကေ၊အထံ၌၊ အည်ံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက ရောဇ္ဇော၊ပြောကြား၊လိုသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ယထာဝိဘဒ္ဒေါ်အာဇညော (ပ)ဝတ္ထုံ ဗုဒ္ဓသ၊သြ၊သန္ဓိ၊ယထာဝိဘဒ္ဒေါ်အာဇညော(ပ)ဝတ္ထုံ ဗုဒ္ဓသ သြ ရသံဟူ၍၊ ဂါထာနယ်၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဘဒ္ဒေါ်ဇာတ်အား၊မစောင်းလုံ့လကောင်းသော၊အာဇညော၊ နွားလားဥသ ဘဇာနေယျသည်၊ခလိတွား၊ချာ်ချော်တိမ်းပါး၊လမ်းမှောက်မှား၍၊ပတိဋ္ဌာ တိယထာ၊တည်သကဲ့သို့၊အပိ ထိုအတူလျှင်၊ ဘိယျော၊လွန်စွာ၊သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊လဒ္ဓါန၊ရ၍၊အာဒီနော၊မတွန့်တိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ ဖြစ်၍ ရုဒ္ဓံ၊မိမိဆောင်အပ်သော ဝန်ကို၊ဝဟတေ၊ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ဇဝံ၊ ဤအတူ၊ ဒဿနသမ္ပန္နံ၊ ဥာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားရှင်၏ကြေးရဲသံ၊ ရင်ခွဲဖြစ်သော၊ ဝုတ္တံ၊ သားဖြစ်သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓသော ဝတ်ကံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်ဖြစ်သော၊ ဓီ၊ ငါ့ကို၊ အာဇာနိယံ၊ နွားလားဥသဘာတို့ မောရေထား မှတ်ကြားလေကုန်သော၊ ။

တဏ္ဍိ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဘိယျောလဒ္ဓါနသံ ဝေဂံ အဒိနောပဟာတေ ရုဂ္ဂေ၊ ယိယျောလဒ္ဓါနသံ ဝေဂံ အဒိနောပဟာတေ ရုဂ္ဂေ ဟု သည်ကား၊ အာဂတသာ၊ ရောဂါလာ၊ သော၊ ဘာရေ ဃာ ဝန်ကို၊ ယဒိ ဒဲပယံ ဆုဒ်အာ ပဟန်း၊ အကြင်ရှက်ဆောင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တော်ဤသို့ရှက်ဆောင်ခြင်းသည်၊ ယော်ငါ၏၊ ဖောတိ ဗလဝိရိယာနံ ဖောက်စွမ်းလုံ့လဝီရိယတို့အား၊ အနုဗ္ဗဝိကံ၊ အလွန်သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏ ဓာတ်ဤသို့ သင့်ဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ လဘိတ္ဝာ ရဒ္ဓါ၊ အဒိနော၊ မတ္တန့်တုံ့သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ အဒိနမာနသော အလိနစိတ္တော၊ မတ္တန့်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ အလီနော တိ ဝါ၊ အလီနော ဟု၍ လည်း၊ ပါဌော ပါဌ်သည်၊ အဓိ ရှိ၏၊ သော ဝေ ဝေ ဟော ထိုအဒိ နသဒ္ဒါ၏ အနက်ပင်ဘည်း၊ ဘိယျောတိ၊ ဘိယျောဟု သည်ကား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘဝနံ ဘလဲလဲ၊ သော၊ ထိုနန္ဒကမထေရ် သည်၊ ဗဟုသော၊ အကြိုင်းအရှည်မှ ဘိယျော၊ လဒ္ဓါ ၊ အတ္တနော ဗိမိ ၏၊ ရုဂ်ဘာရံ ဝန်ကို၊ ပဟာတေ ရှက်ဆောင်၏၊ ဥဒ္ဒဟတိ ရှ ကဲ့ဆောင်အပ်၏၊ သော်ကား ကြွင်းသောစကားရပ် သည်၊ ဟောဒ္ဒာ၊ ဒေသကာ ဒ္ဓ ရမဏီယ ဝိဟာရေ ဇေတဝနေ ရမဏီယ ဝိဟာရ မဟာ ထေရ်၏၊ ဂါထာ ဘာ ဏ္ဏနာ ယံ၊ ဂါထာ အမှတ် ၌ ဝုတ္တနယ မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ။နန္ဒကဇွေရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ နန္ဒကမထေရ်၏ ဂါထာ အတွင်းသည်၊ နိဒ္ဒိတာ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၈-ဘရတဇွေရဂါထာ၊

(၁) ပေါ်နန္ဒကဂန္ဓာမ၊ တိုအာဒိကာ၊ ပေါ်နန္ဒကဂန္ဓာမ ဤသို့ အစရှိကုန်သော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဘရတဇွေရသား ဘရတမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ ကိုရေ၊ အာကုယ် ဘုံ ဆိုဦးအုံ၊ အာသီ ။ ဤဘရတမထေရ်သည်၊ အနောဒဿသိ ၊ အနောမဒဿသိ အမည်တော်ရှိ၏သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂါဝ လေ၊ လက်ထက်တော်၌။ ကုလဂေဟေ ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ ၊ ဖြစ်၍ ဝိညူတံ ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့ ပဋ္ဌေး ၊ ရောက်သည်၊ ဟုတ္ဝာ ၊ ဖြစ်၍ ၊ ကောဒိ ဝသံ ၊ တနေ့သ၌ ၊ မနုညဒဿနံ ၊ နှစ်သက်သဖြင့်ရှုအပ်သော၊

မရဒုဿသမ္ဘယသံ။ နှုတ်ညံ့သောကောင်းသောအတွေ့ရှိသော၊ ဥပါဟနဒ္ဓယံ၊ ဘိုနပ် အရုံကို၊ဂဟောတွေ့ယူ၍။ ဂန္ဓဗ္ဗော်ကြီးသွားသည်ရှိသော်၊ စက်မန်ကို၊ ထိုမှ၌မှစကြိုကြွတော်မူသော၊သတ္တိရာ။အနေးမဒသယိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွား၊မြင်ရ၍၊ပသန္နမာနသော၊ ကြည်လင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥပါဟနာ၊ဘိနပ်တို့ကို၊ဥပနာမေတွာ၊ကပ်၍။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊ အတိရုဟတု စီ၊တော်မူပါ၊လော၊အယံဥပါဟနာ။ဤဘိနပ်သည်၊မမ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ဒီဃရတ္တံ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ဟိတာယ။ အစီးခြေပွါး၊အလို့ ငှါသည်းကောင်း၊သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အသ၊ဖြစ်ရာ ၏၊မှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တဿ။ ထိုအမျိုးသား၊အား၊အဂ္ဂဿနဏ္ဍံ ခြိုး ခြောက်ထောက်ပုံ ခြင်းငှါ၊ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို၊အတိရုဟိ၊တက်စီးတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား သည်၊ တေနဝုညာကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ် ပြည်သူပြည်တို့၌၊သံသရေနှောက်ကျင်သည်သည်ရှိသော်၊ဇာမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ စဉ္ဇာနဂရေ၊ ဧမ္ပာပြည်၌၊ဂဟပ တိကုလေ၊သူကြွယ်မျိုး၌၊နဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လာ၏။အသ၊ထိုအမျိုးကောင်းသား အား၊ဘရုတောတိနာမံ၊ဘရုတမဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ဝိညူဘံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ် သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ သောဏာတ္ထေရေ၊သား၊သောဏမထေရ်၏၊ ပဇ္ဇဓိဘာဝံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သောဝိနာမ၊ထိုသော ဏသတ္တိသားမည်စည်လျက်၊ ပဇ္ဇဓိ၊ရဟန်းပြုသော်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ သဠာ တသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်သန့်ခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ပဇ္ဇဓိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ကတာဝုဗ္ဗကိစ္စော၊ပြုအပ်သောပုဗ္ဗကိစ္စရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ကမ္ပံ၊စီ ဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊နုစိရသေဝ၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ဆဋ္ဌာတိ ညော၊ခြောက် ပါးသောအတိညာဉ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အဟဒါ နေ၊အာပဒါနိန္တိ။

လောကဇေဋ္ဌာ။ သတ္တလော ကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသ ဘော၊ နတ်ပြိုဟ္ဟာလူ မြတ်တော်မူသော၊ အနောမဒဿီ၊ အာနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဝါဝိဟာရာ၊ နေ့သန့်ရှင်းအငေါ်မှ။ နိက္ခမ္ဘ ထွက်၍၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။စက်မံ၊စကြီ ထက်ဖို့၊ အာရုဟိ၊ တက်တော်မူ၏။ သုကတံ။ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်

အပ်သော၊ပါနဒိ၊ဘိနပ်ကို၊ဝယ်၊ယူ၍၊အတံ၊ငါသည်၊ အဋ္ဌါနံ၊အဋ္ဌနံ၎သည် ဗျာယူဇနာဝကာခရီး၊စက်ကို၊ပဋ္ဌိပဋ္ဌိ၊သွား၏ တဏ္ဍုလ၊ထိုအရပ်၌၊ ပတ္တိကံ၊ ခြေချင်ကြွေဆန့်စက်တော်ဖြန့်သော၊ စာရုဒဿနံ၊ မခမ်.ရှာ့ဗွလ်လွန်ဘင့် တယ်သော၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ အနောမဒဿိမြတ်စွာဘုရား၏အဋ္ဌသာသ်၊ဖူးမြင်ရပြီ၊သက်စိတ်ကို၊ မမ်စိတ်ကို၊ပဿာဒေတွာ၊ကြည်ညိုစေ၍ ပါနဒိ ၊ဘိနပ်ကို နိဟရိတွာန၊ဆုတ်ယူ၍၊ ပါဒမူသော၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ဌပေတွာ.ထား၍၊ဣဒံ ဒံဝစနံ၎ဤစကားကို၊အပြုပါ၊ ယျောက်ကြားပြီ၊မဟာပါဒု၊ ကြီးသောလုံ.လ ရှိတော်မူသော၊ သုဂတန္တု၊ ဂတ်ကောင် မှန်တူ၊ချွန်မလပ် ပေးဝေတတ် သော၊ဝိနယ ဘ၊ဝေနေယျကြာသတ္တဝါကို၊ဗုဒ္ဓာနုညာ၊သာင်ဆောင်တော် မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၊တို့၊အခရင်ဘုရားသည်၊အတ်ရှာ၊တာ၊တော် မူသော၊ဆုတောင်း၎ဤဘိနပ်အလျှောကြောင့်၊ဖလံ၊ကောင်းကျိုး၊ဟု လတိသောမိ ရေလိုပါ၏၊သောအကြောင်း၊ထိုအကျိုးသည်၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ သမ္ဓိဗျတု၊ ပြည့်စုံပါစေ၊သောကေ၊ဒ္ဓေား သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊နရာ သဘော၊ နက်ပြတ္တာလူမြတ်တော်မူသော၊အနောမဒဿီ၊ အနောမဒဿီ အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပါနဒိ ၊ဘိနပ်ကို၊အလို ရှိပါပကား၊စီးတော်မူပြီ၍၊ဣဒံဝစနံ၎ဤဆိုလတ္တံ့.သောစကား၊တော်ကို၊အပြု ပါ၊ဟောတော်မူ၏၊ယော၊အကြင်ဒါယကာသည်၊ မေ၊ငါ့အား၊ပါနဒိ ၊ဘိ နပ်ကို၊ပဿန္နော၊ကြည်ညိုသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သေဟိပါဏိဘိ၊မိမိလက် တို့ဖြင့်၊ အဒဒါ၊ကပ်လှူ၏၊ တံ၊ ထိုဒါယကာကို၊အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂိဇ္ဈ ယိသောမိ၊ကြားပေအုံ၊ ဘာသတော၊ဟောတော်မူလတ္တံ့.သော၊မမ၊ငါ့ဘု ရား၏၊သန္တိကာ၊အထံတော်မှ၊သာ၊ဝေါ၊သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တုဗ္ဘေ၊သင်တို့သည်၊ သုဏာထ၊နာကြကုန်လော၊ဗုဒ္ဓသာ၊ အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂိဏှ၊အသံတော်ကို၊ အညာယ၊ကြားသိ၍၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ သုမနာ၊ဝမ်.မြော်ကာ် ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ဝေဒဇာတာ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း၊ရှိကုန် သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကတဉ္ဇလိ၊ ချီအပ်သော လက်အုပ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သင့်ရော်အလုံ၊ရုံကုန်သော၊ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်၊သမာဂတာ

အညိ ၄.ည္ဟ ကိုရောက်လာကုန်၏၊ ပါနဒိနှင့်၊ဘိနပ်တို့ကို၊ ဖားပခါ၊နေနှင့် လှူရ ခြင်း၊ကြောင့်၊အယံ၊ဤဘိနပ်လှူသောဒါယကာသည်၊ သုခိတော၊ချမ်းသာ ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့.၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ပညာသက္ခဏ္ဍကို၊အကြွမ်ပါ၊ဆယ်၊ဒေဝ၎ဏ်။နတ်မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ကရိသာ

တိ၊စိုးအုပ်ရလတ္တံ့။သဟာသကွဘုတ္တုံ၊အကြိမ်တဏှာထောင်၊စက္ကဝတ္တိုးကြော
ရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဘုရိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
ပုဗ္ဗသဒ္ဓေ၊ပဒေသရာဇာမင်း၏အဖြစ်သည်၊ဝိပုလံ၊များစွာ ၏၊ဝဏ္ဏနှင့်တော
အရေအတွက်အား၊ဖြင့်၊အသင်္ခေယ်မရေတွက်နိုင်၊ဆုံးတော၊ဤဘဒ္ဒကပ္ပာမှ
အပရိမေယျကပ္ပေ၊မရေတွက်နိုင်သောကပ္ပာ၌ ကြည်ညာကကုလသမ္ဗန္ဓော
ကြည်ညာကမင်းမျိုးဖြစ်သော၊နှာမေနု၊အမည်အား၊ဖြင့်၊ဂေါတမောနှာမ၊ဂေါ
တမအမည်ကောဝိဒ်သော၊ သတ္တဝါ၊ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ လောကေ၊လော
ကဒ္ဓ၊ဘုရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။တသ၊ထိုဂေါတမဖြတ်စွဲဘုရား၏၊ဝေဠုဝန
လောကုတ္တရာတရား၊ဖြတ်တို့၌၊ဒါယာဒေါ်၊အား၊ပွဲခံယူတတ်သော၊ ဝမ္ဘနိဗ္ဗ
တော၊လောကုတ္တရာဝမ္ဘပေါင်းနှီးဖန်သင်း၊အင်ပြီးသော၊ကြေ၊ရသော၊ရွှေ၊ဝင်
တော်နှစ်သား၊တော်စစ်သည်၊ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံး၊ရုံသော
အာသဝေါတို့ကို၊ပရိညာယ၊ ပိုင်း၊ခြား၊သော၊အား၊ဖြင့်သိ၍။ အနာသဝေါ
အာသဝေါကင်းသည်၊ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗာယတိ၊သတိ၊ငြိမ်းလတ္တံ့။ဝုဿ ဝေါ
ဘုန်းရှိသောသူသည်၊ဒေဝလောကေ ဝါ၊နတ်ပြည်၌လည်း၊ကောင်း၊မနုဿ
ဝါ၊လူ့ပြည်၌လည်း၊ကောင်း၊နိဗ္ဗတ္တိ၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဒေဝယာနပန္နိဘာဝံ
နတ်တို့၏ယာဉ်နှင့်တူ၊သော၊ ယာနံ၊ယာဉ်ကို၊ပန္နိလဘိ၊သတိ၊ ရလတ္တံ့။
ပါသာဒါ၊ပြာသာဒ်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ သိရိကာ၊ ထမ်း၊စင်တို့သည်
လည်း၊ကောင်း၊ ဝယ်ကုံ၊ပေါင်ချုပ်သည် လည်း၊ကောင်း၊ သမလင်္ကာ၊
ကောင်းစွာ ဘန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊အာဇညသံယုတ္တာ၊အာဇာနည်ဖြင်းကကုန်သော၊ရထာ၊ရထား
တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဒါ၊အာခါခဝ်သိမ်း၊မေ၊ဂါ၊အား၊ ပါတုဘဝန္တိ။
ထင်ရှား၊ဖြစ်ကုန်၏။အဟံ၊ဂါထာ၊ကား၊သည်၊အာဂါရာ၊အိမ်ရာတည်ထောင်လူ
တို့ဟောင်မှ၊နိဗ္ဗာန်မဟုတ်ကုန်ဟု၊ တောထွက်ကုန်သော်လည်း၊ရထေန၊ ရထား
ဖြင့်၊နိဗ္ဗာန်ကို ထွက်ရ၏၊ ကေသေသု၊ဆံတို့ကို၊ဆိုင်ရာမနေသု၊ ရိပ်ဖြတ်အပ်
ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊အ၊ရဟတ္တံ့၊အ၊ရဟတ္တဖိုလ်သို့၊အ၊ပါ၊ဝုဏိ၊ရောက်လေ၏။
မယ္ဟံ၊ဂါ၊အား၊လာဘာ၊ ရတော်ပေစု၊မေ၊ဂါ၊အား၊ သုလဒ္ဓံ၊ကောင်းသော၊ရ
ခြင်းပေတည်း။ ဝါ၊ကိုမူ၊ ဘိနပ်ကည်းဟူသော ကုန်သွယ်ခြင်း၊ကို။ သုပ
ယောဇိတံ၊ကောင်းစွာယှဉ်ဆက်ရ၏၊ကေ၊ပါ၊နဓိ၊ဘိနပ်တရုန်ကို၊ဒတ္တာ၊နု၊လျှ
ရသော်ကြောင့်၊အစလံ၊လောကဓံဘုရား၏ကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်း၊မရှိသော
ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ပဏ္ဍာ၊ရောက်သည်၊ အ၊ဖြစ်ရ၏၊ဤဘဒ္ဒကပ္ပာမှ
အပရိမေယျကပ္ပေ။ မရေမတွက်နိုင်သော ကပ္ပာ၊ဆက်၌၊ ယံ၊ပါ၊နဓိ၊

အကြောင်ဘိနပ်ကို၊ အဟံ။ ငါသည်၊ အဒါသိ။ လျှောခဲ့ဘူး၏။ တေနကမ္မေန၊ ဘိုဘိနပ်လျှားသောကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ။ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနामိ။ မသိစဘူး။ ဣတော၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသော အကျိုးသင်သည်၊ ပါနုဒိသ၊ ဘိနပ်အလျှော်၏ဖလဲ၊ အကျိုးပေတည်း။ မယ္ယံ။ ငါ့အား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဗျာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ။ (ပ)။ ဗုဒ္ဓသား ဖြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ။ အာဇုံ။ အာမတောဝါကို၊ ကတံ။ လိုက်နာ အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာစွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောပြီ၊ တာဝမူ အပ်၏။

ပန်၊ ထိုမှတပါး။ ဆဋ္ဌာဘိ၊ ညာ၊ ခြောက်ပါး သောအဘိညာဉ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကနိဋ္ဌာ၊ ဘိကေနု၊ ညီငယ်ဖြစ်သော၊ နန္ဒကဟေရေန၊ နန္ဒကမထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တုနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ အာညံ၊ အရေဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရေတော၊ ဖြေကြားခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိ၏။ ဣဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌၊ နန္ဒကော ဝိ၊ နန္ဒကသည်လည်း၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဘာတော၊ ဖြစ်၏။ ဟန္ဒ၊ ယဒု၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ။ ငါတို့သည်၊ သဏ္ဌာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်သို့ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ ဒုသိ တပြဟ္မစရိယတံ၊ သုံးအပ်ပြီးသော ဖြတ်သော အကျင့်သတင်းသုံးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဝေဒိ၊ သာမ၊ ကြားလျှောက်ကုန်အုံ့။ ဣတိ။ ဤသို့ ဥပုန်း ဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကံ ဝိတက်ကို၊ နန္ဒကဟေရေ၊ နန္ဒက မထေရ်အား၊ ကသေ ဣဏ္ဍာ။ ပြုကြောင်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ဟေ၊ နန္ဒက ဂစ္ဆာမ၊ ပ၊ သဗ္ဗသံယောဇနဂ္ဂယောတိ၊ ဟေ၊ နန္ဒက ဂစ္ဆာမ၊ ပ၊ သဗ္ဗသံယောဇနဂ္ဂယောဟု၍၊ ဂါထာဒွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ နန္ဒက၊ ငါ့ညီလူလတ် နန္ဒက၊ ဟေ၊ လာ ယော၊ ဥပဇ္ဈာယ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အုံ့။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌ၊ ဖြတ် စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌ သိဟနာဒ်၊ ကေသရခြင်္သေ့ဟင်း၏ အာသံကဲ့သို့သော ရဲ့ဝဲ့ သောအာသံကို၊ နဒိ၊ ယာမ၊ ကြားလျှောက်ကုန်အုံ့။ မုနိ၊ ဖြတ်စွ ဘုရား သည်၊ နော၊ ငါတို့ကို၊ ဣဒ္ဓိကမ္မပါယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်၊ ယာယ၊ အကြင် အာရုဟတ္တဖိုလ်ဒိဋ္ဌာနဲ့ အကျိုး၌၊ အရော၊ ငါ့တို့ကို၊ ပဇ္ဇဟယိ။ ရဟန် ပြုတော်မူ၏။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ သဗ္ဗသံယောဇနဂ္ဂယော၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောဏ္ဍော၊ ထိုဒုကျိုးသည်၊ အ ဒုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပါပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နန္ဒကာတိ၊ နန္ဒကဟူသည်ကား၊ ဣဒါ၊ သပန်၊ အာလုပ်ထည်း။ ဟေတိ၊ ပေါ်ဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒကမ

ထေရ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိ ကေကရဏံ၊ မိမိထံမှောက်ရောက်အောင် ပြုခြင်းတည်း၊ ဂန္ဓာမတိ။ ဂန္ဓာမဟူသော ဤစကားသည်။ တေန၊ ထို့ကြောင့် ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကမထေရ်သည် လည်းကောင်း။ အတ္တနာစ၊ မိမိဟူဆိုအပ် သောဘဝတမထေရ်သည်သည်းကောင်း၊ ကေန္ဒ၊ တပေါင်းတည်း၊ ကာ တဗ္ဗကြိယာဝစနံ၊ ပြုအပ်သောကြိယာကိုဆိုသောစကားတည်း။ ဥပဏ္ဍာ ယ သသာတိ၊ ဥပဏ္ဍာယ သသဟူသည်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမန္တာ ပဏ္ဍုနာစ၊ သမန္တာစက္ခုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု ၅၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်လည်းကောင်း။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာသယာနုသယာဒီနံ၊ အလိုအနုသယစရိုက် အစရှိသည်တို့ကို၊ ယထာဘူ ၊ ဝိလောကနေန၊ မသောက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာ ကြည့်ရှုတော်မူသဖြင့်၊ သဒေဝကဿ၊ ဗြဟ္မာမလဝဲ နှတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏လည်း၊ ဝဋ္ဋာဝဋ္ဋံ၊ အပြစ်ကြီးအပြစ်ငယ်ကို၊ ဥပနိဗ္ဗာယတိ၊ ကပ်၍ရှုတတ်၏၊ ဒုတိယသုတ်၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဥပဏ္ဍာယောတိ၊ ဥပဏ္ဍာယ်ဟူ၍။ ဝတ္ထုဒွိတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုး ၄၂၊ ၈မနုတ္တံ၊ သွား သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေသတုံ၊ ပြခြင်း၄ ၊ သိဟနာဒံ နဒိသသာမဗုဒ္ဓ သဒ္ဓသ သမ္ဘုခါတ်၊ သိဟနာဒံ နဒိသသာမဗုဒ္ဓ သဒ္ဓသ သမ္ဘုခါဟူ၍။ အာဟာ၊ ဟော တော်မူ၏။ ယထာဘူ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ တိဗျာဟရတာယ၊ အကြင်အကြင်မသောက် မပြန် ဟုတ်မှန်တိုင်းသော လောကုတ္တရာ ဂုဏ်စကားကို ရွတ်ကြား သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဘိတနာဒ ဘာဝတော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိသော အသံကြောင့်၊ သိဟနာဒံ၊ သိဟနာဒမည်၏၊ ဗုဒ္ဓ သ သမ္ဘာ သမ္ဘုဒ္ဓ သ၊ မြတ် စွာဘုရား၏၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့မချုတ်မလွှတ်သမ္ဘုဒ္ဓ စစ်ဖြစ်တော်မူသော ကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမတာယ၊ အလုံးရဲ့သောသတ္တဝါတို့ထက် မြတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သေဋ္ဌ သ၊ မြတ်တော်မူသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သာဝကဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အစရှိသည်တို့ထက်၊ သေဋ္ဌ သ၊ မြတ် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဘုခါ၊ ဖျက်ခြောက်ခဲ့၊ ဝုဒ္ဓတောဝ၊ ရှေ့တော် ခဲ့၊ နဒိ သသာမ၊ ကျူးရှင့်လျှောက်ထားကျုံး ဝါကုန်အံ့၊ ဒုတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သိဟ နာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောအသံကို၊ နဒိတုကာမော၊ ကျူးလိုလို၏ တံ၊ ထိုကျူးပါးသောအခြင်းအရာကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယာယ္ဟာ ထိ ဂါထာ၊ ယာယ္ဟာ ဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ

ဏ္ဍီ၊တဏ္ဍ။ ထိုဂါထာ၌၊ယာယာတိ၊ယာယဟူသည်ကား၊ယဒဏ္ဍံ၊ အကြင် အရဟတ္တမဂ်လ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ ယာယ၊ အကြင် အရဟတ္တမဂ်လ နိဗ္ဗာန် တည်းဟူ၊သောအကျိုးဖြစ်ခြင်း၌၊ယဒတ္ထာနုပဂတိယာ၊ အကြင်အရဟတ္တ မဂ်လနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအကျိုးသို့ရောက်ခြင်း၌၊ ဣတိအယံ။ ဤသည် ကား၊အာဇ္ဇော၊အနုက်တည်း၊နောတိ၊ နောဟူသည်ကား၊ အမှောက်၊ငါတို့ ကို၊အနုကမ္ပါယာတိ၊ အနုဂ္ဂဟမ္ပါယဟူသည်ကား၊ အနုဂ္ဂဟနေနေ ပြုမြဲ တော်မူသ ဖြင့်၊ အမှေးနှင့် ငါတို့ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း၊ ပဇ္ဇာဇ ယိ၊ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ပမ္မာဇေသိ၊ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊မုနိကိ၊မုနိဟူသည် ကား၊ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား၊သောအဇ္ဇော၊ ထိုအလုံ့စုံ၊သောအကျိုးသည်၊ သံယောဇနာနံ၊သံယောဇဉ်တို့၏၊ ခယတ္ထ တောဝ၊ကုန်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တမဂ်လအကျိုးသို့ နော၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊အဇ္ဇေတိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အနုပဋ္ဌော၊ရုပါပြု၊ အဓိဂတော၊ရုပါပြု၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဇ္ဇော၊အနုက်တည်း၊ ဘရတဇ္ဇရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဘရတမထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည်း နိဋ္ဌိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၉-ဘာရဒ္ဒါဇဇ္ဇရဂါထာ၊

နဒန္တိ ဝေ သပ္ပညာတိ အာဒိကာ၊ နဒန္တိ ဝေ သပ္ပညာ ဤသို့ အစရှိကုန် သောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဘာရဒ္ဒါ ဇသ၊ဘာရဒ္ဒါဇ၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။အယဓိ ဤအာဒေါ်ဖမထေရ် သည်လည်း၊ပုရိမဇာတိသုခေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ ပြုအင်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍုတဏ္ဍုဘာဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ။ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ သည်းပူးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မှုတောဝ၊ဤဘဒ္ဒက မ္ဘာဝမှ၊ကေတိ သေကပ္ပေ၊သုံးသိုက်ပတ်ခ်ီ၊ကုလ ဝေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အ ဖြစ်သို့၊ပဋ္ဌော၊ရောက်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ သုမနံ နာမ၊သုမနအမည်တော်ရှိသော၊ပန္နေကဇဋိလ်၊ပန္နေကဇဋိလ်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိဏ္ဏာယ။ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန်၊ကြွတော်မူသည်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ပသန္နမာ နသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သုပရိဏ္ဏံ၊ရင့်လေ ပြီးသော၊ ဝလ္လိကာရေ၊ပေလ်၊ နွယ်ချိုသီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ သော၊ထို

အမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနဝုညာ ကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသား၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရာနှင့်၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ မွေမတ္တိ ဗုဒ္ဓပြုနေ၊ ဤငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇကြီးဟပ်ပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဗုဒ္ဓသားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လာ၏၊ ဂေါတ္တနာမေန၊ အနွယ်အမည်အားဖြင့်၊ ဘာရဒ္ဒါဟောတွေ၊ ဘာရဒ္ဒါဟု၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှားကြ၏၊ သော၊ ထိုဘာရဒ္ဒါသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရောက်လတ်သော် ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ကေဝုတ္တံ၊ တယောက်တည်း၊ သားသားကို၊ လသိ။ ဧ၏၊ တသ၊ ထိုသားအား။ ကဏ္ဍဒိန္နောတိ နာမံ၊ ကဏ္ဍဒိန္နဟူသော အမည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တသ။ ထိုကဏ္ဍဒိန္နအမည်ရှိသောသတ္တိသား၏ ဝိညာဏ်၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တကာ သော၊ ရောက်သောအခါ၌၊ တာတ၊ ချစ်သောကဏ္ဍဒိန္န၊ အသုကသေ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အာစရိယသား၊ ဆရာ၏သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို။ သိက္ခိတ္တော၊ သင်၍၊ ဟေ၊ လာခဲ့၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုကဏ္ဍဒိန္နကို၊ ဝတ္တော၊ ဆို၍၊ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိလပြည်သို့၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ သော၊ ထိုကဏ္ဍဒိန္နသည်ကိုသားသည်၊ ဂန္တွာန၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရဝုဠေ၊ ခရီးအကြား၌၊ သဒ္ဒ၊ မြည်စွာဘုရား၏၊ သာဝကံ၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ဂ ကျောဏမိတ္တဖြစ်သော၊ မဟာသေရံ၊ မဟေရ်ကြီးကို၊ လသိတ္တာ၊ ဒေ ဖြိသဟဲတကဲ့၍ တသ၊ ထိုမဟေရ်ကြီး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ တရား၊ တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ. ရဟတ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကတဝုဇ္ဇကိစ္စော၊ ပြီးအပ်သော ဝုဇ္ဇကိစ္စရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဂ မ္ဘီ၊ စိုးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌၊ ၊

သုမနောနာမ၊ သုမနအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တက္ကရာယံ၊ တက္ကရေပြည်၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝလ္လိကာရေဟသံ၊ နွယ်ချိုးသီးကို၊ ဂယှ၊ ဆောင်ယူ၍၊ သယမ္ဘုဿ၊ သုမနအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏။ ဣတောဒ္ဒိကမ္ပာမှ၊ ကေတိ သောကပ္ပေသုံး

ဆဲတကမ္ဘာထက်၌၊ တခါ။ထိုအခါ၌။ ယံပလံ၊ အကြင်နွယ်ချိုသီးကို၊ ဒုဒံ၊ ကပ်လျှက်ခဲ့ကုန်၏၊ တာသကမ္ဘယား၊ထိုနွယ်ချိုလျှောသော ကောင်းမှုကံ၏၊ဝါဟသား၊အစွမ်းဖြင့်။ဒုဂ္ဂ ဘိ ၊ဒုဂ္ဂ ဘိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊မသိစကုန်း ဣဒံ။ဤမ သိရှိခြင်းဟူ၏သော အကျိုးသည်၊ ပလဒါနာ၊ သစ်သီးလျှော်ခါ စေတနာ၏၊ ပလံ၊အကျိုးပေတည်း၊မယ်။ငါ့အား။ကိုယ်လေသာ၊ ကိုယ်လေသာဝိုက်ကို၊ ချေပိ တာ၊ ဇာတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြီ၊ (ပ)။ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအာမတော်ကို၊ကတ်၊လိုက်နာ၏ပါပြီ၊ ။

အသပဏ္ဏာ၊ထိုနောင်မှ၊ အာသာ။ ထိုဘာရဒ္ဒါဖမယောရ်၏။ ပိတာ၊အာတ ဖြစ်သော၊ဘာရဒ္ဒါ။ဖော။ဘာရဒ္ဒါဖသည်၊ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော် ၌။ဝိ ဟ ရ ကြောင့်၊နေတော်မူသော။ဘဂဝန်ကို၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ထို၊ဥပသက်ခံတွေ ကပ်၍၊သဒ္ဓမ္မာ၊သူတော်ကောင်းတရားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊နစိရဿေဝ၊မကြာမြင့်ဘိသာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ် ကို၊သစ္ဆာကာသိ ရကား၊ဖြာက်ပြု၏။အဌပဏ္ဏာ၊ထိုနောင်မှ၊ဘာရဒ္ဒါဖော၊ ဘာရဒ္ဒါဖသည်၊ သက္ကာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတုံ ဂိုဏိုး၊ခြင်းငှါ၊ရာဇဂ ဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ဖြတ်စွာ ဘုရား ၏၊သန္တိကေ။အထံတော်၌၊ နိသိန္နံ၊နေတော်မူသော။ ပိတရံ၊အဘ ဖြစ်သောဘာရဒ္ဒါဖမယောရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍။ ဘုဇ္ဇစိုင်ကြား၊နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊မေးငါ၏၊ ပိတာပိ၊ခေါ်။အာဘသည်လည်း၊ပဗ္ဗဇိ တောဟ၊ရဟန်းပြု၏။ ကိ ံ ဘုခေါ်၊ အသို့နည်း။အနေန၊ ဤမယောရ်သည်၊ပဗ္ဗဇ္ဇ ကိစ္စံ၊ရဟန်းကိစ္စသည်၊ မဇ္ဈိမ်၊အပြီးသို့၊ပါဒိတံ၊ရောက်စေအပ်ပြီ၊ဟုတိ၊ ဤသို့ဝိမံသနော၊ ရုံစမ်းလျက်၊ ဒိဋ္ဌာသဝတ္ထာ၊ ရဟန္တာ၏ဇရာ ဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍။ဝဲ၊ ထိုမယောရ်ကြီးကို၊ သိဟနာဒံ၊ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲဘင်း သောအသံကို၊ နဒါပေတုကာမော၊ ပြုက်ဆိုလိုသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။ပဗ္ဗ ဇေန္တော ဟိ၊ ရဟန် အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ တုမှေဟိ၊ အရှင်သုရားတို့ သည်၊သာဓုခါ။ကောင်းသည်ကိုသားလျှင်၊ ဂတံ။ပြုအပ်ပေ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ကိစ္စံပန်၊ရဟန်းကိစ္စသည်ကား။မဇ္ဈိကံ၊အထွဋ်အဝယ်သို့၊ပါပိတံ၊ရောက် စေအပ်ပြီးလော။ ဣဘိ၊ဤသို့ ပုဏ္ဏိ၊မေး၏၊ ဘာဒ္ဒါဇော၊ဘာဒ္ဒါဖသည်၊ ဝုတ္တာ၊သား၊ယား အား။အဓိဂမ်၊ရအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ကျေးကျူးတရား အထူးကို ဒိဋ္ဌေန္တော၊ ပြလိုသည် ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နဒန္တိ ဇေ သပ္ပညာ၊ ပ၊ဝုတ္တ ဒိသွာန အနာသဝန္တိ ဂါထာဒွယံ။ နဒန္တိ ဇေ သပ္ပညာ၊ပ၊ ဝုတ္တ ဒိသွာန အနာသဝံ ဟူသော ဂါထာနှစ်ခုအားပါင်းကို၊ အဘာသိ၊ဆိုတော်မူ၏။ ။ ဂိရိ ဂ ဟ ဂ ရေ၊

သားတို့ အလေ့ပျော်ရွှေစံခမ်းတောင်ဂူနန်းခို၊ သိဟာ၊ ခြင်္သေ့ဘို့သည်၊ နဒန္တိ ဈာ၀၊ဟောက်ကုန်၏သို့၊ဝေ၊ဤသို့၊သ၀ါဟာန်၊စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တ ကွသော။မာရ်၊ကိုးလေသမာရ်အာဘိသင်္ခါရမာရ်ဒေ၀ဝုတ္တမာရ်ကိုးဖေတ္တာ အောင်ဖြင်ပြီး၍၊ဝိရာ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိဇိတသင်္ကမာ၊ အောင် အင်ပြီးသောကိလေသာအင်စစ်ဖြေပြင်ရှိကုန်သော၊ သပ္ပညာ၊အရေဟတ္တ မဂ်ပညာရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နဒန္တိ၊ ကျုံ်း၀ါကုန်၏၊ မော၊ဝါ၏၊ သတ္တာ၊ဆရာသည်လည်း၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊ဘုရား၊ရှင်တည်း။ ပရိစိတ္တော၊ ဆုံးမကဖြစ်သည်ကို နှား၀ယ်တည်ထား၊သဖြင့် ၁စား ဆည်းကပ်မပြတ် မသွေ၀ါ သုံးနေ၏။ ၀ဗ္ဗော၀၊ ကိုးပါး၊သောလောကုတ္တရာ တရား၊ကိုလည်း ကောင်း။သံ၊ဃော၀၊အာရိယာသံ၊ဃာ၊တော်ဖြတ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ပူဇိတော ပူ၊ဇော်အပ်၏၊ အဟဟ္တ၊ဝါသည်လည်း၊အနာသ၀ံ၊ အာသ၀ေါ၊ကင်း၊သော၊ ရဟန်း၊သား၊ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဝိ၊ဟာ၊ဒိ၊ကုန်လတ်၏၊ သုမနော၊ဝမ်း၊မြောက် ပါ၏။ ।

॥ တတ္ထ၊ထိ၊ဂါထာ၌၊နဒန္တိ၊တိ၊နဒန္တိ၊ဟူသည်ကား၊ယထာဘူ၊စ္စဂုဏာ၊ဘိ ဗျာ၊ဟာ၊ရ၀ေ၊သေန၊အကြင်အကြင်မ၊ဘော၊ကျ်မ၊ပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်း၊သော၊ဂုဏ် ကို၊ပြောကြား၊ဖြောက်ဆို၊သည်၏အစွမ်း၊ဖြင့်၊ အ၊ဘိ၊တ၊နာ၊ဒ်။ မ၊ကြောက်မ၊ရှိ. သော၊အ၊သံ၊ကို၊နဒန္တိ၊ကျုံ်း၀ါ၊ကုန်၏၊ ဂ၊ဒ္ဒ၊တ်ိ၊ကျုံ်း၀ါ၊ကုန်၏၊ ၎ဝ၊ဒ်ိ၊ဝ၊ံ ဟူသော၊ဤ၊သ၌၊သည်။ ဇုဒါ၊နိ၊ယ၊ခုအ၊ခါ၌၊ဝ၊ဗ္ဗ၊ဗ္ဗာ၊ကာ၊ရ၊ဒ၊သ၊နံ၊ ဆိုအ၀် သော၊စ၊ကား၏ အ၊ခြင်း၊အ၊ရာ၊ကို၊ပြ၊ခြင်း၊တည်း။ သ၊ပ္ပ၊ညာ၊တိ၊ သ၊ပ္ပ၊ညာ၊ဟူ သည်ကား၊အ၊ဂ္ဂ၊မ၊ဂ္ဂ၊ညာ၊ဓိ၊ဂ၊မေန၊အ၊ရ၊ဟ၊တ္တ၊မ၊ဂ်ိ၊ပ၊ညာ၊ကို၊ရ၊သ၊ဖြင့်၊သ၊ပ္ပ၊ညာ ပ၊ညာ၊ရှိ၊ကုန်၊သော၊ပုဂ္ဂိုလ်၊တို့၊သည်၊ ပ၊ညာ၊ဝ၊ဝုလ္လ၊ပ၊တ္တာ၊ ပ၊ညာ၊ဖ၊ပြန့်ပြော ခြင်း၊သို့ ရော၊က်ကုန်၊သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိ၊ရ၊တိ၊ ဝိ၊ရ၊ဟူ၊သည်ကား၊ စ၊ဘု၊ဇ္ဇ၊ဓ၊သ၊မ္ဘ၊ဝ၊ခ၊ဝိ၊ရိ၊ယ၊သ၊ဗ္ဗ၊ဋ္ဌ၊ာ၊ယ၊ လေး၊ပါး၊သော၊သ၊မ္ဘ၊ဝ၊ခ၊ဝိ၊ရိ၊ယ၊နှင့် ပြည့်စုံ၊သော၊ကြောင့်၊ ဝိ၊ရ၊၊ဝိ၊ရ၊မ၊ည်ကုန်၏၊တ၊တော၊ဝေ၊ ထို၊ကြောင့်သော လျှ၊အ၊နု၊ဝ၊သေ၊သ၊သံ၊ကိ၊လေ၊သ၊ပ၊ဟ၊နိ၊မ္ဘ၊ထ၊နေ၊နေ၊အ၊ကြင်း၊ရှိ၊သော၊အ၊ား၊ဖြင့် ညစ်ညူ၊ စေ၊တ၊တ်ဟူ၊ပန်၊စေ၊တ၊တ်သော၊ကိ၊လေ၊သာ၏၊အ၊ပင်း၊အ၊သင်း၊ကုန်ခ်ိ စက်ဖျက်ဆီး၊ခြင်း၊ကြောင့်၊ သ၀ါ၊ဟာန်၊သ၀ါ၊ဟာ၊နမည်၏၊ ကိ၊လ၊သ၊ေ၊ရ၊ ကိ၊လေ၊သ၊မာ၊ရ်ကို၊လည်း၊ကော၊င်း၊ အ၊ဘိ၊သ၊င်္ခါ၊ရ၊မာ၊ရ်၊အ၊ဘိ၊သ၊င်္ခါ၊ရ၊မာ၊ရ် ကို၊လည်း၊ကော၊င်း၊ ဒေ၀ဝုတ္တ၊မာ၊ရ်၊ ဒေ၀ဝုတ္တ၊မာ၊ရ်ကို လည်း၊ကော၊င်း၊ ဖေ၊တ္တာ၊အောင်ဖြင်ပြီး၍၊ ဝိ၊ဇိ၊တ၊သ၊င်္ကမာ၊အောင်အ၊ပ်ပြီ၊သော၊စ၊စ်ဖြေ၊ပြ၊င်ရှိ ကုန်သော၊သ၊ပ္ပ၊ညာ၊ အ၊ရ၊ဟ၊တ္တ၊မ၊ဂ်ိ၊ပ၊ညာ၊ဖြင့် ပ၊ညာ၊ရှိ၊ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့

သည်။နဒန္တိ၊ကျုံးဝါးကုန်၏၊မှုတိအယံ၊ဤသည်ကား။ သမ္ဘေဒ္ဓာ၊စပ်ခြင်း
တည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝိဗေဘဇ္ဇဝိဘေယျနု။ အောင်အပ်သော မားရ၏ကိုအောင်
သဖြင့်၊သိ၊ဟနာဒ်။ကြောက်ရွံ့ဓဲ့ကင်းရဲတင်းသောအသံကို၊ဒသေတွာ၊
ပြု၍၊မှုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အာရာဇေတဇ္ဇသမာရာဓနေနု။ ပြိုးစေအပ်သော
ကားကို၊ကောင်းစွာပြိုးစေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊မှုနှိုတဇ္ဇသိဒ္ဓိယာစ၊
အလိုရှိအပ်သောအကျိုး၏ ပြိုးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တံ၊ထိုအနုက်
ကို၊ဒသေတု၊ပြခြင်းငှါ။ သဗ္ဗာစပရိစိဏ္ဏောမေတိ။ သဗ္ဗာစပရိစိဏ္ဏော
မေဟု၍၊ဒုတိယဂါထာ၊ ဒုတိယဂါထာကို၊အဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ တ ဗ္ဗ
ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ သဗ္ဗာစပရိစိဏ္ဏောမေတိ၊ သဗ္ဗာစပရိစိဏ္ဏောမေဟု
သည်ကား၊မေ၊ငါ၏၊သဗ္ဗာ ဆရာသည်၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား
တည်း၊ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမ၊တော်မူတိုင်း၊ ဩဝါဒ နုသာသနိကရုဏောနု
ဂြိုးဦးစွာဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော်ဩဝါဒနှောက်၌ ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်
သောအနုသာသနီကိုလိုက်နာသဖြင့်၊မယာ၊ငါသည်၊ ပရိစိဏ္ဏော၊ဆည်း
ကပ်၍နေ၏။ ဥပါသိတောဝ၊ဆည်းကပ်၍နေ၏၊နုဝမ္ဘာဒိကရုဏံ။ တရားနှင့်
ဆန့်ကျင်ခြင်းကိုမပြု၊ ဝိသေသိတောဝ၊ အထူးသဖြင့် နှားထောင်ခြင်းသို့
ရောက်၏၊မှုဘိအယံ၊ဤသည်ကား။အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဝမ္ဘော
သံဃောစပုဗ္ဓိတောတိ၊ဝမ္ဘောသံဃောစပုဗ္ဓိတောဟုသည်ကား၊နဝဝိဓေ
ဝိ၊ကိုးပါးအပြား၌သည်လည်းဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရဝမ္ဘော၊လောကုတ္တ
ရာတရားသည်၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ပဋိပတ္တိယာ
ဂတမဂ္ဂါ၊ အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကြောင့်၊ အနုပဋ္ဌိယာ၊ဖြစ်သောမဂ်
လေးတန်အစဉ်အားဖြင့်လျှောက်ပတ်စွာဖြစ်သော၊ သိလဒိဋ္ဌိသာမညဂမ
နေနု၊ သိလအယူတူသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ အရိယသံဃောစ၊
အာရိယသံဃာကိုလည်းကောင်း၊ပုဗ္ဓိတောဝ၊ပူဇော်အပ်၏၊မာနိတောဝ၊ဖြတ်
နိုးအပ်၏၊အဟာရ္ဗုဝိတ္ထောသုမ၊နာဝုတ္ထံဒိသ္မာနအနာသဝဉ္စိ၊ အဟာရ္ဗုဝိတ္ထော
သုမနောဝုတ္ထံဒိသ္မာန အနာသဝံဟုသည်ကား၊ မေ၊ငါ၏၊ ဝုတ္ထံ၊ သားကို၊
အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း
ဒိဋ္ဌာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ခြင်း
ကြောင့်၊ဒဿနဟေတု၊ မြင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဟံဝိ၊ငါ
သည်လည်း၊ဝိတ္ထော၊အာဝိသဂင်းသောပီတိဖြင့်နှစ်သက်ပါ၏၊ နိရာဓိသာ
ယ၊အာဝိသဂင်းသော၊ပီတိယာ၊ပီတိဖြင့်၊တုမ္ဘော နှစ်သက်ပါ၏၊တာတော
ဧဝ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊နိရာဓိသေန၊အာဝိသဂင်းသော၊သောမနဿေ

နေ့ဘက်ပြောက်ခြင်းဖြင့်၊သုမနော၊ဝင်.ပြောက်သည်၊ဖောတော၊ဖြစ်၏၊ဤကဲ့သို့ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ ၊ဘာရဒ္ဒါဖွယ်ထွေရဂါထာ ဝတ္ထုနှာ။ ဘာရဒ္ဒါဖမည်သော ထေရ၏၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်.သို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၅၀-ကဏ္ဍဒိန္နထွေရဂါထာ။

ဥပါသိကာသပျုရိသာတိအားဒိကာ၊ ဥပါသိကာသပျုရိသာ၏သို့အစ ရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိ.သော၊ ကဏ္ဍဒိန္နထွေရသာ၊ ကဏ္ဍဒိန္နမ၏ထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ဤကဏ္ဍဒိန္နမထေရ်သည်လည်း။ ဝုရိမဇနပဒေသု၊ရှေးတုရားတို့၌၊ ကတာဓိ ကာရော၊ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ ဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဝုဿာနိ၊ကောင်းမှုဘို့ကို၊ဥပစိနန္တော၊ဆည်းဖူးသည်၊ ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ ဣဒေဝ၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ၊ စတုနဝုတေကပ္ပေ၊ ကုန်ဆဲ့လေး ကမ္ဘာထက်၌၊ကုသဝေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နတ္ထတ္ထိတ္တော၊ဖြစ်၍။ ဝိညုကံ၊သိ ကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော။ရောက်သည်ရှိ.သော်၊ ကေနိဝသံ၊ တာနေ့သည်၊ သောဘိတံနာမ၊ သောဘိတအမည်ရှိ.သော၊ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိဿွာ၊မှီးမြင်ရ၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညို သော.စိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ ဝုန္နာဂဝုမ္ဘေဟိ၊ပုံ ညောက်ပန်းတို့ဖြင့်၊ပူဇော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တောနကမ္ဘန်၊ သုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ္ဌော၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါ.ဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသဲ့သောအခါ၌၊ရာဇဂဟေ၊ရေဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ပြာဟွတာကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တော၊ဖြစ်၍၊ကဏ္ဍဒိန္နေါတ်လဒ္ဓနာမော၊ကဏ္ဍဒိန္နဟုခေါ်အပ် သောအမည်ရှိသည်၊ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ဝမ္မသေနာပတိ၊အရှင်သ.ရိပုတ္တရာမ တော်ရှိသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တော၊ကပ်၍၊ဝန্ဒံ၊တရားတော်ကို၊သုတ္တော။ကြားနာ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရခဲအပ်သောသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်၊ ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ သော၊ထို ကဏ္ဍဒိန္နသည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရောက်သတ်သော်၊ နိသယသမ္ပတ္တိယာ၊ အာရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းသည်၊ ဝေါဒိယမာနော၊ဘိုက်တွန်းအပ်သည်၊ ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ ဝမ္မသေနာပတိ၊ ၏ အရှင်သ.ရိပုတ္တရာယို၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ဝန্ဒံ၊ တရား.တော်ကို၊

သုတ္တာ၊ ကြားနာခဲ့၏၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ ရဟန်းသော သဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို။ ဝဍ္ဎေတ္တာ၊ ပွါးစေ၍၊အာရဟတ္တံ၊အာရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တေန ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါန်၌၊ ။

သောဘိတောနာမ၊သော ဘိတအမည်ရှိသော၊ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိတ္တကူဋေ၊စိတ္တကူဋ်တောင်၌။ ဝသိ၊နေတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂိရိပုန္နာဂံ၊ တောင်ပုန်းညောက်ပန်းကို။ ဂယောတ္တာ၊ ယူ၍၊ သယ ဟ္ထေ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဘိဟုဇယိ၊ဟူဧေါ်ပြု၊ဆွတောဝ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊စတုနဝုတောကပ္ပေ၊ကိုးဆဲ့လေးကမ္ပာထက်၌၊ ယာယစေတနာယ၊အကြင်စေတနာကြောင့်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာဘိဟုဇယိ၊ဟူဧေါ်ပြု၊တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ။ ၎သိစဘုး၊ဆွတ်၊ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓဟုဇာယ၊ဘုရားကိုဟူဧေါ်ခြင်း၏။ ဗလံ၊အကျိုးပေတည်း၊ မယ္ဟံ၊ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဘာပိတာ၊ ဖျက်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ ဗုဒ္ဓသ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံ၊အမတော်ကို၊ကတံ၊ ပြီကနာ အပ်ပြီ၊ဆုတိ။ ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတ္တံ၊ဟောတော်မူ အပ်၏။ ။

ပနဲ၊ထိုမှတပါး၊အာရုဟတ္တံ အာရုဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊အည့်။ အာရုဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာဘောရောဇေနာ၊ ပြေါ်ကြားလိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဥပါသိကာသပ္ပုရိသာ(ပ)။ နုစမေတေရေဟိဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဥပါသိကာသပ္ပုရိ သာ(ပ)နုစမေတေရေဟိဝိဇ္ဇတိဟု၍၊ ဂါထာနှယ်၊ ဂါထာနှစ်ခုအားပေါင်းကို၊ အာဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ သပ္ပုရိသာ၊သူတော်ကောင်းတို့ကို၊အာဘိဏှသော၊ အာခါခပ်သိမ်း၊ဥပါသိတာ၊ဆည်းကပ်ကုန်၏။ မြော၊သစ္စာလေးပါး၏ ဆဲ့နှစ် ပါးသောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစရှိသည်တို့နှင့်စပ်သောတရားတို့ကို အာဘိဏှ သော။ အာခါခပ်သိမ်း။ သုဏာ၊ကြားနာအပ်ကုန်၏။ သုတ္တာနု၊ကြားနာပြီး၏၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ။ ခံယူပြီး၍၊ ဝဏ္ဏေတ္တာ၊ပွါးစေ၍၊ အာမ၊ တောဘဝံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် တည်ရာရှိသော၊ အဋ္ဌသံ၊အဂါဂုဏ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မဂ်ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိသ ရောက်ပြီ။ ။ဘဝရာဂဟာတသ၊ အာစမတောင်သံသရာ၌ ဘဝရောဂဟု ဆိုအပ်သောတဏှာသည် နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးအပ်သည်၊သ၊တော၊ဖြစ်သော၊ မေ၊ငါ့အား။ ပုန၊တဘန်၊ဘဝရာဂေါ၊ ဘဝ၌ငင်တတ်သောတဏှာဟု ဆိုအပ်သောဘဝရာဂနှင့် တူသောတည်ရာရှိသော အလုံးစုံသော သံသရာ

ဇဋ္ဌသည်း ပေးငါအား၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အဂ္ဂမဂ္ဂတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်သည်မှ၊ ဘဝရာဂေါ၊ ဘဝရာဂသည်၊ ပေးငါ့အား၊ နစာဟု၊ မဖြစ်စတေ့၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧတေရုတိ၊ ယဒုအာ၊ ပေးငါ့အား၊ နစဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိလည်း မရှိ၊ ။

တဿ ဃဋ်ကဿ ဝါ ထောဠ်ဗျပါသိဘာတိ၊ ဗျပါသိတာ ဟူသည်ကား၊ ငရိစရိတာ လေ့ကျက်အပ်ကုန်၏။ ပဒ္ဒိပတ္တိ ပယိရုပ်သနာယ၊ ပဒ္ဒပတ်သို့ဆည်းကပ်ခြင်းဖြင့်၊ ။ယိရုပါသိတာ၊ ဆည်းကပ်အပ်ကုန်၏။ သပ္ပုရိသာတိ၊ သပ္ပုရိသာ ဟူသည်ကား၊ သန္တေဟိ။ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသိလာဒိဂုဏေဟိ၊ သီလအစရှိသော ကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုရိသာ။ အာရိယာ ဝုဋ္ဌိလ်ဘို့ကို။ သာရိပုတ္တာ ဟေရေးဒယော၊ သာရိပုတ္တရာ ။ထေရ်အစရှိ ကုန်သော၊ အာရိယ ပုဂ္ဂလာ၊ အာရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောန်။ ဤဗျပါသိတာ သပ္ပုရိသာ ဟူသော ဝုဒ္ဓိနှစ်ပါး အပေါင်းဖြင့်၊ အ ဟူ၏နှာ၊ ဝိဝိ၏ ပုရိမစက္ကနွယသမ္ပတ္တိ၊ လျောက်ပတ်သော အရေ၏ဌာနခြင်း သူတော်ကောင်းတည်းဟူသော အမှီဗျပနိသယဟု ဆိုအပ်၊ သာ ရှေး စက်နှစ်ပါး၏ ပြည့်စုံခင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဟု၊ ထိုစကားကို လျောက်ပတ်စွာ ပတ်ရှုပ ဒသဝါ သော၊ လျောက်ပတ်သော အရေ၏ဌာနခြင်း ဟု ဆိုအပ်၊ သာ ပတ်ရှုပ ဒေသဝါ သစက်နှင့် ဝိနာ၊ ကင်း၍ သပ္ပုရိသူပနိဿယ ပေး၊ သူတော်ကောင်း ကုန်မှီပဲခြင်းတည်းဟူသော သပ္ပုရိသူပနိဿယစက် သည်၊ နသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်နိုင်၊ သုတာ ဓမ္မာ တိ၊ သုတာ ဓမ္မာ ဟူ သည်ကား၊ သစ္စ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒါဒိ ဟိုသ်ယုတ္တ ဓမ္မာ၊ သစ္စာ လေးပါး တဆဲ့ လေးပါး သော ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ အစရှိသည်တို့နှင့် စပ်သော တရားတို့ကို၊ သော တ ဒါ ရုဏ ဟု သာ ရေ ။ သော တ ဒါ ရသို့ အစဉ်လိုက်သ ဖြင့်။ ဗျပ ခါ ရိ ကာ၊ ဆောင်အပ်မှတ်အပ် ဆွေးနွေးအပ်ကုန် ၏ ။ ဟေတု။ ဤ သုတာ ဓမ္မာ ဟူ သော ဝုဒ်ဖြင့်၊ အ ဟု ရှေ့ နှာ ၊ မိ ဝိ ၏ ။ ဟာ ဟု သစ်ပင်၊ ကျားသော အကြားအမြင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒ သော ဟော ။ ဖြလျက်၊ ပဋ္ဌိ မစက္ကနွယသမ္ပတ္တိ ။ ရှေးဦးပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသည်၏ အ ဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝုဗ္ဗေ ဂ ၊ တ ပုညတာ စက် မိ ဝိ ကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အတ္တသမ္ပတ္တိ ပေ ကိ ဝိ စက် အား ဖြင့် နှောက် စက်နှစ်ပါး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒ သော တ ၊ ပြတော်မူ၏။ ဒ ဘိ ဣ သော တ ၊ အ ဘိ ဣ သော ဟူ သည်ကား ။ ဗ ဟု သော ၊ အ ခါ ခ ဝ် ထိ မ် ။ ကာ လ ေ နှ ကာ လ ံ ၊ အ ခါ ခ ဝ် ထ ် မ် ။ ဗ ဟု ပ ခံ ၊ ဤ အ ဘိ ဣ သော ဟု သော ဝုဒ်ကိုလည်း ၊ ဗျ ပါ သိ တာ သ ပ္ပ ု ရိ သ ာ တိ ဟော ဝိ ၊ ဗျ ပါ သိ ဘာ သ ပ္ပ ု ရိ သ ာ ဟု သော ဤ ပါ ဌ် ၌ လည်း ၊

ယောဇဝေတဗ္ဗံ၊ ယောဇနာအားဝ်ဏ္ဏ၊ သုတ္တာနုပဒ္ဒိ ဒ္ဒိသံအဋ္ဌသံ အမတောဂ၁န္ဓိ၊သုတ္တာနုပဒ္ဒိပဒ္ဒိသံအဋ္ဌသံအမတောဂဝံဟု သည်ကား၊ တောဝေ့ဟု ထိုသစ္စာလေးပ၊ တဆဲ့နှစ်ပါ၊သော ပဒ္ဒိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစရှိသည်တို့နှင့်စပ်သောဘုရားတို့ ကို၊သုတ္တာ၊ ကြားနာရခြင်းကြောင့်၊ တည်း။ ထိုသစ္စာလေးပါ၊တဆဲ့နှစ်ပါ၊သောပဒ္ဒိစ္စ သမုပ္ပါဒ်အစရှိသည်တို့နှင့်စပ်သော တရားစကား ဌ်ုဝဏ္ဏရှုပါရှုပခဲ့ရှေ့၊ ဟောတော်မူအပ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့ ကား၊ သလက္ခဏာဒိုးတားမိမိတို့ကိုယ်စွဲသက္ခဏာအစရှိသောဒုံးဖြင့်ပဒ္ဒိဋ္ဌဟောတွေ့ခံယူ၍။ အနုဏ္ဏားမနုဒုံးအစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိပဿနုံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝင်ဆုံတွေ့ပွားစေ၍၊ အမတောဂဝံ၊ နိဗ္ဗာန်သျှင်တည်ရာရှိသော၊ နိဗ္ဗာနပတိဋ္ဌံ။ နိဗ္ဗာန်လျှင်တည်ရာရှိသော၊ တံသမ္ပယုတ်ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ အဋ္ဌသံ၊မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သောမင်ခရိုးသို့၊ အာရိယဋ္ဌင်္ဂိကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသဖြင့်ဖြောက်သော။ မဂ္ဂံ၊မင်သို့ ပဒ္ဒိပဒ္ဒိ ၊ရောက်ပြီ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ၊ ဘဝရဂဟတ ဿမေသတောတိ၊ ဘဝရဂဟတ ဿ မေသတော ဟူသည်ကား၊ဘဝရာဂေနှ၊ဘဝတဏှာဖြင့်၊ ဘဝတဏှာယ၊ဘဝတဏှာဖြင့်၊ အနုမတ္ဂ သံသာရေ၊ အစမရှိသောသံသာရာ၌၊ ဟတဿ နိစ်စကိဟျက်ဆီးအပ်သော်သည်၊သေတာ၊ဖြစ်သော၊ သမာနဿ၊ဖြစ်သော၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အာရဟတ္တာမဂ်ဖြင့်။ ဟတ ဘဝရာ ဂ ဿ.ဟျက်ဆီးအပ်ပြီးသော၊ ဘဝရာဂရှိသည်၊ သမာနဿ၊ ဖြစ်သော၊ မမ၊ငါ့အား၊ ဘဝရာဂေါ ပုနမေနုဝိဇ္ဇတိ ဘိ၊ ဘဝရာဂေါ ပုနမေန ဝိဇ္ဇတိ ဟူ သည်ကား၊တတောဇေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ပုန်၊တဘန်၊ ဣဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊ဘဝရာဂေါ၊ဘဝရာဂသည်၊မေ၊ငါ့အား၊နတ္ထိ၊မရှိ၊နစာဟုနမေတာ ဝိဿ တိနစမေဘောရေဟိ ဝိဇ္ဇတိ ဘိ၊ နစာဟုနမေတာ ဝိဿ တိနစမေတောရုဟိ ဝိဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ဧ့ခ်ိ၌၊ ပုထုဇ္ဇနကာလေစ၊ ပုထုဇဉ်လက်ထက်၌ လည်းကောင်း၊ သေက္ခကာလေစ၊ အောက်သေက္ခတို့၏ လက်ထက်၌ လည်းကောင်း၊မေ၊ငါ့အား၊ ဘဝရာဂေါ၊ ဘဝရာဂသည်၊ ယဒိဝိ၊အကယေ ဟော ဘိ၊အကယ်၍လည်းဖြစ်ငြားအုံ၊ပန်၊ထိုသို့မခြား၊ ဖြစ်လေငြားသော်လည်း၊ အဂ္ဂမဂ္ဂုပ္ပတ္တိတော၊ **အ**ရဟတ္တာမဂ်ဖြစ်သည်မှ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နစာဟု၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်စကား၊ နစအဟောဘိ၊ ဖြစ်လည်မဖြစ်စကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာယတ်ဖို့၊နောင်အခါ၌လည်း၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတေရဟိ၊ ယဒုအခါ၌လည်း၊အရဟာ၊ယဒုအခါ၌လည်း၊ မေ၊ငါ့အား၊နစဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊နစဥ္စပ လ ဥ္ဇတိ၊ရှိလည်း၊မရှုအပ်၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊နစဥ္စပလ ဥ္ဇတိ၊မရှုအပ်

သနည်း၊ပဟိနတ္ထာ၊ပယ်အင်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ နစ္စပလဇ္ဇတိ၊ရုလည်း မမှီအပ်၊စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ ကြွေ၊ဤဂါထာ၌၊ဘဝရာဂဝစနေနေဝတာဒေ ကဠေတာယ၊ဘဝရာဂကိုဆိုသဖြင့်သာလျှင်ထိုဘဝရာဂသံယောဇဉ်းငှဉ်ဝှ သောတည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မာနာဒိနံ၊မာနသံယောဇဉ်အစရှိ သည်တို့၏လည်း၊အာဘာဝေါ၊မရှိခြင်းကို၊ဝကြွေ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပရိကိ္ခီဏဘဝသံယောဇနတံ၊ ကုန်ပြီး သောဘဝသံယောဇဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒသေတိ၊ပြတော်မူ၏၊ ကဏ္ဍ ဒိန္နကြွေရဂါဏာဝဏ္ဏနာ၊ ကဏ္ဍဒိန္နမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊တတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ တတိယဝဂ်၏ အဖွင့်ဖြစ် သောအဋ္ဌကထာသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုဿဝက်-၁၅-မဂသိရေကြွေရဂါထာ၊

ယတောအတ်ပဇ္ဇဓိတောတိအာဒိကာ၊ ယတောအတ်ပဇ္ဇဓိတောဤသို့ အစရှိကုန်သော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိ သော၊မဂသိကြွေရသော၊မဂသိရေမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊အ ယဇ္ဈိ၊ဤမဂသိရေမထေရ်သည်လည်း၊ပရိမဇဇ္ဈေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာ ဓိကာရော၊ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ ဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ကဿပဿ၊ ကဿပဗုဒ္ဓမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွါဘုရား၏၊ကါလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍ ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက် သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်၊သတ္တာရံ၊ကဿပဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊မြင်ပြီး၍၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ကုသဋ္ဌကံ၊စာရေးတန်ဆွမ်း၌စပ်ဝတ်ကို၊အဓါသိ၊ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊သော၊ထို ပုဏ္ဏားမျိုးသည်၊တောနဝုညကမ္မေနု၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေ သု၊နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊သံသရေ၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဇုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသဲအခါ၌၊ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသ လတိုင်း၌၊ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ ပဒုသဏ္ဌိ၊ ပဒုသဏ္ဌေကို၊ ဂဟေ တွာ၊ယူ၍၊မဂသိရေနကွေ့ကြော်၊မဂသိရေနကွေ့တော်၌၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖွားသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊မဂသိရောတိလဋ္ဌနာမော၊ မဂသိရေဟုရေအပ်သောအမည်ရှိ၏၊

သော။ ထိုမိဂသိရ သတ္တိသားသည်။ ဝယမ္ပတ္တော၊ အရှယ်ရောက်လတ်သော်၊ ပြာဟ္မဏာနှင့်ဝုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု အတတ်ပညာတို့၌၊ နိမ္မတ္တိ၊ အပြီ၊ အာဆုံးသို့၊ ဂတောရောက်သည်ရှိသော်၊ ဆဝသိသာမန္တနှင့်နာမ၊ သူသော်၏ဦးခေါင်းကိုခေါက်ခါမျှ၌ လားရာတုံဘဝဂတိကို သိတတ်သောကြောင့် ဆဝသိသအမည်ရှိသော မန္တန်ကို၊ သိကို့၊ သင်၏၊ ယံ၊ အကြင်မန္တန်ကို၊ ပရိဇဋ္ဌာ၊ သရဏ္ဏာယ်သည်ရှိသော်၊ တိဝဿမတ္တကော၊ သုံးနှစ်အထက်၌၊ မတာနုမ္ပိ၊ သေကုန်သောသူတို့၏လည်း၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ နခေန၊ လက်သည်ဖြင့်၊ အာကောဇေတ္တာ၊ ခေါက်၍၊ အယံ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေနာတိ။ သိ၏။ သော၊ ထိုမိဂသိရ သတ္တိသားသည်။ ဃနာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို၊ အနိဿဇ္ဇေန္တော၊ အလိုမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တံပိဇ္ဇံ၊ ထိုဆဝသိသအာတာတ်ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ လောကေ၊ ကောကဒ္ဒ၊ သက္ကတော၊ အရှိအသေပြုအပ်သည်။ ဂရုကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၊ လာဘော၊ တာတ်မျှားသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရေ၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ သာ ဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ဝတ္ထုံ၊ သွား၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မတာနံ၊ သေသောသူတို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ဇာနာမိ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး၊ ကထံပနု၊ အာသို့လျှင်.တို့၊ သင်သည် ဇာနသိ။ သိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဆဝသိသာနံ၊ သူသောဦးခေါင်ခွန်တို့ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူစေ၍၊ မန္တံ၊ ဆဝသိသမန္တန်ကို၊ ပရိဇပ္ပိတ္ဝာ၊ သရဏ္ဏာယ်၍ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ အာကောဇေန္တော၊ ခေါက်လျက်၊ နိရယာဒိကံ၊ ငရဲအစရှိသော၊ တေ ဟိ ဝေယိ၊ ထိုသူထိုသူတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ဂတေသိ၊ ပြောကြား၏၊ အထ ပန ဆ ၊ ထိုနောင်မှ၊ အသ၊ ထိုပရိဇိတ်ရဟန်း အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာနသ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော၊ တိက္ခုနော၊ ဟောန်း၏၊ သိသကပါလံ၊ ဦ ခေါင်းခွန်ကို၊ အာဟရာ ပေတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူစေ၍၊ ဣဒံ၊ ဤဦးခေါင်းခွန်သည်၊ ယသ၊ အကြင်သူ၏၊ သိသကပါလံ၊ ဦးခေါင်းခွန်တည်။ တသ၊ ထိုသူ၏၊ ဂတိ၊ လားရာတုံဂတိကို၊ တာဝ၊ ခိုးဦးစွာ၊ ကထေသိ၊ ပြောပြီလော၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊အာဟာ၊မေးတော်မူ၏၊ သော။ ထိုပရိဗိုဓိရဟန်းသည်၊ တံကပါလ၊ ထိုဦးခေါင်ခွ ကို၊ မနှုတ်၊ ဆဝသိသမန္တာန်ကို၊ ပရိဗေဒတွေ့၊ သဏ္ဌောပမ်၍၊ နခေနု။လက်သည်းဖြင့်၊အားကောင်းတွေ့၊ခေါက်၍၊ အနှုတ်အဆုံးကို၊နေ၀ ပသတိ၊မမြင်၊ကောင်းကို၊အစကို နပသတိ၊မမြင်။အထပန္ဓာ၊ ထိုနောင်မှ၊ သဏ္ဌာန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိဗ္ဗဓက၊ အချင်းပရိဗိုဓ၊ နသဏ္ဌောသိ။ မတတ်နိုင်ပြီလော၊ဆိုကား၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တာ၀။ ရှေး ဦးစွာ၊ဥပပရိ ဘွာမိ၊ရှုးစမ်းဦ အံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆို၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန် တန်၊ပရိဝတ္တေနော်ဝိ လှည့်လည်ရာမှေသော်လည်း၊ နပသတေ၀၊ မမြင် သည်သာလျှင်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန် ၏၊ဗာဟိရကမန္တာန်၊ သာသနာတော်မှ တပါး၊သောမန္တာန်ဖြင့်၊ဒိဋ္ဌာသ၀သ၊ဟောကြာ၏။ဂတိ၊လားရာတုံ့တ၀ က တိကို၊ ကထံဝေနိသတိ၊ အသို့သင်သိနိုင်လတ္တံ့နည်း။ အထပန္ဓာ၊ ထို နောင်မှ၊ **အာသ**၊ ထိုပရိဗိုဓိရဟန်း၏၊ မတ္ထကတော၊ ဦးခေါင်းမှ လည်း ကောင်း။ ကဏ္ဌတိစ၊ လက်ဂတိုးတို့မှ လည်းကောင်း။ သေဒေ။ ချွေး သည်၊ရေပ္ပြား၊ထွက်၏၊ သော၊ထိုပရိဗိုဓိရဟန်းသည်၊ လဋ္ဌိ၀ယ်၊ ရှာ်နှိုး၍၊ ဝုဏ္ဏိဘူတော။ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်၊**အဠ**ာသိ။ တည်ရှိ၏၊ သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ပရိဗ္ဗာဓက၊ပရိဗိုဓိရဟန်း၊ကိလမသိ၊ပင်ပန်းသလော။ ဟုတိ၊ ဤသို့ **အာဟ**၊ဆိ၏၊သော၊ထိုပရိဗိုဓိရဟန်းသည်၊အာမကိလမာမိ၊ပြေ၏ ပင်ပန်းပါ၏၊ဟုမသ၊ဤသူ၏၊ဂတိ၊လားရာဂတိကို၊နဇာနာမိ၊မသိ၊ဘုရား ပန်၊အရှင်ဂေါတမတို့သည်ကား၊ဇာနာထ၊သိပါကုန်၏လော၊ ဟုတိ၊ဤသို့ ဝုဏ္ဏေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ **အဟံ**။ ဝါသည်၊ ဟော်၊ဤသူ၏သွားရာကို၊ ဇာနာမိ၊သိ၏၊ဟု၊တော၊ဆိုအပ်ပြီ၊သည်လက်၊ဥတ္တရိ၊ဘရိုမိ၊အလွန်လည်း၊ ဇာနာသိ၊သိ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆို၍၊သော၊ထိုသူသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန် သို့၊ဂတော၊ရောက်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဓ ရဟန်းသည်၊ဟုမံ၀ိဇ္ဇ ဤ**အာ**ဘတ်ပညာ ကို၊မယ်ဝါ**အာ**း။ ဒေ**ထ**။ ပေးကုန် လော။ဟုတိ၊ဤ သို့၊အာဟ၊ဆို၏၊တေနဟိ၊ထိုသို့တပြိုး၊ကား၊ပဋ္ဌ၊ရေဟန်းပြု လော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဖိန်တော်မူ၍၊တံ၊ထိုပရိဗိုဓ ကို၊ပဋ္ဌဓိတ္ထာ၊ရေဟန်း ပြု၍၊ပဋ္ဌမံ၊ ရှေ ဦးစွာ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာနေ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ နိယောဇေ တွေ့၊ကိုက်တွန်း၍၊ဗျာနာဘိညာ၀သု၊ ဗျာနဓာတိညာဉ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတ သ၊ တည်သောမဂ်သို ရေဟန်း**အာ**း။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း ကို၊ဥပဒိသိ၊ညွှန် တော်မူ၏၊သော၊ထိုမဂ်သိရေဟန်းသည်၊ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိ

သော်၊နှစ်ရသော၀၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ အရဟာတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်လည်း။ ပါဝုလိ၊ရောက်လေ၏၊တနေ့ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ့၊**အပဒါနိ**ဋ္ဌ၊ ။

ဗြာဟ္မဏာသား မကောင်းမှုကိုပယ်စွန့်ပြီးသော၊ ဝတ်မတော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်တည်းဟူသော အကျင့်ကို သုံးခြင်းရှိသော၊ ကသာပသား၊ ကသာပ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညြိုသော စိတ်ရှိသည်၊ သုမနော။ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ကုသဠကံ၊ ရှစ်ပါး၊သော စာရေးတန်ဆွမ်း၀တ်ကို၊ အဟံ၊ပါသည်၊အဒါသိံ၊ပေးလှူဘူး၏။ ဣမတ္ထိံ ယော၀ကပ္ပတ္ထိံ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ဒ္ဓိ သာသျှင်၊ကုသဠကံ၊ရှစ်ပါး၊သောစာရေးတန်ဆွမ်း၀တ်ကို၊အဟံ၊ပါသည်၊ အဒါသိံ၊ပေးလှူဘူး၏။တနကမ္ဘေနာ၊ထို၊ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဒ္ဒတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘ၀ကို၊နာတိစာနာ၀ိ၊ မသိစဘူး၊ နှုတ်ဤသို့မတိခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ကုသဠကသား၊ ရှစ်ပါး၊သောစာရေးတံဆွမ်းကုန်လှူရခြင်း၏၊ ဗသံ၊အကျိုးပေတည်း၊မယ်ခံ၊ငါ့အား၊ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို။ ဗျာ၀ိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊(၀)၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာအပ်ပြီ၊ နှုတ်ဤသို့၊ဘဂ၀တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန်းထိုဖဟပါး၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်လည်း၊ပတ္တော၊ရောက်၍၊အညံ၊ အရဟတ္တမဂ်လည်းကို၊ဗျာကရောဇ္ဇော၊ ပြော်ကြား၊လိုသည်၊ဟု တ္တော၊ဖြစ်၍၊ယ တောအတ်ပဋ္ဌိ၏တော၊ပ၊သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယာယတ်၊ယ၏တောအဟပဋ္ဌ ဖိ၏တော၊ပ။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယာယဟူ၍၊ ဂါထာနွယ်၊ ဂါထာနှစ်ခုအ ပေါင်းကို၊အာဘာသိ၊ရှတ်ဆို၏၊ယ၏တော၊အကြင်အခါမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊အတ် ငါသည်၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာသနေ၊မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ပဋ္ဌ ဖိ၏တော ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊တ၏တော၊ထိုရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ ၄စ၍၊ဝိ၊ရ၊ဗ္ဗ၊မာ၊နော၊ ကိုလေသာ၏ရှေ့အတို့မှ ရှေးဦးစွာသမ၊ဝ၀ိ၀ ဝ၀ ၊ဘာ၊ဝ၊နာ၏အစွမ်းဖြင့်လွတ်၍၊ ဥဂ္ဂဆိ ်၊ရှေ့ကပ်၏၊ တ၏တော၊ထိုသို့ရောက် ခြင်းကြောင့်။ ကာမ၊ဂ၊တံ့၊ကာမ၊ဂတ်ကို။ ဥ၊ပ၊ဏ္ဍ၊ကံ၊လွန်မြောက်ပြီ၊ ဗြဟ္မဲ ၊နော၊ဗြဟ္မာ၊မ၊လ၀ နှတ်နှင့်တကွ ဝေ၊ကသုံ၊ထ၀ တုံသုံ၊ရုက်ထက်အဖြတ် သာ၀ဏ်ဘုရား၏၊ပေကျွမ်း၊နု၊ဃ၊ကရုဏာ၊စကျွ၊ဖြင့် ကြည့်ရှုတော် မူစဉ်၊တ၏တော၊ထိုအရေ၊ဟတ္တမဂ်လို့ကိုရ၊သည်မှ နောက်ကာလ၌၊မေ၊ဝါ၏၊ ဒိတ္ထံ၊ကိုလေသာနှင့်တကွ ဖြစ်သောစိတ်သည်၊ ဝိ၊ရ၊ဗ္ဗံ၊ အရ၊ဟတ္တမဂ်ကိုရ၊ သဖြင့် စင်စစ်မချွတ် ကင်းကွာလွတ်၏။ နှုတ်ဤသို့၊သဗ္ဗသံယောဇနက္ခ

ယာ။ အလုံးရုံသောသံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ငါ၏၊ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အကုပ္ပါ။ မဟုတ်သိ. နှင်-ကျန်ခိုင်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ တာ၀ဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ ယတောအဟံပဇ္ဇဝိုးတာ၊ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓသာသနေတိ၊ ယတောအဟံပဇ္ဇဝိတောဝ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓသာသနေဟူသည်ကား၊ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဘုတိ၊စ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဘဂ၀တော၊ ဘုန်းတော်ရှိသော်ပါ၊နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဗုद္ဓသား၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ ပဇ္ဇဝိုး၊တာ၊ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ပဇ္ဇဝိတ ကာလတော၊ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါမှ၊ ပဠာယ၊၍၊ဝိမုစ္စမာ နောဥ္ဂဏ္ဍိန်၊ဝိမုစ္စမာနောဥ္ဂဏ္ဍိ ဟူသည်ကား၊သံကိလေသပကွတော၊ ညစ်ညူးခြင်းအာဘိမှ၊ တာ၀၊ကာမဂုဏ်ကို လွန်သည်မှ၊ပဠမံ၊ဂ္ဂေ,ဒိုး၌၊ သမထ၀ိပဿနာကို၊ သမထ၀ိပဿနာဘို့ဖြင့်၊ ဝိမုစ္စမာနော၊လွတ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝမ္မသ၀နေန။ တရားတော်ကိုနာရသဖြင့်၊ အစ္ဆန္ဒမေ၀၊စင်စစ်သာလျှင်၊ကာမဂေါဘုံ၊ကာမတဏှာ၊ကာမတဏှာ ဘုံကို၊အတိက္ကမိ၊လွန်မြောက်ပြီ၊ ပြိဟျူနောပေကွ မာနသ၊ တကောစိတ္တံ ဝိမုစ္စိမေတိ။ ပြိဟျူနောပေကွမာ နသတကောစိတ္တံဝိမုစ္စိမေ ဟူသည်ကား၊ သဒေ၀ကသ။ ပြိဟျာမလပ်နတ်နှင့်တကွ လောကသုံးထပ်တို့ ၀ုးရေ၀ထက်၊အ၀ဇ္ဇတရားမြတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သောကြောင့်၊ သေဋ္ဌဌေန၊မြတ်သောအနက်ကြောင့်။ပြိဟျူနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘဂ၀တော၊ ဘုန်းတော်ရှိသော် ပြည့်စုံတော်မူ သော၊ဗုद्धသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မဟာ၀ကရုဏာ၊ယောဂေန၊ မဟာကရု ဏာနှင့်ယှဉ်တော်မူသဖြင့်၊ အယံကုလဝုတ္တော။ ဤအမျိုးကောင်းသား သည်၊မမ၊ငါ၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ပဇ္ဇဝိတ္ထ၊ရဟန်းပြု၍၊ကထံ နုခေါ၊အသို့လျှင်၊ပဠိပဋ္ဌတိ၊ ကျင့်လေသနည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ပေကွန်သ၊ ရှစ်၌၊ တ၊တောအနုဂါမိမဂ္ဂါမိဂမဟော၊ ထိုအနုဂါမိမဂ်ကိုရသည်မှ၊ ပဠ္ဌာ၊နောက်ကာလ၌၊ အဋ္ဌမဂ္ဂါမိဂမေန။အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊မမ၊ငါ ၏၊စိတ်၊စိတ်သည်၊သဗ္ဗသံကိလေသတော၊အလုံးရုံသောညစ်ညူးခြင်းမှ၊ အစ္ဆန္ဒမေ၊စင်စစ်သာလျှင်၊ဝိမုစ္စိ၊လွတ်မြောက်၏၊အကုပ္ပါမေဝိမုတ္တိတိ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယာတိ၊အကုပ္ပါမေဝိမုတ္တိတိ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယာ ဟူသည်ကား၊တထာ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိမုတ္တစိတ္တတ္တာ၀ေ၊ ကိလေသာမှလွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်း ကြောင့်၊ပရိက္ခယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ဣတိ၀ေါ၊ဤသို့၊မေ၊ငါ၏၊ဝိမုတ္တိ၊အရ

ဟာဏ္ဍဖိုလ်သည်၊အာကုပ္ပါ၊မပျက်နိုင်ပြီ။ ဤသို့၊ဤသို့၊အဲဤသို့၊အခဲဟာဏ္ဍဖိုလ် ကို၊ဗျာကာသိ၊ပြောကြား၏။ ၊မိဂသိရဇော်ရဂါထာပဏ္ဏာနာ၊ မိဂသိရမ ထေရ်၏ဂါထာအာဘွဲ့သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-နုကနိပါတ်-၄-စတုဏ္ဍဝဂ်-၀၅၂-သိဝကဇော်ရဂါထာ၊

အနိစ္စာနိဂဟာဏာနိတိအာဒိကာ၊အနိစ္စာနိဂဟာဏာနိဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊သိ ဝဇ္ဇေရသား၊ သိဝမတော်၏၏၊ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။အယဉ္စိ၊ဤသိဝမ ထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတိသုခေသု၊ရှေးဘုရား၊တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုအပ် သောဆုတောင်း၊ခြင်း၊ရှိသည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊တည်ကြည်တည်ကြည်ဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ ၌၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော။ သည်းပူးသည် ၊ဟုတ်သာ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိ ဿ၊ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုး၊အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ် ၍၊ဝိညူတ်၊သိကြား၊လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေဒါဝသံ၊တနေသည်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်း၊အလို၌၊စရန်၊ကြွတော်မူသော၊ ဘဂဝန်၊ဝိပဿီဖြတ်စွာဘုရားကို၊ပဿိတ္တာ၊ဖူး၊ဖြင်ရ၍၊ပသန္နမာနသော ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊အာဒါယ၊ယူ ၍၊ကုမာသဿ၊ရေယောမှုံ့ဖြင့်၊ ပူရေတ္တာ၊ပြည့်စေ၍၊ အာဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ကျင်လည် သည်ရှိ၊သော်၊ ဆုမတို့ဗုဒ္ဓပြါဒေ၊ ဤဝါတို့ဘုရား,ပွင့်တော်မူခဲ့အခါ၌၊ရာ ဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏား,မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ် ၍၊အာသေ၊ထိုသဘ္ဂသား,အား,သိဝ,ကာတိနာမံ၊ သိဝကဟူသောအမည် သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုသိဝကသတ္တိသား,သည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်,ရောက်လတ်သော်၊ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊အတတ်တို့၌၊နိပ္ပတ္တိ၊အပြီး,ဆုံး,သို့ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နိက္ခမိတ္တာသယတာယ၊ တောတွက်ခြင်း၌ လွန်သောအလိုဆန္ဒအာသယရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကာမေ၊ကာမဂုဏ် တို့ကို၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိစရန်၊ ဣဏ္ဍလည်သည်ရှိ,သော်၊ သတ္ထာရံ၊မြတ် စွာဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ဝန्ဒံ၊ တရား,ထော်,ကို,သုတ္တာ၊ကြား,နာ

ရှေးပဋိသန္ဓေသန္ဓေါ၊ ရဲအာဝ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တား ဖြာ၍၊ပဋ္ဌဇိ တ္တား၊ရုဟနုပြု၍၊ဝိပဿနာယာ၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းဌာ၊ကမ္ဘီ.စီးဖြန်းခြင်းအမှ ကိုး၊ကရောဇ္ဇော ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရသော ဝ။မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊အာရ ဟန္တာ၊ အာ၀ုဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏီ၊ ရောက်လေ၏ ဝေနေ ထိုကြောင့်၊အာ ဒါနေ၊အပဒါနဌာ၊ ။

ဒေသနာယ၊ဆွမ်းခံခြင်းဌာ၊ စရန်သော်ကြေတော်မူသော၊ ဝိပဿီသော ဝိပဿီအမည်ကော်ရှိသော၊မဟာသိန္နော၊မြတ်စွာဘုရား၏ ရိတ္တကံ၊ဆွမ်း မရှိသော၊ပတ္တာ၊သဝိတက်ကုန်၊ဒိသွာ နမြင်သောကြောင့်။ ကုမာသံ၊ရေပေါ်ရုံ. ကဲ့ အာဟံ၊ငါသည်ပူရယိ ၊ပြည့်စေခဲ့ဘူး၏၊ဇာတောဟု ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ။ ၄က နဝုတောကပ္ပေ၊ ကုန်းဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌ တဒါ၊ ထိုဆွမ်းခံကြွတော်မူသော အာ၀ါ၌၊ ယံဘိက္ခံ အာကြင်ရေယောဆွမ်းကို၊ အာဒဒိ ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ တေန ကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ ၊ဒုဂ္ဂတိဘ၀ကို၊နာဘိဇာနာမိ၊မသိ ဝဘူ ။ဇုတ်၊ဤမသိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်။ ကုမာသသ၊ရေယောဆွမ်း အသူ၏၊ဖလံ အကျိုးပေတည်း၊ မယ္ယံ၊ငါ့အား။ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ ကို၊ဈာပိတာ၊ဖုတ်ကြည့်.အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ နံ အာသုံ၊အာ၊တော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာ.အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂ၀တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝဏ္ဏ၊ဟောတော်မူအပ်၏ ပန၊ထိုမှတပါး၊အ၀ေဟတ္ထံ အ၀ုဟတ္ထဖိုလ်သို့၊ ပဟွာ၊ရောက်၍၊ အာသုံ၊ အ၀ုဟတ္ထဖိုလ်ကို၊ ဗျာက ရောဇ္ဇော၊ဖြောကြားလိုသည်၊ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊အနိစ္စာ နိ၀ဟာ၊ဏာနိ(ပ)ဣ၀ေ ဝိ၀ဓမိ ဃတိတာ၊ အနိစ္စာနိ၀ဟာ၊ဏာနိ(ပ)ဣ၀ေ၀ိ၀ဓမိ ဃတိဟု၍၊ငါ၀ယာ၌ ယံ ၊ထေရ၏ခ၊အပေ ၊ကို၊အဘာ၀သိ၊ရှုတတ်.၏၊တ၀ွတ၀ွ၊ထိုထိုတုံ၊ဘ၀ ယောနိ၀တ်ဖွဲ့တိသတ္တာ၀ါသ၌၊ပဗ္ဗ၊နှံ၊အာ၊ဘန်တ၊လဲလဲ၊ နိဗ္ဗတ္တ၊မာ၊နာ၊ဖြစ် ကုန်သော၊ဂဟ၊ဏာ၊နှ၊အတ္တ၊ဘော၊တည်း၊ဟူသော၊အိမ်တို့သည်။ အ၀ိ၌ အမြဲ၊တည်ကုန်၊ပုနပ္ပုနံ၊အာ၊ဘန်တ၊လဲလဲ။ ဇာတိ.အိုခြင်း၊နာခြင်း၊သေခြင်း ပဋ္ဌ၊သ၊ခ္ခ၊နေခြင်း၊ဘည်း၊ဟူသော၊သ၊ဘော၊ထ၊ရား၊နှင့် ရောရက်ပေါင်း၊ကုန်းလုံး သည်ခြင်း၊ရှိ၊သော၊ဤ၊ပဋ္ဌိ၊သ၊ခ္ခ၊နေခြင်း၊မည်သည်ကား။ ဒုက္ခ၊ဂ၊ပ်ရောက် သဖြင့်ဆင်း၊ရဲ၍၊ ဂ၊ဟ၊ကာ၊ရက၊ ကိုယ်ခ၊ခ္ခ၊အတ္တ၊ဘော တည်း၊ဟူသော အိမ်ကိုပြုတတ်သော၊အိုတ၊ဏ္ဍာ၊ယောက်ျား၊ပဲကွတ်.သမား။ တွံ၊ သင့်ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊မ၊ရဏ၊ယမ၏ဥာဏ်တည်.ဟူသော၊စက္ခု၊ဖြင့်ရှုမြင်အပ်သည်၊ အ၀ိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ပုန၊တ၊ဘန်၊ဂ၊ဟ်၊သံ၊သ၊ရာ ၊ နှင့်ခ္ခ၊မလွတ်မလပ်သွား၊လာ၊တတ်သော အတ္တ၊ဘော၊တည်း၊ဟူသော ၊ ၏အိမ်ကို၊ နကာ၊ဟ၊သိ။ သင်မပြုရလတ္တံ့။

တော၊သင်ဟာဏ္ဍာယောဂျားပဲကွပ်သမား၏၊ သဗ္ဗာ၊ကြွင်းမဲ့ဥသဏှိအလုံး ရုံကုန်သော၊ဖာသုကာ၊ ကိုးလေသာတည်းဟူသောအခြင်နှံ့ရှိ တို့ကို၊မေ၊ ငါသည်၊ ဘဝ၏ ချုံဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တုဏှိဘာဝ၊ သင်သည်ပြုအပ်သော ကိုယ်သန္တာ၊အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်၏ အထွဋ်အချက်ပမာအဝိဇ္ဇာ မောဟကိုလည်း၊ ကတံ၊ကင်းသည်၏အဖြစ်ကိုပြုအပ်ပြီ၊ ဝိဒါလိတာ၊ငါ ဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ဝိတ္ထွ်ငါ၏စိတ်ကို၊ဝိပရိယာဒိကတံ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ် ကိုပြုအပ်ပြီ၊ ဣုဝေ၊ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ ဝိဝေါသိတာ၊ ဖျက်ဆီး၍ လတ္တံ့၊ ၊

တဏှာ၊ထိုဂါထာ၌၊အနိစ္စာနိဝဟာဏာနိတဏှာတဏှာပုနပုဗ္ဗနဿ။ အနိစ္စာ နိဂ ဟဏာနိတဏှာတဏှာပုနပုဗ္ဗနံဟူသည်ကား၊ တဏှိံတဏှိံဘဝေ၊ထိုထို ဘဝ၌၊ပုနပုဗ္ဗနံ၊ အဘာနိဘလဲလဲ၊နိဗ္ဗတ္တမာနာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂဟဏာနိ၊ ဓွဲလမ် အာဝ်ကုန်သော၊ အတ္တဘာဝဂေဟာနိ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ် ဟူသည်၊နနိစ္စာနိ၊အမြဲမတည်ကုန်၊ အနာဒီတာနိ၊ အမြဲမတည်ကုန်၊ ဣ ဟ ဟုနိ၊နည်း ၊သောကာသရှိကုန်၏ ပရိတ္တ ကာလာနိ၊နည်းသောကာလရှိ ကုန်၏၊ ဂဟကာရိုဂဝေသန္တောတိ၊ ဂဟကာရိုဂဝေသန္တော ဟူသည် ကား၊ ဣမသ္မိသအတ္တဘာဝဂေဟသ၊ ဤအဘဿတောတည်းဟူသောအိမ် ကို၊ကာရုကာ၊ပြုပြင်စိုရိုင်တတ်သော၊ တဏှာဝစုကိ၊ တဏှာယောဂျား ပဲခွပ်သမား၊ပရိ၊ယသန္တော၊ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော့ကံ၊ဤမျှလောက်သော၊ ကာလံ၊ကာလပတ်လုံး၊ အနုပိ၊ရိ၊ အဘာနိတလဲလဲကျင်လည်ခဲ့၏၊ ဣတိ အယံ၊ဤ သည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ဒုက္ခာ၊စာ ဘိ ပုနပုဗ္ဗနဿ ဣဒံ ၊စနံ၊ ဒုက္ခာ၊စာတိ ပုနပုဗ္ဗနံဟူသော ဤစကား၊ကို၊ဂဟကာရကံ၊ အတ္တ ဘောတည်းဟူသောအိမ်ကို ပြုပြင်စိုရိုင်တတ်သော တဏှာ၊ယောဂျား ပဲခွတ်သမား၊ကို၊ ဂ၊ဝေသနဿ၊ရှာခြင်း၏၊ကာရဏာ၊စနံ၊ အ၊ကြောင်း၊ကို ဆို၊သော၊စကား၊တည်း၊ သော၊စာတိနာမ။ ဤပဒိုသန္ဓနေခြင်း မည်သည် ကား၊ ဇရာဗျာဓိမရဏတာယ၊ အိုခြင်း၊နာခြင်း၊သေခြင်း၏ နှင့် ရောဂါ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပုနပုဗ္ဗနံ၊အဘာနဲ့တလဲလဲ၊ဥပဂန္တုံ၊ ၊ ပ်ရောက်ဖြစ် ပါ သွား၊ရခြင်းသည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့် ဒုက္ခာ၊ဆင်း၏၏၊ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊တဏှိ ၊ထိုဆင်း၏ ကို၊အာဒီနဝေ၊မြင်အပ်သည်ရှိသော်၊သာ၊ထိုပဒိုဿ ဿ ၊ နှ ၊ နခြင်း၊အစရှိသည်သည်၊ နုစနိ ဝ ဏ္ဍတိ။ မဆုတ်နစ်သည်သာ၍ တည်း၊တသ္မာ၊ထို၊ကြောင့်၊တံ၊သင်တဏှာယောဂျား ပဲခွတ်သမား၊ကဲ့၊ဂ ဝေ ဿ ၊ နှ ၊ ရှာမှီ၊သည်၊ဟုတ်ပေ၊ဖြစ်၍ ဝိ၊ဝရိ ၊ကျင်လည်ရလေပြီ။ ဣတိ ၊ အယံ၊

ဤသည်ကား၊အကြွေး၊အနက်တည်း၊ဂဟကာရကဒ္ဒေါသိတိ၊ ဂဟကာ ရုကကဒ္ဒေါသိဟူသည်ကား၊ဗုဒ္ဓါနိုပနေ၊ယသုဒ္ဓေ၊ခါ၌ကား၊ယေန၊အကြင်အ ရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊သော၊ထိုတဏှာယောဂျိုး၀ဲခွတ်သမား၊ကို၊ဒဠ္ဠ၊ဖြင် ခြင်း၌၊သဏ္ဌာ၊တတ်ကောင်း၏၊တနေ့ရိယမဂ္ဂဉာဏစက္ခုနှာ၊ ထိုအရိ ယမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောစက္ခု၊ဖြင့်၊ဂဟကာရက၊အတ္တဟောတည်းဟူ သောအိမ်ကို ပြုပြင်တတ်သော တဏှာယောဂျိုး၀ဲခွပ်သမား၊ ဒိဋ္ဌော၊ ဖြင်အပ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ ပုနဂေဟန္တိ၊ ပုနဂေဟံဟူသည်ကား၊ ပုနဲ၊ တဘန်၊ ဇုမတ္ထိ ်သံသာရ၀ဋ်ဆွေ၊ ဤသံသရာ၀ဋ်ခွင်၌၊ အတ္တဘာ၀သင်္ခါဟံ၊ အတ္တဘော၊ဟူဆိုအပ်သော၊ မမ၊ငါ၏၊ဂေဟံ၊အိမ်ကို၊ နကာဟသိ၊မပြုရ လတ္တံ့၊နကရိဿတိ၊ မပြုရလတ္တံ့၊ သဗ္ဗာတေဖာသုကာဘဝါတိ၊ သဗ္ဗာ တေဖာသုကာဘဝါဟူသည်ကား၊တဝ၊သင်၏၊သဗ္ဗာ၊အသုံး၀ံ့ကုန်သော အနေ၊သော သ ကိလေသဖာသုကာ၊ အကြွင်းမရှိ ကိလေသာတည်းဟူ သောနံရိုး၊အခြင်တို့ကို၊ မယာ၊ငါသည်၊ဘဝါ၊ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တုဏှီ ရာစရိဒါလိတာတိ၊ တုဏှီရာစရိဒါလိတာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယာ၊ အခါ၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကာတဗ္ဗသာ၊ ပြုပြင်အပ်သော၊ အတ္တဘာ ၀ဟေတုသာ၊ အတ္တဘောတည်း ဟူသောအိမ်၏၊ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါတာ၊ အဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကဏ္ဏိကာစ၊ အထွဋ်အချက်တို့ကိုလည်း၊ ဘိန္နာ၊ချိုးဖျက်အပ်ကုန်၏ ဝိပရိယာဒိကတံစိတ္တန္တိ၊ ဝိပရိယာဒိကတံစိတ္တံ ဟူသည်ကား၊မမ၊ငါ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဝိဂတန္တံ၊နောင်တာဘန်ဖြစ်ခြင်း သဘော၊ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ အာယတိ ်၊ နောင်အခါ၌ အနုပ္ပတ္တိ၀ဋ္ဌတံ၊တာဘန်ဖြစ်ခြင်းသဘော၊ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊အာပါဒိတံ၊ ရောက်၊စေအပ်ပြီ၊တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေ၀ဝိ၀ဝိသာတိ တိ၊ ဗုဒ္ဓေ၀ိ၀ဝိသတိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓမတ္ထိ ်ယေ၀ဘဝေ၊ ဤဘ၀ဌာပင် လျှင်၊ဝိဋ္ဌ ်ဝိသသတိ၊ဖျက်ဆီး၊လတ္တံ့၊ စရိမကစိတ္တနိုရောဒေနေ၊အ၊ဆုံး၊ဖြစ် သောစိတ်၏ချုပ်ခြင်း၊ကြောင့်၊နိ၀ုဒ္ဓါ၊သတိ၊ချုပ်လတ္တံ့၊ဗုတိအယံ၊ဤသည် ကား၊ အဿ၊အားနက်တည်း၊ ၊သိ၀ကဗ္ဗောရုဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊သိ၀က မထေရ်၏ဂါထာအာဘွယ်သည်။နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းတို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၃-ဥပဝါနုဗ္ဗေရဂါထာ၊

အရေဟံသုဂတောတိအာဒိကာ၊ အရေဟံသုဂတောဣတိ သိုအစရိကုန်သော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သောဒါသက်ရှိသော ဥပဝါနုဗ္ဗေ ရသား၊ ဥပဝါနုမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ကိုယ်၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအုံ၊ အယံ၊ ဣဥပဝါနုမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရေသား၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတောဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဒလိဒ္ဓကုဋေ၊ သူဆင်းရဲမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဝေါ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြား လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဘော်ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ ပဒုမုတ္တရ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ တာသ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ခေဝုံ၊ စောက်တော်ကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ဖွင့်ယူ၍၊ မနုဿေ၊ ခေါနာဂ ရဟ္ဒကုမ္ဘဏ္ဍယဂ္ဂဝန္ဓေ ဟိ၊ လူနတ်နဂါး ဗဟုန်ဂန္ဓမ္ဗာဝိ လူး ဂန္ဓဗ္ဗတို့သည်၊ သတ္တရတနမယော၊ ရတနာခုနစ်ပါး ဖြင့်ပြီးသော၊ သတ္တ ယောဇနိကော၊ ခုနစ်ယူဇနာရှိသော၊ ထူပေ၊ စေတီတော်ကို၊ ကာတော၊ ပြုအပ် သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတီတော်၌၊ သုဝေါတံ၊ ကောင်းစွာမွှမ်းအပ်ပြီး သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥတ္တရာသင်္ဃာ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဝေဌေတ္တေ၊ ဝါးဖျားမှ၌၊ အာ ဗန္ဓိတ္တေ၊ ဖွဲ့ချိုရစ်ပတ်၍၊ မဇ္ဈေ၊ တံခွန်ကို၊ ကာတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပုတ်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုတံခွန်ကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍၊ အာသိသမ္ဘတာ ကောနာ မ၊ အာသိသမ္ဘဝက အမည်ရှိသော၊ ယက္ခသေနာပတိ၊ ဘီလူးစစ်သူကြီး သည်၊ ဒေဝေ ဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ စေတိယပူဇာ ဂေါ ဝေ ဒ္ဓနတ္ထံ၊ စေတီကိုပူဇော်ခြင်း ဟောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုး ၄၁ ၊ ဌပိတောဝ၊ ထားအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အာဒိသမာနကာယော၊ မထင်ရှားသောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍ အာ ကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝေဟာသင်္ဂေါ၊ ဆောင်းရိုးလျက်၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုလက်ျာရစ်လည်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘိတော သော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ပသာဒမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသားသည်၊ တေနဝုညကေ မ္မေ နာ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသ ရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဇုမတ္ထိ ဇုဒ္ဓပါ ဒေ၊ ဤပါတိုဘုရားပွင့် တော်မူခဲ့အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဗုဏ္ဏား မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ ဥပဝါနော၊ ဥပဝါနဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သော

အမည်ရှိ၏။ သော၊ ထိုသတ္တိသားသည်၊ ဝယပဋ္ဌော၊ ဆဲခြောက်နှစ်ခြောက် အရွယ်ရောက်သော်၊ ဧတာဝနုပဒ္ဒိဂ္ဂဟာ၊ ဧတာဝန်ကျောင်းတော်ကိုအလှည့်ခံသောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ပဒ္ဓိလဋ္ဌသဒ္ဓေါ၊ရုအာပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ဟု တွာ၊ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်ပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်၌ ၌၊ကမ္ဘီ စိုးဖြန်းခြင်း အမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါ သော အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနဲ့၌၊ ၊

သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ဂါးဖြာ ဥယျာလေးဝသစ္စာ တရားလျှာတို့ကို၊ပါရဂူ၊အဆုံး တိုင်တိုင် သိမြင်နိုင်သော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်ဘေဝရှိသော၊ ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာ၊ ဒီ ပုံသည်၊ ဧလိတွာ၊ တောက်ပပြီး၍၊ နဗ္ဗုတောဒ္ဓေ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား ဘသည်၊ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ခန္ဓာစက်ကိန်းငြိမ်းတော်မူ၏၊ မဟာဇနာ၊လူအများ တို့သည်၊သမာဂမ္မ၊ အညိုအညွှတ်လာကြကုန်၍၊ တာသာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ပူဇယိတွာ၊ပူဇော်၍၊သုကတံ၊ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ စိတ်၊လောင်ကိုက်ထင်ပုံကို၊ ကတ္တာန၊ပြု၍၊သရီရံ အလောင်းတော်ကို၊ အာသိဉောပယုံ၊ ပင့်ဆောင်၍တင်ကုန်၏၊သရီရကိစ္စံ၊ အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတ္တာ၊ပြုပြီး၍၊ထတ္ထ၊ထိုစေတီပထဝျာ ဒေါင်ဇေယျာသို့၊ ဓာတုံ၊ဓာတ်တော်မြတ်ကို၊သမာနယုံ၊တားပေါင်းတည်းပင့်ဆောင်ကုန်ပြီ၊သဇ္ဇ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊တေသဒေဝမနုဿာ၊ ထိုနတ်နှင့်တကွ သောလူတို့သည် ဗုဒ္ဓထူပံ မြတ်စွာဘုရားပုထိုးတော်ကို၊အကံသု၊ပြုလုပ်တည်ထားကုန်၏၊ပဌမာ၊ ပဌမပစ္စယာသည်၊ကဋ္ဌနမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၏၊ဒုတိယာ၊ဒုတိယပစ္စယာသည်၊မဏိမယာ၊ပတ္တမြားဖြင့်ပြီ သည်။အာသေ၊ဖြစ်၏၊တတိယာ၊ တတိယပစ္စယာသည်၊ရူပိယမယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီး၏၊စတုတ္ထီ၊ စတုတ္ထပစ္စယာသည်၊ ဗလိကမယာ၊ပန်းဖြင့်ပြီး၏။ဇ ထာ၊ထိုမှတပါး၊ပဋ္ဌမိကာစေဝ၊ပဋ္ဌမပစ္စယာသည်လည်း၊ လောဟိတင်္ဂမယာ၊လောဟိတင်္ဂမြဖြင့်အနှီးဆင်ရင်ပြီးသည်ဟု ဖြင်သတ်၏။ ဆဋ္ဌီ၊ဆဋ္ဌမပစ္စယာသည်၊မသာရဂလ္လသ၊ အားပြောက်အကျား ဆင်းပြာ ထူးခွာမသာရဂယ်ဖြင့်၊ပူဇာ၊ပြည့်၏၊ဥပရိ။ ဆဋ္ဌပစ္စယာမှအသက်၌၊ သဗ္ဗရတနမယံ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးဖြင့်ပြီ ၏။ ဇယ်၊ ပန်းတင်ခုံ ဘိနင်တော်သည်။ မဏိမယာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေဒိကာ၊လေးမျက်နှာပွတ်ရံသည်၊ရတ

မယား၊ ရှေးနှာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီး၏၊ သမ္ဘသောလွှမ်းမယောဇဉ်ကိုလုံးရုံသောအားဖြင့် ပြီးသော၊ ထူပေါ်၊ ဝုတ်ကိုးတော်သည်၊ ဥဒ္ဓံ။ အထက်သို့၊ ယောဇနံ၊ ယူဇနာ တိုင်ထိုင်း၊ ဥဋ္ဌေတော၊ ဖြင့်၏၊ တဒါ၊ ထိုလူတို့၊ စေတိတည်သောနေ့ခါ၌၊ ဒေ၀၊ နတ်တို့သည်၊ တဏ္ဍ၊ ထိုစေတိ၊ တော်သို့၊ သမာဂတ္ကိ၁၊ အညီအညွှတ်လာ ကုန်၍၊ ဂေ၀ေတော၊ တပေါင်း၊ တည်း။ မနုဿ၊ ယုံ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ မယားမို့၊ ငါ့တို့ သည်သည်း၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကနာ ထသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပ်၊ စေတိ၊ တော်ကို၊ ဂ၊ သာမ၊ ပြုကြကုန်စို့၊ ခေ ဘု၊ ခေတ်တော်သည်၊ အာ၀ေ ဏိကာ၊ အာသီ၊ သည်၊ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂိ၊ သဓိရုံ၊ သဓိ ရခေတ်တော်သည်၊ ဂေ၀ိဏ္ဍိကံ၊ တစိုင်တခဲ မကွဲတစု တခုသာတည်း၊ ဣမမ္ပိ ဗုဒ္ဓထူပမ္ပိ၊ ဤလူဘို့တည်သောစေတီ၊ တော်၌၊ မယံ၊ ငါ့တို့သည်၊ ဂ၊ ဣ၊ ကံ၊ သင်ဘုံ၊ ဓွပ်၊ စေတိ၊ တော်ကို၊ ဂ၊ သာမ၊ ပြုကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿ ယုံ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ မနုဿတွေ၊ တိုင်ပင်၍၊ ဒေ၀၊ နတ်တို့သည်။ သဏ္ဌတိ ရုတာနေ့ဟိ၊ ရုတနာ၊ ခုနစ်ပါး၌ဖြင့်၊ အညှီ၊ တပါး၊ သော၊ ယောဇနံ၊ ယူဇနာ ကို၊ ဝ၊ ဆေ့သုံ၊ ပွါး၊ စေကုန်၏၊ ထူပေါ်၊ စေတိ၊ တော်သည်၊ ဒ္ဝိယောဇနုဗ္ဗေ၀ေ၊ ဒ္ဝစ်ယူဇနာ အစောက်မြင့်၏၊ သော ထူပေါ်။ ထိုစေတိ၊ တော်သည်၊ ဟိမ ရုံ၊ အရိုက်မှောင်ကဲ့၊ ဗျ၀ဟာ ဒ္ဓိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဏ္ဍ၊ ထိုစေတိ၊ တည်ရာ အရပ်၌၊ နာဂါ၊ နဂါ၊ တို့သည်၊ သမာဂတ္ကိ၁၊ အညီအညွှတ် လာကုန်၍ ဂေ၀ေတော၊ တပေါင်း၊ တည်း။ မနုဿ ယုံ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ မနုဿ ၀ေ၀၊ လူတို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ ဒေ၀ါ၀ စ။ နတ်တို့သည် လည်း၊ ကောင်း။ ဘေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓထူပ်၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပ်ကို၊ ဂ၊ ဣ၊ ကံ၊ ပြု ကုန်၏။ နော၊ ငါတို့အား၊ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ခြင်းတို့သည်၊ မာ၊ အာ၊ သု၊ မ၊ ဖြစ် စေကုနိုင်သင့် သ၊ ဒေ၀ ကာ၊ နတ်နှင့်ဝဲကွေ့သော်လူတို့သည်၊ အ၊ ပ္ပ၊ မတ္တာ၊ ကဲ့ သို့လ်ကောင်းမှုမ၊ မေ့လျော့ပေကုန်။ မယံ၊ ပိ ငါတို့သည်လည်း၊ တာ၊ ဒိ၊ နော၊ တာ၊ ဒိ၊ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၊ တော်မူသော၊ လောကနာ ထ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပ်၊ စေတိ၊ တော်ကို၊ ဂ၊ သာ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿ ယုံ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ မနုဿ၊ တွေ၊ တိုင်ပင်ကုန်၍၊ ဣဒ္ဓ၊ ဣဒ္ဓိ၊ လ၊ ဟု၊ ဆုံ၊ အပ်သော၊ မဟာ ဒ္ဓိ၊ လံ၊ ကြီးသောပဋ္ဌာ၊ ကြားညှိကဲ့လည်း၊ ကောင်း။ အ၊ ထေ၊ ထိုနေ့တပါး၊ ဓောတိ ရသံ၊ ဓောတိရသဟု ဆိုအပ်သော၊ မဏိ ၊ ပဋ္ဌာ၊ ကြားညှိကဲ့လည်း၊ ကောင်း။ ဂေ၀ေတော၊ တပေါင်း၊ တည်း။ သဒ္ဓိ ပါ၊ တောတွေ၊ ရုရုံ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓထူပ်၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏ထိုး၊ တော်ကို။ အာ ၊ သာ ၊ ဒယံ၊ ဖုံ၊ လွှမ်း၊ ကုန်ကြ၏။ သဒ္ဓ ၊ မ ၊ ကိ ၊ မယံ ၊ အလုံ ၊ ရုံ ဖြစ်ပြီးသည်၊ အာ ၊ သိ ၊ ဖြစ်၏။ တာ ၊ ဝ ၊ တာ ၊ ထိ ၊ ဗျ ၊ လော ၊ ကာ ၊ ဗုဒ္ဓ ၊ ဧ ၊ ဝ ၊ ယံ ၊ ဖြတ်

၆ ၃၆၅

၃၉၂ ။ ။ ။

သော၊ဗုဒ္ဓစေတိယံ၊မြတ်စွာဘုရား၏စေတီတော်ကို၊ ရှုတနေဟိ၊ တနာ
ဆယ်ပါးတို့ဖြင့်၊ဆာဒေဿာမ၊ဗုံ လွှမ်းကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ဤတို့။ မန္ဒယုံ၊တိုင်
ပင်ကုန်၏၊တေဝိ၊ထိုကုမ္ဘဏ္ဍာတို့သည်လည်း၊ အာယတံ၊လေးယူဇနာရှည်
မြင့်စွာသော၊ဗုဒ္ဓစေတိယံ၊မြတ်စွာဘုရားစေတီတော်ကို၊ ယောဇနံ။ တယူ
ဇနာကို၊ဝဆောသုံ၊ ပွားစေကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဠဝယောဇနုဗ္ဗေဓော၊
ငါးယူဇနာအစောက်မြင့်သော၊ထူပေါ်၊စေတီ၊တော်သည်၊ဩဘာသတော၊
ထွန်းပ၏၊တဏ္ဍု၊ထိုစေတီ၊တော်၌၊တဒါ၊ထိုကုမ္ဘဏ္ဍာတို့တည်ပြီး၊သောအခါ
၌၊သက္ကာ၊ ဘိလူးတို့သည်၊ သမာဂတ်ကြ၊ အညီအညွှတ်လာကုန်၍၊ ကေ
တော၊တပေါင်းတည်း။မန္ဒယုံ၊တိုင်ပင်ကုန်၏။ ကိ၊အာဘယ်သို့၊မန္ဒယုံ၊
တိုင်ပင်ကုန်သနည်း၊မနုဿာစ၊လူတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဒေဝ၊နာဂါစ၊
နတ်နဂါးတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ဂရုဠကုမ္ဘဏ္ဍာစ၊ဂဠုန်ကုမ္ဘဏ်တို့သည်
လည်း၊ကောင်း။ ပဠေကံ၊ အာသိ,အာသိုး၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသ။ မြတ်စွာဘုရား၏
ဥတ္တမံ။မြတ်သော၊ထူပ်၊စေတီတော်ကို၊အက်သု၊ပြုကြကုန်၏။ နောဝါတို့
အား၊ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်းတို့သည်၊ မာဒ၊သတိမ့ေ
မဖြစ်စေကုန်ဃင့်၊သဒေဝကာ၊နတ်နှစ်တကွသော၊လူနဂါး၊ဂဠုန်ကုမ္ဘဏ်တို့
သည်၊အပ္ပမတ္တာ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မမေ့လျော့ကုန်ပေ၊မယ်ဝိ၊ဝ တို့သည်
လည်း၊တာဒိနော၊တာဒိဂုဏ်နှစ်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကနာထ၊
လူတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပ်၊ဝုယိုး၊တော်
ကို၊ကဿာမ၊ပြုကုန်အုံ့၊အာယတံ၊ ငါးယူဇနာရှည်ပြီးစွာသော၊ ဗုဒ္ဓစေတိ
ယံ၊ မြတ်စွာဘုရားစေတီတော်ကို၊ဖလိကာဟိ၊ဖန်တို့ဖြင့်၊ ဆာဒယိ၊ သ
မ၊ဗုံ၊လွှမ်းကုန်အုံ့၊ဣတိ၊ဤသို့။မန္ဒယုံ၊တိုင်ပင်ကြကုန်၏၊မန္ဒေတွာ၊ တိုင်
ပင်ကုန်ပြီး၍၊တေဝိ၊ထိုဘိလူးတို့သည်လည်း။အာယတံ၊ ငါးယူဇနာရှည်
ပြီးစွာသော၊ဗုဒ္ဓစေတိယံ၊မြတ်စွာဘုရားစေတီတော်ကို၊ ယောဇနံ၊ တယူ
ဇနာကို၊ဝဆောသုံ၊ ပွားစေကုန်၏။ ဆယောဇနုဗ္ဗေဓော၊ ခြောက်ယူဇနာအ
စောက်မြင့်သော၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ထူပေါ်၊ စေတီကော်သည်၊ ဩဘာသ
တော၊ တောက်ပ၏၊ တဒါ၊ထိုဘိလူးတို့တည် ပြီးသောအခါ၌၊ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း၊သမာဂတ်ကြ၊အညီအညွှတ်လာကုန်၍၊ကေတော၊
တပေါင်းတည်း။မန္ဒယုံ၊တိုင်ပင်ကြကုန်၏၊ကိ၊အာဘယ်သို့၊ မန္ဒယုံ၊တိုင်
ပင်ကုန်သနည်း၊မနုဿာစ၊လူတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဒေဝ၊ဘာစ၊ နတ်တို့
သည်လည်း၊ကောင်း၊နာဂါစ၊နဂါးတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ဘဒ္ဒာ၊ ထိုဒ္ဓတ
ပါး၊ကုမ္ဘ ဏ္ဍာစ၊ကုမ္ဘဏ်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ဂရုဠာစ၊ဂဠုန်တို့သည်

လည်းကောင်း။ ယကျွောစ၊ ဘိလူးတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊အလုံးရုံ သောလူနှတ်နဂါးဂန္ဓုန်ကုမ္ဘာ၏ဘိလူးတို့သည်၊ဗုဒ္ဓထူပံ၊ဘုရားစေတီ၊တော်ကို၊ ကတာ၊ ပြုကြလေကုန်ပြီ၊ ဣတော၊ဤသူအပေါင်းတို့တွင်း၊ မယံ၊ငါဂန္ဓမ္ဗနှတ်တို့သည်၊အကာရုကာ၊ မပြုကြကုန်သေး၊ မယံဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ တာဝတိံသာ၊တာဝတိဘုံ၏ဥယျာဉ်ပြည့်ရုံတော်မူသော၊လောကနာထသား၊ဗြတ်စွာ ဘုရား၏၊ထူပံ၊စေတီတော်ကို၊ကသာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ တော၊ထိုဂန္ဓမ္ဗနှတ်တို့သည်၊ ဝေဒေဟေ၊ ထီး၊တော်အခံပွတ်အရံတို့ကို။ သတ္တာ၊ ခုနှစ်ဆင့်တို့ကို၊ ကတ္တာနု၊ပြု၍၊ဇေ၊ထံ့ခွန်ကုက္ကားမလေးပွါးကိုလည်းကောင်း၊ ဆင့်၊ထိကို လည်းကောင်း၊ အာကုံသု၊တင်လှူကုန်ပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗသောဏ္ဏာ မယံ၊အလုံးရုံ၌ဖြင့်ပြီးသော၊ထူပံ၊စေတီတော်ကို၊ ဂန္ဓမ္ဗာ၊ဂန္ဓမ္ဗတို့သည်၊ ကာရယုံ၊ပီးစေကုန်၏။သတ္တယောဇနုဗ္ဗေ၊ ခုနှစ်ယူဇနာအစောက်ဖြင့် သော၊ ထူပေါ်။ စေတီတော်သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဩဘာသတော၊ တောက်ပထွန်းလင်း၏၊ရတ္တိဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့သည်။ နပညာယန္တိ၊ မထင် ကုန်၊သဗ္ဗဒါ။အခါခပ်သိမ်း၊အာလေးကော၊အာလင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏ တ သား၊ထိုစေတီတော်၏၊ အာဘာ၊အရောင်တို့ကို၊သတာရကာ၊ ကြယ် နှင့်တကွကုန်သော၊ စန္ဒသူရာဘာ၊ လရောင် နေ့ရောင်တို့သည်။ နအာတိ ဘောန္တိ၊သာလွန်၍မလွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၊သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်၌၊ယောဇနု သတော၊ ယူဇနာတရာ၊တွင်း၌၊ ပဒီပေါ၀ိ၊ ဆီမီး၊သည်လည်း၊ နပဇ္ဇလတိ၊ မထွန်းလင်းနိုင်၊တေနကာ၊လေန၊ထိုအခါ၌၊ယေကေစိ၊ ခပ်သမ်းကုန်သော၊ မာနုသာ လူတို့သည်၊ထူပံ၊စေတီတော်ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ တော၊ ထိုလူတို့သည်၊ထူပံ၊စေတီ၊တော်ကို၊နအာရုဟန္တိ၊မတက်ကုန်၊တော၊ထိုလူ တို့သည်၊ အမ္ဘရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥက္ခိပန္တိ၊ ပစ်လွှင့်ပြောက်တင်ကုန်၏၊ ဒေ၀ဟိ၊နှတ်ဘို့သည်၊ဌပိတော၊စေတီ၊စောင့်ထား၊အပ်သော၊ အာဘိသမ္ဘ တနာမကော၊အာဘိသဓက်အာမည်ရှိသော၊ယကျွော၊နှတ်စစ်ဖျူးသည်၊ ဝဇံ ဝါ၊တံခွန်ကိုလည်းကောင်း၊ဝုပ္ပဒါမ ဝါ၊ပန်းဆိုင်ကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တရိ၊ စေတီ၊တော်အထက်သို့၊အာဘိရောပေတိ။ထင်း၊ဆောင်စေ၏၊ တော၊ထိုလူတို့ သည်၊တံယကျွံ၊ထိုနှတ်စစ်ဖျူးကို၊နပဿန္တိ၊မမြင်ကုန်။ ဂဠတောဂန္ဓံ၊ လက်ျာလှည့်သွားသော၊ ဒါမံ၊ ပန်းဆိုင်ပန်းဂုံ၊ကို၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ ဂန္ဓံ၊သွားသောလွှာတွယ်ဝတ္ထုကို၊ဝေ၊ဤသို့၊ ပဿတိတွာ၊ မြင်၍၊သဗ္ဗေ၊ ခပ်သမ်းကုန်သောလူတို့သည်၊သုဂ္ဂတိ၊နှတ်ပြည်သို့၊ ဂန္ဓံ၊လား၊ရကုန် ၏၊ယေမာနုသာ၊အကြင်မိန်းမာအယူရှိသောလူတို့သည်၊ပါ၀စနေ၊သာသ

နှာတော်၌၊ ဝိရဂ္ဂါ၊ ဆင်နှင့်ကျင်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်သမ္မာအယူရှိသောသူတို့
သည်ကား၊ သောသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ မာနုသာ၊ လူတို့သည်၊ ပါဒိုဟိရံ၊ ဗြာဟ္မဏာကို၊ ဒဠ္ဌကာမာ၊ ရှာလိုကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ထုပ်။ စေတိ၊ တော်ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ ဟံသဝတီ
ယာ။ ဟံသာဝတီ အမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ ရွှေ၊ တော်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဒ္ဒကော၊ သူရှင်းဌားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာမောဒိတံ၊ ဝမ်.မြောက်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဇနံ၊ လူကို၊ နိသ္သာ၊ ခြင်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
၌။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ၊ ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့
ကြံသနည်း။ ဇော်ဘဂဝါ။ ဤမြတ်စွာဘုရား၏၊ ခေတုဝနဟု၊ ဥဒ္ဓာရော၊
မြတ်လေစွ။ ယသ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ခေတုဝနရေ၊ ဝတ်တော်အိမ်
စေတီ၊ တော်၌၊ ပါဒိုဟိရံ၊ ဗြာဟ္မဏသည်၊ ဤနေသံ၊ ဤသို့သဘော်ရှိသော်၏
စ၊ ဗြာဟ္မဏာမဟုတ်ပါသော်၊ ဣမာဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းတို့သည်၊ ဟုဒ္ဓာ
နှစ်သက်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာရံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကုဗ္ဗိ၊ ပြုကုန်လျက်၊
နတပုဗ္ဗေ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်၊ အဟံ ဝိ၊ ငါသည်လည်း တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၊ သော၊ လောကနာထသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ခေတုဝန
ရေ၊ ဝတ်၊ တော်အိမ်စေတီတော်၌၊ ကာရံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကသ္သာမိ၊ ပြုအံ့၊
ဇော်၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ အနာဂတေ။ အနာဂတ်ကာလ၌၊ တသ္သ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊
အမွေခံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ၊ စိန္တေတွာ။
ကြံပြီး၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေဝံ၊ ကေန၊ ခ ဝါသည်သည်၊ သုဒေဝတံ၊ ကောင်း
စွာဖွဲ့အပ်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥတ္တရေယျပဒုံ။ အပေါ်ရုံလွှာရုလျားပုဆိုးကို၊
ဝဇ်။ တံခွန်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝေဠုဂ္ဂေ၊ ဝါးဖျားဌ၌၊ အာလဂ္ဂေတ္တာန၊ ပြားလျား
တွဲရွဲဆွဲ၍၊ အမ္ဗရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥက္ခိပိ။ ပစ်လွှင့်မြှောက်တင်ပြီ၊ အဘိ
သမ္ဘဝကော၊ အဘိသရိက် ဆူလှိုက်ကျော်သံ၊ စေတိ၊ စောင့်ဖြစ်သောနတ်
စစ်မှူး၊ သည်၊ ဝဇ်။ တံခွန်ကို၊ အမ္ဗရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အာဟာသိ၊ ဆောင်
ပေ၏၊ ဝါ၊ တရိတံ။ လေခပ်၍တယျပ်တလျပ်လှုပ်သော၊ ဝဇ်၊ တံခွန်ကို၊
ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ဟာသံ၊ ဂျာ်ခြင်.ကို၊
ဇနေသိ။ ဖြစ်စေပြီ၊ တဏ္ဍ၊ ထိုစေတီအမွန်လှတံခွန်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသာ
ဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ သမဏံ၊ ရဟန်းသို့၊ ဥပသက်မိ၊ ကပ်ပြီ၊ တံဘိက္ခုံ၊
ထိုရဟန်းကို၊ အဘိ ဝါ ဒေတွာ။ ရှိခိုး၍၊ ဇေ။ တံခွန်၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုဏ္ဏိ။ မေ.လျှောက်ပြီ။ သော။ ထိုရဟန်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊

အာနန္ဒပိတိသဒ္ဓေနဲ့။ ၄စ်သက် ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားစကားကို၊ကထေသိ။ဟောပေ၏။ တသေ့ဝေ့သား၊ထိုတံခွန်၏၊ ဝိပါ ကံ၊အာကျိုးကို၊သဗ္ဗဒါ။အစဉ်ဝတ်ထိုင်း၊ တို့၊သင်သည်၊အနုဘောသေးထိ၊ ခံ စား၊ရလတ္တံ့။ စတုရုဂါနိ၊အဂါ၊လေးပါး၌ကုန်သော၊ ဟတ္ထိအာသရထပတ္တိ သေနာစ၊ဆင်မြင်း၊ရထား၊မြေသည်သူရဲတို့သည်လည်း၊ တံ၊သင်ကို၊ နိစ္စံ။ အမြဲ၊ပရိဝါ၊ရေသန္တိ၊ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ဣဒံ၊ဤ၊အာကျိုးသည်။ ဝေဒနိယသ၊ တံခွန်အလျှင်၏၊ ဖလံ၊အာကျိုးတည်း၊ သဗ္ဗိတ္ထိယသဟသေနိ။ တူရိယာ မြောက်သောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမလက်တာ၊ ကောင်းစွာတန် ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဘေရိယော၊ စည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊နိစ္စံ။အမြဲ၊ပရိဝါ၊ရေသန္တိ၊ခြံရံကုန်လတ္တံ့၊ ဣဒံ၊ဤ၊အာကျိုးသည်၊ ဝေဒနိယသ၊တံခွန်အလျှင်၏။ဖလံ၊အာကျိုးပေတည်း။ဆဋ္ဌာသိတိသဟဿေ နိ။ခွစ်သောင်း၊ခြောက်ထောင်ကုန်သော၊ သမလက်တာ၊ ကောင်းစွာတန် ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဝိစိတ္တဝတ္ထာဘာ၊ရေ။ ဆန်းကြယ်သောအဝတ် တန်ဆာဖွါ၊ရာ၌ကုန်သော၊အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊လည်ဆွဲဆွဲအပ်သော ရုလဲသွယ်ညွှတ်ဝတ်အပ်သောပတ္တမြား၊နား၊ဝှေ့ပင်း၌ကုန်သော။ အာဠာရ ပမှာ၊ကျယ်သောပါး၊ပြင့်မျက်မှောင်၌ကုန်သော၊ ဟသုလာ၊ ပြုံး၊ရယ်ပြုံး၊ခါ ဆိုတတ်စွာကုန်သော၊သုသညာ။ကောင်းသောအမှတ်သညာ၌ကုန်သော တနုမဇ္ဈိမာ၊ခါ၊စဉ်းတင်ကျယ်လျှယ်သောဝမ်း၌ကုန်သော၊ နာရိယော၊ ပိန်းမတို့သည်၊ တံ၊သင်ကို၊နိစ္စံ၊အမြဲ၊ ပရိဝါ၊ရေသန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတ္တံ့၊ ဣဒံ၊ဤ၊အာကျိုးသည်၊ဝေဒနိယသ၊တံခွန်အလျှင်၏။ ဖလံ၊အာကျိုးတည်း၊ တိ သကပ္ပသဟဿာနိ။ က မ္ဘာသုံ့းသောင်းတို့ပတ်လုံ၊ ဒေဝလောကေ၊နတ် ပြည်၌၊ရမယိ သတိ၊ ပ္ပေလျော်ရလတ္တံ့၊အသိတိကဋ္ဌာ။အကြိမ်ခုစ်ဆယ် ဒေဝိန္ဒော၊ ဘိကြား၊နတ်မင်းသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ကရိ သတိ၊ ဝိုး၊အုပ်ရလတ္တံ့၊ သဟဿကဋ္ဌာ။အကြိမ်တထောင်၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဘဝိ သတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ပဒေသရဇ္ဇံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်သည်၊ ဝိပုလံ၊ များစွာ၏၊ ဂဏနတော။အရေအတွက်အား၊ဖြင့်၊အသင်္ချေ၊မရေတွက်နိုင်၊ကပ္ပသတ သဟဿမှိ၊ကမ္ဘာတသိန်း၊ထက်၌၊ဥက္ကာကကုလသ ဒ္ဓ ဝေါ။ဥက္ကာကရာဇ် မင်းမျိုး၊ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အား၊ဖြင့်၊ ဝေါ၊တမောနာမ၊ ဝေါ၊တမ ဆမည်ရှိသော၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊လောကေ၊လောက၌၊ဘဝိသ တိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဒေဝလောကာ၊နတ်ပြည်မှ၊စုတိတွာန၊ရုတေ၍၊သုက္ကမူလေန

ကုသိုလ်အကြောင်းကောင်းမှုဟောင်းသည်၊စောဒိတောဝတ္ထိက်တွန်းအပ်သည်ဟုတ်ကား၊ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗကမ္မေနဲ့ရှေးကောင်းမှုကံနှင့်၊ သံယုတ္တောဝယှဉ်သည်ဟုတ်ကား၊ဖြစ်၍၊ပြောဟတ္ထဗန္ဓု၊ပုဏ္ဏားမျိုးသည်၊ ဘရိယတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ အသိတိကောဋိ၊ကုဋေ၇စ်သောယ်အသပြာဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ဗဟု၊များစွာကုန်းသော၊ဒါ၊သော်ကျွန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မကာရေ။ အမှုလုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊သင့်ရှိတွေ့ကာ၊စွန့်၍၊ဂေါတမသား၊ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာ၊တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊သတိ၊ရဟန်းပြုလတ္တံ့။သဣာပုဂိုဝ်၊ သာကိုဝင်မင်းသား၊တို့ထက်မြတ်သော၊ဂေါတမ်း၊ဂေါတမရသော့၏အနွယ်ဖြစ်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ဂေါတမမြတ်သာကီနတ်ကို၊အာရာဓယိတ္တာ၊ နှစ်သိမ့်စေတော်မူ၍၊ဥပဝါနောတိနာမေ နဲ့ဥပဝါနဟူသော အမည်ဖြင့်။ သဏ္ဌေ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကောတပည့်သည်၊ဟောသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ သတသဟဿေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ကမ္မံ ကုသိုလ်ကံသည်။ ဣဓ၊ဤအာဇုံးဘဝ၌၊ မေ၊ငါ့အား၊ဗလံ၊ကောင်းကျိုးကို၊ဒေသေတိ၊ပြုသာ၏။ သုဂတေ၊ကောင်းစွာဘည်မတ်ပစ်လွှတ်အပ်သော၊သရဏေ၊ဂေါ၊မြတ်အားအမှီခိုကွဲသို့မမ၊ငါ၏ ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပယိ၊ မဂ်ဥာဏ်တည်းဟူသောမီးဖြင့် လောင်စေအပ်ပြီ။ စတုဒိဋ္ဌိသရဏသ၊လေးကျွန်းသုံးကိုအားပိုးရသော။ ဧကဂ္ဂ ဝတ္ထိ သ၊စကြဝဠာတေးမင်းသည်၊သန္ဓာသ၊ဖြစ်သော၊မော၊ငါ့အား၊တိယော ဇနာနိ၊သုံးယူဇနာတို့ကိုတိုင်တိုင်၊သမန္နာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ဓော၊တံ့ခွန်တို့သည်၊ဥသိသန္တိ၊စိုက်ဆောက်ကုန်၏။ ဣတော၊ဤ

ဤတဒ္ဓကမ္ဘာမှ၊သတသဟဿေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ယံကမ္မံ အကြင်ကောင်းမှုကံကို၊အာကရိ၊ပြုပြီ၊ တသ္သကမ္မဿ၊ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသာ၊အစွမ်းကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာဘိဇာနာမိ၊မသိစဘူး။ ဣဒံ၊ဤမတိခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဝေဒနာ၊သ၊ထံခွန်အာလှ၏၊ ဗလံ၊အာကျိုးတည်း။မယှံ၊ငါ့အား။ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို။ ဈာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အသပန္ဓာ၊ထိုနောင်မှ၊ အာယဿ္မာဥပဝါနော၊ အရှင်ဥပဝါနသည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဥပဋ္ဌာကော၊အလုပ်အကျွေးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေနစ သမယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား

အားပါတာဗာဟေ၊ လေနာသည်ဥပဓိ၊ဖြစ်၏၊ ထေရသစ်၊ ဥပ်ဝါနမ ထေရ်၏လည်း၊ ဂိဟိသဟာယော၊ လူဖြစ်စဉ်က အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကား သော၊ဒေဝဟိတောနာမ၊ ဒေဝဟိတအမည်ရှိသော၊ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏား သည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပဒီပဝတိ၊နေ၏၊ သော၊ထိုဒေဝဟိ တဝုဏ္ဏားသည်၊ ထေရံ၊ဥပဝါနမထေရ်ကို၊ စတ္တာဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ပဝါရေတိ၊ဖိတ်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာ ဥ ပဝါနော၊အရှင်ဥပဝါနသည်၊နိဝါသေတွာ၊သင်းဝိုင်ကိုဖြင်ဝတ်၍၊ပတ္တစီ ဝရံ၊သင်္ဃာတိသင်္ကန်း ကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊တသဗြာဟ္မဏာသ၊ထိုဒေဝဟိတ ဝုဏ္ဏား၏၊ နိဝေသနံ၊အိမ်သို့၊ဥပဂဆိ၊ကပ်၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ နိယောဇနေန၊ တိုက်တွန်းခြင်း ကြောင့်၊ထေရော၊ အရှင်ဥပါဝ နမထေရ်သည်၊ အာဂတောမညော၊ ထာ ရောင်ထင်၏၊ဈာတိ၊ဤသို့၊ဥတ္တော၊သိ၍၊ဘန္တေ၊အရှင်သုရား၊ ဂဒေယျာထ၊ ဆိုတော်မူကုန်လော၊ကေန၊အဘယ်ဝတ္ထု၊ဖြင့်၊ အတ္ထော၊အလိုရှိသနည်း၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ ထေရော၊ ဥပဝါနမထေရ်သည်၊ တသ ဗြာဟ္မဏသ၊ထိုဒေဝဟိတဝုဏ္ဏားအား၊ပဋေယာဇနံ၊လာခြင်း၏အကျိုးကို အာစိက္ခန္တော၊ ကြာ လိုသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အရဟံသုဂတောလောကေ (၀)တသ ဈာနမ္ပိ ဗာဟိတပေတိ၊ အရဟံသုဂတောလောကေ (၀) တသ ဈာနမ္ပိ ဗာဟိတပေတ္ကသော၊ဂါထာဒွယံ၊ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အတာ သ်၊ရှာဘိဆို၏၊ ၊

ဗြာဟ္မဏ၊ တကာဝုဏ္ဏား၊လောကေ၊လောကမ္ဘု၊ ဟူစနေယျာနံ၊ဟူ၏ဝတ် ထိုက်ကုန်သောသိကြားသုရဲ့နှင့်သန္ဓာ၊သိတ သောဏဒိန္နအနေက ဝဏ္ဏနာဂ ဒတ္တာအစရှိသော နှတ်မင်းနှတ်မိဖုယားသနက်မာရဗုဒ္ဓက သဟမ္ပတိအစရှိ ကုန်သောဗြဟ္မာမင်းတို့သည်၊ဟူ၏တော၊ဟူ၏ဝတ်အပ်သော၊သက္ကရေယျာနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သောဗိမ္ဗိသာရကောသလအစာတသတ္တုသုသ နာဂါကာလသောက အသောကရာဇာဒေဝါနံ ပိယတိသ ဒုဋ္ဌဂါမဏိ ဗောဓိက စန္ဒိလ မေဃ္ဘက ဥဂ္ဂဝုဏ္ဏအစရှိသော လူ၌ဖြစ်သောသူကြီးသူ ကြွယ်ပဒေသရာဇာ ဂေဟရာဇာစကြာမန္ဓာတ်မင်းမြတ် မိဖုယား၊အစရှိသော သူတို့သည်၊သက္ကတော၊အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော၊ အပစေယျာနံ၊အရှိ အသေပြုထိုက်သော သိလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူး၊ဂုဏ်ထူး၊မှီရာ၊ဟု ဆိုရာ၊ဉာဏ် မြတ်သခင်တို့သည်၊အပစိတော၊ရှိသေအပ်သော၊အဟု၊ပဋ္ဌာည်းလေးပါး ကိုခံယူတော်မူထိုက်သော၊ သုဂတော၊ လေးဖွဲ့ပယ်နှုတ် ဒေယျတ်ကြဉ်

ရှောင်စကားကောင်းနှစ်ချက်ကိုမြှင်ကာဟောတော်မူတတ်သော၊ မုနိ၊ ဒေ၀ါတိ ဒေ၀သက္ကာတိသက္ကပြိဟွာတိပြိပဟွာဖြစ်၍ဝါ့ဆရာဖြစ်တော်မူသောသင်္ဃာ့ကို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါတေဟိ၊ လေဟူသောအနာတို့ဖြင့်၊ အာဗာဓိကော၊ လွန်စွာနာခြင်းသို့ရောက်၏။ ပြာဟူလာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဘေ၊ သင်ပုဏ္ဏားအား။ ဥဃောဒကံ၊ရေနွေ့ သည်၊သစေအတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အုံ့၊ မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရားအံ့။ ဒေဟိ၊လှူပါလော။တ သဟ၊ထိုအနာကို၊ ဟာတဝေ။ ပယ်ခြင်းငှါ။ဣဒ္ဓိဗလ၊အာလိုရှိ၏။တ သဟ။ထိုဝါထာ၏။အ ဣတ္ထေ၊အနက်ကို၊ ဇေ၀ံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဣဒ္ဓိ၀ဿိ လောကေ၊ဤလောကဌာ။ ပုဇနေယျာနံ၊ပူဇော်ထိုက်ကုန်သောသူတို့အား။ပူဇေတဗ္ဗေဟိ၊ပူဇော်အပ်ကုန်သော၊ သက္ကာဒိ ဟိ၊သိကြားအစရှိကုန်သော၊ဒေ၀ေဟိ။နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟာ ပြိဟွာဒိဟိ၊မဟာပြိဟွာအစရှိကုန်သော၊ပြိဟွေဟိစ။ပြိဟွာတို့သည်လည်း ကောင်း၊ပူဇိတော၊ပူဇော်အပ်၏။ သက္ကရေယျာနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ် ကုန်သောသူတို့အား။ သက္ကာတဗ္ဗေဟိ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဗိမ္ဗိသာရကောသလရောဇာဒိဟိ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကောသလမင်းအစရှိသော သူတို့သည်၊သက္ကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်၏။ အပစေယျာနံ၊အရိုအ သေပြုအပ်ကုန်သောသူတို့အား။ အပစိတဗ္ဗေဟိ၊ အရိုအသေပြုအပ်ကုန် သော၊ ဟေဟယိတ်ပါ၊ သိလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကဲ့ ဆည်းပူး တတ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌာသ၀ေဟိ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အပစိတော၊ အရိုအသေပြုအပ်၏။ ကိလေသေဟိ၊ကိလေသာတို့မှ၊ အာရကာ ဟုပဒိနော၊ ဝေးခြင်းအစရှိသောအနက်သဘောကြောင့်၊အရဟံ၊အရဟမည်တော်မူ ၏။သောဘဏဝမနာဒိနော၊တင့်တယ်စွာသွားခြင်းအစရှိသောအကြောင်း ကြောင့်၊သုဂတော။သုဂတမည်တော်မူ၏။ သင်္ဃည္ဟု၊အလုံးစုံသောတရား တို့ကိုသိတော်မူတတ်သော၊မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊မယ့် ဝါ၏၊သင်္ဃာ၊ ဆရာတည်း။ ဒေ၀ဒေ၀ေါ၊ နတ်တကာတို့ထက် နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သက္ကာနံ၊သိကြားတကာတို့ထက်၊ အာသိသက္ကော၊ လွန်သောသိကြားဖြစ် တော်မူ၏။ပြိဟွာနံ၊ပြိဟွာတကာတို့ထက်၊အတ်ပြိဟွာ၊အလွန်သောပြိဟွာ ဖြစ်တော်မူ၏။သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါနံ၊ယဇ္ဇအခါ၌၊ ဝါတေဟိ၊ လေဟူသောအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဝါတဟေတု၊လေပဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊ ဝါတခေါဘနိမိတ္တံ၊ လေချောက်ချားခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ အာဗာဓိကော၊ အနာသည်။ဘ၀တော၊ဖြစ်၏။ ပြိဟွဟာ၊ဒေ၀ဟိတ

ပုဏ္ဏား၊ဥဏ္ဍောဒကံ။ရေနွေးသည်၊သစေအတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိအုံ၊တဿ၊ထို မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါတာဗာဓရူပသမနတ္ထံ၊လေနာကိုငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ တံ၊ ထိုလေနာကို၊ဟာတဝေ၊ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ဥပနေတုံ၊ရေနွေးကပ်ခြင်း ငှါ။ဣဒ္ဓိ၊ဆွယမိ။ အလိုရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ်။ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ဥဏ္ဍောဒကံ၊ရေနွေးကို၊ တဒနုရူပံ၊ထိုရေနွေး အား၊လျောက်ပတ်သော။ ဝါတာဗာဓရူကေသဏ္ဌံ၊ လေဖျောက်တတ်သော ဆေးကိုလည်း၊ကောင်း၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏အား၊ဥပနာမေသိ၊ကပ် ၏၊တေနစ၊ထိုဆေးကပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ရောဂေါ။လေနာရောဂါသည်။ဂူပသမိ၊ငြိမ်း၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ တ ဿ။ထိုဒေဝတာတဝုဏ္ဏား၏အား။အနုမောဒနံ၊ အနု မောဒနာကို၊အကာသိ။ပြု၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ပရိသမာပနံ။ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်း ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏။ ။ဥပဝါနဗ္ဗေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥပဝါနမထေရ၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုက္ကဝဂ်-၁၅၄-ဣသိဒိန္နဗ္ဗေရဂါထာ၊

ဒိဋ္ဌာမယာတိ အာဒိကာ။ ဒိဋ္ဌာမယာ ဤသို့အစရှိကုန်သော ဂါထာတို့ သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သော အသက်ရှိသော။ဣသိဒိန္နဗ္ဗေရသ၊ဣသိ ဒိန္နမထေရ၏၊ဂါထာ။ ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ဤဣသိဒိန္နမထေရ်သည် လည်း၊ဝုရိမ်ဗုဒ္ဓေသု၊ ခေးဘုရားတို့၌၊ ကတာဓိကာရော။ ပြုအပ်သော ဆု တောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထာဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ပုညာနိ ကောင်းမှုဟူ၏ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ဝိဝေသိသု၊ဝိပသိသိအမည် တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊သိကြားလိမ္မာသည် ၏အဖြစ်ဟူ၊ဘဗ္ဗော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ဖိဇနိ'၊ယခင်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍ ဗောဓိယာ၊ဗောဓိပင်အား၊ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသည်၊တေနပုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ မနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ကျင်လည်သည်ရှိသော် ဣမသ္မိံ ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ဤဘဒ္ဒကပ္ပာ၌ ကတိတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သုနာပရန္တစနု ပဒေ၊သုနာပရန္တစနုပုဒ်၌။ သေဋ္ဌိကုလေ၊သူဌေးမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣသိဒိန္နောတိ၊ဣသိဒိန္နဟူ၍၊လဒ္ဓနာမော၊ရအပ်သောအမည်ရှိ၏။သော၊ထို

သတ္ကိုသားသည်၊ ဝယပ္ပဂ္ဂေါ၊ အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊ သတ္တူ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စန္ဒနမာဠုပရိဝုတဟောလော။ စန္ဒကူး တန်းဆောင်းတော်ကဲ့အလှ ခံနာ၌၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစရှိသော အရုံအရုံသောတန်ခိုးပြားနှင့်ဟာသို့ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား တော်ကို။ သုတ္တွာ၊ ကြားနာရ၍။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊ အစ္ဆာဝသတိ၊ နေ၏ တာသ၊ ထိုဆုသိဒ္ဓိ၏၊ အနုကဒ္ဒိနိ၊ အစိုးအပွါးကိုစောင့်ရှောက်တတ်သော၊ ဒေဝ တာ၊ နတ်သည်၊ တံ၊ ထိုဆုသိဒ္ဓိကို၊ စောဒေန္တိ၊ စောဒနာလိုသည်ဖြင့်၍၊ ဒိဋ္ဌာမယာ ဓမ္မဓရာ ဥပါသိကာ၊ ပ၊ တသ္မာ ဒိ၊ ဥ။ ဥတ္တဒါရိဏေ ဆဋ္ဌာ၊ ဒိဋ္ဌာမယာ ဓမ္မဓရာ ဥပါသိကာ၊ ပ၊ တသ္မာ ဒိ ရာ ဥတ္တဒါရိဏေ ခနမ္ဘဟူသော၊ ဂါထာနှယ်၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို။ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ဓမ္မဓရာ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာမဘရား၊ ၇ ပါး၊ တို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဆုတိ၊ ဤသို့ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်နှင့်စပ်သောစကားကို၊ ဘာသမာနာ၊ ပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ မဇ္ဈိကုဏ္ဍလေသု၊ ပတ္တပြားနှားခြောင်း၊ ဝတ်ကုန် သော၊ ပုတ္တေသု၊ သားသမီးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒါရေသု၊ မယားတို့၌ လည်းကောင်း၊ အပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သာရတ္တရတ္တာ၊ အား ကြီးသောရာဂဖြင့်တပ်ကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့ကဲ့၊ မယာ၊ ငါ သည်၊ ဒိဋ္ဌာ ဖြင်အပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်၊ ယတော၊ အကြင် ကြောင့်၊ ဆုဝ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဓမ္မံ သတော၊ တရားကို၊ အဒ္ဓါ။ စင်စစ်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်၊ ၇ ပါး၊ တရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဆုတိ၊ စကား၊ ဤသို့အပြစ်နှင့်စပ်သောစကားကို၊ ဟု ၊ ဟု ၊ ဟု

သျှင်းဟုဆိုလေ၊ ဖြစ်၍။ ကောကာမဟုနာမ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့မည်သည်ကား၊ အနှစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ။ ဘေးကိုပြုနိုင်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌ အာဒီနဝပဋိသံယုတ္တံ၊ အပြစ်နှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ တာသမာနာ၊ ပြောကြားကုန်သည်၊ ဟုတ္တေ၊ ဖြစ်၍။ သယံပန၊ ဒီဃဟုဆိုအပ်သောဈာန်သိဒ္ဓိနှင့်သည်ကား၊ သမ-ရတ္တရတ္တော မဂ္ဂိကုဏ္ဍလေသု၊ ပတ္တေသုစ ဘောအပေကျွေးတို့၊ သာရတ္တ ရတ္တော မဂ္ဂိကုဏ္ဍ လေသု ပတ္တေသုစတေ အာပေကျွေးပမူ သည်ကား။ သာရတ္တော၊ အလွန်တပ်သောရာဂရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တေ။ ဖြစ်၍၊ ဗဟလရတ္တော၊ အားကြီးသောရာဂဖြင့် တပ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တေ။ ဖြစ်၍။ မဂ္ဂိသုစ၊ ပတ္တေမြားဘို့၌ လည်း-ကောင်း၊ ကုဏ္ဍလေသုစ၊ နားဆွဲ-ကောင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းသား မဂ္ဂိစိတ္တေသု၊ ပတ္တမြားဖြင့် ယဉ်ကြယ်ကုန်သော၊ ကုဏ္ဍလေသုစ၊ နားဆွဲတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တေသုစ သားထိုးတို့၌ လည်းကောင်း။ ဝုတ္ထဓိတာသုစ၊ သားထိုးတို့၌ လည်းကောင်း ဒါ-ေသုစ၊ မယားတို့၌လည်း-ကောင်း၊ အဓိဂတသေနဟာ၊ ရုဏ်ပဝ်သောတဏှာတည်းဟူသော အထုံးအဖွဲ့ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တေ။ ဖြစ်၍၊ အညံ၊ အပါးသော ဝတ္ထုကို၊ ဂဏှန္တာ၊ ယူကုန်သည်တို့ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်တို့ ဘု၊ ဒဠ္ဌာ၊ ခြင်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ အာယ်၊ ဤသည်ကား၊ အယ္ဟေ၊ အနက်တည်း။ ယတောတ ။ယတော ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ။ အကြောင်းကြောင့်၊ တေဥပါသကာ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်၊ သာရတ္တရတ္တော။ ကျွန်သားမယားသား သို့မဟုတ်မြားနားဆောင်းတို့၌ခဲကွက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တေ။ ဖြစ်၍။ မဂ္ဂိကုဏ္ဍ ။လသုစ၊ ပတ္တမြားနားဆောင်းတို့၌လည်းကောင်း ဝုတ္ထေသုစ၊ သားထိုးတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒါ-ရေသုစ၊ မယားတို့၌လည်း ကောင်း-အားပေကျွေးဝန်ကြား၊ ခဲကွက်ခြင်းရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဣဝ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ဝမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ယာယာ ဝတော၊ မဘောက်မပြုနိုင် ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ အဒ္ဓါ စင်စစ်သဖြင့်၊ ကော်သေနု၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နဇာနန္တိ ။မသိကုန်၊ ဘေဘူတာစ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အနှစ္စာ၊ မမြဲကုန်၊ ဣတိစ၊ ဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ အာပေ၊ ဟောတော်မူ၏။ သတ္တုပကတိ ဝိ ဒိ ဣ သ ဘာ ဝ ။ သတ္တဝါတို့၏ ပကတိသန်းကြယ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အဟော၊ ဆုံ့ဝှယ်ရှိပေစ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါ ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ရာဂဠ္ဆတော သံနဇ

လည်ထွေးသောကြောင့်၊ ရာဂစွဲတသံနဗလည်ထွေးဆောင်ကုံ ဟူသည်ကား၊ တသံဥ
ပါသကာနှင့်၊ ထိုဘကာ၊တို့အား၊ ယသွားအကြင်ကြောင့်၊ ရာဂံ၊ရာဂ ကို၊
ဆောက်တုံ့ ဖြိုက်ခြင်းငှါ။ သမုန္တိန္ဒိဘုံ၊ဖြတ် ခင်းငှါ၊တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော၊ဘာ
ဂိုး၊သော၊ဥာဏာဗလံ၊ ဥ၊ဟာ်စွမ်းသည်၊ နှင့်ထို မဂ္ဂိ၊တသွား၊တနာ၊ကာရရောနှ၊
ထိုအ၊ကြောင်း၊ကြောင့်၊သိတာ၊တဏှာ၊ အစွမ်း၊ဖျင်ဖြိုကုန်သည်၊ဟုတ်တ၊ဖြစ်
၍၊တဏှာ၊ဝသေနှ၊တဏှာ ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နိုသိတာ၊ဖြိုသည်၊ ဟုတ်တ၊ဖြစ်
၍၊ပုဗ္ဗဒ ရံစ၊သား၊မယား၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ခနဇ္ဇ၊ဥစ္စာ၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊
အလျှိ၊ခ၊ကင်ပြောကုန်သည်၊ဟုတ်တ၊ဖြစ်၍၊ နဝိသာ ဇနှင့်၊မစွန့်ကုန်၊ဣတိ၊ဤ
သို့၊ဘော်သင့်၏၊ ထိုအလုံ ခုံသောစကား၊ရပ်ကို၊ ဒေဝတာ၊ယောပ၊နှင့်သည်
ပင်ဩ၊ဥပါသက်၊ဣ သိဒိန္ဒဒါယကာ ကို၊ဥဒ္ဒိ ယ၊ ရည်၍၊အညာပဒေသ
နှ၊သူတပါ၊ဂ်ဉ္ဇနှ်၊သဖြင့်။ ကသေသိ၊ဆိုတ်၏၊ တံ၊ထိုနှတ်၏ စကား၊ကို၊သ
တ္တ၊ကြား၍၊ဥပါသကော၊ဣသိဒိန္ဒဒါယကာသည်၊သံဝေဂ၊ဖာ၊တော ဖြစ်
သောထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်၊ ဟုတ်တ၊ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ဒဝိ
ရသော၊မကြာမီသာလျှင်။အ၊ဟာတ္တံ၊အ၊ရဟာတ္တဖိုလ်သို့ ပါဝုဏိ၊ရောက်
၏၊တနှ ထို၊ကြောင့်၊ အ၊ပဒါ၊နှ၊ဒုတိယ ဒါနှ်ဖြင့်၊ ။

ဝိပဿိ၊နှာ၊ဝိပဿိ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ၊တော်၊ဖြစ်စွာဘုရား
၏ ပါဒမူဟာ၊မေ။ သစ်ပင်တကာတို့ထက်ဖြတ်သော၊ ဗေ ဒိသို့၊ ဗောဓိပင်
ခွဲ၊သုမနော၊ဝမ် ဖြောက်သည်၊ဟုတ်တ၊ဖြစ်၍၊ဗိဓနဲ့၊ယပ်ကို၊ဂယှ၊ဆောင်
၍၊ဗောဓိမဏ္ဍမံ၊ ဗောဓိပင်မြတ်ကို၊ အဗိဓိ၊ယပ်ခတ်ပြီ ဖူတော၊ဤဘဒ္ဒ
ကမ္ပာ၌ ဂေါနုဝ၊တကပ္ပေ၊ ကိုး၏ဝတ်ကမ္ပာ၌၊ဗော၊ဓိမဏ္ဍမံ၊ဗောဓိပင်မြတ်
ကို အဗိဓိ၊ယပ်ခတ်ပြီ၊ တ သကမ္ဘယ၊ ထို၊ကောင်.မှုကံ၏၊ ဝါဟသာ၊
အစွမ်.ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂ ဘေဘယ်ကို၊ နာ ဘိ ဟာ ဝ ကို၊ နာ ဘိ ဟာ ဝ ပ်ပြီး မသင်ဘူး။ ဣတ်ဒုံ၊ဤမ
သိခြင်း ဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗိဓနိ ယာ၊ ယပ်ခပ်သော ကောင်းမှုကံ၏၊
ဗလံ၊အာ ကျိုးပေတည်း၊ မယ္ခုံ၊ဝါ အား။ ကိ၊လေသာ၊ကိ၊လေသာတို့ ဗ ဟု ဗျ ဝ ဝ
ဟာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ(ပ) ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ အဆုံး
အမတော်ကို။ ကဘံ၊ လိုက်နာ အပ်ပြီ ဣတိ၊ဤသို့ ဘဂဝ ဟာ၊ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝဏ္ဏံ၊ဟောတော်မူ အပ်၏။ ။

ပန်၊ဆိုမူ ဘပါ၊အ ရဟာတ္တံ၊ အ ရဟ ဟ ဟ ဖိုလ်သို့၊ပတ္တ၊ရောက်၍၊အညံ၊
အ ရ ဟ ဟ ဖိုလ်ကို၊ ဗျာ ကရောနေ့ ၊ပြော ကြား သည်၊ဟုတ်တ၊ဖြစ်၍၊ ဣမ ၊
ဂေ ဂါ ထာ၊ဤ ဂါ ထာ တို့ကဲ့သ၊လျှင်၊ အ ဘာ သိ၊ ဂ္ဂ ဟ် ဆို၏၊ ဣ ဘိ ဣ ဒ် ရှိ သ
မာ ပ နံ၊ ဤ သို့ သ၊ပြီး ဆုံး ခြင်း ကို၊ ဒ ဠ္ဍ ဗ ဗ် ဟ် ဟ ် ၏ ။ ဣ သိ ဒိ န္ဒ ဇ ် ဇ ် ရ ဂ ါ ထ ာ

ဝဏ္ဏနာ၊ ဒုသိဒိန္နေ မထေရ၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်း နိဗ္ဗိတာ၊ ပြိုးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုဿဝဂ်-၁၅၅-သမ္ဘဟုလကစ္စာယနတ္ထေရဂါထာ၊

☰ ဒေဝေါစာတိအာဒိကာ၊ဒေဝေါစ၊ဤသို့အစရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သမ္ဘဟုလကစ္စာနမထေရ၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အယံပိ၊ဤသမ္ဘဟုလကစ္စာနမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ်ဌေသူ၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာဓိကာရော ပြုအပ်သောဆုးတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုဘို့ကို။ ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ ဣတောဒ္ဒိဝတ္ထေ၊ဤဘဒ္ဒဝတ်မှာမှ၊ စတုနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးသောင်းလေးဂမ္ဘာထက်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတ်။သိကြားလိမ္မာသည်၏ အာဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ကေနိ၊သင်္ခ၊တ၊နေ့သင်္ခ၊နိ၊ရောဓ၊ နိ၊ရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထတောပ်မူ၍၊ ဝိဏ္ဏာယ။ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရန်ကြွသွားတော်မူသော၊ သတရံသိ ံနာမ၊သတရံသိအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ တာလဟလံ၊ ထန်းသီးကို၊အာဒါသိ၊ကပ်သွား၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊တေနဝုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံ၊ကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရဏ္ဌော ကျင်လည်သည်ရှိ၊သော်၊ ဒုမတ္ထိ ံဗုဒ္ဓ၊ပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသဲ့ ဒေ၊ခါ၌၊မဂဓရေ၌၊မဂဓရောဇာဘုရင်၌၊ဂဟပတိကုလေ၊သူကြွယ်မျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊သမ္ဘဟုလောတိ၊သမ္ဘဟုလဟု၍၊ လဒ္ဓနာမော။ ရုအပ်သောအမည်ရှိ၏၊ကစ္စာန၊ဂါတ္တတာယ၊ကစ္စည်းအနွယ်ဖြစ်သော၊ကြောင့်၊ သမ္ဘဟုလကစ္စာနောတိ၊သမ္ဘဟုလကစ္စာနဟု၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊သော၊ထိုသမ္ဘဟုလကစ္စာနသည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊သဒ္ဓေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊တရား တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရဟန်းပြု၍၊ ဟိ၊မ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊သ၊ ဟိ၊မ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ တောင်၏၊သဓိပေ၊အနီး၌၊ဘောရုဝါယနာမ၊ ဘောရုဝါအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတဂုဟာယံ၊တောင်ဂူ၌၊ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္ဘံ၊စီးပြန်း

ခြင်းအမှာကိုကရောနှော ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရတိုးနေ၏၊ အထပန္ဆာ၊ ထိုနောင်မှာကေဒိဝသံ၊ တနေ့သင်္ဘ၊ သတာပဒူလသဟာသပဒူလော၊ အရာ ထောင် သန်းသိန်းတွက်ကိန်း မျှားစွာ တိမ်တောင် တိမ်လွှာရှိသော၊ ထနှင့်နှော၊ ထစ်ကျိုးလျက်၊ ဝင်ဆွဲနှော၊ ကျုံးဝါးလျက်၊ ဝိဇ္ဇုလတာ၊ လျှပ်စစ်နွယ်ကိုးနှိန်ဆွာရေနှော၊ ပြက်လျက်၊ ဝဇ္ဇဝဇ္ဇာယ၊ ချိန်းချုံလျက်၊ မဟာဒ ကာလမေဃော၊ အခါမဲ့ရွာသောဗိုလ်းကြီးသည်၊ ဥဒ္ဒဟိတွာ၊ တက်၍၊ ဝသိဘုံ၊ရှေ့ခြင်းဌာ၊အာရုတိ၊ အားထုတ်ဏ်၊ အသနိယော၊ မိုးပေါ် ကြီးတို့သည်၊ဖလိ သုံ၊ထစ်ကြီးကုန်ဏ်၊ တံသဒ္ဒံ၊ ထိုအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အဆွာ၊ဝန်သဘ္ဘဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊တရွှာ၊ အောင်းသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝနမဟိ သော၊ တောကျွဲသတ္တဝါ တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိအားနယော၊ ဆင်အစုရှိသော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ဘီတတသိတာ၊ကြောက်ခြင်းလန့်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ဘီတရုဝံ၊ ကြောက်ဘွယ်သောအသံကို၊ ဧဝိ သု၊ မြည်ကြကုန်ဏ်၊ ထေ ရောပန၊ သမ္မဟုလမထေရ်သည်ကား၊ အာဠွဝိပဿနာတွာ၊ အားထုတ် အပ်သော ဝိပဿနာရှိသည်ဏ် အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ဇီဝိတေစ၊ အသက်၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေဓကွာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသည်၊ဝိဂတလောမဟုံသော၊ကင်းသောကြက်သိုးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်၊ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံ၊ထိုကိုယ်အကျိုးကို၊ အာနဏ္ဍဇ္ဇော၊ အလိုမရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယမေဝ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌သာလျှင်၊ ကမ္မံ စီးပြန်ခြင်း အမှုကို၊ကရောဇ္ဇော၊ပြုသည်ရှိသော်၊သမ္မာပဋိပဇ္ဇမာနော၊ အပူ အကင်းသွေးရှင်ကွင်းသာဖြင့်ဥတုသပ္ပါယလာဘေန၊ လျှောက်ပတ်သော ဥတုကိုရသဖြင့်၊သမာဟိတစိတ္တော၊တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊တာဝဒေဝ၊ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာ ပေတွာ၊အားထုတ်စေ၍၊ အဘိညာဝိ၊ အဘိညာ၌ဥတ္တိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပ၊ဝုဏိ၊ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အပဒါနေ၊အပဒါနိ၌၊ ။

သသန္ဓာ။ လေးဝသစ္စာဝါးဖြာဥေယျမဟုကုန်စင်သိမြင်ပေတတ်သော၊ အပရာဇိတောဝ၊ခန်တပါ၊လပ်မအောင်အပ်သော၊သတာရုံသိနာမ၊ သတရုံသိအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝေကာ၊ သုံ.ဝိဝေကမှီးလျော်စွာ ဈာန်ချမ်းသာမှ၊ဝုဋ္ဌဟိတွာနှ၊ထတော်မူ၍၊ ဂေါစ ရာယ၊ဆွမ်းခံခြင်းဌာ၊အာသိနိကျွမိ၊ကြွတော်မူ၏၊ ဗလပဒဏ္ဍော၊ သစ်သီး

လက်ဦးရှိသော၊အဟံ၊ငါသည်၊ နုရာသတံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္သာ၊မြင်၍။ဥပဂ ဇ္ဈိ ၊ကပ်ပြီ၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ သုမနော၊ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍ တာသဟလံ၊ထန်းသီး၊ကို၊အဟံ။ငါသည်၊အဒါသိ ၊ကပ်လှူပြီ၊ဧကတောဝ၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဗလ ဗျ၊ တုနဝ ရတေကပ္ပေ၊ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ ဘဒါ၊ ထိုအခါ၌ပေါ်ပေါ်လတ်.အကြင် ထန်းသီး၊ကို၊အဒဒိ ၊ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊တောနကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝ၊ကို၊နာဘိဝေနာမိ၊မသိစတု ၊ ဧကဒဲ၊ဤမသိခြင်း ဘည်းဟူ သောအကျိုးသည်။ ဟလဒါနသ၊ ထန်းသီးလှူခြင်း၏၊ ဟလ်၊အကျိုး၊ပ ဘည်း၊မယ္ဟံ။ငါ့အား၊ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ဈာ၊ပိတာ၊ဖျက် ကြည်း အာဝ်ကုန်ပြီ၊(ပ)၊ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊ အဆုံးအမတော၊ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ဧကတိ၊ဤသို့၊ဘဝ ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝဏ္ဏံ၊ဟော တော်မူအပ်၏။ ။

ပန်းထိုဖွတပါး၊အရှဟတ္ထံ၊အရှဟတ္ထ ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ အတ္ထ နော၊မိမိ၏၊ပဋိပတ္တိ ၊အကျင့်မြတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ။ ဆင်ခြင်၍၊ သောမ နဿ၊ဘာတော၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဒါနဝ၊သေန၊ ဥဒါန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊အဝဿံ အရှဟတ္ထ ဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရော၊နေ့ကား ပြေးကြား လိုသည်၊ ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍၊ ဒေဝေ စဝ သတိဂဠဂဠာယတိ၊ပ၊နတ္ထိဘယံ ဝါ ဆန္ဒာ တတ္ထံ ဝါ၊လော မဟံ သောဝါတိ၊ ဒေဝေါစဝ သ တိဂဠဂဠ. ယတိ၊ပ၊ နတ္ထိ ဘယံ ဝါ ဆန္ဒာ တတ္ထံ ဝါ၊လောမဟံ သောဝါ ဟူသော၊ဂါထ ၊ နှင့်ယှဉ်သော ဂါထ ၂ စပါးကို၊ အဘာသိ ၊ရွတ်ဆို၏။ ဒေ ဝေါ၊ ရှိစမ်းသည်လည်း။ ဝ သ တိ ၊ရွာ၏၊ ဒေ ဝေါ၊ ရှိစမ်းသည်လည်း ဂဠဂဠာယတိ ၊ ချိန်းကျိုးခြင်းကို ပြု၏။ အာ ၊ ငါသည် ကား၊ ကေ ကော ၊ တယောက် ထည်း တည်း။ တေ ရ ဝေ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ဖိ ၊ လေ ၊ တောင်ရှု၌ ဝိဟာ ရာ ၊ ဖိ ၊ နေ၏၊ တေ ရ ဝေ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ဖိ ၊ လေ ၊ တောင်ရှု၌ ကေ ကသ ၊ တယောက် ထည်း တည်း။ ဝိ ဟ ရ ၊ တော ၊ နေ သော ၊ တ သ မ ယ ံ ၊ ထိုငါ့အား၊ ဘယ် ဝါ ၊ ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆ ဒ္ဓါ တ တ္ထ ံ ဝ ါ ၊ ကုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း သ ည် လ ည် း ကော င် း ၊ လော မ ဟ ံ သော ဝ ါ ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် လည်း ၊ ကော င် း ၊ နတ္ထိ ၊ မ ရှိ ၊ သေ ၊ သော ၊ ဤ မ ကြောက်ခြင်း အ ၊ ရှိ သော အလုံ ၊ ရုံ သည် ၊ မမ ၊ ငါ ၏ ၊ ဓ ဇ ဘာ ၊ သ ဘော ၊ တည်း။ တေ ရ ဝေ ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိ သော ၊ ဖိ ၊ လေ ၊ တောင်ရှု၌ ၊ ကေ ကသ ၊ တ ယော ၊ ထည်း တည်း။ ဝိ ဟ ရ ၊ တော ၊ နေ သော ၊ ယ သ မေ ၊ အ ကြင် ငါ့ အား ၊ ဘ ယ ံ ဝ ါ ၊ ကြောက်ခြင်းသည်

လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခတ်တရော် ရှိခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်း ကောင်းနတ္ထိ၊မရှိ။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ဒေဝါစ၀သတိဂဠဂဠာယတိတိ၊ဒေါ၊ပါစ၀သ တိဂဠဂဠာယတိဟူသည်ကား။ဒေ၀ေါ၊ဖိုလ်.သည်၊မေလော၊ ဖိုလ်သည်၊ ၀သတိစ၊ ရှာသည်းရှာ၏။ ဂဠဂဠာယတဿ၊ ချိန်းချုံးခြင်းကိုလည်း၊ က ရောနှောပြုလျက်၊ဂဠတိ၊ထစ်ကျိုး၏။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊ အနုက်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဧတံ၊ဤဂဠဂဠာယတိဟူသောစကား၊သည်၊ ဖွဲ့နှောသား၊ချိန်းချုံးခြင်းကြောင့်၊အနုကရုဏာ၊အသင့်ပြုခ်ပြုခြင်းတည်း။ ဧကကောစဟံ၊ဘဂဝေ ဗိ၊လဝိဟရာမိတိ၊ ဧကကောစဟံ ဘဂဝေ၀ဗိ လဝိဟရာမိဟူသည်ကား၊အဟဟ္ဘား၀ါသည်ကား။ဧကကော၊တယောက် အထည်းတည်း၊အသဟာ၊ယော၊အ၊ဘော်မပါတဲ့၊သပ္ပဋိဘယာယံ၊ကြောက် မက်ဘွယ်ရှိ၊သော၊ပဗ္ဗတဂုဟာယံ၊တောင်ဂုဟာ၌၊ ဝသေမိ၊ သုံးနေ၏။ ဧဝံဘူ တသေ၊ဤသို့ဖြစ်သော၊တဿမယ္ဟံ။ ထိုငါ့အား၊ သ၊တာ၊ဖြစ်လျက်၊နတ္ထိ ဘယံ၀ါဆန္ဒိတတ္တံ၀ါ လောမဟံသော၀ါတိ၊ နတ္ထိတယံ၀ါဆန္ဒိတတ္တံ၀ါ လောမ ဟံသော၀ါဟူသည်ကား၊စိတ္တုတ္တာသသည်တည်း စိတ်ရဲတင်းလန့် ခြင်းဟူ၊သမုတ်အပ်သော။ ဘယံ၀ါ၊ ကြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ တံနိမိတ္တကံ၊ ထိုစိတ်၏ ထိတ်လန့်ခြင်းလျှင် အ၊ကြောင်း၊ရင်း၏သော၊ ဥဒ္ဓ ဝ ဆမ္ဘိတတ်ဝါ၊ပေါင်အစ ရှိသည်တို့၏ ခက်တရော် ရှိခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ သဂိရသ၊ ကိုယ်၏၊ ဆန္ဒိတတ္တံ၀ါ၊ ခက်တရော်ရှိခြင်းသည် လည်း၊ကောင်။ လောမဟံသနမတ္တံ၀ါ၊ ကြက်သီး၊မွေ ညှင်း၏ ထခြင်းမျှ သည်လည်း၊ကောင်း၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ကသ္မာ၊အာဘယ်၊ကြောင့်။ နတ္ထိ၊မရှိသနည်း၊ ဇာတိအာသံ၊ဤသည်ကား၊ဝုဏ္ဏာ၊ အား၊မ၊တည်း။ တတ္ထ၊ထိုမှရှိရာ၌၊ ကာရဏံ၊အ၊ကြောင်း၊ကို၊ဝေ့ဝတာ။သ၊တောသာ၊ဝ၊ညီ၊ဟု၍၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏။ ဝ၊ရှိ ညာ၊တ၀ဟု၊ကသ၊ဝိုင်း၊ခြား၍သိအပ်ပြီး၊သောဝုဋ္ဌိလ်အား၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ကြောက်ရာ၌။အပ္ပတိနဋ္ဌနဿ၊ရာဂတာယ၊ မပယ်အပ်သေး၊သော ဆန္ဒရာဂရှိ သည်၏အ၊ဖြစ်ကြောင့်။ဘယ၊ဒေ၊ဒိနာ၊ ကြောက်ခြင်း၊အစရှိသည်သည်၊ ဘ၀ တဇ်၊ဖြစ်ရာ၏၊ယောပန၊ဝါသည်ကား၊သဗ္ဗသော၊အာရုံ၊ခပ်သိမ်း၊တတ္ထ၊ ထိုမ၊ကြောက်ရာ၌ ပရိညာတံ၊ပိုင်း၊ခြား ၍သိအ၊ပ်၏ တတ္ထစ။ ထိုမကြောက် ရာ၌လည်း၊ ဆန္ဒရာဂေါ။ အ၊ကြောင်း၊ဖြစ်သော၊ဆန္ဒရာဂကို၊ သမုဒ္ဓ၊ဿော၊ ဖြတ်အ၊ပ်ပြီ၊တည်း၊ထိုကြောင့်၊ ဘယာဒိနံ။ ကြောက်ခြင်း၊အစရှိသည်တို့

ဏီ။သေသောအာဘာဝေါ။ဤသို့မရှိခြင်းသည်၊မေ၊ငါ၏၊ခမ္ဘာ၊သဘောတည်း။သော၊ ဤကြောက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ မရှိခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏။ခမ္ဘာသဘာဝေါ။တရားသဘောတည်း၊ဣတိ။ဤသို့။ အညံ့အရဟာတ္တ ဖိုလ်ကို၊ဗျာကာသိ။ကြား၏။ ။သမ္ဘာဟုလကစ္စာနတ္ထေရ ဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ သမ္ဘာဟုလ ကစ္စာနမထေရ်၏ ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၆-နိတကတ္ထေရဂါထာ။

☰ ကိသသေလုပမံစိတ္တန္တိ အာဒိကာ။ကိသသေလုပမံစိတ္တံ ဤသို့အစ ရှိသော ဂါထာတို့သည် အာယသ္မတော။ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော နိတကတ္ထေရသား နိတကမထေရ်၏၊ဂါထာ။ ဂါထာတို့တည်း၊ အယင်္ဂို။ ဤနိတကမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတ္ကေသုဘုရားတို့၏ကတာဓိဂေါ ရော၊ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တတ္ထဘတ္ထဘဝေ။ ထိုထိုဘဝ၌၊ပုညာနိ။ကောင်းမှုတို့ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်၊ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိ သား၊ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ။လက်သက်တော်၌၊ဗန္ဓုမတိနဂရေ။ ဗန္ဓုမတီမြို့ကြီး၌၊ အာရာမ ဂေါပကော၊အရံစောင့်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဇိဝန္တော၊ အသက်မွေးသည် ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်၊အာကာသေန။ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ။ ကြွသွားတော်မူသော၊ဘဂဝန္တံ၊ဝိပဿီဖြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊မှူးမြင်မ၍၊ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နာဠိကေ ရဖလံ၊အုံ သီးကို၊ဒါတုကာမော။လှူလိုသည်၊အပေါသိ၊ဖြစ်၏၊သတ္တာ၊ဝိ ပဿီဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဟံ၊ထိုအရံစောင့်ကို၊အနုဂ္ဂဏှန္တော ပြီးမြောက် တော်မူလိုသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ ဌတ္တာ၊တည်တော်မူ၏၊ပဋိဂ္ဂဏှိ၊ခံယူတော်မူ၏၊သော၊ထိုအရံစောင့်သည် တံ၊ထိုအုံးသီးကို။ ဒတ္တာ၊လှူရသောကြောင့်၊ ဥဒ္ဒါရံ၊မွန်မြတ်သော၊ ဗိကိ သောမနဿံ။ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒိ၊ ခံစားရ၏၊ သော၊ထိုအရံစောင့်သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ထိုအုံးသီးလှူသောကောင်း မှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ကျင် လည်သည်ရှိသော်၊ ဓာမသို့ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါ၏ဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ကောသလရဋ္ဌေ၊ကောသလတိုင်း၌၊ ပြာဟွဏကုလေ၊ပုဏ္ဏား မျိုး၌၊

နိဗ္ဗာန်တို့တွေ့ဖြစ်၍၊ နိတကောတိ။နိတကဟု၍။ လဒ္ဓနာမော၊ ရအာပ်သော အမည်ရှိသည်၊ ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့ ပဏ္ဍောရောက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သန့်ကော၊ အာထံ တော်၌။ ဝမ္မံ၊တရားတော်ကို၊သုတ္တာ။ကြားနာ၍၊ ပဋိသဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရအပ် သောသဒ္ဓါရှိသည်၊ ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊ပဠဒိတွေ့၊ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ ကမ္ဌ ဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွေ့ယူပြီး၍၊အရညေ့တော၌၊ ဝိဟာရေ့ကြွ၊ နေသည်ရှိ သော်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်၏တေနေ။ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊အပဒါနိ၌၊ ဗဟုမတိယာ၊ ဗဟုမတိအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊မြို့၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊အာရာမိကော၊အာရုံစောင့်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ အနိလဒ္ဓသော၊ကောင်းကင်၌။ ဂန္ဓဿ၊ ကြွသွားတော်မူသော။ ဝိရဇ၊ကင်းသောမြို့ရှိတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓ။မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသံ၊ဖူ မြင်ရ၏၊နာဠိကေဝေလံ၊ ခုံးသီးကို၊ ဂယှ၊ဆောင်ယူ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓ သေဋ္ဌသ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊အဒါသိ'။ကပ်လှူပြီ၊အလကာသော၊ကောင်း ကင်၌၊ဝိတကော၊တည်သည်။သင်္ကော၊ဖြစ်သျှင်၊မဟာယသော၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဏှိ ခံယူတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိပ္ပ သန္နေန၊ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ဟလံ၊ခုံးသီးကို၊ ဒတ္တွာန၊ လှူရသောကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗမဿုခါ၀ဟော၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် ချမ်းသာကို ရှာက်ဆောင်တတ်သော၊ဝိတ္တိ၊နှစ်သက်ခြင်းကို၊မယှံ၊ငါသည်၊ သဗ္ဗနနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊တဒါ။ထိုအခါ၌၊ဝိတိ ။ဝိတိကို၊ အဓိဂန္ဆိ'၊ရပြီ။ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ဥပဓိတော၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊တဟိ'တဟိ'။ထိုထိုသို့သောဘဝ ၌၊ဝိပုလံ။ပြန့်ပြောသော၊ ဥဿဝံ၊မြတ်သော၊သုခ၌။ ချမ်းသာသည်လည်း။ ဥပဓိတော၊ဖြစ်လာ၏၊ ဣတောဘဒ္ဒကန္တာဝ၊ကေနဝုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့ တကမ္ဘာထက်၌၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ယံဟလံ။အကြင်ခုံးသီးကို၊ အဒ္ဒဒိ'၊ကပ် လှူပြီ၊တသကမ္မသ၊ထိုခုံးသီး၊အလှူကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသာ၊အစွမ်း ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ'။ဒုဂ္ဂတိဘေကို၊နာသိစာနာ၀ိ၊မယိစဘူ။ဣဒံ၊ဤသို့မသိခြင်း တည်းဟူသော ဒေကျိုးသည်၊ ဟလဒါနသ၊ ခုံးသီးလှူရခြင်း၏၊ ဟလံ၊ အာကျိုးပေတည်း၊မေ၀ါ့အား၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဟု သည်၊ဝိသုဒ္ဓံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊သမာဓိကုသလော၊ သမာဓိအာရုဏ် လိမ္မာ၏၊ အာသိသာ ပါရမိပဋ္ဌော၊ အာသိသာဉ် ခြောက်ပါး၏ ကမ်းတ ဘက်သို့ရောက်၏၊ ဣဒံ၊ဤဒိဗ္ဗစက္ခု၏စင်ကြယ်ခြင်း အစရှိသောအကျိုး သည်၊ဟလဒါနသ၊ခုံးသီးလှူရခြင်း၏၊ ဟလံ၊အာကျိုးပင်တည်း၊ မယှံ၊ငါ

အား၊ကိုယ်သား၊ကိုယ်သာတို့ကို၊ဗျာပါတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြီး၊ပ၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဂေါတမ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ်၊အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတိုး လိုက်နာအပ်ပြီ၊ဖွားတိ၊ဤသို့။ ဘဂဝတာ။မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုံ၊ဟော တော်မူအပ်၏။ ။

ပန။ ဆုမ္ဘဘပါး။ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်ပြီး၍၊ ထေ၊ရော၊နှဘကမ၊ထေရ၊သည်၊ ဗလသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ နဗ္ဗာနသုခေန၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ ဝိဟ ရေ၊ကြွား၊နေသည်ရှိ၊သော်၊ပဓါနပဓိဂုဟာ၊ကော၊ပဓါနပဓိဂုဟာက၏အမည်ရှိ၊သော ထေ၊ရော၊မထေ၊ရ၊သည်၊တံ၊အ၊ညောယတာနံ၊ထိုတောအုပ်သို့။ ဂတ္တိ၊သွား ၍၊တတ္ထ၊ထိုတောအုပ်၌၊ဝသန္တော၊နံ၊နေကုန်သော၊ဘိက္ခု၊နံ၊ဟောန်းတို့အား ပရိပ္ပဏ္ဏနဏ္ဍံ ရှုစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း၌။ တသ္မာ သေလုပမန္တိ အာဒိနာ၊တသ သေလုပမံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ပဌမ၊ဂေ ဒီ.ဋီ.၁၊ဂ၊ထံ၊ဂ၊လ၊ဂဲ့၊အာဟ။ ဆိုကေ၊ဝ၏မူ၏၊ဟု၊ဤတောအုပ်၌၊ဝသန္တော သု၊နေကုန်သော၊ရဟန်းတို့တွင်

ကယ်၊အာဘယ်ရဟန်း၊အား။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊သေလုပမံ၊ တခဲနက်သော ကျောက်၊ဘောင်နှင့်တူ၊သော၊ ဌိတံ၊တည်သည်ဖြစ်၍၊နာနူပကမ္ပတိ၊မတုန်လှုပ် ကြသနည်း၊ ဇဋိ၊ယသု၊ ရာဂဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော တောဘူ မာ၊တ၊ဂုဏ်ဟူ၍၊ဝိ၊ဇ္ဇတ်၊ တပ်ခြင်းကင်းသနည်း၊ကုပ္ပန်ယော၊ အမျက်ထွက် ခြင်း၏အကြောင်း၊အာ၊ဃာတ၊ဝတ္ထု၌။ နကုပ္ပတိ၊ အ၊မျက်မထွက်သနည်း၊ ယ ယ၊အကြောင်းအရေယာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဝေ၊ဤသို့၊သာ၊ဝိတံ ပွါး၊စေ အ၊သနည်း၊ကု၊တော၊ဘရုတ၊သော၊သတ္တ၊ဝ၊သင် ၊ရေကြောင့်၊ဒုက္ခ၊ဆင်း ရဲခြင်း၊သည်၊တံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့ ၊သေ၊တိ၊ရောက်လတ္တံ့ ၊နည်း။ တတ္ထ၊ထိုဂါ ထာ၌၊ကယ်၊သလုပမံ၊ဗဟု ဌိတံ၊နှ.နူပ.၊မ္ပတိ၊ဘ၊ ကယ်သေလုပမံ၊စိတ္တံ ဌိ၊ဘံ၊နှ.နူပ.၊မ္ပတိ၊ဟူ၊သည်ကား။ ဣမေ ဣ.ရေ.ယာ.တ.နေ.ဤ.တောအုပ်၌ ဝ.သ.ရှေ.သု.၊ နေကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ ကယ်၊ အာ.ဘ.ယ်.မည်.သော.၊ ဘိက္ခု.နော ရဟန်း.၏.၊စိတ္တ.စိတ်.သည်.၊အ.ဂ.ဟ.လာ.မိ.ဂ.မေ.နု.၊ အ.ရ.ဟ.တ္တ.ဖိုလ် ကိုရသဖြင့်.ဂေ.ဃ.နု.သိ.လာ.မ.ယ.ပ.ဇ.တူ.ပ.မံ.၊တ.ခဲ.နက်.တည်.း.သော.ကျော.ကော် ဖြင့်ပြီ.း.သော.တော.င်.နှင့်.တူ.သော.၊ သ.ဗ.ဗ.သံ.၊ခ.ပ်.သိ.မ်.း.ကု.နော.၊ ဇ.ဋ.ဗ.နာ.နံ.၊ တု.နှ.လှုပ်.ခြင်.း.တို့.၏.၊အ.ဘာ.ဝ.တော.၊ မ.ဂ်.ခြင်.း.ကြော.င့်.လည်.း.ကော.င်.း။ ဝ.သိ ဘာ.ဝ.ပ.ဇ.ဟ.ယာ.စ.၊ ဝ.သိ.ဘော.သို့.ရော.က်.သ.ဖြင့်.လည်.း.၊ ဌိ.တံ.၊ တည်.သော ပုဂ္ဂိုလ်.သ.ည်.၊သ.ဗ.ဗ.ယ်.ဝိ.၊အ.သုံ.း.ရ.ဏ.ည်.း.ဖြစ်.ကု.နော.၊ လော.ကဓ.ဗ.ဓ.ယ်.၊ လော.ကဓ.ံ.တ.ရား.တို.ကြော.င့်.၊ နာ.နူ.ပ.ကမ္ပ.တ.၊မ.တု.နှ.လှုပ်.သ.နည်.း.၊ နဂ.ေ.ဝ.တ.၊

မတုန်လှုပ်သနည်း။ ဣဒါနိ၊ယာဝုအာ၊ခါ၌၊အာသာ၊ ထိုနိတ္တကမဏေ၏အား၊ အာကမ္ပနာကာရံ၊မတုန်လှုပ်သော အခြင်းအရာကို၊ကာရဏောနှ၊အကြောင်း နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တက္ခ၊ဒသေသတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိဇ္ဇာနန္တိ အာဒိ၊ ဝိဇ္ဇာကို ဤသို့အစရှိ သည်ကို၊ ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအာ၏။တတ္ထ၊ ထိုဝိဇ္ဇာအစရှိသော ပဒေ၌၊ ဝိဇ္ဇာနေ့နိယောသူကို၊ဝိဇ္ဇာရဇ္ဇနိ၊ယသုဟု သည်ကား၊ဝိရာဂသင်္ခါတော နှ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော၊အရှိ သမလ္လေနှ၊အရှိ သမင်ဖြင့်၊ရွေ့နိ၊ယသု၊ရောဂဖြစ် ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော တောဘူမက တရား၊တို့၌၊ ရောဂုပ္ပတ္တိ၊ဟာသု ဘူတော သု၊ ရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ တောဘူမက ဝမ္မေသု၊တောဘူမကတရား၊တို့၌၊ ဝိဇ္ဇာ၊တပ်ခြင်းကင်း၏၊တတ္ထ၊ ထိုတော ဘူမကမမ္ပတို့၌၊သင့်သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊သရဏ္ဌိန္ဒရာဂံ၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ် အပ်ပြီးသောရာဂ၏၏ဟု တိ အဃ ယံ၊ဤသည်ကား၊ အလ္လော၊အနက်တည်း။ ကုပ္ပနိ၊ယော တိ၊ကုပ္ပနိ၊ယောဟု သည်ကား၊ပဒိ၊ဃဋ္ဌာနိ၊သော၊အမျက်ထွက်ခြင်း ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊သင့်ဆို့ ဝိ၊အလုံ၊ရုံလည်း ဖြစ်သော၊အာ၊ဃာတ ဝတ္ထု ဆို့ ၊အာ၊ဃာတ ဝတ္ထုကြောင့်၊နှ ကုပ္ပတိ၊အမျက်မထွက်သနည်း။ နဒုသာ တ် အမျက်မထွက်သနည်း။ ဝိကာရံ၊ဟောက်ပြန်ခြင်း သို့၊ နအာ ပဇ္ဇတိ၊ ရောဝ် သနည်း၊ယ၊သော ဝံ ဘာ ဝိတ် ဝိတ္တ ဒီ၊ယ သော ဝံ ဘာ ဝိတ် ဝိတ္တ ဟု သည်ကား ယ သု၊အကြောင်းအရှိယာ ဝုဋ္ဌိ လ်၏၊ အရှိယာ ဝုဋ္ဌ ယ သ၊ အရှိယာ ဝုဋ္ဌိ လ်၏၊ ဝိတ္တ၊ဝိတ်ကို၊ မနော၊စိတ်ကို၊ ဝေ ဝုတ္ထ နှ ယော နှ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ဖြင့်။ ဘာ ဒိ ဘာ ဝေ ၀ ဟ ဘာ ဘာ ဝေ နှ၊ ဘာ ဒိ ဂုဏ် နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို ဆောင်သဖြင့်၊ဘာ ဝိ ဝံ၊ ပွါ၊ စေ အာ ပ် သနည်း၊ကုတောတံ ဒုက္ခမေ သ တိ် ကုတောဘံ ဒုက္ခမေ သ ဟု သည်ကား၊ဥတ္တ ဓံ၊ ဖြတ်သော၊ တံ ဝုဋ္ဌ လ် ။ ဘုံ ဝုဋ္ဌ လ် သို့၊ သတ္တ တောဝါ၊သတ္တ သ ဘော ကြောင့် လည်း၊ကောင်း၊ သင်္ခါ၊ တောဝါ၊သင်္ခါ ရေ သ ဘော ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်း ရဲသို့ ကုတော ဥပဂမိ သ တိ၊အ ဘာ ယ် မှ ာ ကပ် ရောက် သနည်း။ဝါ၊တနည်း ကား၊ကုတော ဒုက္ခံ၊အ ဘာ ယ် ဆင်း ရဲ သည်၊ ဥပဂမိ သ တိ၊ ကပ် ရောက် နှိ ပ် လေ သ နည်း၊ တာ ဒိ သ ဟု ၊ ထို သို့ သ ဘော ရှိ သော ဝုဋ္ဌ လ် အား၊ ဒုက္ခံ ဆင်း ရဲ သည်၊ နှ အ ဇ္ဇိ၊ မ ရှိ ဒုတိ အ ယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အ ဇ္ဇေ အ နက် တည်း၊ ဝေ ဝုဋ္ဌ ။ အ နိ ယ မ ဝ သေ နှ၊ မ ဗြဲ သည်၏ အ ဖွယ် ကြင့်၊ ဝုဋ္ဌိ တ မ ဏ္ဍံ၊ မေ အ ပ် သော အ နက် ကို၊ နိ တ ကဇ္ဇေ ရော၊ နိ တ ကမ ဏေ ရ သည်၊ အ ဇ္ဇ ပ နာ ယ ကံ၊ ဝိ ဝိ သို့ ဆောင် သည်ကို၊ ကတ္ဝာ ပြု၍၊ ဝိ သ ဇ္ဇ နှ ၊ ဖြေ လို၍ ကား၊ မ မ သ လုပ် မ ဝိ တ္တ ဒီ အ ဘိ နှ ၊ မ မ သ လုပ် မ ဝိ ဏ် ဤ သို့ အ စ ရှိ သော၊ ဒုတိ ယ ဂါ ထ ယ ၊

ဒုတိယဂါထာဖြင့်၊အရဟတ္တံ၊အဂေဟတ္တာမိုလ်ကို။ ဗျာကာသိ၊ကြားပြီ၊တံ၊ ထိုဂါထာသည်၊ဝတ္ထုတည်ရာမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာတည်း။ နိတာကကျေရဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ နိတာကမထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၇-သောဏသေဋ္ဌိဝတ္ထု ဗြဟ္မဂေရဂါထာ၊

နတ္ထာ၁သုပိတုံဟောတိ ဘိအာဒိကာ၊နထာ၀ သုပိတုံဟောတိ ဤသို့အစ ရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သောဏဝုဋ္ဌိရိပဝုတ္တဂေ္ဂေ သ၊သောဏပေါ်ဋ္ဌိရိယဝုတ္တုမထေရ်၏၊ဂါထာ။ ဂါထာတို့တည်း၊အယဉ္စိ၊ ဤသောဏပေါ်ဋ္ဌိရိယဝုတ္တုမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ခြေးခြေးသောဘုရား၊ရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာ ရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိ ဒိ သ၊သိဒိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်လက်တော်၌၊ ဝနစရကော၊တောသားမူဆိုးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇီ၊ဇန္ဓာ၊ အသက်မွေးသည်ရှိသော်၊ကေဒိ၀သံ၊တနေ့သင့်၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မှီးမြင်ရ၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ကုဋ္ဌိယဟလံ၊ ကုဋ္ဌိသသစ်သီးကို၊ သတ္ထုနော၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏အား၊ အဒါသိ၊လှူ၏ သော၊ထိုမူဆိုးသည်၊ တေနဝုဏ္ဏကမ္မေန၊ထို သစ်သီးလှူခါနီး၌သောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေ၀မနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်ဘို့၌၊သံသရာနှင့်ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတို့ကေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဂ၀ိလ ဝတ္ထုဗြဟ္မဏိ၊ ဂပိုလဝတ်ပြည်၌၊ပေါ်ဋ္ဌိရိယသမည်ရှိသော၊ဂါမဏီ ဘာ ဇကသ၊ ရွာစား၏၊ ဝုတ္ထော၊သားသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အ သ၊ထိုသားအား၊သောဏာတိနာမံ၊သောဏဟူသောအမည်သည်၊ အ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသောဏာသတ္တိသား၊သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ပြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒိယ သ၊ဘဒ္ဒိယ အမည်ရှိသော၊ သာကိယညော၊သာကိ၀င်မင်း၏၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူ ကြီ၊သည်၊အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အထပန္နော၊ထို့နောင်မှ၊ ဘဒ္ဒိယရာဇာ၊ဘဒ္ဒိ ယမင်းသည်၊ ဟေဗ္ဗာ၊အောက်၌၊ဝတ္တုနယေန။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ အ သ၊ထိုဘဒ္ဒိယမင်း၏၊ သေနာပတိ၊

စစ်သူကြီးသည်၊ ရာဇာဝေဒိနာမ။ ငါတို့သခင် ဘဒ္ဒိယမင်းစဉ်လျက်လည်း၊ ပဇ္ဇုဒ်ရဟန်းပြုသော်၎င်းမယုံ၊ ငါအားစသုတ၀ါသေန၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင်ခွဲနေသဖြင့်၊ ကိုယ်အာဘယ်အကျိုးရှိအုံနည်း။ ရှုတိ၊ ဤသို့ကြ၍၊ ပဇ္ဇုဒ်ရဟန်းပြု၏။ ပဇ္ဇုဒ်တွေ့ပနေ၊ ဟောနှိုးပြုပြီး၍ကား။ ခိုဒ္ဒါရုမေ၊ အိပ်ရိုင်ခ ဒ္ဒ ,ေမ ထျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာ၀ေတိ၊ နေ၏။ ဘာ၀နုံ။ ကမ္ဘဇ္ဇာန်း ဘာ၀နာပွါး မျှားခြင်းကို၊ နဒနုယုဇ္ဇတိ၊ အား မထုတ်၊ တံ၊ တိုကမ္ဘဇ္ဇာန်း တရား၌ အား မထုတ်သော ရဟန်းကို၊ ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဝိယာယ၊ အနုဝိယ အာ ၊လည်ရှိ ;သာ ၊အမ္ပ ;နေ ၊သ ရုက်ဥယျာဉ်တော၌ ;ဝိဟာ ;ရ ;ကွာ ;နေတော်မူ လျက်၊ အတ္ထနော ၊ကိုယ်တော်မြတ်၏ ;ဩ ;ဘာသံ အရောင်ကို ;ပရာ ;ပေတ္တွာ ။ နှုန်းစေ၍၊ တေန ;ထိ အရောင်ဖြင့်၊ ဒေ ;သ ;ထိ ;သော ;ဟန်း ;၏ ၊ သတိ ;၊ သတိ ;ကို ;ဇနေတ္တွာ ;ဖြစ်စေ၍၊ ဗ္ဗမယ ;ဂါထာယ ;ဤ ;ဆိုလတ္တံ့ ;သော ;ဂါထ ;ဖြင့် ;တံ ;ထိ ;သော ;ဟန်း ;ကို ;ဩ ;ဘာ ;ပေ ;ကွာ ။ ;ဆုံ ;မ ;ထိ ;ရ ;ကား ;၊ ;နတ ;ာ ;၀ ;သုဝိတုံ ;ဟော ;တိ (ပ) ;ယ ;ဇ ;ဗ ;ဒ ;ဝ ;ပ ;ရ ;ဓ ;နော ;တိ ;ဂါ ;ထ ;ဒ ;ဗ ;ယံ ၊ ;နတ ;ာ ;၀ ;သ ;ဝ ;ဝ ;တုံ ;ဟော ;တိ (ပ) ;ယ ;ဇ ;ဗ ;ဒ ;ဝ ;ပ ;ရ ;ဓ ;တော ;ဟ ;ဗ ;သော ;ဂါ ;ထ ;ဒ ;ဗ ;ယ ;ဒ ;ဗ ;ခ ;အ ;ပေါ ;င် ;း ;ကို ;အ ;ဘာ ;သိ ;ရ ;ကာ ;ဆို ;တော် ;မူ ;၏ ။ ;ယ ;ာ ;ဝ ;အ ;ကြင် ;မျှ ;လော ;က် ;အ ;ရေ ;ဟ ;ဗ ;ဗ ;ဗ

ဝိညာဏောတိကယား၊ ပညာဂ္ဂိုဟေသသတောဂ္ဂိုဟေသသူအား၊အခုဟာတွင်း ဆရာ ဟာဋ္ဌဖိုလ်သည်၊ ဟာတ္ထဂတံ၊ လက်သို့ရောက်သည်၊ ယာဝနဟောတိ၊ အကြာင်းရှိ,လောက်မဖြစ်သေး၊ တာဝ,ထိုရှေ့,လောက်၊ နက္ခတ္တမာလ်နှိ၊ နက္ခတ်တာည်,ဟူသောပန်းကိုးတန်ဆာဂ္ဂိုဟေသ,ခွင့်,ညဉ့်၌၊ သုဝိတုံ,အိပ်ခြင်းငှါ၊နိန္ဒါယိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊နဟောတိ,မဖြစ်။ သုပနဿ ပ၊ အိပ်ခြင်း၏၊ ကာ,လော,အခါသည်,နဟောတိ,မဖြစ်,အဝိစ,ခါ,စင်စစ်သော်ကား၊ ဣသာ ရှိတ္တိ,ဤညဉ့်ကာလမည်သည်ကား၊ပဋ္ဌိဇ္ဇိတုမဝ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ် သဖြင့်ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုအားထုတ်ခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဝိဇာနတာ,ပညာဂ္ဂိ သည်းဇ္ဇန်တာ, အလိုဂ္ဂိအပ်သည်,ဟောတိ,ဖြစ်၏၊ သောရှိတ္တိနာမ၊ ဤ ညဉ့်,ညည်သည်ကား,မနုဿာနံစ,လူတို့၏လည်းကောင်း,မဂဝတ္ထိနဉ္စ,သား ဌက်ဘို့၏လည်းကောင်း,နိန္ဒုပဂမနနု။ အိပ်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်,ဝိ,သ သတောဝ,အထူးအားဖြင့်, နိသဒ္ဒ,ဝလာဘူတာ,အသံဆိတ်သောအခါဖြစ် ၍ဖြစ်သော, ပဋ္ဌိပတ္တိ,ပဋ္ဌိပတ်သည်,အတ္ထနိ,မိမိ၌, သဇ္ဇဂ္ဂိတုံ နိုးကြားခြင်း နှင့်ယှဉ်၍ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုအားထုတ်လိုသောပညာ,ဂ္ဂိသည်,ဟောဂ,ဂ္ဂိယာ နှုးယာဂံ,နိုးကြားခြင်းနှင့် အာဘန်တလဲလဲအား,ထုတ်ခြင်း,ကဲ့, အနုယုဇ္ဇိတု ကာမေန,ကမ္မဋ္ဌာန် တရား,ကိုအား,ထုတ်လိုသော,ဝိဇာနတာ,ပညာ,ဂ္ဂိသည် ဝိညုနာ,ပညာဂ္ဂိသည်,ဇ္ဇန်တာ,အလိုဂ္ဂိအပ်သည်,ဟောတိ,ဖြစ်၏,ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ဂ္ဂိသော်,တံ,ထိုစကား,ကဲ့,သုတ္တာ,ကြား၍,သောတာ,သော တား,ထေရ်သည်,သံဝိဂ္ဂမာနသော, ထိတ်လန့်သော,စိတ်ဂ္ဂိသည်ဖြစ်၍,ဟိ ရောတ္တပ်, အရှက်အကြောက်ကို,ပစ္ဆုပဋ္ဌပေတွာ,ဖြစ်,စ၍, အဇ္ဇာကာသိ ကဂ်,အား,ဇ္ဇာကာသိဓူတင်ကို, အဓိဋ္ဌာယ,ဆောက်တည်၍, ဝိပဿနာ ယ,ဝိပဿနာ,ကမ္ဋ္ဌာန်း၌, ကမ္ဘံ ဝိ,ဖြန့် ခြင်းအမှုကို, ကရောန္တော, ပြုလို သည်ဖြစ်၍,ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ,ဝပတိတန်,ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ,ဝတိတံ,ဟူ၍, ဒုတိယ,ဂါ ထံ ဒုတိယဂါထာကို,အာဟ,ဆိုရ၏။ ။တတ္ထ,ထိ,ဒုတိယဂါထာ၌, အ,ဝ ပတိတန်,အ,ဝပတိတံ,ဟူသည်ကား,အ,ဝေ,ခံ,အောက်သို့ရှေး,ရှု ပတိတံ, ကျသော,ဥဒ္ဓံ,ပါဒံ, ခြေကား,ရိ,ခြော, အ,ဝေ,ခံ,ဦး,ခေါင်း,စောက်ထိုး,ပတိ တံ,ကျသော,ကုန္ဒရောစေ,အ,ခ,ကြွ,ခေ,ပါ, ကုန္ဒရောစေ,အ,ခ,ကြွ,မေ, ဟူသည် ကား,ကုန္ဒရော,ဆင်သည်,အ,ခ,ကြွ,မေ,ယူ,ကေ,အာ,ယပ်၍,နှင်, ပြား,ခွံ,ရွှံ,ဤ အဓိပ္ပါယ်,ကို,ဝုတ္တံ,ဝုတ္တော,ဆိုလိုသည်,ဟောတိ,ဖြစ်၏။ယဒါ,အ,ကြင်,အ,ခါ ၌,အဟံ,ငါသည်, ဟတ္ထိ,ဆင်ထက်သို့, အာရုဟိတ္တာ,တက်၍,သင်္ဂါ,ခံ, စစ်ခြေခြင် အရပ်သို့, ပဝိဋ္ဌော, ဝင်သည်ဂ္ဂိသော်, ဟတ္ထိက္ခန္ဓ,တာ,ဆင်

ကျောက်ကုံးမှ၊ ပတိတောဝ။ကျမ်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊သင်္ဂါမေ၊စစ်ဖြစ်ပြင်
အခုပ်၌၊တောနာတွင်နှာ၊ထိုဆင်သည်၊ အဟံ၊ငါ့ကို၊မန္ဒိတောဝ၊ နှင်းသည်
ဖြစ်၍။မဇ္ဈတောဝ၊ သေသည်။အဟောသိ၊စေ၊အကယ်၍ဖြင့်ငြားအုံ.မေ.ငါ၏။
တံမရဏံ၊ထိုသေခြင်းသည်၊သေယျာ၊ဖြတ်သေ.ဏ်၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊
ကိုလေသေဟိ၊ ကိုလေသာတို့မှ၊ ပရေ၊ဇိတောဝ၊ရှုံးသည်ဖြစ်၍၊ဇိ၊ဝယျာ
အသက်မသေ နေ့ရောဏ်၊တံ၊ ထိုအသက်မသေနေ့ရခြင်းသည်၊ ယဉ္စေ
မဖြတ်သည်သာတည်း၊ဣတိဣမံ၊ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ဝဒေ၊ဣဿာယော၊ရှတ်
ထျောင်ပင်ဩင်၊ဝိပဿဿနံ။ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာ၊ပေတွာ၊အား၊ထုတ်ဝေ၍၊
အခုဟာတ္ကိုး၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ပါဝုဏိ၊ရောက်ရ၏၊ တေနုဏ်ကြောင့်၊အာပဒါ
နေ၊ကုန်ဖြို့ယဟလဒါယက မထေရ်၏အပေါ်နှင့်၊ ။

ဤ ဝုဏ္ဏေ၊ကာလ၌၊ဝိဂလုဒ္ဓေ။ သားသတ်အမျိုး၊တောမူဆိုး၊သည်.အာ
သိ၊ဖြစ်ပြီ၊အဟံ၊ငါသည်၊ ပဝနေ၊တောင်၌၊ဝိစရိ၊လှည့်လည်သည်ဖြို.တဒါ၊ထို
အခါ၌၊သဗ္ဗဝမ္ဘာနံ။အသုံး၊ရုံသောတရား၊တို့၏၊ပါရေဂုံ.ကမ်း၊တဘက်မြောက်
ရောက်တော်မူ၊သော၊ဝိ၊ခေ၊ကိုလေသာဟူ၍ဖြိုခွဲ.ခြင်းရှိသော၊ဗုဒ္ဓ.ဖြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အဒ္ဒသံ၊ မူးမြင်ရ၏ ။ကုန်ဖြို့ယဟလံ။ ကုရဋ္ဌိယ သစ်သီး၊ကဲ့၊ ဂ၊ယ
ဆောင်ယူ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဝုညကျွေ့ကြွ.သော၊ ကောင်းမှုတည်း၊ဟူသော
မျိုး၊စေ့တို့ ။ဝိ.ဂ်မျိုး.ရာ လယ်ပြေသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၊သော၊ ဝိ၊ဒေ၊ပြည်ပြို
ခိုင်ခဲ့.သောပညာ.ရှိ၏တော်မူ၊သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသ၊ သိမ်ပြတ်စွာဘုရား၊အား၊
ပဝနေ.ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ သေဟ်ပါ၏ကိသိ ဝိဝိလက်တို့ဖြင့်.အာဒန်.
ကပ်သွားမူ၏ခဲ့ဘူ ပြီ၊ ။ဤတော၊ဤဘဒ္ဒ.ဂ.ပ်ကမ္ဘာ၌၊ ကော်သောကပ္ပေ၊
သုံး၊ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ယံ.ဟလံ၊ အကြင်ကုန်ဖြို့ယသစ်
သီး၊ကဲ့၊အဒဒိ.၊ကပ်လှူခဲ့ဘူး၊ပြီ၊တေနကမ္ပေန၊ ထိုသို့လှူဒန နှိုးရှသောကောင်း
မှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ.၊အပယ်လေးပါး၊ကို၊နာဘိ.ဝနာမ်.မသိ.ရဘူး၊ ဣဒံ.ဟလံ.
ဤသို့အပ ယ်လေးပါး၊ကို မသိ.ခြင်းတည်း၊ဟူ.သော.အကျိုး၊သည်.ဟလ.ခါ
နှ.သော၊ ကုန်ဖြို့ယသစ်သီ.အာလှူ.ရ.ဟလံ၊ အကျိုး၊ပင်တည်း၊မယ့်.ဝ အား၊ကိ
လေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာပ်တာ.ဖုတ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ(ပ)၊ ဗုဒ္ဓ.သော
မြတ်စွာဘုရား.၏၊သာသနံ၊ အာဇုံ.အာမ.တော်ကို၊ကတံ.လိုက်နာပြုကျင့်ရ
ပြီ၊ဣဒါ.ဤသို့.ဝတ္ထု.ဟော.အပ်.၏၊ ။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာနု.ရောက်ပြီ.၍ကား၊ သတ္တာရာ
မြတ်စွာဘုရား.သည်.ဝတ္ထု.၊ ဟော.တော်မူ.အပ်သော.ဂါထာ.ကို ။အာဒ.နာ
ဝိ.ဝိ.သည်.ဝတ္ထု.ဆိုအပ်.၏.ဥဘယံ.ဟိ.ဂါထံ.နှစ်ပါး.သော.ဂါထာ.ကိုပင်လျှင်၊

ဟတ္ထိကွန္ဒါဝပတိတန်အာဒိနာ။ ဟတ္ထိကွန္ဒါဝပတိတဲ့ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပစ္စုဒ္ဒါဟာသိ၊ တာဘန်ရွတ်ဆိုပြန် ၏။ တောနေ၊ထို့ကြောင့်၊ ဣဒေ၊ မဝ၊ ဤဂါထာသည်သာလျှင်၊ အာသုံ့၊ အရေဟာတ္တမိုလ်ကို၊ ဗျာဂရဏံ၊ ပြောကြား၏ခြင်းသည်၊ အ၊ ဟာသိ၊ ဖြစ် ၏။ ဆုတိ၊ ဤသည်လျှင်သောဏ၊ သမ္ဘိဝုတ္တမထေရ်၏ ဂါထာစကား၊ ရပ်အပြီး၊ သတ်တည်း။ ၊ သောဏ၊ သမ္ဘိဝုတ္တ ဣဿရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ သောဏ၊ သမ္ဘိ ဝုတ္တမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုဋ္ဌဝဂ်-၁၅၇-နိသဘဣဿရဂါထာ၊

ပဋ္ဌကာမဂုဏ်ဟာတိတွေတိအာဒိကာ၊ ပဋ္ဌကာမဂုဏ်ဟာတိတွေ ဤသို့အစကုန်သော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ နိသဘဣဿရသား၊ နိသဘမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ပိ ဤနိသဘ၏ထေရ်သည်လည်း၊ ဝုဂ္ဂဟေ ရှေးရှေးသောဘုရား ရှင်တို့၏အထံ၊ တော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူး၊ သောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူး၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝတ္ထတ္ထာ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့၊ သောလူ.ဘုံနတ်ဘုံ၌၊ ဝုညာနုဘော်၊ ကောင်းမွန်တို့ကို၊ ဥပစိနုန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိသ၊ ဝိပဿီ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုး၊ အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေဒါ၊ သံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဏ္ဏာ၊ ယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရန်၊ ကြွသွား၊ တော်မူသော၊ သ ဘ္တာရံ၊ ဝိပဿီဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မူ၊ ဖြင့်မြင်၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညို၊ သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကဝိ ဗ္ဗဝလံ၊ သီ၊ သီ၊ ကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး၊ ကောင်းသား၊ သည်၊ တနေ့ဝုညကမ္မေန၊ ထိုသို့သီ၊ သီ၊ လှူရ၊ သော်ကောင်းမှုကံ၊ ကြောင့်၊ သုဂတိသုယော၊ သုဂတိဘုံ၌ဖွားခဲ့သော်လျှင်၊ သံသရေ ကျော်၊ ကျင်လည်ရ၊ သည်ဖြစ်၍၊ ဒွေမဟိ.ဒ၊ ဤ၂ ပါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ၊ သော်အခါ၌၊ ကောဋိယ ဇနပဒေသု၊ ကောဋိယ ဇနပုဒ်ဟု၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုး.အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နိသဘောတိ၊ နိသဘောဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ ရ၊ အပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော၊ သာကိယ ကောဋိယာနံ ၊ သာကိဝင်မင်းကောဋိယမင်းတို့၏၊ သင်္ဃ ၊ မေ၊ စစ်ထိုး၊ ရာ၌၊ ဗဒ္ဓါ ဘာဝံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏တန်ခိုး

အာနုဘော်တော်ကို။ ဒိသွားဖူးမြင်ရ၍ပဋိလဒ္ဓသင့်၊ ရှေးပြုသောသင့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တဒေဟာ၀ ထိုရဟန်းပြုသော နေ့ဖြစ်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကပိဋ္ဌမလဒါယက မထေရ်၏အပဒါန်ကို။ ။

သုဝဏ္ဏာ၀ဏ္ဏံ၊ ရွှေအသင်းနှင့်တူသောအသင်းရှိတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ။ အဝေးမှဆောင်အပ်သောပစ္စည်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူတတ်သော၊ ရဟိယံ၊ ခရီးမှဖြစ်၊ ပဋိပန္နံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿီဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ကပိဋ္ဌမလံ။ သိုးသိုးကို၊ အာဒါ။ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏။ ။ဣတောဒ္ဓေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးသောင်းတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿီဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ယံပလံ၊ အကြင်သိုးသိုးကို၊ အာဒါ။ ကပ်လှူမူခဲ့ပြီ၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုသို့သိုးသိုး လှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ။ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဖလဒါနာသ၊ သိုးသိုးအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။မယ္ယံ၊ ငါ့အား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာကိုကို။ ဗျာဝိတာ၊ ဖျက်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊(ပ)။ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

☰ သော၊ ထိုနိသာဘမထေရ်သည်၊ ဒေ၀ဟတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဟာယဘိက္ခူ။ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ပမာဒဝိဟာရေန၊ မေ့လျော့၍နေသဖြင့်၊ ဒိသွား၊ ဖြင့်၍၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဩ၀ဒေ၊ ဩ၀ဒ်ပေး၏။ ဆုံးမလိုရကား၊ ပဠကာမဂုဏော ဟိ ဘိက္ခဝေ၊(ပ)။ ဒုက္ခဿ ဟေတုကရော ဘဝိဿတိ ဟိ။ ပဠကာမဂုဏော ဟိ ဘိက္ခဝေ၊(ပ)။ ဒုက္ခဿ ဟေတုကရော ဘဝိဿတိ ဟု၍၊ ပဋမဂါထံ၊ ပဌမဂါထာကို၊ အာဘာသိ။ ရှေးဆိုတော်၏။ ။ဝိယရ္ဟပေ၊ ပုထုဇဉ် သူရိုက်တို့ ချစ်နှစ်သက် အပ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ မနောရုမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်စေတတ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ ပဠကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဟိ ဝတ္ထာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါရတနာသုံးပါးကိုယုံကြည်သော သဒ္ဓါဖြင့်၊ အာသိနိကွမ္မ၊ အိမ်အာလယ်နှောင် လူ၏ဘောင်မှ ခွါရှောင်ထွက်ခဲ့၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဘ ဝေ၊ ဖြစ်၏။ ။တာသ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဗာလပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုတုဇဉ်ရိုက်သည်၊ ဝိယ၊ ယိတမ္ပိ ဿ ဘာ၀တိ ယ၊ ချစ်အပ်သော

သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိယရူပေ၊ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော၊မနုဿသဘာ၀တာယ။ ဗိတ်ကိုန္ဒစ်သက်စေတတ်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မနောရေမြေ၊ဗိတ်ကိုန္ဒစ်သက်စေတတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ရူပါမိုးကေ၊ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ပဋ္ဌကာမဂုဏော၊ကာမဂုဏ်တရား၊ငါးပါ.အစုဘို့ကို၊ကာမကောဌာသော၊ကာမဂုဏ်တရား၊ငါးပါ၊အစုတို့ကို၊ဟိတ္ထာ၊ပယ်စွန့်၍၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ ပရိစ္စဇိတ္ထာ၊စွန့်၍၊ကမ္မဗလ.သဒ္ဓါယ၊ကံကံ၏အာကျိုးကိုယုံကြည်သောသဒ္ဓါ၏လည်းကောင်း၊ဝေတနတ္ထာ.ယော၊ရတနာသုံးပါး၊အပေါင်း၌၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါတရား၏ လည်းကောင်း၊ဝ၀သေန၊ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဃရာ၊ အိမ်တည်းဟူသောအနှောင်ဖွဲ့မှု၊ဃရေ ဗန္ဓနဲ့တား၊အိမ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှ၊နိုက္ခမိတ္ထာ၊ တွက်ခဲ့၍၊ပဗ္ဗဇွဲ့၊ရဟန်းဆိုအဖြစ်သို့၊ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ရှိ၊သော်၊ ဝိညူ ဗဟုတိ၊ကာ၊ပညာရှိသောသူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊စသ၊ဒုနေ့ကြား၊ဧ၀ေ၊ဆော်သည်ရှိ၊သော်။ဝါယမန္တော၊ လုံးလပြုသည်ရှိ၊သော်၊ဝန္ဒနဒုက္ခသ၊ဝန်ဆင်း၏၏၊ အန္တ၀ကရော၊ အာဆုံးကိုပြုခြင်း၌ခွါ၍ မိမိ နှင့်သည်၊ဘ၊ဝေယျ၊ဖြစ်ချေ၏၊ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊တောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဩ၊ဒိတ္တာ၊ဆုံးမ၍၊အာသံ။ ဤနိသာဘမထေရ်သည်၊ပရေ၀ေ၊သူတပါးတို့ကဲ့သ၊လျှင်၊ သဗ္ဗာ၊ပန္တော၊ သိစေလျက်၊ သယံပန၊ မိမိသည်ကား။ အာ၀ာရေ၊ကော၊ အား၊ထုတ်ခြင်း၊ကိုမပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ မာ၊စိ ဣဿယိ ဣဏ္ဍ၊ မကြံကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ တောသံ။ ထိုအာပေါင်းအာဘော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပဒ္ဓိဘာ၀ံ၊ ကျင့်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပကာသေ၊ ထင်စွာပြုလိုရကား။ ၊နာ၊ဘိ၊ဒ္ဓာ ဝိမရ၊ဏံ၊ပ၊ သမ္ဗစ၊နော ပဋိ၊သ၊တောတိ၊ နာ၊ဘိ၊ဒ္ဓာ၊ဝိမရ၊ဏံ၊ ပ၊သမ္ဗစ၊နောပဋိ၊သ၊တောဟူ၍၊ ဒုတိ၊ယာ၊ယ၊ဂါ၊ထာ၊ယ၊ ဒုတိ၊ယ၊ဂါ၊ထာ၊ဖြင့်၊ အည့ဲ၊ အ၊ရ၊ဟ၊ဣ၊ဖိ၊လ.ကို၊ ဗျာ၊ကာ၊သိ၊ကြား၏၊ ၊ယ၊သ္မာ၊ အ၊ကြင်ကြောင့်၊ဇိ၊ဝိ၊တံ အ၊သ၊ကိ၊ရ၊ခြင်း၊ကို၊နာ၊ဘိ၊ဒ္ဓာ၊ဝိ၊ မ၊ရ၊စ်သ၊က်၊ ၊တ၊သ္မာ၊ထိ၊ကြောင့်၊မ၊ရ၊ဏံ၊သ၊ခြင်း၊ကို၊နာ၊ဘိ၊ဒ္ဓာ၊ဝိ၊ မ၊ရ၊စ်သ၊က်၊ သမ္ဗစ၊နော၊ ပညာ၊အ၊ဆင်အ၊ခြင်ရှိ၊သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိ၊သ၊တော၊ ထင်သော၊သ၊တိ၊ရှိ၊သည်ဖြစ်၍၊ ကာ၊လံ၊ ပ၊ရိ၊ဒ္ဒ၊ဝ၊ခ်ပြုသော၊အ၊ခါ၊ကို၊သ၊လျှင်၊ ပါ၊ဠိ၊ကဝ်ါ၊ဝိ၊ ဒေ၊လို၊ရှိ၊ပါ၏၊ ၊တ၊ဿ၊ ထိုဂါ၊ထာ၌၊ နာ၊ဘိ၊ဒ္ဓာ၊ဝိ၊မ၊ရ၊ဏာ၊ဣ၊ နာ၊ဘိ၊ဒ္ဓာ၊ဝိ၊မ၊ရ၊ဏံ၊ဟူ၊သည်ကား၊ မ၊ရ၊ဏံ၊သ၊ခြင်း၊ကို၊အ၊နာ၊ဘိ၊ဂ၊ဝ်ါ ၊ဝိ၊အ၊လို၊မ၊ရှိ၊နု၊ပ၊ဣ၊ဝေ၊ဝိ၊ ၊ဝါ၊မ၊ကောင့်တ၊နာ၊ဘိ၊ ဒ္ဓာ၊ဝိ၊ဇိ၊ဝိ၊တ၊ဣ၊ ဣ၊ဒ်ပန၊ နာ၊ဘိ၊ဒ္ဓာ၊ဝိ၊ဇိ၊ဝိ၊တ်ဟူ၊သော ဤ၀ိ၊ကား၊သည်ကား။

တာသ၊ထိုနာဘိနန္ဒာမိမရေဏံဟူသောပုဒ်၏၊ကာရဏာဝစနံ၊အကြောင်းကို ဆိုသောစကား၊တည်း၊ယသ္မာ အကြင်အကြောင်းဇီဝိတံ၊အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေ ကို၊နာဘိနန္ဒာမိ၊မနှစ်သက်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မရေဏံ၊သေခြင်းကို၊နာဘိ နန္ဒာမိ၊မနှစ်သက်၊ ဣတိ၊ဤသို့သိအပ်၏၊ ဟိ သစ်စုံ၊ ဌာနေ၊ ယော အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတိဇရာမရဏာဒိယကိုလေသာဘိသင်္ခါရေ၊ ပဋိသန္ဓေ ခြင်းအိုခြင်းသေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာ အာဘိသင်္ခါရတို့ ကို၊အာဟစိ၊နာဟု၊ဆည်ပူး၏၊သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တာဘန်ဘဝသစ်ဖြစ်ခြင်းကို၊အဘိနန္ဒေယ္ယ၊နှစ်သက်သည်ရှိ၊သော်.နာနန္တ ရိယကထာယ၊တည်ရာတပါးထူးပြားခြင်းမရှိသော နာနန္တရိယနည်း၊ဖြင့်၊ အဇ္ဈာနော၊ဝိပဿနာ၏မရေဏာဒို့၊ သေခြင်းကိုလည်း၊ အာဘိနန္ဒတိ၊နာမ၊ နှစ်သက် သည်မည်၏၊ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကာရဏာသ၊အ ကြောင်းဖြစ်သောပဋိသန္ဓေကို၊အပဟိနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ခီဏာသဝေါပန၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ သဗ္ဗ သော၊အာချင်းခပ်သိမ်း၊အာစယဂါမိဓမ္မေ၊ သံသရာဝဋ်ကြီးပွါးစေတတ် သောတရား၊တို့ကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ အပစယဂါမိဓမ္မေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် စေတတ်သောတရား၌၊ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်လျက်၊ ပရိညာတဝတ္ထု၊တာ၊ ဝိုင်းခြား၍သိအပ်သောအကြောင်းတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊သဗ္ဗသော၊အာချင်း ခပ်သိမ်း၊ဇီဝိတံ၊အသက်ကို၊နာဘိနန္ဒတ္တာ၊မနှစ်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မရေဏာဒို့၊ သေခြင်းကိုလည်း၊ နာဘိနန္ဒတိနာမ၊ မနှစ်တက်သည်မည်၏၊ ကသ္မာ၊အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ကာရဏာသဇေ၊ အကြောင်းဖြစ် သောတရား၊ကိုသာလျှင်၊သုပ္ပဟိနတ္တာ၊ကောင်းစွာပယ်အပ်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တေန၊ထို.ကြောင့်၊ နာဘိနန္ဒာမိမရေဏံနာဘိနန္ဒ.မိ ဇီဝိ တန္တိ၊နာဘိနန္ဒာမိမရေဏံနာဘိနန္ဒာမိ ဇီဝိတံဟူ၍၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဇေ၊ဤသို့မနှစ်သက်ခြင်းသည်၊ယဒိ၊အကယ်၍ဖြစ်ငြားအုံ၊ခီဏာသဝ သ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ပရိနိဗ္ဗာနာဘိကင်္ခါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကင်ငံ့သင့်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ယာဝပရိဗ္ဗာနာမိဗ္ဗာနဗ္ဗ။ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်တိုင်အောင် တည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ကထံ၊အာသို့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့သောအမေး ကြောင့်၊ ကာလံဝါပဋိကင်္ခိ ၊မိသမ္ဘဝေနော ပဋိသတော်ကို၊ ကာလံဝါပဋိ ကင်္ခ ၊မိသမ္ဘဝေနောပဋိသတောဟူ၍၊အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊ကိုလေသပရိ နိဗ္ဗာနေ၊ကိုလေသာပရိနိဗ္ဗာန်သည်၊ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးခြင်းသည်၊ ပညာဝေဝုလ္ဝ ပတ္တိယာ၊မဂ်ဖိုလ်ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်၊ သတောသမ္ဘ

ဇာနော၊အသင်အခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ခန္ဓာပရိ နိဗ္ဗာနကာလံ၊ ခန္ဓာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ကာလကို၊ ပဋိကာ်ါမိုးငုံလင့်၍နေ၏၊ တံ၊ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ကာလကို။ ဥဒိက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ အာဂမယမာနော၊ငုံလင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာမိ။ငါသုံးနေ၏၊ မေ၊ငါအား။ မရေတော။ သေခြင်းခို လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတော၊ အသက်ရှင်ခြင်းခို လည်း ကောင်း၊အလိုနန္ဒနာ၊နှစ်သက်ခြင်းသည်၊နုပနုဘတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘာယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ မဂ္ဂေနေ၀။ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ တသား၊ထိုနှစ်သက်ခြင်းကို၊ သမုဿာဒိတတ္တာ။ ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ် ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်နိသဘမထေရ်၏ ဂါ ထာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ ၊နိသဘဟောရေးဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊နိသဘ မထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုက္ကဝဂ်-၁၅-ဥသဘဟောရေးဂါထာ၊

အမ္ဘပလ္လ၀သံကာသန္တိ အာဒိကာ၊ အမ္ဘပလ္လ၀သံကာသံ ဤသို့အစရှိ သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်သေဝ်ရှိသော၊ ဥသဘဟောရေးသား၊ဥသဘမထေရ်၏ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယမ္ပိ၊ဤဥ သဘ မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ္ကေသု။ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အ ထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘ၀ေ၊ ထိုထိုသို့သော လူ့ဘုံနှတ် ဘုံ၌၊ပုညာနိ၊ဒါနအစရှိခသာကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သိရိ သာ၊သိရီအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂ၀တော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော၊ ကေဒိ၀သံ၊တနေ့သည်၊ဝိဟ္ဓာ၊ယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန်၊လှည့်လည်ကျက် စားကြွသွားတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော။ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောသမ္ဗဟလ်၊ ကျိုး သီးကို၊အာဒါသိ၊ကပ်လှူရ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန ဝုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေ၀မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည် တို့၌၊သံသရဏ္ဏော၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊အမှမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဂေါ တမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကဠိလ၀တ္ထုသို့၊ ကဠိလ၀တ်

ပြည့်၌။ဘာကိယရာဇကုဋေလ၊သာကိုင်ဝင်မင်းမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ဥသ
ဘောတိလဋ္ဌနာမေ၊ဥသဘဟုခေါ်အပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ဝယ္ပဏ္ဍော
တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊သဏ္ဌေ၊မြတ်စွာဘုရား
၏၊ဥာတိသမာဂမေ၊ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အစီးအဝေး၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊
မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို၊ ဒိဿွာ၊ ဗျူးမြင်ရ၍၊ ပဒုမ်လ
သဏ္ဌေ၊ရှေးအပ်သောသဏ္ဌေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ပဒုမ္ဘာ၊ရဟန်းပြု၏၊ သော၊ထိုဥ
သဘမင်းထံ၌သည်၊ ပဒုမ္ဘာတကာလ၊တော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊စ၍၊သမဏာဒမ်း၊ရဟန်းတရားကို၊အကတွား၊အား၊မထုတ်မူ၍၊ ဒိဝါ၊နေ့
အခါ၌၊ သင်္ကန်းကိုကာရာမော၊ အပေါင်းအဘော်၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊
သကလရတ္တိ၊ညဉ့်သုံးယာမ်ကာလပတ်လုံး၊ နိဒ္ဒါယမာနော၊ အိပ်သည်ဖြစ်
၍၊ဝိတိနာမေတိ၊လွန်စေ၏၊သော၊ ထိုဥသဘရဟန်းသည်၊ကေဒိဝသံ၊တ
နေ့သ၌၊ မဠ္ဠသယတိ၊မေ့လျော့လွတ်ကင်းသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊အသမ
ဟာနော၊ပညာအဆင်အခြင်မရှိသည်ဖြစ်၍၊နိဒ္ဒံ၊အိပ်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကန္တော၊
သက်သည်ရှိသော်၊သုဝိနေ၊ အိပ်မက်၌၊ကေသမဿု၊ဆံမုတ်ဆိတ်ကို၊ဩ
ဟာရေတွား၊ပယ်စွန့်၍၊အမ္ဗပလ္လဝဝဏ္ဏံ၊ သရက်ညွှန့်အဆင်းနှင့်တူသော၊
စီဝရံ၊သင်္ကန်းကို၊ပါရုဝိတွား၊ ရုံ၍၊ဟတ္ထိဂိဝါယ၊ ဆင့်လည်ပင်း၌၊ နိသိဒိ
တွား၊နေ၍၊နုဂရံ၊ရွှေသို့၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊
တဇ္ဇေ၊ထိုအရပ်သို့သာလျှင်။သမ္ဘတ္တေ၊ရောက်လာကုန်သော၊မနုဿ
လူတို့ကို၊ ဒိဿွာ၊ မြင်၍၊ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်နိုးသဖြင့်၊ ဟတ္ထိကဿန္ဓတော၊ ဆင်
ကျောက်ကုန်းမှ၊ဩရုယ္ဟ၊သက်ဆင်း၍၊ အဇ္ဇာဝနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဒိဿွာ၊မြင်
၍၊ပဒုဗုဒ္ဓေါ၊နိုးသည်ရှိသော်၊ဤဒိဝသံနာမ၊ဤသို့အမည်ရှိသော၊သုဝိနံ၊ အိပ်
မက်ကို၊ ဗုဇ္ဈဿတိ၊ လွတ်သော သတိရှိသည် ဖြစ်၍၊ အသမ္ဘဟနော၊
ပညာအဆင်အခြင်မရှိသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍။ နိဒ္ဒါယမာနော၊အိပ်သည်ဖြစ်
၍၊မယာ၊ငါသည်၊ဒိဋ္ဌော၊မြင်မက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥပ္ပန္နသံဝေဂေါ၊ဖြစ်သော
ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတွား၊ ဖြစ်စေ၍၊
နုဝိရသော၊မကြာမြင့်မိပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊
ရောက်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကောသမ္ဗဟလဒါယကမင်းထံ၏၏
အပဒါန်၌၊ ၊ဝိလပန္တံ၊တွေ့ရှိကျသော၊ ကကုဓံ၊ရေခံတက်ပင်ကဲ့သို့၊
ကကုဓံ၊ဒေါသအမျက်ပယ်ဖျက်တော်မူပြီးသော။ ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်ထက်
နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူထသော။နရာသဘံ၊ လူနတ်ပြဟ္မာသတ္တဝါတို့ထက်
မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ဝေဓိယံ။ခရီးမဲ့ပန်ဝင်ရန်၊ကြွတော်မူ

စည်။ကောသမ္ဗီပလံ၊ကျိုးသိုးကို၊အာဒဒိ၊ကပ်လျှခဲ့ဘူးပြီ။ ၊ဣတောဒျိတဒ္ဒ ကပ်ကမ္ဘာ၌၎ကေတိ သေကပ္ပေ၊သုံးဆဲ့တဂဏ္ဍာယကပ်၌၊တဒါ၊ထိုသိမ်ခြင်း ဓွာဘုရားဆွမ်းခံ ကြွတော်မူသော အခါ၌။ ပဌမလံ၊ အကြင်ကျိုးသိုးကို၊ အာဒဒိ၊ကပ်လျှခဲ့ဘူးပြီ၊တ သကမ္ဘသ၊ထိုကျိုးသိုးလျှရသောကောင်းမှုကံ ၏၊ဝါဟသာ၊အစွမ်းကြောင့်၊ရဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နှာတိစာနှာမိ၊ မသိခဲ့ဘူး၊ ဒုဒ်၊ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ဖလဒါနသ၊ ကျိုးသိုးအလျှ၏၊ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း။ ၊ပေယ်၊ငါအား၊ကိုယ်လသားကို လေသာတို့ကို၊ ချာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ပ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဓြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဏုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာ ပြုကျင့်ပြီ၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ၊အ၊ထ၊ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊ ဥသဘ မထေရ်သည်၊ ယထာဒိဋ္ဌံ၊အကြင်အကြင်ဖြင်အပ်သော၊ သုပိနံ၊အိပ်မက် ကို၊အာဂုံသံကတွာ၊ ရှုနှုံးကဲ့သို့ပြု၍၊ အရဟတ္တသ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဂတတ္တာ၊ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တသော်ဝသုပိနသ၊ထိုအိပ်မက်ကို ပင်လျှင်၊ကိတ္တနဝသေန၊ကြားခြင်းကိုအရင်းပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အညံ့ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဟာကရောဇ္ဇော၊ပြောကြားလိုရကား၊ ၊အမ္ဘပလ္လဝ သက်ဝသံ(ပ)ပတ္တောမောအာသဝက္ခယောတိ၊ အမ္ဘပလ္လဝသက်ဝသံ(ပ) ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောဟု၍။ ဂါထာနွယ်၊ ဂါထာနှစ်ပါး၊အပေါင်းကို၊ အာဟာ၊ဆိုတော်မူ၏။ ၊အမ္ဘပလ္လဝသက်ဝသံ၊ သရက်ညွှန့်အဆင်းနှင့် တူသော၊စိဝရုံ၊သက်နုံးကို၊အံ့သေကတွာ၊ပရုန်းဌာတင်သည်ကိုပြု၍၊ဟတ္ထိ ဂိဝါယ၊ဆင်လည်ပင်းဌ၊ နိသိဒိတ္ဝာ၊နေလျက်၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ဂါမံ၊ရွာသို့၊ ပါဝိသိ'၊ဝင်ပြီ။ ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဟတ္ထိကွန်းတော၊ ဆင် ကျောက်ကုန်းမှ၊ဩရုယ္ဟ၊သက်ဆင်း၍၊သောဟံသောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဒိဋ္ဌော၊ဖောက်ကြောင့်ဖြစ်သော မာန်စည်းစိမ် ချမ်းသာ ကြောင့်ဖြစ်သောမာန်အစဉ်ရှိသောမာန်သည်၊ သန္တော၊ရှိသည်ဖြစ်လျက်၊ တဒါ၊ထိုမာန်မူသည်မှနောက်ကာလ၌။ သံဝေဂံ၊ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊အာလ ဘိ'၊ရပြီ၊မေ၊ငါအား၊ အာသဝက္ခယော၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ပတ္တော၊ အာရုံပြုသော အား၊ဖြင့်ရောက်ပြီ။ ၊တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အမ္ဘပလ္လဝသံ ကာသံအံ့ သေကတွာနုစိဝရန္တိ။ အမ္ဘပလ္လဝသံကာသံအံ့သေကတွာနုစိဝရံဟူသည်၊ ကား၊ အမ္ဘပလ္လဝါကာရံ၊ သရက်ညွှန့်အခြင်းအရာရှိသော၊ ပဝါဠဝဏ္ဏံ၊ သဒါအဆင်းရှိသော၊ စိဝရုံ၊သက်နုံးကို၊ခန္ဓေ၊ပရုန်းဌ၊ ကရိတ္ဝာ၊ တင်၍၊ ဥတ္တရာသင်'၊ကိုယ်ဝတ်ကို၊ကရိတ္ဝာ၊တင်၍၊ ဂါမန္တိ၊ဂါမံဟူသည်ကား၊

အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရာဇဋ္ဌာနီ၊မင်းနေပြည်ကို၊ ဟတ္ထိကဏ္ဍနေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းဌာနေ၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ဝင်၏၊ ပရိဗ္ဗ မဇ္ဈေ၊ ဝင်ကာမျှဖြင့်ပင်လျှင်၊ မဟာဇနေနှုတ်လုမျှားအပေါင်းသည်၊ ဩ လောကယမာနော၊ကြည့်သည်ဖြစ်၍၊ဟတ္ထိကဏ္ဍနတော၊ဆင်ကျောက်ကုန်း မှ၊ဩရုယ္ဟ၊သက်ဆင်း၍၊ ဒ္ဝိတော၊တည်စဉ်၊ပဒုဇ္ဇ၏၊ နှုတ်၏၊ ပဇ္ဇဒ္ဓါ၊နှိုး သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌ သံဝေဂံ၊ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ အလ ဘိ၊ရေပြီ၊ မဒ္ဒသတိ၊မြင်လျှံ့လွတ်ရှင်းကင်းသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသမ္ဘဝေနော၊ပညာအဆင်အခြင်မရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗါယမာနေ နှု၊အိပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇေတံ၊ဤထိတ်လန့်ခြင်းသံဝေဂသည်၊ ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤ ကား အနုက၊အပရေပနှု၊တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ရာဇာဝ၊ မင်းသည်သာလျှင်ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ရေတို့ဘာဝေ၊ညဉ့်အာဘို့၌၊ ဝေရုပ်၊ဤသို့ သဘောရှိသော၊ သုပိနံ၊အိပ်မက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ရေတို့ယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ဝိတာတာယ၊ဖြိုးသောကိသည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထိကဏ္ဍနံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း ထက်သို့၊အာရုယ္ဟ၊တက်စီး၍၊နဂရဝိထိယံ၊ရွှေသမင်းခရီး၌၊ စရေန္တော၊သွား စဉ်၊တံသုပိနံ၊ထိုအိပ်မက်ကို၊သရိတ္တာနု၊အောက်မေ့၍၊ ဟတ္ထိကဏ္ဍနတော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ဩရုယ္ဟ၊ သက်ဆင်း၍၊သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသံ ဝေဂကို၊လသိတ္တာ၊ရ၍၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကေ၊အသံတော်၌၊ ပဇ္ဇဓိတ္တေ၊ရဟန်းပြု၍၊အရဟ တ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်လိသို့၊ပတ္တော၊ရောက်၍၊ ဥဒါ နံ၊ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းဥဒါနိန်းစကားကို၊ ဥဒါနေန္တော၊ဖြေက်ဆိုလိုရကား၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆို ကုန်၏၊ဒိဋ္ဌောတိ၊ဒိဋ္ဌောဟု သည်ကား၊ တတ္ထ ရာဇကာလေ၊ထိုမင်းဖြစ် သောကာလ၌၊ဇာတိမဒဘောဂမဒါဒိနဋ္ဌိတော၊ ဇာတိမဒဘောဂမဒေအာဝ ရှိသည်တို့ဖြင့်မာန်မူခြင်းသို့ရောက်သည်၊ သမာနော၊ဖြစ်ထွက်၊သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသံဝေဂကို၊အလဘိ၊ရပြီ၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ၊ဥသဘာဇွေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ဥသဘာမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၀၆၀-ကပ္ပဋ္ဌကုဋိဇွေရဂါထာ၊

အာယပိတိကပ္ပဇောတိအာဒိကာ၊အာယပိတိကပ္ပဇောဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ကပ္ပဋ္ဌ

ကုရုဗြဟ္မဏသား၊ကပ္ပဒူကုရုမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယုတ္တိ။ ဤ ကပ္ပဒူကုရုမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဇာတိသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့ ၏အထံတော်တို့၌။ ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ကျူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ် အထူးကောင်းမှု ရှိသည်ဖြစ်၍။ တဏ္ဍုတဏ္ဍဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို။ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍။ ဝိပဿိသ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ ဗြဟ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝိညုတ်၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပဇ္ဇော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ကေ ဒိဝသံ၊တနေ့သည်၌၊ဝိဟတာယနာမ၊ဝိဟတာအမည်ရှိသော။နဒီယာ၊ဖြစ်၏ တိရေ၊ကမ်းနား၌။ အာသုဂုတတ္ထိ၊တရုသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်၏အနီး ၌၊နိသိန္နံ၊နေတော်မူသော၊ဘဂဝန္တံ၊ဗြဟ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ဗူးဖြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကေဠကပုပ္ဖေန။ ဆတ် သွားပွင့်ဖြင့်၊ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏။ သော၊ထိုအမျိုးကောင်း သား၊သည်၊တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဇာတုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဗြဟ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာ ဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဒုဂ္ဂတကုလေ၊ဆင်းရဲသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်။ ဝယပ္ပတ္တံ၊ အရွယ်သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တာဝ၊ထိုရွေ့.လောက်၊အညံ၊တပါး၊သော၊ဥပါယံ၊အကြောင်း ကို၊အစဝနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ကပ္ပဒူခဏ္ဍံ၊ ဟောင်းနွမ်းလေပြီသော ပုဆိုးဝိုင်းကို၊နိဝါသနော၊ဝတ်သည်ဖြစ်၍၊သရာဝဟဏ္ဍော၊ ခွက်လက်စွဲ သည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍုတဏ္ဍု၊ထိုထိုအိမ်၌၊ကုရံ၊ ထမင်းကို၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာဖွေးတောင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိစရိ၊လှည့်လည်၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ကပ္ပဒူ ကုရောတွေဝ၊ကပ္ပဒူကုရုဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္ထ။ ကျော်စောထင်ရှား ၏၊သော၊ထိုကပ္ပဒူကုရုသည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော် တိဏံ၊ ဖြက်ကို၊ ဝိတ္ထိဏိတွာ၊ရောင်း၍။ ဓိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်၌၊ တိဏလဝနတ္ထံ၊ ဖြက် ရိတ်ခြင်းဌာ၊အရည်ရှိ၊တောသို့၊ဝ၊တော၊သွား၊သော်၏။ တတ္ထ၊ထိုဖြက်တော၌၊ အညတရံ၊တပါး၊သော၊ဒီဃာသဝတ္ထေရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ဗူး ဖြင်ရ၍၊တံ၊ ထိုရဟန္တာမထေရ်သို့၊ဥပသက်မိတွား၊ကပ်၍၊ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊နိသိဒိ၊နေ၏၊တဿ၊ထိုကပ္ပဒူကုရုအား၊ထေရော၊ရဟန္တာမထေရ်သည်

ဝမ္မံ၊တရားကို၊ကထေသိ၊ဟောဒ၏၊သော၊ထိုကပ္ပဒုကုရသည်၊ ဝမ္မံ၊တရား
ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၊နာရ၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓါ။ ရဟန်းသာသနာ၌ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
၍၊ဣမာယကိ ဆ ဒိ ဝိ ဘာယ၊ ဤသို့ပြုပြင်သောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ မေ၊
ငါအား၊ကိ၊အဘာယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ဣဟ၊ ဤဘဝ၌နေလုံးပိုက်၍၊ပဋိဇီတွာ၊
ရဟန်းပြု၍၊ အဋ္ဌနော၊မိမိ၏၊နိဝတ္ထကပ္ပဒုစောဠံ၊ ဝတ်သောဟောင်းနွမ်း
သောပုဆိုးကို၊ကောဠိ ဠာနေ၊တရုသောအရပ်၌၊နိက္ခိပိ၊ချထား၏၊ တဿ၊
ထိုကပ္ပဒုကုရအား၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌လည်း၊အနတ္ထိရတိ၊ သာသနာ
တော်၌မမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ဥပဒ္ဒုတိ၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ တံကပ္ပဠံ၊
ထိုပုဆိုးနွမ်းကို၊ဩဠေသာကေ နာ သ၊ကြည့်သောကပ္ပဒုကုရအား၊ ဝိ ဆ
တိ၊မမွေ့လျော်ခြင်းကင်း၏၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘိ၊ရ၏၊
ဇေ၊ဤသို့၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာ ကဒ္ဒတ္တုံ။ ရဟန်ကြီး၊ ဥပဒ္ဒဝ၊
လူတွက်၏၊တဿ၊ထိုကပ္ပဒုကုရ၏၊တံကါရဏာ၊ထိုအကြောင်းကို၊ဘိက္ခု
ရဟန်းတို့သည်၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊အာရောစေသုံ၊လျှောက်
ကြား၊ကြကုန်၏၊အထပန္ဓာ၊ထို့နောက်မှ၊ ကေဒိ ဝ သံ၊တနေ့သည်း၊ ကပ္ပဒု
ကုရော၊ကပ္ပဒုကုရအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဝမ္မသဘာယံ၊
တရားသဘင်၌၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန်း၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်
လျက်၊နိဗ္ဗိယတိ၊အိပ်၏။ တံ၊ ထိုကပ္ပဒုကုရရဟန်းကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊စောဒေန္တော၊အပြစ်တင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အယမိတိကပ္ပဒ္ဓေါ
ကပ္ပဒုကုရော(၁)သံဃမဇ္ဈဂ္ဂတော၊စပလယမာနော၊ အယမိတိကပ္ပဒ္ဓေါကပ္ပဒု
ကုရော(၁) သံဃမဇ္ဈဂ္ဂတော၊စပလယမာနော၊ဟု၍၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခု
အပေါင်းကို၊အဘာသိ။ရှတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ကပ္ပဒုကုရော၊ ကပ္ပဒုကုရ
အမည်ရှိသောရဟန်းသည်၊အယံကပ္ပဒ္ဓေါ၊ဤငါ၏ပုဆိုးနွမ်းသည်၊ဟိတ္ဝာ
ဤငါ၏ကိုယ်ကိုစွန့်၍၊ ဇီဝတိ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသော အခြင်းအရာဖြင့်
အသက်ရှင်၏၊ဆုတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သောပိဏ္ဍာစိတက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဏ္ဍာ
ယ၊ကြည်သော၊အတိဘရိတာယ၊အလွန်ပြည့်သော၊အမတာဃဋိကာယ်၊
ငါဘုရား၏အမြှောက်ရေဖြင့်ပြည့်သော ဒိုးကိုထိုထိုအရပ်၌သွန်းစေလျက်၊
ဗျာနာနိ၊ဗျာနီတို့ကို၊ဩစိတုံ၊ပွါးစေခြင်းငှါ၊ သာသနံ၊ဟုရား၏သာသနာ
တော်သည်၊ကဠုပဒံ၊စိရဋ္ဌိတကောင်းစွာတာဝန်ခိုးလမ်းခရီးရှိ၏၊ တထာပိ၊
ထိုသို့ရှိပါသော်လည်း၊ ကပ္ပဒုကုရော၊ ကပ္ပဒုကုရ ရဟန်းသည်၊ ကပ္ပဒု
စိတ္တော၊ ငါဘုရားသာသနာတည်းဟူသောမမ ရှောင်ရှားတိမ်းပါးပေါ
လွင်သန့်ကြင်ယောစိတ်ရှိ၏။ ၊ကပ္ပဒု၊ချစ်သား၊ကပ္ပဒုကုရ၊ခေါ်ခင်ဗျာ

တွံ၊သင်သည်၊နိသိဒိတွာ၊ဘုရား၏တရားတော်ကိုနာအံ့ဟူ၍ထိုင်ပြီးလျက် မာခေါ်ပလသိ၊အိပ်ခြင်းငိုက်မြည်းခြင်းသို့မရောက်ပါလင့်၊ တံ၊ထိုအိပ်၍နေသောသူငိုက်မြည်း၍နေသောသူကို၊ဥပကဏ္ဍာမှိ၊နား၏အနီးခ၌၊ ဟာတ္ထေ နားဒေသနာတော်တည်းဟူသောလက်တော်ဖြင့်။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ မာတာထေသံ၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ရိုက်နှက်ဝတ်ခတ်ခြင်းကို မပြုပြု၊ကပ္ပဌ၊ ချစ်သားကပ္ပဌကုရု၊တွံ၊သင်သည်၊သံဃမဇ္ဈမှိ၊ သံဃာ၏ အလယ်၌၊ပစလယမာနော၊ အိပ်ခြင်းငိုက်မြည်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊မတ္တံ၊အတိုင်းအရှည် ကို၊နာဝမညသိ၊မသိတတ်၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊အယဒိတိကပ္ပဌောကပ္ပဌ ကုရောတိ၊ အယဒိတိ ကပ္ပဌောကပ္ပဌကုရောဟူသည်ကား၊ ကပ္ပဌကုရော၊ကပ္ပဌကုရေအမည်ရှိ သော၊သိက္ခာ၊ရေဟန်းသည်၊အယံကပ္ပဌော။ဤပုဆိုးသည်၊ မမ၊ငါ၏ပုဆိုး တည်း၊ဣမံ၊ဤပုဆိုးကို၊ ပရိဘဟိတွာ၊ဝတ်၍၊ ယထာတထာ၊ဟူးဟူးပြား ပြားသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒီဝတိ၊အသက်မွေး၏၊ဣတိ၊ဝံ၊ ဤသို့၊ဥပဋ္ဌ ပိန္ဓာဝိတကြော၊ ဖြစ်သောဝိန္ဓာဝိ တက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရတိ၊နေ၏၊ အန္ဓာယ၊မနောက်သန့်စင်လွန်ကြည်လင်သော၊အတိဘရိတာယ၊အလွန် ဖြည့်သော၊အမတာဃဋိကာယ၊ငါဘုရား၏အမြိုက်ရေဖြင့်ဖြည့်သောအိုးကို ထုထိုးအရပ်၌သွန်းစေလျက်၊မမ၊ငါဘုရား၏၊အမတဿ၊ရေ၊အမြိုက်ရေဖြင့် ဖြည့်သောအိုးကို၊တဟံတဟံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဝဿကော၊ရွာစေ သည်ရှိသော်၊ အမတံ၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတံ၊ရကြပါ၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမပါ၏၊ အဟံ၊၊ငါဘုရားသည်၊ ဝမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ဒေသေမိ၊ ဟောပါ၏၊ အဒ္ဓိဘူတတ္ထိ၊အရိုက်အတိုဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊လောကတ္ထိ၊ လောကမှ၊ အမတဒုန္ဒြဘိ၊ အမြိုက်တရားတည်း ဟူသောစည်ကြီးကို၊ အာဟညိ၊တီးပြီး၊ဆုတိအသံနှင့်၊ ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်၊ဟောသောတွာ၊ ကြွေးကြော်၍၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝမ္မာမတော၊ တရားတည်းဟူသော အမြိုက်ဧရကို၊ ပဝဿယမာနော၊ သွန်းချပြင်းစွာ ရွာစေလျက်၊ ဗျာနာနိ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော ဗျာနိတို့ကို၊ ဩဿဋေတုံ၊ပွားစေခြင်းငှါ။ ကဋ္ဌပဒံ၊ စိရင်အစ်သောလမ်းခရီးရှိ၏၊ကဋ္ဌမဂ္ဂံ၊ စိရင်အစ်သောဘာဝနာတည်းဟူသောလမ်းခရီးရှိ၏၊ဝိဟိတဘာဝနာမဂ္ဂံ၊ စိရင်အစ်သော ဘာဝနာတည်းဟူသော လမ်းခရီးရှိ၏၊ တာသောဝိ၊ ထိုသို့ စိရင်အစ်သောဘာဝနာ တည်းဟူသောလမ်းခရီး ရှိသော်လည်း၊ ကပ္ပဌ ကုရော၊ကပ္ပဌကုရေဟန်းသည်၊ ဝမ္ဘကဋ္ဌမဏ္ဍော၊ငါဘုရားသာသနာတော်

တည်းဟူသော တရားမြတ်ဖယ်ကျဉ့် ရောင်ရှားတိမ်းပါး ယွင်းကွက်မ
ရှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၏။မမ၊ငါဘုရားရှေ့၊သာသနာမြတ်တော်၊သာသနာတော်
တည်းဟူသောမြတ်မှ၊ ဥက္ကဋ္ဌစိတ်ကြော၊ ဖယ်ကြဉ့်ရောင်ရှား တိမ်းပါးယွင်း
ကွက်မရှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၏။ အပဂတာမရနေသော၊တိမ်းပါးယွင်းကွက်
မရှစ်သက်သော စိတ်ရှိ၏။ထံ၊ ထိုကပ္ပဠုကုရမင်းရှင်ကို၊ စောဒေတွေ့၊
အပြစ်တင်ပြီး၍၊ပုနဝိ၊တဘန်လည်း၊အသ၊ ထိုကပ္ပဠုကုရမင်းရှင်အား၊
သားတော်ဖ

့စောရုံ၊ဥစ္စာသုပ်နှင့်တကွသောခိုးသူကို။ ကန်ကန်ကြောဝိယ။ ငင်မြ
သက်ခဲ့သို့၊ ပမာဒဝိ၊ဘာရုံ၊ခမ့်လျော့သောနေ့ခြင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုခဲ့
ကား၊ မာခေါတ္ကံကပ္ပဠုပစာလေသိတိဂါထံ။ မာခေါတ္ကံကဠုပစာလေသိ
ဟူသောဂါထာကို။အာဟ၊ဟာတော်မူ၏။ ၊ဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊မာခေါ
တ္ကံကပ္ပဠုပစာသေသိဘိ၊မာခေါတ္ကံကပ္ပဠုပစာလေသိဟူဘာသ်ကား၊ ကပ္ပဠု
ကုရ၊ချစ်သား၊ကပ္ပဠုကုရ၊တို့၊သင်သည်၊မမ၊ငါဘုရား၏၊ဓမ္မ၊တရား၊တော်
ကို။သုဏိ သေသဒိဘိ၊နာခံဟူ၍၊နိသိဒိတ္ဝာ၊ထိုင်ပြီး၍၊ မာခေါပစာလေသိ၊
ငိုက်ဖြည်းခြင်းအိပ်ပျော်ခြင်းသို့မရောက်စေလင့်၊ မာပစာလေသိ၊ ငိုက်
ဖြည်းခြင်းအိပ်ပျော်ခြင်းသို့မရောက်စေလင့်၊ နိန္ဒီ၊အိပ်ပျော်ခြင်း ငိုက်ဖြည်း
ခြင်းသို့၊မာဥပဂစ္ဆိ၊ မရောက်စေလင့်၊မာတံဥပဂဏ္ဏာကမ္မိဘာ၊ဇွေသာ နှိ၊
မာတံဥပဂဏ္ဏာမ္မိတာ၊ဇွေသံဟူသည်ကား၊ တံနိဒ္ဒါယမာနံ၊ ထိုအိပ်ပျော်
ငိုက်ဖြည်းသောသူကို၊ ဥပဂဏ္ဏာကမ္မိ၊နှား၏အနီး၌၊ ဂဏ္ဏာသမီပေ၊နှား၏
အနီး၌၊ဒေသနာဟာ ဣဒေ၊ ဒေသနာတည်းဟူသောလက်တော်ဖြင့်၊ မာပ
တာ ဇွေသံ၊ ဆုံးမသောအား၊ဖြင့်မပုတ်ခတ်ပြီ၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
ဣဒေ၊ဤနေ့မှ၊ပရိ၊နောက်ကာလ၌၊ကိလေသပဟာ၊နာယ၊ ကိလေသာ
ကိုပယ်ခြင်း၌။အတ်၊ငါဘုရားသည်၊တဲ၊ သင်ကပ္ပဠုကုရရဟန်းကို၊နတ္ထि
ဝ၊ဒေယျံ၊မဆုံးမပြီ၊တထာ၊ထိုဆုံးမပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇာဟိ၊
ကျင့်လေလော၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊အဗ္ဗော၊အနက်တည်း၊ နဝါတ္ကံကပ္ပဠု
မတ္ကံမညသိတိ၊ နဝါတ္ကံကပ္ပဠုမတ္ကံမညသိဟူသည်ကား၊ ကပ္ပဠု၊ချစ်သား
ကပ္ပဠုကုရ၊တို့၊သင်သည်။ သံဃမဇ္ဈဂ္ဂတ၊သံဃာ၏အလယ်၌၊ ပစလယမာ
နော၊အိပ်ခြင်းငိုက်ဖြည်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မတ္ကံ၊အတိုင်းအရှည်ကို၊ ပမာ
ဏံ၊အတိုင်းအရှည်ကို၊ နဝါမညသိ၊ မသိ၏တကား။ ယာဝစ၊အကြင်မျှ
လောက်ကျင်၊တေ၊သင်၏၊အပဇ္ဇိ၊ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ပဿ၊ရှုစမ်းဦး၊လော
ဣတိ၊ဤသို့၊စောဒေသိ၊အပြစ်တင်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဒ္ဒိဟိ၊ဂါထာဟိ၊ နှစ်ခုသောဂါထာတို့ဖြင့်၊ဂါဠ်ဠ၊မြစ္စား၊တဲ၊

ထိုကပ္ပဒုကုရ ရဟန်းကို၊နိဋ္ဌယ္ယာ၊ ခိုဝ်၍၊စောဒနာယ၊ အပြစ်တင်ခြင်းကို၊ ကတာယ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စဏ္ဍာဂဇော၊ကြမ်းသော ဆင်းကို၊အ ဒ္ဒိုဝေဝေရိဒ္ဓေါဒိယ၊အရိုးကိုပေါက်ခြင်းဌာစွမ်းနိုင်သောစူးဖြင့်ထိုးသကဲ့သို့၊ မဂ္ဂံ၊ခရိုးသို့၊ ဩဘာရေဇ္ဇောဒိယ၊ သက်သကဲ့သို့၊ သဠာတသံဝေဝေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောဝိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ နစိရသော ဝ၊မကြာဖြင့်မိပင်လျှင်၊ ဒေ၊ရဟတ္တံ၊အာရ ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ကေဒုက ပုဋ္ဌိယမထေရ၏အပဒါနိဋ္ဌ၊ ။

ဝိတတာနုဒိယာ၊ ဝိတတာအမည်ရှိသော မြစ်၏၊တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ပုရိသဿ၊ကမ္ဘလော၊ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဝိ.ဘာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ဝိရုဇ်၊ ကိလေသာမြူ၊ကင်း ဝေးတော်မူသော၊ ကေဝဋ်၊ တရုတည်းသောအာရုံ၌ တည်ကြည်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ သုသမာဟိတ်၊ ကောင်းစွာတည်ကြည် သော၊ဗုဒ္ဓံ၊ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသံ၊မျိုးမြင်ရပြီ၊ ။တဒါ၊ထိုအ ခါ၌၊မရဝန္ဓသ၊ ဗျာဃ္ဃရှိသော၊ကေဒုကသ၊ ဆတ်သွားပင်၏၊ဝုဋ္ဌေန၊ အပွင့်ဖြင့်၊ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သုမနော၊နှလုံး မနောက်စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓ၊သဒ္ဒသ၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ပူဇယိ၊ပူဇော်ပြီ၊ ။ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာ၌၊ကေန ဝုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ယံဝုဋ္ဌံ၊ အကြင်ဆတ်သွားပန်းကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊မသိရဘူး၊ဆုံး၊ ဤသို့အပါယ် လေးပါးကိုမသိရခြင်း တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယာ၊မြတ်စွာ ဘုရားကို ဆတ်သွားပန်းလှူရခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊ ။မယှံ၊ငါ အား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊ ဖျတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ ဗုဒ္ဓ သ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊ထိုက်နှာပြု ကျင့်ရပြီ၊ ။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ ။

☰ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တောပန၊ရောက်ပြီး၍ကား၊ သဗ္ဗာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တဂါထာယမေဝ၊ဟောတော်မူပြီးသော ဂါထာနှစ် ပါး၊အပေါင်းသည်သာလျှင်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အရဟတ္တာဓိဂမသ၊ အရ ဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်း၏၊အကိုသဘုတံ၊ချန်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ပစ္စဒါဟာသိ၊ဖြေကဆိုတော်မူ၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အာသ၊ ကိုကပ္ပဒုကုရမထေရ၏အား၊ တမေ၊ထိုဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ အညံ့၊အရ

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုဏ္ဍဝဂ်-၁၆၀-ကပ္ပဒုကုရဇာတ်ကထာ၊ ၄၂၆

ဟဏ္ဍမိုဏ်ကိုဗျာဂရဏံပြောကြားခြင်းသည်၊အဟောသိဖြစ်၏၊ ဤကား ဤသည်လျှင်ကပ္ပဒုကုရမင်းထေရ်၏ဂါထာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။ ကပ္ပဒုကုရဇာတ်ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ကပ္ပဒုကုရမင်းထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။စတုဏ္ဍဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊စတုဏ္ဍဝဂ်၏အဘွင့် သည်၊နိဗ္ဗိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၁-ကုမာရကဿပဇာတ်ကထာ၊

အဟောဗုဒ္ဓါအဟောဓမ္မာတိအာဒိကာ၊ အဟောဗုဒ္ဓါအဟောဓမ္မာ ဤ သို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတောဒဗ္ဗသော အာသက်တော်ရှိ သော၊ကုမာရကဿပဘုရား။ ကုမာရကဿပမင်းထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါ ထာတို့တည်း။ အာယဒ္ဓိ၊ ဤကုမာရကဿပမင်းထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တ ရသော။ပဒုမုတ္တရုအမည်တော်ရှိသော။ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ လေ၊လက်ထက်တော်၌။ပြာဝဇ္ဇာကုလေ၊ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ့၊ ဖြစ်၍ ဝိညူတတ်၊သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏိ။ ရောက်၏၊ ပန္နဲ အထူးကိုဆိုအံ့။အာဂ်တ္တရဋ္ဌကထာပယံ၊အာဂ်တ္တရုအဋ္ဌကထာ၌။ ကုလဂေဟေ ဝိ၊ကုလ ။ ဟေဟဟူ၍၊ဝတ္ထုံ။ဆိုအပ်၏၊သော၊ထိုဝုဏ္ဏားမျိုးသည်၊သန္ဓိကပ်၊ မြတ်စွာဘုရားထံတော်ပါးသို့၊ ဂတ္တွာ။ သွား၍၊ ဓမ္မံ။ တရားတော်ကို၊ သု ဏာတေ့ာ။နာသည်ရှိသော်၊ဧကံ၊တယောက်သော၊ဘိက္ခုံ၊ဟောနှုံးကို၊ စိတ္တ ကထိကာနံ။ ဆန်းကြယ်စွာတရားဟောတတ်ကုန်သော ဝုဋ္ဌိ(လ်)ဘို့ထက်၊ အဂ္ဂဗ္ဗာနေ၊မြတ်သောနေရာ၌၊ဌပေန္တံ၊ထားတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ် စွာဘုရားကို၊ဒိသ္မာ၊မူးမြင်ရ၍၊သယဓိ၊မိမိသည်လည်း၊ တံဌာနံ၊ထိုအရာ ကို၊ ဧကာဂတော့ေ။ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဏိဓာနံ။ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊တဒနုရူပါနိ၊ထိုဆုတောင်းခြင်းအားလျော်ကုန်သော၊ ပုညာ နိ။ကောင်းမှုတို့ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ကဿပသ၊ကဿပအာ မည်တော်ရှိသော။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက် တော်၌၊သမဏဓမ္မံ၊ဟောနှုံးတရားကို၊ကတ္တွာ၊ပြုကျင့်၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာသျှင်။ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤဘဝတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂ ဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊သေဋ္ဌိဓီတာယ၊ သူဌေးသျှီး၏၊ ကုဋုမ္ဗိယ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိ သန္ဓိ(ပဋိသန္ဓေ)ကို၊ဂဏှိ(ယူ)၏။ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ သော၊ ထိုသူ

ဌေးသွင်းသည်၊ ကုမာရိကကာလေယော၀။ သတ္ကိုသွင်းလယ်လက်ထက်ကပင် ရှေ့ဦးပဗ္ဗဇိတုကာမာ၊ ရဟန်းပြုလိုသည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတာ၀ိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အလတ မာနာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ကုလဃရံ၊ ခင်ပွန်းအိမ်သို့ ဂတာ၀ိ၊ ရောက်သည် ဖြစ်၍လည်း၊ ဂဠာသဏ္ဌိတဖို၊ ကိုယ်ဝန်တည်သည်ကိုလည်း၊ အစောနှင့်၊ မသိခြင်းကြောင့်၊ သာမိကံ၊ ခင်ပွန်းကို၊ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ တော နု၊ ထိခင်ပွန်းသည်၊ အနုညာတာ၊ အနုအညွှတ် ခွင့်လွှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနီသု၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တ ဿာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမ အား၊ ဂဠာနိဘာ၀ံ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘိက္ခုနီ ယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ဒေ၀ဒတ္တံ၊ ဒေ၀ဒတ်ကို၊ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကြလေ ကုန်၏၊ သော၊ ထိုဒေ၀ဒတ်သည်၊ အသမဏိတိ၊ ရဟန်းမိန်းမမဟုတ်ပြီဟု ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပုန၊ တဘာန်၊ ဒသဗလ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဥပါလိဏ္ဍေရံ၊ ဥပါလိမထေရ်ကို၊ ပဋိစ္ဆာ၀ေတိ။ အပ်နှင်းပေ၏။ ထေရော၊ ဥပါလိမထေရ် သည်၊ သာ၀တ္ထိနဂရ၀ါသိနီ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ကုလာနီစ၊ အမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝိသာခ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမကို လည်း ကောင်း၊ ပဏ္ဍောသာ ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ သရာဇိကာယ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ဝိနိစ္ဆိနဉ္စာ၊ ဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော်၊ ပုရေ၊ ရှေးလူ လက်ထက်၌၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော၊ ဂဠော၊ ကိုယ်ဝန်ပါတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရ ဟန်း၏အဖြစ်သည်။ အာရောဂေါ၊ အနာကင်းပါ၏၊ ဗ္ဂုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိကရဏံ။ အဓိကရဏ်းကို၊ သ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်စေ၏။ ဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဤသို့၊ ထေရေ သား ဥပါလိမ ထေရ်အား၊ သာ၀ကာရံ၊ ကောင်းခြီးကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ သာ၀ ဘိက္ခုနီ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ သုဝဏ္ဏ ဗိမ္ဗသဒိသံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူ သော၊ ဝုဋ္ဌံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏။ တံ၊ ထိုသားကို၊ ဗာဒေ၀ပသေနဒိ ကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကြီးသည်၊ ပေါသေသိ၊ မွေးကျွေး၏။ အသေ၊ ထိုသတ္ကိသားအား။ ကဿပေါတိစနာမံ၊ ကဿပဟူသော အမည် ကိုလည်း၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အခါ၌၊ အလက် ရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ သတ္တု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပဗ္ဗဇေသိ၊ ရှင်ပြုစေ၏။ ကုမာရကာလေ၊ ငယ်သောအခါ ၌၊ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ ရှင်ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂ၀တိ၊ ဖြတ်

စွာဘုရားသည်၊ကဿပ၊ ကဿပကို၊ ပဏ္ဍောသထ၊ ခေါ်ကြကုန်လော၊ ဣဒံဖလံဝါ။ ဤသစ်သီးကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒနိယံဝါ။ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ကဿပဿား၊ကဿပအား၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ကတရကဿပဿ၊ အဘယ်ကဿပ အား၊ဒေထ၊ပေးရပါကုန်အုံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ကုမာ ရကဿပဿ၊ကုမာရကဿပအား၊ဒေထ၊ပေးကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ဟု၊ဤ သို့။ဂတိတနှာမဟုတ်ဘာ၊ဖြတ်စွာဘုရားမှည့်အပ်သောအမည်ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း။ရည်ရာ၊ပဿေနဒိကောသလမင်းကြီးသည်၊ပေါသာ ဝနိကပုဏ္ဏဟုဆိုစ၊ မြေးကျွေး အပ်သော သားဖြစ်သောကြောင့် လည်း ကောင်း၊ဝုစ္စကာလေပိ၊ကြီးသောအခါ၌လည်း၊ ကုမာရကဿပေါတွေ့ဝ၊ ကုမာရကဿပဟူ၍သာလျှင်ပညာယိတ္တ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ သော၊ ထိုကုမာရက ဿပသည်၊ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသော အခါကာ လမှ၊ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ဝိပဿနာယာစော၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌လည်း၊ ကမ္မ၊ စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ကရောတိ၊ပြု၏ ၊ဗုဒ္ဓဝစနဉ္စ၊မြတ်စွာဘုရား၏ဝစကား၊တော် ကိုလည်း၊ဥဂ္ဂဏှာတိ၊သင်ယူ၏။ အာထ၊ထိုသို့နေသောအခါ၌၊ တနေ၊ ထို ရှင်ကုမာရက ဿပမှာ၊သဒ္ဓိ၊တကွ။ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊တောင်ထိပ်၌၊ သမ ဏမ္ဍ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတွာ။ ပြုသည်ရှိသော်၊ အနာဂါမိ။ အနာဂါမ် သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သုဒ္ဓါဝါသတဲ့၌၊ နိဗ္ဗတ္တမဟာဗြဟ္မာ၊ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို။ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ မဂ္ဂဖလုပ္ပတ္တိယာ၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်း၏၊ ဥပါယံ၊အကြောင်းကို။ဂဟိသောမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၍၊ ပဋ္ဌပဠေ၊ ငါးပါးသော ပြဿနာတို့ကို၊အာသိသခ်ိုတွာ၊ပြုပြင်၍၊အနုဝနော၊သူကန်းတို့၏နေရာ ဖြစ် သောတောင်၊ဝသန္တသ၊နေသော၊ထေရသ၊ မထေရ်အား။ ဣမေပဠေ၊ ဤပြဿနာတို့ကို၊သဏ္ဌာရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ပုစ္ဆေယျာသိ၊ လျှောက်ရမ် ပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာစိက္ခိတွာ။လျှောက်ကြား၍၊ဂတောသွား၏၊သော၊ ထိုမထေရ်သည်၊တေပဋ္ဌေ။ထိုပြဿနာတို့ကို၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား ကို၊ပုစ္ဆိ၊လျှောက်ကြား၏၊ဘဂဝါဝိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အာသ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ထေရော။ မထေရ်သည်၊ သဏ္ဌာရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတနိယာမေနဲ့၊ ဟောတော်မူအပ် သောနည်းဖြင့်၊တော၊ထိုပြဿနာတို့ကို၊ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊သင်ယူ၍၊ ဝိပဿနာ ဂဗ္ဘံ၊ဝိပဿနာတည်းဟူသော တိုက်ကို၊ ဂဏှာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ အရ

ဟာတ္ထိ၊အရေဟတ္တမိုလ်သို့ပါဝုဏ်း၊ရောက်၏၊တေနုထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်၏အပဒါနိုဒ္ဒေ။ ။

…ဣကောဒ၊ဤဘဒ္ဒကပ်မှ၊သတသဟဿသမ္ပိကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌။ သမ္ဗိလောကဟိ၊တာ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ဝိရေး၊ရှုံ့ရှား၊ခြင်းကင်းသဖြင့်ရဲတင်းသော၊ပဒုမ ရတ္တရနှာမကော၊ပဒုမရတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ နာယကော၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဥပဓိ၊ပွင့်တော်မူ၏၊တဒါ၊ ထိုပဒုမရတ္တရဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော် မူသောအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ ဝိဿဇဏ်းတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ ထင်ပေါ်ကျော်စောဂုဏ်၊ ဝေဒပါရဂူ၊ ဗေဒင် ကျမ်းဌာကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏၊ဒိဝါဝိဟာရ်ရှိနေ့သန့်ရှာအရေပ်သို့၊ ဝိစရံ၊ ဝဿဝ်လည်သည်ရှိသော်၊လောကနာယကံ၊ဖြတ်စွါဘုရားကို၊အဒ္ဒသံ၊ဖူး၍ ရပြီ၊ ။စတုသစ္စံ၊သစ္စာလေးပါး၊ဖြတ်တရားကို၊ပကာသေ၊ဟောကြား ဖြက်ဘော်ပြ၊တော်မူတတ်သော၊သဒ္ဓေဝကံ၊ပြဟ္မာ၊လေပ်နတ်နှင့်မကွာဝေ နေယျာကို၊ဗောဓယံ၊သိစေတော်မူတတ်သော၊တံ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသံ၊ဖူ ဖြင်ရပြီ၊ မဟာဇနေ၊လူများအပေါင်း၌၊ ဝိဝိတ္တကထိကာနံ၊ဆန်း ကြယ်သောတရား၊စကားကိုဟောတတ်ကုန်သော၊ရဟန်းအပေါင်းတို့ဝင် အာဂုံ၊ဖြတ်၏ဟူ၍၊ဝဏ္ဏယန္တံ၊ချီးမွမ်း၊တော်မူသည်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊မုဒိတစိတ္တော၊ဝမ်း၊မြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ် ၍၊တထာဂတံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊နိမန္တေတွာ၊ပင့်ဖိတ်၍၊နာနာရတ္တေဟိ၊ အထူးထူးသောဆိုးရေဖြင့်တပ်ကုန်သော၊ဝတ္ထေဟိ၊ပုဆို.တို့ဖြင့်၊နာနာမ ဏနုပဇ္ဇောတံ၊ အထူးထူးသော ရုတနာတို့ဖြင့် ကောက်ပသော။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို၊အလက်ရိတွာန၊တန်ဆာဆင်၍၊ သသံဃံ၊သံဃာနှင့်တကွ၊တ ထိ၊ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ဘောဇယိ၊ဆွမ်းကျွေးပြီ၊နာနဂ္ဂရသဘောဇနံ၊အထူးထူး ဖြတ်သောအမှုသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဘောဇယိတွာန၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ ။နာနာဝတ္ထေဟိ၊အထူးထူးသော အာဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ပန်းတို့ဖြင့်၊ သသာဝကံ၊ အရံနောက်ပါသံ ဃာနှင့်တကွသောဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇယိတွာ၊ပူဇော်ပြီး၍၊ ပါဒမူလမ္ဟि ခြေတော်ရင်း၌၊နိပန္နော၊ဝပ်၍၊အဟံ။ငါသည်၊တံဌာနံ၊ထိုအရာကို၊ပတ္ထယိ၊ ဆုတောင်းပြီ၊ ။တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကရုဏာဂုဏ်အားသယော၊ ဆင်းရဲ သောကိစ္စကို ပယ်တတ်သောကရုဏာ၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ ရိန်ဝရော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ပဒုမာနုနုလောစနံ၊ ပဒုမာကဲ့သို့သောမျက်နှာ ပဒုမာ

ကဲ့သို့သော မျက်စိရှိသော။ ။ပိတိပါမောဇ္ဈဗဟုလံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများ၊သော၊သမာဓိဂုဏ်တနုမျှဟု၊ ရှင်သောကိုယ်အမှေးရှိသော၊ ဟာသမှိတဝိသာလကျွံ၊ ရှင်ခြင်းဖြူးခြင်းခွဲပွင့်သောမျက်စိရှိသော၊မမသာ သနလာလသံ၊ငါဘုရား၏သာသနာကိုအာလိုရှိသော၊ ။မမ။ငါဘုရား၏ ပါဒမူလေ၊ခြေတော်ရင်းခွဲ၊ပတိတ၊ဝပ်ခလာသော။ကေဝဏ္ဍ၊တလ္လာသော အဝတ်ကိုဝတ်ထသော၊ သုမာနသံ၊ကောင်းသောစိတ်ရှိသော၊တေဒိဇဝ ရံ၊ဤပုဏ္ဏား၊ဖြတ်ကို၊ပယဟတ၊ ရှုကြကုန်သောဟူ၍၊အာဟု၊ဟောတော်မူ ၏ သေ၊သော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်း ဝိစိတ္တကဝတိကဘုန်း၊ ဆန်းကြယ်သော တရား၊ကို၊ဟာ၊တတ်သော၊ တံဌာနံ။ ထိုအရာအထူး၊ကို၊ပဋ္ဌေတိ၊တောင့် ဟု၏၊ဒုတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ သတ္တသာ၊သော၊ကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်း ထက်ခွဲ၊သြဇာကာကသုလသမ္ဘဝေ။သြဇာကရ-ဓာတ်မင်းမျိုးဖြစ်သော၊နာမေ နု၊အာမည်အား၊ဖြင့်၊ဂေါတမောနာမ၊ဂေါတမအာမည်တော်ရှိသော၊သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်း လောကေ၊လောကခွဲ၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ တသာ။ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ သုံး၊ပါး၊သောတရား၊တို့ခွဲ၊ ဒါယာဒေါ။ အမွေကိုခံယူတတ်သော၊ သြရသော၊ ဩရင်တော်နှစ်သား တော်စစ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မနိဿိတော၊ လောကုတ္တရာ-ဓမ္မ၌ဖြင့်ပြီးသော၊ကုမာရ ကဿပေါနာမ၊ ကုမာရကဿပအမည်ရှိသော။ သတ္တ၊သာ၊ဝ၊ကော၊မြတ် စွာဘုရား၊သား၊တော်သည်း ဟော၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။သော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်း၊ဝိဝိတ္တပုဗ္ဗဒုသသာနုံ၊ဆန်း၊ကြယ်သော၊ပန်း၊ဆန်း၊ကြယ်သော၊ပုဆိုး၊တို့၏ လည်း၊ကောင်း၊ရုတနာ၊ခန္ဓာ၊ရုတနာ၊တို့၏၊လည်း၊ကောင်း။ ဝါဟာသာ၊အစွမ်း ကြောင့်၊ဝိစိတ္တကဝတိ၊ကာ၊နုံ၊ဆန်း၊ကြယ်သော တရား၊စက၊ကို၊ဟော၊တတ် ကုန်သော၊ရဟန်း၊တို့ထက်၊အလွန်တံ၊မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ပါပုဏိ၊သတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ။သုက၊တော၊နု၊ကောင်း၊ဖွယ်ကျင့်အပ်သော၊ တော၊နု၊ကမ္မေ နု၊စ၊ထို၊ကောင်း၊မှုကံ၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း။ စေတနာ၊ပ၊ဏိ၊ဓိ၊ဟိ၊စ၊စေတနာ ဆု၊တောင်း၊ခြင်း၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊မာနုသံ၊လူခွဲ၊ဖြစ်သော၊ဒေဟံ၊ခန္ဓာ ကိုယ်ကို၊ဓ၊ဟိ၊တွား၊ဖွန့်၍၊ တာ၊ဝ၊တိ်ံသံ၊တာ၊ဝ၊တိ်ံသာသို့၊အ၊ဟံ၊ငါသည်း ဩ၊ဂန္တွာ၊လား၊ရပြီ။ ။ရဂ်မဏ္ဍေ၊သာ၊ဝင်၏အလယ်ခွဲ၊ နဒေ၊သာ၊ဝင်သည် သည်း၊ပရိ-ဗ္ဗ-မတိ၊ယ၊တာ၊လှည့်လည်သကဲ့သို့၊ ဘ၊ဝါ၊ဘ၊ဝေ၊ဘ၊ဝ၊ကြီး၊ယ် ခွဲ၊ပရ-ဗ္ဗ-ဓ်၊လှည့်လည်ပြီ။သာ၊ခ၊ဂ်ကြွ-ဝေ၊သာ၊ခ၊သ-ဝင်-ဝင်း၏သား၊သည် ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊ဝ-ဂ်ကိ-ယာ၊သ-ဝင်-ဝ-ဏ်၊ကုန်ဆုံ၊ဝ-ဝ်း၊သို့၊သြဇာ-ဝ်၊သက်ပြီ။ ။ တ-ဒါ။ထိုအခါခွဲ၊ အ၊ဟံ၊ငါသည်း ကုန်ဆို-ဂ၊တော၊ဝ-ဝ်း၊ခွဲ၊တည်သည်ရှိသော်၊

ဝဏ္ဏဝါရောဒအမိကို သတ်အံ့သောဒုဋ္ဌသည်သည်၊ ဥပဋ္ဌာကောရှေးရှုတည်ရှိ၊သာခေနု၊ သာခသမင်မင်းသည်၊ စတ္တာရီစွန့်အပ်သော၊ မေဃ၏ရှေ့၊မာတာ၊ဒေဝီသည်၊နိုင်ငြောခံ၊နိုင်ငြောခသမင်မင်းသို့၊ သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာဟု၍၊ဂတာ၊ဆည်း၊ကပ်ရှိ၏။ ။မိဂရာဇေနု၊သားတို့၏ မင်းဖြစ်သော၊တေနု၊ ထိုနိုင်ငြောခသမင်မင်းသည်၊သပါဏံ၊ မိမိအသက်ကို၊ပရိစ္စဇိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ သာ၊ထိုအမိသည်၊မရဏာ၊သေခြင်းမှ၊ ပရိမောစိတာ၊လွတ်စေ၏၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊မမ၊ငါအား၊ဧဝံ၊ ဤဒေဝတ္ထု၊ညြဝဒီ၊အမိဆုံးမ၏၊ နိုင်ငြောခမေဝ၊ နိုင်ငြောခသမင်မင်းကိုသာလျှင်၊ သေဝေယျ၊ ဖြဝဲရာ၏၊ သာခုံ၊သာခသမင်မင်းကို၊မာဥပသံဝေ၊ကပ်၍မဖြဝဲရာ၊နိုင်ငြောခထံ၊ နိုင်ငြောခသမင်မင်း၌၊ မတံ၊သေရခြင်းသည်၊သေယျော၊မြတ်၏၊သာခဖြစ်၊ သာခသမင်မင်း၌ဖြစ်ပါ တံ၊အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ ယမ္ပေ၊မမြတ်သည် သာတည်း။ ။မိဂယူထ ပေနု၊သား၊အပေါင်းကို စောင့်တတ်သော၊ တေနု၊ ထိုနိုင်ငြောခသမင်မင်း သည်၊အာနုဘိဗ္ဗာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ အာဘဗ္ဗ၊ဝါသည်လည်းကောင်း၊ မာတာစ၊အမိသည်လည်းကောင်း၊ဣတ္ထတ္ထေ၊ဤမှတပါးကုန်သောသမင် တို့သည်လည်းကောင်း၊တ၊သော၊ဝါဒံ၊ထိုနိုင်ငြောခသမင်မင်း၏အာဆုံးအမ ကို၊အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ပဝါသံ၊ အာရုဝ်တပါးသို့။ ဂတာ၊ သွား၊ကုန်သောသူတို့ သည်၊သစ္စာရုံယထေ၊ ဓိမိအိမ်ကဲ့သို့သာလျှင်၊ အာဂတာယ၊သား၊သွား ကုန်သကဲ့သို့၊ ရမ္ပံ၊မြေလျှောက်ကွယ်ရှိ၊သော၊ ကုသိတာ၊ဓိဝါသံ၊ ကုသိတာ နှတ်ပြည်သို့၊ ဂတာ၊ သား၊ကုန်၏။ ။ဟုနော၊ တ၊ဘန်၊ ကသ္သပ၊ဗုဒ္ဓ၊သ၊ ကသ္သပဖြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊သာသနာတော်သည်၊ အတ္ထံ၊ကွယ် ခြင်းသို့၊ဇေ့ကြမ်း၊ရောက်လတ်သော်၊ပဗ္ဗတသိခရံ၊တောင်တွင်သို့၊အာရုယ္ဟ၊ တက်၍၊ဖိန သာသနံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ကို၊ယူ၍တွား၊အား ထုတ်ပြီး၍၊ ။ဣဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊သေဋ္ဌိကုလေ၊သူဌေးအမျိုး၌၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊အာပန္နဿ ဗဟုဿု၊အမိဝမ်းသို့ရောက်ခါမျှ၊မေ၊ငါ၏၊မာတာ၊ အမိသည်၊အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော၊ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီ၊ သဂဿ၊ကိုယ် ဝန်ရှိ၊သော၊တံ၊ထိုအမိသည်၊ဝိဒိတ္ဝာန၊သိ၍၊ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ဥပန ယုံ၊ဆောင်ကုန်၏၊ သော၊ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ပါပိကံ၊ယုတ်မာသော၊ဣမံ ဘိက္ခုနိံ၊ဤရဟန်းမိန်းမကို၊ဝိနာသေထာတိ၊ ဖျက်ဆီး၊ကြဲကုန်လောဟု၍၊ အဝေ၊စ၊ဆိုး၏။ ။ဣဒါနိ၊ယဒုအခါ၌လည်း၊ဗုဒ္ဓဿ၊ရဟန်းတို့ကိုအစိုး ၆သော၊ဖိနေန၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အနုကမ္ပိတာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်

အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မာတာ၊အမိသည်၊ ဘိက္ခုနှုပသယော၊ဘိက္ခုနီမတို့၏ ကျောင်းဦး၊မယ်၊ငါအား၊သုခိနီ၊ချမ်းသာသဖြင့်၊ အဓနိ၊ဖွား၊ဖြင်၏၊တံ၊ထိ အကြောင်းကို၊ဝိဒိတ္တာ၊သိ၍၊ မတိပါလော၊ရေဖြေကို အစိုး၊ရသော၊ကော သလော၊ကောသလမင်းသည်၊ ကုမာရပရိဟာ၊ရေနှ၊ မင်းသား၊အဆောင် အရှက်ဖြင့်၊ဝမ်း၊ငါ့ကို၊အပေါသယိ၊ကျွေး၊မွေး၊ပေ၏၊အဟု၊ဆို၊ငါသည်လည်း၊ နှာ၊ခေါ်နှ၊အမည်အား၊ဖြင့်၊ကဿပေါ၊ကဿပမည်၏၊မဟာကဿပ်၊မဟာ ကဿပကို၊အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊အဟုတ်၊ ငါသည်၊ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရ ကဿပမည်၏၊ဗုဒ္ဓေနှ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဒေသိတံ၊ဟောတော်မူ၊အပ် သော၊ဝဋ္ဌိကသဒိသံ၊ တောင်ပို့နှင့်တူ၊သော၊ ကာယံ၊ကိုယ်ကို၊သုတ္တာ၊နှာ ရ၍၊တတော၊ထို၊နှာ၊ရ၍ချင်း၊ကြောင့်၊ သဗ္ဗသော၊အခြင်း၊ခပ်သိမ်း၊အနုပါဒါ ယာ၊ဥပါဒါန်မရှိတဲ့၊မေ၊ငါ၏၊စိတ်၊စိတ်သည်၊ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်၏၊ပါယသိ"၊ပါ ယာသိ၊ဥ၊ညမင်းကို၊ ဒမယိတ္တာ၊ဆုံး၊မ၍၊အဟုတ်၊ငါသည်၊ တေဒဂ္ဂိ၊ဧတေ ဒဂ်အ၊ရာသို့၊ ပါ၊ဂတိ"၊ရောက်ပြီ၊ ။မယ်၊ငါ၏အား။ ကိ၊လေသာ၊ ကိ၊လေ သာတို့ကို။ ဗျာ၊ဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ။(၀)။ ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊သာသနံ၊အာ၊ဆုံး၊အ၊မတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နှာ၊ပြုကျင့်ပြီ၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ဟော၊အပ်၏၊ ။

အရဟတ္တံ၊အ၊ရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပ၊ဿ၊ပနှ၊ရောက်ပြီး၍ကား။ စိတ္တကထိ ကဘာ၊ဝေနှ၊ဆနှ်းကြယ်စွာ တရား၊စကား၊ကို ဟော၊တတ်သည်၏၊အ၊ဖြစ် ဖြင့်၊သ၊ဏ္ဍာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တေ၊ဒဂ္ဂေ၊ တေ၊ဒဂ်အ၊ရာ၌၊ ဌ၊ဝိ၊တော၊ ထား၊အပ်သည်ဖြစ်၍၊အ၊တ္တနော၊ပိ၊ပိ၏၊ ပဒ္ဓိ၊ပတ္တိ"၊အ၊ကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဒ္ဓိ၊ပတ် ကို၊ပ၊ဋ္ဌ၊ဝ၊ကို၊ဆတ်ကြွ၊တွား၊ဆင်ခြင်၍၊ရ၊တနှ၊တ္ကယ၊ဂုဏ်ဝိ၊ဘာ၊ဝ၊နှ၊မ၊ခေနှ၊ရ၊တနှ၊သ၊ဏ်း ပါ၊းတို့၏ဂုဏ်ကိုတင်စွာ၊ပြု၊ခြင်း၊ကို၊အ၊ရင်း၊ပြု၊သ၊ဖြင့်၊ အ၊ညှ်ံ၊အ၊ရဟတ္တ၊ဖိုလ် ကို၊ဗျာ၊ဂ၊ရော၊ဇ္ဇော၊ ပြော၊ကြား၊လို၊ရ၊ကား၊ ။အ၊ဟော၊ဗုဒ္ဓါ၊အ၊ဟော၊ခ၊မ္မာ၊ ပ၊နတ္ထိ၊ဒါ၊နိ၊ပုန၊ဗ္ဘ၊ဝေါ၊တိ။အ၊ဟော၊ဗုဒ္ဓါ၊အ၊ဟော၊ခ၊မ္မာ။ပ၊နတ္ထိ၊ဒါ၊နိ၊ပုန၊ဗ္ဘ၊ဝေါ၊ဟု ၍၊ဂါ၊ထာ၊နှ၊ယ်၊ဂါ၊ထာ၊နှ၊ပ်ပါ၊းအ၊ပေါင်း၊ကို၊အ၊တာ၊သိ၊ရှတ်ဆို၊တော်မူ၏။ ။ ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရား၊ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကျေး၊ဇူး၊တော်တို့သည်၊ အ၊ဟော၊ဧ၊ဩ၊ ခ်ုံ၊တွယ်ရှိ၊ကုန်စွ၊ ခ၊မ္မာ၊ တရား၊တရား၏ ဂုဏ်ကျေး၊ဇူး တော်တို့သည်၊ အ၊ဟော၊ ဩ၊ခ်ုံ၊တွယ်ရှိ၊ကုန်စွ၊ နော၊ငါ၏၏။ သ၊ဏ္ဌ၊သ၊မ္ဘ၊ဒါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏ ပြည့်စုံ၊ခြင်း၊တို့သည်၊ အ၊ဟော၊ ဩ၊ခ်ုံ၊တွယ်ရှိ၊ကုန်စွ၊ ယ၊ဏ္ဍ၊ အ၊ကြင်ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ ဧ၊တော၊ဒိသံ၊ ဤသို့သ၊ဘော၊ရှိ၊သော၊ ခ၊မ္မံ၊အ၊ကျင့် ကို၊သာ၊ဝ၊ကော၊တ၊ပည့်သား၊တော်သည်၊ သ၊ဒ္ဓို၊ကာ၊ဟိ၊တိ၊ မှုက်မှောက်

ပြုလတ္တံ့။ အသင်္ချေယျသုကပ္ပေသု။ မရေတွက်ရာသင်္ချာလွန်လတ်မဟာ ကပ်တို့၌၊ သက္ကာယာဒိဂတာ။ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါ နာမ်ဓမ္မနာတရားငါးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှစ်ဆယ်ကို ရသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဖြစ်သောဘဝတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤဘဝ သည်၊ ပန္တိ မကော၊ အာဆုံးမြောက်ထ နောက်ဘဝတည်း။ အယံ သမုဿ ယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ စရိမော၊ အဆုံးဖြစ်သောကိုယ်တည်း။ ဒါနိ၊ ယ ဒါနိ၊ ဒါတိမရဏာသံ သာရော။ ပန္နိ သန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းနှင့်တကွဖြစ် သောခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏ အစဉ်ဟုဆိုအပ်သော သံသရာသည်၊ ပုနဗ္ဘ ဝေါ။ တာဘနိဘဝသစ် ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ၊တတ္ထ၊ ထိုဂါ ထာတို့၌၊ အဟောသိ၊ အဟောဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ အဋ္ဌ ရိယတ္ထေ၊ အုံ့ ဘွယ်သဲရဟူသော အနက်၌၊ နိပါတော။ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဗုဒ္ဓါဟု သည်ကား၊ သဗ္ဗညူဗုဒ္ဓါ။ သဗ္ဗညုဘုရားတို့တည်း။ ဂါရဝဝသေန၊ ရှိသော သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝစ်စကားတည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ အဟော၊ ကြောင်အုံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ အဋ္ဌ ရိယာ၊ ကြောင်အုံ့ဘွယ် ရှိကုန်စွ၊ ဣတိ အတ္ထော။ ဤကား အနက်၊ ဓမ္မာကိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိ ဓမ္မေန၊ ပရိယတ်တရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ'တကွ၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မာ၊ ကိုးပါး သောလောကုတ္တရာတရားတို့သည်၊ အဟောနော သတ္ထုသမ္မဒါတိ၊ အဟော နော သတ္ထုသမ္မဒါဟူသည်ကား၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ဒသဗလာဒိကာ၊ ဒသဗလ အစရှိကုန်သော၊ သမ္မတ္တိယော၊ ပြည့်စုံခြင်း တို့သည်၊ အဟော၊ ကြောင်အုံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟု သည်ကား။ ယတ္ထိ' သတ္ထရိ၊ အကြင်ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ သေန၊ ဖြတ်သော ဟရားကိုကျင့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧတောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သာဝကောသန္တိ ကာဟိတိ၊ သာဝကောသန္တိ ကာဟိတိ ဟူသည်ကား၊ ဧတောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝေရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိ သော၊ သုဝိသုဒ္ဓဗျာနာဘိညာပရိဝါရံ၊ ခရှသင်းလွင် လွန်သန့်စင်သောဗျာန် အာဘိညာဉ်ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ ကိလေ သက္ခယာဝဟံ၊ ကိလေသာ၏ကုန်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ် သက်သော၊ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ အနုတ္တရံ၊ အဝုတမရှိသော။ ဓမ္မံ၊ တရား ကို၊ သာဝကောပိ နာဟမ၊ တပည့်သား စဉ်လျက်သည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ သန္တိကရိသတိ၊ မျက်မှောက်ပြုရလတ္တံ့၊ တက္ခာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧဝံ ဝိဓဂုဏဝိသေသာဓိဂမေ ဟေတုဘူတာ၊ ဤသို့အပြားရှိသောဂုဏ်ကျေး

ဖုံးအထူးကိုခြေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘဝဝန္ဓောဟုနှိုး တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော်ဟု၎င်း။ ဗြတ်စွဲဘုရားတို့သည် အဟောအနှစ်ရှိယာ။ သြော်အုံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဓမ္မဂုဏာ၊ တရားတော်၏ ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊အားဟောအနှစ်ရှိယာ။သြော်အုံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊အမှာ ကံ၊ငါတို့၏၊ သတ္တုသမ္ဘတ္တိယာ။ ဗြတ်စွဲဘုရားတည်းဟူသော ပြည့်စုံ ခြင်းတို့သည်၊ အနှစ်ရှိယာ၊သြော်အုံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ရုတနတ္တ ယဂုဏာဓိမုတ္တံ၊ရုတနာသုံးပါးအပေါင်း၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်မြေလျော်ခြင်း ကို၊ပဝေဒေတိ။ကြား၏၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ဗုဒ္ဓ၏၊မြတ်သမ္ဘတ္တိကိုတည်နေနေ၀။ တရား၏ပြည့်စုံခြင်းကိုကြား သဖြင့်လျှင်၊ သံဃာသုပဋိပတ္တိ၊ သံဃာတော်၏ကောင်းသောအကျင့် ရှိသည်၏အဖြစ် ကို၊ကိုတို့တဘား၊ကြား အာဝ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၀ေ၀၊ဤသို့ သာ၀ကောဝသေန၊ဆင်ကဲ့ဆံသည်၏အဝယ်ဖြင့်၊ဓမ္မသ၊မဂ်ဖိုလ်တရား၏ သန္ဓိကိရိယ၊မျက်မှောက်ပြုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသိတံ၊ပြအပ်၏၊ဣဒါနိ၊ ယဒုဒ္ဓခါ၌။အတ္ထုပနာယိက၊ဓိမိကိုဆောင်သည်ကို၊ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ဒေ၀သ ဣဒ္ဓာ။ပြလိုမှုကား၊အသင်္ခေယျသုတိဂါထံ၊အသင်္ခေယျသုအစဉ်ရှိသော ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊တည်း၊ထိုဂါထာ၌၊အသင်္ခေယျသုတိ၊အသင်္ခေ ယျသုဟူသည်ကား၊ဂဏနုပထံ၊ရေတွက်ခြင်းအရာကို၊ ဝိတိ၀တ္တေသု၊ လွန်ကုန်သော၊မဟာကပ္ပေသု၊မဟာကပ်တို့၌၊သက္ကာယာတိ၊သက္ကာယဟူ သည်ကား၊ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့တည်း၊ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊ တော၊ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကို၊ပရိမဏ္ဍတော၊ပရိမဏ္ဍအား၊ဖြင့် ဝိဇ္ဇမာနဓမ္မသမူဟတာယ၊ထင်ရှား၊ရှိသောတရား၊အပေါင်း၊ကြောင့်၊သက္ကာ ယာတိ၊သက္ကာယဟူ၍၊ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊အဟူတိ၊အဟုဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌနူပါယသ၊ ဆုပန်ခဲခြင်း၏အား၊ကြောင်းကို၊ အနဓိဂတတ္တာ၊ မရ၊သော သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အနုပဂတာ၊သက္ကာယဒိဋ္ဌိမှမကင်းသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တေ သမယံပန္ဆိ မကောစရိမောယံသမ္ပ ယောတိ၊တေသမယံပန္ဆိ မကောစရိမောယံသမ္ပယောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ဤဘ၀သည်၊ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊သဗ္ဗပန္ဆိ မကော၊ အလုံးစုံတို့ ၏နောက်ဖို့ဖြစ်၏၊ တတော၀ေ၀၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ စရိမော၊ အဆုံးဖို့ ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ဧ၀ တိမဂ္ဂေ၊သဟိတော၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေ ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ခန္ဓာဒိပဋိပါဋိသည်တော၊ ခန္ဓာအစဉ်ရှိသည်တို့၏ အစဉ်ဟုသမုတ်အပ်သော၊သံသာရော၊ သံသရာတည်း။ ဣဒါနိ၊ယဒုဒ္ဓ

ခါဠ္ဠ၊အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊ပုနဗ္ဘဝါဘာဝတော၊ တဘာန်အသစ်ဖြစ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘာန်အသစ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ အနန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ဘဝတည်း၊ ဒုတိအာဂတ္ထာ၊ ဤကား အနုက်၊ ၊ကုမာရကသပဏ္ဍေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကုမာရကသပမထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဌမဝဂ်-၁၆ ၂-ဓမ္မပါလဇာတေ

ယောဟဝေဒဟရောဘိက္ခု။တိအာဒိကာ၊ယောဟဝေဒဟရောဘိက္ခု။ဤသို့ အစရှိကုန်သော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဓမ္မပါလဇာတေ၊ ဓမ္မပါလ မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ၈ဂါထာတို့တည်း၊ အယဉ္စိ၊ ဤဓမ္မပါလမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရား၊ရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝုဍ္ဎာနိ၊ဒါနသီလ အစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည် ဖြစ်၍၊ အဗ္ဘုဒယသိသ၊ အထွဋ်သို့ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဂေနုစိဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတရုသောပြဿဝယ်ကိစ္စရှိသဖြင့်၊ဝနန္တံ၊တောအတွင်းသို့၊ဥပဂတော၊ကပ်သည်ရှိသော်၊သဏ္ဌာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသ္သာ၊မူးမြင်ရ၍၊ပသန္နမါနသော၊ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိလဂ္ဂဟလံ၊ညောင်ကြပ်သီးကို အဒါသိ၊ကပ်လှူ၏၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသား သည်၊တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့လှူဒါန်းရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရဇန္တော၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမသိဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ၅၂ဝါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊သဏ္ဌရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိနိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ အဝန္တိရဋ္ဌေ၊အဝန္တိတိုင်း၌၊ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဓမ္မပါလောတိလဒ္ဓနာမော၊ဓမ္မပါလဟုခေါ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်

ဖြည်သို့၊ ဂတ်ကွာ။ သွားမြဲ၊ သိပ်ပုံ၊ အတာတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဟောတွေ၊ သင်၍၊ ပဋိနိ
ဝတ္ထေနော်၊ လှည့်လည်တာဘန်ဖြန့်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ အနန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအ
ကြားဌ၊ ဧကတ္ထိ'ဝိဟာရေ၊ တရုသော ကျောင်းဌ၊ အညတရံထေရံ၊ တ
ယောက်သောမထေရ်ကို၊ဒိသ္မာ၊ဖြင်၍၊တာသ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သန္ဓိကော
အထံဌ၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊သုတ္တာ၊နာရ၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတ္တာ၊
ပွားစေ၍၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဥ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊မိလက္ခုဒါယကမထေရ်၏အပဒါန်ဌ၊ ၊
ဝနန္တေ၊တောအတွင်းဌ၊ မဟာယဿံ၊ မျှားသောကျော်စောခြင်းရှိ
သော၊အာယုဒသိ'၊အဏ္ဍဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ဗုဒ္ဓ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို
ဒိသ္မာနု၊ဖူးဖြင်ရ၍၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညှိသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သုမနော
နွယ်ပန်းမနောက်ဝမ်းမြောက်ကြည်လင်ရွှင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိလက္ခု
ဗလံ၊ညောင်ကြစ်သီးကို၊အာဟံ၊ငါသည်၊အာဒါသိ၊ ကပ်လှူရ၏။ ၊အဠာ
ရသောကပ္ပသတော၊ တသောင်ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာထက်ဌ၊ တဒါ၊ ထိုအခါဌ၊
ယံဗလံ၊ အကြင်ညောင်ကြင်သီးကို၊ အဒါသိ'၊ ကပ်လှူရပြီ၊ တောနုကမ္မေန၊
ထိုသို့လှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ'၊အပါယ်လေးပါးကို၊
နာဘိဇာနာမိ၊မသိရဘူး၊ဆုံ။ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟု
သောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါနသာ၊ ညောင်ကြစ်သီးအလှူ၏။ ဗလံ၊အကျိုး
ပင်တည်း၊ ၊မယ္ဟံ၊ငါအား။ ကိလေသာ။ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာဒိတာ၊
ဗုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊(ပ)၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အာဇုံ၊အမ
တော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုံ၊ဟောအပ်၏။ ၊
ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဥ်ရှိသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်
ပြီး၍ကား၊သမာပတ္တိသုခေန၊သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ဝိတိနာမေန္တော၊လွန်
စေတတ်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သဒ္ဓါ၊ တဘိ'ဝိဟာရေ၊ထိုကျောင်းဌ။ဒွေသာမ
ဏေရာ၊နှစ်ယောက်သောသာမဏေတို့သည်၊ရုက္ခဋ္ဌေ၊သစ်ပင်ဗျာ၊ဌ၊ဝုဠ္ဟာ
နိ၊ပန်းတို့ကို။ကြေမိနန္တာ၊ဆွတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အာရုဠ္ဠသာခါယ၊တက်
သောသစ်ခက်၏၊တဠါယ၊ကြိုးခြင်းကြောင့်၊ ပတန္တိ၊ကျကုန်၏၊ တေ၊ထို
သာမဏေတို့ကို၊ဒိသ္မာ၊ဖြင်၍၊ ထေရော၊ဓမ္မပါလမထေရ်သည်၊ဆုဒ္ဓါနုတာ
ဝေန၊တန်ခိုး အာနုဘော်ဖြင့်၊ဟာယေန၊လက်ဖြင့်၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ အာရော
ဧဂယော၊အနာမရှိစေမူ၍သာလျှင်၊ ဘူမိယံ၊မြေ၌၊ ဌပေတွာ။ ချထား၍၊
ထောသံ သာမဏေရာနံ၊ထိုသာမဏေတို့အား၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသေန္တော

ဟောပြောလိုရကား။ ၊ယောဟဝေဒဟရောဘိက္ခု(ပ)သယံဗုद्ध ါနှုသာ သနန္တိ၊ယောဟဝေဒဟရောဘိက္ခု(ပ)သယံဗုद्ध ါနှုသာသနံဟူ၍၊ ဤမာ ဒွေဂါထာ၊ဤနှစ်ပါးသောဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ ရှာဘီဆိုတော်မူ၏။ ၊ ဒဟရောဟူမျိုးပြစ်နှုနယ်ငယ်ရွယ်သူဖြစ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း သည်၊ဟဝေ၊စင်စစ်၊ ဗုद्ध သာသနေ၊ဖြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ စာ ဂရော၊ နိုးကြားခြင်းမမေ့နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ယဉ္စတိ၊ အားထုတ်၏၊ ပဒိ သုဏ္ဍေသု၊နောက်တဘဝနိအိပ်ပြန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ထိုသူ၏၊ဇိဝှ ဟိ၊အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊အခမောဃံ၊အချည်းနှီးမဟုတ်သည်သာတည်း။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဗုद्ध ါနံ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအမတော် ကို၊သရဏံသရဏ္ဏော၊အောက်မေ့လျက်။ သဠေ့ဃ၊ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည် ခြင်းသဒ္ဓါကို လည်းကောင်း။ သိလဉ္စ၊သီလကိုလည်းကောင်း၊ ပသာဒံစ၊ ရတနာသုံးပါးဌာကြည်ညိုတတ်သည်၏အဖြစ် ကိုလည်းကောင်း၊မမ္မဒဿနံ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မေဓာဝိ။ပညာရှိသော ရဟန်းသည်၊အနုယုဉ္ဇေထ။အားထုတ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ယောတိ၊ယောဟူသော၎ါသဒ္ဒါသည်၊ အနိယမေ ဝ စနံ၊အနိယတ်ဖြစ်သောစကားတည်း။ ဟဝေတိ၊ဟဝေဟူသော၎ါသဒ္ဒါ သည်၊ဒဠ္ဍတ္ထေ၊မြဲမြံခြင်းအနက်၌။ နိပါတော၊နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဒဟရော တိ၊ဒဟရောဟူသည်ကား၊တရုဏော၊ ဗျိုတ္ပြစ်နှုနယ်ငယ်ရွယ်သေးသော၊ ဘိက္ခုတိ၊ရှာဒိုးတတ်၏။ ဗုတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။ ယဉ္စတိတိ၊ ယုဉ္စတိဟူသည်ကား၊ ဃဋေတိ၊စေ့ဆော်၏။ ဝါယမတိ။ အား ထုတ်သမ္ဘုလုံ့လပြု၏။စာဂရောတိ၊စာဂရောဟူသည်ကား၊ စာဂရိယမ္မ သမန္နာဂတော၊နိုးကြားတတ်သောသဘောတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ပဒိသုဏ္ဍေ သူဘိ၊ပဒိသုဏ္ဍေသုဟူသည်ကား၊သုပန္တေသု၊အိပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ဇုဒ်။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တေ၊ ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ဒဟရောဝသမာနော၊ငယ်သည်သာလျှင်ဖြစ်လျက်၊ တရုဏောဝါ၊ဗျိုတ္ပြစ်နှုနယ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊တတော၊ထိုသို့သောအခြင်း အရာအား၊ဖြင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ပဏ္ဍာဝုဓုကာလေဝါ၊ကြီးပြင်းသောနောက် ကာလ၌လည်း၊ဝေနိဿာဒိဘံ၊သိရေးနှံဟူ၍၊အစိန္တေတွာ၊မကြံမူ၍၊ဗုद्ध ါနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အပ္ပမာဒပဓုပဇ္ဇယံ။ မမေ့မလျော့သောအကျင့်၌၊ ယဉ္စတိ၊သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာတရား၌ အားထုတ်ခြင်းကိုပွားကိုပြု၏၊သမထဝိပဿနာဘာဝနာယ၊ သမထဝိပဿ

နှာဘာဝနာခဏ်းယောဂီ။ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ ပြု၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း သည်၊ သုဇာတာ၊ အာဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော်ဟုန် သည်ရှိသော်။ အာဝိဇ္ဇာနိဒ္ဒါယ၊ အာဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းဖြင့်၊ သုဇာတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းတို့၌ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ခြင်းတို့၌ သဒ္ဓါဒိဇာဂရ ဓမ္မသမန္နာဂမေနု။ သဒ္ဓါအဂရိသော နိုးကြားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဇာဂရော၊ ဇာဂရမည်၏၊ တတော ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တာတိတပါ ရိပူရိယာ၊ ပိပိအာစိ၊ အပ္ပါ၊ သုတပါ၊ အစိ၊ အပ္ပါ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ တသ။ ထိုသူ၏ ဓိ ဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အမောဃံ။ အချည်းနှီး မဟုတ်သည်သာတည်း၊ အဝ ဇ္ဇ ံ၊ မစြုံသည်သာတည်း၊ ဟသ္ဓာ ၊ ဒေ ကြောင့် ကြောင့်လည်း။ ဤ၊ ဤသို့အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ ဝေ ံ ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ တသ္မာ ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓဇ ၊ သဒ္ဓါတရား သည်လည်း။ အတ္ထိ ၊ ရှိ၏၊ ဂမ္ဘီ ၊ ဂမ္ဘီ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်၊ အတ္ထိ ၊ ရှိ၏၊ ကမ္မဝိပါကော ၊ ကံ၏အကျိုးသည် အတ္ထိ ၊ ရှိ၏။ ဣတိ အာ ဒိ နယ ပ ဝ တ္တံ ။ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော၊ ကမ္မဝလသဒ္ဓဇ ။ ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓပုဗ္ဗင်္ဂမ ။ သဒ္ဓါတရားသည်ဖွဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိလသ သိလ ၏ တဒုပဓိသယံ ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားသျှင်ရှိရာရှိသော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သိလ ၊ လေးပါးသော ပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝ ဝါ ၊ ဘုန်း တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ ။ သစ္စာလေးပါး တရားကိုမဟောကြားမပြုနိုင်အလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူတတ်၏၊ ဓမ္မော တရားတော်ကို၊ သွာခါတော ။ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ သံ ဃော ၊ သံဃာတော်သည်၊ သုပဋိပဇ္ဇနော ။ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဣတိ ဝေ ၊ ဤသို့၊ ပ ဝ တ္တ ရ တ နု တ္ထ ယ ပ သာ ဒ ၊ ဖြစ်သော ရုတနှာသုံးပါးအာပေါင်းကို ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပညာသတိတာယ ၊ ဝိပဿနာ နှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ ။ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပရိညာ ဒိ ဝ သေန ၊ ပရိညာ ဉာ ဏ် အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုသစ္စမဒ္ဓဒသနဋ္ဌေ ၊ သစ္စာလေးပါးတရား ကိုထိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မေ ရ ၊ ကိုယ်ကိုယ်ရှိတရား၏ အရေသာကို သိတတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မော ဓ ပညာယ ၊ လောကုတ္တရာတ ရား၏အရေသာကိုသိတတ်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု ၊ ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ ၊ ဖြတ်စွာသုရားတို့၏၊ သာသနံ ၊ အာဏုံ အမတော ဝါ ကို ။ ဩ ဝါဒ ၊ အာဏုံ အမတော ဝါ ကို ၊ အ နု သ ရ တိ ၊ အ ဘာ နှ တ လ ဲ လ ဲ အ ရ ာ ဂ ် ( ) ၏ ၊ အ နု သ ရ ( ) ။ အ ဘာ နှ တ လ ဲ လ ဲ အ ရ ာ ဂ ် ( ) ရှိ သ ည် ရှိ ၊ သ ။ အ ာ ဒ ိ ( ) ( ) ။

ဒီးတကြောင်ကြောင်တောက်လောင်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ ဝိဝိ ဏ္ဏာ၊သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ အစ္ဆုပေကျိတ်တွေ့၊ ဒီးမသတ်မှီလျစ်ထျားရှိ၍၊ အနု ယုဇ္ဈသ။ အဘာန်တလဲလဲအားထုတ်ရာ၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုစိုးဖြန်းရာ၌၊အနုယောဂီ၊အဘာန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းကို၊ အာတပ္ပံ။ လုံ့လကို၊ ကရေယျပြုရာ၏၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ ။ဓမ္မပါလ ဋ္ဌေ၀ဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဓမ္မပါလမထေရ်၏ ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊နှိုင်ခြင်းတား၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဏ္ဍိတ၀ဂ်-၁၆၄-ဗြဟ္မာလိဋ္ဌေ၀ဂါထာ။

ကသိန္ဒြယာနိသမထဂ်ဘာနိတိအာဒိကာ။ ကသိန္ဒြယာနိသမထဂ် ဘာနိဤသို့အစဝိုက်ခုနှစ်သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ဗြဟ္မာလိဋ္ဌေ၀သား၊ဗြဟ္မာလိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါ ထာတို့တည်း။အယမ္ပိ၊ဤဗြဟ္မာလိမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတိသုံးခု၊ ရှေး ရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍတဏ္ဍာ၀ေ၊ ထိုထိုသို့သောဘ၀၌၊ ဝိဝေ့ကပန်သယံ၊ အခုဟာတ္ထဖိုလ်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနော၊ ဆည်းပူးသည် ဖြစ်၍၊ဝိပဿိ သား၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်၌၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွေ့။ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက် သည်ရှိသော်၊ ဂေဒိ၀သံ၊တနှေ့သ၌၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရန်၊ကြွ တော်မူသော၊သတ္တဝါရုံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊မူးမြင်၍၊ ပသန္နမာန သော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ပါရေ၀ဲ၊ပါရေ၀ဲ မည်သောသစ်သီးကို၊ အာဒါယ၊ကပ်လှူ၏၊ သတ္တဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒနံ၊တရားဒေသနာအနုမောဒနာကို၊ဝတ္တာ၊ဟောပြော၍။ ပဏ္ဍိတ၊ ကြွတော်မူ၏၊ သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသား၊သည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ထို ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေ၀မနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရဏ္ဌာ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊အုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏ

ကုလေ။ပုဏ္ဏားမျိုးဌာ၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ၊ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မာလိတိလဋ္ဌနာမေ၊ ဗြဟ္မာလိ ဟုရအာဝ်သောအာမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိညူတံ.လိ ကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်။ဟောတုသမ္ဘတ္တိယာ၊အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သည်ဖြစ်၍။ သံ သာရေ၊သံသရာ၌၊ သဠာယတသံ၊ဝ၀ေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်လန့် ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ တာဒိသေန၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဂ၊လျာဏမိတ္တသံ နိဿယေန၊ ကလျာဏမိတ္တတည်းဟူသော အမှီတဂဲ သပါ ဘိရေခြင်း ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ဖြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်း ပြု၍၊ပဘိရုပ်၊လျောက်ပတ်သော၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ အရည်ရောတော်၌။ ဝိဟာရေ၊နေသည်ရှိသော်၊ ဥာဏသေ၊ ပါရမီဉာဏ် သန္တာရေ၏၊ပရိပါကဂတတ္တာ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိစ္စရသေ ဝ၊မကြာမြင့်ဝိပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတ္တာ၊ပွါး စေ၍၊ဆဋ္ဌတိညော၊ခြောက်ပါးသောအာဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ် ၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ပါရဂုဟလဒါယကမဏ္ဍလ၏အာပဒါနိ၌။ ။

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ရွှေအာဆင်းနှင့်တူသောအာဆင်းရှိတော်မူသော၊ အာဟု တိနံ၊အားဝေးမှဆောင်အပ်သောပစ္စည်းကို၊ပဋိဂ္ဂဟီ၊ခံတော်မူထိုက်သော၊ ရထိယံ၊ခရီးမ၌၊ ပဋိပဇ္ဇနံ၊ကြွသွားတော်မူသော၊ သမ္ဘဒ္ဒံ၊ဝိပဿဝိဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊အတ်၊ငါသည်၊ပါရဖလံ၊ပါရဖလမည်သော သစ်သီးကို၊အဒါသိ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏။ ။ဣတောဒါ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနဝုတေကပ္ပေ။ကို၊ ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ယံဖလံ၊အကြင်သစ်သီ.ကို၊အာဒဒိ'။ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏ပြီ၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ'၊အပါယ် လေးပါး၊ကို၊နာတိဝါနာမိ၊မဘိဝေဘူး။ ဒုဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါး၊ကို၊မသွား ခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်။ ဖလဒါနသား၊ သစ်သီးအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။မယ္ဟံ၊ငါ၏အား၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကုန်၊ချာဒိ တာ၊ဖုတ်ကြည်း၏ပြီ(ပ)၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံး အမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ပေါ၀ဒေါ၏။ ။ ဆဋ္ဌတိညော၊ခြောက်ပါးသောအာဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာပန၊ ဖြစ်ပြီးနည် ကား၊မဂ္ဂသုခေန၊မဂ်ချမ်းသာဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဖလသုခေန၊ဖိုလ်ချမ်းသာ ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ဝိတိနာမေတ္တာ၊လွန်စေလျက်၊ဂေဟဒိသံ၊ တနေ့သင့်၊ ပဓာနပဋိဂ္ဂါဟကေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သိမ်းဆည်းတတ်သော၊ သေခေနေ၊ မဆုတ်ရသည်၊တည်း'အရည်ရယတနေ၊ထိုတောအခါ၌၊ဝိဂ္ဂူ၊ရဟန်းတို့

ကိုးဥဒ္ဒိသ။ ရည်၍၊ ပရောနယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားခွဲအားထုတ်ခြင်းကို။ ပရိဋ္ဌဏ္ဍေနာ၊ သိမ်းဆည်းလိုရကား၊ ၊ကသိုဏ်းပြုယာနိသမထင်တာနိ (ပ)ဒေဝါဒိမယ္ခံဝိဟယန္တိ တာဒိနောဘိ၊ ကသိုဏ်းပြုယာနိသမထင်တာနိ(ပ) ဒေဝါဒိမယ္ခံဝိဟယန္တိ တာဒိနောဟူ၍၊ဂါထာနှင့်ယင်းဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို အာဘာသိ။ရှေတ်ဆိုး၏၊ ကသိုဏ်းအာဘယ်သူအား၊ သာရေထိနာ၊ ရထားထိန်း သည်၊သုဒန္တာ၊ကောင်းစွာဆုံးမ၍ယဉ်ကျေးစေအပ်ကုန်ပြီးသော၊အသာ ယထား၊ဖြင်းတို့ကဲ့သို့၊တထာ၊ထို့အတူ၊ဣန္ဒြိယာနိ၊စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြေ တို့သည်၊ သမထံ၊ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတာနိ။ ရောက်ကုန်သ နည်း၊ပဟီနမာနသ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမာနရှိသော၊ အနာသဝသ၊ အာ သဝေါမရှိသော၊တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည် ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊တသ၊ထိုသူအား၊ဒေဝါဒိ၊နတ်တို့သည်လည်း၊ ဝိဟယန္တိ၊ချစ်ခြင်းကုန်သနည်း၊ ၊မယ္ခံ၊ငါအား၊သာရေထိနာ၊ရထား ထိန်းသည်၊ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမ၍ ယဉ်ကျေး အပ်ကုန်ပြီးသော၊ အသာယထား၊ဖြင်းတို့ကဲ့သို့၊ တထာ၊ထို့အတူ၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုအစရှိ သောခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့သည်၊ သမထံ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ် သို့၊ဂတာ၊ရောက်ကုန်ပြီ၊ ပဟီနမာနသ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမာနရှိသော၊ အနာသဝသ၊ အာသဝေါမရှိသော၊တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သော၊ မယ္ခံ၊ငါအား၊ဒေဝါဒိ၊ နတ်တို့သည် လည်း ဝိဟယန္တိ၊ချစ်ခြင်းကုန်၏၊ ၊တသ၊ထိုဂါထာဝုဒ်၏၊အဓွေါ အနက်ကား၊ဣမတ္ထိ အရည်ရာယတနေ၊ဤတောအခုပ်ခို၊ဝသန္တေသု၊နေကုန် သော၊ဘိက္ခုသုဃရဟန်းတို့တွင်၊ ကသိဏဘိက္ခုနော၊ အာဘယ်ရဟန်းအား၊ သေရေသ၀ါ၊ မဏေရ်ကြီးအား၊လည်းကောင်း၊ နဝသ၀ါ၊ သိတင်းငယ် အား၊လည်းကောင်း၊ မစ္ဆိမသ၀ါ၊ မစ္ဆိမဟန်းအား၊လည်းကောင်း၊ ဆေ ကေနု၊လိမ္မာသော၊သာရေထိနာ၊ရထား၊ထိန်းသည်၊သုဒန္တာ၊ကောင်းစွာဆုံး မယဉ်ကျေးစေအပ်ကုန်ပြီးသော၊အသာ၀ိယ၊ဖြင်းတို့ကဲ့သို့၊ မနုဿဒ္ဓာနိ၊ မနုဿတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊စက္ခုအစရှိသော ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့သည်၊သမထံ၊ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒန္တ ဘာဝံ၊ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်သို့၊နိဗ္ဗိသေ၀နဘာဝံ၊အဆိတ်အတောက် မရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတာနိ၊ရောက်ကုန်သနည်း၊ ကသ၊ အာဘယ်သူ အား၊နဝ၀ိဓံ၊ကိုးပါးအပြားရှိသော၊မာနံ၊မာနကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ဌိတ ဣဿ ဘည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟီနမာနော၊ပယ်အပ်ပြီးသောမာနရှိသည်၊

အာသဝေ၊ဖြစ်သနည်း။ စတုဒ္ဓိ၊လေးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝေါနှုတ်၊အာသဝေါတရားတို့၏၊ အာဘာဝေန၊မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝေါ၊ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသည်၊အသေ၊ဖြစ်ရသနည်း၊ဣဒ္ဓိသု၊ ဣဒ္ဓိခံ့အနိဋ္ဌာခံ့အစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိလက္ခဏာပတ္တိယာ၊ သည်းခံခြင်း လက္ခဏာဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်း လက္ခဏာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သနည်း၊ဒေါ၀ါ၊နတ်တို့သည်လည်း၊ဝိဟာယန္တိ၊ချစ်ကုန်သနည်း။ မနုဿာပိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ဖြင့်ကုန်သောလူတို့သည်လည်း၊ သမ္မာပဋိပတ္တိ ဒဿနာနိစ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ဖြင့်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ အာဒရေန၊ရှိသောခြင်းဖြင့်၊ ပတ္ထယန္တိ၊တောင့်တကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤ ကား၊အနုက်၊တည်ထွစဝါယာယ၊ထိုဝါယာခဲ့လည်း၊ဝုရိမပဒေန၊ရှေးပုဒ်ဖြင့်၊ အနာဝါဒိ မဂ္ဂါဒိဂမော၊ အနာဝါဒိမဂ်ကိုရခြင်းကို၊ဝုဠ္ဠော၊မေးအပ်၏၊ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏၊အနာဝါဒိနော၊ဝိ၊အနာဝဇ်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်လည်း၊ဣဒ္ဓိယာနိ၊ဣဒ္ဓေ တို့သည်၊ ပဟီနကာမရာဂဗျာပါဒတာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကာမရာဂ ဗျာပါဒရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဒမယံ၊ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်သို့၊နိဗ္ဗိသေ၀ နတံ၊အဆိတ်အကောက်မရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ဂတာနိ၊ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒ္ဓိတရေန၊ဤမှတပါးသောဝုဒ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပဋိ လာဘာယ၊အရဟတ္တမဂ်ကိုရသော၊ အရေဟာ၊ရေဟန္တာဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ပဟီန ဟာနော၊ပယ်အပ်ပြီးသောဟာနရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊အနာသဝေါ။ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊တာဒိတိ၊သည်း ခံခြင်းအစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ဆို အပ်၏၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ဗြဟ္မာလိ၊ဗြဟ္မာလိ ၏ထေရ်သည်၊ပဝေ နပရိဂ္ဂဟာဏေန၊ ပဝေဒနာ ပရိဂ္ဂဟာဏမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ကာသိန္ဒြိယာနိတိဂါထံ၊ ကာသိန္ဒြိယာနိ ဟူသောဂါထာကို၊ ပစ္စနုဘာသိ၊ တာဘန်ရှာဘ်ဆိုပြန်၏၊တဒတ္ထံ၊ထိုအနုက်ကို၊ အတ္ထုပနာယိကဝသေန၊ မိမိ ကိုယ်တိုင်ဆောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိသာဇ္ဇနော၊ပြေလိုသည်ဖြစ် ၍။မယ္ဗိန္ဒြိယာနိတိအာဒိကာယ၊ မယ္ဗိန္ဒြိယာနိဤသို့အစရှိသော၊ ဒုတိယဂါ ထာယ။ ဒုတိယဂါထာဖြင့်၊အညံ၊ အရေဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ကြား၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ မယ္ဗိန္ဒြိယာနိတိ၊မယ္ဗိန္ဒြိယာနိဟူသည်ကား။ မမ၊ငါ၏၊ စက္ခာဒိနိ၊စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ဣန္ဒြိယာနိ၊ဣန္ဒြေတို့သည်၊ သေသံ၊ကြွင်း သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ

တည်း၊ ၊ဗြဟ္မာလိုဟွေရဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ ဗြဟ္မာလိမထေရ်၏ ဂါထာအ ဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဏ္ဍိတဝဂ်-၁၆၄-မောဃရာဇဟွေရဂါထာ၊

ဆရိပါပက စိတ္တဘဒ္ဒတာတိအာဒိကာ၊ဆရိပါပကစိတ္တဘဒ္ဒတာဤသို့ အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတောဝ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ သော၊မောဃရာဇသား၊ မောဃရာဇမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အယာဒိ၊ ဤ၊မောဃရာဇမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ဂေါ်ဂေါ်သော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန် သောကုသိုလ်အထူး ဝေဘူးဖိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရသား၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတောဝ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊သက်ထက် ၊တော်၌၊ ကုသဝေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊သိကြား လိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကေ၊ အထံတော်၌၊ကော်ဘိကျွန်၊ ထမယောက်သောရဟန်းကို၊ လူခစိုဝရဝရာနံ၊ ခေါင်းပါးသောသက်နှံ့ကို ဆောင်ကုန်သောရဟန်းဘို့ထက်၊ အဂ္ဂဠာနေ၊မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊တံဠာနံ၊ထို အရာကို၊အာကာသ၌နှော၊ဒေလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဏာမာနံ၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ပုညာနိ၊ ကောင်းမှု တို့ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အဋ္ဌဒသသိသ၊ အဋ္ဌဒသသိ မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာ လေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ပုဏ္ဏားတို့၏၊ဝိဇ္ဇာသိပေသု၊ အဘာတ်ပညာတို့၌၊နိပ္ပတ္တိ၊ပြီးဆုံး ခြင်းသို့၊ဂတောဝ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလေ၊ပုဏ္ဏားလုလင် တို့ကို၊ဝိဇ္ဇာသိပ္ပဒါနံ၊အဘာတ်ပညာတို့ကို၊ သိက္ခာပေန္တော၊သင်စေလျက်၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတံ၊ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ဂစ္ဆန္တံ၊ကြွတော်မူသော၊ အဋ္ဌဒသသိ၊ အဋ္ဌဒသသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊ဒိသွာ၊မြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ် ၍၊ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောထိခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ရှိခိုး၍၊ သိရသိ၊ဦး ခေါင်း၌၊ အဇ္ဇလိကတ္တွာ၊ လက်အုပ်ချိသည်ကိုပြု၍၊ ယာဝတာ၊ရှိဝိနော

သတ္တာတိအာဒီနဝ၊ယာဝတာ ရူပိနောသတ္တာ ဣတိသို့အစရှိကုန်သော၊ ဆဟိ ဂါထာဟု၊ ခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အာဘိဇ္ဈာဝိတ္ထာ၊ ခြိုးမှမ်း၍၊ ဘာဇနံ၊ သပိတ် ကို၊ ပူရေတ္ထာ၊ ပြည့်စေ၍၊ မရုံ၊ ပျားကို၊ ဥပနာ၊ မသိ၊ ကပ်၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊ သည်၊ မရုံ၊ ပျားကို၊ ပဠိဝ္ဌဟေတ္ထာ၊ ခံ၊ တော်မူ၍၊ အနုမောဒနံ၊ တရား ဒေသနာ အနုမောဒနာကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်၊ ဝေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့ပျားလှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ် ၍၊ ဘဝဝေတာ။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကာသ ပသာ၊ ကာသပ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကဋ္ဌဝါ ဟနသာမ၊ ကဋ္ဌဝါဟနအမည်ရှိသော၊ ရှေးဦးမင်း၏၊ အမည်မှာ၊ အမတ် သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုအမတ်သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ အာနုယနဏံ၊ ပင့်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ ပုရိသသဟဿေဟိ၊ မင်းချင်းတ ထောင်တို့ဖြင့်၊ ပေသိတော၊ စေလွှတ်ရှိသော်၊ သုဘူတ္တေ၊ သန့်ကြီး၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏အထံတော်သို့ ဂတ်တော်၊ သွား၍၊ မြေ၊ တရားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဠိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိသတိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ သမဏမဂ္ဂေ၊ ရဟန် တရားကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်မှ၊ ရုတောရုတေ၊ ခဲ့၍၊ ဂေါ်ဗုဒ္ဓန္တိရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရား၏ဂုဏ်တို့၏တရားသော အကြား၌၊ သုဂတိသု ယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ ပရိပတ္တေ၊ ကျင်လည်လျက်၊ ဇုမ ဘိဒ်ဗုဒ္ဓါ ပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့၏ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ဗုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မောဃရာဇာတိ ယဒ္ဓနာ မော၊ မောဃရာဇဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာဝရိယ ပြာဟ္မ ဏသည်၊ ဗာဝရိယဗုဏ္ဏား၏၊ သန့်ကေး၊ အထံ၌၊ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထခဲ့ပြီး၍ ပြီးသော အတော်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂစာတော၊ ဖြစ်သောထိတ် လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာ ဘာဝေန၊ ရသော ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသော်ရဟန်းပြု၍၊ တာပသသဟဿပရိဝါ ရော ရသော်တဝေါ်ခြံရံလျက်၊ အဇိတာဒိယိ၊ အဇိတအစရှိသည်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သာဝကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန့်ကြီး၊ အထံတော်သို့၊ ပေသိတော၊ စေ အပ်သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊ ပန္နရသမော၊ တဆဲ့ငါးယောက် ခြောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍၊ ပဋိဝိဿဇ္ဇ နပရိယောသာနေ။ ပြဿနာကုန်ခြေသောအခါ၌ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ

ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ်၊ရောက်၍၊တေနု၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မောဿ ရာဇ မထေရ်၏အပဒါနိုဒ္ဒေ။ ၊

သယမ္ဘူ။ သစ္စာလေးပါးတရားကို ကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူထသော၊ အပ္ပရာဇာတော၊ မာရ်ငါးပါးတို့သည်မအောင်အပ်သော၊ အဏ္ဍဇသတ္တဝါ၊ အဏ္ဍဇသတ္တဝါ အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု သံဃပရိဝုတ္တော။ ရဟန်းသင်္ဃာအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဥတိယံ၊ခရီးမဠီ၊ပဋ္ဌိ ပဋ္ဌထ၊ကြွတော်မူ၏၊ သိသေယျ၊တပည့်တို့ဖြင့်၊ သံပရိဝုတော၊ ကောင်း စွာခြံရံလျက်။ ဃရာ၊အိမ်မှ၊ အဘိနိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီး နိက္ခမိတ္တောနု၊ထွက် ပြီး၍၊အာဟံ။ ငါသည်၊ တဏ္ဍု၊ထိခရီလမ်းမ၌၊ လောကနာထော၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊အဒ္ဒသံ၊မျက်မြင်ရပြီ။ ၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ အာသိဝါနိယ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊အဇ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ သိရသိကတ္တာ၊ ဦးထိပ်အပြင်ရောက် ချိတင်၍၊သက်ဝိတ္ထာ၊ဝိဝိဓာကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ကြည်ညှိ၊စေ၍၊လောကနာ ထကို၊မြတ်စွာဘုရားကို၊သန္ဓာယ၊ ရှောက်ဝါထာဖြင့်ပြီ မှတ်ပြီ။ ၊ယာဝ တာ၊အကြင်မျှ၊လောက်ကုန်သော၊ ရူပိနော၊ရူပ်ရှိကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တ ဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အရူပိဝါ၊ ရူပ်မရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ အသညိ၊ သညာမရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း ကောင်း၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ထိုအလုံးရုံသော သတ္တဝါတို့ဘည်၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊အနေ္တာဝေါ၊ဗာဟိ၊ဥာဏ်၊တော်တည်းဟူသော်ကုန်ယက် အတွင်း၌၊ သမောဂတာ၊ရုဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊သုခ ဗန္ဓိကေနဇာလေန၊ကွန်ယက်စပ်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊ယော၊ အကြင်တဝါ သည်သည်၊ပရိကျွေ့ပ၊ဝန်ကြင်ပတ်ကုံးဖုံးလွှမ်းရာ၏။ ယေကေစိ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ဥဒကာ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဘေ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အနေ္တာဇာလေ၊ကွန် ကွင်း၌၊ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ရူပိနော၊ရူပ်ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသဗ္ဗေ၊အကြင်ပဋ္ဌဝေါကာရသတ္တဝါတို့အား၊လည်းကောင်း၊အရူပိနော ရူပ်မရှိကုန်သောစတုဝေါကာရသတ္တဝါတို့အား၊လည်းကောင်း၊စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေသဗ္ဗေ။ ထိုခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့ သည်၊တဝ၊ ရှင်၊တော်ဘုရား၏၊ အနေ္တာဇာလာ၊ ဗာဟိ၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူ သောကွန်ယက်အတွင်း၌၊ သမောဂတာ၊ရုဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ် ကုန်၏။ ၊အနုကာရသမာဟုလံ။ အရိုက်မှောင်ဖြင့် နှောင့်ရှက်သော၊ ဣ ဝံလောကံ၊ဤလောကကို၊ တွံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ သမုဒ္ဓရသိ၊ ထုတ်နှုတ်

သိမ်းယူကယ်တော်မူ၏။ တဝေါရင်တော်ဘုရား၏ မမြတ်တရားကို သုတ်တွေးနှာရ၍ တောထိုသဘ္ဘဝါတို့သည် ကပ်ဝါသော တံဆိပ်မှားခြင်းတည်း ဟူသော အယူသည်ကို တရုန်ကျူးခင်ကုန်၏ လောကာ။ လူအပေါင်းသည် အပြစ်မှာနိုင်းတာ။ အပြစ်မှောင်ဖြင့် ဖုံးအုပ်အပ်၏။ အန္ဓကာရေနှင့်အရိက် မှောင်ဖြင့်ကြွေ့ဆွေ့ဝေ့လွှမ်းရိုးအပ်၏။ တဝေါအရင်ဘုရား၏ ဥာဏ်မှိုဥာဏ် တော်သည်ဖေါ်တန်ရှေ့။ တောက်ပသည်ရှိသော်၊ အန္ဓကာရော။ အရိက် မှောင်သည်၊ ပဓံသိတောဟျက်ဆီး၏။ ။မဟာတပဝိနှင့်ဒုနှင့်ကြီးစွာ သောအရိက်တိုက်ကိုလွန်စွာ ဟျောက်တော်မူသော ဝေဠုရင်တော်ဘုရား သည်၊ သင်္ဂြိုဟ်သတ်။ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏ စက္ခုဟျက်စိသဖွယ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တဝေါရင်တော်ဘုရား၏ မမြတ်တရားတော်ကို၊ သုတ်တွေးတွေး နှာ၍၊ ဗဟုဇနနှင့်၊ လူများအပေါင်းသည်၊ နိမ္မာယတိ၊ ပြီမင်း၏ မြေတို၊ ဤသို့ သဏ္ဌိ ဝိ၊ ခြိုးမွမ်းပြီး သဏ္ဌိ ဝိတွာ၊ ခြိုးမွမ်းပြီး၍။ ။ဝိဇူကံ၊ ချင်းတောင်းကို ဟူရယိတွေးနှင့် ပြည့်စေ၍။ အနေဇ္ဇကံ၊ ပျားကောင်းငယ် ၀သောအပြစ်မရှိ သော၊ မရုဝုန်ခြုံ၊ ရင်ပျားငယ်ကို၊ ဥဘောဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ပဝ္ဍ ယ္ဟ၊ ချီ၍၊ မဟေသိနှင့်၊ ဖြတ်စွဲဘုရားအား၊ ဥပနေသိ၊ ကပ်လျှောက်ပြီ။ ။မဟာ ပိရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ မဟာဇာလိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဟာတ္ထေန၊ ကိုယ်တော်လက်ဖြင့်၊ ပဒိုဋ္ဌတိ၊ ခံတော်မူ၏။ သမ္ဘည္ဟ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပရိဘုဇ္ဇိတွာနစ၊ သုံးဆောင်တော်မူပြီး၍လည်း၊ ဝိဟာသံ၊ ဌာန်တို့၏ ရှင်ရှိုးရာ ဖြစ်သော၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥဋ္ဌမိ၊ ပျံတက်တော် မူ၏။ ။အာနန္ဒလိ ကျွေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌိတောဝ၊ ထသည်သျှင်၊ အာဋ္ဌမ္ဘလိ၊ အာဋ္ဌဒယိ အမည်တော်ရှိသော၊ နရာသဘော၊ လူတို့ထက်ဖြတ်တော်မူ သော၊ သဏ္ဌာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ ဘ၏ စိတ်နှင့်၊ စိတ်ကို၊ ပသာဒေန္တော ကြည်စေလျက်၊ ဓမ္မမာဂါယာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ယော နု၊ အကြင်သူသည်၊ ဓမ္မဒံဃာကံ၊ ဤဥာဏ်တော်ကို၊ ဃဝိတံ၊ ခြိုးမွမ် ပြီ ဗုဒ္ဓ သောဠသေ ခြောစီ ဘုရား ဖြတ်စွာကိုလည်း။ ထောမိကော ခြိုးမွမ်းအပ်ပြီ၊ တော နု စိတ္တပသာဒေန၊ ထိုသို့စိတ်ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ သောဝ၊ ထိုသူသည်၊ ဒုဂ္ဂ တိ ၊ အပါယ်လေးပါး၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်ရလတ္တံ့ ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ စတုသတ ကမ္ဘတ္ထ ၊ အကြိမ်လေးရာတို့ပတ်လုံး သည်း၊ ဒေဝေ၊ နတ်ပြည် ကို၊ ဂမိဿတိ၊ စိုးအုပ်ရလတ္တံ့ ၊ အဠ္ဘသတံ၊ အကြိမ်ရှစ်ရာ၊ ပထဝျာ ဇေ၊ ကျွန်းငယ်ငါးရာအပါကုန်ယူစမ္ဘူ၊ စိုးလစ် ကေရာဇာသည်ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ဝ ဇုတံ၊ ဖြေအလုံ့ ကို၊ အာ ဝသိဿတိ၊ စိုးအုပ်ရလတ္တံ့ ။ ။အာ ထိ ရှကပါ ။

ပဠုသတက္ခတ္တုံ။ အကြိမ်ငါးရာလည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်၊ တစိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟိယာ၊ ဖြေအပြင်၌၊ ပဒေသရဇ်ပဒေသရာဇာ၀ေန၊ ပဒေသရာဇ်မင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အသမ်ယံ၊ မရေတွက်နိုင်အောင်၊ ကာရယိသတိ၊ ဝိုးအုပ်ရလတ္တံ့။ ။ အဣ္ဓာယကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဏ္ဓာယ်တတ်သော၊ မန္တဝရော၊ မန္တာန်ကိုဆောင်သော၊ တိဏ္ဏံ ဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သောရှေ့သည်။ ပဗ္ဗတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂ၀တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဂေါတမသား၊ ဂေါတမနတ်သာကိ ဖြတ်၍၊ သာသနေ၊ ဆုံးမလွယ်ရာသာသနာ၌၊ ပဗ္ဗဇိသတိ၊ ရဟန်းပြုလတ္တံ့။ ။ ဝန္ဒိရံ၊ နက်ခဲ့စွာသော၊ နိပုဏံ။ သိပ်ပွေ့စွာသော၊ ဥာဏေန၊ ဝိပဿနာဥာဏ် မဂ်ဖိုလ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဝိစိနိသတိ၊ ရှေးချယ်နိုင်လတ္တံ့။ မောဃရာဇာကိနာမေန၊ မောဃရာဇ်ဟူသောအမည်ဖြင့် သဗ္ဗညုသာ၀ကော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားတော်သည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ တိဟိ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နံ။ ပြည့်စုံသော၊ ကတာကိစ္စံ။ ပြုပြီးသော ကိစ္စရှိသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ တံ၊ ထိုမောဃရာဇမထေရ်ကို၊ သဗ္ဗ၀ါဟဂ္ဂေါ။ မျှားသတ္တ၀ါ၀ေနေယျာကို နိဗ္ဗာန်ညွှာသောင်ဆောင်တတ်သည့်နတ်လူတို့ထက် ဖြတ်တော်မူသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ ဖြတ်သာကိနတ်သည်၊ ဘေဒဂ္ဂေ၊ ဆိုးရွားရိန္ဓမ်းသော သက်နုံးကိုဆောင်သော ဘေဒဂဲ့အာဘုဏ်၌၊ ဌပေသတိ၊ ထားလတ္တံ့။ ။ မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ယောဂံ၊ ကာမယောဂအစရှိသည်ကို၊ ဟိတ္ဝာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဘ၀ဗန္ဓနံ၊ ဘ၀ဖွဲယှဉ်သံယောဇဉ်ကို၊ ဆေတ္ဝာန၊ ဖြတ်၍၊ သဗ္ဗာသ၀ေ၊ အလုံးစုံသော အာသ၀ေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ သရဏ္ဌေ ဒုပဟာနဖြင့်သတ်၍၊ အနာသ၀ေ၊ အာသ၀ေါမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာမိ၊ ငါသုံးနေ၏။ ။ မယံ၊ ငါ အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာ၀ိတာ၊ ဗျတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသား ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြု ကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်လိုသို့၊ ပတ္တ၀ါ၀နု၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ သဗ္ဗလူခံ၊ ခါးဖြတ်ခြင်း၊ ခေါင်းပါးခြင်းလည်းကောင်း၊ သိဒ္ဓနလူခံ၊ ချုပ်ခြင်း၏ခေါင်းပါးခြင်းလည်းကောင်း။ ရဇနလူခံ၊ ဆိုးရွား၏ခေါင်းပါးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအား၊ ဖြင့်၊ တိ၀ိဓေန၊ ဝိ၊ သုံးပါးအပြား၌သည်လည်းဖြစ်သော၊ လူခေန၊ ခေါင်းပါးခြင်းနှင့်၊ သမန္နဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ပ၀ဿ ဂ္ဂလံ၊ ပုံသဏ္ဌာန်ကို၊ ဝေရေသိ၊ ဆောင်၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ နံ၊ ထို

မောဃရာဇမထေရ်ကို၊ သတ္တဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ လူခစိုဝန်ရောနှံ၊ ဆိုးရွားခေါင်းပါးသောသက်နှံးကို ဆောင်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဝဋ္ဌာနေ ဖြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေယိ၊ထားတော်မူ၏၊ အပရဿာ၊ဝေ၊နောက်အာဘိဓ္ဓိ၊ပုရိမကမ္မပစ္စယာပရိဟာခုသာ။ ရှေးကံတည်းဟူသောအထောက်အပံ့၏ ဆေးကုခြင်းတည်းဟူသောအားဆောင်အရှုက်ကို၊ အကာရဏာတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်။ ထေရ်သား။ မောဃရာဇမထေရ်၏၊ သရိရဿ၊ကိုယ်တို့၌၊ ဒဒ္ဒုပိဋ္ဌကာဒီနိ၊ ဝဲနာယားနာထွက်ခြင်း အိုင်းအနာအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပဒ္ဒိတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝမ်း'သု၊တိုးပွါးစွဲ၊ရောက် ပေါက်လာကုန်၏။ သော။ထို၊ မောဃရာဇမထေရ်သည်၊ သေနာသနံ၊ကျောင်းသည်၊ ဒုဿတိ၊ရှိယွင်းပျက်စီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဟေမန္တေသု၊ ဆောင်းကာလတို့၌မဂဝ ခေတ္တေသု၊ မဂဓရာဇ်လယ်တို့၌၊ ပလာလသန္ထရာနိ၊ ကောက်ရိုးအခင်းတို့ကို၊ အတ္ထရိတ္မာ၊ခင်း၍၊ ဝေသတိ၊နေ၏။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ခစား ရာသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ကပ်၍၊ ဝန္ဒိတ္မာ၊ရှိခိုး၍၊ ဟေမန္တံ၊တင့်အင်္ဂလော်ကပတ်သောအခါ၌၊ နိသိန္နံ၊နေသော၊တံ၊ထိ မောဃရာဇမထေရ်ကို၊ သတ္တဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိသန္ထာရဝေသေန၊ အရေ့အစပ်ပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဆဝိပါကာဒိနာ၊ ဆဝိပါပကာ၏သို့အစရှိသော၊ ပဌမဂါထာယား၊ ဌမဂါထာဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိဂါထာ၌၊ ဆဝိပါကာတိ၊ ဆဝိပါကာဟူသည်ကား၊ ဒဒ္ဒုကဏ္ဍူပိဋ္ဌကာတိ၊ ဝဲနာယား၊နာထွက်ခြင်း၊နာအိုင်း အနာတို့ဖြင့် ဘိန္နဿ ဂိဟိနော၊ ကြေ၊ ပေါက်ပြဲသော အရေရှိသည်၏အခြစ်ကြောင့်၊ ဟိ၊ နဿ ဂိဟိကာ၊ ယုတ်သောအရေရှိသော မောဃရာဇရဟန်းသည်၊ ဒုဗ္ဗဿ ဂိဟိကာ၊ မကောင်းသောအရေရှိသောမောဃရာဇရဟန်း၊ စိတ္တ၊ ဘဒ္ဒကာ ဘိ၊ ဗဟ္ဘ ဘဒ္ဒကာ ဟူသည်ကား၊ အနေ၊ ဝေ သသက်လေသပဟာ ရေ၊ ရှု၊ အကြွင်းမရှိသောကိလေသာကိုပယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစိ ပဟာ ရေ၊ သေ ဝ ရှု ယ ပ ၊ လေးပါး၊သော ဗြဟ္မစိ ပဟာ ရ ၊ တရား၏ ဗိ ဝ ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒစိတ္တ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသော မောဃရာဇရဟန်း။ သုန္ဒ ရ စိတ္တ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသော မောဃရာဇရဟန်း၊ မောဃရာဇ ဘ ဝ ပ ် ၊ မော ဃရာဇဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ တ ဿ ၊ ထိ မောဃရာဇရဟန်းကို၊ ဆာ လ ပ ် ၊ ခေါ်ဝေါ်သောစကားတည်း၊ သတ ် ် ်

ကာလရတ္တိယောဟူသည်ကား၊ဟေမန္တသမယော။ ဆောင်းဥတုခု၊ သိတကာလရတ္တိယော၊ ချမ်းအေးသော ညဉ့်ကာလပတ်လုံး။ ဇော်၊ ဤဝိဘတ်သည်၊အစ္စန္တသံယောဂေ၀၊အစ္စန္တသံယောဂအနက်ခု၊သာလျှင်၊ဥပယောဂ၀စန်း၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း၊ ဟေမန္တိကာသိတကာလရတ္တိယောတိ၊ ဟေမန္တိကာသိတကာလရတ္တိယောဟူ၍လည်း၊ပါဠိ၊ပါဠိ၏၊တည်ထား၊ထိုဂါထာခု၊ ဟေမန္တိကာတိ၊ ဟေမန္တိကာ ဟူသည်ကား၊ ဟေမန္တောဂ၀ော။ ဆောင်းဥတုခု၏အကျုံး၀င်ကုန်၏။ ဟေမန္တပရိယာပန္နာ၊ ဆောင်းဥတုခု၏အကျုံး၀င်ကုန်၏၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊သိကျွတ်သိတိ၊သိကျွတ်သိဟူသည်ကား၊သိကျွတ်ရဟန်း။ တို့၊သင်သည်၊ကော၊အသူသည်၊အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဧ၀ံဘူသော၊ဤသို့ဖြစ်သောသူသည်၊ပ၊ရ၊သူ၊တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊တ၀၊သင်၏၊သေနာသနံ၊ကျောင်းကို၊ဂ၊တွား၊ပြု၍၊အာဒေ၀ဏ္ဍသု၊မပေးကုန်သည်ရှိသော်၊သံဃိကပ္ပသေနာသနံ၊ သံဃိကကျောင်းကိုလည်း၊အ၊ပ၊ရိ၊သ၊ဏ္ဍော၊မ၀င်သည်ရှိသော်၊ကထံကရိသတိ၊အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း။ဆုတိ၀ေ၀ံ၊ ဤသို့၊ယထာ၀ုတ္တေ၊ အကြင်အကြင်ဆို အာ၀ါ၊ပြီး၊သော၊သိတကာလေ၊ ချမ်း၊အေး၊သောကာလ၌။ ဂ၊ထံ၊အာသို့လျှင်၊ အတ္ထဘာ၀ံ၊ အတ္ထဘောဂကို၊ ပ၀တ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၊သိ၊သနည်း။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပုဏ္ဏ၊မေး၊ဘော်မူ၏။ ဇော်ပန်း ဤသို့လျှင်၊ ပုဏ္ဏော၊မေး၊သည်ရှိသော်၊ထေရော၊မောဃရာဇမတေရ်သည်၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊တ၊မ၊ဏ္ဍံ၊ထိ၊အ၊ကြောင်း၊ကို၊ဂ၊ထ၊ဧ၊ဏ္ဍော၊ လျှောက်ကြား၊လို

ရ၊ကား။ ။သမ္ဘန္ဓသဿသာမဂ၀ာ ကေ၀လာ ဆုတိ၀ေ၀ုတ် ပလာလ ဆ္ဆန္ဒ ကောသေ ယျောယ ထ ဥ ဿု ခ ဇိ ဝိ ဒေါ ဝိ၊ သမ္ဘန္ဓသဿသာမဂ၀ာ ကေ၀လာ ဆုတိ၀ေ၀ုတ်၊ ပလာလ ဆ္ဆန္ဒ ကောသေ ယျော ယ ထ ဥ ဿု ခ ဇိ ဝိ ဒေါ ဟူ၍၊ ဂါထံ၊ဂါထာ၀ကို။ အာဟ၊ရှုတ်ဆိုလျှောက်ထား၏၊ဘဉ္ဇေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကေ၀လာ၊ကြွင်းမဲ့ဥဿု အလုံး၀ုံ၊ကုန်သော၊ မဂ၀ာ၊ မဂ၀ရောဇ၀ိတိုင်းတို့သည်၊သမ္ဘန္ဓသဿ၊ ပြည့်စုံ၊သော ကောက်ပင်စပါး၊ရှိပါ၊ကုန်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့၊မေမယ၊ ဘုရား၊တပည့်တော်သည်၊ သုတံ၊ ကြား၊နာ၊ရ၏။ အ၊ညော၊ လျှောက်ပတ်သော ကျောင်းကို၊ရ၊သည်ဖြစ်၍ ကောင်းသော အ၊ရံ၊အ၊ခင်း၊ရှိ၊ကုန်သော၊တပါး၊သော၊ရ၊ဟန်း၊တို့သည်။ သု၊ခ၊ဇိ၊ဝိ၊နော၊ယ၊ထာ၊ချမ်း၊သာ၊စွာ၊အ၊သက်မွေး၊ရ၊သည်ဖြစ်၍ ချမ်း၊သာ၊စွာ အိပ်၊ရ၊သ၊ကဲ့သို့။ တ၊ထာ၊ ထို၊အ၊တူ၊ ပလာ၊ လ ဆ္ဆ ဆ္ဆန္ဒ ကော၊ ကောက်ရိုး၊သာ၊လျှင် အ၊ရံ၊အ၊ကား၊အ၊မိုး၊ရှိ၊သည်ဖြစ်၍၊ သေ၊ယျ၊ အိပ်ခြင်း၊ကို၊ က၊ပ္ပေ၊သိ၊ ပြုပါ၏။ ။တ၊ဏ္ဍ၊ ထို၊ဂါ၊ထာ၌၊သမ္ဘန္ဓ၊သ၊သ၊ာ

တိ၊သမ္ပန္နသဒ္ဓါဟူသည်ကား၊နိပ္ပန္နသဒ္ဓါ၊ပြည့်စုံသော ကောက်ရိုးဂျိ
ကုန်၏။မဂဝေတိ။မဂဝေဟူသည်ကား၊မဂဝေ၌ မဂဝေရာဇ်တိုင်းကို၊ ဝ၀
တိ၊ဆိုး၏။မဂဝေနာမ၊မဂဝေရာဇ်တိုင်းမည်သည်ကား၊ဇနပဒီနော၊ဇနဝုဒ်ကို
အစိုးရကုန်သော၊ရေဇကုမာရာ၊မင်းသားတို့တည်း။တေသံ၊ထိုမင်းသား
တို့၏၊နိ၀ါသော၊နေရာဖြစ်သော၊ဧကော၀ိဇနပဒေါ၊ တခုသော ဇနဝုဒ်ကို
လည်း၊ရှင်ဦး၀ယ်နေ၊တင်စားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ မ၀ဟောတွေ၀။ မဂ၀
ရာဇ်ဟူ၍သာလျှင်၊ဗဟု၀စနံ၊ဗဟုဝစ်ဝိဘာတ်ကို၊ ဝ၀ွတိ၊ဆိုအပ်၏။ ကေ၀
လာတိ၊ကေ၀လာဟူသည်ကား၊ အနု၀ေသသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော
ဣတိမေသုတန္တိ၊ဣတိမေသုတံဟူသည်ကား၊ ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ မယာ၊ဘုရားတ
ပည့်တော်သည်၊သုတံ၊ကြားဘူးပါ၏။ တသာ၊ ထိုမောဃရာဇဘုရင်၏
အဒ်ဠော၊မဖြင်းအင်သော၊ ယောပဒေသော၊ အကြင်အရေ၀်သည်၊ အတ္ထိ
ဂိ၏၊တည်း၊ထိုအရေ၀်၏၊ဝယ်နေ၊အစွမ်းဖြင့်၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူ၍၊ ဝ၀ွံ၊
ဆိုအပ်၏၊တနေ၊ထိုသုတံဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ဇေဒိသေကာလေ၊ ဤသို့သောဘော
ဂိသောကာလ၌၊မဂ၀ေသု၊ မဂ်ရောဂ်တိုင်းတို့တွင်၊ ယဇ္ဇကဇ္ဇစိ၊ တခုခု
သောအရေ၀်၌၊မယာ၊တပည့်တော်သည်၊ဝ ဆိတုံ၊နေ၏ဟု၊သက္ကာ၊တတ်
ကောင်းပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ပလာ
လဇ္ဇနကောသေယျံ ရထည္ဝေသုခဇီ၀ိနောတိ၊ ပလာလဇ္ဇနကောသေယျံ
ရထည္ဝေသုခဇီ၀ိနောဟူသည်ကား၊အည္ဝေ၊တပါး၊ကုန်သော၊သုခဇီ၀ိနော
ချမ်းသာစွာအသက်မွေးလေ့ရှိကုန်သော၊ဘိက္ခု။ ဟောနိုးတို့သည်၊ သေနာ
သနသပ္ပာယံ၊ ကျောင်းတည်းဟူသော၊လျောက်ပတ်ခြင်းကို၊လည်း။ ရကုန်
သည်ဖြစ်၍၊သုန္ဒရေဟိ၊ကောင်းကုန်သော၊အဇ္ဇရေ၀ါပါ၀ရေ၀ေတိ၊ အားခင်း
အရံတို့ဖြင့်၊သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ သယန္တိ ယထာ၊ အိပ်ကုန်သကဲ့သို့
ဧ၀ံ၊ဤအာဝေ့ ဘုရားတပည့်တော်သည်လည်း၊ ပလာလသဏ္ဌာ
ဝေ၀၊ကောက်ရိုးအခင်းကိုသာလျှင်၊ဟေ၀ ဘောက်၍၊သဏ္ဌာရိတ္ထာ၊ခင်း
၍ဥပရိ၊အထက်၌လည်း၊ကောင်း၊တိရိယ ဘ။ ဒီလာ၌လည်း၊ကောင်း၊ ပလာ
လ ဘ ဒနေနေ၀၊ ကောက်ရိုးရိုးဖြင့်သာလျှင်၊ ဆာဒိတာယ၊ ဖိုးအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပလာလ ဘ ဒနကော၊ ကောက်ရိုးသာလျှင် အရိုးရှိသည်
ဖြစ်၍၊သေယျံ၊အိပ်ခြင်းကို၊ကရိ၊ ပြုပြီ၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကရေယျ၊
ပြုပြီ၊ဆုတိ၊ဤသို့သောစကားဖြင့်၊အလွန်နော၊မိမိ၏၊ ယထာလာဘသန္တောသံ
ရရသမျှဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းရှိသော၊ယထာလာဘသန္တောသကို၊ ဝိဘာ၀ေ

တိ။ထင်စွာပြု၏။ ၊မောဃရာဇာထွေရဂါထာဝတ္ထုနှာ၊မောဃရာဇာမထေရ်
၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဌမဝဂ်-၁၆၅-ဝိသာခပဌာလပုတ္တထွေရဂါထာ၊

နဥက္ခိပေနောစပရိက္ခိပေပရေတိ အာဒိကာ၊ နဥက္ခိပေနောစပရိက္ခိပေပရေ
ဤသို့အစရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတောဝိရည်သော့အသက်
တော်ရှိသော၊ပဌာလပုတ္တော၊ပဌာလ၏သားဖြစ်သော၊ဝိသာခသား၊ဝိသာ
ခမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဉ္စိ။ ဤဝိသာခမထေရ်သည်
လည်း၊ဝုရိမဗုဒ္ဓေသုဂြိုးရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ကာတာ
ဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်
၍၊တည်ထွတည်ထွဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယ၊ သံသရာဝဋ်
မှထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ဝုဋ္ဌာနဒါနအစရှိသောကုသိုလ်
ကောင်းမှုကို။ ဥပစိနုန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်
ကမ္ဘာမှ၊ရုဒ္ဒသမေကပ္ပေ၊တဆဲ့လေးကမ္ဘာကာလ၌၊ပစ္စန္တဂါမေ၊ပစ္စန္တရောဇ
ရွာ၌၊ဒဠိဒ္ဒကုလေ၊သူဆင်းရဲမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ဝိညူတ၊သိကြားလိမ္မာ
ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေဒိသံ၊ တဉ္ဉေ
သန္ဓိ၊ဗလပရိယေသနံ၊သစ်သီးရှာမှီးခြင်း၌၊ စရဉ္ဇေဟိ၊ သွားကုန်သော
တသို့ဂါမေ၊ထိုရွာ၌၊မနုဿေဟိ၊လူတို့နှင့်၊သန္ဓိ၊တကွ၊အညော်၊တောသို့
ဂတော၊သွားသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်၌။ ကေဘံ၊ တဆူသော
ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဟုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာန
သော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝလ္လိဟတ်၊ နွယ်သီးကို၊ အဒါသိ
ကပ်လှူ၏။သော၊ထိုသူသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့နွယ်သီးလှူရသော
ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသ
ရန္တော၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်
စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊မဂဓဒေသ၊မဂဓရာဇတိုင်း၌၊ မဏ္ဍလိက
ရာဇကုလေ၊မဏ္ဍလိကမင်း၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ဝိသာခေါတိလဒ္ဓ
နာမော၊ဝိကာခဟုခေါ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဌာလရာဇဝိတုယာ၊
ပဌာလရာဇာမင်းထံ၏၊ ပုတ္တဘာဝတော၊ သားဖြစ်သောကြောင့်၊ ပဌာ
နောက်ကာလ၌၊ ပဌာလပုတ္တောတိ၊ ပဌာလပုတ္တဟု၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ဝန်း
ကြင်အမှတ်ကျော်စောကြ၏၊ သော၊ ထိုပဌာလပုတ္တသည်၊ ဝိတာရိ၊ အာဘ

သည်းမတော်သောသည်ရှိသော်၊ ရဲ့ဆုံးမင်းအာဖြစ်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုစဉ်၊ သင်္ဃာ၏ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ပိမိ၏။ ဂါမသမိပဂတော၊ ရှာ၏အနီးသို့ကြွလာသည်ရှိသော်၊ သင်္ဃာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန့်ကံ၊ အထံတော်သို့ဂတ်ရှိ၊ သွား၍ပေမှ၊ တရားတော်ကို၊ သုဝဟ။ ကြားနာရ၍၊ ပဒီလဒ္ဓ သဒ္ဓေါ၊ ရအာပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပမ္ဘဒိတ္ထေ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သင်္ဃာ ရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သန္ဓိ၊ တက္ခ၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နစိရဿေ ဝ၊ မကြာမြင့်မိပင်လျင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါး သောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိ ကြောင့်၊ အပဒါနေ ဝ လျှိုဝလဒါယကမထေရ် ၏အပဒါန်၏။

သမ္ဘေ၊ ဝေ်သိပ်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ သမာဂမ္မ၊ အညိုအကြည်လာကြ၍၊ တဒါ၊ ထိ အခါ၌၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်ပြီ။ ဗလံ၊ သစ်သီးကို၊ အနေ သမာနာ၊ ရှာကုန်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိ သူတို့သည်၊ တဒါ၊ ထိ သစ်သီးရှာသော အခါ၌၊ ဗလံ၊ နွယ်သီးကို၊ အဒသံသု၊ ရကုန်ပြီ၊ သယမ္ပိ။ လေးဝ သစ္စာ ငါးပြာ ဥယျာဉ်မှ ကုန်စင်သိမြင်တတ်သော၊ အပရာ ဇိတံ၊ ရှုနိုင်သူတို့သည်မ အောင်အပ်သော၊ သမ္ပုဋ္ဌံ၊ ပစ္စေကဗုद्ध ဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊ တတ္ထ၊ ထိ တောအခု ပ်၌၊ အဒ္ဒသာသိ၊ ဖူးမြင်ကြ၏၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်ဝမ်းမြောက် သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝလ္လိဗလံ၊ နွယ်သီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူရပြီ။ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာ၌၊ စတုဒ္ဒသေ ကပ္ပေ။ တဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိ ပစ္စေကဗုद्ध ကို ဖူးမြင်ရ သောအခါ၌၊ ယံ ဗလံ၊ အကြင်နွယ်သီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လှူရပြီ၊ တသကမ္မသ၊ ထိ ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသာ၊ အစွမ်း ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး။ ဣဒံ၊ ဤသို့ မသိရခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ နွယ်သီး အလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။ မယှံ၊ ငါ အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ရောတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုद्ध သ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဣဒါနိ၊ ဝတ္တံ၊ ယေ၊ ဘ အပ်၏၊ ။ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါး သောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ ပန ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ ထေရော၊ ပဠာလဝတ္ထုမထေရ်သည်၊ ဥာတိနံ၊ သွေးမျိုးတို့ကို၊ အနုကမ္ပါယ၊ ခြင်းမြောက်ခြင်းငှါ၊ ဇာတိဘူမိ၊ မိမိမွေးဖွားရာရွာသို့၊ အဂ မာသိ၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိ ရွာ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ထေရံ၊ ပဠာလဝတ္ထု

မထေရ်သို့ဥပသက်မိတွေ့ကပ်၍၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဝမ္မံ၊ တရား ကို၊ သုဏာန္တာ။ နာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဘဏ္ဍေ၊ အရှင် ဘုရား၊ ကတိတိန္ဒုခေါ်အာဂေါ်တိ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အက်ါ ဘို့နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝမ္မကထိကော၊ ဝမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဝမ္မကထိကလက္ခဏံ၊ တရားဟောသောပုဂ္ဂိုလ်၏လက္ခဏာကို၊ ပုဆိုံ သုံ၊ လျှောက်ထား၊ ကြ ကုန်၏၊ ထေရော၊ ပဠာလပုတ္တမထေရ်သည်၊ တောသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို အား၊ ဝမ္မကထိကလက္ခဏံ၊ တရားဟောသော်ပုဂ္ဂိုလ်၏လက္ခဏာကို၊ ကထေန္တော ပြောဆိုလိုရကား၊ နဥက္ခိပေနောစပရိက္ခိပေပရေ(ပ)၊ နိဗ္ဗာနံနဟိတေနုလ္လ ဘန္တိ၊ နဥက္ခိပေနောစပရိ၊ ကွ်ိပေပရေ(ပ)နိဗ္ဗာနံနဟိတေနုလ္လဘံဟု၍၊ ဝါ ဘာဒွယံ၊ ဝါထာနှစ်ပါး အပေါင်းကို၊ အာဘာသိ၊ ရှာဘိဆို၏၊ ၊ဘောန္တော သပ္ပုရိသာ၊ အိုတရားနှာပရိသတ် အပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့၊ နဥက္ခိပေ ဖြတ်သောစာတ်များသော အကြားအမြင်ရှိသည်တို့ဖြင့် ပိမိကိုယ်ကိုမြှိ ရှောက်ခြင်းကိုမပြုရာ။ ပရေတပါ၊ သောသူတို့ကို၊ နောစပရိက္ခိပေ ဖြတ် သောစာတ်များသော အကြားအမြင်ရှိသည်တို့ဖြင့်မပစ်မလွှင့်ရာ၊ နဥက္ခိ ပေ၊ အောက်မှထား၍မကြည့်ရှုရာ၊ ပါရုဂတံ၊ ဆရာ၏ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သကဲ့သို့ အာဘိညာဉ်၏ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ရှောက်ပါ၊ သောအာဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နဇေယ္ယော၊ မတုန်လှုပ်စေရာ၊ အတ္တာဝဏ္ဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့ ၌၊ နစဗျာဟရေ၊ ကောက်ကျစ်သောသဘောဖြစ်မပြောမဆိုရာ၊ အနုဒ္ဓတော သူတပါး၏ မနာယူခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဥဒ္ဓစ္စမှကင်း သည်၊ သဒ္ဓါတဘာဝကို၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌အကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်သော စကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ သုဇာတော၊ ကောင်းသောအကျင့်သိလ အာစာရ ရှိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ဟိယသ္မာ၊ အကြောင့်ကြောင့်၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုသုရမနိဝုဏာ ဩဒဿိနော၊ အလွန်လျှင်မြင်နိုင်ခဲ သောအနက်သဘောကြောင့် နွားညှံ့သိမ်ယွေသောသစ္စာလေးပါး တဆဲ့နှစ် ပါး၊ သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသောအနက်တို့ကိုအနိစ္စအစရှိသောအဖြစ်သို့ တင်၍မပြတ်ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရှုမြင်လေ့ရှိ၏၊ မတိကုသလေန၊ ပညာအာရာ ဒ္ဓလိမ္မာ၏၊ နိဝါတဝုတ္တိနာ၊ သိတင်းသုံးဘော် သံဃာတော်တို့ဌာနမှမ်ချခြင်းရှိ သေခြင်းဖြင့်ဖြစ်လေ့ရှိ၏၊ သံသေဝိတဗုဒ္ဓသိလိနော၊ အာဘန်တလဲလဲမပြတ် လေ့ကျက်အပ်သော လောကီ လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အပွါးအစီးကို

ပြီးစတတ်သောအကျင့်သီလအာစာရရှိ၏။ တသွား ထို့ကြောင့်နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ တေနတ္ထသ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ နဒုလ္လဘံ၊ ခုလွယ်၏။

ဘဏ္ဍ။ ထိုဂါထာ၌၊ နဥက္ခိုးပတိ၊ နဥက္ခိုပေဟူသည်ကား၊ အတ္တဟိတနှင့်၊ မိမိ၏ကိုယ်ကို၊ နဥက္ခိုပေယျ။ မပြိုးမြောက်ရာ၊ ဇောတိအာဒိဟိစ၊ ဇောတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ဗဟုသုတဒိဟိစ၊ အကြားအမြင်များခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း။ အတ္တုက္ကံသနံ။ မိမိ၏ကိုယ်ကိုပြိုးမြောက်ခြင်းကို၊ နကရေယျ။ မပြုရာ၊ နောစပရိက္ခိပေပရေတိ။ နောစပရိက္ခိပေပရေဟူသည်ကား။ ပရေ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရပုဂ္ဂလေ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ တေပေါ ဝ ဇောတိအာဒိဟိ။ ထိုမြတ်သော ဇောတ်များသောအကြားအမြင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ နောပရိက္ခိုး၊ ပမ္ဘရာ၊ ပရိဘူတဒုဏ်ကျေးဇူး ကိုပျက်ဆီး၍၊ နိက္ခိပေယျ။ မရှုပ်ချရာ၊ ဂုဏာပရိဓံသနံ ဝါ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပျက်ဆီး၍သည်း။ နခိပေယျ။ မရှုပ်ချရာ၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ နသြက္ခိပေယျ။ မရှုပ်ချရာ၊ ဣဒ္ဓေ ဝ ဝ ဤသို့သာလျှင်၊ သမ္ဘဒ္ဓေ။ စပ်အပ်၏၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဥဒ္ဓရာပနဝ ဝ သေနု၊ ကဲ့ရဲ့ရှုပ်ချသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ၊ နဥက္ခိပေ။ အောက်မှဖြစ်၍မရှုရာ၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ ကတ္တွာ ပြု၍။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ နသြ၊ လောကေယျ။ မကြည့်ရှုရာ၊ နဥဏ္ဍာပေယျ။ အောက်မှပြု၍မရှုရာ၊ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား။ အဇ္ဇော၊ အနုက်တည်း၊ နဥက္ခိပေတိ၊ နဥက္ခိပေဟု၍လည်း၊ ကေစိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဌမ၌၊ ရှုတ်ဆိုကြကုန်၏။ သောဇေ ဝ ဣဒ္ဓေ။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အနုက်ရှိသည်သာတည်း။ ပါဌဝတ္ထု ပါဌဝတ်ဟူသည်ကား၊ သံသာရပါဌံ ဝိယ။ သံသရာ၏ကမ်းတာဝက်သို့ရောက်သကဲ့သို့၊ အာဘိညာယ။ အာဘိညာဉ်၏၊ ပါဌံ၊ ကမ်းတာဝက်သို့ရောက်သော၊ တေ ဝိဇ္ဇာ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဃဋ္ဋ ဘိညံ၊ ခြောက်ပါးသော အာဘိညာဉ်ရှိသော၊ ဝိဏာသဝံ၊ ဟေတုနှာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌရေယေ၊ မတုနိတ္ထပ်စေရာ။ နစ္ဆဏ္ဍယေ၊ မတိမရိက်ရာ၊ နဒ္ဒ၊ သာဒေယျ၊ မပြစ်မှားရာ၊ နစတ္ဘ ဝ ဏ္ဍံ ပရိသာသုဗျာဟရေတိ။ နစတ္ဘ ဝ ဏ္ဍံ ပရိသာသုဗျာဟရေဟူသည်ကား။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဝ ဏ္ဍံ၊ ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းကို၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းကို၊ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်သပကပေါ်များခြင်း ဒါယကာဒါယိကာမတို့အရိုအသေပြုခြင်း ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းကို။ နိကာမယမာနော၊ တောင့်တလိုလားများသော ဆန္ဒအာသိသရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထိယပရိသာဒီသု၊ မင်းပရိသတ်ဦးစီးရှိသည်တို့၌၊ နဘာသေယျ၊ မပြောဆိုရာ၊ အနုဒ္ဓတောတိ၊ အနုဒ္ဓတော

ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စရဟိတောပြုနိုလွင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္ခံးမှန်၏ဥဒ္ဓတာသဟ၊ ပြုနိုလွင့်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသောသူ၏၀စနံ၊စကားကို၊နာဒိယန္တိ၊နားရှက်မမူမယူကြ၊တုန်၊သမ္ဘိတာဘာဝကိတ်၊သမ္ဘိတာဘာဝကိ ဟူသည်ကား၊သမ္ဘဒေ၀၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ဓိတာဘာဝကို၊နှိုင်းခိုင်းတိုင်းထွာ၍ဆိုလေရှိ၏၊ကာလေန၊လျှောက်ပတ်သောအခါ၌၊ သပဒေသံ၊ညွှန်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ပရိယန္တ၀တိ၊အပိုင်းအခြားရှိသော၊အတ္ထသဠိတ မေ၀၊အကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊၀စနံ၊စကားကို၊ဘာသနသိ၊လာ၊ ပြောဆိုတတ်သော အလေရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟွော၊အနုက်ဟည်း၊ ဣတောဟု၊ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားမှ၊ အညထာ၊ တပါး၊သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ၀ဒန္တိ၊သည်ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ၀စနံ၊စကားကို၊အဂ၊ဟကိယံ၊ယူခြင်းဌာမထိုက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သုဇာတောကိ၊ သုဇာတော ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရ၀ေတော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်၊ သီလသမ္ပန္နော၊အကျင့်သီလအာစာရနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ကိရိ ယာပဒံ၊ကိရိယာပုဒ်ကို၊အာနေတွာ၊သောင်၍၊ ယော၊ဧတဿ၊ယှဉ်အပ်၏။ ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ ယေရော၊ပဠာလပုဏ္ဏမဏေ၊သည်၊ သခေါ်ပေနေ၀။ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ဓမ္မကထိကလက္ခဏာ၊ဓမ္မကထိက၏လက္ခဏာကို၊ဝတ္ထွာ ဟောပြောတော်မူ၍၊တောသံဂုဏာနုံ၊ထိုဂုဏ်တို့၏၊အတ္ထနှင့်မိမိ၌၊လ ဣမာ နကံ၊ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဓိမုစ္စိတ္ဝာ၊နှလုံးသွင်း၍။ ဘိယျောသောမတ္တာ ယ၊အတိုင်းထက်အလွန်သျှင်၊အကိပ္ပသန္နံ၊အလွန်ကြည်ညိုသော၊ မဟာ ဇနံ၊လူများအပေါင်းကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ ၀ံ၀ိ၀ေသ။ ဤသို့သောဂုဏ်သော၊ ဝိမုတ္တာယတနသန္ဓိသိတသ။ အရေဟတ္တဖိုလ်လျှင်တည်ရာမှီရာရှိသော၊ ဓမ္မကထိကသ၊တရားဟောသောရဟန်း၏၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊နဒုလ္လဘံ၊ မရှိ၊အထခေါ်။ စင်စစ်သော်ကား၊သုလဘမေ၀၊ ရလွယ်သည်သာလျှင် တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့သောအနုက်ဟကို၊ဒသေန္တော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ သုသုခုမနိ၀ုဏာဏ္ဍဒသိနာတိဂါထံ၊သုသုခုမနိ၀ုဏာဏ္ဍဒသိနာ**အာ**စရိယ်သော ဒုတိယဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊တသ၊ထိုဂါထာ၏၊အဏ္ဍော၊အနုက်ဟကို၊ ဟောဋ္ဌား၊အောက်၌၊ ၀ဏ္ဏော၊ယ၀။ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဗိသာ၀ပဠာလပုဏ္ဏဏ္ဍေ၀ ဂါထာ၀ဏ္ဏနာ။ ဗိသာ၀ပဠာလပုဏ္ဏမဏေ၀်၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-ရုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၆-ရူဒ္ဓကတ္တေရုဂါထာ

နဒန္တီမောရာသုသိခါသုဝေရုဏာတိအာဒိကာ၊နဒန္တီမောရာသုသိခါသု ဝေရုဏာ၌သို့အစရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်။အယဉ္ဇကောဂျသ်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ရူဒ္ဓကတ္တေရသည်ရူဒ္ဓကမင်းထေရ်၏၊ ဂါထာဂါထာ တို့ကုန်ကုန်ကုန်

သော၊ထိုအခါကာလဒ္ဓိရှာသောရိယင်းကြီးသည်၊ သတပဒုလသဟသ ပဒုလော၊အရာအထောင်သောတိန်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍၊အဋ္ဌနသိခရုသဒ္ဓိကာ သော၊ မျက်စင်းတောင်၏အသွင်နှင့်အတူ၊နှဝဲ၊ ရိယင်းကောင်းကင်သို့၊ပူ ရေတွေ၊ပြည့်စေ၍၊ပဝသတိ၊ရှာ၏၊မယူရသယ်ဘစ၊ဥဒေါင်းအပေါင်းတို့ သည်လည်း၊မေဃဝဇ္ဇိတ်၊ရိယင်းခြုံးသောအသံကို၊ သုတွေ၊ကြား၍၊ဟဋ္ဌ ကုဋ္ဌာ။ ရှင်လမ်းနှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေကာသဒ္ဒံ၊ကေ ကာဟူသောအသံကို၊မုဋ္ဌိတွေ၊သောယာရင့်ကျူးတွန်ပြည့်ဖြိုးကုန်၍၊ တဏ္ဍ တဏ္ဍပဒေသော၊ထိုထိုအရပ်၌၊နစ္စန္တာ၊ကကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊လှည့်လည် ကျက်စား၊သွား၊လာကြကုန်၏၊ထေရသပိ။ စူဠကမဟာထေရ်အား၊လည်း၊အာ ဝါသဂဏ္ဍေ၊ စက်ဖွေ့နေရာတိုက်ခမ်း၊သာ၌၊ မေဃဝါတ သမ္ဘဝေ၊သတိ၊ ရိယင်းတည်းဟူသောဘေးရန် လေတည်းဟူသောဘေးရန် အတွေ့တို့ဖြင့်၊ အပဂတဟေတုတ္တာ၊ ကင်းသောပူပန်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဿဒ္ဓ ကရေ၀ကာယော၊ ကရေ၀ကာယချမ်းငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ကလ္လတံ၊ခန့်သည်၏ အဖြစ်သို့။ပတ္ထော၊ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ဥတုသပ္ပါယလာဘေန၊လျှောက် ပတ်သောဥတုကိုရခြင်းကြောင့်။စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဂေဂ္ဂံ၊တရုတည်း၊သော ကမ္မဋ္ဌာန်း၊အာရုံရှိသည်။ ၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိထိ ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ခရီး ယို၊ကြွတရိ။ သက်၏၊ သော၊ ထိုစူဠကမဟေထ်သည်လည်း၊တံ၊ ထိုအ ကြောင်းကို၊ဥတွေ့။သိ၍၊ကာလသမ္ပဒါဒိကိတ္တနမုခေန၊ကာလသမ္ပဒါအစ ရှိသည်ကိုကြား၊ခြင်းကိုအရင်းမူလပဋ္ဌာနပြုသဖြင့်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဘာဝနာယ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ဘာ၀နာ၌။ဥဿဟန္တာ၊လုံ့လမဆုတ်အား၊ထုတ်လို ရကား။ ၊နဒန္တိမောရာသုသိခါသုပေ၊ဆုဏာ(ပ) ဗုဒ္ဓသတိတံဥတ္တမမဗ္ဗုတံ ပဒန္တိ၊ နဒန္တိမောရာသုသိခါသုပေ၊ဆုဏာ(ပ) ဗုဒ္ဓသတိတံဥတ္တမမဗ္ဗုတံပဒံ ဟူ၍၊ဒွေဂါထာ၊နှစ်ပါး၊သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရှုတ်ဆို၏။ ၊သုသိ ခါ၊ဦး၊ဝွန်တို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သုပေ၊ဆုဏာ၊အထူး၊ထူး၊သော အဆင်း၊ရှိ သော မျှား၊စွာသော တင့်တယ်ခြင်း ရှိသော၊မြိုး၊စည်၊ မြိုး၊ဆံတို့နှင့်ပြည့်စုံ ကုန်ထ၊သော၊သုနိသဂိ၀ါ။ ညှိ၊သော၊အဆင်း၊ရှိသော လည်နှင့်ပြည့်စုံကုန် သော၊သုမုခါ။ တင့်တယ်လျှောက်ပတ်သော၊မျက်နှာ နှုတ်သီး၊နှင့်ပြည့်စုံ ကုန်သော၊ သုဂဇ္ဇိနော၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောစကား၊ကို ဆိုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ကောင်း၊သော၊အသံ၊ရှိကုန်သော၊ မောရေ၊ဥဒေါင်းတို့သည်၊ နဒန္တိ၊ကေကာဟူသောအသံကိုလွှတ်၍ မြည်တမ်းကုန်၏။ အယံမဟာမ ဟိ၊ဤမြေကြီး၊သည်၊သုသဒ္ဒလာဘာ၊တင့်တယ်ရှုန်းဝိုစိမ်းညှိသောမြက်

ရှိ၏၊သုဗျာဝိတမ္ဘူ၊ ရှာသစ်စသောရိယမ်းကြောင့် ထိုထိုအရပ်၌ စိုးသော ရေဖြင့်ကောင်းစွာပြန့်နှံ့သောရေအပြင်ရှိ၏၊ နတ်။ကောင်းကင်သည်၊သုဝ လာဟက်။ကြာညှိရက်နှင့်အတူထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်၍ တည်သောတင့် ဝယ်သောတိန်ဘိုက်ရှိ၏၊တွံ့ဝေါင်သည်၊ သုကလျှံပေါ်ဥတုသပ္ပါယကို ရသဖြင့်ခန့်ကြန်းသောသဘောရှိ၏၊သုမနာသ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသော ယောဂါဝစရုဝဂ္ဂိုလ်အား၊ဗျာယိတံ၊ဖုတ်ကြည့်အပ်၏၊ သုဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ကောင်းစွာထင်ရှား၊သောမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ သုနိက္ခမော၊ ဖုတ်ကြည့်ခြင်း၌မယှင်းမရှိလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသုက္ကံ၊ ကိုလေသာတို့မ လွန်စွာဖြူစင်သော၊ နိပုဏံ၊နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ သုဒုဗ္ဗသံ၊ အလွန်မြင်နိုင် ခဲသော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဖုသောဟု။ ဟုက်ဟောက်ပြုလေ လော၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ နဒန္တိမောရာသုသိခါသုပေ၊ဟာသုနိလဂိဝါသု ဗုခါသုဂဇ္ဇိနောဟိ၊ နဒန္တိမောရာသုသိခါသု၊ပေ၊ဟာသုနိလဂိဝါသုဗုခါသု ဂဇ္ဇိနောဟု သည်ကား။ ဧကော၊ ထိုဥဒေါင်းတို့သည်၊ မဏ္ဍကေ၊ ဦးခေါင်း ထိပ်၌၊ဥဒ္ဓိတာဟိ။ပေါက်ကုန်သော၊ သုန္ဒရာနိ၊တင့်တယ်ကုန်သော၊ သိခါ ဟိ၊ဦးစွန်းအမောက်တို့နှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုသိခါ၊သုသိခမည်ကုန်၏၊နာနာဝဏ္ဏေဟိ။အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန် သော၊အနေကေဟိ၊ မျိုးစွာကုန်သော၊ သောဘဏေဟိ၊ တင့်တယ်ကုန် သော၊ သိန္ဓကပိဏ္ဍေဟိ၊ ပြားသောမြီးဆံတို့နှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သုပေဟုဏာ၊သုပေဟုဏမည်ကုန်၏၊ရာဇိဝဏ္ဏသံကာ သာယ၊လုံးသောအရေစအရေးနှင့်ကူသော၊သုန္ဒရာယ၊ ကောင်းသော၊နိလ ဝဏ္ဏာယ၊ညိုသောအဆင်းရှိသော ဂိဝါယ၊ လည်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သုနိလဂိဝါ၊ သုနိလဂိဝါမည်ကုန်၏၊ သုန္ဒရ ဗုခတာယ၊တင့်တယ်သောနွားကိုးမျက်နှာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သုဗု ခါ၊သုဗုခမည်ကုန်၏၊မနုညဝါဒိတာယ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကိုဆို ဘတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သုဂဇ္ဇိနော၊ကောင်းသော အသံရှိကုန်သော။ မောရာ၊ဥဒေါင်းတို့သည်၊သိခဏ္ဍိနော၊ဥဒေါင်းတို့သည်၊ ဆေဒ္ဓာဒိကေကာ

။ သဒ္ဒံ၊ ဆေဒ္ဓအသံအစရှိကုန်သော ကေကာဟူသော အသံကို၊ မဒ္ဒန္တာ၊ လွှတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊နဒန္တိ။ပြည့်ကုန်၏၊ဝေဝန္တိ၊ ပြည့်ကုန်၏၊သုသဒ္ဒလာဝိ မ ဟာမတိအယန္တိ၊ သုသဒ္ဒလာဝိမဟာမတိ အယံဟူသည်ကား၊ အယဉ္စ မဟာပထဝီ၊ဤမြေကြီးသည်လည်း။ သုသဒ္ဒလာ၊ တင့်တယ်သောစီးညှိ

သောမြေစာမြက်ဂိုကုန်၏၊ သုန္ဒရေဟရိတကိုကား၊ တင့်တယ်စိန်ညှိသော နက်သော မြေစာမြက်ဂိုကုန်၏။ သုဗျာဝိတမ္ဗုကို၊ သုဗျာဝိတမ္ဗု ဟူသည်ကား၊ အာကိုနဝဝုဠ္ဠိယာ၊ ရွာသစ်စသောရိပ်ပင်ကြောင့်။ တပတ်တပတ်၊ ထိုထိုထိုသောအရေပ်ခ္ဍ။ ဝိသန္ဓမာနသလိလတာယ၊ စိုးသောရေဂိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဠ္ဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဗျာဝိတဇလာ၊ ပြန့်နှံ့သောရေဂိုဏ်၊ ဝိတတဇလာ၊ ပြန့်နှံ့သောရေဂိုဏ်၊ သုသုက္ကတမ္ဗုတိပိ၊ သုသုက္ကတမ္ဗု ဟူ၍လည်း၊ ပါဠေါ၊ ပါဋ္ဌိအချို့ဂိုဏ်၊ သုဝိသုဒ္ဓဇလာ၊ အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောရေဂိုဏ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဝလာဟကံနဘန္တိ၊ သဝလာဟကံနတံ်ဟူသည်ကား၊ အာကာသံ၊ ရေးချစ်ခြင်းဌါမတတ်ရာသော၊ ဣဒဗ္ဗနဘံ၊ ဤကောင်းကင်သည်လည်း၊ နီလုပ္ပလဒလသန္နိဘော ဟိ၊ ကြာညိုရွက်နှင့် တူကုန်သော၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကြင်မှ၊ ပူရေတွေ့ပြည့်စေ၍၊ ဌိတေဟိ၊ တည်ကုန်သော၊ သုန္ဒရေဟိ။ တင့်တယ်ကုန်သော၊ ဝလာဟကေဟိ၊ တိန်တိုက်တို့ကြောင့်။ မေဃေဟိ၊ တိန်တိုက်တို့ကြောင့်၊ သုဝလာဟကံ၊ သုဝလာဟကမည်၏။ သုကလျရူပေါသုမနသဗျာယိတဘန္တိ၊ သုကလျရူပေါသုမနသဗျာယိတံ ဟူသည်ကား၊ ဒါနိ၊ ယဒုဒ္ဓ ခါ၌၊ ဥဘုသပ္ပါယလာဘေန၊ လျှောက်ပတ်သော ဥတုကိုခြေင်းကြောင့်၊ သုဠ္ဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ကလ္လရူပေါ၊ ခန့်ကျန်းသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မနိယတာဝေါ။ တည်ကြည်ခိုင်ခန့်ကျန်းသော သဘောရှိ၏၊ ဟု၊ သင်သည်၊ နိဝဒေဟိ၊ နိဝရေတရားပါးပါးတို့သို့။ အနုဏ္ဏာရုဠ္ဠစိတ္တတာယ၊ မသက်ဝင်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုန္ဒရမနသာ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသော၊ ယောဂါဝစရသာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းသောဝုဋ္ဌိ၊ လိ၊ အား၊ ယံ၊ အ ကြင်တောတူမကသင်ါ ရကို၊ အာရေ့ဏူပနိဗ္ဗာနဝသေနစ၊ ကသိုဏ်းအစရှိသောအာရုံသို့ကပ်၍ ရှုတတ်သည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့် လည်း၊ ကောင်း၊ လက္ခဏူပနိဗ္ဗာနဝသေနစ၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာသို့ကပ်၍ ရှုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ကောင်း ဗျာယိတံ၊ ဖုတ်ကြည်းပြီ၊ သုနိက္ခမော သာရသုဗဒ္ဓသာသနေ သုသုက္ခံ သုနိပုဏံ သုဒုဒ္ဒသဗုသာဟိတံ ဥတ္တမမစ္ဆုတံ ပဒန္တိ၊ သုနိက္ခမော သာရသုဗဒ္ဓသာသနေ သုသုက္ခံ သုနိပုဏံ သုဒုဒ္ဒသံ ဗုသာဟိ ဥတ္တမမစ္ဆုတံ ပဒံ ဟူသည်ကား၊ ဗျာယင်္ကော၊ ဝိပသနာရှုသည်ဖြစ်၍ လည်း၊ သုဗဒ္ဓသာ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိမြင်တော်မူပြီးသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ သုန္ဒရနိက္ခမော၊ ကောင်းသောလုံ့လရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သုပရိသုဒ္ဓသိသတာယ၊ စင်

ကြယ်သောသီလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ ဟုနည်းကား။ သုသုဂ္ဂဝိ သုဒ္ဓသဘာဝတာယ။အလွန်ဖြူစင်သန့်ရှင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ် ဖြင့်၊သဗ္ဗညုတ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သံကိလေသ၊ ဥစ္စိညူးစေ တတ်ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာ၏၊ ဝေါစရဘာဝနာနုပဂမတောစ၊ ကျက်စားရာအာရုံသို့မရောက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုသုဂ္ဂံ၊ သု သုဂ္ဂမည်၏၊နိဗ္ဗာန်ဘုရားဝေါစရတောယစ။ သိမ်မွေ့သောဥာဏ်၏ကျက် စားရာအာရုံဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။နိဗ္ဗာန်။နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ပရေမဂန္ဓီ ရတာယစ၊ လွန်စွာနက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဒုဒ္ဒသံ၊သုဒုဒ္ဒသမည် ၏၊ပဏ္ဍိတာဘာဝေနစ၊ထူးခြားတတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်တတ်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သေဒ္ဓဘာဝေနစ၊ထုရားအစရှိသော သူတော် ကောင်းတို့သည်တောင့်တအပ်သည်၏အဖြစ် ရာဂိုးအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဥတ္တမံ၊ဥတ္တမမည်၏၊နိဗ္ဗာန်ဘုရားယ။ မြဲသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အမှုတ်၊ရုတေခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊နိဗ္ဗာန် သို့၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့။ ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ ရောက်လေလော၊ အတ္တပစ္စက္ခကုဋေ၊ ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြုအပ်သော၊သမ္မာပဋိပတ္တိယာ။ ကောင်းစွာကျင့် အပ်ပဋိပတ်ဖြင့်၊သန္ဓိကရောဟိ၊မျက်မှောက်ပြုလော၊ ဇုတိ၊ဤသည်လျှင် ဂါထာဘွင့် အပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊ဝေါ၊ ဤသို့။ထေရော၊ စူဠကမ ထေရ်သည်၊အတ္တာနံ၊ ပိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝဒန္တာစ၊ ဆုံးမပြီးသည်ဖြစ်၍ လည်း၊ဥတုသပ္ပာယလာဘေန။ လျှောက်ပတ်သောဥတုကိုရခြင်းကြောင့်၊ သမာဟိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိ ပဿနံ။ဝိပဿနာကို။ဥဿုက္ကာပေတွာ၊အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊အရ ဟတ္တဖိုလ်သို့ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ သတ္တ ပဏ္ဏာသမထေရ်၏အာပဒါန်၌၊ ။

ကကိကာရံ၊မဟာ၊လှခါးပန်းသည်၊ဓောတန့်ဝဓောတန့်ဟု၊ထွန်း တောက်ပသကဲ့သို့၊ဓောတန့်၊ထွန်းတောက်ပတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓမာယာ၊ လပြည့်နေ့၌၊စန္ဒိမာဟု၊လကဲ့သို့၊ စန္ဒိမံ၊ လူနတ်ပြဟ္မာသတ္တဝါတို့ခါခါမ လတ်တောင့်တအပ်သော၊ ဇလန့်၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ဒိပရှဋ္ဌံ၊ဒိပ ရှဋ္ဌံဟု၊ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့၊ဇလန့်၊ထွန်းတောက်ပတော်မူသော၊ လောက နာထကံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အဒ္ဒသံ၊မျှားမြင်ရ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊သတ္တပဏ္ဏိ ဟလံ၊စရည်းသီးကို၊ဂယာယ၊ယူ၍၊သတ္တုနော၊သင်တို့မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါ သိ"၊ကပ်လှူပူဇော်ပြီ၊ပဿနိစိတ္တော၊ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်

ဖြစ်၍။သုမနော၊ နွယ်ပန်းမနောကိုဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒိတုနှုတ်ရှိခိုး၍။အပကြွမိ၊သွားပြီ၊ ။ဣတောဒျိဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ မှ၊ကေတိ သောကပြေ။ သုံးဆဲတာကမ္ဘာထက်၌၊တဒါ၊ထိုသိမ်ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ယမလ၊အကြင်စရည်းသိုးကို၊အဒမ်။ကပ်လှူရပြီ၊ တသကမ္ဘသ၊ထိုသို့လှူခါနီးရသော ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသာ၊ အစွမ်း ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာတိစာနာမိ၊ မသိရောဘူး။ ဣဒံ။ဣသို့ မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်။ဖလခါနသာ၊ စရည်းသိုးဟူဖြတ် အလှူ၏။ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း။ ။ဃသ်ုံ၊ဝါအား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာ တို့ကို၊ဈာပိတာ၊ဖျက်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ပ၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာ သနံ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတံ။လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဣသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

ပန်။ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဒိုပတ္တိ။ အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တေ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဒိတိ၊သာမနဿ၊စာတော၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက် သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဒန္ဓိ၊မောရတိ၊အာဒိနာ။ နဒန္ဓိ၊မောရေ၊ဣသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ တာယေဝဂါထာ။ ထိုဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ပစ္ဆိဒါဟာသိ၊ တဘန်ဖြင့်ဆိုပြန်၏။တေန၊ထို့ကြောင့်။ အာသ၊ ထိုစူဠကမထေရ်၏၊ဇုဒ ဓေ၊ဣဂါထာသည်ပင်လျှင်၊အညုံ့အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကရေ၊ ပြော ကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဣသည်သျှင် အပြီးသတ် တည်း။ ။ စူဠကဿရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ စူဠကမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွယ် သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၆၇-အနုပမဿရဂါထာ၊

နန္ဒမာနာဂတံစိတ္တာတိအာဒိကာ၊နန္ဒာမနာဂတံစိတ္တာ၊ဣသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ အနုပ မဿရသ၊အနုပမမထေရ်၏။ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ပိ၊ ဣအနုပ မမထေရ်သည်လည်း။ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံ တော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သော ကုသိုလ်အာထုး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထာဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋ။ ပနိဿယံ၊အာရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ဝုဋ္ဌံ၊ဒါန

သိလဒေဝရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိန္တနေ့၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍ဟုတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ဂ သ္ဓာမှ၊ သတ္တသတ္တတိမေဂဿ၊ ရုနစ်ဆဲ့ရုနစ်က ဗ္ဗာမြောက်၌၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးဘိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဇ္ဇောဟောက်သည်ရှိသော်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွတ်အလို့ငှါ၊ ရထိယံ၊ ခရီးမ၌၊ စရန်တို့၊ ကြွသွား၊ တော်မူသော၊ ပဒုမံနာမ၊ ပဒုမအမည်တော်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုद္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုद္ဓါဖြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာကုလိ ပုပ္ပေဟိ၊ မှန်ကူပွင့်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်ကြ၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တောနကမ္မေနုဃောင်းမှ ကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပေါ်တို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဒုဗ္ဗကုလေ၊ ကြွယ်ဝသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား ဖြစ်၍၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်းရူပကာယနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အနုပမောတိလဒ္ဓနာမော၊ အနုပမဟုရအမည်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှင့်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နတာယ၊ အရဟတ္တမဂ်လို၏အားကြီးသောအကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကုဏ်ငါးအားရုံတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွား၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ အရုဏေ၊ တောင်း၊ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏၊ ထသ၊ ထိုအနုပမမထေရ်၏၊ ဗိတ္ထိ၊ စိတ်သည်၊ ဗဟိဒ္ဓါသု၊ အပြင်ကုန်သော၊ ရူပါဒိအာရုံမျှထောသု၊ ရူပါရုံအစရှိသောငါးပါးသောအာရုံတို့၌၊ ဝိဓာဝတိ၊ ထိုမှဤမှပြန့်လွင့်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ပရိဝဇတိ၊ ထိုမှဤမှပြန်၏၊ ဝေဂေ၊ အနုပမမထေရ်သည်၊ ဝိဓာဝန္တံ၊ ထိုမှဤမှပြန့်လွင့်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်ထိုးသည်ဖြစ်၍၊ ။ နန္ဒမာနဝဂတံ စိတ္တံ။(၄)၊ မာနဏ္ဍေမံ နိယောဇယိတံ၊ နန္ဒမာနဝဂတံ စိတ္တံ။(၄)၊ မာနဏ္ဍေမံ နိယောဇယိဟု၏၊ ဆုမာဟိဒ္ဓိဟိ ဂါထာ ဟု၊ ဤနှစ်ပါးသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဩဝေါဒ၊ ဆုံးမ၏၊ ။ စိတ္တ၊ ယုတ်မာညှစ်ညှင်းဆိုးဝမ်းလှစွာသောအိုစိတ်၊ တွံ၊ သင်စိတ်သည်၊ နန္ဒမာနဝဂတံ၊ ရူပါရုံသန္ဓါရုံအားဖြင့်သောဝတ္ထုကာမဂုဏ် အာရုံတရား၌ရောက်၏၊ သူလံ၊ တံကျင်နှင့်တူသော သုံးပါးသောဘဝ ကိုးပါးသောဘဝ၌၊ အာရောပမာနကံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး ကုံကိုလေသာတို့သည်တင်အပ်၏၊

ယေန၊အကြင်အရေပ်ခ္ခ၊သွေးလံ၊ တံကျင်ဟူဆိုအပ်သော သုံးပါးသောဘဝ ကိုးပါးသော ဘဝသည်ရင်း။ ကဋ္ဌိဂ်ရံ၊ စင်းတည်တုံး အမည်ရှိသော ကာမဂုဏ်သည်လည်းကောင်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေနတေနေ၀၊ထိုထိုဘဝသို့ ဆောင်တတ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒယိ။ သင်သွား၍နေတတ် ၏။ ၊စိတ္တကဋ္ဌ၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးစွမ်းလှစွာသော မျှောက်နှင့်တူ သောဒိုစိတ်၊တသွား ထိုသို့နှစ်သက်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ကိုဖြစ်စေတတ် သောကြောင့်။ အဟံ၊ငါသည်၊ ဗြဟ္မာ၊ဆိုအံ့၊ စိတ္တဒုဋ္ဌ၊ကာ၊စိတ်ဟူဆိုအပ် သောမျှားသော အခြင်းအရာရှိသောမိမိ၏ အကျိုးကိုဆောင်တတ်သော အဆွေခင်ပွန်းယုတ်၊ တံ၊သင့်ကို၊ဗြဟ္မာ၊ နောက်ဆင့်တာဒနုထပ်မနှ၍ဆို ပြန်ဦးအုံ့၊တေ၊သင်သည်၊ဒုလ္လဘော၊ရခဲသော၊သတ္တဝါ၊ ဘုရားဖြစ်ရာကာ လကို၊လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပြီ၊ အနုဿေ၊မကောင်းသောအကျိုးခ္ခ၊ ခံ၊ငါ့ကို၊မာန် ယောဇယိ၊မတိုက်တွန်းပါလင့်၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာခ္ခ၊နန္ဒမာနာဂတံစိတ္တာတိ၊ နန္ဒမာနာဂတံစိတ္တဟူသည် ကား၊နန္ဒမာန၊ ရူပသဒ္ဒစသည် ဂေါ်ရုံအာရုံခ္ခ တပ်နှစ်သက်တတ်သော၊ စိတ္တ၊ဒိုစိတ်၊အာဘိနန္ဒမာနံ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ အာဂတံ၊ဖြစ်၏၊ ဥပဋ္ဌန်း၊ဖြစ်၏၊သူလမာရောပမာနကန္တိ၊သူလမာရောပမာနကံဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခ၊ပုတ္တိခ္ခာနတာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊သူ လဆဒိသတ္တာ။တံကျင်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သူလံ၊တံကျင်သမ္ပယ် ဖြစ်သော၊တံတံဘဝ်၊ထိုထိုဘဝသို့၊ ကမ္မကိလေသောတိ၊ ကံကိလေသာ တို့သည်၊ကြွေကံကာလ်၊ဤမျှ၊ထောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အာရောပယ မာနံ၊တင်ထား အပ်၏၊တေနတေနေ၀ဝေယိတေနဘူတံ ကဋ္ဌိဂ်ရုန်ဟု၊တေန ☰ တေနေ၀ဝေယိတေနဘူတံ ကဋ္ဌိဂ်ရံဟူသည်ကား၊ သူလသခ်ါတံ၊တံ ကျင်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ယဘ္ဌယဘ္ဌကဝါစ၊ အကြင်ကြင် ဘဝမှလည်း ကောင်း၊ကဋ္ဌိဂ်ရသခ်ါတာ၊ကဋ္ဌိဂ်ရဟုဆိုအပ်သော။အဓိကုန္ဒနာမကာ၊ စင်းတီးတုံးဟူ၍ရှိအပ်သောအမည်ရှိသော၊ကာမဂုဏာစ၊ ကာစဂုဏ်မှ လည်းကောင်း၊တေနတေနေ၀ပါ၀စိတ္တေန၊ ထိုထိုသို့သောအကုသိုလ်စိတ် ဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒယိ၊သင်သွား၍နေ၏၊တံတာဒေ၀ဒ္ဓါနံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့သာ လျှင်၊ဥပဂန္တွယိ၊ကပ်ရောက်၍၊အာတ္တနော၊ မိမိ၏၊အနုတ္ထံ၊အကျိုးမရှိသည် ကို၊နသလ္လက္ခေသိ၊သင်မမှတ်တတ်၊ ၊တာဝတံစိတ္တံကဋ္ဌိဗြဟ္မဒိတိ၊ တာဝတံ စိတ္တကဋ္ဌိဗြဟ္မဟူသည်ကား၊ စိတ္တကဋ္ဌ၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးစွမ်းသော ဒိုစိတ်၊စိတ္တကာဋ္ဌကဏ္ဍို၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်းဆိုးစွမ်းလှစွာသောဒိုစိတ်၊

တံတားသွားမ ပတ္တာဘာဝတော၊ ထိုထိုဖြတ်နိုး်တတ်သော သတောဂ္ဂိသော အဖြစ်ကြောင့်၊အာဟံ၊ငါသည်၊ ကယေသဟာမိ၊ဆိုး၏၊ ဗုဒ္ဓပိ၊တဘာန်လည်း၊ တံ၊သင့်ကို၊ ဗြဟ္မာ၊ငါဆိုး၏၊ ကယေမိ၊ ငါဆိုး၏၊စိတ္တဒုဋ္ဌိက၊ စိတ်ဟုဆိုအပ်သော အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သော ဟယ်အဆွေခင်ပွန်းယုတ်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဗဟုကာရသာ၊ များသောအခြင်းအရာရှိသော၊သန္ဓာ နသ၊အစ္ဆတ္တသန္ဓာန၊ဗဟိဒ္ဓသန္ဓာန၏၊ အနုဋ္ဌာပယတော၊လောကီလော ကုတ္တရာနှစ်ပြားသောအကျိုးမဲ့ကိုဆောင်တတ်သော၊ စိတ္တသင်္ခါတံ၊စိတ် ဟုဆိုအပ်သော၊မိတ္တဒုဋ္ဌိ၊ ဟယ်အဆွေခင်ပွန်းယုတ်၊စိတ္တဒုဋ္ဌတာတိ၊ စိတ္တဒုဋ္ဌတာဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန်၊ ဣတ်ကြကုန်သေး၏၊ စိတ္တသင်္ခါတံ၊ စိတ်ဟုဆိုအပ်သော။ အလက္ခိုကေ၊ ယုတ်မာများထွေအသရေရှိသော၊ အပ္ပဝုညေ၊ နည်းသောဗုဒ္ဓ၊ရှိသောဒိုစိတ်၊ ဣတိဒေယံ၊ ဤသည်ကား၊ အထွေး၊အနက်တည်း။ ကိန္တု၊ အသို့သျှင်၊ ဗြဟ္မာ၊ဆိုသနည်း၊ ဣတိ၊စေ၊ ဤသို့ဆိုကြား၏။ သတ္ထာတေ ဒုလ္လဘောလဒ္ဓေါ နာနုဗ္ဗေမံ နိယောဇယိတိ၊ သတ္ထာတေ ဒုလ္လဘောလဒ္ဓေါ နာနုဗ္ဗေမံနိယောဇယိဟူ၍၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏။ ကပ္ပါနံ အာသင်္ချေယျံ ပိနာမ၊ နဝုတာကုဋေတို့ဖြင့် ရေတွက်ခြင်း ဌာမတာတ်ကောင်းသောကမ္ဘာကာလတို့ပတ်လုံးလည်း၊လောကေ၊လောက သည်း၊ဗုဒ္ဓသုညော၊ဘုရားမှဆိတ်သည်၊ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊သတ္တရိ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဥပ္ပန္နေ ပိ၊ပွင့်တော်မူသော်လည်း၊မနုဿတ္တသဒ္ဓါပဋိလာဘာဒေ ယော၊လူ၏အဖြစ်သဒ္ဓါတရား၌ဖြည့်ဆုံသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်တို့ကို လည်း၊ဒုလ္လဘာ၊ဝေ၊ရခဲကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေသု၊ထိုလူ၏အဖြစ် သဒ္ဓါတရား၌ဖြည့်ဆုံသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ လဒ္ဓေသုစ၊ရကုန် သည်ရှိသော်လည်း၊ သတ္ထာပိ၊ဖြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ အာလဒ္ဓေါ၊ယော၀၊ ရနိုင်ခဲသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝေ၊ ဤသို့၊သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို ဒုလ္လဘာ၊ရခဲ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တယာ၊သင်သည်၊လဒ္ဓေါ၊ဘုရား၊ဖြစ် ရာကာလလူ့ဘဝကိုရအပ်ပြီ၊တထိ၊ထိုဘုရား၊ဖြစ်ရာကာလ လူ့ဘဝကို၊ လဒ္ဓေ၊ရအပ်သည်ရှိသော်၊သမ္ဘတိ ပိ၊ယခုအခါ၌လည်း၊အနုဋ္ဌေ၊အကျိုးမ ရှိသော၊အဟိတေ၊အစီးအပွါးမရှိသော၊အာယတိ၊ နောင်အခါ၌လည်း၊ အနုဋ္ဌာ၀ဟော။ စီးပွါးမဲ့မျိုး၊အကျိုးကို ဆောင်တတ်သော၊ ဒုက္ခာ၀ဟော၊ ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်တရား၌၊ ဝံ၊ငါ ကို၊မာနိယောဇေသိ၊ မယ္ယဉ္စပါ၊ဝေလင့်၊ ဣတိ၊ဝေ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊အနုပမ မထေရ်သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဩ၀ဒေန္တော၊ဝေ၊ဆုံး၊မသည်

ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝေဒနာတွေ့ကြုံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ်း၊ရောက်လေ၏၊ တေန၊ထိ ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ အာကော်လဝုဋ္ဌိယမထေရ်၏အပဒါနိုဒ္ဒေ၊ ။

ပဒုမောနာမ၊ပဒုမအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ စိတ္တကူဋေ၊ စိတ္တကူဋ်တောင်၌၊ ဝသိ၊နေ တော်မူ၏၊သယမ္ဘူ ၊သစ္စာလေး၊ပါး၊ကိုကိုယ်ထိုင်သိဖြင့်တော်မူပြီး၊သော၊ အပရာဇိတ်၊ ရုန်သူတို့သည်မအောင်အပ်သော၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြတ် စွာဘုရား၊ကို၊အတ်၊ငါသည်၊ ဒိသွာန၊ဖူး၊ဖြင့်ရ၍၊ ပုဋ္ဌိတ်၊ပင်လုံး၊ကျွတ်ပွင့် သော၊ အာကာလ၊မှန်ကူပင်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ တဒါ၊ ထိုဖြင့်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဩဘိနိတ္တွာန၊ ဆွတ်၍၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေး၊ခိုင်ကိုယ်တိုင် တည်မတ်သိဖြင့်တတ်သော၊ပဒုမနာမက်၊ပဒုမအမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြာတ်စွာဘုရား၊သို့ဥပဂတ်ကွာ၊ကပ်ရောက်၍၊ပူဇော်သိ ၊ပူဇော်ပြီ၊သတ္တသတ္တ တိကပ္ပမှ၊ခုနစ်ဆဲ့ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ယံဝုဗ္ဓ ၊ အကြောင်မှန်ကူပန်း၊ကို၊အာသိပူ ဇေယိ ၊ပူဇော်ခဲ့ပြီ၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟာသာ၊အစွမ်း ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ ၊အပါယ်လေး၊ပါး၊ကို၊ ယံနာဘိဇာနာမိ၊ အကြောင်မသိရှေး၊ ဟုတ်၊ ဤသို့အပါယ် ၊လေး၊ပါး၊ကိုမသိရခြင်း၊တည်း၊ဟူသောအကျိုး၊သည်၊ဗုဒ္ဓ ပူဇောယ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ပန်း၊ပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊အာကျိုး၊ပေ၊တည်း၊ ။ မယ္ဟံ ၊ငါအား၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်း၊အပ် ကုန်ပြီ၊(ပ)၊ဗုဒ္ဓသ ။ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အဆုံး၊အမတော်ကို၊ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဟုတ်၊ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ဟောအပ်၏၊ ။အနုပမဏ္ဍေရဂါ ထာဝဏ္ဏနာ၊ အနုပမမထေရ်၏ဂါထာအာဘွယ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီး၊ခြင်း၊သို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဌမဝဂ်-၁၆၈-ဝဇ္ဇိတဏ္ဍေရဂါထာ၊

ဿ သံသာရဒီဃမဗ္ဗါနဉ္စ အာဒီကာ၊သံသာရဒီဃမဗ္ဗါနဉ် ဤသို့အာစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ဝဇ္ဇိ တဏ္ဍေရသ၊ ဝဇ္ဇိတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယမ္ပိ၊ဤ၊ဝဇ္ဇိ တမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုဂိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရား၊ရှင်တို့၏အာထံ တော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော ပြုခဲ့ဘူး၊သောကဲလွန်သော ကုသိုလ်အာထုး ကျေးဇူး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍတဏ္ဍာ၊ဝေ၊ထိုထိုသို့သော၊တုံ၊ဘ၊ဝ၌၊ ပညာ

ဒိုးဒါနဝသိလဆာစရိယသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိန္တနေနှာ၊ သည်းမူးသည်ဖြစ်၍ ဆွေတော်၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ပဏ္ဍသဠိမေကပြေး ခြောက်ဆဲ့ငါးကမ္ဘာထက် ဌိုးကေသို့ ပစ္စန္တဂါမေ၊ တခုသောပစ္စန္တရောဇ်ရှာ၌၊ ဒီဠဒ္ဌိတွေ့၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညာ တံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဏ္ဍော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝနစရကော၊ တောသွားယောက်ျား သည်၊ ဟုတွေ့၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့် လည်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပဗ္ဗတဂုဟာယံ၊ တောင်ဂူ၌၊ ဝိဟာရန္တံ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော၊ ဥပသန္တံနာမ၊ ဥပသန္တအမည်ရှိ သော၊ ပစ္စေကဗုद्ध၊ ပစ္စေကဗုद्ध၏ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသံ၊ မျက်မြင်ရ၏၊ သော၊ ထိုတောမူခိုးသည်၊ တာသား ထိုပစ္စေကဗုद्ध၏၊ ဥပသမံ၊ ငြိမ်သက်သော ဆွေနွေးရှိသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စမ္ဘကဝုံပွေနှုံ၊ စကားပန်းမြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အာကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုတောသွားယောက်ျားမူခိုး သား သည်၊ တေနဝုညကမ္မေ နု၊ ထိုသို့သော်ဒါနိုးရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသုနတ်ပြည်လူ ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဆွမယ်ဖို့ ဗုद्ध၊ ပွါခေ၊ ဤငါ တို့ဂေါတမပြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကော သလတိုင်း၌။ ဆုတ္တကုလေ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကုန်လုံကြွယ်ဝသော အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လာ၏။ ဇာတဒိဝသတော၊ ဖွားသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မာ တုဂါမဟတ္ထကတော၊ မိခိုးမလက်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ရောဒတိ၊ ငိုကြွေး၏။ ပြိဟွလောကတော၊ ပြိဟွတံမှ၊ စပိတွာ၊ ရုတေ၏၊ ဆွမ်း၊ ဤလူ့တံ သို့၊ အာဂတော၊ လာသောသူသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ မာတုဂါမ သမ္မာသံ၊ မာတုဂါမတို့၏အတွေ့ကို၊ နသဟတိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ တသ္မာ မာတု ဂါမသမ္ဘာသဝဇ္ဇနတာ၊ ထိုသို့မာတုဂါမတို့၏ အတွေ့ကိုပယ်ကြဉ်ရှောင် ရှားတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇိတောတွေဝနုံ၊ ဝဇ္ဇိတပုဏ္ဏသော အမည်သည်သာလျှင်၊ ဓာတံကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုဝဇ္ဇိတအမည် ရှိသောသတ္တိသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ် ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ ရေမီး အစရှိသောအံ့ဆန်းသော တန်ခိုးပြာဋิဟာကို၊ ဒိသ္မာ မူးမြင်၍၊ ပဋိလဒ္ဓ သဒ္ဓေါ၊ ရုအာပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿ နံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့ပင်လျှင်၊ သဠာဟိ ညော၊ ခြောက်ပါး သော အာဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ စမ္ဘကဝုဋ္ဌိယမဟာရ၏အပဒါန်၌၊ ၁

ဥပသဒ္ဓေနာ၊ ဥပသဒ္ဓေအမည်ရှိသော၊ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ပရွေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗတဒ္ဓေရေ၊တောင်ကြားခွ၊ ဝသတိ၊နေတော်မူ၏၊ကော်စမ္ဗ ကံ၊ စကားပန်းတပွင့်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ နရုတ္တမံ၊ပရွေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥဂဏ္ဍီ၊ကပ်၏။ ၊ပဿန္ဒိတ္တော၊ကြည်ညိုးသောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဘော ပာဏေဟိ၊လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ပဋိဂ္ဂဟေ၊ယူ၍။အပရာဇိတံ၊ရန်သူတို့သည် မခေါင်အောင်အပ်သော၊ပရွေကရနိဗုတ္တမံ၊ ပရွေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ပူဇ ယိ၊ပူဇော်ပြု၊ဣတောဘာ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ပဋ္ဌမသဒ္ဓါကပ္ပေ၊ ခြောက်ဆဲ့ငါး: ကမ္ဘာသက်၌၊ယခုမှ၊အကြင်စကားပန်းကို၊ အဘိပူဇယိ၊ပူဇော်ပြု၊တေန ဝုညကမ္မေန၊ ထိုသို့စကားပန်း လှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ဤသို့မသိခြင်းတည်း ဟူသောအကျိုးသည်၊ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ပရွေကဗုဒ္ဓါအား စကားပန်းလှူခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊ မယှံ၊ငါအား။ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ဇရတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ(ပ)။ ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊ ဓာတုံ၊အမတောက်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣကိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟော အပ်၏။ ၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါး သောအာဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတ္ဝါပန၊ဖြစ်ပြီး၍ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေတူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊အနုဿရိတ္ဝာ၊ အပမာဏတဲလဲလအောက်မေ့၍၊ဓမ္မသံဝေဝေ နေ၊ဓမ္မသံဝေဂျာဏာဖြင့်၊ ၊သံသာရံဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ပ၊နတ္ထိဒါနိပုနဗ္ဘဝေါတိ၊ သံသာရံဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ပ၊ နတ္ထိဒါနိပုနဗ္ဘဝေါဟု၍၊ဒွေဂါထာ၊နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၊တော်မူ၏၊ ၊အဒ္ဓါဘုတောဘာ၊အဓိက်တိုက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ပုထုဇ္ဇနောဘာ၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ အရိယာသစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ အပသဿံအပသဿန္တော၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့် မမြင်ခြင်းကြောင့်၊ ဒီဃံ၊ရှည်စွာ သော၊အဒ္ဓါနံ။ကာလပတ်လုံး၊သံသာရံ၊ သံသရာ၌၊ ပရိဝတ္တိသံ၊အဖန်တ လဲလဲဖြစ်ရ၏၊အပ္ပမတ္တာသု၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသော၊ တ သုမေ၊ ထိုငါအား၊သံသာရာ၊ကမ္ဘဝန်ကိလေသာဝန် တည်းဟူသောသံသရာတို့ ကို၊ဝိနုဒ္ဓိကတာ၊အရေဟတ္တာမင်ဖြင့်ဖျက်ဆီး အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊သတ္တာ။ ကြွင်းမဲ့ဥသုံ့သုံ့ရုံကုန်သော၊ဂတိ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောငါးပါးသောဂတိတို့ကို၊ သမုဒ္ဓိန္နာ။ကောင်းစွာဖျက်ဆီး အပ် ကုန်ပြီ၊ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘာနဘဝတစ်ခု ဖြစ်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ၊

။ တဏ္ဍုလကထာတို့ဖြင့်၊သံသရေနှင့်၊သံသရဲဟူသည်ကား၊သံသရေနှင့်ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍။ တဖွဲ့ဖွဲ့ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘုံဘဝတို့အာဒါနနိုင်ကွေ့ပတ်သော။ ခန္ဓာဝန်ကိုယူဆောင်ရခြင်း ခန္ဓာဝန်ကိုပစ်ချရခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊အပရာ။တပါးသောနုဂ္ဂတိသုဂတိတို့၊အပရံ၊တပါးသောနုဂ္ဂတိသုဂတိတို့သို့၊သန္ဓာဝင်ရောက်ကျင်လည်ခြေပါးပြေးသွားရသည်ဖြစ်၍၊ဒီစဟမဒ္ဓါနဉ္စာ။ဒီစဟမဒ္ဓါနံဟူသည်ကား၊စိရကာလံ၊ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊အာနာဒိမတိသံသာရေ၊ အစအာဒီအသိမဲ့စွာသံသရာ၌၊အပရိမာဏံ၊နှိုင်းရှည်မဆုံးခါပတ်လုံး။ ဂတိသွတိ၊ဂတိသုဟူသည်ကား။ သုဂတဒုဂ္ဂဒုဘုံနှင့်၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ဂေ၊မ္ဘာနှင့်၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့၏၊ဝသေနှင့်၊အစွမ်းအားဖြင့်၊သုဂတိဒုဂ္ဂတိသု၊ သုဂတိဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၌၊ပရိဝတ္တိသန္ဓိ၊ပရိဝတ္တိသံဟူသည်ကား၊ဃနိယနှင့်ဝိယ၊ ကြိညူစ်ယနှင့် ရားစက်အလား၊ကဲ့သို့၊ပရိဘ္ဘမန္တော၊ဖျတ်ခွဲလည်ရသည်ဖြစ်၍၊စဝနုပဋ္ဌနဝသေနှင့်၊စုတိပဋိသန္ဓေတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊အပရာ၊ဤဘဝမှ၊အပရံ၊ထိုဘဝသို့၊ပရိဝတ္တိ၊အဖန်တလဲလဲဖြစ်ရခြင်း၊ဟု၊ဘဝမှနုသား၊ထိုသို့အဖန်တလဲလဲဖြစ်ရခြင်း၏ကား၊ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊အပသမ်းဒေ၊ရိယသစ္စာနိသန္ဓိဘူ၊တာပုထုဇဉ်နှောတို၊ အပသမ်းအရိယသစ္စာနိ သန္ဓိဘူတောပုထုဇဉ်နှောဟူ၍၊အာဟာ၊ဆိုတော်မူ၏၊ဒုက္ခာဒီနိ၊ ဒုက္ခအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဉာဏစက္ခုနှာ၊ ဉာဏ်စက္ခုဖြင့်၊ အပသာနေ့၊ မရှုမထင်မဆင်ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ အပဋိဝိဇ္ဈနေ့၊ထိုးဖောက်၍မသိခြင်းကြောင့်၊တတောဝေ၊ထိုသို့မသိမထင်မဖြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊အဝိဇ္ဇနတာယ၊မောဟတည်းဟူသောအရိုက်သည်ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဋ္ဌိဘူတော၊ အရိုက်အာတိဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဝုတ္ထုနှံ၊မျှားစွာကုန်သောကိလေသာတို့ကို၊ ဧနနာဒီဟိ၊ ဖြစ်စေခြင်း အစရှိကုန်သော၊ကာရဏေဟိ၊အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ဝုတ္ထုနော၊ဝုတ္ထဇဉ်သည်၊ဟောနော၊ဖြစ်လျက်၊ဂတိသု၊ငါးပါးသော ဂတိတို့၌၊ ပရိဝတ္တိသံ၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ်စေအပ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊တောနေ၀၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဝ၀ါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊စတုန္နံဘိက္ခဝေ အရိယသစ္စာနံ့အာနုဘောဝအပ္ပဋိဝေ၀ေ၀ဝိဒ်ဒီ၊ ဝမဒ္ဓါနံ့သန္ဓာ၀ိတံသံသရိတ်မမ ဣ၀ေ၀ တုမှာကဿာတိ၊ စတုန္နံဘိက္ခဝေ အရိယသစ္စာနံ့အာနုဘောဝအပ္ပဋိဝေ၀ေ၀ဝိဒ်ဃ၊ဝမဒ္ဓါနံ့ သန္ဓာ၀ိတ်သံသရိတ်ဟူ၍၊အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်

သော၊အရိယသစ္စာနှုံ၊အရိယသစ္စာဘို့ကို၊ အနုဗောဓား သောကုတ္တရာ တရားကိုးပါး အာ၊လျော်စွာမသိခြင်းကြောင့်၊အပ္ပဋိဝေဓာ၊ထိုးတွင်း၍မသိ ခြင်းကြောင့်၊ဝေ၊ဤသို့၊ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော ဒုက္ခံအာဒ္ဓါနံ။ ဤအဓွန်သမယ ကာလမဆုံ၊အခါပတ်လုံ။ မမ ဣဝ၊ ငါဘုရား၊အား၊လည်း၊ကောင်း၊ တုမှာ ကဠေ၊သင်ချစ်သား၊တို့၊အား၊လည်း၊ကောင်း။သန္ဓာဝိတံ၊ ထိုမှ၍မှ ပြေး၊သွား၊ရ ကုန်လေပြီ၊သံသရိတံ၊တ ပြောင်းပြန်ပြန်ကျင်လည်ရကုန်လေပြီ၊ ဝဋ္ဋနေ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊သောနည်း၊ဖြင့်။ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေး၌၊ပုထုဇဉ်သည်း ဟု တွေ့။ ဖြစ်၍၊ဒုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊သတ္တာ၊ရှာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဒိန္နနုယေန၊ဩ ဒ၊ရေး၊ပေး၊တော်မူအပ်သောနည်း၊ဖြင့်။အပ္ပမတ္တသ၊ မမေ့မလျော့သော၊သ တိရှိသော၊ အပ္ပမာဒပဋိပတ္တိယာ၊မေ့လျော့လွတ်ကင်း ကြည်ရှောင်ခြင်း ကြောင့်၊သမာဓိပဿနာဘာဝနံ၊သမထဝိပဿနာဘာဝနာကို၊မတ္ထကံ အပြီးအဆုံး၊သို့၊ပါ၊ပေတွား၊ရောက်စေ၍၊ဌိတသ၊တည်သော၊တ သမယံ ထိုငါ အား၊သံသာရဝိနိဋ္ဌိကဟာတိ၊သံသာရဝိနိဋ္ဌိကတာ ဟု သည်ကား၊ ဧတေဟိ၊ထိုကံကိလေသာတို့ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သံသ ရဏ္ဍေ၊ ထိုမှ၍မှ ကျင်လည်ရာ၊ပြေး၊သွား၊ရကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ ကြောင့်၊ဧတေဟိတိ၊ ဧတေဟိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ပြအပ်ကုန်သော၊ တေ၊ထိုကံကိလေသာတို့သည်။ သံသာရေ၊ သံသာရမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊လဋ္ဌနာမာ၊ရအာပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ကမ္မကိလေသာ၊ ကံကိ လေသာတို့ကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန။ အရဟတ္တမဂ် သံထွက်ဖြင့်၊ သမုစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဂတနဋ္ဌာ၊အညစ်အကြေး ကင်းသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။နိဗ္ဗာနံ။ငြိမ်းခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက် ကုန်၏။ဂတိသဗ္ဗာသမုစ္ဆိန္နာတိ၊ဂတိသဗ္ဗာသမုစ္ဆိန္နာဟု သည်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ကမ္မကိလေသဝဋ္ဋာနံ။ကမ္မဝဋ်ကိလေသာဝဋ်တို့ကို၊ဝိနိဋ္ဌိကတတ္တာ။ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နိရိယာဒိကာ၊ နိုရယဂတိတိရစ္ဆာန ဂတိပေတဂတိမနုဿဂတိနေဝဂတိဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊သဗ္ဗာဝိ၊ အလုး ရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဂတိယော၊ ဂတိတို့ကို၊ သမ္ဘဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ လျှင်၊ဥစ္ဆိန္နာ၊ဖျက်ဆီး၊အပ်ကုန်ပြီ၊ဝိဒ္ဓသိတာ၊ဖျက်ဆီး၊အပ်ကုန်ပြီ၊တ တော ဝေ၊ထိုသို့ဖျက်ဆီး၊အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဒါနိ၊ယခုအခါ ၌၊အာယတိ ံ၊နောင်အခါ၌၊ဝုနတ္ထာ ဝေါ၊တဘာနံ၊အသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဣဒမေဝ၊ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ ဝဏ္ဏတာမ ဏ္ဍ၏၏၊အညံ၊ အာရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြား၊ခြင်းသည်၊အ

ဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဆိုတိ။ ဤသည်လျှင် ဝဋ္ဌိတမထေရ်၏ဝတ္ထု၊ အားပြုတည်း။ ဝဋ္ဌိတကြွေရဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ ဝဋ္ဌိတမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဏ္ဍမဝဂ်-၁၆၁-သန္ဓိတကြွေရဂါထာ။

အာသဿကြွေဟရိတောဘာသေတိအာဒိကာ၊ အသဿကြွေဟရိတောဘာသေ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သန္ဓိတကြွေရသား၊ သန္ဓိတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ဤသန္ဓိတမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ခြေးခြေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဇ္ဇတဇ္ဇာဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတောဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေတိ သေကပ္ပေ။ သုံးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ သိဒ္ဓိ သား၊ သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ သတ္တုရိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ အမျိုးအမည်မထင်ရှားသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ တသ္မာ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ပမိုဿံ ယုတ္တံ။ ဖြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်နှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသတိ၊ သိတင်းသုံးတော်မူသနည်း။ ဆိုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိတ္တာ၊ မေးလျှောက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတာတာဝံ၊ ပရိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးတော်ဧကို အာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိနာမ၊ ဘုရားတို့စည်လျက်၊ အနိစ္စတာဝသံ၊ မမြဲသောသဘောဟူ၍ နိုင်ငံသို့၊ ဂန္ဓတ္ထိ၊ လိုက်ရကုန်သော်၏၊ သင်္ခါရာ၊ တောဘုမဂသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အဟောသု၊ ကြေမွှဲခန့်ညားရှိကုန်စွ၊ အရဝါ၊ အမြဲအနှည်မတည်ကုန်၊ ဆိုတိ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စသညံ၊ အနိစ္စသညာကို၊ ပဋိလဘိ၊ ရ၏။ ထံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားကို၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဗောဓိပုစ္ဆာယ၊ ပုဏ္ဏာရိကာ

ဗောဓိကိုပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ဥဿာဟေသိ၊ အားထုတ်စေ၏၊ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဗောဓိရက္ခသမိုဝ်၊ ဝုဏ္ဏာရိုက်ဗောဓိပင်၏အနီးသို့၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ ဝိပဿနုံ၊ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊အာနုဿရေ၊ အာဘန်တလဲလဲ အမြဲမပြတ်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဗောဓိ ၊ဝုဏ္ဏာရိုက်ဗောဓိကို၊ ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုး၏၊ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊တေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေ၀မနုဿသုခ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်ဘုန်းသံသရေ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဇာမတ္တိုဝုဋ္ဌ၊ပ္ပါ ဒေ၊ဤ၀ေဘုဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလမဂ္ဂေ၊ကောသလတိုင်း၌၊ ဇာတ္တာ ကုလေ၊ ပစ္စည်းဥဿုံ ပြည့်ရုံသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော်ဘွား၊ဖြစ်၍၊သင်္ဘောတော်ကိုလဆန္ဒနှာမော၊သင်္ဘောဟဟုခေါ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝယပ္ပတ္တော၊တ ဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိ၊သော၊အနုစ္စတာ၊ပန္နိသဝုတ္တိ။အနုစ္စာ၀ဝနှာနှင့်စပ်ရှက်သော၊ဝမ္မဂဏ၊ တရားစုကို၊သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၍၊ သံ၀ေ၀ဇာတော၊ ဖြစ်သောထိုတိ လနဲ့ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနုံ၊ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌ ပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ဥဿာ၊အသီး၊ပါ၊ရဟိတ္တာ၊သန္ဓာ၊ရ၊။ ၊ရှိ၍ ကံ၊ ရင့်မာခြင်းသို့၊ ဂတတ္တာ၊ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နစ်မုဏ်ယောဝ၊ မကြာမီဖြင့်ဝိပဿနာ ဆဋ္ဌဘိညော၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟော သေ၊ဖြစ်၏။ ၊သော၊ ထိုသင်္ဘောတော်မထေရ်သည်၊အာကာသေ၊ မတ်မတ်၏၊ဝုဋ္ဌေန ၀ါသံ၊ ရှိုးခဲ့နေကျားသောခန္ဓာအပဉ္စကို၊အနုဿရေ၊အာဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊သင်ပ သား၊သင်ခမည်အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာ၊လေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ဗောဓိ၀န္ဒနံ၊ ဝုဏ္ဏာရိုက်ဗောဓိကို ရှိခိုးခြင်း၊ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ ဒီ ဿတိအနိစ္စသည်ပရိုလာဘာ၊ ဘုရား ဂုဏ်တော် ကိုအာဘန်တလဲလဲ၊အောက်မေ့ခြင်းဟူ၍ဆိုအပ်သော ဗုဒ္ဓ ဒီ ဿ တကမ္ဘဏ္ဍနံ၊ခြင်းဖြစ်သောသည်ကိုတော်ကိုမကသိ ၊ရတို့၏အမြဲအရှည်မတည်ခြင်းဟူ၍ဆိုအပ်သောအနုစ္စသည်ကိုရခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒီ ဿ ရှိ ၀ဿာ၊အာဘန်ဘလဲလဲအောက်မေ့၍၊ တ ဒုပန်ဿယေန၊ထိုဝုဏ္ဏာရိုက်ဗောဓိ အား၏ရှိခိုးခြင်းအစဟိုသောအားကြီးသောအကြောင်းဖြင့်၊ အဇ္ဇနော၊ပမိ ဓိ ၍ ဝိ ဿ ဝ ဝ ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူး၊တရား၊ထူး၊ကို၊ရခြင်း၊ကို၊ပကာသေ၊ကြောင်း ထင်ရှား၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊အယ္ယ ဣ ဟ ရိ ၊ တော ၊ ဘာ ၊ သော ၊ ပ ၊ ပ ဣ ဣ ၊ မေ ၊ အာ ၊ သ ၊ ဝ ၊ ဣ ၊ ယော ၊ တိ ၊ အ ၊ ယ ဣ ဣ ၊ ဟ ရိ ၊ တော ၊ ဘာ ၊ သော ၊ ပ ၊ ပ ဣ ဣ ၊ မေ ၊ အာ

သာကျွေးယောဟူ၍ နွေဂါထာ၊ နွစ်ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုးတော်မူ၏။ ။အသဇ္ဇေ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟောပင်၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ ဟရိတောဘာသော၊ စိန်းစိုးသောအရောင်ဖြင့်တောက်ပသော၊ သံဝိရုဠ္ဍမှိ ကောင်းစွာကြိုးပွားသော၊ ပါဒပေါဝုဏ္ဏရိက်တွင်ဗောဓိပင်၌ ၄ကံ၊ တရုသော ဗုဒ္ဓဂတံ၊ သုရားလျှင်အာရုံရှိသော သည်ကို၊ အမှတ်သညာကို၊ ပတိသတောဝ၊ ထင်သော ပညာသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသဘိဝ္ဍေအလဘိ၊ ပြီး ။ဣတော၊ ဤကဒ္ဒ ကပ်ဘမ္ဘာမှ၊ ဂေါကိ သောကပ္ပေ၊ သုံးဆဲ့ဘဝမ္ဘာထက်၌ ကဒါ၊ ထိုသိမ်ခဲ့ကို စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံ သည်ကို၊ ဒုက္ခဝိဝုဏ္ဏရိက်ဗောဓိ ဗောဓိ ဦးခြင်းအာဝရိသောသည်ကို၊ အလဘိ၊ ရပြီ၊ တသာ သ ဃ ထိုသည်ကို၊ ဝါဟသာ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ အာသ ကျွေ ယား၊ အဟတ္တ ဖိုလ်သို့ ပေကြောဟု ခေါ်ပြီ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အာသဇ္ဇေတိ၊ အာသဇ္ဇေ ဟူသည်ကား၊ အာသဘ္ဘဌာနီသော ညောင်ဗုဒ္ဓဟောပေါက်ရာဖြစ်သော ဗောဓိပင်ခုနှစ်ခု၌ အမှာကံ၊ ငါတို့၏ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ သွားယင်းသောအား ဗော ဓိရုက္ခေ၊ ထိုဗောဓိပင်သည်၊ အာသ ဇ္ဇေ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓ ဟောပင် တည် ဘေ သ၊ ထိုညောင်ဗုဒ္ဓဟောပင်၏ ဌာနေ အခါ၌၊ တဒါ ထိုသိမ်ခဲ့လုံးပတ်ပွင့် ကာလ၌ သိခဲ့ သ၊ သိခဲ့အမည်တော်ရှိသော ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ဗောဓိရုက္ခေ ဗုဒ္ဓ ရိကော၊ ပုဏ္ဏရိက် ဗော ဓိပင်သည်၊ ဒ္ဝိ၊ တော၊ ဘ ည်၏ ဇ္ဇတိ ဤသို့ သော ထိုပုဏ္ဏရိက်ဗောဓိပင်သည်၊ အာသ ဇ္ဇ ဌာနီယသော ညောင် ဗုဒ္ဓဟောပင်၏ တည်ရာ အခါ၌ တည်သည် အာ ခြစ် ော ောင့်၊ အာသ ဇ္ဇောတိ၊ အာသ ဇ္ဇ ဟူ၍၊ ရုတ်ဆိုအပ်၏ သဘ္ဘာနှင့်၊ သ ဇ္ဇ ဝါဟို၏ အာသ ာ သ ဇနနတော ဝါ၊ သက်သာရာကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် လည်း၊ အာသ ဇ္ဇောတိ၊ အာသ ဇ္ဇ ဟူ၍၊ ရုတ်ဆိုအပ်၏ အပ ပေ ၊ ။ ဤ ကျို သော ဆရာတို့သည်ကား။ အာသ ဇ္ဇ ရုက္ခ မူ ယော ညောင်ဗုဒ္ဓဟောပင်၏ အနီး ၌၊ နိသိနိတ္ဝာ ၊ နေ၍။ တဒါ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓ နှ သ တိ ယ ၊ ဗုဒ္ဓါနှ ၊ ၊ ၊ ကမ္ဘ ဌာန် ကို ၊ ဘာ ဝ ိ တ ဗ ္ဗ ာ ၊ ပွါ ။ စေ တတ် သည်၏ ။ ။ ဖြစ် ကြောင့် ၊ ထေ ရော ၊ သ ဗ ္ဗ ် တ ၊ ။ ။ ။

သော၊သုပတိဋ္ဌိတောသု၊ကောင်းစွာတည်သောခက်သေးခက်မတို့ဋ္ဌိ၊လာနှိ
စိတပတ္တပလာသာပလ္လဝေတိ။တခဲ့နက်ရဝေးသောရွက်လျှော်ဖူးညွှန့်တို့ဖြင့်
ဝိရုဠှသဏ္ဌေနေ့၊စိပင်ကြီးပွါးသဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသော။ဣတိစ၊ဤသို့
လည်း၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ပါဒပေတိ၊ပါဒပေဟူသည်ကား၊ရုက္ခေ၊ဗောဓိပင်
ဋ္ဌိ၊ကေ့ံဗုဒ္ဓဂတံသည့်အာလတိဟံပတိသတောတိ၊ကေ့ံဗုဒ္ဓဂတံသည့်အလ
ကတိဟံပတိသတောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါရုဠ္ဍာသာ၊ဘုရားတည်းဟူသော
အာရုံ၏၊ကေစာတိယတ္တာ၊ဘုရားစာတ်ဂိုဏ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေ့ံ၊
ကေမည်၏၊ ဣတိပိသောဘဂဝါတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တံ၊ ဣတိပိသောဘဂဝါ
ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ဗုဒ္ဓါနုဿတိသဟဂတံ။ဗုဒ္ဓါနုဿတိ
နှင့်တကွဖြစ်သော သညာကို၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာနုံ၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို၊
ပတိပတိ၊အာဘန်တလဲလဲ၊သရဏာတော၊ အောက်မေ့တတ်သောကြောင့်၊
ပတိသတော၊ အာဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့တတ်သော သတိရှိသည်၊
ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အလဘိ၊ရပြီ၊ကဒါပန၊အာဘယ်အခါ၌ကား၊ သာသညာ၊
ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိသညာကို၊ လဒ္ဓါ၊ရသနည်း၊ဝါ၊တနည်းကား၊ တာယ၊ထို
သညာ၏၊ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးခြင်းကား၊ ကိံ၊ အာဘယ်မျှနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့စော
ဒနာကိုရည်၍၊ ကေတိ သေ ဣတောကပ္ပေတိအာဒိ၊ ကေတိ သေဣတော
ကပ္ပေဤသို့အစရှိသည်ကို၊အာဟ၊ဆိုထော်မူ၏၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊
ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်သို့၊အာရောဟနဝသေန၊တက်၍ရေတွက်
အပ်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ကေတိ သေကပ္ပေ၊ တချို့နိုးကယ်ကမ္ဘာသုံး
ဆယ်ခု၌ယံသညာနို့၊ယံသည့်ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိသဟဂတံ၊ဗုဒ္ဓါ
နုဿတိကမ္ဘဋ္ဌာန်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ယံသညံ၊ အကြင်သညာကို၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ယံအနိစ္စံ၊အကြင်မမြဲသောအဖြစ်
ကို၊ဒီဃာ၊ဖြင်၍၊တဒနုသာရေန၊ထိုထိုဘုရားရှင်တို့၏မမြဲသောအဖြစ်ကို
အစဉ်ထွေပြားသဖြင့်၊သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရေသု၊ အလုံးရုံသောတေဘူမကသင်္ခါရ
တို့၌၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ယံအနိစ္စသည့်၊အကြင်မမြဲသောအနိစ္စသညာကို၊
အလဘိ၊ရ၏၊တဿာသညာယ၊ဝါဟသာတိ၊တဿာသညာယ၊ဝါဟသာ
ဟူသည်ကား၊ယထာဝုတ္တာယ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊တဿာ
သညာယ၊ထိုသညာ၏၊ ကာရဏာဘာဝေန၊အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တံ၊
ထိုသညာကို၊ဥပနိဿယံ၊ကတ္တာ၊အမှီတကဲသဟဟိပြု၍၊ ပဠေါမေအာသ
ဝကွယောတိ၊ပဠေါမေအာသဝကွယောဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ
၌၊မယာ၊ငါသည်၊ အာသဝါနံ၊အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ ခယော၊

ကုန်ရာဖြစ်သော အဟောတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတောဿ၊ ရပေပြီ၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဆုမာဟေ ဝစ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်ပင်လျှင်၊ ဆုမသဿ ဌေရဿ၊ ဤသန္ဓိတအမည်ရှိသော မထေရ်၏ အပဒါန် ဂါထာပေါ်၊ အပဒါန်ဂါထာလည်းဖြစ်၏ ယထာဟ၊ အပဒါန်၌ အာဘယ်ကဲ့သို့ဟော၊ တော်မူသနည်းဟူမူကား။ ။အသ္သ ဌေ၊ ဥာဏ်ဗုद्ध ဟောပင်၏တည်ရာဖြစ်သော၊ ဟရိတောတာ၊ သော၊ စိန်းစိုသော အရောင်ဖြင့် တောက်ပသော၊ (ပ)။မေ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ။ဆုတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာ၌၊ တေ၊ သကပုဗ္ဗိ၊ တဆဲ့သုံးကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တ၊ ရတနာသမုဒ္ဒေ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက်ကြီးရတနာကို ထည့်စေတတ်သော၊ မဟာဗျူဟော၊ ကျေးဇူးသောစစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော၊ ဓမ္မိနော၊ ဓမ္မိနအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ရပေပြီ၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိ၊ လေသာ၊ ကိ၊ လေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုद्ध သား၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအာမတောက်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဟောအပ်၏။ ။သန္ဓိတဌေရဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ သန္ဓိတမထေရ်၏ဂါထာ အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမဝဂ်၏ အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ဒုကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ဒုကနိပါတ်အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃-တိကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၁၂၀-အဂ်ိတ္ထိကဘာရေါ်ဗေဌေရဂါထာ၊

☞ တိကနိပါတော၊ သုံး၊ ဂါထာတို့ဖြင့်တနိဿာဆင်အပ်သော တိကနိပါတ်၌ အယောနိသုဒ္ဓိမနွေသန္တိ အာဒိကာ၊ အား၊ ယာနိသုဒ္ဓိမနွေသံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ အဂ်ိတ္ထိကဘာရေါ်ဗေသား အဂ်ိတ္ထိကဘာရေါ်ဗမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ဤအဂ်ိတ္ထိကဘာရေါ်ဗမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုद्ध သား ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယံ၊ သံသရာဝဋ်ဒုက္ခကင်းပြေးကင်းခြင်း၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုသုံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနိတ္တော၊ ကည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဆုတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာဝယ်၊ ကေသိ

သောကပြေ၊ သုံးဆဲ့တဂဏ္ဍာထက်၌၊ သိမိသား၊ သိမိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟာ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညာတ်၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ပဏ္ဍော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊တည်နေသည်၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရဏ်း၊ကြွေးတော်မူသော၊သတ္တဝါ၏၊ သင်ခြိုက်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌ ပတိမ္ဘိုးတော်နေ၊ငါးပါးသောထိုခြင်းဖြင့်၊ဝန္ဒိတွား၊ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဋ္ဌဏ်း၊မြှောက်တင်၏၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသား သည်၊တောနဝုဏ္ဏ ကမ္ပေနေ၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသုခ၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရာ၌ကျော်၊ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ကေါတမ ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ဟိမဝန္တာသဓိပေ ဟိမဝန္တာ၏အနီး ဖြစ်သော၊ဥက္ကာ၊ဥက္ကာ၊ဥက္ကာ၌အမည်ရှိသော၊နဂရေ၊မြို့၌၊ဝိဘာဝသမ္ဘူဿ ဥစ္စာကုန်သုံးလွန်ပြည့်ခုံသော၊ ဗြာဟ္မဏသား၊ပုဏ္ဏား၏၊ ဃရေ၊ အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ အဂ်ိကဘာရဒ္ဒ'ဟောတိလဒ္ဓနာမော၊အဂ်ိကဘာရ ဒ္ဒါဟုခေါ်ဝေါ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ် ပြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ် ပညာတို့၌၊နိဗ္ဗတ္တိ'၊ပြီးဆုံး၍ခင်းသို့၊ဂတောဝ၊ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊နိဗ္ဗေမဏ္ဍာ သယတာယ၊ သံသရာ၊ဒုက္ခမှထွက်ပြောက်ခြင်း၌ ကဲလွန်သောအလိုဆန္ဒ အာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ပရဒိုဓ်ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗ ဇိတွား၊ပရဒိုဓ်ရဟန်းပြု၍၊အမတတပ်၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၏အ ကြောင်းဖြစ်သော၊ဩကျင့်ကို၊စရဏ်နှင့်၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထို ထိုသို့သော၊အရေပ်တို့၌၊ဝိစရဏ်နှင့်၊ထိုမဂ္ဂါမဂ္ဂသည်လည်ရောင်ရှားသွား လာ သည်ရှိ၊သော်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ဇနပုဒ်ဒသစာရီ သို့၊ စရန်း၊ ကြွ၍တော်မူ သော၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ ဖူးမြင်ရ၍၊ပသန္နမာနသော၊ကြည် ညိုသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊သန်ကေ၊ ဘုရား၊ဖြတ်ထံတော် အောက်၌၊ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊သုတ္တွား၊ကြားနာရ၍၊ တံမိဿ ဘာတပ်ထိမိ ဿ ဒိ ဒ္ဓ အကျင့်ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွား ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ ကမ္မံ စိ ဖြန်းခြင်းအမှု ကို၊ကရေ၊နှင့်၊ပြုသည်ရှိ၊သော်၊ နစိရေ၊သေ၊ဝ၊မကြာမြင့်ဒိပင်လျှင်၊ဆဋ္ဌ ဘိညော၊ခြောက်ပါး၊သောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်ခုံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ကေဝန္ဒိသမထေရ၏အပဒါန်၌၊ ၊

ဥသဘံ။ဥသဘာစစ်သူမှန်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗိရိုး။ဖြူဖြူရှင်ခုံသောလုံ့လ ရှိတော်မူသော။မဟောသီ၊သီလကွန်ရှစ်သည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကိုဆည်း ပူးမပြတ်ရှာမှီးတတ်သော၊ ဝိဇိတာဝိနံ၊အောင်အာဝ်ပြီးသောမာရ်ငါးပါးရှိ တော်မူသော၊ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌီ။ဘုရားဖြတ်စွာကို၊ ပဿနှစ်ကြော၊ကြည်ညှိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သုမနော၊ နှလုံးမနောက်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊အဝန္ဒိံ၊ ရှိခိုးပြု။ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ သောကပေ့၊ သုံးဆဲတကမ္ဘာထက်၌၊ယံဗုဒ္ဓံ၊အကြင်ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဝန္ဒိ၊ရှိခိုး၏။ တသ္မာ၊ကမ္ဘာသာ၊ထိုသို့ရှိခိုး၍သောကောင်းမှုကြောင့်၏၊ ဝါဟာသာ၊ အပွမ်းကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊အာပါယ်လေးပါးကို၊နာဘိစာနာမိ၊ မသိရတူး၊ဆုံး။ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ဝန္ဒနာယ၊ရှိခိုးရခြင်း၏၊ဖလံ၊ အာကျိုးပင်တည်း။ ၊စတုဝိသတိကပ္ပမှိ၊ နှစ်ဆဲ့လေးကပ်ထက်၌၊ ဝိတ ဏာနန္ဒနာမကော၊ဝိတဏာနန္ဒဟုခေါ်သောအမည်ရှိသော၊ သတ္တာရတနာ သမ္ပန္နာ၊ရတနာသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊မဟာဇ္ဇလော၊မျှားသောပစ်သည် ဖိုလ်ပါ၊ရှိသော။ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာမင်းသည်။ အာသိ၊ဖြစ်၏။ ၊မယ္ဟံ၊ ငါ အား၊ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအာပ်ကုန်ပြီ ပ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြောက်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊အာဇုံးအာမတော်ကဲ့၊ ကတံ၊လိုက်နာ ပြုကျင့်ရပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ၊ဆဋ္ဌာဘိညော။ ခြောက်ပါး သောအာဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ဟုတ္တာပန၊ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ဝိဝေဏ္ဍိသုခေန။ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်။ဝိဟာရေ၊နေ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥ၊တိ နံ၊ဆွေမျိုးပေါက်ဖော် တော်စပ်သည့် ခပ်သိမ်းသူတို့ကဲ့၊ အနုကမ္ပယာ၊ ပြီး၊မြောက်ခြင်းငှါ။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဇာတိဘူမိယံ၊ပေါက်ဖွားရာဇာတိ ဘူမိဘုံ၏ရှေ့ဆို၊ဂတ်ကွဲ၊သွား၍၊ဗဟု၊များစွာ ကုန်သော၊ဥာတကေ၊အာဆွေ အမျိုးတို့ကဲ့၊သရဏောသုစ၊သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌လည်း၊ကောင်း၊သီလသု စ၊သီလတို့၌လည်း၊ကောင်း၊ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊တည်စေ၍၊ဇာတောဝ၊ထိုဘွား ရာဇာတိအရပ်မှ၊နိဝတ္တိတွာ၊ပြန်လည်ခဲ့၍။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ကုရုတိုင်း၌၊ ကုဏ္ဍိ ယသနာမ၊ကုဏ္ဍိယအမည်ရှိသော၊နဂရမသာ၊နဂိုး၏။ အပိ၊ရေမနိုးမဝေး သော၊အရညေ၊မင်းမရှိရာမြို့ကြီးတောသာ၌၊ဝသန္တော၊နေစဉ်၊ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသောပြဿယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ဥဋ္ဌါရာမံ၊ ဥဋ္ဌသူ၌၏ အရပ်သို့၊ဂတောဝ၊သွားသည်ရှိသော်၊ ဥဋ္ဌာရာပထတောဝ၊ဥဋ္ဌာရာပထတို့ခင်း ၌၊အာဂတေဟိ၊လာကုန်သော၊ သန္ဒိဋ္ဌေဟိ၊ သန္ဒိဋ္ဌအာဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန် သော၊ဗဟူဟိ၊များစွာကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊သမာ

ဂတာ။ကောင်းစွာရောက်လာသည်ရှိသော်၊ တေဟိ။ထိုပုဏ္ဏား၊တို့သည်။ တောဘာရေ့ဖ။ဒိုအာဂ်ကိုကဘာရေ့ဖမထေရ်၊ကို၊ အာဘယ်အကျိုးကို၊ ဒိသွာ။ဖြင့်၍၊ ပြာဟွဏာနံ။ ပုဏ္ဏား၊တို့၏။သမယံ၊ အယူဝါဒ သမယကို၊ ပဟာယ။ပယ်စွန့်၍။ဣမံ သမယံ။ဤအယူကို။ဂဏ္ဍိ။ ယူတိသနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ပုန္ဆိ တေ။မေးသည်ရှိသော်၊တေသံ။ထိုပုဏ္ဏား၊တို့အား။ ဣတောဗဒ္ဓ သာသနေ တေ၊ဤဘုရား၊သာသနာ၊တော်၌။ ဗဟိဒ္ဓါ။အပဋ္ဌိ၊သုဒ္ဓိ။ သံသရာ ဝဋ္ဋမှ စင်ကြယ်ခြင်း၊သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေ၊သေ၊ဣ၊ ပြတော်မူလိုရကား။ ။အယောနိသုဒ္ဓိမနွေသံ အဂ္ဂိ ပရိစ ရိ ဝနေ။သုဒ္ဓိ၌ဝ်ံအစာနဇ္ဇောအာကာသိ အမတံတပန္တိ။အယောနိသုဒ္ဓိမနွေ သံအဂ္ဂိ ပရိစရိ ဝ၊နေ သုဒ္ဓိမဂ်ံအပ္ပသဇ္ဇော အာကာသိ အမတံတပံဟု၍။ ပဋ္ဌမံဂါထံ၊ပဋ္ဌမဂါထာကို။အာဟ၊ရှတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။သုဒ္ဓိ၊သံသရာ ဝဋ္ဋမှ စင်ကြယ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော တရား၊ကို။ အနေ သံအနွေ သဇ္ဇော၊ရှာသော၊ငါသည်။အယောနိသော၊မသင့်မတင့်သော အကြောင်း ဥပါယ်အား၊ဖြင့်၊ဝနေ၊တောအုပ်ကြီး၌။ အဂ္ဂိ၊မီး၊နှတ်ကို။ ပရိစရိ။ ဗေဒင် ကျမ်း၌လာသော အစီ အရင်အား၊ဖြင့်ပူ၊ဇော်ပြီ၊ သုဒ္ဓိမဂ်ံ၊ စင်ကြယ်ရာစင် ကြယ်ကြောင်းကောင်းမြတ်သော အကျင့်ကို။အစာနဇ္ဇော၊ မသိသည်ဖြစ် ၍။အမတံ၊သေခြင်းကင်းရာမဟုတ်သော၊တပံ၊အထက်အရေပ်မှနေပူ ရှေ့, နောက်ဝဲယာလေးမျက်နှာမှ မီးပူအား၊ဖြင့် ငါ၊ပါ၊သော ပဏ္ဍာတပအကျင့် အစဉ်ရှိသည်ဖြင့် ဒိမိကိုယ်ကို ပင်ပန်း၊စေခြင်း၌ ယှဉ်သောအကျင့်ကို။အ ကာသိ၊ကျင့်မိပြီ။ ။

တဏ္ဍ၊ထိ၊ဂါထာ၌။အယောနိတိ၊ အယောနိဟူသည်ကား။ အယောနိ သော၊မသင့်မတင့်သောအား၊ဖြင့်။အနုပါယေန။မသင့်မတင့်သော အား၊ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိန္တိ၊ သုဒ္ဓိ၌ဟူသည်ကား။ သံသရသုဒ္ဓိ။ သံသာရာဝဋ္ဋစင်ကြယ်ခြင်း၊ကို၊ ဘဝနိဿရဏံ၊တို့သုံးပါး၊မှလွတ်မြောက်ခြင်း၊ကို၊ အနေ သန္တိ၊ အ၊နေ သံ ဟူသည်ကား။ ဂဝေသာယ။ ရှာဖွေ၊ခြင်း ဖြင့်၊ အ၊ရည်ရွယ်ယာ၊နေ၊လျှသူမနိုး တောအုပ်ကြီး၌။အဂ္ဂိဟူ၏သာလာယ။ မီးပူ၊ဇော်သော၊စရေပ်၌။ အ၊ဗျာဂါရံ၊ မီး၊တင်း၊ကုတ်ကို၊ကတွား၊ပြု၍။ အာဟုတိနံ၊ပန၊ ပူ၊ဇော်ဘွယ်ကိုကား။ ပဋ္ဌ ဏ္ဍေ၊ကော်ပြီ၊မြောက်လျက်၊အဂ္ဂိဒေဝံ။ မီး၊နှတ်ကို၊ ပရိစရိ။ လုပ်ကျွေး၊ကော် ရေပ်ပူ၊ဇော်ပြီး၊ဝေဒေ၊ဗေဒင်ကျမ်း၌။ ဝုတ္တ၊ဝိဓိနာ။ ဆိုအပ်ပြီး၊သော အစီအ ရင်ဖြင့်၊ပူ၊ဇော်သို့။ပူ၊ဇော်ပြီ၊သုဒ္ဓိမဂ်ံအစာနဇ္ဇောအာကာသိ အမတံတပန္တိ။ သုဒ္ဓိမဂ်ံအစာနဇ္ဇောအ၊ကာသိ အမတံတပံဟူသည်ကား။ သုဒ္ဓိယာ၊နိဗ္ဗာန်

ကို၊နိဗ္ဗာနသ၊နိဗ္ဗာနဂ်ို၊ မဂ္ဂ်ိ၊ရဲခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အစာနဉ္ဇော။ မသိ
ခြင်းကြောင့်။အဂ္ဂ်ိပရိစရိတ်ဝိယ၊ဒီးကိုလုပ်ကျွေးခြင်းကဲ့သို့၊ ပဋ္ဌာတာပတ
ပနာဒိအတ္တကိလမဿာနုယောဂ်၊အထက်အရပ်မှနေပူရှေ့နောက်နံပေးလေ
မျှက်နှာမှဒီးပူဖြင့်ငါးပါးသော ပဋ္ဌာတာပအာကျင့်အစဉ်ရှိသည်ဖြင့် ပိပိကိုယ်
ကိုပင်ပန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်၊သုဒ္ဓိမဂ္ဂါ၊သံသရာဝဋ်မှ စင်ကြယ်ခြင်း
၏အကြောင်းတည်း။မှုကိသည္ဓာယ၊ဤသို့သော အမှတ်သည္ဓာဖြင့်၊အကာ
သိ၊ကျင့်ပြု၊အာစရိ၊ကျင့်ပြု၊ပနိပဇ္ဇိ၊ကျင့်ပြု၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ထေရော၊ အာဂ်ဏိ
ကဘာရဒ္ဒါစမထေရ်သည်၊အသမဝေတာ၊သင်ခမ်းကျောင်းတခုမှ။ အာသ
ဓိ၊သင်ခမ်းကျောင်းတခုသို့၊ ဂတိတိဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဝေဒေ၊ဗေဒင်
ကျမ်းဌီ၊ဝတ္ထုပိဓိနှာ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအစိအရင်ဖြင့်၊ အဂ္ဂ်ိပရိစရဏာဒိနှာ
ဒီးလုပ်ကျွေးခြင်းမီးပူဇော်ခြင်း အစဉ်ရှိသည်ဖြင့်၊ အနုဗ္ဗာယ၊သံသရာဝဋ်မှ
မထ မြောက်ခြင်းကြောင့်၊ သုဒ္ဓိယာ၊ သံသရာဝဋ်မှ စင်ကြယ်ခြင်းသို့၊
အပတ္တဘာဝေန၊မရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဗဟိဒ္ဓါ၊သာသနာတော်
ပ္ပအာပဒ္ဓ၊သုဒ္ဓိယာ၊သံသရာဝဋ်မှစင်ခြင်း၏၊အာဘာဝံ၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
ဒသေတွာ၊ပြပြီး၍။ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဣမတ္ထိ ယေဝ သာသနေ၊ဤသာသ
နာတော်၌သာလျှင်၊သုဒ္ဓိ ဝ၊စင်ကြယ်ခြင်းကိုလျှင်၊မယာ၊ ငါသည်၊အာဓိဂ
တာ၊ရအပ်ပြီ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဒသေဏ္ဍာ၊ ပြလိုရကား။ ၊တံ်သုခေနသုခံ
လဒ္ဓံ ပဿဒမ္မသုခမ္မတံ်တိသော၊ဝိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာကတံ်ဗုဒ္ဓသာသနန္တိ၊
တံ်သုခေနသုခံလဒ္ဓံပဿဒမ္မသုခမ္မတံ်တိသော၊ဝိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာကတံ်ဗုဒ္ဓသာ
သာသနံဟူ၍။ဒုတိယံ ဂါထံ၊ဒုတိယဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏။ ၊
တံ်သုခံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ သုခေ၊ ပဋ္ဌာတာပအာကျင့်ဖြင့်မကျင့်မူ၍ချမ်း
သာ၊သာသမထဝိပဿနာအာကျင့်ဖြင့်၊လဒ္ဓံ ရအာပ်၏၊ဒမ္မသုမ္ဘတံ၊ ဖြတ်
စွာဘုရား၊သာသနာမမ္ဘေါက်မပြန်သံသရာဝဋ်မှ တွက်မြောက်ခြင်း
၏အကြောင်းကောင်းဖြတ်သော သဘောတရား၌သည်၏အဖြစ်ကို၊ပဿ
သိလော၊တိ၊သော၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုပ္ပတ္တာ၊လျှောက်
ပတ်စွာသိအာပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊ အာသုံ
အာမတော်ကို၊ကတံ၊ပြုကျင့်ရပေပြီ၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ တန္တိ၊တံ်ဟူသည်ကား။ ယသ္ဒဿ၊ယ၊အ
ကြင်အရဟတ္တမဂ်လိနိဗ္ဗာန်အကျိုး၌။ သုဒ္ဓိ၊သံသရာဝဋ် မှစင်ကြယ်ခြင်း
ကို၊အန္ဓေသ၊ဏ္ဍော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ တ၊သ၊ထိုစင်ကြယ်ခြင်း၏။ မဂ္ဂံ၊အာ
ကြောင်းကို၊အစာနဉ္ဇော၊မသိခြင်းကြောင့်။အဂ္ဂ်ိ၊ဓိုးနတ်ကို၊ပရိစရိ၊ကျင့်

၏။အမတ်။သေခြင်းကင်းရာမဟုတ်သော၊ တပ်။အာကျင့်ကို၊ အစရှိ။ကျင့်ပြီ၊တံနှင့်ဖျာနသုခံ၊ထိုနှင့်ဖျာနချမ်းသာကို။သုခေန၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာဟူဆိုအပ်သောချမ်းသာသောအကျင့်ဖြင့်၊ သမထဝိပဿနုယ၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာဟု၊ ဆိုအပ်သော၊ သုခါယပဋိပဒါယ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ဖြင့်၊အတ္တကိလမထာနုယောဂံ၊ ဒိမိုက်ယိုယ်ကိုပယ်ခြင်းတပအကျင့်ဖြင့်ဟူပန့်ဂေခြင်းခွါအနှစ်တလဲလဲယှဉ်ခြင်းသို့၊ အနုပဂမ္မ၊ မရောက်မူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊လန်ဒီ၊ရေအပ်ပြီ၊အဓိဂတံ၊ရေအပ်ပြီ၊ပဿဒ္ဓမ္မသုဒ္ဓတန္တိ၊ ပဿဒ္ဓမ္မသုဒ္ဓတံဟူသည်ကား၊သတ္တ၊ဖြတ်စွဲဘုရား၏၊သာသနာမည်သော၊ သာသနာမည်၏ သုဒ္ဓတံ၊မဟေါက်မပြန်သုံ့သရာဝဋ်မှ ထွက်ခြောက်ကြောင်းသ ဘောဂ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊အာဝိပရိတနိယျာနိကမည်သဘာဝ၊မဟေါက်မပြန်သံ့သရာဝဋ်မှထွက်ခြောက်ကြောင်း သဘောဂ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ သိ၊လော၊ဇာနာတိ၊သိ၊လော၊ဇာတိ။ဤသို့၊ ခမ္မာလပနဝေသန။ တရားဂုဏ်ခေါ်သည်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ဝဒတိ။ဆိုရ၏။ဝါ၊တနည်းကား၊အတ္တာနုံ၊ငါ့ဒိမိုက်ယိုယ်ကို၊အာသပတိ။ ခေါ်၏။တဿ၊ ထိုလောကုတ္တရာခမ္မကို၊လန္ဓဘာဝံ၊ ရြိုးသည်ဖြစ်ကို၊ဒဿေသန္တော၊ပန၊ပြုလိုရကား၊တိ၊သော၊ဝိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာကတံဇဋ္ဌသ၊သာ၊သ၊သ၊နန္တိ၊တ်သော၊ဝိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာကတံဇဋ္ဌ၊သ သာ၊သ၊နှ်ဟူ၍၊အာ၊ဟ။ဆိုတော်မူ၏။တံ၊ထိုဂါ၊တာ၊ဝုဒ်သည်၊ဝတ္ထုမေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီ၊သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ဝေ၀၊ဤသို့၊သဒ္ဒါယာ၊သံသရာ၀ဋ်ဒုစင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကို၊အဓိဂတတ္တာ၊ရေအပ်ပြီ၊သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇာတော၊ဤအခါ၌၊ ပဌာယ၊စ၍၊ တံ၊ထိုဝိဇ္ဇာသုံ၊ပါ၊ဟု၊ အဓိဂတတ္တာ၊ရေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပရိမတ္တ၊ထော၊ပရိမတ္တ၊အား၊ဖြင့်၊ပြာဟ္မဏော၊ပြာဟ္မဏ၊ခေါ်သည်၏၊ဇာတိ၊ ဤသို့သော၊အနုက်ကို၊ ဒဿေသန္တော၊ ပြလိုရကား၊ ။ ပြာဟ္မဏ၊ဗဟု၊ဝုဒ်ရေ၊အာသိ ဇာ၊ဒါနိ၊ခေါ်မှ ပြာဟ္မဏော တေ၊ဝိဇ္ဇာ၊ဒါ၊တကော၊ စမ္ဘ၊သော၊ဣတိ၊ယော၊စမှ ပြာဟ္မဏောတိ၊ ပြာဟ္မဏ၊ဗဟု၊ဝုဒ်ရေ အာသိ ဇာ၊ဒါနိ၊ခေါ်မှ ပြာဟ္မဏော၊တေ၊ဝိဇ္ဇာ၊ဒါ၊တကော၊စမှ်သော၊ဣတိ၊ယော၊စမှ ပြာဟ္မဏောဟု၍၊ တတ ဟိ၊သိ၊သိ၊ရေ၊ပြောက်သော၊ဂါထိ၊ဂါ၊ထာ၊ကို၊အာ၊ဟ၊ဆိုတော်မူ၏။ ။ဝုဗ္ဗေ၊ဤခ ဏမှ၊ရှေ့၊ကာလ၌၊ပြာဟ္မဏ၊ဗဟု၊ဇာတ်သ၊ဘာ၊ဝ၀သာ၊ညမျှ၊ဖြင့်ပြာဟ္မဏ၊ဇာတရိ၊ ဝုဏ္ဏား၊မျိုး၊သည်၊အာသိ။ဖြစ်၏။ခေါ်၊အဖြစ်တပါ၊အကြောင်း၊ကား၊ဇာ၊ဒါနိ၊ ယ၊ခုအခါ၌၊ပြာဟ္မဏော၊မ၊ကောင်း၊မှ၊ကို၊အပပြုပြီ၊သည်အဖြစ်ကြောင့် အ၊ရ ဟာ၊ဟ္ဟ၊ဖိုလ်ကုရ၊သ၊ဖြင့် ပ၊ရိ၊မတ္တ၊သ၊ဘာ၀အား၊ဖြင့် ဝုဏ္ဏား၊ဖြစ်သည်၊ အ၊ဖြ၊ ဖြစ်၏။တေ၊ဝိဇ္ဇာ၊ပ၊ရိ၊မတ္တ၊သ၊ဘာ၀အား၊ဖြင့်၊တေ၊ဝိဇ္ဇာ၊မည်သည်လည်း၊နှ၊တ

ကောစ၊ ပရမတ္တအားဖြင့် ဆေးလျော်အပ် ပြီးသော ကိုးလသာရှိသည်လည်း။ အမှိုးဖြစ်၏၊ သောတ္ထိယောစ၊ ပရမတ္တသဘောအာ ဖြင့် သောတ္ထိယမည်သည်လည်း။ အမှိုးဖြစ်၏။ ဝေဒဂူ၊ သိအပ်သောသစ္စာလေးပါး၏ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ခြင်းကြောင့်ပရမတ္တအားဖြင့် ဝေဒဂူမည်သည်လည်း၊ အမှိုးဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနုက်ကား၊ ဘုရား၊ ဤကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ဇာတိမတ္တေန၊ ဇာတ်သဘာဝမျှဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏောနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ သမညာယ၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဗန္ဓုနာမ၊ ဗြဟ္မဗန္ဓုမည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာဟိတပါပတ္တာပနာ၊ မကောင်းမှုကို ပယ် ၊ ပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ဣဒါနိ ခေါ ဣဒါနိ ဝေ ယသုအခါမှသာလျှင်၊ အရဟတ္တာဓိဂမေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်းကြောင့်၊ ဂရုမဿတော၊ ပရမတ္တအားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ အမှိုးဖြစ်ရပေပြီ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ကောင်း၊ ဣတောစ၊ ဤဘဝမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘာဝစရိယကရာနံ၊ ဘာဂိုဆည်းပူးခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ တိသန္နံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာနံ၊ အတတ်တို့ကို၊ သဇ္ဈာယနေန၊ ရွတ်ဖတ်သွယ်သွယ်သင်ကြားယပ်ခြင်းကြောင့်၊ သာမညမတ္တေန၊ သင်းမည်မျှဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇောနာမ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်မည်သည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ ယသုအခါ၌၊ အာသဝက္ခယဉာဏယ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ တိသန္နံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာနံ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရခြင်းကြောင့်ကား၊ ပရမတ္တတော၊ ပရမတ္တသဘောအားဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်မည်သည်လည်း၊ အမှိုးဖြစ်ပေပြီ၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣတောစ၊ ဤကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘာဝသာဒဂဓိတာနိ ဇုတ္တိယာ၊ ဘ သုံးပါး၌ သာယာခြင်းမဂ်မောခြင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သာမညမတ္တေန၊ အမည်သာမည်မျှဖြင့်၊ နှာတကောနာမ၊ ဆေးလျော်ပြီးသည်မည်သည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ဣါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂဂိဟလေန၊ အဂင်္ဂါခုစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မဂ်တည်းဟူသောရေဖြင့်၊ သုဝိဿာလိတာကိလေသမလတာယ၊ ကောင်းစွာဆေးလျော်အပ်ပြီးသော ကိလေသာဟုဆိုအပ်သောအညစ်အကြေးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္တတော၊ ပရမတ္တသဘာဝအားဖြင့်၊ နှာတကောစ၊ ဆေးလျော်အပ်သည်မည်သည်လည်း၊ အမှိုးဖြစ်၏၊ ဣတောစ၊ ဤကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဝိမုတ္တဘာဝသာဒမနုဘာဝနေန၊ လွတ်ခြင်းမရှိသော တုံသုံးပါး၌ သာယာတတ်သော ဗေဒင်ကို သဇ္ဈာယ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေါဟာရမတ္တတော၊

ဝေါဟာရမျှဖြင့်၊ သောတ္ထိယောနာမ၊သောတ္ထိယအမည်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍၊ နှုဒါနိ၊ ယသုအာခါ၌၊ သုဝိမုတ္တာဘာဝသာဓနမျှစ္ဆာနေနှ၊ ကောင်းစွာ လွတ်သောဘုံသုံးပါး၌သာယာခြင်းရှိသောတရားကို ဆင်ခြင်တတ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့်၊ သောတ္ထိယောစ၊ သောတ္ထိယအမည်ရှိသည်ထည်း၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ နှုတော၊ ဤအခါမှ၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရေး၌၊ အပ္ပဋိနိသဒ္ဒပါပဝမ္ဘာနံ၊ မစွန့်အပ်သော သောယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးစွမ်းသောအကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊ ဝေဒါနံ။ ဗေဒင်၏ကမ်းတာကိုသို့၊ ဂတမဇ္ဇေနှ၊ ရောက်ကာမျှဖြင့်၊ ဝေဒဂူနာမ၊ ဝေဒဂူမည်သည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ နှုဒါနိ၊ ယသုအာခါ၌။ ဝေဒသင်္ခါတေန၊ ဝေဒဟုဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂညာဏေန၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ သံသရုမဟောဃသဿ၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယဉ် ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝေဒသ၊ အရိယာဝုဋ္ဌိလ်တို့သည် သိအပ်သော၊ စတုသစ္စသ၊ သစ္စာလေးပါးတရား၏၊ ပါရေဂတတ္တာ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဗာဟိတာ၊ ဖြစ်၏၊ နှုတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တား၊ ကြား၍၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဝုဏ္ဏားတို့သည်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဥဇ္ဇာဂရိ၊ မွန်မြတ်သော၊ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ပဝေဒေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ ၊ အဂ်ေဂါက ဘာရဒ္ဒါဇော်ကြွေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဇာဂ်ေဂါကဘာရဒ္ဒါဇမထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇-ပစ္စယတ္ထေရဂါထာ၊

ပစ္စာဟာဟ်ပဇ္ဇဒိတောတိအာဒိကာ၊ ပစ္စာဟာဟ်ပဇ္ဇဒိတောဤသို့အစ ရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ပစ္စယတ္ထေရဿ၊ ပစ္စယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ဤပဌမယမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုဒိမဇ္ဈေသု၊ ရေးရေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော။ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ် အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနုန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ နှုတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်က မ္ဟာမှ၊ ကေနဝုတောကပ္ပေ။ ကိုးသောတက မ္ဟာထက်၌၊ ဝိပဿိသ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်

၍။ဝိညာဏ်၊သိကြား:လိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ပဋ္ဌေါ၊ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သာ၌၊ ဝိတတာယနာမ၊ဝိတတာအမည်ရှိသော။
နဒိယာ၊မြစ်၏၊တိုင်ရေ၊ကပ်:နား၌၊ ဂန္ဓာ၊ကြွေသွား၊တော်မူသော၊ သဏ္ဌာ
ရုံ၊ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒိသွာ၊ဖူ.မြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော။ကြည်ညို
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊မနုညဒဿနာနိ။စိတ်ကို နှစ်သက်စေတတ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်ရှုချင်ဖွယ်ရှိကုန်သော၊မဟန္တာနိ၊ ကြီးကုန်သော၊ဥဒုမ္ဗရ
ပလာနိ၊ရေသဖန်းသီး၏ကို။ ဩဘိနိတ္တာ၊ဆွတ်၍။ ဥပနာမေသိ၊ကပ်လှူ၏။
သော၊ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်။ ဘေနဝုညာကပ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊သုဂတိသုဟောပ၊သုဂတိဘုံ၌ဖွားသောလျှင်၊သံသရေနှင့်ကျင်လည်
ရသည်ဖြစ်၍၊ ဇမ္ဗုမတ္တိ'ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ကဿပေဘဂဝတိ၊
ကဿပဖြတ်စွာဘုရားသည်၊လောကေ၊လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ပွင့်တော်မူ
၍၊ပဝတ္တဝရဓမ္မစက္ကေ၊ဓမ္မစက်ကြာတရား:ကိုဟောတော်မူပြီးသည်ရှိသော်၊
ဝေနေယျဇနာနုဂ္ဂဟာ၊ ဝေနေယျကြီးသတ္တဝါတို့ကိုပြုံးမြှောက်ခြင်း:ကို၊က
ရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။တဿ၊ ထိုကဿပဖြတ်စွာဘုရား:၏။ သာသ
နေ၊သာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေ
တ္တာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဘာဝေနံ၊ ဘာဝနာကို။ အနုယုဇ္ဇန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိ
သော်၊ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သာ၌။သံသာရေ၊ကျွဲ.သံသရာဆင်းရဲကို၊စိန္တေတ္တာ
ကြံ၍။အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်။ သဠာတသံဝေဝေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော
ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဝရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌၊ နိသိန္နော၊နေ
လျက်၊အရဟတ္တံ'အရဟတ္တဖိုလ်သို့။အပ္ပတ္တော၊မရောက်မူ၍၊ ဣတောဝါ
၏နေရာကျောင်း:ဝိဟာရမှ၊နဒီကွမ်းသီးမရောက်အံ့ဆုတိ၊ဤသို့၊ စိတ်
ကို၊အဓိဋ္ဌာယ၊ ဗိဠာနိသမ္ဘာ'ဆောက်တည်ပြု၍၊ ဝါယမန္တော၊ အားထုတ်
သည်ရှိသော်၊ဥာဏသမ္ပယုတ္တပါ'ဝိဥာဏ်သမ္ပယုတ်၏၊အာပရိပက္ကတ္တာ၊မဲ့ခွဲသော
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို ဥဿုက္ကာ'ပေတုံ'အားထုတ်
စေခြင်း:ငှါ၊နာသက္ခိ'မတတ်နိုင်၊သော၊ ထိုပစ္စယမထေရ်သည်၊ကာလက်
ရှိတွား၊သေ၍၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ကျင်
လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဇမ္ဗုမတ္တိ'ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား
ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရောဟိတနဂရေ'ရောဟိတမြို့၌၊ ခတ္တိယကုလေ
ခင်းမျိုး:၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍။ပစ္စယောဘိလဒ္ဓနာမော၊ ပစ္စယဟုခေါ်အပ်သော
အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝယပ္ပတ္တော၊တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်
သည်ရှိသော်၊ ဝိတုဒ္ဓစိတ္တော၊ အဘာ'သေလွန်သဖြင့်၊ရုဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌၊

ပတိဋ္ဌိတောဟုတည်သည်ဖြစ်၍။ ကေဒါသံတနေ့သဋ္ဌိမဟာရာဇမဟာလီ၊ စတု
မဟာရာဇိနှတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့အား ဗာလိနှတ်စာပူးဇော်ခြင်းကို။
ကာတုံ ပြုခြင်းဌာ။ အာရဏ္ဍီ၊ အားထုတ်၏။ တဏ္ဍု၊ ထိုအရပ်သို့ မဟာဇနော
လူများအပေါင်းသည်၊ သန္ဓိပတိ၊ စည်းဝေး၏၊ တတ္ထ သမာ ဂမေး ထို
အစည်းအဝေးဌာ၊ တသ၊ ထိုပစ္စယမင်း၏၊ ပသေ ဒသံ ဇနနွံ၊ ကြည်ညို
ခြင်းကိုကောင်းစွာဖြစ်စိမ့်သောဌာ။ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာ
ဇနသ၊ လူများအပေါင်း၏၊ ပေကွန္ဒနသော။ ရှေးကြည့်စဉ်ပင်လျှင်၊ အာကာ
သေ၊ ကောင်းကင်ဌ၊ ဝေဿဝဏေ ဝေဿဝဏာနှတ်မင်းသည်၊ နိဗ္ဗိုးတော
ဘန်ဆင်းအပ်သော၊ ရတနာမယဂူဌာဝါရေ။ ရတနာ နားမျိုးအပေါင်းတို့ဖြင့်
ပြီးသောရူးလစ်မှန်းရွှန်တပ်သောပြာသာဒ်ဌ။ ရတနာမယသိဟာသနေ၊ ရ
တနာတို့ဖြင့်ပြီးသောခြင်္သေ့ခုံသောပလ္လင်ဌ။ နိသိဒိတ္ထ၊ နေတော်မူ၍ မြေ
တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာဇနကာယသ၊ များစွာ
သောလူအပေါင်း၏၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတ္ဝာ၊
ကြားနာရ၍ ပဗ္ဗယရာဇာ ဝိ၊ ပစ္စယမင်းသည်လည်း၊ ရဇ္ဇံ မင်းအဖြစ်ကို ပ
ဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဂုဏိမဟောတုသံ ဝေါဒိတော၊ ကုသိုလ်အားကြောင်းကံ
ဟောင်းရည်ညွှန်းတိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ဝေါနှုတ်ပြု၏၊ သော၊ ထို
ပစ္စယမင်းသည်၊ သဒ္ဓါယ။ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်
ဖြစ်၍။ ကာသပသ၊ ကာသပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဗြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်ဌ၊ ပဋိညံ ဝန်ခံခြင်းကို၊ အကာသိယ
ထာ၊ ပြုသကဲ့သို့ဟု၊ ဝေါ ဤအတူ၊ ပဋိညံ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကတ္တာ ပြု၍၊ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းတွင်းသို့၊ ပဝိသိတ္ထာ ဝင်၍၊ ဝိပဿနံ ဝိပဿနာကို၊ ဝဏ္ဏေတ္ထာ ပွါး
စေ၍ ဥာဏသ၊ ပါရေ ဥာဏသမုဒ္ဒါ ရေ၏၊ ပရိပါကံ ရင့်မာခြင်းသို့ ဂတတ္ထာ၊
ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာ ဝဒေ ထိုခဏပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ ဥဒုမ္ဗရ
ဒါယကမထေရ၏အပေါဒါနဲ့ဌ။

ဝိတတာနဒိယာ၊ ဝိတတာအမည်ရှိသောမြစ်၏၊ တီဝေါကမ်းဌ၊ ဝုရိသုတ္တ
မော၊ ဝိပဿီဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဝိဇေံ၊ ကိလေ
သာမြို့ကင်းဝေးတော်မူသော၊ ဇောဂ်ံ၊ တည်ကြည်သော။ သုသမာဟိတံ၊
ကောင်းစွာပြောပြီးထားအပ်သော သမာဓိရှိသော၊ ဗုဒ္ဓံ ဝိပဿီဗြတ်စွာဘုရား
ကို။ အဒ္ဒသ၊ မျက်မြင်ရပြီ၊ ၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်

၍သုမနောနှလုံးမနောကိုဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒုမ္ဗရေပလံပေါသနိုး သိုးကို၊ဂယာဆောင်ယူ၍၊ အဠလိ၊လက်ဆုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွေးနေမြောက် ချီ၍ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာသ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဟံ၊ငါသည်၊အဒါသိ၊ ကပ်လှူပြု၊ ။ ။ကြားတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာမှ။ ကေနဝုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌။ တဒါ၊ ထိုဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ၊သောအခါ၌၊ ယံ ပလံ၊အကြင်ရေသပန်းသီးကို၊အဒဒိ၊ကပ်လှူခဲ့ပြီ၊တေနကမ္မေန၊ထိုကောင်း မှုကံကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာတိဝေနမိ၊မသိရတူး၊ဧကံ၊ဤ သို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ဖလဒါ နသား၊ရေသပန်သီးလှူရခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း။ ။ဧကမ္ပေါ်ဘဒ္ဒကေ ကပ္ပေ၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ သံဝိဂ္ဂတရမာနသော၊ လွန်စွာလန့်ထိတ်သော နှလုံးစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကသပဿ၊ကသပအာမည်တော်ရှိသော။ဘဝ ကောမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနော၊သာသနာတော်၌။ အဟံ၊ငါသည်၊ပဗ္ဗ ဇိ၊ရဟန်းပြုပြီ။ ။တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ရ ဟန်းပြုသည်၊သန္တော၊ဖြစ်၍။ဘာဝနံ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာကို၊အာနု ယုဇ္ဇိသံ၊ အားထုတ်အံ့။ ။ဥဗ္ဗေဇေဏ်။ မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်လိုက်၊ အာသမ္ဘဝ္ဘော၊ မရောက်ဖဲ့ ဝိဟာရာ။ နေရာကျောင်းမှ၊ နိန္ဒ္ဓမ်သာမ၊မ ထွက်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့။မာနသံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာသို့ စေလွှတ်သော စိတ်ကို၊ကတ္တာနု၊ဆောက်တည်သည်ရှိသော်၊တာဝဒေ၊ထိုဆောက်တည် စဉ်ခဏအတွင်း၌၊ပဋ္ဌော၊အရဟတ္တမဂ်သို့ရောက်သည်၊ နစအာမိ၊မဖြစ် သည်အာသျှင်တည်း။ ။ဒုဝါနိပနုယဆုအခါ၌ဟူကား။ ဥာဏသပနုပါ၊ဌ ဥာဏ်သမ္ဘာကံ၏ကား၊ပရိပါကေန။ ဝင့်ကျက်ခြင်းကြောင့်၊နိဗ္ဗုတောကိ လေသာသိန်းသဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်၏၊ အာမတ်သေခြင်းကင်း၊သော၊ အသ္ဘုတံ၊ရုကေခြင်းမရှိသော၊ပဒံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏အကြောင်းဖြစ်သော ဌာ နံ၊နိဗ္ဗာန်အာရုံသို့၊ ဇုသိတ္တာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဋ္ဌော၊အရဟတ္တမဂ်လိုသို့ ရောက်သည်။ အမှိ၊ဖြစ်ရပေပြီ။ ။မယ္ဟံ၊ငါအား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာ တို့ကို၊ဗျာပိတာ၊ဇာတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ပ။ ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာ သနံ အာသုံးအခမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တုံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

။အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်လိုသို့၊ ပတ္တာပန၊ရောက်ပြီး၍ကား၊အတ္တနော၊ ပိဏ္ဍ၏၊ပန္နိပတ္တိ ။အကျင့်ကို၊ ကိတ္တနမေ၊ခေန။ ကြားခြင်းကိုအကျင်းပြုသဖြင့်၊ အဝဉ္ဇံ၊အရဟတ္တမဂ်လိုကို။ ဗျာကရေ၊ရှေ့နှာ၊ကြားလိုရကား၊ပဌာဟာတံ၊ပဗ္ဗ

ဖြစ်တော်၊ပ၊ ကာဝံဗုဒ္ဓသာသနာ့နှိုး၊ ပဋ္ဌာဟာဟံပဇ္ဇဖြစ်တော်၊ပ၊ ကာဝံ ဗုဒ္ဓသာသနံဟူ၍၊ ဇာတိသောဂါထာ၊ ဤသုံးဂါထာတို့ကို၊အာဘာ သိ၊ရှာဘိဆို တော်မူ၏၊ ၊အပ္ပဇ္ဇ မာနသော၊ အာရုဟ ဣမဂ် စိတ်သို့မ ရောက်သေးသော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပဇ္ဇဖြစ်တော်၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ပဋ္ဌာ ဟေ၊ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊နှစ်ခြိုတော်၊ သေခဲအဖြစ်ဖြင့်ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းယင်တို့ကိုခန်းသို့၊ ပရိဗ္ဗဿ၊ဝင်သော၊မေ၊ငါ အား၊ စေတသော၊စိတ်၏၊ ပဏိဓိ၊သောဂ်တည် တောင့်တခြင်းသည်၊ အဟု အ၊ဟောသည်ဖြစ်၏။ ၊တဏှာသလ္လော၊ နှလုံးအတွင်းခို၍ရှိသော ဝင်သော တဏှာတည်းဟူသောပြောင့်တသင်းကို၊ အနုဟ၊တော၊ မနုတ်မရှားမီ၊နှာ သိသံ၊အလုံးရုံသော၊ဘာဝဥ်ငါ၊ပါ၊ကိုမစား၊ပြီ၊နဝိဝိသာမိ၊အလုံးရုံသော သောကဘွယ်ကိုငါမသောက်ပြီ၊ ဝိဟာရေ၊တော၊ ဤငါနေသော၊ကျောင်း ဝ၊နေ၊ကျွန်းမ၊ ငါမထွက်ပြီ၊ မသေမီ၊ ငါ့ကိုယ်၏ နံ့ပါး၊နှစ်ဘက်တို့ထွင်တ ဘက်သော နံ့ပါး၊ကိုမျှလည်း၊ နနိုပါတိသံ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်း၊ခြင်း၊ကိုပယ် ဖျောက်သည်၏အစွမ်း၊ကိုထား၍တဘက်သောနံ့ပါး၊မျှ ဖြင့်လည်း၊မချမ၊အမိပ် ပြီ။ ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိဟရေ၊တော၊နေသော၊တ၊သမေ၊ထိုငါ၏၊ ဝိရိယ၊ပရိက္ကမံ၊ဝါယာမ၊ဖြင့်လုံ့လ အား၊ထုတ်ခြင်း၊ကို၊ ပ၊သ၊ရှကြပါ၊ကုန်။ တိ၊သော၊သုံး ပါး၊ကုန်သော၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုပ္ပတ္တာ၊လျှောက်ပတ်စွာသိ၊အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊ အာဒုံ၊အမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြု ကျင့်ရပေပြီ။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ပဋ္ဌာဟာဟံပဇ္ဇဖြစ်တောတိ၊ပဋ္ဌာဟာဟံပဇ္ဇဖြစ်တော ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ငါသည်၊ပဋ္ဌာဟော၊ ငါ၊ရက်သည်၊ ပဇ္ဇဖြစ်တော၊ရှ ဟန်း၊အဖြစ်သို့၊ရောက်သည်၊ ဟု၊တွေ့ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌာ၊ဟော၊ငါ၊ရက်မြောက် သောနေ့၌သော၊အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ပဇ္ဇဖြစ်တ ဒိ၀သတော၊ရဟန်း၊အဖြစ်သို့ ရောက်သောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌမော၊အ၊ဟော၊ ငါ၊ရက်မြောက်သော နေ့သည်၊နှိုင်ခ် တော၊အပ်ကြ၊သို့ရောက်၏၊ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အ၊ထ္ထော၊အ၊နက်တည်း၊ သေ၊ခေါ်အ၊ပ္ပ၊ဇ္ဇ၊မာန၊သော၊တိ၊သေ၊ခေါ်အ၊ပ္ပ၊ဇ္ဇ၊မာန၊သော၊ဟူ၊သည်ကား၊အ၊ဝိ သိ၊လ၊သိ၊ကျ၊ဒီ၊နှ၊အ၊ဝိ၊သိ၊လ၊သိ၊ကျ၊အ၊ဝိ၊ဝိ၊ဇ္ဇ၊သိ၊ကျ၊အ၊ဝိ၊ပ၊ညာ၊သိ၊ကျ၊တို့ကို၊ သိ၊ကျ၊တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်သော၊ကြောင့်။ သေ၊ခေါ်၊သေ၊ခ၊ည်း၏၊ အ၊နု၀ သေ၊သ၊တော၊အ၊ကြောင်း၊မ၊ရှိ၊သော၊အ၊ား၊ဖြင့်။ မ၊နှုံ၊ကိုး၊ပါ၊အ၊ပြား၊ရှိ၊သော၊မ၊နု ကို၊သိ၊ယ၊တိ၊ကော၊င်း၊စွာ၊ဖြတ်တ၊တ်၏။ သ၊မ၊ဏ်ဆ်ိ၊နှ၊တိ၊ကော၊င်း၊စွာ၊ဖြတ်တ၊တ် ၏။ ဆ္ဌ၊တိ၊ထိ့ ကြောင့်။ မ၊နု၊သော၊မ၊နု၊သ၊မည်၏၊ မ၊နု၊သံ၊အ၊ရ၊ဟ၊ဣ၊မ၊ဂ်ကို

ဗြဟ်စကတ်သောစိတ်၊တံအရောတွေ့မဂ္ဂ၊ ထိုအရောတွေ့မဂ်လိုကားငေါ နဲ့ထိုသောခဒေါဗြစ်ခြင်းဟုဆိုသော်မရောက်သေးသောကောစ်ထိုခဒေါတွေ့ မဂ်သည်အတ္တ၏ဂုဏ်၊ထို့ကြောင့် အပ္ပတ္တမာနုသော အပ္ပတ္တမာနုသာ မည်၏။ ဝိဟာရ၌မပါဝင်သော၊ စတောသောပဏ္ဍိတအပ္ပတိ၊ ဝိဟာရ၌မပါ ဝင်သော၊စတောသောပဏ္ဍိတအပ္ပဟုလည်းကား၊ဝေါဟာရ၌ကပ်ဟာရ်၊ နေသောကျောင်းဟု၊ဆိုအပ်သော် ကြာရှည်ကုန်ကုန်ကိုပင်ပန်းသို့ပါ၏။ ဝင် သည်၊သတောဖြစ်လျက်၊ သေခသောသေခဖြစ်သော် မေ.ဝါ အားဌေ၀ ပေါ်ဤသို့သတောဂို၏သောဇွေဒါနိ၊ယခုခေါ်ခြင်းဝတ္ထုမဟုတ်ရောဆိုလည်း သောအခြင်းအရာဂို၏သော၊ ဝေကောပဏ်ပိ၊ စိတ်၏သောကိတည်ခြင်း သည်၊အပေါ်ထိ၊ဖြစ်၏။ဝေါ်ဤသို့မဟာဝါသည်၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကိုပဏ်ပ် တံ၊တောင့်တအပ်ပြီ၊ ဇာဘိအယ်၊ဤသည်ကား၊ အားတ္တာ၊အနုက်တည်း၊ နာသိယန္တိ အာဒီနာ၊ နာသိယံ အစဂ္ဂိသည်ဖြင့်။ စိတ္တပဏိမိ၊စိတ်ကို ထားခြင်းကို၊ဒယေတိ၊ဤ၏ဝတ္ထု၊ထိုဂါထာ၌၊ နာသိသင်္ဂ္ဂ၊နာသိသံဟ သည်ကား၊ မဟာဝါ၏ဟာဒယပဟော၊ နှလုံး၊ခတ္တင်း၌ဖြစ်သော် တဏှာ သင်္လေ၊တဏှာတည်းဟူသော်ညောင့်တဘင်းကို၊ အနုဟတော၊ မပယ်မ ထုတ်မနှုတ်ရှေးသောဘဝ်ရှိသော်၊ အာနုဗ္ဗော၊မပယ်မဘုတ် မနှုတ်ရှေး သည်ရှိသော်၊ယဉ်ကိုဗ္ဗိ၊ဘာဇနုံ၊အလုံးရုံသော၊ဘာဇဝ်ကို၊ နုတ္ထဗ္ဗိ၊သည်၊ပါ ဗောဒ်ခုံ၊နာဗ္ဗိ၊သောမိ၊ပါမစား၊တောခုံ၊ဣဒ်ဝေ်ဤသို့၊သမ္ပယုတ်ခေသ့ အလုံးရုံသောပုဒ်ကို၌ဖြစ်၊ယောဇေတဗ္ဗံ၊လျှဉ်အပ်၏။ နုပ်ဝိ၊သော၊ဖိ၊ပါ၊ နုပ်ဝိ၊သော ဝိဟူသည်ကား၊ ယဉ်ကိုဗ္ဗိ၊ အလုံးရုံသော၊ ပါတာဇ်ကို၊ သောကိ၌ပယ်ကို၊နုပ် ဝိ၊သောမိ၊ပါမ၊သောဂ်တောခုံ၊ဝိဟာခုတောခုံ၊ဝိဟာခု၊တောခုံ၊ နိ၌မ၊ဟူသည်ကား၊ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊မဟာ၊ ဝါသည်ကို ဣဟမဟ္ဟာနုယ်ခုံ ဝ၌တော၊ ဤနေရာတို့ဂ်ခမ်းမှ၊နုနိ၌ဟု၊ မဝတ္ထု၊ရောနာ၀ိပသ်ခုံ၊ပါ ဝိ၊သော်ခုံ၊ နာ၀ိပသ်ခုံ၊ပါ၊ဝိ၊သ်ဟူသည်ကား၊ဟမ၊ဝါ၏၊သ၌ရှိ၊ သ၊ဂ်ုတ် ၏၊ဒ္ဒိသုပ၊သ်သသုံ၊ပါ၊နှစ်ဝ၊ဂ်ာ၏ကျွတ်ခ်ုတ်။ ဂ၊ကေ၌ပ၊သ်၊ ဝ၊ဘာ၊ဂ်ာ၊သောခုံ၊ပါ၊ ခုံ၊တောင်ကို၊မျှလည်း၊ကာယ၊ဂ်ိ၊လ၊မ၊ထ၊ဝိ၊နော၊ဒခုထ်ုံ၊ကိုယ်၏ပင်ပန်း၊ခြင်း၊ဂ်ုံ ဟျောက်ခြင်း၌၊နုနိ၌ပါ၊ဝိ၊သ်၊မ၊ချ၊ဟော်ခုံ၊ ဂ၊ပ၊သ်ခုံ၊ဝ်ပါ၊ဝ၊ဘာ၊ဂ်ာ၊သော ခုံ၊ပါ၊မျှဖြင့်လည်း၊နုနိ၌ပ၌ဖြ်သ်ပါ၏။ မအိ၌ဝ်ဟော်ခုံ၊ ဇာ၊ဝ်ဤ၊ ဇာ၊ဝ်ဤ၊ ဣ၊ဇ်ကား၊ ဘ၊သ်ပ၊ဝ်ခ်ုံ၊ဝ်ဟ၊ခုတော၊ဂ်ာ၊ ဘ၊သ်ပ၊ဝ်ခ်ုံ၊ဝ်ဟ၊ ခုတော၊ဟူသည်ကား၊ဝ်ုံ၊ဤ၏၊စ်ုတ်။ စ်ုတ်ကို၊ ပ၊ဂ်ိ၊ခ၊ယ်၊ ဆ၊ဝ်ုတ်တည်ကို ၍၊ဒ၌ဟု၊ ပ်ုစ်ခ်ုံ။ ဝ်ုဂ်ိ၊ယ၊ဝ်ုခ်ုံ၊ခ်ုံ၊ ဝ်ုဂ်ိ၊ယ၊ခ၊ဝ်ုခ်ုံ၊ခ်ုံ၊ကို၊ ကတ်ကား၊ ပ်ုတ်ကို၊ ဝ်ုပ်ယ

နာနုယောဂ၀သေနှ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို အာဘန်တလဲလဲ အားထုတ်သည်၏အဂ္ဂမင်းအားဖြင့်၊ ဝိဟာရတောရနေသော၊ တသမေ၊ ထိုဝါအား၊ ပဿဝိရိယပရက္ကမနှင့်၊ ပဿဒ္ဓိရိယပရက္ကမံ ဟူသည်ကား၊ ဝိဒိနာ၊ အဓိအာရင်ဖြင့်၊ ဤရှေတမ္ဘတော၊ ပြီးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယမည်၏၊ ပရံ၊ ကဲလွန်သော၊ ဌာနံ၊ အရဝ်အရာလို့၊ အကျွမ်းတော၊ ရောက်တတ်သွားတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရက္ကမောတိစ၊ ပရက္ကမ ဟူ၍လည်း၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရုအာဝ်သောအမည်ရှိသော၊ ဥသေးဇ္ဇိဘုတံ၊ အားထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို၊ ပဿ၊ သိကြပါလော၊ ဘနာဟိ၊ သိကြပါ၊ လော၊ ယဿ၊ အကြင်လုံ့လဝိရိယ၏၊ အာနုဘာ၀ေန ပနုအာနုဘော်ကြောင့်ကား၊ မယာ ၀ါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါး သောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုရပေကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓသ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ၀သနံ၊ အာဇုံ၊ အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပေပြီ၊ ဣတိ ၊ ဤကဲသို့၊ ဝုတ္တတ္ထေ မေ ၀ ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း ပစ္စယတ္ထေ ရေ ၊ ထာ ၀ ဏ္ဏနာ ၊ ပစ္စယမထေရ၏ ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမ ၀ဂ်-၁၇ ၂-ဗာကုလတ္ထေရ ဂါထာ။

ယောဝုဇ္ဈေကရဏီယာနိ တိ အာဒိကာ ၊ ယောဝုဇ္ဈေကရဏီယာနိ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော ၊ ဗာကုလတ္ထေရဿ ၊ ဗာကုလမထေရ၏ ၊ ဂါထာ ၊ ဂါထာတို့တည်း ၊ အယမ္ပိ ၊ ဤ ဗာကုလမထေရ်သည်လည်း ၊ အတိတေ ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌ ၊ ဗုဒ္ဓေ တော ၊ ဤ ၀ါတို့နေရောကပ်ကမ္ဘာမှ ၊ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာသု ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော ၊ အသင်္ခေယ္ယသု ၊ အသင်္ချေယျကပ်၏ ၊ မတ္ထကေ ၊ အထက်၌ ၊ အနောမဒဿိ ၊ အနောမဒဿိ အမည်တော်ရှိသော ၊ ဘ ၀ ဝတော ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ၊ ပုဒေ တရမေ ၀ ၊ မပွင့်မီကပင်လျှင် ၊ ပြာဟွဏကုလေ ၊ ပုဏ္ဏား မျိုး၌ ၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ ၊ ဖြစ်၍ ၊ ဝယပ္ပတ္တော ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ကြာက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော် ၊ တယော ဗေဒေ ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို ၊ ဥဂ္ဂဟေတ္ဝာ ၊ သင်၍ ၊ တတ္ထ ၊ ထိုသုံးပုံသော ဗေဒင်တို့၌ ၊ သာရံ ၊ အနှစ်သာရကို ၊ အပ္ပသဏ္ဌာ ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍ ၊ သမ္ပရာယိကတ္ထံ ၊ တမလွန်လောကခံဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါးကို ၊ ဂ ဝေ သိ သော ၊ ရှာဖွေ၊ တောဒုံ ၊ ဆုံ ၊ ဟုတိ ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍ ၊ ဟုသိ ပဋ္ဌမံ ၊

ရဲသော့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဲသော့ရဟန်းပြု၍၊ ပဗ္ဗတပါဒေ တောင်ခြေရင်းခွင်၊ ဝိဟာရဇ္ဇောဝေနစည်း၊ ဝန္ဓာဘိညော၊ ငါးပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ကိုသော်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ဝိဟာရဇ္ဇောဝေနေသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓပြုဒီးဘုရားပွင့်တော်မူသည်ကို၊ သုတ္တာ။ကြားရ၍၊ သဏ္ဌေ့သန့်ကင်းမြတ်စွာဘုရားဏ်အထံတော်သို့၊ ဂတော်။ သွားရ၍၊ဝန္ဒိတ်ရှိခိုးတော်ကို၊သတ္တ ကြားနာရ၍၊သာဓုကောသုသာဓုဟုဝုတ်ဆို ဌိ။ပတိဋ္ဌိတော။ တည်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တ့ အနေနာမဒသဝိ မြတ်စွာဘုရား အားဥဒဏာဗာဓေ၊ဝမ်းအနာသည်ဥပဂန္ဓေ၊ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်၊အာရ ညတောဝေတောမှ၊ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ဆေးဘက်ကို၊ အာဟာရိတ္တာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ တံ၊ထိုဝမ်းအနာကို၊ဂူပဿမေတ္တာ၊ငြိမ်းစေ၍၊ တတ္ထ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌၊ အာရောဂျဘာယ၊ အနာကင်းစေခြင်းငှါ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဝရိယာ မေတ္တာ၊ရှင်စေ၍၊တတော၊ထိုကိယ်အဖြစ်မှ၊ စုတော၊စုတေခဲ့သည်ရှိသော် ဗြဟ္မလောကော၊ဗြဟ္မာ့ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ကော်အသင်္ချေယျံ၊တဆုသော ကမ္ပာအသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်ကို၊ခဏ ရှင်ရှာ၊ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ပဒုမုတ္တရေ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ် စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ဟံသာဝတိနဂရေ၊ဟံသာဝတီပြည်၌၊ကုလ ဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္ထော၊ဖြစ်လာ၏။ ကော်ဘိက္ခုံ၊တရားသာဓုသော ရဟန်းကို။ အပ္ပါဟာရာနံ၊ နည်းသောအနာရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဏ ကာ၊ အဝ္ဘဒ္ဒါ၊နေ့ဖြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ထားတော်မူသော။ သတ္ထာရံ၊ မြတ် စွာဘုရားကို။ဒိသ္မာ၊မှီးမြင်ရ၍၊သယံ၊ ဝိမိဟုဆိုအပ်သောဗာကုလမထေရ် သည်။တံ၌ဝနဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရာအထူးကို၊အာဂစ္ဆိ၊ရောက်ရှိ၍၊ လိုရာင်တောင်ဝ သည်ဖြစ်၍၊ပဏီဝေနံ၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ယာဝဇီဝံ၊အသက် ထက်ဆုံး၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ဥပစိနိတ္တာ၊ဆည်းပူး၍၊သုဂတိ သုယောဝ၊သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊သံသရဇ္ဇောဝ၊ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် ဝိပဿိသ၊ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ပွင့်တော်မူသည်မှ၊ဝုဠေတရမေဝ၊ ရှေးမဆွက ပင်လျှင်၊ဗန္ဓု မတိနဂရေ၊ဗန္ဓုမတီမြို့၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဝုရိမနယေနေ၊ရှေးဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဒ္ဓသိပဗ္ဗဇ်၊သော့ ရဟန် အဖြစ်ဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ။ရဲသော့ရဟန်းပြု၍၊ ဗျာနလာဘီ ဗျာနဉာဏ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗတပါဒေ၊တောင်ခြေရင်းခွင်၊ ဝသန္တော၊နေစဉ်၊ဗုဒ္ဓပြုဒီး၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ပွင့်တော်မူကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သဏ္ဌေ့

ဝိပဿနိမြတ်စွာဘုရားရှေ့၌ သန္ဓိကံ၊ အထံတော်သို့ ဝင်ကြွား၊သွား၍ မမြဲ၊ တည်ရားကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာ၍၊သရဏေသု၊သရဏံသုံး၊ပါး၌တို့၌၊ပတိဋ္ဌိတာ ဟုသည်ဖြစ်၍၊ဘိက္ခု၊နှုန်း၊ရဟန်းတို့အား၊ဘိဏ္ဍဝုဋ္ဌိကရောဂေါ၊မြက်ကိုင်း ပန်းနှင့်တူသော ဖြူသောရောဂါသည်၊ ဥပုဒ်နေ့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ထိ ရောဂါကို၊ ဂူပဿာမေတွာ၊ငြိမ်းစေ၍၊ တဏ္ဍုလ၊ထိုဘဝ၌၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ဌာတွာ၊တည်၍၊တဘော၊ထိုဘဝမှ၊ စုတော၊ စုတေခဲ့ သည်ရှိသော်၊ဖြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ဖြည်း၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ ကေနဝုတိ ကပ္ပေ၊ကိုး၊ဆဲတကပ္ပာ၊ကက်၌၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ဖြည်းလူ့ဖြည်းတို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ကျက်လည်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ကသပဿ၊ကသပအမည်တော် ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ဗာရာ ဏသိယံ၊ဗာရာဏသီဖြည်း၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုး၊အိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဃာတေါသံ၊ အိမ်အလယ်နှောင်လူ၏သောင်းကို၊ ဝဿော၊ ဝိုးအုပ်၍နေ သည်ရှိသော်၊ ကေါ၊တဆောင်သော၊ဇိဏ္ဏံ၊ဆွေး၊ဖြို့သော၊ ဝိနသေမာနံ၊ ပျက်စီ၊လေပြီးသော၊မဟာဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကြီးကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊တဏ္ဍ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ ဥပေါသထာဂါရဒိကံ၊ဥပုသ်အိမ်သိမ်ကျောင်းအစ သော၊သင်္ဘံ၊အလုံးရုံသော၊အာဝသထံ၊ အိပ်ရာနေရာကို၊ ကာရေတွာ၊ပြု စေ၍၊ တဏ္ဍ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ သင်္ဘံ၊အလုံးရုံသော၊ဘေသဇ္ဇံ၊ဆေး၊ကို၊ပဒီယာဒေတွာ၊စီရင်၍၊ယာဝဇီဝံ၊ ဆုတ်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ကို၊ကတွာ၊ပြုပြီး၍၊ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊နှစ်ဆူသောဘုရား၏ကြားတို့၏တရုသောအကြား၌၊ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ဖြည်းလူ့ဖြည်းတို့၌၊သံသရဇ္ဇော၊ကျင်လည်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ အမှာကံ၊ ငါ၏၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ၊ ပုဒုရတာရဒေဝ၊ ရှေးဦးမဆုတပင်လျှင်၊ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌၊ သေဋ္ဌိဂေဟေ၊သူကြွယ်အိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၍၊သော၊ထိုသူဌေးကို၊အားရော ဂဝါဝေါယား အနာဂတင်းစေ့ခြင်း အာကျိုးငှါ၊ မဟာယမုနာယ၊ မဟာယ မုနာမြစ်၌၊ နာဝိယမာနော၊ ရေကျိုးသည်ရှိသော်၊ ဝေတိဟတ္ထတော၊ နို့ ထိန်းကျွန်မ၏လက်မှ၊မနွေနုငါးသည်၊ ဂိလိတော၊မျိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မနွေ့ငါသည်၊ကောဝဠိဟတ္ထဂတော၊တငါ၏လက်သို့ရောက်သည်ရှိသော် ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိဘာရိယာ၊ဗာရာဏသီသူကြွေးမယား၊သည်၊ ဝိတ္ထိကိတွာ၊ ဝယ်၍၊ဟေတေ၊ယူသည်ရှိသော်၊ဗာလိယမာနေ၊ခွဲသော်လည်း၊အာရော ဂေါ၊ယော၊ အနာမရှိသည်ကာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ တာယ၊ ထိုသူကြွေး

မယားသည်၊ဝုတ္တောတိ၊သားဟူသောအမှတ်သညာဖြင့်၊ဂဟောတ္ထာ၊ယူ၍ ပေါသိယမာနော၊ မွေးကျေးသည်ရှိသော်၊ တံပဝတ္တိ။ ထိုအကြောင်းကို ကား၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဇနကေတိ၊ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ မာတာပိတရော၊ အဓိအာဘာဘိသည်၊ အယံ၊ဤသူငယ်သည်၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ဝုတ္တောသားတည်း။ နော၊ငါတို့၏၊ဝုတ္တံ၊သားကို၊ ဒေတိ၊ပေးကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အနုယောဂေ၊စိစစ်ခြင်းသို့၊ဂတေ၊ရောက်သော်ရှိသော်၊ ရညာ၊ဗာ ရာဏသိမင်းသည်၊ ဥဘယေသဒ္ဓိ၊နှစ်ဦးသောသူတို့နှင့်လည်း၊ သာသာရ ဏော၊ဆက်ဆံသည်းဟောတု၊ဖြစ်စေ၊ဣတိ၊ဤသို့။ဖွဲ့နှီးကုလားနံ၊အမျိုးနှစ် ဦးတို့၏၊ ဒါယာဒဘာဝေန၊ အမွေခံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားအဆုံး အဖြတ်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဌပိတာတ္တာ၊ ထား၊အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗာ ကုဠသောတိ လဠနာမော၊ဗာကုလဟု ခေအပ်သော အမည်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ မဟာသီ၊ကြီး၊ဖွားသော၊ သမ္ပတ္တိ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘာဝန္တော၊ခံ စား၊စဉ်၊အသိတိကော၊ အသက်ခုစ်ဆယ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သဏ္ဌ၊ သန္ဓိ၊ကေ၊ဖြတ်စွာတုရား၏အထံ၊တော်၌၊ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၊နာရ ၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ခေအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု ၍၊သတ္ထာဟမေဝ၊ခုနစ်ရက်မျှသည်သာလျှင်၊ ဝုထ္ဌနော၊ဝုထဇဉ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အဌမေအရဏေ၊နှစ်ရက်မြောက်နေအရုဏ်သည်၊ဥဒ္ဒိ တေ၊တက်သည်ရှိသော်။ သဟပဋိသန္ဓိဒါယိ၊လေးပါး၊သောပဋိသန္ဓိဒါ နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါ၊ပုတိ၊ရောက်လေ၏၊ ထေနု၊ ထို.ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ဗာကုလမထေရ၏အပဒါနိ၌။ ၂

☰ ဟိမဝန္တာသာ၊ ဟိမဝန္တာ၏၊အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေး၊သောအရပ်၌၊ သော ဘိတောနာမ၊သောဘိတအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊တောင်သည်၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏။တတ္ထ၊ ထို၊တောင်၌၊မယှံ၊ငါ၊သည်၊သဟာသိ၊သော်၊ တပည့်တို့နှင့် တကွ၊သုကတော၊ကောင်းစွာပြု၊အပ်သော၊အသေမော၊သင်ခမ်းကျောင်း ကို၊မာပိတော၊ဖန်ဆင်း၊အပ်၏။ ၊တတ္ထ၊ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ပါဒပါ စ၊သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ ဗဟု၊များ၊ကုန်၏၊သိန္ဓု၊ဝါ၊ရှိတာ၊ ရေ၊ခုပ်နှင့်ပင် တို့သည်၊ဝုဋ္ဌိတာ၊ပွင့်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ကဝိဋ္ဌာ၊သီး ပင်တို့သည်လည်း၊ ဗဟု၊များ၊ကုန်၏၊ဇိ၊ဝဇိ၊ကာ၊ ဃယ်ခေါင်ရှုန်းပန်းတို့ သည်၊ဝုဋ္ဌိတာ၊ပွင့်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ နိဂုဏ္ဍိ၊ယော၊ဆိပ် ဖလူးညှိတို့သည်၊ ဗဟု၊များ၊ကုန်၏၊ ပဒုမ၊ စ၊ ဒိမ်ဆီသီ၊တို့သည်လည်း

ကောင်း၊အာမလကာနီစ၊ရှစ်သျှားပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗာရုသကာ
စ။ ဖက်သက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အလာဗုစ၊ ဗူးတို့သည်လည်း
ကောင်း။ ပုဏ္ဏရိကာ၊ သရက်ဖြူပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဒ္ဓိတာ၊ပွင့်
ကုန်၏၊ ၊အာဠကာ၊ ပဲတက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇေဋ္ဌိကာ၊
ဥသျှစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တဏ္ဍုလိယသ်မ်းကျောင်းခို၊ ဗဟု၊မျှား
ကုန်၏။ကဒဒ္ဒီစ၊ ဌက်ပျောပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ မာတုလုင်္ဂီကာစ၊
ရှောက်ချိပင်တို့သည်လည်းကောင်း။မဟာနုမါစ၊ဆီးဆောင်းပင်တို့သည်
လည်းကောင်း၊တဏ္ဍုလိယသ်မ်းကျောင်းခို၊ဗဟု၊မျှားကုန်၏။ ၊အဇ္ဇု
နာစ၊ဗာဂက်ကြို့ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ဝိယင်ဂိုကာ၊ဥပါသကာပင်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ကောသမ္ဗာ၊ ကြို့ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇ
လာ၊ ထင်းရှူးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိမ္ဗာ။ မဒရုပင်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊နိဂြောဓာစ၊ဂြည်ဥောင်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ကဝိဋ္ဌနာစ၊
ဥောင်ကြင်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ မယ္ပံ၊ငါ၏၊ အာသမော၊ သင်ခမ်း
ကျောင်းသည်၊ဒေဒေသာ၊ဤသို့သတောဂ္ဂိ၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ သတိသာ၊
တပည့်တို့နှင့်တကွ၊တဟိ'၊ထိုသင်ခမ်းကျောင်းခို'ဝသိ'၊နေ၏။ ၊သယမ္ပု
အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊လောကနာထကော၊လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်
တော်မူတတ်သော၊ **အ**ေနာမဒဿိဘဂဝါ။ **အ**နောမဒဿီ ဗြတ်စွာဘုရား
သည်၊ပဒုိသလ္လာနုံ၊ကိုယ်တော်တည်းကိန်းတော်မူခြင်းကို။ ဂဝေသိ၊ရှာ
ဖွေ်းလျက်၊မေ၊ငါ၏။ အာသမံ၊သင်ခမ်းကျောင်းသို့၊ ဥပါဂမိ၊ကပ်၏။ ။
ဥပဂတဿ၊ကပ်တော်မူသည်လည်းဖြစ်သော၊ မဟာဝိဂုံ၊ကြီးသောလုံ့လ
ရှိတော်မူသော၊မဟာယသီ၊ မျှားသော**အ**ခြိုအရုံရှိတော်မူသော၊အနောမ
ဒဿီ'၊ **အ**နောဒဿီ **အ**မည်တော်ရှိသော၊ လောကနာထသ၊ ဗြတ်စွာ
ဘုရား**အ**ား၊ခဏေန၊တခဏခြင်းဖြင့်၊ ဝါတာဗာဓော၊လေနာသည်၊သမုဒ္ဒ
ဟိ၊ထသတည်း၊ ၊အရညဉ္ဇာ၊ တောခ္ခ၊ ဝိစရေ၊ကျော်၊ လှည့်လည်သည်ရှိ
သော်၊လောကနာထကံ၊ဗြတ်စွာဘုရားကို။ **အ**ဒ္ဒသံ၊ဖူးမြင်ရ၏ပြီ၊ စက္ခုမန္တံ၊
စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ မဟာယသံ။ မျှားသော**အ**ခြိုအရုံ ရှိတော်မူ
သော၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ဗြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂတ္တိုဝ၊ကပ်၍၊ ၊ဣဒါဟိယ ဗ္ဗာဝိ၊ **အ**မှ
အရာကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊**တ**ဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ **အ**သံသယံ
ဟိ**အ**သံသယံ**ဝေ**၊ **အ**ကြွင်းမဲ့သာလျှင်။ နော၊ငါ့ကို၏၊ဗုဒ္ဓသ၊ ဗြတ်စွာ
ဘုရား**အ**ား၊ဗျာဓိ၊**အ**နာသည်ဥပပဇ္ဇသ၊ဖြစ်လတ်သတည်း၊ဣတိ ဤသို့၊
အဟံ'ငါသည်၊ ဥပလဂ္ဂေမိ၊ မှတ်၏။ ၊မမသိသောနုံ၊ ငါ့တပည့်တို့၏။

သန္ဓိကေ၊ အာယတ်၌၊ ခိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊မမ၊ငါ၏၊ အာသဝံ၊သန်းကျောင်း၊သို့၊ အာဝန္တိံ၊လာပြီ၊အဟုတ်၊ငါသည်၊သောသင်္ခန်းဆေးကို၊ကတ္တုကာမော ပြုလို သည်ဖြစ်၍၊တဒ၊ထိုအခါ၌၊သိသော၊တပည့်တို့ကို၊အာမန္တယိ၊ခေါ်ပြီ၊ ။ မေ၊ငါ၏၊ဝါကျံ၊စကား၊ကို၊ပဋိသုတ္တာန၊ကြား၍၊သဗ္ဗေ၊အာလုံး၊ရုံကုန်သော၊ သိသော၊တပည့်တို့သည်၊ သ၊ဝါရ၊ဝါ၊ရှိသော်ခြင်း၊ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မမ၊ငါ့ ကို၊သတ္တုဂါရ၊ဝတ္ထာ၊ဆရာ၌ရှိသော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကေ၊ဣ၊တပေါင်း၊တည်း သန္ဓိပတိ၊သ.စည်း၊ပေး၊ကုန်၏၊ ။ခိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊ပဗ္ဗတံ၊တောင်သို့၊အာရုယ္ဟ၊ တက်၍၊သဗ္ဗော၊သစ်၊ခပ်သိမ်း၊သော၊ဆေး၊ကို၊ အဟံ။ ငါသည်၊အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ပါနိ၊ယ၊ယောက်၊ရေ၊ဖျော်သည်ကို၊ကတ္တွာန၊ပြု၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓ သေ၊ဌ၊သား၊ဖြတ်စွါ၊ဘုရား၊အား၊အဒါသိ၊။ကပ်လှူပြီ၊ ။မဟာ၊ဝိ၊ရေ၊ကြီး၊သော လုံး၊လ၌ကောင်မူ၊သော၊ သဗ္ဗ၊လော၊ကဂ္ဂ၊နာ၊ယ၊ကေ၊ ခပ်သိမ်း၊သော၊လော၊က ထက်ဖြတ်ကောင်မူ၊သော၊ဖြတ်စွါ၊ဘုရား၊သည်၊ပရိ၊ဘုဇ္ဇေ၊သုံး၊ဆောင်ကောင်မူ သည်ရှိ၊သော်၊ခိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊သုဂ၊တ၊သ၊ကောင်း၊သော၊စကား၊ကို၊ဆို၊ကောင်မူ တတ်သော၊မ၊ဟာ၊သိ၊နော၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊ပါ၊ကော၊လေ၊နာ၊သည်၊ဂူ၊ပ၊သ၊ဓိ ☰ ငြိမ်း၊လေ၏၊ ။ပ၊သ၊ဒ္ဓ၊ဒ၊ဝ၊ထံ။ ငြိမ်း၊သော၊ပူ၊ပန်ခြင်း၊ရှိ၊သည်ကို၊ဒိ၊သ္မာ၊ဖြင့် ၍၊အား၊နာ၊မ၊ဒ၊သ၊သိ၊အ၊နော၊မ၊ဒ၊သ၊သိ၊အ၊မ၊ည်တော်ရှိ၊သော၊မ၊ဟာ၊ယ၊သော၊ ဖြတ် စွာ၊ဘုရား၊သည်၊သ၊ကာ၊သ၊နေ၊ကို၊ယ်တော်နေ၊ရာ၌၊နိ၊သ၊ဒိ၊တ္ထာ၊နေ၊တော်မူ၍၊ ဣ၊မ၊ဂ၊ဝ၊ထာ၊ဤ၊ဂ၊ထာ၊တို့ကို၊အ၊ဘာ၊သ၊ထ၊ ပြော၊တော်မူ၏၊ ။ပြော၊အ ကြင်သူ၊သည်၊မေ၊ငါ၊ဘုရား၊အား၊ ဘေ၊သ၊ဇ်၊ဆေး၊ကို၊ ပ၊ဒ၊သ၊သိ၊ လှူ၏၊မမ၊ ငါ၏၊ဗျာ၊ဓိ၊ဌ၊ဥ၊လေ၊နာ၊ရော၊ဂ၊ကို၊လည်း၊ သ၊မ၊ယ၊သိ၊ငြိမ်း၊စေ၏၊ ဟံ၊ထိ၊သူ့ကို၊ အ၊ဟံ၊ငါ၊ဘုရား၊သည်၊ကိ၊ဇ္ဇ၊ယ၊သ၊ဝ၊သ၊ကြား၊ဒ္ဓ၊ဝ၊သ၊တော၊ပြော၊တော် မူ၊သော၊မမ၊ငါ၏၊ဝ၊စ၊နံ၊စကား၊တော်ကို၊သု၊ဏ၊ထ၊ နာ၊ကြ၊ကုန်လော၊ ဂ၊ဠ သ၊တ၊သ၊ဟ၊သ၊သ၊နိ၊ဂ၊ဗ္ဗာ၊တ၊သ၊သိ၊နိ၊း၊တို့ပ၊တ်လုံး၊ ဒေ၊ဝ၊လော၊ကော၊ နတ်ဖြည်၌၊ ရ၊ဓ၊သ၊တ၊သ၊ပ်ပြီ၊ပ်ပ်ပ်

လုံးကိုးဖြာသည်ရှိသော၊အစိုးရတော်မူသော၊အာနေဇာမောနာမဇာတ်ကြီးယော၊အားနာ
မအာမည်ရှိသောမင်းသည်၊ဘုရားသခင်ဖြစ်လတ္တံ့။ ။သတ္တရတနာသမ္ဘန္ဓော
ရတနာခုနစ်ပါးကို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိ။ စကြာရတနာကိုလည်စေ
တတ်သော၊မဟာဗျူဟာ၊မျှားသောစစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော၊တာဝတိ်သော
ဝိ၊တာဝတိ်သာနတ်တို့ကိုလည်း၊ခေါ်ဝေတွား၊ချောက်ချားစေ၍၊ဇာသရုံ
အစိုးရခြင်းကို၊ကရိသတိ၊ပြုလတ္တံ့။ ။ဒေဝဒူတော၊နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော်
လည်းကောင်း၊မနုဿာဝါ၊လူသည်လည်းကောင်း၊ အပါဒေါ။ နည်း
သောအနာရှိသည်၊ဘုရားသခင်ဖြစ်လတ္တံ့။ ပရိဂ္ဂဟံ၊ ဥဗ္ဗာဟို။ ပိုးဇွေတွား
ကြဉ့်၍၊လောကော၊လောကဒ္ဓ။ ဗျာဓိ၊ အနာကို၊ ဘုရားသခင်၊လွန်ဖြောက်
လတ္တံ့။ ။ဇာတော၊ဤငါအားနာမဒသိပ္ပင့်ရာသာရကပ်မှ၊အပရိမေယျ
မနှင်းယှဉ်အာပ်သော၊ကပ္ပေ၊ လေသင်္ချိုနှင့်ကပ်တသိန်းထက်၌၊ ဩဇာ
ကကုလသမ္ဘဝေါ၊ဩဇာဇာအမျိုးဌ်ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်
ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
လောကော၊လောကဒ္ဓ၊ဘုရားသခင်ဖြစ်လတ္တံ့။ ။တာသ၊ထိုဂေါတမမြတ်
စွာဘုရား၏၊ဓမ္မေသု၊တရားတို့ဌ်၊ဒါယာဒေါ။အမွေခံသည်ဩရသော၊ရင်ခွ
ဖြစ်သည်၊ဓမ္မနိမ္မိတော၊တရားဖြင့်ဖန်ဆင်းအာပ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သဗ္ဗာ
သဝေ၊အလုံးစုံးသောအာသဝေါတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ဝိုင်းခြားခဲ့၊ အနာသ
ဝေါ၊အာသဝေါမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယိသသိ၊ငြိမ်းရလတ္တံ့။ ။ကိလေ
သာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဈာပယိတ္တာန၊ဖုတ်ကြည်းခဲ့၊ တဏှာသောတံ တ
ဏှာတည်းဟူသောအယဉ်ကို၊ ဘရိသတိ၊ ကူးမြောက်လတ္တံ့။ ဗာဟု
လောနာမနာမေန၊ဗာဟုလဟူသောအမည်ဖြင့်၊သဗ္ဗ၊သာဝကော၊ဘုရား
တပည့်သားသည်၊ဟောသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ဇာဒံသဗ္ဗံ၊ဤအလုံးစုံကို၊အ
ဘိညာယ၊သိတော်မူ၍၊သဘျုဝုဂ်ဝေါ။ သာကိုဝန်မင်းတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်
တော်မူသော၊ဂေါတမော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃော
ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတ္တာ။ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဝေဒဂ္ဂေ၊ ဝေဒဂင်အာရာ၌
ဌပေသိ။ထားလတ္တံ့။သယမ္ဘူ။အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊ လောကနာ
ထကော၊လောကကိုနှိုးနှိုးသိုဆောင်တော်မူတတ်သော၊အနောမဒသိဘ
ဂဝါ၊အနောမဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝေကံ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာကို၊ အနုဝိ
လောကေန္တော၊ကြည့်တော်မူလျက်၊မမသမံ၊ငါ၏သင်ခန်းကျောင်းသို့
ဥပါဂမိ၊ကပ်တော်မူ၏။ ။ဥပါဂတံ။ကပ်တော်မူလာသော၊ မဟာဝိရံ
ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊သဗ္ဗညူလောကနာထက်၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာ

ဘုရားကိုပသနှောက်ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိပါဏိဘိ၊ ဒိမိလက်တို့ဖြင့်၊ သင်္ဃာသခေါ်။ အသုံးစုံသောသေးဖြင့်၊ တပ္ပေသိ။ ရောင့်ရဲစေပြီ။ ။တဿမေ၊ထိုငါ၏၊ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ သုဘတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောကံတည်း။သုခဿ၊ကောင်းသောခံတို့၊ ဒိဒေသမ္ပဒါ။ ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ခေပေတုံ၊ကုန်စေခြင်းငှါ၊နဿကြောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ။မမ၊ငါ၏၊ဃာတာ၊ရေခြင်းကား၊မေ၊ငါသည်၊သုလဒ္ဓ၊ ကောင်စွာရခြင်းတည်း။သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊နာယကံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊အဒကြို့ ။ ဗျူးဖြင်ရပြီ၊တေနကမ္မာဝသေသေန၊ ထိုကံ၏အကြွင်းကြောင့်။ အစလံပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ပဋ္ဌာ။ရောက်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ အာဘိညာယ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊သက္ခဝုဂ်ဝေါ။သာကိုဝင်မင်းသားတို့၏ ဂ္ဂေ,သွား ဖြစ်တော်မူသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားသည်။ဘိက္ခုသံဃာ၊ဟောနှင့်သံဃာ၌၊ နိသိန္နိတ္တာ၊ထိုင်နေတော်မူ၍၊ ဇောဒဋ္ဌေ၊ဘေဒဂ်အာရာ၌၊ ဝံ၊ဝါ့ကို၊ ဌပေသိ၊ ထား၊တော်မူ၏။ ။ဣဒေ၊ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊အာပရိမေယျေ။မနှင်းယှဉ်အပ်သော၊ကပ္ပေ၊သောရုကပ်၌၊ ဘဒါ၊ထိုအခါ၌၊ယံကမ္ဘံ၊အကြင်ကောင်းမှုကံကို၊အာဘိ၊ပြုပြီ၊ ဘဘော၊ ထိုအခါမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ ဒုဋ္ဌတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို။ နာဘိဘာနာမိ၊မသိရ ဘူး၊ဣဒံဖလံ၊ဤသို့မသိရခြင်းတည်း၊ဟူသောအကျိုးသည်၊ ဘေသဇ္ဇာ၊ ဆေးလှူရခြင်း၏၊ဖလ်။ အကျိုးပင်တည်း။ ။မယံ၊ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကိုဖျောက်တော်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပဒုဋ္ဌသော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာသုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တံ၊အာရဟတ္တာဖိုလ်သို့၊ပတ္တာပန၊ရောက်ပြီး၍ကား၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သင်္ဘာ၊သင်္ဃာရား ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊သာဝကော၊ တာပည့်သားတော်တို့ကို၊ပဋိပါဋိယာ၊အစဉ်အတိုင်း၊ဌာနန္တရေ၊အရာအထူး၌၊ဌပေန္တော၊ထားတော်မူသည်ရှိသော်၊အပ္ပာဗာဓာနံ၊အနာနည်းကုန်သောသူတို့တက်၊အဂ္ဂါနော၊ဖြတ်သောအရာ၌၊ဌပိတောပ၊ထားအပ်သော၊ သော။ ထိုအရှင်ဗာကုလမထေရ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌။သံဃမဇ္ဈေ၊သံဃာအလယ်၌။ တိက္ခုန်း၊ ရဟန်းတို့အား။ ဩဝါဒမဒေ၊ခေန။ အသုံးအမပေးခြင်းကိုအာရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ့၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကရောန္တော၊ပြောကြားလိုရကား။ ။ယောပုဗ္ဗေကရဏီယာနိ၊ပ ယတ္ထဒုက္ခံနိရုဇ္ဈတိ၊ယောပုဗ္ဗေကရဏီယာနိ၊ ပ၊ယတ္ထဒုက္ခံနိရုဇ္ဈတိ၊ဟု

၍၊ဂါထဝ္တွယံ၊ဂါထာသုံးရအပေါင်းကို၊ အဘာဝသိ။ ရှုတ်ဆိုး၏၊ ။ယောအကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝုဇ္ဈေ၊အိုမင်းထိုင်းမှိုင်းခြင်းအနာရောဂါအစရှိသည် မနှိပ်စက်အပ်သေးသော ရှေးကာလ၌၊ ကရေကိယာ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို။ နုကရောတိ၊ မေ့လျော့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်မပြုမိ၊ ပစ္ဆာ၊ အိုမင်းထိုင်းမှိုင်းခြင်းအစရှိသောနောက်ကာလ၌၊ကာတုံ၊ကောင်းမှုကုပြုခြင်းငှါ၊ ဣဿတိ၊အလိုရှိ၏၊ သော၊ထိုသူသည်၊ သုခ'ဗ္ဗာနာ၊ ချမ်းသာ၏ တည်ရာဖြစ်သောနတ်ရွာနိဗ္ဗာန်မှ၊ ဓံသတိ၊ဆုတ်ယုတ်၏။ ပစ္ဆာစ၊ အိုမင်းထိုင်းမှိုင်းခြင်းအစရှိသောနောက်ကာလ၌လည်း၊ အနုတပ္ပတိ၊ အာဘန်ထွလဲလဲပူပန်ရ၏၊ ။ယံ၊အကြင်ကောင်းသောအမှုမကောင်းသောအမှုကို၊ ကရိယာ ဟိကရိယာ၊ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ တဗ္ဗိတံ၊ပေ၊ထိုပြုမိသောကောင်းမှုမကောင်းမှုကိုသ. လျှင်။ဝေ၊ဆိုရာ၏။ ယံ၊အကြင်အမှုကို၊ နကရိယာနုကရောတိ။ပြုမိ၊တံ၊ထိုမပြုမိသောအမှုကို။ နဝေ၊ မဆိုရ၊အကရောနော်၊ မပြုမကျင့်ဘဲ။ ဘာသမာနံ၊ ပြုကျင့်၏ဟု ဆိုအပ်သောသူကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ဘုရား၊အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍သိကုန်၏။ ။သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေသိတံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော။ အသောကံ။ ဗုံးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ ဝိရဇံ။ ကိလေသာမှုန်ကင်းဝေးတော်မူသော၊ခေမံ၊ဘေးမရှိ၊သော၊ နိဗ္ဗာနံ။နိဗ္ဗာန်သည်၊သုသုခံ၀တ၊ချမ်းသာအမှန်လွန်စွာကား၊ယတ္ထ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဒုက္ခံ၊အလုံးစုံသောဆင်းရဲသည်၊နရတ္ထိတိ၊ချုပ်ပျောက်၏။ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ယောဝုဇ္ဈေကရေကိယာနုပစ္ဆာ၊သော ကာတုမိစ္ဆတိတိ၊ ယောဝုဇ္ဈေကရေကိယာနုပစ္ဆာ သော၊ကာတုမိစ္ဆတိဟု သည်ကား၊ယောဝုဂ္ဂေ၊လော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုဇ္ဈေ၊ဂ္ဂေ၊၌၊ဝု၊မုဟာရိ၊ဂ္ဂေ၊၌၊ဧရာရောဂါဒိဟု၊ အိုခြင်းနာခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနုတ်ပတ္ထုတ်ကာလေယော၀၊ မနှိပ်စက်သော ကာလ၌သာသျှင်၊ ကတ္တုမ္ဘာနု၊ပြုဒေ၊ပ်ကုန်သော၊အတ္ထနော၊ဓိမိ၏၊ဟိတာသုခါ၀ဟာနု၊ စီးပွားချမ်းသာကင်းဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ ပမာဒ၀သေနု၊မေ့လျော့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊အကရော၊ မပြုမူ၍၊ ပစ္ဆာသော တိ၊ပစ္ဆာ၊သောဟူသည်ကား၊ပစ္ဆာ၊နောက်ကာလ၌၊ ကာတဗ္ဗကာလေ၊ ပြုအပ်သော၊ကာလကို၊အတ်ဏှမိတ္တာ၊လွန်၍၊ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ဣဿတိ၊အလိုရှိ၏၊သောတိစ၊သောဟူသောပုဒ်သည်လည်း။ နိပါ၊တမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊တ၊ဒါ၊ပန၊ထိုအခါ၌ကား။ ဧရာရောဂ၊ဒိဟိ၊ အိုခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊အတိဘူတတ္တာ၊နှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သော

ဌာနသည်ကြောင့်၊ မောတ်နိုင်းနေသည်ကြောင့်လေ့ကျင့်ခြင်းမပြုခဲ့ခြင်းသည်
သာ ဝိသေသတည်ရှိသော ပညာစအနုတည်တိုး သာ ဝိသေသတည်ရှိ
သော ပညာစအနုတပ်ကား ဟူသည်ကား၊ သောပုဂ္ဂိုလ်သည်
သုခါဌာနား၊ချမ်းသာသောနတ်ရွာ၌ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်းကောင်း၊ သာဝတ္ထိတော်ချမ်း
သာရေးနတ်ပြည်ရှိလည်းကောင်း၊ ဖြစ်ခြင်းနေတာစ၊ ဖြစ်ခြင်းမရှိလည်းကောင်း။ တ
ဒုပါယာ သော်၊ ထိုချမ်းသာရေးနတ်ရွာ၌ဖြစ်ခြင်းတရားကိုရရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို
အနုပ္ပါဒိတ ဟု၊ မဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်အကြောင့်၊ ပရိဟာယတေ၊
ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ကလျာဏ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို
အာဘတ်မပြုမီ၊ ဟုတိ အာဒီနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဌာန၊ နောက်ကာ
လ၌၊ အနုတပ္ပတိ၊ အာဘန်တသဲလဲစိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း၊ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ နှလုံးမသာ
ရာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတေ။ ပြလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ယံ ဟိ ကိရိယာ ဟု၊ ယံ ဟိ ဂင်ရိယာ ဟု သော၊ ဒုတိယံ နှစ်ခုမြောက်
သော၊ ဂါထံ ဂါထာကို၊ အာဟ ဟု ဆို၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပရိဟာ
နန္တိ တိဏ္ဍေ၊ ပရိဟာနန် ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ကော၊ အ
ဘယ်သူနည်း၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဆိုင်ရာ ဝိုင်းခြား၍။ ဟာနန်၊ သီတုန်၏ဗဟု
ချားစွာသော သူဘို့သည်၊ နမည္ဇန်၊ မသီတုန်၊ ဟုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဏ္ဍော၊ အနက်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ သမ္ဘာ ပဒိ ပတ္ထိ ၊ သေန၊ ကောင်း
သော အကျင့်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယ ယာ ဝါ ဒိ။ အကြင်ဆိုးလွဲ၏၊ တ
ထာ ကာ ရိ၊ ထိုသို့ပြုလေ့ရှိ၏၊ ဝေ၊ ဤ အာ ဟု၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဘ ဏ ဟိ၊
ဆို၏၊ တ ၊ တော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်း အရာမှ၊ အ ညာ ဘာ၊ တ ပါ ၊ သော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ နာ ဏ ဟိ၊ မသိ၊ ကသ္မာ၊ အ ဘ ယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူ ကား၊
ကရ ကိ ယ ပ ရိ ယာ ယေ နု၊ ပြုအပ်သော ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ သာ ဝ ရ ဏ
တော၊ ဆက်ဆံ သောကြောင့်တည်း။ ၊ ဝ ဏ္ဏ ၊ မ ဏ္ဍ ဆိုအပ်ပြီးသော အနုက်
ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သ ရူ ပ တော ၊ သ ရ ဝ် အားဖြင့်၊ ဒေ သ တုံ၊ ပြ ခြင်းငှါ၊
သုသုခံ ဝ တာ ကိ အာ ဒိ နာ ၊ သုသုခံ ဝ တ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တ ဘိ ယ ဂါ ထံ
တ ဘိ ယ ဂါ ထာ ကို၊ အာ ဟ ၊ ဆို တော်မူ၏။ တ သ ၊ ထိ ဂါ ထာ ၏။ အ ဏ္ဍော ၊
အ နု ကျ ကား၊ သ မ္ဘ ၊ မ ဟ ာ ကျ မ ပြု နိ။ သာ ဓ ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ သ ဗ္ဗ ခ မ္ဘာ နံ ၊
အလုံးစုံသော တရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓ တ္တာ ၊ သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ သ မ္ဘ ာ သ မ္ဘ ု ဇ္ဇ ေ နု ၊ သ ဗ္ဗ ာ ၊ လေ း ပါ း ကို မ ဟ ာ ကျ ပြု နိ ကိုယ်တော်တိုင်
သိတော်မူ၊ သော၊ ဘ ဂ ဝ တာ ၊ ဖြာ်စွာဘုရားသည်။ ဒေ သိ တံ ၊ ဟော၊ တော်
မူ အပ်သော၊ သ ဗ္ဗ သော ၊ အ ရ ဟ ် ၊ ခ ပ် သိ ပ် ။ သော ဂ ဟ ေ တ ု နံ ၊ စိုးရိမ်ပူပန်

ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောတရားတို့၏၊ အာဘာဝတောမရှိခြင်းကြောင့်၊ အသောကာ၊ အသောကမည်၏၊ ဝိဂတရာဂါဒိဂုဏ်တို့၊ ကင်းသောရာဂ အစရှိသောဖြူရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရုဇ်၊ဝိရုဇမည်၏။ စတုဟိယော ဂေဟိ၊လေးပါးသောယောဂတို့ဖြင့်၊ အနုပန္နုတ္တရာတို့၊မနှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ခေမံ၊ဘေးမရှိသောနိဗ္ဗာန်သည်၊သုခ၊ လွန်စွာ၊အစွန်ဆုံး ဖေဝ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ ဂုဏသမတ်ပြင်း၏၊ ဓာတု၊ဤသည်လျှင် ဗာဟုလ မထေရ်၏ ဂါထာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ။ဗာဟုလဏ္ဍေရဂါ ထာဝဏ္ဏနာ၊ ဗာဟုလမထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ အပြီးသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၃-တိကနိပါတ်-၀-ပဌမဝဂ်-၀၇ ၃-ဓနိယဏ္ဍေရဂါထာ၊

သုခံစေဒိုရိတံဓနေ့ တိအာဒိကာ၊ သုခံစေဒိုပိတံဓနေ့ အစရှိသော၌ ဂါထာတို့သည်။အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဓနိ ယဏ္ဍေရသ၊ဓနိယမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊၌ဓနိယ မထေရ်သည်လည်း၊ဝုဏ်မဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော် တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ကူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊တာဏ္ဌတာဏ္ဌဘာဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ကောင်းမွှ တို့ကို၊ဥပစိနေ့ နော၊ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊သိခိ သ၊သိခီအမည်တော်ရှိသော ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ။လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၊သတ္တာရံ၊ သိခီဖြတ်စွါဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မှီးမြင်ရ၍၊ပသန္နမါနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဋ္ဌမာလယာ၊ကျူပန်းဖြင့်၊ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသား သည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေ့ နော၊ကျင်လည် ရှိသည်ရှိသော်၊ ဓုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓ ပုဗ္ဗေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရားပွင့် တော်မူသောအခါ၌၊ရာဇဂဟော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကုမ္ဘကာရကုလေ၊ အိုး ထိန်းအမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဓနိယောတိလဒ္ဓနာမော၊ ဓနိယဟုရ အပ်သောအမည်ရှိ၏၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တာဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက် အရွယ် ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကုမ္ဘကာရကေ့ မ္ဗေန၊အိုးလုပ်သောအမှုဖြင့်၊ ဇီဝတိ၊

အသက်မွေးဖြီးတေနစသမယေနမှ၊ထိုအခါ၌လည်း၊သတ္တဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝန်ယသ၊ဝန်ယအမည်ရှိသော၊ကုမ္ဘကာရသား၊ အိုးထိန်းသည်၏၊ သားလာယား၊စရဝ်၌၊ နိသိဒိတွဲ၊နေတော်မူ၍၊ ပဏ္ဍုသောတိသ၊ပဏ္ဍုသော တိအမည်ရှိသော၊ကုလပုတ္တသ၊အမျိုးသား၊အား၊ ဆဝဝတုဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ခြောက်ပါး၊သောဓာတ်နှင့်စပ်သောဝိဘင်္ဂသုတ်ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေ တိ၊ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး၊ကောင်းသား၊သည်၊ တံ၊ထိုဝိဘင်္ဂ သုတ်ဒေသနာတော်ကို၊သုတ္တာ ကြား၊နာ၍၊ကတိကျွေး ပြုအပ်ပြီး၊သော မင်္ဂလာကိုရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဝန်ယော၊ အိုးထိန်းသား၊ဖြစ်သော ဝန်ယသည်၊တသ။ထိုပဏ္ဍုသောတိ၏၊ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ သည်၏အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဗုद्धသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သာသ နာတော်သည်၊နိယျာနိကံ၊တ၊သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း၊ဖြစ်စွ တကား၊ယဉ်း၊အကြင်စရဝ်၌၊ကေရတ္တိ၊ပရိစယေနဝိ၊ တညဉ္စ၊စား၊သဖြင့် လည်း၊ဝန္ဒနဏ္ဍတော၊ ဝန်ဆင်း၊ရဲမှ၊မရှိတုံ၊လွတ်ခြင်း၌။ သတ္ကား၊ တတ် ကောင်း၏၊ဇုတိ။ဤသို့၊ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ် ၍၊ပဗ္ဗဇိဘဂ္ဂ၊ရဟန်းပြု၍၊ကုဋိမဏ္ဍနာနုယုဇ္ဇော၊ ကျောင်းကုဋိကိုတန်ဆာ ဆင်ခြင်း၌အာဘန်တလဲလဲအား၊ထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေ၊နေသည်ရှိ သော်၊ကုဋိကရဏံ၊ကျောင်းကုဋိကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းကို၊ပဒိုဗွဲ့ဆို၍၊ဘဂဝ တာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဂရုတိ၊တော၊ကဲ့ရဲ့တော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍။ သံ ဃိကေသေနာသနေ၊ သံဃိကကျောင်း၌၊ဝသန္တော၊နေလျက်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ဝဗေတွား။ပွါး၍ကျေ၊အာရုဟတ္ထံ၊အာရုဟတ္ထဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်၊အာပဒါနေ၊ နဠမာလိယမထေရ်၏အာပ ဒါန်၌၊ ။

သုဝဏ္ဏံ။ရွှေအာဆင်းကဲ့သို့သောအာဆင်းရှိတော်မူ၏သော။သမ္ဘဒ္ဒံ၊သစ္စာ လေးပါးကိုသိတော်မူ၏သော၊ အာဟုတိနံ။ အဝေးမှဆောင်အပ်သောဆာပူ ဖော်တို့ကို၊ပဋိဂ္ဂဟံ၊ခံတော်မူထိုက်သော၊ဒိဋ္ဌိနိုင်ငြိမ်း၊တော်၏အသက်ဖြင့်၊ ဂန္ဓိတံ။ကြိုသွားတော်မူ၏သော၊လောကနာထကံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အဒ္ဒသံ ဖြင်ရပြီ၊နဠမာလီ၊ကျ။ပန်းကို၊ဂဟေတွား။ယူ၍၊တာဝတေ၊ထိုခရာ၌၊နိက္ခမိ ထွက်ပြီ၊တည်း။ထိုထွက်ရာ၌။သြဝတိ။ကြီးသတိ။သြဝမ္ဘထွက်မြောက်ပြီ၊သော အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိ၊သော၊ သမ္ဘဒ္ဒံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသံ၊ဖြင် ပြီ။ ။ပဿန္ဒစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်း မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ဒက္ခိဏေယျံ၊မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော

မဟာဝိရိုး၊ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊သံဃာ့လောကာနုကမ္ပကံ၊ **အာလုံ**
ရုံသောလောကကိုအစဉ်သနားတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ နဋ္ဌမ
လ၊ကျူပန်းကို၊ **အာပုဒယိ**၊ပူဇော်ပြီ၊ ။ဤတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ
ကေတိ**သေ**ကပ္ပေ၊သုံးခဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ယံမ**လ**၊အကြင်ကျူပန်းကို၊
အဘိရောပယိ၊တင်လှူပူဇော်ပြီ၊တဗောဟိ၊ထိုအခါမှ၊ပဘုတိ၊ရ၍၊ဒုဋ္ဌတိ
အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊မသိစဘူး၊ဆုံ၊ ဤ**အ**ပါယ်လေးပါးကို
မသိရခြင်းတည်းဟူသော**အ**ကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုကျူပန်းပူ
ဇော်ခြင်း၏၊ဖလံ၊**အ**ကျိုးပင်တည်း၊ ။ဖယ်ကင်းခါ**အ**း၊ ကိလေသာ၊ကိ
လေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဗုတ်ကြည်း**အ**ပ်ကုန်ပြီ(ပ)၊ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊သာသနာ။ **အ**ဆုံး**အ**မတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ဝဏ္ဏံ၊ဟောအပ်၏၊ ။

အရဟတ္တံ၊ပန်၊**အ**ရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ပတ္တာ၊ရောက်ပြီး၍၊ယောဟိ၊ကျ။
အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ရဘာဂ်သမာဒါ၊နေနှ၊ ရတင်ကို ဆောက်တည်
သဖြင့်၊**အ**ဌ္ဌာနံ၊မိဒါ၊ကိုယ်ကို၊ဥက္ကံ်သေတွား၊ခြိုးမြောက်၍၊သံ**ဃ**တ္ထာ**ဒီ**၊
သံ**ဃ**ဘတ်**အ**စရှိသည်ကို၊ သာဒိယ**ဣ**ဟာ၊သာယာကုန်သော၊ **အ**ညေ
တပါ၊ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ **အ**ဝစ**ာ**နန္တိ၊မထိမဲ့ဖြင်ပြုကြ
ကုန်၏၊တောသံ၊ထိုရဟန်းတို့**အ**ား၊ ဩ**ဝ**ါ**ဒ**ါ**ဒ**ါ**နမုခေန၊ **အ**ဆုံး**အ**မကိုပေး
ခြင်းကို**အ**ငေ်းပြုသဖြင့်၊ **အ**ညံ်၊**အ**ရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောဣ**ဟ**ာ၊ပြော
ကြား**လ**ိုရကား၊သုခံ**စ**ဒ္ဓိ**ဝ**ိတံ်ဒုက္ခ**ဣ**တိ၊ သုခံ**စ**ဒ္ဓိ**ဝ**ိတံ်ဒုက္ခ**ဣ**ဤသို့**အ**စရှိ
ကုန်သော၊တိ**သ**ောဂါ**ထ**ာ။ သုံး**ဂ**ါထာတို့ကို၊**အ**ဘာသိ၊ ရွတ်ဆင်၏၊ ။
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သုခံ**စ**ဒ္ဓိ**ဝ**ိတံ်ဒုက္ခ**ဣ**သာမညတ္ထိ**ယ**ံ **အ**ပေက္ခ**ဝ**ါတိ၊
သုခံ**စ**ဒ္ဓိ**ဝ**ိတံ်ဒုက္ခ**ဣ**သာ**ဝ**ညတ္ထိ**ယ**ံ**အ**ပေက္ခ**ဝ**ါဟူသည်ကား၊ သာမညတ္ထိ**ယ**ံ၊
ရဟန်း၏**အ**ဖြစ်၌၊ သမဏဘာ**ဝ**ေ၊ရဟန်း၏**အ**ဖြစ်၌၊ **အ**ပေက္ခ**ဝ**ါ၊ထက်
သောရှိသေခြင်းရှိသည်၊ တိဗ္ဗဂါရ**ဝ**ေါ၊ ထက်သောရှိသေခြင်း ၄ိ၊သည်၊
ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ဒိ**ဝ**ိတံ၊**အ**သက်မွေးခြင်းငှါ။ဣ**ဟ**ာ**ယ**ျ**ဝ**ေ
အလိုရှိ**ပ**ြား**အ**ံ့၊**အ**နေသနံ်၊နှစ်ဆဲ့တပါးမတရား**သ**ောရှာဖွေ်းခြင်းကို၊ ပဟာ
ယ၊ပယ်စွန့်၍၊ သာမညသုခေန၊ ရဟန်း၏ချမ်းသာဖြင့်၊ သ**စ**ေ**ဒ**ိ**ဝ**ိတ**ဘ**ုကာ
ပေ**ဟ**ာ၊**အ**ကယ်၍ **အ**သက်မွေးခြင်းကို **အ**လိုရှိ**အ**ံ့၊ ဣတိ**အ**ဗ္ဗော၊ ဤကား
အနက်၊သံ**ဃ**ိကံ**နာ**တိမညေ**ယ**ျ**စ**ိ**ဝ**ရံ**ပ**ါ**နဘော**ဇ**နန္တိ**ယ**၊သံ**ဃ**ိကံ**နာ**တိမညေ
ယျ**စ**ိ**ဝ**ရံ**ပ**ါ**နဘော**ဇ**နံ်ဟူသည်ကား။ သံ**ဃ**တော၊ သံ**ဃ**ဘော**ဝ**ေ**ယ**ျ**အ**ာ**ဘ
တံ်၊ဆောင်**အ**ပ်သော၊**စ**ိ**ဝ**ရံ၊သက်နှံ့ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း။**အ**ာ**ဟ**ာ**ရ**ံ၊

ဆွမ်းအစရှိသောပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ နအာ၀မညေယျ၊ မထိမဲ့ဖြင့် မပြုရာ၊သံဃာသံဃာ၏ဥပဒ္ဒေနုကလာဘောနာမ။ ဖြစ်သောလာဘ်လာဘမည်သည်ကား၊ ပါရိသုဒ္ဓပ္ပါဒေါ။ ညစ်ကြေးမတင်းသန့်စင်စွာဖြစ်ခြင်းမည်သည်ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တံ၊ကိုသံဃလာဘ်ကိုပရိဘုဉ္ဇန္တိ သ၊သုံးဆောင်သောရဟန်းအား၊ အာဇီ၀ပါရိသုဒ္ဓိသင်္ခေ၀ နု။အာဇီ၀ပါရိသုဒ္ဓိဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သာမညသုခံ၊ရဟန်းချမ်းသာသည်၊ ဟဠ္ဌ၀ဏ္ဏ၀ေ၀ ၊ လက်သို့ မဟောက်ရောက်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။အဟိမူသိကသော့ ၀ါတိ၊အဟိမူသိကသော့ ၀ါဟု သည်ကား။ အဟိ၊ဖြေသည်၊ မူသိကာ ယ၊ကျွက်ဏ်း၊ခဏဝိလံ၊ တူးအပ်သောတွင်းကို၊ သေ၀ေထ၀ိယ၊ ဖိ၀ဲကုန် သကဲ့သို့၊သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို၊သေ၀ေယျ၊ဖိ၀ဲရာ၏။ ယထာနာမ၊ဥပ မာမည်သည်ကား၊သ၊ပ္ပါ၊ဖြေသည်၊သယံ၊မိမိ၏၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊အာသ နံ၊နေရာကို၊အာကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊ မူသိကာယ ၊ ကျွက်သည်လည်းကောင်း၊ အညေ၀ါ၊တပါး၊သောသတ္တ၀ါသည်လည်းကောင်း၊ကတော၊ပြုအပ်သော၊ အာသယော၊နေရာ၌၊ဝသ်တွာ၊နေ၍၊ယေနကာမံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ပဋ္ဌ မတိယ သာ၊သွား သကဲ့သို့၊ဝေ၀ေ၀ ၊ ဤအဝှသည်းကောင်းလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊သံဃသေနာသနံ၊သံဃာ၏ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊အရ ဘံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးစေတတ်မူပန်စေတတ်သောကိလေသာသို့၊ အာနာ ပဇ္ဇိတ္တွာ၊မ၊ရောက်မူ၍၊ ယဇ္ဇကဇ္ဇစိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတရသော အ၀ေ၀ဋ္ဌ၊ ဝသ်တွာ၊နေ၍၊ ပဋ္ဌမေယျ၊ဖဲရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝုတ္တေ၀၊ဟောအပ်ပြီးသောပစ္စည်းတို့ ကိုလည်းကောင်း။ အ၀ုတ္တေ၀ပစ္စယေ၊မဟောအပ်သေးသော ပစ္စည်းတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ယထာလာဘသန္တောသေနေ၀ ၊ ယုတ်မြတ်မဆိုင်းရှေ့ တိုင်းသောပစ္စည်းတို့ကိုရောင့်ရဲသဖြင့်သာလျှင်၊သာမညသုခံ၊ရဟန်းချမ်း သာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အညထာ၊တပါး၊သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ဤသို့သောအမှတ်ကို၊ ဒသေတ္တော၊ ပြလိုရကား၊ ဣတရိတရေနတုသေ၊ဟျာတိ၊ ဣတရိတရေနတုသေ၊ဟျဟု၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ယေနကေနစိ၊ အမှတ်ရှိတစုံတရဖြင့်၊ဟိနေနေ၀ ၊ ယုတ်သ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဏီ၊တနေ၀ ၊ မြတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယထာလဒ္ဓေ နု၊အကြင်အကြင်ရအပ်သော၊ပစ္စယေနု၊ပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တောသံ၊ရောင့်ရဲ ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊

အနုက်တည်း။ ကေဝမ္ဘန္တိ၊ကေဝမ္ဘံဟု သည်ကား။ အပ္ပမာဒဘာဝံ၊ မမေ့ မလျော့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ဖွန်၏၊တံ၊ထိုအပ္ပမာဒတရားကို၊ အနု ယုဇ္ဇန္တိသည်၊ အာဘန်တလဲလဲအား၊ထုတ်သောရေဟန်းအား၊အနုဝတ္တိ။ အဖြစ် မရှိ၊သော၊သဗ္ဗီ၊အသုံး၊ရုံ၊သော။လောကိယသုခံစ၊ လောကိဝမ်း၊သာသည် လည်း၊ကောင်း။ လောကုတ္တရသုခဉ္စ၊ လောကုတ္တရာဝမ်း၊သာသည်လည်း ကောင်း။ဟတ္ထဂတမေဝ၊လက်သို့ရောက်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပမတ္တောဟိ ဗျာ ယန္တောပပ္ပေါတိဝိဝုလံသုခန္တိ၊ အပ္ပမတ္တောဟိဗျာယန္တောပပ္ပေါတိ ဝိဝုလံ သုခံဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ဟု၊အကျိုးကိုဆိုဦး၊အံ၊အပ္ပမတ္တော၊မမေ့ မလျော့သောသတိရှိသော၊ ဗျာယန္တော၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာကို ဖျက်ကြည်း၊တတ်သောသူသည်၊ ဝိဝုလံ၊ကျွန်းစွာသော၊ သုခံ၊ချမ်းသာသို့၊ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်၏။ ၊ဝန်ယတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ဝန်ယမထေရ၏ဂါ ထာအာဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၏ခြင်း၁ရှိရောက်ပြီ။ ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇ ၄-မာတင်ဝတ္ထုထေရဂါထာ၊

အာဘိသိတန္တိအာဒိကား၊အဘိသိတ်ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည် အာယသ္မာတောဂျည်သောအသက်တော်ရှိသော၊မာတင်ဝတ္ထုထေရသား၊ မာတင်ဝတ္ထုမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ကိရ၊ချဲ့ဦးအုံ့။ အပမ်း၊ဤ မာတင်ဝတ္ထုမထေရ်သည်၊ပဒုမုတ္တရသား၊ပဒုမုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ဟိမဝန္တသမီ ပေါဟိမဝန္တာ၊တောင်၏အနီး၌၊ မဟာတောဂြိုဟ်သော၊ စာတာသရသော၊ စာတာသရဒေဝီ၏၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊မဟာတိ၊ကြီးလွန်းသော၊နာဂဘဝနေ၊ နဂါး၊ဘုံဗိမာန်၌၊မဟာနုဘာဝေါ၊ကြီးလွန်းသောအာနုဘော်ရှိသော၊နာဂရာ ဇာ၊နဂါး၊မင်းသည်၊ဟာတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်။ နာဂဘာဝနတော၊နဂါး၊ဘုံမှ၊ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍၊ဝိစရတ္တော၊ လှည့်လည် ဆည်ရှိသော်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော် မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဒိသ္ဝာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာန သော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညေနော၊ မိမိ၏၊ သိုးသေးဦး ခေါင်း၌၊ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။

သော။ ထိုနဂါးသည်၊ တောနေ ဝုညကမ္မေနေ၊ ထိုကောင်းမွေ့ ကံကြောင့်၊ ဒေ
ဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရာနှောကျင်လည်ရသည်ရှိ
သော်၊ ဣမမတ္တိ ဗုဒ္ဓပုဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားဝင့်တော်မူသော
အခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ မာတင်္ဂသနာမ၊ မာတင်
အမည်ရှိသော၊ ကုဋုမ္ဘိကဿ၊ သူကြွယ်၏၊ ဝုဏ္ဏောဟုတ္ဝာ ဝုတ္တာဘာဝေန၊
သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တောဖြစ်လေ၏။ မာတင်ဝုဏ္ဏောတွေဝ၊ မာတင်
ဝုတ္တဟု၍သာလျှင်၊ ပညာယတ္ထ၊ကျော်စောထင်ရှား၏၊ သော၊ထိုမာတင်
ဝုတ္တသတ္တိသား၊သည်၊ ဝိညုတံ၊သိကြား၊လိမ္မာ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော၊ အလသစာတိကော၊ပျင်းရိသောသတ္တ
ရှိသည်၊ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ ကိဋ္ဌိကမ္ပံ၊တရုံတခုသောအမှတ်ကို၊ အကရောဇ္ဇော၊
မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဥာတကေဟိစ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊
အညေဟိစ၊ သူတပါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဂရုဟိတာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ သကျဝုတ္တိယာ၊ သားကိုဝန်မင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇာ၊မသမ
ဏာ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ သုခဇီဝိနော၊ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးခြင်းရှိ
ကုန်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ သုခဇီဝိတံ၊ချမ်းသာစွာအသက်မွေးခြင်း
ကို၊အာကင်္ခော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ဟိ၊ရဟန်းတို့နှင့်၊ကတပရိစ
ယော၊ပြုအပ်သောအလေ့အကျက်ရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊သင်္ဃာရုံ၊ဖြတ်
စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊သုတ္ဝာ၊ကြား
နာရ၍၊ပဓိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရုအပ်သောသဒ္ဓါခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ရ
ဟန်းပြု၍၊ဇုဒ္ဓိမဇ္ဈေ၊တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ အညေဘိက္ခု၊တပါး၊သောရဟန်း
တို့ကို၊ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍၊ ဇုဒ္ဓိဗလံ၊တန်ခိုးအစွမ်းကို၊ ပတ္ထေတ္ဝာ၊တောင့်တ၍၊
သဗ္ဗုသန္ဓိကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဆုံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂ
ဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊ ဘာဝနံ၊ဘာဝနာကို၊ အနုယုဇ္ဇေ၊အာဘန်တလဲလဲအား
ထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါး၊သော အာဘိညာဥာဏ်ရှိသည်
အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တောနေ၊ထို့ကြောင်း၊အာပဒါနေ၊ မဏိပူဇကမဏေ၏
အာပဒါန်၌၊ ။

သဗ္ဗဝမ္မာနုပါရဂူ၊ အလုံးရုံ၊သော တရား၏ ကမ်းတဘက်ရှိကုန်
တတ်လွန်ခြောက်တော်မူပြီး၊ထ၊သော၊ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊သစ္စာလေးပါး တရားကို
မပေါက်မပြန်သိတော်မူ၊သော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ပဒုမုတ္တရဟုအမည်တော်ရှိ
သော၊ဖိ၊နော၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဝိဝေကကာမော၊သုံးပါး၊သောဝိဝေက
ကိုဒေ၊လိုရှိတော်မူ၊သည်ဖြစ်၍၊ အနိလဒ္ဓေ၊ကောင်းကင်၌၊ ဝန္ဓတိ၊ကြွ

သွားတော်မူ၏။ ။ဟိမဝန္တာသား၊ ဟိမဝန္တာ၏၊ အာဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ မဟာစာတာသားရော၊မဟာစာတာသားရဒေါ်ခိုင်သည်၊အဟုခြစ်၏။ တဏ္ဍေးထိုအိုင်၌။ ပုညကမ္ပေန၊ကောင်းမှုကံနှင့်။ သံယုတ်၊ယှဉ်သော၊ဘဝနှံ၊ဖိမာနှိုသည်၊အာသိ၊ခြစ်၏။ ။ဇလိုဝံ၊ထွန်းတောက်ပသော၊ ဇုန္ဒိဝရုံ ဝ၊ဝဏ္ဏပြုပနုံးကဲ့သို့သော၊အာဒိတ္တံ၊ရဲရဲတောက်သော၊ ဟုတာသနံ ဝ၊ဟုန်းစားမီးကဲ့သို့သော၊လောကနာယကံ၊ဗြတ်စွာဘုရားကို၊အဒ္ဒသ၊ဖြင်ပြီ၊ဝိနာယကံ၊ဗြတ်စွာဘုရားကဲ့၊ ပူဇယိသန္တိ၊ပူဇော်အံ့ဟု၍၊ ဝုဇ္ဇ ်၊ပန်းကဲ့၊ဝိစိနံ၊ ရာလတ်သော်၊နာဒ္ဒသံ၊မဖြင်၊ သက်စိတ္တံ၊မိမိစိတ်ကို၊ပသာဒေတွာ၊ကြည်ညှိ၍စ၍၊သဏ္ဌေ၊နော၊ဗြတ်စွာဘုရားအား၊အဟံ၊ငါသည်၊အဝန္ဒိ ်၊ဂိုဏ်ခိုးပြီး ၊ မေး၊ငါ၏၊သိသော၊ဦးခေါင်း၌၊ မလိ ်၊ပဏ္ဍာ၊ပြွတ်ဖြား၊ကို၊ ဝယ်၊ဖြောက်ချီ၍၊လောကနာယကံ၊ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇယိ ်၊ပူဇော်ပြီ၊ ဇုတိနာမကိ ်ပူဇာယ၊ဤ ပတ္တမြား၊ကို၊ပူဇော်ခြင်း၊ကြောင့်၊ဘဒ္ဒကော၊ကောင်း၊သော၊ဝိပါကော၊အကျိုး သည်၊ဟောတု၊ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။လောကဝိဒူ၊ လောကသုံးပါး၊ကို သိတော်မူသော၊အာဟုတိနံ၊ အဝေး၌ဆောင်အပ်သော အပူဇော်တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ သော၊သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနန္တလိကျွေ၊ကောင်းကင်း၌ပျံတော၊ ရပ်ကောမူလျက်၊ဆုမံဂါထာ၊ဤဂါထာကဲ့၊အာဘာသယ၊ဟောတော်မူ၏။ ။ ဇော၊သင်အား၊သောသက်ပြော၊ထိုအကြောင်းသည်၊ဆုတည်၊ပြည့်စေသတည်း။ ဖိပုလံ၊ပြုနှိုပြော်သော၊ သုခံ၊ချမ်းသာကို၊လဘသု၊ရှုစေသား။ ဆုမာယမ ကိ်ပူဇာယ၊ဤပတ္တမြား၊ကိုပူဇော်ခြင်း၊ကြောင့်၊ မဟာယသံ၊များသော အခြံ အရံအကျေ်အစောကို၊အနုဘောတိ၊ခံစား၊လော၊ ။ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော် ပြောကိ်ပါ၊နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဇလဇုတ္တမနာမကော၊ပဒုမုတ္တရမြတ် စွာဘုရား၊သည်၊ ဆုဒ်ဝစန်၊ဤစကား၊ကို၊ ဝတ္တု၊ပိန့်တော်မူပြီး၍၊ဗုဒ္ဓသေ ဋ္ဌော၊ဘုရား၊မြတ်သည်၊ယဏ္ဍ၊အကြင်အရပ်၌၊ ပဏိဟိတံ၊တောင့်တအပ် ၏၊တည်း၊ ထိုအရပ်၌၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွား၊တော်မူ၏။ ။သမ္ဘကဝါနိ၊ ကမ္ပာပြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ဒေဝိဠော၊နတ်တို့ကဲ့အစိုး၊ရသည်၊ဟုတွား ဖြစ်၍၊ ဒေဝရဇ်၊နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကဲ့၊ အကာရယိ ်၊ ပြုပြီ၊အနေက၊သ တဏ္ဍတ္တ၊ဆု၊အကြိမ်တရာမက ရှိုး၊စွာသောကာလပတ်လုံး၊လည်း၊အဟံ ၊သည်၊စက္ကဝတ္တိ၊စကြာမင်း၊သည်၊အဟောသိ ်၊ဖြစ်ပြီ၊ ။ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ရှေး ကောင်းမှုကံကို၊သရန်သား၊အောက်မေ့သော၊ဒေဝဘူတသား၊နတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊သတော၊ ဖြစ်လျက်၊မေ၊ ငါ၏အား၊မကို၊ ပတ္တမြား၊သည်၊နှမ်းတူ

ကေား ဖြစ်၏။ ။မမ၊ ငါအား ဝိဝိဏ္ဍဂ ဣဿာဘဲကော၊ ဆန်းကြယ်သော အဝတ်တန်ဆာရှိကုန်သော၊ အာရုဏ္ဍမကိုကဲ့သို့လား၊ ဆင်အပ်သောပဏ္ဍ မြားနားခြောင်းရှိကုန်သော၊ အာဠာဝေပမှာကျယ်သော မျက်မှောင်ရှိကုန် သော၊ဟာသုလား၊ပြုံးရွှင်သောဆိုတတ်စွာကုန်သော၊သုသဏာ။ကောင်း သောအမှတ်လည်းရှိကုန်သော၊ တနုမဇ္ဈိမာ၊စည်းသော ခါ ရှိကုန်သော၊ မေ။ငါသည်၊ပရိဝဋ္ဋဟာ၊သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သော၊ဆဋ္ဌာသိကိသဟာသော နီ၊ရှစ်သောင်း ခြောတ်ထောင်ကုန်သော၊ နာရီယား ပိန်းမတို့သည်၊ဒိစ္ဆံ၊ အခါခင်သိမ်း၊မ်ားငါ့ကို၊ ပရိ ါရေနှိ၊ခြိုရံကုန်၏။ ။သောဝဏ္ဏမယာ၊ရွှေ ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ မဏိမယာ၊ ပဏ္ဏမြားဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ လောဟိတင်မ ယား၊ပဏ္ဏမြား၊ပြောက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ တယာ၊ထိမ္ဘာပါ။ဝိဇ္ဇနနှာ၊တန် ဆာတို့သည်၊ယဒိစ္ဆာသိ၊အလိုရှိအံ့၊သုကဟာ၊ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ ဘဏ္ဍာ၊ဘဏ္ဍာတို့သည်၊မေ။ငါအား၊ဟောနှိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ရေမှာ၊နှလုံး၊မွှ လျော်ဘွယ်ကောင်းကုန်သော၊ကူဌာဂါရာစ၊ စူးလစ်မှန်းချုန်တို့သည်ရင်း၊ ဂုဟာစ၊လိုဏ်တို့သည် လည် ကောင်း၊ မဟာရုဟံ၊ ဖြတ်သောသူတို့သော ထိုက်သော၊သယနဗ္ဗ၊အိပ်ရာ၊နေရာသည်လည်းကောင်း။မမ၊ငါ၏။သင်ပ်ပ်ံ၊ အကြီးကို၊အညာယ။သို့၊ယဒိစ္ဆကံ၊ဒေ။လို့ရှိတိုင်း၊နိဗ္ဗတ္တနှိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။ ဥပဝသတိ၊နေကြားကောင်းသော အရုဏ်ကို၊လ ဘန္တိ၊ရကုန်၏။ တေသံ၊ထိုသူတို့အား၊ လာဘာ၊အရုတော်စွ။ သုလဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာလည်း၊ရအပ်သတည်း။မနုဿာနံ။လူတို့၏။ဝုညကျွေလည်း၊ကောင်း မှုတည်းဟူသော ခေါ်တည်း၊သဗ္ဗပါဏီနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၏ ကြွေသံ၊ဆေးတည်း ။ယောအတံ၊အကြင်ငါသည်၊ နာယကံ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ကို၊အဒ္ဓကို၊ဖူ၊ဖြင်ရဖြို့။ ။မယ္ဟရိ၊ငါသည်လည်း၊ ကမ်ကောင်းမှု ကံ၊ကို၊သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်၏။ ဝိနိပါတာ။ အပါယ်လားပါ မှ၊ပ ရဏ္ဍော၊လွတ်သည်၊အမှိ ဖြစ်၏၊အဝလံ၊နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တော၊ကောက်သည်၊ အမှိ ဖြစ်၏။ ။ဒေဝတ္ထံ၊ နတ်ခွဲဖြင့်သော၊ အသ၊ထိ ပြီ။ မာနုသံ လည်ခြုံ၊ဖြစ် သော၊ ယံယံ၊ယောနိ။အကြင်အကြင်အဖြစ်ခွ၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ဖြစ်ပ၏။ ဂတ္ဌ ဂတ္ဌ ထိုထို အဖြစ်ခွ။ သမန္ဘာ၊ထက်ဝန်းကြင်မှ၊သည်ရေတနှာ၊ရေတနှာခု နစ်ပါ၊တို့သည်၊ဟောနှိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ မေ၊ငါအား၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊အာ လောကော၊ အသင်း၊သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တာယေဝမဏ်ပူ၊ဇာယာ၊ထို ပဏ္ဍမြား၊ပူ၊ဇော်ခြင်း၊ကြောင့်သာလျှင်၊သမ္ဘဒါ၊စသည်း၊စိပ်ချပ်၊သောတို့ကို၊အနု တောတ္ထာနု၊ ခံစား၍၊ ဥဿာ၊လောကော။ ဥဿာ၏တော် တည်း၊ဟူသော

အလင်းကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင်အာဝ်ပြီ၊ အစလံ်ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမှု၊ ဖြစ်၏။ ။ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာမှ၊ သတသဟဿော ကပ္ပေ၊ ကမ္ပာတသိန်းထက်၌။ ယံမဂၢံ၊ အကြင်ပဋိပဒါကို၊ အပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီ၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာ ပိ၊ မသိစတုး။ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ် လေးပါးကို မသိရခြင်း တည်း၊ ဟူသော အကျိုးသည်၊ မဂၢပူဇာယ၊ ပဋိပဒါကိုပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင် တည်း။ ။မယံ့ဝါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချေပိတာ၊ ဇုတ် ကြည်းအာဝ်ကုန်ပြီ။(၀)၊ ဗုဒ္ဓသေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော် ကို။ ကတံ။ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအာဝ်၏။ ။ဆဋ္ဌေ ဘိ ညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ပန်၊ ဖြစ်ပြီး၍ ကား။ ပဂ္ဂလာ ဒိဋ္ဌာနုဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဒိဋ္ဌာန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိရိ ယာရမ္ဘံ၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကိတ္တေန္တော၊ ကြားတော်မူ လိုရကား။ အတိသိတံ အတိဥဏှံ၊ ပ၊ ဝိဝေကမနုဗြူဟယန္တိ၊ အတိသိ တံ အတိဥဏှံ၊ ပ၊ ဝိဝေကမနုဗြူဟယံ ဟူ၍၊ ဂါထတ္တယံ၊ ဂါထာသုံးခုအ ပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ။ဣဒံ၊ ဤကာလသည်၊ အတိသိတံ၊ အလွန်ချမ်းအေးသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤကာလသည်၊ အတိဥဏှံ၊ အလွန်ပူသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤကာလသည်၊ အတိသာယံ၊ အလွန် ညဉ့်ရိုက်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဝိသဒ္ဒ ကမ္မဏော၊ စွန့်လွှတ်အာဝ်သော ကမ္မဌာန်းတရားရှိသော၊ မာဏဝေ၊ သတ္တဝါ ၌၊ ခဏော၊ ဗုဒ္ဓပြုဒအစရှိကုန်သော ဖြတ်သောအကျင့်သိတင်းကိုသုံးခြင်း၏ အခွင့်ကာလသမယတို့သည်၊ အတ္ထေန်၊ လွန်ကုန်၏။ ။ယော၊ အကြင်သူ သည်၊ သိတဉ္စ၊ အချမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏှဉ္စ၊ အပူကိုလည်းကောင်း၊ တိ ဏာဘိယော၊ ဖြက်ထက်အလွန်၊ နမညတိ၊ မထင်မှတ်၊ ပုရိသကိစ္စာ၊ ယောကျ်းတာကာတို့ပြုအာဝ်သောလောကီလောကုတ္တရာနှစ်ပြားသောကိစ္စ တို့ကို၊ ကရံ၊ ကရောန္တော၊ ပြုသော၊ သော၊ ထိသူသည်၊ သုခါ၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ နဝိဟာ ယတိ၊ မဆုတ်ယုတ်၊ ဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေက စိတ္တဝိဝေကဥပဓိဝိဝေကပဟု ဆိုအာဝ်သော သုံးပါးသော ဝိဝေကကို၊ အနုဗြူဟယံ အနုဗြူဟယန္တော၊ အာဘန်တလဲလပ်ပါးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒဗ္ဗံ၊ ပြေစာဖြက်ကို လည်းကောင်း၊ ကု သံ၊ သမန်းဖြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါဒုကိလံ၊ ဖေါင်းကားဖြက်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဥသိရံ၊ ပန်းရင်းဖြက်ကိုလည်းကောင်း။ မဗ္ဗပဗ္ဗံ၊ ပြုဆံဖြက်ပြန်း

မြက်ကိုလည်းကောင်း။ ဥရသာ၊ ရင်ဖြင့်၊ ပနုဒဟိသာမိ၊ ပယ်ရှားမြဲ သွားပါအုံ့၊ ။

တဏ္ဍာ၊ထိုဂါထာတို့ကို၊ အာသိသိတန္တိ၊ အာသိသိတံဟူသည်ကား။ဟိမ ပါတဝဋ္ဌလာဒိနှာ၊ သီးနှင်းကျသောအခါ ဖိုစပ်းတွေသောအခါအစရှိသည် ဖြင့်၊အာသိရိယ၊အာလွန်လျှင်၊ သိတံ၊ချမ်းအေး၏။ဆုံ့အာဟူတိ၊ဆုံ့အာဟုဟု သောပုဒ်ကို၊ အာနေတ္ဝာ၊ဆောင်၍။ သမ္ဘဒ္ဓေါ၊စပ်အပ်၏၊ အာသိဥဏ္ဍန္တိ၊ အာသိဥဏ္ဍံဟူသည်ကား၊ ပရိတာပါဒိနှာ၊ဆွေအခါ၌ပူပန်ခြင်းအစရှိသည် ဖြင့်၊အာသိရိယ၊အာလွန်လျှင်၊ ဥဏ္ဍံ၊ပူ၏။ဥဘာယေနုဝိ နှစ်ပါးစုံ၊သောပုဒ်ဖြင့် လည်း၊ဥတုဝေသေန၊ဥတုဏ်အစွမ်းဖြင့်၊ကောသဇ္ဇဝတ္ထု၊ပျင်းရိခြင်းသဘော နှင့်ယှဉ်သောအကြောင်းကို၊ အာဟာ၊ဆို၏။အာသိသာယဏ္ဍန္တိ၊ အာသိသာယံ ဟူသည်ကား၊ ဒိဝသသု၊နေ့၏၊ ပရိဏာတိယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊အာသိ သာယံ၊အာလွန်မိ ချုပ်၏၊စား ဆက်၍အထူးကိုဆိုဦးအုံ့၊ သာယဂဟာဏေ နေဝ၊ညဉ့်အခါကိုယူသဖြင့်သာလျှင်၊ပါ၊တောဝိ၊နံနက်အခါကိုလည်း၊သံဂ ယှတိ၊ပေါင်း၍ယူအပ်၏၊ တာဒုဘယေန၊ထိုနှစ်ပါးစုံဖြင့်၊ ကောသဇ္ဇဝတ္ထု၊ ပျင်းရိခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အာဟာ၊ဆို၏၊ဆုတိတိ၊ဆုတိ ဟူသည်ကား၊ပ ကာရေန၊ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်။ ဇေတေန၊ထိုဆုတိသန္ဓေ၌ဖြင့်၊ဘိက္ခေ ဟန်း၊ဘိက္ခု၊ဆုဝ၊ဤသာသနာတော်၌၊ဘိက္ခုနှာ၊ဟန်းသည်၊မင်္ဂေါ၊ခရီး၊ကို၊ ဂန္ဒုဗ္ဗော၊သွားအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိအာဒိနှာ၊ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်သော၊ ကောသဇ္ဇ ပျင်းရိခြင်းကို။ သံဂဏှာတိ၊ပေါင်း၍ ယူ၏၊ ဝိသဒ္ဒကမ္မဏ္ဍေတိ၊ ဝိသဒ္ဒကမ္မဏ္ဍေ ဟူသည်ကား၊ ပရိစ္ဆေဒေ၊ ကမ္မဏ္ဍေ၊စွန့်အပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်တရား၊ကို၊အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ခဏာ တိ၊ခဏာဟူသည်ကား၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါဒယော၊ဘုရား၊ဖြစ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသ သု။မြတ်သောအကျင့်သိက္ခာ၊ကိုသုံးခြင်း၊ရှိသောသူ၏၊ ဩကာသေ၊အခွင့်တို့သည်၊အစ္ဆေ ဏ္ဍေတိ၊အစ္ဆေ ဏ္ဍေဟူသည်ကား။ အသိဏ္ဍ မဏ္ဍေ၊လွန်ကုန်၏၊မာဏဝေတိ၊မာဏဝေဟူသည်ကား၊သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ ကို၊တိဏာဘိယျောနမညတိတိ၊ တိဏာဘိယျောနမညတိ ဟူသည်ကား။ တိဏတော။မြက်ထက်၊ဥပရိ၊အလွန်၊နမညတိ၊မ၊အောက်မေ့၊ တိဏံဝိယ။ မြက်ကဲ့သို့၊မညတိ၊အောက်မေ့၏။ဝါတုဏ္ဍာနိ၊အချမ်းအပူတို့ကို၊အာဘိဘ ဝိတ္ဝာ၊နှိပ်နင်း၍။အတ္တနာ၊ဖိမိသည်၊ကတ္တုမ်ဖြစ်ပြု၊အပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကို၊ကရောတိ၊ပြုတတ်၏။ကဋ္ဌေ၊ကရိ ဟူသည်ကား၊ကရောန္တော၊ပြုသော သူကို၊ပုရိသကိစ္စာနိ၊ ပုရိသကိစ္စာနိ ဟူသည်ကား၊ဝိဝေ၊ရှိသော၊လူစွန်း

ကောင်းယောက်ျားသည်၊ကတ္တားဖြာနိ၊ပြုအပ်ကုန်သော၊ အတ္တဟိတပရဟိတာနိ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါးသူတပါးအကျိုးစီးပွါးတို့ကို၊ သုခါဟိ၊ သုခါဟု သည်ကား၊သုခတော၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှ၊နိဗ္ဗာန်သုခတော၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှ၊ ဆုတိ၊ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၏၊အဋ္ဌော၊အနက်ကို၊ဟေ၊ဟာ၊အောက်၌။ ဝုစ္စော၊ယော၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ ၊မာတာဂ်ဝုတ္တော၊ထေရဂါထာ ၀ဏ္ဏနာ၊ မာတာဂ်ဝုတ္တမထေရ၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-၄ဂ်-၁၇၅-ခုဒ္ဒသောဘိတထေရဂါထာ၊

ယေစိတ္တ ကထိဗဟုသုတော တိအာဒိကာ၊ ယေစိတ္တကထိဗဟုသုတောအစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ခုဒ္ဒသောဘိတထေရသည်။ ခုဒ္ဒသောဘိတမထေရ၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ကိုခု၊ အဆင့်စကားကြားရသည်ကား၊အယံ၊ ဤခုဒ္ဒသောဘိတမထေရ်သည်၊ပဒုမုတ္တရသား၊ပဒုမုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍။ဝိညူဟိ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၌၊ မဟာတော၊ များစွာသော၊ဘိက္ခုသံဃာ၊ရဟန်းသံဃာနှင့်၊သမ္ဘိ၊တကွ၊ဂန္ဓဋ္ဌံ၊ ကြွတော်မူသော၊ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ၎ မြင်၍။ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒသဟိ၊ဂါထာဟိ၊ ဆယ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ပြီးမွမ်းခဲ့ကြော ဟောဆိုလျှောက်ကြား၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနဝုညာဏဇ္ဇေန၊ ထိုကောင်းမွန်ကဲကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရဇ္ဇော၊ကောင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဆုမတ္ထိ ဇုဒ္ဓပုဗ္ဗေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ပါဒူလိဝုတ္တော၊ပါဒူလိဝုတ်ပြည်၌ ပြာဟွဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍။အာသေ၊ထိုသတို့သား၏ အားသောဘိတောတိနာမံ၊သောဘိတဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ထောက်၊ အနည်းငယ်ခုဒ္ဒ. ၀ဝုဂတောယပန၊ကုန်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ခုဒ္ဒသောဘိတောတွေ ၀။ခုဒ္ဒသောဘိတဟူ၍သာလျှင်၊ပညာယပ်ဆွ၊ကျော်စောထင်ရှား၏။သော၊ထိုခုဒ္ဒသောဘိတသတို့သားသည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊ အာရုယ်သို

ရောက်သည်ရှိသော်၊သတ္တဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောနေ့ခါ၌၊အာနန္ဒာဖြင့်သော၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ပဋ္ဌဓိတွား၊ရဟန်းပြု၍၊ဆဋ္ဌဘိညော၊ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။တေန၊ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သယံ ပဋိဘာနိယမထေရ်၏အပဒါန်၌။ ။

ဝိလမ္ဗန်၊တွဲရ ရဲကျသော၊ကကုဓံဝ၊ရေတက်ပင်ကဲ့သို့သော။ ဒေဝ ဒေဝံ၊နတ်ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နုရာသဘံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရထိယံ၊ခရီးမဲ့၊ပဋ္ဌပဋ္ဌန်း၊ကြွားသွားတော်မူသည်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ နုပသိဒတိ၊အာဘယ်ဗျာမကြည်ညိုတဲ့ရှိအံ့နည်း။ ။တ မန္ဒကာရံ၊မောဟာတည်းဟူသောအရိုက်ကို၊နာသေတွား၊ဖျက်ဆီး၍၊ဗဟု ဇနံ၊များစွာသောသူကို၊ သန္ဓာရေတွား၊ ကယ်တင်၍၊ဥာဏာလောကေန၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသောအလင်းဖြင့်၊ဓောတန်း၊ထွန်းတောက်ပသည် ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ နုပသိဒတိ၊ မကြည်ညိုတဲ့ရှိအံ့ နည်း။ဝသိသတသဟဿေဟိ၊တသိန်းသောဟုန်းတို့နှင့်တကွ၊နိယန်း ကြွသွားတော်မူသော၊ ဗဟုသတ္တေ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဥဒ္ဓ ရန်း၊ တုတ်ဆယ် ကယ်တင်တော်မူသော၊ လောကနာထကံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ နုပသိဒတိ၊ မကြည်ညို တဲ့ရှိအံ့နည်း။ ဓမ္မဘေရိ၊ တရားတည်းဟူသော စည်တော်ကို။ အာဟ ဒိတွာ၊ရွတ်၍၊ တိတ္ထိယေဝကော၊ တိတ္ထိအပေါင်းတို့ကို၊ မဒ္ဒန်း၊ ဖျိုမ်နင်း တော်မူသော၊ သိဟနာဒံ၊ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်တူတော်မူသော အသံ တော်ကို၊ဝိနဒန်း၊ ကျူးရင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ ဖူးမြင် ရ၍၊ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ နုပသိဒတိ၊မကြည်ညိုတဲ့ရှိအံ့နည်း။ယာဝ တာ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဗြဟ္မလောကတော၊ ဗြဟ္မပြည်မှ၊ သဗြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွသောနတ်တို့သည်၊ အာဂတ္တွာန၊ လာ၍။ နုဝုဏော၊ သိမ်မွေ့ ကုန်သော။ပညေ၊ပြုသည်နှင့်တို့ကို၊ပုဏ္ဏန်း၊မေးကုန်၏။ တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို၊ဒိသွာ၊ဖူးမြင်၍။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊နုပသိဒတိ၊ မကြည်ညိုတဲ့ရှိ အံ့နည်း။ ။ယဿ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ခြေ၊ အောက်ခြေ ကိုလက်ဒသုပဲကို၊ ကရိတ္တွာန၊ပြု၍။သဒေဝကာ၊နတ်နှင့်တကွကုန်သောလူတို့သည်၊ ခ၊ယာ စန်း၊တောင်းပန်ကုန်၏။တေန၊ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ဝုညံ၊ ကောင်းမှု၏အ ကျိုး၊ကို၊အာနုဘောန်း၊ခံစားကြကုန်၏။တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊မြင် ၍၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ နုပသိဒတိ၊မကြည်ညိုတဲ့ရှိအံ့နည်း။ ။သဗ္ဗေ

နောဃခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်၊ သမာဂန္တာ၊ ပေါင်းဆုံး၍၊ စက္ခုမုံ။ မြတ်စွာဘုရားကို၊သဒါ။ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝါဒေါ်နှင့်၊ ခြိုရံကုန်၏၊ အဆိုးဌာ၊ တိုက်တွန်းအပ်သော်လည်း၊နုဝိကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်၊တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ နုပသိဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့ နည်း၊ ။နဂရံ၊ရှိသို့၊ပရိသတော၊ဝင်တော်မူသော၊ယသ၊အကြင်မြတ် စွာဘုရား၊အား၊ဗဟု၊မျှား၊စွာကုန်သော၊တေရိယော၊စည်တို့သည်၊ ခဝန္တိ၊ မြည်ကုန် ၏၊မဏ္ဍာ၊အမုံရစ်ကုန်သော၊ဂဇော၊ဆင်တို့သည်၊ ဝိနဒန္တိ၊ မြည် ကုန်၏၊တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊နုပ သိဒတိ၊မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း။ ။ဝိယိယော၊ခရီး၊ဖြင့်၊ဂန္ဓတော၊ကြွသွား တော်မူသော၊ယသ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရား၊အား၊သဗ္ဗာဘာ၊အလုံးစုံသော အရောင်သည်၊သဒါ။အခါခပ်သိမ်း၊ ဖောတတော၊ တောက်ပ၏၊အာဒိတ္တ၊နှင့် တာ၊မြင့်သောမြေတို့သည်၊သမာ၊ညီညွတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏၊တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ နုပသိဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း။ ။ဗျာဟရန္တသ၊ဟောဟော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊စကား၊တော်သည်၊ စက္ကဝါဠမှိ၊စကြာဝဠာ၏အ တွင်း၌၊သုယျတိ၊ကြား၏၊ သဗ္ဗေသတ္တေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝိညာပေတိ၊ သိစေ၏။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊နုပသိဒတိ၊မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း။ ။ဣဒေါ၊ဤဘဝ ကပ်ဂမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿေသု၊ကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ယံ၊ဗုဒ္ဓံ၊အကြင် မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊အာဘိကိတ္တယိ၊ကြား၏။ တတော၊ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ဒုဋ္ဌတိ၊အပါယ်လေးပါး၊ကို၊နိဘိစာနာမိ၊မသိစတုး၊ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ် လေးပါး၊ကိုမသိရ၊ခြင်း၊တည်း၊ဟူသော၊အကျိုး၊သည်။ ကိတ္တနာယ၊ ဥာဏ် တော်ကို၊ကြား၊ခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း။ ။မယံ၊ဝါ၊အား၊ကိုလေ သား၊ကိုလေသာတို့ကို။ ဗျာဝိတာ။ ဖုတ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ(ပ)၊ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အာဇုံ၊အမတော်ကို၊ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရ ပြီ။ ။ဣတိ၊ဤသို့၊ဂုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ ။ဆဋ္ဌဘိညော၊ခြောက်ပါး၊သော အာဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ဟုတ္တာပန၊ ဖြစ်ပြီး၊ကား၊ပဌမသီတိကာလေ၊ ရဟန္တာ၊ပေါ်ရာ၊ပဌမသင်္ဂါယနာတင်သော၊အခါ၌ကား၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇ ဂြိုဟ်ပြည်၌၊သတ္တပဏ္ဏိဂုဟာ၊ယံ၊စရည်း၊ပင်ရောက်ရာလိုဏ်ဂူ၌၊သန္နိပတိ တေန၊စည်း၊ဝေး၊ရောက်လာသော၊ သံ၊ဃေန၊သံ၊ဃာသည်၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊အာရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊အာမန္တေတိ၊ပင့်ခေါ်ကြ၊ခြေလော၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊အာဏာကြောင့်၊စေခိုင်းဘော်မူသည်ရှိသော်၊ပထဝီယံ၊ဖြစ်၍၊နိမုဒ္ဓိတ္တေ၊ ဂုတ်၍၊ထေရသား။ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ဝုရုတောရှေ့မှာ၊ ဥဒ္ဒယိတ္တေ၊ ထ၍၊ သံဃာသား၊သံဃာတော်၏၊ သာသနာ်၊သတင်းစကားကို၊ အာရောစေတ္တေ၊လျှောက်ကြား၍၊သယံ၊မိမိဟုဆိုအပ်သောခုဒ္ဓသောဘိတာမထေရ် သည်၊ဝုရေတရံ၊ရှေးဦးစွာ၊အာကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ သတ္တဝဏ္ဏိဂုဟာဒ္ဒါရံ၊စရည်းပင်ရောက်ရာလိုဏ်တံခါး၌၊ သမ္ပါပုဏိ၊ရောက်၏။ကနုစသမယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊မာဂုဿစ၊မာရ်မင်း၏လည်းကောင်း၊ မာရ ကာယိကာနဉ္စ၊ မာရ်မင်းစစ်သည်အပေါင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ နိသေဒနဋ္ဌံ၊တား၊ဖြစ်ရှောင်ရှား၊တိန်း၊ပါး၊စေခြင်း၌၊ ဒေဝသံဃေန။ နတ်အပေါင်း သည်၊ပေသိတာ၊စေအပ်သော၊အညတရာ၊အမျိုး၊ဒေ၊မည်မထင်ရှား၊သော ဒေ၀တာ၊နတ်သား၊သည်၊ သတ္တ၀ဏ္ဏိဂုဟာဒ္ဒါရေ၊ စရည်းပင်ရောက်ရာ လိုဏ်တံခါး၌၊ ဌိတော၊တည်သည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုအရှင် အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ခုဒ္ဓသောဘိတော၊ ခုဒ္ဓသောဘိတမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဂမနံ၊ ရှေးရှုမစောင်း ရောက်လာကြောင်းကို၊ ကထေန္တော၊ပြောလိုရကား။ ယေဘိတ္ကုကတိဗဟုဿုတာ၊သမဏာ၊ပါဒုလိ ပုဗ္ဗ၀ါသိနော၊တေသညတရောယမာယု၀ါဒ္ဒါ၊ရေတိဒ္ဒတိ၊ခုဒ္ဓသောဘိတော တိ၊ ယေဘိတ္ကုကဗိဗဟုဿုတာ၊ သမဏာ၊ပါဒုလိ၊ပုဗ္ဗ၀ါသိနော၊ တေ သညတရောယမာယု၀ါဒ္ဒါ၊ရေတိဒ္ဒတိ၊ခုဒ္ဓသောဘိတောဟု၏။ ပဌမ၀ါသံ၊ ပဌမ၀ါသာကို၊အာ၊ဘ၊ရှတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ပါဒုလိ၊ပုဗ္ဗ၀ါသိနော၊ပါဒု လိ၊ပုတ်ဖြည်ဒ္ဒနေကုန်သော၊သမဏာ၊ငြိမ်းငြိုးသော၊မကောင်းမှုရှိကုန်သော ယော၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊စိတ္တကထိ၊ ဆင်းကြယ်သော၊စကားကဲ့ဟော လေ့ရှိကုန်၏။ဗဟုဿုတာ၊ပရိယတ္တိဗဟုဿုတ၊ပဋိ၀ေ၊ဗဟုဿုတ၊ဧ၊ား ဖြင့်မျှားသော အကြား၊အမြင်ရှိကုန်၏။ အ၊ပ၊ ဤခုဒ္ဓသောဘိတ မ၊ထ၊ရ် သည်၊တော၀ံ။ ထိုရဟန်းတို့ကွယ်ပြီ၊အညတရော၊ ဝ၊ယောက်ပင်တည်း၊ အာယု၀ါ။ ရှည်သော်အသက်ရှိသော၊ အယံခုဒ္ဓသောဘိတော၊ ဤခုဒ္ဓ သောဘိတမထေရ်သည်၊ဒ္ဒါ၊ရေ၊တံခါး၌၊တိဋ္ဌတိ၊တည်လေ၏။ ၊

တတ္ထ။ထိုဂါထာ၌၊ စိတ္တကထိတိ၊ စိတ္တ၊ကထိ၊ဟု၏သည်ကား၊ဝိစိတ္တ၊ခဏ္ဍ ကထာ၊ ဆင်းကြယ်သော တရား၊စကားကို ဟော၊လေ့ရှိကုန်၏။ သံ၁ပ်ံ၊ အကြည်ဉီးဟော၊ခြင်း၊လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ရှင်း၊အကုသိလ်ပယောဂ်ခြင်း၊လည်း ကောင်း၊ ဝ၊ဇ္ဇီ၊ရှက်ရှုတ်၊ နက်နဲသည်ကိုပြု၍ ဟော၊ခြင်း၊လည်းကောင်း၊ ဥ၊ဗ္ဗ၊နိ၊ကရှုတ်၊ ထင်အောင်ပြု၍ဟော၊ခြင်း၊လည်းကောင်း၊ ကဗ်ဝိ၊ဝိ၊နော၊ဒနံ၊

ဝိစိကိစ္ဆာသက်သာသံသယကိုဖျောက်၍ဟောခြင်းလည်းကောင်း။ ဓမ္မပတိ ဋ္ဌာပနံ။ တရားဌိတည်စေ၍ ဟောခြင်းလည်းကောင်း။ ဝေမာဒိဟိ။ ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊နာနာနယေဟိ၊အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ပဒေသံ။သူ တပါးတို့၏၊အဏ္ဏာသယာနုရူပံ၊အလိုဆန္ဒအာသယအားလျော်စွာ၊ဓမ္မသ တရားတော်ကို၊ ကထနသီလာ၊ ဟောတတ်သောအလေ့ရှိကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား။အဏ္ဍော၊အနက်တည်း။ဗဟုသုတာတိ၊ဗဟုသုတာ ဟူသည်ကား။ ပရိယတ္တိပဋိဝေဓဗာဟုသစ္စပါရိပူရိယာ။ ပရိယတ္တိတည်း ဟူသောအကျင့်အဖြင့် ပဋိဝေဓတည်းဟူသောအကျင့်အဖြင့်နှင့် ပြည့်စုံ ခြင်းကြောင့်၊ဗဟုသုတာ၊ဗဟုသုတမည်ကုန်၏။ သင့်သော၊အချင်းခပ် သိမ်း၊သမိတပါပတာယ၊ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောအကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊သမဏာ၊သမဏာမည်ကုန်၏။ ပါဒုလိပုတ္တဝါသိနောအညတရော တိ၊ပါဒုလိပုတ္တဝါသိနောအညတရောဟူသည်ကား။ပါဒုလိပုတ္တနဂရ ဝါသိတာယ၊ပါဒုလိပုတ်ပြည့်ဖြိုးနေလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပါဒုလိပုတ္တ ဝါသိနော။ပါဒုလိပုတ္တဝါသိမည်ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုပါဒုလိပုတ်ပြည့်ဖြိုး နေကုန်သောရဟန်းတို့တွင်၊ အညတရော၊တယောက်ပင်တည်း။အာယုဝါ။ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ဒီဃာယု။ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ နွဲ့ရေတိုဌတိ။နွဲ့ရေတိုဌတ်ဟူသည်ကား။ သတ္တပဏ္ဏိ ဂုဟာနွဲ့ရေ၊ စရည်းပင်ရောက်သော လိုဏ်တံခါးဌ၊ တိဌတိ၊ တည်၏။သံဃာ၊ သံဃာတော်၏၊အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်၊ပရိသိ တုံ၊ဝင်ခြဲပဲးဌ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အဏ္ဍော၊အနက်တည်း။တံ၊ထို စကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊သာဓေဝတာ၊ထိုနှတ်သား၊သည်၊ တေရသ၊ ရဟန်းသောသိတမထေရ်၏။ အာဂမနံ၊ရောက်လာကြောင်းကို။ သံ၊သ၊ သံ၊သ၊တော်အား၊နှင့်ဝေဒေ၊ကို၊သိစေလို၏ကား။ ।ယေစိတ္တကတိ၊ဗဟုသု ဘာ၊သမဏာ၊ပါဒုလိပုတ္တဝ၊သိနောတေသညတ၊ရောယ မာယုဝါ၊ဒ္ဒါ၊ရှေ တိဌတ်မာလုတေရိ၊ဘောတိ။ ယေစိတ္တကတိ၊ဗဟုသုတာ၊သမဏာ၊ပါဒုလိ ပုတ္တဝါသိနော တေသညတ၊ရောယ၊မာယုဝါ၊ဒ္ဒါ၊ရှေ တိဌတိ၊မာလုတေရိ ဘော၊ဟူ၍၊ဒုတိယဂါထံ၊ဒုတိယဂါထာကို၊အာဟ၊ဆိုတ်။ ।ပါဒုလိပုတ္တ ဝါသိနော။ ပါဒုလိပုတ်ပြည့်ဖြိုး နေကုန်သော။ သမဏာ၊ ငြိမ်းပြီးသောမ ကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ စိတ္တကထိ၊ ဆန်း ကြယ်စွာသောတရားစကားကို ဟောလေ့ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့ တွင်၊အညတရော၊တယောက်ပင်တည်း။အာယုဝါ၊ ရှည်သောအသက်

ရှိသော၊အယံ၊ဤခုဒ္ဓသောဘိတမ၊ထရ၏သည်၊ မာလုတေရိ၊တာ၊ တန်ခိုး ဖြင့်ပြီးသောစတုတ္ထဈာန်ဝိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သောလေဖြင့်လွင့် ပ်သည် ဖြစ်၍၊ နွေ၊ရေ၊တံခါး၌၊တိုက်၊ကသည်၏၊ ။

တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ မာလုတေရိ၊ဘာတိ၊ မာလုတေရိ၊တာဟူသည် ကား၊ဣဒ္ဓိဝိဓာဘိ၁ဉ်တေနေ၊တန်ခိုး၊ဖြင့်ပြီး၊စေအပ်သောစတုတ္ထဈာန်ဝိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝါယုနာ၊လေဖြင့်၊ဧရိ၊တာ၊ လွင့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိ ဗလေန၊တန်ခိုး၊အာနုဘော် အား၊ဖြင့်၊အာဂ၊တာ၊ဝါလာ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား အ၊ဣတ္ထာ အနုကမ်တည် ။ဝေ၊ ဤသို့၊ဘာယ၊ဒေ၊ဝတာယ၊ထိုနတ်သား သည်၊နိုဂေဒိ၊တေနေ၊ကြား၊လျှောက်အပ်သော၊သံ၊ဃေနေ၊သံ၊ဃာ၊တော်သည် ကတော၊ကာ၊သော၊ ပြုအပ်၊သောအခွင့်ရှိ၊သော၊ ထေရော၊ခုဒ္ဓသောဘိတ မ၊ထရ၏သည်၊သံ၊ဃ၊သ၊သံ၊ဃာ၊တော်ကား၊ သန္ဓိ၊ကံ၊အ၊ထံ၊သို့၊ဂ၊ဏ္ဍ၊ဇ္ဇော၊ သွား၊သည်ရှိ၊သော်၊ ။ သုယ၊ဒ္ဓနသုယိဇ္ဇနသဂ်ါမ၀ိ၁ယေနစ၊ ပြိဟ္ဇစရိ ယာနုစိ၊ဏ္ဏေနဇေ၀ါယံသုခမေ၀ဘိတိ၊ သုယ၊ဒ္ဓနသုယိဇ္ဇနသဂ်ါမ၀ိ၁ယေန စ၊ပြိဟ္ဇစရိယာနုစိ၊ဏ္ဏေနဇေ၀ါယံသုခမေ၀ဘိဟူ၍၊ ဣမာယတာ၊ဘိယ၊ဂါထာ ယ၊ဤတာ၊ဘိယ၊ဂါထာ၊ဖြင့်၊အည်း၊အ၊ဟ၊ဟ္ဟ၊ဖိ၊လ်ကို၊ဗျာ၊ကာ၊သည်၊ကြား၊တော် ရှု၏၊သုယ၊ဒ္ဓနေ၊ဂ္ဂေ၊အာ၊ဒိ၌တ၊ဒဂ်ိ၊ပ၊ဟာ၊နိ၊ဂ္ဂ ။ နပ၊ဟာ၊နိ၊တို့၏အစွမ်း၊ဖြင့် ကိ၊လ၊သ၊ဘ၊ဒ်နှင့် ကော၊င်း၊စွာ၊ထိုး၊ပစ်သ၊ဖြင့် လည်း၊ကော၊င်း၊ သုယိ၊ဒ္ဓနေ၊ အ၊ကြား၊အ၊ကြား၌ ကော၊င်း၊စွာ အ၊ဟ္ဟ ခ၊င်ပွန်း၊တို့သည် ပေး၊အ၊ပ်သော ဣ၁ျာ၊ပ်တ်၊သော၊ဓမ္ဓ၊ဒါ၊နဖြင့်လည်း၊ကော၊င်း။သ၊ဂ်ါ၊မ၀ိ၁ယေန စ၊သ၊ဓ၊ဏ္ဍ ဒ၊ပ၊ဟာ၊နိ၏အစွမ်း၊ဖြင့်အ၊ချင်း၊ခ၊ပ်သိမ်း၊ကိ၊လ၊သ၊မာ၊ရ်အ၊တိ၊သ၊ခ်ါ၊ရ၊မာ၊ရ်ကို နှ၊ပ်စ၊က်ဗျ၊ဟ်ခ၊ီး၊ခြင်း၊ဟု၊ဆို၊အ၊ပ်သော၊ရ၊အ၊ပ်သော၊စစ်၊မြ၊ပြင်ကို၊အော၊င်ခြင် သ၊ဖြင့်လည်း၊ကော၊င်း။ပြိဟ္ဇစရိယာနုစိ၊ဏ္ဏေန၊ အာ၊ဒ်တ၊လ်လ်အ၊မ်ိ၊မ၊ပြ၊တ် ကျ၊င့်အ၊ပ်သော၊အ၊ရ၊ဟ၊ဟ္ဟ၊မ၊ဂ်တ၊လည်း၊ဟူ၊သော၊ပြ၊တ်သော၊အ၊ကျ၊င့်ဖြ၊င့်လ၊ည်း ကော၊င်း၊ ။ဝေ၊ ဤသို့သော၊အ၊ပြ၊အ၊ပ်ဖြ၊င့်၊အ၊ယံ၊ ဤ၁ဒ္ဓ၊သော၊ဘိ၊တ၊မ၊ထ၊ရ် သည်၊သု၊ခ၊ နိ၊ဗ္ဗ၊ဒ်နှ၊ချ၊မ်း၊သာ၊ဝ၊သ၊သ၊မာ၊ပ၊ဏ္ဍ၊ချ၊မ်း၊သာ၊ဂ်ိ၊ ။ဝေ၊ခ၊ံ၊စား၊ရ၊ ။ ။ တ၊ဏ္ဍ၊ထိုဂါ၊ထာ၌၊ သုယ၊ဒ္ဓနာ၊တိ၊သုယ၊ဒ္ဓနဟူ၊သည်ကား။ ဝ၊ဗ္ဗ၊ဘာ၊ဂ၊ ရှေ၊အ၊ဘ၊ဝ်ဝ်ဂ်ိ၊ဂ္ဂ ။ နပ၊ဟာ၊နဝ၊သေ၊နှ၊တ၊ဒ၊ဂ်ိ၊ပ၊ဟာ၊နိ၊ဂ္ဂ ။ နပ၊ဟာ၊နိ၊တို့ ၏အ၊ဖွ၊မ်း၊အား၊ဖြင့်၊ ကိ၊လ၊သ၊ဘ၊ဒ်ကို၊ကိ၊လ၊သ၊ဘ၊ဒ်နှ၊င့်၊ သ၊ပ္ပ၊ကော၊င်း၊စွာ၊ ယ၊ဏ္ဍ၊ခ၊ဏ၊ထိုး၊ပစ်သ၊ဖြင့်၊ သုယိ၊ဒ္ဓနာ၊တိ၊သုယိ၊ဒ္ဓနဟူ၊သည်ကား၊ အ၊ဏ္ဍ ရ၊ဏ္ဍ ရာ၊ကြိုး၊ကြား၊ကြိုး၊ကြား။ကာ၊လ၊ဟ၊ဒ်ဂ္ဂ ။ ကော၊င်း၊သော၊အ၊ဆွ၊ခ၊င် ပွန်း၊တို့သည်၊ဒ်ဏ္ဍ ။ သ၊ပ္ပါ၊ယ၊ဓ၊ဓ၊ဒါ၊ခ၊ဏ၊ ။ ။ ပေ၊အ၊ပ်သော၊ဣ၁ျာ၊ပ်တ်၊သော၊ဓ၊ဓ၊ဒါ

နဖြင့်၊သင်္ဂါမရိစေယျနစာတိ၊သင်္ဂါမရိစေယျနစဟူသည်ကား။သမုဒ္ဓေ ဒေ
ဟာနဉ်သေး၊သမုဒ္ဓေ ဒေဟာနှင့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သဗ္ဗသော။အချင်းခပ်
သိမ်း၊ ကိုယ်သောတိသင်္ခါရနှိမ့်ထားနေ၊ကိုယ်သမျှ၏ အဘိသင်္ခါရမှ
ကိုနှိမ်နှင်းတတ်သော။ သင်္ဂသင်္ဂါ မရိစေယျ၊ ရအာပ်သော စစ်ဖြေပြင်ကို
အောင်ပြင်သဖြင့်၊ ဗြဟ္မစရိယာနုစိဏ္ဏောနာတိ၊ ဗြဟ္မစရိယာနုစိဏ္ဏောနဟူ
သည်ကား၊ အနုစိဏ္ဏော၊အစဉ်မပြတ်လေ့ကျက်အပ်သော။ အဂ္ဂမဂ္ဂဗြဟ္မ
စရိယေန၊အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောပြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ ဝေါယံသ
ခမေတိတိ၊ဝေါယံသုခမေတိဟူသည်ကား။ဝေ၊ဤသို့။ ဝုဏ္ဏပ္ပကာရေန၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊အယံခုဇ္ဇသောတိတောဟု၊ခုဇ္ဇသောတိ
တမထေရ်သည်။နိဗ္ဗာနသုခံစ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။သမာ
မတ္တိသုခဉ္စ၊ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ဧကိုးခံစားခြင်း၊အနု
ဘဝတိ၊ခံစားရ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဟော။အနုကာတည်း။ ။
ခုဇ္ဇသောတိတဏ္ဍေရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ။ ခုဇ္ဇသောတိတ မထေရ်၏ ဂါထာ
အာဘွင့်သည်နိဗ္ဗိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃-တိကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၁၇၆-ဝါရဏဏ္ဍေရဂါထာ၊

ယောဓကောစိမနုဿေသုတိအာဒိကာ၊ ယောဓကောစိမနုဿေသု ဤ
ဝယ်အစဝ်ရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတောရှည်သောအသက်တော်
ရှိသော၊ဝါရဏမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။
အယဉ္စိ၊ဤဝါရဏမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ္ကသုရှေးရှေးသောဘုရား
ရှင်ဘို့၏အတံတောင်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ကုံးသောကံလွန်သောကု
သိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍုတဏ္ဍုဘာဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ
၌၊ပုညာနိ၊ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ဂေါမ္ဗာမှ၊ ဒွါနဝုတောကပ္ပေ။ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက်၌
တိသဿ၊ တိသဿအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏
ဥပဋ္ဌာတိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ၊ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်
ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊ဗြာဟ္မဏာနံ၊ပုဏ္ဏားတို့၏
ဝိဇ္ဇာဘိပ္ပေသု၊ သာမဝေဒုရယဇုမရဿဝေ၊ပါးမလင်ဝိဇ္ဇာအတတ်တို့၌၊ပါရဂူ
ကမ်းတဖက်ဖြောက်အဆုံးရောက်သည်၊ ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ဣသိ
ပဗ္ဗဇ္ဇာဘာဝေန၊ရှေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတ္ထာ၊ရှေ့ရဟန်းပြု၍၊စတု

ပဏ္ဍာသသဟာသသာနံ၊ ငါးသောင်းလေးထောင်ကုန်သော၊ အင်္ဂေါ်သိကာနံ၊ အနိုးခ္ခိနေသောတာပည်တို့အား။ မင်္ဂေ့ဖေဒင်ဘို့ကို၊ ဝါစေင်္ကာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကား၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါခ္ခိုလည်း။ ဗောဓိသတ္တဘုရား၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တိသသား၊ တိသမအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝဝေတော၊ ဖြတ်ရွာဘုရား၏၊ တုသိတာကာယာ၊ လောင်းတို့စံရာ တုသိတာဖြတ်နတ်ဘုံရောက်မှ၊ စုတိတွား၊ ရုတေ၍၊ စရိမဘဝေ၊ အဆုံးဘဝ၌၊ မာတုကုစ္ဆိံ၊ အဝင်မ်းသို့၊ သြက္ကမနေနှုန်းသက်သာဖြင့်၊ မဟာပထဝီ၊ ဗြေကြီး သည်၊ ကမ္ပေ၊ တုန်လှုပ်သည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သော အခြင်း အရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မဟာဇနော၊ လူမျိုးအပေါင်းသည်၊ ဘိတော၊ ကြောက်ရွံ့သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ ဣသိ၊ ဆရာဖြစ် သောရဟန်းတို့၊ ဥပသက်ပိတွား၊ ကပ်၍၊ ပထဝိကမ္ပနဂုဏံ၊ မြေလှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မဟာဗောဓိ သတ္တာ၊ ဘုရား အလောင်းသည်၊ မာတုကုစ္ဆိံ၊ အဝင်မ်းသို့၊ ကြွလာပြီတနေ့၊ သက်ခြင်းကြောင့်၊ အယံ ပထဝီ၊ ဤနှစ်သိန်းလေးသောင်းအထက်ရှိသော မြေကြီးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္ပော၊ တုန်လှုပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ မါဘါယထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဗုဒ္ဓပြုဒသ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေတွာ၊ ပြောဆို ၍၊ သမဿသာသေသိ။ သက်သာရာကိုရစေ၏။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏဗ္ဗပီတိ၊ ဘုရား လျှင်အာရုံရှိသောပီတိကိုလည်း။ ပဋိဝေဒေတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ ပြည်တို့၌ သံသရေ၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမဿ ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကော သလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ရေလောတိ လဒ္ဓနာမော၊ ဝါ၊ ရေဟုခေါ်သော အမည်ရှိ၏၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အညတရသာ၊ အမှတ်မရှိ တလောက်ယောက်သော၊ အရညကသေ၊ တောကျောင်းနေသော၊ ဃ ရသေ၊ မထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ လဒ္ဓပ္ပသာဒေါ၊ ရအပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ဟောန်း ပြု၍၊ သမဏာ၊ ဓမ္မံ၊ ဟောန်းကျင့်တတ်တရားဖြတ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်း ဗုဒ္ဓပဋ္ဌာန်၊ ဖြတ်စွာဘုရားကိုခစား ခဲ့သောဌာ၊ ဝန္ဓိတ္တာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊

အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ကလဟံ၊ငြင်းခုံသည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ ကာလက် တော၊သေဆုံးကုန်သော၊ အဟိနကိုလေ။ ခြွေခြွေပါတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင့်၍၊ ဣမေသတ္တာ၊၏သတ္တဝါတို့သည်၊ အညမညဝိရောဓေန၊ အချင်းချင်းသန့် ကျင်သဖြင့်၊ ဇီဝိတက္ခယံ၊အာသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ၏သို့အာသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ တိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဘဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန့်ကံ၊အထံတော်သို့၊ဝတော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ဘဝ၀၊မြတ်စွာဘု ရား၊သည်၊အသ၊ထိုရဟန်း၏ စိတ္တာစာရံ၊စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊ ဘဒဒုရ္ဘပမေဝ၊ထိုစိတ်အား၊လျှော်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ညြဝါဒံ၊အဆုံး အမတော်ကို၊ဒေဿေ၊ပေ၊လိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောဝကောစိမနုဿေသု၊ ပ။ စိတ္တဂုပသမသာတိ၊ယောမကောစိမနုဿေသု၊ပ၊စိတ္တဂုပသမသစဟ ၍၊တိ၊သောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ ယော၊အကြင်ဝဂ္ဂိုလ်သည်၊ဣမေမနုဿေသု၊ ဤလူ့ဖြည်တို့၌၊ ကောစိ၊အ ဓိတ်ရှိ၊သော တရုံတယောက်သောသူသည်၊ ပရေပါဏာနိ၊ တပါး၊သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဟိ ံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်သတ်ဖြတ်တတ်၏၊ သောနု ရော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသ္မာလောကာ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောကမှလည်း ကောင်း၊ပရမှာစ၊တမလွန်လောကမှလည်း၊ကောင်။ ဥဘယာ၊နှစ်ပါး၊သော လောကဠ်အကျိုး၀င်သောစီးပွား၊ချမ်းသာမှ၊ဝံသတေ၊ဆုတ်ယုတ်ခဲ့၏၊ ။ ယော၊ အကြင်ဝဂ္ဂိုသည်ကား၊ မေတ္တေနစိတ္တေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ထိုမေတ္တာစိတ်မှတပါး၊သောစိတ်ဖြင့်လည်း၊သဗ္ဗေ၊အလုံး၊ရုံကုန်သော၊ ပါ၊ဏာ၊သတ္တဝါတို့ကို၊အနုကမ္ပတိ၊မိမိ၌ငဲ့ဖွား သား၊နှင့်ယွင်း ချစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏၊သောတာဒိသကော၊ ထိုသို့သဘောရှိ၊သော မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ ရှိသော၊နရော၊သတ္တဝါသည်၊ဇဟုံ၊မျှားစွာသော၊ ပုညံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကို၊ပသဝတိ၊ပိပသဝတိ၀ေ၊ပွါး၊စေ၊ပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ။သုဘာ သိတာ သ၊ ပရဟိတ္ထိမ္ဘကိုသင်ခြင်း အာစရိယော၊ကောင်း၊သောစကား၊ကို။ သိက္ခေတာသိက္ခေယျ၊သင်ရာ၏၊သမနုပါသနသ၊ ဩဝါဒ်း၊စေ၊အပ်ပြီး၊သော ကိလေသာရှိ၊သော ကောင်း၊သော ကလျာဏမိတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သို့ ရံခါရံခါ ဆည်း၊ကပ်ခြင်း၊အာဒန်တလဲလဲဆည်း၊ကပ်ခြင်း၊ပဒုံ၊ပတ်ဖြင့် ထိုကလျာဏ မိတ္တဖြစ်သော၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အနီး၌ကပ်၍ဟောင်လည်ခြင်း၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ရ၊ဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၊အခုပ်၌၊ကောသနသ၊ အ၊ဘော်မလျှောက်တ ယောက်အထည်းတည်း၊ကာယ၀ိ၀ေ၊ကကိုပွါး၊ထွက် ကမ္ဘဋ္ဌာန်း၊တရား၊ကို

အားဘုတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်နေလိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ဖိုက္ခုဝူပသ
မသေစ၊ကိုးသောတည်းဟူသော စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊
သိကျွေ့ထသိကျွေ့ယူ၊သင်ရာ၏၊ ၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ယောဝကောစိ
မနုဿေသုတိ၊ ယောဝကောစိမနုဿေသုဟူသည်ကား၊ ဣမေမနုဿေသု၊
ဤလူ့ပြည်တို့၌၊ယောကောစိ၊အမှတ်မမှီတစုံတယောက်သော၊ခတ္တိယော
ဝါ၊မင်းသည်လည်းကောင်း၊ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊
ဝေဿောဝါ၊ ကုန်သည်သည်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဒေါဝါ၊ သူဆင်းရဲသည်
လည်းကောင်း၊ဂဟဋ္ဌောဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရ
ဟန်းသည်လည်းကောင်း၊စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ ဣတ္ထေ၊ဤဂါထာ၌၊မနုဿဂ
ဟဏံ၊မနုဿသန္ဓါကိုယူခြင်းသည်၊ဥက္ကဋ္ဌသတ္တဒဿနံ၊မြတ်သောသတ္တ
ဝါကိုပြခြင်းအကျိုးရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဍဗ္ဗိမှတ်အပ်၏၊ ပရေပါဏာနိဟိ သ
တိတိ၊ပရေပါဏာနိဟိ သကိဟူသည်ကား၊ ပရသတ္တေ၊တပါးသောသတ္တ
ဝါတို့ကို၊မာရေတိ၊ သတ်လည်းသတ်၏၊ ဝိဟာဝေတိစ၊ နှိုင်းလည်းနှိပ်စက်
၏၊အာသဘာလောကာတိ၊ အာသဘာလောကာဟူသည်ကား၊ဣဒေလောကတောဝ
ဤလောကမှရင်း၊ပရမှာစာတိ၊ ပရမှာစဟူသည်ကား၊ ပရလောကတောဝ
တမလွန်လောကမှရင်း၊ ဥဘယာဝံသတေတိ၊ဥဘယဝံသတေဟူသည်
ကား၊ဥဘယလောကပရိယာပန္နဟိတသုခတော၊နှစ်ပါးသောလောကဌာ
ကျိုးဝင်သောစီးပွါးချမ်းသာမှ၊ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ ဣတိ၊ဤ
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ နရောတိ၊ နရောဟူသည်ကား၊
သတ္တော၊သတ္တဝါသည်၊ဝေ၊ဤသို့၊ပရေဝိဌာလက္ခဏံ၊ သူတပါးကုန်နှင်စက်
ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ပါပမဲ့၊အကုသိုလ်တရားကို၊ ဒဏ္ဍသတ္ထာ၊ပြင်ပြီး၍
ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ပရေပီဠာနိ၊ဝတ္ထိလက္ခဏံ၊ သူတပါးကို နှိုင်စက်ဖျက်ဆီး
တတ်သောအကုသိုလ်တရားကို နစ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ကုသလံ
ဝမ္ဘံ၊ကုသိုလ်တရားကို၊ ဒဏ္ဍသန္ကော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောစ
မေတ္တေနာတိအာဒိနာ၊ ယောစမေတ္တေနဣတိသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒုတိယဂါ
ထံ၊ဒုတိယဂါထာကို၊အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊
မေတ္တေနစိတ္တေနာတိ၊မေတ္တေနစိတ္တေနဟူသည်ကား၊မေတ္တာသမ္ပယုတ္တေန
မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣတရိတရေန
တပါးပါးသောစိတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗေပါဏာနုကမ္ပတိတိ၊ သဗ္ဗေပါဏာနုကမ္ပတိ
ဟူသည်ကား၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ပါဏော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အတ္ထ
နောမိမိ၏၊ဩဝါဒပေးတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဖြစ်သောသားကဲ့သို့၊ မေတ္တာယတိ၊

ချင်ခင်ရုံမက်နှစ်သက်တတ်၏၊ ဗဟုတိသောပသဝတိဝုညှံတာဒိသကောနရောတိ၊ ဗဟုတိသောပသဝတိဝုညှံတာဒိသကောနရောဟူသည်ကား။ တတာရူပေါ။ ထိုသို့မျှားချိသကောရှိသော၊ သောမေတ္တာဂိဟာရီဝုဋ္ဌသော။ ထိုမေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသောဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ ဗဟုံ၊ မျှားစွာ၊ မဟန္တံ၊ မျှားစွာသော၊ အနုပ္ပကံ၊ မျှားစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ပဒ္ဓိလာဘတိ၊ ရေ၏ကြွေးဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သသမ္ဘာရေ၊ အားဆေးကိုအညီးနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မေ၊ သမထတရား ဝိပဿနာတရား၌။ နိယောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ သုဘာသိတသဒ္ဒေ၊ သုဘာသိတသဒ္ဒါ ဆိုအစရှိသည်ဖြင့်၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သုဘာသိတသဒ္ဒေ ဣတိ ကွေထာတိ၊ သုဘာသိတသဒ္ဒေ ဣတိ ကွေထ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌကထာဒိ ဟောဒံ၊ အဋ္ဌကထာအစရှိသည်အပြားရှိသော။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ပရိယတ္တိခမ္ဓံ၊ ပရိယတ္တိတရားကို။ သဝနခဏေ ပရိဝုဏ္ဏနာဒိဝသေန၊ နာခြင်းဆောင်ခြင်းအာဒိနှင့်တလဲလဲ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သိကွေယျ၊ သင်ရာ၏။ သမဏဝုပါသနသဒ္ဒါ၊ သမဏဝုပါသနသဒ္ဒ ဟူသည်ကား။ သမိတပါပါနံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ဥပါသနံ စ၊ ကပ်ခြင်းကိုလည်း၊ ကောင်း။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ရံခါရံခါကပ်ပြီး၍ ပယိရုပါသနဿ ဌာနဿ ဝ။ အကြင်မျှသော်မှာ အာဒနိဘနိကပ်ခြင်းကို လည်း၊ ကောင်း။ ပဒ္ဓိပတ္တိ ယာ၊ အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဒ္ဓိပတ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တဖြစ်သော မထေရ်တို့၏၊ သမီပစရိယဠ။ အနီးဌာကျင်လည်ခြင်းကို လည်း၊ ကောင်း။ သိကွေယျ၊ သင်ရာ၏။ ကောသနဿ စရဏတောဝိတ္ထာရ ဝ သမသ္သတာ၊ ကောသနဿ စရဏတောဝိတ္ထာရ ဝ သမသ္သတ ဟူသည်ကား။ ကောသ၊ တယောက် အထည်းထည်း၊ အသ ဘာယ ဿ၊ အပေါင်းအတော်မရှိသော၊ ကာယ ဝိ ဝေ ကံ၊ ကိုယ်၏ ဆိပ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ အနုဗျ ဟန္တ ဿ၊ ပွါးစေသော ဝုဋ္ဌိလ်အား၊ ရေပေါ၊ ဆိပ်ကွယ်ရာအရေ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂ ဝ ဝသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အာဘန်တလဲလဲအား၊ ထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာသနံ။ နေထိုင်ခြင်းကို၊ နိသဇ္ဇံ၊ နေထိုင်ခြင်းကို၊ သိကွေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဇော၊ ဤသို့၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဇ္ဇန္တော၊ အား၊ ထုတ်လျက်၊ ဘဝနာမဏ္ဍကံ၊ ဘာဝနာ၏အထွဋ်အထိပ်သို

ပါပေနော်။ရောက်စေလျက်၊သမုဒ္ဓေဒဝသေနှ၊ သမုဒ္ဓေဒပဟာန်၏အ
စွမ်းဖြင့်၊ကိုးလသာနှ၊ကိုလေသာတို့မှ၊စိတ္တသန္တာန်စိတ်၏။ ဂူပသမ္ဘေ၊ ငြိမ်း
ခြင်းကိုလည်း၊သိကျွေယျ၊ သင်ရှု၏။ ဒုတိ၊ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်၊အဓိ
သီသသိက္ခာဒီဘာ၊ အဓိသီလသိက္ခာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကိုလေသာ၊ကို
လေသာတို့ကို၊အစွန့်မပေ၊စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဂူပသန္တာ၊ ငြိမ်းစေ
အပ်ကုန်သည်၊ပတ်နှာ၊ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တာမဂ္ဂေ
လသိက္ခာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခာသ၊ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
အစွန့်မပေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂူပသန္တံနှာမ၊ ငြိမ်းစေသည်မည်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒုဘိ၊ဤသို့၊ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အ
ဆုံးမှ၊ဝိပဿနှ၊ ဝိပဿနာကို၊ပဓေတွာ၊ ပွါးစေ၍အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တေနှ၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊နိဗ္ဗာန
ရောက်ယမထေရ်၏၊အပဒါနိ`နိဋ္ဌိ၊ ။

ဟိမဝန္တံ၊ဟိမဝန္တာတောင်သို့၊အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊သက်ဝင်၍၊တဒါ
ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊မဇ္ဈေ၊ဗေဒင်တို့ကို၊ဝါစေမိ၊ချ၏၊စတုပညာသ
သဟာသနာ၊ငါးသောင်းလေးထောင်ကုန်သော၊သိသား၊ဘုရားတို့သည်
မယ်ဝ၊ငါအား၊ဥပဇ္ဈာယံ ခစား၊ကုန်၏။ ၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော ဘုရား
တို့သည်၊အဓိတာ၊သင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိကုန်၏၊ဝေဒဂူ၊ ဗေဒင်အ
ဆုံးသို့ရောက်ကုန်၏၊ဆဠဘိ၊ဆဠဘီဗေဒင်၌၊ပါရမီ`ဂတာ၊အထွဋ်အဟ
သို့ရောက်ကုန်၏၊သကဝိဒ္ဓာဟိ၊မိမိအတတ်တို့ဖြင့်၊ဥပဋ္ဌဟိ၊ ခက်ထန်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ဟိမဝန္တေ၊ဟိမဝန္တာ၌၊ သေန်၊နေကုန်
၏။ ၊မဟာယသော၊မျှားသောအာပြိုအရိုရှိသော၊ဒေဝဒတ္တော၊နတ်သား
သည်၊တုသိတာ၊ဘဝယာ၊တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊စုတိတ္တာ၊ရုတေ၍၊ သမ္ဗာ
နော၊ပညာအမြော်အမြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပတိဿယော၊ ထင်သော သတိရှိ
သည်ဖြစ်၍၊မာတုကုစ္ဆိံ`၊အဝိဝမ်.သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ`၊ ရောက်ပြီ၊ ၊သမ္ဘုဒ္ဓေ၊
ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဥပပဇ္ဇနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသည်ရှိ၊သော်၊ဒသ
သဟာသိ၊တသောင်း၊သော၊လောကဓာတ်သည်၊ကမ္ပဏ၊တုန်လှုပ်၏၊ဝိနာ
ယကော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဥပပဇ္ဇမှ၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသည်ရှိ၊သော်၊
အန္ဓာ၊ကန်းကုန်သောသူတို့သည်၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ အလတိ`သု၊ ရကုန်
၏။ ၊ကေဝလာ၊သက်သက်၊အယံဝသုဓာ၊ ဤမြေသည်၊ ဆဠိကာရံ၊
ရြောက်ပါ၊သေါဝေါက်ပြန်ခြင်း၊အရာအား၊ဖြင့်၊ပကမ္ပိတ္ထ၊တုန်လှုပ်ပြီ၊နိဒ္ဒေ
သသန္ဓံ၊တော်လည်း၊သံကို၊သုတ္တာနု။ ကြား၍၊မဟာဇနာ၊ လူများအပေါင်း

တို့သည်၊ဥဒ္ဒိဒေသံ၊တိတ်လန့်ကြကုန်၏။ ။သင်္ဘော၊အလုံးရုံကုန်သော၊ဧနာ၊ လူတို့သည်၊မမေ၊ငါ၏၊သန္ဓိကာ၊ အထံသို့၊သမာဂမ္မ၊ အညီအညွှတ်စည်း ဝေးကုန်၍၊အားဆွေ့ကြ၊ကပ်ကုန်၏။ အယံဝသုဝ၊ ဤမြေသည်၊ ပဂၢဒ္ဓိဆွ၊ ထုန်လှုပ်သကဲသည်း။ကိ ဝိပါကော၊အာဘယ်သို့သော အကျိုးသည်၊တစ်သ တိ၊ဖြစ်သတ္တံ့နည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ပုဆို သုမေးကြကုန်၏။ ။မာရေ၊မင်ဗြေ ကြေးကြကုန်လင့်။ဝေ၊သင်တို့အား၊ဘယ်၊ဘေးသည်၊နတ်ဆိုး၊ဂ၊ တဒါ၊ထို အခါ၌၊တောသံ၊ထိသူတို့အား၊အဝစသိ။ဆိုကြ၏။ သင်္ဘော၊ဝ၊ အလုံးရုံသော သူတို့သည်လည်း၊ဝိသဒ္ဓာ၊လွတ်လွတ်၊ဟောသ၊ဖြစ်ကြကုန်လော၊အယံ ဥပ္ပါဒေါ၊ဤအဖြစ်သည်၊ သုဝတ္ထိကော၊ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။ ။ နိသံသယံ၊မရှိတတ်။အတ္ထဟေတု၊အကျိုး၏ အကြောင်းကြောင့်၊ အယံဝသု ဝ၊ဤမြေကြီးသည်၊ပဂၢဟတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ တထာ၊ထို့အတူ၊ နိမိတ္တာနိ၊ နိမိနိတ်သည်၊ဒိဿန္တိ၊ထင်ကုန်၏။မဟာ၊ကြီးစွား သော၊ဩဘာသော၊အ ရောင်သည်၊ဝိပုလော၊ပြန့်ပြော၏။ ။အသံသယံ၊မရှိတတ်၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခု ငါးပါး၌တော်မူသော၊ဗုဒ္ဓသော၊ဘုရား၊ဖြတ်သည်၊ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့၊ဧနံ၊ဤ၊ လူများ၊အပေါင်းကို၊သညာပေတွာန၊သိစေ၍၊ မဠာသိသံ၊ငါ ပါး၊သောသိလကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ကထေသိ။ဟောပြ၊ပဠာသိလာနိ၊ငါးပါ း သောသိလတို့ကို၊သုတွာန၊ကြား၍၊ဒုလ္လဘံ၊ခဲယဉ်း သော၊ဗုဒ္ဓ၊ပြုခဲ့ခြင်း၊ ဘုရား၏ အဖြစ် ဟိုလည်း၊ကောင်း၊ ဥဒ္ဒေဂ၊ဓာတာ၊ ဝက်ကြွသော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ သုမနာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တေ၊ သို့သူတို့သည်၊ တုဋ္ဌဟ ဋ္ဌာ၊နှစ်သက်ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊အတ်သု၊ဆိုကြကုန်၏။ ။ ဣတောဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ဒွေနဝုတေ ကပ္ပေ၊ကိုးသောနှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ယံနိ ဝိတ္တံ၊အကြင်နိမိတ်ကို၊ဝိယာ ကရိ။ပြောကြား၏။ တတော၊ထိုအခါမှ၊ ပဘု တိ၊စ၍၊ဒုဋ္ဌတိ။အပါယ်လေးပါ း ကို၊နာသိဟာနာ ဟိ၊မသိစသူ၊ဆုံးပယ်၊ဤသို့ အပါယ်လေးပါ း ကိုမသိ ခြင်းတည်း ဟူ သော အကျိုး သည်၊ ဗျာ ကရောယ်၊ဖြို ပွမ်း စ ကား ကြား ရ ခြင်း၏၊ပယ်၊အကျိုးပင်တည်း။ ။မယ္ယံ၊ငါ အား ကိ ုယ်သော၊ ကိ ုယ်သာတို့ကို၊ ဗျာ ဝိ တာ၊ ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ ။ ဗုဒ္ဓ သား ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊သာ သနံ၊အဆုံး အမ ကောင်ကို၊ ကတ်၊လိုက်နာ ပြု ကျင့်ရပြီ၊ဟူကား၊ဤ သို့ ။ ဝတ်တော်ဟောအပ်၏။ ။ ဝါရုဏ ဗ္ဗေ ရ ဝါထာ ဝ ဏ္ဏနာ၊ ဝါရုဏမ ထေ ရ ၏ ဝါထာ အ ဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၂-ဝဿိကဇောရဂါထာ။ ၅၂၃

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၂-ဝဿိကဇောရဂါထာ။

ကောဝိသဒ္ဓါမေဓာဝိတိအာဒိကာ၊ ကောဝိသဒ္ဓါမေဓာဝိဣတိသို့အ အင္ဂါသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မာတောရာ၏သော အသက်ရှိသော၊ ဝဿိကဇောရသော၊ဝဿိကမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဝဿိကမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဘဝဌာနသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံ၊တော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်အ ထူး၊ကျေးဇူး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊တဘ္ဗဘဝ၊ဘဝ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ပုညာ နိ၊ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အတ္ထ ဒသိယသ၊အဋ္ဌဒသီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒ၊ဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဓေပေါ၊ အမျိုး၊အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္ထ၊ ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊သိကြား၊လိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက် သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊တာနေ့သည်၊ သတ္ထာရံ၊အဋ္ဌဒသီဖြတ်စွာဘုရား ကို၊ဒိသွာ၊ဖူဖြင်ရ၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိ လက္ခဗျလသန်း ဥသာင်ကြပ်သီး၏ကို၊ အဒါသိ။ကပ်လှူ၏၊သော ထိုအမျိုး ကောင်းသားသည်၊ ဘေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမ နုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သော်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါ၊ဒေ၊ဤ၀ါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ကောသလတိုင်း၌၊ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ တ္ထ၊ဖြစ်၍၊ဝဿိကောတိ လဒ္ဓနာမော၊ ဝဿိကဟုရအင်သော အမည်ရှိ သည်ဖြစ်၍။ဝယပ္ပတ္တော၊အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သဋ္ဌေ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ ဇေတီ၊အစရှိသော အံ့ဆုံအံ့တန်ခိုး၊ပြာဋิဟာ ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရရှိအင်သောသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိ တ္ထ၊ရဟန်း၊ပြု၍၊သမဏာ၊ခမ်း ရဟန်း၊တရား၊ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော် အာဗာဓိ၊ကာ၊အနာ၊ဖြင့်နှိပ်စက်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအနာ ရောဂါ၊ဖြစ်သောအခါ၌၊နံ၊ထိုဝဿိကမထေရ်ကို၊ဥာတကာ၊အားလျှောအမျိုး တို့သည်၊ဝေဒူပဓိဒ္ဓေန၊ သေးသမား၊သည်ညွှန်အင်သော ဘေသဇ္ဇပိဏ္ဍာ၊ သေ၊အာစိအာ၊ဝုင်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာဟိတ္ထ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ အဂေ္ဂ ဝံ၊အနာမယ္ယဉ် ကင်းလွတ်စင်သည်ကို၊အာဟံသု၊ပြုကြကုန်၏၊ သော၊ထိုဝဿိကမထေရ် သည်၊ တမ္ပာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမှ၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ထသည်ရှိသော်၊သံ၀ေ ဝေ၊တော၊ ဖြစ်သောဝိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ တာ၀နုံ။ ဘာ၀နာကို၊

ဥသဘုဘုရားပေတည်း၊ အားထုတ်စေ၍၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ရြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်းအဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တနေ့ထို့ကြောင့်၊အပဒါ နေ့မိလက္ခုဒါယကမထေရ်၏အပဒါနိ၌၊ ။

☰ ဝနန္တေ့၊တောအကွင်း၌၊မဟာယသံ၊ချေရ်ပင်းသင်းကျော်စောခြင်းရှိ သော၊အတ္ထဒဿီ၊အတ္ထဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရား၏ ဒိသွာန၊ဟူ၊မြင်ရ၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သုမ နော၊နှလုံးမနောက်ပင်းရြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ။ မိလက္ခုဿ၊ညောင်ကြပ်ပင် ၏ ဖလံ၊အသီး၊ကို၊အဒါ၊လှူခဲ့ဘူး၏၊ ။အဠာရသကပ္ပသတေ၊ တထောင့် ရှစ်ရာကပ်ဂဏန်းထက်၌၊ ဝေဒါ၊ထိ၊အတ္ထဒဿီ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက် တော်၌၊ယံ၊ဖလံ၊အကြင်ညောင်ကြပ်သီး၊ကို။ အဒဒိ၊ကပ်လှူခဲ့ဘူး၊ပြီ၊တသ ကပ္ပသု၊စေတနာသံ၊ထိ၊ကောင်းမှုက်ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါး၊ကို၊ နာတိ၊ဝေနာမိ၊မသိ၊ခဲ့ဘူး၊ဟု၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါး၊ကို မသိရခြင်းတည်း ဟူသော၊အကျိုး၊သည်၊ဖလဒါနသု၊ညောင်ကြပ်သီး၊အလှူ၏၊ ဖလံ၊အကျိုး တည်း။ ။မယှံ၊ငါ၊အား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့၊ကို၊ ဗျာပိတာ၊ဖုတ် ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အာဇုံ၊အာမတော် ကို၊ကတ်၊လိုက်နာပြုကျင့်ခဲ့ပြီ၊ ဟု၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟော၊အပ်၏။ ။

ပန၊ဆက်၍အထူးတက်ဆိုဦး၊အုံ၊ဆဋ္ဌာဘိညော။ ရြောက်ပါး၊သော၊အဘိ ညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ဟု၊တွေ့၊ဖြစ်၍၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဥာတိ နှံ၊အဆွေအမျိုးတို့၏၊အနီ့ကပ်၊အထံ၌၊ဂတ်ကွာ၊သွား၍၊အာကာသေ၊ကောင်း ကင်၌၊ဝိဇ္ဇော၊တည်လျက်။ ခမ္ပံ၊တရား၊ကို၊ဒေသေတွာ၊ဟော၍။ တော၊ထို ဆွေမျိုးမိဘတို့၊ကို။ သရဏေသု၊သရဏဂုံသုံး၊ပါး၊တို့၌လည်း၊ကောင်း၊သိ လေသုစ၊ သိသတို့၌လည်း၊ကောင်း၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊တည်စေ၏၊တော့သု၊ထို ဆွေမျိုးမိဘတို့တွင်၊ကေစိ၊ အာ၏ကုန်သော သူတို့သည်၊ ကာလကတ်တာ၊ သေဆုံးကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ သရဏေသု၊သရဏဂုံတို့၌လည်း၊ကောင်း၊သိ လေသုစ၊ သိလတို့၌လည်း၊ကောင်း၊ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ သဂ္ဂ၊နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ်သု၊ဖြစ်ကြကုန်၏၊အဃ၊ထို့နောင်မှ၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။ဗုဒ္ဓ၊ပဋ္ဌာန်း၊ဘုရား အား၊ခစား၊ခြင်း၌၊ဥပဂတော်။ ကပ်ရောက်လာ သော၊နှုတ်ထို၊ဝ သိကမထေရ်ကို၊ ဝ သိက၊ချစ်သား၊ဝ သိက၊တော၊သင်၏ ဥာတိနှံ၊မိဘ၊ဆွေမျိုး၊တို့အား၊ အာရေ၊ကျုံကို၊ အာနာ၊ကင်းပါ ၏၊လော၊ဟု၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓ၊မေးတော်မူ၏၊သော၊ထို ဝ သိကမထေရ်သည်၊ ဥာတိနှံ၊ဆွေမျိုးမိဘတို့အား။ အတ္ထနာ၊မိမိသည်၊ကတော်၊ ပြုအင်သော၊ဥပ

ကာရုံးကျေးဇူးဥပကာရကို၊ ကဲထေနော်ကြား၊ လိုရာကား၊ ဧကောဝိသဒ္ဓါမေဓာဝိ၊ ပ၊ မောဒန္တိ ကာမကာမိနောတိ၊ ဧကောဝိသဒ္ဓါမေဓာဝိ၊ ပ၊ မောဒန္တိ ကာမ ကာမိနောဟု၎င်း၊ ကိုယ်သောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အာသိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ ၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားရှိ၊ သော၊ မေဓာဝိ၊ ကမ္မသကတညာဏ် အစရှိသည်ဖြင့် ပညာရှိ၊ သော၊ ဓမ္မဌော၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား အဆုံးအမ ကိုးပါး၊ သော လောကုတ္တရာတရား၌ တည်တော်မူ၊ သော၊ သိလသမ္ပန္နော၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံ၊ သော၊ ဧကောဝိ၊ တယောက်သော သူသည် လည်း၊ ဣဒ၊ ဤအခါ၌၊ အာသဒ္ဓါနံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ သော သဒ္ဓါတရား မှကင်းကုန်၊ သော၊ ဥဘိနံ၊ ဆွေနီးသား ချင်း စပ်လျှင်းကုန်၊ သော။ ဗဒ္ဓ၊ နံ၊ အမျိုးဝင်၏၊ အကျွေယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မယာ၊ အားကျွန်ုပ်သည်၊ ဥဘတယော၊ အဆွေးအမျိုးတို့ကို၊ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ နိဋ္ဌယ်ဆင်းရဲ သော သူတို့အား ကုသိုလ်ကို မပြုမူ၍ နောက်ဘဝ၌ ဆင်းရဲကိုခံရလတ္တံ့ ဟု နှိပ်၍ ဥဘတိ ဗဒ္ဓ ဝေ ပေမေန၊ အားဆွေ အမျိုး၌ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်း ဖြင့်၊ စောဒိတာ၊ တိုက်တွန်း အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ သူ၊ ရဟန်းတို့၌၊ ကာရုံ၊ မှစော်သ ကာ ကို၊ ကတွာန၊ ပြုစေ၍၊ တေ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်၊ အဇ္ဈာတိကာ၊ လွန်ရှာ လေ ကုန်ပြီ၊ ကာလကတာ၊ သေရှာ လေ ကုန်ပြီ၊ တေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဆွေမျိုး ဝိဘာတို့သည်၊ တိဒိဝံ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်၊ သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက် ကြလေ ကုန်ပြီ။ မ ဟ်။ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘာတရော၊ အစ်ကိုတို့သည်လည်း ကောင်း။ မာတာစ၊ အမိတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာမကာမိနော၊ အလိုရှိ အပ်သော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊ ပျော် ရွှင်ကုန်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၏၊ အဋ္ဌော၊ အနက်တည်း၊ ယော၊ အကြင်သူ သည်၊ ကမ္မဝလသဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါကြောင့် လည်း၊ ကောင်း၊ ရတနတ္တယသဒ္ဓါယ၊ ရတနာသုံးပါး၌ယုံကြည်သော သဒ္ဓါ တရား၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိ၊ သော၊ တစောဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ကမ္မသကတ ဥာဏာဒိယောဂတော၊ ကမ္မသကတညာဏ်အစရှိသည်တို့နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိ သော သူသည်၊ သဇ္ဇု၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဩ ဝါဒ ဓမ္မ၊ ဆုံးမ သော တရား ၌လည်းကောင်း၊ နာ လောကုတ္တရ ဓမ္မေ၊ ကိုးပါး သော လောကုတ္တရာတ ရား၌လည်းကောင်း၊ ဒိ တတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဌော၊ ဓမ္မ၌ မည်၏၊ အာစ၊ ရသိလ သမ၊ အကျင့်သီလ အာစာရ၏ လည်းကောင်း၊

မဂ္ဂသိလသမ၊မဂ်သိလ၏လည်းကောင်း။ ဖလသိလသမ၊ ဖိုလ်သိလ၏
လည်းကောင်း။ ဝေသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ သိလသမ္ပန္နော၊သီလနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊သောဋေကာဝိ၊ ထိုတယောက်သောသူသည်လည်း၊ ယထာဝုတ္တာ
ယ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊သဒ္ဓါယ၊သဒ္ဓါတရား၏၊အဘာဝေန၊
မရှိသဖြင့်၊အသဒ္ဓါနံ၊သဒ္ဓါတရားမရှိသောသူတို့ကို၊ ဣဒ၊ဤအခါ၌၊ဟောမသို့
ကာလေ၊ဤအခါ၌။ ဣမေ၊ဤသူတို့သည်၊ အမှာကန္တိ၊ ငါတို့၏အခေါ်ခင်
ပွန်းအမျိုးဟု၍၊ ဥာတဇ္ဇဋေန၊ သိအပ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဥာတိ၊ဥာတိ
မည်၏၊တထာ၊ထိုမှတပါး။ ပေမဇနေန၊ချစ်ခြင်းဖြင့်နှောင်ဖွဲ့တတ်သော
ကြောင့်၊ဇနေ၊တိဝါ၊ဇနေ၊ဟု၍လည်း၊လေ့ဖွယ်မာန်၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်
သောသူတို့၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ဟိတာယ၊စီ ပွါးခြင်းငှါ၊ဟောတိ၊ဖြစ်
၏ ဣတိ၊ဟုတိုး၊ဤသို့၊သောခရေတောတထက်ဆံ့သောအားဖြင့်၊ ရတ္တမဏ္ဍိ၊ဆို
အပ်ပြီးသောအနက်ကို၊ အတ္ထပုနာယိက်၊မိမိသို့ဆောင်သည့်ကို၊ကတ္တွာ၊
ပြု၍၊ဒသေတုံ၊ပြအံ့သောငှါ၊ နိဂ္ဂယှာတိအာဒိနာ၊နိဂ္ဂယှ ဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်၊ဟုတရာဂါထာ၊ ဤမှတပါးသော ဂါထာကို၊ ရတ္တာ၊ဆိုအင်၏၊တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊နိဂ္ဂယှအနုကမ္ပာယ၊စောဒိတာဥာတယောမယာတိ၊နိဂ္ဂယှအနု
ကမ္ပာယ၊စောဒိတာဥာတယောမယာဟု သည်ကား၊ဟုဒါနိုဝိ၊ဤယခုအခါ
၌လည်း၊ဒုဂ္ဂတာ၊ဆင်းရဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊
အကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊ အာယတိ'၊နောင်အခါ၌၊ ပရိတ္တိလေသံ၊ညစ်ညူးခြင်း
ကို၊ပုနာ၊တဘာန်၊ အနုဘဝိတ္ထာ၊ခံစား၊ရပြီ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ နိဂ္ဂဏ္ဍိထွာ၊နှိုင်း၍၊ဥာ
တယော။ ဆွေးမျိုးမိတ်ဆွေကို၊ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဩဝေါဒတာ၊ဆုံးမ
အပ်ကုန်ပြီ၊ဥာတိဇနဝေပေမေန၊ ဆွေမျိုးတည်းဟူသော ဖွဲ့အပ်သောချစ်
ခြင်းဖြင့်၊အယံ၊ဤသူသည်၊ဇနဝေါ၊ အာဆေဋအမျိုးကည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊
ပဝတ္တေန၊ဖြစ်သော၊ပေမေန၊ချစ်ခြင်းဖြင့်၊မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ဩဝါဒံ၊အဆုံး
အမကို၊ အတိဏ္ဏမိတုံ၊ လွန်အံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ ဟောတ်နိုင်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊တိက္ခ္ဏသုရဟန်းတို့၌၊ ကာရံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ကတ္တာန၊
ပြု၍။ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညြိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ဟုတ္တား။ ဖြစ်၍၊စိ
ရာဒိပစ္စယ ဒါနေနစေဝ၊ သက်နှိုးအစရှိသော ပစ္စည်းကိုလျှသဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ဥပဋ္ဌာနေနစ၊လုပ်ကျွေးသဖြင့် လည်းကောင်း။ ဘိက္ခူသု၊ရဟန်း
တို့၌၊သက္ကာရသမ္မာနံ၊ ပူဇော်ခြင်းမြတ်နိုးခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊တေ၊ထို
ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေသည်၊ အတ္ထာတိတာ၊လွန်ကြကုန်ပြီ၊ ကာလင်္ကတာ။သေ
ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဇုမ်လောကံ၊ဤလောကကို၊ အတိက္ကန္တာ၊

လွန်ကုန်ပြီ၊ပုန်းတာဘန်၊တေတိ၊တေဟူသောပုဒ်သည်၊နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်ဖွဲ့သောတည်း။ တိဒိ၀သုခန္တိ၊ တိဒိ၀သုခံဟူသည်ကား၊ ဒေ၀လောကပရိယာပန္နသုခံ၀၊နတ်ပြည်၌အကျိုး၀င်သောချမ်းသာကိုသာလျှင်၊ဟူ၏၊အလိုရှိအပ်သော၊တိဒိဝ်၊နတ်ပြည်ကို။ ဒေ၀ဂတာ၊ရဟန်း၏၊တေ၊ထိုနတ်ပြည်၌ဖြစ်သောသူတို့သည်၊ကေ၊ပန်၊အဘယ်သူတို့နည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့သော၊စောဒနာခြင်းကိုရည်၍၊ ဘာ၊ဘရောမယ်ံ မာတာ၊စမောဒန္တိ,ကာ၊မကာ ဝိ၊နာတိ၊ ဘာ၊ဘရောမယ်ံမာတာ၊စမောဒန္တိ,ကာ၊မကာ၊ဝိ၊နောဟူ၍၊ အာ၊ဟာ၊လျှောက်ကြား၏၊အတ္ထနော၊ဝိ၊ဝိသည်၊ယထာ,ကာ၊ဝိ၊တ၀ယ်ကုကာ၊မသာ၊ဝိ၊နော၊အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော၀ယ်ကုကာ၊ရှေ့ဆောင်ပြည့်ရုံသည်၊ ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊ အာ၊ဘိ၊ရတိ၊ပ္ပေ,လျှော်ခ၏၊ဟူတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား။အ,ကြောင်းအနက်တည်း။ ဝဿိကဋ္ဌေ,ဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ ဝဿိကမထေရ်၏ ဂါထာ,အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းထိုးရောက်ပြီ၊ ။

၃-တိကနိပါတ်-၀-ပဌမ၀ဂ်-၀၇၀-ယသောဇဋ္ဌေရဂါထာ၊

ကာ,လ,ပဋ္ဌ,ဂ်သ်,ကာ,သော,တိ,အာ,ဒိ,ကာ၊ ကာ,လ,ပဋ္ဌ,ဂ်သ်,ကာ,သော,ဤသို့အ,ဟု,ရှိသော,ဂါထာတို့သည်၊ အာ,ယသ္မ,တော၊ရှည်သော,အသက်တော်ရှိသော၊ယ,သော,ဇဋ္ဌေ,ရဲ,သား၊ယ,သော,ဇ,မထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အ,ယ,မ္ပိ၊ ဤယ,သော,ဇ, မထေရ်သည်လည်း။ ပုရိ,မ,ဗုဒ္ဓေ,သု၊ ရှေး,ရှေး,သော,ဘုရား,ရှင်တို့၏ အ,ထံ,တော်တို့၌၊ ကတာ,ဓိ,ကာ,ရော၊ ပြုခဲ့ကူး,သော,ကဲလွန်,သော,ကုသိုလ်အထူး,ကျေး,ဇူး,ရှိသည်ဖြစ်၍၊တ,ဏ္ဍ,တ,ဏ္ဍာ,ဝေ၊ထိုထိုဘ,ဝ၌၊ပုညာ,နိ၊ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥ,ပစိ,နန္တော၊ ဆည်း,ပူး,သည်ဖြစ်၍။ဝိ,ပ,သိ,သ၊ ဝိ,ပ,သိ,အမည်တော်ရှိသော။ ဘ,ဂ,ဝ,တော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ကာ,လေ။ လက်ထက်တော်၌၊ အာ,ရာ,မ,ဂေါ,ပက,ကုလေ၊အ,ရှင်စောင့်အမျိုး၌။ နိ,ဗ,တ္တိ,တ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူတိ၊သိကြား,လိမ္မာ ပညာ,ရှိသည်၏အ,ဖြစ်သို့။ပ,တ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေ,မ,ဝ,သ်၊တ,ဏှ,သ,၌၊ အာ,ကာ,သေ,နု၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂ,ဆ,ဆုံ,ကြွသွား,တော်မူသော၊ဝိ,ပ,သိ၊ဝိ,ပ,သိ,အမည်တော်ရှိသော၊ဘ,ဂ,ဝ,နှင့်၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ,ဖူး,မြင်ရ၍၊ပ,သန္နမာန,သော၊ ကြည်ညို,ရှင်ပြိုး,သော စိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လဗု,ဇ,ဝ,လ်၊ တောင်ပိန်းနှဲသိုးကဲ့၊အ,ဒါ,သိ၊ကပ်လျှ,ရ,ကြ,သော,ထိုအ,ရှင်စောင့်သည်၊တေ,ပုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ဒေ,ဝ,မ,နုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်

တို့၌။သံသရဇ္ဇနာ။ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော၊ ဇာမတို့ ဗုဒ္ဓပြုဒေဝဒတ်ပါ
တို့ဂေါဏမ ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိနဂရေ၊
သာဝတ္ထိမြို့တံခါး၌၊ ကေဝဋ္ဋဂါမေ၊တဝါရာ၌၊ပဋ္ဌကုလသတေ့ဌကာသ
ငါးရာသောအမျိုးတို့၏ အကြီးဖြစ်သော၊ ကေဝဋ္ဋသားတဝါ၏၊ ဝုဏ္ဏော၊
သားသည်းဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိဘွာ၊ ဖြစ်၍၊အသား၊ထိုသတ္တိသားအား၊
ယသော ဓောတိနာမံ၊ ယသောဓဟူသော အမည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြ
ကုန်၏။သော၊ ထိုယသောဓ သတ္တိသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့
ရောက် သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သဟာယေဟိ၊ အားပါင်းအ
တော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကေဝဋ္ဋပုတ္တေဟိ၊ တဝါသားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊
မဏ္ဍဂဟာဏာဏိ။ငါးထောင်ဆုံသောဌာ၊ အစိရဝတိယံ၊ အစိရဝတီအမည်
ရှိသော၊နဒိယံ၊မြစ်၌၊ဓောလိ၊ကွန်ကို၊ဝိဝိတ္ထ၊ပစ်ချကုန်၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ မဟာမဏ္ဍော၊ ငါးကြီးတကောင်
သည်၊ အနန္တောဓလံ၊ ကွန်တွင်းသို့၊ ပါဝိသိ၊ဝင်လာ၏။ တံ၊ ထိုငါးကြီး
ကို၊တော၊ ထိုတဝါတို့သည်၊ ရညောပသေနဒိဿ၊ ပသေနဒိကောသလ
မင်းကြီး၏ဘား၊ ဒဿယိတုံ၊ ပြကြကုန်၏။ ရာဇာပသေနဒိကော သလမင်း
ကြီးသည်၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏသော ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ဇာ
မသာမဏ္ဍ သား၊ဤငါး၏၊ဝဏ္ဏကာရေဏ၊အဆင်းလှခြင်း၏ အကြောင်းကို
ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဓာနာတိ၊သိတော်မူနိုင်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့နှလုံး
ရွင်း၍မဏ္ဍိ၊ငါးကို၊ဂါဟာပေတွာ၊ယူစေ၍၊ဘဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား
အား၊ဒဿယိ၊ဖြ၏။ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ၊ ဤငါးသည်၊
ကာသပသာ၊ကာသာပဇာမည်တော်ရှိသော၊သမ္ဘာသမ္ဘူဒ္ဓသား ဖြတ်စွာ
ရား၏၊သာသနော၊သာသနာတော်သည်၊ဩသဏ္ဌာမာနေ၊ဆုတ်ယုတ်သည်
ရှိသော်၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ဟောန်းပြု၍၊မိန္ဓာ၊ပဗ္ဗိပဗ္ဗဇေ့ဟု။ ယုတ်မာမှားယွင်းသော
အာကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဩသဏ္ဌာပေတွာ၊
ဆုတ်ယုတ်စေ၍၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၍၊ကော်ဗုဒ္ဓနှုတ်၊ ဤစသော
ဘုရားရှင်တို့၏တရားသောအကြားဟုဆိုအပ်သောကာလပတ်လုံး၊နိရယော
ငရဲ၌၊ပစ္စိတွာ၊ကျက်၍၊တတော၊ထိုငရဲမှ။ ဝုတော၊ ရုတသည်ရှိသော
အစိရဝတီယံ၊ အစိရဝတီဖြစ်၌၊ မဏ္ဍော၊ ငါးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍
နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်လေ၏။ ဇာတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ဟောတော်မူ၍၊ တဿ၊ထိုငါး
၏၊ဘဂိနိနဋ္ဌာ၊နှမတို့၏လည်း၊နိရယော၊ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာဘာဝဋ္ဌာ၊ ဖြစ်သည်၏အ
ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊တဿ၊ထိုငါး၏၊ ဘာတိကဏ္ဍရုဿ၊ အစ်ကိုဖြစ်

သောမထေရ်၏။ပရိနိဗ္ဗုတာဘာ၀ဖွဲ့၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊တောနေ၀၊ထိုကဝိလ၀ါးကိုသာလျှင်။ ကယာပေတွာ၊ဟုခေါ်၍ ဇာမဿအာဠုပ္ပတ္တိယာ၊ ဤအားကြောင်းအာ၌ပတ္တိ၌၊ ကဝိလ သုတ်၊ ကဝိလ သုတ်ဒေသနာတော်ကို၊ခေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။သင်္ဃ၊ဖြတ်စွာသုရား ၏။ဒေသနံ၊တ ရားဒေသနာတော်ကို။ သုတ္တား ကြား၍။ ယသောဇော၊ ယ သောဇာသတ္ကိုသားသည်၊သံ၀ေ၀ဇာတော၊ဖြစ်သေးထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍။ အာဠာနော၊ပိသိ၏။ သဟာယေဟိ၊ အပေါင်းအတော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ။ တက္ခ၊ဘဂ၀တော.ဖြတ်စွာသုရား၏။သန္ဓိ,ကေ၊အထံတော်၌၊ ပဋ္ဌဝိတ္တား ရှာနှီးပြု၍။ ပတိရူ၊ပဋ္ဌာနေ။ သင့်ဟာင့် လျှောက်ပတ်သော အရေပ်၌။ ဝ သ,ဏ္ဍာ၊နေသည်ရှိသော်၊ဧကာဒိ၀သံ၊တနေ့သင်္ဃ၊ သပရိသော။ ပရိသတ် နှင့်တကွ။ဘဂ၀န္တံ,ဖြတ်စွာသုရားကို၊ ၀န္ဒိတုံ၊ရှိခိုးခြင်းငှါ။ ဧတ၊ဝန်း၊ဧ တ၀န်းကျောင်း၊တော်သို့။ အဂမာသိ၊သွား၏။ တဿ၊ ထိုယသောဇရ ဟန်း၏။အာဂမနေ၊လာသည်ရှိသော်။ သေနာသနပညာ၊ပနာ၊ဒိနာ၊ အိပ်ရာ ခင်းခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌၊ ဥစ္စသန္ဒမဟာသဒ္ဒေါ၊ ဖြင့် သောအသံကျယ်သောအသံသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုအသံကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍။ဘ ၀ါ၊ဖြတ်စွာရာရား၊သည်၊ သပရိသံ၊ ပရိသတ်နှင့်တ ကွသော။ယသော၏ဟု၊ယသောဇရဟန်းကို၊ ပဏာမေသိ။ နှင်ထုတ်၏။ ဆုံ၊ သမ္ပီ,ဤအလုံးရုံသောစကားရပ်ကို၊ဥဒါ၊နေ,ဥဒါနိုင်းပါ၌တော်၌၊ အာ၊ တ ရ ယေန,လာသောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတမ္ပီ,သိအပ်၏။ပဏာမိတောပန။ နှင်ထုတ် သည်ရှိသော်ကား။ အာယသ္မာ ယသောဇော၊ အရှင်ယသောဇမထေရ်ရှု သည်။ကသာ၊ဘိ ၊ဘော၊ ကြွေ၌လုံးဖြင့် ခတ်အပ်သော၊ဘာ၊ခြေ၊ ကောင်း သား၊ အသာ၊ဇာနိယောဝိယ၊ အာ၊ဇာနည်ဖြင်းကဲ့သို့။ သံ၀ိဂ္ဂမာနုသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပရိသာယာ၊ပရိသတ်နှင့်၊ သင်္ဃီ,တကွ၊ ဝဂ္ဂ,မုဒါယ၊ဝဂ္ဂ,မုဒါအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ,ဖြစ်၏။တိ,ရေ။ ကမ်းနား၌၊ဝ သင်္ကော၊နေလျက်။ဃဋ္ဌေ,ကြွေ,ရေ,ဆော်သည်ဖြစ်၍၊ဝါယမ,ကြွ,လုံ့လ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ဝိပဿနံ,ဝိပဿနာကို၊ဝ,ဆုတ္တာ၊ပွားစေ၍။အ,ကြာ,ဝ,သော ယော,ဝ၊ဝါတွင်းခွပင်လျှင်၊ဆဋ္ဌာ,ဘိညော၊ ခြောက်ပါး,သော အဘိညာ,ဉာ,နှင့် ပြည့်စုံသည်၊အဟောသိ,ဖြစ်၏။တေန,ထို,ကြောင့်၊အ,ပဒါ,နော၊ လဗုဇပလ ဒါယကမထေရ်၏အ,ပဒါနိုင်၏။ ။

ဗဒ္ဓမတိယာ၊ဗဒ္ဓမတိအမည်ရှိသော၊နဂ,ရေ,မြို့၌၊တဒါ,ထိုအခါ၌၊ အ ဟံ ငါသည်၊အာရာမိကော၊အာရံစေ,ဝင့်သည်၊အဟောသိ,ဖြစ်၏။ အနိလ,ဠ

သေ၊ကောင်းကင်၌၊ဂန္ဓဗ္ဗနှင့်၊ ကြွသွား၊တော်မူသော၊ ဝိဇေယ်၊ ကိလေသာမြို့ကင်း၊ဝေး၊တော်မူ၊သော၊ဗုဒ္ဓ၊ပိပယသိမြတ်စွာဘုရား၊ကို၊အာဒေါသံ၊ ဖူး၊မြင်ရ၊ပြီး၊လုဗုဇဖလံ၊တောင်ပိန်းနဲ့သီး၊ကို၊အာဒါယ၊ယူ၊သောင်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓ၊သဠာသ၊ပိပယသိမြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၊ရှု၏၊ အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ဒ္ဝိတကော၊တည်တော်မူ၊သည်၊ သင်္ကန်း၊ ဖြစ်လျက်၊ မဟာယသော ပိပယသိမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ပဒုဋ္ဌာ၊ ခံယူ၊တော်မူ၏၊ ဝိပ္ပ သန္နေ၊ကြည်လင်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌ၊ဓမ္မ၊သုခ၊ဝိဟံ၊ ပစ္စုပ္ပ၊ နဲ့ အတ္ထ၊ဘော၊ဖို့ချမ်း၊သာ၊ကို၊ဆောင်တတ်သော၊ ဖလံ၊ ပိန်းနဲ့သီး၊ကို၊ ဗုဒ္ဓ၊သ၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ဒတ္တွာ၊နှ၊ လှူ၊ရှု၊သော၊ကြောင့်၊ မယ္ယံ၊ ငါ့၊အား၊ ဗိတိ၊နှစ်သက်ခြင်း၊ဗိတိ၊သည်၊သဗ္ဗာ၊နေ့နော်၊ကောင်း၊စွာ၊ဖြစ်၏၊တာ၊ဒါ၊ထိုပိန်းနဲ့သီး၊လှူ သော၊အခါ၌၊ဝိဝုလံ၊ပြန့်ပြော၊သော၊ဥဇုမဂ်၊ဖြောင့်သော၊ဗိတိ၊နှစ်သက်ခြင်း ကို၊အာဒိဂန္ဓိ၊ရှိ၊တတိ၊ တတိ၊ ထိုထိုသို့သော၊ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာယ၊ ဖြစ်သော၊ငါ့၊အား၊ရှု၏၊နှင့်၊ကွေ့ဝှေ့စရှောင်း၊များ၊တောင်လှစ်ရှု၏၊နာသည်၊ ဥပဓိ တော၊ဖြစ်သည်သာ၊လျှင်တည်း၊ဟု၊တော၊ဤ၊ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာ၌၊ကေနုဝတော ကပ္ပေ၊ကို၊ဆဲ့တက ဟု၊တက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိပယသိမြတ်စွာဘုရား၊ပွင့်တော်မူ၊သော၊အခါ၌၊ပယံ၊ပလံ၊အကြင်တောင်ပိန်းနဲ့သီး၊ကို၊ အဒဒိံ၊ ကပ်လှူ၊ခဲ့ဘူး ပြီ၊တ၊သ၊ကမ္ဘာ၊ထိုသို့လှူ၊ဒါ၊စေတနာ၊သံ၊ကောင်း၊မှတ်၏၊ ဝါဟာ၊သာ၊ အ ဝပ်း၊ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေး၊ပါး၊ကို၊ နာ၊သိ၊ခေ၊နာ၊မိ၊ မ၊သိ၊ရှု၊။ ဗုဒ်း ဤသို့အပါယ်လေး၊ပါး၊ကို၊မ၊သိ၊ရှု၊ခြင်း၊တည်း၊ဟူ၊သော အကျိုး၊သည်၊ ဖလ၊ဒါ နု၊သ၊ တောင်ပိန်းနဲ့သီး၊လှူ၊ရှု၊ခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုး၊ပင်တည်း။ ။မယ္ယံ ငါ့ အား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့၏၊ကို၊ဗျာ၊ဝိ၊တာ၊ ဇ၊တ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ ဗုဒ္ဓ၊သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ၊သနံ၊အ၊ဆုံ၊အ၊မ၊တော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာ ပြု၊ကျင့်ရ၊ပြီ၊ဟု၊တိ၊ဤ၊သို့၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ဟော၊အ၊ပ်၏၊ ။

ဆဋ္ဌာ၊ဂိ၊ညံ့ပန်သ၊မာ၊နုံ၊ခြောက်ပါး၊သော၊အ၊ဘိ၊ညာ၊ဉ်ရှိ၊ပြီး၊သော်၊ကား၊ သ ပရိသံ၊ပရိသတ်နှင့်၊ဘက္ခု၊သော၊အာ၊ယ၊သ္ဓ၊ကို့ယ၊သော၊ဇ်၊ မ၊ထေ၊ရ်ကို၊သ၊ဗ္ဗ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပ၊ဏ္ဏ၊ာ၊သ၊ိ၊တ္ဝ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ အာ၊နေ့ဋ္ဌ၊သ၊မာ၊ပ၊တ္တိ၊ယာ၊အာ၊နေ့ဋ္ဌ၊သ၊မာ၊ပ၊တ်ဖြင့်၊ ပ၊ဒ၊ိ၊သ၊န္ဓ၊ာ၊ရံ၊ စ၊ကား၊အ၊ပြေ အ၊ပြစ်ပြော၊ဟော၊ခြင်း၊ကို၊အ၊ကာ၊သိ၊ ပြု၊တော်မူ၏၊ သော၊ထိ၊ယ၊သော၊ဇ်၊မ ထေ၊ရ်သည်၊သ၊ဗ္ဗ၊ပ၊ိ၊အ၊လုံ၊ရုံ၊လည်း၊ပြစ်ကုန်သော၊ ရ၊တ၊ာ်ခ၊ဗ္ဗေ၊ ရ၊ဝ၊င် ကျေ၊ဇူ၊တ်ကို၊သ၊မာ၊ဒ၊ိယ၊ဆော်တ်တည်း၏၊ဝ၊ဏ္ဏ၊တိ၊ ကျင့်၏၊တေ၊နာ၊ထို ကြောင့်၊အ၊ဿ၊ထိ၊ယ၊သော၊ဇ်၊မ ထေ၊ရ်၏၊ သ၊ရ၊ီ၊ရ၊ံ၊ကို၊လ်သည်၊ကိ၊သ်ံ၊ကျ၊ုံ

သည်းလုခံ၊ခေါင်းပါးသည်၊ ခုဇ္ဈတ္ထိ၊အာဆင်းလျှံသည်၊အားဟာကိ။ ဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုယသောဇမထေရ်ထိုး၁၈၀၀ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရေဠိဖွဲ့တာ ယ၊လွန်စွာအလိုနည်းသည်၏အဖြစ်၌၊ ပသံသန္တော၊ ပြိုမှမ်းတော်မူလိုရ ကား။ ။ကာလပဇ္ဇုဏ်သကာ်သော၊ ကိသောဓမနိသန္တိတော၊ မဇ္ဈညှာ အနုပါနတ္တိ ။အဒိနမနသောနုရောတိ၊ ကာလ ပဇ္ဇုဏ်သကာ်သော၊ ကိသော ဓမနိသန္တိတော၊မဇ္ဈညှာအနုပါနတ္တိ ။အဒိနမနသောနုရောဟု၏၊ပဌမံ၊ရှေး ဦးစွာသော၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ ။အဒိနမနသော၊ ကောသဇ္ဇအစဂ္ဂိသည်တို့ဖြင့် မနှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တွေးနှိုင် သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ပျင်းရိခြင်းမရှိ၊သော၊ နရောလုသည်၊ ကာလပဇ္ဇုဏ် သံကာသော၊ အသားကြီးပွါးခြင်းမှကင်းသဖြင့်ကျုံ့သောမ၊ကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိ၊သောကိုယ်အစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ကျိုင်းကောင်နှင့်တူ သောကိုယ်ရှိ၏၊ ကိသော၊ မောနေယျအကျင့်ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကြောင့် ကျုံ့သောကိုယ်ရှိ၏။ ဓမနိသန္တိတော။အကျောင်ကြင်ပြိုင်းရိုင်းထသော ကိုယ်ရှိ၏။အနုပါနတ္တိ ။ဆွမ်.အပျော်ဘောဇဉ်၌၊မဇ္ဈညှာ၊အတိုင်းအရှည် ကိုသိလေ့ရှိ၏။ ।တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ကာလပဇ္ဇုဏ်သံကာသောတိ၊ကာလ ပဇ္ဇုဏ်သံကာသော ဟူသည်ကား။ မံသုပစယဝိဂမနေန၊ အသားတိုးပွားခြင်းမှကင်းသဖြင့်၊ ကိသ ဒုသ ဒုဏ္ဍိတ သရိရဝယဝတာယ၊ ကျုံ့သောမ ကောင်းသော သဏ္ဌာန်ကိုယ်အစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဒန္ဓိ ဝ ဝတာ ပဇ္ဇာသရိရသကာ်သော၊ ကျိုင်းကောင်၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိ၏၊ တောနု၊ထို.ကြောင့်၊ကိသောဓမနိသန္တိ၊တာတိ၊ကိသောဓမနိသန္တိ၊တာ ဟူ၍၊အာဟာ၊ဆို၏။ကိ၊သောတိ၊ကိသောဟူသည်ကား၊မောနေယျပဋိပဒါ ပူရဏော၊မောနေယျအကျင့်ကိုဖြည့်သောကြောင့်၊ ကိသသရီ၊ရော၊ ကျုံ့ သောကိုယ်ရှိ၏၊ဓမနိသန္တိ၊တာတိ။ဓမနိသန္တိ၊တာ ဟူသည်ကား။ ဓမနီ ဟိ။အကျောတို့ဖြင့်၊သန္တိတဂတ္တော။ပြိုင်းရိုင်းထသောကိုယ်ရှိ၏၊အပွမ် သလောဟိတတာယ၊နည်းသောအသား၊အားသွေးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကဋိဟိ၊ထင်ရှား၊ကုန်သော၊ကဏ္ဏရုဓိရာဟိ၊အကျောမတို့ဖြင့်၊ ဝိတတ သရိရော၊ပြန့်သော ကိုယ်ရှိ၏။မဇ္ဈညှာ ဘိ၊မဇ္ဈညှဟူသည်ကား၊ပရိယေသ နပဋိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂဝိသဟ္ဓနသုဂ္ဂ၊ခ်ိုင်းခံခြင်းသုံးဆောင်ခြင်းစွန့်ခြင်း တို့၌၊ ပမာဏ၊အတိုင်းအရှည်ကိုသိလေ့ရှိ၏။ အဒိနမနသောဟိ၊ အဒိနမန သောဟူသည်ကား။ကောသဇ္ဇာဒိဟိ၊ပျင်းရိခြင်းဒုစရိသည်တို့ဖြင့်၊အနဘိ ဘူတ ဘာ၊မနှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အလိုနစိဆ္ဆာ၊မတွန့်တိုသော

စိတ်ရှိ၏၊အကုသိတဝတ္ထု၊မမျှင်းရိသောလုံ့လရှိသော၊ နရောတိ၊နရောဟု သည်ကား၊ပုရိသော၊ယောဝ်ကျား၊တည်း။ပေါရိသဿ၊ တမြောက်တသူ၏ ဘော၊ရူရသော၊ဝန်ကို၊ဝဟာနတော၊ရှက်ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပေါရိသလက္ခဏာသမ္ပန္နော၊ပေါရိသလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ပေါရိသဝေ ဒယော၊တမြောက်တသူ၏သောဝန်ကို ဆောင်နိုင်သော၊ ဆုတိ၊ ဤသည် ကား။အဓိပ္ပါယ်ယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ဝေ၊ဤသို့၊ထေရော၊ယသော၏မထေရ် ကို၊သက္ခာရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပဿတ္ထော၊ ပြိုးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ပဿဿ၊ဘာဝါ၊ရူပ်ပြိုးမွမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်အား၊လျော်စွာ၊ အတ္ထနော၊ ပိမိ၏။ အဓိဝါသနခန္ဓိ၊ဝိရိယာရုဏ္ဏ ဝိဝေကာဘိမုတိကိတ္တနမုခေန။ အဓိ ဝါသန ခန္ဓိ၊ဝိရိယကို အားထုတ်ခြင်.ဝိဝေကခ္ခ ဖွေလျော်ခြင်းကို ကြား ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်။ ဘိက္ခုနုံ၊ဟောနိုးတို့အား။ ဝမ္မံ၊တရား၊ကို၊ကထေ ဣဿာ၊ဟောလိုရကား။ ဖုဋ္ဌောခုံ၊သတိမကသေတိ၊ အညြတ္ထိ ပြုဟာ ဝနေ၊ နာဂေါသင်္ဂါမသိသော၊ သတော၊ တတြာဓိဝါသယေ၊ ယထာ ပြဟ္ဟာတထာ၊ကော၊ယထာဒေဝေါတထာဒုဝေ၊ယထာဂါ၊မောတသာတ ယော၊ ကောလာဟလံ တတုတ္တရိတိ၊ ဖုဋ္ဌောခုံ၊သေတိမကသေတိ၊ အ ညြတ္ထိ ပြုဟာဝနေ၊ နာဂေါသင်္ဂါမသိသော၊ သတောတတြာဓိဝါသယေ ယထာပြဟ္ဟာတထာ၊ကော၊ ယထာဒေဝေါတထာဒုဝေ၊ ယထာဂါ၊မော တသာတ၊ယောကောလာဟလံတတုတ္တရိဟု၍၊ ဆုမာ၊ဒွဂါထာ၊ဤနှစ်ပါး သောဂါထာတို့ကို၊အာသိ၊ရှတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊နာဂေါ၊အာစာနည် ဆင်မင်း၊သည်။သင်္ဂါ၊မသိ၊သော၊ စစ်၊ဖြေပြင်၌၊ ဝိဝံ၊သေတိ၊ဝိဝံ၊သေတိ၊ဆုဝ၊ တာဘက်သောစစ်သည် ကဲ့နှိပ်စက်ဖျက်ဆီ.သကဲ့သို့၊ဤ၊အတ္ထ၊တိက္ခ ရဟန်း၊သည်၊အရည်ညွှတ်ပြီ၊ခြေလှေ့ဧရှောင်း၊သား၊ပေါင်း၊မျှား၊စွာသွား၊လာ၊ဖြစ် သော၊ဖြုတ်ပ၊ဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ခုံ၊သေတိ၊ ချင်တို့ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ မက၊သေတိ၊မှက်တို့ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဖုဋ္ဌော၊ထိ၊သည်ရှိသော်၊ တတြ၊ ထိုချင်မှက်၊လေနေဟူတန်လျှပ်အစရှိသော၊ဘေး၊ကို၌၊ သတော၊သတိပညာ ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဓိဝါသ၊ယေ၊ နေ၊ရာ၏။ ၊ပြဟ္ဟာ၊ ပြဟ္ဟာမင်း သည်း ၊ကောယထာ၊ ချာနှုပ်သာဖြင့် တယောက်အထည်းတည်း၊နေ သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထို.အတ္ထ၊ တိက္ခ၊ဝိ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ၊ကော၊တ ယောက်အထည်းတည်း၊နေ၏။ဒေ၊ဝေ၊နတ်သည်၊ ဒုဝေ၊အ၊ဘေ၊ရှိသော နေ၊ရာ၌ စိတ္တ၊ပကော၊ပေါ။စိတ်ဖုန်ပျက်ခြင်း၊အမှက်တွက်ခြင်းသည်၊ သိယာ ယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထို.အတ္ထ၊ဒုဝေ၊နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ရဟန်း

တို့အားဃာတနှင့်ကြွေးကြော်ခိုက်ခြင်းကြောင့်ထိခိုက်ခြင်းသည်လည်း သိယောဖြစ်ရာ၏။ဂါမေဏီ၊ ဝိဝေကကားမော၊ ဆိတ်ငြိမ်သဖြင့်နေရခြင်း သည်းခံဟောတိယထား။ မဖြစ်သကဲ့သို့။ဘယားထို့အတူ၊ တယောသံ ယောက်ကုန်သောဟုဟန်းတို့အားဝိဝေကကာမော၊ ဆိတ်ငြိမ်သဖြင့်နေရ ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်တတ္တရိ၊ထိုတတိယမှအထက်မျှားစွာသော သူဘို့၏နေခြင်းသည်ကား၊ ကောလသာလံ၊ အုပ်အုပ်ကျက်ကျက်သော အသံရှိ၏။ ။တက္ကထိုဂါထာတို့၌၊ နာဂါသင်္ဂါမသိသော်တိ၊နာဂါ သင်္ဂါမသိသော်ဟု သည်ကား၊ယထာနာမ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊အာဇာ နေယျား သူတပါးတို့၏အလိုကိုသိတတ်သော၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်မင်း သည်၊ ယုဒ္ဓမဏ္ဍလေ၊ စစ်မြေပြင်၌။ အသိသက္ခိတောမရာဒိပဟာရေ၊လှံ ရင်းလှံမခက်ရင်းအစရှိသောလက်နက်တို့ကို၊ အဓိဝါသေတ္ဝာ၊သည်းခံ၍ ပရဝေသနံ၊တဘက်သောစစ်သည်ကို၊ ဝိဇိတေ၊ဆီယထား၊ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ဇဝံတထား၊ထို့အတူ။ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ အရညေ၊ထို့သူတခမ်းမရှော ပြွမ်းသော၊ဗြဟ္မာဝနေ၊တောအုပ်ကြီး၌၊အရညေ၊ကား၊တော၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိဿယေ၊ချင်ခြင်းလေနေဟူအစရှိသောဘေးနှင့်တို့ကို၊ သတော၊သတိ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသေယျ၊သည်းခံရာ၏။အဓိဝါသေတ္ဝာ၊။သည်းခံပြီး၍လည်း၊တာ ဝနာဗလေန၊ဘာဝနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊မာဒေ့လံ.ဒိုလ်ထရှားပြင်မာရ်စစ်အင် ကို၊ဝိဇေယျ ဖျောက်ရာ၏၊ယထာပြဟ္ဘာတိ၊ယထာပြဟ္ဘာဟူသည်ကား၊ ပြဟ္ဘား၊ပြဟ္ဘာသည်၊ ကေကော၊တယောက်အတည်းတည်း။စိတ္တပ္ပကောပ ရဟိတော၊စိတ်အမျက်ထွက်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗျာနသုခေန၊ ဗျာန် ချမ်းသာဖြင့်၊နိဗ္ဗာနမဝ၊ အာခါခင်သိမ်းသာလျှင်၊သုခိတောမ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေတိယထား၊နေသကဲ့သို့၊တထား၊ထို့အတူ၊ ကောတိ၊ ကောဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ဝိ၊ရဟန်းသည်လည်း၊ကေဝ၊ တယောက် အထည်းတည်း။အာဒုတိယော၊အဘော်မပါဘဲ၊ ဝိဝေကာသုခံ၊ဝိဝေကသုခ ကို၊အနုဗြူဟဏ္ဍော၊ပွါးလိုသည်ဖြစ်၍၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရေတိ၊နေ၏။ ကေသ၊တယောက်အထည်းတည်းကိန်းစက်သောဝဋ္ဋိ(လ်)၏၊ သာမည သုခံ၊ရဟန်းချမ်းသာသည်၊ပကာတိ၊ခြေတ်၏၊ ရှတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဇေတေ၊ထိုပါဠိဖြင့် ကေဝိဟာ၊ဘိက္ခု၊တယောက်အထည်းတည်းနေသော ရဟန်းကို၊ပြဟ္ဘသမောတိ၊ ပြဟ္ဘာမင်းနှင့်တူ၏ဟူ၍။ ဩပါဒ်၊ အာဆုံ၊အာ ကို၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ယ ထာဒေ၀ေါတထာ၊ဒေ၀ေါ၊ယထာ၊ဒေ၀ေါ၊ထာ၊ဒေ၀

ဟူသည်ကား၊ဒုတိယဌာနေ။အပေါင်းအဘော်ရှိသောအရှင်၌ အနှစ်ရှည်ရှား၊ကြို၊ကြားကြို၊ကြား။ စိတ္တပုဗ္ဗကာပိ စိတ်၏ပျက်ခြင်းသည်လည်း၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊တထာ၊ထို့အတူ၊ ဖိန်ဘိကျွန်ုပ်၊နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့ အား၊ သ ဟာ၊ တကွေ၊ဝါသော။ နေရာ၌၊ လေ့ရှိ၍ကြောင်း၊ ထိခိုက်ခြင်းသည်လည်း၊ဘ၊ဝယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သဒုတိယ၊ဝါသေန၊ အဘော်နှင့် တကွနေခြင်းကြောင့်၊ဘိက္ခု။ ရဟန်းကို၊ဒေ၊သမောတိ၊ နတ်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ဝဇ္ဇေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဂါ၊မောတထာ၊တ၊ယောတိ၊အသို့မမေ့ပါ၍ဟု၊ ယထာဂါ၊မောတထာ၊တ၊ယောဟူသော၌ဤပါဠိ၌သာလျှင်၊ တိဏ္ဍံဘိက္ခုနှုန်း၊ သုံးယောက်သောရဟန်းတို့၏၊သ ဟာ၊ဝါသော၊တကွနေခြင်းသည်၊ ဂါမ ဝါသသဒ္ဒေသော၊ရွာနီးကျေးငှဲ့ခ၌နေသောရဟန်းနှင့်တူ၏၊ဝိ၊ဝေကဝါသော ဘိတ်ငြိမ်စွာနေရခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ကောလာဟလံ တ ဝုတ္တ ရိ ဒ္ဓိ၊ ကောလာဟလံ တ ဝုတ္တ ရိ ' ဟူသည်ကား၊တ၊တောတ၊ဝိယ၊တော၊ထိသုံးယောက်မြောက် ထက်၊ဥတ္တ ရိ ၊ အလွန်လည်းကောင်း၊ ဗဟူနံ၊ များစွာသောရဟန်းတို့၏ သံ ဝါ သော၊ပေါင်းတော်ခြင်းသည်၊ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊ ကောလာဟ လဥ္စ ဿ ဒ္ဓ မ ဟာ ဿ ဒ္ဓ မ ဟာ ဇနဿ ဒ္ဓိ ပါ တ ဿ ဒိ ' သော ' အုပ်အုပ်ကျက်ကျက် သောအသံမြင့်သောအသံ ကျယ်သောအသံရှိသောများစွာသောလူတို့၏ စုဝေးရာနှင့်တူ၏၊ တ ဿ ၊ ထို့ကြောင့်၊ ကေ ဝ ဟာ ရိ ' နာ ' တ ယောက် အသည်းတည်းနေလေ့ရှိသည်။ ဘ ဝ တ ဗ္ဗံ ' ဖြစ်ရာ၏ ' ဣတိ ' ဤသည်ကား ' အဓိပ္ပါယော ' အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဣတိ ' ဤသည်သို့လျှင်ယ ' သော ' မ ' ထေရ၏ ' ဂါထာ ' အဘွင့်စကား ' ရေ ' အပြီးသတ်တည်း ' ။ ' ဥ ' ဝ ' ံ ' ကိုးခုမြောက်သော ' ယ ' သော ' ဇ ' ဣ ' ရ ' ဂါထာ ' ဝ ' ဏ္ဏ ' နှာ ' ယ ' သော ' ဇ ' မ ' ထေ ' ရ ' ၏ ' ဂါထာ ' အဘွင့်သည် ' ။ ' ဒ ' ် ' ဓ ' ် ' တာ ' ။ ' ပြီး ' ခြင်း ' သို့ ' ရောက် ' ပြီ ' ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမ ' ဝဂ် ' -၁ ' ၇ ' -သာဒိမတ္တိယ ' ထေ ' ရ ' ဂါထာ ' ။

' အ ' ဟု ' ဝုယ် ' ပုဏ ' ရေ ' သ ' ဒ ' ါ ' တိ ' အာ ' ဒိ ' ကာ ' ။ ' အ ' ဟု ' ဝုယ် ' ပုဏ ' ရေ ' သ ' ဒ ' ါ ' ဤသို့ ' အ ' ဝ ' ရှိ ' သော ' ဂါ ' ထာ ' တို့ ' သည် ' ။ ' အ ' ယ ' သ ' ္ဒ ' တော ' ။ ' ရှည် ' သော ' အ ' သက် ' တော် ' ရှိ ' သော ' ။ ' သာ ' ဒိ ' မ ' တ ' ္တ ' ိ ' ယ ' ထ ' ေ ' ရ ' သ ' ။ ' သာ ' ဒိ ' မ ' တ ' ္တ ' ိ ' ယ ' မ ' ထ ' ေ ' ရ ' ၏ ' ။ ' ဂါ ' ထာ ' ။ ' ဂါ ' ထာ ' တို့ ' တည် ' ။ ' ။ ' အ ' ယ ' ဗ ' ် ' ။ ' ဤ ' သာ ' ဒိ ' မ ' တ ' ္တ ' ိ ' ယ ' မ ' ထ ' ေ ' ရ ' သည် ' လည် ' ။ ' ။ ' ပ ' ရ ' ိ ' မ ' ဇ ' ္ ' ဇ ' ေ ' သ ' ။ ' ရှေ ' ။ ' ရှေ ' ။ ' သော ' ဘုရား ' ရှင် ' တို့ ' ၏ ' အ ' ထ ' ံ ' တော် ' တို့ ' ၌ ' ။ ' ဂ ' တ ' ာ ' ဝ ' ိ ' ဂ ' ာ ' ရော ' ။ ' ပြုခဲ့ ' ကုန် ' သော ' ကဲ ' လွန်

သောကဒုက္ခသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကဿတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထသ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ သက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟာ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်ရွက်ယပ်ဝန်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ သော၊ ထို အမျိုးကောင်းသားသည်။ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားဇာတ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာဠိမတ္တိယောတိ၊ သာဠိမတ္တိယဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ ခေါ်အပ်သောအမည်ရှိ၏။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပေါတ္ထသတ္ထေ တာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရညကဘိက္ခုနံ၊ တောကျောင်းနေကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဂဏမ္ဘာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဆဠဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သုမနတာလဝဏ္ဏိယမထေရ၏အပဒါန်၌၊ ။ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိဒ္ဓတ္ထသ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော မြတ်စွာဘုရား၏။ သုဝဏ္ဏဃနိ၊ ရွှေတိုက်ဖြင့်၊ ပဒုမဿ ဆန်းဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို။ အဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏။ မဟာယသံ၊ များစွာသောဇွေရုံပင်းသင်းကျော်စောခြင်းကို၊ ဓာရယာမိ၊ ဆောင်၏။ ။ ဣဒံ၊ ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုနဝုတေ ကပ္ပေ၊ ကိုးသောင်းလေးကမ္ဘာ ထက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝါ ဟ သ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဓာနာမိ၊ မသိရတော့။ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ တာလဝဏ္ဏသ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း၏ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။ မယှံ၊ ငါ၏၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖျက်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ (၀)၊ ဇဋ္ဌသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊

သာသနာ၊ ဘုရားအမတော်ကို၊ ကတိ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဓာတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ဟောအာဝ၏။ ။

.. ဆဋ္ဌဘိညော၊ရှောတ်ပါး၊သောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ဟုတ္တောပန်၊ ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ဘိက္ခု။ ရေဟန်းတို့ကို၊ ဩဝဒတိ။တရားတော်ဆုံး၏၊ အနုသာသတိ၊အဘာန်တလဲလဲဆုံး၏၊ ဗဟုစသဏ္ဌေ။ များစွာသောသတ္တဝါတို့ကို လည်း။ဓမ္မံ၊တရားကို၊ကထေတွာ။ဟော၍၊သဒ္ဓေ၊သုစ။ သရဏာဒုံသုံးပါး တို့၌လည်း၊ကောင်း။ သီလေသုစ၊သီလတို့၌လည်း၊ကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။အသင်္ခ၊သင်္ခါခြင်းမရှိသော၊အပသန္နံ၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိသော၊ အညတ္ထဿ ကုလံ၊တပါး၊သောအမျိုးကိုလည်း၊ သင်္ခ၊သင်္ခါခြင်းရှိသည်ကို၊ ပသန္နံ။ကြည်ညိုခြင်းရှိသည် ကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊တဘိဏ် ကုလေ၊ထိုအမျိုး၌မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ထေရေ၊သာဒိမတ္တိယမထေရ်၌၊ အဘိပ္ပသန္နာ။ဒေ လွန်ကြည်ညိုကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တယ္ယ၊ထို အမျိုးတို့ကွင်း၊ကော၊တယောက်သော၊ဒါရိကာ၊သတ္တိသို့သည်၊ အာဘိ ရူပါ၊အလွန်အဆင်းလှ၏၊ဒဿနီယာ၊ရှုချင်တွယ်ရှိ၏၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွယ်အာလို ဌာ၊ပရိဗဋ်ဝင်သော၊ ထေရံ၊ သာဒိမတ္တိယမထေရ်ကို၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဘောဇနေန၊ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ပရိဝိသတိ လုပ်ကျွေး၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ၊ ဂေဟဝသံ၊တနေ့သင်္ခ၊မောရော၊မောရမင်းသည်၊ဝေ၊ဤသို့၊ ကရံ၊ပြုသည်ရှိ သော်၊ဣမမတ္တိ၊ဤမထေရ်၌၊အယသော၊ ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်း မရှိခြင်းသည်၊ဝမ်ိ၊သတိ၊တို့ပွါးလတ္တံ့၊အပ္ပတိဋ္ဌော၊ရပ်တည်ချာမရှိသည် ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗိန္ဓေတွာ၊ကြံ၍၊ထေရေ၊သာဒိမတ္တိ ယမထေရ်၏၊ ရူပေန၊အသွင်ဖြင့်၊ ဂန္ဓာ၊သွား၍၊ဒါရိကာ၊ သတ္တိသို့ကဲ့၊ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ဆွဲ၏။ ဒါရိကာ၊ သတ္တိသို့သည်၊ အယံ၊ဤ အာတ္တေသည်၊နမနုဿသမ္ဘဝေ၊သော်လူ၏အားတွေ့မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့လည်း အညာသိ၊သိ၏၊ ဟတ္ထေ၌၊လက်ကိုလည်း၊ဖမ်းမိ၏ပေသိ၊ လွှတ်စေ၏၊ဟံ၊ထို မထေရ်အရောင်ဖန်ဆင်းသောမာရ်နတ်မင်းကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဃရေ၊နော၊ အိမ်၌၊နေသောလူအပေါင်းသည်၊ထေရေ၊သာဒိမတ္တိယမထေရ်၌၊အပ္ပသာ ဒံ၊မကြည်ညိုခြင်းကို၊ဇနေသိ၊ဖြစ်၏၊ပုနစဒိဝေ၊နက်ဖန်နေ့၌လည်း၊ထေ ရော၊သာဒိမတ္တိယမထေရ်သည်၊တံကာရုဏ်း၊ထိုအကြောင်းကို၊အနာဝဇ္ဇ ကြောမဆင်ခြင်မရုံစမ်းတဲ၊တံဃရံ၊ ထိုအိမ်သို့၊အဂမာသိ၊ သွားပြန်၏၊ ဘတ္တေ၊ထိုအိမ်၌၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊အနာဒရံ၊မရှိသေခြင်းကို၊အာဟ်သု၊ ပြုကြကုန်၏၊ထေရော၊ သာဒိမတ္တိယ မထေရ်သည်၊ တံကာရုဏ်း၊ ထိုအ

ကြောင်း၊ ကို၊အာဝဇ္ဇနော၊ ဆင်ခြင်ရုံစဉ်းသည်ရှိ၊ သင်၊မာရ၊သား၊မာရ်နတ်မင်း၏၊ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ တာသ၊ ထို၊မာရ်နတ်မင်း၏။ ဂိ၀ါယ။ သည်၌၊ ကုက္ကုရ၊ ကုဏ္ဍ၊ ပံ့၊ ခွေး၊ ကောင်ပုပ်ကို၊ မရ၊ ဗ္ဗတု၊ စုပ်စေ၊ သော၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အဓိ၊ ဗ္ဗတိ၊ တွား၊ အဓိ၊ ဗ္ဗါနိ၍၊ တာသ၊ ထို၊ ခွေး၊ ကောင်ပုပ်ကို၊ မေါစနတ္ထံ၊ လွတ်စေခြင်း၌၊ ဥ၀ါ၀ တော နု၊ ကပ်ရောက်လာ၊ သော၊ မာ၊ ရေ နု၊ မာ၊ ရ်နတ်သည်၊ အတိ၊ ဘာ ဒိ၀ ၀ သေ၊ လွန်လေ၊ ပြီး၊ သော၊ နှုန်း၌၊ ကတာ ကိရိယံ၊ ပြုအပ်သော အခြင်း၊ အရာ ကို၊ ကထေ၊ ပေ တွား၊ ပြော၊ စေ၍၊ တံ၊ ထို၊ မာ၊ ရ်နတ်ကို၊ တ၊ ဇ္ဇေ တွား ပြုန်း၊ ခြောက်၍၊ ပိ သေ ဇ္ဇေ သိ၊ လွတ်လိုက်၏။ တံ၊ ထို ပြုန်း ခြောက်သော အခြင်း အရာ ကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ ဃ ရ သာ ဝိ ကာ၊ အိမ်ရှင်ကိုယ်သည်၊ တ ဇ္ဇော၊ အ ရှင် ဘုရား၊ တံ အ ဗ္ဗယံ၊ ထို အ ပြစ်ကို၊ ခ မ ဏ၊ သည်း၊ ခံ၊ တော်မူပါ၊ လော၊ ဗုတိ၊ ဤသို့၊ ခ ၊ ၊ ပေ ထွာ၊ သည်း၊ ခံ၊ စေ၍၊ အ ဇ္ဇ တ ဂ္ဂေ၊ ယ နေ့ကို အ စ ပြု၍၊ ဘ ဇ္ဇော၊ အ ရှင် ဘုရား၊ အ ဟာ မေ ပ၊ အ ကျွန်ပ်သည် ပင်လျှင်။ ဘ ဒ္ဒေ၊ အ ရှင် ဘုရား တို့ကို၊ ဥ ပ ဇ္ဈာ ဟာ ဒိ၊ လုပ်၊ ကျွေး ပါ အုံ၊ ဗုတိ၊ ဤသို့၊ အာ ဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ထေ ရော၊ သာ ဒိ မ ကျိ ယ မ ထေ ရ်သည်၊ တာ သ၊ ထို မာ ရ်နတ်မင်း၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကထေ ဇ္ဇော၊ ပြော ကြား၊ လို ရ ကား၊ ၊ အ ဟု တုယ်ပုရေ သ ဒ္ဓါ ၊ ပ ၊ အ ဇ္ဇ ဌ ဟ ၊ ဗ ၊ လံ မ မာ တိ။ အ ဟု တုယ်ပုရေ သ ဒ္ဓါ ၊ ပ ၊ အ ဇ္ဇ ဌ ဟ ၊ ဗ ၊ လံ မ မ ဟု ၏ ၊ တိ ၊ သော ၊ ဂါ ထာ ၊ သုံး ဂါ ထာ တို့ကို ၊ အ ဘာ သိ ၊ ရှတ်ဆို၏။ ဥ ပါ သ ကာ ၊ ဒါ ယ ကာ ၊ ပုရေ ၊ ရှေး ကာ လ ၊ ၊ သ ဒ္ဓါ ၊ သ ဒ္ဓါ။ သင်ဝါ အား ဤ အ ရှင် သည် တ ရား ကို ကျင့် လေ့ ရှိ ၏ ၊ ကောင်း စွာ ကျင့် ၏ အ စ ရှိ သည် ဖြင့် ဖြစ် သော သ ဒ္ဓါ တ ရား သည်၊ တ ဟ ယ် ၊ သင် ဒါ ယ ကာ အား ၊ အ ဟု အ ဟော သိ ၊ ဖြစ် ၏ ၊ သာ ၊ ထို သ ဒ္ဓါ ဘ ရား သည်၊ တ ဟ ယ ၊ သင် ဒါ ယ ကာ အား ၊ အ ဇ္ဇ ၊ ယ ခု အ ခါ ၌ ၊ နှ ဝ ဇ္ဇ တိ။ မ ဂ္ဂ ၊ ယံ ၊ အ ကြင် ပ စ္စ သ ဲ့ ၊ လေ ၊ ပါ ၊ အ ပေါ် ၊ သည် ၊ တ ရယ် ၊ သင် အား ၊ အ ထ ဏ ၊ ရ ၏ ၊ ဝေ ။ ထို ပ စ္စ ဿ ဲ့ ၊ လေ ၊ ပါ ၊ အ ပေါ် ၊ သည် ၊ တ ရယ် မ ဝ ၊ သင် အား သာ လျှင် ၊ မ မ ၊ ဝါ အား ကား ၊ ဒု စ္စ ရိ တံ ၊ ဒု စ ရိ တ် မ ည် သည် ၊ နှ ထ ဏ ၊ မ ရ ၏ ။ သ ဒ္ဓါ ၊ ဝ ထ ဇ ဉ် ဝ ဂ္ဂ (လ) တ် ဒ ဏ် ခြင်း ဖြစ် သော သ ဒ္ဓါ တ ရား သည်၊ ဟ ယ ၊ သ ဒ္ဓ ၊ ။ အ ကြင် ကြောင့်၊ အ နှ စ် ၊ ၂ ၊ ခု ၊ ခ ( ) ( ) ( )

တိ၊အာဘယ်မှာဆုတ်ယုတ်နိုင်အုံ့နည်း၊ ၊ရေနိုနော၊ရုဟန် ဖြစ်သောသူ၏။ သာတ္တံ။ဆွမ်းမည်သည်ကား၊ကုလေကုလေ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၊ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်၊ ပစ္စတိ၊ချက်အပ်၏၊ ဝိဏ္ဏိကာယ၊ ပြောင်းပဲလူးဆတ်တို့နှင့်ရောသောဆွမ်းကိုခံခြင်းငှါ။ စရိသောမိ၊သွားအုံ့၊ မမ၊ငါ၏၊ ဇယ်ဗလံ၊မြင်းကောင်းတို့၏ အားအစွမ်းသည်၊အဘို့ ရှိ၏။ ။

(1) တဗ္ဗ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အားကုတယ်ဝုရေသဒ္ဓါ။ သာ၊တအင္ဇနဝိဇ္ဇတိတိ၊ အလုတုယ်ဝုရေသဒ္ဓါ။သာ၊တအင္ဇနဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ဥပါသကမဟာ၊ဗျာတာ၊ဤကာလမှ၊ဝုဋ္ဌေ၊ရှေး၌၊တဝ၊သင်အား၊မယိ၊ငါ၌၊အယျော၊ အာရှင်ဘုရား၊သည်၊ ဝမ္မစာ၊ရှိ။ တရား၊ကိုကျင့်လော့ရှိ၏၊ သမစာ၊ရှိ၊ကောင်း သောအကျင့်ကိုကျင့်လော့ရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓကိုအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊သဒ္ဓါ။ သဒ္ဓါတရား၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သာသဒ္ဓါ၊ထိုသဒ္ဓါတရား၊သည်၊တေ တဝ၊ သင်ဒါယကာတြို့ အား၊ အဋ္ဌ၊ယ၊ခုအာခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနိ၊ယ၊ခုအာခါ၌၊နဥပ လ ဗုဒ္ဓတိ၊မရှိ၊တသွား၊ထို့ကြောင့်၊ယံတုယ္ယံတုယ္ယ၊မေဝေတန္တိ၊ယံတုယ္ယံတု ယ္ယမေဝေတံ ဟူသည်ကား၊ စတုပစ္စယ ဓာတံ၊ ပစ္စည်း၊လေးပါး၊အပေါင်း သည်၊တုယ္ယမေဝ၊သင်အား၊သာ၊ရှင်။ ဓာတံ၊ဖြစ်သည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေ သတည်း၊တောနု၊ထိုပစ္စည်း၊လေးပါ၊ဖြင့်၊မယ်၊ငါ၊အား၊နဒေ၊ကျွေး၊အလို၊မရှိ၊ ဟိသစ်၊မှန်၏၊ သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ။ ပသန္နစိတ္တေန၊ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့်၊ ဒါနံ၊နာမ၊အလျှမည်သည်ကို၊ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေး၊လှူအင်၏၊ဗုဒ္ဓတိ။ ဤသည်ကား၊ အာဝိပ္ပါ၊ပေါ်၊အာဝိပ္ပါ၊ယ်တည်း၊ အထ၊ဝါ၊တနည်း၊ကား၊ ယံတုယ္ယံတုယ္ယ၊မေ ဝေတန္တိ၊ယံထုယ်ကုယ္ယ၊မေဝေတံဟူသည်ကား၊ တဝ၊သင်၏၊မယိ၊ငါ၌၊ အဋ္ဌ၊ယ၊ခု၊ပဝတ္တိ၊ဖြစ်သော၊ယံဂါ၊ဝံ၊အကြင်ရှိ၊သ၊ခြင်း၊သည်၊အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံ၊ထိုရှိ၊သ၊ခြင်း၊ကို၊တုယ္ယမေဝ၊သင်ဒါယကာတြို့၊အား၊သာ၊လျှင်။ တ၊သ၊ ထိုရှိ၊သ၊ခြင်း၊၏၊ တ၊ယာ၊ဝေ၊ သင်ဒါယကာ၊ကြီ့၊သည် သာ၊လျှင်။ဗလံ၊ အကျိုး၊ကို၊ ပစ္စနုဘ၊ဝိတံ၊ခံစား၊အပ်၏၊ မယာ၊ငါ၊သည်၊နု၊မ၊ခံစား၊အင်၊ဗုဒ္ဓ တိ ဒေယံ၊ဤသည်ကား၊ အ၊ဝေ့ဟာ၊အနက်တည်း၊ နတ္ထိ၊ဒုစ္စ၊ရိတံ၊မမ၊တိ၊နတ္ထိ၊ဒုစ္ဓ ရိတံ၊မ၊မ၊ဟူသည်ကား၊ မမ၊ငါ၊အား၊ဒုစ္စ၊ရိတံ၊နာမ။ ဒုစ၊ရိုက်မည်သည်၊နတ္ထိ ပန်၊မ၊ရှိ၊သည်သာ၊လျှင်တည်း။ကဲ၊သ၊ဘာ၊ယ်ကြောင့်နည်း၊ဟူ၊ရှုကား။ မ၊ဌေ ဒနော၊မ၊ဖြင့်သာ၊လျှင်။ ဒုစ္စ၊ရိတ၊ဟော၊ဟူ၊နုံ၊ ဒုစ၊ရိုက်၏ အ၊ကြောင်း၊ဖြစ်ကုန် သော၊ကိ၊ထေ၊သာ၊နုံ၊ကိ၊ဃ၊သာ၊တို့ကို၊သ၊ရ၊ဆို၊နိ၊ဘုရား၊ကောင်း၊စွာ၊ဖြတ်အပ် သည်၏အ၊ဖြစ်ကြောင့်၊ အ၊နိ၊စ္စာ၊တိ၊စ၊လာ၊သ၊ဒ္ဓါ၊တ်။ အ၊နိ၊စ္စာ၊တိ၊စ၊လာ၊သ၊ဒ္ဓါ၊ဟူ သည်ကား၊ယ၊သ္မာ၊အ၊ကြောင့်ကြောင့်၊ ပေါ်ထု၊ဇ္ဇ၊နိ၊ကာ၊ဝုထု၊ဇဉ်သ၊န္တာ၊နဲ့၌ဖြစ်

ကုန်းသော။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားဟူသည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ ကေန္ဒ
ကား၊ကေန္ဒမြို့ကုန်သည်၊နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။တဏှာ၊ ထို.ကြောင့်
သာလျှင်။ အသိုးဝိုးဌ၊ မြင်.ကျောက်ကုန်းခို၊ဌပိတကု မ္ဘဏ္ဍဝိယ၊ ထား
အပ်သောဗရုံသိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တုသရာသိမ္ဗိ၊ ဖွဲပုံခို၊ နိခါတာခါ၊ရေ
ကံဝိယ၊ဖိုက်အပ်သောသစ်ဝတ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စလာ၊ ကုန်လွှင်
ဏ၏၊ အနဝဋ္ဌိတော၊ အမြဲကြာရှည်မတည်၊ ဇေဝဓိဋ္ဌာဟိသာမယာတိ၊ ဇေဝ
ဓိဋ္ဌာဟိသာမယာ ဟူသည်ကား၊ဇေဝတူတော၏ ဤသို့ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်
သော။သာသဒ္ဓါ၊ထိုသဒ္ဓါတရားသည်၊မယာ၊ငါသည်၊ ဟဟိ ،သင်ဒါယ
ကာခို ဒိဋ္ဌာ။ ပစ္စက္ခအားဖြင့်သိအပ်၏၊ ပစ္စက္ခတော၊ ပစ္စက္ခအားဖြင့်၊ ဝိဒိ
တာ၊သိအပ်၏၊ဇေ့ဇန်ဝိဝိဇေ့ဇန်ဟု၊ ဇေ့ဇန်ဝိဝိဇေ့ဇန်ဟူသည်ကား၊ဇေဝ၊ဤ
သို့၊တည်ကား အနဝဋ္ဌိတတ္တာ၊ ထိုသို့အမြဲအရှည်မတည်ခြင်းကြောင့် ဇေဝ၊ဤ
သို့၊ဣမေသတ္တာ၊ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ကတ္ထစိ၊ဗဟုတ
ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဝိတ္ထသန္ထဝဝသေန၊ ချစ်ကြည် ကြွယ်သည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ဇေ့ဇန်၊ချစ်ခြင်းကိုလည်းပြုကုန်၏၊သိနေဟမ္ပိ၊ချစ်ခြင်းကိုလည်း
ကရောန်တိ၊ပြုကုန်၏၊ ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ ဝိဇေ့ဇန္တိ၊ တပ်ခြင်းကင်းကုန်၏၊
ဝိဇေ့ဇေန္တိ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည်း ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
တဏ္ဍကိ ،ဒိယတောမုနိတိ၊ တဏ္ဍကိ ،ဒိယတောမုနိဟူသည်ကား၊ပုထုဇ္ဇနာ
နံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တဏ္ဍိ ،ဇေ့ဇေ၊နစ၊ထိုတပ်ခြင်းခို့လည်းကောင်း၊
တဏ္ဍိ ،ဝိရဇ္ဇေ့ဇေ၊ထိုတပ်ခြင်းကင်းကုန်ခို့လည်းကောင်း။ မုနိ၊ဟောန်းသည်း
ပဗ္ဗဇိတော၊ဟောန်းသည်၊ကိ ،ဒိယတိ၊ အဘာယတ္ထ ဆုတ်ယုတ်နိုင်အံ့နည်း
တသော။ထိုဟောန်းအား။ ဟာနိ၊ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊အဘယတ္ထာ
တောဝ့အံ့နည်း၊ဣတိအာပသံ၊ဤသည်ကား၊အကြောင်းအနက်တည်း၊မေ၊ငါ၏
ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ သစေနဝတ္ထေယေ၊ အာ.ပတ်၌ မခံကုန်အံ့။ ကတမံ
အာပတ္တိသိမ္ဗိလျှင်။ တုဏ္ဍေ၊အာရုဏ်တို့သည်း ယာပေယေ၊ မှတ်ကြကုန်မည်နည်း
ဣတိ ،ဝေ၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိ၊သော်၊မဟိန္ဒယိ၊မင်္ဂြိုဟ် ،ဣတိ၊ဤသို့သော အ
နက်ကို၊ဒသေန္တော၊ပြုတော်မူလို၊ကား၊ပစ္စတိတိဝါ၊ထ၊ပစ္စတိဤသို့ အစ
ရှိ၊သောဂါထာကို၊အာဟာ၊ဆို၏၊တဿ၊ထိုဂါထာဝှန်၏၊ အဋ္ဌော၊အနက်
ကား၊မုနိနော။ ဟောန်းဖြစ်သောသူ၏၊ ပဗ္ဗဇိတသ၊ဟောန်းဖြစ်သောသူ၏
ဘဏ္ဍနာမ၊ဆွမ်းမည်သည်ကား၊ကုလေကုလေ၊အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၊အ
ဃရံ၊အိမ်တိုင်း၊အိမ်ထိုင်း။ ဒိဝ၊သဒိဝ၊သော၊နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၊ထောက်
ထောက် အတံ့ယမ်အတံ့ယမ်.ပစ္စတော၊ချက်၏၊လုယ်ဝေ၊သင်ဒါယ၊ကား၏

သာလျှင်။ ဂေပေါ၊အိမ်ရှင်၊ဝိဏ္ဏိကာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊နှစ်စရိုသာမိ၊မသွား လတ္တံ့၊ဆုတိအာယံ၊ဤသည်ကား။အဘွေား၊အာနုက်ဟည်း၊အားတို့ဖယ်ဗလမ် မာတိ၊အားတို့ဖယ် ဗလမမဟု သည်ကား။ မေ၊ငါ၏၊ ဖယ်ဗလ၊ဖြင်းခေါင်း အား၊သည်။အားတို့ ဂိုဏ်၊ယံယသ္မ။အကြင်ကြောင့်၊ နဿြဘဝ္ဘဖယ်ား၊ဖြင်း ခေါင်းလည်းမကြို။ နခဿ၊ခွင့်လည်းမခွင့်၊ နစပါဒရောဂိ၊ခြေနာရောဂါ လည်းမရှိ၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ဝိဏ္ဏိကာယ၊ ပြောင်းပဲလူးသင်တို့နှင့်ရော သောဆွမ်းကိုခံခြင်းငှါ။ မိသကဘိက္ခာယ၊ ပြောင်းပဲလူးသင့်တို့နှင့်ရော သောဆွမ်းကိုခံခြင်းငှါ၊ စရိုသာမိ။သွား၏။ ယဘာဝိဘာမရောဝုဒ္ဓန္တိ အာ ဒိနာ၊ယထာဝိဘာမ၊ရောဝုဒ္ဓ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊သဏ္ဌာရာ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝုဏ္ဏနယေန၊ပေါ်ပေါ်ပါမူ အပ်သောနည်းဖြင့်၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို ငှါ၊စရိုကွာ၊လှည့်လည်ကျက်စား.သွားလာ၍၊ ယာပေသာမိ၊မျှပါတော့အံ၊ ဆုတိ၊ဤသို့သောအနုက်ကို၊ဒေသေတိ၊ပြု၏။ ၊သာနိမတ္တိယဏေရုဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊သာနိမတ္တိယမထေရ်၏ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၁၀၀-ဥပါလိဏ္ဍေရုဂါထာ၊

☰ သဒ္ဓါယ အာဘိနိက္ခမ္မာတိ အာဒိကာ၊ သဒ္ဓါယ အာဘိနိက္ခမ္မ ဤသို့အစရှိ သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတောဝ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဥပါလိဏ္ဍေရောပ၊ ဥပါလိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။အယမ္ပိ၊ဤ ဥပါလိမထေရ်သည်လည်း၊ပုဗ္ဗမုတ္တ ရှေးသောပုဗ္ဗမုတ္တ ရှေးအာမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ၊လ၊ လက်ထက်တော်၌။ ကုလဂေ ဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဂေဒိဝသံ၊တနေ့သင်္ခ၊သဏ္ဌာ၊ဖြတ် စွာဘုရား၏၊ခမ်းတရား၊တော်ကို၊ သုဏာတ္ကြောနာ၊စဉ်။ဝိနယ၊ရောနံ၊ဝိနည်း ကိုဆောင်ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊ဂေါ်ဘိလ္ဟုံ၊တ၊ယောက်သောရဟန်း ကို၊အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ ဖြတ်သောအာဂုဏ်၌ဌပေန္တံ၊ ထား၊တော်မူသော။သဏ္ဌာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်ရ၍၊ အဝိကာ၊ရကမ်း၊ ကဲလွန်သောကုသိုလ် ကောင်းမှုကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ တံဌာနန္တရံ၊တောဒဂ်ကြွားထိုရာထူး၊ကို၊ ပဏ္ဍေ သိ ဆုတောင်းပတ္ထနာ၊ပြု၏။ သော။ထိုအမျိုးကောင်းသား၊သည်၊ ယာဝဇီ ဝံ၊အသက်ရှည်သမျှ ကာ၊လ၊ပတ်လုံး၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊က တ္တာ၊ပြု၍၊ ဒေ၊ဝ၊မနုဿသု။ နတ်ပြည် လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသ၊ရ၊ကြော်ကွင်

လည်ရှယည်ရှိသော်၊ ဣမမတ္တိ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ကပ္ပကဝေဟေ၊ ဆင်ကြွာသည်အိပ်ခ်ိန်ပေါ်သို့ ပေါ်သည်နှင့်ကို၊ ဂဏ္ဍိယူ၍၊ အသေ၊ထိုသတ္တိသားအား။ ဥပါလိတ်နာမံ၊ဥပါလိဟူသောအမည်ကို၊ အာဂံသု၊ပြုကြကုန်၏။ သော၊ထိုဥပါလိသတ္တိသား သည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ အနုရုဒ္ဓ၊ဖြိုး၊ အနုရုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော။ ဆန္ဒခတ္တိယ၊နှင့်၊ ခြောက်ယောက် သောမင်းသားတို့ကို၊ပယာဒေ၊ကာ၊ကြည့်၊ပယသည်၊ဟူ၀ယ်ပြု၍။ တ၀ေ၊ဂေတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပိယာမ္ဗ၀နေ၊ အနုပိယအမည်ရှိ၊သောသ ရက်ဥယျာဉ်တော်၌၊ ဝိဟရတေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဠုဇ္ဇတ္ထာယ၊ ဟန်းပြုခဲ့သောဌာ၊နိုက္ခမဇ္ဇေ၊ဟိ၊ တောတွက်ကုန်သော၊ ဆယ်ခတ္တိ၊ယော ဟိ၊ခြောက်ယောက်သောမင်းသား၊တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊နိုက္ခမိတွာ၊တော တွက်၍၊ပဠုဒိ၊ရှင်ပြု၍၊တသေ၊ထိုဥပါလိ၏၊ ပဠုဇာ၀ိဓာနံ၊ဟန်းပြုသော အစိအရင်သည်၊ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊အာ၀တ၊မေ၀၊ သာသည်သာလျှင် တည်း။သော၊ထိုဥပါလိမ၊ထေရ်သည်၊ ပဠုဒိတွာ၊ရှင်ပြု၍၊ဥပသမ္ပဒေ၊ဟန်း၀ံပြု၊သည်ရှိ၊သော်၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အ၀ံတော် ၌။ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်ကို၊ဝေ၀ေတွာ၊ယူ၍၊ဘဒ္ဒေ၊အာရဉ်ဘုရား။ မယ်တော်အ ကျွန်အား၊ အညောဝါသံ၊တောင်းခြင်း၊ကို၊အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါ ကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ချစ်သား၊ဟန်း၊အာ ညော၊ တောင်း၀သန္တာ၊သား၊နေသော၊ တ၀၊သင်အား၊ ကေ၊မော၀ဒုရံ၊ တခု တည်း၊သော၀နသည်သာလျှင်၊ဝ၊ဖိ၊သတိ၊ ပွါး၊သတ္တံ့၊ဧ၊ဗ္ဗာဝါ၊ ငါတို့၏၊ သန္တိကေ၊အ၀ံတ်ခ်ိ၊ဝ၀ဿာ၊သ၊ဝ၊နေ၊သည်ရှိ၊သော်ကား၊ဂန္ဓဗ္ဗေ၊ ဂန္ဓ ရုက္ခိ၊ယည်း၊ကောင်း။ ဝိပ၊သ၊နာ၊ရ၊ဗ္ဗေ၊ဝိပ၊သ၊နာ၊ရ၊ရုက္ခိ၊ရင်း။ ပရိပူ၊ရိ၊သတိ၊ ရ၊လတ်တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့ဖိန့်တော်မူ၏၊ ထေ၊ရော၊ဥပါလိမ၊ထေရ်သည်၊ သတ္ထု၊ ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ၀စနံ၊ စကား၊တော်ကို၊သမ္ပဋိစ္ဆိ၊တွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ဝိပ၊သ၊နာ ယ၊ဝိပ၊သ၊နာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ကမ္ဘံ စီး၊ဖြန်း၊ခြင်း၊အမှုကို၊ကရော၊နော်ပြုသည်ရှိ သော်၊နစိရ၊သော၀၊မ၊ကြာ၊မြင့်မိ၊သာ၊လျှင်၊ အ၊ရဟ၊တ္တံ့၊ အ၊ရ၊ဟ၊တ္တ၊ဖိ၊လ်သို့၊ ပါ၊ဝ၊ကို၊ရောက်လေ၏။ ၊ဝ၊နေ၊ထိ့ ကြောင့်၊အ၊ပ၊ဒါ၊နေ၊ ဥပါလိမ၊ထေရ်၏အ ပ၊ဒါ၊ခဲ့၌။ ။

ဟံ၊သ၊ဝ၊တိ၊ယာ၊ဟံ၊သာ၀တီ၊အ၊မည်ရှိ၊သော၊နဂ၊ရေ၊ဖြစ်၌။သ၊ဓာ၊တော၊နော ၊သ၊ဓာ၊တာ၊အ၊မည်ရှိ၊သော၊ဖြာ၊ဟပ်၊ထား၊ပု၊ဏ္ဏား၊သည်၊ အ၊သိ၊ဘ်ကောင်ရှိနှ ၊ဝ၊ယော။ ကုဋေ၊ဂ၊ဟ်ဆယ်ဥ၊ယာ၊ကြွ၊ပ်၏၊ ပ၊ဟ၊တ၊နေ၊ညော်။ မျှား၊သော၊ဥ၊ဗ္ဗာ

စပါးဂိုဏ်၊ ။အဏ္ဏာယကော၊ ဗေဒင်အဝိုင်းအခြားကိုသိ၏၊ မန္တဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကိုဆောင်၏၊ ကိုယ်ကျင့်ဗေဒါနုံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကင်းတာဘက်သို့ရောက်၏၊ လက္ခဏောစ၊သာမုဒ္ဒြိက လက္ခဏာကျမ်းဌာလည်း ကောင်း၊ဇာတိဟာ၊သစ၊ဇာတိဟာသကျမ်းဌာလည်းကောင်း၊ သဒ္ဒမ္မေ၊ဝိဒိ ဥစ္စာဖြစ်သောဆရာအတတ်ဌာ၊ပါဂင်တော၊ကမ်းဟာတက်သို့ရောက်၏၊ ။ ပရိဗ္ဗစကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ကေသိခါ၊ ဦးစွန်းတခုသာ၌ သောတက္ကွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂေါတမာ၊ ဂေါတမဇာနယ်ဖြစ် သောတက္ကွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ဗုဒ္ဓသာဝကာ၊ဗုဒ္ဓသာဝကအမည် ခံသောတက္ကွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ စရဏာ၊ရဲသွေ့အောင်ဆောင် သောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊တာပသာစေ၊ ရဲသွေ့တို့သည်လည်း ကောင်း၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊မဟိယာ၊မြေအပြင်၌၊ စရဏ်နှင့်၊လှည့်လည်သွား လာကုန်၏၊ ။တေ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ဝတ်သော သူတို့သည်လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗြာဟ္မဏ၊ဆာ၊သုဇာတာပုဏ္ဏား၊သည်၊ ဝိသုဒ္ဓတာဇာတိ၊ ကျေးဇူးစောသူပေ တည်းဟု၊ပရိဝါ၊ရေနှင့်၊ခြိုရံကုန်၏၊မံ၊ငါ့ကို၊ ဇနော၊လူများ၊သည်၊ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ကိုယ်နှုန်း၊တရုံတယောက်မျှ ကို၊နပူဇေဓိ၊မပူဇော်၊ ။ ပူဇာရတံ၊ငါပူဇော်ထိုက်သောသူကို၊ နပ၊ဿတိ.မမြင်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ မာနဿဒ္ဓါ၊မာနခက်လန်၏၊ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ဓိနော၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ နုပဇ္ဇတေ၊ပေါ်ထွန်းသော်၊တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဗုဒ္ဓေါတိသဝန်၊ ဘုရား၊ဟူသောအသံကိုကြား၊ရခြင်း၊သည်၊ နတ္ထိ.မရှိ၊ ။အ ဟောရတ္တိုအာ၊ဟောရတ္တာနုံ၊ နေ့ညဉ့်တို့၏၊ အစ္ဆ၊ယနေ့၊လွန်သဖြင့်၊စက္ခုမာ စက္ခု၊ငါး၊ပါး၌ကိုတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရနာမကော၊ပဒုမုတ္တရအမည်တော် ရှိသော၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သဗ္ဗတမံ.အရိုက်ခပ်သိပ်ကို၊ဝိနော၊ဒေတ္ဝာ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍၊လောကေ၊လောကဌ်၊ဥပဓိ.ပွင့်တော်မူ၏၊ ။သာ ☰ သနေ၊သာသနာတော်သည်၊ဝိဇ္ဇာရှိတော၊ပြန့်နှံ့သည်ရှိသော၊ဗဟုဇနေ၊ များစွာ၊သောသူတို့သည်သိအပ်သည်ရှိသော်၊ ပုထုတ္တတေစ၊ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်၍ဖြစ်လတ်သော်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဟံသနသာ၄ယံ၊ဟံသာဟူသော ဝိဝိအမည်ရှိ၊သော၊နဂရံ၊နေပြည် တော်သို့၊ဥပါဂမိ၊ကပ်တော်မူ၏၊ ။စက္ခုမာ၊စက္ခု၊ငါး၊ပါး၌ပြည့်စုံတော် မူသော၊သော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ထိုပဒုမုတ္တရ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဝိတ္ထ၊ ခမည်းတော် အာနန္ဒာမင်းကြီး၏၊အဏ္ဍာယ၊အကျိုးငှါ၊ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊ ဒေသေတိ၊ဟော တော်မူ၏၊တေနကာလေန၊ ထိုအခါ၌၊ပရိသာ၊ပရိသတ်သည်၊ သမန္တာ၊

ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ယောဇနံ၊ထယူစနာတိုင်တိုင်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊မနုစာနံ၊လူတို့သည်၊ သမ္ဘာတာ၊အမြတ်ဟုသမုတ်အပ်သော၊ သုနဒ္ဒနာဒမ၊သုနန္ဒအမည်ရှိသော၊ယောဘာဝပသော၊အကြင်ရှေ့သည် အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သောဘာဝပသော၊ထိုရှေ့သည်၊ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက် ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ဘုရားပရိသတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။တာဝတာ။ ထိုမျှလောက်၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ပန်းတို့ဖြင့်၊အဿာဒယိ'၊ဖုံးလွှမ်း၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ပဒုမဏ္ဍပေ။ ပန်းမဏ္ဍပ်၏။ ဟောဌာစ၊ အောက်ခွဲလည်း၊ စတုသစ္စံ။ သစ္စာလေးပါးကို၊ ပကာသေဘိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကောဋိသဟဿာ ဟသသာ နံ၊ကုဋေတသိန်းသောသူတို့၏၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိ ခြင်းသည်၊အဟု၊ဖြစ်၏။ ၊ဗုဒ္ဓေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သတ္တ ရတ္တိဒိဝ၊ ခုနစ်ညဉ့် ခုနစ်နေ့ပတ်လုံး။ ဓမ္မဝဋ္ဋိယော၊ တရားဝိဿနာ၏ကို၊ ဝသိတ္တာ၊ရှာ၏၊ဆဋ္ဌမေဒိဝ၊သော၊ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်၊ပဌမ ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ဖိနော၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သုနန္ဒ၊ သုနန္ဒရှေ့ကို၊ ကိတ္တယိ၊ဗျာဒိတ်စကား၊ကြား၊တော်မူ၏။ ၊ဒေဝလောကေ၀၊ နတ်ပြည် လည်း၊ဖြစ်သော၊ မနုဿေ၀၊ လူ့ပြည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ ဘဝေ၀၊ ဘဝ၌၊ အယံ၊ဤသူသည်၊သံသရေ၌၊ကျင်လည်ရသည်ရှိ၊သော်။ သဗ္ဗေသံ၊သူ ခပ်သိမ်း၏ရှေ့၌၊ပဝေ၊မြတ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဘဝေသု၊ဘဝတို့၌၊ သံသရိဿတိ၊ ကျင်လည်ရလတ္တံ့။ ၊ကပ္ပသတ သဟဿမှိ၊ ကမ္ပာ တသိန်းထက်၌၊ သြက္ကာကကုလသမ္ဗ ၀ေါ၊ သြက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဝေါ၏ကြွေး၊အနွယ်အား၊ဖြင့်၊ဝေါတမောနာမ၊ဝေါတမအမည်တော်ရှိ၊သော သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊လောကေ၊လောက၌၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ တာသ။ ထိုဝေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေမ္ဘသ၊ တရား၏ဘုံ၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံ၊သည်၊ သြရသော၊ရင်ခွဲဖြစ်သည်။ ဓမ္မနိမ္မိတာ၊ တရားသည်ဘုန် းတင်း၏ပ်သည်၊ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍၊မဂ္ဂေါနိ၀ုဏ္ဏော၊မဂ္ဂေါနိ၀ုဏ္ဏေးမ၏သား၊ဖြစ် သော၊ဝုဏ္ဏော၊ဝုဏ္ဏအမည်ရှိ၊သော်၊သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာ၀ကော၊ တပည့်သည်၊ ဟောဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊ဝေ၀ေ၊ဤသို့၊သော၊ဗုဒ္ဓေ၊ ထိုပဒုမ ရတ္တရမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံ၊သော၊ဓနံ၊လူအားပေါင်း၊ကို၊ ဟာ သယဏ္ဏော၊ရှင်စေလျက်၊သက်ဝလံ၊ကိုယ်တော်၏ဥာဏ်တော်အစွမ်း၊ကို ဒဿယေဏ္ဏော၊ပြတော်မူလျက်၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သုနန္ဒ၊သုနန္ဒအမည်ရှိ၊သော ကာပသံ၊ရှေ့ထို၊ကိတ္တယိ၊ကြား၊တော်မူ၏။ ။ဓနာ၊လူတို့သည်၊သုနန္ဒ သုနန္ဒမည်သော၊ ကာပသံ၊ရှေ့ကို၊ ကာ၊ဥ္ဇလိ၊ ချီအပ်သောလက်အုပ်ရှိ

ကုန်သည်ဖြစ်၍၊နမသဿနှင့်၊ ဂိုဏိုးကြကုန်၏၊ဗုဒ္ဓ၊ ဖြတ်စွာဘုရားခို၊ ကာရံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုကို၊ကရိတွေ့နှုပ်ပြု၍။အတ္တနောဝါဒီ၏၊ဂတိ၊လားရာ ဂတိကို၊သောခေတိ၊သုတ်သင်၏၊ဇုတိ၀တွေ့ဤသို့ဆိုမူ။ နမသဿနှင့်၊ဂိုမိုး ကြကုန်၏၊ ၊တတ္ထတသို့ကား၊လ၊ထိုကာလခို၊ မုနိနောဝဒုမုတ္တုရေဖြတ် စွာဘုရား၏၊ ဝစ်၊ စကားတော်ကို၊ သုတွေ့နှုပ်၊ ကြားနာရမူ၊ မေ၊ ငါ၏ သကီးပျို၊ကောင်းသောအကြံသည်၊အဟု၊ဖြစ်လတ်သတည်း၊ကို အဟု၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊အဟု၏၊ငါသည်လည်း။ ကာရံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကို၊ကရိသောပြုခဲ့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ပ သောပြီ၊ဗူးဖြင်ရေ၏၊အဟု၊ငါသည်၊ဧ၀ံ၊ဤသို့ စိန္တယိတွေ့နှုပ်။ကြံ၍၊မမ ငါ၏၊ကိုရိယ်၊ပြုအပ်သောအမှုကို၊စိန္တယိ၊ကြံပြီ၊ ကို၊စိန္တယိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း၊ အနုဘူရေ၊ အတုမရှိသော၊ ဝုညကွေ့ကြော်၊ ကောင်းမှုခေတ်ရှိသောမြတ်စွာဘုရားခို၊ကို၊ကမ္ပံ၊ အဘယ် ကောင်းမှုကို၊အဟု၊ငါသည်၊အာစရေမိ၊ကျင့်ရအုံ့နည်း၊ ၊သဗ္ဗပါဠိသား ခပ်သိမ်းသော ပရိယတ်ကို ဟောတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ သာသနာတော်ခို၊ ပါဠိတော်။ ပရိယတ်ကိုရွတ်တတ်သော၊ အယဉ္စဘိက္ခု၊ဤဟောနိုးကိုလည်း၊ဝိနုယ၊ဝိနည်းအရာခို၊ အဂ္ဂနိက္ခိတ္တော၊ အပြောထားတော်မူအပ်၏၊တံခွန်၊သို့အရာကို၊အဟု၊ငါသည်။ ပဏ္ဍယ ပဏ္ဍယာမိ၊ တောင့်တ၏။ ၊မောင်၏၊ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ သာဂရုပမ၊သမုဒ္ဒရာဥပမာရှိသော၊ ဇုမ်ဘောဂံ၊ဤဥစ္စာကို၊ အကျွောဘံ၊ ရနိုသူငါ၊ပါ၊မချောက်ချား၊နိုင်၊တောနှောဝေန၊ထိုဥစ္စာဖြင့်၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ် စွာဘုရား၊အား။ အာရုမ်၊အရံ၊ကို၊အဟု၊ငါသည်၊ မာ၊ပယော၊ဘန်ဆင်း၊ခဲ့ ဇုတိ၊ဤသို့။ စိန္တယိ၊ကြံပြီ။ ၊ဧ၀ံ၊ဤသို့စိန္တယိတွေ့ကြံ၍၊ နဂရုသား ဟံသာ၀တီပြည်ကြီး၏၊ ပုရတ္ထိတော၊အရှေ့ဖျားနှာခို၊ သောဘဏ်နာမ၊ သောဘဏအမည်ရှိသော၊အာရုမ်၊အရံ၊ကို၊သတသဟဿသေန၊အသပြာ ဘယိန်းဖြင့်၊ ကိုကိုတွေ့၀ယ်၍၊ သတသဟဿသေန၊ ကံကျွေးပေးရာတ ယိန်းသပြာ၊ဖြင့်၊ သံဃာရုမ်၊သံဃအရံ၊ကို၊ မာ၊ပယိ။ ဘန်ဆင်းပြီ။ ၊ ကုဋုဝါ၊ရေ၊အထွဋ်တင်သောကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ပါသာဒေစ ပြာသာဒ်ရှည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပေစ၊မဏ္ဍပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟမ္မိယေစ၊ အထွဋ်မတင်ပြာသာဒ်ဦးပြိုးဘို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဟာစ၊ ဂူလိုဏ်ဘို့ကိုလည်းကောင်း၊သုကတော၊ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော၊စက် မေစ၊ကြြိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ကတွေ့၊ပြု၍။ သံဃာရုမ်၊သံဃအရံ၊ကို၊

အမျာပယိ။ ဘန္တေဆင်းပြီ။ ။ဗြဟ္မာလေးရံစ၊ ဗရုံအမိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိသာလ်စ၊ ဒီးတင်းကုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အထေးထိုမှတပါး၊ဥဒ္ဒ ကမဇ္ဇကံစ၊ရေအိုးစင်ကိုလည်းကောင်း၊ နှာနုလာရံစ၊ရေချိုးခန်းကိုလည်း ကောင်း။မျာပယိတ္တား၊ ဘန္တေဆင်း၍ဘိက္ခုသံဃာ ဃ၊ ဂေဟနိုးသံဃာ အား၊ အဟံ၊ဝါသည်၊အဒါသိ။ပေးလှူပြီ။ ။အာသန္ဒိယောစ၊ညောင်စောင်းတို့ ကိုလည်းကောင်း.ပိဋ္ဌကေစ၊အင်ဖျဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂေစ၊ အာသုံး အဆောင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘာဇနေစ၊ ခွက်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊အာရာမိကဉ္စ၊ အရံစောင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘေသဇ္ဇ၊ ဆေးကို လည်းကောင်း၊ဂေါ်သဇ္ဇံ၊ ထိုအလုံ ရုံကို၊အဟံ၊ဝါသည်၊ အဒါသိ။ပေးလှူ ပြီ။ ။တာဒိနံ၊တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊သန္တာစိတ္တာနသန္တာစိတ္တာနံ ပြင်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သောဂုဟာန်းတို့အား၊ ကောစိ၊တစုံတယောက် မျှ၊မာဝိ၊ဟာ ဌသိ၊ မဟုက်ဆိုးမဆုံး၊ဆဲစေလင့်၊ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြုက်၍၊အာရုက္ခေ၊အပြောင်အရှောက်ကို၊ပဋ္ဌပေတ္တာန၊ ဖြစ်စေ၍၊ပါကာ ရီ၊တံတိုင်းကို၊ဒဠှံ၊မြဲစွာ၊ကာရယိ။ပြုပြီ။ ။သံဃာရာမေ၊သံဃာအရံ၌ အာဝါသံ၊ကျောင်းကို၊ သဘာသဟာသေန၊အသပြာတသိန်းဖြင့်၊ အမျာပ ယိ။ဘန္တေဆင်းပြီ။ဝေဝုလ္လံ၊ဖြန့်ပြောင်းစွာ၊တံအာရာမ်၊ထိုအရံကို၊မျာပယိတ္တာ ဘန္တေဆင်း၍၊ သမ္ဗဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပနာမေသိ။ ညွှတ်ပြီ။မယာ ဝါ သည်။အာရာမော၊ အရံကို၊နိဋ္ဌာပိတော ပြီးစေအပ်ပြီ၊ မုနိ၊အာရင်ဘုရား၊ တုဝံ၊အာရင်ဘုရားသည်။သမ္ဗဒ္ဓိဏ္ဍ၊ ခံတော်မူပါလော။ ။ဝိ၊ကြီးသော လုံ.လရှိ၊တော်မူသောအာရင်ဘုရား၊ တံအာရာမ်၊ ထိုအရံကို။ တံ၊ အာရင် ဘုရား၊ကို၊ နိယျာဒေသာမိ။ ဆောင်နှင်းပါအုံ၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုဝါ၊ပါ၊နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအာရင်ဘုရား၊အဓိဝါသေတိ။သည်းခံတော်မူပါလော ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥပနာမယိ။ညွှတ်စေပြီ။ ။ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည် တော်ရှိသော၊ လောကဝိဒူ။လောကကိုသိတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊ဧည့် သည်တို့အလို.ငါ့အပေးမှဆောင်အပ်သည်တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ခံတော်မူ သော။နာယကော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ သက်ပွံ၊အရံလှူ လိုသောအကြံ ကို။အညာယ၊သိတော်မူ၍၊ အဓိဝါသေသိ၊သည်းခံတော် မူ၏၊ ။မဟောသိနော။ သိလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကိုဆည်း ပူးရှာဖို့၊လေ့ကျက်ပြီးသော၊သဗ္ဗညုဿ။သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏၊အဓိဝါ သနံ၊သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ အညာယ၊သိ၍၊ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ပဋိ ယာဒေတွာ စီရင်၍၊ ကာလံ၊ဆွမ်းစား၍ခိုန်ကာလကို၊အဟံ၊ဝါသည်။ အာ

ရောစေသိ။ ကြားလျှောက်ပြု။ ။ကာလဒ္ဓိ။ ဆွမ်းစားချိန်ကာလကို၊အာ
ရောစိတဒ္ဓိ၊ကြားလျှောက်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ပဒုမုတ္တရနှုတ်ယာကော၊ပဒု
မုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒီဃာသ၀သဟာယသော်၊ အာသ၀ေါကင်းပြီး
သောရဟန်းတော်နှင့်တကွ၊ မေ၊ငါ၏၊ အာရုံ၊အာရုံတို့၊ ဥပါဂမ်း
ကပ်တော်မူ၏။ ။နိသိန္နကာလံ၊ နေတော်မူ၊သောကာလကို၊အညာယ
သိ၍၊အနုပါနေနှ၊ စားတွယ်သောက်တွယ်ဖြင့်၊ တပ္ပယိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ
ဘုတ္တာဝိကာလံ၊ဆွမ်းစားပြီးအခါကို၊အညာယ၊သိ၍၊ဆုံ၀ေနှုန်း၊ဤစကား
ကို၊အပြိုဟ်၊လျှောက်ကြားပြီ၊ ကိ'အပြိုဟ်၊ အာ၀ယ်သို့လျှောက်ကြားသ
နည်း၊သောဘုရားဟာနာမ၊သောဘာဟအမည်ရှိသော၊ အာရုဏမော၊အရုဏ်ကို
သတသဟဿသေနှ၊အသပြာတသိန်းဖြင့်၊ကိုတော၊ ၀ယ်အပ်ပြီ။ တတ္ထကေ
နေ၀။ ထိုမျှလောက်သော အသပြာတသိန်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကာရိတော၊
ဆောက်လုပ်အပ်ပြီ၊မုနိ၊အရှင်ဘုရား၊ဘုဝံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ သမ္ဘိုဏ္ဍ။
ခံတော်မူပါလော၊ဣမိနာရာမဒါနေနှစ်၊ဤအရုံးအလှူကြောင့်လည်း၊ကောင်း
စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ ကုသိုလ်စေတနာ ဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ဘ၀၊ဘ၀သံသရာ၌၊နိဗ္ဗတ္တာမ၊နှာ၊ဖြစ်ရသည်ရှိသော်၊ အဟံ
ငါသည်၊မမ၀ပတ္ထိတံ၊ငါတောင့်တသမျှသော အကျိုးကို။ လဘာမိ၊ရလိုပါ
၏၊ဣဒံ၀စနံ၊ဤစကားကို၊အပြိုဟ်၊လျှောက်ကြားပြီ။ ။သမ္ဘုဏ္ဍော၊ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သံဃာရာမံ၊သံဃာ၏အရုံကို၊ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ခံပြီး၍၊ သိက္ခု
သံ၊ဃာရဟန်း၊သံဃာ၌၊နိသိဒိတွာ၊ထိုင်တော်မူ၍၊ဣဒံ၀စနံ၊ဤစကားကို၊
အပြိုဟ်မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ'အပြိုဟ်၊ အာ၀ယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ။
ယောသော၊အကြင်သူသည်၊သုမာ၀ိတံ၊ ကောင်းစွာဘာန်ဆင်းအပ်သော၊
သံဃာရာမံ၊သံဃာ၏အရုံကို၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ပါဒါသိ၊လှူ၏၊
တံ၊ထိုလှူသောအား ကြောင်းကို၊ကိုတ္တယ်သာမိ၊ကြားပေအုံ၊ ဘာသတော၊
ကြား၊တော်မူသော၊မမ၊ငါ၌ရှိ၊ ၀စနံ၊စကား၊တော်ကို၊ သုဏာထ၊နှာ
ကြားကုန်လော၊ ။စတုရဂိနိ၊အင်္ဂါလေးပါး၌ကုန်သော၊ဟတ္ထိအာသရထ
ပတ္တိသေနာစ၊ ဆင်ခြင်းရထား၊ခြေသည်စစ်သည်တို့သည်လည်း။ နှုတ်
ဤသူကို။နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ပရိ၀ါရေသန္တိ၊ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံဗလံ၊ဤ
အကျိုးသည်၊သံဃာရာမသား၊သံဃာအရုံအလှူ၏၊ဗလံ၊အကျိုး၀ယ်း။ ။
လဒ္ဓံ၊ဘုရိယသဟာယာနိ၊ဘုရိယား၊ခြောက်ယောင်းတို့သည်ရင်း၊သမလက်
ထား၊ကောင်းစွာတန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ဘေရိယော၊စည်တို့သည်ရင်း
ဣဒံ၊ဤသူကို။နိစ္စံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ပရိ၀ါရေသန္တိ၊ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံဗလံ၊

ဤအကျိုးသည်၊သံဃာရာမသာ၊ သံဃာ့အရံ၏ပလံ၊ အကျိုးတည်း။ ။ ဆဋ္ဌာသိတိသ ဘသာနှိ၊ရှင်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော၊သမလက်တာ၊ကောင်းစွာတန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ဝိဝိတ္တ၀ဏ္ဏာဘာဏော၊ဆင်နီးကြယ်သော အ၀တ်တန်ဆာရှိကုန်သော၊ အာရုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ပုလဲသွယ်ပတ္တမြားနားဆောင်း၀တ်ကုန်သော။ ။ အာဠာ၀ေပမှာ ကျွတ်သော မျှ.ဂ်မှောင် ရှိကုန်သော၊ ဟာသုလာ၊ ပြုံးရယ်ပြီးခါဆိုတတ်စွာကုန်သော၊ သုသညာ၊ကောင်းသောအမှတ်ရှိကုန်သော။ တခုမဏ္ဍိမာ၊ နုပျိုကုန်သော၊ နာရီသော၊ ပိန်းမ ကျီသည်း ဇာမံ၊ ဤသူကို နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိ၀ါ ရှိသော်နှင့်၊ခြံရံကုန်လတ္တံ့၊ဇာဒ်ပလံ၊ ဤအကျိုးသည်။ သံဃာရာမသာ၊ သံဃာအာရုံအလျှ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။ တိ ံသကပ္ပသဟဿာနှိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းကိုပတ်သုံး၊ဒေ၀လောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဒေ၀ိသောတိ၊ ဖွေ ရှာ့ခုလတ္တံ့၊သဟဿကွတ္တုံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ ဒေ၀ိ၊နှာ။ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍ ဒေ၀ရွှေ့၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိသတိ၊ ပြုရုလတ္တံ့၊ဒေ၀ရွှေ့နှုန်းနတ်မင် သည်၊ ပဋ္ဌ ဗုံ့ကြောက်အပ်သော၊ သဗ္ဗံ့အာ လုံးရုံကို၊ပဋိလတိသတိ၊ရုလတ္တံ့၊အာနုနေ၀ေ၀ါ၊ မယုတ်သော စည်းဝဲ ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဒေ၀ရွှေ့၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ကရိသတိ၊ ပြု လတ္တံ့၊ ။ သပဟဿကွတ္တုံ၊ အကြိမ်တထောင်တိုင်တိုင်၊ စက္ကဝတ္တိရာ စာ စကြာ၀တေးမင်းသည်၊ရှေ့ဘ၀တိုင်း၌၊ဘ၀ိသတိ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဂဏနာ တော၊အရေအတွက်အားဖြင့်၊အသင်္ချေမပြည့်ကုန်ရှိ၏ဟု၊ ဝိ၀ုလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပြန့်ပြောစွာသော၊ပထ၀ီချဉ်းကပ်မင်းအဖြစ်သည်၊ ဘ ၀ိသတိ ဖြတ်လတ္တံ့။ ။ ကပ္ပသတသဟဿမှိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌ အြဂ္ဂါ၀ုလသမ္ဘ၀ေါ၊အြဂ္ဂါ၀ကအမျိုး၌ ဖြစ်သော၊ ဂေါဇ္ဇေန၊ အနွယ် အားဖြင့်၊ဂေါတမောနာမ၊ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သက္ကာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊လောကေ၊လောကာ၌ ဘ၀ိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ တ သ။ထို ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံသည်၊ သြ၀ ဃောရှင်၌ဖြစ်သည်၊ဓမ္မနိဓိတော။တရား၏ဘဏ္ဍာတန်ဆင်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ဥပါလိနာမနာမေန၊ဥပါလိဟူသောအမည်ဖြင့်၊ သက္ကဿာ၀ကော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သည်၊ဟောသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ဝိနယေ၊ဝိနည်း ပိဋကတ်၌၊ပါရမီ ပတ္တာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍၊ဌာနာ၊ဌာနေစ၊အရာဟုတ် သည်မဟုတ်သည်၌လည်း၊ ကောဝိဒေါ။ လိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ ဖိနသာသနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ၊တော်ကို၊ ဓာရေဇ္ဇာ၊ ဒုနစ်ဆဲ့ရှစ်ဝါဆောင်

ရှာကိုရှာသျှက်၊အနာသဝေါ၊အာသဝေါမရှိဘဲ၊ဝိပဿနာရှိသတိ၊နေလတ္တံ့၊ ၊
သကျပုဂ်ိုဝေါ၊သာကိုဝန်မင်းသားတို့တက် မြတ်တော်မူသော၊ ဂေါတ
မော၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တော်သဗ္ဗညုတ်ဉာဏ်ကို၊အဘိညာယ၊
ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ဘိက္ခုသံဃာ.ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်
တော်မူ၍၊တေဒဂ္ဂေ။တေဒဂ်အရာ၌၊ဌပေသိ၊ ထား၊လတ္တံ့၊ ၊အာပရိ
မေယျေ၊မရေတွက်နိုင်သောနှစ်တို့ကို၊ဥပါဒါယ၊အစပြု၍၊တဝ၊ အရှင်ဘု
ရား၏၊သာသနာ၊သာသနာတော်ကို၊ပဋ္ဌေပိ၊တောင့်တ၏။ သဗ္ဗသံယောဇ
နကျွေယား၊ ခပ်သိမ်းသော သံယောဇဉ်ကုန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ သော
အဏ္ဍာ။ထိုအာကျိုးသို့၊မေမယား၊ငါသည်၊အနုပဋ္ဌော၊ အစဉ်ရောက်အပ်
ပြီ၊ ၊သူလာဝုတောဝ၊တံကျင်လျှို၊သော၊ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ရာ
ဇဒဏ္ဍာန၊ မင်းဒဏ်ဖြင့်၊တဒ္ဓိတောဝ၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၊သေ၊ တံ
ကျင်ခ၊သာဟံ၊သာယာခြင်းကို၊ အဝိနွန္ဒေ၊ ဝေဘေလျက်၊ ပရိမုတ္တိ'ဝ၊
လွတ်ခြင်းကိုသာသျှင်၊ ဣဒ္ဓတိယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ၊တထေဝ၊
ထို့အတူသာလျှင်၊မဟာဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိ၊တော်မူသော အရှင်ဘု
ရား၊အဟံ၊အကျွန်သည်၊ဘဝဒဏ္ဍာန၊ဘာဝတည်းဟူသောဒဏ်ဖြင့်၊ တဒ္ဓိ
တောဝ၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ကမ္မသူသာဝုတောဝ၊ကံတံကျင်တင်သည်၊
သန္ဓော၊ဖြစ်လျက်၊ဝိပါသဝေဒနာ၌တော၊မွတ်သိတ်ခြင်းတာသည်းဟူသောဝေ
ဒနာဖြင့်နှိပ်စက်သည်းဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဘဝေ၊ဘဝသံသရာ၌၊သာတံ၊ သာ
ယာခြင်းကို၊နဝိန္ဒာမိ၊မမ၊ ၊တိဟိအာဂ္ဂိဟိ၊ မီးသုံးပါးတို့ဖြင့်၊ ဒုယ္ဟန္တော၊
လောင်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဒဏ္ဍေကော၊ မင်းဒဏ် သင့်သော သူသည်၊ ပရိ
မုတ္တိ'၊ဒဏ်လွတ်ခြင်းကို၊ဂဝေသကိယထာ၊ရှာသကဲ့သို့၊ပရိမုတ္တိ'၊ ဒဏ်မ
လွတ်ခြင်းကို၊ဂဝေသာမိ၊ ရှာမှီး၏။ ဝိသာဒေါဝိသအာဒေါ၊ အဆိပ်ကိုစား
သော၊ဝုရိသော။ယောကျ်ားသည်၊ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်၊ပရိပီဠိတော၊ ဖြင်း
စွာနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ဝိသဃာတာယ၊ အဆိပ်ကိုဖျောက်ခြင်း၏။ဥပါယ
နံ၊အကြောင်းဖြစ်သော၊အဂဒံ၊ဆေးကို၊ဂဝေသေယျ၊ရှာရာ၏၊ ၊ဂဝေ
သမာနော၊ရှာလတ်သော်၊ဝိသဃာဘကံ၊ အဆိပ်ကိုဖျောက်တတ်သော၊
အဂဒံ၊ဆေးကို၊ပဋေသယျ၊ ဖြင်ရာ၏၊ ဝိသဃာ၊ အဆိပ်မှ၊ ပရိမုတ္တိယာ၊
လွတ်ခြင်းငှါ၊တံ၊ထိုအဆိပ်ဖျောက်ဆေးကို၊ ဝိဝိတ္ဝာ၊ သောက်၍၊ သုခံ
ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊အသယထာ၊ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ၊တထေဝ၊ထို့အ
တူသာလျှင်၊မဟာဝိရ၊ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိသဂဏေဝ၊ အဆိပ်သင့်သော၊နရောယထာ၊ လူကဲ့သို့၊

အာဝိဇ္ဇာယ ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဒုဏ်ဆိပ်ဖြင့်။ သမ္ပိဋ္ဌိတောဟု ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ၊ သဒ္ဓမ္မာဂဓံ ၊ သူတော်တရားတည်းဟူသော အာဝိပ်ဟောက်ဆေးကို ၊ သောယိ။ ရှာဖွေပြီး ။ ဓမ္မာဂဓံ။ တရားတည်းဟူသော အာဝိပ်ဟောက်ဆေးကို ၊ ဂဝေသန္တော ။ ရှာလတ်သော် ၊ သဗ္ဗသလ္လဝိနောဒနံ။ ခပ်သိမ်းသောကြောင့်ကိုနှုတ်တတ်သော ၊ သဗ္ဗောသဓံ ၊ ခပ်သိမ်းသောဆေးတို့ထက် ၊ အဂ္ဂံ ၊ မြတ်သော ၊ သဂ္ဂသာသနံ ၊ သာကီဝင်မင်းသားဘုရားသခင်တော် တည်းဟူသော ၊ တံ ။ ဂဓံ ၊ ထိုအာဝိပ်ဟောက် ဆေးကို ၊ အဒ္ဒက္ခိ ။ မြင်ပြီ ။ ဓမ္မောသဓံ ၊ တရားတည်းဟူသောဆေးကို ၊ ဝိဝိတ္တောနု ၊ သောက်၍ ၊ ဝိသံသဗ္ဗံ ၊ အလုံးစုံသော အာဝိပ်ကို ။ သမူဟနိ ။ ဖျောက်ရပြီ ၊ အစရောရေ ၊ မဒဠိမသေသော ။ သိတိဘာဝံ ၊ ချမ်းမြေ့စွာဖြစ်သော ၊ နိဗ္ဗာနံ ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ၊ အဟံ ။ ဝါသည် ၊ ပဿယိ ။ မြင်ပြီ ။ ဘူတဒ္ဒိုတောဟု။ ဘုတ်ဖမ်းသော ၊ ပေါသော ၊ သတ္တဝါသည် ဘူတဂ္ဂါဟေနု ။ ဘုတ်ဖမ်းခြင်းဖြင့် ၊ ပီဠိတောဟု ၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ၊ ဘူဘသ္မာ ။ ဘုတ်မှ ၊ ပရိမုတ္တိယာ ၊ လွတ်ခြင်းငှါ ၊ ဘူတဝေဒေ ။ ဘုတ်ဆေးသမား ကို ၊ ဂဝေသေယျ ။ ရှာရာ၏ ။ ။ ဝေသမာနော ။ ရှာလတ်သော် ၊ ဘူတဝိဒူဟာသု ။ ဘုတ်မနှုတ်ရားကို ၊ ဒ္ဒိဋ္ဌေ ၊ ကောဝိဒံ ။ လိမ္မာသောဆေးသမား ကို ၊ ပသေယျ ။ မြင်ရာ၏ ။ သောဘူတဝေဒေါ ။ ထိုဘုတ်ဆေးသမားသည် ၊ တဿဘူတဝိဂ္ဂါဟာ ။ ထိုဘုတ်ပူးသောသူ၏ ၊ ဘူတံ ။ ဘုတ်ကို ။ ဝိဟနေ ၊ ဖျောက်ရာ၏ ၊ သမူလဗ္ဘ ။ ဘုတ်ဝင်ခြင်း၏အကြောင်းနှင့်တကွလည်း ။ ဝိနာသယေယ ။ ပျောက်ရာသကဲ့သို့ ၊ တာဝေ ။ ထို ၊ အတူသာလျှင်။ မဟာဝိရ ၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား ၊ အဟံ ၊ အကျွန်ုပ်သည် ၊ တမဂ္ဂါဟေနု ။ ကိလေသာတည်းဟူသော အရိုက်ဖြင့် ၊ ပီဠိတောဟု ၊ နှိပ်စက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍ ၊ တမတော ။ ကိလေသာအရိုက်မှ ၊ ပရိမုတ္တိယာ ၊ လွတ်ခြင်းငှါ ။ ဥာဏာသလောကံ ၊ ဥာဏ်အသင်းကို ၊ ဂဝေသာမိ ၊ ရှာဖွေ
ဒ္ဓံ ။ ။ အထ ၊ ထို့သို့ရှာဖွေသည်ရှိသော် ၊ ကိလေသဝေမသောနော ။ ကိလေသာအရိုက်ကို သုတ်သင်ကုတ်သော ၊ သကျမုနိ ။ သာကီဝန်မင်းသားဘုရားဖြတ်စွာကို ၊ အဒ္ဒသံ ။ မြင်ပြီ ။ သောသကျမုနိ ။ ထိုသာကီဝန်မင်းသားဘုရားမြတ်စွာသည် ။ မေ ။ ငါ၏ ။ တမ် ။ ကိလေသာအရိုက်ကို ။ ဝိနောဒေသိ ။ ဖျောက်တော်မူပေ၏ ။ ကိမိဝ ။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ။ ဘူတဝေဒေါ ။ ဘုတ်ဆေးသမားသည် ။ ဘူတိကံ ဘူတိကသ ။ ဘုတ်ပူးသောသူ၏ ။ ဘူတံ ။ ဘုတ်ကို ။ ဝိနောဒေယိ ။ ဖျောက်သကဲ့သို့တည်း ။ သံသာရသောတံ ။ သံသရာတည်းဟူသော အယဉ်ကို ။ သုဆိန္နံ ။ ကောင်းစွာဖြတ်ပြီ ။ တဏ္ဍာသောတံ ။

တဿာတည်းဟူသောရေအယဉ် ကို၊နိဝါရယိ၊တားမြစ်ပြီ၊ ၊သဗ္ဗတာ၊ ဘဝခပ်သိမ်းကို၊ဥဿုါတယိ၊ ခွာပြီ၊ ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဘုတ ဝေဠော၊ဘုတ်ဆေးသာမား၊သည်၊ မူလတော၊ ဘုတ်ဝင်ခြင်းအကြောင်းမှ၊ ဥဿုါတယိဟု၊ခွာသကဲ့သို့တည်း၊ ၊ဂရုဠော၊ ဂဠုန်သည်၊အတ္တာနော၊ ပိမိ၏၊တက္ခံ၊အစာဖြစ်သော၊ ပန္နဂံ၊နဂါးကို၊ နိသွာ၊မြင်၍၊ ဩပတတိယ ထား၊ကောင်းကင်မှသက်သကဲ့သို့၊ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနသတံ၊ယူဇနာတရာတိုင်အောင်၊မဟာသရီ၊သမုဒ္ဒရာကို၊ ဝိဂ္ဂေါဟေတိ ယထား၊ချောက်ချားသကဲ့သို့၊ ၊သောဂရုဠော၊ထိုဂဠုန်သည်၊ပန္နဂံ၊နဂါး ကို၊ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ အဓောသိသံ၊ ဦးစောက်၊ ဝိဟဋ္ဌယံဝိဟေဋ္ဌ ယန္တော၊ညှဉ်းဆဲလျက်၊သောဝိဟင်မော၊ထိုဂဠုန်သည်၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ ယေနကာမံ၊အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ပဋ္ဌမတိယထား၊ဖဲသကဲ့သို့၊တဝေ၀၊ထို အဝဂ္ဂသာလျှင်၊ မဟာဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ အာဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗလိ၊အား၊ကြီးသော၊ ဂရုဠောယတာ၊ဂဠုန်ကဲ့သို့ တည်း၊အသခ်ီတံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ရှာသည်ရှိသော်၊ဒေါသေ၊ ကိ သေသာအပြစ်တို့ကို၊အာဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဝိဂ္ဂါလယိ၊ခါပယ်ကပ်ပြီ၊ ၊ အနုဇ္ဇုရိ၊ အဝဇ္ဇမရှိသော၊ သန္တိပဒ၊ ပူပန်ခပ်သိမ်းငြိမ်းအေ ရာဖြစ်သော သန္တိပဒဟုဆိုအပ်သော၊ဓမ္မပဒ၊ကို၊ဝ ရေးမြတ်ကို၊ အာဟံ၊ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ၊ဂရုဠော၊ဂဠုန်သည်၊ ပန္နဂံ၊နဂါးကို၊အာဒါယ၊ ယူ၍၊ဝိဟာရုတိ ယထား၊နေသကဲ့သို့၊ ဇေတံ၊မြတ်ကို၊ ထိုတရားမြတ်ကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ဝိဟာ ရာမိ၊နေခဲ့၏၊ ၊အာသာ၀တီနာမ၊အာသာ၀တီ**အ**မည်ရှိသော၊လတာ၊ နွယ်သည်၊စိတ္တလတာ၀နေ၊စိတ္တလတာဥယျာဉ်၌၊ဝေတာ၊ပေါက်ရောက် ၏၊တ၊သော၊ထို**အာ**သာ၀တီနွယ်သည်၊ ဝ**သ**ဿတ**ယ**ေန၊ ဆယ်ရက် နှတ်ရှာလူမှာ **အ**ခန့်တ**ယ**ောင်ဖြင့်၊ ဇကံ**ဟ**လံ၊ **အ**သိ**း**တ**ကြ**ပ်။နိဗ္ဗတ္တ**တ**ော၊ သိ ၏၊တံ၊ထို**အ**သာ**သ**ာ**ဝ**တီနွယ်သိ**း**ကို၊ဘာ**ဝ**ရှေ**ဝ**ေ**လ**သတိ၊ ထိ**မ**ျှ**လ**ောက် **အ**ောင် တ**ယ**ောင်နှစ်သိ**း**အ**သ**ိ**း**ဝေ**း**သည်ဖြစ်လျက်၊**ဒ**ေ**ဝ**၊ နှတ်တို့သည်၊ ပယိရ**ပ**ါ**သ**နှင့်၊ ဆည်**း**ကပ်ကုန်၏၊ ဥတ္တ**မ**၊ **အ**ာ**သ**ာ**ဝ**ကိုနှတ်တတ်သော၊ **သ**ာ**အ**ာ**သ**ာ**ဝ**တီ**လ**တာ၊ ထို**အ**ာ**သ**ာ**ဝ**တီ နွယ်သိ**း**ကို၊ **ဒ**ေ**ဝ**နံ၊ နှတ်တို့ သည်၊ **ဝ**ေ**ဝ**ိ**ယ**ာ၊ သို့စင်ကလောက်ချစ်ခင်၏၊ ၊**သ**တ**သ**ဟ**သ**ံ၊ ကမ္ဘာ တ**သ**ိန်**း**ကို၊ဥ**ပ**ါ**ဒ**ါ**ယ**၊**အ**စ**ပ**ြု**၍**၊ မ**ရ**ိ၊**အ**ရှင်ဘုရား၊ တံ၊ထို**အ**ရှင်ဘုရား**က**ို၊ **အ**ဟံ၊**အ**ကျွန်ုပ်သည်၊ ပ**ရ**ိ**စ**ေ**ယ**၊လုပ်ကျွေ**း**ဆည်**း**ကပ်ပါ၏၊**သ**ာ**ယ**ံ**ပ**ါတံ၊ ညဉ့်နံ**နက်**၊**နမ**သ**သ**ာ**မ**ိ၊ရှိခိုး**ပ**ါ၏၊ ကိမိဝ၊**အ**ာ**ဘ**ယ်ကဲ့သို့နည်း၊**ဒ**ေ**ဝ**၊**နှ**တ်တို့

သည်၊အာသာ၀တိယထား၊အာသာ၀တိနွယ်သီးကိုညဉ့်နံနက်သည်းကပ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ၊ပါရိစရိယား၊လုပ်ကျွေးခြင်းသည်၊အ၀ဏ္ဏား၊အကျိုးမပြုံ၊နမဿနား၊ဂိုဏ်းခြင်းသည်၊အမောဃာ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်သာတည်း၊ဒုရဝကံ၀ိ၊ တသိန်းကမ္ဘာအ၀ေးမှာကလာသည်လည်း၊ သန့်ဖြစ်လျက်၊ဓံ၊ဝါ့ကို၊ အယံခေ၊ဟာ၊ ဤဗုဒ္ဓပွါခဏာသည်၊ နဝိရာ၀ယိ၊ မရှတ်ယွင်းစေ၊ ၊ဘဝေ၊ဘ၀သံသရာ၌။ အဟံ၊ဝါသည်၊ ပဋိသန္ဓိ၊ပဋိသန္ဓေကို၊ဝိစိနန္တော၊ရှုးစမ်းဆင်ခြင်သည်ဂိုသော်၊နပဿာမိ၊မမြင်၊နရုပမိ၊ဥပမိမရှိ၊ဝိပ္ပယုတ္တာ၊ဥပမိနှင့်မယှဉ်၊ဥပသင်္ကော၊ကိုလေသာမီးငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊အာဟံ၊ဝါသည်၊ စရामိ၊ကျင်လည်ရ၏၊ ၊ပဒုမံနာမ၊ပဒုမာမည်သည်ကား၊သူရိယရံသေန၊ နေရောင်ဖြင့်၊ပုပ္ပတိယထား ပွင့်သကဲ့သို့လည်း၊တထေ၀၊ထို့အတူသာလျှင်၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးမြတ်သောလို့လဂ္ဂိတော်မူသော အာရုဝဏ္ဏား၊အာဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဒ္ဓရံသေန၊ သမ္ဗုဇ္ဈတဉာဏ်ရောင်ဖြင့်၊ဝုဋ္ဌိတော၊ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ၊ဗလကယောနိမှိ၊ဗျိုင်းအောက်မျိုး၌၊ပုမော၊အမှိုသည်၊သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ မေဃော၊ရိုးသားတို့သည်၊ ဂဇ္ဇမာနော၊ ထစ်ကြိုးကျွန်သည် ဂိုသော်ကား၊ တာ၊ထိုဗျိုင်းအောက်တို့သည်၊သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဂ ဇ္ဇ၊ကုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏ္ဍာ၊ယူ
ကုန်၏၊ ၊ယာ၀၊အကြင်မျှလောက်၊ မေဃော၊ ရိုးသည်၊ နဝ ဇ္ဇတိ၊ မရှာသေး၊ တာ၀၊ထိုမျှလောက်၊ စိရမ်း ကြာမြင့်စွာလည်း၊ ဂ ဇ္ဇ၊ကုယ်ဝန်ကို၊ခေ၊ရှေ့ဆိုး၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ မေဃော၊ ရိုးသည်၊ပ၀ဿတိ၊ရှာ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဘာရတော၊ ကိုယ်ဝန်မှ၊ပရိ ရုန္ဓန်၊လွတ်ကုန်၏။ ၀ဿမေဃေန၊ တရားတည်းဟူသော ရိုးဖြင့်၊ဂဇ္ဇ တော၊ထစ်ကြိုးသော၊ပဒုမုတ္တရေ ဗုဒ္ဓသား ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ဝ၀ဿမေ ဃ ဿ၊တရားတည်းဟူသောရိုးသံ၏၊သဒ္ဒေန၊ အသံဖြင့်၊ဝ၀ဂဇ္ဇ ။တရား တည်းဟူသော ကိုယ်ဝန်ကို၊ အ၀ဏ္ဏိ၊ယူပြီ၊ ၊သတာသဟဿံ၊ကပ်တသိန်းကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ ပုညဂဇ္ဇ ။ ကောင်းမှုတည်းဟူသောကိုယ်ဝန်ကို၊ အာဟံ၊ဝါသည်၊ခ၊ရေမိ၊ဆောင်၏၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ဝ၀ဿမေ ဃ ဿ၊တ ရား၊တည်းဟူသောရိုးသည်၊နဝ ဇ္ဇ တိ၊ မရှာသေး၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဘာ ရတော၊ကိုယ်ဝန်မှ၊ နပ္ပမုစ္စာမိ၊မလွတ်ရ၊ ၊သကျမုနိ၊ သာကိ၀နဲ့ပင်းမျိုးမှဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား။ တုဝံ၊အရှင်ဘုရားသည်။ ဂုဏ္ဍေ၊ဇွဲလျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ကဝိလ ဝ ဏ္ဍ ဝေ၊ကဝိလ ဝ တ်ပြည်၌၊ ဝ၀ဿမေ ဃ ဿ၊တ ရား၊တည်းဟူသောရိုးဖြင့်၊ ဝ ဇ္ဇ သိ။ဟောကြား သောတွေ့ရှာ ဧ ။ တော်မူ

ဏ္ဍ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘာရုတောဝ၊ ကိုယ်ဝန်မှ၊ပရိ
ဗုဇ္ဈိ။လွတ်ပြီ။ ၊သုညတံ၊သုညတမဂ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ အနိမိတ္တဗျ၊
အနိမိတ္တမဂ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊အထ၊ထိုမှဘာပါ၊၊အပ္ပဏိဟိဘဝ်စ၊အပ္ပဏိ
ဟိတမဂ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊စတုရော၊လေးပါး၊ကုန်သော၊ ဖလစ၊ဖိုလ်ဘို
ကိုလည်း၊ကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း၊ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊တရား၊တို့ကို၊အဟံ၊
ဝါသည်၊ဝိဇာယိ။ ဖြစ်စေသောအား၊ဖြင့်မှေ့ဖွဲ့ပြီ။ ၊ဒုတိယဘာဏဝါ
ရံ၊ဒုတိယဘာဏဝါ၊တည်း။ ။အပရိ၊မေ၊ယျ၊ နှစ်တို့ဖြင့်မ၊ရေ၊တွက်နိုင်
သော၊ဥမ္မာ၊တသိန်း၊ကို၊ ဥပါဒါ၊ယ၊ခဲ့၍၊ တဝ၊အ၊ရှင်ဘုရား၏။ သာသနာ
အဆုံး၊အမ၊ကို၊ ပ၊ဠေ၊ဖေ၊တောင့်တ၏။ မေ၊ဝါသည်၊ သော၊ဒေ၊ဠော၊ထို
အကျိုး၊ကို၊အနုပ္ပဇ္ဇော၊အ၊စဉ်၊ရောက်အပ်ပြီ၊ အနုဇ္ဇ၊ရံ၊ဖြတ်သော၊သန္ဓိ
ပဒံ၊ပြင်း၊ရာနိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပဇ္ဇံ၊ အ၊စဉ်၊ရောက်ပြီ၊ ၊ပါ၌ဦး၊ကော၊ ပါ၌ဂ
အမည်ရှိသော၊ဗုဒ္ဓသိယထာပိ၊ ပဒုမုတ္တ၊ရ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား တပည့်ပါ၌ဂ၊ရ
ဟန်း၊ကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း၊ဝိနယေ၊ဝိနည်း၊ဝိဒူ၊ကတ်၌၊ပါ၊ရေ၊မိ ပ၊ဠော၊အပြီး
အဆုံး၊သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ဝါနှင့်၊ သမ္ပယုတ်မော၊တူသော သူသည်၊နု
အတ္ထိ၊မရှိ၊အဟံ၊ဝါသည်၊သာသနံ၊သာသနာ၊တော်ကို၊ ဝ၊ရေ၊မိ၊ဆောင်
၏ ဝိနယေ၊ဥဘတောဝိဘင်း၌လည်း၊ကောင်း၊ ခန္ဓကေ၊ပိစ၊ မဟာ၊ဝါ၊ဂူ၌ဝါ
ပါ၌ဦး၌လည်း၊ကောင်း၊တိ၊ကဏ္ဍေ၊ဒေစ၊တိ၊ကသ်ဃ၊ဒီ၊သိသ် စသည်၌လည်း
ကောင်း၊ပဠေ၊ကေ၊ပရိ၊ဝါ၌လည်း၊ကောင်း၊ ဇော၊ဤ၊ဝိနည်း၊ဝါ၊ကျမ်း၌၊အ၊ဠ
ရေ၊ဝါ၊အ၊ဠ၊ရာ၌လည်း၊ကောင်း၊ဗျ၊ဠ္ဠ၊နေ၊ဝိ၊ဝါ၊ပုန်၊ဝါ၊ကျ၌လည်း၊ကောင်း၊မေ
ဝါ၊အား၊ဝိမတိ၊ယဲ့မှား၊ခြင်း၊သည်၊နတ္ထိ၊ မရှိ၊နိဂ္ဂ၊ဟော၊စ၊ ပါ၊ဒိ၊ဆ္ဆ၊ရ၊ဟန်း၊ကဲ့နှိပ်
ခြင်း၌လည်း၊ကောင်း၊ပန္ဒိ၊ကမ္ဘေ၊စ၊ အာ၊ပတ်ကို၊ကု၊ခြင်း၌ လည်း၊ကောင်း ဌာ
နာ၊ဌာ၊နေ၊စ၊ အ၊ဟု၊တ်သည် မ၊ဟု၊တ်သည်၌လည်း၊ကောင်း။ ကော၊ဒေ၊
လိ၊ဌာ၏၊ဩ၊ဿ၊ဝါ၊ရ၊ကေ၊စ၊ကံ၊ပြင်း၊သော၊ရ၊ဟန်း၊ကို၊လွတ်ခြင်း၌လည်း၊ကောင်း
ဝ၊ဌာ၊ပ၊နေ၊စ၊အာ၊ပတ်မှ ထ၊စေ၊ခြင်း၌လည်း၊ကောင်း။ သ၊ဗ္ဗ၊ဌ၊အ၊လုံ၊ရုံ၊သော
အ၊ရာ၌၊ပါ၊ရ၊ဂ်တော်။ ကပ်၊တ၊ဘ၊ဂ်သို့ရောက်၏၊ ဝိနယေ၊ဝိနည်း၌လည်း
ကောင်း၊ခန္ဓကေ၊ဝါ၊ဝိ၊ ခ၊ဏ္ဍ၌လည်း၊ကောင်း။ ပ၊ဒ၊ဟ၊တိ၊ကာ၊ပုန်ကိုလည်း
ကောင်း၊အ၊ဟံ၊ဝါသည်၊ နိ၊ဗ္ဗ၊ဝိ၊ဌ္ဌ၊ထား၍၊ ဥ၊ဘ၊တော၊အ၊ထက်၊အ၊ဂ်
နှစ်ဘက်တို့မှ၊ ဝိနိ၊ဝေ၊ဌ္ဌ၊တွ၊ဖြေ၍၊ ရ၊သ၊တော၊ကိ၊စ္စ၊အား၊ဖြင့်၊ အ၊ဟံ၊ဝါ
သည်၊ဩ၊သ၊ရ၊ယ္ယ၊သွင်း၊နိုင်၏။ ၊နိ၊ဂ္ဂ၊ဟ၊ယ၊၊ ဝိ၊ဂ္ဂ၊ဟ်၌၊ သ၊ကု၊သ၊လော၊
အ၊လွန်လိ၊မ္ပ၊၏၊အ၊ဌ၊ဟ၊ဒ္ဌ၊စ၊အ၊ကျိုး၊ရှိသည်မ၊ရှိသည်၌လည်း၊ သ၊ကု၊သ
ဝ၊လော၊အ၊လွန်လိ၊မ္ပ၊၏၊ မ၊ယော၊ဝါသည်၊ အ၊ဒ္ဓ၊ဿ၊တ် မ၊သိ၊အ၊ပ်သော၊အ၊ရာ

သည်၊ နတ္ထိ။မဂ္ဂိ။ သတ္ထုသာသနေ၊ ဗြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ဇေတ္တေ၊တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။ ၊အာဠာယနုဒေါသ၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သက္ခ ဝုတ္ထသ၊သာကိ၀နိ မင်းသား ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာ တော်၌။ရှုပဒဏ္ဍော၊ သတ္တောတရား၌လိမ္မာ၏၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ဂဒ်ံ၊ ယုံမှား၊ခြင်းကို။ဝိနောဒေမိ။ဖျောက်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ သံသယံ၊ယုံမှား၊သံသယကို၊ဝိနောဒမိ၊ဖြတ်၏၊ ပဒံ၊ရှေ့၊ပုဒ်၌လည်း၊ကောင်း၊ အနုပဒ၊ဟောပိ၊နေ၊ပုဒ်၌လည်း၊ကောင်း၊ဒဏ္ဍ၊ရှေ့ဟောပိ။ တလုံ၊တလုံ၊သော၊အာဇ္ဇ ရာ၌လည်း၊ကောင်း၊ဗျဉ္ဇနံ၊ပုဒ်ဝါကျ၌လည်း၊ကောင်း။ နိဒါနေ၊နိဒါန်း၌လည်း၊ ကောင်း။ ပရိယောသာနေ၊ နိဂုံး၌လည်း၊ကောင်း၊သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံ စုံသော

ဒေ အာရာဒ္ဓ၊အာဟံ၊ငါသည်၊ကောဝိဒေါ၊လိမ္မာ၏။ ၊ယထာပိ၊လောကူပမာ၊အာ ဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ဗလ၀ါ၊အား၊ငါး၊ပါး၊ရှိသော။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ပရန္တံ၊ပေ၊ ရှိသူတို့ကို၊နိဂ္ဂဏှိတွာ။နှိပ်၍။သဂါမံ၊စစ်မြေ၊ပြင်ကို၊ဝိဇိနိတွာ၊အောင်၍ တဏ္ဍုလံ၊ထိ၊အောင်ရာ၊အခေါ်၊နှင်ရုံ၊ မြို့ကို၊မောပယေ၊တည်ရာ၏၊ ၊ပါကာရံ၊ ဝံတိုင်းကိုဝင်း၊ ပရိက္ခိပ္ပ၊ဝိ၊ ကျုံးကို၊လည်း၊ကောင်း၊ ဇေတိကံ။ တံခါးကို လည်း၊ကောင်း။ဒွါရ၊ကောဋ္ဌကံ၊တံခါး၊မုတ်ကို၊လည်း၊ကောင်း၊ဝိဝိ၊ဖေ၊ဟုံ၊အ ထူးထူး၊အပြား၊ပြား၊ရှား၊ကုန်သော၊အနုဒ္ဓိ၊ကေစ၊ပြတ်ကို၊လည်း၊ကောင်း၊နဂ ရေ၊မြို့၌၊ကာရယေ၊ပြုစေရာ၏၊သော၊ထိမင်းသည်။ တဏ္ဍု၊ထိ၊မြို့၌၊သိပယ်ပ ဋိ၊ခံ့ခိုင်၊ခရိုး၊လမ်းမကို၊လည်း၊ကောင်း။ စစ္စရေ၊ ခရိုး၊စင်ကို၊လည်း၊ကောင်း၊သုဒိ တဏ္ဍံ ကောင်းစွာ ဝေဘာနိအင်သော၊ အာနေ့ရှုပဏ်။ အိမ်ရှေ့ကို၊လည်း ကောင်း၊အဏ္ဍာနဏ္ဍပိနိ၌ဆွယ်၊ အာကျိုးရှိ၊အာကျိုးမဲ့ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းဌာ၊စွမ်း နိုင်သော၊သတ်ဝတ်ရုံးတရား သဘင်ကိုလည်း၊ကောင်း။ ကာရယေ၊ဖြို ရာ၏။ အမိတ္တာနံ၊ရန်သူတို့ကို၊ နိဗ္ဗိသေ၊ရန်ပစက်ခြင်ဌာ၊လည်း၊ကောင်း၊ ဆိဒ္ဒါ၊ဆိဒ္ဒ။ အာပြစ်ရှိ၊အာပြစ်မဲ့ကို၊လည်း၊ကောင်း၊ဖောနိတုံ။ သိခြင်းဌာ၊လည်း ကောင်း၊ဗလကာယ သ။ ဗိုလ်အပေါင်းကို။ ဂဏ္ဍာယ၊ စောင့်စိပ်သောဌာ၊ လည်း၊ကောင်း။ သောရုစာ၊ထိ၊မင်းသည်၊သေနာမစ္စံ၊ အာမတ်စစ်သူကြီး ကို၊ဌပေသိ၊ထား၏။ ၊ဘဏ္ဍာ သ၊ဥစ္စာ ကို၊အား၊ကုန်ထွက်ယား၊စောင့်ရှောက် စိပ်သောဌာ၊ နိ၀ေ၊နကုသသံ၊သို့မှီး၊ခြင်း၌လိမ္မာသော၊ နရံ၊လူကို၊မော၊ဝါ၏။ ဘဏ္ဍံ၊ဥစ္စာသည်၊ မာ၀ိ၊နသိတိ၊ပျောက်စီး၊လင့်ဟု၍၊ သောရုစာ၊ထိ၊မင်း သည်၊ဘဏ္ဍာ၊ရုက္ခံ၊ ဘဏ္ဍာ၊စိုး၊အာရာကို၊ဌပေသိ၊တား၏။ သော၊အာမ၊ဠေ၊ ထိ၊အာမဟ်သည်၊ ရညော၊မင်း၊အား၊ မမ၊ဘောဂ၊ဗြတ် နှင့် သော၊သ၊ဘော၊ရှိ၏။ ယာ သ၊ အကြင်မင်း၏၊လည်း၊ ၀ဠဿိ၊ ဒုစ်ကြီး၊အပ်ကို၊ ဒုန္ဓကိ၊အလိုရှိ၏၊

အာသဟာမစ္စသ၊ထိုဒုမတ်အား။ ဝိတ္ထာသ၊အဆွေ ခင်ပွန်းသတောကို။ ပဒိုပဒ္ဓိတုံ၊ကျင့်စိမ့်သောဌာ။ အမိကရေဏံ၊ တရားသူကြီးအရာကို။ ဒေသိ၊ ပေး၏။ ။ဥပ္ပါဒေသု၊တိတ်နိမိတ်ကိုဖြစ်လည်းကောင်း။ နိမိတ္တေသု၊နိမိတ်ကိုဖြစ်လည်းကောင်း။ လက္ခဏေသု၊ လက္ခဏာကိုဖြစ်လည်းကောင်း၊ကောဝိဒံ၊လိမ္မာသော၊အစ္ဆာယကံ၊ သဒ္ဓေယ်ကံ၊သော၊ မန္တဝေါ၊မန္တရားပုဒ်ကိုဆောင်သောပုဏ္ဏားကို။ သောဘတေ၊ထိုမင်းသည်၊ ပေါရောဟစ္စေ၊ပုရောဟိတ်အရာ၌။ ဌပေသိ၊ထား၏။ ။ဗောဓိ၊ ထိုအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ဧတ္ထိယောတိ၊မင်ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊အပြားအား ဖြင့်ဆိုအပ်၏၊စက္ခုပါကော၊စက္ခုဝတ်သည်၊ ဒုက္ခိနံ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက် သောသူကို၊ရှေ့တော်ဟူ၀၊စောင့်သက်ဘို့၊သဒါ၊အာခါခပ်သိပ်း၊ရှာဇာနံ၊မင်း ကို၊ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ ။တထေ၀၊ ထို့အတူသာလျှင်၊ မဟာဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိ၊တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊တို့၊ အရှင်ဘုရား၊ကို၊ဟတာ ဝိဇ္ဇော၊သတ်အပ်ပြီးသောရန်သူရှိသော၊ခတ္တိယော၀၊ မင်းကဲ့သို့၊ဟတာ ဝိဇ္ဇော၊သတ်အပ်ပြီးသောအတွင်းရန်သူရှိသော၊ သဒ္ဒေ၀ကသ၊ နတ်နှင့် တကွသောလူများ၏၊ဓမ္မရာဇာတိ၊ဓမ္မရာဇာတရား၊မင်းဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ် ၏။ ။ဘိတ္ထိ၊ယေ၊တိတ္ထိတို့ကို၊ နိဟန်တွာန၊ နှိပ်နှင်း၍၊ သသေနကံ၊စစ် သည်နှင့်တကွသော၊မာရေ၊မာရ်ကိုလည်း၊နိဟ၊နိ၀တ္ဝာ၊နှိပ်၍၊တမန္ဓာ၊ကာ ရံ၊မောဟတည်း၊ဟူသော၊အဇိက်တိုက်ကို၊ ဝိ၀မိတ္ဝာ၊ဖျောက်လွင်၍၊ဓမ္မန ဂရံ၊ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်စသော တရား၊တည်း၊ဟူသောဓြို့ကို။ မာ၊ပယိ၊ဘုန်းဆင်း တော်မူ၏။ ။တတ္ထ၊ထိုတရား၊တည်း၊ဟူသောဓြို့၌။ သိလံ၊သီလသည်၊ပါ ကာရိကံ၊ တံတိုင်း၊တည်း၊ဟူသော အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ဥာဏ်တော် သည်၊ဒ္ဝါရေ၊ကာ၌ကံ၊ တံခါး၊မတ်တည်း၊ဝိ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူ သောအရှင်ဘုရား။တော၊အရှင်ဘုရား၏၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရား၊သည်၊ သေလိကာ၊ တံခါ၊တိုင်တည်း။ သံ၀ရော၊ သံ၀ရသည်ကား။ ဒ္ဝါရ၊ပါ၊လော၊တံခါး၌း တည်း၊ သတိ၊ပဌာနံ၊ သတိ၊ပဌာန်သည်၊ အဋ္ဌာ၊ဌံ၊ပြေ၊စပ်စင်တည်း၊ မုဒေ။ ဗြတ်စွာဘုရား၊တော၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပညာ၊ပညာ၊ကော၊သည်၊စဉ်ရံ၊ခရီး လမ်းတည်း၊ဓုဇ္ဇ၊ပါ၊ဒ္ဓ။ ဓုဇ္ဇ၊ပါ၊ဒ်သည်ကား၊ သိဃ်ာ၊ခုံ၊ခရီးလမ်း၊မတည်း ဓမ္မ၊ဝိ၊ထိ၊ တရား၊တည်း၊ဟူသော ခရီး၊ကို၊ သုမာ၊ဝိ၊တာ၊ ကောင်း၊စွာဘုန် ဆင်း၊အပ်ပြီ၊သုတ္တန်ကို၊ သုတ္တန်သည်လည်း၊ကောင်း၊ အာဘိ၊ဓမ္မ၊ အာဘိ၊ဓမ္မာ သည်လည်း၊ကောင်း။ ဝိနယ၊ ဝိနည်း၊သည် လည်း၊ကောင်း၊ ကေ၀လံ၊ အလုံး၊ရုံ၊သော။ နဝင်္ဂုတ္တ၊ဝစနံ၊ အင်္ဂါကိုး၊ပါး၊ရှိသော ဗြတ်စွာဘုရား၊ကော၊

လောဘသည်လည်းကောင်း၊ သော၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏ ဓမ္မသဘာ၊ တရားသာဘင်တည်း။ ။သုညတံ၊ သုညတဝိမောက္ခ သည်လည်းကောင်း၊အနိမိတ္တ၊ အနိမိတ္တဝိမောက္ခသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဏိဟိတံ၊ အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရော။ဝိ ဟာရသည်လည်းကောင်း၊အာနေဉ္ဇော၊အရူပါဝစရေ့ဈာန်သည်လည်းကောင်း နိရောဓော။နိရောဓသမာပတ်သည်လည်းကောင်း။ သော၊ ဤတရားသ ဘောသည်၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မဂူဟံ၊တရားအထွဋ်တည်း။ ။ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊အမြတ်ဟူ၍၊နိဗ္ဗိဇ္ဇော၊ထား၊အပ်သော၊ ပဋိ ဘာနေ၊တာ၊ဏာခြင်းထင်ခြင်းဌာလည်းကောင်း ကောဝိဒေါ၊လိမ္မာသော၊ နာမေန၊အမည်အား၊ဖြင့်၊သင်ရိုကျိုးမှ၊သော၊ နာမေန၊အမည်အား၊ဖြင့်၊သင်ရိုကျိုးမှ ရာမဏေ၏သည်ကား တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ ခမ္ဘ၊ဟု နာပဘိ၊ တရား၊စစ်သူကြီး၊တည်း။ ။မုနေ မုနိ ငါ၊ပါ၊နှင့်ပြည့်စုံ၊တော်မူသော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ရုတ္တ၊ပါ၊တရုဿ၊လော၊ရုဝ ပဒိ သန္ဓေ၌လိမ္မာသော။ဗုဒ္ဓိယား၊တန်ခိုး၊ဖြင့်၊ပါ၊ဒိ ၀ ၊တော၊ ပြီးဆုံး၊ခြင်း၊သို့ ရောက်သော၊နာ၊မေန၊အမည်အား၊ဖြင့်၊ကောလိတော၊နာမ၊ကောလိတ၊မည် သောမ၊ထေရ်သည်၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ ပေါ၊ရောဟိ၊ဣတော၊ ဝုဂ်ရောဟိတ် ဝုဏ္ဏော၊တည်း။ မုနေ၊မုနိ ငါ၊ပါ၊နှင့်ပြည့်စုံ၊တော်မူသော၊အရှင်ဘုရား၊ ပေါ ရာဏ၊ကဝံ၊သ၊ရော၊ရှေး၌ဖြစ်သော၊ဘုရား၊ပန္နေ၊ကဗုဒ္ဓါ၊အ ရိယ၊တို့၏ အနန္တ ကိုဆောင်တတ်သော။ဥဋ္ဌ၊တော၊ဖော၊ထက်သော၊တန်ခိုး၊ရှိသော၊ဒုရာသ၊ဒါ ချဉ်း၊ကပ်နိုင်ခဲ၊သော၊ ရုတ၊ဘါ၊ဒိ ၊ရုဏော။ ရုတ၊ဝင်ကို ဖြိုမွမ်း၊ခြင်း၊ဂုဏ်ဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊ ဖြတ်သော အရှင်မဟာ၊ကဿပမ၊ထေရ်သည်၊ တဝ၊ ရှင်တော် ဘုရား၏။ အာ၊ဟု၊ဒေ၊သော၊ တရား၊သူကြီး၊တည်း။ ။မုနေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဗဟု၊သု၊တော၊မျှား၊သော၊အကြား၊အဖြင်ရှိ၊သော၊ခမ္ဘ၊ရော၊တရား၊ကို၊ဆောင် သော၊သာ၊သ၊နေ။သာ၊သ၊နာ၊တော်၌၊သဗ္ဗ၊ပါ၊ဠိ၊ဗ၊အလုံး၊စုံ၊သာ၊ဗရိယတ်ကို ရှုတ်တတ်သည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ နာ၊မေန၊အမည်အား၊ဖြင့်၊ အာ၊နန္ဒော၊နာ၊မ၊ အာ၊နန္ဒါ၊အမည်တော်ရှိ၊သော၊မ၊ထေရ်သည်။တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ခမ္ဘါ၊ဂုဏ်တော် တရား၊ဘဏ္ဍာ၊စိုး၊တည်း။ ။ဒေ၊တော၊ဗျ၊ ဤအလုံး၊စုံ၊သော၊ရဟန်း၊တို့ကို၊ အတိက္ကမ္ဘ၊သာ၊လွန်၍၊မ၊ဟော၊သိ၊ ဘိ၊လက္ခဏ၊စ၊သည်ကေ့း၊ဓူ၊ဂုဏ်အထူ၊ကို ဆည်း၊ပူ၊ရာ၌၊ လေ့ကျက်ပြီး၊သော၊ ဘ၊ဝ၊ဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ဝိ၊နိ၊ဆ္ဆယ်၊အ၊ဆုံ၊အ၊ဖြာ၏ကို၊ ပါ၊ဒါ၊သိ၊ပေး၊တော်မူ၏၊ ဇိ ညူ၊ဒ၊ သိတံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်ဟော၊တော်မူ၊အပ်သော၊ ဝိ၊နယ်၊ဝိ၊ဍည်း၏ကို၊ ပါ ဒါ၊သိ၊ပေး၊တော်မူ၏။ ။ယော၊ကော၊စိ၊အ၊ဝ၊တ်မ၊ရှိ၊သော၊ ဗုဒ္ဓ၊သာ၊ကော၊

မြတ်စွာဘုရား၏ဘပည့်သည်၊ဝိနယေ၊ဝိနည်းခ၊ ပဋ္ဌိ။ပြဿနာကို၊ပုဗ္ဗတိ၊ မေး၏၊တဗ္ဗ၊ထိုသို့မေးရာ၌၊မေ။ငါအား စိန္တနာ၊ကြံစည်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊တညေဝ ဗ္ဗံ၊ထိုမေ'သောအနက်ကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ငါသည်။ဂ.ထေ ၆။ ပြေနိုင်၏၊ ဗုဒ္ဓကျွေတ္တမှိ၊ ဘုရားတည်းဟူသောခေတ်၌။ ယာ၀တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သောသတ္တ၀ါတို့သည်၊ သန္တိ။ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသတ္တ၀ါတို့တွင်၊မဟာမုနိ'၊မြတ်စွာဘုရားကို။ဌပေတွာ၊ထား၍၊ဝိနယေ ဝိနည်းခ၌၊ သဒ္ဓိသော၊တူသောသူသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဘိယျော၊ လွန်သောသူ သည်၊ကုတော၊အဘာယမ္ပာ၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ၊ဘိက္ခုသံ ဃော၊ရဟန်းသံဃာခ၌၊နိသိဒိတွာ၊ထိုင်နေ၊တော်မူ၍၊ ဂေါတမော၊ဂေါတမ အာမည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဝိနယေ၀၊ ဥဘတောဝိဘင်းခ၌ လည်းကောင်း၊ခန္ဓကေသု၊မဟာ၀ါဂတို့ခ၌လည်းကောင်း၊ဥပါလိသ ဥပါလိနှင့်၊သမော၊တူသောသူသည်၊နတ္ထိ။မရှိ၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ဝဇ္ဇသိ၊မိန့်တော်မူ ၏။ ၊ယာ၀တာ၊အကြင်မျှလောက်၊ ဗုဒ္ဓဘာဏိတံ၊မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူ**အပ်**သော၊ နဝင်္ဂသတ္ထုသာသနံ၊ ၉ဝင်္ဂါကိုးပါးရှိသောမြတ် စွာဘုရားသာသနာတော်သည်၊ **အ**ဏ္ဍိ၊ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထို**အ**လုံး၌သည်၊ ဝိနယောဂဓံ၊ ဝိနည်းခ၌**အ**ကျုံ၊ဝင်၏၊ ဝိနယမူလပဿိ၊နော၊ ဝိနည်း၏**အ** ကြောင်းကိုရှုလေ့ရှိသော၊ ၊မမ။ငါ၏၊ ကမ္ပံ၊အမှုကို၊သရိတွာန၊အောက် မေ့၍၊သက္ကပုဂ်ဝေါ၊သာကီ၀င်မင်းသားတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ဂေါ တမော။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာခ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ထိုင်နေ၍၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊မြတ်သောအရာ၌၊မံ၊ငါ့ကို၊ဌပေသိ၊ထား တော်မူ၏။ ၊သတသဟဿံ။ကပ်တသိန်းကို၊ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ဆုမံ ဌာန်း၊ဤအရာကို၊အပဋ္ဌယိ'၊တောင့်တပြု၊မေ၊ငါသည်၊ သောအဋ္ဌော၊ထို အကျိုးသို့၊အနုပ္ပတ္တော၊**အ**စဉ်ရောက်အပ်ပြီ၊ဝိနယေ၊ဝိနည်းခ၌၊ပ'ရဂ်တော၊ ကပ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီ။ ၊သက္ကာနံ၊သာကီ၀န်မင်းတို့၏၊နန္ဒိဇနနော၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ကပ္ပကော။ဆင်တော်သည်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊**အ**ဟံ၊ငါသည်၊**အ**ဟေသိ'၊ဖြစ်ဘူး၏။ တံ**ဓ**ာဘိ'၊ထိုရှေး၌ဖြစ်ဘူ၊သော ဆင်တော်သို**ဓ**ာတ်ကို။ ဝိ**ဓ**ယိတွာန၊စွန့်ပယ်၍၊ မဟာသိ၊နော၊ သိလက္ခန္ဓစ သည်ကျေ'ုးဂုဏ်**အ**ထူးကို ဆည်းပူးရှာဖီးတော်မူလေ့ရှိ၊သော ဗြတ်စွာ ဘုရား၏၊ပုတ္တော၊သား**သ**ည်၊ **ဓ**ာတော၊ဖြစ်ပြီ။ ၊ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ၊ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ကပ္ပ၊ကပ်၌၊ **အ**ဠ**ဓ**ိသောနာမ၊**အ**ဓ္ဓ ဿ**ဓ**ာ**အ**ပည်ရှိ**သ**ော၊ ခတ္တိယောမင်းသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ **အ**နန္တ**ဓ**ေ**ဓ**ော၊

အာဆုံးမရှိသောတန်ခိုးရှိ၏။အပိတယသော၊မနှင်းယှဉ်နှင်သောအခြိုအရံ ရှိ၍၊ဘူမိပါလော၊ မြေကိုးစောင့်၏။ မဟာဒွေးနှာ၊ ချားသောဥစ္စာရှိ၏။ ၊ အာဟံ၊ သည်၊တာသ၊ ထိုအဋ္ဌသမင်း၏၊ဝုဏ္ဏား၊သား၊ဖြစ်သော၊စန္ဒနော နာမ၊စန္ဒနအာမည်ရှိသော၊ခတ္တိယော၊မင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဇာတိမဇေ နစ၊ဇာတိမာန်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ယသဘောဝမဇေနစ၊အခြိုအရံဥစ္စာမာန် ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆွေ၊ခက်ထန်၏၊ ၊သဇ္ဇာလက်ဝတ္ထုသိတာ၊ အလုံးထုံကုန်သော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ တိဝေပ ဘိန္နာ၊ နှစ်ဘက်နံပါးနှိပ်တိအား၊ဖြင့်သုံးပါး၊ဝေ၌ ယိုစီး၊ကျ၊သောအရေ၊ရှိကုန် သော၊မာတင်္ဂ၊မာတင်အမျိုး၊လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂသတသဟဿာ နှိ၊ဆင်တသိန်းတို့သည်၊ဖံ၊ငါ့ကို၊ ၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း။ ပရိဝါ၊ရှေ့နှင့်၊ခြိုရံ ကုန်၏၊ ၊သဗလေတိ၊ ဒိဝိဒိုလ်ပါတို့ဖြင့်၊ပရေတော၊ ခြိုရံအပ်သည်ဖြစ် ၍၊အာဟံ၊ငါသည်၊ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ဂန္ဓုကာမကော၊သွား၊လိုသည်ဖြစ် ၍၊သရိကံနာဂံ၊ သရိကဆင်ကို၊အာရုယ္ဟ၊စီး၍၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ နဂရာ၊ ဗြိမှာ၊နိက္ခမိ၊ထွက်ပြီ၊ ၊စရေ၊ဟောနစ၊ဂရေ၊နှင့်လည်း။ သမ္ပန္နော ပြည့်စုံ သော၊ဂုဏ္ဍနွေ၊ လုံ၍ခြုံသောတံခါး၊ရှိသော၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်း၊စွာ စောင့်အပ်သော ဇူ၊ခြေရှိ၊သော၊ ဒေဝလောနာမ၊ ဒေဝလအမည်တော်ရှိ သော၊သမ္ဘုဒ္ဓေ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊မေ၊ငါ၏၊ဝုရုတော၊ရှေ့မှာ၊ အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သိရိကံနဂံ၊သိရိကမည်သောဆင်ကို၊ ပေသေတွာ၊ ချုန်းမှင့်၍၊ဗုဒ္ဓံ၊ဒေဝလအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာသာဒယိ၊ တိုက်ခွေ့ပြီ၊ တတောတဒါကာလေ၊ထိုသို့တိုက်ခွေ့သောအခါ၌၊ သံဓာ တကောပေါ၊ကောင်းစွာဖြစ်သောအမျက်ရှိသော၊ သောနာ၊ဝေါ၊ထိုသိရိ ကသဆင်တော်သည်၊ပဒံ၊ခြေကို၊ခုန္ဓရတော၊ကြွနှင့်၊ ၊ရုဏ္ဏမနံ၊အာမျက် ထွက်သောစိတ်ရှိ၊သော၊နာဂံ၊ ဆင်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဗုဒ္ဓေ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ ကောပံ၊အမျက်ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊အကာသိ၊ဖြစ်စေပြီ။ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ဒေဝလ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ဝိ၊ဟေဌယိတ္ဝာ၊ညှဉ်းဆဲခဲ့၍၊အဟံ၊ငါသည်၊အာဂမာသိ၊ သွား၊ပြီ၊ ၊တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊သာတံ၊သာယာခြင်းကို၊ နဝိန္ဒာမိ၊မရ၊ သိ၊ရော၊ဦး၊ခေါင်းသည်၊ ပဇ္ဇလိတော၊ယထာ၊ တောင်လောင်သကဲ့သို့၊ဗဟု သာဒကော၊ ငါ၊မျှား၊ချိပ်ကို၊မျိုသော၊ မဏ္ဍောဝ၊ ငါ၊ကဲ့သို့၊ ပရိဠာဟေန၊ ပူပန်ခြင်း၊ဖြင့်၊ဒုက္ခာမိ၊လောင်၏။ ၊သသ၊ဇေ့ကာ၊ သမုဒ္ဒရာဒေသ၊နှင့် တကွသော၊ပထဝီ၊မြေသည်၊အာဒိတ္တာ၊ဝိယ၊ပြောင်ပြောင်တောက်သကဲ့ သို့။မေ၊ငါ၊အာ၊။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတုသန္ဓိက၊ အာဘထံသို့၊ ဥပါဂမု၊

ဆည်းကပ်၍၊ ဣန္ဒဒေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပြုခိုင်၊ တင်လျှောက်ပြု၊ ကိုယ်အပြုခိုင်၊ အာဘယ်သို့တင်လျှောက်သနည်း၊ ၊ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကုပိတ်၊ အမျက်ထွက်သော၊ အာသီဝိသံ၊ ဖြွေဟောက်ကို၊ အသာဒယိ်ဖွဝ၊ ထိပါး သကဲ့သို့၊ အာဂတံ၊ လောင်၍လာသော၊ အဂ္ဂိကွန္ဒံ၊ မီးပုံကို၊ အသာဒယိ်ဖွဝ ထိပါးသောသူကဲ့သို့၊ ကုဋ္ဌရီ၊ ဖြေကိုထိုးဆွတတ်သော၊ ကုပိတ်၊ အမျက် ထွက်သော၊ အာဂတံ၊ လာလတ်သော၊ မတ္တံ၊ အမုံယစ်သော၊ ဒန္ဓိံ၊ ဆင်ကို၊ အသာဒယိ်ဖွဝ၊ ထိပါးသကဲ့သို့၊ သယမ္ဘူ၊ အရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါကို၊ ယံ အသာဒယိ်၊ အကြင်ကြောင့်ပြစ်မှားမိပြီ၊ ၊ဟောရော၊ ပြင်းစွာသော၊ ဥဋ္ဌတ ပေါ်ထက်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဖိနောမာရ်ပါးကိုအောင်တော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပရွေကဗုဒ္ဓါကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အသာဒိတော၊ ပြစ်မှားမိပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုရာဝိနဿသာမ၊ မပျက်စီးကုန်မိ၊ တံမုနိ်၊ ထိုအရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါကို၊ ခမာပေဿသာမ၊ ကန်တော့ပါကုန်အုံ၊ ဣတိ ဣန္ဒဒေဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အပြုခိုင်၊ တင်လျှောက်ပြု၊ အတ္ထဒန္ဓံ၊ ယဉ်ကျေးသောဘုံယမ်စိတ်ရှိသော၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ တံမုနိ်၊ ထိုအရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါကို၊ နောစေနိဗ္ဗာပေဿသာမ၊ အကယ်၍မကန်တော့ကုန်သည်ဖြစ်အုံ၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိုး သာ၊ သတ္တဒိဝသာ၊ ခုနစ်ရက်မှ၊ ဩဒရေန၊ အာကွင်းခွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ရဏ်ခုံ၊ တိုင် နှိုင်ံသည်၊ ဝိဝမိဿတိ။ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ ၊သုမေဓလော၊ သုမေဓလမင်းလည်းကောင်း၊ ကောသိယော၊ ကောသယမင်းလည်းကောင်း၊ သိဂ္ဂဝေါစာဒိ၊ သိဂ္ဂဝမင်းလည်းကောင်း၊ သတ္တကော၊ သတ္တကမင်းလည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤမင်းလေးပါးတို့သည်၊ ဣသယော၊ ရှုသော့ရေဟန်းတို့ကို၊ အသာဒယိတ္ထ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၍၊ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ သရဏ္ဌကာ၊ တိုင်းနှိုင်ံသူလူနှင့်တကွ၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ၊သညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကိုစောင့်သုံးလေ့ရှိကုန်သော၊ ပြိယဘာဝရိနော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော၊ ဣသယော၊ ရှုသော့တို့သည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကုပ္ပန္တိ၊ အမျက်တွေ့ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သသာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်တကွသော၊ သပဗ္ဗတံ၊ စကြာဝဠာတောင်နှင့်တကွသော၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွလောလူကို၊ ဝိနာသေန္တိ၊ ပျက်စီးစေကုန်၏။ ၊တိယောဇနသဟဿဒီ၊ လူနေသုံးထောင်အတွင်း၌၊ ဝုဏ်ရှိသော၊ မင်းချင်းတို့ကို၊ သန္ဓိပါတယိ်၊ စည်းဝေးစေပြီ၊ သန္ဓိပါတေတွာ၊ စည်းဝေစေပြီး၍၊ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသနဏ္ဍာယ၊ ကြားအုံ့သောငှါ၊ သသမ္ဘူ၊ ပရွေကဗုဒ္ဓါသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ကုန်ပြီ၊ ၊အလ္လဝဏ္ဏာ၊

ဖိုးသောအဝတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အလွှာသိုးဖုံးဖိုးသောဦးခေါင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ဘောဝယ်ထိုက်တာ၊ အလုံးရုံလျှင် ချိန်အပ်သောလက်အုပ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသား၊ အရှင်ပရေကဗျါ၏ပါဒေ၊ခြေတော်အရုံ၌၊ ပတိတ္ထာ၊ ဝပ်၍၊ ဣန္ဒဒ်ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပြုံ၊လျှောက်ဆိုကုန်ပြီ၊ ၊ကိုံ အပြုံ၊ အာဘယ်သို့လျှောက်ဆိုကုန်သနည်း၊ မဟာဝီရ၊ကြီးသောလုံ့လရှိ၊တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ခမသာ၊သည်းခံတော်မူလော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဓနော၊လူမျှား သည်၊ အာဘိယာစတိ၊ ရှေးရှုတောင်းပန်၏၊ ပရိဠာဟ်၊ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေဟိ၊ဖျောက်တော်မူလော၊ နော၊ အလွန်ဝပ်တို့ ဣ၏ရှေ့၌ တိုင်း၊ကို၊ မာဝိနာသယ၊မပျက်စီး၊ပါ၊စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပြုံ၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ ၊သဒါနဝါ၊အာသူရာနှင့်တကွကုန်သော၊သရဏ္ဌသာ ရကျွန်၊ကိန္နရှင့်တကွကုန်သော၊ သင်္ဘော၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊သဒေဝမနုဿာ၊ နတ်နှင့်တကွကုန်သောလူတို့သည်၊ အာယောမယော၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ကူ ဌေ၊ တူဖြင့်၊မေ၊ငါ၊ပရေကဗုဒ္ဓ၏၊သိရိ၊ဦးခေါင်းကို၊ သဒါ၊နေ့ညဉ့်မပြတ် အခါခပ်သိမ်း၊ ဘိန္ဒေယျုံ၊ ရိုက်နှက်ကုန်ရာ၏၊ ၊ဒကေ၊ရေ၌၊ အဋ္ဌိ၊ ဓိ၊ သည်၊နဿဏ္ဍာတိယထာ၊မတည်သကဲ့သို့၊သိ၊လေ၊ကျောက်၌၊ဓိ၊ခဲ၊ချိုး၌ သည်၊နရှဟာတိယထာ၊မပေါက်သကဲ့သို့၊အဂဒေ၊ဆေး၌၊ ကိ၊ဓိ.ဝိ၊သည်၊ နဿဏ္ဍာတိယထာ၊မတည်သကဲ့သို့၊ဗုဒ္ဓေ၊ပရေကဗုဒ္ဓါအရှင်၌၊ ကောပေါ၊ အမျက်သည်၊နစာယတိ၊မဖြစ်၊ ၊ဘူမိ၊ဖြေသည်၊ အစလာ၊မတုန်လှုပ်ခြင်း၊ကြောင့်၊အခေါဘိယာယထာ၊မချောက်ချား နိုင်သကဲ့သို့၊အာကာသော ကောင်းကင်သည်၊အနန္တကော၊အဆုံး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊အခေါဘိယောဇာဝ၊ မချောက်ချားနိုင်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ၊ ဗုဒ္ဓါ၊ပရေကဗုဒ္ဓ၏အရှင်တို့သည်၊ အာခေါဘိယာ၊ မချောက်ချားနိုင်ကုန်၊ ၊မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိ တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊တပသိနော၊ဖေါဟန်းတို့သည်၊ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ခမိတာနဇ္ဇ၊သည်းခံအပ်ကုန်သောသူတို့အား သာလျှင်၊ခန္တာ၊သည်း ခံတတ်ကုန်၏၊ ခမိတာနဇ္ဇ၊ သည်းခံအပ်ကုန်သော သူတို့အား သာလျှင်၊ ခန္တာနုံ၊ သည်းခုံတတ်ကုန်သောဘုရားရှင်တို့အား၊ တော၊သင်အား၊ခမနုံ၊ သည်းခံခြင်းသည်၊နုဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ၊ဣတိ ဣဒ်ဝစနံ၊ ဤစကား၊ကို၊ဝတ္တာနု၊ ပြန်တော်မူပြီ၍၊ သမ္ဘုဇ္ဇော၊ ဒေဝလအရှင်ပရေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ပရိဠာဟံ၊ပူ လောင်ခြင်း၊ကို၊ ဝိနောဒယံ၊ဝိနောဒယန္တော၊ ဖျောက်တော်မူလျက်၊ မဟာ ဓနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ပုရတော၊ရှေ့တော်၊ ဝေါ၊ထိုအခါ၌၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘုဂ္ဂမိ၊မျှတက်တော်မူ၏၊ ၊ဝီရ၊ကြီးသောလုံ့လ

ရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုသို့ပြုအပ်သောကံကြောင့်၊ ဟိနတ္တံ၊ ယုတ်ညံ့သော ဆင်ဘဝသည်အမျိုးသို့၊ အဇ္ဈုပဂတော၊ ရောက်၏၊ တံဘဝါ၊ ထိုယုတ်ညံ့သောဆင်ဘဝသည့်ဘဝတို့ကို၊ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာလွန်၍၊ အဘာယံ ဝုဏ်၊ ကေးမဲ့ပြည်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ၊ ။ မဟာဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဥယ္ယာမနံ၊ လောင်လျက်၊ ဒုဒေ၊ ဆင်ရဲ၌ ပြိုတ်၊ တည်သော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပရိဠာဟံ၊ မူလောင်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေသိ၊ ဖျောက်တော်မူ၏။ သယမ္ဘူ၊ စ၊ အရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါကိုလည်း၊ ခမာပယိ၊ သည်းခံစေတော်မူ၏။ ။ မဟာဝိရ၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ အဇ္ဇာ ဝိ၊ ယသုလည်း၊ တိဟာဂ္ဂိဟိ၊ ဓိုးသုးပါးတို့ဖြင့်၊ ဥယ္ယာမနံ၊ လောင်သော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ တယော အဂ္ဂိ၊ သုံးပါးသောမီးတို့ကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ သိဘိဘာဝဠ္ဠ၊ ချမ်းမြေ့သည့်၏အဖြစ်သို့လည်း၊ ပါပယိ၊ ရောက်စေတော်မူ၏။ ။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ သောတ ဝ ဓာ၊ နာသဖြင့်မှတ်သားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘာသတော၊ ဟောတော်မူသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကား ကို၊ သုဏာထ၊ နာကုန်လော၊ ဘုမ္မ၊ သင်တို့အား၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို ပဝက္ခာမိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအံ့၊ မမ၊ ငါ့သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝက္ခာမိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုပေအံ့၊ ။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သော်၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ သမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာဘာသ်ကြည်သော၊ သယမ္ဘူ၊ အလိုလိုဖြစ်တော်မူ၏သော၊ တံ၊ ထိုပရွေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဝိမာနေတွာ၊ ဖြစ်မှားမိ၍၊ တေနကမ္မေနနေ၊ ထိုကံကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ ယဒု၊ နိစ၊ ယောနိယံ၊ ယုတ်ညံ့သော ဆင်ဘဝသည့်အမျိုးဌာ၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဝေါ ဘုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ ခဏံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒခဏကို၊ မာ ဝိရာ ဓေထ၊ မချုတ်ယွင်းကြစေကုန်လင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ခဏာ ဘိတာ၊ ခဏာ ကို လွန်ကုန်သော သူတို့သည်၊ သောစရေ၊ ဝိုးရိပ်ရကုန်၏၊ သဒ္ဓေ၊ ပိပိအကျိုးဌ၊ ဝါယမေယျာထ။ လုံ့လပြုကြကုန်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ခဏာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒခဏကို၊ ပဋိပါဒိ၊ တာ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ။ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ ကေစိ၊ နာ၊ အာ၊ ဣတိ၊ သော သူတို့အား၊ ကာ၊ ဝမနံ၊ ပျို့အမ်းဆေးတည်း၊ ကေစိ၊ နာ၊ အာ၊ ဣတိ၊ သော သူတို့အား၊ ဝိရေစနံ။ ဝမ်းကျဆေးတည်း။ ကေစိ၊ နာ၊ အာ၊ ဣတိ၊ သော သူတို့အား၊ ဟလာဟလံ။ လတ်တလောသေစေတတ်သော၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်တည်း။ ကေစိ၊ နဠ၊ အာ၊ ဣတိ၊ သော သူတို့အား၊ ဩသဓံ၊ နတ်ဆေးတည်း။ ။ သာသနံ၊ သာသနာ

တော်သည်၊ပဋိပန္နာနှင့်၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်တို့အား၊ ဝမန်၊ ကိုလေသာ အနှစ်ဆေးတည်း၊ဖလဋ္ဌာနှင့်။ဖလဋ္ဌာနှင့်ဝဋ္ဋုလတို့အား၊ဝိဝေစနှင့်၊ဝမ်းကျွဲဆေး တည်း။ဖလလာဘီနှင့်၊အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏကွန်ကို၊ ကောင်းမှု ခေတ်ကို၊ဂဝေသိနှင့်၊ရှာကုန်သောသူတို့အား၊ဩသဓံ၊ဆေးတည်း၊သာသ နေနှ၊သာသနာတော်နှင့်၊ဝိရုဠှါနှင့်၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဟာလာ ဟာလံ၊လက်တလောသေစေတတ်သော၊ ဝိသံယထာ၊အဆိတ်ကဲ့သို့၊ ဒိဋ္ဌ ဝိသော၊မျက်စောင်းရိပ်ကာသတ္တဝါတို့ ဖဲပြောအသွင်လျှင်စွာသေစေတတ် သော၊အာသိဝိသော၊ဖြွေဟောက်သည်၊ တံနရံ။ ထိုသို့ဆန့်ကျင်မျက်ဝင် စားကောင်း မျက်စောင်း ရိပ်သောသူကို၊ ဗျာပေတိယထာ၊ ကိုယ်လုံးလျှံ ပြောင်လောင်စေဘိသကဲ့သို့၊ ဇေဝ်တထာ၊ထို့အတူ၊ တံနရံ၊ ထိုသာသ နာတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သောသူကို၊ ဗျာပေတိ၊ လောင်စေ၏၊ ၊သကိ်၊ တကြွမ်၊ပိတ်၊ သောက်အပ်သော၊ ဟာလာဟာလံ၊လတ်တလော သေစေ တတ်သောဆေးသည်၊ ဓိဝိတ်၊ ဓိဝိဘိန္ဒြကို၊သကိ်၊ တကြွမ်၊ ဥပရုန္ဒ တိ၊ ဖြတ်တတ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ဝိရုဠှိတွာ၊ ဆန့်ကျင်၍၊ကာပ္ပကောဋိပိ၊ ကပ်ကာကုဋေပတ်လုံးလည်း၊ ဒုဗ္ဗ တိ၊လောင်၏။ ၊ခန္ဓိယာစ၊သည်းခံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊အဝိဟိ'သာ ယစ၊မညှဉ်းဆဲခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မေတ္တာစိတ္တတာယစ၊ မေတ္တာစိတ် ဂိုခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူကို၊ သော ဗုဒ္ဓေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊တရုတ်၊ကယ်ဆယ်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ထို့ ကြောင့်၊တေဗုဒ္ဓေ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ အာဝိရာဓိယာ၊မဆန့်ကျင်အပ် ကုန်၊ ၊လာဘာသလာဘေ၊ရခြင်းမရခြင်း၌၊နှသဇ္ဇန္တိ၊ မကပ်ငြိကုန်၊မာနဝိ မာနနေ၊ဖြတ်နိုးခြင်းမဖြတ်နိုးခြင်း၌၊နှသဇ္ဇန္တိ၊မကပ်ငြိကုန်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရားတို့ သည်'ပထဝိသဒိသာ၊မြေနှင့်တူကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ တေဗုဒ္ဓေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့ကို၊နဝိရာဓိယာ၊ မဆန့်ကျင်အပ်ကုန်၊ မုနိ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝဝေကေ၊သတ်တတ်သော၊ ဒေဝဒတ္တေစ၊ဒေဝဒတ်၌လည်းကောင်း၊ အာဠိမာလကေ၊လက်ချောင်းပန်းရှိသော၊ စောရေ၊ အပါ'သကခိုးသူ၌ လည်းကောင်း၊ရာဟုလေ၊သားတော်ရာဟုလာ၌လည်းကောင်း။ ဝဝေကေ၊ သတ်တတ်သော၊ ဓနပါလေစ၊ နာဠာဂိရိဆင်၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဓမ်သိမ်းကုန်သောသူတို့အား၊ သမကော၊ တူမျှတော်မူ၏၊ ၊ဧတော၊ သံ၊ ထိုဆန့်ကျင်သောသူတို့အား၊ ပဒိုဟော၊အမျက်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊တော၊ သံ၊ ထိုမဆန့်ကျင်သောသူတို့အား၊ရာဂေါ၊တပ်ခြင်းရာဂသည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊

ဝဓကဿ၊သူသတ်အား လည်းကောင်း၊ ဩရုဿဿ၊ သားတော်အား လည်းကောင်း၊သင်္ဘောသံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့အား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဟု ရှားသည်။သမဏော၊ တရားမြတ်ကို၏ ၊ပဏ္ဍေ၊ခရိုးဌ၊ ဆန္ဒိတံ၊စွန့်အပ် သော၊မိဉ္ဇမကျွတ်တံ၊မစင်လိမ်းကပ်သော၊ကာသာဝံ၊သင်္ကန်းကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍ ထိုရဟန်း၊ဦးခေါင်း၌၊အဋ္ဌလိ ကတ္တာ၊လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြု၍၊ ဣသိဒ္ဓံ၊အ ရဟတ္တဖိုလ်တည်ခွန်သင်္ကန်းကို၊ဝန္ဒိတပ္ပံ၊ဂိုဏိုးအပ်၏။ ၊အမ္ဘတိတာ၊ လွန်လေကုန် ပြီးသော၊ ယေဗုဒ္ဓါစ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်း ကောင်း၊ဝဋ္ဋမာနာ၊ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ယေဗုဒ္ဓါစ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရား တို့သည်လည်းကောင်း၊အနာဂတာ၊ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ကုန်သော၊ယေဗုဒ္ဓါ စ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း။ အာရေနဝေနေ၊ ဤတံခွန် ဖြင့်၊သုဒ္ဓိကိုနှိုး၊စင်ကြယ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ ဧတေ၊ ထိုသင်္ကန်းတို့ ကို၊နမဿိယာ၊ဂိုဏိုးထိုက်ကုန်၏။ ၊သုဝိနယံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တ ရားဖြစ်သောဝိနည်းကို၊သဒ္ဓေ၊ကပ်၊ ဘုရားနှင့်အမျှ၊ သုဝိနယံ၊ ကောင်း သောဝိနည်းကို၊ ဟဒယေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ဓာရေမိ၊ဆောင်၏။ ဝိနယံ၊ဝိနည်း ဝိဒူကတ်ကို၊နမဿမာနော၊ဂိုဏိုးလျက်၊သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ဝိဟာရိဿာ ဓိ၊နေအံ့။ ၊ဝိနယော၊ဝိနည်းသည်၊မယ်၊ငါ၏၊အာသယော၊နေရာတည်း၊ ဝိနယော၊ဝိနည်းသည်၊ မယ်၊ငါ၏၊ဌာနစက်မ်း၊ ရပ်ရာသွားရာတည်း၊ ဝိန ယော၊ဝိနည်း၌၊ဝါသံ၊နေခြင်းကို၊ကပ္ပေမိ၊ပြု၏။ ၊ဝိနယော။ ဝိနည်းသည်၊ မယ်၊ငါ၏၊ဂေါစရော။ ကျက်စားရာတည်း။ မဟာဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့ဃ ရှိ တော်မူသောဆရာ၊ဘုရား၊ ဝိနယော၊ဝိနည်း၌၊ပါ၊ဝေဓိပ္ပတ္တော။ အပြီးရောက် သော၊သမထေစ၊သမထခုနစ်ပါး၌လည်း။ အတိကောဝိဒေါ၊ အလွန်လိမ် မာသော၊ ဥပါလိ၊ အကျွန်ုပ်ဥပါလိသည်။ သဏ္ဌာ၊နော၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ သော၊တံတာဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။ ၊ သောအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်ဥပါလိသည်၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿ မာနော၊ဂိုဏိုးလျက်၊ ဓမ္မသစ၊ တရားတော်၏လည်း၊ သုဓမ္မတံ၊ ကောင်း သောတရားကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊နမဿမာနော၊ဂိုဏိုးလျက်၊ဂါမာဂါမံ၊တရွာမှ တရွာသို့၊ပုရာပုရံ၊တပြည်မှတပြည်သို့၊ ဝိစရိဿာမိ၊လှည့်လည်အံ့။ ၊ မယ်၊ငါ၏အား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာပိတာ၊ ဖျက်ကြွေးအပ် ကုန်ပြီ(၀)၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတံ။ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တုံ၊ဟောအပ်၏။ တယာတံ၀စနံ၊ ထိုစ ကားသည်၊ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏၊နံ၊ထိုဥပါလိမထေရ်ကို၊ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်၊သယမေဝ၊ဖိမိအလိုလိုကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊သကလံ၊အလုံးစုံသော၊ ဝိနယဝိဒူကံ၊ဝိနည်းပိဋကတ်ကို၊ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သင်စေတော်မူ၏၊ အပရ ဘာဂေ၊နောက်အတို့၌၊ ဘာရုကဆွကဝတ္ထုံ၊ ဘာရုကဆွကဝတ္ထုလည်း ကောင်း၊ အဇ္ဇုကဝတ္ထုံ၊ အဇ္ဇုကဝတ္ထု လည်းကောင်း၊ ကုမာရကဿပ ဝတ္ထုံ၊ ကုမာရကဿပဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ဇုမာနိတိကိဝတ္ထု၊နှင့်၊ ဤသုံး ပါးသောဝတ္ထုတို့ကို၊ဝိနိစ္ဆယပိ၊ဆုံးဖြတ်၏၊ သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေကေ့ကဆို့ ဝိနိစ္ဆယော၊ တရုတရုသော အာဆုံးအဖြတ်၌၊ သာရုကာရံ၊ ကောင်းခြင်းကို၊ဒတ္တွာ၊ ပေးချီး တာယောဝိဝိနိစ္ဆယော၊ သုံးပါးသောဝတ္ထုတို့ ကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့ကိုလည်း၊အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ ၊အကြောင်းအဋ္ဌုပ္ပတ္တိကို၊ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ထေရံ၊ ဥပါလိမထေရ်ကို၊ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊အဂ္ဂဗျာနေ၊ ဖြတ်သောအာရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ သော၊ထိုဥပါလိမထေရ်သည်၊အပရဘာဂေ၊နောက်အတို့၌၊ဧကေ့ကို့ဥပေါ သထဒိဝသေ၊တရက်သောဥပုသ်နေ့၌၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသသမယေ၊ပါ တိမောက်ပြုသောအခါ၌၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူ လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊ သဒ္ဓါယအဘိနိက္ခမ္မ၊ ပ၊ ဝိဟာရေယျုဝုရက္ခတောတိ၊ သဒ္ဓါယအာဘိနိက္ခမ္မ၊ ပ၊ဝိဟာရေယျုဝုရက္ခတောဟူ၍၊ တိသောဂါထာ၊သုံး ဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊သဒ္ဓါယ၊အာသက်မွေးခြင်း မှတပါး၊သဒ္ဓါဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ အိမ်ရာထောင် သောလူ၏တောင်မှထွက်ခွဲ၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတော၊ ပဌမအရှယ်ငယ်သူစင်စစ် ရဟန်းဖြစ်သော၊နဝေါ၊သာသနာတော်၌သိက္ခာဂုဏ်သေး သဖြင့်ငယ်ရွယ် သေး သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကလျာဏော၊ကောင်းကုန်သော၊သုဒ္ဓါဇီဝေ၊ဝိဿု ဇီဝမှကင်းသဖြင့် စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊ အတန္ဒိ တော၊အားထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိသဖြင့်မပျင်းရိကုန်သော၊ဝိဇ္ဇေ၊အသွေ ခင်ပွန်းတို့သို့၊ဘဇေယျ၊ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ၊သဒ္ဓါယ၊အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းမှတပါး၊သဒ္ဓါဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊အဘိနိက္ခမ္မ၊အိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏တောင်မှထွက်ခွဲ၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတော၊ ပဌမအရှယ်ငယ် သည်စင်စစ်ရဟန်းဖြစ်သော၊နဝေါ၊ သာသနာတော်၌၊ သိက္ခာဂုဏ်သေး သဖြင့်ငယ်သေးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သံဃတို့၊ရဟန်းသံဃာ၏အပေါင်း၌၊ ဝိဟာရံဝိဟာရဇ္ဈာ၊ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်သွယ်သွယ်ရေးရာလိမ်မာကြွယ်ကြင် ပြမ်းတိ၊၍နေလေ့ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ဗုဒ္ဓေ၊လိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ဝိနယံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို၊သိက္ခေယျ၊သင်ရာ၏။ ၊သဒ္ဓါယ၊အသက်မွေးခြင်း၏

အကြောင်းမှတပါး သဒ္ဓါဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ အိပ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင်မှထွက်၍ နဝပဗ္ဗဇိတောဟု ပဌမအရှယ်ယောသည် စင်စစ်ရဟန်းဖြစ်သော၊ နဝေါ၊ သာသနာတောင်ခွင်သိက္ခာ ဂုဏ်သေးသ ဖြင့် ငယ်သေးသော ဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ ကပ္ပာကပ္ပေသု၊ အာပ်သည်မအာပ်သည်တို့၌၊ ကုသလော၊ သုတ္တာသုတ္တာနုလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ အဝုရုက္ခတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဝန်းရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေယျ၊ နေရာ၏၊ ၊ဟာ-ဏ-ထိ ဂါထာတို့၌၊ သဒ္ဓါယာတိ၊ သဒ္ဓါယဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါနိမိတ္တံ၊ သဒ္ဓါဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နဒ္ဓိ ဝိကတ္ကံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဒ္ဓါယာတိ၊ သဒ္ဓါယဟူသည်ကား၊ ကမ္မဗလာနိစ၊ ကံကံ၏ အကျိုးတို့ကို သည်းကောင်း၊ ရတနတ္တယဂုဏ်ရည်၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဒဟိတွာ၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိနိက္ခမ္မာတိ၊ အဘိနိက္ခမ္မဟူသည်ကား၊ ဃရာဝါသတော၊ အိပ်ရာနေ့ခွဲနှောင်လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတောတိ၊ နဝပဗ္ဗဇိတော ဟူသည်ကား၊ နဝေါ၊ ပဌမအရှယ် ငယ်သေးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ပဌမဝယော၊ ပဌမအရှယ်သူငယ်ကပင်ဣတ်ခြင်း၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ နဝေါတိ၊ နဝေါဟူသည်ကား၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာဖြင့်၊ အာဘိနဝေါ၊ အသွယ်ယောသော၊ ဒဟာရော၊ သူငယ်တည်း။ ဝိတ္ထောဘေယျကလျာဏောသဒ္ဓါ ဇိဝေအာတန္ဒိ၊ တတိ၊ ဝိတ္ထောဘေယျကလျာဏော သဒ္ဓါဇိဝေအာတန္ဒိ၊ တော ဟူသည်ကား၊ ဝိယောဂရှာဘာဝနိယောတိ အာဒီနာ၊ ဝိယောဂရှာဘာဝနိ ယောအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုလက္ခဏော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိကုန် သော၊ ကလျာဏဝိတ္ထော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ ဝိန္ဒတိ ဝါ ဝိဝဇ္ဇနေန၊ ပယုတ်မယားသော အသက်မွေးခြင်းမကြည်သဖြင့်၊ သဒ္ဓါဇိဝေ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊ အာဇီဝိရိယတာယ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတန္ဒိတော၊ မပျင်းမရိလုံ့လရှိကုန်သော ဝုဋ္ဌိလ်တို့ကို၊ ဘာဇေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ဥပသက်မေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ တောသံ၊ ထိုကလျာဏဝိတ္ထုဝုဋ္ဌိလ်တို့၏၊ သြဝါဒါနုသာသနိပဋိဂ္ဂဟဏာ ဝသေန၊ အာဇုံးအမသြဝါဒအနုသာသနီတို့ကိုခံယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သေဝေယျ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏၊ သံဃဿိ ဝိဟာရန္တိ၊ သံဃဿိ ဝိဟာရံဟူ သည်ကား၊ သံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ ဘိက္ခု သမူဟော၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊

ဝတ္ထုပတိဝတ္ထုပူရဏဝသေနဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အသွယ်သွယ်ကိုဖြည့်ကျင့်သည့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝိဟာရဇော်ကား၊ နေလွဲ့ရှိသောရဟန်းသည်၊ သိက္ခာယူပြီနယံဇုတောတို၊ သိက္ခာယူပြီနယံဇုတောဟူသည်ကား။ တေဝါ၊ထိုဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့ကိုလည်း။ ဥာတာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုကုသလော၊ ဝိနည်းပရိယာယ်၌၊ လိမ္မာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝိနယပရိယတ္တိ။ ဝိနည်းပရိယတ်ကို၊သိက္ခာယူ၊သင်ရာ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဝိနယော၊ဝိနည်းဝိဒူကတ်သည့်။သာသနသ၊သာသနာတော်၏၊ အာယု၊ အသက်တည်း၊ တတ္ထိ။ ထိုဝိနည်းသည်၊ ဒ္ဝိတေ၊တည်သည်ရှိ၏သော်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ဒ္ဝိတံ၊တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓါကိစ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူ၍လည်း၊ ပဌမန္တိ၊ရှေတ်ကြာကုန်၏၊သောဝေ့ကျော်ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအနက်သည်ပင်ဟု၊ဝတည်း၊ကပ္ပာကပ္ပေသူတိ၊ကပ္ပာကပ္ပေသုဟူသည်ကား။ ကပ္ပိယာကပ္ပိယေသု၊အာပ်သည်မအာပ်သည်တို့၌၊သုကုသလော၊သုတ္တာသုတ္တာနုလောမ၏အစွမ်းအားဖြင့် လိမ္မာ၏၊ သုတ္တဝသေနစ၊ ပါဠိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။ သုတ္တာနုလောမဝသေနစ၊သုတ္တာနုလောမ၏အစွမ်း၊အားဖြင့်လည်းကောင်း။ နိပုဏော၊ထိပ်မြွေသော၊ဆေကော၊လိမ္မါသော၊အဝုရဂ္ဂတောတိ၊အဝုရဂ္ဂတောဟူသည်ကား၊နဝုရဂ္ဂတော၊ တဏ္ဍာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မဝန်းရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍာဒိဋ္ဌိဟု၊ တဏ္ဍာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ တတောပိ။ ထို.ထက်လည်း၊ဝုဂ္ဂါရုံ၊ ရှေ့သွားဖြစ်ကုန်သော ပစ္စည်းလေးပါး၏ကို၊ အပစ္စယိသန္တော၊ မ၊တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရေယျ၊နေရာ၏၊ ၊ဥပါလိဏ္ဍေရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ဥပါလိမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၄-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၁၈၁-ဥတ္တရပါလဏ္ဍေရဂါထာ၊

ပဏ္ဍိတံဝတမံသန္ဓာနိ အာဒိကာ၊ ပဏ္ဍိတံ ဝတမံသန္ဓံ၌သို့ အာဒိရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတောရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဥတ္တရပါလဏ္ဍေရသ။ ဥတ္တရပါလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ဤဥတ္တရပါလမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထာဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝုညာနိ။ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ဝိပဿိသု၊ဝိပဿီအာမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်

စွာဘုရားရှင်၏ဂမနမဂ္ဂေ၊ ကြွတော်မူသောခရီးလမ်းခွဲ၊ သောတုံ၊တံတားကို၊ ကာဒရာပေသိ၊ခင်းစေ၏၊သော၊ထိုလူသည်၊တနုဝုညကမ္မေန၊ ထိုတံတား ခင်းမြဲလွန်ဒါနိုး၊ရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ ပြည်တို့ဝယ်၊သံသရာ၌ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဇာမတွင်း၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာ ဝတ္ထိပြည်၌၊ပြောဟွဏကုလေ၊ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဥတ္တရုပါလော တိလဒ္ဓနာမော၊ဥတ္တရုပါလဟုခေါ်အပ်သောအမည်ရှိ၏၊ဝယပ္ပတ္တော၊အရွယ် သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ရေပြီးအစရှိသော အံ့ဆုံ့အဆုံ့ သောတန်ခိုး၊ပြာဋิဟာကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ခေါ်အပ်သောသဒ္ဓါ ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏာဒမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊တာသား၊ထိုဥတ္တရုပါလရဟန်းအား၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ ဒ္ဓိ၊ အားယောဇိသောမနသိကာရဝေဝသေန၊ မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းသည်၏အ စွမ်းအား၊ဖြင့်၊အနဲဘူတာရုမ္မဏံ၊အစဉ်ခံစားခဲ့ကူးသောအာရုံကို၊အနုသ ရန္တသား၊အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့သောဥတ္တရုပါလမထေရ်အား၊ကာမ ရူဝေါ၊ ကာမရာဂသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရုပါလရဟန်း သည်၊တာဝဒေဝ၊ထိုခဏ၌ပင်ကျင်းသဟောဆုံ၊ဥစ္စာထုပ်နှင့်တကွသော၊ စောရံ၊ခိုးသူကို၊ဂဏ္ဍေနေ့ဝိယ၊ဖမ်းယူမိသကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊နိဂ္ဂဏှိတ္တာ၊နှိပ်၍၊သံဃေ ဂစ္ဆတောတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ် လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဋိပဏ္ဍမနသိကာရေန၊သန့်ကျင်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတ ရားကိုနှလုံးယွင်းခြင်းဖြင့်၊ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဝိကွေ ဇေတွာ၊ခွါ ၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းခွဲ၊ ကမ္မံ၊စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ က ရောဇေတွာ၊ပြုသည်ရှိသော်၊ ဘာဝေန၊ ဘာဝနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊အား ထုတ်စေ၍၊အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိလသို့၊ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊တေန၊ ထို့ကြောင့်၊အာပဒါနေ၊သေတုဒါယကမထေရ်၏အာပဒါန်ခွဲ၊ ။

စကၠိန္ဒသား၊စကြဲကြွတော်မူသော၊ဘဂဝတော၊ထုန်းတော်ခြောက် ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဝိပဿသိနော၊ဝိပဿသိမြတ်စွာဘုရား၏၊သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ပဿန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမ နော၊နှလုံးမနောက်စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊သေတုံ၊ တံတား၊ကို၊ကာရာပယိံ၊ခင်းစေအပ်ပြီ၊ ။ကွတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာ၌၊ ကေနဝုတောကပ္ပေ။ ကိုးခဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ယံသေတုံ၊အကြင်တံတား၊ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ကာရယိံ၊ပြုပြီ၊တာသကမ္ဘသ၊ ထိုတံတားခင်းမြဲလွန်ဒါနိုး၊ရ

သောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နဂ္ဂတိုဿ။ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိစာနာမိ၊ မသိ
ရတူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး
သည်။ သေတုဒါနသာ၊ တံတာ၊ လှူဒါန်းရသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ။ အကျိုး
ပင်တည်း။ ၊ မယုံ၊ ဝါ အာ၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတာ။
ရတ်ကြည်းအပ်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသာ။ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံ၊ အမတော
ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

ပန်။ ဆက်၍ အထူးတက်ဆိုဦးအုံ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊
ရောက်ပြီး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိပတ္တိံ။ အကျင့်ဝတ်ဖြင့်ပဋိပတ်ကို၊ ပဋ
ဝေကွိတ္ဝာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သိဟနာဒ်၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံကဲ့သို့သော အသံ
တော်ကို၊ နဒန္တော၊ ကြွေးရှင်တော်မူလိုခုကား၊ ၊ ပဏ္ဍိတံ ဝ တမံ သန္တံ၊ ပ၊
နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ တိ၊ ပဏ္ဍိတံ ဝ တမံ သန္တံ၊ ပ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ ဟု၍
တိ သော ဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ ပဏ္ဍိ
တံ ဝ အ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သူမည်သည်၊ သန္တံ၊ ဖြစ်သော၊ အတ္ထဝိဒိတ္တာ
ကံ၊ မိမိအကျိုးသူတပါး အကျိုးကို ကြံခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ မံ၊ ဝါ
ကို၊ လောကေ၊ လောကတွင်၊ ပဋ္ဌကာမဂုဏာ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရား၊ ပါ
ပါးတို့သည်၊ သမ္ဘောဟာ၊ တွေ့ဝေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
မံ၊ ဝါ ကို၊ ပါတယိ သု၊ ချေကုန်၏၊ မာရဝိသယေ၊ ကိလေသာမာရ်၏ဖြစ်ရာဖြစ်
သော အရပ်၌၊ ပဏ္ဍနော၊ ပြေးဝင်၍တည်သော၊ ဒဠ္ဌသလ္လသမ ပိတော၊ မြဲမြံ
ခိုင်ခံ့ကျွန်သော ရာဂအစရှိသော ငြောင့်တံသင်းဖြင့်နှလုံးအတွင်းပေါက်
တွင်းခြင်းရှိသော၊ အဟံ၊ ဝါ သည်၊ ဥဒ္ဓရေ၊ နော၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်တည်းဟူ
သော မြေးညှပ်ဖြင့် ရာဂအစရှိသော ငြောင့်တံသင်းကို ကြွင်းမဲကုန်စပ်နှုတ်
အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ မစ္ဆုရာဇသော၊ သေမင်း၏၊ ပါသာ၊ တဏ္ဍာတည်းဟူ
သော ကြိုးကွင်းမှ၊ ပမုတ္တိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ၊ သဗ္ဗေ၊
အလုံးစုံကုန်သော၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို၊ မေမယာ၊
ဝါ သည်၊ ပဟီနာ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သံလျက်ဖြင့်
ပယ်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ စာတိသံ သာ ရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသော
သံသရာကို၊ ဝိက္ခိ ဏော၊ အထူးအား ဖြင့်ကုန်စေအပ်ပြီ၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ပုနဗ္ဘဝေါ
တ၊ ဘနိ ဘ ဝ သစ်၌ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပဏ္ဍိတံ ဝ တမံ သန္တံ၊ ပဏ္ဍိတံ ဝ တမံ သန္တံ ဟူ
သည်ကား၊ သုတစိန္တာမယာယ၊ အကြား အမြင် အကြံအစည်ဖြင့်ပြီးသော၊

ပညာယ၊ပညာ၏၊ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်၊ပညာသဒ္ဓန္ဓိဝိနာမ၊ဘဝ်ာနှင့်ပြည့်စုံ
သည်မည်သည်၊ သမာနံ၊ဖြစ်သော၊ အလမဏ္ဍိုဝိစိန္တယ ဣ၊ အလမဏ္ဍိ
စိန္တယံဟူသည်ကား။အဟ္ဟနော၀ ဝိမိ၏လည်း၊ကောင်း၊ပရေသဗ္ဗ၊သူတပါး
တို့၏လည်း၊ကောင်း။အတ္ထံ။အစီးအပွား၊ကို၊ ဟိတံ၊အစီးအပွား၊ကို၊ ဝိစိန္တေ
တုံ၊ကြံခြင်း၊ဌ၊။သမတ္ထံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ဝါ၊တနည်း ကား။ အလံပရိယတ္ထံ၊စွမ်း
နိုင်၏၊အတ္ထသ၊အနက်ကို၊ဝိစိန္တက်၊ကြံစည်နိုင်သော။ ဝါ၊တနည်းကား။
ကိလေသဝိဒ္ဓံသနသမတ္ထံ၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီး၊ခြင်း၊ဌ၊ စွမ်းနိုင်သော။
အတ္ထဒဿနံ၊အနက်ကိုပြတတ်သော၊အဟ္ဟနော၊ ဝိမိဟုဆိုအပ်သောဥတ္တ
ရေမထေရ်၏၊ အန္ဓိမဟာဝိဟာရယ၊အဆုံးဖြစ်သောဘဝ၌သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ထေရောဥတ္တရေပါလမ၊ထေရ်သည်၊ဝေါသဇ္ဇံ၊ ထိုအလုံးစုံသော၀
ကားရပ်ကို၊ဝဒတိ၊ဆို၏။ပဠိကာမဂုဏာတိ၊ပဠိကာမဂုဏာဟူသည်ကား၊
ရူပါဒယော၊ ရူပါဒိုအစရှိကုန်သော၊ ပဠိကာမကောဋ္ဌာသာ၊ ဝတ္ထုကာမ
ဂုဏ်အာရုံတရား၊ငါး၊ပါး၊အစုတို့သည်၊ လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်
ကား။တောသံ၊ထိုရူပသဒ္ဒစသည်အစုံ၀တ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရား၊ငါး၊ပါး
တို့၏၊ပ၀တ္တိဋ္ဌာနဒဿနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို ပြခြင်းတည်း၊ သမ္ဘောဟာတိ၊
သမ္ဘောဟာဟူသည်ကား။ သမ္ဘောဟနိမိတ္တံ၊ တွေ့ဝေခြင်းတည်း၊ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊အယောနိသောမနသိကာရဟေတု၊မသင့်မတင့်နှလုံး
သွင်းခြင်းတည်း၊ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ၊တနည်းကား။ သမ္ဘော
ဟာတိ။ သမ္ဘောဟာ ဟူသည်ကား၊ သမ္ဘောဟနာ၊ တွေ့ဝေခြင်းတည်း။
သမ္ဘောဟာကာရော။ တွေ့ဝေသော အခြင်းအရာဘည်း၊ ပါတယိ သူတိ။
ပါတယိ သုဟူသည်ကား၊စိရဘာ၀တော၊ ကြာမြင့်သောအဖြစ်အား၊ဖြင့်၊
ပါတောသုံ၊ ချကုန်၏၊ ဝါ။တနည်းကား။ လောကတော၊ လောကသုံး၊ပါး၌
ဥတ္တရိတုကာမ၊ သုတ်သောင်ခြင်း၊ဌ၊အလိုရှိသော၊ မုံ။ဂျိုကို၊ လောကေ
လောကဒ္ဓိ၊ ပါတယိ သု။ ချကုန်၏၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ပဋ္ဌာနောတိ၊ပဋ္ဌာနောဟူသည်ကား။အနုပရိဌော၊ပြေးဝင်၏
မာရ၀ိသယောတိ၊မာရ၀ိသယေဟူသည်ကား။ ကိလေသသာတော၊ကိလေ
သာဖြင့်သာယာအပ်သော၊ ကိ၊လေသ၀ိသယော၊ ကိလေသမာရ်၏ဖြစ်ရာ
ဖြစ်သော၊ ကိ၊လေသမာရသ၊ကိလေသမာရ်၏၊ပ၀တ္တိဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်
သော၊တာသ၊ထိုကိလေသာ၏၊ ဝသံ၊အလိုသို့၊ဂတော၊လိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊
ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော။အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝါ။တနည်းကား၊ဒေ၀ဥတ္တ
မာရ၊သ၊မာရ်နတ်သား၏၊ ဣသ၊ရိယဋ္ဌာနေ၊ အစိုးရရာအရပ်၌၊ တံ၊ထို

အခေါ်သို့၊အနုပရိသိတ္တာ၀င်၍ဦးတော၊တည်၏၊ဒဠ္ဍသလ္လသပေါ်တော၀ယ်။ ဒဠ္ဍသလ္လသမပေါ်တော၊ဟူသည်ကား၊ဒဠ္ဍ၊မြို့ကြီး၊ထိုရံ၊မြို့ကြီး၀ယ်၊တနည်း ကား၊ဒဠ္ဍနု၊မြို့ကြီးသော၊သလ္လေနု၊ခြုံးဖြင့်၊သမပေါ်တော၊ စုံ၀င်သော၊ရာဂ သ၊လျှေနု၊ရာဂတည်းဟူသော၊ခြောင့်တသင်း-ဖြင့်၊ ဟဒယံ၊နှလုံးကို၊ အာ ဟာစ္စ၊ထိ၍၊ဝိဠွေ၊စုံ၀င်သည်ဖြစ်၍။ အသက္ခိမစ္စ၊ရာဇသ၊အဟံပါသာ၀ ရစ္ဆိတ္တ-နှင့်၊အသက္ခိမစ္စ၊ရာဇသ၊ အဟံပါသာ၀ရစ္ဆိတုံ၊ဟူသည်ကား။အဠ ဝဋ္ဌသ ဣတ္ထာ၊သော-နေ၊အရေ၀ဟတ္ထမဂ်တည်း၊ဟူသော-ပွေ့ဝှေ့ပ-ဖြင့်၊ရာ၀ါဒိသလ် ရာဇ အာ၀ဟ-ရှိသော-ခြောင့်တံသင်း-ကို၊အနု၀ေ သသကေန။အတြင်းမရှိသော

အား-ဖြင့်၊ဥဒ္ဓ၊ရန်-ကြား၊ဆုတ်ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂ၀န္ဓနသ-ါတာ၊ရာဂ တည်း၊ဟူသော-အနှောင်-အ ဖွဲ့-ဟူဆိုအပ်သော။ မစ္ဆ၊ရာဇသ၊သေမင်း-၏။ ယေပါ၊သာ။ အကြင်-ကြောက်ကွင်း-တို့ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ပရိ၊ရစ္ဆိတုံ၊လွတ် ခြင်း-ငှါ၊အသက္ခိ၊ရွမ်း-နိုင်-ပြီ၊ တ-တော၊ထိုမာ၀ရ-၏ကြောက်ကွင်း-မှ၊ အတ္ထာနုံ၊ ပိ-ပိကိုယ်-ကို၊ ပမောစေသိ၊လွတ်စေ-၏၊တ-တော၀ေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂေ-ကာ-မာ-ပဟိန္နာ-မော-ဘ၀ါ-သင်္ဂေ-ပိ-ဒါ-လိ-တာ-ဟိ-သင်္ဂေ-ကာ-မာ-ပဟိန္နာ-မ ဘ၀ါ-သင်္ဂေ-ပိ-ဒါ-လိ-တာ-ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထာ-ဘ-ရ-ဏာ-ဒိ-ဘေ-ဒေ-နု၊အာ-ဝတ် တန်-ဆာ-စ-သည်အ-ပြား-ဖြင့်။အ-နေ-ကဘေ-ဒ-ဟိန္နာ၊မျိုး-သော-အ-ပြား-အား-ဖြင့် ပြား-ကုန်-သော၊သင်္ဂေ၊အ-လုံး-ရုံ-ကုန်-သော၊ကိ-လေ-သ-ကာ-မာ၊ကိ-လေ-သ-ကာ-မ-တို့ကို၊အ-ရိ-ယ-မ-ဂ္ဂေ-နု၊ ဒေ-ရိ-ယာ-မ-ဂ်-ဖြင့်။ သ-မ-ဗ္ဗေ-ဒ-ဝ-သေ-နု။ သ-မ-ဗ္ဗေ-ဒ ပ-ဘာ-နှ-၏အ-စွမ်း-အား-ဖြင့်၊ မ-ယာ-၊ငါ-သည်၊ ပ-ဟိ-နာ-၊ပယ်-အ-ပ်-ကုန်-ပြီ၊ ကိ လေ-သ-ကာ-မော-သု၊ကိ-လေ-သ-ကာ-မ-တို့ကို၊ပ-ဟီ-နု-သု။ ပယ်-အ-ပ်-ကုန်-သည်-၏ သော်၊ဝ-ဋ္ဋ-ကာ-မာ-ပိ၊ဝ-ဋ္ဋ-ကာ-မ-ဂုဏ်-တို့ကိုလည်း၊ ပ-ဟီ-နာ-၊ပယ်-အ-ပ် ကုန်-သည်သာ-လျှင်၊ဟော-နည်း-ဖြစ်-ကုန်-၏၊တ-ထာ-၊ထိုအ-ဘူ၊ကာ-မ-ဘ-ဝ-ဂ-မ္ဘ ဘ-ဝါ-ဒယော-၊ ကာ-မ-ဘ-ဝ-ဂ-မ္ဘ-ဘ-ဝ-အ-စ-ရှိ-ကုန်-သော-၊ သင်္ဂေ-၊ အ-လုံး-ရုံ-ကုန် သော-ဘ-ဝါ။ ဘ-ဝ-တို့ကို၊ မ-ဂ္ဂ-ဉာ-ဏ-သ-နာ။ မ-ဂ်-ဉာ-ဏ်-တည်း-ဟူ-သော-သံ လျက်-ဖြင့်၊ ပ-ဒါ-လိ-တာ-ဝိ-ဒ္ဓ-သိ-တာ၊ဖျက်-ဆီး-အ-ပ်-ကုန်-ပြီ။ ဂ-မ္ဘ-ဘ-ဝေ၊ ဂ-မ္ဘ ဘ-ဝ-တို့ကို၊ဝိ-ဒါ-လိ-တော-သု၊ ဖျက်-ဆီး-အ-ပ်-ကုန်-ပြီး-သည်-၏-သော်၊ ဥ-ပ-ပ-တ္တိ-ဘ ဝါ-ဥ-ပ-ပ-တ္တိ-ဘ-ဝ-တို့ကို၊ ဝိ-ဒါ-လိ-တာ-ဝေ၊ ဖျက်-ဆီး-အ-ပ်-ကုန်-သည်-သာ-လျှင်၊ ဟော-နည်း-ဖြစ်-ကုန်-၏။ ဝေ-ဒ-ဂျိ-သို့၊ဂ-မ္ဘ-ဘ-ဝါ-ဒိ-နု၊ ဂ-မ္ဘ-ဘ-ဝ-အ-စ-ရှိ-သည်-တို့ကို၊ ဝိ-ဒါ-လိ-တ-ဗ္ဗာ-ဝေ၊ဖျက်-ဆီး-အ-ပ်-သည်-၏-အ-ဖြစ်-ကြောင့်-သာ-လျှင်၊ ဝိ-ဂ္ဂ-ဟော ဇာ-တိ-သံ-သာ-ရော-နုဏ္ဍ-ဒါ-နိ-ပုန-ဗ္ဗ-ဝေ-တိ၊ ဝိ-ဂ္ဂ-ဟော-ဇာ-တိ-သံ-သာ-ရော-နုဏ္ဍ ဒါ-နိ-ပုန-ဗ္ဗ-ဝေ-ဟု-၍၊ ဝ-ဋ္ဋ-ဏ်။ဟော-အ-ပ်-၏၊ တ-ဿ၊ ထိုဂ-ါ-လာ-ပုန်-၏၊အ-ဗ္ဗော-၊

အနုက်ကိုးပေါ်ရှားအောက်ခို၊ဝုဏ္ဏာသေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်းသည်ချင်ကတည်း၊ ဣဒမေ၀စ၊ ဤဂါထာသည်သာလျှင်၊ ထေရသား ဥတ္တရပါလမထေရ်၏ အဲညဗျာကရဏ်၊အရဟတ္တမဂ်လိုကြားခြင်းသည်၊အားဟာသိ.ဖြစ်၏။ ။ ဥတ္တရပါလဆွေရဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ဥတ္တရပါလမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည် နိဗ္ဗိတာဒုပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမ၀ဂ်-၁၀ ၂-အာသိဘူတဆွေရဂါထာ၊

သုဏာထဉ္ဇာတယောသဗ္ဗေတိအာဒိကာ၊သုဏာထဉ္ဇာတယောသဗ္ဗေ ဤသို့အစရှိကုန်သော၀ါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သော**အသက်** တော်ရှိသော၊**အာသိဘူတ**ဆွေရသား**အာသိဘူတ**မထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာ တည်း။**အယ**ဖွဲ့၊ဤ**အာသိဘူတ**မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေး သောဘုရားရှင်တို့၏**အ**ထံ**တော်**တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ကူးသောကံ လွန်သောကုသိုလ်**အ**ထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍာ၀ေ၊ထိုထို သို့သောဘ၀၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ဝေဿာဘုဿ၊ ဝေဿဘူ**အ**မည်တော်ရှိသော၊ဘဂ ဝတောဘု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ **အ**မျိုး**အ**မည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏**အ**ခြစ်သို့၊ပဋ္ဌေဘာ၊ရောက်သည်ရှိသော်။ တာဒိသေန၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကာလျာဏ ဓိတ္တာသံနိဿယေန။ **အ**ဆွေ၁င်ပွန်းကောင်းနှင့်ပေါင်းတော်မိ ခြင်းကြောင့်။သာသုနာ၊သာသနာတော်၌။**အ**တိပ္ပသန္နော၊**အ**လွန်ကြည်ညို သည်။**အ**ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊သော၊ ထို**အ**မျိုးကောင်းသားသည်၊ သတ္တရိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ထို ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဓာတုံ၊ ဓာတ်တော်ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ပင့်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ မဟာ၀ေနော၊လူမျိုး**အ**ပေါင်းသည်၊ဥဿာဟံ၊လုံ့လကို၊ ကရောန္တော၊ပြု သည်ရှိသော်၊သယံ၊ကိုယ်သည်၊**သ**ဗ္ဗပဌမံ၊**အ**လုံးရုံ**သော**သူ**တို့**ရှေ့ဦးစွာ၊ ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ့သာရေဖြင့်၊စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ သော၊ ထို**အ**မျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ဒေ၀မနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရဏ္ဌာ၊ကျင်လည် ရသည်ဖြစ်၍၊ ဒ္ဓမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤ၀ါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော် မူသော**အ**ခါ၌၊ဝေဒ္ဒပုရေ၊ဝေဒ္ဒပုရ**အ**မည်ရှိသော၊နဂရေ၊မြို့၌၊ရာ၀ကုလေ၊

မင်းမျိုးနွယ်နိဗ္ဗတ္တိတွေ၊ဖြစ်၍၊ အာသီဝုတောတိလဒ္ဓနာမော၊ အာသီဝုတဟုရဲ့ အပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိတုအမှုယေန၊အာဘလွန်သဖြင့်၊ ရွှံ့ပြည်ကို၊ကာရေထိ၊ဗိုဒ်.အုပ်၏၊ တသ္မိံ သမယေ၊ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇနပဒစာရိကံ၊ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို၊ ဧရဉ္ဇာ၊ကြွချိတော်မူသည်ရှိသော်၊အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်သဖြင့်၊ တံနဂရံ၊ထိုပြည်သို့၊ ပါဝုဏော၊ရောက်၊တော်မူ၏၊ တတော၊ထို့နောင်မှ၊သောရာဇာ၊ ကိုအာသီဝုဘာမင်းသည်။ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊ငါ၏၊နဂရံ၊ပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော ကိုရှု၊ရောက်သတတ်၊ဟုတိ၊ဤသို့သောစကားကို၊သုတွား၊ကြား၍၊သတ္တု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကံ၊အထံတော်သို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊သုတွား၊ကြား၊နာရ၍၊ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊မဟာဒါနံ၊အလှူကြီးကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၍ပြီးသည်ရှိသော်၊ တဿရညော၊ ထိုမင်း၏၊ အဗ္ဘာသယာနုရူပံ၊ အာသိဘန္ဓအာသယအား လျော်သော၊ အနုမောဒနံ၊ တရားအနုမောဒနာကို၊ ကဒရာနေ့ယောဝ၊ပြုသည်ရှိသော်သျှင်၊ ဝိဇ္ဇာဒေ၊တော၊အာကျယ်အား၊ဖြင့်၊ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ဒေသေသိ၊ဟော၊တော်မူ၏၊ ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊သုတွား၊ကြား၊နာ၍၊လဒ္ဓပ္ပသာဒေါ၊ရအပ်သော၊ကြည်ညို၊ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ရွှံ့ပြည်စည်း၊စိပ်ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ ရဟန်းပြု၍၊အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊သန္ဓာ၊ကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ။စိတကနိဗ္ဗာပနမဏ္ဍ၏အပဒါန်၌၊ ။

☰ မဟာသိနော၊သိလက္ခန္ဓစသည်ကျေးငှားဂုဏ်အထူးကိုဆည်.ပူးမြေတ်ရှာမှီးတတ်သော၊ ဝေဿဘုဿ။ ဝေဿဘူတွင်သုံး၊လူ.ရှင်၏၊ သဂိရမှ၊ အလောင်း၊တော်ကို၊ဒုယှမာနေ၊ဓိုးသင်ကြိုဟ်သည်ရှိ၊သော်၊ ဝန္ဓောဒကံ၊နှံ.သာရေကို၊ဝေ၊ဘတ္တာန၊ယူဆောင်၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ နိဗ္ဗာပယိ၊ငြိမ်းစေပြီ၊ ။ဆုတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ကေတိ၊သောကပွေ၊ သုံးဆဲ့တက မ္ဘာထက်၌၊အဟံ၊ငါသည်၊စိတကံ၊ဓိုးထင်းပုံကို၊နိဗ္ဗာပယိ၊ ငြိမ်.စေပြီ၊တဿကမ္ဘာ၊ထိုကောင်းမှုက်၏၊ဝါဟာ၊သာ။ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာဘိဇာနာမိ၊ဂို၏ဟူ၍မှတ်မိ၏ဝေ့။ ဆုဒံ၊ဤသို့ ဂို၏ဟူ၍မှတ်မိ၏ခြင်းတည်း၊ဟူသော၊အကျိုးသည်၊ဝန္ဓောဒကသ၊နှံ.သာ ရေလှူ၏ခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း။ ။ဖယ်ကုံ၊ငါ၊အား၊ကိုယ်လ၊ကိ ကိ ကိ

အရဟာတ္တံ၊ အရဟာတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာပနုရောက်ပြီး၍ကား၊ ဝိမုတ္တိ သဘောနှင့်အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟာရဒေသ၊။နေသည်ရှိသော်၊ တဘွဲ့ ထိုဝေဒဂုဏရွှေ့ခြင်း၊ တာသ၊ထိုအာဘိဘူတမထေရ်၏၊ ဥာတကာစ၊ အဆွေ အမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ အမတ္တာစ၊အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါရိသဇ္ဇာစ၊ ချွေရံပရိတ်သတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊နေဝမာစ၊ နိုင်ငံးနှင့် သူလူအပေါင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဇာနပဒါစ၊ ဇနပုဒ်တိုင်းသားလူ အများတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ သမာဂတ္တာ၊အညီအညွတ်လာကြကုန်၍၊ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်၊တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊အမှု၊အကျွန်ုပ်တို့ကို၊အနာထေ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်တို့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍။ပဗ္ဗဇိတောဘဝ၊ဟန်းပြုဘိသနည်း ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့၊ ပရိဒေဝိ သုဝ၊ငိုကြွေးကြကုန်၏။ထေရော၊ အာဘိဘူတမထေရ် သည်၊ဥာတိပရေ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော၊ပရိဒေ ဝဟေတု၊ငိုကြွေးကုန်သော၊တောမနုဿေ၊ထိုလူတို့ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ တောသံ။ ထိုလူတို့ကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကာရကဝိဘာဝနမုခေန၊ ရဟန်းပြု ခြင်း၏ အကြောင်းကိုထင်စွာပြုခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ကထေတု၊ ဟောထိုရကား။ ၊သုဏာထ ဥာတယော သဗ္ဗေ(၀) ဒုက္ခသန္တံ့ကရိသတိတိ၊ သုဏာထဥာထယောသဗ္ဗေ(လ) ဒုက္ခသန္တံ့ ကရိသတိဟု၍၊ တိသောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို။အာဘာသိ။ ရှုတ်ဆို ၏။ ၊ဣဒေ၊ဤအရပ်၌၊ယာဝ၊ကြာ၊ရောက်လာကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊အလုံး ရုံကုန်သော၊ ဥာတယော၊ဆွေမျိုးတို့သည်၊ သုဏာထ၊နာကြကုန်လော၊ ဝေါ၊သင်တို့အား၊ဓမ္မံ၊တရားကို။ဒေသယိသာမိ၊ဟောအံ့၊ပုနပ္ပုနံ၊အာဘန် တလဲလဲ၊ဟောတိ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲ၏၊ ၊ဗုဒ္ဓသာသ နေ၊မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ အာရဇ္ဇဃ၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အား ထုတ်ကြကုန်လော၊ နိဗ္ဗာနမဃ၊ဗျင်းရှိသောအာဘိမ္ပ တွက်ခြေကော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် နိဗ္ဗာနမထဖြင့် ထို့ထက်အလွန် အားထုတ်ခြင်းကိုပြုကုန် လော၊ယဇ္ဇဃ၊အားထုတ်ကြကုန်လော၊ ကုဗ္ဗရော၊ဆင်ပြောင်သည်၊ နဠာ ဂါရံ၊ကြာ။အိမ်ကို၊ရုနာတိ ဗျာ၊တုန်လှုပ်စေတိသကဲ့သို့၊ မစ္စုနော၊သေမင်း ၏၊သေနံ၊ကိလေသာကလည်းဟူသောစစ်သည်ကို၊ရုနာထ၊တုန်လှုပ်ကြစေ ကုန်လော၊ ၊ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓမတ္တိ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ် အာဘိဓမ္မာဝိနည်းခို၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသတိ၊ နေလတ္တံ့။သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဇာတိသံသာရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်း

ဟူသောသံသရာကို၊ ပဟာယ။ပယ်စွန့်၍၊ ဒုက္ခသန်း၊ ဒုက္ခ၏အခေါ်းကို၊ ကရိသတိ၊ပြုလတ္တံ့၊ ။

တဘွား၊ထိုဂါထာတို့၌၊ သုဏာထာတိ၊သုဏာထဟူသည်ကား၊ နိသာ မေထ၊နာလင့်ကြကုန်လော၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊မယာ၊ငါသည်၊ ဝုဠ္ဍမာနံ၊ ဆိုအပ်သောစကား၊ကို၊ ဩဘိတသောတာ၊ ထောင်အပ်သောနား၌ကုန် သည်ဖြစ်၍၊သောတဋ္ဌါဏာနုသာရေန၊သောတဋ္ဌါဝိညာဏ်အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဥပဓာရေထ။ မှတ်ဆောင်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား။ အဘဏ္ဍာ။ အနုက်တည်း။ ဥာတာ၊ယောတိ၊ဥာတာ၊ယောဟူသည်ကား၊ ပမုခေကာတ္တာ၊ အကြီး၊အမှူး၊ပြု၍၊ သင်ဗျိုသံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တောသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြောကြားသော အာလုပ်စကားတည်း။ ထေနေ၊ ထို ကြောင့်၊ သင်ဗျိုယာဝဇ္ဇေယ္ယ သမာဂတာတိ၊ သင်ဗျိုယာဝဇ္ဇေယ္ယသမာ ဂတာဟူ၍၊အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ယာဝဇ္ဇော။ အကြင်မျှလောက်ကုန် သော၊ ယတ္တကာ၊ အကြင် မျှလောက်ကုန်သော၊ ဇွေသမာဂမေ၊ ဤ အစည်းအဝေး၌၊ဝါ၊တနည်းကား။မမ၊ငါ၏၊ တေသံပဋ္ဌာယံ။ဤဟောနိုး အဖြစ်၌၊သမာဂတာ၊ အာညိအညွှတ်လာကြကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား။အဘ္ဘော၊အနုက်တည်း။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ ယံ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိလက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ညည်း၍၊ သုဏာထာတိ၊သုဏာထဟူ၍၊ သဝနာဏတ္ထိဝစနံ၊နား ထောင်ခြင်းကိုစေခိုင်းသောစကား၊ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်၏၊ဖြေ့ပ်ကရား၊ကို၊ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒေဝိဿာမိ၊ဟောအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဋိဇာနိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဒုက္ခာစာတိပုနပ္ပုနန္တိ အာဒိနာ။ ဒုက္ခာစောတိပုနပ္ပုနံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒေသေတုံ၊ဟောအံ့သောဘုံ၊ အာရဒ္ဓန်၊အား၊ထုတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒုက္ခာစာတိပုနပ္ပုနန္တိ၊ဒုက္ခာစာတိပုနပ္ပုနံဟူသည်ကား။ ဇသောစာတိနာမ၊ ဤပဋိသန္ဓေနေခြင်းမည်သည်ကား၊ဂဗ္ဘောက္ကန္တိမူလကာဒိသောဒသ၊အမိ ဝမ်းသို့သက်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရင်းစသည်အပြား၊ရှိသော၊ ဇရောဒိသော ဒသ။ အိုခြင်းစသည်အပြား၊ရှိသော၊ အနေကဝိဓိတာ ဿ၊ များသော အပြား၊ရှိသော။ ဒုက္ခဿ၊ဆင်း၏၏။ အဓိဋ္ဌာနတာ၊ဝတော၊ တည်ရာဖြစ် သောကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ဒုက္ခမည်၏။သာ။ ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ဝုနပ္ပုနံ၊ အာဘန်တလဲလဲ၊ ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဝိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒုက္ခာ၊ဆင်း၏၏၊တတ္ထ၊ပနစာတိယာ။ ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ သမတိက္ကမ နတ္ထံ၊လွန်စေခြင်းငှါ၊ဥဿာဟော၊အား၊ထုတ်ခြင်းကို၊ကရေ၊ကျင့်ယော၊ပြုအပ် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနုက်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊

အာရုံ ဟုသာကို။ အာရုံ ဟုထဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏၊ အာရုံ ဟုခေါ်တုသင်္ခါတံ၊ အာရုံ ဟုခေါ်တ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိဒိယံ။ လုံ့လကို၊ ကရောထ။ ပြုကုန်လော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမထာတိ၊ နိဗ္ဗာန်မထဟူ၍၊ ကောသဇ္ဇပက္ခတော၊ ယုင်းရိုခြင်းအတွေ့၊ နိဗ္ဗာန်ကိုကား။ ထွက်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်ခေါ်တုသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်ခေါ်တ်ဟုဆိုအပ်သော။ တတုဗ္ဗရိ၊ ထိုအာရုံ ဟုခေါ်တ်လုံ့လထက်လွန်သော၊ ဝိဒိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောထ။ ပြုကုန်လော။ ယဉ္စထဗုဒ္ဓသာသနေတိ၊ ယဉ္စထဗုဒ္ဓသာသနေဟု သည်ကား၊ သိလသံဝရောဝါ။ ပါတိမောက္ခသံဝရ သိလလည်း၊ ကောင်း၊ ဟု ဆိုပြီးသော၊ စကား၊ အစဉ်ရှိသော်ကြောက်ပါး သောဟု ဆိုပြီ၊ ဂုဏ်ဟု ဆိုရ၏တာ၊ လုံ့ခြုံ့သောတံခါးရှိသည်၏အဖြစ်လည်း၊ ကောင်း၊ တောဇနေ၊ ဘောဇဉ် အစာ အာဟာရ ဟု၊ မဟုတ်ကုန်ကုန်ကို ထိ၍သုံး ဆောင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း၊ ကောင်း၊ သတိသမ္ပဇဉ်၊ သတိသမ္ပဇဉ် နှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်း၊ ကောင်း၊ ဟု တိဟု မသုဝေ့သု၊ ဤတရား၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ ဝတ်ကိုယ်ဖြစ်၍၊ ဇာဝရိယာနုယောဂဝသေန။ နိုးကြားခြင်းဌာနာ တလဲလဲ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၊ အာရုံ ဟုနိဗ္ဗာန်မခေါ်တုယော၊ အာရုံ ဟုခေါ်တ်နိဗ္ဗာန်မခေါ်တ်ကို သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တထာဘူတ သမထဝိပဿနာသင်္ခါ တေ၊ ထိုသို့ဖြစ်၍ ဖြစ်သော သမထဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ် သော၊ အဓိသီလသိက္ခာဒိသင်္ခါတေ ဝါ။ အဓိသီလသိက္ခာ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ယုတ္တပယုတ္တာ၊ အလွန်အားထုတ်ကြကုန်သည်၊ ဟော ထ။ ဖြစ်ကြကုန်လော၊ ရုနာထမ္ဘုနောသေနံ နဌာဂါရံ ဝကုဋ္ဌရောတိ၊ ရုနာထ မ္ဘုနောသေနံ နဌာဂါရံ ဝကုဋ္ဌရောဟု သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဒ္ဓိပဒ္ဓနာ၊ ကျင့်ကုန်သော်လည်း။ တေဟေတု၊ ထိုဟေတ်တို့ကို။ ဣဿရေ သရေ၊ အစိုးရ သော၊ မစ္စုရာဇသော၊ သေမင်း၏၊ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့၊ သဏ္ဌေ၊ သဏ္ဌဝါတို့ ကို၊ နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဟုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသေမင်း၏၊ သေနာ သင်္ခါတံ၊ စစ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ အဗလံ၊ အားမရှိသော၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အား နည်းသော၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ထာမဗလူပပန္နော၊ အား အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုဋ္ဌရော၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နဠေဟိ၊ ကြွေတို့ဖြင့်၊ က တံ၊ ပြုအပ်သော၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ ခဏေ နေ ဝ၊ ခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဒ္ဓံသေ တိ၊ ဖျက်ဆီးနိုင်၏၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကိလေသဂဟနံ၊ ကိလေ သာမုံ့ကောခေါ်ခြုံ့ကို။ ရုနာထ၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်လော၊ ဝိဓမထ၊ ဖျက်ဆီး

ကြာကုန်လေ၊ဝိဒွေးသမား၊ဗျက်ဆိုးကြာကုန်လေ၊ဇာတိအယုတ်၊ဤသည်ကား၊ အကြောင်း၊အနက်တည်း။ ဧဝံပန်၊ဤသို့လျှင်၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ဥဿာဟံ။ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တာ သား၊ပြုသော ဝဋ္ဋုလိ်အား၊ ကောသိကော၊ တရုသောအာသို့အစု ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိ ဒုက္ခသား၊ပန္နိသန္ဓေနေခြင်း တည်း၊ဟူသောဆင်းရဲကို။ သမတိက္ကမော၊လွန် မြောက်ပြီ။ ဇာတိ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒုဿသန္တာ၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ဇာမ သို့ဖြစ်အာဒိနာ၊ဇာမသို့ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော။ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏။ တာ။ထိုဂါထာသည်၊သုဝိညေယျ မေဝ၊သိလွယ်သည်သာတည်း။ ၊အာသိဘူတ၊ဇာတ်ရဂါထာဝတ္ထုနှာ၊အာသိ ဘူတ၊မထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၃- ဂေါတမဇာတ်ရဂါထာ၊

သံသရန္တိအာဒိကာ၊ သံသရံဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊အာ ယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဂေါတမဇာတ်ရှေသား၊ဂေါတ မမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ ကိရ၊ထိုစကား၊ကိုမမှား သင့်မှုထင် အောင်ပြုအံ့၊အယုတ်။ ဤဂေါတမမထေရ်သည်။ ပုရိမဇာတ္တေသု၊ရှေးရှေးသော ဘုရား၊ရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော။ ပြုခဲ့ဘူး သောကံလွန် သောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုသို့ သောဘဝ၌၊ပုညာနိ။ ကောင်းမှုဘို့ကို၊ဥပစိနန္တော။ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓိဒ္ဓိ၊သိဒ္ဓိအာမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ထိုသိद्धိဖြတ်စွာဘုရား၏၊ စိတကံ၊ထင်းပုံကို။ ဒေဝမနုဿသု၊နတ်လူတို့သည်၊ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တာ သု၊ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊အဌတိစမ္ဘကပုပ္ပေဟိ၊ရှစ်ရသောစကား ပန်း၊တို့ဖြင့်၊စိတကံ၊ထင်းပုံကို၊ပူဇေသိ၊ပူဇော်၏။ သော၊ထိုသူသည်၊တေန ပုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည် တို့၌၊သံသရန္တော၊ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဇုမသို့ ဗုဒ္ဓါပုါဒေ၊ဤငါတို့ ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။သက္ကရာဇကုလေ၊သာကိ ဝင်မင်းမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊ဂေါတ္တဝဝသေနေ၊ အနွယ်၏အစွမ်းအား ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါတမောတိ၊ဂေါတမဟူ၍။ အာသိလက္ခ်ိတနာမောမှည့် အပ်သော အမည်ရှိ၏။ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဲ့ရောက်နှစ်ရောက် အရွယ်

ရောက်သည်ရှိသော်၊သတ္တု၊ဖြာတ်စွာဘုရား၏၊ဥာတိသာမာဂေမ၊ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အစည်းအဝေးဌာန်။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရဟန်းပြုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဋိဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းဌာ၊ ကမ္ဘံ၊ စီးပြန်းခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တနေ့ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊စိတာက ပုဗ္ဗကမထေရ်၏အပဒါန်ဌာ၊ ။

ဤ ဗျာယမာနသာ။ ဗျာနိဝင်စား၍ နေလေ့ရှိသော၊ သိဝိနော၊သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊လောကဗန္ဓုနော၊ လောက၏အဆွေဖြစ်သော၊ဘဂဝတော ဖြာတ်စွာဘုရား၏၊စိတာကံ၊ထင်းပုံကို၊ အဋ္ဌစမ္ဘကပုဗ္ဗါနိ၊ရှစ်ပွင့်သောစကားပန်းတို့ကို၊အာသိရောပယိ၊တင်လှူပူဇော်ပြီ၊ ။ အာ့တောဟု၊ဤဘဒ္ဒကပ်ဂဏ္ဍာမှ၊ကေတိ၊သောကပေါ့၊ သုံးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌။ ယံပုပ္ဖံ၊အကြင်စကားပန်းကို၊အာသိရောပယိ၊တင်လှူပူဇော်ပြီ။ တာသကမ္ဘသာ၊ ထိုစကားပန်းလှူရသောကောင်းမှုကံ၏၊ဝါဟသာ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာဘိဇာနာမိ၊မသိခဲ့ဘူး။ ဣဒံ၊ဤသို့မသိစဉ်းအကျိုးထူးသည်၊စိတာကပုဗ္ဗာယ၊ဓိ၊ထင်းပုံကိုကြည့်ယုံမယွင်းပူဇော်ခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း မယှဉ်ပါအား၊ ကိုယ်လေသာ၊ကိုယ်လေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ဇုတ်ကြွေသည်းအပ်ကုန်ပြီ၊(ပ)၊ဗုद्धသာ၊ဗြိယစွားဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကဟံ၊ လိုက်နားပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့ ဝတ္ထုံ၊ဟောအပ်၏၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတ္ဝါပန၊ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊အရဟတ္တမဂ်လိုချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟရန္တော၊နေသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ ဥာတကေတိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ ဘန္တေ၊အာရှင်ဘုရား၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊အေ၊မှ၊အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတောဟု၊ရဟန်းပြုသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆာ၊မေးသည်ရှိ၊သော်၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊အတ္ထနာ၊မိမိသည်၊အနုဘူတဒုက္ခဠေ၀၊ ခံစားခဲ့ဘူးသောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အဓိဂတံ၊ရအပ်ပြီးသော၊နိဗ္ဗာနသုခဉ္စ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ပကာသေန္တော၊ပြလိုရကား။ ၊သံသရံတိနိရိယံအဂန္တ္မိသံ၊ ပ၊သန္တိမေ၀သတိမာသမဗ္ဗဂန္တ္မိ၊သံသရံဟိနိရယံအဂန္တ္မိသံ၊ပ၊ သန္တိမေ၀သတိမာသမဗ္ဗဂံဟု၍၊ တိဟိဂါထာဟိ။ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ တောသံ၊ထိုအမျိုးတို့အား၊ ဝမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောကြား၏။ ၊သံသရံသံသရေန္တော၊ အစမယင် သင်သရာ၌ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊နိရယံ၊ငရဲသို့၊ပုနပ္ပုနံ၊အာဝန်တလဲလဲ၊ အဂန္တ္မိသံ၊ပဋိသန္ဓေ

ရှိ အစွမ်းအားဖြင့် လားရပြီ၊ ပေတလောက် ၊ပြိုကွာတို့ရှိတဲ့သို့၊ ပုနဗျုန်း အဘာန်တလဲလဲ၊ အဂမ်းပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လားရပြီ၊ တိရစ္ဆာန် ယောနိယံ၊တိရစ္ဆာန်ထဲ၌၊ ခုက္ခံခုက္ခေဟိ၊ထက်စွာသော မကောင်းမှုကံ ကြောင့်ပြေးသွားရခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲတို့ဖြင့်လည်း၊ အမှီးဖြစ်ရှေ့ကနေ ကဒါ။ အကြိမ်များစွာ၊စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ မယောဝါ သည်း ဝုသိတံ၊နေရလေ့လေပြီ၊ ။မာနုသောပိစဘာဝေါ။ လူ၏အဖြစ်ကို လည်း၊မယောဝါသည်။အဘိရာမိတော၊ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ သည်အကြောင်းညီညွတ်သဖြင့် ပြီးစေအပ်ပြီ၊ သကိံ သကိံ၊တရံတခါ။ သဠဂါယံ၊ကာမာဝစရနေတ်ပြည်သို့၊အဂမ်းပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်ရောက် ရပြီ၊ ရူပဓာတုသု၊ ရူပဓာတ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အရူပဓာတုသု၊အရူပ ဓာတ်တို့၌လည်းကောင်း: နေဝသညိသု၊နေဝသညိနာသညိတဲ့တို့၌လည်း ကောင်း၊အာသညိသု၊အသညတ်တဲ့တို့၌လည်းကောင်း။ ဝိတံ၊ပဋိသန္ဓေ ၏အစွမ်းအားဖြင့်ငါတည်ရပြီ၊သမ္ဘဝါ၊ ဟောတုပစ္စည်းတို့၏အကြောင်းညီ ညွတ်သဖြင့်ဖြစ်တတ်သော ကာမဘဝအစရှိသော ကိုးပါးသောဘဝတို့ ကို၊သုဝိဒိတာ၊ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော မဂ်ပညာဖြင့်ကောင်းစွာ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ အသာရကာ၊အနှစ်သာရမှကင်း၏၊ သခ်ါတာ၊ကံစိတ်ဥတု အာဟာရတည်းဟူသောအကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်ဂ.ပ်၍ပြုအပ် ကုန်၏၊ ပစလိတာ၊ ဥပါဒ်ခြောက်ပါးတို့ဖြင့် အလုံးအားဖြင့် မတည်မြဲပျက်ကုန် လွှင့်တတ်ကုန်၏၊သဒ္ဓါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ဇရိတာ၊ရာဂဖြင့်တုန်လှုပ်တတ်ကုန် ၏၊အတ္ထိသမ္ဘဝံ၊မိမိ၌ဖြစ်သော၊ဟံ၊ထိုဆိုအပ်ပြီးသောတဏှာမဂ.သခ်ါ၊ ဝ တရားကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝိဒိတ္တာ၊သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးဝင်း၍သိ သည်ဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်၊သတိမာ၊မဂ်ပညာနှင့်တကွသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍ သမစ္ဆာဂံ၊ရပြီ၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ သံသရန္တိ၊ သံသရံဟူသည်ကား၊ အနောဒိမတ် သံသာရေ၊မသိအပ်သောအစရှိသောခန္ဓာအာယတနစသည်ဖြစ်ရာသံသ ရဏ၌၊သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘိတိ၊ ဘိဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိနိပါတ်မျှသာတည်း။နိရယံ အဂစ္ဆိ သန္တိ၊နိရယ်အဂစ္ဆိ သတ်ဟူ သည်ကား၊သဗ္ဗဝါဒိကံ၊သဗ္ဗဒိုး အစရှိသော၊ အဗ္ဗဝိဒံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ မဟာနိရယံ၊ငရဲကြီးသို့လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုဠာဒိကံ၊ မျှောပူငရဲအစရှိသော သောဋ္ဌသဝိဒံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါ၊အပြားရှိသော၊ ဥဿဒနိရယာ၊ ဥဿဒ

ရေသို့လည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓိဝင်သော်၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဂန္ဓိ၊ ကပ်ရောက်ရကြ၊ ပုနပုနန္တိ ဆုံ၊ ပုနပုနံဟု သောဤသဒ္ဒါကို၊ ဆုတောပ၊ ဤအာရုဒ္ဓလည်း၊ အာနေတဗ္ဗံ။ ဆောင်အပ်၏။ ပေတလောကန္တိ၊ ပေတလောကံဟု သည်ကား။ ပေတ္တိသဝိယံ။ ခုဠိပါသအစရှိသော ပြိတ္တာတုံ့သို့၊ ခုဠိပါသာဒိ ဘေဒံ၊ ခုဠိပါသစသည်အပြားရှိသော၊ ပေတတ္တဘာဝံ၊ ပြိတ္တာဘဝသို့၊ ဆုတိ အာယံ၊ ဤသာသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ အဂမန္တိ၊ အဂမံဟု သည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဝင်သော်၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပဂန္ဓိ ရောက်ရကြ၊ ဥပပဇ္ဇိ ရောက်ရကြ။ ပုနပုနန္တိ၊ ပုနပုနံဟု သည်ကား၊ အပရာပရံ၊ ကြိမ်ဘဝနှိုးစွာခါခါလူးလား၊ ဒုက္ခမဖြိုပိတ်၊ ဒုက္ခမဖြိုဝိဟု သည်ကား၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝိဝိဏာပါပဝတော၊ အလွန်ထက်စွာ ပြုအပ်သောမဇကောင်းမှု ကြောင့်၊ အဘိယာတာဒိဒုက္ခေဟိ။ အပြေးခိုင်းခြင်း အပြေးနှင့်ခြင်းအစရှိ သောဆင်းရဲတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒုဿဟာယဝိ၊ သည်းမခံနိုင်ခဲသ ဖြင့်၊ ဟိသစ္ဆံ၊ မှန်၏၊ ဒုက္ခမဖြိုပိတ်၊ ဒုက္ခမဖြိုဝိအစရှိသော၊ ဝေါ၊ ဤစကားကို၊ လိုက်ဝိပလ္လာသေန၊ လိုင်ဖေါက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တိရစ္ဆာ နယောနိယန္တိ၊ တိရစ္ဆာနယောနိယံဟု သည်ကား၊ ဓိဂပက္ခိအာဒိဘေဒါ ယ၊ သားငှက်အစရှိသည်အပြားရှိသော၊ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုးခွဲ။ နေကဒါတိ။ နေကဒါဟု သည်ကား၊ ဩဠဒေါဏာဂဠိဘာဒိဝသေ နာ၊ ကုလားအုပ် ခွားမြီးအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာကဗလကာကုလာလာဒိဝသေနစ၊ ကျီးဖြူင်းစွန်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်း ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေကပုကာရံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အနေကဝါရံ၊ အကြိမ် များစွာ၊ စိရံဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်ဖြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ မယာ၊ ဝါ သည်၊ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ။ နိစ္စံ၊ အာခါခပ်သိမ်း။ ဥတ္တြာသ္ဌာမာနသတာဒိဝသေန၊ ထိတ်လန့်အပ်သောစိတ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ ကို၊ အနုဘူတံ၊ အစဉ်ခံစားအပ်ပြီ၊ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးခွဲ၊ နိဗ္ဗတ္တသတ္တော၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါသည်၊ မဟာမုဉ္စပန္တိ ယော၊ အလွန်တွေ ဝေသောခရီးအစဉ်သို့သွားရသည်ဖြစ်၍၊ စိရတရံ၊ ရှည်ဖြင့်စွာ၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တုံ့ခွဲသာလျှင်၊ အပရာပရံ၊ လူးလားလူးလား၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဆုတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ ဆုဒ၊ ဤတိရစ္ဆာန်ဘဝ ကို၊ စိရန္တိ၊ စိရံဟု၍၊ ဝတ္ထုဆိုအပ်၏။ မာနုသောဝိစာဝေါ ဘိရာဓိတောတိ။ မာနုသောဝိစာဝေါ ဘိရာဓိတောဟု သည်ကား၊ မနုဿတ္တဘာဝေါ ဝိ၊ လူဘ ဝကဲ့သို့လည်း၊ မယာ၊ ဝါ သည်၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သောကို၊ ကုသလ

ကမ္ဘုနှာ၊ကုသိုလ်ကံသည်၊သမဝါ၊ယနေ့။ အကြောင်းညီညွတ်သဖြင့်၊ အ
ဝိဇ္ဇာဓိတောပြုံးစေအပ်၏။ သာဓိတောပြုံးစေအပ်ရုံစေအပ်၏။ အဓိဂ
တောရုံစေအပ်၏။ဤမျှ၊ဤအရာ၌၊ကာလကန္ဓပုပမသုတ်၊ကမ္ဘာလိပ်ကန်း
ကြီးလျှင် ဥပမာရှိ၊သောကာလကန္ဓပုပမသုတ်ကို၊ ဥဒါဟရိတ်ပြု၊ ထုတ်
ဆောင်အပ်၏။ သဠာယတနမနုဿကိ ်သကိန္တု။ သဠာယတနမနုဿကိ ်သ
ကိ ်ဟူသည်ကား၊သဠာယတိသခ်ါတံ။ နတ်ရှာ၊တိဟုဆိုအပ်သော။ ကာ
မာဝစရေ၊ဒေဝလောကံ၊ကာမာဝစရနတ်ပြည်ဌာန်၊သကိ ်သကိ ်၊တကြိမ်တ
ကြိမ်၊ကဒါစိ၊တရံတခါ။ဥပပဇ္ဇနုဝ၊သေနှုး၊ရောက်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊
အဂန္တွိ ်၊လာ၊ခဲ့ပြီ၊ရှိပ၊ဝေတူသုတိ၊ရှိပ၊ဘာတူသုဟူသည်ကား။ ပဘဝဇ္ဇနှာ
ဝဋ္ဌပရိယောသာနေသု၊ ဝုဿုဇ္ဇတ်ကို၏ ဘဝအဖြားအဆုံးဟု ဆိုအပ်ကုန်
သော၊ရှိပဘာ၊ပေသု၊ရှိပတုံတို့၌၊အရှိပ၊ခါတူသူတိ၊အရှိပ၊ခါတူဟူသည်ကား
အရှိပဘာ၊ဝေသု၊အရှိပတုံတို့၌၊နေ့သည်ဿုအသည်ဿုဌိတန္တု၊နေ့သည်
ဿုအသည်ဿုဌိတံဟူသည်ကား၊ရှိပ်ရှိပခေါ်တူသုစ၊ရှိပ၊ခေါ်တ်တို့၌ဌင်း၊ကော
ဝလံ၊သက်သက်၊သည်ဿုဝေ။သညာရှိ၊သောတုံတို့၌သာလျှင်၊ နှုမဟုတ်
သော်။အထူ၊ခါ၊စင်စစ်သော်ကား၊နေ့သည်နှာသည်ဿု၊ သညာရှိသည်
လည်းမဟုတ်သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်ကုန်သော နေ့သည်နှာသ
ည်ဿုတုံတို့၌လည်းကောင်း၊ အသည်ဿု၊ သညာမရှိ၊သောအသညာသတ်တို့၌
လည်းကောင်း။ဥပပဇ္ဇ၊ရောက်၍၊ဌိတံ၊တည်၏၊ မယာတိ၊ မယာဟူသော
ပုဒ်ကို၊အာ၊နေတွာ၊ဆောင်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဟိသဒ္ဒံ၊ ထိုစ
ကား၊သည်မှန်၏။ယွေ၊ဤ၊ဂါထာ၌၊နေ့သည်ဂဟဏေန၊ နေ့သည်သန္ဓါ
ကိုယူသဖြင့်၊နေ့သည်နှာသည်ဿုဘဝေ၊နေ့သည်နှာသည်ဿုဘဝကို၊ဂဟိ
တောပယူအပ်၏။ဇုမေဒ္ဓေဘဝေ၊ဤနှစ်ပါး၊သောဘဝတို့ကို။ ရှုပါ၊ရှုပဓာတုဂ
ဟဏေနေ့။ ရှုပဓာတ်အာရှုပဓာတ်ကို ယူသ၊ဖြင့်သာလျှင်၊ ယဒိဝိဂယ္ဟန္တိ၊
အာ၊ကယ်၏ကား ယူအပ်ကုန်၏ရှင့်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင် ယူအပ်သော်လည်း
ဇုတောဟု၊သာသနာတော်ဖ၊ဗာဟိရကား၊အပ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ယော၊အကြင်
သူဘို့သည်၊တဏှ၊ထို၊နေ့သည်နှာသည်ဿုဘဝတို့၌၊နိစ္စသည်နှာစ၊မြဲသော
အမှတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ဘဝဝိဘောဂ္ဂသည်နှာစ၊ ဘဝမှလွတ်၏ပဟူ
သောအမှတ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေသံ၊ထိုသာသနာ
တော်မှတပါး၊အယူရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊တ၊ဿသညာယ။ ထိုသညာ
၏၊မိန္ဓာဘာဝဒဿနဏွံ၊မိန္ဓာဥာဏ်၏အဖြစ်ကိုဂြိုဟ်ခြင်း၌။ ဝိသုံ၊ အာသိ။
ဂဟိတာ၊ယူအပ်၏။ဇုတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဠံ၊မှတ်အပ်၏။ ။

ဝေ၊ဤသို့။ဒ္ဋိဘိဂါထာဟု၊နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဘဝမှုလသာ။ ဘဝ၏အ ကြောင်းရင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာတဏှာ တည်းဟူသော အဖြစ်ကို၊ အနု ပဋိန္ဒတ္တာ၊ မဖြတ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဒိမတိသံသာရေ၊ မသင်သောအစဉ်သော ခန္ဓာအာယတနစသည်ဖြစ်ရာသံသာရာ၌၊ အတ္တ နော၊မိမိ၏၊ဝဋ္ဋဒုက္ခာနုဘာဝံ၊ ဝဋ်ဒုက္ခ၏အားအစွမ်းကို၊ဒေသတွာ၊ဖြိုး ၍၊ဆုဒါနိုးယသုအာခါ၌၊တဒုပပန္နေ ဒေန၊ ထိုအဝိဇ္ဇာတဏှာတည်းဟူသော ဘဝအဖြစ်ကိုဖြတ်သဖြင့်၊ဝိဝဋ္ဋသုခါနုဘာဝံ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အစွမ်းအာနုဘော် ကို၊ဒေသနေ့ကာ၊ ဖြလိုရကား။ သမ္ဘဝါတိအာဒိနာ၊ သမ္ဘာဝါ ဤသို့အစဉ် သည်ဖြင့်၊တာကိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟာ၊ဆိုတော် မူ၏။တတ္ထ၊ထိုတတိယဂါထာ၌၊သမ္ဘာဝါတိ၊သမ္ဘဝါဟူသည်ကား၊ ဘဝါ၊ ကို၊လည်သုံးပါး၊ဘဝများတို့သည်၊ဟိသစ္စံ၊ဖခုန်၏၊ ကာမဘဝါဒယောဇဝေ၊ ကာမဘဝအစဉ်သည်တို့သည်သာလျှင်၊ဟေတုပစ္စယသမဝါယေန၊ ဟေ တုပစ္စည်း၏အကြောင်းညီညွတ်သဖြင့်၊ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ဣမေ၊ဤအရာ၌၊သမ္ဘဝါတိ၊သမ္ဘဝါဟူ၍၊ ဝတ္တာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သုဝိဒိတာတိ၊ သုဝိဒိတာဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပညာ သဟိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ၊ဝိဒိတာ၊သိအပ်၏၊ အသာရကာတိအာဒိ၊ အသာရကာအစဉ် သောစကားသည်၊ ဟေသံ၊ထိုဘဝတို့ကို၊ ဝိဒိတာကာရဒဿနံ၊သိသော အပြင်းအရာကို ပြသောသဒ္ဒါတည်း၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အသာရကာတိ၊ အသာရကာဟူသည်ကား၊နိစ္စသာရာဒိသာရရဟိတာ၊မြဲသောအနှစ်သာ ရအစဉ်သော အနှစ်သာရမှကင်းသည်၊ သင်္ခါတာတိ၊ သင်္ခါတာဟူသည် ကား၊ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့ဖြင့်၊သမေစ္စ၊ကင်း၍၊သန္တ ယျ၊ရောက်၍၊ ကတာ၊ပြုအပ်၏၊ ပစလိတာတိ၊ပစလိတာဟူသည်ကား၊ သင်္ခါတတ္တာ၊ဝေ၊ ကံစိတ်ဥတု အာဟာရ တည်းဟူသော အကြောင်း တရားလေးပါးတို့သည်ပြုပြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ဥပါဒေ ရာဒိတိ၊ ဥပါဒ်ဒိဋ္ဌာဝင်အစဉ်သည်တို့ဖြင့်၊ ဇကာရုတောဝ၊ အပြားအားဖြင့်၊ စလိတာ၊ရေပ်တည်ခြင်းမရှိသဖြင့်တုန်လှုပ်တတ်၏၊ အနုဝဋ္ဌိတာ၊ရပ်တည် ခြင်းမရှိသဖြင့်တုန်လှုပ်တတ်၏၊သဒေရိတာတိ၊သဒေရိတာဟူသည်ကား၊ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ရာဇေန၊ရာဇဖြင့်၊ဧရိတာ၊ ဟုန်လှုပ်တတ်၏၊ ဣတ္ထရာ၊ပျက်စီးတတ်၏၊ ဘင်္ဂါဝါဓိနော၊ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏၊ ပဘင်္ဂနော၊ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊

ဤသည်ကား။ အကြွေ။အနက်တည်း၊ တံဝိဒိတ္တာမယမဇ္ဈသမ္ဘဝန္တိ၊ တံ ဝိဒိတ္တာမယမဇ္ဈသမ္ဘဝံဟု သည်ကား။ယထာဝုတ္တံ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ် ခဲ့ပြီး၊သော၊သစ်တသဘာဝ၊ပြုပြင်အပ်သော သဘောရှိသော၊ အတ္တသမ္ဘ ဝံ။မိမိ၌ဖြစ်သော၊အတ္တာယတ္တံ၊မိမိနှင့်စပ်သော၊ ဇာသရာဒိဝံသေနုအစိုး ရခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ပရာယတ္တံ၊သူတပါးနှင့်စပ်သော။ တံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကို၊ပရိညာဘိသမယဝေသေနု၊သစ္စာလေးပါးကင်ပိုင်းခြားခ်ိသ သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဝိဒိတ္တာ၊သိ၍၊ တပ္ပဋိပက္ခဘူတံ၊ သဘာဝအကျင့်ကောအစရှိသည်တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊သန့်မြေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်။ မဂ္ဂပညာသတိယာ၊ မဂ်ပညာနှင့်ဝေးကွဲဖြစ်သောသတိ ဖြင့်၊သတိမာ၊သတိရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ သမဏ္ဍပ်၊ရောက်ပြီ၊အရိယမဂ္ဂ ဘာဝနာယား၊အရိယမဂ်ဘာဝနာဖြင့်၊ဇနဠုပ္ပတ္တော၊ရောက်ပြီ၊ဇုတိဝေ၊ဤသို့ ထေရော၊ဂေါတမမမ၊ထေရ၏သည်။ ဥာတကာနံ၊ဆွေမျိုးတို့အား၊ဝမ္မဒေသ နာမုခေန။ တာရား၊ဟောခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ဒသ္ဒ်ံ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ပြောကြား၏။ ။ဂေါတမဇော်ရ ဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ ဂေါတမ မထေရ်၏ဂါထာအဆုံးသည်။နိဒ္ဒိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၄-ဟာရိတဇော်ရဂါထာ၊

ယောဝုဇ္ဈကရော်ယာနိတိအာဒိကာ၊ ယောဝုဇ္ဈကရော်ယာနိ ဤသို့ အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိ သော၊ ဟာရိတဇော်ရသား။ ဟာရိတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ ကိရ။ ထိုစကား၊ကိုထင်အောင်ပြဦးအုံ၊ အယဒ္ဓိ၊ ဤဟာရိတမထေရ်သည် လည်း၊ ပဒုမုတ္တရော်သား၊ ပဒုမုတ္တရော်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူ တံ။ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗ ရိ၊ဗြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ တသ၊ ထိုဗြတ်စွာဘုရား၏ ဒိတကပူဇာယ။ ထင်းပုံပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိယမာနာယ။ ပြုသည်ရှိသော်၊ဂန္ဓေန။ နံ့သာဖြင့်။ပူဇော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ။ ပြု၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန။ ထိုလှူဒါန်းရသော ကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.

ပြည်တို့၌၊သံသရာ၏ကြောင့်။ထိုမှဤမှကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍။ ဤမတို့ဗုဒ္ဓုပ္ပါ
ဒေါ၏ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိပြည်၌။ပြာဟွဏဂေဟုလေ။ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ့ကာ၊ဖြစ်၍ဟာရိတော
တိလဒ္ဓနာမော၊ ဟာရိတဟုရဏအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊
တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဖာတိမာန်၊ဖာတိ
မာန်ကို၊ နိဿာယပြု၍၊ အညံ၊သူတပါး၏ကို၊ ဝသလဝါဒေန၊သူယုတ်ဟု
သောပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရတိ၊ပြောဆိုကုန်၏၊ သော၊ထိုဟာရိတသတို့
သား၊သည်။ ဘိက္ခု။နှုန်း၊ရဟန်းတို့၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဝင်ကွဲ၊ကဲ့၊ဝမ်း
တရား၏ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၍၊ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရဟာပ်သောသဒ္ဓါခြင်း၌
သည်ဖြစ်၍၊ပဒ္ဓဖိ၊တော၊ဝါ၊ရဟန်း၊ပြုပြီး၊သော်လည်း၊ စိရ၊ဝရိ၊စိတ္တာ၊ရှည်
ကြာ၍စွာလေ့ကျက်အပ်ပြီးသည်၏ဖြစ်ကြောင်း။ဝသလသမုဒါစာ၏။ယုတ်
မာ၊သောပြောဆိုခြင်းကို၊ နုပိ၊သဒ္ဓိ၊မစွန့်၊အထား၊ထိုနောင်မှ။ ဂေဒိ၊ဝသံ၊
တနေ့သဒ္ဓါ၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၊တော်၌၊ဝမ်း၊တရား
တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၍၊ သဒ္ဓါတသံ၊ဝေဝေါ၊ကောင်းစွာဖြစ်သော
ထိတ်လန့်ခြင်း၌သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ၊ဿနုံ၊ဝိပ၊ဿနာကို၊ပဋ္ဌေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊
အတ္တနော၊ဝိမိ၏၊ ဝိတ္တပ၊တို့၊စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥပ၊ပရိက္ခေ။ရှုးစမ်း
ဆင်ခြင်သည်ရှိ၊သော်၊မာနဥဒ္ဓစ္စ၊ဝိဂ္ဂဟိ၊တတံ၊မာနဥဒ္ဓစ္စဖြင့် သက်ဝင်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ဒိဿ၊ဖြင့်၍၊ တံ၊ထိုမာနဥဒ္ဓစ္စကို၊ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ဝိ၊ပဿ
နုံ၊ဝိ၊ပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာ၊ပေတွာ၊အာထုတ်စေ၍။ အ၊ဟတ္တုံ၊ အ၊ဟတ္ထ
ဗိုလ်သို့၊ပါ၊ဝ၊ဟိ၊ရောက်လေ၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်၊ အ၊ပဒါ၊နေ၊ဂန္ဓပုဏ္ဏ၊ဟု
ထေရ်၏အပဒါနိ၌။ ।

နာနာ၊ဂန္ဓေ၊ အထူး၊ထူး၊သော၊ရနံ့မျိုး၊တို့ကို၊ သ၊မော၊ဂ၊ဝေ၊ပေါင်း၊ဆုံ၊ပြီး
သည်ရှိ၊သော်၊ကရိယ၊မာ၊နေ၊သူ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊စိတ်ကေ၊သူ၊ထင်း၊ပုံ၊တို့၌၊
ပ၊သန္ဓ၊စိတ္တော။ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုမနော၊နှလုံး၊မ၊နော၊ကာ
စိတ်ဝမ်း၊မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ဂန္ဓ၊ဗုဒ္ဓ၊ နှုန်း၊သာ၊ဆုပ်ကို၊အ၊ပူ၊ဇယိ၊ ပူ၊ဇော်ပြီ၊ ।
ဣ၊တော၊ဤ၊ဘဒ္ဒ၊ကပ်ကမ္ဘာ၌၊ သ၊တ၊ဘ၊ဟ၊ သ၊ကပ္ပေ။ ကမ္ဘာ၊ချင့်ဝက်တ
သိန်း၊ထက်၌၊စိတ်၊ထင်း၊ပုံ၊ကို၊ယံ၊အ၊ကြင်နှုံ၊သာ၊မျိုး၊ကို၊အ၊ပူ၊ဇယိ ပူ၊ဇော်
ပြီ၊တ၊သ၊ကမ္ဘ၊သ။ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါ၊ဟ၊သာ၊အ၊စွမ်း၊ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ
အ၊ပါ၊ယ်လေး၊ပါး၊ကို၊ နာ၊ဘိ၊ဝ၊နာ၊မိ၊မ၊သိ၊ရ၊ဘူး၊ ဗုဒ်၊ဤ၊သို့မ၊သိ၊ရ၊ခြင်း၊တည်း
ဟူ၊သော၊အ၊ကျိုး၊သည်၊ စိတ်၊ကပူ၊ဇော၊ယ၊ထင်း၊ပုံ၊ကို၊ပူ၊ဇော်ခြင်း၏၊ ဗ၊လံ၊
အ၊ကျိုး၊ပင်တည်း။ ။မ၊ဟ္ခံ၊ဝါ၊အာ၊ ကိ၊တေ၊သာ။ကိ၊ရေ သာတို့ကို၊ဗျာ၊ဝိ

တာ၊ဖုတ်ကြည့်အပ်ကုန်ပြီ၊ပ။ ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အဆုံး အမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဟု တိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟောအပ်၏။ ။ အရေဟာ၊ရေဟန္ဒာသည်၊ဟုတ္တာပန်၊ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊အရေဟာ တွေ့ ဖိုလ်ချမ်းသာကို၊အနုဘဝန္တော၊ .အစဉ်ခံစား လျက်၊ ယောဝုဇ္ဈကရေကိ ယာနိဘိအာဒိနာ၊ ယောဝုဇ္ဈကရေကိယာနိအစရှိသည်ဖြင့်၊ တိတိဂါထာ ဟိ၊သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ဘိက္ခု၏ခုံ၊ရေဟန်းတို့အား၊ဩဝါဒဒါနမုခေန်၊အဆုံးအ မသြဝါဒပေးခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊အည်း အရေဟာတွေ့ ဖိုလ်ကို၊ဗျာကာသိ ကြား၏၊တာသံ၊ထိုဂါထာတို့၏၊အတ္ထော၊ အနုက်ကို၊ ဟေဠာ၊အောက်၌၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ရှိအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ ။ဟာရိတဇွေရဂါ ထာဝဏ္ဏနာ၊ဟာရိတမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၅-ဝိမလဇွေရဂါထာ၊

ပါပမိတ္တေတိအာဒိကာ၊ ပါပမိတ္တေဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယာသုတောရှည်သော အသက်တော်ရှိသော်၊ ဝိမလဇွေရသား၊ဝိမလ မ၊ထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယမ္ပိ၊ဤဝိမလမမထေရ်သည်လည်း ပုရိမဘဒ္ဒေသု၊ခြေးခြေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အဝေးတော်တို့၌၊ကတာဓိကာ ရော၊ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍုတဏ္ဍုဘာ ဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယော။ သံသရာဝတ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုည်ံ၊ဒါနသီလ စသောကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဟည်းပူးသည်ဖြစ်၍ ပဒုမုတ္တရသမ္မာ'ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝ တောဘုရား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုး အိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ဝိညုတံ၊ သိတတ်သူပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ပဏ္ဍော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တမိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊သာဝကိဋ္ဌနဒိ၊သေသုံးသူတော်ကောင်း တို့ကိုပူဇော်သော အားဖြင့် ကစား၊သောနေ့တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တေသု၊လွန်ခဲ့ ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရံ၊အလောင်းတော်ကို၊ ဂဟောတွား၊ ပင့်ဆောင်၍၊ ဥပသကောသု၊ဒါယကာတို့သည်၊ ဗျာပနဋ္ဌာနံ၊ သပြိတ်ရာအရပ်သို့၊ဝဏ္ဏဆေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ဂုဏော၊ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇိတွား၊ဆင်ခြင်၍၊

ပဿနှမာနသော၊ ကြည့်ညှိ ရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ သုမနဝုဠာပ္ပတိ။ မုဇလေးပန်းဘိုဖြင့်။ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အာကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ္ဌာ၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပေါ်တို့ ဂေါတမဖြတ်စွာသူရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္ထာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိမလောတိ လဒ္ဓနာမော၊ ဝိမလဟုခေါ်အပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိ၊ သော်၊ ထိုဝိမလသတ္တိသားသည်။ အမိတ္တဂဏေ၊ အမိတ္တမထေရ်ကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ တေနေဝ၊ ထိုအမိတ္တမထေရ်သည်ပင်သျှင်ဥသာဘိတော်၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နုစိရသ္သေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ ကုရုဟတ္ထိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အာပန္နါ၊ သုမနဝုဋ္ဌိယ မထေရ်၏အာပန္နါနှင့်၊ ၊

သရိဒ္ဓိ၊ အားလောင်းတော်ကို၊ နိဟရန္တော်ပင်ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ဘေရိသ၊ စည်ကြီးတို့ကို။ ဝဇ္ဇမာနေသု တီးမှုတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဿန္နစိတ္တော ကြည်ညှိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုမနော၊ နှလုံးမနောက် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ သုမနဝုဋ္ဌိယာ။ မုဇလေးပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြု၏။ ဣဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿောကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ယံ ပုဗ္ဗံ၊ အကြင်မုဇလေးပန်းကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြု၊ တသ္မာ ကမ္မသ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသာ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဓာ နာဘိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဿ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်။ ဒေဝေ ပူဇာယ၊ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ရခြင်း၏။ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ၊ မဟာ၊ ငါအား၊ ကိုယ်လေသာ၊ ကိုယ်လေသာတို့ကို၊ ဗျာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသား၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမတော်ကို။ ကကံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ။ ဟော အပ်၏။ ၊

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္ထေတ၊ ဆုတောင်းပြု၍ကား။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ မိမိ၏၊ သဟာယသား၊ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သံဃာ၊ ရဟန်း၊ အား၊ ဩဝါဒ၊ အာဇုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလိုရကား။ ။ ပါပမိတ္တေ ပိ ပဋ္ဌေတွာ၊ ပ၊ ပဏ္ဍိတေ ပိ သဟာ ဝ သေ ဘိ၊ ပါပမိတ္တေ ပိ ဝဋ္ဌေတွာ၊ ပ၊ ပဏ္ဍိတေ ပိ သဟာ ဝ သေ ဟု ၊ တိ သော ဂါ ထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏

အာဝလံ၊ပျက်ခြင်းမရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ ပကြွေနှောင်းတောင်တသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါပမိတ္တေ၊ ယုတ်မာသောအသွေးခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ မဆည်းကပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရှောင်ကြဉ်၍၊ ဥတ္တမပုဂ္ဂလံ၊သူတော်ကောင်းပညာရှိဖြစ်၍ဖြစ်သောဖြတ်သော အာသွေးခင်ပွန်းကောင်းပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေယျ။ဆည်းကပ်ရာ၏၊အာသယ၊ထိုကလျာဏမိတ္တ၏၊ သြဝါဒေ၊ဆုံးမပွန်ရည်ကဖြစ်သည့်၌လည်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊ ဆုံးမတိုင်းကျင့်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် တည်ရာ၏၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒါရုံ။သစ်တုံးထက်သို့၊ အာရုယှ၊ တက်၍၊ မဟာဏ္ဏဝေ၊သမုဒ္ဒရာ၌၊ တရုတောကူးသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သိဒေယထာ၊ နစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧवံ၊ထိုအတူ။ကုသိတံ၊လုံ့လမရှိပျင်းရိသောသူကို၊အာဂမ္မ၊အားကြောင်းပြု၍၊ သာဓုဇီဝိပိ၊ ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းရှိသော သူသည်လည်း၊ သိဒတိ၊ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အစိုးအပွါးလစ်သဖြင့်နစ်မွန်းတတ်၏၊တသွား၊ထို့ကြောင့်၊ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသောသဘောရှိသော၊ဟီနဝိရိယံ၊ယုတ်သောဝိရိယရှိသော၊တံ၊ထိုသူကို၊ပရိဝဇ္ဇေ ယျ၊ကြဉ်ရှောင်ရာ၏၊ ၊ပဝိဝိတ္တေဟိ၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သော အရိယေဟိ၊ညစ်ကြေးမတင်ပြုစင်ကုန်သော၊ပရိစယေဟိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌ လွန်စွာလေ့ကျက်ကုန်သော၊ ဈာယိဘိ၊ အာဝုဇ္ဇေကူပနိဇ္ဈာနဈာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန ဈာန်ဟူဆိုအပ်သောနှစ်ပါးသော ဈာန်နှင့်ယှဉ်၍နေလေ့ရှိကုန်သော၊ နိစ္စံ၊အစဉ်သမိုင်း၊ အာရဒ္ဓဝိရိယေဟိ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိကုန်သော၊ပဏ္ဍိတေဟိ၊ပညာရှိတို့နှင့်၊ သဟာဝေ၊အတူတကွ ပေါင်းဘော်ရာ၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ပါပမိတ္တေတိ၊ပါပမိတ္တေဟူသည်ကား၊အကလျာဏမိတ္တေ၊သူတော်မဟုတ်ယုတ်မာသောသူတို့ကို၊အသပ္ပုရိသေ၊သူတော်မဟုတ်ယုတ်သော အသွေးခင်ပွန်းတို့ကို၊ဟီနဝိရိယေ၊ ယုတ်သောဝိရိယရှိသောအသွေးခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာတိ၊ဝိဝဇ္ဇေတွာဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုအသွေးခင်ပွန်းယုတ်ကို၊ အဘဇနဝသေန၊မဆည်းကပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှ၊ဝဇ္ဇေတွာ၊ကြဉ်၍၊ ဘဇေယျ၊တ္တမပုဂ္ဂလန္တိ ဘဇေယျ၊တ္တမပုဂ္ဂလံ ဟူသည်ကား၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍိတံ၊ပညာရှိသော၊ကလျာဏမိတ္တံ၊အသွေးခင်ပွန်းကောင်းကို၊ သြဝါဒါနုသာသနိဂဟဏဝသေန၊ ဆုံးမကဖြစ်သည်ကိုခံယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊သေဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သြဝါဒေ၊သတိဋ္ဌေယျာတိ၊ သြဝါဒေ၊သ

တိဏ္ဍေယျ ဟူသည်ကား၊ အသကလျာဏ ဝိတ္ထသ၊ ထိုကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း၏၊ ဩဝါဒေ၊ အာဏုံ၊ အမဋ္ဌ၊ အနုသိဋ္ဌယံ၊ အာဏုံ၊ အမဋ္ဌ၊ ယတာ နုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇနဝသေန၊ ကျင့်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိဏ္ဍေ ယျ၊ တည်ရာ၏၊ ပဋ္ဌေ ဣတိ၊ ပဋ္ဌေ ဣတိ ဟူသည်ကား။ အာကာသ ဣတိ၊ အလိုရှိသောဝုဋ္ဌိ၊ လ်သည်၊ အစလ်သုခန္တိ၊ အစလ်သုခံ ဟူသည်ကာ၊ နိဗ္ဗာ နသုခံစ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ဗလသုခ၊ ဗိုလ်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ဟိသစ်ဗုန်၏၊ တဗ္ဗိ၊ ထိုချမ်းသာကိုလည်း၊ အာကုပ္ပဘာဝ တောဝ၊ ပျက်ခြင်းသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အစလန္တိ၊ အစလံ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကာ.ရုပ်သည်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ် ပြီးသလျှင်ကတည်း။ ၊ဝိမလတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝိမလမထေရ၏ဂါ ထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊တိကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ တိကနိပါတ်အာဘွင့်အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ-ပြီး၏။